

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 08155353 3

B1CS

CII

1825

(Curtius)

BVH

~~9873~~

QUINTI CURTII RUFI
DE REBUS GESTIS ALEXANDRI MAGNI

LIBRI SUPERSTITES.

VOL. III.

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

a

KNOV WEN
OLIEBVR
VRAASLU

QUINTI CURTII RIFI

DE REBUS GESTIS

ALEXANDRI MAGNI

LIBRI SUPERSTITES

EX EDITIONE FRID. SCHMIEDER

CUM SUPPLEMENTIS

NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIOREM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

ET

INDICE LOCUPLETISSIMO

ACCURATE RECENSITI.

VOLUMEN TERTIUM.

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1825.

14141

NEW YORK
PUBLIC
LIBRARY

LIBER VI.

Cap. 1. § 1 Hoc pugnae] Et haec quoque principes voces sunt hujus sexti libri; reliqua, quae desunt, a Diodoro, Plutarcho, Arriano, Justino petenda. **Modius.** Atqui nec Plutarchus, nec Arriannus ullum de hoc Antipatri et Lacedæmoniorum prælio verbum facinnt, nisi quod apud Plutarchom in Agesilaos Alexander sibi nuntiatam pugnam inter Agidem et Antipatrum per contumum pugnam morium appellavit. Non pauca videntur deesse: nihil enim de loco pugnae, nihil de ordinata utrimque acie, ducibus belli, numero copiarum, initio pugnae traditur. Ex Plutarcho pugnae locum deprehendo ad prælium Macedonibus iniquum, ex quo non sine cræde auorum Antipater in planum evasit, ubi mox plenam victoriam adeptus est. Itaque illa verba, *Hoc pugnae discrimen immisit*, refero ad Antipatrum, qui quamvis sub initium pugnae videretur superior fuisse, tamen ad angustias locorum redactus videtur laborasse, adeoque circumventus periclitari cœpiisse, donec fuga simulata, in æquum campum descendenter, ubi redintegrato prælio Lacedæmonios cecidit. Sic ergo Antipater, quamvis antea prope victor, hærens tamen iniquo in loco, se in periculum hoc immisit, ut per medios hostes se recipere, quod fieri non potuit, nisi promptius rex Lacedæmonius resistentes obtruncaret, et magnam hostium partem ad loca sibi aquiora propelleret. Itaque fugam etiam simulavit, pedemque retrulit, donec in patentem campum evaderet. Haec potest esse hujus loci sententia. Occurrit etiam contrarius huius sensus et intellectus, ut prima verba de Agide accipias

hoste Antipatri, qui cum videret suos laborantes et prope jam victos, immisit se ipse in medium pugnae discrimen, hostem propulit, atque in fngam conjectit, resistentesque sibi acris occidit, quam tamen fugam Antipater pro se labens arripuit, ut in piano cum Lacedæmoniis depugnaret. Interim observa non totam Græciam defecisse, quod aliqui tradunt, sed Lacedæmonios et Peloponnesos, ut ex Curtio lib. vii. constat. **Raderus.** *Pugnae]* Hanc quoque lacunam expiere tentamus. Interim consulatur Diodor. xvii. 48. et xvii. 68. Ceterum adsentior Radero capienda haec de Agide, qui cum videbat suos laborantes et prope jam victos, ‘immiserit se in medium pugnae discrimen,’ quæ fere verba supra quoque iii. 11. 2. leguntur, ‘ceteros in medium belli discrimen strenue transfert.’ Freish.

§ 2 Cuperant fugere victores] Macedones, qui primum cedere coegerant Spartanos, jam ab his vicissim pellebantur. **Cellar.**

In planum deduxere] Prælium enim loco iniquo et angusto committebatur: mox num. 10. **Cellar.**

Inulti cadebant] Videor bene haec mihi emendasse, sed videor solum, re enim incerta nihil affirmare audeo. Illud sane planum est, quod vulgo fertur, ferri omnino non debere: tale enim est: *Cuperant fugere victores, donec avidius sequentes in planum deduxere.* *Multi cadebant, sed ut, &c.* **Modius.** **Inulti cadebant]** Nec sane pauci; nam quamvis Antipater Victoria potitus sit, mille tamen e suis amisit. **Raderus.**

§ 4 Corpore alia ritabat] Corporis declinatione: vide supra iv. 6. **Cellar.**

Sic Cicero Catil. i. ‘Parva quadam declinatione, et ut aiunt corpore effugi.’ *Snak.*

§ 5 *Clypeo exceptum*] Mos militaris vulneratos vel occisos clypeo impositos in castra referre. Virgil. Æn. x. 506. ‘Impositum scuto referunt Pallanta frequentes.’ *Cellar.*

§ 6 *Densatis ordinibus effusi, fluentem in se aciem excepere*] Monstrum in sententia. Utine densarint se simul et effuderint? verbulum corrigere effuse: id extrito commate refer ad sequens fluentem, laxam et fluxam aciem densati atipatique excipiebant. *Acidalius.* Locum hunc cum Acidalio lego, et interpunctum emendo. *Raderus.* *Effuse fluentem*] Sic scribendum esse olim ipsa res mibi indicavit, deinde Acidalii lectio, quam Raderus approbat. *Freinsk.* Illud fluentem non parum mihi suspectum est. *Mss.* veteres non pauci literis quadratis sunt formati. At in illis *E.* et *F.* parum differunt: licet ergo credere, vocabulo posteriori *F.* accrevisse ex litera finali vocis antecedentis. Reliquum fuerit, ex puncto illo *F. fluentem*, quod satis clare monstrat, legendum esse ruuentem, qua voce nihil usitatius in hoc genere. *Scheffer.* Gratia hoc Cl. Schefferus enuntiat; probandum erat sibi visos codices *Mss.* literis uncialibus, quum nemo de iis, ex quibus Curtius fuerat expressus, quod sciām, mentionem fecerit: ruuentem tamen malebat etiam Nob. Heinsius, quod editiones quedam exhibent. Utrumque sensui non adversatur, nec Curtio indignum. *Snak.*

§ 8 *Vetera*] Nam in veteri quoque fama multum esse roboris, exquisitis auctorum locis prolixe ostendit Grater. toto discursu 7. in Tacitum, quem et alibi jam citavimus. Simillimus autem hnic locus est in Justino xxx. 4. 16. ubi jam et Macedonum gloria consenserat; Romana vigente: ‘ut trimque concitati milites prælio concurrunt, alteri Orientis, alteri Occi-

dentis imperio gloriantes; ferentesque in bellum, alii majorum suorum antiquam et obsoletam gloriam, alii virentem recentibus experimentis virtutis florem.’ *Freinsk.*

Libertate] Tacitus ii. 46. 4. ‘His vocibus instinctos exercitus proprie quoque causæ stimulabant, cum a Cheruscis, Longobardisque, pro antiquo decore, aut recenti libertate, et contra, augendæ dominationi certaretur.’ Sed libertas fortiores stimulos habere debet. Philippus apud Justin. xxx. 4. 7. ‘Tanto fortius hoc bellum quam illa sustinendum, quanto sit libertas imperio carior.’ *Freinsk.*

§ 10 *Congredi*] *Mss.* nostri omnes et ali*ingredi*, nec video caussam, cur hic exhiberi non possit, cum possit tam ad locum angustum, quam ad pugnam referri, et hoc verbo sic delectans sit auctor Noster. v. 1. 19. ‘Quadrato agmine, velut in aciem irent, ingredi suos jubet.’ vi. 5. 5. ‘Ne ipso ingrediente pedibus, senex equo vehi ernbesceret.’ *Snak.*

Plures inierant] Fuit enim mallem inierant; neque nunc pœnit, si inventio, cui probem. Si nemini persuadeo, promtus etiam ego vulgato iterum adhærere. *Acidalius.* Cum vulgariter ego, non ut Acidalius inierant; si quid mutandum, dicerem inibant, ut dicas, plures spectabant, quam pugnabant, non pugnarent; communis scriptura aptior. *Raderus.*

§ 11 *Pedem deinde referre*] Arbitrio meo haec quoque a me constituta sunt: cum in vulgariter codicibus existaret pedem deinde referre caput, ut urgente hoste apertius fugeret, inventuste, et si dicendum est, plane inepte. Prævit mihi ad emendationem Siebergensis liber scriptus, in quo erat pedem deinde referre ac urgente hoste apertius fugeret. *Modius.* *Capit*] Malim abesse. Nam infinitus pro imperfecto indicativi ponitur. Vide Indicem in ‘Infinitiv.’ *Freinsk.*

§ 12 *Emensus omne]* Editiones, *emensus cursu omne spatium*, et scribatur sane ita, cum nihil refert. *Modius.*

§ 13 *Deponi se jussit]* Milites, a quibus portabatur, abire jussit, et meliori se usui patriæ servare, ipse extremam pugnam experturus. *Diodor. Cellar.*

§ 14 *Deficer se]* Imo vero non se, sed *membra*, quæ experiebatur, ut constat ex superioribus. Delenda igitur vocula *se*, qnam peperit syllaba prima vocabuli subsequentis *sensit*, et sunt ex libris antiquis, qui non agnoscunt. *Scheffer.*

§ 15 *Sustineret cominus]* Anderet propius cum eo pugnare. *Cellar.*

§ 16 *Et CCC.]* Impressi CCC. et LX. sed illos sexaginta ad numerum apposuerunt. Macedonum virtuti nimis impense faventes librarii, qui mox etiam, ubi ego *mille* reposui, CCC. legebant, cum, si verum fateri volumus, et Diodoro credimus, priora a me recte emendata sunt, et posterior ille locus, ubi *mille* pro CCC. reposui, etiam aliis duobus millibus adjectis restituendus videatur hoc modo: *ex Macedonibus haud amplius tria milia*, in quo ne quid contra membranas tentare præsummar, scire licet, numerum trium milium in illis, fere bis notis designari III. quam rem non capientes librarii, quod proximum erat, cum plures tribus cecidisse facile alibi persuaderent, CCC. pro illis reposuerunt. Verum insignis nngator ego, qui quod facturum me non esse disertis verbis supra dixi, ita plane facio, quasi id ipsum instituti nostri pars potissima sit. quin ad alia potius. *Modius.* Mira numerorum varietas in editionibus et MSS. Codex Constantiensis Lacedæmoniorum recenset *quinque millia trecentos*. Macedonum tantum *decem*. Coloniensis editio *vetus*, Lacedæmoniorum *quinque millia trecentos sexaginta*, Macedonum *trecentos*. Coloniensis Allobro-

gnm ex Lacedæmoniis *quinque millia trecentos quinquaginta*, ex Macedonibus, *tria millia*. Diodorus Siculus Lacedæmoniorum *quinque millia trecentos*, Macedonum *tria millia quingentos*. Curtius videtur pauciores ex Macedonibus cæsos affirmare, cum dicat Macedonum *haud amplius*. Si tria millia cecidissent, satis ampla fuisset Macedonum cædes, et cruenta victoria. Argentinensis antiqua, Lacedæmoniorum *quinque millia trecentos sexaginta*; Macedonum *trecentos*. Eundem numerum præfert Lugdunensis vetus. Ego cum in quinque millibus trecentis plerique convenient, et Siculus suffragetur, non admodum mendosam eam scripturam existimo. Macedonum nec *mille*, multo minus tria millia, minime omnino tres, sed trecentos scribi oportere censeo, cum dicat Curtius *Macedonum non amplius*; si *mille*, aut *millia tria* cecidissent, non dixisset *haud amplius*, cum amplius numerus fuisset seu *mille*, seu *tria millia*, et cruenta victoria. Si tamen cum numero Lacedæmoniorum comparentur, tolerabilis scriptura videri potest *haud amplius mille*. Raderns. Pravatus *haud dubie* locus, Diodorus enim cap. 68. τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων. unde Tellierius, expunctis CCC. in contextum recipit *tria millia*. Sic vero pro *amplius* erit *minus* scribendum, quod ille posthabuit. *Cellar.* Vides locum valde quam controversum, et tamen hinc etiam vapulat Curtius a suo iuquo Critico c. 3. § 5. Judicii de Curt. sed præterquam quod in fuga effusa plurimi obteruntur; si id non placet, Modii correctio adcommodatissima videtur. Certe reprehendere auctorem, antequam de vera lectione constat, quis æquum esse judicet? *Snak.*

§ 17 *Non fullebat Antipatrum]* Locus hic lacunosus et hiunc est. Quomodo enim vultus ab animis gratulantium dissentiebant? et quorum? cum de nulla legatione vel populorum vel

civitatum Græciæ prius mentio facta sit. Desiderantur ergo vel hæc, vel his potius similia verba: Reliqui Græciæ populi et civitates (præter Spartanos et foederatos) eventum belli exspectabant; missis legatis, Antipatro victoriam, quamvis ipsum vinci malnissent, gratulati sunt. Nec fallebat Antipatrum, &c. norat enim quod vulgo dicitur, 'sæpe dissident ab animis vultus gratulantium.' *Raderus.* *Nec fallebat]* Nihil hic deest, ne fallere. Sed Curtius hæc ita stricte proposuit, ut tamen non deessent verba pleno sensui, si cum judicio legantur. Ita sæpius optimi qui que scriptores volunt quedam intellegi ex consequentia verborum, quæ ipsi nou aperto dixerunt. Sic apud Tacit. II. 46. 7. 'Missus Drusus, ut retulimus, pacis firmator,' cum id nullo expresso verbo retulisset, sed ita indicasset, ut lectori rerum simul orationisque non imperito facile intelligi potuerit. Sic apud Liv. XXXVI. 13. 4. 'Ad recipienda oppida, &c. ierunt. Erant autem hæc Æginium, Ericinum, Gomphi, Silana, Tricca, &c. Inde Pellinæum,' &c. Ubi supra nominata oppida non expresse quidem scripsit esse recepta, sed tamen ex dictis, et præsertim vocula 'Inde,' intelligi voluit. Hic itaque pari modo cum de 'gratulantium vultu' loquatur, ipse intelligere per te potes, eos et coram ipso stetisse, et ut ipsum convenienter, profectos esse, idque ex eorum civitatibus et ædibus adeo: sed ista omnia commemorare putidum et puerile foret. Sic in fine hujus capituli non exserte tradit Lacedæmoniorum Megalopolitanorumque legatos ad Alexandrum profectos fuisse (quæ etiam caussa fuit, cur Vir quidam Eruditus putaret ibi quoque aliquid deesse) sed ex omnibus circumstantiis ab attento lectore facile colligi posse, sufficere putavit. Brevitati narrationis inservit, 'si exitus rerum ita exponimus, ut ante

quoque quæ facta sint, sciri possint, tametsi nos reticuerimus. Quod genus, si dicam me ex provincia rediisse, profectum quoque in provinciam intelligatur.' *Rhetor. ad Herenn. I. 9. Freinsk.*

Majoris res] Tò res non erat in membranis, et sane, cum præcesserit rerum, posset abesse. *Modius.* Ideo forte legendum *majores* (sc. res) gesserat. Heinsius. Sic hujus libri II. 16. 'Contentum rebus, quas gessisset, in Macedoniam protinus redire.' *Snak.*

§ 18 *Antipatrum vicisse, ne tacitus quidem indignabatur]* Non satis liquet hoc, quod leví mutatione sic clarabis: *Antipatrum vicisse, nec tacitus quidem, indignabatur.* Multo expressius ita, nec in eam mentem aliter Latinus. Ut vulgo est, eo traxeris, quasi non sit indignans, ne tacitus quidem, et infra se, qui maxime et palam indignabatur, Alexander. *Acidalius.* Verba ambigua, si non vere interpongas. Quasi diceret, Alexandrum non indignatum fuisse, quod visisset Antipater, nec nullum etiam eignum indignationis prodiisse. Alienus hic a mente Curtii et Alexandri sensus. Ergo ita distingue et expone: *Alexander hostes vinci voluerat, Antipatrum vicisse, ne tacitus quidem, indignabatur;* hoc est, ne dissimilares quidem potuit invidiam, sed palam etiam in vores erupit, quod ex eo apparuit, quum non sine sconcam per contemptum, ut est in Plutarchi Agesilaο, Μυρμαχίαν appellavit. *Raderus.* Non occuite, sed aperte indignabatur, et pugnam hanc Antipatri contemptum μυρμαχίαν, murium pugnam appellabat. *Plutarcl. Ages. p. 664. Cellar.*

Suæ demplum gloriæ] Forte, suæ ademptum gloriæ. Heinsius.

§ 20 *Non gravate]* Bene quod in re præsenti non adsum, cum ita largiter ab operis peccatur, si enim assim, vix videor illis posse abstinere manum,

ita quasi de industria, quæ emendaram, corrumput. Scripsoram ego: a quo Lacedæmonii nihil aliud, quam ut oratores mittere ad regem liceret precati, non gravate veniam, &c. excederunt: a quo Lacedæmonii nihil aliud quam ut oratores mittere ad regem liceret precari. Non gravitate veniam, &c. De cetero illud non grata, quod reposui, de conjectura est, cum vulgo esset: quam ut oratores ad regem mittere liceret precati, veniam: in membranis pro precati, geatæ, vel grate. Modius. Sequitur hic eorum exemplum Modius, quos tam sœpe damnat, ac præpostera liberalitate de suo ista donat Auctori non gravate. Jubeamus illum quoque res suas sibi vicissim habere. Nam quæ ratio, quia in membranis pro precati, geatæ, vel grate, novas inde voces potius exculpere, quam eam ipsam, cuius locum occupabant, elicere? Scilicet compendiöse virgula τρ̄ p, quod ambiguae tamen etiam g superimposita scriptum precati fuit: hoc leviter deinde in eam faciem, quam membranæ exhibent, corruptum, e qua tamen facile quivis, tanto facilius Modius, germanum precati agnosceret. Reddimus ei suum non gravate, quod gravate sane Curtius accepit. Acidalius. Veniam] Omisi duo verba non gravate, quæ inculcaverat Modius, volente cum libris veteribus Acidalio. Deinde sequentia constitui ex oratione Æschinæ contra Ctesiphontem: 'Elei et Achæi omnes, &c. deficiebant, et tota Arcadia, præter Megalopolim, cuius, cum ob sideretur, excidium in dies expetabatur.' Huic igitur Alexander damna, quæ ob fidem in ipsum pertulerat, haud dubie ab auctoribus sarciri voluit. Vide Supplm. vi. 1. 14. Freinsch. Interponunt quidam cum Modio haud gratae. Tellierus gratias; (imo vero Gronovius;) Erasmus grate, quæ Freinsheimus libros veteres secutus expunxit. Cellar. vulgo grate, vel non gravate. Mas.

ut et Modii quidam geatæ; lege Ægeatæ, populus nempe Peloponnesi. Heinsius. Procul dubio latet in his literis geatæ, geatæ, vox populi: etiamsi eas, et quod alii inde formaverunt grata, aut gravata, ex sua editione ejecerit Doctissimus Freinsheimus, quia huic loco minime convenire videbantur. Quippe de iis tam cito statuisse Alexandrum certe Curtius non apparuit; nam vi. 5. 'Lacedæmoniorum legatos ad Darinum missos in custodiam tradi jussit: ipsi in Bactrianis agenti nuntiatur tantum ex Græcia Peloponnesium Laconumque defectio, nondum enim victi erant, cum proficiserentur tumultus ejus principia nuntiatur.' vii. 4. 80. et ibidem n. 39. 'Rex his Iætns, de Spartanis haud quaquam securus, magno tamen animo defectionem illorum tulit, dicens; non ante ausos consilia nudare, quam ipsum ad fines Indiæ pervenisse cognovissent.' Quod optime vidit Nob. N. Heinsius, qui ideo ita hunc locum constituit: A quo Lacedæmonii nihil aliud, quam ut Oratores mittere ad regem liceret, precati Ægeatæ veniam defectionis præter auctores impetraverunt. Snak.

Urbe obessa erat] Lege et inter punge totum locum hoc modo: a quo Lacedæmonii nihil aliud, quam ut oratores ad regem mittere liceret precati, non gravate veniam defectionis, præter auctores, impetraverunt. Megalopolitanis, quorum urbo obessa erat a defectione, Achæis, et Æleis CXX. talenta dare jussit. Intricata sunt omnia, fateor, præsertim si vulgatos consideres libros, in quibus est: a quo Lacedæmonii nihil aliud quam ut oratores mittere ad regem liceret precati, veniam defectionis præter auctores impetraverunt. Megalopolitanis quorum urbs erat obessa ad defectionis ejus multum Achæis et Ætolis viginti talenta dare jussi sunt. Intricatissima, et quibus profecto Hercules aliquis 'Æleïkakos opus est, feci tamen et ipse quod potui: cum-

que in codicibus antiquis posteriora ita scripta invenissem : *Megalopolitani, quorum urbs erat obessa a defectione ejus multam Achas et Elii centum viginti talenta dare jussis.* primum, ad finem primæ dictionis s littera adjecta, dein voce *multam* abjecta, quam facile ipsæ membranæ ostendunt, glossema esse ejus, qui voluit significare multæ nomine pecuniam hanc Megalopolitanis indictam : postremo, facto ex illo *Achas et Elii, Achæis et Ælæis*, totam periodum constitui. Erunt fortasse etiam, qui illud a *defectione*, quoqne suspectum habebunt, propterea quia statim præcessit : *veniam defectionis*, et habeant sane per me, vel ejiciant etiam hiuc, dum reliqua probent, aut certe ita scribant : *Megalopolitanis quorum urbs obessa erat in multam Achæis et Ælæis* (sive mavis Ætolis) centum viginti talenta dare jussis; etsi priora magis probo. *Modius.* Tota hæc periodus confusa, mendosa, impedita, et inexplicita, in qua miror nihil acres Acidalii nares olficiasse. Multa Modius est conatus, sed non eluctatus. Nam ex illius editione dubites, an Achæi, et Ælæi Megalopolitanis, an Megalopolitani Achæis et Ælæis jussi sint pendere centum viginti talenta. Constantiensis et Argentinensis vetus codex adhuc absurdiores sunt, et monstra verborum repræsentant. Sequor Gle-
reani libros et clarissimam et certissimam scripturam, quæ ita habet : *Megalopolitanis, quorum urbs obessa erat, ad defectionis multam Achæis et Ætoliis centum viginti talenta dare jussi sunt.* Nunc et sensum verborum accipe. Megalopolitanis ab Achæis et Ætolis et Macedonibus defecerant, et cum Agide senserunt, Achæi et Ætoli illorum urbem a *defectione*, hoc est, postquam defecerant, obsederunt : confecto bello et victis cum Agide Lacedæmoniis, pacem ab Antipatro petierunt: quibus in pœnam et mulctam a communi Græcorum,

sive concilio, Corinthi imperatum est, ut Achæis et Ætolis, qui in obedi-
one urbis Megalopoleos impensas fe-
cerant, vicissim ad damnum resar-
ciendum centum viginti talenta pen-
derentur. Interim verba ad *defec-
tionis multam*, puto glossema fuisse,
in contextum a librarii præter men-
tem Curtii insertum. *Raderus.* In-
tricatissima hæc, quibus aliquis Her-
cules 'Αλεξανδρος opus sit, ait Modius.
Itaque forte melius his abstineremus manum : non placet tamen solos Me-
galopolitanos Lacedæmoniorum so-
cios fuisse, quam Græciam fere om-
nem faciat Justinus : non placet Ætolos sub signis Alexandri ponit, qui gloriantur apud Eundem, se Philip-
pum non timuisse, Alexandri edicta sprevisse. Florentin. *precati geatæ
veniam.* Dan. *gratæ.* Pal. *grate;* unde fecerunt *haud gravate.* Dein Pal.
Megalepolitani. Dan. *Megalepolitani.*
Denique Flor. *quorum urbs erat obessa
defectionis ejus Achas et Elii, &c. dare
jussis;* unde scribendum existimo :
*precati, gratis veniam defectionis, præ-
ter auctores, impetraverunt.* *Megalepolitanis, quorum urbs erat obessa, de-
fectionis rei Achæi et Elei CXX. talenta
dare jussi.* Achæi nempe et Elei conjuncti Lacedæmoniis fuerunt, et Me-
galeopolitanos desciscere nolentes ob-
sederunt, agro hand dubie vastato et direpto : pro quibus detrimentis illa exacta est pecunia. Lacedæmonios *gratis* ait impetrasse veniam dicturus contrarium de ceteris. *Megalepolin-*
etiam in Livii scriptis notavimus. Gronov. Obs. II. 12. *A defectione]* Forte, *pro defectione*, hoc est, ut alii legunt, *ad defectionis multam.* Si tamen *a defectione* retineas, recte cum præcedenti *obessa* junges : capiesque urbem *a defectione*, id est, post *defectionem, obessam fuisse.* Freinsh. *A defectione]* Post *defectionem* Peloponnesiorum a fide Macedonibus pro-
missa: quidam malunt *pro defectione*, aliterque incident, ut cum sequenti-

bus cohæreat. Cellar. Quorum urbs oborsa erat a defectione] MSS. omnes addunt vocem ejus; forte, *quorum urbs diu possessa a defectionis reis, Achæi et Eti;* vel forte, *Quorum urbs oborsa erat a die defectionis ejus,* vel, quod malo, *Quorum urba obses erat data defectionis ejus.* De Achæis copiose Justin. lib. xxxiv. Heinsius. Ut ut bæc capienda sunt, rerum historia, quam ex Supplementis colligere, tamen desiderat, ut Megalopolitanis Achæi et Ælei dare cxx. talenta jussi sint: quod omnium pulcherrime hic, ut solet semper, expedivit perspicacissimus Gronovius. *Snak.*

CAP. II. § 2 Intempestiva convivia] Eum singulis diebus in cœnam, ad quam vocavit sexagenos, aut sumam septuagenos convivas, expendisse centenas minas Ephippus Olynthius tradidit, ut est apud Athenæum lib. iv. Hæ vero efficiunt aureos Ungarios 848. semuncialem unum, duodecimarios quinque, duplos duos, simpulum unum. *Agricola de pretio veterum monetarum lib. III.* Quae de tempestivis intempestivisque convivialibus contra Turnebum Adversar. vi. 16. et Manutium de Qnæsitis per Epist. i. 6. disputat Lipsius, supra ad v. 7. 2. monuimus: quo pertinet et iste locus Apuleii ex *Apolog.* prima: ‘Nuptiæ illæ fuerunt, an aliud celebratum officium, an tempestivum convivium?’ *Friæsæ.* Nulla in veterum libris intempestiva convivia extare, nisi vitio librariorum, et ubique tempestiva legendum esse, Salmasius in Vopisci Florian. extr. argumentis probat, suffragantibus non minori auctoritate viris Gronovio ad Quintil. Declam. cclx. Grævio ad Sueton. Calig. cap. 45. tempestiva enim, hoc est, de medio die inita, in vitiis posita erant, ut opus non sit intempestiva illis opponi. Adde Lips. in Tacit. A. xiv. Qui vero intempestiva admittit, sed nocturna, ‘tempestiva,’ tamquam diurnis opposita: cui Noster obstat n. 5.

convivialiis sive tempestivis legas, sive intempestivis dies noctesque consumtas tradens. Freinshemio sunt intempestiva, quam temporibus non convenient, instituta quando aliud agendum erat, sed et hoc invitis puto, quos laudavi, *Triumviris. Cellar.*

Lapea sunt] Alii omittunt sunt; propius, opinor, a vero. Ego etiam altius metno, et ita potius olim hæc concepta fuisse suspicor: quem arma Persarum non frergerant, vicerunt intempestiva convivia et p. p. i. d. l. e. g. p. o. in externum lapsa morem, &c. Freinsh. Verbum sunt libri meliores non agnoscent; et plane abesse debet; nam respiciunt omnia præcedens vicerunt. Scheffer.

§ 5 Non contentus artificum] Tota emendatio bujus loci, si verbum interpolabat, pro quo illæ interpellabat scribendum suadent, eximum habetas, tota plane a meinbranis est: in vulgatis legebatur: non contentus musica artificum, quos e Græcia excitaverat, turba: quippe captiæ seminarum jubebantur, &c. quibus verbis, quod venenum præsentius existimas, qui homines urbanioris notæ intoxices? *Modius.* Non contentus musica artificum, quos e Græcia excitaverat, turba] Ita Modius corrigit, ego malim, n. c. musica, quam e G. e. t. in universum fuerant duodecim, ut Athenæum lib. xii. recenset. *Loccen.* Contentus artificum] Gifanins in Observ. in Ling. Lat. ‘Contentus alienus’ rei: pro, re aliqua. Cland. JC. l. xxxvii. Cum quis deceperit, § Nuptiæ. in fine de leg. 3. Quoniam in his expressit, ut contentus esset partis dimidiæ dotis. Sic Curtius Contentus artificum; ubi vulgo tamen contra vet. lib. addunt, opera.’ Hactenus Gifanins, qui si ita in MSS. reperit, mirum a nullo alio nunquam hactenus animadversum fuisse. Sane in omnibus quos vidi, aut de quibus relatum mibi est, vel turba adjectum est, vel turba, nullibi, quod sciam, omissa ista voce. Ego quidem

in his talibus memini diffidere. Sæpiissime enim adverti monstruosos inepitissimorum librariorum partus, blandiente novitate, a multis pro certissimo Latinitatis genuina pugnare excipi soverique. Ejusdem generis esse arbitror quod infra ix. 4. 11. volunt scripsisse Curtium ‘majora omnium.’ ‘In oculis duo majora omnium navigia submersa sunt.’ Qui tersissimum auctorem tam horridi sermonis reum faciunt, næ illis ant judicium deest, ant voluntas vero de antiquorum genit sentiendi. Sed de eo loco infra pluribus. Freinsk. Vide notas ad Vellei. Paterc. II. 88. Heinius. Gifanius, et reliqui, qui hoc loco de voce contentus cum genitivo constructa cogitarunt, scenti sunt lectiones MSS. quæ nobis prætant turbae, et vocem feminarum omitunt, et distinguunt turbae quippe captiva jubebantur suo ritu canere. Snak.

E Græcia] Livius XLV. 32. 1. de Pauli Æmilii ludis: ‘Nam et artificum omnis generis, qui ludiceram artem faciebant, ex toto orbe terrarum inmultando, et athletarum, et nobilium equorum convenit; et legationes cum victimis: et quidquid aliud Deorum hominumque cassa fieri magnis ludis in Græcia solet.’ Ibi enim ejusmodi hominum maxima erat copia, quia ‘ibi ludicas quoque artes exercere honestum erat.’ Auctor de Caus. corruptæ Eloq. x. 7. Freinsk. *E Gracia exciaverat]* Alii exciverat; quod præfero, nam excitantur, qui per otium, ignaviam, aut similes causas manent in occulto, ac proferre se nolunt, quod hic non attenditur, sed id solum, quod ad se evocaverit et tam longinquis terris: id autem est ‘excire.’ Scheffer.

Feminarum] Lubenter cum lib. Bong. exesse jnbeam hanc vocem: nam video inde receptam fuisse, quod in aliquibus scriperant turbae pro turba. quam vocem proinde non ad artifices referendam putarunt, sed ad cap-

tivas, et enm a turbis captivis non admodum suave carmen expectarent delicati homines, restrinxerunt eum chorū, adjectione voculæ, ad feminas. Freinsk. *Captiva feminarum]* captivæ fœminæ, Græcismus. Celler.

§ 6 *Producentibus eam]* Editiones, producentibus eas. Modius.

Verecunde reluctantem] Sic de Aspasia ‘ad cœnam Cyri inter alias mulieres introducta,’ Plutarch. Artaxerxe cap. 42. ‘parantibus adducere ipsam cubiculariis: Væ ei, inquit, mibi qui admoverit manus.’ Additque Cyrum inde etiam indolem mulieris perspexisse atque aestimasse. Videatur Fr. Junius de pictura veterum pag. 261. f. Freinsk.

Convivales Indos] Ita scripti codices, sed vulgatam illud convivales usitatus videtur bonis auctoribus. Sic Tacitus dixit, ‘convivales fabulas.’ Modius.

§ 8 *Nomen reveritus]* Quid non recipiunt in contextum nostri magistri? quum ad vocem nomen, ‘sc. nepatem Ochi,’ aliquis annotasset, indig-nissimum facinus futurn judicarunt, si non e vestigio ea pro Curtii verbis haberentur, et ex animi sententia non deberent hujusmodi homines, cum oculos domi non habeant, foris utendos rogare? enimvero deberent. Modius.

§ 9 *M. hi fuerunt]* Vulgo X. impo-suit illis, quod, ut dixi etiam ante, millenarius numerussimili ferme cum denario nota a librariis designatur. Modius. *M. hi fuerunt, &c.]* Prolixius erit adscribendus locus, ut ratio lectori facilius constet emendationis: hanc puto certam me habere, nec levem; quippe in ordine turbato, et ἀνακολουθᾳ manifesta. Quis non videt, male cohærere ista? Oxidates erat nobilis Perses, a Dario capitati supplicio destinatus, cohæbatur in vinculis. Jam quis credat captivorum recensioni interseruisse Curtium de

præda inde in militum congariūm absuūta partim, partim custodūm fraude subtracta? ἀποσδιόρυζον hoc, et indecorūm. Nec est per auctōrem aliter, neque potest ex ipsa re, quin illa cohæserint de Darii fratre, et nobili altero Oxidate. At nunc quomodo divulgā? transposita liquet, et fas nobis sit restituere, pristina serie verborūm ex ingenio retexta. Scribe totum locum de integro: *M. hi fuerunt; inter quos repertus est Oxathres Darii frater, non illius fortuna, quam indole animi sui clarior. Oxidates etiam nobilis Perses, a Dario capitali supplicio destinatus, cohīebatur in vinculis, huic liberato... honore servato. XXVI. milia talentū... fraude subtracta est: hinc in Parth. Quæ insititia ante, ut nunc traduximus, hand dubie in natālem reduximus locum. De quo si quis tamen hæret, illud quidem consentiet statim, captivorum sic recte continuatam enumerationem. Omnino enim Oxathres et Oxidates isto conjungendi modo. Acidal. XXVI.]* Acidalius hunc et sequentem numerū transpositos fuisse judicat, et omuino cohærere vult de Oxathris et Oxydatis fortuna narrationem, quem plane secutus Raderus. Aldus totum enī verum ant non reperit in libris suis; ant si reperit, pro spurio habuit: omisit enim. Hoc quidem patet, etiam ita ut illi volunt transpositum, non admodum concinnūm esse aut congrūm antecedentibus et sequentibus verbis. Sane de Oxydatis fortuna diu ante tradidit Arrian. III. 4. 17. cum adhuc viveret Darius. Et si hæc non resecemus ad vivum, tamē vitiosus adhuc esse videtur locus: apparet enim totam eam pecunia vim, ex Curtii sententia, tum fuisse alienatam atque exhaustam: ea ratio ut constet, aut pro XXVI. legendūm est XXIV. aut XIII. pro XII. Freinsh.

§ 10 *XII. milia]* Necessario hic emendandus in *XIII. milia*, nam ad-

dit ‘par huic pecuniae summa custodūm fraude subducta est.’ Si autem summam *XII. milium* addas, et parem facias summæ distributu[m] in militem, non erunt *XXVI. milia*, sed *XXIV. itaque vel hic lege XIII. M. vel supra XXIV. milia.* Loccenius.

Congariūm militūm] Qnamquam distinguunt Latini sūpe numero, ut ‘donatiū’ militi, *congariūm plebi* addatur (vide Tac. Ann. XII. 41. Plin. Paneg. c. 13.) tamen etiam laxiore usu vocis, quæ militi donantur, *congaria* sunt. Quintil. VI. 8. etiam dona, quæ Angustus amicis misit, ‘congaria’ vocat, additque ‘congariūm esse commune liberalitatis, atque mensuræ.’ *Cellar.*

§ 11 *In vinculis]* De carceribus Persarum non omisit exactissimus Brissonius de Regn. Pers. II. p. 268. Freinsh.

Vetustæ claritatis] *Vetustate caritatis*, in membranis, qui scripsit, aliud, opinor, egit. *Modius.*

§ 12 *Hinc in Parthienen]* Sive Parthiam, angustam illo tempore regiōnem, post usque ad Caspias Pylas ampliatam. Strabo lib. XI. Hinc Curtius Justino, et Arriano conciliatur. Illi enim quoniam Pylas prætergressum Darium in Parthiæ vico captum vincutumque traduot, Parthiam sui ævi, hoc est, auctam ampliatamque intelligunt; Curtius autem Parthienen, ut Alexandri temporibus angustis finibus circumscripta fuit. *Cellar.*

Caput omnium] Justinus XL. 1. 1. ‘Veint divisione orbis cum Romanis facta, imperium Orientis’ iis asserit. Tacitus II. 60. 5. Parthis ‘vim,’ Romanis ‘potentiam’ tribuit. Ut mirari Livii IX. 18. 5. stomachum libeat, ‘repertos ex Græcis, qui Parthorum contra nomen Romanum gloriæ favent.’ Nec ambigam, hos Græcos Strabonem imitatum lib. II. ubi Parthos ‘tantum possidere terrarum, tot gentibus dominari’ affirmat, ‘nt ob imperii magnitudinem, Romano-

rum potentiae quodammodo pares sint.' Reineccius de Regno Parthico. *Freinsh.*

§ 13 *Graves adhuc adcoleæ*] Non satis fido istis verbis, suspicor leviter, *gnavi adhuc agricoleæ*; ut commendet eos a peritia agriculturæ, qua excellant suo etiam tempore. Certe studium illia et vita in illa maxime, qui propterea campestrem fertilemque, ut hic ait, regionem occupant, et ut lib. vii. inter bona sua præcipue jum-gum boum numerent et aratum. *Acidalius.* Romanis provinciis virini Crassum victimum occiderunt Parthi, etiam ævo Neronis et sequentibus annis Romanis infesti. *Raderus.* *Graves adhuc adcoleæ*] De Scythis intellige, qui accolæ tum Parthorum, nec imperio eorum subjecti, et sœpius hostes. Justinum lib. xl. et xlii. et Tacit. vi. 36. 5. vi. 44. 1. &c. inspice. Proinde jocabatur Acidalius, cum emendandum suspicaretur, *gnavi adhuc agricoleæ*. Nec serio rem dispexit Raderus, qui accolas Romanis fuisse tradit Parthos: cum Curtio de Scythis Parthorum accolis sit sermo. *Frinsh.* Divide Scythas: qui occupavere regionem, jam non erant accolæ, sed incoleæ, cæterorum demum pars accolebat. *Cellar.*

Bosphorum] Editi, *Bosphorus mare.* *Modins.*

Boristhenen] Tricosi sunt qui negant Boristhenem esse, qui hodie Neper, aut, Nieper vocatur. Nam de Borysthene ita scribit Periegetes Dionysius vs. 3. 11. 'Ubi Borysthenis fluvii extensa aqua Miscetur Euxino, arietis ante frontem' (promontorio nomen est) Hodie in toto illo tractu nullus magnus fluvius in Euxinum exoneratur e regione τοῦ κριῶν μετάκου (frontis arietis) in fine Tauricæ Peninsulæ, præter Neper. Ergo Neper est Borysthenes, et Bog, qui in illum illabitur, is est Hypanis: quod et doctis quoque placere video. Scalig. in Euseb. num. MCCCCLXII. *Freinsh.*

§ 14 *Medius*] Inde 'terminus gentium,' hoc est, Europæarum atque Thracicarum, appellatur Floro ill. 4.

6. *Idem.*

Parthos condidere] Persas etiam a Scythis conditos Marcellinus xxxi. 6. tradit. Quod non quidem est impossibile: tamen magis Parthos ab eo, vel auctore certe, quem ibi sequitur, intelligi, credibile est. Et vulgo notum, circum ea tempora Persarum Parthorumque nomina promiscue a Græcis Latinisque fuisse usurpata, sicut etiam aliquanto prius Persarum et Medorum, ex eadem causa. Vide eruditissimas Cl. Salmæsi notas in Tertullian. de Pallio cap. 2. ubi 'Scythæ exuberant Persas.' Et ipse Marcellin. præced. cap. dixerat Persas vicinos populos 'in gentilitatem nominis sui traxisse.' *Idem.*

Ex regione Europe] Cur vero non ex Asia Scythia, quæ multo propinquior erat? ut vero supra vidimus, familiaris error Curtio, ut quæ ad Tanaim et Euxinum Pontum sunt, regionibus tribuat, quæ circa Caspium mare existunt. Alioqui non negamus longiores migrationes Europæorum, quam vel a Tanai, vel a Scythia, trans Bosporum in Europa sita, in Parthenem. Quem vero Curtius *Bosporum* opponit, Asiatica regio est, terra Cimmeriorum. *Cellar.*

§ 15 *Hecatompylos*] Vox ipsa Græca est, et e Græcia profectos conditores ostendit: urbem significat, quæ centum habeat portas. Sed Polybius x. 25. aliam etymi caussam adfert: 'In media Parthia hæc urbs sita est: cum autem diverticula viarum ad omnes regiones ibidem coëant, ex eventu ipso centum portarum nomen locus invenit.' Strabo lib. xviii. a Caspisi portis ad Hecatompylos regiam Parthorum (ita appellat) 1260. stadia auctore Apollodoro numerat, hoc est, 12. stadia supra 39. milliaria Germanica. Diodorus xvii. 75. Hyrcanis quidem assignat, sed Parthiam

quoque Hyrcaniae nomine complectitur. A quibus autem Græcis condita sit, nondum legi. Urbis Stephanus quoque mentionem habet, sed simpli- cem, ut et Ptolemaeus. *Raderus.* Quod Strabo regiam eam Parthorum vocat, id confirmat lectionem MSS. apud Athen. XII. 2. *Parthorum reges, &c.* *hyemant Babylone*, ubi vulgo lacuna est, χειμάζουσι; ἢ ἐν Βαθύτηρι (... τὸ λαῖον τοῦ ἀνιαντοῦ) quam optime ex- pleunt γρ. διάγονοι; ἢ ἐν Ἑκατομπόλει τὸ λαῖον, in *Hecatompylo autem reli- quum anni exigunt*. Fuit et Thebarum Ægyptiarum cognomen *Hecatompylos*, a centum portis quas habebant: quod enim hac urbe Parthica non est con- fundendum. Ceterum non credo Ra- dero Diodorum Hyrcaniae assignare Hecatomylon, minns etiam, Parthi- am quoque Hyrcaniae nomine com- plecti. Hoc enim vix pro sano fecerit. Sed certe non fecit: tantum dixit Alexandrum in itinere cum Hyrcanos peteret, venisse Hecatomylon: ni- mirum prinsquam Hyrcaniam intra- ret, per Partiam ducens, ut ita ex- amassim Curtio adsentiat. Dubito autem an hanc urbem intellexerit Vincent. Belvacens. In Speculo Hist. XXX. 89. ita scribens: 'Tartari Per- sidem invaserunt: civitatem in ea centum portaram, quæ vocatur Sa- phan, acceperunt.' *Freinsh.*

Condita a Græcis] Sed quibus? no- men a Macedonibus impositum, lar- gior: urbem jam tum Alexandri tem- poribus claram a Græcis conditam fuisse, unde probabitur? *Cellar.*

Viritim] Sigebergensis Codex Ms. *οἰκοιοι μιλιτῖς vitium*, quod quidem, nisi forte dormiens hæc scribo, ferri non incommodè posset: simile habes alibi. *Modius.* Offendi jam olim *vehementer* ad vocem *viritim*, cuius insolens hic usus, nec qui ferri posset, ut ego sentiebam. Itaque varie mutabam, nec inepte quidquam: omnia tamen frustra, quando alia tandem scripta lectio reperta in Modii Sigebergensi

bono sane libro. Is pro ea *vitium* habet; sane bene. Nec enim ferri modo potest, quod Modius ait, sed ferri una, et præferri omnibus debet ipsissima Curtii scriptura. *Rumor* *οἰκοιοι μιλιτῖς vitium*, vere. Sic VIII. 9. idem: 'Otium serendis rumoribus natum' ait. Et buc trahas illud e Taciti Annal. XIV. ambiguae adhuc lectionis: 'Hæc more famæ, credentium otio augebantur:' quod eo mo- do noster hic ipse Modius in Novantiquis censuit emendandum, cum vul- go scribatur: 'Hæc in ore famæ credentium otio augebantur.' Sed de illo exspecta nos ad ipsum Tacitum suo proprie loco. Curtii quidem etiam nostri istud ex lib. VIII. huc accommo- daveris, cap. 1. 'Prudens otii vitia negotio disenti, edicit ut omnes in vestibulo regiæ præsto sint.' *Acidalius.* Non *viritim* ut vulgo. Con- stantiensis codex, *vitium*, quam scripturam, supra quam dici potest recte commendat Acidalius. *Raderus.* *Vitium]* Haud dubie vera hæc est scriptura, quam in Cod. Sigebergen- si Modio repertam merito vulgatæ præfert Acidal. *Raderus* etiam ex Constantiensi codice firmat. Sic apud Tacit. XIV. 58. 4. 'Hæc more famæ, credentium otio augebantur.' *Frein- shemius.*

§ 16 *Lympkatis]* Vide IV. 12. 14. *Cellar.*

Signum datum] Editiones signo dato; sed ita plena non erit oratio. *Modius.*

§ 17 *Sena millia]* Diodorus XVII. 74. 'Ἐδερῆστο δὲ τῶν μὲν ἱερέων ἑκάστῳ τὰλαντον, τῶν δὲ πεζῶν μᾶς δίκα. Equitibus singulis talentum dono dedit, peditibus denas minas. Adde Plut. Pompeio cap. 56. Talentum igitur, et sena millia denariorum eam- dem sortem efficiunt. De peditibus autem tacuisse Curtium, cum equites nominasset, mirum mihi fit; et liben- ter hominum aut temporum injuriam incusem. *Freinsh.*

§ 18 *Quam par erat*] Scripti parebat; quod rectum esse pareret, nisi lib. iii. dixisset Curtius: 'At Darius audita Memnonis morte, hand secus quam par erat motus.' *Modius.*

§ 19 *Deum invidiam*] Membranæ non omnes Deos accusant, sed eos tantum, qui a Macedonibus non starent: legunt enim eorum *Deum. Modius.* Impie et irreverenter, non autem præter morem gentilium hominum, quibus solenne erat de Diis suis ita sentire, atque dicere: supra v. 8. 15. 'Si justa ac pia bella Dilaversantur.' Et vii. 7. 7. 'Deos quoque incusans querebatur.' x. 5. 10. 'Invidia Deum ereptum esse rebus humanis.' *Florus* i. 13. 8. de Gallo-rum Senonum incursione: 'Sive invidia Denm, sive fato.' *Rufus Festus* cap. 24. 'Cari victoriam ad invidiam cœlestis indignationis pertinuisse credendum est.' *Cellar.*

§ 21 *Infractos*] Eleganter hoc, ut omnia Curtius, non vulgari intellectu, quo pro fortibus, et nequaquam fractis accipitnr. Contrario hic sensu accipe, ut sequens etiam vox *abjectos* declarat. Ita alli melioris ævi scriptores locuti, Cicero, Livius, Virgil. *Æn.* XII. 1. 'Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos Defecisse videt.' Nec enim subscrivo Servio, qui 'infractos' explicat non fractos, certe illud 'defecisse' ostendit fractos. *Raderus.* *Infractos et abjectos*] Infractos, valde fractos, timidos, desperantes, ut in augeat, non minuat vim simplicis. Vide Virgil. *Æn.* ix. 499. *Vell. Pat.* ii. 87. et 89. *Cellar.*

Modo aures] Excensi illi modo vulgi aures: recte, etsi abesse poterat illud vulgi. *Modius.* Recte vulgi aures; nam sic alibi saepè Noster de militibus. Supra n. 9. 'Secrevit a vulgo, quorum eminebat genus.' x. 5. 3. 'Dimissaque vulgo velet omni vita debito liberatus.' *Ovid. Met.* XIII. 123. 'vulgique secutum Ultima murmur erat.' *Heinsius.* *Ovid. Met.* XIII.

i. 'Vulgi stante corona.' *Virg. Æn.* ii. 99. 'Spargere voces In vulgum ambiguas, et querere concins arma.' Et mox vs. 119. 'Vulgi quæ vox ut venit ad aures.' *Snak.*

CAP. III. § 2 *Alia ductu*] Sueton. in Augusto 21. 1. 'Domuit autem partim ductu, partim auspiciis anis,' &c. Apud Plin. iii. 20. exstat de eodem Augusto vetus inscriptio: 'Quod ejus ductu auspiciisque gentes Alpinæ omnes, quæ a mari supero ad inferum pertinebant, sub imperium pop. Rom. sunt redactæ.' Ductu, id est, per se ipsum; auspiciis, quando per legatos bellum agitur, ut notum est. Tamen apud Plautum confunduntur. *Sosia* enim de hero Amphitruone loquens, *Amphitr.* i. I. 41. qui contra Theleboas militaverat, ait: 'Ut gesserit remp. ductu, imperio, auspicio suo.' Et ipse Amphitruo ii. 2. 25. 'Eos auspicio meo atque ductu, primo cœtu vicimus.' Nam vere Creontis Thebani regis auspiciis bellum patratum fuerat. Pichena ad illa Taciti ii. 41. 1. 'Ductu Germanici, auspiciis Tiberii.' Lippius ostendit Curtium hoc loquendi genus ad res Græcanicas transtulisse a more Romano, quem ipse diligenter explicat in opere de Militia Rom. ii. 12. *Freinsh.* *Ductu*, quibus ipse rex præfuerat bellis: *imperio et auspicio*, quæ per ducas suos gesserat. Adde principium lib. v. et ejusdem lib. cap. 9. 4. inscriptio apud Plinium N. H. iii. 20. 'Quod ejus ducta auspiciisque gentes Alpinæ omnes sub imperium P. R. sunt redactæ.' *Cellar.*

§ 3 *Ab Hellesponto*] An non rectius ita, quam ut alii *ad Hellespontum*? *Modius.*

§ 4 *Quadam ipsarum rerum*] Vulgo, et nescio an enumeranti mihi quadam ipsarum multitudo subduxerit. Nos scriptos libros sequimur, quia scripti sunt. *Modius.* *Quædam*] Malim, quadam, nisi intelligas loca vel reg-

na. Lycaoniam certe prætermisit, nisi sub Cappadocia comprehendendas. prætermisit et Lyciam, cuius mentio supra III. 8. 1. *Raderus.* quasdam etiam hic edidit olim Frobenius. *Freinsh.*

§ 5 *Retinentibus*] Adhuc vulgo re-nitentibus, sed plus est retinere, quam reniti. Modins.

§ 6 *In nove*] Ergo illi populi videntur Alexandro ‘jam domiti, ut parant; non victi, ut serviant,’ quod de Britannis recens subactis Tacit. Agric. 18. 2. Adde nos ad Flor. iv. 12. 2. *Freinsh.*

Precario imperio] Quamquam enim Persarum rex magnis aliquot præliis victus erat; multas tamen nationes habebat id imperium, quarum unaquaque suis viribus bellum gerere contra Macedones potuisse: itaque recte dicit *precario* potius *imperio* eas teneri, quam vi, si verum fateri oporteat. Quamquam enim postea ‘de armis suis’ subjiciat, intelligit tamen in illis ad obtinendum tantum imperium plns terroris esse, quam virium. *Freinsh.* *Precario imperio*] Nullæ preces adhibitæ in subi-gendis barbaris: tanta tamen earum gentium multitudo erat, tantaque potentia, ut fama potius et terrore, quam vi armorum, numeroque Mace-donum subjectæ ac domitæ essent. *Cellar.*

§ 7 *Melior consuetudo*] *Mollior*, legunt alii omnes, verum nulli placuit insane, quod excusum est. opinor etiam tibi, lector, præsertim si habes in memoria, quomodo veteres Latini voce *melior* usi sint, cum dixerunt, ‘melior Dens,’ ‘melior natura,’ et quæ infinita bonos auctores tractanti se offerunt. *Modius.*

Statuto] Numquid melius *stato*? ut alibi in his libris. Vide Fr. Ju-nium de Pictura Veterum pag. 58. pr. *Freinsh.*

§ 8 *Et qui præsentes*] Sed qui vul-go: male. Notavi simile quid in proœmio Justini, monuique: quo lo-

co est in editis: ‘Cognitione quæque digna excerpti, sed omissis his: legendum, ‘et omissis his.’ *Modius.*

In absentia] Clariss et venustiss fuerit, in *absentis*, sive *absentes*, atque ita credimus omnino Curtium scripsisse. *Acidalius.*

Cum seris bestiis] Cum efferatis hominibus. Infra VIII. 1. *Clitus*, ‘Mittor ad feras bestias præcipitia ingenia sortitas.’ *Sogdianos* intelligens. *Ignatius Epist. ad Romanos*: ‘Ἄτῳ Συρίας μέχρι Ῥάμης Θηριομάχῳ . . . ἀνθεδεμένος δέκα λεοπάρδοις, δέ τοι στρατιωτικὸν τύγμα: quod ne novum glossa- sema putas, interpretationis causa adjectum, Hieronymi versionem ex lib. de Scriptura Eccles. adjungo: ‘*Ligatus cum decem leopardis, hoc est, militibus.*’ *Cellar.*

§ 10 *Simul terga nostra*] Et hic quidem, quamquam in re tenui, velim dari quenvis arbitrum, qui arbitretur, melius hoc sit, an quod dicam jam: *omnes hi simul, si terga nostra viderint, sequentur: illud procil dubio præferet, et merito.* Hoc enim a vulgo est, illud ab antiquis monumen-tis. *Modius.* *Simul terga*] Hanc quoque locum occupaverat nullo jure si particula: ut supra ad III. 12. 19. notavimus; et hic a Radero, item Amst. et Lugd. edd. prætermissam video: aliae habebant, *simul si terga*, &c. *Freinsh.*

Sequentur] *Mss. optimi si* (vel *sin*) *sequentur*, lego *insequentur*. Heiosius.

Suis quisque autem placidius] Ex-ensi, *suis autem quisque parent placidius.* *Modius.*

Timeri] *Sensus*: Etiam aspernum et immitem principem, dum indigena sit, tolerari præ externo et alieno, quantumenque humano et leni. *Freinsh.*

§ 11 *Medici*] *Ex Hippoc. Epidem.* 6. 2. *Idem.*

Parva scintilla] Est dictum vulgi sermone tritum. Horat. Epist. ‘Et

neglecta solent incendia sumere vires.' Ovid. Met. VII. 'Parva sub inducta latuit scintilla favilla.' *Popma.* Add. Cic. Philipp. v. 11. Flor. III. 5. 14. *Freinsh.*

Nihil tuto] Securitas fugienda, ut docet Lips. Polit. v. 16. Livins XXI. 43. 'Sæpe contemtus hostis cruentum certamen edidit.' Vellei. II. 118. 'Neminem,' ait, 'celerius opprimi; quam qui nihil timet; et frequentissimum initium esse calamitatis securitatem.' *Cellar.*

§ 12 Ne Darius quidem hereditarium imperium] Darius in sedem Cyri beneficie Bagosœ castrati hominis admissus, 'Αστάνθης fuit: qui exuto vestitu tabellarii, regiam arrectamque Cidarim sumpsit, ut supra lib. IV. diximus. Plut. de Fort. Alex. lib. II. Darium Bagosœ eunuchi beneficio ad regni culmen evectum narrans: Καὶ στολὴν, inquit, ἐκδυσάμενος Ἀστάνθου περίθετο τὴν βασιλικὴν, καὶ δροστάθην κίθαριν. Et Strab. lib. XV. 'Οὐ ἀποτείνας Βαγῶν δὲ εὐρῦχος κατέπησε Δαρεῖον οὐν τόπα τοῦ γένους τὰν βασιλέων. *Popma.*

Sedem Cyri] Quod Curtius hic sedem Cyri dixit, Plutarch. lib. II. de Fortuna Alexandri Κύρου θρόνον vocat. Horat. II. Od. 2. 'Cyri solium.' *Popma.* Vide Brisson. de Regn. Pers. lib. I. p. 51. *Snak.*

Bagosœ castrati hominis] Artaxerxem Ochum Persarum regem Bagosœ eunuchus et Chiliarchus veneno suscitavit, et ceteris filiis interfectis minimum natu Arsen in solio collocavit. Hoc quoque post triennium dejecto, Darium Codomannum in fastigium regni evexit. Diod. Sic. XVII. 1. *Cellar.*

§ 13 Ultimum avus scelus] Quo gravius admitti non potest: parricidium nempe: quod infra VIII. 8. 2. 'ultimum facinus' vocatur. Senec. de Clem. I. 23. 'Multo minus andebant liberi nefas ultimum admittere, quamdiu sine lege crimen fuit.' De parri-

cido ibidem disserit. *Cellar.*

Externae opis] Forte, *externe opis.* *Heinsius.*

Ad ultimum] Denique, tandem, ut III. 1. 7. VI. 5. 7. *Cellar.*

§ 14 *Cruci adfixum]* Elegantius hoc, quam crucifixum illud, quod in editis est, eadem ratio in iis, quæ sequuntur: *omnibus regibus gentibusque, et Fidei* (sic enim capitali litera scribendum, non quomodo operarum negligenter legitur *fidei*) *quam violavit meritas paenam solventem.* Nam hæc quoque meliora sunt vulgatis: *omnibus regibus gentibusque fidei, quam violavit. Modius.*

§ 16 Mare quod exæstuans iter] Mare Pamphylium, cuius fluctibus angustum iter ad Elimacem montem tegebatur, quum Macedones transirent. Suppl. II. 9. *Cellar.*

§ 17 Prima gloria] *Præmia gloriæ,* editi: sed nemo mihi eripiet, quia illud *prima præ omnibus præmiis hic primum esse debeat. Modius.* Alii *præmia*, non istud quidem male, sed tam illi non præstulerim. *Freinsh.*

Darii quoque hostis] Membranæ, Darium quoque hostem, &c. Quæ lectio si vera esset, copula aliqua desideraretur, quæ committeret orationem; sed neque desideratur copula, neque vera est ista lectio. *Modius.* *Darii]* Multi et meliores libri Darium quoque hostem; et sane oritur dubitatio sic fuisse, omissa voce *parcidas*, quæ mox sequitur. *Freinsh.* Recte Freinsheimius. *Heinsius.*

§ 18 Non nomini suo] Persico nomine, et nationi, ut non opus sit ad Bessum referre, et per ejus exponere: ad Persas potius redicatur pronomen, ut vim nativam reciprocandi retineat. *Cellar.* Nec opus est, ut *suo* per ejus exponatur, si fides habeatur Cod. Vossiano secundo, sic exhibenti; sed recte et melius ad Persas refertur, nec ulla est sensus ambiguitas. *Snak.*

CAP. IV. § 1 Jubentium] Membra-

nos iterum subeuntium. Modius. *Jubentium*] MSS. *subeuntium*; recte; Claudian. Consulatu Manlii vs. 173. ‘subit ille loquentem Talibus.’ *Heinsius. Subeuntum*] Ita Gronovius Obs. II. 4. trium codicem MSS. auctoritate: vulgo *jubentum* legunt. *Cellarius. J. F. Gronovius*, trium MSS. codicum auctoritatem jactans, pro *jubentum*, scribi *jubet subeuntum*. Addere possum quartum. Nam et Theocrenianus codex habebat *subeuntum*. Nibilominus rejiciendam arbitror hanc lectionem, quam temere Gronovio dicto audiens recepit *Cellarius*, priore, eademque vera, ejecta. Repugnat enim Gronoviana lectio indoll Romani sermonis, certe Curtii nostri, apud quem eandem dictionem reperias ix. 4. 23. Idque simil in arguento: ‘Non alias tam alacer clamor ab exercitu est auditus, *jubentum*, diceret Dils secundis, et sequaret gloria, quos emularetur.’ Supra quoque dixerat iv. 1. 29. ‘Igitur conclamat, diceret, quo videretur.’ Item v. 18. 5. ‘Omnes pariter conclamant, peratos ipsos sequi: nec labore nec periculo parceret.’ Ubi ‘*jubendi*’ verbum sub ‘*clamandi*’ vocabulo latitare, satis est perspicuum: sicut idem sub voce respondendi latet, cum C. Nepos in Theunist. cap. 11. 6. ‘Deliberantibus,’ inquit, ‘Pythia respondit, mœnibus ligatis se munirent;’ id est, edito responso jussit, se munirent. Rurus Curtius v. 4. 12. ‘Jubet, monstraret iter.’ Sic et Tacit. Ann. XIII. 15. ‘Nero Britannico jussit, exsurgere, progressusque in medium cantum aliquem exciperet.’ Nimis particula ‘ut’ elegantia causa est prætermissa, quam alias quoque post ‘*jubendi*’ verbum recte omitti, docet ipse Curtius VIII. 1. 38. nbi Alexander refert ‘jussisse, ut Clitus convivio excederet.’ Alia auctorum loca, qui ‘*jubendi*’ vocem cum particula ‘ut’ conjungunt, produxit in Barbaro p. 288. et Curis posterior. p.

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

180. ipsem Cellarius. Concludam Ovidii loco, ubi post ‘*jabeo*’ pariter vocula ‘ut’ subintelligitur. Met. vi. 508. ‘Absentes pro se memori jubet ore salutent.’ *Heumann. de Art. Crit.* p. 20. Forte cuiquam Cl. Heumannus ‘Minerva et Masis refragantibus’ in hoc loco explicando versata esse videatur, qui ‘notat depravandi peccatum’ in summo Gronovio, quem ut columen sunm unice amarant et ex poliverunt castiores Masis et Minerva, quoniam hic solos secuntur sit codd. MSS. quod eo magis virum doctissimum debuisse movere, Theocreniano uno suffragante; nam profecto si illud codd. *jubentum* præ se ferrent, haud mutasset Gronovius; sed cur a rariori usu vocabuli, præsentibus MSS. recederet causa etiam non fuit: Nam sibi fraudi est Cl. Heumannus, si credit, eo contigisse, quod vir hic summus constructionem verbi ‘*jubendi*’ cum particula ‘ut’ ignoraret, aut id, quod ipse docuerat, latuisse Cl. *Cellarius*. Movit profecto viros præstantissimos constans Codd. MSS: lectio, in quibus non tam facile vox neitatissima, *jubentum*, potuit mutari in vocem hanc *subeuntum*, tanti insolenti significatione; et huic subscribere videtur Basil. edit. quæ habet *subclamantium*, quod procul dubio glosema est alicujus, explicantis sensum hujus vocis *subeuntum*. Sic ‘subire orationem’ pro excipere Cic. de Divinat. i. ‘sermonem subit’ Idem Fam. XI. 6. Clandiani locum pro ‘respondere’ ex iv. Cons. Hon. ‘dicturum plura parentem Voce subit,’ itidem alium Cons. Manlii vs. 173. qui omnem eximunt dubitationem, iam adduxit accuratissimus Latinitatis instaurator Gronovius, et annotatis suis comprobavit Nobilissimus Heinsius. Sic ‘subire’ pro impellere Virg. Æn. II. 575. ‘Subit ira cadentem Ulisci patriam.’ Ut proinde hec depravandi nota non fnerit benemerito subeunda, etiamsi adsensum viri docti non ha-

4 D

beret. Snak.

§ 2 *Ea manu*] Non dubito sic scribendum supra v. 4. 14. ‘Cratero reliquo cum peditibus, quis adsueverat, et eis copiis, quas Meleager ducebat.’ Et de hac ipsa re Arrian. III. 5. 2. Κράτερον δὲ τὴν τε ἀβροῦ τάξιν ἔχοντα, καὶ τὴν Ἀμύντου, κ. τ. λ. Craterum cum suo et Amyntæ agmine, cumque equitibus, &c. et vero absurdus vulgatorum sensus *ex manu*, qui vellet sexcentos, seu, ut alii codd. habent, sex ista milia equitum, &c. fuisse ex manu, quam Amyntas ducebat, quod ita non fuisse constat. *Freinsh.*

Sexcentis equitibus] Editiones, *sex millibus equitibus*, adeo etiam Curtium βαρβαρίσσιον placuit istis beluis, qui in typographiis præsident. *Modius. Sexcentis*] Ita melius quam aliorum *sex millibus*. Arrianum vide lib. III. 5. *Freinsh.*

§ 3 *Erygyium*] Hic a Sabellico Ennead. IV. 5. vitiatos codices sequuto, perperam appellatur *Phrygius*. De aliis Edd. vide in variis. Sed et Indicem consule. *Idem.*

Imminentibus] *Eminentibus*, editiones Lugdunenses. Verum quid ad nos, ‘imminuerint,’ an ‘eminuerint’ petrae, de quibus sermo est? *Modius. Eminentibus*] Melius *imminentibus*; ita supra III. 4. 12. ‘Dorsum montis imminebat vias, crebris oberrantibus risis, qui ex radicibus montium manant.’ Sane Gebhardus in Crepund. III. 23. citans hunc locum ait, ‘Sic eleganter Curtius, *imminentes petras*, dixit.’ *Freinsh.*

§ 4 *Zioberia annis*] Ζιβολίην vocat Diodorus, Arrianus μεγάλην θάλασσαν, non expresso ejus nomine. *Loccen. Zioberia*] Diodoro XVII. 75. est *Stibatis*, Ζιβολῆς. Cuius quidem vocis ductus etiam in Curtiano nomine apparent, quod facilius corrupti potuit, quam illud Græcum. Certe non longe abludit *Zibetes*, quomodo Boccatium legisse pro Zioberi Raderus sit. Item *Ziobetis* et *Obetis* manu-

scriptorum. *Freinsh.* Longam hic fluviorum, quibus eadem natura est, descriptionem Cl. Freinshemii omisimus, et mirum, si illa non affecerit tædio Cl. Clericum, si perlegerit, qui, offensus Curtiana περιφέσει, vellet liberaliter et hanc condonare in cap. v. Judicii de Curt. § 5. cui satis fuerat dicere hunc fluvium, postquam terram subiit, iterum existere; reliqua sunt ipsi visa inutilia, et captanda Rhetori, non Historico: mallem dixisset, Logices Critico, nihil venustatis aut elegantiae gratia admittenti. *Snak.*

Alveolum interpolat] Ubique fere turbæ et confusio in verbis *interpolat* et *interpellat*: suppositis invicem sibi, nec locum suum tuentibus præ injuria alterna. Hic quidem *interpellat* esse verius putem, quod præferunt quidam e vulgatis. Atque idem recte lib. IV. repositum a Modio. ‘Nec saxa cotesque, quæ interpellent species, obstant.’ ubi vulgo ‘interpolent.’ Illud etiam inferius legitur hoc libro, ‘Otium interpellandum erat bello:’ quo loco non constituo, an melius ‘interpolandum:’ bonum et elegans utrumque; at alibi non nisi alterum legendum: lib. VI. ‘Silentium gemitu interpellabo.’ lib. VI. ‘Satiatem epularum ludis interpellabat.’ In Manilio dubitavi quoque jam olim, l. III. ‘Interpellatum variantum forte diecum,’ dubitavi an non rectius ‘interpolatum.’ Maxime ob præcedens verbum ‘mutatur,’ sed hoc suo quoque, enī Dii volent, loco dispiciemus. *Acidalius. Interpellat*] Constantiensia manu exaratus exerte habet *interpellat*, quomodo etiam Acidalius legendum putat. *Raderus.* Sic et in Var. nostris legebatur: itaque maluimus præ illo *interpolat*. *Freinsh.*

§ 5 *Conceptus editur*] Colon. et meus scripti *conceptas* edit. *Sigeberg. conceptus edit.* *Modius.*

§ 6 *Rhidago*] Nec hoc nomen apud alios memini legere. Nam quod non-

nulli Rhindaenum ex Rhidagone (videtur igitur illud Rhidago pro primo casa accipere, quod ego cum Sabellico Enn. iv. 5. pro tertio habebam) faciunt, procul a vero abeunt. Rhindacens enim Stephano est civitas inter Hellespontum et Phrygiam, unde Rhindaceui populi seu cives. Plinio idem nomen est fluvius inter eundem Hellespontum et Phrygiam; sed hic noster mille prope parasangis abest ab Hellesponto et Phrygia. Glareanus Syderin a Plinio dictum putat, conjectura-dubia et incerta. *Raderus.* Neque hujus apud alios occurrit mentio, nec apud Diodorum, qui tamen Zioberia, vel, ut ipse vocat, Stibæa miraudam natruram scripsit. *Cellar.*

§ 7 *Quæcumque dimissa*] Longe alter impressi, hoc modo: *incolæ affirmabant, quicunque dimissi essent in cæternam, quæ propior est fonti, rursus per aliud os amnis in apertum existere:* omnia insulæ plane, inepte, perperam. *Modius.* *Quæcumque dimissa*] Sic malui sensu, et nonnullis editi, volentibus, longe melius, quam ut habebant alii, *quicunque dimissi.* Id autem de plerisque eorum fluviorum, quos sub terra condì modo diximus, asseverari, facile reperiatur, qui citatos ibi scriptores volet evolvere. *Freinsh.*

Rursus erumpit] Ad *erumpit* amnem potes intelligere: tamen quia aquas terram subeuntes præmisit, concinnius *erumpunt* legas: nisi vel hoc ipsum ideo de industria vitatum: ne in sensu pareret ambiguitatem, et temere de corporibus taurorum, non de aquis caperetur. *Acidalius.* Si ad proximum referas, *erumpunt* erat dicendum. Curtius amnem respexit, ut putat *Acidalius.* *Raderus.*

§ 9 *Ducentos et triginta annos*] 'Hoc Q. Curtius iustissimo, et ne minimum fallenti calculo tradidit. cui etiam adsentitur B. Hieronym. ad c. 9. Dawels.' *Atlas major Mercatoris in Reg-*

no Persico. Vide supra iv. 14. 20. *Freinsh.*

Præstitissent Persæ] Vox *Persæ* a me ex membranis assumta est in contextum. *Modius.*

§ 10 *Repetisse*] Longe hoc malo, quam *reperisse*, quod lendant editi. *Modius.* *Repetisse*] Prorsus (cum Modio) et ipse malo *repetisse*, præ vulgatorum, *reperisse*; quod tamen neque ipsam inelegans præpositione mutata: *consilium e præsenti necessitate reperiisse*; id est, quæsisce, et invenisse consilium e re nata, atque ut præsens necessitas subjiciebat. *Acidalius.* *Acidalius* et, e *necessitate reperiisse*, et, a *necessitate repetisse*, laudat, cum utrumque in eundem sensum cadat. Nam *reperiisse* refertur ad *necessitatem*, quæ, ut præsens tempus ferebat, consilium etiam ingenerabat: *repetisse* etiam a *necessitate*, quid illa suggesteret tali tempore; nempe ut Darium insidiatorem vitæ mem interficerem, sicut ille Bagoam sibi insidianteui interfecerat. *Raderus.* Excusat autem se a *necessitate*, quæ sumnum quibusvis factis præstare creditur patrocinium. Sic apud Thucyd. i. 12. 18. Athenienses: 'Nec invidiosum est, aliquem, qui in summum periculum deducatur, consulere utilitatibus suis.' Poplicola apud Dionys. v. 64. f. 'Necessitati impares sunt humani ingenii vires: omnesque tum demum de decoro despiciunt, cum jam versantur in tuto.' *Freinsh.*

Quum *occidisset Bagoan*] Ne quis hæreat post paullo legens Bagoam a Nabarzane, mortuo jam ante Dario ad Alexandrum adductum, duo fuere Bagoæ cognomines, uterque Eunuchus, ille a Dario occisus senior, hic pene puer Alexandro a Nabarzane donatus: ut ex ratione temporum apud Siculum constat. *Raderus.* Bagoas, qui Dario regnum dederat, quum et hunc veneno sublaturus esset, coactus ab eodem est poculum

ipsum, quod miscuerat, ebibere, et vim suæ vitæ inferre. Diod. xvii. 5. *Cellar.*

§ 11 *Amore ejus*] Darii, au vitæ? Darii hic accipio. affirmat Nabarzanes se studio servandi Darii ad ultimum periculum adductum, sed tandem necessitatí magis, quam voto paruisse. *Raderus.* *Amore ejus*] Nimirum spiritus atque vita sua, non sane Darii, quod persuadere nobis vult Raderus. *Freinsh.*

§ 13 *Patriam*] Ovid. Fast. i. 493. ‘Omne solum forti patria est, ut piscibus sequor.’ Πατρὶς γάρ ἡρι τῶν’ οὐ τῷ πόλεω τοι εἰ. Iterum gnome communis, de qua multa passim gnomologi. *Raderus.* Tencteri.apud Tacit. iv. 64. 6. ‘Quomodo lucem diemque omnibus hominibus, ita omnes terras fortibus viris natura aperuit.’ *Freinsh.*

Sedem sibi legerit] Iterum editi, *sedem elegerit.* Elige de duobus utrum melius videbitur. *Modius.*

§ 14 *Nec dubitavit*] Miror Sabellium Eon. iv. 5. cum Nabarzanis literas verbis Curtianis recitasset, contra manifestam auctoris mentem subjicere: ‘Adhæc nihil Macedo respondit: cum Curtii verba eundem plane sensum habeant, quem illa Virgil. Eeu. iii. 610. ‘Ipse pater dextram Anchises, haud multa moratus, Dat juveni atque animum præsenti pignore firmat.’ *Freinsh.*

Quo Persæ modo accipiebant] Hæc verba in libris scriptis non erant; dubitari tamen vix debet, quin Curti sint. *Modius.* Observa hic vocem compositam dividi, et dictionem Persæ interponi, id quod frequens apud historicos et poëtas. Sic Terent. Eun. ‘Thais maximo me orabat opere.’ Livius ‘Ignaros omnium se vennum a principibus datos;’ qua de re fusi Anson. Popma, frater meus, i. 16. de Usu Antiqua Locutionis. *Popma.* Reliqua sunt ex Brissonio lib. i. p. 107.

Snak. *Quo Persæ modo*] Sic Cornel. Nepos in Datame x. 1. Scilicet ut dextram rex daret, aut præsentि, aut per internum. Vide Brisson. lib. i. p. 107. Qui ibi citatus ex Diodoro locus, non est in lib. xviii. ut ex Brisson. Popma et Raderus edidere, sed in cap. 34. lib. xvi. Præter auctores quorum Brissonius meminit, hue pertinent excerpta ex Ctesia Persicis cap. 8. ‘Ilos et mutuo et cum Amorge dexteras in amicitia testimonium jungere voluit.’ Et Xenophon lib. i. ‘Αραβάρ. Adeoque dextram ipsi et dedi, et accepi:’ Cyrus de Oronte loquitur et in Hist. Græc. lib. iv. paullo post pr. ‘datia (Sphæridati nimirum) acceptisq[ue] dextris, Cotys dimissns fuit.’ Polyb. v. 54. de Antiocho Magno: ‘Rebellem exercitum duris verbis increpitum in fidem data dextra recipit: dextram Pharnabazo porrigente, suam vicissim ei porrigit Agesilans.’ Idem et aliis gentibus observatum. Anchises suo tribuit Virg. Aen. iii. 610. loco præcedenti nota recitato. Item Aeneas Aen. i. 412. ‘cnr dextræ jungere dextram Non datur?’ Et iii. 83. ‘Jungimus hospitio dextras.’ Admetus ita fidem Themistocli dedit. Corn. Nepos Themist. viii. 4. In Appiani Punicis Lentulus, pacem cum Carthaginensibus dissuadens: ‘At fides firma est, ac dextera.’ Chalcocondylas lib. iii. de Temire: ‘Dubitabat autem quo pacto eum mori cogeret, qui o. im regi, privato adhuc, dextram societatis dedisset, ne pactis contravenire videretur.’ Hist. Miscella xxii. 10. de Hizid. ‘Obtinnit Damascum et dextras accepit ut principaretur.’ S. Paulus ad Galat. ii. 9. ‘Dextras dederunt mihi et Barnabæ societatis,’ de Petro et Jacobo Apostolis agit. Liv. xxx. 12. 11. de Sophonisha et Masanissa: ‘Qnum modo dextram amplectens, in id, ne cui Romano traderetur, fidem exposce-

ret.' Et mox, ' Data dextera in id quod petebatur obligandæ fidei.' Idem xxx. 13. 5. de Scipione et Syphace: ' Recordatio hospitii, dextræque datae, et fuderis publice ac privatim juncti.' Probus Themistocle: ' Inde non prius egressus est, quam rex (Molosius) eum data dextra in fidem reciperet.' Cicero ad Cæsarem pro Deiotaro cap. 3. ' Per dexteram te istam rogo, quam regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti: istam, inquam, dexteram, non tam (hoc tam omittendum putem) in bellis, et in præliis, quam in promissia, et fide firmiore.' Idem in Verrem v. 40. ' Ubi fides? ubi exsecrations? ubi dextræ, complexusque?' Idem Philipp. xi. 2. ' Dextræ, quæ fidei testes esse solebant, perfidia sunt et scelere violatae.' Id. ad Attic. Epist. vii. 1. ' Ubi illæ sunt dense dexteræ?' Euseb. de Vita Constantini ii. 15. φιλικὰς αἱδίς στελναθαι δέξις. Hesychius in Δέξις συρθήκας. ' Dextræ dicuntur, conjunctio manuum dextrarum in fuderibus, in signum, firma fore quæ convenerunt.' Apud Homer. Il. Ω. Achilles: ' Sic fatua Priami dextram, ne forte timeret, Prendit, et hoc dubiam firmavit pignore mentem.' Ubi notat Eustathius, non in vola manus, sed in junctura, fuisse fidei sedem. Plinius xi. 45. indistincte, ' dextra in fide porrigitur.' Freinsh.

Quadrato agmine] Livius xxxv. 3. 2. ' Inde quadrato agmine ad Pisas duxit.' Contra ibid. xxxv. 1. 4. ' Superior aliis: nam et acie frequenti armatis adversus longum et impeditum turba pecorum agmen, et recenti milite adversus fessos longo itinere concurrerat.' Quæ addenda notatis supra ad v. 1. 19. Freinsh.

§ 15 *Levis armatura ducebat agmen]* Hoc est præcedebat justam militum aciem; nam ' agmen quadratum,' est acies justorum militum, seu juste armatorum, in itinere constituta; ' du-

cere' autem hic est, ' anteire,' ' antecedere.' Scheffer.

Et gens bellicosa] Nihil hac corruptius periodo, ut vulgo legitur, nam et male distincta est, et ipsa verba male ita concepta sunt: et *gens bellicosa*, et *naturæ situs difficilis aditu curam regi intenderat*. Modius.

§ 16 *Luna]* Strabo lib. xi. An de hoc situ locutus? ' Sequitur Hyrcania: exinde mare altum jam fit, donec Medicos et Armenios attingat montes. Horum montium radices in lunæ formam curvantur, quæ ad mare desinentes, intimum maris sinum efficiunt.' Raderus. Sic et Plin. vi. 18. 8. ' Ubi gœpit in latitudinem pandi, lunatis obliquatur cornibus.' Freinsh.

Mosyni] Ammianus Marcellinus et Strabo *Mosynæcos* vocant. Loccen. *Mosyni* Sic potius quam *Mossini* scribendum, certum est, quantum quidem ad priorem syllabam attinet, ex Tibullo iv. 1. 147. ' Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat atque *Mosynos*.' A Gracia fere *Mosynæci* dicti sunt, quod in turribus habitarent, quæ gentili lingua *Mosyni* dicebentur. De iis latissime simul optimoque tradit Reineccius in regno Sarmatico: qui hoc loco sit instar omnium. Freinsh. Grandi errore mare Caspium cum Ponto Enxino confunditur. Omnes enim hæ gentes ad Pontum fuere, non ad mare Caspium, et Leucosyri pars Cappadocum erant. Amazonia campi ibidem ad Thermodontia fluvium. Cellar.

§ 17 *Qua vergit ad]* Editi: et illos qua tergunt ad Septentrionem; hos ad occasum conversa prospectant: perinde est, utenmqne legatur. Modius.

§ 18 *Piscium in eo]* Mendosissime sic locus hic antea legebatur: pisces longe diversi ab aliis coloris: quidam Caspium quidam *Hyrcanum* appellant. Quare auro contra expendenda sit nostra emendatio. Si cni Achilles det aurum, Hector qui expensus fuit.

Recte enim, si de me mihi credis, cum in membranis esset: *piscium in eo longe diversi ab aliis colore: quidam Hyrcanum appellant*: recte, inquam, et illud *quidam Caspium*, ex glossa esse vidi, et reliqua integratæ suæ restitutæ. *Modius. Pisces]* Valde hic turbant libri: planum est fuisse: *serpentes alit, et pisces longe diversi ab aliis coloris.* Freinsh.

Quidam Caspium] Hæc verba omittuntur in quibusdam editi. quæ res movit Sebisinum, ut reliqua quoque delenda opinaretur: præseriūm cum crederet Caspium et Hyrcanum mare non pro uno eodemque nsurpare auctorem, infra vii. 3. 21. ubi certe manifestam antithesen instituit inter Caspium et Hyrcanum. Sed possit dici, eum ex diversis auctoribus ea hancisse, et cum alii Caspio, alii Hyrcano mari eamdem rem adscriberent, etiam re, ut nomine, separatos istos sinus, cum ista scribebat, credidisse, præsentis loci immemorem. sic supra etiam nobis in Mardos duplicom Alexандri expeditionem ex una fecerat. Vel potius cum Mela iii. 5. dicemus, Caspium mare interdum generaliter suni, ut et Caspius sinus proprie ita dictus, et Hyrcanus, et vero Scythiens eo nomine comprehendatur: interdum primum horum sinum, *proprie et totius nomine Caspium appellari.* Et hoc verum est. Utcumque autem ea se habeant, illud utique constat, idem mare ab aliis Caspium vocatum, ab aliis Hyrcanum. ‘Ita multis ante Alexандri expeditionem sunis scripserunt, in quatuor sinibus, qui ex Oceano subeunt continentem, hunc maxime ad Boream vergere. Hyrcanum pelagus et Caspium pariter nuncupant.’ Plut. Alex. cap. 78. Sic Artian. vii. 3. 25. ‘Cupiebat enim etiam illud mare, quod Caspium simul et Hyrcanum appellatur,’ (sic enim vertendum fuerat,) ‘cui mari committatur cognoscere: utrum ponito Euxino, utrum ab orientali mari

Indos versus circumductus Oceanus in sinum Hyrcanum refundatur, quemadmodum etiam Persicum, Rubrum mare alii vocant, sinum Oceanum esse compererat. Neque enim adhuc inventa erant Caspii maris initia.’ Corrigendus leviter idem Arr. v. 4. 6. ‘Indicum siuum cum Persico confluere, Hyrcaniam cum Persico sive conjungi:’ lege: τὸν δὲ Ἑράκλεος τῷ Ιδαῖον· *Hyrcanum* (nempe siuum) cum Indico. Adde Strabon. lib. xt. Qui Hyrcanum mare pro Pontico accipiunt, non mihi magis, quam Radero ad iii. 1. 12. et Sebisio persuaderent. Cum aliis etiam facit Dionys. versu 49. ‘Caspio profundum fluentem intromittit mari: Quod etiam Hyrcanum alii nuncuparunt.’ Plin. vi. 13. 5. ‘Mare id pluribus nominibus accolarm appellatum: celeberrimis duobus, Caspio et Hyrcano.’ Diodor. xvii. 75. ‘Hyrcaniam ingressus, oppida illius cuncta usque ad mare Caspium, quod et Hyrcanum appellavit, subegit.’ Zonaras in Alex. ‘Barbari quidam circa pelagus Hyrcanum, quod et Caspium dicitur.’ Sic et hodie multis nominibus vocari, ab accolis gentibus iuditis, apud Ortelium, et in Atlante Mercatoris leges. Freinsh.

Mæotim] Hanc credo fuisse rationem, propter quam nonnulli Caspium mare cum Pontico confuderint, quod viderent Curtium illi tribuere Mæotidis influxum, quem constat ad Ponticum spectare: deinde etiam dulcissimus ceteris facere, quod itidem Ponte convenit. Sed enim id ex aliorum opinione se scribere testatur Curtius. Eos autem Macedonas fuisse, cum Alexandro militantes, prodit Strabo lib. ii. qui multa finixerint, quo latius orbem dominisse viderentur; Jaxarti Tanais nomen, Cancasi Parapaniso indiderint. Idein et Plutarchus arguit, in Alex. cap. 78. ‘Descendit in Hyrcaniam. Sinum illic maris Ponto (ut apparebat) invenit non minorem,

sed cetero mari dulciores. Verum certi nihil habuit de eo discere. Omnino conjectit Maeotin lacum illuc restagnare. Atqui non praeterit physicos veritas,' &c. De argumento autem, quo illi apud Curtium contendunt Maeotin illabi Caspio mari, dulcedine nimirum aquarum, vide prolixe disserentem Stuckinm in Periplum Ponti Euxini ab Arriano scriptum, ubi de sapore Pontici maris. *Freish.* *Maeotim*] Ms. *Maeotiam*: vide quae dixi ad Claudianum iv. Consul. Honorii vs. 180. *Heinsius.*

Quæ dulcior] *Quæ dulcior, vulgo, Modius.* Legam, quod dulcior sit, vel certe quia; nam vulgati quæ repräsentant. Vidi et alibi argumento, quod valeat, in argumentum, pro argumento. *Acidalius.* Si dulcior est, quod alii dubitant, magis id fluminibus, quæ in illud mare exonerantur, imputandum erit: sunt autem Rha, Wolga, Cyrus Araxes, Oxus, Jaxartes, et alia. *Cellar.* Et argumentum adferunt aquam, quo dulcior sit quam cetera maria, *infuso paludis humore mitescere.* Ita edidit distinxitque Freishemius. Sed est locus hic sine dubio depravatus. Ecquid enim sibi volunt ista, aquam mitescere, quo sit dulcior? An mitescere alio fine aque possunt, vel an omnino finis hic, ut mitescant? Putem ego unum idemque esse in aquis si mitescunt, et si sunt dulces: itaque sic verba hec distinguo, atque lego: et argumentum adferunt aquam, quod dulcior sit, quam cetera maria. *Infuso paludis humore mitescere.* Sententia, pro argumento suo adferunt ipsam Caspiti maris aquam, propterea quoniam est dulcior, quam aqua marium aliorum. Id porro dicunt fieri non aliam ob causam posse, quam quia in id Maeotis palus infunditur: illud quod agnoscit etiam codex Bongarsii. *Scheff.* Videatur hic Acidalii correctionem non viduisse. *Snak.*

§ 10 *Ad Septentrionem*] *A Septenti-*

one editiones Lugdunenses. Modius. Non constituo, hoc quod scripti libri, an a *Septentrione*, quod impressi habent, melius: illud plane et facile statuo, voculum deinceps transponendam: *recipit se in fretum*, quod cum sententia manifeste velit, mirum est, non alios antehac vidisse. *Acidal.* Recte Acidalius, *mare late stagnans recipit se in fretum*, non ut vulgo, *recipit in se fretum*; nec enim aestus recipit in se fretum, sed fretum recipit in se reciprocantem aestum. *Raderus.* *Recipit se in fretum*] In quale? iterum videtur Pontum et que adjacent Bosporana freta cum Caspio mari confundere. *Cellar.*

Non Caspium] Ea dubitatio orta ex eo, quod longinqua ea loca sint, et insuper feris gentibus, cum quibus nullum fere nostro orbi commercium est, habitata. Quæ eadem causa confudit veram de portis etiam Caspiti narrationem: quæ quoniam et ipsæ ad res Alexandri pertinent, hoc loco non incommodo tractari potest. Nam, ut Æn. Silvius cap. 33. de Asia fateatur, 'de portis Caspiis multa memoria est. Nemo tamen satis explicat, ubi terrarum existant.' Et sane fallitur Raderus, quod in Prolegom. cap. 8. dum 'perpetuum vallem,' cuius hoc in Curtii capite ter recurrit mentio, pro Caspiis pylis accipit. Primo igitur in Ptolemai tabulis inter Medianam et Parthicam collocantur. Ibidem ponit eas et Strabo lib. xi. et Arrian. III. 4. 16. ubi Darium, in fuga sua, et Alexandrum, in persequendo, per eas Parthienen ingressos narrat. cui consentiunt Diogenetus et Beton itinerarium Alex. mensores apud Plin. vi. 17. circa fin. et Eratosthenes apud Strab. lib. xi. Item Plinius vi. 14. qui sic describit: 'Causa portarum nominis eadem quæ supra,' (scilicet Caucasearum vi. 11.) 'interruptis angusto transitu jugis, ita ut vix singula meent plaustra, longitudine viii. m. pass. toto opere manu facto. Dextera lœvaque ambustis simi-

les impendent scopuli, sitiente trac-
tu per XXXVIII. m. pass. Angustias
impedit corrivatus salis' (vide eum-
dem XXXI. 7.) 'e cautibus liquor, at-
que eadem emissus. Præterea ser-
pentium multitudo, nisi hieme, trans-
itum non sinit.' Plinium, ut solet,
sequitur Solin. cap. 47. Duris apud
Strabon. lib. I. Rhagades Medim sic
dictas ait, 'quod terra motibus rup-
ta fuerit terra apud Caspias portas.'
De iiii Dionysius versu 1084. 'usque
ad portas Caspias, quæ sunt profundi-
dis sub rupibus Clastra terræ Asi-
anæ; qua via extensa est et in Bo-
ream et in Austrum euntibus, illa
quidem ad Hyrcanos, hæc vero ad
montes Persicæ terræ.' Ubi Eustath.
'Adeo autem angustus est iste
locus, nt et portæ ibidem opponantur,
ad prohibendum Borealium ad
objectas gentes transitum.' Hi ergo
omnes Caspias portas eo quem dixi-
mus loco, inter Mediam atqne Par-
thiam, constituant: ubi cum nulli ha-
bitent Caspii, caussam nominis non
reperio: nisi forte cum Silvio dicas,
ideo sic vocatas videri, quod per eas
nonnullis gentibus transitus sit ad
mare Caspium. Quod ipsum eti
veteribus scriptoribus traditum sci-
am, tamen quomodo accipiam, non
dispicio. Babyloniis enim et Persis,
nam ii nominantur, via alia longe
propior et commodior eo est, nisi ta-
bale Geographie fallant. Cum au-
tem longe hinc Caspii montes absint,
quo loco mare istud maxime ad Oc-
cidentem vergit, ibi quoque alias an-
gustias Caspiarum portarum nomine
indigitatas reperio. De quibus li-
benter acceperim, quod Eustathiam
ad Dionys. Periegesin adnotasse me-
moravi. Is enim locus ad prohiben-
dum septentrionalium gentium transi-
tum idoneus est, eoque portis oo-
cclusus ab Alexandro traditur. At
in prioribus Caspiis pylis, quæ nec ad
Septentriones vergunt, si idem ten-
tasset, etiam insanire videretur, qui

Parthos Medosque, utrosque ipsius
in imperio sitos, inexpugnabili manni-
tione secladeret. Quæ ratio, con-
juncta aliis, efficit, ut non dubitem;
omnes eos, qui Alexandri Clastra
in Caspiis pylis nominant, de eo loco
acciendi possunt esse. Nec minus Ammi-
anum XXII. 18. de regno Persico:
'Ab Arctoo cardine, adusque Cas-
pias portas. Cadusis conterminat;
et Scytharn gentibus multis, et Ari-
aspis,' &c. quod falsum est, si de
aliis portis, quam his, intelligis. Quod
igitur iis clastris ab imperio Per-
sico semoverentur homines immanni
barbarie efferi, fabula orta est,
Alexandrum ibi reclinisse Gog et
Magog, vel, ut alii, Japeti de gente
nepotes, vel denique Judæos de de-
cem tribubus, olim in Medium et fi-
nitimas regiones abductis: quam ex
pseudo-Methodio, Josepho Gorionis
Fil. et Petro Comestore refert, et
refutat Raderus cap. 8. Prolusionum.
Quibus similia Theodor. a Niem de
Schismate II. 30. etiam Augustinum
citans: quem ego longe diversum
de Gog et Magog sentire, in opere
de Civ. Dei xx. 11. reperio. Videatur
et Orosius, qui ab Ocho reclinis
ibi Judæos scribit, ex Euseb. num.
MDCLVIII. Vide et notas in Itiner.
Benjamini, quas edidit l'Empereur,
ad pag. 96. Sed illa, licet fabulis
perfusa sint, tamen ex vero situm lo-
cornum designant, et castellum ab
Alexandro ibi potissimum exedificatum
fuisse, ratio et auctores probant.
Quapropter et Bonfinius Rer. Ugar.
II. 8. p. 'his adstipulari fortasse non
absurdum' putavit. Vincentium ta-
men Belvacensem immerito culpat
Raderus, nam ille cap. 89. lib. XXX.
aperte fabulam illam respuit. 'Fra-
tres nostri,' inquit, 'a ordinis predi-
catorum in Georgia civitate Triphe-
lis, (lego Georgiæ civ. Tiphlis,) que
prope montes Caspios est, per sep-
tem annos commorati sunt: diligen-
ter a Georgianis et a Persis, et etiam

a Judæis, de inclusione illa inquisierunt, et dicunt omnes etiam ipsi Judæi, quod nihil penitus inde sciunt. nec unquam istud in suis historiis inventerunt. Hoc autem scriptum habent tantummodo, quod Alexander ille quoadam homines immundos et horribiles prope montes Caspios habitantes, qui alias homines et etiam se invicem comedebant, intra montes illos habitare coegerit, et etiam ibi portas extrui fecit: quem videlicet adhuc Portæ Alexandri dictas sunt. Unamque illarum Tartari confregerunt.' Inteligit civitatem fortem, de qua paullo ante locutus; 'Drubaldi' eam vocavit, pro 'Derbenthi.' 'Emporium Derbentum' vocat ex Jovio Surius in Comment. ad Ann. MD. De qua audiamus Schickardum, in proemio Tarich regum Persicorum, ubi videmus, eam traditionem etiam ad Muhammedem impostorem pervenisse: refert enim Alexandrum 'homines offendisse montanos, et ignoti sermonis, quibus bellum inferre cogitarit; sed a Deo prohibitum fuisse, ne quidquam illis noceret: ideo saltem eos a suarum regionum termino seclusisse, ferramentis inter vicira saxa velut obicibus interjectis, . . . cupro interfuso munitis, quod claustrum isti transmontani perfringere nulla vi queant.' Ubi auhungit Schickardus: 'Nil dubito quin Caspias pylas, juxta mare Hyrcanum sitas, intelligat, quem vulgo Derbenth, id est angustia, et a Turcis Demirsepi, hoc est ferrea porta, nominatur: quam Geographorum aliqui prave Amiralii nuncupant. post eas Alexander Judæos reclusisse crediter; quamvis id neget Fr. Vincensius Belvacensis, in Spec. Hist. XXX. 89. Est is suicus (unus ex tribus) e Tataris transitus in Persiam, ut auctoritavit Haytho c. 47. locus ipsa natura magnitudinis, et vere mirabilis, qualem orbe toto alium non credo repetiri, quem pulchre de-

scripsit il magnifico messer Joseph Barbaro, Reip. Venetiæ legatus ad Persas, in suo Viaggio, fol. mihi 50. Profecturo ex Persia, (sic enim redimus Italica a Schickardo relata,) Turcia, Syria, et superioribus regionibus in Scythiam, una istius loci porta intrandum, et per aliam itidem exeundum est. Quæ res ignaro loci mira, et pene impossibilis videatur. Hoc autem eo accedit, quod a mari de Bachu (sic enim Caspium hodie vocant) ad mare magnum via recta, puta si per aërem transiri possit, quingenta computantur millia, omni, quod interjacet, spatio montibus atque vallibus consito.' Et post pauca: 'Ubi occurrit mons quidam altissimus, ita ut adscensus ejus descensusque bidui iter efficiat.' Item fol. 51. b. 'Unum de Derbenthio dico, quod mirum videtur: ab una portarum istarum sub ipso usque maros euntibus, uvas pomaque omnis generis, et præsertim amygdali repriuntur. Ab altera vero nihil pomorum neque arborum cernas, præter cotonea silvestria: eaque loci facies ab isto latere per decem, vel quindecim, usque ad viginti millia continuatur. Atque post hunc P. Jovius Hist. lib. XIV. fin. 'Abruptæ Caspii montis rupe, usque adeo ad mare coarctant iter, ut exesi fluctibus, devoratique in profundum ejus litoris margines, vix duorum stadiorum adiutum transeuntibus relinquant. Ea enim forma Derbenthum in edita montium crepidine situm est, ut duabus ex quadrato lapide muris, ad mare deductis, inferiora edificia, et navigioram stationem, tamquam duobus brachii, complectatur, non maiore quam trecentorum passuum intervallo: quod spatium singulis trimque ferreis portis, superstantibusque propugnaculis, ita munitur, ut perpetuis custodiis, nisi clara luce et explorato litora viatoræ, nec admittantur, nec recepti intra por-

tam, altera prius emittantur, quam portiorum persolvant.' Hactenus Schickardus. Quantum ad portas ferreas, addendus locus Josephi pag. 985. A. Hunc esse locum quem 'Caspiam viam' appellat Tacitus, firmiter mihi persuadeo. Hiberi, ait vi. 23. 4. 'Locorum potentes Caspia via Sarmatam in Armenios raptim effundunt.' Deque eodem iterum loqui credo H. i. 6. 4. 'Numeri, quos idem Nero electos præmissos que ad claustra Caspiarum (scil. portarum) et bellum quod in Albanos parbat,' &c. cum Suetonio loquens in Nerone 19. 4. atque iis 'qui in Armenia cum Corbulone res gessere;' ut constat ex Plinio vi. 13. 14. quamquam hic contendat, non 'Caspias' eas portas, sed 'Caucasas' dici debuisse. At præter quod illis viris, qui in ipsis iis locis non oscitantur versati sunt, sed ut ipse fatetur, res ibi gessere, merito amplior fides debetur; etiam locorum situs contra Plinium testimonium perhibet. Nero enim Albanos petebat, quos haud obscenrum est eo tempore omnia post Caspias pylas, atque adeo ipsas tenuisse: at inter has et Caucasas portas tota Albania, vel, si alio itinere tenderet, Iberia interjacet: quomodo igitur penetrasset ad Caucasas pylas, nondum subactis potentissimis gentibus, cum quibus maxime bellatum ibat? Sane turbavit Plinium, quod sciret alias illas Caspias portas, quæ a plurimis veterum ita vocarentur, longe ab iis regionibus distare; Albaniam autem Caucaso connecti neverat. De Caucasis igitur pylis interpretor τὰ καλοβῆρα κλεῦθρα Σκυθῶν in Appiani Mithridatico. Et sane ab eo demum tempore angustias montis Caspil Caspias portas vocari coepisse, vide videor: cum ii, qui res ibi gerent, nomen aliud aptius non inventirent, quam ut a Caspio monte Caspias dicherent, sicut ab Amano Ama-

nica. Nisi tamen et Clitarchus apud Strab. lib. xi. de iis sensit, Thalestrim inde venisse scribens; quamquam enim longe distarent a Thermodonte, tamen inde proficienti per has iter fuisse potuit. Magis tamen est, ut de aliis illis pylis ad Parthiam loquatur, quando per eas transire potuit, Alexandrum querens, qui tum ibi forte res gerebat. Per eas igitur et Sarmatas apud Tacitum in Armeniam effusi sunt, quomodo diu postea 'Hunni, qui dicuntur Saber, transeunte Caspias portas (has ipsas nimirum) Armeniam et Cappadociam, Galatiam et Pontum depopulati sunt.' Hist. Miscell. xv. 14. et xxii. 83. 'Anno viceimo tertio imperii Constantini (quarti) egressi sunt Turci a Caspiis portis, et occiderunt in Armenia multos.' Vide Gregoram pag. 26. f. Has 'a Lazorum gente pro munitione Romana' sub Justiniano custoditas fuisse, Jornandes de Reb. Get. docet, ubi tradit ipsum Alexandrum eo loco portis constitutis, Pylas Caspias nminasse, ipse tamen etiam cum Caucaso confundit. Porro ea munitione anno Christi 1588. in Turcas potestatem pervenit, quod sic narrat Leunclav. in Suppl. Annal. Turc. 'Osman bassa nocte quadam cum paucis suorum versus Temircapim, hoc est, portam ferream, sive Derbentum, aufugit. Id situm est ad mare Caspium, quod ipsorum lingua Beherenzum, sive Culzum denizi dicitur.' Et mox: 'Osman vero bassa, quum Temircapim venisset, astute sibi Schemhalin Chanem, hoc est regulam sive principem Derbenti, amicum reddidit, natione Tatarum: cuius et filiam duxit uxorem, quæ post instinctu mariti patrem veneno sustulit.' Sed et prius Turcarum in potestate fuit, nam 'eam gentem, regnante apud Francos Pipino, a Caspiis portis egressam,' Otho Frising. apud Aeneam Silvium cap. 4. de Europa,

et cap. 100. de Asia, scribit: quamquam Silvius, Plinium, ut videtur, *secesserat*, potius 'a Caucaseis' mallet. Cum Othone prope *concesserat* Seitor. lib. 1. de B. Pannon. in pr. et Blondus in pr. libri de Gestis Venetorum: 'Fueruntque ipsi Turci Scythæ ex his, quos Alexandrum Macedonem inter Hyperboreos montes ferreis clausisse repagulis, cum alii tradunt scriptores, tum beatus Hieronymus affirmat.' Nisi quod ex ea, quæ Plinius decepit, ratione, videtur potius Hyperboreos montes, quos recentiorum industria fabulosos deprehendit, quam Caspias portas nominare. Hieronymus Epitaphio Fabiolæ panlio cantins: 'Ab ultima Maeotide inter glaciam Tanain, et Massagetarum immanes populos, ubi Cancasi rupibus feras gentes Alexandri claustra cohibent.' Quæ respiciens hand dubie Isidora ix. 2. 'Ugnos, &c. qui prius in ultima Maeotide inter glaciam Tanain et Massagetarum immanes populos habitaverunt. Deinde pernicibus equis Caucasi rupibus feras gentes Alexandri claustra cohibente ruperunt.' At claustra, si quæ illis in locis fuerunt Alexandri, opus est fuisse citra Caucasum, siquidem credimus probatissimis scriptoribus, qui negant Alexandrum ad Caucasum penetrasse. Fuerunt igitur sane in Caspii montis pylis. Idem judicium est de istis Marini Sanuti in Secret. Fidel. Cruc. iii. 13. 5. De duce Tartaro sub Octota, quam Haytho 'Hoc-eotam' vocat: 'Pervenit ad magnum montem Caucatum, ubi Alexandre-tam (an Alexandriam) Alexander edificavit, quæ postea porta ferrea dicta est. Hæc transitum prohibet de profunda Asia ad majorem.' De eodem Tartarorum expeditione loquitur, de qua Vincentius loco supra citato. At ibi videmus portas istas ferreas non ad Caucasum montem, sed in Caspio fuisse. Ex dictis apparet large errare Marium Nigrum

Geogr. lib. v. 'Heraclea civitas Graeca Arsacia a Parthis vocitata, Rhages prius, quoniam ibi terræ motu fracta sit tellus, quo et urbes plurimæ, et vici duo milia, ut scribit Posidonius (apud Strabon. lib. 1.) subversi sunt. Flumina quoque cursus mutavere. Cui rupturæ Alexander Macedo portas apposuit, interioribus gentibus iter intercludens.' Non enim ad alium locum decantata istæ portæ spectant, quam ad Derbenthum. Quo traho et ista ex Procop. lib. 1. de bello Persico: 'Ascendent quaque Iberorum montes semitis quædam in angustia multa stadiis supra quinquaginta producitur, ea siquidem via in abrupto quodam ac penitus invio desinit loco: exitus autem nusquam apparet, præterquam porta quædam a natura inventa, quæ Caspia antiquitus dicitur, &c. Quod Alexander Macedo animadvertis, munimis ac brevitatis gratia dicitur eas edificasse, præsidio ibidem relicto, quod postea quum alii plures, tum Aribazutes habuere: is genero Hunnus,' &c. Nam etiam infra eodem libro Cabadem dicentem facit se tenere easdem portas Caspias ad prohibendum incursum Massagetarum, hoc est, juxta Albanorum, sive, ut postea vocati sunt, Alanorum gentem, quam eum tractum late incoluisse, ex Marcellino xxxi. 5. et 6. constat: immo eosdem et Alanos et Massagetas fuisse vocatos, idem, ni fallor, Marcellinus; certe ex Dione Xiphilinus in Adriano, Zonaras tom. 2. et Gregoras vi. 17. tradunt. Oportet igitur portas istas medias fuisse Persicum inter imperium et Alanos: de quibus etiam Benjamini Itinerarium: 'Alanæ regio montibus cingitur, nec ullum exitum habet præter portas ferreas, quas Alexander fixit.' Hodie Georgianos eum tractum habitate constat inter autores. His igitur tribuit claustra Alexandri M. Paulus Venetus in Chorographia Tar-

tariæ 1. 14. Et specialius adhuc regno Abcasæ, (ut in versione Germanica legitur, quæ sola nunc ad manus est,) hoc est parti Georgiæ, Haytho cap. 5. et 47. Quamquam ibi difficultatem movet, quod videtur confundere aditus ex Sarmatia et Hiberia in Asiam majorem. Scribit enim tres eos esse, primum a Turquestania per Persiam; alterum vocari Ledorbent, (forte fuit ‘Loderbent,’ ubi nomen Derbenthī agnoscis, cum articulo Italico, qua lingua primitus iste liber conscriptus fuit,) propter mare, ubi Alexander ædificari urbem Portas ferreas, ut legatur in historiis regni Cumanicæ; tertium transire per mare magnum et regnum Abcas. Et mox subjicit, per Derbentum potuisse transiri per hiemem, nisi Abcas fossis et munitionibus iter præstruxisset. Ut ita rursus videatur confundere duo ista claustra, quæ modo distinxerat. In quibus non simplex est difficultas: nec auxilio sunt recentiorum tabulæ, quando limites regnum ab Haythone longe aliter constituntur, quam illæ repræsentent. Totum autem illud Cumanicæ regnum, quod cap. 5. describit Haytho, nec ibi, nec apud Venetum reperio: Sanutus autem collocavit juxta Tauraim. Sed Haytho dicit, quodam populos regno Cumanicæ subjectos usque ad Caucasum pertinere. Unde videatur illud regnum circa eum montem esse collocandum, et fortasse appellationem habuisse a Cumanicæ castello, de quo Plin. vi. 11. ‘Portæ Caucasiæ, magno errore a multis Caspiæ dictæ, ingens naturæ opus, montibus interruptis repente, ubi fores obditæ ferratis trabibus, subter medias amne Dyriodori fluente, citraque in rupe castello, quod vocatur Cumania, communito, ad arcendas transitu gentes innumeræ.’ Atque ita hæ tertie essent angustiæ, quæ Caspiarum portarum nomine innotuerunt. Sed vereor, ne erret Plinius, et h. quos erroris arguit, non de

eo loco, quem ipse describit, sed de Caspii montis angustiis sentiant: de qua controversia supra dictam est. Sunt igitur Caucasite pylæ, quæ, si Plinio credimus, ab aliquibus appellatae sunt Caspiae. Sunt et esse, quas inter Mediam et Parthienen sitas Geographi sic vocarunt: sunt denique in ipso monte Caspio, loco qui Derbent nunc dicitur, quo vocabulo Turcis angustiæ signantur. Sic ‘ad superandum Hænum in Thraciam et Macedoniam euntibus, unus aditus a Trajano plenisqne pntatur factus, ubi adhuc quadrato lapide porta maxima spectatur.’ Et mox: ‘locum hunc Turci comites nostri nominabant Caspi Derbent, hoc est, portam faucium vel augustiarum.’ Ait Leunclav. in Pandect. Turc. Ecloga Msa., ex Hodoeþorico Constantinopolitano Stephani Gerlachii Theologi: ‘Der Persice ‘porta,’ bent ‘ligamen,’ quasi ‘porta ligata ac serata.’ Essent plura, quæ de tam illustri loco dicerem, nisi nimis arctis cohiberer terminis, quos tamen sentio me non mediocriter nunc excessisse. Freish.

Ex India] Hoc putabat et Arrian. v. 4. 6. quamquam vii. 3. 25. dubie sentiens. Varias veterum ea de resonentias necessario omittimus: et jam relatæ sunt aliquæ supra ad vi. 4. 18. Antiquissimam autem Herodoti i. 203. ‘Hoc mare per se est, nec cum ullo alio commiscetur’ recensiones approbat, Paulus Venetus i. 14. Haython cap. 6. et ex iii Sanutus et Mercator. Freish. Quod periplum hujus maris nullum fecerant Macedones, sed diversis tantum ex terris accesserant, factum, ut quidam in plura illud maria divisorint, quod ab oriente est, ex Indico Oceano, aliud ex boreali derivantes. Sed unum lacum majorem esse undique terris cinctum hodie notissimum certissimumque est. Cellar.

§ 20 *Ad ulteriora]* Ad cultiora. Sic vii. 3. 17. apud Liv. xxviii. 11. in

loci culta bene habent MSS. *vulgo in loca tuta.* Sic igitur etiam hic malui, quam ad *alteriora.* Freinsk.

§ 21 *Quorum tum copia]* De veritate scripturae hujus non dubitem, et si concutint quidam omissione *tum*, ut scribendum forte: *quorum copia regio abundabat.* Ego nolim, non verborum equidem, sed sententias caussa. *Acidalius.*

§ 22 *Quercus]* Idem Diodor. xviii. 75. forte eo respexit Virg. Eel. 4. 30. ‘Et duræ quercus sudabunt roscida mella.’ In Lydia copiosum mel ex arboribus colligi scribit Auctor Mirabil. Auscultat. cap. 18. Freinsk.

§ 23 *Oppidum Arvas]* Et hoc Geographis ignotum est: Arrianus ‘Zadracarta’ vocat urbem, juxta quam Craterus regi occurrerit. *Cellar.*

§ 24 *Tavorma]* Et hoc loco, et infra aliquam multis, ita ex membranis, cum vulgo *Tapyrorum* legeretur, scripsi, sed male, ut postea deprehendi: reponere igitur ubique *Tapyros* denuo in suum locum, et vide Arrian. lib. iii. *Medina. Tapur.]* Hyrcania finitima, ut ex hac expeditione apud nostrum et Arrianum patet. Ptolemaeus autem Margiana conjungit. *Cellar.*

§ 25 *Satrapem]* Forte *Satrapium.* Heinsius.

Menapim] Arrianus iii. 4. 26. ‘Post huc Ammynapem Parthum, qui sibi una cum Mazæo (scribe Maſdœv, Mazzæ) Ægyptum tradiderat, Parthorum et Hyrcanorum satrapem constituit.’ ‘Ammynapes’ Arriano, qui *Menapis* Curtio, adjectio literæ *A*, quæ in ejusmodi nominibus est frequentissima. Sic ‘Axuerses’ et ‘Amistris’ alibi vocantur; qui frequenter ‘Xerxes’ et ‘Esther,’ quod me docuit Scaliger in Eusebium. Apud Stephanum in ‘Αμαζόνος’ ‘Mazæum’ pro ‘Amazæo:’ apud Strab. et Plin. vi. 13. 6. ‘Amardi’ et ‘Mardi.’ apud Plin. vi. 7. ‘Riphæi,’ ‘Arimphæi.’ Sic ‘Derceto’ aliis ‘Atergatis’ est. Ut propemodum suspicer illud *A*, ubi

preter rationem additum est, nihil aliud esse quam articulum, qui Hebrews fere est *n*, et in illas quoque gentes pervenisse videtur, si non eadem scriptura, certe vicino sono. Hujus corruptionis exemplum tetigimus in voce *Derbent*; quæ apud Haythonem, utpote Italice conceptum, est *lo* *Derbent*, et deinde etiam in versionibus in unam vocem coailnit *Loderbent*. Ejusmodi vitia in Cedreno, et aliis ejusdem commatis Græcis scriptoribus non pannea corrigit Leunclav. in Pandect. Turcic. quæ res opinionem meam haud mediocriter firmat. Contra accidit, ut qui in uno aut altero ejusmodi vocabulo falsi fuerunt, si moneantur id eo accidisse; quod articulum voci junixerint, deinceps omnia ejusdem soni vocabula suspecta habent, et interdum etiam radicales literas detrahunt: quod accidisse credo in lis, quibus *A*, quod habebant, violenter ademptum est. Freinsk.

CAP. v. § 2 *Hospes Philippi]* Historiam habes apud Diodor. xvi. 58. Freinsk.

Fides vicebat] Hoc explicandum, ne etiam pervertatur. Ista enim vera mens: Alexandro duplice nomine carus et gratus Artabanzus: et ob hospitii cum patre ius, et magis ob fidem quam ad ultimum regi suo constantem exhibuisse. Hospitium pignore commendatum validius egregia sua virtus commendabat, et fides tam certa unius in regem suum, quantumvis hostem Alexandri. Alia scriptura alienam sententiam gignit: *fides conservata ricerat.* Acidalius. *Fides vicebat]* Hoc est, præpollebat apud Alexandrum, ut ob hospitii memoriam eum amaret; et magis etiam propter fidem in regem suum. Eo magis, quod etiam apud Græcos id usu receptum esset. Unde Agesilaus ad Pharnabazum, referente Xenoph. lib. iv. ‘Ελλην. ‘Non ignorare te arbitror etiam Græcis in urbibus

hospitiorum necessitudines inter homines contrahi. Nibilominus ubi bellum inter urbes ipsas geri cœptum est, una cum patria quilibet hospitibus bellum facit. Quin etiam si res ita ferat, nonnumquam mutuo se hospites occidunt.' Caussam reddit Badini apud Livium xxv. 18. 9. 'Publicis fœderibus ruptis dirempta simul et privata jura esse : ubi itidem pugna hospitis cum hospite narratur. Freinsh.

§ 3 *Deos queso*] Absunt hæc ab editis, sed desunt quoque. *Modius*.

§ 4 *Omnes eadem*] Iterum vocem omnes ex membranis inserui. *Idem*.

Eadem matre] 'Artabazo e Mentoris et Memnonis sorore undecim filii, et decem filiae prognati fuerant.' Diodor. XVI. 53. *Freinsh.*

§ 6 *Lacedæmoniis quoque*] Membranae, *Lacedæmoniis quoque et Sinopen-sibus*; optime. Arrian. τοῖς Σιναπτοῖς & ἀφῆκε θτὶ Σιναπεῖσι οὐτε τοῦ κονοῦ τὸν Ἐλλήνων μετεῖχον. *Modius*. *Lacedæmoniis*] Vera haud dubie lectio est, quam exhibet optimus cod. Dan. nisi fid. *Laced.* est inopensibus daretur: si leviter emendes, et *Sinopen-sibus*, de quibus Arrianus III. 5. 10. si tamen id recipimus, eliminanda est ex seq. vers. vox *Lacedæmoniorum*. *Freinsh.*

Deliberatores] At sic, 'qui deliberant desciverunt,' inquit Tacitus Hist. II. 77. 6. *Freinsh.*

§ 8 *Quam ipse dedisset*] Supra iv. 11. 21. ubi ait, 'se in Asiam non venisse, ut ab aliis acciperet, sed ut aliis daret,' quibus in verbis excidiisse unum puto 'ut ab aliis leges accipere.' *Freinsh.*

§ 9 *Democrats*] An Demochares frater Demosthenis? de quo Plutarchus in Demosthenis Vita. Nam de Democratæ nihil memini legere. *Raderus*. At ille Democrats neque frater fuit Demosthenis, sed sororis filius, ut ex Cicer. de Orat. II. 23. et Bruto cap. 83. 'Ο τοῦ Δημοσθένους ἀδελφός' est *Aeliano* Hist. Var. III.

7. ex quo capite liquet eundem esse quem Parrhesiasten vocatum adfirmat Seneca de Ira III. 23. Sed et ipse Plutarch. in Vita Demosth. cap. 9. in libello de Decem Oratoribus; expresse tradit, sorore ejus genitum fuisse, ubi etiam ait Antipatro oratori, ab Atheniensibus petenti, restituisse. Superfuit igitur Alexandro; nam id post mortem regis accidit, ut ex ejusdem libri cap. 7. constat. Immò ex cap. 10. diu postea vixisse. Ergo non potest substitui huic Democrati. *Freinsh.*

§ 10 *M. D. milites*] Vulgo, *decem milia et quingenti milites erant*: pesime; antea enim dictum est 4000. Græcorum Darii fugam fuisse prosecutos. Neque hi omnes Artabazum postea comitati sunt, sed pro parte tantum. Vide Arrian. lib. III. *Modius. Mille D.*] Sic legendum, licet reclamant vulgati codices fere omnes. Nam Curtius paullo ante VI. 6. 1. refert Artabazum 'cum modica Græcorum militum manu' Alexandro occuruisse; et Arrianus III. 5. 7. Græcos mercenarios, qui cum Artabazo erant, circiter 1500. fuisse ait, qui se ipsos Alexandro permiserint. *Popma*. Consentit et Diodor. XVII. 76. *Freinsh.*

Ceterij] Pertinet hæc vox ad legatos, quos domum remisit, exceptis Lacedæmoniis. Arrian. ubi modo vide. *Freinsh.*

§ 11 *Inricta*] Repetita videtur hæc vox ex superiore linea: saue aliud hic fuit, quod jam non divino, nisi cui placeat *reliqua manu*, quod equidem sensus videtur requirere. *Freinsh.* Lego incita manu, ut supra IV. 12. 4. legendum est: 'concitis equitibus, incitato gradu accurrere.' Senec. in Troad. 'inciti et alacres Delphini.' *Heinsius*. Merito hæc vox Freinsheimio suspecta est, nimis tamen reddit *reliqua*, quam substituit. Mallem *indicta*, ut significet imperata, iusta, certorum nempe ad hæc electo-

rūm. Schefer. *Expedita manu*] Ad-huc omnes legerunt, *invicta manu*. *Spuria vox invicta*, sine dubio ex præcedente, ne *invictus*, redundans; locus tamen quod supplendus est, Freinshemius *reliqua* supponit, scitius T. Faber Epist. 1. 51. *expedita*. Relinquuntur enim *impedimenta*, relinquitur præsidium: quid superest nisi manus *expedita*? Cellar.

Tumultus] Forte, cum *tumultus*, Heinsius.

§ 13 *Adiri sine*] Iterum vulgo, *in-teriora regionis ejus haud sane adire sine m. v. c. p. non æque bene. Modius.*

§ 14 *Latiore trunci*] *Supra v. 4. 'colles frondibus læti.'* Cellar.

§ 15 *Quasi nexus conserunt*] Forte, *quasi nexus mutuo conserunt*. Heinsius.

Occulti rumorum] Sic dictum, ut 'clausa domorum' et similia; pro his tamen habent libri editi: itaque *occultus nexus rumorum, velut laquei, perpetua sepe iter claudit*. Modius.

§ 16 *Duraverant*] Vulgo, *nodaverant*. Sed et hoc et illud aliorum, *nudaverant*, pariter ineptum. Quis nodos nodare dicat? quid autem ad rem si nodi stipites nudarunt? quos tamen illi quomodo nudarunt? Emen-do, *duraverant*. Acidalius. *Nodi nu-daverant*] Delendum est *τὸν νόδον*, quod librarius ob sequentis vocis similitudinem importune iteraverat. Totum igitur locum lego hoc modo: *Cerbri namque nodaverant stipites, et in æ im-plicati arborum rami, &c.* Rutgers. Var. L. III. 4. Acidalii conjecturam optimis libris confirmari videns rece-pi. Freink.

§ 18 *Bucephalam*] Aliæ editiones *Bucephalam* habent. Græcis vel *Bou-κέφαλος* vel *Bουκεφάλος*, ita Latinis utrumque expressum. De hoc *Buce-phalo* plura in *Prolusionibus* cap. 8. Hic de aliis hoc genus equis eruditis, variasque artes doctis traderem, nisi jam pridem Lipsius *Epistolarum volu-mine ad Belgas tertio*, Epistola 56.

ad contubernales, bene longa, labo-rem meum occupasset, memoranda-que e variis scriptoribus prodidisset, quo lectorem etiam curiosissimum remittimus, ubi de hoc ipso Bucepha-lo narrat. Sed miror ab ipso hunc Curtii locum non animadversum. *Ra-derus*. Vide citatos a Radero Plintarch. Alex. cap. 9. Plin. VIII. 42. A. Gell. v. 2. Strab. lib. xv. Solin. cap. 47. Græcum Aristophanis Scholiasten in Nubib. p. 123. Italum auctorem de Re Equestris p. 12. M. Fuggerum de Cura Equorum p. 17. et Tzetz. Chil. I. 28. Quibus utiliter addas Majolu-m dier. Canicul. v. 1. Camerar. Subcis. I. 21. Salmuthi notas in Pancirolli Rei Deperditas, cap. de equis, Patricium de Regno III. 2. Oppian. Cyneget. I. 229. ubi ait 'Bucephala-lam adversus arma dimicasse,' quod interpretare ex Herod. v. 111. ubi similia de equo Artybi, Plutarch. de Solert. Animal. cap. 84. Festum, Etymologicum Græcum, ubi nominis ratio redditur, Arrian. v. 3. 1. &c. ubi inter alia, *νοῦν* a Mardis, ut Curtius, sed ab Uxiis exceptum suisse scribit, Diodor. XVII. 76. Piccartum apud Bozman. in Origin. Latinæ lin-guae, ubi et fabula de Megapolitanorum ducum insignibus, Pierii Hieroglyph. lib. iv. qnos, si vacat, inspicere poteris. Ego enim sentio cum Ælianio Hist. An. vi. 44. 'Quod longe lateque pervagatum est, qua- lis in Alexandrum Bucephalus fuerit, propterea nihil mihi jucunditatis ad narrandum habere videtur.' Illud notatum dignum, Romæ collem Quiri-nalem, hodie 'montem Caballum' dici: que appellatio sub Imp. con-cepit, 'a duabus statuis marmoreis Alexandri Magni regis Macedonum, equum Bucephalum domantis, quas Alexandria Constantinus Imp. Ro-mam transtulerit, atque in medio thermarum a se in Quirinali extruc-tarum collocaverit,' ut ex Onuphrio, et Georg. Fabricio in sua Roma, ad-

notat Rosinus Antiquitat. i. 6. Merulus Cosmogr. in sexta regione urbis habet aliiquid de Alexandri statuis. Imaginem earum formis æreis expressit Ant. Læfrerus Sequanus. Eum etiam in nummis suis exprimi curasse Alexandrum, colligo ex Zamosii Analect. Antiquit. Daciæ cap. 11. ubi dicit: 'equum habet Alexandri moneta.' Sed et Lazius Rer. Græcar. lib. i. nummi talis effigiem exhibet. Freinsh.

Ascendere] Membranæ descendere, unde scribi fortasse posset antique ascendere. Modius.

Sentire] Ita de elephante Martialis Spectac. xvii. 'Quod plus et simplex elephas te, Cæsar, adorat. Hic modo qui tanro tam metuendus erat; Non facit hoc jussus, nulloque docente magistro; Crede mihi, numen sentit et ipse tuum.' Nec illud ejusdem est abs re de spectaculo etiam aliarum ferarum, Epigr. i. 105. 'Hæc clementia non paratur arte: Sed non ruit cui serviant leones.' De elephanto Pori regis mira narrat Curtius ipse viii. 14. 39. *Raderus.* Plurima ejusmodi observarunt Elianus in Hist. Animal. Plutarch. de Solertia Animal. et alii complures, veteres novique. Freinsh.

§ 21 *Aliquantulum]* Addenda præpositio, in aliquantulum: sup. iv. 2. 19. 'in altitudinem montis opus excréverat.' *Acidatius.* In aliquantum Tellierius, procul dubio Freinshemii sequutus consilium, edidit: vulgo negligitur in. Cellar.

Desperato regionem] Editiones: desperati regionem, quam occupaverant, posse retineri. Malo prius; sic legit apud Tacitum recte, flos Belgicæ nostræ, vir summa mibi familiaritate, dum fata deusque sinebant, conjunctus, J. Lipsius: 'Mox comperto publicam pecuniam avertisse.' pro quo vulgo 'comptum' scribitur. *Modius.* Hoc loquendi modum apud alios etiam animadvertes. Horat. i. Epist.

10. 'excepto quod non simul esset.' *Livius:* 'Nondum comperto quam regionem hostes petissent.' *Tacit.* Ann. ii. 'audito castellum... obideri.' *Raderus.* Absolue ut Justin. 'cognito quod illatum Crœso bellum esset; id est, postquam cognitum fuit. Sic Nostrum interpretamur, postquam desperatum fuit. Erasmus legit desperati, et active, 'qui desperant,' interpretatur: dure. Celar.

Tradere] Immo tradi potius, si consuetum loquendi morem attendas. Sed ne id quidem huic loco accommodum, quem enim id jusserit, et cur non potius ipse præsens traderet? mirum, ni scripserit Curt. 'Phradati parere eos jussit.' De re vide Arrian. iii. 5. 9. cui hic satrapa, eo loco, et paullo supra est 'Anthophratus.' Freinsh.

§ 22 *Geminato honore]* Geminis prævinciis præfecit. *Raderus.* Quæ explicatio nullo certo fundamento nixa, mihi non satisfacit; et tamen non habeo melius dicere. Freinsh. Multipliciter ancto, ut 'tergemini honores' snt maximi et summi Horatio i. Od. 1. Adde Barth. Advers. xxi. 12. Cellar.

Quem Darius] Iterum editiones: geminato honore quam *Darius* habuerat ei. Modius.

Urbem Hyrcania] Modus loquendi qualis apud Virgilium Æn. iii. 293. 'Buthroti ascendimus urbem:' vulgo, 'Buthrotum.' Hyrcania enim non est gentis et provincie, ut supra; sed civitatis nomen. Multæ enim regiones communia habent nomina eum suis urbis primariis (ut Babylon, Bactra, &c.) Proinde Hyrcaniam hanc Ptolemeus metropolim appellat in Hyrcania. Arrian. vero iii. 4. 5. eamdem suo proprio nomine dictam ait 'Zadracarta,' et 'Zeudracarta.' 'Motis inde castris in Hyrcaniam progressus Zadracarta urbem petit:' et infra iii. 4. 12. disertius:

' His rebus peractis, ad Zeudracarta maximam Hyrcaniam urbem, ubi regia erat, exercitum duxit.' Eadem ergo urbs et ' Zadracarta,' et ' Zeudracarta' (nisi codices fallunt) et ' Hyrcania' dicta. *Raderus.* Hujus urbis iterata mentio est apud Justin. **xxxviii. 9. 3.** et 7. de ea igitur capiendus Appian. fine Syrac. de Demetrio: ' captus vixit in Phraestæ regia.' A Scythia Carizath dici, Thetus apud Ortelium tradit. *Freinsh.* Cui nomen erat ' Zendracarta,' sive ' Zadracarta,' Arrian. Ut non opus sit cum Radero hoc loco Hyrcaniam nomen urbis facere, et poëtæ figura *Æn. III. 293.* explicare, quamquam Ptolemæus urbem hujus nominis memoravit. *Cellar.*

§ 23 *Darius fuerat et mox*] Adhuc editiones, cui et *Darius fuerat assuetus, et mox Alexander assuetus.* Modius. Non potest abesse, quamquam definit in membranis; quod abest, non superest in vulgatis, fuerat assuetus. *Acidalins.*

Assuetus] Frustra ergo Plutarch. cap. 37. eum a nefario hoc flagitio vindicat. *Freinsh.*

§ 24 *Finitima*] Error insignis, natus ut puto ex eo, quod Curtius legerat a quibusdam Amazonas haud procul mari Caspio collocari: id autem cum et Hyrcanum dicatur, persuasit sibi, quæ Hyrcano mari finitima esse, easdem et juxta Hyrcaniam colere debere. *Freinsh.* Solenne Curtio, ut quæ vicina Ponto sint, ad mare Hyrcanum transferat. Thermodone enim amnis Cappadociae et Ponti Polemoniaci est. etiam Themiscyra Amazonum campus circa illum fluvium. Strabo lib. II. et XI. An vero umquam fuerint Amazones, non disputamus, nec tot auctorum conspirationi contradicimus. Valde autem suspectum nobis est, Alexandri temporibus tam potens mulierum regnum in Pontica ora fuisse, a Thermodontone nempe, aut amplius, ad Pha-

sim usque Colchidis amnem. Neque enim ante hæc Medi cum Lydia de superiori Asia certantes, et Halyn constituentes communem terminum, leguntur cum feminis belligerasse: nec post Alexandrum Antigonus, Mithridates aliique, regnum his locis sedem figentes, mulierum repugnantiam experti sunt. *Cellar.* Hæc Curtio non magis imputanda sunt, quam omnibus veteribus scriptoribus, sed huic uni sc. maledixit Clericus Judicij de Curt. **III. 7. 8. Snak.**

Amazonum] De hac si velimus accurate tradere, una volumen ingens impleverit. Nos ergo contenti erimus ostendere loca auctorum, qui affirmare videntur, eas adhuc tempore Alexandri, aut post etiam superfluisse. Deinde eorum, qui meliore judicio usi, haud ita proni sunt ad credendas fabulas. Igitur Amazonum Alexandri temporibus, aut postea mentionem faciunt Ammian. Marcellin. **xxii. 14.** Antigenes apud Plutarch. Alex. cap. 81. Apollodorus lib. II. Appianus Mithridatico. Cæsarius Quest. 47. Cedrenus in Alex. Clitarchus apud Plutarch. Alex. 81. et Strabon. lib. XI. Diodorus, **xvii. 77.** Hispani in descriptione orbis recens reperti. Hypsicrates apud Strabon. lib. XI. Jacobus de Vitriaco Histor. Hierosol. cap. 90. Jornandes de Reb. Get. cap. 8. Isidorus **IX. 2.** ex Servio ad Virgil. *Æn. I. 494.* Ister apud Plutarch. Justinus **xii. 3. 6.** Metrodorus Scepsius apud Strab. Onesicritus apud Plut. Orosius **III. 18.** Philostratus in Heroicis, ubi de Achille. Plinius **VI. 18. 5.** Plutarchus Pomp. cap. 58. ex Theophane ut videtur. Polycritus apud Plut. Pomponius Mela **I. 20.** Ptolemæus Geogr. **v. 9.** Reineccius in Regno Amazonico. Stephanus de Urbibus. *Æn.* Silvins cap. 20. de Asia. Theophanes apud Strab. ex quo Plutarch. et Appian. ni fallor. Vopiscus Aureliano cap. 34. Zona-Delph. et Var. Clas.

ras tomo II. ex Plutarcho. Ex diverso negant id Anticlides apud Plutarch. Alex. cap. 21. quidam apud Aristidem in Panathenaico. Aristobulus apud Plut. Arriannus VII. 3. 4. Chares apud Plut. Duris Samius ibid. Goropius lib. VIII. qui Amazonica inscribitur. Hecatæus Eretrianus, Isangelus, Lysimachus, Philippus Chalcidensis, Philippus Isangelus, Philon Thebanus, Ptolemæus Lagi, apud Plut. Alex. cap. 81. Servius in Virgil. Æn. I. 494. Strabo lib. XI. Sed et alia quæstio oritur, an umquam fuerint Amazones? quod Straboni præcipue non videtur verisimile. Goropius, si quæ fuerint, conjugatas fuisse putat. Contra fuisse quales vulgo creduntur, adstrui possit præter superiores, auctoritate Äschyli Eumenid. vs. 688. Supplic. vs. 293. et Prometheo vs. 696. Ammonii apud Harpocratatem. Apollonii Argon. II. 904. et ejus Scholiastæ. Atheniensibus apud Herodot. IX. 37. et Arrian. VII. 3. 5. Atticæ picturæ in Pœcile porticu apud Pausan. in Atticis: quam Cimonis tribnere videtur Arrian. VII. 3. 4. nam illud γέγραπται ή μάχη, potius expōnam, *Picta est pugna*, quam cum interpretibus, *scripta est*. Pictor enim fuit Cimon, idem ille, ni fallor enjus apud Plinium XXXIV. 8. 5. mentio. Aristidis Panathenaico. Augnstanti Quæst. ex utroque Testam. cap. 116. Bionis apud Plutarch. Theseo cap. 27. Cæsaris apud Sueton. in vita 22. 4. Q. Calabri, Callimachi, Callippidis apud Strabon. lib. XII. Chronicæ Abbatis Stadensis in Roboamo: nisi ibi pro Saturnia conditur ab Amazonibus, ab Aboriginibus scribendum. Chronicæ Alexandrini in posteris Sem. Chronologicorum Excerptorum Latinobarbarorum, apud Scaligerum, in posteris Japhet. Clementis Alexandrini Admonit. ad gentes, et Stromat. lib. I. et IV. Clidemi apud Plut. Theseo cap. 30. Cornelii

Taciti III. 61. 3. IV. 56. 1. Daretis Phrygii. Dictyos Cretensis lib. XII. et seq. Diodori Siculi II. 44. III. 52. IV. 16. 28. Dionysii Historici apud Dioc. III. 52. Dionysii Periegetæ vs. 656. Dresseri in anno Mundi 2073. et post annum 2456. Ephori apud Scholiast. Apollonii, et Stephanum. Endoxi apud Strab. I. XII. Euripidis Hercule Fur. vs. 407. et Hippolyto vs. 10. et 307. et 582. et Ione 1131. Eusebii num. 810. 833. 870. et 938. Eustathii in Dionys. Glycas Annal. part. 2. ubi de Alexandre. Hellanici apud Plut. Theseo cap. 27. et 29. Strab. lib. XII. Herodori apud Plut. ibidem. Herodoti IV. 110. et apud Strab. lib. XII. Hippocratis in lib. de Aëre, &c. et lib. de Articulis. Homer. Iliad. Γ. 189. Ζ. 186. et ejus Scholiastæ. Hygini Fab. 30. 163. 223. et 225. Jornandis de Rebus Get. cap. 7. et 20. Isæi apud Harpocrat. et Suidam. Isocratis Orat. VIII. Justini II. 4. 10. XLII. 8. 7. Lysiae Oratoris. Marsi apud Martial. IV. 29. Martiani Capellæ de Nupt. Philol. lib. IX. Megarensium in Atticis Pausanias. Menecratis apud Plut. Theseo cap. 28. Metrodori Seepsi apud Strab. lib. XII. Nicolai Damasceni in Excerpt. Valles. pag. 512. Orosii I. 15. et 16. Ottonia Frisingens. II. 26. Ovidii in Epist. Cydippes vs. 119. Palæphati apud Strab. lib. XII. Pausanias in Achaicis, Messeniacis, et Eliacis prioribus. Pherecydis apud Scholiast. Apollonii et Plutarch. Theseo cap. 27. Pindari Nem. IV. 3. 61. Olymp. 13. 124. et apud Pausan. in Achaic. Platonis lib. VII. de Legibus. Plin. VII. 56. Plutarchi in Theseo cap. 31. Polyæni Strateg. I. 1. 3. Pompeii Melæ I. 17. et 18. Pretis Joannis in Epistola Hebraica, quam edidit Munsterns fine Cosmogr. Propertii III. 14. 15. IV. 4. 71. Sallustii apud Servium in Virg. Æn. XI. 659. Solini cap. 40. Statii Silv. I. 6. 24. Stephani

in Ἀκμόνια. Σίβυρσα. Μόρλεα. Σιύρνα. Ἐφέσος. Jo. Tzetzæ II. 36. et XIII. 450. Isaaci Tzetzæ in Lycophronis Cassandram. Virgilii Æn. II. 659. Xenophontis Ἀναβάσ. lib. IV. Nos in re tam ambiguæ fidei abunde præstiterimus, si tot et tantis scriptoribus credamus, haud omnino ex vano haussum fuisse istam opinionem: nam ut in miraculum Græcula vanitate corruptam esse non putemus, quis a nobis exigat? Mulieres autem militasse quandoque multis fidisque probatorum scriptorum testimonio certum est. Eusebius ex Philochoro scribit, 'Bacchum cum viris et feminas armasse,' enī consentit et Polyæn. Strateg. I. 1. 3. Ex recenti memoria est, quod in obsidione Famagustæ, cum 29. die Junii anno 1571. iterum impressionem in muros facerent Turcæ, etiam feminas urbanas cum armis, alias cum saxis et aqua, ad iuvandos suos accessisse fides fit, ex relatione fatta per il S. Conte Nestor Martinengo, al sereniss. Prencipe di Venetia. Eodem anno quum Turcæ oppidum insulæ Coreyræ nigræ, sive Curzolæ, 'quod ipsum quoque Curzolæ nomen habet, a viris desertum, adgredenterur: a feminis, animose patriam defendantibus, memorabilis cum marium Curzolanorum, et ipsorum hostium infamia, feminineque sexus immortali lande, rejecti fuerunt.' Leunclav. in Suppliem. Annal. Turcic. Qnomodo olim Argivæ feminæ, apud Plutarch. de Virtut. Muli. cap. 8. (quo libro et alia continentur, hic pertinentia,) et Pausaniam in Corinthiacis. Sic in obsidione Belgradi, nisi me fallit memoria, mulierem uno foenariæ falcis ictu, duobus Turcis, qui vallum concendeant, capita præsecuisse, Pantaleon in reb. gestis ordinis Joannitarum memorie prodidit. 'In Bohemia tenuisse feminas principatum legimus: et in Hungaria Mariam viriliter impetrasse, quæ non reginam sed regem

se appellavit. In regno Neapolitano duas Joannas rerum potitas scimus, quarum altera nostra ætate, altera paulo ante, res magnas gessit. Sed puella Franciæ, de qua suo loco dicemus, non parum dubietatis affert, cuius ductu sœpe Anglorum copias nostro ævo profligatae fuerunt.' Æneas Silvius cap. 20. de Asia et de Bohemis feminis cap. 7. Hist. Bohem. Cui similia de Lemniadibus est fabula apud Statuum Theb. lib. V. 105. et Plut. Erot. cap. 14. Insigne exemplum Blancæ Scardeonæ, vide apud Lipsiæ Monit. Polit. II. 16. 19. De Mysis mulieribus Philostrat. in Heroicis, ubi de Achille, et de iisdem et aliis Tzetzem XIII. 450. &c. De Agilæis Cæsarium apud Glycam Annal. part. 2. ubi de Alexandro, et Cedrenum pag. 127. De Zenobia, Vopiscum in Aureliano vide. De Semiramide, et Tomiri notum. Margaritæ trium regnorum, Daniæ, Sueciæ, et Norvagiæ reginæ historia ex Monasteri Cosmographia peti potest. Complures etiam Polyænus lib. VIII. Strategematum celebrat. Item Zwingerus in Theatro: et Tiraquell. tom. II. pag. 15. Freinsh.

§ 25 Thalestrin] Sive Minothream; nam binominem faciunt Justinus XII. 3. 5. et Orosius III. 18. Straboni lib. XI. est Thalestria. Ottoni Frisingensi II. 25. corrupte Alestra. Cedreno Thalenta. Freinsh.

Adeundi ejus] Membranæ, adeundi eos. Verum male. Modius.

§ 26 Comitata processit] Vulgo, comitatu processit; corrigendus autem videtur hinc Justinus I. XII. ubi est: 'Ibi et occurrerit Thalestris sive Minothæa Amazonum regina cum trecentis milibus mulierum.' Reponendum, 'cum trecentis mulierum.' Modius. Libri alii habent comitatu, quod præfero; nam trecentis seminarum comitata, genus loquendi Nostro minus suetum. Magis illud alterum, comitatu trecentarum seminarum, quam lec-

tionem fecit dubiam, quod solis numeris ccc. positis incertum esset, trecentisme, an trecentarum esset legendum. Schefer.

In conspectum] Dum libros veteres testes laudare possum, nihil verebora scribendum esse pronuntiare, etsi vulgo in conspectu legebatur. *Modius.* Ita lib. iii. ‘Darium in Ciliciam fore.’ Cic. Epist. xv. 4. ‘In Tusculanum essem futurns.’ Nihil hoc loco clarius, qui Curtianam lectionem confirmat. Raderus.

Duabus luncis] Sic et apud Virg. Æn. i. 317. describitur Æneas: ‘Bina manu lato crispans hastilia ferro.’ Ubi Taubmanni notam vide. Freinsh.

§ 27 *Vestis non toto Amazonum corpore obducitur]* Vulgo pleraque exemplaria, non toto Amazonum corpori obducitur; mendosæ nec syntactice. Goropius vero legit, non toto corpore. Fuit qui describendum putaret, non ex toto, Amazonum corpore obducitur; sed non ex elegantia Curtiana. Raderus.

Nodo colligunt] Versum Maronis adspexit, ‘nodoque sinum collecta fluentem.’ Acidalius.

§ 28 *Tela vibrant*] Forte, librent. Heinius.

§ 29 *Habitum]* Non respicit ad ‘venustatem’ formæ, sed ‘dignitatem,’ ut distinguit Cicer. Offic. i. 36. quæ non est nisi in iis, qui præter reliquam corporis symmetriam, etiam eminenti statura sunt: hos igitur præcipue venerabantur barbari: in tantum ut apud Saracenos in eligendo rege maximam proceritatis rationem olim habitam Munsterus scripsere rit Cosmogr. iii. 2. f. *ἔλδος ἵλης ἔξοντα παντάδος, formam imperio dignam* cum Euripide vocare solent. Ita supra iv. 1. 25. conspecto Abdolomino Alexander: ‘famæ generis’ inquit, ‘habitus corporis non repugnat.’ Apud Cathæos etiam ‘regem pulcherimum eligi,’ Onesicritus auctor est apud Strab. lib. xv. quod et in Æthiopia

solere, quidam affirmant apud Aristot. Politicor. iv. 4. et Athenæum lib. iii. Adde Tiraqnell. in L. Conclub. ii. 1. 2. 44. Fr. Junium de Pictura veterum, pag. 230. et seq. Marselaer in Legato i. 12. Certe, ‘augustissima quæque species plurimum creditur trahere de cœlo;’ ut est in Pacati Panegyr. cap. 6. Inde et supra iii. 12. 17. Sysigambis, mulier, ut omnia docent, haudquaquam rudit sensus, Hephaestionem pro rege habuit, quod habitu corporis Alexandro præstaret. Accidit Philopœni Achæorum Stratego celeberrimo apud Plut. in Vita cap. 2. ut apud hospitem Megarensem cœnaturus, ab illius uxore juberetur ligna findere: cum viro supervenienti, et inexpectato spectaculo attonito dixit, ‘deformitatis suæ se poenas pendere.’ Sic apud Josephum Antiquit. xviii. 12. Artabanus viso Asinæo ‘apud amicos dictitabat, nihil esse in tantillo corpore, quod tam vasto animo respondeat.’ Etiam Ageilans ea de caussa despectus Ægyptiis fuit, ut Plutarch. in Vita cap. 66. et Athenæus xiv. 1. tradidit. et Rumetrudæ Rodulfi Herulorum Regis germanus, apud Warnefrid. Hist. Longob. i. 20. Apud Joseph. Jud. i. 5. Sabinus vir longe fortissimus adeo exili erat habitu, ut qui eum vidissent, ne conditione quidem gregarii militis dignum fuissent arbitrati. Apud Romanos ‘ætas Galbae et irriani et fastidio erat, assuetis juventæ Neronis, et imperatores forma ac decore corporis (ut est mos vulgi) comparantibus.’ Tacit. Hist. i. 7. 5. Contra Arioazaranes ‘ob insignem corporis formam, volentibus Armeniis præficitur,’ apud eundem ii. 4. 1. Nec omisit id in suo Trajano extollere Plinius Paneg. iv. 7. ‘jam firmitas, jam proceritas corporis, jam honor capitinis, et dignitas oris, nonne longe lateque principem ostentant?’ Nec in suo rege divinus ille Samuel i. 10. 23. ‘Stetitque in medio populi

(Saul), et altior fuit universo populo ab humero et sursum. Et ait Samuel ad omnem populum, Certe videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit simili illi in omni populo.' Adde ibid. i. 16. 6. et 7. Idem de Xerxe prodidit Herodot. vii. 187. 'In exercitu Xerxis nemo erat, qui aut specie aut magnitudine corporis cum Xerxe ipso posset contendere.' Multa in eum sensum lectu digna collegit Schönborn. Polit. ii. 26. quæ malo indicare, quam exscribere. Recte igitur in politissimo opere de Rep. Hebræor. i. 14. Cunæus Curtium tacite reprehendens, cum locum Samuelis supra relatum recitasset: 'Quare profecto non jam barbarorum illud duntaxat, sed hominum etiam excultissimorum est, majestatem corporis venerari, magnorumque operum illos capaces putare, quos eximia specie natura donavit. Aristotelis, maximi auctoris, scitum est, si qui nascantur tanto aliis corpore excellentiores, quanto simulacris hominum antecellunt deorum imagines, dignos videri reliquos, qui his serviant.' De Pori regia forma narrabit Curtius infra viii. 14. 13. Sæpe tamen falluntur, qui ex solo adspectu judicant. Pulchre Tacit. Agric. 40. 4. 'Adeo ut plerique, quibus magnos viros, per ambitionem estimare inos est, viso adspectoque Agricola, quererent famam, punci interpretarentur.' Freinsk.

Omnibus barbaris] Editi libri, quippe hominibus barbaris; verum illud vult dicere Curtius, omnes omnino barbaros, tam feminas quam viros, ex corporum majestate qnemquam judicare. *Modius. Barbaris in corporum majestate]* Sic ignoti faciem intuentes Agesilai contemnebant. Nepos cap. 1. brevis enim et claudus erat. Contra Porum sui venerabantur propter corpus rarae magnitudinis. viii. 13. *Cellar.*

§ 30 *Haud dubitavit]* Diversum plane narrat Arrianus vii. 8. 2. A-

lexandrum jussisse reginæ nuntiari, 'se ad eam generandæ prolis caussa profectnrum.' Freinsk.

Reddituram] Ex more Amazonum, si fides Philostrato in fine Heroicorum, et Jornandi de Reb. Get. cap. 7. vide Cæsar. Quæst. xlviij. propius vero, quam alii, qui debilitasse eas mares liberos, aut interfecisse tradunt. Eamdem consuetudinem hodie quoque Regis Monimotapæ Amazones servare scribit Eduard. Lopez de regno Congi ii. 9. Cui affine est quod narrat M. Paul. Venetus iii. 37. de duabus insulis inter Soccoteram et Chæsmacoram, quarum incolæ Christiani sint: nam alteram earum a viris, alteram a mulieribus habitari: has numquam inaulam virorum ingredi: illos autem quotannis per tres menses qnemvis cum uxore sua degere, de hinc sua in loca reverti. Liberos mares apud matres ad duodecimum usque ætatis annum educari, postea ad patres transmitti. Freinsk.

§ 31 *Cum ipso militare]* Sociam belli ac militiæ se ipsi jungere. Scheffer.

Caussata] Cedrenns tamen ait Alexander eam 'sociam belli adscivisse.' Freinsk.

Sine custode] MSS. sine custodiæ, leg. sine custodia. Heinsius.

§ 32 *Quam regis]* 'Ob immodicam forte illam vini appetentiam, ad Venerem ideo procliva non fuit, quoniam, ut explicat Aristoteles in quæstionibus physicis (Quæst. 11. et 32. sect. 8.) hominum ejusmodi genitura in aquam eliquescat. Hieronymus in Epistolis Theophrastum referre tradit, Alexandrum ad Venerem ignavum fuisse. Cum ergo mater Olympias curasset,' &c. Athenæus x. 10. Cui adde Plutarch. Sympos. i. 6. Freinsk.

XIII. dies] Hinc quoque emendandus Justinus lib. xii. scribendumque, ob hoc XIII. diebus otio datis a rege: ubi vulgo est, XXX. diebus. Modius.

Tredecim] Trogus XXX. scribit: quod tempus ad conceptum deprehendendum magis idoneum fuisse mihi videtur, quam quod Curtius possit. *Sabellic.* Enead. iv. 5. Sed hodie etiam apud Justinum 'tredecim dies' eduntur: et Diodor. xvii. 77. cum Curtio consentit. *Freinsh.*

Regnum suum] Placet hic adnotare, quod alibi non reperi, ex Mart. Capellæ lib. ix. de Nupt. Philol. 'Quid Amazones? nonne ad calamos arma tractabant? quarum una, quæ concipiendi studio venerat, cum Alexandrum salutaret, donata tibicine, ut magno munere gratulata discessit.' *Freinsh.*

CAP. VI. § 1 Hic vero] Conciuinunt in hanc rem, præter proprios hujus historie conditores, Athenæus lib. xii. 'Alexander Asia subjugata Persica stola est usus.' Et mox: 'Ephippus scribit Alexandrum sacras etiam vestes in conviviis gestasse, nunc quidem Ammonis purpuream, per ambitum divisam, et cornua, tamquam deum: nunc vero Diana, cum curru vectaretur: sæpius sub extima veste stolam Persicam ostentasse, ab humeris superne, cum arcu, et sibyne: aliquando et indumentum Mercurii; cetera, ferme quotidie chlamydem purpuream, tunicam albo distinctam, causiam, quæ diadema regium austineret: et amicis ad eum convenientibus, talaria, petasum in capite, in manibus caduceum, nonuumquam leonis pellem, et clavam, ut Herculem.' Joannes Antiochenus in excerptis Valesii: 'Alexander Macedo, extincta Persarum dominatione, atque occiso Dario, mente corruptus ad voluptates corporis declinavit. Nam et Persicam vestem induit, ac decem mille juvenes corporis custodes habuit, ac trecentis pellicibus est usus: adeo ut Macedonici imperii forma in Persicam migrasse videretur.' Cedrenus: 'Non desunt, qui eum Dario devicto in deterius mutasse animum,

ac se voluptatibus corporis dedisse affirmant: Etenim qui olim Darii filias ne videre quidem sustinisset, is et Persico amictu postea usus, decem millia juvenum praesidii loco circa se habuit, ac ccc. pellicibus usus est, Macedonicamque regum consuetudinem in Persicam mutavit.' *Elian. Hist. Var. ix. 8. f.* post descriptionem tabernaculi custodumque ejus: 'Neque quisquam facile ad regem accedere andebat. Magnus enim timor existebat ex eo, quod superbia et fortuna in tyrannidem elatus esset.' Suidas v. *Ἀλέξανδρος*, ex eodem fonte, quo Antiochenus et Cedrenus: 'Postquam omnes gentes subegit, animo corruptus est, et in corporis voluptates delapsus est, Persica stola induta, et decies mille juvenum custodia munitus, et trecentis pellicibus utens, ita ut omnem Macedonicam Regum consuetudinem cum Persica commutarit.' De tabernaculo ejus barbaricæ opulentissime luxu decantatissimo varii passim, quibus jungi potest Plinius xxxiv. 8. 2. *Freinsh.*

Altissima quoque] Siebergensis liber, in altissimam quaque fort. Quod si placet, etiam illud erit placendum, ut *imminentia*, non *eminentia*, legatur: ac tum quidem hoc lucri feceris, ut te mente viduum hominem merito omnes appellant. *Modius.* Hoc quoque mihi suspectum est. Puto Curtium scripisse in altissima quoque fortuna, sensu longe efficaciiori, et emphatico magis. Est enim ea sententia, nullam esse tam alte constitutam fortunam, ut non longissime supra eam emineat id bonum, si quis in ea uti possit moderatione et continentia. *Scheffer.*

§ 2 Disciplinamque] Palatinus primus conjunctionem que hic non agnoscit. Adducor itaque ut credam, Curtium sic locum hunc scripisse, atque distinxisse: *Patrios mores, disciplinam Macedonum, Regum salubriter temperatum et civilem habitum.* Sans

disciplina Macedonum vix dici potest temperata, cum fuerit severa, et adstricta, habitus vero regum vere temperatus, et de eo maxime agitur per oppositionem fastus Persici hoc loco. Scheffer.

Civilem habitum] Vide quae hoc pertinentia veterum monita afferunt Justus Lipsius lib. II. Civilis Doctrinæ cap. 15. et in Notis ad idem illud caput. Freinsk. **Civilem]** Civibus cum principe communem. Supra l. IIII. c. 6. 19. ‘Cultus habitusque paullulum a privato abhorrens.’ Cellar.

Persicæ regiæ] Persicornum regum arrogantiam divinæ magnitudini sequantur imitabatur. Cellar. **Persicæ regiæ par Deorum potentiaæ]** Non dubito illatimum pronuntiare istud dicendi genus, amulabatur fastigium **Persicæ regiæ potentiaæ par Deorum.** Absit igitur, ut Curtium ita scripasse credamus. Rescribo, **Persicæ regum.** Eruditæ enim aures, tantum abest, ut abhorrent, ut etiam vehementer probent hoc loquendi genus: Alexander amulabatur **Persicæ regum fastigium par** (id est, quod par erat) **Deorum potentiaæ.** Inuit enim Curtius adorationem. Quare statim addit: ‘Jacere humi venerabundos pati coepit.’ Vide et VIII. 5. 6. Heumann. **Parerg. Crit.** p. 100. Merito dubitet quis, an non magis illatum reddiderit hunc locum Vir Doctissimus, dum corrigit, **Persicæ regum;** quum nullus Geographorum, aut qui de rebus Persicis mentionem fecerunt, umquam ‘Persiam,’ sed semper ‘Persidem’ appellariunt: nam Plauti unus et alter locus magis ad ridiculos scenicos referendus est, quam ut exemplo sit. Utique si ‘Persia’ Latine diceretur, non tam constanter eam vitavissent Livius, Nepos, Curtius, Justinus, et alii, qui numquam hac terminatione, quam non potuisse non aliquando revocare, usi sunt: potuisset Vir Doctissimus hoc loco corriger **Persidis regum,** ex IV. 10. 6. Sed non

opus esse videtur; siquidem duruscula illa geminatio adjectorum hoc loco eo sit, ut respondet præcedentibus, in quibus ‘Persica potentia’ ‘Macedonum disciplinæ,’ ‘regia’ ‘civili’ opponuntur: ut proinde non sit sollicitanda hæc constructio, quum eam intactam reliquerint codices. Si vero geminatio adjectivi offendit, quod et Servius in Latinitate vitiosum censuit ad Virg. Ecl. III. 38. consule Indicem Gifanii ad Lucretium, in voce ‘Epitheta;’ et abunde exemplorum etiam ex Curtio nostro exhibebit Sanctii Minerva II. 8. Snak.

§ 3 **Jacere humili venerabundos]** Quod interpunctioni, quod emaculationi feci sedulo: impressi habebant, **jacere humili venerabundos pati coepit paullatimque;** in quo illud pati coepit primum de glossa suspectum habui, sed tantum suspectum, donec membranarum, in quibus non erat, judicio exempta dubitatio est, nec, si advertas annum, aliter hic legi poterat: qui enim pati coepit hoc, quod fieri quidem expetebat, sed nemo tamen Macedonum, de quibus solis sermo est, facere sustinebat? **Modius.** **Jacere humili]** Προσκυνεῖ vocabant, quod Græcis hominibus indignum invisumque erat. Nepos Conon. c. 3. Cellar.

Pati cepit] Sic edidi Vett. sequuntur: quæ verba recentiores sine causa eliminarunt, cum potius extrema hujus periodi vocula expetebat ejicenda foret. Freinsk.

§ 4 **Purpureum diadema]** Vid. III. 3. Adde Lipsium ad Tacit. Ann. VI. 37.

Vestemque Persicam] Quam eamdem fuisse cum Medica, quantum quidem tum temporis regium ornatum contingebat, facile ostendi potest: ut argutari videatur Plutarchus, alias quoque amori hujus regis nimium deditus, in excusationem ejus adferens; non Medicum vestitum, quod plane barbaricus esset, adscivisse, sed enim cum Persico temperasse, quasi hic minus barbaricus fuisse.

rit. Olim certe Persas Medis frugaliores fuisse, in confessu est, sed nemo negat, cum imperio et luxum ad eos transisse. Xenophontem fine Cycopœd. et Strabon. lib. xi. circ. fin. vide. Atque hinc est, ut nihil referre putarint auctores, Medicam eam vestem appellarent, an Persicam. Immo Arrianus, acerrimi vir judicii, interdum ‘Medicam’ vocat, ut iv. 2. 3. interdum ‘Persicam,’ ut vii. 5. 23. Et Ælian. quam Hist. Var. i. 22. ‘Medicam stolam,’ eam i. 32. ‘Persicam’ appellat. *Freinsh.*

Né omen quidem] Senum hunc attigit et Justin. xii. 8. 8. ‘Velut in leges eorum, quos vicerat, transiret.’ Arrian. iv. 2. 3. ‘Cidarim Persicam, iis quos prælio vicerat ademptam, cum eo ornata, quem ipse olim victor gestare solebat, commutare non eruavit.’ Tertullian. de Pallio cap. 4. ‘Vicerat Medicam gentem, et victus est Medica ueste, triumphalem cataphractam amolitus, in captiva sarabara decessit.’ Pertinet huc Polybii judicium ix. 10. ‘Qnoties aliquis, relictis populi vincentis institutis, eorum qui vincuntur mores simulatur, sine controversia dici potest, delictum heic versari ejus qui ita faciat: quoniam præsertim simul illa subenndasit, quæ talia solet comitari, invidia: res una omnium maxime potentatu præditis fugienda.’ Eodem tendit quod infra viii. 5. 19. Callisthenes: ‘Non pudet patriæ: nec desidero, ad quem modum rex mibi colendus sit, a victis discere.’ A simili arguento cavillatur Marius apud Sallust. Jugurth. 85. 19. ‘Neque literas Grecas didici: parum placebat eas dicere, quippe quæ ad virtutem doctoribus nihil profuerunt.’ Collaudavit tamen Penecestam Alexander, quod Persiæ factus satrapa, linguam Persicam didicit, vestitumque sumvit: atque Persarum etiam hoc facto conciliavit amorem. Arrian. fin. lib. vi. *Freinsh.*

§ 6 *Literas]* Huic affine est, quod Plutarch. in Phocion. cap. 22. et Ælian. Var. Hist. i. 25. narrant, ‘nullici præter Phocionem cum scriberet, τὸ χαίρειν, id est, salutem, ‘apposuisse Alexandrum,’ in diebus Genialibus et Antipatrum addit. Simillimum autem quod Polyæno lib. iv. 8. 24. teste, ‘si in Macedonibus, aut etiam Græcis judicium exerceret, mediocre vulgareque forum probabat: sin inter barbaros, splendidum et imperatorium.’ Item quod ‘cernens Hephaestionem ad institutum suum se accommodantem, Craterum vero patribus insistentem moribus; hoc interprete Græcis et Macedonibus responsa dabat, illo barbaris.’ Plutarch. cap. 83. Hujus rei vera causa fuit, quod nondum volebat supra Græcos et Macedonas, libertati, aut civili imperio adscetus, tam superbo et dominico verius quam regio fastigio, se efferre. Sed ita ‘paullatim,’ ut loquitur supra num. 8. sibi struebat gradum, ut quæ in aliis din vidissent, si postea in se quoque experientur, non ita haberent pro novo et inaudito more. Populos enim illos, tot per annos civiliter habitos, non audebat ad duriora subito vertere. Sic fere Augustus in provinciis tempora sibi decerni passus est: ‘in urbe pertinacissime abstinuit hoc honore.’ Sueton. Aug. 52. 2. immo et in Italia secundum Dionem lib. li. abstinuit. *Freinsh.*

Darii anulus] Brisson. lib. i. p. 141. Consule et Kirchm. de An. cap. 6. de Philippi sigillo Plutarch. cap. 14. *Freinsh.*

Unum animum duorum non capere fortunam] Par illud Taciti: ‘Unum imperium unius animo regendum.’ Loccenius.

§ 7 *His unaque principes]* Ita hoc scripsi ex ductu literarum quæ in membranis erant: et ita loquuntur optimi Latinorum; remove igitur mihi vulgatum illud, cumque his prin-

cipes militum. *Modius.*

Aspernantes] Non tamen omnes: quippe certum est Peucestam non sprevisse. Ceterum valde hic pugnant antores. *Justinus* XII. 8. 9. cum Nostro consentit, amicos Alexandri Medicas vestes accepisse. *Vernm Arrianus et Diodorus* scribunt unum omium Macedonum Peucestam Persicum habitum snmpsisse: et ipsi nonnihil inter se diversi. Nam *Arrian.* extremo lib. vi. scribit eum collaudatum 'recepta Medica veste;' sic enim potius interpretandum, quam cum aliis 'mutata:' forte in ipso quoque textu μεταθέσων potius τὴν Μηδικὴν scribendum est, quam μεταβαλλόν, nisi forte et hoc enidem sensum reddat, ut Latinorum 'mutare.' *Curtius* supra III. 7. 11. 'Exsiliim patria sede mutaverat:' hoc est, relicta patria in exilio remanserat: sic etiam mutare Medicam vestem fortasse recte dixeris; durum tamen certe est. At *Diodor.* xix. 14. ait dici 'Alexandrum hnic soli ex Macedonibus induisse, ut Persicam gestaret stolam:' qui si ita scripsit, falsus est. Sed quod hi de solo Penecesta narrant, confutat *Plutarch.* cap. 83. qui Hephæstionem ea quoqne instituta sequutum ait, adjecta insigni veritatis nota, ea de caussa Alexandrum ad responsa barbaris danda, illo potissimum interprete usum. Porro etiam dia ante Alexandrum, 'Pausaniam abjecto popularium et gentilium pallio stolam Persicam induisse;' et mox ejus exemplo Alcibiadem, apud Athenænum libro XII. traditur. Aliis etiam Græcis, si legationem apud Regem obirent, solebat dono dari Medica stola. *Auctor Ælian.* Hist. Var. I. 22. *Freinsh.*

Oneraverat vestibus] *Ornauerat* impressi libri; sed quia inviti qui ornantur, onus magis gestant quam ornamenti, quippe quibus ingratus est omnis cœlitus: feci non invitus, ut membranas sequerer: incertus auc-

tor nondum editus de Vita Alexandri: 'Membra papiri tegmine, vel quod est verius pudore velantur, feminæ nostres non ornantur ut placeant, quæ quidem ornamentorum cultum magis oneri deputant quam decori.' Dixit etiam noster Arbiter: 'Pallio enim coccino adrasum incluserat caput, circaque oneratas veste cervices laticlaviam immiserat map-pam.' *Modius.* *Ornauerat]* Alii oneraverat, quod videtur convenientius, quoniam præcedit *aspernantes.* Schef-fer.

§ 8 CCC. et LX.] Quasi non satis ei sit malarum mercium, cui tot sint domi scorta, scortea adjicunt ancistarum lennunculæ membranæ, et conciliant Alexandro etiam alteras c. leguntque CCCCLX. vernm si *Plantinus* ille bonum nolebat, cui admixtum erat malum, multo minus debeamus etiam nos rem quaqua malam recipere, præsertim quoniam ante jam dixerit *Curtius:* 'tum regiæ pellices ccc. et lx. vehebantur, et ipse regali cuncti ornatuque' *Modius.* *Pellices CCCLX.]* Ad numerum die-rum anni: in tot enim dies annum Persæ dividebant. *Diodor.* xvii. 77. 'Concubinas insuper, prout Darius consueverat, circumducere secum ce-pit: quarum turba dierum numero haud inferior erat.' Hic tamen ob-serva *Curtium* de annis Persarum in-constantem loqui, aut certe mendum chartas ejus occupasse, nam supra III. 3. 10. numerat distincte 365. dies, cum dicit: 'Magos trecenti et sexaginta quinque juvenes sequebantur, puniceis amiculis velati, diebus totius anni pares numero.' Lege quæ ad v. 1. 26. annotavimus, ubi itidem nu-merus mendosus, et pro 368. rescri-bendum 365. non 8. Hoc capite rur-sus pellices 360. rotundo numero posuit. Ita quinarium vel neglexit, vel certe sibi ipse non constat. *Raderus.* Credo hunc esse locum, quem intelli-git Tiraquellus ad Alexandri dies

genial. iii. 24. lit. b. ubi post citatum auctorem in lib. iii. verbis modo relatis, addit: 'Idem tamen Curtius libro ix. dicit iis in 360. dies annum esse descriptum.' Certe Scaliger de Emend. Temp. lib. iii. docet, Persis, Chaldaeis, Armeniis, Syris, Hebræis, Ægyptiis, unnam enimdemque annum fuisse, numero dierum parem nostro. Unde videretur hoc in loco Curtii vitium esse scripturæ, nisi defendi posset eo, quod tantum numeram pellicum hic indicaverit, nullo ad dies anni respectu habito. Et quamquam hoc Diodorus fecerit, necesse tamen non est idem et in Curtio tradi. Accedit quod et ab aliis quorum ad lib. iii. habita est mentio in pellicum numero variant. Ergo nihil hic muto. Quamvis et Reineccius in regno Macedonico Diodori verba de 365. pellibus accipiat; enjus verba adpingam: 'Concubinas Diodorus Alexander tribuit 365. in quibus commemorantur Thais Attica, quæ postea nupsit Ptolemaeo Lagi: Campaspe Larissæ, Æliano Pancasta; qui quidem addit, eam primam fuisse mulierum, enjus commercio Alexander uteretur. Hanc concessit postea Apelli,' &c. Plinii xxxv. 10. vide. Fabulosum hand dubie est, quod Camerar. Subcisiv. iii. 69. narrat: 'Alexandro puellam pulcherrimam a Rege Indorum muneri datam fuisse, ut voluptibus suis inserviret, quæ Napelli veneno nutrita, hocqne alimento, cui assueta natura esset, absque noxia uteretur,' &c. sed Alexandrum moniti Aristotelis ab ea abstinuisse. Si recte memini, desumptum hoc est ex Epistola de rebus Indicis, quæ falso Alexandre adscribitur. Freinsh.

§ 9 *Hæc luxu*] Gratas gratias Muisis, cum bene hæc emendavimus, misericordis aliqui vulgo habita, imo miserrimis. Sic enim ibi legebantur: *hæc luxu et peregrinis infecti moribus veteres Philippi milites, rudis naturæ, voluptates palam aversabantur.* Quo-

modo autem si luxu et peregrinis moribus erant infecti, quæ prima apud illos sunt, voluptates aversatos dicemus? deinde quid querit sibi illud *ruditæ naturæ?* nimurum recte *modius*.

Infecta] Alii, *Hoc luxu, &c. infecti.* Malim, *Hoc luxu, &c. infectum,* uti ad ipsum regem referatur. Sic supra iv. 7. 81. 'Immortalitatem affectantem, contumacius, &c. aversati sunt.' Freinsh. Forte, *hæc luxu et peregrinis intacti moribus.* Heinsius. *Infecta* est imbuta, vitiosa, et corrupta. Sed dubitatio inde oritur, quod *vitia* *vitiis infecta*, id est, *corrupta* dicuntur: sic etiam pene Virg. Æn. vi. 742. 'Infectum eluitur scelus.' Snak.

Rudis natio ad voluptates] Asperis enim locis, Thracie et Illyrici finibus, plerique exciti erant. Cellar.

§ 10 *Tum maxime*] Distingue ita: *Tum cum maxime vinci ipsos, dedique alienis moribus, et externis, quos tantæ moræ pretium, domos quasi, &c. vulgo erat:* *Tum maxime vinci ipsos dedique alienis moribus et externis: tanta moræ pretium, domos quasi, &c. in membranis legebatur:* *Tum cum maxime vinci ipsos dedique alienis moribus et externis, quod tantæ moræ, &c. illo igitur quod in quos mutato omnia constitui.* *Modius.*

Dedique alienis moribus] In Palatino primo est *dumque*, quod longissime abest a vulgato *dedique*. Itaque vix dubito, quin ei subsit scriptura vera; non intellecta aliis: scripserat nimirum Curtius: *Tum cum maxime vinci ipsos ducique alienis moribus.* Ut *vinci moribus* pro *vinci a moribus*, ita *duci moribus* pro *duci a moribus*, quod quia in altero *dedi moribus* (nec enim *mori bus dedi* sensum habet isto quidem loco, qui possit cum præcedente coherere) non procedit, ideo manifestum est, hanc lectionem esse veram, illud *duci* est intelligendum, quomodo victi et captivi ducuntur, rectissimeque *vinci* *duci* subjungitur. *Dedi* autem, quod nunc legitur in vulgatis,

glossa est alterius. Schefer.

Captivo habitu] Vestitu eorum qui victi erant. Cellar.

§ 11 *Reciperare] Membranæ, reparare, et paullo ante gravatum pro graviter. Modius. Constantiensis Ms. reparare, vetustiores codices retinent recuperare. Reciperare tamen vox non improba est, qua subinde Tacitus usus est, unde nomen 'reciperatio' apud Festum, cum inter civitates peregrinas lex convenit, ut res private redditur singulis, recipianturque. Raderus.*

Ingratum] Sic Arminius apud Tacitum Ann. II. 9. 4. 'irridet in Flavio fratre vilia servitutis præmia.' Comparavimus olim hunc locum cum Floro IV. 2. 'Gravis erat liberis ipsa beneficiorum potentia,' &c. ubi vide. Freinsh.

Liberis protium servitutis] Florus IV. 2. 'Gravis erat liberis ipsa beneficiorum potentia.' Arminius apud Tacit. Ann. II. 9. aucta stipendia, torquem et alia militaria dona, quibus Romani fratrem ornaverant, irridet, tamquam 'vilia servitutis pretia.' Cellar.

§ 12 *Alebatu] Suspecta fuit hæc vox et Sebisio et mihi: ille prescribebat *habebatur*; ego, *dabatur*; nam quod editur, vix est ut defendi possit. Freinsh. Alebatu] Non video, cur hoc defendi non possit, aut cur *dabatur*, *habebatur*ve melius sit; cum præsertim non inobservatum transmiserint, quod est lib. vii. 'ita bellum vitando alemus.' Sic Plancus ad Ciceronem: 'Ne videar mea patientia etiam bellum atere.' Livius lib. XXXI. 'Patienter rursus eum in Hellestonum trahicere, occupantemque Græciae opportuna loca vires colligere, bellum aluere.' Gronovius. Ad Senec. lib. VI. de Benef. ubi ex hoc locus restituitur. Smak.*

§ 13 *Artaxerxes appellari] Ut titula majestatem adderet personæ: nam Persis moris fuit, cum ad regnum venirent, mutare nomen, præ-*

serunt non educatis in spem regni, ad delendam sc. opinionem injuste occupati regni, et abjectionis vilitatisque. Vide Joh. Mercerum ad Aristæneti Epist. I. 19. ita Darins ante dictus Codomannus. Loccenius. Artaxerxes] Quod nomen etiam ante eum et Ochus adsumperat apud Ctesiam. Consilii rationem aperit Justinus x. 3. 1. 'Darii nomine, ne quid regis majestati decesset, honoratus.' Sic apud Diodorum in excerptis belli servilis, duo mancipia, alter 'Antiochum' se vocari jussit, alter 'Tryphonem.' Est enim in ea re non nihil momenti, adeo ut Regillianum solius occasione nominis ad imperium evectum legamus in Pollionis Triginta Tyrannis loco nono. Frnstra igitur putat vir doctus Hist. Fab. tom. III. p. 200. quia Artaxerxes appellari voluerit, Bessi nomen non ipsi proprium, sed dignitatis fuisse, ut hodie Turcia Bassa. Freinsh. Justin. x. 3. Ochus Artaxerxis, Diodor. xv. 40. et major Ochus itidem Darii, cognomine Nothi, nomen assumerant. Cellar.

Tanais] Negant Geographi Tanaïm nullum ad Bactra esse, quamvis enim Europam ab Asia dividat, ut supra Curtius docuit, non tamen in illis apud Indos regionibus id fieri omnes testantur. Scythæ tamen illic degabant, qui postea legationem ad Alexandrum misere, ab eodem demum victi. Raderus. Tanais accolas] Non veri Tanais, Europam et Asiam dividentis, sed quem falso ita nominabant Macedones, Iaxartis Plin. VI. 16. Cellar.

Satibarzanes] Editi, Nabarzanes; male: antea enim de Nabarzane actum est, et sequitur de illo mox 'Cæterum Satibarzanes, quem Satrapen,' &c. Modius.

§ 14 *Luxuria] Illustre exemplum apud Ælian. Var. Hist. x. 3. et Plutarch. Alex. cap. 72. et Phylarch. cum Agatharchide apud Athenæum lib. XII. Freinsh.*

*Conserri jussit] Alexandræ hujs facti meminit et Polyænus Strateg. iv. 3. 10. Sic etiam ante Alexandrum Græci a Xenophonte persuasi ‘plaustra tentoriaque cremaverunt.’ Deinde vasa supervacanea cum indigentibus communicant, cetera in ignem abjiciunt. Xenoph. *Araç.* III. Scipionis imperio ‘Scorta, calones, sarcinæ, nisi ad usum necessariæ, amputantur’ ad Numantiam. Flor. II. 18. 10. sic Cæsar Bell. Civ. III. 6. ‘Concionatus apud milites, quoniam prope ad finem laborum et periculum esset perventum, æquo animo mancipia atque impedimenta in Italia relinquerent, ipsi expediti naves concenderent.’ Adde Frontinum IV. 107. Freinsh. MSS. referre. forte, *deferrī*. Heinsius.*

§ 17 *Brevis deinde oratio]* Membranæ, brevi deinde ratio mitigabat dolorem, habilesque militia et ad omnia parati, &c. quam quidem lectionem probarem, nisi nostram mallem. Simile autem mendum latet etiam apud Arbitrum eo loco, ‘præterea curandum est ne sententiae emineant extra corpus rationis expressæ;’ nam et hic quoque ‘orationis,’ non ‘rationis’ scribendum est. *Modius.*

§ 20 *Satrapen]* Est et satrapie: quod potius videtur cum verbo *præfecisset*, ut alterum *satrapen* cum simplici *fecisset*. Acidalius. Ego plane mibi persuadeo fuisse: *Satrapem*, &c. *refecisset*. dixit hoc paullo supra VI. 13. ‘regioni, quam antea obtinuerat, præfecit.’ id nunc aptissimo vocabulo ‘reficere’ dixerit. Ita ‘refecti’ Coss. dicuntur, iterum facti. Freinsh. *Satrapia Ariorum]* Vulgo *satrapen*, quod si retinetur, vel simpliciter *fecisset* postea cum Acidalio, cuius etiam conjectura altera de *satrapia* est; vel *refecisset* scribendum erit eum Freinshemio, id est, denuo *fecisset*, nam et sub Dario hanc præfecturam administraverat, n. 13. *Celar.*

§ 21 *Ad Satibarzanen]* Iterum membranæ, tamen *Satibarzanem opprimendum prævertit*: pessime, ut sequentia declarant. *Modius.*

§ 24 *Ipoi, qua rupes erat, arborum trunc.*] Qui attentius hoc legit, neque prætervolat oculo vel animo, enim necesse est offendì: quo enim consilio illi saxa et arborum trunco obmoliebantur ea parte, qua erat rupes? hic quidem nulla munitione opus, ubi rupes ipsa satis arduum munimentum. Contra potius, *qua rupes deerat*; illic natura deficiente, manu et arte subveniendum erat. Sed non ita tamen auctor scripsit, cuius hæc a conjectura nostra non arbitraria, sed certa lectio, *qua rupes sederat*; hoc est, ubi leniore fastigio erat submissa, quonodo paullo ante locutus, in ipsa descriptione: *prærupta rupes erat, qua spectat Occidentem: eadem qua vergit ad Orientem, leniore submissa fastigio multis arboribus obsita.* Ecce, qua rupes humilior, arbores ad manum, quas excisas cum axis pariter intercludendo aditum moliebantur. Acidalius. *Qua rupes erat?*] Qua aditus erat ad rupem; vel qua rupes erat, id est, per totam undique rupem, et omnes ejus partes, ut quidem Raderus explicat. Melius Acidalius: ‘Nulla munitione opus, ubi rupes ipsa satis arduum munimentum. Contra potius, *qua rupes deerat*; illic natura deficiente, manu et arte subveniendum fuisse. Sed non ita tamen auctor scripsit, cuius hæc a conjectura nostra non arbitraria, sed certa lectio, *qua rupes sederat*: hoc est, ubi leniore fastigio erat submissa, quonodo paullo ante locutus, in ipsa descriptione.’ Bongarsio videbatur post vocem *rupes* aliquid deesse. Freinsh. Forte, *qua rupes deerat*. Heinsius. Locus sine dubio depravatus. Acidalius veram putat scripturam, *qua rupes sederat*; mihi longius a veteri scriptura hæc abesse videtur, quam ut vera possit credi.

Seribo itaque, *qua rupes cesserat*; aut, *qua rupes desierat*. Scheffer. *Qua rupes erat*] Circa totam undique ru-
pem. *Cellar.*

§ 25 *In quorum obsidionem*] Vulgo,
in *horum obsidione*. Modius.

§ 26 *Repurgari*] *Repugnari* scripti
libri, verum non recte, ut appareat.
Porro vide, si videre vacat, *restau-tem* hic misere Glareanum. *Modius*.
Vulgo, *repugnari*, et *quacumque*, et
posset. Dicam quod sentio: non mihi
totus hic locus satisfacit; quem et
vereor ut satis integrum habeamus.
Certe ante *eum* deesse videtur nescio
quid, quo significet ad *obsidem*
Artacacnam, quæ *Artacoana* Arriano,
Diodoro Chertacana, Craterum mis-
sam. Nam paulo inferioris ecce:
'Hinc ad Craterum, qui Artacænam
obsidebat, redit.' Nisi enim et hic
diserte missum eo prædicat, intelli-
gamus apud regem in oppugnatione
rupis hæsisse, in enjus obsidionem
antes fuerat relictus. Hoc igitur
omissum turbare et sequentia potuit,
ut nec verba nunc fortassis omnia,
nec sententia compareat satis expe-
dita. *Acidalius*.

Ingredi possent] Lege *ingeri pos-
set*, nam ante dixit de barbaris 'ipsi
qua rupes erat arborum truncoꝝ et
saxa obmoluntur,' hæc 'repurgari
jubet,' et auferri, ne ingredientibus
ingrerentur. *Loccenius*. *Ingredi*] Vir
doctus corrigit *ingeri*, et accipit de
saxis et lapidibus aliis, quæ barbari
in subeuntis ingerere potuissent, ea
removeri repurgarique jussisse Alex-
andrum. Sed quis repurgatoribus illis
securitatem præbuit, nt barbari illi
placati et propitiis aspicerent se exar-
mari, neque telis suis in ipsos illos re-
purgatores uterentur? Rectum haud
dubie est *ingredi*, ut et Raderus bene
sentit, nempe, 'qua via patebat, pri-
usquam ad cautes et rupes accedere-
tur, repurgari jubet: excendi silvas,
fruteta, senticeta, ut nou singuli, sed
plures una simul incedere possent.'

Est ergo hic *quidquid pro 'quousque'*,
vel 'quacumque' positum, aut 'quæ-
cumque' (loca scil.) *ingredi possent*.
Qno exemplo supra III. 9. 6. 'Quid-
quid in illis angustiis adiri poterat.'
Livius VIII. 39. 5. 'Quidquid progre-
diebantur, magis magisque turbatos
hostes cernebant:' qui hoc 'quid-
quid' alibi reddit per 'qnoad.' XXXIV.
47. 1. 'Boiorum Ligurumque agros
populatum esse, quoad progredi silvæ
paludesque passæ sint.' Justinus per
'quatenus.' XII. 10. 4. 'Quatenus aut
terrarum solitudines prodire passæ
sunt.' Non ergo est quod Acidalio
accedamus defectum hunc locum ha-
benti. Nam ad illud, quod pro ar-
gumento adfert, mox num. 33. dici
Craterum in obsidione Artacacne
relictum fuisse, quod ante nullib[us] sit
expressum, jam supra ad VI. 1. 17.
respondimus, multa apud autores
proponi tamquam dicta, quæ intelli-
genda sint ex consequentibus, disser-
itis verbis non tradita. De repur-
gando itinere similiter Livius XLIV.
4. 8. 'Per invia transgressus, præ-
missis qui repurgarent iter, Attalam
et Misagenem, cum suæ gentis utrum-
que auxiliariis, præsidio esse sal-
tum aperientibus jubet.' Freinsh.
Quidquid ingredi] Forte, *quidquid in-
gredienti obesset*. Heinsius. Quoniam
patebat iter ante prærupta mon-
tina, sed tnm saxis, et arborum trun-
cis impeditum. *Cellar.*

§ 28 *Inaruerat*] Sebisius malebat *in-
aruerat*. Materiem aridam concepisse
ignem fortinum, quo viso Alexander
putaverit occasionem expugnandæ
rupis sibi dari, atque incendio ali-
menta suggeri jusserit. Id mihi iam
minus, quam olim, displiceat, reputa-
ti multoties factum narrari, ut
spontaneo incendio per nimii *vestus*
vaporem silvæ conflagraverint: nisi
mox sequeretur stipitibus cunctatis
ignem demum injectum. Sed hercle
modo etiam 'igni dari alimenta' jus-
serat, quod qui potuit, si nullus adhuc

ignis fuit excitatus? Atque hoc adnumerari potest diversis artibus, quibus ad expugnandos hostes in locis inaccessis, duces veteres usos, ad Flori III. 10. 6. notavimus. Freinsh. Non dubitem, quin cum Sebisio inarsaserat sit legendum: sed obstat, quod tunc demum, cum stipites cumulati, 'ignis injectus' dicatur, quod Freinsheimius notavit: neque debuit ab hac sententia discedere ob superiora 'jubet igni dari alimenta.' non enim eum intelligit ignem, qui tum flagrabat, sed qui paullo post erat futurus. Consiliumque Alexandri natum non ex igne fortuito, sed a refactione fortunata per Favonium materie, quam alias concipiendo igni fuit inepta. Scheffer.

§ 31 *Non incenderat*] Diserte contra editiones, in illis enim illud *non* non erat, sed pessime, ut videre poterit, qui totum locum intentiore cura considerabit: corrigendum in eadem re et voce prope Silius noster I. 69. reponendumque est 'inaccessi fligrant altaribus ignes,' pro vulgato 'inaccessis.' Modius.

Quæque adurebant] Qui? non potest dici miles; sic euim ut *incenderat* singulari, sic et *adurebat* scribere debuerat: neque aliud quid superest, quo commode referas. Itaque metuo, ne sit a glossa, qua quis illud *incenderat* exponere volebat; locumque totum ita lego: *Sonabant incendio silvæ, atque ea quoque, qua non incenderat miles* (sc. sonabant incendio) *conceptio igne proximo quoque.* Scheff.

Intermoreretur] Elegans hoc præ vulgato illo, *intermitteret*. Sic dixit Plautus: 'nam si ignis vivet, tu extingue extempulo:' et Petronius: 'Jam et Tricliniarches experrectus, lucernis occidentibus oleum infuderat.' Modius.

§ 32 *Cæde*] Minus proprie *cædem* dixerit omnia hæc genera mortis. Scribo: *Varia igitur clade consumpti sunt.* Et id verum mihi sane liquet.

Acidalius. Similis hypotyposis est in Marcellin. XVII. 20. Freinsh.

In petras præcipitare] Secutus sum excusos codices, ut probiores, uno eo excepto, quod vocem *se*, quam post *præcipitare* in illis sequebatur, omitendum duxi: cum alios item bonos, ita ut ego nunc Curtum volo loqui, meminisse. Membrane habebant, alii in medio ignis, alii petris *præcipitare*. Quidam, &c. male. Modius.

§ 33 *Artacacnam*] Variant hic impressi codices. In nonnullis est, *Artaacnam*, in aliis *Artacacnam*, quam lectionem ut veriorem secuti sumus, cuius et Plinius in *Commentatione Indiæ* VI. 28. meminit: tametsi *Diodorus* XVII. 78. hanc urbem ejus regionis insignem et situ munitissimam 'Chortacana' vocat, Arrianus III. 5. 14. 'Artacoanam,' in qua Regia Ariorum erat. *Popma.* Cod. Constantiensis præfert *Artacena*; apud Strabonem I. XI. est 'Arctacana.' 'Articaudnam' putant apud Ptolemaeum. *Raderus.* *Artacana* est Marcellino XXIII. 24. Freinsh. Videsis Cl. Clericum Curtum nostrum in hoc loco omissionis reum agentem Judicij de Curt. v. 13. Snak.

Cedens] Vide Lips. Polit. III. 11.

§ 34 *Ipsaque adspectu*] Gaudet hac voce Noster pro conspectu: ut III. 9. 11. 'Funditorum maxime adspectu fugerant territi.' Sic III. 2. 10. 'Cujus cum universæ adspectu admodum lœtus;' ut etiam IV. 4. 5. 'Utrisque lœtus bellus adspectus.' Snak.

Auctorem] Egregium exemplum est apud Plutarch. Apophth. Rom. cap. 34. Pompeius 'cum Mamertinos universos constituisse necare, quod stetissent ab adversariis, Sthenis injuste Pompeium agere dixit, qui ob unum solum, multos innocentes occidere vellet: se solum in culpa esse, qui amicis persuasisset, inimicosque vi adegisset ad factionem Marianam: quo dicto sibi et civitati veniam impetravit. Conf. Liv. XXIV. 47. 4. de

Arpinis, et quæ notavi ad Surii Comment. Au. MDII. Vide omnino caput 10. discurs. Gruteri in Tacitum; ubi prolixè ostenditur, æquum esse ut suos antores pœna teneat. Freish.

§ 35 *Ab hac urbe*] Diu me et acriter hic locis torsit: neque dum inveni, in quo penitus acquiescam. Primum offendebat, quod ait ‘peregrinus miles,’ et mox, ‘gentis ejusdem.’ Cur gentem ipsam non nominavit? (forte ex verbis istis, ‘ex Lydia,’ conjicias eam gentem intelligi.) Offendebat et ibidem hoc, quod, cum ‘miles’ dixisset, ‘equites’ subjungit. An equites ergo non sub nomine militum? sunt vero: sed Noster etiam alias equitem a milite discernit, ut hunc de pedite magis capiat. Ita v. 1. 41. vi. 6. 7. et 9. vi. 8. 18. x. 9. 12. Hoc igitur planum: alterum, de nomine gentis omisso, leve. Sed illis quid faciemus? ‘Thessali equites centum et triginta cum Philippo erant.’ Quid enim sibi volunt? scimus equitibus Thessaliam præpositum Philippum. e multis id locis constat, ex isto iv. 13. 20. maxime: ‘Hos Thessali equites clandebant Philippo duce.’ Quid autem hoc ad milites novos, qui nunc primum advenisse memorantur? An is sensus in hoc loco, Philippum e Thessalia recentes hos centum et triginta adduxisse? sic videtur. At inquit, ‘Erant cum Philippo’: nec mentione usquam, si memini satis, ab Alexander Philippum digressum. Ita verba magis hoc innuerint, ex omni Thessali equitatus numero centum et triginta jam saltem Philippo superfuisse: reliquos scilicet variis superioribus præliis absuntos. At quid hoc dici attinebat isto loco? Importune inserat enumerationi supplementi, nisi aliud præterea addat. Quod si is sensus, addidisse profecto mibi aliquid videatur, et video id ipsum hic videre, sed divulsum a prioribus et trajectum. Liceat enim conhicere, in hanc sen-

tentiam sic illa cohæsse: *Thessali equites centum, &c. erant: CCC. equites* (possis et debeas *equites* hic omittere) *gentis ejusdem* sequebantur. Id enim nunc dicat: equitatum Thessalium, qui cum Philippo, ad centum et triginta recidisse: his in subsidium et supplementum venisse novos Thessalos tricentos. Sed hæreo adhuc ego de interpretatione verborum priorum: quorū si ista vera, de traductione recte. Quo firmem, non habeo; et facilius invenerit alius, quo infirmet. Si tamen aliquid in re; quæ traduximus et conjunximus, iis vel præponi vel postponi debebunt interjecta adhuc ista: *Ex Lydia duo millia et DC. peregrinus miles adveniabant.* Rogo considerent alii diligenter, et vel hæsitantem me confirmem sine mea laude, vel refellant errantem sine mea fraude. *Acidalius.* Acidalii notam quamvis hand approbarem, tamen inserui, quia in loco sane obscuro nihil occurrebat aptius; et dignæ videbantur Viri sane Docti dubitationes, quibus animum alii adverterent. Postea vero incidi in locum Arriani, ex quo fere decidi possint. Est autem III. 5. 18. ‘Alexander omnes jam copias conjunctas habens in Bactra movet. Eo loci Philippus etiam Menelai filius ad eum ex Media venit, equites mercenarios habens, quibus ipse præerat, et Thessalos, qui voluntarii remanserant, ac peregrinos Andromacho duce.’ Sic igitur se res habet. *Ab hac urbe digresso*, non tamē jam capta, sed in prima profectione, cuius supra vi. 6. 25. meminit, (sic enim proxime concilietur Arriano,) occurserunt novi milites. Horum præfecti videntur fuisse Zoilus, cuius apud Curtium; et Andromachus, cuius apud Arrianum mentio: Philippus autem summae copiarum istarum præpositus. Cum hoc igitur erant, ait Curtius, hoc est, explicante Arriano, ‘remanserant’ cxxx. Thessali, qui sponte hæserant

apud Philippum : quo tempore 'Alexander ubi in Ecbatana venit, Thessalos equites aliosque socios in mari-
timam oram remisit, ac præter inte-
grum stipendum duo millia talentum
militibus donavit. Quicumque au-
tem illorum privatum (nive tñritim po-
tius) stipendia mereri vellent con-
scribi jussit: neque pauci nomen de-
derunt.' Arrian. III. 4. 13. Tangit
et Curtius VI. 2. 17. Hi igitur, quia
denuo nomen dederunt, sacramento
jam soluti, novos inter milites a Cur-
tio recensentur. Et quia illi Ecbata-
nis dimissi, ideo posteriore loco addit
Arrianus Philippum ad Alexandrum
venisse 'ex Media.' Peregrini au-
tem militis ducem Andromachum fu-
isse, ex Curtii atque Arriani compa-
ratione colligi potest. *Freiash.*

Thessali equites] Non recentes ex
Thessalia, sed qui ceteris in Media
dimissis voluntarie remanserant. Ar-
riannus Θεσσαλῶν τοὺς ἀθελοτὰς ὑπομέ-
νας. Philippus autem, qui ex Me-
dia adducebat, eidem est Menelai fi-
lius. *Cellar.*

§ 86 *Drangas perenit]* Sic legen-
dum, non ut in quibusdam impressis,
Draucas, vel *Dracas*. Dracarum enim
in descriptione Indiæ nulla mentio
apud Plinium, vel alium Geographo-
rum. Strabo lib. xv. Κράτερος δὲ ἀκ-
τοῦ Τόσπου δρέπανος δι' Ἀρχαρῶν γει-
καὶ Δράγγων εἰς Καρπαθιαν. Arrianus
Drangas vocat Zarangas. Diogene-
tus et Beton itinerum Alexandri men-
sores meminere etiam Drangarum et
Zarangarum apud Plinium VI. 17. et
23. in eo tractu Indiæ, quem subge-
rat. *Popma.*

Bazaētes] Scribe *Barzaētes*, et
vide Arrianum: editi libri adhuc
Nabarzanes suum retinebant. *Modius.*
Nabarzanes] Sic quidem impressi co-
diaces. Alii, *Bazaētes*. At legen-
dum *Barzaētes*; qui enim tum Dran-
garum provinciam obtinebat Barza-
ētes, unus ex iis erat, qui Darium
fugientem oppresserant. Is cognito

Alexandri adventu ad Indos, qui eis
flumen Indum incolunt, profugit;
quem comprehensum ab Indis, et ad
se retractum Alexander ob perfidiam
ejus in Darium interfici jussit, ut lib.
III. Arrianus refert. *Popma.*

Particeps Besso] Vide c. 7. 6. 'For-
tibus viris et illustribus particeps.'
VI. 10. 20. 'conscius Dymuo.' *Snak.*

CAP. VII. § 1 *Tutus modo]* *Interri-
tus*, impressi; quod unde huc invase-
rit, plane divinare non queo. *Modius.*
Nescio quid monstri alit vulgatum
interritus, pro *tutus*, quod in scriptis.
Sed et hoc transponendum videatur
sic potius: *externa ei non invictus mo-
do rex, sed tutus.* Ita sensus enim ve-
lit, etsi de verborum ordine scio aue-
tores aliquando ita variare. Ait, non
modo numquam victum externo tali
scelere, sed nec umquam, reapse ni-
mirum, attentatum, quod tunc do-
mestico sit petitns. Quid autem, si
ex utraque lectione conglutinatis ip-
sis binis vocibus unam facias? Haud
equidem difficulter ex *interritus* et
tutus fiat *intentatus*. Calidum hoc est,
et sit fortasse nimis callidum: valde
tamen suspicioni favet et litterarum
in hanc vocem tacita conspiratio, et
magis ipsa sententia, quæ omnino
vult, non invictum modo regem ex-
ternis insidiis, sed etiam prorsus in-
tentatum. Quomodo vocabulum pri-
mo dissilierit, mox in diversa literæ
abierint, et nata denique sit ex libra-
riorum hesititia diversitas, in promtu
erat ostendere, nisi nolle videri
plus sequo conjecturæ isti tribuere,
et vident tamen omnes mediocriter
in hoc studio versati. *Acidalius.* *Acidali-*
us ordinem verborum immutat, et
non incomposite disponit. Constan-
tiensis Ma. *non tutus modo rex, sed in-
victus*, quæ scriptura hand dubie vul-
gari preferenda, uti Acidalia Modianæ
et scriptæ præstat, quamquam
parum inter se differant, et intellectus
loci utramque admittat. *Acidalius*
ex interritus et tutus cudit intentatus,

sed non placet tam procul abire a ductu literarum. *Raderus.* Non *interitus modo*] Vulgo, *non tutus modo*, sed statim se prodit ejus lectionis tempor, quamquam Aldi iudicio bonum: ideo mutarunt varie. Acidal. invertit ordinem, *non invictus modo, sed tutus*, quod quidem meliorem paulo sensum habet, atque a Radero receptum est. Idem Acidal. ex vet. lectione *non interitus modo*, cum recenti conjuncta, excudere tentat *intensus*. Sed hoc a scriptura longe abit, et longius adhuc a bono sensu. Non enim *intensus* externa vi fuit, unde enim tot prælia, vulnera, pericula? deinde ridicule haec opponuntur *intensus* et *invictus*. Quidam MSS. habere dicuntur, *non territus modo*. Sed vera lectio est, *non interitus modo*. Alexandrum nulla vis externa terruit, nec hoc solum, sed etiam nbi ingruisset, non vicit. Idem jam petitur domesticis insidiis, et quod hostes non potuerunt, amici moliuntur. Ita justa verba sensus, et justum ordinem verba consequuntur. Nam *interitum esse*, minus est, quantum ad hanc locum attinet, quam *invictum*. Multos enim vis hostilis, etsi non terruit, obruit tamen et opprescit. At hunc, quem tantum extulerat animi magnitudo, ut periculum omne despiceret, tantum fortuna, ut nulla vi superaretur, intestinum facinus petit. Inducta est haec comparatio ad duplarem finem, ut videamus nihil in humanis rebus tutum esse, et, ut huic trahere licet verba Livii xxx. 44. 6. qui *foris hostem non habet, domi invenire*: deinde ut ipsa facinoris magnitudo objiciatur animis, ex præstantia viri, contra quem admittebarat. Atque haec pro stabilienda vera lectione necessario prolixius dicenda fuerunt. Similis illa periodus Ammiani xxix. 1. f. de Valentianino: 'securus interim hostium externorum, intestinis pene perierat fraudibus.' Freinsk. Forte ab *vi*, vel in-

terim non tutus modo. Heinsius. Et optimus Gronovius etiam legit, *ab externa vi non tutus modo*, in notis, quas adduximus ad v. 12. 16. Snak.

§ 2 *Modicae auctoritatis*] At Siculus cap. 79. φλαντις τοῦ βασιλέως, *ex amicis regis*. Non autem primæ cohortis, quod Noster modicae vocabulo significavit. Ceterum verbo moneo, in Curtii libris *Dymnus* per y scribi, in Græcis autem Diodori et Plutarchi per Iota. *Cellar.*

Victus] *Vinctus membranæ*, solenti errore, quo voces, *vinctus, junctus, victus*, invicem in alterius locum invadunt: emendandum et apud Manilius vs. 4. a fine lib. iv. 'Atque Adamantæis discordia vincta catenis.' Ubi vulgo *victa* est: emendandi in similibus innúmeri alii, quibus persequendis non est nunc otium. *Modius.* *Victus*] Melius cum membranis Modianis, *vinctus*. Nam ea Metaphora frequens in amoribus. Sic apud Tacit. iv. 10. 2. 'Corrupta ad scelus Livia, Sejanum Lygdi quoque spadonis animum stupro vinxisse.' Ovidius: 'Ipse ego præda recens factum modo vulnus habeo, Et nova captiva vincula mente feram.' *Freinskemius.*

§ 4 *Et pignora utriusque animi regat, ut adfirmet jurjurando, qua commisisset, silentio esse tectorum*] Consideranda hic duo proponimus. Primum pignora utriusque animi nulla omnino esse inter amasiam et amicum, ut præter alios docere nos possit vel unus Lucianus amoribus. Interim suspicio non evanida animo inhaberet, scripsisse Curtium, *per pignora unius utriusque*. Hoc est per mutuam dilectionem, quam sibi perpetram spondebat Dymnus. Vox *ea*, quam nos inserendam ducimus, facile ex more antiquorum librariorum in *UTRIUSQUE* correpsit, grandibus videlicet literis ita exaratio, quæ erant repetendæ. Quod genus aliquoties a nobis notatum, et in Pandectis Flo-

rentinis obvium est. Unus etiam animus duorum a nobis supra illustratus haberi scilicet pro summo inter duos affecta. Et quo magis quis Curtii lector attentus est, eo magis hoc probaturum arbitror. Videtur vero nullius pretii esse illud commisisset, quod in omnibus libris inibi legitur. Nam cum de re futura loquatur Dymnus, commiserit scribendum rei ordo poscebat. Verum potius suspicio subit, duas voces coaluisse imprudentiori librario, et legendum commissa essent, quæ sane et ad futura extrahi possint. Ea enim conditione sese elocuturum præfert insanus amator. *Barthius, Adversar. xxvii. 15.* *Pignora utriusque animi* Vir Doctus Advers. xxvii. 15. suspicatur leg. *pignora unius utriusque en.* cui non accedo. Simplicius est explicare de benevolentia, utriusque muntuis officiis testata: sic mox n. 9. ut hoc loco ‘pignora animi’ vocat, ‘benevolentiam pignorum’ dixit. Altera ejus conjectura probabilior, quo mox pro commisisset, malebat commissa essent. Sed tamen vulgatum rectum est: et ejusmodi temporum Euallage alibi quoque in his libris defenditur. *Freinsh. Quæ commisisset?* Quæ concrediturus esset. Barthio xxvii. 15. suspecta vox est, et vel commiserit, vel commissa essent mavult, ut nobis videtur, sine causa. *Cellar.*

§ 5 *Præsentes Deos*] Nicomachus ratus nihil dicturum, quod cum perjurio, sen violato etiam jurisjurandi sacramento esset aperiendum, jurat per *præsentes Deos*, qui in illo templo, ad quod deductus erat, colebantur. Non est assecutus vim verborum Glareanus, quod ingenue fatetur. Ferebat ita veteram consuetudo Macedonum, ut duci ad templum tactis altaribus et simulacris jurarent, quod erat per *præsentes Deos* jurare. *Justinus xxiv. 2. 8.* ‘Quo perducto in sanctissimum Jovis templum veterum Macedonum religionis, Ptole-

mæus snuptis in manus altaribus contingens ipsa simulacra et pulvinaria deorum inauditis ultimisque execrationibus adjurat, se sincera fide matrimonium sororis petere.’ Videtur et Ovidius de *Trist. II. 53.* ad formulam per præsentes Deos juriandi alludere, quamvis Augustum alloquatur: ‘Per mare, per terras, per tertia nomina juro, Per te præsentem conspicuumque deum.’ *Raderus.*

§ 6 *Ejus consilii viris fortibus et illustris participem*] Rarus loquendi modus, ‘num tibi consilii particeps.’ Auctor Declamationum, quæ vulgo Quintiliano (sive is pater, sive avus Fabii fuit) adscribuntur, ita locutus traditur raro exemplo, quod proinde observandum, nescio an etiam imitandum. Decl. 3. ‘Mater in ruris operibus marito particeps.’ *Raderus.* Non video, a quo illa, *fortibus viris et illustribus*, regantur: puto igitur deesse cum, legique oportere, *se ejus consilii fortibus cum viris, &c.* Nam ut per Ellipsin credamus omissum, vix persuademur. Sic enim et paullo post: ‘Sciscitari inde pergit, cum quibus tante rei societatem inisset.’ *Scheffer.* At cur non eadem difficultas oborta est; cum paullo ante hujus libri cap. 6. extr. legissent, ‘Bazaëntes sceleris particeps Besso?’ ut sibi constet Curtius. *Snak.*

§ 7 *In parricidio*] Non venustius tantum, sed et rectius sit, *in parricidium*, quomodo volo prorsus emendari. *Acidalius.* Cujus judicium sequutus est *Raderus.* Facerem, si aut librorum auctoritas adstipularetur, aut illud vulgatum plane non subsisteret. *Freinsh.* *In parricidio* silentium promisso in causa parricidiali, sive conjuratione. *Cellar.*

§ 9 *Sustinere non posset*] Quis Curtii gnarus dubitet eum scripsisse, si id non sustineret, et deinde glossam fuisse adpositam, non posset: Si id non sustineret, non posset. Unde ho-

mines ingeniosi videntes, id non subsistere, fabricaverunt hanc lectionem, quæ jam editiones obsidet. Freinsh.

§ 10 *Regnum quoque*] Post has voces commate opus est; sententia enim hec esse debet: Dymnum ingentia, et in ingentibus regnum etiam promittentem versasse animum Nicomachi. *Modius.*

Versabat animum] Plane ut Maro *Æn.* iv. 290. ‘In partesque rapit varias, perque omnia versat.’ *Snak.*

§ 13 *Namque abunde constantis animi*] Pro integris ubivis hec expressa sunt. At mihi clarum videtur, ante τὸν *namque* quædam excidisse. Alioquin nihil est, quod illa particula conjugat, potiusque *tamen*, vel at requiratur. *Barthius, Adversar.* xxvii.

15. *Namque*] Optime hec vox connectit sequentia superioribus: de cunctis elegantia alibi quoque egimus. Respondet enim tacite objectioni, aut dubitationi, et explicat, quo consilio silentium et operam spoponderit ille, quem toto animo ab eo scelere abhoruisse dixerat. Nihil ergo deest ante istam particulam, quod pntaverat *Adversariorum scriptor,* xxvii. 15. quia sensus alias *tamen*, vel at requirit. *Freinsh.*

§ 15 *Fortissimus*] Valde blanditur illud *Mss. fortissimus*, ut ad exoletum referas, quem ille male sanus amator gaudio promisso operæ sic extollat. Rectius tamen ad conjuratos referatur, quos ita commendat, ut amplior rem homini faciat animum: et tamen priori conjecturæ egregie favet Plutarch. de Amici et Adulat. Discrime, cap. 23. ‘Ως πων καὶ Πλάτων φησι, τὸν ἐραστὴν κόλακα τὸν ἐρωμένων δύτη, κ. τ. λ. *Freinsh.* Male edidit Freinsheimus *fortissimus*. Heinsius.

Dioxenum] Sic exserte Pal. 2. et reliqui eodem alludunt; editi corrupte *Diosemum*, aut *Diogenum*. *Freinsh.*

§ 16 *Dimissus Nicomachus ad fratrem*] Male in Freinsheimiana hæc coherent, nam verba, *ad fratrem*,

spectant ad sequentia, *desert*, quæ acceperat. Itaque post *Nicomachus* comma est scriendum. *Scheffer.*

Cebalino] Sic edidi cum *Mss. non*, ut editi, *Cebalino*. Juvat Plutarch. cap. 87. et Diod. xvii. 79. quorum illi est *Βάλων*, huic *Κιθάλων*, unica l. *Freinsh.*

§ 17 *Ex prima cohorte*] Plures amicorum cohortes fuisse docebit Lipsius ad Tacit. Ann. vi. 9. Curtius vero per *amicos* (quæ vox crebro in hisce libris occurrit) non simpliciter tales intelligit, sed *éraipous*, id est, *socios regis*. Nam ita vocabantur intimæ admissionis apud Alexandrum; imo et ipsi milites, utrique tamen per gradus distincti. Harpocration in voce *Πεῖταιρος* ex Anaximene: ‘Αραξιμένης ἐν τράπεζῃ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξανδρου λέγουν φησίν· Ἐπειτα τοις μὲν ἐνδοξοτάτους ἵπτεναι συνεθίσας ἑταρούς προστύχρευσε· τοις δὲ πλεοτους καὶ τοις τεχνοῖς εἰς λόχους, καὶ δεκάδας, καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελάνη, πεῖταιρούς ὑπόμασεν· θέτως ἐκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταριας προθυμότατοι διατελώσιν ὕπτες. Vides equestris dignitatis homines dictos *ἑταρούς*, vulgum vero militum ad distinctionem nobiliorum *πεῖταιρος*. Omnes tamen sine discrimine socios vocatos, ut hoc modo regimæ societatis participes ad munia militaria exsequenda alacriores redenterunt. *Loccem.*

§ 18 *Perturbationis notæ*] In ore indicia affectuum apparent. Pacatus Paneg. Theodosii cap. 37. ‘Ita intimos mentis affectus proditor vultus enuntiat, ut in speculo frontium imago exstet animorum.’ *Cellar.*

§ 22 *Metron erat nomen*] An *Metron*? ut supra, ‘Nicomacho erat nomen:’ certe *Mss. habet*, *Metron ei nomen erat*, unde existimem *Metroni* scriptum fuisse Curtio: ita certe mecum legit Acidalina, quamvis non inficias eam, lege etiam Grammatica recte dici, *Metron nomen erat*, sicut et *Metroni*. Raderus. *Metron*] Ra-

derus cum Acidalio legit *Metroni*, cum et in Constant. Ma, legatur *Metron ei*. Idque præferam vulgato *Metron erat nomen ei*; in quo nulla Curtianæ venustatis in oratione disponenda vestigia. Ita bis hoc ipso cap. ‘Nicomacho erat nomen:’ ‘Cebalino erat nomen.’ *Freinsk.*

§ 23 *Super armamentarium*] Præfecto armamentarii. Armamentarium autem locus est, in quo arma reconiduntur, Diodoro cap. 79. διλοθήκη, *Cellar.*

§ 27 *Ille clamitare*] Pergunt editi, jurati credo Curtio corrumpendo operas conferre, *ille clamitare capít.* Modius.

Decurrisse] Bong. malebat *détulisse*, sic mox num. 31. *Freinsk.* Perinde esse videtur; nam *détulisse* est. 8. 10. ‘Auditis, quæ ad eum detulata erant.’ Et ibid. n. 14. ‘Credulos esse debere, vana quoque deferentes admittere.’ Attamen etiam vii. 1. 29. est *decurrisse*: ‘Ut ad Philotan decurrerent, qui placere vellent;’ et placet hic *festinationis verbum*. *Snak.*

§ 28 *Item*] Forsan iterum. Acidalius. Quem sequutus Raderus sic expressit. Sed certe fuit *item item*, hoc est, *idemtidem*, ut nunc malunt scribere. Sæpius enim quæsiit, ut sollet, ubi objicitur animo res inopinata, et minime exspectata. *Idemtidem* est subinde repetitis vicibus: sic infra vi. 9. 24. ‘Soletis idemtidem a me petere.’ Firmat emendationem et quod sequitur: ‘perseverante eo adfirmare,’ quod arguit, non semel interrogatum fuisse. *Freinsk.* Magis placet Acidalius *iterum*, vel forte *interim*. *Snak.*

Institisset ei] An ursisset Philotam, ut denuntiaret. *Insisto* cum dandi casu ad personam relato rarius apud scriptores repieres, ut dicant *insisto tibi*, id est, urgeo te, et ut hic apud Curtium. *Raderus.* Ad verbum ‘*instare*’ referendum esse hoc præteri-

tum docebit exemplum ex Cicerone pro Quinctio c. 10. ‘Verum quoniam tibi instat Hortensius, ut eas in consilium.’ *Snak.*

Ut perveniret ad se] Hæc ex glossa suspicor adjecta, quemadmodum et illa: *adfirmare, qua dixerat*. Scheffer.

Carissimo] Ut patet ex Plutarch. cap. 16. et 19. *Freinsk.*

§ 31 *Meritus si*] An mirum est, si hoc malo, quam vulgata illa? *Cebalnus, inquit, ultimum supplicium meritus esset, si in caput meum præparatas insidias biduo texisset, &c.* Modius.

§ 33 *Non oportuit*] Mitte hic nugas Glareani, et ita lege, ut excusum est, quicquid somnient illi, qui non potuit pro eo nobis reponunt. *Modius.*

§ 34 *Non fuisse reticenda: complexusque regem*] Valde hic festinantur omnia, defensio, objectorum remotione, preces, complexus etiam, atque interim nullæ Alexandri partes. Ego nihil video, quod mutare sententiam cogat, qua olim ante verba, *cum Dymnus*, aliquid intercidisse credidi. Nam quomodocumque interpreteris, non sane cohæret oratio, et omnino non omisit Curtius intserere verba regis. Deinde quid hoc, quod nulla dum impetrata venia in amplexus regis ruit? itane solent supplices, quibus lœssæ majestatis crimen intenditur? Si genua complecti fecisset, scirem quid diceret. At hoc quod dicit valde dubito, an licuerit etiam ‘carissimo quondam amicorum.’ Ipse quidem infra vi. 10. 11. non regem se amplexum dicit, sed ‘dextram’ ejus. Sane pro Tiridate magni regis fratre, rege ipso, anxiæ paciscebantur Parthi apud Tacit. xv. 31. 1. ‘Ne complexu provincias obtinentium arceretur.’ Severus, teste Spartanio cap. 2. ‘Quum eum quidam municipum suorum Leptitanus, præcedentibus fascibus, ut antiquum contubernalem, ipse plebeius, amplexus esset, fustibus eum sub elogio.

eiusdem praeconis cecidit, Legatum P. R. homo plebeius temere amplecti noli.' Tanti amplexus praevidum estimabatur erga provinciales: immo erga regem exterum. Idne temere licuisset subditio aduersus unum regem, eumque Alexandrum, supra mortale fastigium se efferentem, nec jam Philippi, sed Hammonis filium? Ego sane (quando haec studia ad vitæ communis usum produci possunt et debent) valde pro scholastico facturum putem, qui in ejusmodi periculo Cartianum hunc Philotam imitaretur, quantacunque etiam prius gratia floruisse. Ergo geminas hic lacunas intercedere suspicor, alteram ante *cum Dymas*, alteram ante *complexusque*. Freinsh. Incertum cujus haec verba sint, Philotæ, Alexandri, an Historici. Mutila enim esse, etiam Freinsheimus agnovit, et post illam alii editores; nemo vero ausus fuit supplerere. *Cellar.* Non quidem audax ego, sed si verba sub Philotæ persona continentur, quasi diceret: *anc quidem liquere, quum Dymas interemerit se ipsum, qualiacunque erant, non fuisse reticenda, sensus sibi constare mihi videtur.* Snak.

Complexus regem] Non cohæret cum prioribus, videtur ergo, tum ante *quoniam Dymas*, et ante *complexus*, aliquid deesse. Consule Freinsheimum. *Cellar.* Nisi plane cœntio, non haec tam hiulca sunt, quam forte sunt visa: nam festinatus complexus absque impetrata venia, ardori consueti amici potius condonandus, quam ad omnes severitatis leges exigendus fuisse videtur; præsertim cum coram rege, nondum in iudicio, res agatur, et carissimis suis amicis familiarier fuerit Alexander, quam reges plerisque solent. Snak.

§ 25 *Videri sibi*] Si tollas illud sibi, ex vulgari usu vocem *videri* transfers ad forensem: quo et usus Curtius tam hic, quam infra vi. 11. 34. 'Satis quæsitus videri.' *Videri enim judi-*

cis vox est, caussa cognita pronuntiantis. Clarum id ex Cie. Academ. Quæst. ii. 47. ubi, 'qnæ jurati iudices cognovissent, ut ea non esse facta, sed ut videri pronuntiarent,' a majoribus institutum ait. Sic apud Festum: 'Parum cavisse videri pronuntiat magistratus, cum de consiliis sententia capitis quem condemnaturus est.' Sic intelligendus Cassius apud Tacit. xiv. 43. 4. 'Pronuntiemus ultro, dominum jure cœsum videri.' iv. C. ad l. Corn. de Sicar. 'Eum, qui inferendæ cœdis voluntate præcesserat, jure cœsum videri.' Plin. xiv. 18. 'Cn. Domitius judex pronuntiavit, mulierem videri plus vini bibisse, quam valetudinis caussa.' Vide omnino Cujac. Observ. iii. 29. Polletum in Histor. Fori Rom. v. 15. et Savaron. ad Sidon. Epist. iii. 12. Freinsh.

CAP. VIII. § 1 *Advocate consilio]*
Vide supra iv. 11. 2. *Cellar.*

§ 2 *In paucis]* Adeo ut sequiparet eum Hephaestion, quem quantum dilexerit, satis ostendit Curtius x. 4. 11. Plutarch. cap. 83. Diodor. xvii. 114. Freinsh.

§ 3 *Jactatione]* Colonienses membranæ taxatione, et eadem manu adscriptum, vel *jactatione*, Siebergenensis actione. Modius. *Jactatione virtutis]* De Philotæ jactantia apud Plutarchum cap. 86. et quantum ea res damni adferat ministris regum, exemplis multis ostendit Gruter. Disc. in Tacitum cap. 83. Freinsh.

§ 4 *Ultimam in principio quoque, &c.]* Intricata satis haec sunt. Et sane floriditas Curtiana talibus declamatione affectui obnoxia magis est, quam summorum auctorum auctoritas ferat. Præcipue de Orationibus hoc dictum volumus, fictis declamationum flosculis ex umbra scholæ ostendandis. Sensus hujus periodi, fortassis non enivis liquidus, hic est: Velle Craterus sese ait, antequam Philotam evocatum sententia absol-

visset, Regem concilium hoc amicorum convocasse. tum enim inter eos sese hoc Regi consilium daturum fuisse; uti vel plane dissimularet, Philotam sese jure suspectum habere coniurationis initia, vel, quod reliquum est et animo habet, non audet primore loco eloqui, ne præceps odium inimicum absolveret potius, quam condemnaret, sed per ambages deum eo venit, ut morti admovendum indicet fuisse. Sic namque futurum, ut gnarus quantum deberet regi Philotas, ut a quo merita et propinqua jam morte sit absolutus, sæpius extremitati sui periculi recordaretur, quam regis clementia, quorum prius in posterum illum a tali conamine abstineret, alterum ad porro tale quid audendum incendere poterat. Consumta enim misericordia nullam super spem veniae esse: et tantæ audacie, potentie, animi tam magni virum invitum summi supplicii debitorem jam Regi futurum, quem in comperta re tam socordem vindicem expertus esset, ut uno verbo placatus ignosceret capitali crimini, quin postea violentiori affectu eo rem deducaturum, ut sera indulgentia pœnitudo Regem sit secutura. Hæc mens est acutissimæ calumnia, quam miro artificio ex laudabili Regis indulgentia Craterus invidia ardens derivat.

Barthius, Adversar. xxviii. 15.

§ 5 *De periculo suo]* Pro istis erat in editis, patrere potius ignorare eum, quantum deberet tibi, quam usque ad mortis metum adductum, cogeres potius de periculo suo, quam de tuo cogitare beneficio: unde forte legendum: patrere potius ignorare eum, quantum deberet tibi, quam usque ad mortis metum adductum cogeres scipius de periculo suo, quam, &c. Forte inquam ita legendum; sed nihil affirmo, eoque nec muto. *Modius.*

§ 6 *Tantum ausus]* Vulgo, *tantum facinus*, et ita Terentius: ‘Eho mea tu, tantum facinus ne audivi quidem.’

Verum ego, ut alias dixi, nihil temere contra membranas recipiendum censeo, sine quo alioqui stare posset oratio. *Modius.* MSS. omittunt *vocabulum facinus*, quod plerique omnes antiqui codices addunt, et fieri potest, ut ex glossemate irreperatur. *Raderus.*

§ 7 *Parmenionem]* Arrianus III. 5. 21. scribit, propter eum metum maxime interfectum mox fuisse Parmenionem. *Freinsh.*

§ 8 *Beneficia odimus]* Quod fit præsertim in magnis beneficiis, et quæ gravant capientem. Tacit. IV. 18. 3. ‘Beneficia eo usque lata sunt, dum videantur exsolvi posse: ubi multum antevenere, pro gratia odium redditur.’ Lipsius ad ista Senecæ de Benef. II. 24. 1. ‘Tutius est quosdam offendere, quam demeruisse: argumentum nihil debentium odio querunt.’ Interdum etiam ‘gravis est ipsa beneficiorum potentia,’ ut ait Florus IV. 2. 92. Evenit ergo quandoque, ‘ut quosdam habeamus infestissimos, non post beneficia tautum, sed propter beneficia.’ Seneca de Benef. III. 1. 1. Hoc sensu Senec. Tragedus Medea vs. 504. ‘Ingrata vita est, cuius accepte pudet.’ Et CEdip. vs. 701. ‘quisquis in culpa fuit Dimissus odit.’ Quæ verba huic non absurde trahas, licet illic alio sensu posita. Vide et 19. Epist. Seneca in fine. *Freinsh.* *Quædam beneficia]* Quibus probrosum et infame est indignisse. Simili modo Tacit. Ann. IV. 18. ‘Beneficia eo usque lata sunt, dum videntur exsolvi posse, ubi multum antevenere, pro gratia odium redditur.’ *Cellar.*

Scito tibi] Sic de conjectura scripsi: enī in libris omnibus invenissem: *scito tibi*, quod minus placebat. *Modius.* *Scio]* Legendum, *scito*, nam hic *scio* locum habere non potest, ut in superioribus. Raderi editio habet *scias* in contextu, *scio* in margine, quæ est lectio MSS. *Clericus, Judic. x. 7.* Recte *Clericus* hoc loco legendum esse con-

tendit scito, pro scio. Nam paulo-
pot rursus regem Craterus appellat,
vel potius allocutionem continuat:
'latus,' inquiens, 'a domesticis hosti-
bus muni.' Nec ignota cuiquam esse
potest illa loquendi ratio per scito,
quod ter in eadem epistola usurpare
placuit Ciceroni Ep. v. 7. *Heumann.*
Pererg. Crit. p. 178.

§ 9 *Hostibus*] Illud *hostibus* futilis
glossa est librarii, qui *domesticos* non
omnes hic censeri putabat; recte qui-
dem, si acumen in repetitione ex su-
periori eadem *voco* petendum animo
advertere potuisse. *C. Barthius, Ad-*
versar. xxvii. 15.

Nihil metus ab externo] Non video,
cur ipse hic de suo metu nominatum
agere debuerit. Quid enim? si aliud
judicium faisset aliorum? Suspicio
itaque, sententiam protulisse genera-
tum: *nihil metus ab externo*, pro nul-
lus metus est ab externo, externum
non metuimus. *Scheffer.*

§ 10 *Suppressurus*] Rectissima præ-
sumptio, quamquam (ut sunt res ho-
minum) non ubique certa. Reperi-
tur enim, qui nullo malo consilio
pressit, sed ut diligentius rem explo-
raret, quod de Marcello scribit Pro-
eopius lib. iii. Gotthic. in conjura-
tione contra Justinianum. Sed ibi
omnia cum fide prudenter acta simile
nihil habent cum Philotae negotio,
cujus summa defensio est, se non cre-
didiisse tam levi auctori. Cur enim
ab ipsius incredulitate cum summa
negligentia conjuncta (ut jam ab-
fuisse dolum largiamur) incolumitas
regis pendeat? Certe legi Julianæ
olim æquum visum est, in adulterio
uxoris dissimulato 'puniendum esse
maritum, cum excusare ignorantiam
suam non potest, vel adumbrare pa-
tientiam prætextu incredibilitatis,'
ut est in lib. xxix. de Adult. Hoc
in privato criminis, si cum Majestate
compares, cuius incolumitati totius
reip. salus innititur. Nullo igitur
modo excusandus est Philotas, aut

pro insonte habendus. Jurisconsul-
torum aliqui nulla distinctione om-
nes, qui insidias in principem reti-
ceant, eadem poena afficiendos pa-
tant, qua sceleris complices: 'quan-
do maleficium committitur in perso-
nam, cuius potestati debet esse sub-
jectus' ille, qui rescivit de facinore.
Bartol. in l. *Utrum ad L. Pompei;*
Cojus animam licet Baldus in l. xxxi.
Depos. ea caussa in inferno torqueri
autemet; certum tamen est, vix esse,
ut cui tali in casu penitus ignosci de-
beat. Sane pro diversitate circum-
stantiarum alii atque alii gravius pu-
niendi sunt. Merito igitur jure Impp.
in l. *Quisquis § penult. c. ad L. Jul.*
Maj. eamdem poenam interminati
sunt consciis; ut vicissim iudicibus
impunitatem et præmia. Inter Caes-
aris interfectorum etiam consciis pro-
scripti sunt, ut scimus ex Dione xlvi.
8. 9. et Appiano, itemque Suetonio
Ner. cap. 3. *Freinsk.*

Auctor aut particeps] Immo ut Plu-
tarchos testatur ἀργάνον fuit ἀπὸ με-
fōrōς ἀρχῆς ἀφίκενον, instrumentum a
majore principe (Parmenione sc.) mo-
tum. *Loccen.*

§ 11 *Mentiasset*] Sola interpunc-
tione lucem reddimus loco parum
alias intellecto. Comparationem enim
odiosam instituit inter quemvis ex
vulgo, et Philotam ea nobilitate, ea
apnd regem gratia, tot præmis auctu-
m, tot honoribns, ut appareat gra-
vissimum esse delictum, quod tam
multiplici nexus regi devinctus, quæ
ad caput illius pertinebant, texisset:
cum alii omnes, quamquam longe
minori vinculo adstricti, pro nefario
scelere id habituri fuissent. *Ne Ce-
balini quidem exemplo,* (sic enim cum
Mss. legendum) motum fuisse Par-
menionis filiam; nam hæc ita cohæ-
rent: *fuisse cursurum?* *Ne Ceb.* qui-
dem ex. qui ex fr. comp. i. *mentiasset,*
Parm. fil. Pr. equ. o. a. regis arbitrum?
simulasse etiam, &c. *Confer. Tacit. i.*
42. 5. Freinsk.

§ 12 Conscientiam suam exonerare] Quia taceri nefas esset, indicare. Re-petitur hujusdem libri cap. 10. n. 9. eodem sensu verbum exonerare. Cellerar.

§ 13 At enim non credidisse] Im-pressi; at enim si non credidisset talia deferentibus pueris, cur igitur, &c. in-epte, perperam. Modius.

§ 14 Magnum aximum habere] In-tellige, debere, ut in altero mox mem-bro subjicitur: cum de salute regis ti-meretur, credulos esse debere, quod omis-sit in priore, ne cogeretur eamdem vocem in una periodo iterare. Rade-rus. Nervosior simplex verborum sensus, neque enim interpolata vox debere requiritur, nisi ad debilitan-dum sententiam acumen, quod aurito probabitur facile. Snak.

Credulos esse debere] Tullius etiam scorto credit de coniuratione Catili-næ, additque Orat. 111. in Catil. ‘Ego non arbitrabar in tantis reipublicæ periculis mihi esse nimiam diligen-tiam pertimescendam.’ Claudius Im-perator hic præceps erat: ‘Nulla adeo suspicio, nullus auctor tam le-vis exstitit, a quo non mediocri scrupulo injecto ad cavendum ulciscen-dumque compelleretur;’ ut refert Suetonius. Loccen.

§ 16 Invitatus] Ne quidquam de mutato regis animo suspicaretur. Do-mitianus Actorem summarum, pridie quam in crucem ageret, sibi familia-riter in toro assidere jussit, partibus etiam enim de cena dignatus, secu-rumque et hilarem dimisit. Eadem benevolentia signa erga Aretinum Clementem indemnatum exhibuit. Sueton. cap. 11. ut et Mithridates te-trarchas Galatiam uno convivio omnes trucidavit, præter tres qui effuge-runt, ut est apud Appianum in Mi-thridaticis. Absalomus, sanctissimi regis degener et impius filius, per speciem convivii Ammonem fratrem interemit. In plura passim hoc ge-nus exempla dissimulatae crudelitatis

et simulatae amicitiae apud scriptores incides. Raderus. Sie Ochus ‘sep-tum altis parietibus locum cinere complevit, suppositoque tigno proxi-mente, benigne cibo et potionē exce-ptos in eo collocabat; e quo somno so-piti in illam insidiōsam congeriem de-cidebant.’ Val. Max. 1x. 2. 6. ext. ubi obiter menseo, deceptam nominis similitudine Dario Hystaspis et se-ptem Persis adscripsisse, que ad se-cundum Darium pertinebant. Hoc enim clarissimum est: nam neque ille Darius, qui Magos sustulit, Ochus antea vocatus est, neque etiam con-juratōs ita peremisse legitur. Freish.

Ultimas ipsi epulas] Totus locus contaminatissime ita vulgo legitur: Invitatus est etiam Philetos ad ultimas ipsius epulas: et non canere modo, sed etiam familiariter alloqui cum eo, quem damnaverat, sustinuit. Modius.

§ 17 Luminibus extinctis] Non tem-pus significatur, sed occultatio in-trantium, hoc est, sine consuetis le-minibus, que noctu præferri sole-bant, coovere, ne observarentur. Cellerar.

§ 18 Dispositi equites] Nescio, an membranas sequi semper verius sit, vulgata sane scriptura, que est: jam ad omnes aditus dispositi milites, equi-tes itinera, &c. mihi displicere non potest. Modius.

§ 19 Singulos deni] Eleganter deni; aliud est decem, aliud deni. Decem non plures umquam significat; deni possunt esse viginti, triginta, centum, mille, et amplius in decem divisi. Hic pro centum vox sumitur. Decem erant satellites quasi duces, quibus singulis deni armigeri additi sunt, qui efficiunt centum. Ita boni scrip-tores semper et locuti sunt et lo-quuntur. Poëtae tamen suo more voce nonnumquam abutuntur, ut de-nos, vel senos, vel id genus vocabula, pro decem aut sex usurpent. Rade-rus. Singulos deni] Primo electi fu-erant decem, quibus maxime fideba-

tus, et deinde jubebantur singuli dē-
nos alios ex amicis nō sique suis ad-
sciscere. Hoc et alibi factum, fie-
tuue. Nam et Xenophon in Cyro-
pæd. pag. 23. A. et Livius x. 38. 12.
Suetonius Othonem cap. 5. et alii simili-
ta exemplia habent, quod satis scio.
Est is ‘mos militaris, quo vir virum
legit,’ de quo Tacit. H. i. 18. 2. Liv.
ix. 39. 6. Cic. pro Milone cap. 21.
Freinsch.

§ 20 *Aditum moliebatur*] Magno co-
natu movebat, vi aperiebat. *Cellar.*

§ 22 *Inimicorum meorum*] Lege: vi-
cit, inquit, bonitatem tuam, rex, inimi-
corum meorum acerbitas, nec plura elo-
cūm capite velato in regiam adducunt.
Editi libri habebant: vicit, inquit,
bonitatem tuam, rex, inimicorum acerbi-
tas: nec plura locutum capite velato in
regiam abducunt. *Modius.*

Vicit, inquit, bonitatem tuam, rex, in-
imicorum acerbitas] Ita Florus iv. 1.
2. ‘clementiam Cæsaris vicit invi-
dia.’ Quod et de suis inimicis me-
tnens Demosthenes Ep. 2. scribit:
Μὴ κυριεῖσθαι τὴν τοῦτον ἔχειν τὴν
τραπέζην χάρτος μοι γενέσθαι. Ne
committatis, ut illorum odia plus va-
leant, quam vestra benevolentia. Loc-
cen.

Capite velato] Non ex more quo-
dam, sed ne agnitus, nondum com-
perta causa cur comprehensus esset,
vulgi ceterorumque consternationem
concitaret; vel etiam injuriam suam
querens, quod fecit apud Liv. xxiii.
10. 7. Decius Magius; et alius apud
Tacit. Annal. v. Ad prius spectant
exempla Læti Praef. Prætorio, apud
Capitolin. Pertin. cap. 11. Antonii,
apud Plut. cap. 15. Scipionis, apud
eundem Apophth. Rom. cap. 23. et
nebulonis cuiusdam apud Diodor. in
fin. Excerpt. Vales. Æschinis apud
Plutarch. in Vitis x. Oratorum 8. 5.
et nescio cuius apud Apulei. in Edit.
Beroaldi pag. 258. f. diversas caussas
habuerunt. Inter sacra caput velari
concessisse liquet ex Nostro iv. 13. 15.

et Torrentio in Sueton. Vitell. 2. 13.
Freinsch.

§ 23 *Sex millia*] Quid ita? sex mil-
lia tantum habuit sub signis Alexan-
der, cum paullo ante vi. 6. 35. plures
sex millibus in supplementum Zoilo
duca acceperit? Codices nonnulli,
quod deterins est, tantum quinque
millia numerant, et quidem Mas. sed
nullum, ut reor, mendum in numero,
nullus error in scriptura, si recte at-
tendas. Nam quamvis præcepérat
rex, ut omnes armati convenirent,
intelligendi sunt tamen Macedones
potissimum, quorum judicio stabant
rei, lege enim Macedonica judicati
sunt, non aliorum Græcorum, nec
peregrinorum militum, aut mercede
conductorum. Interfuere tamen alii,
præsertim ex ducibus, non Macedo-
nes, ut infra vi. 9. 35. ipse Philotas
testatur. Rex ipse Macedones judi-
catores affirmat infra vi. 9. 34. eoque
rogat Philotam, qna lingua uti velit
in dicenda causa. *Raderus.*

§ 25 *De capitalibus*] Capital prosec-
to fecerunt hi, qui principes hunc lo-
cum ita interpolarunt: *De capitalibus*
rebus reges vetusto Macedonum modo
inquirebant. *Exercitus* in parte erat
vulgi, &c. nam quæ hæc est, proh
Deum atque hominum fidem! non
dico jam audacia, sed temeritas?
Itane vero agitis, impudentissimi ne-
bulones? atqui ut de veterum libro-
rum consensu taceam, alind sane res
ipsa clamat. Denique si reges in-
quirebant de rebus capitalibus, quo-
modo addit Curtius, nihil potestas
regum valebat, nisi prius auctoritas va-
luisse? Aut quomodo erit exercitus
in parte vulgi, ubi vulgus nullum est
nisi militare? quod vos si intelligi
dicatis, scire lubet, quid illud exerci-
tus sibi velit: sed nec dicatis, et si
diceretis maxime, et verissimum aliqui
esset, audiendos censerem, adeo
nihil umquam tantillum bona rei a
vobis proficisciatur. *Modius.* Modius
hunc locum sic restituit: *D. c. rebus*

vetusto M. m. inquirebat exercitus: et hoc confirmat Diodorus: Την κρίσιν ὅπερ τούτων τοῖς Μακεδόνις ἐπέργαψε. Rex Macedonum judicio cognitionem permisit. Porro: *in pace erat v. n. p. r. v. n. p. v. a.* Postrema verba sic lego: *nisi ipius (scilicet vulgi) valueret auctoritas. Loccen.*

In pace erat vulgi] Apud Macedones rex ipse populum, seu exercitum, foris, plebem domi consulere debebat, in cuius pace, auctoritate, potestate reus erat, donec inberet reum vivere vel mori. *Raderus.* Mirum horum verborum interpretamentum Raderi. Ego sic capiebam, quasi dixisset, *Id in pace erat vulgi:* quam tamen voculam pro more suo omisit. *Id,* ea res, nimurum ut judicaret in capitali causa: *in pace dixit, hoc est, tempore pacis, vulgi id erat.* Exemplum ejus moris apud Probum Eu-mene: ‘Hic, qui deseruerant, exercitu suffragium ferente, capitis absentes damnantur, in his Eumenes.’ Idem et Diodor. xviii. 37. narrat. Vide insignem locum Polybii v. 27. ubi de Leontio. *Freinsh.* *Id,* sive ea res, videlicet judicare in causa capitali, pacia temporibus erat penes populum. *Cellar.*

Nisi prius] Bona haec leatio et vera, quam nuper explicavimus in Indice Floriano, vocab. *Auctoritas;* ubi Florus plebem auctoritate Menenii revocatam scripsit; hoc est, persuasione viri gravis et prudentis redditam. Sic apud Cicer. Offic. iii. 27. de Regulo, qui captivos negabat reddi debere: ‘Cnus cum valueret auctoritas:’ hoc est, cum persuasisset patribus ita faciendum. Hujus igitur loci sensus hic est: Rex pro potestate necem reo inferre non poterat, nisi prius populo approbasset sententiam. Sic apud Sulpic. Sever. Hist. Sacr. lib. ii. haec opponuntur: ‘potestate regis usuri, ubi auctoritate sua parum valuerint.’ Politici, qui hoc loco utuntur, ut regi persu-

deant, eum auctoritati parandæ, tamquam munimento potentiae, incumbere debere, mentem hujus scriptoris non sunt assequuti. Multominus Surus, qui ad Ann. MDLX. ex ‘Apostolicæ sedis auctoritate’ probare vult potestatem. *Freinsh.* Macedonum reges non habebant potestatem damnandi aut absolvendi capitali criminis, nisi auctoritas et approbatio populi vel militum accessisset. *Cellar.*

§ 26 *Patrasset]* Rectius hoc, si milites spectas; patratum enim nescio quod magnum scelus a Dymno suscipabantur. Si rem intueris, melius tum erit, si cum membranis parasset legas; parati enim, non patrati facinoris poenas dederat Dymnus. *Modius.*

CAP. IX. § 1 *Rei]* Sic esse legendum non dubitabis, cum variarum libellum introspexeris. Ego libens etiam precedens vocabulum mutem, *haud parva rei.* *Freinsh.*

§ 2 *In terram]* Nihil huc pertinent oratione morte, priusquam incipiant loqui. Sed gestus hic ex interiori affectu nascitur, nt supra ad v. 5. 23. notatum est. Quo pertinent exempla Virgiliana a Radero adducta En. i. 565. ‘Tum breviter Dido vultum demissa profatnr.’ Et En. iii. 320. ‘Dejecit vultnm, et demissa voce locuta est.’ *Freinsh.*

Hominum scelere] Ita opponuntur Dii hominibus: de cetero libri impressi habebant, paucorum *hominum scelere.* *Modius.*

Vestri] Excerpta Var. Lect. Bougars. notant in MSS. esse *vestri;* adscriptumque est nomen Gellius: opinor Virum illum Clarissimum id adnotasse, quod pro vera haberet eam lectionem, *conspetus vestri,* pro *consp. vester;* et ex A. Gellio defendere statueret, in cnjus Noct. Attic. xx. 6. ejus generis exempla reperiuntur. Atque sic etiam locum hunc scripsit C. Barth. Advers. xxviii. 6. apud quem bonos scriptoris hujus codd. fu-

isse novimus. Item Rubenius Elector. i. 23. ut putem genuinam esse lectionem, præ illa editionum, *vester*. Ita supra iv. 12. 9. dicere maluit 'originem sui' quam 'originem suam.' Plinii Epist. ix. 19. 7. 'Memoria nostri durabit, si vita meruimus.' Freinsk.

Quoniam spiritus, immo unus vita mea fractus est] Haec verba merito doctis suspecta sunt: nam nulla ratione id quod minus dictu sequitur, præcedente eo, quod majus, cum particulae immo natura prorsus clare repugnet. Lego: *Quoniam speratus, immo unus, &c.* Sententia apta. Primum spes unas, deinde omnem vitæ fructum homo ambitiosus militibus oggerit. Notandum vero hac quoque occasione *spiritum* aliquando latius vitæ cursum designare. Avienni ora maritima, 'regionis ejus, quam vetustis paginis' *Æquam per omnem spiritus nostri diem, secretriore lectione acceperam.*' Barthius. *Advers. xxviii. 6.*

Spiritus] Suppositium est, libenterque verbum vicarium ei dem, *supremus*. Ruben. d. i. At Barthius *speratus* legit: ego illud longe præferam, qui sciam eo ordine sëpe consurgere orationem. Freinsk. Suspecta vox *spiritus*. Barth. *Adversar. xxviii. 6.* legit *speratus*. Rubenius, quem Tellierius sequutus est, *supremus*. Freinskhemius in Rubenii magis, quam Barthii sententiam inclinat. *Cellar.* Forte legendum, *principus*, immo *unicus*. Heinsius.

§ 4 Autem] Malo enim. Bongarsius.

§ 5 *Eiusdem amentia]* Ejus amentias comites vulgo; quod qui probabit, illum ego jam non amentiae comitem, sed ipsam esse amentiam audacter pronuntiabo. *Modius*.

§ 7 *Particeps destinabatur]* Editi: nullius eorum indicio Philotas in particeps sceleris destinabatur; sed quid illis facias, qui nullius boni consilii

participes sunt? *Modius*. Quod vulgo est, in *participes sceleris*, ferri possit, si inter emendas. *Acidalius. Particeps]* Ita in Codice Constantiensi exaratum est, et Modius legit. vulgo, in *participes*: scriptum cum Acidalio reor, inter *participes*. Raderus. Sic mox vi. 9. 5. 'inter conjuratos.' *Mss. lectio* est *in particeps*, unde fieri quidem posset, in *parte cepti scel.* sed non placet. Freinsk. *Destinabatur]* Designabatur ut socius sceleris. Vide supra iv. 8. 6. *Cellar.*

Itaque indignatione] Ordo turbation, quia sensum facit valde ambiguum et obscurum. Est autem talis: *Itaque vox indicum, pressa indignatione, excepta est silentio, id est, quia indices per indignationem non nominaverant Philotam*, ideo tacuit exercitus, nec signum de se gravioris alicuius commotionis edidit. Ideo rex, ut acueret eum in Philotam, subjicit quæ sequuntur. Scheffer.

Pressa] *Mss. expressa*, ix. 8. 'Ne sic quidem ulli militum vox exprimi potuit.' Ibid. 'voces necessitate expressas.' Nos ad Paterculum. Heinsius.

§ 8 *Ad ipsum]* Planius, et nisi valde fallor, verius, *ad ipsum*, quam *id ipsum*, et firmante postea uno *Mss. recipiendum* putavi. Freinsk.

§ 9 *Incertam rem]* Locus oppido obscurus, et qui fortasse, ut in omnibus membranis etiam scribitur, ita legendus sit: *Incertam rem deferens tormenta non timuit Cebalinus.* *Ne momentum quidem, &c.* Vide tamen Glareanum, qui dum negativam delendam censet, et sic lucem de tenebris suo lumine Curtio accendere nititur, etiam majores ei tenebras offundit. *Modius*. Quis ille, qui rem deferens incertam tormenta non timuisse dicitur? Addi nomen debuerat: nec potest vero capi de Philota: quod cum putaret Glareannus, intricavit se magis et locum quam expeditiv. Etiam Modius haeret, cui

obscrum oppido locum esse penitus assentior; illud quoque fere, ut in membranis scribitur, ita legendum. Eam ista scriptura: *Incetam rem deferens tormenta non timuit Cebalinus.* *Ne momentum quidem,* &c. Ita quidem hercile distingendum potius. Nam deferebat a fratre audita Cebalinus. At idem etiamne ad Alexandrum irrupit ipse commodum laven-tem? Id vero falsum. Non enim hic ipsi regi, sed Metroni cuidam indi- cium deferebat, qui recta protinus Alexandro. Hujus omissum nomen inserendum rursus, et omnia sunt plana. Perit illud affinitate literarum, quæ excipiebant. Ita vero scribe nunc et interpunge: *Incetam rem deferens tormenta non timuit Cebalinus.* *Metron ne momentum quidem temporis distulit exonerare se,* ut (for- tasse quin melius) eo, ubi lavabar ir- rumperet: ne dubites, audi et recog- nosce superiora, quæ probant non modo, sed flagitant, sed exposunt: 'Cœperat Cebalino esse (Philotas) suspectus, itaque non ultra interpel- landum ratus, nobili juveni (Metroni erat nomen) super armamentarium posito, quod scelus pararetur indi- cat. Ille Cebalino in armamentario abscondito protinus regi corpus forte curanti, quid index detulisset, ostendit.' Satin clare, satin ordine ista Curtius? ille quidem plene omnia hæc et plane. Nam Arrianus bre- viter, nec adeo diserte. Diodorus paullo disertius ac prolixius, idem mutile tamen æpe, neque hic no- men exprimit ejus, qui judicij Cebali- ni index. Unum fuisse ex regiis pueris ait, sed bene, quod ex Curtio nobis et hoc et alia constant, ne foris queramus, cujus abunde est copia domi. *Acidalius.* Torsit hic locus et Glareanum, et Modium, propter no- men Metronis omissum, quod repro- suit Acidalius. *Raderus.*

Tormenta non timuit? Imo timuit, et propterea coniurationem patefecit,

quam si suppressisset, merito etiam timuisset, ne suspectus fieret, ut Philotas factus est. Proinde vere Glareanus negantem particulam in- ducentam putavit, et est comparatio inter Cebalimum, Metronem, et Phi- lotan. Cebalinus quamvis adhuc incertam rem deferret, tamen timuit tor- menta, si non deferret. Metron etiam timuit, et statim irrupit ad me, quamvis importunus, ubi lavabar. Solus Philotas nihil timuit, nihil cre- didit. En opposita sunt *timuit*, et *nihil timuit.* Quod si dicas retinen- dam voculam, *non*, esequi hunc in- tellectum: Cebalinus non timuit tor- menta, quamvis rem adhuc incertam, ut de qua certo nondum constaret, deferret, et calumniator deferri pos- set, quod innocentes per invidiam traduceret, et suspectos faceret: Me- tron etiam non timuit, quamvis invo- catus penetraret ad balneum Alexan- dro: sed quæ sequuntur de Philota non habebunt locum: *situs Philotas nihil timuit;* tollenda ergo sine contro- versia vox non. Raderus. *Non timuit?* Cave negationem tollas, ni senten- tiām deteriore velis reddere. Ce- balinus rem detulit, etiam cum peri- culo tormentorum, per quæ inquire poterat, si quid in ejus delatione suspectum fuisset: quod evincunt etiam illæ voces, *incertam rem defe- res.* Nisi enim statim patuissent insidiæ, torqueri potuisset, ut cujus ope, consilio, quibus indicis tantam rem detulisset, cognosceretur. *Freis- hemius.*

Metron? Certissimam Acidalii cor- rectionem sequuti sic edidimus, quod et Raderus jam fecerat. Omnia urg- ent et postulant ita legi; etiam il- lud, *Philotas solus nihil timuit;* quod *situs valde tepidum foret,* si unum tantum nominasset, qui timerit. Sed robustissimum hoc, quod dicitur irrupisse quidam ad regem, ubi lava- batur, quod non Cebalino, sed Me- troni convenire, ex ipso Curtio satia-

perspicue constat. Freinsh.

§ 10 *Solus*] Invidiose hoc et acerbe, Cato apud Sallust. Catil. 52. 10. in Cæsarem: ‘Sin in tanto omnium metu solus non timet, eo magis refert, nec mili nec vobis timere.’ *Freinsh.*

Regis si periculo] A membranis hæc sunt: vulgo legitur, *iste regis periculo cum moneretur, vultum non mutaret?* aliqua quidem sententia, sed non optima; et nescio quid factum sit, ut sequentia omnia usque ad illud facinus ab eisdem membranis absint, unica pro ipsis voce occultum supposita, hoc modo: *Iste regis si periculo commoveretur, vultum non mutaret?* occultum facinus et avida spes regni, &c. Nescio, inquam, nescio, quid hic factum sit; tantum suspicor latere aliquid, quod in hoc tempore non capio. *Modius.* *Iste* Veram puto lectionem, quam et libri præferunt, *Iste si regis periculo commoveretur, &c.* Longe certe deterior illa, *Iste regis periculo cum moneretur.* Hoc enim vult efficeri: Philotæ non esse curæ salutem regis, atque id deinde trahit in crimen conjurationis. *Freinshemius.*

§ 11 *Avida spes regni*] Videtur Curtius ante oculos habuisse istud Sallustii: ‘Natura mortalium avida imperii, et præcepis ad explendam animi libidinem,’ quæ et multos præcipitavit. *Loccen.*

Capit, spirat] Editi, sperat; sed sic Apuleius: ‘Jam jam sursum respicit, et Deam spirat mulier.’ Et Silius mens, ‘Et fratrem spirat in armis.’ *Modius.* *Spirat*] Hoc malui, quod calidius est, et *avida* illi *spesi* magis congruit: lentius erat illud vulgatorum, *sperat.* *Freinsh.* Vulgo, *sperat;* *Freinshemio* debemus calidiorem vocem, *spirat*, præ leniore vulgata. *Cellar.* Et cur non Modio? *Snak.*

§ 12 *Orbitas*] Nam illa contempta, et injuriæ obnoxia, tamquam nullo

vindicè; ut contra ‘liberi subsidia’ sunt ‘dominationi,’ ut vocantur Tacito 1. 8. 1. Quem ad locum elegantiissimi ingenii virum C. Forstnerum vide. In eam sententiam Euripides τύπαροι ναῦδες ἐρυα δέμαοι, id est, vertente Lipsio, μνιμένην αὐλα regi sunt liberi. Suetonius de Galba 17. 1. ‘Despectui esse non tam senectam snam, quam orbitatem ratus, Pisonem, &c. filiumque appellans produxit in castra.’ Et de eodem Tacit. Hist. 1. 16. 5. Hac de causa Nerva, qui propter senectutem minime ‘honorabatur, sed contemtus erat, in Capitolium concendit, ibique magna voce; Quod felix, &c. Trajanum adopto.’ Xiphilin. ex Dione. *Freinsh.*

Quod sine liberis sum] An non hæc explicatiuncula vocis *orbitas*? *Freinshemius.*

In vobis] Sic Clearchus ad suos milites: ‘Vos ego mihi patriam, vos amicos, vos socios duco; vobiscum ubicumque fuero, honoratum me fore existimo.’ Xenophon Ἀράβδω. lib. 1. *Freinsh.*

Vobis salvis orbus esse non possum] Similiter Cicero ad Quintum fratrem Ep. 1. 8. extr. ‘Filiam meam, et tuam, Ciceronemque nostrum, quid ego, mi frater, tibi commendem? quin illud mæro, quod tibi non minorem dolorem illorum orbitas adfert, quam mihi, sed te incolumi orbi non erunt.’ Ceterum *orbus* hic singulariter sonat, non qui liberos amisit, sed qui nullos genuit. *Cellar.*

§ 17 *Consobrinus*] Consobrini dicuntur, qui ex duabus sororibus geniti sunt, adeoque Amyntas ex sonore Olympiadis natus est, materque Amyntæ materterta Alexandri fuit, et Alexander, rex Epiri, avunculus. Soñor autem Olympiadis apud Justinum VII. 6. fuit Troas, quam Arisba, rex Molossorum duxerat: ita Amyntas Arisbæ regis et Troadis filius, consobrinus Alexandri fuit. . Vocat eum-

dem consobrinum diserte etiam Justinus I. XII. 'Tunc,' inquit, 'Parmenion, et Philotas, tunc Amyntas consobrinus, tunc neverca fratresque interfecti, tunc Attalus, Eurlochus, Pausanias, aliisque Macedoniam principes extinti occurrabant.' Raderus. *Consobrinus*] Amyntas Perdicæ Maled. regis F. fuit sub tutela Philippi patrui. Filia nuptiis ab eo honorata, Alexandro successori vite insidias parat, cæde ejus regnum ad se retracturus: quibus detectis et poenas scelerati conatus luit, et in amianum Philetam, Parmenionis F. oculatum Regis odium concitat. Polyænus VIII. 59. Justinus. Orosius III. 14. Curtius pro sororio 'consobrinum' Alexandri vocat, corruptis haud dubie exemplaribus. Reinecc. in regno Macedonico. Quod de 'consobrino' apud Curt. dicit, idem et apud Justin. XII. 6. 14. et Oros. III. 18. exstat. Ergo nullum in scriptura mendacum est; sed consobrinus pro patre potitur; quod a plerisque, et Trebatio, factum testatur Paulus in I. x. de Gradibus: quomodo et Eutrop. I. vi. M. Lucullum Lucii 'consobrinum' vocat. Fallitur ergo et Raderus, qui inde argumentatur Amyntam Olympiadis sorore, et Arisba rege Molosorum genitum. Nam Perdicæ filium diserte facit Arrianus apud Photium, Polyænus, et ipse Curt. VI. 10. 24. Non autem est Amyntas, qui Dario militavit, nam ille apud Memphis occisus est; alterum Alexander sustulit, ut ex Justino constat. Ille Antiochi filius fuit, Arrian. I. 6. 6. hic Perdicæ. An autem idem sit, qui cum Parmenione et Attalo in Asiam a Philippo premittitur, apud Justin. IX. 6. 8. et Orosium III. 14. dubitari potest. Freinsk.

Attalo] Hujus Attali sororem Philippus pater, expulsa cum filio Olympiade, in matrimonium accepit. Plutarch. cap. 15. non sororem Attali, sed sororis filiam Cleopatram ductam

ait, ita ut Attalus Cleopatram avunculus fuerit. Odium autem Alexandri in Attalum inde exarsit, ut tradit Plutarchus: In nuptiis Cleopatrae, quam Olympiadi superinduxit, Attalus, seu frater, seu patruus, seu avunculus sponsæ, in epulo nuptiali cum vino incauisset, hortatus est Macedones, ut justum a Diis ex Philippo et Cleopatra regni exposcerent haeredem et successorem: quo dicto non immerito inflammatus Alexander, 'Quid,' inquit, 'scelus, nos tibi spuri videmur?' simulque cum dicto craterem, Lapitharum ritu, in os Attali jaculatus est. Qua re incensus ipse Philippus, filium stricto ferro insectus est, sed felici per iram et vim casu, pede offenso prolapsus, Alexandro spatium dedit se subducendi, qui interim in patrem jocatus, 'Hic,' inquit, 'Macedones parabat ex Europa in Asiam transmittere, qui e lecto in lectum sine lapsu transire non potuit.' Indeque cum matre patria excessit, et Olympiadem in Epiro collocavit, ille in Illyricum se contulit, ægre inde a patre etiam vocante reductus. Idem Athenæus XIII. 1. Attalus interim cum Parmenione et Amynta in Asiam adversus Persas missus, occiso Philippo, res novas moliri cœpit, et regno tendere insidias, quod non ignorabat Alexander, qui illum submisso cum armatorum manu (immo dolo, non vi, cœsus est Attalus) Hecatæo in Asia sustulit. Quod describit Diodorus XVII. 5. Idem Attalus, impurissimum monstrum, Pausania juvene ludibrio convivarum objecto, occasionem præbuit Philippi regis occidendi, qui cum vindicare injurias Pausaniam de Attalo sepius questi negligeret, pro reo ipse reus poenas morte luit, ut Justinus IX. 7. 6. prolixe denarrat. Raderus. Quod de Attali cum Philippo conjunctione varie traditur, alii Cleopatra fratrem, alii patrum, avunculum alii faciunt; id totum accidit ex ærups-

vocabulorum, quibus cognationum adfinitatumque gradus exprimimus. Cum enim a diversis auctoribus Cleopatra vocetur ἀδελφής, ἀδελφῶν, θεῖος, diapiciendum est, quo gradu proprie fuit. Tradit Athenaeus lib. xiiii. post pr. Cleopatram Attali fuisse ἀδελφῆν, quod reddiderunt neptem ex fratre, potuissent et ex sorore; (si Latini sic loquerentur;) nam utrumque significat. Sed mirum hoc, quod Cleopatra sit Attali ἀδελφῆν, et idem Attalus eidem ἀδελφῶν, ut vocatur a Diod. xvi. 94. et Gemisto. An igitur exemplum est lib. xiv. de Grad. Cognat. an et ἀδελφῶν patrum significare potest? an errat Diodor. an vitium est in scriptura, et ἀδελφὸς dicere voluit, ut mox xvii. 2. Hoc certe magis est, ut videatur. Scimus enim ἀδελφὸν, ut et fratris vocabulum, late protendit. Sic Salvatoris nostri fratres legimus, cum ipse nec consanguineum ullum haberet, nec uterum. Sed ἀδελφὸν etiam de nepote ex fratre aut sorore dici memini: sic utique apud Gregoriam iii. 5. Theodora Theodori Imp. filia dicitur Asanis Bulg. regis ἀδελφῆ, soror, non ἀδελφῆ, neptis ex sorore, ut quidem erat. Contra autem et ἀδελφὸν de fratre patrule dici animadvertis, quomodo Plutarcho Alex. cap. 2. Arymbas est ἀδελφὸς Ὀλυμπίδος, qui haud dubie ejusdem 'patruelis' fuit, si Justino vii. 6. 10. creditum: sic infra Amyntas regis 'frater' dicitur xl. 10. 24. Cicero Philipp. ii. 28. 'filiam ejus, sororem tuam,' quæ erat patrui filia. Adde Vellei. II. 8. 2. Pighius Agnali. Rom. DCLXXVIII. ubi de Lentulo Sura. Ciceron. Ep. Famil. v. 1. v. 2. v. 3. Eo sensu Augustin. Epist. 170. ad Severinum: 'Secundum carnem fratres sumus.' Et apud Justin. xvii. 18. 16. Alexandri Epirotæ 'frater' dicitur Ἑacides, quum patruelis esset. Θεῖος autem etiamsi avunculum a patruo non distinguat, tamen in grada suo manet. Proinde definitio-

mus Attalum illum non fuisse fratrem Cleopatræ, non ejus fratre, vel sorore genitum, sed potius θεῖον, sive μητράδελφον, sive πατράδελφον: hunc tamen magis, quando et Athenæi verba eo inclinare videntur. Freinsk. *Hic Attalo*] Attalus ille est, cuius sororem vel sororis filiam Cleopatram rex Philippus Olympiadi Alexandri matri superinduxerat, et qui Alexandrum gravissime offendit, quum ex illa successorem Philippo precaretur. Post Philippi necem in Asia per Parmenionem sublatus est. Vide Suppl. I. 7. et 10. Cellar.

Sororem in matrimonium dedit] Imo ipse Parmenio filiam, conciliante opinione filio, dedit. Quæris sponsæ nomen? Juxta tecum quæro. Plures habuit sorores Philotas, alteram Attalo, alteram Cœno nuptam. Radetus.

§ 19 *Viliiores mihi facerem*] Id est, contemnerem, ut exponit Freinsheimus. Quamquam non bene video, quomodo hic stare possit illa expositione. Agitur hic enim de pena, quam licet non sine causa posset anmtere de talibus, noluisse tamen ait. At hoc non est contemnere tales, sed eis potius parcere, delictaque eorum dissimulando transmittere. Itaque viliores hic intelligo, dema priori auctoritate, per manifestationem criminum ejusmodi, et necessario adjiciendam penam. Qua si semel fuissent affecti, non poterant deinde haberi digni beneficiorum a rege in ipsos collatorum. Atque sic videtur accepisse locum hunc et scribam codicis Palatini, qui addidit, contumelia mihi facerem viliiores. Scheffer. *Viliiores mihi facerem*] Aspernarer, contemnerem. Ovid. Heroid. III. 41. 'Qua merui culpa fieri tibi vilis, Achille?' Cellar.

§ 20 *Si ipsum dimisero*] Mirum quid sibi querant membranæ cum hac scriptione: si admisit, quo me conferam? Modius. *Id si ipse admisit*] Pronomen a praecedenti voce repetiti, ce-

tera a Mss. Editi, si ipsum dimisero, sensu non quidem inepto, sed qui longius abit a libris. Quem nos elicimus, Antipatri est apud Plutarch. Apophthegm. cap. 50. qui 'occisum ab Alexandro Parmenionem cum audiisset, dixit. Si Parmenion insidiatus est Alexandro, cui tandem credendum erit?' Freinsh.

§ 21 *Equitatui*] In proelio Issico 'Universo equitatui sociorum Philotas Parmenionis F. præterat.' Arrianus III. 2. 23. qui tamen τὸν ἑταῖρον dixit, quod interpres sociorum. Sed illud ἑταῖρον amicorum reddere debuerant, ut in aliis ejusdem anctoris locis, III. 11. 27. et VII. 4. 32. jam inter has notas animadvertis: idque vel ex hoc Curtii loco claresceret: *optime exercitus parti, principibus nobilissima juventutis.* Vides de Macedonibus sentire regem; ergo et apud Arriannum evidenter distinguuntur: cum enim hunc amicorum, τὸν ἑταῖρον, equitatum jam in dextro cornu collocasset; statim n. 24. *socios equites, τοὺς ξυμμάχους*, posuit. Freinsh.

¶ *Unum*] Addit hoc non temere diligentissimus auctor: sed quia post Philotas necem duos deinceps rex præposuit, idem consilium sequuntur, quo et Ægypti administrationem pluribus credidisse supra notavimus. Docet hoc unus, quod sciām, Arrianus III. 5. 24. 'Post hæc Alexander equitatui duos ex amicis Hephaestionem Amyntoris filium, et Clitum Drompidis præfecit, divisisque in duas partes sociorum copiis (neque enim Philotam volebat tot equitibus, qui aliqui præstantissimi totius equitatus et dignitate, et bellica virtute erant, solum præfectum esse) ad eos pervenit,' &c. Ubi iterum pro *sociorum copiis, amicorum lege*; et adverte simile Curtianæ observationi de eorum dignitate et præstantia elogium. Ceterum quid eat illud de Philota, quem jam occisum narraverat? De eone ultra jam quæstio esse potest, quoniam

copiarum parti præponatur? Graeci sic habent: 'Οτι οὐδὲ Φιλόταν ἀν θεού λέπεται τοσούτων λεπτῶν, κ. τ. λ. ἐξηγεῖσθαι. Vanum est dicere, ne Philotas quidem, dum viveret, totum eum equitatum commisise: contrarium enim et ipse Arrianus jam affirmavit, et ad finem Philotas sic fuisse Curtius hic, et n. 26. indicat. Hoc quoque loco de ea re non cogitare Arrian. patet; nam Philotas morte exposita, tum demum de successoribus ejus, et divisa in duos potestate loquitur. Credo scripsisse: 'Οτι οὐδὲ φίλων ἀν θεού λέπεται, κ. τ. λ. Νέκου ενικανημένης αὐτοῦ τοτούς τοις εἰσιτιστοις, &c. præfectum esse. Nimirum Philotas negotio monitus solebat in unius deinceps manu tantam esse vim copiarum; ut si movere quid vellet, regi possit esse formidabilis. Freinsh. Mallem, κανονικοὶ πρασῖται, Longe profecto cordator sic, atque validior esset oratio. Scheffer.

§ 22 *Petieram*] Bongars. petieram in periculo, auctius, et ut opipor melius. Freinsh.

§ 26 *Non reum modo*] Præclarissimi nostri nugævenduli, qui editionibns præfuerunt: non reum quidem modo, sed etiam damnatum, immo vincitum intuebantur. Modius.

¶ *Immo rictum*] Hoc enim aliquanto amplius est quam damnatum. Damnati enim demum vinciebantur executionis gratia, si soluti caussam dixissent. Unde intelligas cur Philotas infra VI. 10. 4. dicat: 'Vincti hominis non supervacnam solum, sed etiam invicem defensionem esse, quam judicem non docere videatur, sed arguere,' quippe qui jam prædamasset reum. Et Amyntas VII. 1. 20. 'Sino præjudicio dicimus caussam, liberis corporibus.' Sæpe tamen et ex vinculis caussam dicebant, præsertim in gravioribus criminibus; et ubi suspicio suberat, ne fugeret tensus aut per vim eximeretur. Cæsar do-

Bet. Gal. i. 4. Helvetii ‘moribus suis Orgentorigem ex vinculis caussam dicere coegerunt.’ Quod quamquam moribus Helvetiorum tribuat, idem tamen et apud Romanos sepe observatum est. Sane D. Paulum, quamquam civis Rom. esset, ex vinculis caussam dixisse, constat ex Actor. 26. 29. Item Vibium Serenum ex Tac. iv. 28. 4. et Pleminium Liv. xxix. 19. 5. item apud alias nationes, vide Xenophont. pag. 450. D. Unde pro re absurdum apud Plautum Trucul. 4. 8. 62. ‘Calicles, vide, quæso, homini ne facias injuriam. Rens solitus caussam dicit: testes vincent attines.’ In priori verso legendum omnino est, ‘vide, quæso, mihi,’ pro ‘vide, quæso, homini,’ quod obiter moneo. Sueton. Nerone cap. 36. 8. ‘Conjurati e vinculis triplum catenarum dixerunt caussam.’ Sic L. Cornelia cavebatur, ut occiso domino, ‘de his, qui ante quæstionem habitam fugerint, si aperto testamento liberi scripti inveniantur, lege de Sicariis judicium fiat: ita ut ex vinculis caussam dicant.’ Et l. ii. de Custod. reor. servus capitali criminis postulatus, si non defendatur, ex vinculis caussam dicere jubetur. Ex quibus tamen animadveritas regulariter non ita fuisse, sed ut soluti responderent. Hinc igitur illa Philotæ vincula, quod jam judicio regis predamnatus esset: hinc et obsoletum illud amiculum, cui falso aliam caussam attribuunt. *Freinsh.*

§ 27 Qui modo] Alii habent quo modo, alii qui quo modo, quod posteriorius non displicet. Nisi malumus servata lectione recepta punctum interrogationis collocare post vocabulum *causam*, et illud qui pro quo modo explicare, ut cohæreat qui *causam* dicere absens, id est, quo modo posset dicere caussam cum filio, cum sit absens, hæcque omnia ignorat. *Scheff.*

Hectore et Nicanore] Hector Nilo Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

mersus interierat, iv. 8. 7. Nicanor morbo decesserat vi. 6. 18. *Cellar.*

Cum eo quem] Membranæ, cum is, quem reliquum calamitas fecerat, absente diceret caussam; scilicet esse et illis suas culpas. *Modius.*

§ 28 Amyntas] Si diligenter rem introspicias, satis apparebit non esse pro eodem habendum, qui infra ab initio lib. vii. caussam dicit. Est et alias Amyntas Arribabæi filius apud Arrian. i. 4. 17. et i. 6. 7. ubi de pugna ad Granicum. *Freinsh.*

Fuisse redditum] Illud fuisse a scolio adjectum; nam antecedit *prodites esse*, non *fuisse*. *Scheff.*

§ 29 Pro spe] Alli, *pro re*; quidam conjunxere utramque lectionem, *prospere*: sed illa vera est. Amyntæ oratio haudquam pro spe ipsius grata regi fuit. Omnia hic clara sunt. *Freinsh.* **Pro spe]** Recete formavit Freinshemius. Nam impressi habent *pro re*, licet Virgilius dixerit Æn. iv. 837. ‘Pro re pauca loquar;’ et Terent. ‘Pro re nata fieri melius non potuit;’ tamen minus concinne conjungitur *pro re* cum relativo *ipsius*, quam hoc, *pro spe*. Sic ‘pro tempore,’ ‘pro materia,’ et similia apud Latinos. Adi J. Fr. Gronovium ad Livium i. 21. *Snak.*

§ 31 Manum ejus] Alia et scriptura, et distinctio est in editis: *saxumque quod forte ante pedes jacebat, arripuit, emissurus in eum, ut plerique credidere, tormentis subtrahere cupiens.* Sed rex manum ejus inhibuit, dicendæ prius caussæ debere fieri potestatem, nec aliter judicari passurum se affirmans, partim male, partim mediocriter, partim pesime. *Modius.* **Dicendi caussam]** Hoc malui: sic supra iv. 8. 22. ‘sacrum repetendi.’ *Freinsh.*

§ 32 Dicere jussus] Quid aliud facerem non habebam, nec videor tamen mihi male fecisse: membranæ, (vulgatos enim libros, in quibus erat, tum dicere rursus permisus Philotas; nihil moror) membranæ, inquam, ha-

4 G

bebant *tum dicere sus Philotas*, unde quid potius scribendum conjicerem, quam quod excusum est? præsertim cum alibi in simili re dicat Curtius: ‘Igitur Alexander ex custodia educitur, jussusque dicere, quamquam,’ &c. *Modius*.

§ 34 *Patrio sermone*] De Macedonum lingua Athenæus III. 83. ‘Atticos etiam plerosque novi, eo quod cum Macedonibus versati sint et permixti, a Macedonicis vocibus et loquendi proprietate non abhorrere.’ Strabo quoque cum subjectas Macedonibus gentes enumerat, plerasque duplice sermone usas scribit, patrio nempe, et Macedonico. Quod vero Lazius de Græcia tradit, parum a vero arbitror, Macedonum et Græcorum linguas tam distinctas fuisse, quam sint hodie Latina et Germanica. Omnes scriptores, qui de Dialectis Græcæ linguae agunt, Macedonicam inter Græcas numerant, nisi quod singulari Dialecto, ut Laconica, Bœotica, Sicula, cum reliquis uteretur. Facile tamen concesserim rudes literarum Macedones elegantem et Atticum sermonem non intellexisse, nec Atticos Macedonum, ut hodie, qui in principum palatiis versantur, s̄c̄re Helveticorum, qui in agris dumtaxat vixerunt, nusquam umquam emigrarunt, aut peregrinati sunt, voces assequuntur, nec Helvetii patinorum. Quemadmodum et vulgaris Græcorum hodierna non parum distat ab erudita, ut s̄c̄re se mutuo intelligant; videturque communis Græcorum η κοινή. *Raderus*.

§ 36 *Patrii sermonis*] Cuius usum diligenter retineri, ex dignitate populorum est; ut ostendit Clapmar. de Arc. Rerump. III. 22. De Latinis linguae observantia apud Rom. Lipsium de recta Pronunc. L. L. consilio. *Freinsh.*

Tardere] Veram pnto scripturam aliorum codd. *Ecquid videtis adeo etiam sermonis patrii Philotam tardere?*

Certe rotundior est, et omnino melior; ideo recepi. Ut prius fuerit, in variis reperies. *Freinsh.*

Solus quippe fastidit eum dicere] Libri manu scripti, *solum quippe fastidit eum dicere*, sed inutili plane ad hanc rem sententia. *Modius. Eum*] Non damno *eum*, malo tamen eo. *Dicere* est caussam agere. Nolebat scilicet agere patrio sermone. *Acidalius*. Approbat Raderus. Possit etiam legi, *fastidit eum*, expuncto dicere. *Freinsh. Fastidit eo dicere*] Ita Acidalius, quem Tellierus sequitur. Vulgo *eum*, pro eo. Freinsheimius censet legi etiam posse *fastidit eum*, expuncto dicere. *Cellar.*

CAP. X. § 1 *Modum verborum*] Taceit. Ann. IV. 69. 3. ‘Quando mœsta, ubi semel prorupere, difficilius retinentur.’ Appian. in Pun. de Hannone, *αλ τε γάρ συμφοραὶ ποιοῦσι μακρολόγους*, miseriae disertos (loquaces) faciunt. *Raderus*. Sic apud Thucydid. III. 9. 82. Platenses: ‘Hominibus in hanc conditionem redactis, ut necessarium, ita difficultissimum est finem loquendi facere, quia cum fine loquendi finiri vita pericitatur.’ Synesius Epist. 119. Οδὸν γὰρ ἀν γένετο τοῦ παθόντος πητρουπόδερπον. *Nihil enim possit eo esse, qui persens sit, disertus*. In eamdem sententiam Nazianzenus: Οδὸν τοῦ πάσχειν επεικόδερπον. *Freinsh.*

§ 3 *Utrimeque cognita*] Ita habent omnes scripti codices; in excusis tamen erat, cum illi utique cognita causa. *Modius*. Quid ita Modius utrimeque maluerit, quam quod in excusis esse idem notat, utique, non mehercule expunto. Vix illud interpretere ullo pacto ut quadret: hoc rei convenientissimum omnibus modis. Nec ego jam quidquam dubito reponere, qui illud tamen dubito adhuc leviter, an non et sequentia, quæ τελεῖσθαι nunc disjuncta, tenore uno continuanda: cum illi utique cognita causa tam damnare me licet quam abolerere;

non cognita vero liberari ab absente non possum, qui a. p. d. sum. Acidalius. Utrumque] Legerim cum Acidalio, utique. Possit tamen ferri etiam Modiana scriptura, utrumque, hoc sensu: Cam illi utrumque ex accusatione et defensione cognita, seu ab accusatoribus et defensoribus agitata caussa. Raderus. Alias de Alex. tradit ex Plutarcho cap. 76. Zonaras, Tomo II. eum consuevisse, dum accusator diceret, aurem altera manu obstruere, reo se illam servare professum. Cujus hic non fuit memor. Freinsh. Utrumque] Id est, ex accusatione et defensione cognita, inquit Raderus: atqui nulli tales hic accusatores. Rex ipse accusabat. Rei ceteri adeo non accusabant, ut ne nominarint quidem. Mallem igitur utrumque. Sed quia MSS. hoc ignorant, ideo vera lectio censenda utique. Scheffer.

Non cognita vero] Delirant hic membranæ, in quibus legitur: nam si cogitavero liberari absente illo non possum, quo præsente damnatus sum. Modius.

§ 4 Sed quamquam vincit hominis non supervacua solum, sed etiam invisa defensio est, &c.] Non arguta magis hæc quam vera lectio; quam tamen ita esse non potui persuadere enidam, in aliam sententiam, non minus equidem acutam, Curtio tamen alienam, transpositione et correctione non prorsus inepta, sed omnino supervacua, torquenti. Legi ille sic volebat, et debere pertendebat: sed quamquam vincit hominis non invisa solum, sed etiam supervacua defensio est, qui judicem non docere videtur, sed se arguere. Nempe, siebat, qui vincitus caussam dicit, præjudicio vinculorum se magis ipsum arguit, quam oratione judicem instruit. Atque hinc proximo libro Amynatas, vinculis solitus, eleganter: sine præjudicio dicimus caussam, liber corporibus animisque: habitum etiam in quo te comitari solemus reddidisti.

Aciem hominis vide: sed teneat ipse hoc, quamdiu volet, et amet suum solus sine rivali; nobis hebetioribus acumen placet expressa figuræ, magis acre et penetrans, et prorsus a mucrone ingenii Curtiani. Vincti hominis defensionem liquet esse supervacuum, utpote jam damnati: eadem autem cur invisa? non enim docere videtur judicem, sed arguere. Quomodo tamen arguere? vinctus reus cum se defendit, judicem sane arguit et accusat, a quo injuste damnatus vult videri. Damnati excusatio judicis accusatio est. Et huic tamen sensui convenient, quæ in altero orationis membro: a quibus abhorret nimium quantum, imo cum quibus directo pugnat alterius, quem me deserere sentio, nova lectio et interpretatio. Acidalius.

Vincti hominis invisa defensio] Galtherus, In firma hominis defensio vincti. Male. Emendandum, Invisa hominis defensio vincti. Sequentium verborum sensu postulat, Judicem enim non docere videtur, sed arguere; idque ideo, quia vinctus jam videtur prædamnatus. Consule Polletum Fori Rom. IV. 6. Loccenius. ‘Sera post damnationem innocentia defensio est,’ Quintil. Decl. 372. Senec. Med. 198. ‘Vox constituto sera decreto venit.’ Οὐ γάρ ἔστιν ἐν καρῷ τοῖς ἀνυψόσι ἀρριθούσι. Appian. in Punic. Ovid. Met. IX. 371. ‘Si qua fides miseris, hoc me per numina juro Non meruisse nefas.’ Vide Gruter. Not. ad Senec. t. I. p. 964. Freinsh.

Qua judicem] Qui judicem membranæ, perinde est. Modius.

Utcunque licet dicere] Nescio, an non aliquid hic absit. Ego certe puto Curtium scripsisse, tamen utcumque cum licet dicere, ut sit sententia, cum tamen mihi sit qualiscumque tandem venia dicendi concessa. Scheffer.

§ 6 Vel falso] Sic Catilina ‘nomina socios: præterea multos ejusque

generis innoxios, quo legatis animus amplior esset.' Sallust. Cat. XL. 9. Freinsh.

Verebatur] Sic Aldus, quod retineo. Sensus est, eum, qui dubitabat, metuebat se jungere. Freinsh. Qui metuebat se jnngere, inquit Freinsheimus; sed illud vereri sic poni simpliciter haud existimo: itaque cum plerique libri MSS. consentiant in vocem tentabatur, eam præferrem. Tentari eleganter dicitur, qui adduci ad negotium difficile, neque sat honestum dæritnr. Scheffer. Qui verebatur] Mira hoc loco lectionis diversitas, sensu & que diverso, quæ tamen utraque percommoda eidem actioni, sed diverso modo. Aldus ex suis Codd. exhibet verebatur suffragante Bongarsio: reliqui MSS. tentabatur habent, quod vulgo obtinuit. Et sane illud tentabatur nemo tentaret, nisi fidem faceret varia lectio: nec facile quis alterutrum eligens persuadeat plane; placet tamen magis, nescio unde, cum Cl. Freinsheimio legere verebatur, etiamsi obstat Doctiss. Schefferus, qui videtur vereri, ut hoc verbum sic simpliciter sumatur apnd Latinos. Terent. Adelph. v. 3. 41. 'Video sapere, intelligere, in loco vereri.' Sic in Fragmentis Petron. 'commissa verens reserare minister.' Virg. Æn. vi. 313. 'Nec veriti dominorum fallere dextras.' Neque hoc opus est, quum vereri significet 'in metu mali esse ab aliquo,' ut explicat summus Perizonius ad Sanctii Minervam p. 281. et certe Ellipsis hoc loco clara est, verebatur sc. 'dolos,' 'insidias,' 'malum,' 'vitæ suæ, ne quid inde, culpam admittere, ut tuto faceret,' et similia, que obvia passim. Imo si etiam passive malit quis sumi verebatur, sc. ne proderet rem, habebit auctoritatem A. Gellii xv. 18. qui hoc verbum communibus adsignat: sed nec illud hoc loco desideratur. Snak.

§ 7 *Socio pepercisse]* Hic locus corruptissimus ab interpunctione, sic legitur vulgo: non enim detecto facinore nomen meum præteriit, ut posset videri socio pepercisse Nicomachus, quem taciturnum arcana de semet ipso credebat. Confessus, &c. Modius. Olim per interrogationem efferenda mihi videbantur hæc: alia nunc mens attentius consideranti. Majus enim vitium, nec in distinctione tantum, sed ipsa scriptura. Ut Nicomachus subtraxisse Philotas nomen dicatur, ineptum, neque quidquam cohæret locus, si sic amplius feramus: ut apte ex se apta omnia, sic locum integrum re-scribe: Atqui conjurationis cepit me suis credit rex. Potuit ergo Dymnus eum præterire, quem sequebatur? præsertim quæna querenti socios vel falso fuerim nominandus, quo facilius, qui tentabatur, posset impelli. Non enim detecto facinore nomen meum præteriit, ut posset videri socio pepercisse: sed Nicomachus, quem taciturnum de semet ipso credebat confessus aliis nominatis, me unum subtrahebat. Quæso, commilitones, si Cebalinus non me adisset, &c. Ita Curtius, ita Philotas voluit, qui ista scilicet, unum me subtrahebat, per elpaselav. Acidalius.

Sed Nicomacho] Ipsa certissima historiæ necessitas coëgit ut hanc Acidalii conjecturam reciperem: antea fuerat, pepercisse. Nicomachus, inepte, et falso. Lectionem Acidal. firmat et Pal. 3. quodammodo, qui habet se Nicomachus. Freinsh.

§ 8 *Adisset, nihil me]* Lego adisset, et nihil: conjunctionem intercepit ultima syllaba verbi adisset: nam ut a Curtio per figuram credatur omissa, canssa nulla est, cum figura nullum hic habeat usum, quippe quæ vix soleat adhiberi, nisi ubi concitate quid dicendum. Scheffer.

§ 9 *Et fere noxius]* Editi libri vere noxius, pessime. Modius. Locum hunc lego: Maligna calamitas ea vere: nox-

ius cum suo suppicio cruciatur, adquiescit alieno. Heinsius.

Cruciatum] Ut verum sensum assequare, lego cruciatur: nam is iste: Noxius dum suppicio suo torquetur, in alieno interim solamen habet et levamen. *Acidalius.* ‘Naturali quodam deploratae mentis affectu, morientibus gratissimum est commori,’ Seneca Epit. Controv. ix. 6. Freinsh.

Ne in equuleo quidem positi] Iterum editi, *ne in equulum quidem impositi*, et nescio quid simile alibi habemus in Curtio. *Modius.*

Moriturus] Verissime diluit, quod supra vi. 9. 16. jaciebatur, ‘metu potentiae ejus Philotan a consciis non nominatum;’ moriturus enim, cum jam ultra nihil pati possit, nullius potentiam curare potest. Ita Caligula ‘sciebat innumerabilia esse, quae obiecere ei nemo, nisi perituras, andaret,’ Seneca de Ira iii. 19. Virg. Æn. iv. 604. ‘Quem metui moritura?’ Certe per amicitiam aliquando accedit, ut consciis celarentur; quomodo in conjuratione contra Clodium, ‘de se Novius confessus conscos non editit,’ Tacit. xi. 22. 1. Apud Livium xxiv. 5. 8. Theodorus ‘de se ipso haud cunctanter fassus conscos celabat.’ Plura collegimus ejusmodi exempla, quae parcam Tacito Ann. iv. 45. 3. Freinsh.

§ 11 *Prævertendum]* Melius hoc quam vulgatum, revertendum. Colmella: ‘Non intempestivum nos ad ea præverti, quæ videntur hunc publicum errorem corrigerre posse.’ *Modius.* Modius prævertendum legit; mihi vulgata placet. Freinsh.

§ 12 *Vinciendo excitaverunt]* Vulgo: *cum me malis indormientem meis inimici vinciendo excitarunt:* recte. *Modius.*

§ 13 *Unde et parricida et proditori tam alti quies somni]* Parum aut nihil ad rem vox proditori. An enim proditor Philotas? et ille vero quorum? sui, an sociorum? Si ad regem trahis, non prodere cogitabat hunc, sed per-

dere. Minns ergo, quam pro sceleris gravitate. Quid autem tricor? egredie hoc etiam emendamus, unius syllabæ detractione: *Unde et parricida et prodito tam alti quies somni?* Valde ἐπερηφάνεια, et ex intimis affectibus Naturæ. Non cadit securitas, et securitas usque ad somnum, et somnum denique tam profundum, non hæc, inquam, cadit in parricidam, et parricidam quidem eum, qui se proditum jam sciat et delatum. Hoc ex sequentibus ita elucescit, ut qui non videat, non luscum oporteat esse, non lusciosum, sed plane cœcum, et supra omnia omnino exempla cœcitatibus. *Acidalius. Et proditori]* Omnipro vera est Acidalii conjectura: legendum et prodito. ‘Non cadit,’ ait Acid. ‘securitas, et securitas usque ad somnum, et somnum denique tam profundum, non hæc, inquam, cadit in parricidam, et parricidam quidem, qui se proditum jam sciat et delatum.’ Quod si syllabam abjici nolis, eodem sensu fieri possit et *prodita re.* Freinsh. *Acidalius et prodito,* quia et parricida, et proditor, quamdiu se proditum non sentiat, securius possit dormire. Tellierius sequitur Acidalium; Freinshemius et *prodita re* putat legi posse. Nihil muto; non enim ex proditione sceleris, et manifestatione, impedimentum somni probat, sed ex sola scelerati conscientia. *Cellar.*

Altis quies somni] Vide iv. 13. 17. *Cellar.*

§ 14 *Condormire]* Sic scribo et interpongo; editi libri habent, scelerati conscientia obstrepente, quum dormire non possint, agitant eos, &c. inepte. *Modius. Dormire]* Eodem modo Cicero pro Roscio cap. 28. docet Clælii Tarracinensis filios de cœde patris delatos publico judicio fuisse absolutos, quod ‘aperto ostio dormientes’ in eodem conclave ‘reperti’ essent: cui narrationi subjicit hæc verba: (nam alia ut nimis longa omisi) ‘Nolite enim putare, quemadmodum in fabu-

lis s̄e penumero videtis, eos qui aliquid impie scelerateque commiserint, agitari et perterriti furiarum tædis ardentibus: sua quemque fraus et suus terror maxime vexat: suum quemque scelus agitat, amentiaque afficit; suæ malignæ cogitationes conscientiæque animi terrent: haec sunt impiis assiduæ domesticæque furia, quæ dies noctesque parentum poenæ a conseleratissimis filiis repeatant.' Idem narrat Val. Max. viii. 1. 18. Iisdem furia agitatus est Alcæmon ἀγροκτόνος, de quo Virg. Æn. vi. 445. 'Mœstamque Eriphylen Crude lis nati monstrantem vulnra cernit.' Plura Pausanias in Arcadicis, Thucydides lib. II. Hyginus Fab. xxiii. alii. Orestie, qui matrem Clytaemnestram interfecit, furias describit Euripides in Oreste, vs. 35. 'Inde tabescens sævo morbo languet Afflictus Orestes, cadens in lecto Jacet, sanguis enim maternus exagitat eum Furoribus: vereor enim nominare Deas Eumenidas, quæ eum certatim exterrit.' Nero matrem occisoris insidiis, 'cum magna trepidatione vigilavit, operiens creptorum exitum,' Sueton. 34. 6. et mox: 'Neque tamen sceleris conscientiam, quamquam et militum, et Senatus Populique gratulationibus confirmaretur, aut statim, aut umquam postea ferre potuit, sæpe confessus exagitari se materna specie, verberibus furiarum ac tædis ardentibus: quin et facto per Magos sacro evocare manes et exorare tentavit.' Plura quidem parricidiarum exempla in promptu sunt, sed isthæc ad hunc locum illustrandum sufficient. *Raderus.* Adde Gruterum ad Livium i. 81. et Discurs. 30. aſt Tacit. xv. 36. 3. Sallust. de Catilina xv. 3. 'Animus impurus, Diis hominibusque infestus, neque vigilis, neque quietibus sedari poterat, ita conscientia mentem exercitam vastabat.' *Freinsh.*

Non consummato modo] Quin ita legendum sit, amplius dubitari non de-

bet; scribunt tamen alii, *non cogitato modo, sed et consummato parricidio, præpostere.* *Modius.* Quidam libri invertunt, *non cogitato modo, sed et consummato.* Verum aliud postulat epanorthosis, quum de furiis consummatum parricidium ulciscentibus non dubitetur. *Cellar.* Præfero, quod habent MSS. plerique, *non consummato modo, sed et cogitato:* hoc enim, tamquam magis dubium, rectius firmatur emphatico illo, et. Præterea plus convenient negotio præsenti, cum parricidium non fuerit consummatum, et in eo sit positum pondus argumenti, quod etiam qui meditantur tale quid, non possint quiete dormire. *Scheffer.*

§ 15 *Sed ne te mihi, &c.]* Istud vero non mutandum; nam aliena mens, etsi non importuna: *sed ne me tibi credidisse paeniteat,* tamquam præciosissima, qua sermonem abrumpat de venia, quam antea rex dedisset. Verum de fide reconciliatae mihi gratiam tuæ plura non dicam, ne credidisse tibi paenitere videar. Ac præeunt hoc iusta, quæ proxime præeunt: 'Ac mihi securitatem primum innocentia mea, deinde tua dextera obtulerat. Non timui, ne plus alienæ credulitati apud te licet, quam clementia tuæ.' In quibus et legendum forte potius 'attulerat:' hoc autem, etsi non absurdum, non tamen verum. *Acidalius.* Acidalius tamen rescribit *credulitatem,* quod fateor etiam non male convenire. *Raderus.* *Crudelitati]* Apud Acidal. verba ista recitante excusum est *credulitati,* quod ut sæpe factum in his vocibus errore mutatum credidi. Si enim consilito mutasset, indicaturns fuit. Retinendum ergo crudelitati, et est ipsa sententia, quam expressit supra vi. 8. 22. quod et Raderus vidit. *Freinsh.*

Ne te mihi] Simplicissimus sensus: Ne te paeniteat excusanti tum mihi credidisse, sive ne temere aut frustra credidisse videaris, iterabo hic excusationem apud Macedones, ut constet

et his, merito habitam mihi fidem, nec sine vera causa, quæ audieram, silencio me pressisse. *Acidalius.* Ne te mihi] Propterea, quod credideris sine ratione, dabo ecce causas, quibus appareat, merito te hoc fecisse. Scheffer.

§ 18 *Mallet*] Voss. 2. *mallent*; et recte puto, ut videatur invidiose dictum in eos, quos in consilium advocaverat rex, postquam ipsi ignoverat. Snak.

§ 19 *Hoc divinare potui*] Hæc supra sic emendavi. *Modius.*

§ 21 *Denique post*] Gaudeo, cum recte hunc locum emendavi; impressi legunt, *deinde post delatum indicium, quid opperitus eram?* &c. peccime; bis enim sic idem diceretur, quod nec Curtius velit, nec ipse sinam. *Modius.* Etiam si bis dicetur idem, et quantumvis Modio non sinente, placet mibi tamen impensius vulgata leetio, quam reddo Curtio volenti, *denique post delatum indicium, quid opperitus eram?* *Cubiculum regis*, &c. avus cuique sensus; mihi meus, quem non pauciores, spero, quam Modii sequentur. *Acidalius.* *Quo periturus*] Alii, *quid opperitus*; quam lectionem lantat Acidalius. Ego cum Modio illam malim, quæ MSS. firmata, vim etiam ex eo capit, quod supra dixerat, moriturum nemini parcere. Indicium, ait, delatum est, quo, nisi innoceus essem, periturus eram: quid igitur distuli facinus occasione oblata? scilicet quod innocentia meæ fiderem. Freisch.

§ 22 *Impensis colui*] Membranæ, volui, sed ita mutanda essent etiam alia, scribendumque, cui praefecto impensis volui; quod minus tamen placet. *Modius.*

§ 23 *Sic ego imperio*] Praefero quod est in Merulæ editione, *sic ergo.* Scheffer.

Inimiceo] Aptius visum ita legi, quam sine nota interrogandi. *Modius.*

§ 24 Cum quo quod amicitia fuerit mihi, non recuso defendere, si fratrem regis non oportuit diligere a nobis] Vix germana ista, non recuso defendere. Dictorus fuisse magis videtur, non defendam, non excusabo: ut negatio forsitan expellenda, sine qua fiat illa ferè sententia. Scilicet ita defendebat, quia constaret satis, omnibus omnino diligentum fuisse fratrem regis: quod si is non fuerit, nullam, inquit, defensionem se adhibitum. Imo vero sic ait: aliam se veram et legitimam allaturum, nisi ista ipsa sit, quod et jure amatus, et amandus necessario fuerit ille. Atque ea vera profectio sententia, veris et sinceris verbis. Tamen in mentem veniebat, non recuso defendere, id est, satisfacere pro ea culpa, si culpa fuit. Haud inepte sane, tamen hercle frustra. *Acidalius.* Non recuso defendere, si fratrem regis non oportuit diligere a nobis] Defendere est idoneis caussis demonstrare, verbum maxime aptum huic loco et personæ. At tota hæc oratio plena amarulentis sarcasmis est in eos, quos moriturus vir fortissimus sciebat ex invidia Regis iracundiam faces subdere, nec tamen aperte audebat criminar. Itaque invidiam illis, quam potest acutis punctuationibus facere non destitit. Quare legendum, Sed fratrem Regis non oportuit diligere a nobis; hoc est, sed inimicorum nostrorum tanta me calumnianti vecordia est, ut ipsum etiam fratrem Regis dilectum a me in nefas trahere audeant: itaque defensionem omitto. Sed et si in scriptis libris una eademque figura notantur, unde hic error provenit. *Barthius, Advers. xxviii. 6. Defendere*] Satis vexatus est hic locus; nam alii negationem tollunt ex illis, non oportuit; alii ex prioribus, non recuso; frustra. Verissime Rubenius Elector. 1. 83. dependere, literula immutata, sed longe commodiore sensu. Ego paratus sum, inquit, luere hanc culpam, et poenas pendere, si nefas

amare eum, quem rex amat. Quam emendationem nullo merito improbat Vir Doctus Adversar. xxviii. 6. nec enim nesciebat vim vocis *defendere* Rubenius, sed propter sequens membrum, *si autem*, locum hunc tueri non posse animadvertebat. Quapropter etiam omnino retinenda *si* particula, *si fr. regis non oportuit diligi*: quamquam etiam MSS. habeant *sed fratrem*. Nec cum aliis admittam eam notionem verbi *defendere*, ut sit ‘pro ea culpa satisfacere, si culpa sit.’ Pertinet hoc locus Cicer. Fam. Epist. 1. 9. ‘Dependendum tibi est, quod mibi pro illo spondisti.’ Freinsheimius. Barthinius l. xxviii. 6. *defendere sed.* Tellierius *dependere*, (quod est Rubenii) id est, pœnas subire, *si fratrem*, &c. Cellar. Non *recuso defendere*] Aliquando suspicabar, defendum esse non, ut legatur *recuso defendere*; sed cum ita flaccescat oratio, jam non dubito Curtium scripsisse non *defendo*. Nimurum aliquis ‘*defendendi*’ verbum elucidatur in margine adscripsit ‘*excuso*,’ id enim *defendo* hic significat. Postea librius id e margine traduxit in ipsam orationem, factumque inde tandem est Latinitatis caussa, non *recuso defendere*. Falsam Casparis Barthii de hoc loco conjecturam non attingo, alibi demonstratur, quam male vir ille de Curtio meritus sit, cujus quippe pleraque omnia, que notavit loca, non correxit, sed fœdè corruptit. Tantum addo similem e Curtio locum, ubi vii. 1. 27. aliis ita loquens inducitur: ‘An vero Parmenionis, quem tibi proximum esse voluisti, filium, omnes pœne amicos tuos digitatione vincentem, cultum a nobis esse miraris? Tu, hercule, si verum andrevi, rex, hujus nobis periculi causa es. Quis enim alias efficit, ut ad Philotam decurrerent, qui placere vellent tibi?’ Heumann. Parerg. Crit. p. 127.

Si fratrem Regis] Ut hic locus probe

intelligatur, removenda necessario sunt Raderi errata, quibus multipli- citer obscurat verum ejus sensum. Ergo totam ejus notam adscribo. Attalum, inquit, fratrem matris nover- cm Cleopatræ, avunculum Alexandri, si recte loquamus. Sensus est: Si fratrem regis Attalum diligi non opor- tuit, fateor me peccasse diligendo consobrino regis Amynta: si autem Attalus non solum diligendus, sed etiam venerandus fuit propter gra- dum honoris et propinquitatis, nemo ægre feret, si etiam Amyntas dilec- tus et cultus fuit. Attalus Justino ix. 7. 3. frater regis ex noverca fuit: ‘Alexandrum quoque regni nemulum fratrem ex noverca susceptum timu- isse,’ et quæ sequuntur. Aliis non frater regis, sed reginæ Cleopatræ fuit, imo (ut Plutarchus et Athenaeus notant) avunculus. Itaque hand scio, an non haec omnia, usque ad illa verba, ‘an impiorum amicia insontibus quoque moriendum est,’ ad Amyntam solum sint referenda. Ubi ergo, in- quies, ad Attalum respondet? Eam- dem reor utriusque defensionem fu- isse; perinde enim Attali et Amyntæ amicus fuit, non conscient, non so- cius insidiarum. In eadem caussa, eadem aut innocentia, aut culpa est defensio. Quamquam non abest sus- picio locum esse mendosum, et ali- quid desiderari. Hactenus Raderus. Qui duo illa probe, de eadem defen- sione similium criminum: et quod denique videtur videre, haec omnia ad Amyntam solum esse referenda: nam in aliis errat, quod simpliciter indicabimus citra insectationem Viri Docti et diligentis. Ergo ‘fratrem matris noverca Cleopatræ, avuncu- lum Alexandri,’ minime dicemus, si recte loquamus. Verum Attalus ne- quaquam frater regis fuit, sed Amyntas, qui hic nomine fratris intelligitur, frater enim patruellis fuit: patruelles autem supra ad vi. 9. 17. interdum solo fratum nomine venire notavi-

mus, quo loco de Attalo nobis inquisitum est. Quem neque Curtius hoc loco fratrem regis intelligit, neque adeo Justinus ix. 7. 3. sed Caranum, ut diserte idem auctor xi. 2. 3. ‘Æmalum quoque imperii Caranum fratrem ex neverca susceptum, interfici curavit: qui paucis ante regis obitum diebus e Cleopatra Philippo natus erat:’ ut mirum sit confundi cum Attalo, a quo nomine, genere, ætate, denique aliis omnibus tam erat diversus. Denique satis elumbis esset argumentatio: si frater regis Attalus diligendus fuit; ergo et Amyntas consobrinus: præsertim si perpendas, qua occasione proferatur. Sic igitur habe, verba ista, *regis fratrem*, non ad alium quam Amyntam pertinere, fratrem regis, nempe patruellem. *Freinsh.* MSS. plerique, *sed fratrem*, unde suspicor esse veram scripturam, *si et fratrem*; hoc est, si non oportuit diligi eum, qui non modo alias fuit vir magnus, sed et regis frater. vitium ortum ex eo, quia ista vobis ab iuncto librario junctum primo scriptæ siet, deinde emendatus mutataque in *sed*. Scheffer.

§ 25 *Utrum] “Τρούλον* istud. Emen-
do verissime, iterum. Respicit ad illud prius, n. 19. ‘Num igitur factu-
rum eum hoc divinare potui.’ *Acida-
lius.* Si cui tamen adhuc placeat
vulgata lectio, me adsentientem ha-
bet: nam nescio quomodo vox se-
quens, *quæso*, repudiata alteram. *Freinshem.* Leg. *futurum* *quæso* *quod non*
divinavi, cur rex sun? Heinsius.

§ 26 *Vos me decepiatis; vos]* Ele-
ganter repetit illud, *vos*; vulgo tam-
en est, *fides amicitiae*, veri consilii
periculosa libertas me decepiatis: *vos*
que, &c. inficete. *Modius.*

§ 27 *De rege scripsisse]* Editi libri,
*scripsisse me hoc fateor. regi, non de
rege.* *Modius.* *Scripsisse]* Nihil erat
necessæ gemitare verbum *scripsisse*:
quod vulgati posteriore loco venus-
tius omittunt. At sententia duplex

potest esse. Ad regem scripsi, nou-
ad alium de rege: quod si factum,
invidiam esse factum videri queam.
Nunc quia ad ipsum, pro fama scili-
cet ejus timuisse me, et de existima-
tione fuisse sollicitum appareat. Ali-
ter paulo et multo fortasse verius
ita: scripsi regi, sed non regi, nec
de rege, sed amico. Id præcedentia
requirere videntur, *Fides amicitiae*, &c.
Acidalius. Acidalius alteram vocem
scripsisse proscribendam putat, ego
nihil alieni loci occupare existimo.
Raderus. Prior interpretatio vera
est. Illud etiam *scripsisse* recte re-
peti Radero placet, et auctoritate
MSS. defenditur. *Freinsh.* *Non de
rege]* Regi soli; non ad alios obtrec-
tandi causa. *Cellar.*

§ 28 *Hammon interim]* Quas ego
condignas diras devotiones ei impre-
cer, qui princeps hæc ita corrupit?
*Dum consulitur Hammon in arcanum et
occultum scelus.* *Interim qui regem, nos-
trum,* &c. *Modius.* Vulgatam lectionem
reducturus, deprecor ante diras, quas
non condignas satis imprecarise posse
Modius ait illi, qui princeps eam cudit-
set. Mitte devotiones tuas, nisi vis
expetere in te ipsum. Corrupta tu cen-
ses? ut censes, quid movit? *Interim*
particula credo maxime: cujus ta-
men idem non inelegans usus et apud
alios sœpe, et apud Senecam unum
frequentissime. Sciunt qui qui non
duro nimis ingenio, aut memoria
fluxa: quæ mihi tamen ipsi non nunc
ita constat, ut exempla in numerato
habeam, quæ aliqui plurima notavi.
Nam ista hic ibidem, in arcanum et
occultum *scelus*, glossam esse, vel quo-
quomodo irrepsisse, temere nemo, ne
Modius quidem ipse crediderit. Ni-
mis honesta locutio: ‘Oraculum con-
sulitur in aliquid:’ quæ facile abster-
rere quemvis poterat, ne vim infer-
ret; me certe invitavit, et sic cepit,
ut defendam ab alio illatum. Sed in
hac tanta tumultuarie pene scrip-
tionis properatione, sero in memo-

riam redeo loci Curtiani lib. iv. quem illuc emendatum, hic etiam tum emendandum destinabam. Scilicet in eo de particula *interim* suspicabamur, quæ si restitueretur, ita fere usurpata esset, ut hic volumus usurpatam. Verba sunt: ‘Haud alias tam alacrem viderant regem, et vultu ejus interrito, certam spem victoriam augurabantur.’ Inseruimus ibi tum prepositionem, ‘et ex vultu’: nunc hoc amplius, ‘interrito’ illud mutandum censemus in ‘interim.’ Nam de interrito vultu minus hic quam pro re: quippe in tanta regis alacritate, quam tam haud alias in eo milites vidissent. Mihi valde sic placeat: et spero non aliis item elegantibus ingeniiis discutiturum. *Acidalius.* *In arcam*] Et ego sane hanc lectionem suspectam habere non possum, nisi quod vox *interim*, quæ et Modium offendit, locum suum non digne tueri videatur. Acidalius tamen ejusdem non inelegans eundem usum et apud alios ssepe, et apud Senecam unum frequissime reperiri affirmat. Illud ei non concederim supra iv. 13. 25. pro *et vultu ejus interrito*, &c. legend. *et ex vultu ejus interim*, &c. Freinsh. Pessima distinctio, quam miror Freinshemini servasse: scribendas locus est hoc modo: *Retinet me in vinculis, dum consulitur Hammon in arcum et occultum consilium interim.* Qui, &c. Ordo: *Retinet me interim, dum consulitur.* Nec est insolens etiam optimis scriptoribus, illud *interim* sic rejicare in finem. *Scheffer.* Leg. *dum consulitur Hammo, num arcam et occultum scelus initum.* Noster iii. 7. 13. ‘Suspicionem initi sclesti consilii præbuit.’ v. 9. 2. ‘Inaudit facinoris societate inita.’ vi. 7. 14. ‘Cum quibus tantæ rei societatem inisset.’ vi. 8. 15. ‘Ne quis initi consilii daretur nota.’ viii. 7. 1. ‘Occidendi te consilium inivimus.’ Vide Indicem iu ‘scelus.’ *Heinsius.*

§ 30 *Adhibere vobis parentes*] Ni-

hili verbum in hac re, *adhibere*. Mihi liquet, *exhibere* corrigendum, cui respondet, quod hic jam habes, *adhibere*; sic et vii. 2. 12. in simili pœne caussa: ‘*Jussus est fratres suos exhibere.*’ Nec in dissimili adeo, quamquam non eadem, supra vi. 10. 15. ‘*Pignus indicii exhibere.*’ Ceterum hic an non adstrictè nimis scriptum, *solent exhibere parentes?* Non hercule vero parentes tantum: sed omnino propinquiore cognatione reum contingentes: et statim subditur de ipsis fratribus. Unam alteramque vocaliam puto periisse, quam conjectura quilibet facile revocari. *Acidalius.* *Exhibere*] Sic cum Acidalio emendo. *Raderus.* Acidalii priorem emendationem, licet Radero probatam, non admitto: præsertim cum loca, quæ firmandæ suæ sententia adducit, de alia longe caussa dicant: posteriorem plane rejicio; nam parentes etiam largius pro cognatis propinquisque sumi, ut hodie Latini sermonis traduces lingua servant, in Indice, Deodante, monstrabimus. Exempla autem rei, præter ea, quæ ex Cic. pro Sylla cap. 81. pro Flacco cap. ult. et pro Sextio cap. ult. ex Val. Max. viii. 1. 2. (nam illud ex Lipsii Monitis de Eponina, huc non pertinet) adducit Raderus; vide apud Fr. Poller. Histor. For. Rom. ii. 1. et in Comœdiis Plautinis passim. *Freinsh.* Pro *adhibere* mallet Acidalius *exhibere*, sed repugnat Freinshemius. Neque ego putem in ipso esse vitium magis, quam in voce *vobis*. Cur enim tandem vobis? an apud nullos alios id in usu, quam Macedonas solos? Atqui res ipsa testatur diversum. Quare pntem scripsisse nostrum, *adhibere verbis*, ut sit sententia, solent non tantum verbis et oratione se tueri, sed cum verbis adhibere etiam parentes, ut eorum præsentia, conspectu, intercessione judicem commoveant. *Scheffer.* *Adhibere parentes*] Cognatos advocare, ut judices lacri-

mis eorum ad misericordiam inflectant. *Parentes* enim hoc loco cognati sunt, non soli genitores, ut usi hac voce sunt Capitolinus in Marco cap. 5. Lamprid. in Alex. Spartan. in Juliano cap. 4. Eutropius 1. 7. 4. Fratres enim sequit intelligit, Hectorem et Nicanorem, ut ipse explicat, ac patrem Parmenionem, quamquam non negamus, posteriori sevo, quam Curtiano, nsitatiorem hanc notionem fuisse. *Cellar.*

§ 85 *Num ullam auctoritatem ejus litterae habuerunt?* Hæc verba mihi suspecta sunt, tamquam glossatoris, non Curtii. *Scheffer.*

Invisi] Sane haud displicet conjectura fratri mei Melchioris, *inrisi*: quo participio et Tacitus nnsn iv. 9. 2. ‘Ad vana et toties inrisa revolutus.’ Aut si quis participium spernat, fieri possit *inrisi*, quod firmatur fere simili loco Plini: ‘Plerisque ulti etiam irrisui sumus, ista commentantes, ac frivoli operis arguimus:’ nam ineptam diligentiam contemptus potius sequitur quam simultas. Volunt hoc et præcedentia, *cum ludibrio credulitatis repulsus sum*. Sic supra vi. 7. 33. ait, ‘veritum ne jurgium inter amatorem et exoletum non sine risu aliorum detulisset.’ *Freinsk.* *Inrisi*] Vulgo, *incisi*, pro quo Melch. Freinsheimius censuit *inrisi* legendum. Frater Joannes, si quid mutandum, *inrisi*, nomen pro participio. *Sensus* utriusque bene convenit cum *ludibrio*, quod præcesserat: Latinitas cum Plin. xxii. 6. ‘Plerisque,’ dicenti, ‘ultro etiam irrisui sumus.’ Tellierius quoque *irrisi* in contextum recepit. *Cellar.*

§ 87 *Gravia sunt auribus*] Vulgo, *gravia sunt visa auribus vestris*; sed hoc *visa* a glossa esse tam mihi liquet, quam meridie lucere. Præsertim cum in membranis pro eo, *invisa* legatur, quod est glossema vocis *gravia*. Vide tamen origines mendorum. intelligebant correctores illa, *gravia* et

invisa simul stare non posse, igitur posteriore voce, ut *vides*, *interpolata*, locum emendarunt, aut corruerunt potius: et negabimus hos tales præclare de Curtio meritos? *Modius*. Omnino generalis hæc sententia, et optime sic a Modio constituta: quam pessime destruit iterum *Lugdunensis* quicumque est editor; et ad præsentem concionem adstringit, recepto in textum *vestris*, scilicet utrumque suo more secutus editionum genus, ne alteri forte præjudicaret, et ipse vero medium (quod ille siebat) ubique secat. Nunc hinc, nunc illinc stat: utrumque alterius caussam dicit. Hic Modio se dat, cum *visa* rejicit; cum *vestris* etiam tenet, vulgo gratificatur. Abi, inepte, quo dignus es, nec arbitrum ingere te dectis, qui suo judicio melius stabunt. *Acidalius*. *Vestris*] Nondum video cur voculam hanc expunctam velint, et generalem hanc sententiam non ad præsentem concionem restringendam, *ultima verba gravia sunt auribus*. Immo potius grata sunt, si impatientiam auditoris fine molesti sermonis solantur. Respicit Philotas ultima sua verba, quibus suclamatum est. Ego sane tantum absum, ut libris habentibus hoc pronomen adimi censeam, ut potius addendum putem non habentibus. Simillima scena apnd Liv. xxxviii. 33. 9. ‘Objecti multitudini iratae, quoniam aversis auribus panca locuti essent, damnati omnes.’ *Freinsk.*

CAP. xi. § 1 *Civilis habitus*] Vivendi rationis, quæ inter cives esse debet, in humanitate et mitiore affectu consistens. *Cellar.* Divisionem Tellierii Raderum secuti non facile assequetur Lector, sed Index exhibebit, et loco suo singula adsignabit. Et nt Belon a Curtio, sic Marins describitur Vellei. Patrc. II. 11. ‘Quantum bello optimus, tantum pace pessimus, immodicus gloriæ, insatiables, impotens, semperque inquietus.’ *Snak.*

§ 3 *Vicina*] Cam sic haberet Al-

dus, non potui mutare : est enim hoc huic loco præ ceteris accommodatissimum. *Freinsk.* *Vicina]* Cum Aldo et Freinshemio : forte, *vicina q. diversorio.* Heinsius.

Sed per dispositos, quos ad somnum habebat] Pro *ad somnum*, in aliis legitur *supra somnum*. Unde mihi fit suspicio, verba ista, *quos ad somnum habebat*, esse et ipsa glossatoris. Curtius profecto non videtur tali modo fuisse scripturus, sed vel hoc : *sed per quos dispositos ad somnum habebat* ; vel isto : *sed per quos ad somnum habebat dispositos.* Et longe absunt elegantius, cum quo fine fuerint dispositi, ex sequentibus satis intelligatur. *Scheffer.* *Mss. supra.* Sic in fragment. Tragur. ‘puer super hoc positas officium.’ Statius Theb. v. 136. ‘super somnos.’ Infra Noster hoc cap. n. 27. dixit ‘supra cenam.’ VIII. 4. 3. ‘super vinum et epulas.’ Adde Indicem. Vetus inscriptio apud Grueter. p. MCXI. ‘supra cubicularios ;’ et altera apud eundem p. DLXXX. 12. ‘supra cocos ;’ et p. DCCXIX. ‘supra velarios.’ *Heinsius.*

Ne semina illa] Editi, ne fremitu^{llo} murmurantium inter se silentio verius, quam somno excitaretur; quæ cum vitii manifestissima viderem, nec tamen quo pacto emendarem, habarem, subvenit commodum deficientibus reliquis Sigebergense exemplar, in quo diserte legi, ut expressi, sciunt mecum, qui viderunt. *Modius.*

§ 4 *Ludibrio ei fuisse rusticos]* Vocula hic etiam certo excidit, qua reposita fit totum elegantius : *Ludibrio ei fuisse se: rusticos homines Phrygas et Paphlagonas appellatos.* Macedones suos etiam Philippus joco noto rusticiores dicebat, qui scapham scapham appellarent; quo, si forte, potuit alludi. *Acidalius.* *Fuisse rusticos]* Sic recte ; quamquam Acidalius mallet *fuisse se: rustic.* Quo sane facto periret elegantia sensui, nec quidquam ad rem facit Philippi jocus, qui

rusticos esse Macedonas dicebat, et scapham scapham appellare, in Plut. Apophthegm. cap. 31. illud enim ad laudem potius pertinebat : Philotas opprobrii causa aliena vilium et ruidum populorum nomina iis indidit. *Freinsk.* Rusticos Macedones, hoc est, ab urbibus et aula remotores, ideoque a vita elegantia alienos ita ludibrio Philotæ fuisse, ut vilissimorum gentium nomine Phrygas eos ac Paphlagonas appellaret. notum est de Phrygibus proverbium ‘sero sapere,’ quod stuporem in iis arguit. Paphlagonas male audiebant διὰ τὴν φωνὴν ἀνηγέρει πρότερον αβούν ἔνταξιν stridorem, ut Suidas refert. Forte etiam ut accolit Phrygum, eodem viatio notati sunt. *Cellar.*

Per interpretem] Hoc est, internuntium et medium aliquem, ut videtur intellexisse Freinsheimius. At vero interpretem hic intelligendum proprie, ac de eo, qui exponit ignotum alterius sermonem, vel illud ostenderit, quod præmittitur, tamquam absurdum, iniqnum, superbum de Philota, fuisse natum Macedonem, hominem ejusdem linguae. Ut vix dubitem, quin scripscerit Curtius *per interpretem adire*, est autem *adire optimis scriptoribus*, ‘agere cum aliquo,’ ‘negotiorum causa aliquem compellare.’ Sic Noster VIII. 13. ‘Legati Abisari adiere regem.’ Itaque sententia ; Philotam agere superbe etiam in ipsa defensione sua præsentique negotio, quod compellare Macedonas noluerit sermone patrio, verum eo, qui exponi debuerit per interpretem. *Scheffer.*

§ 5 *Nam cur Hammonem]* Vulgo, *Cur Hammonem consuli vellet?* Sigebergenses membranæ, *Nec vero Hammonem consuli vellet:* mihi, ut verum fateor, nec hoc, nec illud satis placet. *Modius.*

Eundem Jovem arguisse] Nescio quomodo hiulca maleque coherentia hæc videntur. Et quid hic nomina-

tim memoratur Jupiter, cum proxime antecesserit de Hammone? videtur itaque hic locus ita formandus: *Cur Hammonem consuli vellet eundem, cuius arguisset mendacium, Alexandrum filium agnoscens.* Oratio planissima, longe mellor vulgata. Scheffer.

§ 6 *Cujus custodia*] Aliter impressi, et forte etiam rectius: *et pecunia, qua ejus custodia commissa sit.* Modius. Verba hæc constitimus, ut in MSS. esse dicuntur. Freinsh. Libri veteres alii, *qua ejus custodia commissa sit.* Alii omittunt *qua*, alii *cujus custodia*. Verissima lectio videtur: *et pecunia, ejus custodia commissa, perditos hom.* Scheffer. Forte, *qua custodia ei commissa.* Heinsius.

§ 8 *Maxibus cornu*] Alii ipsorum; puto ex glossa esse annexum, et idcirco, parum hoc nimirum faciens, delendum. Scheffer.

Rex] An repeti placet ex præcedenti dictione, *At rex.* profuerit hoc vinciendæ sententia: cuius tamen rei non admodum studiosus est Curtius. Freinsh. Feinshemio videtur *at rex vinciendæ sententia aptius,* quasi *at excidisset propter eamdem syllabam in præcedentibz verbo.* Cellar.

§ 9 *Torqueretur, sive*] Iterum impressi: *Rex in concionem reversus, sive ut in custodia quoque torqueret,* *sive ut diligentius cuncta cognosceret,* consilium in posterum diem distulit. *Quamquam in, &c. pessime.* Modius.

Concilium] Recte de concione, cum consilium mox de amicis regis ad consilendum exhibitis: errarunt autem in his vocibus frequentissime librarii, sed explicuit differentiam doctissime, ut omnia, J. Fr. Gronovius ad Livii XLIV. 2. et ex hoc loco patet, concilium non differre a concione, ut recte censem Cl. Davies. ad Cæsarem Bell. Civ. II. 80. et merito ridiculus est J. Godwinus ibid. qui 'in concilium paucos convenire' affimat; cum 'in consilium punci, in concilium omnes coenant.' Snak.

§ 10 *Obrui saxis*] Hoc parricidum reorumque majestatis et cædis supplicium, vel nt telis confoderentur. Hoc supplicium etiam Orestes timuit apud Euripidem: *κυρλα δ' ηδη θημέρα, Έν γ' δολοῖς ψήφον* 'Αργείων πόλις Εἰ χρῆ θαυμά τὸ λαυτόν πεπρόματι, *'Η φοργανον θήκαντ' ἐπ' αὐχένος βαλεῖν.* Hæc dies autem dicta In qua ferent sententiam Argivi, *An oporteat nos mori lapidente saxo;* *An acuto ene ferire collum.* Raderns.

Cœnus] Mirum hoc de Cœno, qui modo ipsum tormentis subtrahere volebat, eum jam contra aliorum sententiam suadere quæstionem. Nisi forte hoc voluit ad purgandam suspicionem, quam incurrire illo consilio potuisse supra ad vi. 9. 81. notavi; nescio quid pro illo, an Curtio dici possit. Freinsh.

Dixerunt] Forte duxerunt. Hein-sius.

§ 12 *In intimam*] Plut. cap. 88. narrat non quidem interfuisse quæstiōni, sed exaudisse foris, velo discretum, 'quod visum arceret, audiūs non adimeret,' ut loquitur Tacit. XIII. 5. 2. Freinsh.

§ 13 *In conspectu, &c.*] Exempla ejusmodi sævitiae apud Langlæum Semestr. IX. 13. Herald. ad lib. I. Arnobii. Gebhard. Crepuscul. I. 15. satis explicantur. Freinsh.

§ 15 *Tum corripitur*] Adhuc impressi, dum corripitur, dum obligantur oculi; et quid ni ita legatur potius? Modius.

§ 16 *In potestate*] Ut nec clamaret, nec ingemisceret: ut 'plerique' in I. I. § 23. de Quæstiōne. Philotas ergo primum sano adhuc et integro corpore fortissime et constantissime verbera, faces, et cruciatus pertulit; at ubi corpus exulceratum est, cœpit fateri. His plane contraria scripsit Plutarchus Alex. cap. 88. 'Inde correptum torsennit assistentibus quæstiōni regis amicis, et Alexandro pone obtensam aulæam exaudiente.

Quo tempore eum dixisse aiunt, cum miserandis et abjectis vocibus precibusque Philotas Hephaestionem compellaret; adeone mollis tu, Philota, et effeminatus tantas res moliebare.' Alias cap. 86. ut strenuum, ferreum, et laborum tolerantem laudarat Plutarchus. Ne tamen videantur pugnare inter se Curtius et Plutarchus, dici potest, primum tormenta fortiter a Philota exantata, dein lacerato et exulcerato corpore ad preces descendisse. *Raderus.*

§ 18 *Per Alexandri salutem]* Per Genium, seu Τύχην regis, ant Cæsaris jurabant veteres Pagani; per salutem Principis Christiani, ut docet Tertullian. Apologet. cap. 32. 'Juramus, sicut non per genium Cæsarum, ita per salutem eorum, quæ est augstior omnibus geniis.' Arcad. et Honor. I. xli. Cod. de Transact. 'Qui nomina nostra placitis inserentes salutem principum confirmationem initarum juraverint esse pactio- num.' Ita Theodosius minor Eudociam conjugem suam adegit, ut per salutem suam juraret, se comedisse pomum. *Raderus.*

§ 19 *Ludificari cum]* Lego, *ludificari rem*. Heinsius.

§ 20 *Propinqui eorum]* Hanc legem, ut nimis rigidam, postea abrogavit Alexander. Unde Auctor sub- jungit: 'legem se supplicii conjunctis sonitum remittere.' Et viii. 8. 8. ad Hermolaum Alexander: 'Olim istum morem occidendi cum scelestis insontes propinquos parentesque solvi.' Quod etiam justitiae convenientius, ut poena teneat solos delicti autores. *Loccen.* Add. P. Fabr. Semestr. iii. 8. *Freinsh.* Forte, *Ut propinqui reorum.* Heinsius.

Legem se supplicii] Ita emendavit Palmerius meus. membranæ habebant, *legem se supplicio conjunctorum sonitus remittere edixit;* editi libri, *legem se supplicio conjunctis sonitum remittere edixit:* ineptissime et hi, et

illæ. *Modius.* Ordo est: Remittere se legem conjunctis sonitum, et hoc quidem planum: quo autem pertinet illud *supplicio?* num ad *conjunctis*, ut *conjuncti supplicio* sint, qui sebiro idem supplicium cognatur? Atqui sic non hic intelligendi, sed qui *conjuncti* propinquitate. *Conjungetur* enim non ob *supplicium idem*, sed *supplicium idem subibant*, quia erant *conjncti*. Metuo igitur, ne exciderit particula, legendumque sit: *legem se de supplicio*, et hoc eo magis, quia libri quidam habent *supplicii*, quod illius *de supplicio* interpretationum atque glossa est. *Scheff.*

§ 21 *Et vera confessio, et falsa dicentibus idem doloris finis]* Ulpianus in l. i. § 23. de Quæst. Val. Max. viii. 4. et Langæus l. ix. Semestr. c. 1. 2. plura notarunt de quæstionum et tormentorum lñbrico et anticipi modo. *Loccen.*

§ 24 *Amisimus regem]* Editiones, *Amisimus Alexandrum, amisimus regem*, et forte ita legendum est. *Modius.* Non forte, sed certo, sed omnino legendum vulgata iteratione, *Amisimus Alexandrum, amisimus regem.* Sed has non necessarias mutationes nec vacat omnes persecuti, nec est sane hic propositum nobis. Indignitas tamen rei sœpe cogit, ut vindicem et retraham vel in transitu, quam imerito multa nimis in exsilium acta. *Acidalius.*

§ 25 *Nostrone sanguine Deum fecimus, qui nos fastidiat]* Pro fecimus, libri alii habent *jactat*, alii omitunt plane. Mihi vel ex hoc ipso, quod in aliis sit *jactat*, in aliis *fecimus*, liquet, neutrum esse Curtii, eumque id per retinente figuram omisso, quod apponendum fuit, ut sit in oratione indignantium. Ergo locum ita lego: *Nostrone sanguine Deum? qui nos fastidiat?* qui gravetur mortaliū adire concilium? debent onnia intelligi, ut dicta sint per indignationem. Cur,

ait, nos fastidit, qui tamen eum Deum fecimus? et cum ipam fecerimus, cur non facere et nos possimus, modo velimus esse viri, nec ferre Alexandrum has injurias, et vel per cædem ejus ulcisci. Neque est, ut metnamus penas. Quis enim proavum ejus, quis deinde Archelaum ultus est?

Scheffer.

§ 26 *Quis proavum hujus?* Lege, quis proavum hujus Alexandrum. Modius. Videamus quomodo Alexander Amyntæ F. Philippi, patris Alexandri M. dicatur proavus Alexandri M. cum tantum fuerit paterus ejus. Philippi semper patri frater. Amyntas enim Philippi pater Amyntæ Aridae P. trigeminus habuit liberos virilis stirpis ex Eurydice Illyride, Alexandrum, Perdiccam, et Philippum Alexandri M. patrem: qui omnes ordine post Amyntam patrem regnabant. Idem Amyntas auctore Justino lib. vii. ex Cygæa alia conjuges tres itidem mares, Archelaum, Aridaem, et Menelaum. Itaque paterus fuit, non proavus Alexander Amyntæ filius. Nec potest intelligi prior Alexander Amyntæ Alcete F. Quia inter Alexandrum Amyntæ, et Alexandrum Alcete sex reges intercesserunt, nec præter Alexandrum M. et Amyntæ F. Alcete fuit nullus Alexander in stirpe Carani. Alexandrum ergo patrum Alexandri M. a Curtio proavum dictum censeo, non ordinatiorum, sed regui administrati. Ita omisso Alorite, Alexander Amyntæ F. Philippus frater, Alexandri paterus, ejusdem est et proavus. Paterus, quia Philippi frater fuit, proavus, quia ante Philippum regnavit Perdiccas, Avus ratione regni, paterus ratione sanguinis. Ante Perdiccam (omisso Ptolemaeo) Alexander itidem paterus sanguine, proavus ratione regni et regum. Alorites autem omittitur, quod non fuerit ex genere Carani. Raderus. Proavum hujus Alexandrum] Duos hoc nomine Mace-

donis reges offert historia, ad quos ista trahi possint, Alexandrum cognomento Divitem, et alium, Philippi fratrem, hujus Alexandri patrum. De hoc Raderus accipit, et ut omnia rectius quadrent, miram genealogie rationem comminiscitur, proavum dici contendens, qui tot ante gradibus regnum tenuisset, quasi contentas Vespasiani patrem recte dici Vitellium, avum Othonem, proavum Galbam. Verum etiam sic opus habet ejecto Ptolemaeo Alorite, quod ille non fuerit, nt illi quidem fingere luet, ex genere Carani. At si genus aspiciendum est, cur a successionibus regum appellations cognationis trahit? aut si attendenda successio, cur generis requirit propinquitatem? Certe si nullum aliud esset argumentum, hunc Alexandrum a Curtio non indigitari, nisi hoc unum, quod tam male assuritur, sufficere potuisse. Sunt autem præter id duo satis validæ, primum quod ante ceteros hujus casum ponit, etiam vocula deinde innuens, priorem imperfectum; alterum, quod posterioris Alexandri mors non neglecta, sed vindicata fuit, a fratre Perdicca, qui percussorem ejus Alorites Ptolemaeum regno simul vitaque privavit, ut apud Diod. xv. 77. legitimus. Ergo potius ad Alex. divitem, qui et Philellen, ista verba pertinere videntur: quem quod proavum appellat Curtius, cum esset abavus; nihil mirum aut insolens facit. Inculandum enim est denuo, quod de confusis cognationum vocabulis supra semel iterumque monuimus. Eadem plane videtur esse caussa Libanii Declamat. xvi. qui eum Alexandrum, quem nostri proavum vocat Curtius, ‘avum Philippi’ appellat, πρόγονος hæc enim vox etiam pro ulterioris gradus avis accipi potest: quomodo et Latina apud Juvenal. viii. 134. ‘De quoquaque voles proavum tibi sumito libro.’ Freisch. Abavum, an patrum? hos solos hoc nomine usos

novimus, non proavnum. Nec unus in ea gente Perdiccas aut Archelaus. Priors occisos a suis esse non constat: Postiores occisi quidem, sed patrui tantummodo. Nec Archelaus rex, sed privatus fuit, Justin. VII. 4. Hegelochus autem voluit regum exempla impune interfectorum proferre. *Cellar.*

Archelaum] De rege Archelao Curtium sentire necesse est, cum hic exempla eorum referat, qui reges impune occiderunt. De Perdiccas nece diversa sentiunt autores, quos vide in Reineccii regno Macedonico. *Freinsk.*

Interfectoribus] Soli Alexandro Lyncistæ. Justinus XI. 2. 1. ‘Ante omnia cædis conscos ad tumulum patris occidi jnssit, soli Alexandro Lyncistarum fratri pepercit.’ Et ipse Curtius IV. 7. 27. ‘Philippi autem omnes interfectores fuisse supplicia.’ Justinus tamen VII. 9. 1. etiam Olympiadem, adeoque ipsum Alexandrum concussum fuisse cædis Philippi testatur, imo Pausaniam percussorem Philippi ab Olympiade fuisse subornatum et immissum in Philippum conscient etiam ipso Alexander. Quæ omnia Alexander dissimulavit. *Raderus.* Intelligit igitur hic solum Lincestem Alexandrum, de quo mox VII. 1. 5. quod autem *interfectoribus* ignotum, plurative dixit, facit ad intendendam vim orationis. Tale est illud apud Tacitum I. 10. 6. ‘*Interfectos Egnatios, Julos,* &c. cum unus Egnatius, unus Julius fuisse interfector, et alia sexcenta. *Freinsk.*

§ 28 *Accersi eum placuit]* Cum nescio quibus mihi rem esse malim, quam cum operis typographicis. Ecce enim, cum hæc vulgo ita legerentur: *Accersiri eum placuit ac venire: codemque sermone ultra repetito adjicit, &c.* quo pacto nullo modo ferri poterant, emendassemque de consilio Palmetri: *Accersi eum placuit, venit, codem-*

que, &c. fecerunt ex eo illi, quod vitiouse excusum hinc te, lector, corrigerem velim. Modius.

Proximas a nobis partes] Secundas a ducibus Parmenione, et Philota in perpetrandâ regis cœde partes. *Cellar.*

§ 30 *Proximi sceleris]* Prorsus antea legebatur; quod nemini animadversum demiror sane: quomodo enim prorsus sceleris expersa dici poterit, qui tantum facinus mente agitat? *Modius.* Mili liquet legendum *prioris.* Sic mox num. 85. ‘Qui proximi sceleri participes esse arguebatur.’ *Freinsk.* *Prorsus sceleris expersi*] Illius nempe coniurationis, enjus Dymnus socius fuerat: aliam enim ipse jam confessus est. *Cellar.*

§ 31 *Ipsis quoque]* Vulgo, ipsi quoque, quod sane de illis talibus ducibus, etsi Philotæ inimicis, credere tamen non possum, eo usque crudelitatem suam extendisse, ut funestissimorum tortorum carnificumque munia ipsi obirent. *Modius.*

§ 32 *Occidendi regis causa]* Forte occasio, vel ansa. *Heinsius.*

§ 33 *Repræsentasse]* Plerique habent, *repræsentare*, unde suspicor scripturam veram, *repræsentare se consilium.* Librarins inepti junctim scripserat ista duo vocabula: inde vitinum exortum. *Scheffer.* *Repræsentare consilium]* Consilium exsequi, in opus et effectum dare. Ita J. Fr. Gronovius interpretatur, cni summo viro hujns periodi, misere alias vexatae emendationem debemus in libro de Pecunia Veteri I. 6. At nescio quomodo Freinsheimi notas ad hunc locum citet Cl. Daviesius ad Hirtii Comment. de Bello Alex. cap. 70. cum hic non repræsententur. *Snak.*

Auctorem si] Menbranæ, cuius patrem fuisse auctorem nisi crederent, &c. Sed pessime. *Modius.* *Patrem fuisse auctorem]* Melioribus libris constanter abest vox auctorem, quod suspicionem mihi non ineptam, ut puto, pa-

rit, esse eam glossema vocis patrem, quam non vulgari significatu hic positam, aliquis ad picto receptiore vocabulo exponere voluerit. Sensus igitur est: Totum se consilium exposuisse, suum illud esse, nec quemquam alium auctorem ejus nominare posse: nimis illius ultimi, quo occupare destinaverat patria obitum. At si alios forte concios aut suggestores ab eo velint exprimere, nec se patrem (h. c. auctorem) ejus fuisse credant, non se recusare tormenta. Ea notione Ovid. ex Pontio iv. 5. 29. ‘Quidque parens ego vester agam,’ Græco more. Atheneus princ. operis: ‘Αθηναῖος μὲν δῆται βίβλου πετήρη. Maximus Tyrius Sermone octavo: ‘Ἄλλα ἔτει Μαρτινῆι, ἔτει καὶ Λεοφύλα τις ἦν ἡ τοῦ λόγου μάτηρ.’ Freinsh.

Recusaret illi] Puto et huic loco accidisse, quod superiori, scribendumque esse, *recusare, et illi conlocuti, &c.* Debet sane τὸ recusare superioribus respondere; in iis vero *repräsentare, non repräsentaret.* Scheffer.

§ 34 *Et ipsum]* Forte, *sed ipsum.* Heinsius.

§ 35 *Demetrius]* Omnia quæ ad hanc conspirationem pertinere videbantur, contraxisse Curtium appetet. Nam Arriaens III. 5. 25. non eodem loci, quo Philotæ detecta fuerat conjuratio, hoc est, apud Zarangos, sed in Arimaspis fuisse comprehensum tradit, sufficto in locum ejus Ptolemæo Lagi filio. Freinsh.

Et cultu] Forte, *et cultus.* Heinsius.

§ 36 *Ut incideret]* Illud ut in vulgaris codicibus omissum elegantius hujus periodi multum delibabat. Modius. Verbum *incidere* vim proprie non eam habet, ut opera dedita quantator, sed casu offeratur. Ideo maxim hic, *ut inciderat, quod est, cum incidisset.* Acidalius. *Incideret]* Alii, *ut incideret;* unde Acidalius, *ut inciderat.* forte pro *incideret* legendum

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

incident, aut etiam prorsus expungendum. Freinsh.

§ 37 *Vox sanguisque defecrat]* Prætimore et conscientia sceleris. Infra VII. 7. 26. ‘Ille exsanguis adtonique similiis stabat per metum etiam voce suppressa.’ Ammian. de Chonodamaro XVI. 33. ‘Trabebatur pallore suffusus, clandestine noxarum conscientia lingnam.’ Idem XVII. 25. de Zizai Sarmata: ‘Amisso vocis officio præ timore.’ Adde Tacit. III. 10. 4. et XV. 66. 3. Vide Parmi Mellificum Atticum p. 284. ita fere Iustin. XXXII. 2. 3. ‘Demetriam turba querelarum confusum repente obtinuisse.’ Freinsh.

§ 38 *Nominati patrio more]* Editi, omnes ergo a Nicomacho nominatos more patrio dato signo saxis obruerunt, quod perinde est. Modius. Omnes ergo a Nicomacho nominati more patrio, dato signo, saxis obruti sunt] Alium morem Arrianus ingerit, qui non saxis ait obrutos, sed confessos telis, sive χρωσακοντισθῆναι: quod sequenti quidem libro apud Nostrum Lyncesti Alexandro evenit: etsi et ibidem in Polemonem saxa moliuntur, sno quidem, ut iterum addit, more. De cetero, cavillari Curtium hic et insimulare negligentiae possis, qui dicat a Nicomacho nominatos omnes supplicio affectos. Id vero falsum, ac duplice quidem modo. Nec enim illi omnes, neque rursus ii tantum. Primum non omnes. Impunis enim Amyntas, qui superius et ipse a Dymno inter concios Nicomacho detectus. Et verisimile, quotquot ab illo Nicomachus hic acceperat, eorum neminem subtraxisse, ut nec addidisse quemquam, de quo alter forte tacuisset. Ille autem supra: ‘Simul gratulatur, quod fortissimus juvenum non dubitasset se adjungere Demetrio corporis custodi, Pencolao, Nicanori. Adjicit his Aphebetum, Locenum, Diogenem, Archepolim, Amyntam.’ Hic postremus certe libro

4 H

deinceps caussam pro se dicit, et absolvitur. Ac suspicari liceat, præter hunc alios etiam fortasse nonnullos judicium ac supplicium effugisse. De quibus quicquid sit, Amyntas certe palam non una interemtus. Non igitur omnes prorsus, qui a Nicomacho nominati. Jam neque illi tantumnam etiam Philotas ipse, et Calis: quos manifestum item est ab indice nequaquam nominatos. Quid verbis igitur istiancipitibus faciemus? Excidiisse Curtio imprudenti ipsi credemus? an fraudem hanc ei librarios fraudos? buc inclinem magis. At emendationem quam opportunam inveniemus? Audacia magna utendum sit; quam ego hujusmodi vix mihi permiserim, a Macedonibus damnati. Mos quidem ille Macedonum vetustus, ut ipsorum cogitio esset, quem et Noster ipse nos docuit hoc libro: 'De capitalibus rebus vetusto Macedonum modo inquirebat exercitus. In pace erat vulgi. Nihil potestas regnum valebat, nisi prius valuissest (nescio quid occulti hic mendi) anchoritas.' Itaque et Alexander, 'Macedones,' inquit, 'de te judicaturi sunt, et ipsi Macedones Philotam inquinare innoxios velle suspicabantur.' Sed utcumque hoc firmemus, a recepta lectione nimium recedit. An ergo potius? omnes ergo etsi a Nicomacho nominati. Sic omnem facillime eludamus objectionem, neque Curtium tamen scripsisse sic facile problemus. Alii viderint hoc. Acidalius. Duplex hic in Curtio (certe non in Curtio) peccatum, quod Acidalius quoquo modo castigare conatus est. Primum, quod omnes a Dymno nominatos affirmet signo dato axis obrutus, cum Amyntas fuerit absolutus. Deinde quod præter hos a Dymno delatos etiam Philotas et Calis sint occisi. Primum Acidalius librariorum vel operarum fraude errorem admissum putat, qui Amyntam adjecerint, vel certe Curtio imprudenti excidiisse.

Labes has duobus modis emaculare stndet, e quibus tamen illi neuter satis (nec immerito) placet. Nam in vicem illorum Curtii verborum, a Nicomacho nominati, ista substituit, a Macedonibus damnati: sed quia longius a Curtio abeunt, aliter emendavit, Omnes ergo etsi a Nicomacho non nominati. Duas ut vides voculas ad Curtium adjecit, etsi, et non: neque tamen Curtium ita scripsisse facile, inquit, probemus. itaque concludit, 'alii viderint hoc.' Ego sic existimo, vel nullum omnino in his Curtii verbis errorem inesse: vel per aliquem sciolum adjectam vocem Amyntam, quod et ille postea sit in judicium productus, quamvis absolutus. Nullus error erit, si dixerimus, Amyntam alium fuisse a Nicomacho nominatum, non hunc jndicio absolutum, sed cum reliquis damnatum et occisum, adeoque hos duos tantum cognomines fuisse, non unum cumdemque. Multi enim eadem tempestate Amynta fuerunt, et crebrum apud Macedones nomen Amyntæ, quod supra demonstravimus. Et hic inter conjuratos Nicanor etiam exprimitur, cum et Parmenonis F. paullo ante extinctus Nicanor diceretur, et alias rursus Nicanor egregius bellator laudatur, sicut et multi Attali. Erit ergo hic vel δυμνη, vel certe Amyntæ nomen glossæ caussa ab imperito adjectum. Nam hunc Amyntam qui absolutus est VII. 1. hic nullo modo Curtius intellexit, quod vel inde certissime constat. Primum quod occiso demum Dymno, et Philota sub quæstione laborante hic captus sit, ex eo maxime, quod frater ejus natu minimus Polemon cum aliis profugere, et suspicionem Alexandro coniurationis, et Alexandri amicis injecevit, non, quod nominatus a Dymno sit. Deinde quod nec in accusatione Alexandri ulla mentio facta sit Dymni, quasi Amyntæ nomen ediderit, nec Amyntas in causa dicensa ul-

lumi de Dymni delatione vel indicio verbum fecerit, quod tamen imprimis grave fuisse argumentum, et solum difficillimum, quodque Philotas maxime in sua defensione usit. Vel ergo alias Amyntas huic cognominis, vel ab librariis adjectas. Omnes autem a Nicomacho nominatos ait interfecitos, non propter Calin et Philotam, de quibus jam per se constabat, sed Demetrium corporis custodem, qui ad id usque temporis pernegerat, se vel socium, vel concium fuisse coniurationis : quod ex Curtio aperte constat, qui docet, productum Demetrium multa adfiratione, et animi constantia vultusque nutibus abnusse, quidquam sibi in regem cogitatum esse; donec per Calin proditus, cum aliis quoque lapidibus est tumulatus. Ergo omnia Curtii verba bene se habent: nec Curtio quidquam peccatum, aut erratum: sed Amyntas vel alius fuit, vel per impe ritum librarium insertus, et in Curtium, praeter mentem Curtii, admis sas: itaque Acidalii emendationem nihil hic moramus. *Raderus. Omnes ergo]* Adversus molitiones Acidalii, qui argutatur, Curtium hic duplice nomine accusari posse negligenter, quod omnes a Nicomacho nominatos saxis obrutos scripserit, quasi aut omnes illi, aut praeter eos nemis fuisse ponitus; bene tuerur auctorem Raderus: nihil hic esse mutandum, nec pro a Nicomacho nominatos, audacissima conjectura legendum a Macedonibus damnatos: neque, *etsi a Nicom. non nominatos*. Sed et Amyn tam, quem a Nicomacho nominatum Acidalius evasisse supplicium putat, non esse eum, cuius statim libro seq. ampla habetur mentio. Deinde hic dici, *omnes a Nic. nominatos*, non propter Calin et Philotam, de quibus jam per se constabat, sed Demetrium et alios cum eo antea nominatos. *Freinemus.*

Saxis obruti sunt] Qualis mos pa-

trius fuerit, Curtius paullo post etiam declarat, cum ait, ‘Et ceteros quidem placebat Macedonum more obrui saxis:’ quo vero supplicii genere Philotas et ceteri conjurationis participes affecti sint, auctores inter se dissidentiunt. Curtius Macedonum mo re aaxis obrutos ait. Diodor. Sic. XVII. 80. capitali supplicio affectos. At Arrianus nr. 5. Philotam ceterosque omnes insidiartum conscos a Macedonibus jaculis confoscos. *Pepma. Brisson. de Regno Persarum lib. II.* pag. 262.

§ 39 *Magno non modo salutis, sed etiam vita periculo liberatus erat]* In speciem blanditur doctissimi viri P. Rubenii conjectura, *sed etiam invidiae*. Sed vera, pace ejus manum dicam, non est. Ut quid enim dicat post salutem demum de invidia? vera sententia altius in *vita* vocabulo latet. *Salus* de praesenti coniuratione dicta est; *vita* de eo tempore, quod post eam victurus erat Alexander. Itaque ait Curtius, non solum iu præ sens salutis regis, sed vita etiam post vivendæ palam damnato et convicto hoc pari consultum fuisse. Judicat que tantum amicorum utrius occisorum in exercitu fuisse, ut nisi de scelere eorum constitisset, tota vita Alexandri intuta futura fuisse a vindicationibus defunctorum. *Vita* non quod solet, sed ipsum universum vitæ tempus atque ordinem designat. Ut alibi ad Gratium nobis notatum de hac voce. *Barthius, Advers. XXVIII. 6.* *Et invidiae]* Insignis haec est correctio Rubenii Elector. cap. 33. *non modo salutis, sed et invidiae*. Alexander, inquit, non solum salutis et capitatis discrimen effugit, sed etiam invidiae et calumniarum flammanum, per confessionem hanc Philotæ. Qnod egregie firmant sequentia, et simili mus iste locus Tacit. xv. 73. 1. ‘Ne ro vocato senatu, oratione inter patres habita, edictum apud populum, et collata in libros indicia, confes-

sionesque damnatorum adjunxit. Et enim crebro vulgi rumore lacerabatur, tamquam viros insontes ob invidiam aut metum extinxisset.' Idem nostro anno factum vidimus. Non enim falso conquerebatur Domitianus apud Sueton. 21. 1. 'Conditionem principum miserrimam, quibus de conjuratione comperta non crederetur, nisi occisio.' Certissima igitur est emendatio Viti ingeniosissimi : quamquam eam refellere conetur Doctus Adversarius scriptor xxviii. 6. defensa vulgari lectione etiam vita. Ei jam respondimus quærenti, cur post salutem Curtius demum dicat de invidia. Quod antem ipse vitam sic distinguit a salute, ut totius vitæ cursum atque ordinem designare dicat, id vero non magnopere ad rem facit, nec a vita sufficienter distingnit salutem : nam si semel salutis fecisset naufragium, certe jam de eo vitæ tempore atque ordine supervacaneum erat quærere. Post hæc scripta, cum viderem jam in Edit. receptam esse Rubenii cor-

rectionem, ego quoque exprimendam putavi. Freinsh. Rubenii Elect. cap. 33. hæc correctio est, quam laudavit Freinsheimius, expressit Tellierius. Vulgo vita periculo, quod tamen Barthius Adv. xxviii. 6. defendere præ illo conatur. Cellar. Adsentitur Cl. Rubenio etiam Cl. J. Pontanus in Epist. quarum Syllogen publici juris fecit doctissimus A. Matthæus. Snak.

Philotas] Hic vero dele vocem *Philotas*, quæ tam manifesta temerariæ glossæ, ut mirum sit, band etiam pridem deprehensam. Curtius quidem si addidisset, non eo quo nunc est loco, sed initio statim posuisse. Sed nec addidit, nec opus fuit, cum in medio non alium quam *Philota* designarit. *Acidalius*. Eademque erat Bongarsii sententia, vocem eam aut ex glossa esse, aut lineæ superiori proxime interjiciendam. Cui etiam supra n. 30. eliminandum id nomen videbatur, in his, nec ab ipso *Philota*. Freinsh.

LIBER VII.

CAP. I. § 1 Postquam desierat esse]
 Post fata enim invidia quiescit, et
 semper in desiderium, aut misericordiam
 convertitur. *Liv. vi. 20. de M. Manlio* dejecto per Tarpeii saxi præ-
 rupta: ‘Populum brevi, postquam
 periculum ab eo nullum erat, per se
 ipsas recordantem virtutes, desideriu-
 m ejus tenuit.’ Et *Nepos Dion. cap.*
10. ‘Sic subito misericordia odio suc-
 cesserat, ut eum suo sanguine, si pos-
 sent, ab Acheronte vellet redimere.’
Cellar. Ex Loccenio.

In misericordiam virtutis] Jam supra
 ita hunc locum esse emendandum mon-
 nui. *Modius. Vertit]* Hanc lectio-
 nem merito præfert Modius Novant.
Epist. 99. probante Manntio ad Sal-
 lust. *Catil. cap. 6.* manifestum enim
 est præterito tempore hæc concipi a
 Curtio: nam si præsens esset, haud
 scirem *vertit* præferrem, an *vertitur*;
 cum et hoc recte dicatur, et illud
 blandiente novitate a multis, ut in
 ejusmodi loca inciderunt, Intempe-
 stive et nulla urgente causa, intrudi-
 soleat: quasi in hoc consisteret opera
 Critici, ut alia faceret quæ repererit,
 non ut meliora: sunt enim in quos
 egregie convenit Apophthegma Spar-
 tani regis, qui conspiciens arborum
 truncos in quadratas træbes dolari,
 ait: ‘An si quadratæ arbores nasce-
 rentur, rotundas facheretis?’ *Freinsh.*

§ 2 Primus] Philippi patria Alex-
 andri missu. *Diod. Siculus vi. 92.*
 ‘Hoc anno Philippus rex summus
 belli dux a Græcis factus, bellum
 Persicum inchoavit, ac statim Atta-
 lum et Parmenionem, cum parte co-
 piarum et mandatis, ut urbes ibi
 Græcas liberarent, in Asiam præmi-
 sit.’ *Raderus.* Adde *Justin. ix. 5. 8.*

Gemistum lib. II. Freinsh.

§ 3 Philippo] Quanti fecerit Par-
 menionem Philippus, docet in *Apoph-
 thegmati* Plutarchus cap. 29. ‘Phi-
 lippus Atheniensem landabat fortu-
 nam, qui quotannis decem impera-
 torum deligendorum copiam habe-
 rent: se dicebat intra multos annos
 unum modo ducem reperisse Parme-
 nionem.’ *Raderus.*

Occidendi Attalum] Vide Suppl. II
 10. *Cellar.*

Non atio] Quam Parmenione. Errat
 enim, qui putat Philotam hic signari.
 Cædem autem Attali non Parmenio-
 ni, sed Hecatœ adscribit Diodor.
xvii. 2. Videntur conciliari posse, ut
 Hecatœ opera magis, Parmenionis
 vero consilio, perpetratum sit faci-
 nus. *Freinsh.*

§ 4 Ottovita] Contra militare otium
 multa collegit Gruterus *Discurs. ad*
Tacit. cap. 39. quem adi. Ceterum
 mirum est, eadem hæc verba et apud
 Senecam legi *Epist. LVI. 16.* ‘Num-
 quam vacat lascivire districtis: ní-
 hilque tam certum est, quam otii vi-
 tia negotio discuti.’ Sic *infra vii. 3.*
5. Noster: ‘Nationem ne finitimus
 quidem satis notam.’ at *Seneca Epist.*
LIX. 18. ‘Gentes ne finitimus quidem
 satis notas.’ Uter ab altero mutuatus
 est? an uterque potius ab alio? hoc
 credam. Revolutus ad otium militum,
 adscribam insignem locum Cæsaria
 de *Bell. Civ. II. 80.* a Grtero præ-
 termissum: ‘Erant sententiae, quæ
 conandum omnibus modis, castraque
 Vari oppugnanda censerent; quod
 hujusmodi (seditionis) militum con-
 siliis, otium maxime contrarium esse
 arbitrarentur.’ Ubi vox ‘consiliis’
 ultimo casu accipienda. *Sensus:*

Inter hæc militum consilia, nihil magis esse contrarium et noxiū rationibus belli, quam otium. Adde Sigoniu[m] in Liviu[m] pag. 55. f. Freinsh.

§ 5 *Apharias*] Editi *Apharias*, in qua voce vide ut acute disputet Henricens. *Modius*. Videtur primus ille Chilarchus esse, qui v. 2. 5. corrapte *Adarchias*, et viii. 1. 36. *Atharias* vocatur. *Cellar*.

Lyncestes Alex.] Justino xi. 2. 2. est 'Alexander Lyncestarum frater.' Vide Diod. xvii. 32. Arrian. i. 8. 2. in quo illa ἐπόροις τε ἀρκετοῖς τὸν φίλον ταρφάντην ex Curtio et Justin. verti potenter, quod primus amicorum ad se venisset. A quo sensu longe abit illud interpretum, quod inter principios amicos ad se venisset; nam vocabulum πόροι ibi non ad dignitatem referendum, sed temporis ordinem. Ita Sam. ii. 19. 20. Semei: 'Agnosco enim servus tunc peccatum meum: et idcirco hodie primus venu de omni domo Joseph, descendique in occursum domini mei regis.' Quo facto veniam a Davide consequetus est: ut contra exempla sunt eorum, qui quod sero gratulatum venerant principibus, offensam illorum incurserunt. quod et de Cicerone legimus. Freinsh.

§ 6 *Suppicio magis*] Sic apud Livium xxxvi. 35. 12. Epirotis 'responsum datum est, quo veniam impetrasse, non caussam probasse videri possent.' Sic apud Justinum xxxii. 1. 4. 'Demetrius veniam patri, non jure defensionis, sed patrocinio pudoris obtinuit: quod ipsum decreto senatus significatum est, ut appareret, non tam absolutum regem, quam donatum filio patrem.' Ex contrario Lucretia Liviana i. 58. 11. 'Ego me, etsi peccato absolvo, suppicio non libero.' Valde enim differunt probare, et ignoscere: quod merito notat in Plancu Vellei. ii. 88. 3. 'Qui clementiam victoris pro sua virtute

interpretabatur; dictitans id probatum a Cesare, cui ille ignoverat.' Freinsh.

§ 7 *Antipatri socii*] Diodorus xvii. 80. 'Propter necessitudinem, quem cum Antigono ipsi intercedebat.' At nulla ei cum Antigono fuisse necessitudo memoratur: deinde credibilis est Antipatri precibus id datum, qui tum per Alexandri absentiam Macedoniae praepositus erat; quam Antigoni, viri quidem jam tum illustris, sed nondum eo proiecti, ut suspicari debeamus, id eum ab Alexandre petere ausum. Vide igitur num in Diodoro scribendum: διὰ τὴν πόδα Ἀντιπάτρου οἰκεῖη γραμμή. Confer. Justin. xii. 14. 1. Freinsh.

Separatus] Satis elegans lectio, sed cui antehabeam illam Bong. 1. *supparatus dolor*. Sane eadem translatione Seneca utitur, Epist. 80. 11. 'Horum, qui felices vocantur, hilaritas facta est: ant gravis et suppurata tristitia.' Erat aliquid θυεῖσθαι. Freinsh. Unus liber Ms. habet *supparatus*, quod Freinshemio non displicet, quia Seneca etiam dixit Epist. 80. 'suppurata tristitia.' *Cellar*.

§ 8 *Quamquam*] Membrana, quem toto, sed non probo. *Modius*. Consentient tamen codices Ms. nec incommoda erit sententia, si restitutur *quamquam*. Snak.

Toto triennio] Computavit simul annum currentem, nec dum exactum: quod frequentissime fieri, præsertim in annis imperiorum recensendis, non uno loco ostendit Scaliger ad Eusebium. Sic et Diodor. xvii. 80. Τριετὴ μὲν οὖν χρόνος ἐφιλακῆ τηρούμενος. At infra viii. 8. 6. 'per biennium dilutus' dicuntur, nimirum non computatis mensibus qui excedeant: quamquam non dissimulo, ibi quoque libros nonnullos habere triennium eadem conciliatnum. 6. hujus capituli: 'Tertium jam annum custodiebatur in vinculis.' Collata hæc cum prima notarum

meorum in Tacitum, ad explicacionem metuam invicem sibi proderunt. Non dissimilis scena est in Liv. xxxviii. 33. 9. Freinsk.

§ 9 *Trepidatio conscientia*] Tacitus Hist. iii. de T. Ampio Flaviano: 'Tamquam nimius pavor conscientiam argueret.' Loccen.

§ 10 *Amyntam*] Non qui superiore libro inter conjuratos a Dymno nominatus fuerat, hic enim supplicio cum aliis affectus fuit. vi. 11. 38. sed Andromenis filius v. 1. 40. 'Principis agminis peregrinorum.' iv. 13. 28. Cellar.

Nam Palemon] Vulgo, *Polemon* vero, inceppe. *Modius*.

§ 11 *Amicorum*] 'Considera quomodo Alexander tractaverit Philotae atque Parmenionis amicos atque familiares : utque Dionis amicos Diognetas, Plauti Nero, Sejani Tibérius torserint atque necaverint,' &c. Plutarch. cap. 10. de Multitud. Amicorum docens non temere sapientem illigari debere potentium hominum amicitias. Freinsk.

§ 12 *Igitur*] Bongarsius putabat deesse in hac periodo inquietas, aut quid tale ; et sane miror non infernum esse a correctoribus, qui tam liberales fuerunt in hoc auctore interpolando : deest enim aliquid sensui. At si vocem *Igitur tollas*, habebis, ni fallor, ipsa illa verba, quæ hoc loco Curtius scripsit. Alexandri enim oratio incipit ab illis, *nec dubitabat*, quod valet, dicebat, se non dubitare. Sic supra v. 12. 7. 'Haud dubitare Artabazos, quon transendum esset : h. e. Artabazos, dicebat non esse dubitandum, quon trans. esset. Freinsk.

§ 13 *Philotas quereretur*] Ita libri scripti ; excusi, cum *Philotas* torqueretur. *Modius*.

Fuga] Cujus *fuga*? *sua* ipsius : nec enim de alia hic agitur : at quid hoc est, apernit *fuga sua* caussam fugiendo? quis credat auctorem sic

loqui? Sane nisi quid aptius commiscantur alii, ego vocem illam *fugæ* remittam iis, a quibus initio intrusa est : qua sublata, recte se habebunt omnia. Pridie quam detergeretur Philota scelus, Amyntam in secreto fuisse: ejus secreti caussam, quidque ibi actum sit, apernisse fratrem Amyntæ, qui profugerit, eoqne modo palam fecerit, se fratresque suos in eodem cum Philota consilio fuisse. Freinsk. Si non e medio sublatam via vocem *fugæ*, tolerabilius erit mutatio, si legas *fuga*, et sententia comodior apparebit. Snak.

§ 14 *Officii specie*] Fuit enim ex armigeris regis, ut patet ex sequentibus. Solebant autem hi per vices comitari regem, corpus ejus custodire, et vigilias servare, qua de re v. 1. Atque de hac vice intelligendum, quod sequitur, 'mirantem, quod non vice sua tali officio fungerentur,' id est, non eo tempore, quo tetigisset eos ordo, sed alio, et extra ordinem. Scheffer.

Amotis longius] *Specie amoris* alii, nec vident illi præcessisse vocem officii. *Modius*. Quidam editi amoris, quæ lectio speciem veritatis habet, ipsam non habet. Freinsk.

Admoris semetipos] Armigeri officio per vices fungebantur : quoniam ergo extra ordinem aliquando Amyntas cum fratribus apparnisset regi, absentibus ceteris, in suspicionem incidit male fidei, aut coniurationis. Cellar.

Quod non vice sua] Leve dicent alii, quod dicam, sed sit interim, dum momenti in eo non nihil. Trajice voculan unam, quod vice non *sua* ; non levissimum id dicet, qui momenti quantum insit in negationum sede, non ignorat. Alexander mirabatur, non, quod officio eo non fuderentur *sua* vice, sed quod fungerentur vice non *sua*. Acidalius.

Et ipsa] Impressi libri, ex ipsa, male. *Modius*.

§ 15 *Equis*] De hoc more interim pauca diximus tununtuaris illis notis ad Tacit. 1. 67. 3. Freinsk.

Respondisse] Ordo postulat, respondisset; nisi hoc argumento est, initio hujus numeri inculcata esse duo verba spuria, accedere, quod. Freinsk.

§ 17 *Minis indicat*] Varie haec leguntur, atque in plurimis editionibus ita: et adjectis etiam superbe minis indicat. Amyntas, facta dicendi potestate, nihil, inquit, interest, &c. in membranis Coloniensibus ita: et adjectis etiam superbe minis indicat. Inde captus Amyntas, facta dicendi potestate. Si nihil, &c. in Sigebergensisibus vero hoc modo: et adjectis etiam superbe minis. Inde jam captum facta dicendi potestate, si nihil, &c. Ex singulis igitur lectionibus delibando optima quæque, et pro captus, sive captum, actum scribendo, locum emaculavi: poterat tamen, cum Sigebergenes membranæ ita jubeant, etiam illud indicat abesse. Recte enim dicitur producere seu productus de hac aut illa re: sed ego nibil hanc partem mutandum censui, quia propriam plane eadem haec vox hic habitationem habet. Modius.

§ 18 *Tum Amyntas*] Sic feci, clare præmittibus libris, Inde captus (alii, captum) Amyntas. leg. enim indicat. Tum Am. quæ particula hic necessaria est. Ita supra vi. 9. 35. 36. vi. 10. 1. ‘Tum Philotas:’ ‘Tum rex,’ &c. Freinsk. Leg. superbe minis index. Actum. Heinsius.

Peto] Mss. petito; forte, petite. Heinsius.

Armiger lanceam dari ei] Vulgo, armigeri lanceam dari jussit. Modius. *Armigeri*] Alii armigeri, quam pro vera lectione habens Gronovius, (ad Liv. xxvii. 24.) jungit cum verbo sequente jussit: eoque firmat lectio nem Curt. v. 6. 8. ut eo loci memini mus. At hic malim armigeri legi, vocemque eam bærere præcedenti-

bus: ut habitus quoque redderetur armigeri, lanceam dari jussit. Quæ levissima distinctiunela duarum rerum scitu non indignarum nos admonet: ut suspicemur armigerum fuisse hunc Amyntam: deinde armigerorum insigne, vel, ut hic vocat, habitum, fuisse lanceam. Prins exinde conjicere licet, quod utique constat honoratioris militis virum fuisse hunc Amyntam. Honoratissimos autem omnium fuisse corporis custodes, supra notavimus: inter illos non fuisse hunc Amyntam ex Arriauo, qui custodum nomina prodit, apparere potest. Fuit ergo, ut omnia credere jubent, inter armigeros: quos proximo honore post custodes fuisse vel ex hoc constat, quod sepe junguntur corporis custodibus: quæ loca noster Iudex exhibet. Ergo Perdiccas, et Leonnatns, viri egregii, ex armigeris erant tum temporis, ut ex Curtio vi. 8. 17. didicimus. Lanceam autem habitum horum, haud dubio autem et corporis custodum, fuisse ex aliquot hujus auctoris locis claret. Ita supra vi. 11. 31. amici regis Philotæ ‘os oculosque bastis everberant;’ quod de his lanceis intelligo, quæ perpetno ipsis ad manum: modo vii. 1. 9. Alexandrum Lyncestem ‘qui proxime adstiterant, lanceis confederant:’ quos autem putamus proximos adstisset, nisi hos, qui hand dubie prodoxerunt enim in concionem, ut supra vi. 8. 24. Philotam: reliqui enim milites phalangitæ lanceas non habebant, sed sarissas. Sic apud Persas fuisse ex Herodoto iii. 128. constat: ‘Darius rex interdicit vobis, ne apud Orcetum fungamini satellitum officio. Hoc illi auditio lanceas deposuerunt.’ Fuerunt enim nihil aliud quam Persarum Doryphori, sive satellites. Inde et aliis ducibus, ut Parmenioni infra vii. 2. 28. tribuuntur armigeri. Clarissimum autem testimonium submisstrat Curt. infra viii. 1. 45. ubi de nece Cliti:

'Alexander raptæ lanceæ ex manib[us] armigeri,' &c. hic est igitur habitus, 'quo Alexandram comitari solebat,' ut mox dicit. Sic enim, et non in quo, legendum esse, ex dictis certum est. Sed qui de ueste acceperunt habitum, particulam istam interponerunt. Sed enim *habitū* hic est modus, seu forma, ut in illis Marcellini XVII. 29. 'Quem habitum caput porci simplicitas militaris appellat.' Freinsk. Gronovius ante hanc vocem interpungit, et *armigerō* tertio casu legit, ut cum *jussit* cohæreat: sed sa- tis florida etiam nativa, ut videtur, est lectio, quam expressimus, Freinshemiana, sola incisione a vulgari dis- crepans. Lancea enim etiam ad *habitū* hujus generis militum pertinebat, interprete ipso Amynta num. 20. *Cellar.*

Jussit] Modo præcessit hoc verbum, ut nibil opus fuerit hic repeti: sed nimirum nimium frequentia sunt in hoc auctore hominum insulsorum *ταργυχαρψατα* quorum plura taciti pretergredimur, ob hoc ipsum, quod non putamus fallere posse jam sæ- pius monitos. Freinsk.

§ 22 *Accepta*] Etsi nec scripti nec così libri aliter, legendum tamen *ex- cepta*. Acidalius. Nondum plane assentior. Freinsk. Forte, *excepta*. Heinsius.

§ 23 *Omnes rei sunt*] Prospera du- ces sibi imputant, adversa militibus. *Cellar.*

Donis honoramur] Stewechius in Arnobium lib. iv. corrigit *oneramur*; quod non placet, ob mox sequentem vocem *onusti*. Berneggerus.

Nos potest] Adhuc vulgo, *quis ferre non potest*; ineptissime. *Modius.*

§ 24 *Adfectus*] Scripti ita de con- jectura, mutata leviter una litera, cum in omnibus librī *effectus* legere- tur. *Modius.* Concinnior interpunc- tio sit ad hoc exemplum: *ad omnes affectus impetu rapimur. Vituperamus, laudamus, miseremur, irascimur, ictumque præsens movit affectio.* Modo In- diam adire, &c. Acidalius. Modo] Sic distinximus, admixtū ipsa sensus structura, quam et Acidalius animad- vertit. Freinsk.

Uicunque præsens movit affectio] Valde mihi hoc est suspectum. Et quis credit, voluisse Curtium, cum præmisisset, *ad omnes affectus*, de- duo repeteret *movit affectio?* Addo quod nihil novi dicatur. Malo itaque hec omnia, *vituperamus, laudamus, miseremur, irascimur, ictumque præsens movit affectio*, pro glossa habere, cum præsentium vox *affectionis* ipsa parum sit probata, certe parum usurpata Nostro tali sensu. Scheffer.

§ 25 *Colloquentium voces*] Exendi- jusseram, *has inter se loquentium vi- ces*, ut in optimo Coloniensi libro legi- tur, in editis omnibus est, *has inter se colloquentium voces*. Modius. *Collo- quentium voces*] Vices Modii quidam liber habet; sed nostri codd. et Grut. omnes consentiant. Adblanditur quidem illud vices, respectu *colloquentium*, et placet; sed quām nec Mastorum varietas, nec sensus desiderat, cur mutemus, nihil est. *Voces* sunt mur- mura, sermones, convicia, rumores dispersi, calumpniæ. Cicero Catil. IV. 7. 'Jactantur enim voces, quæ per- veniunt ad aures meas.' Pro Mar- cell. 'Sapientissimam vocem invitus adivi.' Noster supra hoc c. n. 4. 'Seditiosæ voces referebantur.' n. 22. 'Vox asperior esset accepta.' v. 1. 2. 7. 'Una vox erat pari emissâ consensu.' Virg. Æn. II. 98. 'spar- gere voces in vulgam ambiguas' nam apud eundem VI. 699. 'audire et reddere voces' est 'colloquentium familiariter,' ut ibidem exponit Ser- vius. Smak.

Intra verba] Possis explicare in ver- bis tantum, si andias A. Gellium XII. 13. sic explicantem, qui ibidem in originem vocis inquirit. Sic Noster X. 5. 32. 'Usus Veneris intra natu- rale desiderium.' Ovid. Trist. III. 4.

26. 'Crede mihi, bene qui latuit, bene vixit, et intra Fortunam debet quisque manere suam.' Ubi Nobilissimus N. Heinsius mallet reponi *infra*; quod venustissimus J. Brokhusius nollet factum, qui retinendum *intra* contendit etiam in illo Propertii III. 7. 1. 'Mæcenas eques Hetrusco de sanguine regum, Intra fortunam qui cupis esse tuam.' Ubi etiam segetem exemplorum more sno congesit vir acutissimus et doctissimus. *Snak.*

§ 26 *Proinde ut ad id revertar*] E-mendandum *prævertar*, non redibat ad id, sed accedere jam primum vollebat, quod esset potius. In hoc autem significatu receptum illud verbi lib. vi. 'Ad verum crimen et ad unum *prævertendum* mihi est.' Sic enim ibi recte Modius, cum vulgo item 'revertendum.' Columellæ exemplum ille dat: ubique obvia plura: et habe tamen hic etiam ista paucæ. Tacit. Ann. II. 'Sed *præverti* ad Armenior instantior cura fuit.' Plin. Ep. v. 15. 'Prævertor ad ea, quæ me agentem hic nuntius deprehendit.' Apnl. Apolog. 'Ad epistolas Prudentilium *præverti*.' *Acidalius. Revertar*] Non recte hoc Acidalius, qui hic, et supra vi. 10. 11. *prævertar* legit. 'Reverti' antem utroque rectum esse, noster Index declarabit. *Freinoh.*

Amicitiam] Tota hæc Amyntæ oratio, ut et causa, simillima est illi Terentii apud Tacit. vi. 8. Et membra sane aliquot sunt, quæ Lipsiovidetur hinc translata. *Freinoh.*

Inflator] Nimios est codicem concursus ad retinendam hanc lectio-nem, quam exhibuit Freinshemius, qui tamen in Indice videtur legisse *infiteor*, quum citet hoc loco indicato 'inflari amicitiam.' Plaut. Cistell. Act. IV. 1. 'omnia inflicias ire ea.' Nam ut apud eundem in Menech. v. 8. 'ut quæ fecisti, eas inflicias,' accusativus intelligitur: ita etiam ad *expetisse*, vel subintellecto 'coluisse

amicitiam' referre commode possumus. *Snak.*

Quoque nos, magnosque fructus percepiisse] Haec dubie negligenter operarum hæc in Freinshemii editionibus omissa sunt, quum in omnibus et manu exaratis, et typo expressis sint, nam Blancardus, Tellierius, et Cellarius tantummodo Freinshemii omissionem secuti sunt, ideoque hunc in integrum restituere locum non dubitavimus. *Snak.*

§ 28 *Ab illo traditi*] Cui? Alexandro, sine dubio, Idque per commendationem. At verbum *tradi* absolute ita poni, nescio, an sit receptum: quid? si Curtius ita scripsit, Qui placere vellent tibi? *Tibi ab illo traditi.* An non concinnior, et gravior esset efficaciorque sententia? Quis antem non videt potuisse ineptum librarium omittere illam voculam, tamquam male repetitam? *Scheffer.*

Cujus gratiam expetere; et iram timere possemus] Duplarem, si non significationem, certe vim habet illud, possemus. *Ita fuit apud te, cuius gratiam expetere liceret, expediret, utile eset, et iram timere possemus.* De eleganti hac significatione verbi 'posse' exempla e poësi collegit G. Canterus Nov. Lect. II. 2. Sed et apud alios venustatis canssa magis quam necessitatis adjungitur, ut *expetere possemus pro expeteremus.* Livins XXXII. 18. 'An reverti in Thessalam posset,' ubi illud 'posset' offendit Sigenium, qui pro eo malebat 'prestet,' non sine detimento Latine venustatis, quam ibidem pulchre vindicavit J. Fr. Gronovius, quem vide. *Snak.*

§ 29 *In tua verba tui omnes*] Pertinacissime laudant membranæ. Si non propemodum tuo verberatu ei omnes te *præterentejuravimus*; quomodo etiam Huttenum et Erasmus legisse constat. Sed negant aures meas, esse tam delicatas, quæ adeo insolenti locutione delectentur. Nec sat scio,

quam hæc verba interpretationem recipiant: imo ne Erasmus quidem aut Huttenum scivisse nūquād dicere audeo. Ad nostra faciunt illa Petromii: 'Itaque ut duraret inter omnes tutum mendacium, in verba Lutulpi sacramentum juravimus, urbis vinciri, verberari, ferroque necari.' Modius. *In tua verba*] Multis milibus hæc melior lectio præ ista quorundam librorum, an non propemodum *tua verberatu*; e qua ineptissima tamen affirmare pene ausim in hac meliore etiamnum reliquam vocem *propemodum*, quæ delenda sit et abolenda, nisi mutanda verius, ut *pridem* rescribatur. Ego deleri malim, cui persuasum alienam atque inde natam. Cum primum non intellectum illud esset *in tua verba*, et corruptum *in tua verberatu*, nimium id alicui et indignum visum, verberibus adactos ad juramentum, eoque ut mitigaret, eam voceem addidit: qua nunc reparata vera lectione nihil opus. *Acidalius*.

Aversaremur scilicet quem tu] Membranas, obversaremur scilicet quem tu. Editiones, aversaremur scilicet quem tum: rectasunt nostra. Modius. *Aversaremur* Faber, in Comment. de Magistrat. Rom. qui est in fine lib. I. Semestr. ita legit: quod et aptius esse putem hoc loco, quamquam nec illud adiorum, *adversaremur*, sensu commendo caret. Sapo autem vicem com-mutantur hæc duo verba, et in uno Tacito non unum exemplum reperias. Nos hic iudicium eruditissimi viri, confirmatum uno Ms. Bongars. sequi sumus. Freinah.

§ 80 *Ita si*] Magnus Vir (ad Tac. yr. 8. 2.) tenuiter hic arguitatur, et legendum ait, sed totidem quod volebant esse non poterant. Ita. Sed si a consociis amicos; et id esse ex Amyntas mente, quod facile visurum, qui ipse eam habeat. Ego non habuero igitur, qui non video. Et illam tamen habere videor, et hoc certe video, contra prorsus esse. Nihil inquam

mutandum. Quid enim verbis sensuque clarius sit et elegantius? Utinusque utrumque obscuraveris ac foedaveris particule adversantis insertione, et illa solitaria nescio cujusmodi affirmatione. Valet hic ita, ex eo consequitur, inde fit. Amicitia Philotæ si crimen est, pauci inorum extra crimen, imo nemo: quippe idem in hac causa, fuisse amicum ejus et esse voluisse. Jam omnes idem esse eodem studio affectarunt. Ita si consciens habes, qui amici, et necessare est eosdem habeas, et qui non amici. Et re; et voluntate amici, idem; si iidem et consciis, omnes ergo tui consciis. *Acidalius*.

Nec separabis, qui idem esse voluerunt] Periodi hic sensus est: Si non distinguis inter consciens conjurationis, et amicos Philotæ, et hos seque cum illis vis punire; neque ab amicis debes eos sejungere, qui valuerunt amici esse, quamvis propter numerum non potuerint: atque ita nemo in exercitu innocens erit. *Cellar*.

§ 81 *Si ut*] Äque bona lectio MSS. Grnt. omnium, si sic distinguas: nunc vero sicut omnibus diebus, illo quoque qui suspectus est fecimus, consuetudo diu luet crimen. Freinah.

§ 82 *Suspectos*] Non sane 'quasi voluerint equis effugere supplicium,' ut explanant; sed quod pro spemagnarum opum, quas occiso rege, ex amicitia Philotæ habituri essent; jam tum feroissent: eam enim superbiam pro argumento habebant plusquam civilia cogitantium. Ergo et cum Amyntas regerit crimen, non sane suspectum facere conatur Antiphonem, 'perinde quasi et ipse voluerit indicium effugiendo declinare,' quod sanequam perinepta fecisset: sed quod esset ipse, ut mox loquitur, 'homo superbissimus, certe iniquissimus.' Quamquam enim multa ejusmodi prudentes scientesque præterimus, interdum non possumus, quin a Curtii nostri mente manifestam vim

defendamus. Freinsh.

§ 36 *Inimicis*] Forte, ut inimicis. Bongars.

Inane species figuraret] Fingeret metuenda ea, quæ non sunt. Seneca Epist. xiii. ‘Animus sibi falsas imagines fingit.’ Cellar.

Denique] Tellierio suspecta vox, sensu postulante, cur? quid? aut simile. Nobis denique salvum est pro deinde, ut alibi, nec necessarium ut continuetur interrogatio. Cellar.

Integros juvenes] Diodorus xvii. 49. ‘Alexander res ad Gazam exsecuturus Amyntam decem navium classe instructum in Macedoniam misit, cum mandato ut qui inter juvenes eximi haberentur, ad militiam deligeret.’ Meminit et Noster iv. 6. 30. Freinsh.

§ 38 *Sed detrectantes*] Hos ergo perducere debuit, nullosque alias; quis autem hoc crediderit? et noster generatim supra iv. 6. ‘Amyntam in Macedoniam ad inquisitionem novorum militum misit.’ Itaque sic est legendum, sed et detrectantes. Excludit conjunctio, hic necessaria ad emphasiem, per similitudinem antecedentium sequentiumque literarum. Schefser.

§ 39 *Quia parvi*] Ejusdem argumenti defensio est apud Senecam Epit. Controv. iii. 9. ‘Ergo nihil interest, venenum domino aliquis dererit, an negaverit?’ Freinsh.

§ 40 *Sex millia Macedonum peditum, DC. equites*] Pugnat numerus cum eo, qui dictus lib. v. ‘Namque Amyntas Andromenis ab Antipatro Macedonum peditum sex millia adduxit, &c. præterea ejusdem generis equites.’ Vides hic sex millia et quingentos, in altero sexcentos. Addenda alterutri centenaria nota, aut detrahenda. Utrum utro loco verius, alii querant, et dispunt. Mibi non vacat, et si vacaret, tamen non liberet. Acidalius. *Sex millia*] De sexcentis equitibus supra ad v. 1. 40. vide. Nihil tam opportunum corruptionibus, quam

note numerorum. Quæ hoc loco mire foedarunt editionem Merulæ, alioquin etiam satis mendasam. Nam ibi *transi* transierunt in literas, ut pro VI M. Macedonum peditum, legatur: Vim Mac. ped. non tam inepto sensu, quam falso. Idem casus et alias corrupti auctores, et, quod nunc reminiscor, Corn. Nepotem in Eumeni extenso: ‘Cum ab anno vicesimo, ut supra ostendimus, septem annos Philippo apparuisset, et tredecim apud Alexandrum eundem locum obtinuisse, in his uni equitum alæ præfuissest.’ Apparebit enim, simul dixero, legendum in his (scilicet annis) VIII. (nempe annos) equitum alæ præfuissest. Sic Plin. xxxvi. 15. 18. ‘Columnæ, ut diximus, imæ, dnodequadragenum pedum.’ leg. col. ut diximus CCCXL. duod. ped. In Sallust. Incert. 1. 2. ‘decem stadium,’ leg. ‘decem m. stad.’ ut copiosius ostendo in Comment. Critic. ad Supplem. mea Liviana. Freinsh.

CAP. II. § 1 *Dum hæc*] Longe aliter Arrianus iii. 5. 28. Amyntam ipsum, jam absolutum, ad fratrem reducendum esse profectum, eodemque die reduxisse. Freinsh.

§ 2 *Hæc si defendi*] Bene ita: impressi *hoc si*, male. Modius.

Suscepitus sum] Id est, ex fuga retractus sum, et in manus veni: vulgo erat *suspectus sum*, sed hoc nō facit. Quid enim esset, quod diceret fratrum meliorem caussam ob hoc esse, quod ipse suspectus esset? quasi vero illi ipsi cum capitib[us] caussam dicent, et in vinculis haberentur, non etiam suspecti essent. omnino igitur probum est, quod expressi, et monui etiam l. iii. legendum videri: ‘Farnabazi quoque, cui summum imperium maritimæ oræ rex dederat, uxor cum filio suscepta est.’ Modius. *Suspectus sum*] Ergo illi suspecti non debent esse, qui non fugerunt. Freinsh.

§ 3 *At hæc*] Non video, quid adversativa præpositio hic faciat, nisi

dicas respieli, quod processit, volnus-
se omnes sara in eum jacere, hic
contra eidem adsentiri. Quia tamen
distat longius, suspicor scribendum
Ac hæc. Schefer.

Solutio] Ipsum crimen, quod ei in-
tendebatur, fuga nimirum, quæ ut in
juveue, cui justus fuisset metus, ut
primo ira, sic deinceps per misericor-
diam accepta est. *Freinsh.*

Pro eo esse] Vulgo, lacrimæ deinde
omnibus manare cuperunt, adeo in con-
trarium repente mutatis, ut solum prod-
esset, quod maxime læserat. Modius.

§ 4 Pubescens] Sufficerant illa:
primo atatis flore: quorum mox pu-
bescens explicatio est, aliunde addita,
ea tamen ipsa stolida et falsa. Om-
nia enim indicant eum non fuisse im-
puberem, vel pubescentem, sed pri-
mo atatis flore juvenem, citra vicesi-
num forte etatis annum. *Freinsh.*

§ 5 Os converberare] Quod ita so-
litum in dolore notat Cresolius Va-
cat. Autumn. II. 2. Sic infra VIII. 2.
5. ‘Laniare deinde os unguibus.’
Apud Virg. aliquoties, ut IV. 673. et
XII. 871. ‘Unguibus ora soror fœ-
dans, et pectora pugnis.’ Et XI. 85.
‘Pectora nunc fœdans pugnis, nunc
unguibus ora.’ *Freinsh.*

Mastus non suam vicem] Ob suam
vicem, consueta Ellipsi. Livius XXVII.
19. ‘Clamor undique ab sollicitis vi-
cem imperatoris militibus sublatus.’
Addo Nostrum VII. 11. 20. Cellar.

§ 6 Tum, ait] Sic apud Livium
XXX. 44. 4. Hannibal suos cives cas-
tigat de intempestivo fletu: ‘Vestræ
iste absurðæ atque abhorrentes la-
crimæ sunt. Tunc flere decuit, quum
adempta nobis arma, incensæ naves,
interdictum externis bellis. illo enim
vulnera concidimus.’ Simile quid ha-
bent illa in Senecæ Controv. Epit. 3.
7. ‘Non perdidisti tunc filium, sed
tunc extulisti.’ Ethoc Syphacis apud
Livium XXX. 13. 7. ‘Tunc se insa-
misse, quum hospitia privata et publi-
ca fœdera omnia ex animo ejecisset,’

&c. cum precedentibus. *Freinsh.*

§ 7 Accusatoris] Melius forte ac-
cusatoris. *Freinsh.*

§ 8 Vos autem juvenes malo, &c.]
Pulchrum, at difficile illud. lib. VI.
similissimum huic locis: ‘Surassemus:
si Philotæ velles ignoscere, paterere
potius ignorare eum, quantum debe-
ret tibi, quam usque ad mortis me-
tum adductum cogeres (hoc enim
verbum statuo prorsus e vulgatis ite-
rnum inferendum) sæpius de periculo
suo, quam de tuo cogitare beneficio.’
Et egregie hæc ibidem deducuntur,
in quibus ista potissimum ratio:
‘Quædam beneficia odimus: me-
rnisse mortem confiteri pudet.’ Qui-
bus ipsis pulchre Seneca anecdicit,
Medea: ‘Ingrata vita est, cuius ac-
ceptæ pudet.’ Nec abludit Tragœdus
alter, si idem non est, Cœdipo: ‘Quis-
quis in culpa fuit, Dimissus odit.’
Verum quid possim ego melius, quam
si Plutarchi similem quemdam in re
simili locum adscripsero, quem tu
quid possis jucundius, quam si con-
tenderis ad hunc Curtianum? Κελεύ-
σας (δ 'Οθων) Μάριον Κέλσον ἀχθῆναι
πρὸς αὐτὸν ἤσπεστο, καὶ διελέχθη φιλ-
ανθρόκως, καὶ παρακάλεσε τὴν αἵτια
ἐπιλαθέσθαι μᾶλλον, η τῆς ἀφέσεως μη-
μονεῖν. Ex eo Curtianum quantilla
mutatione interpreteris? Τιμᾶς δὲ,
νέοι, παρακαλῶ τῆς εὐεργεσίας ἡμῆς ἐπι-
λαθέσθαι μᾶλλον, η τοῦ κινδυνοῦ ὅμετό-
ρου μημονεύειν. *Acidalius.*

*Beneficii mei obliisci, quam periculi
vestri meminisse]* Craterus apud Nos-
trum VI. 8. 5. ‘Patereris potius ig-
norare, quantum deberet tibi, quam
usque ad mortis metum adductum
cogeres potius de periculo suo, quam
tuo cogitare beneficio.’ Videtur ex-
pressisse Curtius ex illo Sallustii in
bello Jugurth. ‘In republica multo
præstat beneficij immemorem esse.’
Loccen.

§ 9 Suspectari potuisse] Vulgo,
suspecta esse; membranæ, susperare,
hinc conjectit legendum Palmerius

meus, suspectari, et recte mea quidem sententia. *Modius. Suspecta esse]* Modius suspectari ex Palmerii judicio rescripsit, verbo prouersus a Curtii genio alieno. Melius vulgaris habuissest suspecta esse, sed optime suspecta haberri, nisi quod in Constantiensis codice (uti Matthæus Klokius enotavit et ad me misit) legatur supparere, quam Klokius scripturam omnibus anteposuit: ita Senec. Epist. 58. locutum, ita alios scriptores, quod equidem lubens agnosco: sed de Curtii calamo vehementer dubito: fateor interim non inepte poni hanc vocem, et in Constant. Ms. ita legi: sed minus ad Curtii gustum. *Raderus.* Sane Klokiianæ lectioni favent et nostra excerpta MSS. cod. in quibus suppare. Ceterum de ipsa re similis est locus Taciti H. II. 29. 8. ‘Ne dissimilans suspectior foret, paucos incusavit;’ quod prudentissimum Valentis consilium ibi merito commendatur. De hac causa videtur loqui, sed aliter, Joau. Saresber. de Nugis Curial. v. 12. *Freinsk.* MSS. Modii, superare; Fl. Leid. Bong. superare. Lego, super ea re nocuisset; vel, obfuisset. *Heinsius.*

Satius est] Iterum vulgo, sed satius est. *Modius.*

§ 10 *Miki reconciliati]* Demiror vero quid Justino et Orosio fuerit in mentem, cum scripsero ille, XII. 6. 14. hic III. 18. Amyntam consobrinum imperfectum, cum interim Alexandrom Lyncestem omittant, cui succidaneam hostiam substituunt Amyntam, cum Amyntas, Curtio et Arriano testibus, fuerit absolutus, Plutarchus, et Diodorus nullam Amyntæ faciant mentionem: sed hujusmodi labes Justinus plures contraxit. *Raderus.* Raderi ego potius demiror *Ἄθλησας*, deinde inconstantiam, denique securitatem sui alienique judicii. Amyntam hunc Audromenis confundit aliquoties cum aliis cognominibus: deinde iterum separat; interdum alium

a se ipso facit. Quod tamen eram dissimulaturus, nisi ad falsa et toties obtrusa revoltus, etiam suæ negligentiæ dicam impingeret vetustis scriptoribus. Recte enim scripsisse Justinum et Orosium, ex iis, que ad Curt. vs. 9. 17. notata sunt, intellectum promptum est. Non enim de hoc Amynta loquebantur, sed de Amynta Perdicce: ac ne de hac conspiratione quidem; sed ex rebns longe ante gestis crudelitatis ejus argumenta conquirebant: ut per se apparabit lectori non usquequaque stupido. *Freinsk.*

§ 12 *Quibus elueret]* Aut ita legendum, aut certe, quibus eluderet; nam vulgata illa eluderetur et illuderetur, quicquid Glareanus cum Huttenu suo deliret, ferri non potest: hoc enim vult dicere Curtius; magis ea agitasse animo Polydamanta, quibus, sive dictis, sive factis, regem aut lassisset, aut in lessè majestatis suspicionem venire potuisset, quam illa, quibus haec talia dilui, et excusari solent. *Modius.* Nescio et ego utrum verius, sed nec an alterum adeo verum scio, non desum e vulgato illudere, suspicari potius *fderet*: sententia quidem magis hoc requirit, quam utrumvis Modianum. *Acidalius.* Lego quam quibus eluderet; vel, si mavis, elaberetur. Glareanus et Modius non capiunt mentem horum verborum, quam mihi perspicua satis esse videatur. Fiducia, inquit, bonæ causæ, ante audacia munita, postea in sollicitudinem versa trepidare cœpit, reputans sœpius quid nocere sibi, vicibus sc. rerum humanarum incertis, quam quibus caussam suam, quantumvis bonam, defendere et obtinere posset. Cicero eadem sententia Orat. pro P. Quintilio cap. 2. ‘Omnes quorum in alterius manu vita posita est, sœpius illud cogitant, quid possit is, enijs in ditione ac potestate sunt, quam quid debeat facere.’ *Demosthenes* Epist. 2. ad Atheniens.

*Α γὰρ ἐφ' ἑτέροις δοτεῖν, ὃς ἀν Βούλονται πρᾶξα, λεπτήν καὶ ἔδηλον ἔχει τῷ κιδυνεῖσθαι τὴν ἀσφάλειαν. Et Quintilian. Decl. 266. ‘Aliquando reo no-
cet et ipsa fiducia.’ Loccen. Elude-
ret] Mira codicum varietas, et nullus
prope consensus. Hadrianus Junius
edidit illuderetur, et ante Junium
Erasmus. Constantiensis Ms. præfert
eluderet. Modius, ‘aut legendum,’ in-
quit, ‘elueret, aut certe, quibus eluderet;’
nam vulgata illa, eluderetur et illuder-
etur, quicquid Glareanus cum Huteno
suo deliret, ferri non debent.
Hoc enim vult dicere Curtius; ma-
gis ea agitasse animo Polydamanta,
quibus sive dictis, sive factis regem
aut hæsisset, aut in hæsim majestatis
suspicionem venire potuisse, quam
illa, quibus hæc dilni et excusari so-
lent.’ Mihi nec Modianum elueret,
nec eluderet, nec Erasmianum illude-
retur, nec Glareanianum eluderetur,
satis placet; sed Acidalianum fide-
ret, quod pro rorsus ad rem est. sapius,
inquit Curtius, quæ nocere possent,
quam quibus fideret, reputans. quæ no-
cere? familiaritas Philotæ, dicta te-
mtere olim vel proleta, et ad regem
delata, vel facta quedam, quæ in sus-
pcionem cadere possent, quam bona
conscientia, qua sola niteratur: et for-
tasse pro illuderetur, legendum erat
niteretur, quod nunc occurrit, et per-
inde ad rem facit ac fideret. Rade-
rus. Sed Loccenius conjecterat elu-
deret, vel elaberetur. Ex omnibus
istis lectionibus apparet recte exami-
nanti, scripsisse Curtium dilueret;
quod, per incuriam transpositis, ut
solet, literis, deinde, illuderet, eluderet,
illuderet, et similia peperit. Freinsk.
Eluderet] Junius illuderetur; Modius
elueret; Acidalius fideret; Ms. elu-
deretur; lego se fueretur. Heinsius.

§ 13 Appetiti sumus] Apte subdit
Siebergenses membrane; quod sane
non apte, sed plane inepta a nescio
quo subditam res ipsa clamat. Pe-
tronius: ‘Nunc inimicis artibus pe-
titi sumus, et adumbrata inscriptione

derisi.’ Modius.

§ 14 Obsides] Hoc quidem non sa-
tis apte subjicitur tam propinquis
illis: ‘Vide quantum fidei tuae cre-
dam.’ Freinsk.

§ 15 Velocitate opus est, qua celeri-
tatem famæ anteceda] Tacitus Ann.
v. ‘Sabinum capere festinavit, quo
vera seu falsa anteiret.’ Vide Ba-
cler. ad Vellei. II. 88. 3. Loccen.

§ 16 Signum] Eodem dolo usus est
Annibal anulo Marcelli potitus, non
tamen pari successu. Livium xxvii.
30. 4. vide. Felicius apud Diodor.
xvi. 53. anulo Hermæ Mentor Rhodi-
dius. Freinsk.

Si pater credet] Hæc ita vulgo le-
guntur: Sic pater credens a filio im-
pressum, cum te viderit, nihil metuet.
Absurde. Modius. Mihi utroque ma-
gis arridebat: in mea potestate est:
Pater credet a filio impressum: sic cum
te viderit. Acidalius.

Signum impressum] Sic III. 7. 14.
‘signo impresso.’ At III. 6. 7. dixit,
‘Epistolam signo impressam,’ pro-
miscua Latinitate. Snak.

§ 17 Promissis] Præmis editiones,
et quedam membrane; sed ea dan-
tar patrato facinore demum; nihil
itaque muto. Supra dixit Noster:
‘Igitur promissis, quanta et presens
necessitas exigebat, et ipsius fortuna
capiebat, oneratum armari jubet.’
Modius.

Depositæ veste] Pretium est con-
ferre totum hoc negotium cum eo
quod prius acciderat. Arriano I. 8. 7.
descriptum: ubi Alexandrum Lyn-
cestem, qui tum in parte exercitus
Parmenionis credita aberat, compre-
hendi rex curavit: ‘Amphoterum
Alexandri quidem filium, Crateri au-
tem fratrem, ad Parmenionem mittit,
Pergensibus aliquot, qui itineris duci-
ces essent, adjunctis. Amphoterus,
patrio atque assueto illi regioni habili-
tu adsumpto, ne in itinere agnoscere-
tur, clam ad Parmenionem perveit:
ac nihil quidem ab Alexandro litera-
rum adfert (nihil enim hac de re lite-

ris committendum judicearat) sed verbis mandata exponit: atque ita Alexander hic capitatur, et custodire traditur.' Freinsh.

Arabica induitur] Forte *Arabicam* induitur. Heinssus.

§ 18 *Etiam ob siccitatem]* Forte *effictam ob siccitatem*, ut Lucret. lib. II. 'efficta tellus,' et 'agri efficti' apud

Virg. Vide ad Columell. Præsat. Adde Nostrum VII. 5. 2. Heinssus.

Undecima die] 'Hos aiunt camelis cursoris (dromedarios appellant) xxx. xlve dierum itinere, diebus undecim peracto, rem consecuisse.' Strabo lib. xv. in descript. Arianæ. De dromedariorum velocitate vulgo notum. Freinsh.

CAMELI DROMADES,

Ex nummis Caracalla et Commodi.

§ 19 *Polydamas]* Abundare censem nomen Polydamantis, quod addi nihil necesse, cum de alio nomine agatur. Vennior omnino sermo, si deleatur. *Acidalius.*

Vestem Macedoniam] Malni hoc ad exemplum aliorum simillimum, quo passim legenti bonos antores se offernat, quam vulgatum *vestem Macedonicam*. Modius.

§ 20 *Nam ceteri quoque]* Ita scribo et interpundo: vulgo erat, *Nam ceteris quoque literas regis attulerat*. Jam ad eum venturi erant, cum Parmenioni Polydamanta venisse nuntiaverunt. Quis quidem qualiacumque sunt, mihi sane non placent, ac ne nostra quidem ita tenere amo, ut non facile ei sim concessurus, qui melius quid afferre poterit. *Modius.* Conciona hæc satis, inepta vulgata: ex quibus tamen hoc suspicor permutation locorum τοῦ

jam et cum legi potius debere, *Nam ceteri quoque, quibus literas regis attulerat, cum ad eum venturi erant.* Jam Parmenioni Polydamanta venisse nuntiatum erat, qui dum latatur, &c. *Acidalius.* Ceteris] Nempe Sitalci et Menida. Arrian. Et hi erant duces exercitus Parmenionis, quod et Curtius mox dicit, 'Medina inter duces, quibus imperatum erat literis regis, ut occiderent.' *Loccentus.* Namque Lectionem hanc ineptam judicat Acidal. concinnam aliam, *Nam ceteri quoque quibus literas regis attulerat, cum ad eum venturi erant.* Jam Parm. Mihi contra videtur. Nam hoc cum non recte sic cohæret, ut alia omittam. Vulgatam sic explico: constituerat coire ad Parm. omnes simul, non modo Cleander et Polydamas, sed ceteri quoque, Sitalces puta, Menidas, et alii, nam ad illos etiam ha-

buerat literas Polydamas. Ergo dum eunt, nuntiatur Parmenioni Polydamanis adventus. Freinsk.

§ 21 *Lætatur adventum*] Cur hoc modo non scriberem, præsertim cum in membranis Siebergensibus ita legeretur, causæ nihil esse duxi. Sic dixit Plantus 'ventum gandere,' editi tamen libri adventu referebant. Modius. *Dum lætatur*] An tum *lætatus*? Freinsk.

§ 22 *Præcipue*] Quid dubitamus legere *præcipua*. Freinsk.

§ 24 *Mutuaque*] MSS. *C. mutuataque*; hinc lego *mutua itaque*. Heinsius.

§ 25 *Solvens*] Explicat hunc locum Lipsius cap. 4. Institut. Epistolicæ: et uberrime Kirchmannus de annulis cap. 7. Unde locum Plauti Pseud. i. 1. 40. 'Per ceram et linum, Mterrasque interpres,' contra Mureti conjecturam, 'per ceram et lignum' recte tuerat Rob. Titius Locor. Controvers. x. 14. Freinsk.

§ 26 *Strenuum hominem*] Hanc dicendi formulam quarti casus, et ex hoc loco emendat ad Senecam in Consol. ad Marciam etiam alia loca J. Fr. Gronovius. Snak.

§ 27 *Nomine*] Manu non potuit, nisi imitatrice, quod factum arbitror. Rederus.

Lætus] An aliquid de Arcanis, et ad consilia tecta ambigue de industria insertum, ut exploraret affectus? Rederus.

Tum] Ne te in errorem inducat Justinus XII. 5. 8. 'Parmenion quoque senex, dignitate regi proximus, cum Philota filio, de utroque prius questionibus habitis, interficitur;' quasi Parmenionem eodem tempore loeoque, quibus filium, ipsum quoque pariter tortum interisse scribat: intellige mentem ejns, breviter ista et proinde obscure complexi, banc esse: Sub idem ferme tempus occisum esse Parmenionem (quem ob dignitatem prius nominavit) cum filio: postquam in atriusque caput quesumitu fuisse:

Delph. et Ver. Clas.

non utroque tamen, sed uno Philota tormentis adhibito. Freinsk.

§ 29 *Ejusdem noxie*] Vulgo *noxæ*; et hoc verius; nam licet Justinianus in Institut. scripserit, 'noxam corpus quod nocuit, noxiæ ipsum delictum dici.' *Noxæ* tamen nomine, omne delictum in XII. Tab. continebatur: atque id secuti sunt JC. cum dixerunt in l. 32. D. de Noxalibus Act. 'noxam committere,' et l. 4. si ex nox. 'noxam caput sequi.' Vide etiam l. 237. de Verb. Sign. et l. 1. D. Depositi. Modius.

§ 32 *Cleandri metu*] Non video, cur hoc probum non sit; membranæ tamen constanter retinent *Cleandro metuentes*. Modius.

Pergentibus] Editi *precantibus*: malo illud. Modius.

Caput missum] Vide quæ notavi ad Florum iv. 9. 7. Freinsk.

§ 33 *Hic exitus*] Seneca Suasoria vi. 'Quoties magni aliquujus mors ab historicis narrata est, toties fere totius consummatio vita, et quasi funebris laudatio redditur: hoc semel atque iterum a Thucydide factum, idem in pauciissimis personis usurpatum a Sallustio; Livius benignius omnibus magnis viris præstítit. Sequentes historici multo id effusius fecerunt.' Thucydides id fecisse videtur in Peccile II. 12. et VII. 16. in Nica. Sallustiana exempla periisse videntur cum historiis. Tacitum de Arminio vide extremo Annali secundo. Nostri est infra etiam x. 1. 38. simile huic narrationi epiphonema: 'Hic fuit exitus clarissimi Persarum,' &c. 'Hec finis Priami fatorum,' &c. Virgil. Æn. II. 554. 'Hunc finem clarissimus juvenis vite habuit,' de M. Druso, Vellei. II. 14. 4. 'Hunc exitum habuit vir, nisi in libera civitate natus esset, memorabilis,' de M. Manlio, Liv. VI. 20. 18. Arriani III. 5. 27. 'Atque hic quidem Dario vite exitus fuit, &c. viro quod ad res bellicas attinet,' &c. Justini XII. 16. 1. 'De-

Q. Curt.

4 I

cessit Alexander, mensem unum, annos tres et triginta natus: vir supra humanam potentiam magnitudine animi prædictus.' Flori iv. 2. 95. de Cesare: 'Sic ille, qui terrarum orbem civili sanguine impleverat, tandem ipse sanguine suo curiam implevit.' De Amilcare magno vide Diodorum xxv. 2. de Attalo Rege Polyb. in Excerpt. Vales. p.101. et Liv. xxxiii. 5. (aut in recentioribus edd. xxi.) de Philippo Alexandri patre, Curt. Suppl. i. 9. 26. Idem usitatissimum in excidiis urbium. Apud Florum i. 12. 11. 'Hoc tunc Veientes fuere: nunc fuisse quis meminit?' Sic Noaster supra v. 8. 8. 'Hunc exitum habuit regia totius Orientis.' Et iv. 4. 19. 'Tyrus septimo mense, quam oppugnari copta erat, capta est: urbs, et yetustate originis, et crebra fortunæ varietate ad memoriam insignis,' &c. Arrianus i. 8. 18. de Thebarum excidio: 'Porro clades ista Graecanica, cum magnitudine urbis captæ, tum celeritate rei, quodque adeo præster opinionem tam eorum, qui ea affecti essent, quam qui affescerent, accidisset, non minus alios Graecos, quam eos, qui ejus seditionis participes fuerant, percusso tenuit,' &c. Freinsh.

Sine rege] Elegans formula. Crippus i. 144. ad Justinum: 'nihil ille peragit Te sine.' Sidonius Carm. v. 265. 'omnia tecum, Te sine multa facit.' M. Tell. pro Muræna cap. 9. 'Hic multas res et magnas sine Imperatore gesserat, nullam sine hoc Imperator.' Simili formula Corn. Nepos in Thrasyllo: 'Primum Peloponnesio bello multa hic sine Alcibide gessit, ille nullam rem sine hoc.' Sidon. iterum Carm. vii. 222. 'Nil sine te gessit cum plurima tu sine illo.' Huc Savaro ad Sidonium. Freinsh.

Explavit] Sie olim legendum conjectaram: idem et Bongario in mentem venisse variæ ejus lectiones me docent: Merula jam olim sic quoque

edidit: cum ergo sequuti, insuper habuimus aliorum exemplarum auctoritatem, qui obtrudunt nobis, explicavit. Freinsh. Ita etiam ad marginem Heinsius, 'forte: explavit,' sed hujus in variantibus nulla mentio. Snak.

§ 34 *Philotas ultimis victimis cruciatis*] Tradit Justinus etiam de Parmenione, ut Philota, questionem habbitam, cum constet sine illa prævia tortura a Rege per Polydamanta occisum. Loccs. Vide Freinshemium hæc conciliantem paulo ante hoc ipso capite n. 27. Snak.

Facto probari] Iterum editi, facta probari non poterant. Modius. *Quæ facta probari]* Quia Hegelochus mortuus, Parmenio absens erat, quos solo conacios conjurationalis Philotas confessus erat. Celler.

§ 36 *Plerisque non ingratæ militiæ*] Falsum omnino: tot seditiones totius exercitus voces; que et tandem mundum enavigaturum Regem retraxerunt; convincuntque plerisque non ingratam militiam fuisse. Acutius quid latet; atque Curtius, plerique temporis diuturnitate militiæ amorem evanescere ceperisse, alii, qui et postea singularibus cohortibus destinati, plane gravem fuisse. Itaque nihil verius, quam legendum, plerisque non jam grata militiæ. Vide Lector, probabis, puto. Barth. Adv. xxvii. 16. *Ingrata*] Defendenda mihi hæc lectio a sententia Viri eruditæ, qui putat falsum hoc esse, plerisque non ingratam fuisse militiæ; idque ostendere tot seditiones voces totius exercitus, que et tandem mundum enavigaturum Regem retraxerint. Dico enim illa tempora non esse confundenda cum his, de quibus in presenti sermo est. Ergo nihil hic acutius, ut ille ait, latet: nec sentit Curtius plerisque temporis diuturnitate militiæ amorem evanescere ceperisse: multo minus, nihil verius quam legendum, plerisque non jam grata militiæ. Nam receptam lectionem certissime affir-

mant illa, quae sequuntur, agentiam
gratias *literas* exceptas; qui enim egis-
sent, nisi quibus non ingratia militia?
plerisque autem hoc fuisse, adverso
alterius partis exemplo constat, quos
in singularem cohortem contribuit,
ignominiaque afficit, nec facturus,
nec ausurus, si adeo fuissent multi.
Freisch. Barthius Advers. xxvii.
15. non *jam gratia*, reponit propter se-
ditiones exercitus voces, toties ab ip-
se Curtio notatas. Verum seditiones
illae posterioris temporis sunt, quam
hæc literarum interceptio: et quæ
sequuntur verba, 'agentium gratias,'
argumento sunt, frustra sollicitari
vulgatam scripturam non ingratia. Cel-
lar.

Exceptas] Idem præster Justin. XII.
5. 7. et Diodor. XVII. 81. Polyen.
IV. 8. 19. qui et modum tradit, 'Cum
tabellarii tres statim abessent, re-
vocatis iis literas resignavit,' &c. Si-
mili commento usus est Gaos (sic enim
pro 'Glos,' legendum ex Diod. XV.
8. et 18. ostendit Cassaub.) Persa,
apud eundem Polyen. VII. 20. 'Glos'
tamen Caris est nomen apud Athe-
neum VI. 16. Item alterius cuius-
dam apud Xenophont. *AraBdor.* lib. I.
Freisch.

Et qui forte tedium, &c.] Vereor ne
alterum orationi membrum desit. Duo
enim genera eorum, qui secreti in
hanc cohortem: non solum tantum, quo-
rum antea literas querulas exceptas,
sed præter hos alii nonnulli, quorum
nunc voces, miserantium Parmenio-
nia eadem. Ait enim superius, *Fere*
idem erant, quæ aliqui rex habuerat
incisæ. Vides *fere* dicere: quod non
putem mutandum in *forte*. Ex illo
confit necessario, non ex his solis so-
litariam eam cohortem constituisse.
Nec adeo verisimile, eodem omnino
omnes fuisse, qui utroque tempore
questi sint, ut nec præter hos alii,
nec aliqui non ex his ipsis. Scriptum
igitur hic fortasse fuerit, Ergo et qui
mortem *Parmenionis*, et qui *tedium* la-

beris, &c. Quamquam censes, levius
sane defungi nos posse, unius saltæ
prepositionis insertione, et tamen, ut
initio quoque simul sententia nec-
tendat. Ergo addatur, Ergo et qui *forte*
tedium laboris per literas erant questi,
in hanc seorsum cohortem a ceteris ten-
dere ignominia causa jubar. Sic acci-
picias, reliquis hos additos, ut cohortem
singularem conficerent. Quorum ni-
si alternum verum est, equidem illu-
lud totum, Et qui *forte tedium laboris*
per literas erant questi, alienum cen-
seam et o glossa. Nihil enim, si ab-
sint, orationi vel sensui desit. *Acida-
line.* Et qui *forte*] Non inducerem
animum credere Viris doctis hæc
verba, Et qui *forte tedium laboris*
per literas erant questi, expungenda esse:
si perspiccerem, qua ratione sensu non
turbato ferri possint. *Freisch.*

Seorsum] Sic apud Frontin. IV. 1.
17. 18. et 20. idem fecisse leges Ap.
Claudium, Otacilium Crassum, et
Corbulonem Romanos. De quo po-
stremo et Tacit. XIII. 26. 4. Compar-
ari cum hoc facto potest Cœsaris
consilium apud Dion. lib. XLII. cum
legionario, quos exauctoraverat, sup-
pliciter id petentes iterum recipere:
'Ferociores enim et malis facinori-
bus edendis idoneos, ex Italia secum,
ne quid ibi tumultuum concitare pos-
sent, abduxit, eosque in Africa aliis
alios occasionibes hand iniquo animo
passus est perire; nam et hostibus
per eos cladem inferebat, et malis
ipse hominibus levabatur.' Alexan-
der suos in Bactrianis et Sogdianis in
colonias distribuit. Justin. XIII. 5.
18. qui *forte* idem fuerunt, quos cum
Biconi reversos in patriam scribit
Noster IX. 7. 11. *Freisch.*

§ 88 *Ignominia demanda*] Nam igno-
miniam plus horret fortis, quam
necem. Nobile hujus paradigmæ est
apud Agathianum lib. I. de Fulcare:
'Cam vero ei etiam sic adhuc integ-
rum esset quam facilime fugam ca-
pessere, siueque, ut ita faceret, hor-

tarentur; et quo pacto, inquit, Nar-setis linguam sustinuerim, temeritatis me insimulantem?' *Raderus.* Sic et apud Flor. iv. 2. 34. Curioni 'victo patebat fuga, sed pudor snasit, ut amissum sua temeritate exercitum morte sequeretur.' Sic fere de Philopœmene Liv. xxxix. 49. 2. Ceterum etiam Cannenses legiones, item captivi a Pyrrho redditii, aliquie sic ignominiosi, præ ceteris forti fideli-que opera remp. deinceps ad elen-dam probri sui maculam, juverunt: ut a scriptoribus Hist. Rom. passim traditur. Eamque animi affectionem puerilibus etiam ingenii insitam os-tendit Quintil. i. 2. 18. 'Dolor vic-tum ad depellendam ignominiam con-citatbat.' *Freinsk.*

CAP. IIII. § 1 *Alexander Arianorum, &c.]* Quocumque hi Evergetæ nomine dicti olim, sive Ariaspæ, ut hic legimus, sive ut in Arriano Agriaspæ, sive ut in Diodoro Arimaspi, mitto aliis istam curam: *de Arianis* nunc sollicitus, quos penitus ignoro. Arii quidem populi noti, et Curtio alisque sepe nominati, tum neque longè hinc siti, ubi omnia superiora ista gesta. Gestæ antem in Drangia, ut Curtius ait, ut Diodorus in Drangina terra, ut Arrianus in Zarangæis: sed hic non dubie corruptus, quem facile cor-rigas, *Drangæis*, sed an *Ariorum* igitur in Curtio reponemus? videatur ex Arriano, qui ait: Σαράντην δὲ Ἀρελον ἀπέβαξεν Ἀρσάκην, ἄνθρα Πέρσην αὐτὸς δὲ, σὺν τοῖς ἀμφὶ Κρατερὸν ὑπολειψάμενοις δροῦσι οὖσιν, οὗτοι ἐπὶ τὴν Σαραγ-γαῖαν χόρων ἦσαν. Sed temporis ratio turbat, ut vides, qua tamen non valde turber, qui scio non exacte semper ipsam subduci ab his scriptoribus, ut quod hic prius, alter posterius fac-tum dicat. Nec rursus tamen desim inclinare, hujus ipsius regionis, in qua tum erat Alexander, Satrapen aliquem dici constitutum. Quod si tu quoque lector potius credis, arbi-trio tuo facies vel *Drangarum*, vel

Drangæorum, vel *Dranginorum*, quos Diodorus hoc vocet: Ἀπὸ δὲ τούτου γενόμενος, καὶ τὰ κατὰ τὴν Δραγγίστην καταστῆσας, ἀνέγενε μετὰ τῆς δυνάμεως ἐπὶ τούς πρότερον μὲν Ἀριμασπους, τῶν δὲ Εβρητας ὄνομαζομένους. *Acidalius.* Acidalius emendabat *Dranginorum*. Non male. Nam ex Drangis perve-nit ad Arimaspos, et apud Dranginos hactenus commoratus est. Iter enim, in quo Alexander ex Parthia in Bactrianam Bessum est persecutus, ita se habet: 1. venit in Arianam; 2. ex Ariana in Drangas; 3. ex Drangis ad Arimaspos vel Evergetas; 4. ab illis ad Arachosib, seu Arachotos; 5. ab his ad Parapamisadas; denique ab his in Bactrianam. *Loccen.* *Ari-a-norum]* Quos hic Arianos vocat, supra vi. 6. 20. et infra vii. 3. 2. Arios appellat, quibus Satibarzanem præ-torem seu satrapen dederat, qui a Besso ad Alexandrum defecrat, et rursum ab Alexandre ad Bessum, de quo mox infra vii. 3. 2. copiosius. Plinius vi. 23. etiam Arianam regio-nem nominat, et describit. Ne quid tamen dissimilem, Plinius diversos facit Arianos ab Ariis, quos eodem facere videtur Curtius. 'Parthia,' inquit Plinius vi. 25. 5. 'habet ab ortu Arios, a meridie Carmaniam et Arianos.' Strabo lib. xv. 'Eorum, quæ propter Indum sunt, partem ha-bent Indi, cum prius essent Persa-rum: ea Alexander Arianis ademit, et peculiaria oppida constituit.' Idem distinguit Arios ab Arianis. Arianam fuse describit. Certe Ariani si di-versi fuere, non procul tam en ab Ariis colnere, Asiaticæ gentes et In-dis proximæ. Mela Ariam et Arie-nen vocat cap. 1. 'Inde proxima est Ariene, deinde Aria, et Gedrosis, et Persis ad sinum Persicum.' Solinus etiam cap. 55. Arios et Arianos vici-nos facit, ubi de Parthia loquitur. *Raderus.* Qui etiam pro *Arianorum* in Curtio legendum putat, *Ariorum:* cui non adsentior. De Ariis et Ari-

anis plura et exquisitora Cl. Salmasius ad Solin. cap. 55. *Freinsh.* Quia mox Curtius *Arios* vocat, argumento est, pro iisdem *Arios* et *Arianos* habuisse. Quemadmodum Ammiano **xxiiii. 29.** Ariani populi in regione Aria ponuntur. Alii distinguunt *Arios* et *Arianos*, ac *Ariam* et *Arianam* ita, ut tamen vicinitate conjungant; fuere autem post Bactrianam prope Indiam, de quibus, etiam de diversis auctorum sententiis plura Salmas. tradit, Exerc. Plin. p. 843. edit. ult. *Cellar.*

Satrepe] Arace, ut Arriannus **III. 5.** 17. anctor est, quem Alexander infra, **viii. 3. 17.** Curtio teste praetorem in Medium misit, Oxidati successum. *Raderus.*

Agriaspas] Leg. *Arimaspas.* Loccen. *Agriaspas]* Immo puto *'Apīdōrūs* vocatos, non *'Aypūdōrūs*, ut et apud Curtium, et Arrian. **III. 5. 24.** *Ariaspæ* ab urbe Ariaspæ, quam in Drangiana locat Ptolemæus. Drangiana autem Arachosiae ad orientem vicina. Urba autem Ariaspæ sita in confinio Drangianæ et Arachosiae. Hi sunt Ariaspæ, quorum oppidum Prophthasism esse tradit Plinius, quam in Drangiana ponit Ptolemæus: 'Prophthasis oppidum Ariaspasum, Drangæ, Argetæ.' Ita legendum, non 'Zarasparum.' Alii Zaraspæ populi in Bactriana a Ptolemaeo ponuntur. Salmas. in Solin. pag. 1175. Georgius Alexandrinus apud Aldum legebat *Arimaspas*, videlicet ex Diod. Siculo **xvii. 81.** vel Cedreno. Quomodo et Justinus scripsit **xii. 5. 9.** Si tanu vera est Soceri mei conjectura, quam profecto est similis veræ. Nam quod ibi legitur: 'Drancas, Evergetas, Parymas, Parapamme pos,' &c. sic reformabat: 'Drancas, Euergetas, Arimaspos, Parapam,' &c. *Freinsh.*

Evergetas] Interpretato nomine Persico sic vocabant Graeci, non enim

populares, ne fallare, non magis hercle quam Mesopotamiam ita vocaverint incolæ: aut Africa illi populi se ipsos Nomades, aut Numidas apud Sallust. Jngurth. **xviii. 4.** Persia igitur Orosangæ erant illi benefici, ut ex Herod. **viii. 85.** tradunt Briss. de Regno Pers. lib. 1. et Desid. Herald. Adversar. 1. 9. ubi multa de regum Persicorum grato animo in bene meritos. Euergetarum et Cyri, præter Alexandrinæ Hist. scriptores, etiam Strabo lib. **xv.** meminit. Vide Indicem. *Freinsh. Evergetas]* Etsi secundus sit Curtius antores omnes, qui eum antecessere, tamen hoc loco vapnlat, quod Graeca nomina populis barbaris addiderit, a Cl. Clerico Ju-dicij de Curt. **vi. 9.** *Snak.*

¶ 2 Pervenerat cognoscit] Oratio male cohærens: mallem post *pervenerat*, et *cognoscit*. Scheffer. Forte, *pervenerat*, cum *cognoscit*. Heinsius.

In Arios] Operæ errant, an editor *zapeōpa*; vulgati quidem etiam sic omnes. At trajectis literis debebat, *Areios*, sive *Arios*, quomodo semper in Curtio alias, Graece *'Apelous. Acidalines.*

- Itaque Caranum] Forte, *itaque eo Caranum.* Heins.

Caranum] Pro Carano Diod. **xvii. 81.** suggerit *Stasanora*, qui certe notior: est enim, cui hi ipsi Arei vicinique Drangæ post mortem regis obvenernunt. Idque vel eo videtur factum, quod ante illos locis res gessisset, incolisque notus esset, vicissimque notos haberet. Justinus tamen **xiii. 4. 22.** 'Stasanorem' vocat: sed 'Stasanorem' Diodor. etiam **xviii. 3.** et Strabo fine lib. **xiv.** ubi et patria ejus proditur: fuit enim Solius ex Cypro. Curtium tamen tuetur Arrianus **III. 5. 27.** qui et ipse Caranum Erigyo conjunxit. Artabazum et Andronicum Alexander antea ad Graecos milites, qui post Darii cædem se dederant, miserat, ut tradit Arrian.

III. 5. 7. Ergo horum etiam hic con-junctum mentionem fecit Cartius. Freinsk.

Sequebantur] Ubi igitur verbum misit, aut aliud simile, ex quo tota ista narratio pendeat? Freinsk. Deest verbum, quod et Freinsheimus obser-vavit: an scripsit, mittit itaque Carn-eum, hocque propter literarum simili-tudinem in voce Itaque intercedit? Schefer.

§ 4 Qui iis præcesset] Immo 'libe-ros dimisit' secundum Arrian. III. 5. 25. Freinsk.

Scribe] Principe fere loco apud Persarum regem hoc genus scriba-rum erat, regemque etiam in castra sequebantur. De quibus Brissonius lib. I. pag. 189. quem consule. Rede-rus. Sic infra VIII. 11. 5. est Alexan-dri scriba Muliensis. Eumenes quo-que scriba Alexandri fuit, in quo no-tat Corn. Nepos: id officium 'apud Graecos honorificentius esse, quam apud Romanos: nam apud nos,' in-quit, 'revera, sicut sunt, mercenarii scribe existimantur: at apud illos e contrario, nemo ad id officium admit-titur, nisi honesto loco, et fide, et in-dustria cognita, quod necesse est om-nium consiliorum eum esse partici-pem.' Ubi Lambinum vide. Hos ergo scribes inter amicos regnum fuisse etiam ex Arriano III. 1. 18. constat: 'Scribam,' ait, 'præterea exteris ad-junxit Eugnostum, Xenophanti fi-lium, ex amicis.' De scriba Porsense, facinore Mucii nobilitato, diximus ad Florum I. 10. 5. k. Freinsk.

Arachosios] Recte, vel Arachotos, ut Strabo vocat. Justin. Adaspis in hoc ordine ponit. Cl. Bongarsius ibi Caspios, vel Hydaspes, ansti-tuendum putat, sed præter rem: ego pro *Adaspis*, lego *Arachosios*. Ara-chosii et Parapamisadæ recte conjunc-tuntur; uno enim ductu subacti sunt. Vel si mavis *Ariaspes*, de quibus pan-llo ante; que vox ut glossema Ever-

getarum forte in textum recepta est. Arimaspi enim Evergete dicti sunt. Alterutrum horum in illo Justini loco, quem Bongarsius pro deplorato ha-bet, reponendum. Leccenius.

Ad Ponticum] Verius, ad Indicum; quamquam ne sic quidem vere: nam Gedrosi in medio. Nisi potius ipsius auctoris error est, quem ex hoc loco, et alio, hoc cap. n. 21. Gla-reanus, et Ortelius in Arachosia du-bitant Ponticum pro Hyrcano accipe-re: quod mihi vix credibile videtur, tantopere aberrasse auctorem, barum rerum, quod satis constat, non usque adeo imperitum. Quin et illo loco Indicum pro Pontico scripsisse potuit, quod cum Hyrcano eum conjunxisse, nihil mirum est, quando supra VI. 4. 19. videtur cum aliis credere, mare quod Hyrcaniam aluit, 'non Cas-pium esse, sed ex India in Hyrcani-am cadere;' hæc mea quidem con-jectura est: quam tamen non ante-habeo Salmasianæ, Curtium fortassis in Graeco auctore legisse μέχρι τότε τούτου regionem Arachotorum, qui de mari Indico intelligebat. Ille Πόντος speciali appellatione pro mari Pontico accepert: Arrianus συπε τότε vocat Indicum mare. Hæc scripait ad Solini cap. 54. pag. 1176. Infra tamen VII. 4. 27. denuo inculcat suum mare Ponticum, ut ea con-stantia incertam faciat non meam modo conjecturam, sed quicquid de ejus mente dici aut cogitari posse videatur. Freinsk. Fallitur Cartius, quod nimium a Ponto Arachosii remoti sunt. An forte a Graeco scrip-tore hausit, τότε appellante Indi-cum mare, quemadmodum Arrian. in Indicis Reb. pag. 549. tradit, Alexan-drum κατὰ Ἰόδον στόματα ἐκτλῶσι ἐτὸν πότεν, per Indi ostia in pontum, id est mare, navigasse? Non tamen Arachosii ad illud mare pertinent, Gedrosi in medio. Cellar. Sugessit hæc omnia Cl. Salmasius Exerc. Plin.

p. 528.

Equitibus DC.] Ita membrans, et par semper equitum numerus quinque aut sex millia peditum sequebatur, ut sexcentis locis Curtii patet. Vulgo tamen est ducatio. Modius. *Dassentis]* Alii senentis, quod probabilius. Freinsk.

§ 5 *Menex]* Mórus vocat Arrian. III. 5. 26. Atque ita etiam in Curtio scribendum arbitratus sum, antequam Var. Lect. inspicarem, quas postea deprehendi nullum dubitationi locum relinquare. Nomen id fuit ducti Græco in expeditione minoris Cyri apud Xanophontem. Sic et in Strabone Mas. Mórus legi, quo loco nunc Mórus edunt, notat Casaub. in lib. XI. ibi, 'Sunt et auri metalia in Hyspiratide apud Cambala, ad quem Memnonem cum militibus misit Alexander; quod de hoc Menon intellegi: quod vocabulum solita correctorum temeritate facile in notius illud Memnonis abiit. Est igitur, si recta coniicio, ille ipse Menon Cerdinas, quem Syrī, quam Cœlēs vocant, præfectum ab Alexandro fuisse, supra ad IV. 1. 4. contra Curtium defendimus, ex Arriano II. 8. 12. At vero Memnon, cui Alexandrum parandum judicasse Themistius Orat. IX. refert, non est alius, quam ille celeberrimus Rhodius. Freinsk.

Volentem mutuos usus] Locutionem hanc quis damnet? ac ne scio tamen, si volentem scripsit Curtius, an non omissuras illa facit, mutuos usus. Sallustius, Tacitus, aliquique maluisserent scio, apud quos crebrum, 'volentem esse alicui rei.' Nec absurdā conjectura, si delenda quis ista suspicetur. Mihi tamen id nemo persuadeat, nec ego ulli velim. Illud credo potius, ac credent facile mecum omnes, pro volentem, colentem reponendum. *Acidias.* *Nullo commercio volentem mutuos usus]* De alia quoque hujusmodi gente ab omni reliquarum nationum seclusa narrat Curtius IX. 10. 8. 'Hinc per-

venit ad maritimos Indos. Desertam vastamque regionem late tenent, ac ne cum finitimis quidem ullo commercii jure miscentur.' *Raderus.* Modius vero Nov. Antiq. VIII. 7. persuadet sibi Curtium scripsisse, nullo commercio volentem, omissis illis, mutuos usus; idque multis defendere co[n]atur Palmerius ad Sallust. Jug. 73. 2. 'volentia de ambobus acceperant.' Sed ne unum quidem exemplum affert hoc positu, 'volens commercio est;' sed omnia isto longe diverso, 'volenti est commercium.' v. g. 'volentibus militibus est labos.' Sallust. Jug. 100. 4. Ut ita violentia ejus conjecturæ longe preferam Acidiam, quamvis hic quoque ipsa sentiat, valgatam lectionem damnari non oportere. Freinsk.

§ 6 *Parapamisada]* Erasmi editio habet *Paramedisida*, male. Apud Gemistum Plethonem duplicit M. scribantur Παραπαμισάδαι. Peragens Gemisti etiam estate voluit vindictam exigere a Peleponnesiis tamquam Græcis, ob illatum sibi a Macedonibus olim bellum. Gemistus Pletho in Poster. Orat. ad Theodorum principem. *Loccenius.* *Parapanitas* vocat Cedrenus: alii alter. Freinsk. Parapamisus regio et mons, quem Macedones Caucasum appellarent, in finibus Indiæ post Arianos, et Arachosios, incole eis tractus Parapamisade. Cellar.

Locorum asperitas] Sic Florus III. 4. 'Silvarum et montium situs cum ingenio consentiebant.' *Loccen.* *Locorum asperitas]* 'Tales sunt bominum mores, qualis est locorum situs ubi degunt,' ut, præter ipsam experientiam, multis auctorum testimoniosis ostendit Graterus toto Discursu 45. ad illa Taciti Agric. II. 4. 'Positio coll corporibus habitum dedit.' Freinsk.

§ 7 *Gelidissimum axem]* Non coherent Septentrionis axem spectare, et ad Indicum mare vergere: ab utroque termino longe amota haec regio. In

priore Diodorus decepit xvii. 82. Παραπασαδῶν χάρα κέται δι' αὐτῶν τὰς Ἀρκτους, quasi pars frigidæ Zone esset, et proprius a Polo distaret. Neque Australis pars ad Indicum mare potest vergere, tot vastis regionibus interpositis. *Cellar.*

Gelidissimum Septentrionis axem ex magna parte spectant] Hæc Cl. Clericus ait Tom. ii. de Arte Critica p. 547. ‘omnem superare ineptiam,’ atque adeo ‘nescivisse’ Curtium, ‘sub quo Climate essent’ Paropamisadæ. Ego vero Curtium extra omnem hic culpam esse ostendi ad Elian. XII. 87. quippe qui nihil rerum de suo voluerit, nec debuerit Historiæ veteri aspergere. Quod ut rectius intelligatur, et quia hoc pertinet ad pleuraque illarum rerum, quas in Curtio notavit Cl. Clericus, sciendum est, auctorem hunc a me considerari, et considerandum esse ab omnibus, non ut qui novam primus scripperit Historiam, neque vero ut qui veterem nova variarum rerum accessione locupletaverit, aut quibusdam in locis emendaverit ex repertis a se et eratis in lucem tum demum commentariis, sed, ut qui veterem jam tunc, et Græcam, sed valde illustrem Historiam civibus suis vernacula sermone exposuerit, hand dubie, ut ingenii sui et styli Historici specimen quoddam daret, atque ita interpretem magis egerit alienæ et alienigenæ veteris Historiæ, quam sum aut novæ scriptorem. Quo posito, quod est certissimum, clarum etiam hoc est, satis eum uno fecisse officio, si, quæ Græci hac in Historia tradiderunt, fideliter Lingua Latina expresserit, modo non sint aperte falsa, aut minime verisimilia. Nec enim decet Historicum tam, vel potius interpretem de singulis aliquantulum, forsitan dubiis, aut sibi suoque tempori inusitatibus, controversiam continuo movere, aut in disputationes identidem digredi, et conjecturis, vel in manibus conjectiun-

culis, quales videmus etiam in hac Paropamisadarum Historia, refellere, quæ ab illis, qui rebus gerendis interfuerunt, vel proximiis vixerunt temporibus, memoriae sunt prodita. Sic ut non omnia temere credere, aut pro certis affirmare, sic neque neque omnia temere in dubium vocare, aut prorsus negare debemus. Quædam etiam in medio sunt relinquenda, et cuiusque Lectoris judicio permittenda. Quod ita senserit Curtius, quod ita fecerit quoque, diserte satis ipse declarat ix. 1. 34. dicens: ‘Evidem plura transcribo, quam credo: nam nec adfirmare sustineo, de quibus dubito, nec subducere, quæ accepi.’ Quid potest elegantius dici, quid rectius? neque ignoravit Vir Cl. hæc illius verba, verum ‘frequentius hoc dictum oportuit,’ ait p. 583. Id vero putidum foret, et ineptum, toties eadem repetere, nec satis habere, semel ea vel bis monuisse; sed et nescimus, quid fecerit in duobus prioribus libris, qui intercidérunt, et maxime in præfatione operis, ubi talis præcipue moneri solet. Quin refutat etiam ix. 5. 21. Clitarchum, et Timagenem, de Ptolemaeo narrantes ea, a quibus ipse tamen Ptolemaeus se abfuisse tradiderit, licet, si adfuisse, ad ejus id pertinuisset gloriam: atque addit tunc hanc querelam: ‘Tanta componentium vetusta rerum monumenta vel securitas, vel, par huic vitium, credulitas!’ Ex quibus manifestum, non ita credulum fuisse, ut omnia temere reciperet, immo vero excussasse eum, et secutum maxime Historicos fide dignissimos, h. e. viros illustres, qui ipsi rebus gerendis partim interfuerunt, partim præfuerunt, ut fuit ille Ptolemaeus Lagi F. postea Rex Ægypti. Itaque, quæ de Paropamisadis tradidit Curtius, eodem tradiderunt modo prius Græci, et ii maxime, quos ille excutere et sequi fuit solitus: nihil est, quod Curtium accusamus, etiam si illa minus forsitan forent

vera. Nam quid ille de Paropamisadis scire potuit, nisi ex istis Scriptoribus, qui res Alexandri memoriae prodiderunt? quum solo Alexandri, et mox Seleuci Nicatoris tempore penetrarint Græci in illas regiones, aditu dein per Parthorum imperium intercluso. Curtius, ut dixi, interpretem egit illius Historiæ, nec quidquam ad eam de suo attulit, nisi stylum et compositionem. Quod autem nihil de Paropamisadis scripsit, nisi quod ex illis Græcis et Antiquis fuerit haustum, ostendi ad Ælianum. Nam plane, quo modo Curtius, eodem et Diodorus Siculus lib. xvii. pag. 605. Paropamisadarum sedes et frigora describit, ut appareat liquido, non propriam fuisse Curtii illam descriptionem, sed ex antiquioribus sumptam, et ex iisdem, unde eam sumpsit quoque Diodorus. Addidi et Ælianum, qui itidem frigora, seu nives hujus Historiæ commemorat, licet male in Bactriana fuisse tradat, quum fuerint omnium aliorum consensu in itinere ad Bactrianos, ad quos Alexander transiit proxime per montem Paropamisum, et Paropamisadarum sedes: denique Strabonem, qui ex ipso Eratosthene, Geographo maximi nominis proximis post Alexandrum temporibus, et ex ipsis Alexandri itineribus, quum ille Bessum in Bactrianam usque persequeretur, Paropamisadas nobis commemorat, perque eam regionem quum contenderet ad Bactrianos, de Alexandro breviter ait: Κεχιονόβλητο, ὥστε χαλεπῶς ἀδεύετο. Nive perfusus est, ut difficultate cum magna iter faceret. Adde his ipsum Arrianum, qui itidem, quum Alexander Bessum sequeretur usque in Bactrianam, dicit lib. iii. pag. 229. eum Drangas, et Arachotos, et proximos Arachotis Indos, qui revera erant Paropamisadæ, (ut liquet ex Strabone, Diodoro, et Curtio, qui pariter in hoc itinere Paropamisadas, ut Arrianus hosce Indos, jungunt

proxime Arachosiis, seu Arachotis; et ab altera parte Bactrianis: sed vel maxime ex eo etiam, quod Plinii Paropamisadas non tantum collocat itidem inter Arachosios et Bactrianos vi. 23. sed etiam India, ut hic loci Arrianus, adscribit cap. 21. Veri ceteroquin Indi erant ultra fluvium Indum, quem demum transiit post vicum Bessum, domitosque Bactrianos et Sogdianos) subegisse: at quomodo? ξύπαντα δὲ τάντα θητὰ διὰ χίδρος τε πολλῆς, καὶ ξὺν ἀπορίᾳ τῶν ἐπιτρέπεται, καὶ τῶν σρατιωτῶν ταλαιπώρᾳ ἐπῆλθε. Omnes autem illas gentes per multam nivem, et in rerum necessariarum inopia, ac militum atrumna, aggressus est. Sed et dein, quum Bessus proxima Caucaso, h. e. Paropamiso, vastasset, ne Alexander per montem illum ad se perveniret, ille vero, ut ait Arrianus pag. 232. nibilo minus profectus est, χαλεπῶς μὲν διὰ τε χίδρος πολλῆς, καὶ ἀνδείᾳ τῶν ἀναγκαῖων, οἷς δὲ διετο. Difficulter quidem per multam nivem, et in rerum necessariarum inopia, progressus est tamen. Vides, Lector, ab omnibus Scriptoribus, qui itineris istius meminernnt, uno consensu tradi summam rei, h. e. Alexandrum, antequam in Bactrianam perveniret, in proximis regionibus, vel potius montibus ad Meridiem, vel Occidentem Bactriane sitis, h. e. in Paropamisadis, montis Paropamisi accolis, maximum pertulisse frigus, et reperisse istic vicos nive plane conditos, atque adeo tali in regione cum maxima rerum penuria et difficultate fuisse constitatum. Hoc vero est inter nos unice controversum. Nam de singulis Curtii verbis non disputamus, quæ sane rhetorici aliiquid et hyperbolici videntur contineare, at non magis, quam illa Diodori Siculi d. l. ut adeo Curtius etiam ea in parte videatur secutus suos Græcos, et Historiæ nihil, ne illud rhetoricum quidem, de suo bico adasperasse. Sed et Vir Cl. non rhetorican hic accusat, sed ipsam rei summam negat,

et 'Paropamisadas sub clementissimo
cœli climate,' talibus ergo frigotibus
et nivibus minime obnoxio, degisse
identidem inculcat.

Quid ergo ille aduersus hæc omnia,
quæ attuli modo ex tot aliis Scriptori-
bus? Nempe, nihil hæc excusare
Cartium, 'non agi, an præeentes ha-
buerit vanos homines, non debuisse
neque illum, neque Diodorūm, (nam
Strabonem relinquunt intactum) sequi
tam turpiter errantes ac ineptientes.'
Magnifica audis et Magistralia pror-
sus verba. At si roges, quos ergo se-
qui debuerit, remitti te videbis ad
eos, qui nulli nunc sunt, et qui quid
de Paropamisadis olim scripserint,
neque incertum est Clerico, ac om-
nibus aliis. 'Potuisset,' ait, 'eos,
quos secutus est, emendare ex iis,
quos Plinius vocat mensores itinerum
Alexandri.' At an illi alia tradide-
runt de Paropamisadis, aut Curtianis
contraria? Ego vero illud nego et
pernego. Viri Cl. erit, qui ad hos
solos provocat, ostendere ergo, quid
illi nobis aduersum prodiderint. Ne-
que enim ita Grammaticos pro fungis
plane aut stipitibus habere debet, ut
credat idoneos, qui patientur se magni-
ficis adeo verbis, nullo prorsus re-
rum fundamento suboxis, alegari.
Nam quid aliud, quam verba nobis
dat et lectoribus seis? quando ait,
'debuisse sequi non tam turpiter er-
rantes, sed mensores itinerum Alex-
andri.' Quis enim rerum ignarus
hæc legens non crederet, existare
alios Auctores, qui melius ex senten-
tia Clerici scripserint de Paropami-
sadia, maxime autem constare, illos
'itinorum mensores,' sive quod in-
tegri ad nos porvenerint, sive quod
aliquid eorum fragmentum ab aliis
citatum allegari possit, prodidisse di-
versa a Curtianis? quoniam tantum ab-
sit, ut ex iis, qui minime supersant,
profieri quid possit contra Curtium,
ut e contrario, quod nos ex Strabone
pro Curtio attulimus, id videatur

banstum ex illis ipsis itinerum me-
soribus. Certe enim Strabo d. l. p.
723. de Paropamisadis agens citat
'Ασιατος στρατος, Asiatica itinera,
sou mansiones: ubi Casaubonus, 'Iti-
neraria Diogneti et Baetoni intelligi-
git, quos Plinius vocat itinerum Alex-
andri mensores.' Quapropter, quando
ego ostendi consensum tot Aucto-
rum cum Curtio, nisi Vir Cl. com-
monstraverit ipsis Auctorum verbis,
alios in contraria a Curtio abiisse,
recte ego clientem meum, ut ille ait,
defendi, etiamq; in re ipsa forsitan er-
ror aliquis inesset, qui tunc non Cur-
tio foret imputandus, sed consensui
Græcorum, quorum Historiam ille
Latina exposuit Lingua.

At Ego insuper nullum in re ipsa
errorem inesse contendeo, quo tamen
uno niti videtur Vir Doctus, quando
tam confidenter increpat, Curtium
alios et meliores debuisse sequi, qua-
si non potuissent illi eadem, quæ
Curtius, scripserat de Paropamisadis,
ut quæ certissime fuerint falsa. Quin
adeo id sibi persuasit V. C. ut indig-
netur, quod ansus fuerit istum Curtii
locum tueri. 'Si quis posset,' ait
in Præfat. ad Ped. Albinov. 'talia
serio defendere, idem omnia omnium
peccata facile defendet.' Et dein:
'Pergit nihil secias tam manifesto
errori patrocinari.' Iterum: 'Quam
esse videam, qui gravia et sparta de-
licita putet posse defendi, magis ac
magis intelligo, debuisse scapham
scapham vocari.' Tanto igitur magis
serio et mihi erit agendum, ut ostendam,
si 'scapham' velimus 'scap-
ham vocare,' non esse hunc Curtii,
sed ipsius Clerici, errorem manifes-
tum. Agitur de re facti, utrum Alex-
ander et Macedones in Paropamisa-
dis altissimas invenerint nives, et
gravissimum pertulerint frigus, nec
ne. Hoc Curtius ait, et adsentientes
sibi habet omnes Græcos, qui super-
sunt, et itinera ac bella Alexandri
memorarunt: negat Clericus, nullius

aseteritate adjutus, nisi unius forsan Ptoleemi, qui tamen non negat factum illud, sed Paropamisadis 'gradus altitudinis septentrionalis minus quadriginta,' h. e. mollius tribuit cœlum, quam ut tantis videantur frigoribus frigide expositi. Utris credemus, si alterutri necessario errarunt? Priscione Scriptoribus, uno consensu hoc factum referentibus, et ita ex iis corrigemus Ptoleemi numeros et tabulas, demittentes ad molle adeo cœlum Paropamisadas? An uni Ptolemyo, et ex eo solo repudiabimus fidem tot Antiquorum Scriptorum, diserte et pariter id factum testantium, et in Paropamisadis frigus præcipuum agnoscentium? Grammatici prius preferrent, siquidem in hisce graduum numeris sapissime peccavisse cum Auctores ipsos, tum librarios, certum est, (vide Plinium vi. 17. 'In quibusdam exemplaribus diversi numeri reperiuntur.' Et ibid. 'Exemplaria aliquot adjiciunt V. M. passuum.) ac superiori etiam aunculo per Jesuitas in Orientem projectos est deprehensum, multarum istic regionum situs in nostris quoque Tabulis male adhuc notatos. Posterius si arripere velint, viderint illi, qui credunt, 'sui munera esse, judicium juventutis excolare, nec pati, ab ea legi Veterum monumenta ad instar Grammaticorum.' Sed neque necesse est ex Curtii verbis, omnes Paropamisadas gelidum Septentrionis axem spectasse aut sensisse, quum id tantum dicat de magna eorum parte, et ista proprie, in qua illud frigus tunc senserant Macedones, quunque meridianam quoque regionem illis tribuat, longe sine dubio clementiorem.

Sed fuerit sane tota regio sita in climate ceteroqui molliore: an ideo verum esse nequit, quod Veteres de ea tradiderant? quum utique certissimum sit, Paropamisadas, a monte Paropamiso sic dictos, habitasse potissimum in ipsis montibus. Non mo-

de nomen eorum id docet, sed et di-serte Strabo lib. II. p. 180. Ol τὰ δύνατες Παροπαμισάδαι, qui montes incolent Παροπαμισάδαι. Et lib. xv. p. 742. Παροπαμισάδαι, ἢ δύνατες οἱ Παροπαμισάδαις δρός, quibus immixtus mons Paropanisus. Et dein T25. init. sim-pliciter de tota regione, λέγεται δὲ δρυνή, est autem montana. Ammianus Marcellinus XXIII. 6. Paropamisadas 'montium defectibus inclinatos' ait, h. e. in lateribus et radicibus montium habitare. Ipse etiam Curtius hoc ipso in loco, de Paropamisadis agens, tribuit illis 'nudum montis,' quasi in eo tota esset regio, 'dorsum.' 'Tuguris,' ait, 'latere primo struunt, et quia sterilis est terra materie, in nudo etiam montis dorso usque ad summum edificiorum fastigium eodem laterculo utuntur.' Tan-to magis mirum est, Cl. Clericum ex proximis ante huc ipsa verbis increpare Curtium, quaa si 'crediderit Paropamisadarum agros a Mari Indico ad Septentrionalis ferme Asiae litora porrigidos.' Verba Auctoris sunt: *Gelidissimum Septentrionis axem ex magna parte spectant: Meridiana regio ad mare Indicum vergit. Tuguria latere, &c. quam modo habuimus.* Inde vero an conficiendus tam ridiculus sensus, qualem illis tribuit Clericus, tantum, credo, ut magis ridiculum faciat Curtium? An quia Paropamisadarum regio Meridiana dicitur 'ad Indicum mare vergere,' eo ipso dicitur extendi usque ad illud mare? Ita vero etiam in Ariorum regione rupes una, cuius circuitus 32. stadia tantum comprehendit, ab Occidente ad extremos usque Orientis fines extendenda erit. Nam plane ut hic, ita utramque phrasin de ea quoque adhibet Curtius vi. 6. 'Prærupta ru-peis erat, qua spectat Occidentem, eadem, qua vergit ad Orientem, le-niore submissa fastigio, perennem habet fontem.' Et similiter vallis in aditu Hyrcanis vi. 4. 'Illi, qua

vergit ad Septentrionem, hos, ad Occasum conversa, prospectat.' Sed et sic de Jovis Hammonia sede, iv. 7. 'qua vergit ad Occidentem.' Nemo tamen dixerit ideo, porrigi eam sedem usque ad extremum Occidentem. Sic ergo neque illa est Curtii mens de Paropamisadis, sed eos, in monte vel montibus Paropamisi habitantes, spectare Septentrionis axem, et gelidissimum quidem, quia in eorum latere, quod Septentrioni erat obversum, maxime habitabant, et quia montes hi valde erant excelsi, atque ideo fere extrema Septentrionis prospectare credebantur, ac simili nullum ab Austro calorem ea parte accipientes, gelidissimum a Septentrione recipiebant frigus: reliquos vero in Meridiano latere montis habitantes obversos esse prospectu suo, et vergere declivi fastigio, in eam partem, ubi erat mare Indicum, ad quod minime tamen pertingebant, sicut neque ab altera parte ad ipsum Septentrionis axem.

Quia ergo in montibus habitabant maxime ad Septentrionem versis, et iis celsissimis undique erant septi, sed potissimum a Meridie et Occidente, inde factum est, ut, quocumque tandem in climate positi, plurimam pertulerint nivem et frigus gravissimum. Ea enim est natura montium altissimorum in latere versus Septentrionem. Hinc Strabo d. l. jungit hec duo, οὐτε δὲ δρεψή, καὶ τεχνιούσθητο, οὐτε χαλεπῶς ἀδεέρο. Est autem regio Paropamisadarum montana, et nire perfundebatur, ut difficulter progrederetur Alexander. Sed et hinc mons iste etiam Caucasus fuit dictus a Makedonibus, notiore ipsius nomine, sed detorto ex vero nomine, quo dicebatur proprie ab accolis 'Grancasns' h. e. 'Nive candidus,' teste Plinio vi. 17. init. Plane sicuti et nomen montis 'Imaus' in eodem climate et tractu, 'lingua incolarum nivosum significabat,' ut

idem Plinius in extr. ejusdem capitinis testatur. Sed conferamus cum hoc itinere Alexandri, per montes Paropamisadarum, iter Hannibalis ex Gallia Narbonensi per fluvium Druentium et Alpes istius tractus in Taurinos et Italianam, qui montes istic sunt summum quinque, vel secundum Ptolemaeum quatuor gradibus propiores Septentrioni, quam Paropamisana. Accedit quod eodem tempore anni accidit utriusque iter occidente jam sidere Vergiliarum. Confer Strabonem lib. xv. p. 724. extr. et Liv. xxi. 35. At vero apud Livium xxi. 31. videoas dici 'infames frigoribus Alpes, nives caelo prope immistas, pecora torrida frigore, animalia inanimaque omnia rigentia gelu, omnia nive etiam recenti oppleta, nive rigentes nervos, membra torpida gelu.' Vide imprimitus cap. 36. et 37. nam omnia exscribere non lubet. Ita in Alpibus; at dein in ipsa Italia, quum per Apenninum transire vellet in Etruriam tempore verno, cap. 58. 'Aqua levata vento, quum super gelida montium jnga concreta esset, tantum nivis grandinis dejectis, ut omnibus omissis proculnumerent homines tegminibus anis magis obruti quam tecti, tantaqne vis frigoris insecuta est, ut ex illa miserabilis hominum jumentorumque strage quum se quisque attollere ac levare vellet, diu nequeret, quia torquentibus rigore nervia vix flectere artus poterant.' Si ita se in Apennino, intra 48. gradum apud Ptolemaeum, tempore verno res habuit, quid absoni in eo, si in easte Novembri in montibus Paropamisadarum intra 40. gradum tantum nivis et frigoris experti sunt Macedones? Nam, si Straboni credimus lib. xviii. per eos transiere ὡνδ Πλειδός δύσιν, h. e. ut Livius ait d. l. 'occidente jam sidere Virgiliarum.' Occasus autem ille 'hiemem inchoat,' et 'in iii. Idus Novembri incidere consuevit,' ut ait Plinius Nat. Hist. ii. 47.

Sed et quum istic hiemasset, διαχειμά-
εις δὲ αὐτόθι, (nam et in Paropami-
sadis ‘cultiora erant loca,’ in quibus
‘largo commeatu recreatus’ Alexan-
dri exercitus, ut ipse Curtius VII. 2.
18. ait, hiemare poterat) et urbem
sui nominis condidisset, tum demum
transiit per ultimum ab ea parte mon-
tem in Bactrianos. Ex quo patet
etiam illud, male a Clerico in Judicij
sui cap. 7. p. 645. hoc iter in Paro-
pamidas ‘tribui initio veris,’ quan-
do ex Paropamidas in Bactrianos
processit Alexander.

Liquet ex his, neutiquam ‘supe-
rare omnem ineptiam,’ quod Græci
Scriptores, et ex iis Curtius, narrant,
immodicum frigus et immanem nivis
copiam infestasse Macedones mense
Novembri in montibus altissimis, in
molliori ceteroqui climate sitis, et
maxime in eorum lateribus aut radi-
cibus Septentrionem spectantibus:
quum aëpe etiam nunc usu veniat
peregrinantibus, ut in eodem climate,
immo in unius montis Septentrionali
laterè frigus gravissimum, in altero
sestum maximum sentiant. Illustris
Burnetus, Episcopus Sarisberiensis,
unus sit instar omnium. Ille ergo
in Itineria sui Epistola II. quoniam in
Rhaetis, et eorum præcipua urbe,
Curia, dixisset pag. 131. quia ‘nndique
est montibus circumdata,’ ideo
‘estatem esse brevem, nivem mensi-
bus Maio et Junio nondum liquefac-
tam,’ sed et ‘novam denuo cadere
jam mense Septembri.’ Dein ex ea
urbe progreiens in Italiam per mon-
tem testatur diserte p. 180. se in di-
versis ejus montis lateribus maximum
frigus et sestum pertulisse: *Au lieu,*
que de l'autre côté de la montagne nous
gélions de froid, la chaleur du Soleil
nous parut là insupportable. Ex qua
diversitate patet natura montium,
nec eamdem esse aëris clementiam
ubique in eodem climate, sed et illud
non adeo ineptum esse, ut, sicut ait
V. C. Judicij p. 548. ‘omnia ἀτροφία-

ra multis parasangis antecedat,’ quod
Curtius, qui in parte quadam Paro-
pamidarum, et in montibus istic
altissimis, mense Novembri immane
frigus memoraverat, idem in quibus-
dam Sogdianorum locis, vel campis,
desertis, sterilibus, siccis, arenosis,
tempore aestatis, maximū ‘Solis
aestivi vaporem,’ quo omnia istic tor-
reantur, memoret VII. 5. Sunt sane
Sogdiani ad Septentrionem Paropo-
midarum siti, ultra Oxum maxime
fluvium; hi tamen campi citra hunc
fluvium existere, ut manifestum ex
§ 12.-18. Quin incerta etiam est
istic lectio *Sogdianorum* quum Msti
et Editi ante Glareanum habeant
Susitanorum, quod potuit esse nomen
obscurioris inter, aut juxta, Bactri-
anos populi. Sed fuerint Sogdiani
etiam citra Oxum, certe hæc deserta
fuerunt, et haud dubie in inferiore ac
remotiore tractu a fluvio, quoniam in
ripis tantorum fluminum terra non
facile reperiatur tam secca et deser-
ta. Ita vero erunt hi campi circa
gradum 43. latitudinis Septentrionalis,
eodem in climate, quo Meridiana
Gallia, aut Septentrionalis Italia. In
hoc autem climatis tractu, aut in illis
Gallis et Italis partibus, si reperi-
rentur campi quadringentorum sta-
diorum sicci, arenosi, deserti, ‘in
quibus ne modicus quidem humor ex-
sistat,’ istic vero, an adeo absurdum
foret, deprehendi aut narrari ‘immo-
dicum terræ fervorum’ media estate,
ut proinde exercitus per eos interdiu
duci vix possit? Crediderim equi-
dem, Græcos, ut pleraque expedi-
tionis suæ incommoda, ita et hunc
camporum vaporem, et Paropamisa-
darum frigus, oratoria αἰχναι ali-
quantulum extulisse, eosque secun-
dum Curtium, sed rerum summam,
enjus in Auctore ita ex professo exa-
gitando ratio potissimum haberit de-
bebatur, veram fuisse, et nihil conti-
nere ἀτρόπου, nedum ut omnia ἀτρο-
φia multis parasangis superet, nul-

lus dubito, certe nullam ejus tantum ex climatis et situs argumento rejicienda aut explendente rationem video. Adde ad iv. 7. 17. *Perison.* *Curt. Vind.* p. 120. et seqq. Addi potuissent quæ rescripsit Cl. Clericus 'Biblioth. Choisie' tom. iii. p. 217. Sed quia Gallice scripta sunt, Gallicanis reliquimus, hic tamen id monere visum est. *Snak.*

§ 8 *Tuguria]* Totum hunc locum, ut passim alios, desumit Curtius ex Diodoro xvii. 82. *Freinsh.*

Latero primo] 'Laterarias ac domes constituerunt primi Euryalus et Hyperbius fratres Athenis: antea species erant pro domibus,' si fides Plinio vii. 56. 4. Illud autem primo non bene concoquo: an fuit ab ipso? hoc est, ex ipso fundamento ad summum usque culmen, ut deinde adjicit. *Freinsh.* 'Crudo' est lib. viii. 10. 25. 'superiora crudo latero sunt structa.' *Forte prima.* Heinsius.

Eiam montis] Et hoc parum liquide. Unde Bongars. legendum dubitat, etiam montium. *Vulcan.* ad illa Arriani iii. 6. 2. 'Ejus (Caucasi) ab ea parte tum temporis ut plurimum nundum dorsum erat:' in margine notat Curtium ita concipere, in nudo ejus montis dorso. Sed cum nullam adhuc montem nominaverit, non habet istud pronomen quo referatur. Possit etiam vulgata lectio sic exponi, ut ostendat totam eam regionem caruisse arboribus, non jacentia solum, sed etiam ipsos montes, in quibus tamen fere latius proveniunt silvae. *Freinsh.*

§ 9 *Incremento in]* Excusi libri, incremento operis. *Modius.*

Carina] Nec aliter pleraque in Germania tecta, quam in carinæ, aut sepulchri aggesti formam fiunt et clauduntur, latera tamen æquali spatio usque ad tecta surgunt; tecta ipsa carinam inversam imitantur. *Raderus.* Unde autem forma ista sedificiorum Numidis familiaris fuerit,

docet Sallust. *Jugurtha.* 18. 2. 'Ex eo numero (Herculis exercitu) Medi, Persæ, et Armenii navibus in Africam transvecti, proximos mari nostro loces occupavere. Sed Persæ intra Oceanum magis: illeque alveos navium inversos pro tuguriis habentes: quia neque materia in agris, neque ab Hispanis emendi, aut metandi copia erat: mare magnum, et ignara lingua commercia prohibebat: hi paulatim per connubia Getulos secum miscuerunt: et quia sepe tentantes agros, alia deinde atque alia loca petiverant, semetipsi Numidas appellaverunt. Ceterum adhuc sedificia Numidarum agrestium, quæ mapalia illi vocant, oblonga, incurvis lateribus tecta, quasi navium carinae sunt.' Ut illi navium alveia, ita Scythes apud Justin. 11. 2. 8. 'Planstris, coriis, imbricum hiemisque causa tectis, pro domibus utuntur.' Antiquissimis hominibus 'species erant pro domibus,' ut putat Plinii vii. 56. 4. et Ovid. Met. i. 121. *Freinsh.*

Accipiunt. Ad medium] Non videatur de nihilo esse, quod hec in membranis omnibus ita leguntur; Superne lumen accipiunt ad medium. *Vites et arbores, si qua in tanto terra rigore durare potuerunt, obruant penitus.* *Hiemē defossa latent.* non hec, inquam, de nihilo in membranis ita leguntur, mihi tamen quid de his statuendam sit non liquet. *Modius.* *Ad medium]* Hic locus, de quo Modius quid statuendum sibi sit, se nescire candide satetur, distinctiuncula saltem emendatur, et sic legendus est: *foramine relicto superne, lumen accipiunt ad medium.* *Vites, &c.* Diodor. xvii. 82. Καὶ δὲ μέσω τὴν δροφήν ἀπολειμμένης διαυγεῖας, in medio foramen luci excipiūndαι est relictum; ut hodieque in locis quibusdam septentrionalibus videre est. Mox addit Curtius: *Vites et arbores, si qua in t. t. r. d. potuerunt, obruant. Penitus hiemē defossa latent;* vel sic: *obrunt penitus: hiemē d. l.* Itaque

non ad medium obrunt vites, sed totas, ut hieme plane conspici nequeant, sed penitus defosse lateant. Diodor. 'Vites et arbores aggeste tellure operiunt,' &c. *Lecen.* Hujus judicium sequimur: insuper et pro *terre frigore*, scripsisse Curtium putamus, *terre rigore*. Freinsh. Hoc ad medium, ex glossa natum, mea sententia, et ejiciendum. Namquam sane scripserat Curtius, ibi ad medium. Sed qui legit *ibi*, exponendum putavit per ad medium Scheffer.

Cum hieme discusa] Carta est haec, ut mihi videtur, scriptura. Sic enim quoque Petronius, 'Hunc nixe dura chadit hiems,' dixit. Vulgo erat, *Cum nixe discusa aperiri hucus caput. Modius.*

§ 11 *Ne avium quidem*] Velim scire, quid hic avis faciant, aut quemam earam vestigia extare possint in terra? in Mss. quos secutus Merula, legebatur *heim* cum superscripta linea-
la, quod videtur *hominum* significare. At hoc falsum esse, docent prae-
dentina. Suspicio liberos veteres com-
pendiosa scriptura habuisse animis
pro animalium; quod cum librarius
non intelligeret, fecit avium. Scheff-
fer.

§ 12 *Tamen*] Malum tunc, quas par-
ticulas sepe vicissim permutari video. Freinsh. *Tamen*] Hoc mihi
valde suspectum est. Quid enim
vult *tamen* *destitutus?* nam perfidis
longius abest, quam ut eo commode
trahatur. Malum, in *hac tam;* et po-
test librarius illud *tam* putasse com-
pendium *reō tamen*. Nam tunc Freinsh-
mii non placet ideo, quia sine
debito ne postea quidem ea regio ma-
gis culta. Scheffer. Adde similem
desperationis descriptionem VIII. 4.
Suet.

§ 13 *Insolitus nivis*] Excusi, inso-
litus nivis, non male etiam. *Modius.*
Neque hic causam in eo, car maluerit ita *Modius*, qui fatetur idem non
male vulgo quoque scribi, *Multos ex-*

animavit rigor insolitus nivis. Ita vero non tantum non male, sed optimè: ut ipse edidit, profecto pessime. Quo-
modo enim insolens nivis miles Alex-
andri? Puer turpe credere: quid viro,
dicere? Nivis ibi potius ipsius inuisitatus rigor: quod præcedentia
satis clamant: 'Ceterum adeo aliae
nives premunt terram, gelu et per-
petuo pene rigore constrictæ, ut ne
avium quidem, ferme ullius vesti-
giū existat.' Quod sequitur, *Fati-
gati quippe in ipso gelo deficiente cor-
pora sternebant, &c. in eo nihil loci ha-
bet quippe, et legerim, *fatigatique in*
ipso. Acidalius.*

Adusit pedes] Q. Serenus Samm.
'Illa quoque uita putes, quæ sunt
nive læsa rigenti' Aristot. iv. Me-
teor. *Lecen.* *Adusit pedes*] Solenne
scriptoribus Latinis est, 'urendi'
verbum de frigore usurpare. Ovid.
Trist. III. 2. 8. 'Ustus ab assiduo fri-
gore Pontus erat.' Livius XL 45.
'Hiems arbores, quæ obnoxia frigo-
ribus sunt, deuaserat cunctas.' Jus-
tin. II. 2. 'continuis frigoribus uran-
tur.' Celler.

Pharomorum] Sic puto concepta ele-
gantiora sint: *multos exim. r. i. nivis:*
adusit pedes pharomorum: *oculis,* &c.
Freinsh.

Oculis] Xenoph. 'Αράβων. lib. iv.
'Relicti de nostris multi sunt, qui
oculis ex perpetuo nivium aspectu
amiserunt. Multi item quibus gelu
pedum digiti obstuperauit. Hic uni-
cum erat oculis præsidium, si quid
ante eos nigri pretendissent: pedi-
bus, si corpus assidue moverent.' *Lecen.*
Oculis pernicietis] Nix diutius
spectata, nimia candoris luce visum
præstrinxit. Celler.

Quippe] Acidali. volebat, *fatigatique*
in ipso gelo, &c. Sed istud quippe os-
tendit quonodo acciderit, quod modo
prefatus fuerat. Freinsh.

§ 14 *Calore moto*] Ms. *caloreto.*
Forte, *calore refoto;* ut VIII. 4. 15.
'admove igne refovebat artus.' Vell,

calore recepto; ut ibidem n. 16. ‘tandem recepto calore vitali.’ Heinius.

Membri aliquis] Forte, membris solitus; vel, membris aliqua; ut Virgilianum illud Ecl. III. ‘Et si non aliqua nocuisse, mortuus essem.’ Heinius.

§ 15 *Famus]* In Bactrianis id accidisse refert Ælian. Hist. Var. XII. 87. ubi ‘milites ipsos vicos ceperunt, ex fumo inhabitari conjicentes, et nivem a foribus auferentes.’ Freinsk.

§ 16 *Adserebant]* Forte, obserbabant. Heinius.

§ 17 *Agmen circumibat]* Hoc est, quod praecepit Leo Imp. capite 9. Tactic. sectione 12. ‘Sin admodum lubrica difficiliaque loca fuerint, te ipsum oportet primum eo transire; deinde ibi consistere et commorari, donec omnes sine offensione transierint.’ Similia leguntur de Juliano, Iphicrate, Corbulone, que refert Gruter. Discurs. cap. 15. ad Tacit. XIV. 24. 1. ‘Sola ducis patientia mitigabantur; eodem plura quam gregario milite tolerante.’ Eximium est preceptum, quod Cambysesem Cyro tradidisse fingit Xenoph. Cyropaed. I. ‘In rebus agendis, si per testatem gerenda sint, solem Imperator in omnium oculis perpeti supra ceteros debet: per hiemem, frigus: quem laborandum est, labores.’ moxque subjicit: ‘Labores eosdem similibus corporibus Imperatoris ac gregarii militis sequentes non esse, quod ipse honos leviores faciat Imperatori; et quod intelligat in oculis hominum esse, quidquid ipse faciat.’ Quem locum impense placuisse Africano Scipioni ait Cicero Tuscul. Quest. II. 26. Vide supra ad IV. 14. 6. Freinsk.

In medium] Potius alicui sit, in medio; nam cur non eodem flexu addat in ultimum? Mihi ut obscurum, cur hoc noluerit, ita clarum, illud maluisse. Sic et III. 11. 4. ‘Itaque ipsi in medium Persarum undique circumfusi egregie se tuebantur.’ Et delectatur alias ea forma VI. 5. 26. ‘Ut

primum rex in conspectum fuit.’ Iterum III. 5. 10. ‘in Ciliciam fore.’ Quæ nec Ciceroni infrequens, ad Attic. XV. 4. ‘Quo die in Tusculanum essem futurns.’ Acidalius. Vide Indicem, ‘In.’ Snak.

§ 18 *Tandem ad cultiora]* Addunt libri excusi loca; sed nequicquam addunt. Sæpe illo modo loquitur Curtius. Modius. Poterat abesse vox loca, sed cum libri scripti editique teneant, quid nos possumus? Freinsk.

Potuerant] Hic quoque potuerant: quod supra alicubi monuimus, aliquoties reponendum. Acidalius. *Potuerant]* Ita scribendum Acidalio momenti ob ipsius rei evidentiam parvius. Freinsk.

§ 19 *Caucasum]* Omnes opinor terrarum descriptores Caucasum cum Tauro jungunt, et confundunt: Strabo lib. XI. Plinius V. 27. 14. Ptolemaeus, Diodorus, Philostratus, Apollon. III. 1. Solinus cap. 38. Curtius, Aristobulus, et ex illo Arrianus III. 6. 2. Mela I. 15. Eustathius ad Periegetem. Sed nemo accurius et planius super eo disputat, atque Goropius in Indo-Scythicis pag. 474. qui et ex Plinio rationem nominis et discrimen duorum montium Tauri et Caucasi aperte ostendit, et omnia disertè expavit, cuius hoc loco pro interpretatione Curtii verba apponem, nisi pluscula essent, quæ tute leges. *Raderus.* Ceterum negant peritissimi auctores Caucasum Alexandro visum; sed alii montibus id inditum nomen ab adulatoribus, ob caussam, quam audiemus ex Eustathio. Sic enim ille in Dionys. vers. 1159. ‘Sciendum autem est, quibusdam illa Liberi Herculisque gesta incredibilia et fabulosa videri, et per adulacionem conficta. Qunm enim omnes, aiunt, ea quæ de vincito Prometheo narrantur, in septentrionali Caucaso facta credant; Macedones, Alexandro adulantes, transtulerunt sermonibus suis Caucasum ad mare Orientale: eo nomine

appellantes montes quosdam Indicos. Illi ipsi autem adsentatores specum quamdam sacram in Paropamisadis ostendentes Alexandro, locum esse dixerunt, in quo Prometheus vincitus olim fuerit, eoque Herculem ad liberandum eum venisse: in argumentum ejus rei trahentes vaccas, quas ibi conspiciantur signo clavæ inusto, quod esset Herculis insigne. Ut hac ratione ad ntrosque orbis terminos pervenerit Hercules: ideo etiam Alexandrum, secundum adulatores istos, neque illi, neque adeo Bacche absimilem esse, cum et ipse eodem quo illi penetraverit, &c. Idem autem adulatores, ut tradunt veteres, Caucasi nomen indiderunt tam Paropamiso, quam Emodo, et Imæo (seu potius Imao) Indicis montibus.' Quæ magnam partem hausisse videtur ex Arriano v. 1. 12. Certe quæ hoc capite, aliisque seqq. scripsit Curtius, dubitare non sinunt, quin per hunc Caucasum, ad quem jam agmen pervenit, intelligendus sit Paropamisus. Idque diserte tradit Arrian. v. 1. 21, 'Taurus, &c. Paropamiso monti committitur, quem Macedones Alexander militantes Caucasum appellabant, studio (ut fertur) Alexandri rea gestas amplificandi: quasi Caucasum continuaata victoria Alexander superasset. Fieri autem potest, ut hic ipse mons cum altero Scytharum Caucaso coëat, quemadmodum Taurus cum hoc: atque ego quidem idcirco superius (III. 6. 1.) hunc montem Caucasum vocavi, et deinceps hoc nomine appellabo.' Quæ postrema ad evitandam confusionem probe notanda sunt tam Arrianum legenti, quam alios auctores; nam et alios hoc consilio usos, et forte hunc ipsum Curtium, licet animadvertere. Sane videtur Arrianus, postquam superiora scripsisset, demum errorem hunc deprehendisse, eamque excusationem hoc loco protulisse, ut potius nonnulla ratione, quam per imperitiam Cau-

Delph. et Ver. Clas.

Q. Curt.

casi nomen Indicis montibus tribuisse videretur. Idque ex eodem Indic. p. 20. certius apparet, quia ibi expresse negat Caucasum fuisse vocandum in his partibus montem: quod tamen superioribus locis in medio reliquerat. Ceterum hoc modo non tam auxisse eos gloriam Alexandri, quam minuisse docet maximus auctor Strabo lib. xi. qui dignus est audiri: 'Quæ autem augendæ gloriæ vulgata sunt (sic enim verò τὰ πόδες τὸ Καύκασον ὑπεληφθέντα) etsi in iis consentiant omnes, tamen qui confixere, adulandi quam veritatis fuerunt studiosiores. Quale est, quod Caucasum in montes Indicos eisque vicinum mare orientale transtulerunt, a montibus qui supra Colchidem et Euxinum mare siti sunt, quos Graeci Caucasum nominant, amplius xxx. stadiorum millibus ab India distantes: ibique Prometheus vincatum fabulose tradunt, cum nihil alterius versus ortum Solis cognovissent. Bacchi enim et Herculis in Indos expeditio posterius tempore commentum præ se ferunt: quippe cum Hercules Prometheus mille post annis dicatur solvisse. Fuit sane gloriösus, Alexandrum usque ad Indicos montes, quam usque ad intimum Euxini sinum et Caucasum subegisse Asiam: sed gloria montis, nomenque, et quod Jason cum suis longissimam creditus est expeditionem fecisse progressus usque ad Caucaso vicina loca, quodque traditum fuit, Prometheus in extremis terræ finibus ad Caucasum fuisse alligatum: hæc, inquam, fecerunt, ut gratiam regis se inituros putarent, si nomen Caucasi in Indianam transportassent.' Atque eadem fere repetit lib. v. Ceterum ista nominum confusio tam Curtium hoc loco, quam et Ptolemaeum, in graves errores induxit: illum ut unius monti adscriberet simul, quæ separatum ad alterutrum pertinent; hunc ut Ἀλεξανδρον στήλας ultra septentrionalem Caucasum posseret: quas ultra hunc Indianum fuisse

4 K

ponendas Salmasius ille ad Solini cap. 38. pag. 789. docet : idque etiam ostendunt illa Dionysii versu 1162. ‘Emodos montes adiit, quorum sub radice Volvitur orientalis ingens unda Oceani. Ubi duabus columnis positis in finibus terræ, Exultans ad fluentum rediit Ismeni.’ Ex eodem fonte illum quoque Curtii errorem manare, quod ex hoc suo Caucaso orta flumina in Ponticum mare scribit, mox demonstrabimus. Multa etiam de utroque hoc Caucaso disputat in periplum Arriani Stuckius. Freinsk.

Cujus dorsum Asiam dividit] Tanco hæc convenient, non Caucaso, sive Ponticum intelligas, sive Indicum. Error ex eo natus, quod Caucasios montes non modo inter Ponticum et Caspium, sed etiam inter Paropamiso, et Imaum audiverunt poni, quos putarunt cohærere. Sic Plinius quoque vi. 13. ‘Persarum,’ inquit, ‘regna inter duo maria Persicum et Hyrcanum Caucasiis jugis attolluntur.’ Cellar. Ex Salmas. p. 555.

Mare quod Ciliciam subit] Taurus est, non Caucasus, minus Paropamissus, qui mare Cilicium spectat. Cellar.

§ 20 *Committitur Caucaso]* Neque Colchico Caucaso Taurum committitur proxime; aliorum nominum juga intersunt. Salmas. ex Plin. p. 555. Vulgaris tamen opinio est, Taurum Asiam dividere, ejusque ramos esse utrumque Caucasum, tam qui Pontum spectat, quam qui Indianam. Cellar.

§ 21 *Et Ponticum]* Supra ad vii. 3. 4. Curtium defendi posse diximus, si emendes, et Indicum; sed verius est ipsius esse hallucinationem, ex confusione ea ortam, quam fecit communicatum Indicis montibus Caucasi vocabulum. Hoc ut manifestius fiat, consideremus, quod modo monuimus, quot res diversis montibus adscribendas uni tribuerit. Pri-

mo dicit Alexandrum venisse ad Caucasum montem, Indicum intelligens: mox, ‘cujus dorsum Asiam perpetuo jugo dividit;’ quod de Indico est falsissimum; de Pontico dubium; ea enim res ab Arriano Ind. i. 4. et aliis Tauro tribuitur. Ideo in pace Antiochi jubetur rex, ‘Asia omni quæ cis Taurum est decedere,’ apud Liv. xxxvii. 45. 9. idem judicium est de sequentibus: mox, ‘sic inter se tot juga:’ id de Caucaso Pontico et Tauro verum est sic connecti; sed de Indico hoc Cancaso vel Paropamiso, docendum fuerat. Ergo cum de fluminibus ex his montibus exortis verba facit, toto animo ab Indico Cancaso aversus, Ponticum magis videtur cogitasse. Quem iterum in sequentibus amandat, Indicumque recipit, cum eo ipso tempore 17. ‘dierum spatio superatum’ scribit. Et statim tamen ad verum Caucasum reddit, quando de Promethei fabula subjicit. Denique cum Alexandriam ibi conditam ait, iterum de Indico monte intelligendus est. Ergo et quod de Pontico mari scribit, id excipere flumina ex his montibus nascentia, sic capiendum est, ut intelligantur ea, quæ ex Caucaso proprie ita dicto, continentibusque jugis orta in mare Ponticum influunt. Freinsk.

§ 22 *Promethea]* Fabulam Prometheus non ad hunc Caucasum pertinere, jam in superioribus notis explicatum est. Nec tamen nocet addere, verum locum ejus visum ab Arriano, ut ipse testatur in periplo Ponti Euxini i. 34. Item a Pompeio, cum res iis locis gereret, Appianus in Mithrid. et Apollonio apud Philostratum in vita ii. 2. Freinsk.

§ 23 *Seniorum]* Unus Ms. servorum, quod vernum puto: nam cur idem bis diceret? Seniores et ii quorum opera uti desisset, nonne idem sunt? Scribam: Septem milibus servorum, et Macedonum præterea inutilibus, quo-

rum, &c. Confer Notam ad x. 2. 8. infra. Etiam in Ditmari Chronicō III. m. simile mendum deprehendi. Sic omnino fuit: 'Duo genera hominum in ea oppida imposuit, servos, et milites inutiles.' Infra VII. 6. 27. 'Incolae novae nrbi dati captivi, quos redditio pretio dominis liberavit. De inutilibus militibus, tam Cambysis ante Alexandrum, quam ipsi, sepius ita visum est. Sic enim colonia 'fuit Cambisus (Cambysis) inter Nelos et Marchadas, deductis eo regis exercitus.' Plin. VI. 29. 2. apud eundem. VI. 27. 21. Charax oppidum 'conditum est primum ab Alexandro Magno: qui colonis ex urbe regia Durine (quaerum tum iuterit) deductis, militumque inutilibus ibi relicitis, Alexandriam appellari jussérat.' Hanc ipsam urbem denuo sic auxit colonis, ut tradit Arrian. IV. 4. 12. 'Pervenit Alexandriam, quam apud Paropamisadas condita fuerat, quum primam expeditionem in Bactra faceret: præsidemque illius loci amovit, (de quo dixerat supra III. 6. 1.) quod non bene officio suo functus fuisse vide-retur: pluribusque colonis in Alexandria, ex finitimis et Macedonibus, qui inutiles bello erant, deductis,' &c. Idem fecit in Alexandria ad Tanaim: 'Urbem, quam condere statuerat, viginti dierum spatio muro circumplexus, eam Græcis mercenariis habitandam dat, et finitimis barbaris, quibus sua sponte eo commigrandi voluntas fuit, nonnullis etiam Macedonibus, qui inepti bello erant.' Arrian. IV. 1. 17. Idem observavit in urbe Arabica quam condidit; nam 'coloniam eo deduxit ex Græcis mercenariis, voluntariis, et qui ant se-nectue, aut casu aliquo inepti bello facti erant.' Arrian. VII. 4. 21. Supra quoque idem nobis notatum ad v. 2. 16. Sic Augustus finito bello Hispano condidit Angustam in Lusitania cognomento Emeritam; quod ibi τοὺς ἀφρικανιστέρους τὰν στρατιῶταν,

seniores militum, collocarat. Dio lib. LIII. Freinsk. Placet emendatio Freinsheimil, pro *militibus*, *inutilibus* legentis, et delentis sequentia, quorum opera uti desisset, nempe hoc glossema est illius *inutilibus*. Quod autem *seniorum* mutat in *servorum*, haud perinde potest placere. Unde enim illi servi, et cur ex servis condoret civitatem, aut quae denique potuit esse concordia inter servos et Macedonas? Itaque τὸ *seniorum* re-tinendum. Duplex genus memora-t, ex quo civitas illa debuit con-stare. Unum Macedonum eorumque veterano-rum ac seniorum, alterum gentis cuiuslibet et inutilium. Sant autem *inxiles* hic intelligendi, non ob setatem, sed corpora vulneribus mutilata et corrupta. Quo sensu usurpavit et Pacatus, ut in notis ad eum a me pluribus est demonstratum. Adde Nostrum x. 1. 25. Schef-fer.

Alexandriam] Quam tleinceptis prop-ter errorem supra notatum ex Indicis finibns transtulerunt ad Septentrio-nalem Caucasm, ut Sanutus in Se-cretia Fidel. Cruc. III. 13. 5. ex Hay-thono. 'Alexandri oppidum' appella-t Plinius VI. 17. 23. ex Bi-one et Diogneto: additque 'hanc urbem sub ipso Cancaso esse positam.' quod de Indico Caucaso, sive Paropamiso capiendum, ut patet ex dictis, et Ar-riano III. 6. 1. et IV. 4. 12. De ea sentit Strabo lib. xv. 'Exacta ibi (in Paropamisadis) hieme, et urbe con-dita, habens Indiam superne ad dex-tram, per summa montium transivit Bactriana.' Freinsk. Stephanus Byzantinus corrupte, ταῦτα Παραπα-μίδες, sed perperam conjungit, aut confundit potius, ἐν τῷ Σογδανῷ, quum diversæ urbes sint, in diversis gentibus positiæ, nec continuis, sed interjacente Bactriana. Cellar.

CAP. IV. § 1 Sicut illis gentibus mos est] Fluctuant ista verba, nec scias satis ad præcedentia referenda, an

sequentia. Ad illa meo animo non debent: ad hæc debent, sed non hoc tantum. Transponi etiam velim, ne quid ambiguitatis relinquantur: *Diis patriis sacrificio rite facto, cum amicis ducibusque oopiарum inter epulas, sicut illis gentibus mos est, de bello consultabat.* Nam hunc morem designat in conviviis et compotationibus deliberandi: qui Persis præter eeteras gentes familiaris, etsi non minus usitarunt Germani olim nostri. Tacito quidem auctore, ad quem vide, quid in hanc rem antiquorum rituum unica fax Lipsius annotavit, e Strabone, Ammiano, Athenæo, Homero, Plutarcho, quibus insignem istum Curtii locum adjungo supernumerarium testem. Adjungo, si fas: nam illud quidem mihi nefas, inde quidpiam subducere, cuius sacro sancta habeo scrinia, que sacrilege compilentur. *Acidalium. Mos est?* Quem ex aliis quoque auctoribus, puto Herodoto i. 133. Athenæo iv. 10. vi. 4. et 5. Scholiaste Aristoph. in Equites ad verba Οὐρανὸς εἴρησις, Suida in verbo Οὐρανοῦ, Maximo Tyrio Orat. xii. Ammiano xviii. 10. f. Curtio hoc loco, et Strabone lib. xv. docet Brisson. de regno Pers. lib. ii. pag. 219. Idem majoribus nostris tribuit Tacit. Germ. cap. 22. ubi Lipsius. Illud notandum, quod apud Athenæum x. 10. Ctesias et Duris scribunt, 'Ex omnibus festis diebus eo solo, quo Persæ Mithre saera faciunt, regem ineibriari.' Eum ergo morem etiam Curtium hoc loco in animo habuisse putem: eoque præmississe de sacrificio diis facto: ut ita Bessus, qui pro rege se tum gerebat, nihil tum præster legem Persarum fecisse videatur. Noli ad consuetudinem populi Rom. transferre, quod Æmil. Paulus apud Liv. xliv. 22. 6. queritur: 'In omnibus circuin, atque etiam, si Diis placet, in conviviis esse, qui exercitas in Macedoniam ducant,' &c. nec enim de iis loquitur, quibus de ra-

tione belli serio deliberandum erat: sed conditionem ducum miseratur, quorum consilia gestaque ab otiosis, et, ut fere solet, imperitis inter pocula et mensas reprehendi examinarique consuevissent. *Freinsk.*

Inter epulas de bello consultabat] Persæ de rebus eorum maxime seriis ebrili deliberabant: quod autem consultantibus placebat, id die postero sediū præfectus jejunus proponebat: quod si jejunis etiam placaret, tunc id perficiebant; sin minus, omittebant: rursus vero, si quid sobrii proposuissent, ebrili decernebant, ut Herodotus, Athenæus, et Suidas tradunt. *Popma.*

§ 2 *Nunc paucitatem spernere]* Spernere incipiunt vulgo, et mox ordinur dicere, ut lubet. Sed si licet tamen, neutrum probaverim, aut si alternatum recipiendum omnino sit, posterris minus displicerit. *Modius.*

Famam] Non muto, sed quid si fortunam? *Acidalins.* *Hostium famam]* Forte, hosti vim ac famam. *Heinsius.*

§ 5 *Oxum]* Leg. Oxon. Idem.

§ 6 *Chorasmios, Dahas, Sacasque]* Infra viii. 1. 8. Chorasmi Massagetis et Dahis regionum confinio junguntur. Ptolemaeo vi. 2. Chorasmii in Sogdiana juxta Oxum amnem Oxiæorum finitimi. Sacæ vero ibidem ab ortu Sogdiana adponuntur. Daha Massagetis et Sacis finitimi, gens, sequæ ac illi, Scythica. Plinius vi. 17. *Cellar.*

Tanaim amnum] Editi, et ultra Tanaim amnum, quod mihi quoque melius videtur ita legi. Sequitur postes, et alias præsens terror adseritur, Scythas, qui ultra Tanaim amnum colant, adventare Besso ferentes opem. Modius. *Ultra Tanaim]* Jaxartem fluvium, qui inter Scythiam et Sogdianam delapsus mari Hyrcano infunditur. Plinius vi. 16. 'Flumen Jaxartem Alexander militesque ejus Tanaim putare.' *Cellar.*

§ 7 *Hanc sententiam]* Iterum editi,

Unam hanc sententiam. Modius.

§ 8 *Cobares*] An leg. *Cobares?* hoc enim Persicum nomen; potest tamen et illud fuisse. Diodorus Siculus xvii. 83. *Bagadaram* appellat, qui rem copiosins exponit. *Freinsh.*

Magica artis] Multa super Magia et Magia supra ex Brisunii regno Persico allata et disputata, quæ tu apud eundem videbis lib. II. p. 179. Hic Curtius videtur de Magia superstitione, prestigiatrice, et dæmonica loqui. Omnis magiae, naturalis, artificialis, et prestigiatrixis formas describit doctissimus noster Delrius Disquis. Mag. I. 2. quem consules. Curtius de artificiali videtur loqui, cum 'artem' appellat. *Raderus.* Qui intercedentibus paucissimis lineis, aliter atque aliter de mente Curtii pronuntiat: quem de magica arte, qualis apud Persas fuerat, sentire, hoc est, mixta ex naturali et prestigiatrice, facile quivis intelligat. Nam quod propter vocabulum 'artis,' de artificiali sentire putat, nimis leve argumentum est: cum et aliæ species, vel ab uno Plinio compluribus locis 'artis' nomine appellantur. Vide Acidal. ad Curt. vii. 7. 9. et Berroaldi Praefationem in Asinum Apuleianum. *Freinsh.*

Variissimi] Idem de ea arte judicium est Plinii, infinitis prope locis: unum ex posterioribus adscribam. Sic ergo librum xxx. orditur: 'Magicas vanitates sœpius quidem antecedentis operis parte, ubicumque causæ locusque poscebant, coargimus, detegimusque etiamnum: in pancis tamen digna res est, de qua plura dicantur: vel eo ipso, quod frandulentissima artium plurimum in toto terrarum orbe, plurimisque sœculis valuit,' &c. Ipsosque adeo Magos atque circulatores vulgari appellatione 'vano' appellatos, ex verbis Capitolini in M. Antonino cap. 18. 'Vano cuidam, qui diripiendo urbis occasionem cum consciis requirens,' &c. putat He-

raldus ad ista Arnobii lib. I. 'Magicarum artium ludi.' Sed in Capitolini loco alias lectionem, *Plano cxi-dam*, ex libris vett. et ratione, præferunt eruditissimi commentatores. Ceterum artis magicæ ludibrium etiam agnoscit Propertius illo versu Eleg. I. 1. 19. 'At vos deductæ quibus est fallacia Lunæ.' Ubi 'fallaciæ' dicit Lunæ deductæ; recte sentiens Magorum carminibus non ipsam Lunam sede sua detrahi, sed mortalium oculos vana specie deludi, ut id fieri arbitrentur. *Freinsh.*

§ 9 *Scire servo esse*] Membranis gratia, a quibus hæc est lectio: vulgo erat, scire se utilius parere dicto, &c. præ illis male. *Modius.* E membranis Modius inseruit illud servo, quod mihi aspectu primo durum videbatur. Amicus enim erat ille sane, non mancipium: itaque jam mutatus eram, *Is cum præfatus esset, se vero scire, utilius esse parere dicto:* ea forma, qua lib. III. 'At Darius, ut erat sanctus ac mitis, se vero tantum facinus negat esse facturum:' cum in memoria redii sepe in Curtio repetitæ ejus vocis, et pariter de amicis lib. VI. 'Si Darium ob hoc vicimus, ut servo ejus traderemus imperium.' Lib. IV. 'Eadem liberalitate dat mihi filiam suam, nempe quam scit alicui servorum suorum nupturam. Multum vero mihi præstat, si me Mazæ generum præponit.' Lib. V. 'Darius captivus servorum suorum.' Et ibidem Darius ipse pessimum mancipium Naborzanem appellat. Non ergo inconcussum modo per me, sed et stabilitum sit, quod Modius sine tibicine ullo posuerat aut fulero. Ceterum nomen an verum habemus hujus amici, sive servi? Diodorus non Cobarem indigitat, sed Bagadaram, τον τὸν ἐταῖρον, inquit, τοντα Βαγόδην. Alii dispiciunt. *Acidalius.* Servo] Eadem fere sententia in istis Plauti Mil. Glor. II. 5. 56. 'Sc. Quid proprius fuit, Quam ut perirem, si locutus

fuissem hero! Pa. Ergo si sapis, Musas tibi. Plus oportet scire servum, quam loqui.' Freinsk. Quia ex sinistro consilii eventu proprium illi periculum est. M. Terentius ad Tiberium apud Tacitum Ann. vi. 8. 'Tibi summum rerum judicium Dii dedere, nobis obsequii gloria relicta est.' Cellar. *Scire servo]* Forte, *scire se servo*. Heinius.

Poculum ei] Relinque mirari Glareani ad hunc locum somnia, et vide quid sit, aut unde, quod in Sigebergensi codice perscriptum exstat, pro, *poculum ei, et jam. Modius. Poculum]* Bessus Cobari tradidit poculum, ut colligitur ex sequentibus: Forte ipsum etiam nomen ejus inserendum, *Bessus poculum ei, &c.* est enim in nonnullis lib. magna hic lacuna. Necio autem an non interpretandum hoc sit de more, qui et apud Græcos fuit, ut in symposiis andiretur ille, qui haberet calicem. Unde acutissimus ille jocus in Demosthenem apud Plutarch. cap. 85. Cum enim ille calice insignis cælature, aliisque donis ab Harpalio acceptis, male audiret, seque purgare volentem 'non audiret populus, exsurgens quidam salte ait: Non audietis Athenieses istum, qui calicem habet?' Ubi inter varias lectiones a Stephano subnexas egregium est scholium: 'Ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις τὴν κύλικα ἔχορτες γύρον τὰ λεγόμενα σκολιά. Nam in compotationibus qui calicem habebant, canebant scolia, quæ appellantur. Ut nimirum eo quasi insigni totum sodalitium agnosceret, cuius esset cantilena, adque eum se obverteret: quem morem in nonnullis Gallie locis exacte observari vidi. Sunt autem σκολιὰ, μέλη παρόλια, sive cantilunculae potatoria, interdum et amatoriae, quales inter vinum cani solent. cuius generis sunt pleraque, si non omnia, Anacreontica. Vide eruditissimas Animadvers. Casaub. in Athenæum xv. 14. Pertinet eodem et Platonis locus in Con-

vivio, ubi Eryximachus: Πέτερον, οὐ Αλκιβιδην, τοιοῦτον; οὗτος οὐτε τι λέγοντες δὲ τῷ κύλικι, οὐτε τι φέροντες; Ecquid agimus, Alcibiades? ita neque dicimus quidquam super calicem, neque canimus? Et mox: 'Tu autem quum neque dixeris, et tamen satis biberis, debes optimo jure dicere.' Ii sermones ἀποκλίκειοι λόγοι sunt Athenæo in princ. operis. An igitur et apud Persas talis consuetudo fuerit, an, ut saepe fieri solet, ab una gente ad aliam transtulerit Curtius, doctorum esto judicium. Freinsk. Videtur esse quid. Heinius.

§ 10 *Duci]* Antoninus Histor. Part. i. tit. 3. cap. 2. § 14. verba hæc re-censens scribit dici; quod fieri posse: illud non perinde, Cobari ea tribui tamquam ad Alexandrum Babylonem contra magorum placitum ingredientem prolata. Illam autem lectionem, dici, etiam probare videatur Cunneus, qui sic expressit ista Curtiana in Sardis venalibus, a Mirandula pronuntiari faciens. Freinsk.

Suo quaque negotio] Vide Lipsii notas ad sua Politica III. 8. 9. Freinsk.

§ 11 *Turbida]* Turbida hæc fecerant, qui vocem unam inserendo legabant, turbida facta sunt consilia, &c. Sed ita solent insanii illi de plebe magistri. *Modius.* *Turbida]* Quod hic sequebatur vocabulum facta, cum Bong. Cod. et Radero dispanxi. Freinsk. At cur hoc Cl. Modio detrahitur, quem Raderus modo sine ulla explanatione est secutus? Saak.

Obstat metus] Affine est quod notat Tacitus III. 67. 2. in Silano reo: 'Proprio in metu, qui exercitam quoque eloquentiam debilitat.' Et ex apologia Demetrii locus prolixior apud Livium XL. 10. unde pauca hæc exscribam: 'Attonitus repente atque inopinato malo, vix quid objiceretur, intelligere potui: medum satis sciām quo modo me tuar.' Omissi autem vocem *aliis*, quæ hic precedebat in quibusdam edd. elegantius

enim sic dixit, *obstat metus, aliis cupiditas*, quam si dixisset, *aliis metus, aliis cupiditas*. quales formae loquendi Taciti dictionem valde commendant peritis et adsuetis. Freinsh. Pluribus exemplis hanc loquendi elegantiam confirmavit literarum lumen J. Fr. Gronovius ad Liv. III. 37. Snak.

Cupiditas] Cupidinem atque iram pessimos consultores vocat Sallust. Jug. 64. 4. et in fine capituli: ‘animo cupienti nihil satis festinatur.’ Quomodo et Clandian. de Raptu Proserp. III. 137. ‘nulla ruenti Mobilitas, tardos queritur non ire jugales,’ &c. Et Liv. XXIX. 35. 9. ‘Desiderio indigenium auxilii tardius concuta movebantur.’ Ita cupido festinationem parit, quo nihil rectius consiliis cogitari possit iniquius. Id sapientissime ex Faibii persona Livius XXII. 39. f. expressit: ‘Omnia non properanti clara certaque erunt: festinatio improvida est et cœca.’ Freinsh.

Unumquemque] Hic turbant membræ, scribuntque, expertus es utramque quod ipse repereris aut solum aut optimum dicere. Sed scribant, ita deum erit commodum, mihi, ut ita scribam, numquam persuadebunt. **Modius.** **Unumquemque**] MSS. utramque. Forte, non namque. Heinsius.

§ 12 *Magnum onus*] Vide Gruter. Discurs. ad Tacit. v. Freinsh.

§ 14 *Suspenderat expectationem*] Haec ita esse legenda primus advertit Palmerius, ex hac membranarum vittiosa scriptura. In his audientium dederat spem, et illa vulgata parum bona lectione, in his audientium suspensam dederat expectationem sui. Modius. Correxit ita Palmerius, Modius edit. Ab utroque nos dissentimus. Minore licentia fecerim, in his audientis (quod est audientes) suspenderat expectationem sui. Vide vulgatam lectionem: videbis ex ejus vestigiis hanc eductam. nam quid ego etiam dicam, quod ipse statim agnoscis, Latinum magis esse, suspendere aliquem ex-

spectatione, quam alicujus expectationem? Acidalius. Sic etiam Loccenius tanquam de suo. *Suspenderat expectationem* Acidalius vere emendavit, In his audientis (quod est audientes) suspenderat expectationem sui: cui suffragatur ipse Curtius IX. 7. 20. eodem modo locutus, ‘Ea ipsa res omnium animos expectatione suspenderat.’ Raderus. Offendor tamen adhuc illo principio, In his; forte fuit, Ut his audientis susp. exp. sui; tum cons. aperit. Aliter enim ne quidem probe cohærent. Vel, *Mentis* (pro mentes) audientium suspenderat. Freinsh. Freinsheimis vult, ut his: mihi videtur scripsisse, tam his, et mox, cum consilium aperit, vel, interim his, servativ ceteris. Scheffer. Ut his ediderunt Freinsheimi secuti Tellerius et Cellarius. Snak.

§ 15 *Flumina oppones*] Editi, et armis flumina oppones. placet. **Modius.** Et armis] Forte, et armatis. Heinsius.

Strenuum metum] Inde illud vulgo notum, ‘pedibus timor addidit alas,’ ex Virg. Æneid. VIII. 224. Respxit Euripid. in Supp. φόβος μὲ ἀντεροῦ. Freinsh.

§ 17 *Incipies justus*] Rursus editi, incipies forsitan justus esse rex. Modius.

Umbra quoque virgæ] De equorum docilitate, &c. Lipsius, supra ad VI. 6. 18. De la Cerda ad Æn. IV. 41. ‘Et Numidæ infræni cingunt.’ Et nos ad Martial. Epigr. IX. 23. ‘Et Massilæum virga gubernet equum.’ Miror tamen, nec ab illis, nec a nobis hunc nobilissimum Curtii locum animadversum et notatum, quem Gruterus contulit in suas gnomas, ‘E quum generosum etiam umbra virgæ rexeris.’ Scriptit et Simon homo Græcus, quem Xenophon laudat, librum de Equestri re; et Xenophon ipse: in quo de equo umbra virgæ regendo nihil. Raderus. Hunc Curtii locum cum aliis a Radero citatis advertit Dausqueius ad illa Silii I.

217. 'Quadrupedem flectit non cedens virga lupatis.' Freinsk.

§ 19 *Vi conseretur]* Illud *vi* *huc non de meo violenter intrusi, sed ex membranis modeste inserui. Modius. Modeste,* ait Modius, inserui illud *vi* *ex membranis: utcumque est, furcillis ego vicissim præceps ejiciendum censeo. Accidat.*

§ 20 *Cæli intemperiem]* Colonienses membranæ, quædiu propter tempe-
riem, omissis quaæ interjiciuntur vul-
go, sed parum recte. *Modius. Propter*
cæli intemperiem] Quia mitius ex
Perside et vicinis regionibus in In-
diā iter est, quam in Bactrianam
per nives Parapamisi sive Caucasi.
Cellar.

§ 21 *Clientum]* Hi erant, qui pro-
pius magnatibus devincti, magna be-
neficia fere perpetua fide pensabant,
ne in extremis quidem patronos suos
deserentes. Ergo olim stante re Rom.
'ut quisque opibus, domo, paratu
speciosus, per nomen et clientelas
illustrior habebatur.' Tacit. III. 55.
2. proin apud eundem XIII. 37. 1.
maxima Tiridatis erat vis in 'propriis
clientelia.' Et Pompeii filio graviter
inculcat 'clientelas' a patre relictas
Cato apud Hirtium de Bell. Afr. cap.
22. Nihil ergo mirum, si vicissim
pro ipsis omnem lapidem movebant
patroni, illustri Cæsaris exemplo,
quem ita de se dixisse ex Agellio v.
13. comperimus: 'neque clientes
sine summa infamia deseriri possunt,
quibus etiam a propinquis nostris
opem ferre instituimus.' Freinsk. *Clie-*
ntium menū] Clientes addictiores
amici erant veterum magnatum, qui
beneficiis majoribus obligati fidem
præ ceteris debebant suis illis heroi-
bus. Barth. *Adversar.* LIII. 11.

Oxo amne] Membranæ, et plerique
omnes impressi codices *mox amne*,
scilicet literam ultimam vocis *fides*
adhaesisse principio sequentis, fac-
tumque hinc *mox*, quod quum pro-
monstro esset, scripsisse stultos sapi-

entes imitatores *mox amne*, &c. Mo-
dins.

Ad famem] Malo legere *prope sa-*
mem, ut apud Tacit. H. III. 21. 1.
'prope seditionem ventum.' Berneg-
gerus.

§ 23 *Sesama et Sesamum*
Latinis. Plinius XVIII. 10. 'Sesama
ab Indis venit.' Columella XI. 7. Pe-
tronius post princ. Plantus Paenulo
I. 2. 113. (ubi Taubmannus) alii in
neuto dixerunt 'Sesamum.' Græcis
Σέσαμος apud Theophrastum VIII. 5.
et Dioscoridem II. 131. Homerum
Bæppax. vs. 36. *Σεσαμί*: Arabibus *Ses-*
amæ aut Sensera. Ital. *Sesamo.* His-
panis *Jorgilium* et *Alegria.* Gallis
Jugoline. Germanis spuria voce *Lein-*
dotter aut *Flachdotter*, quam tamen
vocem docti rejiciunt, nec formam
penicillo vel cælo expressam, et sub-
jectam probat Matthiolus ad Dioscor.
II. 92. quos leges, Galeum queque
lib. VIII. de Simplic. Medicamentis.
Videntur, ut est in notis ad illa Pe-
tronii, 'Mellitos verborum globulos,
et omnia dicta factaque quasi papa-
vere et sesamo sparsa,' antiqui dul-
ciarii operibus, palati gratia, sesa-
mum asperisse. Macedones tamen
ab eis Sesami abstinuere, sed liquore
inde espresso, velut oleo artus inunx-
ere. Raderus. Videatur Atlas Ma-
jor pag. 346. m. Ctesiae Indica cap.
11. Freinsk.

Perunguebant] Ad mitigandum fri-
gus quod uncta membra commodius
ferunt: tum quia oleum habet calo-
rem quem corpori communicat: tum
etiam quod eo oblii porti facilis ex-
cludunt externum frigus. Ea ratione
Annibal ad Trebiam vicens Romanos
legitur apud Florum II. 6. 12. 'hos-
tes frigidum et nivalem nocti diem,
quum se ignibus prius oleoque fovi-
sent, &c. nostra nos hieme vicerunt.'
De creberrimo apud veteres olei usu
etiam vulgo notissimum. Freinsk.

§ 24 *Sires]* Fuerunt scrobes sub-
terraneæ, vel speluncæ, vel cryptæ,

vel putei, in quibus triticum etiam ad 50. annos poterat incorruptum servari. De Siris Varro de Re Rust. 1. 57. ‘Quidam granaria habent sub terris uti speluncas, quas vocant σεπόδες, ut in Cappadocia ac Thracia.’ Vitruvius vi. 8. ‘Qui autem fructibus rusticis serviantur, in eorum vestibulis stabula, tabernae; in sedibus cryptæ, horrea, apothecæ, ceteraque quæ ad fructus servandos.’ Columella 1. 6. ‘Possunt etiam defossa frumenta servari, sicut transmarinis quibusdam provinciis, ubi puteorum in modum, quos appellant Syros, exhausta humus editos a se fructus recipit.’ Plinius xviii. 80. ‘Servantur in scrobibus, quos Syros vocant, ut in Cappadocia et Thracia, &c. Varro auctor est, sic conditam triticum durare annis quinquaginta, milium vero centum.’ Obeerva interim apudscriptores nunc Latina vocali scribi Siros, nunc Graeca Syros: Σνιδες Σαρπόδες duplixi ρ̄ et Σεπόδες, ‘Sirrus, fossa in qua semina conduntur.’ Etymologus vocep ταρά τὸ τέος στρόφων τηρέων dedicit, quasi vox sit composita pro στρόφος, a conservandis frumentis ficta et dicta. Raderus. ‘Conditoria frugum occulta’ sunt Marcellino xxxi. 18. ubi de Thracia loquitur. Quod magis etiam firmet sententiam Casanboni in Athen. iv. 8. in verba Anaxandridæ βαλβίσσιον εργάζεται καταχών, ubi ait: ‘Σεπόδες est fovea in usum granarii vel apothecæ cavata. Hesych. etiam Σεπόδες interpretatur; quia in doliliis preter vinum etiam alia servabant. Si- res vocant auctores rei rusticæ Varro et Columella. Varro hoc amplius, sirorum in Thracia plurimum fuisse usum, scribit: cur igitur hic (in Atheneo) matemus ubi de rege Thracie sermo est?’ In Ungaria autem vina frumentaque sic recondi usitatissimum esse, ex indigenis regionis comperto. Freinsk.

§ 25 *Jumenta... cadere jussi sunt]*
Ælianuſ Variar. Hist. xii. 87. scribit

ipsum quoque Alexandrum nimia fame adactum jumentorum cæsorum carnem edisse: cum etiam ligna ad coquendum defecissent, crudas carnes comedisse, silphium tamen sumtum concoctionem juuisse. Loccen.

Carne] Vide supra ad v. 6. 17. De hoc itinere Strabo lib. xv. ‘Via erat nuda arborum, nisi quod rari aderant terebinthi frutices, summa alimenti inopis, ut jumentorum carnis vescerentur, atque iis crudis propter lignorum penuriam: sed ad hanc cruditatem concoquendam silphii copia præsens auxilio erat.’ Quod idem ex Æliano supradicto loco notavimus. Silphium autem Latinis ‘laserpitium’ vocari ex Plinio xix. 3. notum est; et ex eodem xii. 17. longe aliud esse ‘masticem.’ Ergo non recte confundit Silvins in Hist. de Asia cap. 79. ubi dicit quosdam putare, ‘Silphium, id est masticem,’ alibi non nasci quam in Chio insula. Freinsk.

§ 26 *Mitesque fructus]* Hoc est, duices, maturitate percoctos: sic ‘mitia pomæ’ Virgil. Ecl. 1. ‘Uvas a sole miteascere’ Cicer. in Econ. apud Gell. xv. 5. et ‘mare infuso palidis humore miteascere.’ Nostro dicitur vi. 4. Metonymice, ‘mitiora’ (solii) et ‘mitior terra’ vii. 4. fertilitatem notavit: per translationem ‘mite ingenium’ viii. 8. 15. ‘mitissimus dominus’ x. 5. 9. Celler.

§ 27 *Venti]* Sic fere Plutarch. Alex. cap. 46. Arrianus iii. 1. 11. descrit Ammonitidem: ‘Quotiescumque Anster ea in regione spirat, magna vi arenæ viam obruit, ita ut omnia viarum vestigia obducantur, et perinde ut in pelago, qua eundum sit cerni præ arena non possit. Neque enim signa illa sive notæ ad viam existant, non collis, non arbor, non certi tumuli, ex quibus viatores itineris rationem colligere, ut nautæ ex astris, possint.’ Et de his regionibꝫ vi. 5. 31. ‘Duces, deletis a vento

vix vestigiis, vix sese oblitos esse dicebant. Neque enim in arena, quæ densa æquaque omni ex parte viam obduxerat, eam cognosci posse, quod neque arbores juxta viam positæ esent, neque firmas aliquis certusque collis extaret: neque ex astris noctu, aut ex sole interdiu itineris rationem observarent,' &c. Vide et seq. notam nostram. Freinsk.

A Pontico mari] A Caspio sive Hyrcano, ut sœpe dictum. Quamquam qui a Caspio in Bactriam venti spiranti, etiam ab Euxino mari, quod eodem tractu est, dici possunt spirare. Nisi forte in hoc loco idem accidit, quod notavimus proxime ad cap. 3. hujus libri. *Cellar.*

§ 28 *Sidera obseruant*] Vide quæ notavimus ad ista Flori III. 5. 28. de Pompeio: 'In Septentrionem Scythicum, iter, tanquam in mari, stellis secutus.' Totum hunc Cartii locum eleganter componit cum Silio III. 655. Dausqueius; ubi de Ammone. De locis Arriani proxime adductis dubius sum, an rectius sit hic trahere, ut idem dicat, quod et ratio suadet, et alii auctores probant: nullis aliis viæ signis extantibus, homines ea per loca facientes iter, ut nantas, astris pro ducibus usos. Silius III. 664. 'Errantem campo, et semper media arva videntem Sidoniis Cynosura regit fidissima nautis.' Lucan. IX. 495. 'nec sunt discrimina terræ Ulla, nisi ætheriæ, medio velut æquore, flammæ: Sideribus novere vias.' Plinius IV. 5. 6. de Syrte minori: 'E terra autem siderum observatione ad eam per deserta harenis, perque serpentes iter est: ubi illa 'e terra autem' non concoqno; nec tamen cogitandi jam habeo tempus, nisi quod appareat omnia se rectius habitura, si particula prior abjiciatur. Si teneas, legam 'Æterna.' 'Æterna siderum observatione,' hoc est, longa, perpetua, sicut in Nostro IV. 1. 22. 'æternæ sordes.' Sed ad alia prope-

ramus. *Ælian.* Hist. An. VII. 48. 2. 'relictis urbibus (in Africa) quarum situm ex astris forte (quod aiunt) conjiciebat,' &c. Sic ergo hi loquuntur, ut Arrianus: nulla esse signa, quibus itineris rationem colligere, ut nautæ ex astris, possint. Non ergo tandem habebant eadem astra, quæ nautæ: aut nautæ alio doctore quam necessitate incepérunt astra observare, cum unum aliud viæ haberent indicim. Quid ergo si tentemus in priori Arriani loco describere? 'Ὥστε καὶ οἱ ὅδοι τεκμηριωπαὶ τὴν πόλεαν, καθάπερ οἱ ναῦται, τοῖς θυτοῖς· εἰτὸν δὲ τὸν πόλεαν τὰς πόλεας. Freinsk.

§ 29 *Interdiu]* 'Namque dies confundit iter,' Silius III. 663. Freinsk.

§ 30 *Itaque Bactriani]* Eloquar an sileam? hoc totum mihi de glossemate suspectum est. Adscriperat fortasse id ad oram libri sui hoc loco, qui notare volebat, non esse itaque mirum, cum tanta hominum eqnorumque multitudo in Bactria dignatur, si Curtius ante dixisset solos Bactrianos triginta millia expleuisse: moveor etiam ut suspicione meæ fidem habeam, quia eadem fere verba, quæ supra leguntur, hic denno repeti video. Nihil tamen affirmo, sed ut re incerta JC. solent, amplius deliberandum censeo. *Modius.* *Itaque]* Hæc omnia usque ad illa, *Ipsa Bactra*, temerariam glossam esse judico; forte desumpta ex III. 2. 4. 'In quis eques triginta millia implebat:' quia ibi statim 'Barcanorum' nomen sequitur, pro quo multæ edit. retinebant 'Bactrianorum:' cumque nihil omnino sensum juvet, immo contamineat tantum, et illepidō glossemate interpellet: aliud etiam argumentum Sebisius suppeditavit: nimirum tantulum numerum non facere ad demonstrandam populoissimæ gentis multitudinem, quam supra v. 10. 3. adeo prædicaverat, ut diceret, 'mul-

titudinem juniorum, exercitus quos amiserat Darius, sequasse.' Idque jam post proelium ad Arbela. *Freinsh.* **Vulgares libri inter num. 30. et 31. interponunt, Itaque Bactriani equites XXX. millia expleverant, sed glos-sam temerariam esse nemo non videt, ideoque cum Tellierio abscedimus.** *Cellar.*

Bactra caput] *Propert.* III. 10. 26. de Semiramide, 'Jussit et imperio surgero Bactra caput.' *Loccenius.*

§ 33 Nondum] Iterum ergo victi ab Antipatro: nam supra vi. 1. Antipater Agidem acie profligavit, et occidit. Itaque altera haec Laconum est defectio. *Raderus.* **Nondum]** His verbis se ipsam explicat Curtius, non de nova defectione se loqui, sed de bello Spartano, quod supra initio libri sexti descripserat. Ejus autem even-tum nondum sciebat Alexander, sed tantum qui principia motus ejus nuntiarent, per tanta terrarum spatia demum ad eum pervenerunt. Valde igitur falluntur, qui defectionis ejus causam vel ad Philotes supplicium, vel ad edictum, quo rex jubebat exules Græcorum a suis recipi, putant referendum; nam utrumque hoc gestum Antipati de Lacedæmoniâ Victoria posterius fuit. Nec sane his cum Laconibus pugnavit Antipater; ut ex hoc loco male intellecto volunt exculpere. *Freinsh.*

Ultra Tanais] Ultra Jaxartem, Sog-dianum terminum, quem falso Macedo-nes Tanaim putaverunt esse, ut supra n. 6. notavimus. *Cellar.*

Erigyius] Breviter id tangit Arria-nus III. 6. 27. quem ab interpretum levi errato libero: 'Aratabazum Per-sam, et Erygium Caranumque unum ex sociis.' Non hæc est mens Arria-no, sed hoc vult: 'Art. Persam, et Erig. Caranumque ex amicis.' De eo quod 'socios' interpretantur, ubi 'amicos' debebant, jam ad III. 11. 27. et vi. 9. 21. semel atque iterum dictum est: nunc accedit, illa verba,

τὸν ἑταῖρον, non ad unum Caranum pertinere, sed haud minus ad Eri-gium. certum hoc, si aliunde non esset, ex ipsis verbis apud Curtium mox n. 34. 'Quales amicos et milites Alexander habeat, ostendam.' *Freinsh.*

§ 33 Viritim] Singulare certamine, ut Vopiscus in Probo cap. 9. Eutropius II. 2. 3. vocat. *Cellar.*

§ 34 Dux exercitus] Ita sum ausus scribere ex ductu literarum, et sola conjectura, cum inepte sane vulgo esset, dux illius exercitus. *Modius.*

Galea dempta] Is siquidem mos erat alloquendi milites, vel ipsum etiam regem. *Curt. lib. ix.* 'Quem ut videre milites detrahentem ga-leam capiti (ita enim regem alloqui mos est) hortari cœperunt, ut caus-sam exercitus ageret.' *Popma.* **Galea dempta]** Nescio cur hoc referant ad morem alloquendi regem, de quo infra IX. 3. 4. Non enim hac causa caput nudavit Erygius, sed accepta barbari conditione, qui sic obtulerat certamen, ostendandæ virtutis causa; quomodo Paul. Warnefrid. de Gest. Longobard. I. 20. Hernlos omnino nudos pugnasse scribit, 'operientes solummodo corporis verecunda.' Sed de capite intecto usitatus: ita 'spec-tatus et Sacrovir pugnam pro Romanis ciens, ostendandæ, ut ferebat, vir-tutis,' apud Tacit. A. III. 41. 4. Ita minor 'Cyrus nudo capite pugnam exspectans constitit. Aliunt ceteros etiam Persas capitibus nudis aleam prælii subire.' *Xenophon Achaia.* I. Ut ita hic quoque Satibarzanes eam observarit consuetudinem, hostique provocanti morem gesserit Erygius, ne deterior virtute, vel periculi me-ntientior videretur. *Freinsh.*

§ 35 Duxorum] Non displicet; vide tamen num fuerit ducum? *Freinsh.*

§ 36 Sarissam] Macedonicam has-tam. Vide notata IV. 15. 13. *Cellar.*

§ 38 Arma tradunt] Quod deditio-nis non signum modo, sed pignus.

Idem aliquoties reperias apud Lium, ut l. xxix. 3. 2. ‘Tridentibus que arma et dederibus sese.’ xl. 41. 8. ‘In deditio[n]em venerunt, armaque tradiderunt.’ xl. 16. 7. ‘Per deditio[n]em Ligures recipi, et receptis arma adimi.’ Thucyd. iv. 7. 20. Εἰ βούλουτε τὰ δέλτα ταραδόνται καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθραῖς. Apud Justinum xiv. 5. 8. Ptolemaeus Macedoniam Rex ‘Gallis se pacem daturum negat, nisi Principes suos obsides dederint, et arma tradiderint, non enim fidem se, nisi inermibus, habiturum.’ Adde Xenophon. Cyropaed. lib. vii. ubi de Ἑgyptiis. Freinsk.

§ 39 *Defectionem eorum*] *Defectum liber Sigebergensis. Modius.*

Cognovissent] Hoc ita dicentem Curtius facit Alexandrum, non quod revera sic esset, nec enim principio motus sui Lacones cognoscere poterant, ubi futurus esset Alexander, cum ejus rei nuntius ad eum perveniret; sed quia tum primum de defectione diu ante facta audit; tanquam de re nova, et quam modo accidisset, ex communi hominum more pronuntiat. Freinsk.

§ 40 *Spolia Barbari*] Vulgo *spolia Barbarica*, in quo ut non disputo, ita mox cum Sigebergensibus membranis lego *præ se ferens*, pro *præferens*. Modius. Vide notas iii. 11. 7. Cellar. Modius legit *præ se ferens*; sed nihil neceste est. Vide nos ad Vellei. Pat. ii. 116. Heinsius. De *spoliis optimis* vide Cl. Perizon. c. 7. Animadvers. Histor. Snak.

CAP. v. § 1 *Sogdianorum*] Certissimam Glareani emendationem quidni recipiam? Qui enim illi Susitanis, quos hic legebamus? De Sogdianis autem sermonem esse, evidentissima nota ostendit num. 19. hujus cap. ‘Quæ in Susitanis acta erant cognoscit:’ ea autem in Sogdianis acta fuisse, extra dubitationem est. Freinskemius. *Sogdianorum*] Libri ante Glareanum editi Susitanorum, obscuro

gentis nomine. Sed hoc ante trajectum Oxi facta, qui terminus Sogdianum est Straboni et Ptolemeo. Aut ergo aliud nomen substituendum, aut eis Oxum etiam pars Sogdiana reducenda, uti Dionysius Periegeta vs. 746. de eadem regione: ‘Ησ διὰ μέσου δίστηνα λεπδὸς οὔκος. Celler.

§ 3 Accedit] Forte intendit; quamquam infra n. 7. ‘Rursus desiderium humoris accensum est.’ Heinsius.

Arenas vapor æstivi solis] Hunc locum omnia δρυσῆμα multis parasangis superare autemat Cl. Clericus, Judicij cap. 2. § 4. dum Curtius sub ‘benignissimo caelo glaciale Zonam inventit, et tenebras Cimmerias, in tractibus ad Septentrionem Parapamisadarum sitis torridam deprehendit Zonam. Non aliter potuisse loqui de itinere per Meridianos tractus Persidis, aut ad Jovem Hammonem.’ Certe, his similia babet Arrian. lib. vi. ubi de reditu Alexandri per solidines Gedroorum, qui populi meridianam Persici imperii oram, ad Oceanum Indicum, incolebant. Fortasse Gedrosos cum Sogdianis miscuit Curtius, aut alium eos confundentem nec satis tempora distinguenter secutus est; ut ait idem Judic. de Curt. cap. 11. § 4. Non hoc adeo ineptum est, ‘ut,’ sicut ait Vir Cl. ‘omnia δρυσῆμα multis parasangis antecedat,’ quod Curtius, qui in parte quadam Paropamisadarum, et in montibus istis altissimis mense Novembri immane frigus memoraverat, idem in quibusdam Sogdianorum locis, vel campus desertis, sterilibus, siccis, arenosis, tempore æstatis maximum solis æstivi vaporem, quo omnia istic torreantur, memoret. Sunt sane Sogdiani ad Septentrionem Paropamisadarum siti, ultra Oxum maxime fluvium; hos tamen campos citra hunc fluvium exstitisse, manifeste ostendimus. Quin incerta etiam est hec lectio ‘Sogdianorum,’ quum MSS. et editi ante Glareanum habeant ‘Susi-

tanorum,' quod potuit esse nomen obsecularia inter, aut juxta Bactrianos, populi. Sed fuerint Sogdiani, etiam citra Oxum, certe hæc deserta fuerunt, et haud dubie in inferiore ac remotoiore tractu a fluvio, quum in ripas tantorum fluminum terra non facile reperiatur tam sicca et deserta. Ita vero erunt bi campi circa gradum 43. latitudinis Septentrionalis, eodem in climate quo Meridiana Gallia, aut Septentrionalis Italia. In hoc autem climatis tractu, aut in illis Galliae et Italiam partibus si reperiuntur campi 400. stadiorum siccæ, arenosæ, deserti, 'in quibus ne modicus quidem humor existat,' istic vero an adeo absurdum foret, deprehendi aut narrari 'immodicum terræ fervorem' mediaestate, ut proinde exercitus per eos interdia duci vix possit? Crediderim equidem Græcos, ut pleraque expeditionis suæ incommoda, ita et hunc camporum vaporem, et Paropamisadarum frigus oratoria adhuc aliquantulum extulisse, eosque secutum Curtinum; sed rerum summam, cuius in auctore ita ex professo exagitando ratio potissimum haberi debebat, veram fuisse, et nihil continere ἀρών, nedum 'ut omnia ἀρώνα multis parasangis superet,' nullus dubito: certe nullam ejus tantum ex climatis et situs argumento rejiciendæ aut expoliendæ rationem video. *Perizon.* *Curt. Vind.* p. 142. 143.

§ 5 *Nocturnum iter*] Sic postea in Gadrosia plurimum itineris noctu confecit. *Arrian.* vi. 4. 15. et 22. quem cum hoc loco comparare possis. *Freinsk.*

§ 6 *Deficere*] In vulgaris libris est deficere cœperunt; sed cum in scriptis deficere legeretur, facile ei fuit, qui morem solemnum sciolis istis, qui omnia interpolant, notum haberet, advertere illud cœperunt a glossa esse. *Medius.*

§ 7 *Hominibus*] Venustius absit, nec est forte nisi e glossa. *Acidalius.*

Hominibus] Bene Acidalius abesse rectius putat. *Heinsius.*

§ 8 *Aqua*] Hic quidem non dubium quin additamentum sit aqua. Non enim jam aquam, sed vinum et oleum ingurgitarant. Dele, et mox *infusum* etiam scribe, ut humorem utrobique capias. Ad finem fors fuit, an regere scriptum auctori. *Acidalius.* Acidalius a glossa potestatem in contextum adspirandi putat factam, prescribendamque vocem *hominibus*, nec placet eidem in sequentibus *aqua* post oleum et vinum: nihil ego muto, omnibus exemplaribus contra obtestantibus, et *aqua* pro omni potionē in posteriori versu accepta videtur, humor infusus et egestus vel regestus Acidalii non sapit. *Raderus.* Acidalii conjectura de *aqua* potior videtur explicazione Raderi, cui ibi ea vox pro quovis humore putatur posita. In seq. fortean fuit *sine modo infusa* vob. cog. regere; ut sic verbo neutrō omnia quæ prius dixerat completeretur. *Freinsk.*

§ 9 *Meminisset orabant*] Editi, meminisset sui orabant, plane inepte. Neque enim sui meminisse Alexandrum volebant amici, sed animi sui magnitudinem solam deficienti exercitū remedio esse posse. *Modius.*

§ 10 *Occurrerent*] Forte, succurrent. Heinsius. Recte forsitan, quia proxime antecesserat duo occurserunt. Alioquin Curtio non aliena hæc verbi significatio. iv. 3. 3. 'Igne concepto latius fundere incendium cœpit, quod prinsquam posset occurri, turres et cetera opera in capite molis posita comprehendit.' Et vi. 7. 29. 'Oecursu satellitum inhibitus.' Et viii. 3. 4. 'Percussurus uxorem, nisi prohibitus esset fratrum ejus oecursus.' Horat. i. Serm. 4. 185. 'Sic dulcis amicis Occurrat.' Persius Sat. iii. 68. 'Venienti occurrite morbo.' Plin. N. H. xxvi. 7. 'Cuicunque sanguinis vitio intus oecurrit.' Snak.

§ 11 *Ille perocontatus*] Editi et scrip-

ti omnes, ille accipit: percontatus quibus aquam portarent, filii ferre cognoscit. Sed aut de reliquis quoque meis conjecturis dubitabis, quisquis es, aut hanc veram esse credes lectio nem, quam expressi: præsertim cum statim sequatur, 'Tunc poculo pleno (sicut oblatum est) reddito,' quod satis arguit, illud accipit σχολαστικῶς ab aliquo hoc intrusum esse.

Modius.

§ 12 *Nec solus bib. sustineo]* In toleranda siti primus omnium, quod equidem meminerim, preivit exemplo fortissimus Hebreorum rex David II. Reg. cap. 2. (imo illa Davidis non sitis, sed lubido fuit) Cato proximus huic, si versus Lucanus IX. 497. quem historicum potius quam poëtam egisse veteres (Martial. XIV. 194.) censuerunt; qui in siccis Nasamonum arenis sitibundus, oblate aqua, 'Excusuit galeam, sufficitque omnibus unda:' quam nemo post respuentem ducem sitivit, adeoque omnibus sufficit; ut et in Alexandri alio simili facto Plutarch. 76. notavit. Ab eodem facto laudatur Theodosius minor, de quo ita Sozomeni interpres Præfat. in lib. I. Hist. Ecclesiast. 'Paullo ante sane, cum Heracleam Ponti civitatem videre, et vetustate collapsam erigere satageres, per Bithyniam messis tempore iter faciebas. Cum vero te satellitum quispiam a sole vehementer urente in ipso meridie multo sudore ac pulvere conspersum cerneret, tanquam gratificaturns, phialam tibi admodum splendide solaribus radiis relucentem obtulit, ac anavem quemdam potum illi, aqua frigida mixtum, infudit. At tu potentissime, accepta hac phiala, virum munificentia remnnerasti. Cum vero milites universi phialam illam suspicerent, felicemque illum, qui ex ea bibitnrus esset, judicarent, poculum viro illi, o generose, reddidisti, et quomodo ipsi placeret, usurpare jussisti. Videris itaque mihi haud im-

merito Alexandrum Philippi virtutibus tuis superare; cui miles quidam sedulus et officiosus, ab illis qui eum celebrant, cum per loca arentia exercitum Macedonum duceret, aquam inventam hausisse et obtulisse, ille vero non bibisse potum illum, sed effudisse dicitur.' Sed errat Sozomenus, qui effusam ab Alexandro aquam affirmat. Nec Soi, sive Sæbidae virtus tacenda, quam Plutarch. in Lycurgi Vita cap. 8. et Apophth. Lacon. cap. 108. laudat: 'Cum esset in loco aspero et arido Sæbidas, et circumcidetur a Clitorii, dicitur pactus cum hostibus, ut ipsa terram bello partam cederet, si milites una cum ipso e vicino fonte bibissent: nam eum fontem hostes obsederant. Icto fædere, congregatis ad se omnibus pollicitus est, se daturum ejus regionis imperium ei, qui non bibisset. Porro cum nemo sibi temperaret, sed bibissent omnes, ipse post omnes descendit in fontem: et aqua conspersus hostibus etiamnum præsentibus abiit, ac regionem occupavit, ut qui solus non bibisset.' Eodem stratagemate et exercitum a siti periculo liberavit, et hostem elusit, et regnum sibi vindicavit tolerantia. Non erat obstrictus inimicis ex fædere, quia non omnes cum ipso biberant; nec milites fecellit, quia nemo præter ipsum a potu abstinuit. Quod si hostes voluissent ad arma currere, jam nactus locum pugnæ commodiorem, ac fonte potitus, facile poterat illis esse pars. Austriacorum quoque supremus apex et conditor imperii Rudolfus I. dum contra Othocarum Imperii æmulam bello decertaret, ipseque cum exercitu siti testuaret, gnathones illius agresti colono zythi hydriam per vim abstulere, et Imperatori detulere: sed ille, re cognita, 'reddite,' inquit, 'homini vasculum suum; nam ego exercitui, non mihi sitiebam.' (Æn. Sylvius lib. III. Com. in Panormit.)

**Nos ad Alexandri sitim non simpli-
cem redeamus: sapius ille hanc do-
muit, vicit, et pro illa gloriam han-
sit. Alibi mentio illius facta ex Plu-
tarcho cap. 76. ‘Dum consecatur
Darium itinere laborioso et prolixo
(nam diebus undecim 3300. stadia
confecit) plerique lassitudine sunt
confecti, et praesertim aquæ penuria.
Ibi occurrerunt ei Macedones qui-
dam, qui aquam in utribus a flumine
mnis portabant, conspicientesque
Alexandrum medio jam die siti ma-
ceratum, impleverunt confessim ga-
leam, eique obtulere. Requirente eo
quibusnam aquam afferrent, Liberis
nostris, respondere,’ &c. *Raderus.*
Ceterum suspicor Plutarchum de ea-
dem re loqui, nec sapius idem quam
semel accidisse. Licet in aliqua cir-
cumstantia variet; sed hoc solemne
est. Sic enim et in ea variatur, quod
alii redditam iis, qui attulerant
aquam, scribunt; alii effusam, ut So-
zomenus immerito reprehensus paulo
supra, *Polyan.* Strateg. iv. 3. 25.
et *Frontin.* Strat. i. 7. 7. qui idem id
accidisse scribit ‘per deserta Aphri-
cae itinera,’ scilicet cum Hammonem
peteret: alii ‘apud Parapamisadas,’
alii ‘apud Gadrosos.’ *Arrian.* vi. 4.
30. vide; alii alibi. Non eadem tol-
erantia fuit Lysimachus, sed ‘apud
Getas siti eo redactus, ut se cum
toto exercitu in potestatem hostium
dederet, postea cum frigidam bibi-
set, Dii boni, inquit, quam ob brevem
voluptatem, summam amisi felici-
tatem!’ *Plutarch.* Apophth. cap. 49.
et cap. 16. de Sanit. Tuenda. Ca-
tonis exemplum supra ex Lycano ci-
tatum, historica fide firmat idem Plut.
in Cat. cap. 12. Inter ceteras vir-
tutes etiam a sitis tolerantia laudat
Annibalem suum *Silius* i. 261. ‘Ex-
ereturque sitim, et spectato fonte re-
cedit.’ *Freinsh.***

§ 18 *Eos abesse;* interdum tamen has particulas con-
fundi, Index ostendet. *Freinsh.* Ne

abesse] Sic Freinshemius: at mox
n. 20. ‘Nisi illi qui vinixerant jussu
Alexandri fecisse ipsos ementiti.’
vii. 6. 18. ‘Illi, nec de fide, nec de
potentia regis, ipsos dubitare.’ Ibid.
n. 26. ‘Ingens militum certamen in-
ter ipsos fuerat.’ *Heinsius.*

§ 14 *Ac suis ferre]* Vulgo, *ac suis
opem ferre*, non sequitur probo. *Modius.*

§ 15 *Intercluso spiritu]* Sic postea
in Gadrosia Alexandri militum ‘muli-
ti, ardore sitique pressi, aquarum co-
piam nacti, immodo potu interie-
runt.’ *Arrian.* vi. 4. 27. Idem etiam
evenit M. Antonio copias e Media
reducente in Armeniam, ubi post
diutinam inopiam avide inhiantes
cibo potuque milites, supra duode-
cim millia morbo perierunt. *Plut.*
Anton. cap. 66. Hoc igitur casu
edoctus Alexander ‘deinceps nequa-
quam castra prope fluvios locavit,
sed viginti minimum stadiis remota,’
ut *Arrian.* vi. 4. 28. observat. Et
aliud etiam elegans ejus factum nar-
rat *Polyan.* Strat. iv. 3. 28. quo a
bibendo milites absterrnit, per pre-
conem jussu proclamari, amnem,
præter quem tum ducebat, mortife-
ram aquam habere. *Freinsh.*

§ 16 *Nec aut cibo]* Membranæ, nec
ante cibo refectus, aut post, quam, &c.
Sed quid tum faciemus, ut mittam
sequentia, illo, constitit? *Modius.*

Constitit] Eadem M. Catonis absti-
nentia. *Lucan.* ix. 591. ‘Ultimus
hanstor aquæ, cum tandem fonte re-
erto Indiga cogatur latices potare
juventus, Stat dum lixa bibat.’ *Cel-
lar.*

Animi motu] Iterum membranæ,
metu; verum illud rectum est. *Modius.*

§ 17 *Circumqueaque amnem]* Adhuc
membranæ, circumqueaque amne nude,
et materia maxime sterili: male. *Modius.*
Distingue: nec pons erigi pot-
erat, circumqueaque amnem nude solo: ita
rectius construxeris, ceperis facilior,

quaque circum amnem. Haud ineleganter, absque alio tamen apud Curtinum exemplo, quem vix putem sic locutum. Et abest sane quaque istud aliis libris omnibus, ut insertum sine ratione magis suspicaris; nisi forte aliter attemperanda illi reliqua, et legendum, circumquaque amne nudo, et solo materia maxime sterili. Nam et amne prescribitur alicubi, materia autem, utro modo malis, omnino rescribendum. Supra, ‘Et quia sterilis est terra materie, nudo etiam montis dorso.’ *Acidalius.* *Circum]* Sic plures libri, probante Acidalio; nam alii, *circumquaque*, quod vix construas cum voce sequenti, *amnem*: mox mallem *materie*. Freinsh.

Utres] Unde acceptos? ex pellibus et papilionibus, sub quibus miles in tentoriis degebat, iuquit Arrianus III. 6. 8. *Raderus.* Habuerunt etiam sine dubio jam confectos plurimos utres, quibus aquam, aliaque portaverant, ut in Africano itinere, supra IV. 7. 12. Porro de ea ratione trahicendorum fluminum multa congesere Stewech. ad Veget. III. 7. *Ca-saub.* in Sueton. Cæs. 47. 4. et Lipsius Poliorcet. II. 5. Quibus non habeo quod addam, preter locum Gregoræ II. 8. de barbaris nationibus Scytharum potentia pulsis: διφθέρας ἀντ' ἀλλης σχεδίας πάρφης πεπληρωμέναις τὸν "Ιστρον δέθησαν" ubi πάρφη, quo vocab. et Arrianna v. 2. 16. in eadem re utitur, Nostro stramenta sunt, significantissimo vocabulo, ut testatur Vulcanius in Praefat. in Arrianum, quam etiam vocem inepite in sermenta mutari a quibusdam Casaubonus citato loco judicat. Freinsh.

Utres] Quos partim in supellecite militari habuerant ad aquam portandam aut vinum, partim novos ex pellibus tentoriorum confecerunt, nam materiam eorum Arrian. lib. III. vocat διφθέρας δρ' αἱς δακήνους οἱ στρατιῶται. *Cellar.*

§ 19 *Segdianis]* Alii *Susitanis*; cur

mutaverim, initio hujus capitinis ostentum est. Eodem loci putem interoidisse vocem, acta, quæ in Segda erant, cognoscit. Freinsh.

§ 20 *Nefastum]* Ita veteres libri; recentes nefas tunc. Modius. An nefas tum? Raderus. Quid hic nefastum? nefastum est a festo, cuius nescio qui possit in his esse locus: itaque alii maluerunt nefas tum, divisa voce. Verum et particula tum hic plane otiosa. Itaque vix dubito, quin scripserit Curtius nefarium in *Bessum*. Scheffer.

Titulus facinoris speciosus præferatur, vindicta Darti. Sed fortunam, non scelus oderant *Bessi*] Forsan unitatis numero potius, oderat; ut de Spitemene solo capias, de quo voluisse solo Curtius videtur: et si potes et de aliis simul, quos in societatem sceleris acceptos statim narrat. *Facinoris,* an facinori malis, hilum non interest, nec calatum vorterint, aut manum. *Acidalius.* Oderant] Malum oderat, cum Acidalio; maxime ob id, quod statim sequitur: ‘nam ut cognovit,’ &c. Freinsh. *Titulus facinoris* Prætextus, ut v. 10. ‘Titulum sollemnissimis officiis occulto sceleri præferens.’ Ade Justin. v. 1. 8. xv. 4. 18. *Cellar.*

§ 21 *Cogitatæ rei]* Addita voce cogitatæ, quæ in libris excusis nulla est, locum explevi. *Modius.*

Promtius adant] Addant membranae, quod ne temere dannes cave. *Modius.* Forte adant. Sebisius. Modii codices etiam addant; leg. se adant. Heinsius.

§ 24 *Regni]* An regio insigni? Freinsh.

Spoliū occisi regis] Ita omnino legendum contra omnes libros, qui habent, quam spoliū occisi regis induerat. Modius. Ms. quam e spoliis, quod nescio cur non maluerint recipere in textum, cum ellipsis hic sit admodum dura. Cogitandum tamen, an non scripserit Curtius, quam spoliū

liam occisi regis induerat. Scheffer. Quae est Modii lectio. Snak.

§ 25 *Sui sceleris*] Leg. suo sceleri. Heinsius.

Non Dario iniquos] Deos puta. Scheffer.

Alexandro propitos] Membranæ ad unum omnes, sed *Alexandro propitio insecuros*; quæ quid sibi vélint ἐνέχω. Modius.

Etiā hostis adjurisset] Quomodo hoc pertinet ad probandos Deos propitos? dices, quia eo hostes impulerunt. At hoc verbis istis indicandum erat, ac forte iudicaverat Curtius, sed verba sunt corrupta: suadet quod in Mass. prope omnibus, pro *adjurisset*, legitur *adjurassent*, quo hand dubie Dii respiciebantur. Sed sic *hoste* scribendum. *Adjurassent hoste*, pro *adjurassent cum hoste*, id est, per hostem, quod loco huic est maxime conveniens. Scheffer. *Adjurassent*] Satrapæ provincias, munitas urbes, et thesauros tradendo; Bessus Darium interficiendo; Spitamenes ac socii vinciendo Bessum. Cellar.

§ 27 *Lectis DCCCC.*] Editi relictis, membranæ electis; hinc scripsi *lectis*; et si nihil interest, me an membranas sequaris potius, dum vulgatam lectionem falsam scias. Arrian. lib. III. τρίς δὲ διαβάνειν τὸν ποταμὸν τὸν τε Μακεδόνων ἐκλέκας τὸν πρεσβυτάτους. Modius. *Electis DCCCC.*] Modius ita recte; nam et Arriannus III. 6. 9. ἐκλέκας τὸν Μακεδόνων τὸν πρεσβυτάτους, eligens seniores Macedonum. Loccen. Sic et edd. nonnullæ, quas secuti sumus. Freinsh.

Terna denarium] Iterum editi, terrena Darium, et non ignoro monetæ genus hoc nomine Persis fuisse, sed nihil tamen muto. Modius.

Ut liberos generarent] In spem militare, et emeritorum parentum successionem. Loccen.

§ 28 *Dum Bessus perducitur*] Editiones, tam Bessus producitur, pessime. Modius. *Tum Bessus perducitur*] Delph. et Var. Clas.

Bessus ad regem perducitur infra VII. 5. 36, cum jam agmen perveniaset ad Tanaim amnem: nulla igitur causa est, cur per hanc glossam interveniat rebus Branchidaram. Qui autem Tum in Cum mutant, mentem Auctoria in alienum sensum transfrerunt. Freinsh.

Branchidae] Branchidae, cum Milesium transirent, templum, quod Didymæ appellatur, in gratiam Xerxis violarunt: quo nomine poenam veriti, demigrantes in Asiam longius Branchidas oppidum condidere, quod veteris odio flagitiæ rerum positus Alexander, solo exequavit. Popma. *Branchidae*] Strabo lib. XI. testis: 'Circa haec loca eum etiam Branchidarum urbem excidisse, quos eo Xerxes collocarat, ultro eum a patria secutos, quod pecuniam Dei in Didymæ et donaria prodidissent: at Alexandrum sacrilegia eorum et proditioñem abominatum, urbem delevisse.' Callisthenes apud Strab. lib. XVII. 'Cum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset, ab eo tempore quo templum a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset.' Idem Strabo lib. XIV. 'Post Posidiunum, seu Neptunium, Milesiorum deinceps est oraculum Didymæ Apollinis in Branchidis sursum versus octodecim stadia. Incensum est a Xerxe, ut et alia omnia tempora præter Ephesum. Branchidae cum fugienti Persæ thesauros Dei tradidissent, una abiverunt, ne penas coegerentur dare sacrilegii et proditioñis. Postea temporis Milesii templum omnium maximum construxerunt, quod ob magnitudinem sine culmine mansit: nam ambitus delubri pagi amplitudinem æquat: estque intus et extra lucus pretiosus: alia delubra oraculum et sacra continent. Ibi fabulæ Branchum fuisse dicunt, et amorem Apollinis. Ornatum est templum donariis antiquarum gentium sumptuosissime.' Rad-

rūs. Fuerunt autem hi Branchidae non populus aliquis, aut civitas, sed familia Milesia, cui creditum erat templi illius sacerdotium, ut Paphi Cinyradibus, apod Tacit. H. II. 3. 3. ita dicta a Brancho generis auctore. Strab. lib. IX. ubi de Delphis, et cœde Pyrrha: 'Hujus Machæri de stirpe postea natum ferunt Branchum, qui templo apud Didyma præfuit.' Inde templum hoc Statius Theb. VIII. 198. vocat 'intonsi penetralia Branchi.' Et Theb. III. 478. 'patrioque tequalis honori Branchus.' Plura de eo Cœl. Rhodig. A. L. IV. 23. His ergo, et, ut facile colligitur, clientibus et servitius eorum sedem ultra Oxum attribuit Xerxes, quorum posteri deinceps aucti, in parvuli oppidi frequentiam excreverunt. Freisch.

[*Jusus Xerxis]* Qui idem etiam ceteris Græcia mandavit, ut patria tradita, melioreas terras præbiturum sequerentur. Herodotum vide. Item ex Boiotia traduxit nonnullos, de quibus Diodor. XVII. 110. Ejusmodi translationes gentium plures leguntur. Sic enim Philippum Justinianus VII. 6. 7. ait, 'populos et urbes, ut illi vel replenda vel derelinqua quæque loca videbantur, ad libidinem suam transtulisse:' quo loco plura ejus generis exempla notavit Amantius. Sicer. quibus addit Eusebium de Ocho, qui Judæos ita transtulerit: sicut prius eorumdem partem Theoglat-phalasar IV. Reg. 15. 20. et Herodotum V. 15. et Pœnas. et VI. 119. de Dario, qui Erythræos. Freischomius.

Didymeon] Rescribe *Didymeon*, quamvis apud Strabonem lib. XIV. etiam Ἀτάλλας Διδυμός legatur ab recto Ἀτάλλας Διδυμή, Apoll. *Didymeon*. Beccanus Goropius rursum exoticam ed fert *Didymei* vocis originem, quam Noachio attribuit, multis que paginae de *Didymeo*, et Brancho, et Philesio disputat in Francicis, et aliis. Ceterum ear Apollo Dō-

dymus ait appellatus, docet Macrobius Saturnal. I. 17. Ἀτάλλας Διδυμός vocant, quod geminam speciem sui numinis præfert ipse, illuminando formandoque lunam. Et enim ex uno fonte lucis, gemino aldere spatia diei et noctis illustrat. Unde et Romani solem sub nomine et specie Jani, Didymai Apollinis appellatione venerantur. Est mentione hujus Apollinis apud Sezonessam Hist. Eccles. I. 7. et 17. Arnobium post pr. lib. VI. Apulei. lib. V. Lactantium Firmian. de Vera Sapient. IV. 18. ubi exstat de Christo oraculum, quis fuerit. Est et apud Orpheum in Apollinis suffissimo massu, mentio *Didymeos*: Βάρχε, καὶ Διδυμῆ ἵδεψε, λοξία ἄρε. Idem et Branchum et Miletum laudat in Argonauticis paullo post principium. Raderus. Nos *Didymeon* scripsimus, Διδυμόν, qua terminatio sine solent sedificiorum vocabula, a propriis nominibus appellationem habentia; ut ab Ἀχιλλέος Ἀχιλλέον, apud Plin. V. 12. et alia multa, que refero in Ind. sic a Διδυμέσ, quomodo præter alios et Origeni fine lib. I. contra Celsum vocater, Διδυμόν. Ergo sic scribitur in Appiani Syriaca: ubi de oraculo Nicatori Seleuco reddito. apud Sueton. Calig. 21. 4. 'Destinaverat, &c. Miletii *Didymeam* persgere.' Miletidi dixit, non quod in urbe esset, sed in ditione ejus, et territorio, δι τὴν Μιλησίην, ut loqueratur Herod. Sic igitur et Plutarch. intellige in cap. 27. De his qui sero pernivuntur a nomine. Unius enim fere diei itinere ab urbe collocat Plin. V. 20. 14. 'In Ionia primus sinus Basilicus, Posidenum promontorium et opidum, oraculum Branchidarum appellatum, nunc *Didymei* Apollinis, a litore stadiorum viginti; et inde centum octoginta Miletina.' Ubi simul explicantur illa Strabonis supra relata eorum versus circiter XIII. stadii. Strabo scriptit, ἀριθμού, ut

scendenti: id Plinio est 'a litore': notum enim τὰ ἄκρα Græcis esse, quæ recedunt a mari introrsus terram, ut contra τὰ κάστρα, quæ vergunt ad mare. Porro nescio quam ob causam, cum hunc Curtii locum in suas Enneades conjiceret Sabellicus, *Didyma* templum scripsit, quasi *Didyma* Dei nomen esset. Scimus quidem quid sint Didymaones, sed hoc pertinere non arbitramur. Id ergo templum, ut vidimus, non uno nomine innotuit. Plinius et ex eo Melia i. 17. 'Branchidiorum' appellationem vetustorem fuisse scribunt; 'Didymæ Apollinis' recentem. 'Didymæ limina' vocat Statius Theb. viii. 199. Lucianus de eo loquens, contentus est 'Branchidas' appellare, post pr. Paenomantis: quomodo et Herodotus i. 46. et 167. quem valde miror de isto sacrilegio, et transactis Branchidiis tacuisse. A Persis tantummodo vastatum scribit vi. 19. Videatur autem locum ubi Branchidas templumque fuerint, qnamquam a sacerdotibus vulgo nominaretur, vero nomine 'Didyma' fuisse dictus. Ita certe Stephanus, Sed et Herodotus, λέπος τὸ ἐπὶ Διδύμοις vocat: et Strabo lib. ix. templo apud *Didyma*, et alibi etiam *Didyma*, ut loci ejus nomen profert. Imo Pausanias lib. ii. diserte τὸν ἐπὶ Διδύμοις τοῖς Μιλησίων 'Αρχάλαια a Canacho Sicyonio fabri-
tatem refert: et lib. v. iterum 'in Didymis Milesiorum' aram sanguine victimarum ab Hercule exstructam. Sed et Froben. hoc loco sic edidit: *Didyma*. Ab his igitur Didymis videtur appellatus fuisse Deaster illæ 'Didymæ', sive 'Didymus', ut vulgo solebant a loco vocari, ubi colebantur. Magnum autem ejus dignationem postea quoque fuisse constat ex Plinio vi. 16. f. ubi Demosthenes, Liberi, et Alexandri terminis superatis, 'aras Apollini Didymæ statuit': unde forte conjici pos- sit Domenactis patria. Deinde ex

Ulpiano tit. xx. ubi scribit 'Apollinem Didymæum,' cum paucis aliis diis, quibus SCtis aut Principum Constitut. id beneficii concessum erat, heredem posse scribi. Qnamquam oraculum illud, cum multis aliis, quæ ibi nominantur, adventu Christi contigerit, ut refert Nazianzenus in Carm. ad Nemesium sub finem. Freinsh.

§ 29 *Externo sermone*] Adhuc editiones, paullatim a domestico *externo* que sermone degeneres, non recte ad sententiam. Modius.

Militarent] Militabant dicerent alii. Raderus. *Militarent*] Sic rectius quam militabant; loquitur enim tamquam ex verbis regis, convocate Milesios qui militant mihi: quam referens alter vix recte narret, quam, jussit, ut qui militarent, &c. Freinsh. Scribo, militabant, vel militabant. Scheffer.

§ 30 *Milesii gerentes*] Ita sine dubio legendum esset; etiamsi non ad dieceret Bong. i. ex Ms. codicibus. Sequitur ergo statim, *His sive, &c.* malent; ut sentias sermonem esse de pluribus. Freinsh.

Prodictionis ergo] Et interpunetio hæc, et scriptio a me sunt. Vulgo erat, *Vetus odium miles gerebat in Branchidiorum gentem*. *Proditis ergo sive injuria*. In membranis quibusdam, *Vetus odium miles gerebat in Branchidiorum gentes proditis ergo: his sive, &c.* Vides quam non longe a locione, quam libri veteres referebant, recesserim, et tamen, quod sine jactatione licet, recte locum emendavi. *Modius*. *Proditis ergo*] Milesis puta; hos enim, vel potius thesauro templi epud eos prodiderunt; sed cogitandum, an non seripserit Noster, distinxeritque, *Vetus odium Milesii gererent in Branchidiorum gentem proditi: ergo sive injuria, &c.* Scheffer.

Liberum arbitrium] Ita etiam Livius xxxii. 37. 'Quinctio liberum arbitrium pacis ac belli permisum.' Et xxxvii. 1. 'Senatui liberum de

se arbitrium permitterent,' ut non sit, quod in epitheto tautologiam metuas. *Cellar.*

§ 31 *Occurrentibus, Brancidas]* Servavi, quod in membranis repereram. Alioqui potest etiam legi, *Postero die occurrentes Brancidas secum procedere jubet; vel, postero die occurrentibus Brancidis secum procedere jubet. Modius. Occurrentibus] Militibus Alexander Milesiis ad audiendam regis sententiam. Raderus.*

§ 32 *Supplicum velamentis]* Membranae, nec commercio lingua, aut supplicio, quomodo si legatur, illud supplicio valebit supplicatione, precibus, uti eo Sallustius lubenter utitur. Sed nos sane, quia proba est lectio excusa, et sequitur precibusque, nihil, si sapere volumus, mutandum censemus. Plantus: 'Postridie in castra ex urbe ad nos veniunt flentes principes. Velatis manibus orant, ignoscamus peccatum suum.' Virgil. 'Velati ramis olea veniamque rogantes.' *Modius.* Velamenta quoque et infusae in habitu supplicium erant: Livius XXV. 25. 'Legati cum infusis et velamentis venerunt, precantes ut cædibus et incendiis parceretur.' Tacitus Hist. I. 66. 'Velamenta et infusae præferentes flexere militum animos.' Et III. 31. 'Mox velamenta et infusae pro muris ostentant.' *Cellar.*

Ut dejicerent] Glossema teneo, ut dejicerent; quo quid opus, cum alias et sententia, et oratio plena? Superfluit omnino hoc, quod tamen si glosa non est, vide an cum præcedentibus levi correctione sic necendum: illi inermes passim trucidantur, nec aut commercio lingua aut supplicum velamentis precibusque inhiberi crudelitas potest: qui tandem ut deficerent, fundamenta murorum ab imo moliantur, ne quod urbis vestigium extaret. Cum homines crudelitati deficerent, intecta urbis et mœnia, lucos denique et humum ipsam sævierunt. *Acidalius.* *Ut dejicerent]* Acidalius tanquam glos-

sema inducenda putat. Nec ego aliter existimo. *Raderus.* *Ut dejicerent]* Hoc pro glossemate habent Acidalius et Raderus; me non offendit: sic enim construo: *Tandem, ut dejicerent fundamenta murorum, ab imo (ea scilicet) moliantur.* Ut ne fundamenta quidem urbis superessent, adeoque tota solo æquaretur, ea fundamenta ab imo moliantur: piano, ni fallor, sensu. *Freinsh.* Leg. *dijicерent*, vel forte *disjecturi*. *Heinsius.*

§ 34 *Nec mora quoque lucos]* Typographicum hoc quoque mendum, nec amplius opinabar: cum in aliis reperi omnibus eodem scriptum modo, nisi quod particulam transponebant, lucos quoque sacros, quod plane rectius, si reliqua scriptura recta; quam suspectam facit et hoc ipsum quoque, et magis illud *nec mora* ~~non~~ *repon* emendo vero, nemora quoque lucosque sacros, quod ita se probat ipsum, ut nec verbulo sit probandum. *Acidalius.* Recte emendavit Acidalius, agnovi Curtium, et restitui. *Freinsh.*

§ 35 *Justa uito]* Incusat ergo hoc Alexandri factum. 'Nec sane et qui maxime Alexandrum admirantur et amant, ex quorum numero nos quoque sumus, laudare solent,' ait Timo apud Plutarch. cap. 27. De his qui sero a numine puniuntur: ipse tamen velet excusare videtur, quod æquum sit, ut bonorum posteris bene esse, sic malorum male. Sed ut pœna in malorum posteris justa esset, (et certe esse divinis literis approbatur) non ideo statim quivis eam juste exigeret: hanc magis quam eodem loco Agathocles, qui 'subsannans Corcyraeos, querentes cur ipsorum insulam populeretur, respondit: Quia mehercle majores vestri Ulysses hospitio exceperunt: et Ithacensisibus itidem expostulantibus, quod milites ipsius eorum oves auferrent, At vester, inquit, rex, cum ad nos veniasse, præterea etiam excœavit pastorem.' Ita supra ex Genisto de Maropami-

eadis audivimus, eos post tot saecula injurias ab Alexandro illatas, in Peloponnesis ulcisci voluisse. Sic etiam usitatissimum est, et in omnibus fere Curtianis concionibus observatum, instigari exercitus in mutuam perniciem, commemorandis majorum injuriis: at si quae interim beneficia intervenere, altum de his silentium est, ne forte remittat furor, et vindicta cupido. Similis ultiōis specimen idem Alexander edidit incensa Persarum regia: de quo facto quid alii, quid ipse postea senserit, supra ad v. 6. 1. Sic idem Tyros adfixit cruci, propter majorum scelus, si fides Iustino xviii. 3. 18. Vide Gentil. de Jure Belli p. 195. Apud Sallust. H. i. 2. 5. vituperatur Sulla, 'qui solus omnium, post memoriam hominum, supplicia in postfuturos compo- suit.' De qua re vide insignem locum Dionysii Halicarn. lib. viii. 92. Freinsk.

Adeo Xerxi] Ideo et Xerxi membranæ. Modius. Vide Cl. Burmann. ad Phœdr. i. 4. 7. Snak.

§ 36 Tanain] Plinius vi. 16. 8. 'Finiis omnium eorum ductus ab illa parte terrarum, includente flumine Jaxarte, quod Scythæ Silyn vocant: Alexander militeaque ejus Tanaim putavere esse.' Atque idem fere Strabo lib. xi. et Arrianus iii. 6. 15. ubi hunc 'Alexandri Tansim' alio nomine Orxantem a finitimis barbaris appellari Aristobulus dicit, eumque ex Caucaso ori; ubi itidem Alexandrinum Caucasum, hoc est, Paropamisum montem, intelliges. 'Orexartem' appellat Plutarchus Alex. cap. 80. quem pro Tanai Macedones habuerint. Quidam apud Stephanum, in Távaz, 'Jaxartem,' alii longius, opinor, a vero discedentes, 'Acesinem.' Esse vero eundem, quem hodie Rha vocant, inter alios et Volaterranus affirmat lib. xxxii. Anthropologiae, ubi de Alexandre agit; et Bonfin. a pr. Hist. Ungar. Freinsk.

Ad Tanaim] Jaxartem, ut semel et iterum diximus ad vii. 4. Quod enim Mæotim, quæ Tanaim haurit, et Caspium mare conjungi veteres putarunt, ut ex Strabone ad cap. 7. mox adnotabimus; fluvios etiam maiores, in utrumque se infundentes, pro uno habuerunt. Cellar.

§ 37 Et hoc solatio] Forte sed hoc solatio. Heinsius.

§ 38 Persolvisti. Ibi] Nihil proclivis fuerat emendare persolvisti tibi. Ille facinus, &c. Ipse, invaso regno, et nomine regis assumpto, mercedem sibi eam parricidii persolverat. Acidalius. Persolvisti tibi] In mercedem sceleris tibi regium nomen sumsistit. Ceterum tibi pro vulgari ibi, distinctione paullo transmota, ex Acidalius ingenio est. Cellar. Recte Acidalius persolvisti tibi. Ille. Heinsius.

§ 39 Usurpare] Bongarsius malebat usurpare; idque praesenti Bessi conditioni videatur aptina. Freinsk. Id tamen non innatum Latinis, ut praesenti tempore effterant rem praeteritam, docebit consummatisimus J. Fr. Gronovius Observat. iv. 20. Snak.

Qui si] Forte quod si cessasset. Heinsius.

§ 40 Oxyatrem] Sic quidam impressi codices, quomodo etiam Arrianus; alii Oxatrem habent. Plutarchus in Alexandre Exatrem vocat. Popma.

Auribus] De aurium mutilatione supr. v. 5. 6. dictum. Non autem est dubium in hoc tam vario tamque exquisito Bessi suppicio respexisse Alexandrum id, quod apud Justin. xi. 15. monuisse scribitur deficiens jam Darius: 'Quod ad ultionem pertineat, jam non suam, sed exempli, communemque omnium regum esse caussam, quam negligere, illi et indecorum et periculosum esse: quippe cum in altero justitia ejus, in altero etiam utilitatis caussa versetur.' Ubi Berneggerus. Mutilationem autem

membrorum etiam in Besso non probat Arrian. *iv.* 2. barbari moris eam esse judicans. *Freinsh.*

Sagittis configerent] Diodor. *xvii.* 88. refert, cum in Bessum Oxathres Darii frater et consanguinei ejus omnia contumeliarum et cruciatu*gen*era exercerent, minutatim etiam corpus ejus concidisse, et membrorum frusta fundis in partes varias projecisse. Arrian. *iv.* 2. Bessum prius auribus naribusque mutilatum, deinde capitali supplicio affectum. Plutarchus cap. 48. narrat, Bessum reclinati duabus arboribus Alexandri jussu alligatum, ut ad naturalem statum valido cum impetu redeunte utraque, ille in diversa avelieretur. *Popma.*

§ 41 *Ab alio metuus]* Vox metius a libris veteribus est. *Modius.*

Certo ictu] A peritia sagittandi laudatur et Domitianus apud Sueton. *19.* 2. Theodosicus apud Sidon. Epist. *1.* 2. Commodus apud Herodian. Philoctetes apud Homer. Iliad. *B.* 718. ubi Eustath. et Dictym Cretens. princ. lib. *iii.* Gratianus apud Ansou. in Panegyrico, Victorem, et Paul. Diaconum. Honorius apud Claudian. in *iv.* Consul. ejus, vs. 528. Mopsus Saguntinus apud Sillinum, Hormisda apud Zonaram tom. 3. aliique plurimi quos producit Zwingerus Theatri vol. *ii.* lib. *v.* p. 396. *Freinsh.*

Aves] Intelligo volantes, quomodo Harpyias intercepisse Hercules fingitur. Ita Eurytion, ‘Plaudentem nigra sigit sub nube columbam,’ apud Virgil. *Æn.* *v.* 516. quod expressum ex Homero Iliad. *V.* 874. *Freinsh.*

§ 42 *Celebri usus]* Apud Persas enim ‘publice instituta erant jaculandi sagittandique certamina.’ Xenoph. lib. *i.* Cyropæd. et Herod. *i.* 136. ‘Liberos suos a quinto anno incipientes usque ad vicesimum, tribus tantum instituant, equitare, arca sagittas excutere, vera loqui.’ Quod sa-

gittandi studium, et pleraque alia, ex Persarum institutis haesere Parthi, de quibus Justin. *XII.* 2. 5. *Freinsh.*

Tamen ingens] Sigeborgensis Codex, *tunc ingens*, quod aliam sententiam efficeret, sed omnino non nimis veram. Quando enim, aut apud quos fuit celebrior ars destinata certo ictu feriendi, quam tum apud Persas? *Modius.*

§ 43 *Eo loco]* Amabant enim homines injuriam passo ita exhibere solatum; eoque respiciebat Sophocles sub fin. Electræ, ubi introducit Ægisthem atque Orestem ita verbigerantes: ‘Æg. Quid attinet in domum me duci? nam si honestam est Quod agitis, cur tenebris opus est? quin statime interfici? Or. Ne impera, sed vade ad eum locum, ubi interficisti Patrem meum, nt ibidem et tu cadas.’ Hinc ex Gruterio ad ista Sueton. Galba *90.* 9. caput Galbe, ‘eo loco, ubi jussu Galbe animadversum in patrosum fuerat, abjecit.’ Pharnuches excusus ab equo, jussit ‘abducto in locum, ubi dominum straverat, curram genibus abscondi.’ Herodot. *vii.* 88. Sic etiam ‘famosos latrones in his locis, ubi grassati sunt, furca figendos, compluribus placuit; ut et conspectu deterrentur alii ab hiis facinoribus, et solatio sit cognatis et adficiibus interemptorum eodem loco pena reddit, in quo latrones homicidia fecissent.’ *i.* 28. § pen. de Persis. Idem etiam divinam justitiam aliquoties observasse, non ethnica modo exempla sunt, falsis tamen numeribus tributa; sed et fida certaque alia. Ita Turallium in Co insula, ubi in luco Æsculapii arbores sacras ceciderat, imperfectum Dio lib. *lx.* notat. Val. Max. *i.* *1.* 19. etiam in ipso luco interemptum scribit. ‘Appio Claudio consule, Pop. Rom. non ab hostibus, sed a Diis ipsis superatus est, quornam auspicia contempserat: ibi statim classe demersa, ubi ille præcipitari pullos jussérat, quod pugnare ab his

wetaretar.' *Flerus* ii. 2. 29. ad quem similis quedam notavimus. *Freinsh.*

CAP. VI. § 2 *Viginti*] Arrianus sub fin. lib. iii. triginta millia numeravit. *Raderus.*

§ 3 *Sagitta ieiunus*] Plutarch. de Fort. Alex. ii. 21. hoc vulnus miris modis anget. 'In Maracandis,' inquit, 'sagitta crus vulneratus, ita ut a tibia radio fractum os dissiliret.' In *Grecia* est pro Maracandis *dr Maλανδρη*, in *Malli*, sed *Malli* et *Oxydram* procul absunt a Maracandis. *Malli* apud Indos sunt. Maracanda regio est Sogdianorum. Interpres ergo verior quam Plutarchus, sed verba aucteris erant ponenda: in ora vero notandus error, et Maracanda nominanda. In primo de *Fortuna* cap. 2. gentem 'Maracadartas' appellat: 'Apud Maracadartas,' inquit, 'sagitta suru osse diffuso defunctus sum.' *Raderus.*

§ 4 *Subductus ex acie*] Addunt vulgati libri rex. *Modius.*

§ 5 *Legatos*] Ab ejusmodi enim hominibus legatos admitti posse, hoc exemplo probat Paschal. de Legat. cap. 12. additis etiam rationibus. *Freinsh.*

§ 6 *III jussi considere*] Indigni credo vii latronum legati, qui assidere juberentur, ei, nescio cui, qui conspicere mutabat, et ad vulnus trahebat. Enimvero solemne illud, ut quibuscumque legatis is honor haberetur. Infra item barbari Scythae, 'Admissi in tabernaculum jussique considere, in visu regis defixerant oculos.' *Acidelius.*

Cognito vulnera ipius; cuius si auctorem reperissent dedituros fuisse] Haec omnia in membranis non erant, legebaturque in illo, vulnera illius, pro virtute illius; sed mihi, quin illa Curtii sint, et istud adulterinum, dubium non est. *Modius.*

§ 8 *Lecticia*] De Lecticia late Lippius Elector. i. 14. et Marcell. Do-

nat. in *Sueton.* August. cap. 78. *Freinsh.*

Pedites cum saucios] Vulgati voce auctius legunt, *Pedites contra cum:* in membranis totus locus ita perscriptus: *Pedites cum saucios committentes ipse gestare assuevisset, &c.* Sed hoc ita aperte falsum est, ut a me refutari non debeat. *Modius.*

§ 10 *Maracanda*] Regiam Sogdianorum. Arrian. iii. 6. 15. Apud Straben. lib. xi. mendose scriptum est *Mapdārā* vetus enim codex *Mapdārā* habet, quamvis nec ipse satis emendatus, cum *Mapdārā*, non *Mapdārā* legendum sit. Variat tamen etiam apud Arrianum calamus, qui modo 'Paracada,' (ut iv. 1. 15.) modo iv. i. 26. 'Maracanda' scripsit. Plutarchus constanter 'Maracanda.' *Raderus.* In quibusdam Codic. urbs haec *Merupenta* vocatur, quali usum fuisse appareat Bonfusium, cum Decad. 1. lib. i. Rer. Ungar. conscriberet, et Sabellicus Ennead. iv. 5. Unde videtur in Plinii codicibus natus error, quem deinde et Soliniani receperint. Plinius vi. 16. 7. 'Ultra Sogdiani, oppidum Panda.' Vides enim oppidum principium fuisse Maracanda, præsertim post dirutam Cyropolis. *Freinsh.*

Illinc cingitur] Editiones, *nullo cingitur mure.* Tu vide quid et cui credas. *Modius.* Prorsus ineptum illinc, quod a Modio: notante eodem tamen, alias legi *nulo*. Sed tu, inquit, vide quid et cui credas. Mallem diserte monuisset, cui credendum: per me enim adhuc fluctuo: nisi si ex illinc, quis membranarum lectio, faciendum illius, quo nibil facilius, affinitatem literarum contemplanti. Senus ipse etham expeditus: Areem intra urbis ipsius manimenta comprehensam: quod verum non præsto tamen, et defugio auctoritatem, quæ mibi aliunde nulla. *Acidalius.* Malo Acidalii illius. *Raderus.* *Nullo mure*]

Contenta naturali loci munitione. Modius, tamen pro nullo in suis lib. reperit illuc, unde Acidalius faciebat illius, approbante Radero. Freinsh. Forte, *arx alio cingitur muro*. Hein-sius.

§ 11 *Ariorum Scytharum*] Alii hic legunt *Aulorum*, alii *Albiorum*; sed rectum videtur *Abiorum*, seu *Ariorum*. Arrian. lib. III. 'Αφικούσται παρά τε Σκυθῶν, τῶν Ἀβίων καλούμένων, οὐδὲ καὶ 'Ομηρος δικαιούτους ἀνθράκους εἰπὼν δι τῷ ποτῆσει, ἐγρέσεν.' Versus autem quibus Homerus hoc dicit hi sunt, Ἀγανὼς ἵππημόλγους, Γλακτοφάγους, Ἀβίων τε δικαιούτους ἀνθράκους. Vide etiam Strabonem. lib. VII. *Modius*. *Abiorum*] Hos cum *justissimos barbarorum* vocat Curtius, respexit ad Homerum Iliad. XIII. 6. sic et Arrianus IV. 1. 1. 'quos et Homerus *justissimos mortaliū appellans*, in suo opere laudat: quem cum Eustathio videbis, multa enim hic de Abiis. Observandum etiam quod recte Casaubonus ad Strabon. lib. VII. pag. 112. animadvertisit, Abios, Arriano, Curtio, Ammiano nomen proprium videri, non epitheton, quemadmodum etiam Ἀγανὼς, Hesychio teste. Proinde interpretem Homeri Latinum, Abios non recte vertisse arbitror *longævos*, quamvis etiam Eustathius in quibusdam ita Græcis intellectam vocem moneat. Ceterum Latini hos Scythes nunc *Abios* nunc *Arios* appellant, propter vicinitatem b et v literarum. De his Strabo lib. VII. copiose disputat: Justinius. II. 2. 5. eosdem, quamvis communi Scytharum nomine comprehensos paucis describit. Ex Locrino et Radero. Glareanus suspicatur legendum *Albanorum*, cum esset scriptum *Aulorum*, (quomodo et Sabellius legit) ut sit i litera in l transente, continuata cum puncto lineola. Aldus edidit, *Albiorum*, unde ingeniose Bongarsius, *Olbiorum*. Ipse

tamen illi viri potius ad ulteriore inquisitionem cogitationes suas anno-taverant, quam ut penitus ita sentire crederentur. Freinsh. Incerta horum sedes Europæis conjungit Strabo lib. VI. Ptolemaeus VI. 16. extra Imaum locat. Animian. XXIII. 25. sub aquilone ponit, contra gentes quas Oxus alluit. Cellar.

§ 12 *Penidam*] Legendum puto *Me-nidam*, quem Arrianus et Curtius unum ex Alexandri amicis et ducibus suis tradunt, cuius et Curtius libro quarto sæpe meminit. Popma. Ego posteriore quoque vocem *quendam* delerim; est enim corrupta ex nomine ejus prætoris, et pro varia lectione adaptia; quod prope certo constat ex Aventino lib. I. qui Curtiana verba de suis nationibus interpretatus, ait Alexandrum 'misisse ad Germanos finitimosque quendam ex amicis, qui denuntiaret, ne Tanaim atque Histrum amnes (nam et hoc addit de sno) injussu Regis transirent,' &c. Bonfin. lib. I. Dec. 1. 'Penindam' vocat. Sed hic idem cur infra VIII. 1. 7. 'Berdes' vocatur? Nec enim de alio ibi potest esse sermo: et omnia probe considerata non permittunt, ut mox, pro *eidem mandatum*, legamus *Berdi mandatum*; an potius ille locus hinc emendandus? Freinsh.

Ne Tanain] Fere ubivis amues quoque cujusque regionis termini. Tacitus I. 9. 5. 'Mari Oceano, aut amnibus longinquis septum imperium.' Fit id aut natura, vel mutuo consensu. Hujus meminit Diodor. XII. 83. et XVI. 83. Polyb. Excerpt. Legat. I. 4. princ. Tacit. XI. 10. 3. et XV. 17. 3. Alterius mentio, apud Herodot. VI. 108. Polyb. XV. 6. Julianum Apostamat in Cæsaribus, ubi fatur Octavianus. Ex quibus intelligimus, cur Alex. Magnus legatum miserit ad Scythes Europæos, 'qui denuntiaret eis, ne Tanaim,' &c. Voluit enim, abstinerent terris Macedonum. Hunc

ad morem respexit Spartanus in Hadriano. cap. 12. f. 'In plurimis locis, in quibus barbari non fluminibus, sed limitibus dividuntur; stipitibus magnis, in modum muralis sepius funditus jactis ac connexis, barbaros separavit.' Allusit et istis Plutarch. in Vita P. Æmilii cap. 7. 'Hujus temporis frates et cognati, nisi regionibus, fluminibus, marorum divortiis distinxerint communia, et multum inter se spatii interjecerint, non cessant a mentis contentionibus.' Hæc Gruterus ad ista Livii 1. 8. 5. 'Pax ita convenierat, ut Etruscia Latinisque fluvius Albula, quem nunc Tiberim vocant, finis esset.' Quibus adde Tacit. pr. Germaniæ, Senec. Præf. Natur. Quæst. Florum iv. 12. 61. Arrianum vi. 3. 6. Freinsh. Verus qui dem Tanais Scythas Europæos discernit ab Asiaticis; non autem urbs, quæ hic 'super ripam Tanais condenda' dicitur, in illis, sed Jaxartis ora fuit, qui longius abest ab Europa. Conjugunt tamen et confundunt rerum Macedonicarum scriptores, 'ut etiam fama jactaret, istas etiam partes suisse ab Alexandro subactas.' Celler.

Super Bosporo incolunt] Bona, et si vis amplius optima lectio: nec hilo deterior alia tamen, qui *super Bosphorum colant*. Sic infra VIII. 1. 7. 'Scythas super Bosphorum colentes.' Acidalius.

§ 18 *Condendæ urbis sedem*] Præsto legendum, ut excensum est, vulgo autem erat, *Condendæ urbis sedem super ripam Tanais eligeret, claustrum etiam perdonituro*, quos deinde adire decreverat. Quæ vitiosissima constitui, et emendari potuisse existimabat Glebanus, si legeretur, claustro etiam perdonituro, quos deinde adire decreverat. Sed ignoscant mibi boni viri manes, si nihil conjectura hac ejus actum pronuncio. mibi illuxit faciem ad veram lectionem Arrianus lib. iv. Averðe πρὸς τῷ Τανάδι ποταμῷ ἐπερθεὶς πόλιν

οἰκεῖαν. *Modius*, Optime *Modius*, quem leviter in partem etiam juvo; dividens τὸ etiam, ut fiat et jam. Acidal. *Condendæ urbis*] *Lego*, *Cond. urbi sedem*, s ex sequenti voce ascitum. Sic supra VII. 3. 23. 'Condendæ in radicibus montis urbi sedes electa est.' *Gronovius*. Idem mihi fuerat visum. Sane sèpissime accidit ut ex antecedentibus sequentibus verbis aliqua adsuantur, quod profectum credo ex more dictandi. Freinsh.

Elegat] Ita recte: qnamquam Impressi fere *elegret*: patet hoc ex seq. *consilium distulit*; hoc est, urbis condendæ, quæ demum etiam conditur iufra VII. 6. 25. At exploratoris sive, ut ipse appellabat, legati mittendi consilium non fuisse dilatum, cum ratio docet; tum etiam infra VIII. 1. 37. evidenter probat. Freinsh.

Et jam perdom.] Hactenus editi, etiam *perdom*. Ego sic legendum ex sensu vidi, quomodo et dñdum Sebistionis monuisse reperio, et diu ante Acidalium. Freinsh.

§ 14 *Cōrcendo, qui novaverant*] Et hæc quoque emendatio non mala est; excusi libri habebant, *cōrcendo eos, qui moverant res*, &c. flagitosissime: eleganter autem hic ponitur *novandi* verbum absolute, ut apnd Tacitum quoque ex emendatione V. Cl. mihi que in paucis cari J. Lipsii recte legitur, 'Marcum in Africa haud dubie turbantem Trebonius,' &c. *Modius*.

Cōrc. qui novaverant res] Non omisit Curtius voculam *res*, quæ addita in volgatis. Infra x. 8. 1. 'Ni occupetur impotens animus, res novaturum:' ipso ibi Modio sic emendant. Sed ita sumns quidam, quod placuit modo, displicet; quod displicuit, mox placet: utcumque se novitatis aut raritatis aliiquid specie commendat. Sæpe phrasi hac usus Curtius, numquam aliter, nisi ut juncta suo verbo ea ipsa vox legatur: Ceterum nec moverant usque adeo malum: quomodo idem tamen ait flagitosissime

scribi. *Aoidæ.* Quem miror tulisse voculas coërcendo eos, quæ ex seq. linea in hanc adscenderunt, nihilque juvant sensum, sed potius magnopere inquinant. *Freinsh.*

§ 16 *Cyropolis]* Caput regionis: Alio nomine *Cyreschata* dictam; ut contra Ptolemaeum, qui duo nomina duas urbes putaverat, ostendit Salmasius in Solinum pag. 840. *elianus Hist. Anim.* xvi. 8. sibi persuadet urbem hanc ab Alexandro restitutam, ait enim in India nasci avem, quæ ab incolis Cyropoleos aliarumque urbium, quibus ibi colonos Alexander dederit, Greco nomine vocetur *Kapšas*. Quod autem India adscribit urbem Sogdianam, seu memorie lapu facit; sen quod Indiæ nomen usque ad eas regiones extendi repererat. *Freinsh.*

Aliam urbem] Arrianus iv. 1. 6. Septem urbes in Sogdianis ordine expugnatas ait ab Alexandro. *Roderus.*

Corona] Lipai Poliorcet. i. 4. consule. Apud quem et descriptam in charta ejus imaginem cognoscet. Apud Grecos non dissimile est τὸ στεφάνευς apud Herodot. lib. vi. et Platonem lib. iii. de Legibus. ‘Urbem quasi sagena et indagine includere,’ ut et Herodianus loquitur. *Idem.*

Puberes interficerentur] His et sequentibus admodum similia sunt ista Sallustii Jug. 91. 6. de Capsa: ‘Oppidum incensum: Numides puberes interfecti, alii omnes venundati: præda militibus divisa,’ &c. et hoc Taciti xiii. 39. 7. de Volando castello: ‘Capta escensu munimenta, omnesque puberes trucidati, &c. et imbelli vulgi sub corona venundatum: reliqua præda victoribus cessit.’ Addo Polyen. Strateg. iv. 8. 30. de Alexandro et Calthais Sallust. Jug. 54. 4. et 91. 6. *Freinsh.*

In prædam cessere] In membranis vox cessere nulla erat. Non potest tamen sine sententia interimento abesse. Nisi totum locum aliter con-

stituendum putemus. Ad quam rem mihi sane nunc otium deest. *Medina.* Placet Lectio Voss. 2. qui habet vitoribus, nec id Curtio indigneat. vi. 11. 26. ‘Præmium regis occisi Asiam interactoribus esse cesserum.’ x. 10. 20. ‘cessit Ægyptus Ptolemæo.’ Et sic passim, ut hic convenientius, et pluralis numerus et tertius casus praenente manuscripto. *Snak.*

§ 17 *Memaconi]* Nomen ignotum allis Geographis et Historicis. *Celler.*

Inexorabilem animum] Ita scripsi de conjectura, contra omnes libros, qui *exorabilem* referebant, quod ita sententia ratio postulare videretur. Quid enim esset, quod Alexandri clementiam in devictos illis laudaverit, quos non armis expungare, sed dedicatione ditionis sume facere cupiebant? an non hac re potius ad sustinendam fortiter obsidionem eos animarent? quippe qui persuasum haberent, sat cito tam misericordia victoria et lenis hostis potestati se permissuros, quem extrema omnia pro libertate fecissent? omnino igitur legendum, quemadmodum excusum est, hoc sensu: benevoli primum regis clementiam in devictos inexorabilem animum ostentando, ad ditionem obcessos compellere tentasse, qui ab Alexandro missi erant. ac de hoc loco ita mihi videtur. *Modius.*

§ 18 *Noe de clementia]* Vulgo potest, quod sane mihi se probare non potuit. *Modius.*

§ 19 *Ut ante dictum est]* Hoc vero dictum ante non est. Unus Craterus eo paullo ante mittebatur, *Alexander transfigurarum defectione comperta, Craterum obcedere Cyropolis fubet.* Oblitus ergo sui Curtius tam cito? an et illos cum hoc una fuisse intelligere debemus? Expressisset: ita neque dubitare nobis, neque ipsum reprehendere licet. At Arrianus lib. iv. de solo item Cratero testatur, qui

omnes omnium harum et pluriam ob-
sidiones urbium dilectidius et magis
ex ordine describit, quas intricate
quodammodo Curtius narrat et im-
perfecte, Diodorus autem preterit
omnino. *Acidalius.* De his nihil ante
dixerat, sed Cratero hand dabie Per-
diccam et Meleagrum socios adjun-
cerat, quos inde avocatos ad Memace-
nos expugnandos adhibuit. *Raderua.*
Ut unde dictum est? Quis non videt
merita viros doctos conqueri, dissen-
taneam et intricataam hanc totam Curtii
narrationem esse? quam magis
etiam turbat Explanator, dum con-
stat explicare. Mihi prope constat
lacunam esse in superioribus: omnia
quidem prona et proclivia erant, si
sic explesas: *Itaque Meleagrum et Per-*
diccam in obsidione ejus relinquit: ipse
cum reliquis praefectus Crateri quoque
kopias suis jungit, Cyropolis (ut ante
dictum est) obdidentes. Similis fere res
et oratio infra VIII. 10. 21. et 22.
Freinsh. Quid est *jungit obdidentes,*
et quando dixit Meleagrum et Per-
diccam obdiderent Cyropolis? Cratero
supradatum fuit hoc negotium: quare
suspicio scripsisse nostrum obdidentes,
hoc est, Meleagro. Natum autem
esse vitium ex eo, quod a litera ex
sequenti vocabulo huic adhaeserit,
factumque sit obdidentis, mox a cor-
rectore emendatum scilicet, muta-
tumque in *obsidentes.* Verum repug-
nat emendationi huic, quod Meleager
et Perdiccas jussi obdiderent urbem
Memacenorum. Itaque sequitur de
Alexandro post occupatam Cyropoli-
um, ad Meleagrum et Perdiccam re-
dit. Itaque non est dubium, quin,
post obsidionem, vel *jungit*, aliqua ex-
ciderint, quod et Freinshemius est
suscipitus. *Schaeffer.*

§ 20 *In quis et magnitudinem] Mem-
brane, quos et magnitudine animi et
claritate rerum longe emicuisse.* Editi
libri, in quis et magnitudinem animi, et
claritatem rerum longe emicuisse crede-

bant: illud ferendum, nec minime.
Modius.

§ 21 *Diripere jussit delectos] Iterum*
membranae, *Itaque captam urbem diripi*
jussit. Deletar Macedones haud injuria
infestos ad Meleagrum, &c. Quis lectio
aliquid monstri alere videtur: porro
omnia haec cum iis, quae proxime et
sequuntur et precedunt, paullo in-
tricationia sunt; ita tamen, ut a lec-
tore attento, et qui hic sit, facile in-
telligi queant, nobis certe otium non
erat, ea paullo latius explicandi, sed
nec promittit hoc notarum titulus.
Modius. Forte *relictos, pro delectos.*
At subesse aliud quid e membranis
videtur, quas et Modius hic jure
monstri suspectas habet. Eem legant:
Itaque captam urbem diripi jussit: de-
letar Macedones haud injuria infestos,
ad Meleagrum, &c. Fallor, an conjectura
emendationem tetigi? Certo sub
ictu habere videor: *Itaque captam ur-*
bem diripi (aut, dirui) jussit. Deleta,
Memaconis haud injuria infestos, ad Me-
leagrum et Perdiccam redit. Cyropoli
deleta, in quam ira magis, quam jure
sevierat, ad Meleagrum et Perdi-
cam redit Memaconos obdidentes,
quibus merito suo infestus erat ob in-
terfectos equites, legatorum vicem a
se praemissos, gentium jure violato.
Hinc tamen illud sequatur, ipsum re-
gem obsidioni et direptioni Cyropoli-
eos praefuisse, quod ex reliqua nar-
ratione non appetet. Arrianus inter
et praefuisse diserte scribit, atque ibi
vulnus in cervice accepisse, quod ad
hanc urbem Curtius refert. Sed ut
ante dixi, et dissentanea, et intricate
haec tota Curtio narratio est; quod ante
nos etiam Modius in parte ob-
servavit. *Acidalius.* Verba haec, et ad
Mel. et Perd. redit, alieno loco posita
esse videantur, nec hoc pertinere.
Loccen. *Delectos Macedones]* Locus
hic totus in gravi morbo cubat, quem
an curaturus sim neacio, manum sal-
tem cum Acidalio medicam adhibere

conabor. Ms. Constantiensis: *itaque captam urbem diripi jussit. Deleta Macedones haud injuria infestos.* Eodem modo legit Modius in suis membranis. Editi omnes: *itaque captam urbem diripere jussit, delectos Macedones haud injuria infestos.* Sensus hujus scripturae parum aptus, seu legas *deleta*, seu *delectos*. Primum nulla caussa cur Cyropoli essent infesti Macedones, nisi quod se fortiter defenderet, quod laudi potius quam indignatione erat tribuendum. Deinde cur *deletæ* essent infesti? Itaque nec placet castigatio prima Acidalii; cum pro *delectos* scribit *relictos*. Melior altera est; *Itaque captam urbem diripi jussit. Deleta, Memacenis haud injuria infestus.* Vera et certa emendatio, quam res ipsa dictabat: hanc apud eum vide. Ceterum quod Modius et Acidalius intricatum et dissentaneam totam hanc Cartii narrationem iudicant; mihi secus videtur, si Curtius cum Curtio componatur: si cum Arriano, fateor Curtium dissentire non ab se ipso, sed ab Arriano. Arrianus lib. iv. omnia, quæ Curtius de Memacenis tradit, ad Cyopolitanos refert. Curtius rem hoc ordine gestam exponit. Alexander Craterum ad Memacenos oppugnandos misit: eique Perdiccam et Meleagrum duces adjunxit: ipse Cyropoli expugnandam sibi summis, cui omnino propter Cyrus conditorem, et ejus regis claritatem et memoriam parcere cupierat. Sed cum constanter urbem cives defenserent, Alexander illam expugnavit et delevit. Cyropoli *deleta* contulit se rursus ad Memacenos, quibus propter legatos occisos infestos erat: atque in illius (an illorum) oppugnatione saxo ietus grave vnlinus accepit: nihilominus oppugnationem acerius urgens per cuniculum tandem in urbem evasit, illamque captam et direptam evertit. Hæc narratio est clara et expedita, si locum illum ab

Acidalio emendatum sequaris. Quod ad Craterum attinet, fieri potest, illum a Memacenis tautisper ad Cyropolis evocatum, relictis interim in obsidione Memacenorum Perdicca et Meleagro, ad quos eum Cratero, post expugnatam et deletam Cyropolim, rediit. Ita Curtius tres dumtaxat urbes in Sogdianis ab Alexandro expugnatos ostendit, primamque ~~adversum~~ corona captam, Cyropolim, et Memacenorum vi et virtute, omnesque tres *deletas*. Arrianus lib. iv. Memacenorum nullam facit mentionem, sed pro tribus septem enumerat urbes ab Alexandro expugnatas. **Raderus.** *Delectos Macedones]* Variant nonnihil libri scripti, *urbem diripi jussit. Deleta Macedones haud injuria infestos, &c.* ex quibus Acidalius ingeniose: *dir. jussit. Deleta, Memacenis haud injuria infestus, ad Meleag. &c.* reddit. Si tamen pondus aliquod nostræ conjecturæ, qua supra ad num. 19. quæ ibi deerant supplevimus, vulgata lectio extra vitium est. *Delectos Macedones diripere jussit Cyropolim, haud injuria infestos*, sive ob exantlatos in obsidione labores et pericula, sive ob scelus etiam Memacenorum: fieri enim solet, ut unius oppidi, immo singulorum interdum hominum facinora toti nationi imponentur: rediit autem ipse ad obsidionem Memacenorum, quam urbem supra num. 19. corona circumdederat; ideoque ad Meleagrum et Perdiccam, nempe quos ibi reliquerat. **Freish.** *Delectos]* Forte, *Deleta Macedonas haud injuria ratu infestos.* Sed melius Acidalinus, quem vide. **Heinsius.**

§ 22 **Fortius]** Desperatione scilicet venie, ob admissum facios, quam ob caussam inexpiable bellum suscepturi, studebant illigare populares magno aliquo scelere, quod quasi vinculum illis foret mansure fidel. Vide quæ ad Florum i. 9. 1. d. observavimus. Sic apud eumdem auctorem

iv. 12. 24. Germani 'viginti centurionibus incrematis, hoc velut sacramento sumpserant bellum. Hasdrubal omnes Rom. captivos occidit, ut cives desperata venia hosti alacrius resisterent.' Zonar. tom. II. ex Apiani Punico. Agrippinensibus has conditiones ferunt Germani: 'Romanos omnes, in finibus vestris, trucidetis, &c. Bona interfectorum in medium cedant, ne quis occulere quidquam, aut segregare caussam suam possit.' Tacit. H. IV. 64. 5. Sic Aristides Græcis deserere Spartanos, et Atheniensibus parere volentibus, 'respondet, orationem ipsorum plenam esse necessitatis et æquitatis, ceterum ad fidei pignus opus esse facto, quod perpetratum, sententiam mutare non esset permittendum multitudini.' Plintarch. in Aristide cap. 46. Freinsh.

Cercixjus] Plutarchus de Fortuna Alex. II. 21. in Hyrcania factum dicit, civitatem nullam exprimit: 'In Hyrcania,' inquit, 'oblaeso lapide collo, quo ictu tenebris ob oculos offusis, ad dies multos cæcitatem timent.' Raderus.

Oculis caligine confusa] Ita membranæ Colonienses, Siebergenses; *Caligine oculis confusa*. Editi libri, *oculis caligine offusa*. Modius.

Erepto in eo] In hoc de fide membranarum addidi. *Modius*. Veteres codices nostri et Modii, in eo, ut apud Nasonem, 'merito Deus arsit in illa.' Heinius.

§ 25 *Muro circumdedit*] Adde Arrian. IV. 1. 8. et 17. Justin. XII. 5. 12. Oros. III. 18. Plinii VI. 16. 7. 'Ultra Sogdiani, oppidum Panda, (an Maracanda?) et in ultimis eorum finibus Alexandria, ab Alexandro magno conditum. Aræ ibi sunt ab Hercule ac Libero patre constitutæ, item Cyro et Semiramide atque Alexandro.' De istis aris copiosissime simul, et suo more eruditissime disserentem vide Salmasium ad Solini cap. 38.

ubi etiam notat hanc urbem vidéri eamdem, quam Stephanus decimo tertio loco recitat, quem corrigit, ut legatur: Τρισκαδεκάτη ἐν Σακαστηρ, ην παρθεὶ ποταμὸς Ἰαξάρτης: ut ita eadem esset cum illa, quam ex Ptolemaei lib. III. ad Tanais ripam conditam scripsit idem Stephanus, quem hic, et alibi ex una urbe duas facere observat. Scilicet erroris fons fuit geminata locorum appellatio, ut idem circa Tanain acciderit, quod supra de Caucaso notavimus: ut videlicet quod alterutri proprimum est, invicem communicent. Bonfin. lib. I. Decad. 1. Urbem Alexandriae eam esse reputat, quam 'Exopolim' Ptolemaeus appellat. Freinsh.

Alexandriam] Stephano decima octava est, cum falso Tanais cognomine, id est, super ripam Jaxartis. Eadem est Sogdiane Alexandria. Adi Holstenium. Cellar.

§ 26 *Decimo septimo die tecta quoque urbis]* Justinus scribit muri sedificationem septemdecim tantum dies occupasse: ille sic: 'Et ut his terris nomen relinqueret, urbem Alexandriae super amnem Tanaim condidit, intra diem 17. muro 6000. passuum consuimmato, translatis eo trium civitatum populis, quas Tyrus considerat.' Per trium civitatum populos forte intelligit Tripoleos incolas. Nam Tripolis a Tyro condita, at non Tyro sola, sed et Sidone et Arado, tribus illis urbis, unde et Tripolis dicta. Strabo lib. XVI. Plin. V. 20. Urbi hujus mentio quoque lib. IV. Curtii. Loccen.

Militum] Nam milites, cum adhuc vigeret disciplina, his etiam operibus admovebant manus. Vide multa de ea re succincte tradentem Gruterum ad ista Livii I. 31. 6. 'Salubriora militiae quam domi corpora:' et Lipsii Mil. Rom. V. 13. Statim pro qua munimenta; malum, quam manu. Freinsh.

§ 27 Captivi] Vide supra ad vii.
3. 28. Idem.

Posteri quoque nondum] Vulgo, quo-
rum posteri nunc quoque non apud eos
tam longa aetate, &c. Siculus nugas.
Medius.

CAP. VII. § 1 Rex Scytharum] In hoc
large falli puto virum alias eruditum
et diligentissimum, qui in regno Scy-
thico putat hunc Ates, quo cum ni-
mirum Philippos bellavit, fuisse fi-
lum: quasi vero tota Scytharum
gens, quae tam late patebat, uni regi
paruiasset. Curtius cante addidit;
'enjus tum ultra Tanain imperium
erat,' hoc est, ille ex regibus Scytharum,
qui ibi locorum imperabat. Nam
Ateas ille immensum quantum ab hoc
terrarum tractu remotum imperium
tenuit. Freinak. Reinoccius putat,
qui de his tom. 1. de Regno Scythico
Asiatico, a pr. item tom. 2. in Regno
Scythico Europeo. Snak.

Carthasim] Alius codex, Carchasim,
eius apud alios rerum scriptores,
quod meminerim, nulla mentio: uti
nec regis ipsius nomen exstat: du-
cis tamen Scytharum occisi nomen
Satraces fuit apud Arrianum. Radex-
rus.

§ 2 Taneis] Imo Jaxartes, ut docet
Strabo lib. xi. Asiam autem et Eu-
ropam mediis interfluit Tanais, verus
nimirum ille et antiquitus ita vocatus,
non hic Alexandrinus. Gemini er-
roris exempla, ex confusione harum
appellationum orti, sepe jam nota-
vimus: ex quibus et haec, et si quae
porro occurant, facile dijudicari po-
tentat. Freinak. Geminus error. Si
falsum Tanaim, hoc est, Jaxartem
sive Orxantem intelligis. Neque
Europaeos ille Scythas, sed Asiatis,
neque ab his Bactrianos dis-
tinguit, sed Sogdianos, qui inter
Jaxartem et Bactriam lato inter-
vallo positi sunt, interflueant etiam
Oxo amne. Si verum Tanaim; Eu-
ropaeos quidem alluit, non autem
Bactrianos aut vicinas gentes sepa-

rat. Sed solemne Nostre est Enix-
ianum Pontum cum Hyrcano mari,
et utrique adjacentes regiones con-
fundere. Nec vero primus fuit Curtius,
qui ita erravit, sed multi ante
ipsum, qui Alexandri res gestas scrip-
serunt, consumerunt idem. De his
Strabo lib. xi. p. 351. Εἰς τὸ συνήγο-
ρε τὸ Μαύρην λίμνην, τὴν δεκαρέπτη-
την Τάναιν, καὶ τὴν Κασπίαν θάλασσαν;
λίμνην καὶ ταῦτην καλούντες, καὶ συνε-
τριψαν φάσκοντες πρὸς ἀλλήλας ἀφο-
τέρας, ἐκατόντας τε εἶναι μέρος τῆς ἑράς.
In unum conduxerunt Μαυριδημ πα-
dem, quae Tanaim habuit, et Caspium
mare: hoc quoque paludem nuncupantes,
dicentesque meatu quodam effuso inter
se conjungi, et unam esse alterius par-
tem. Cellar.

Idem Asiam et Europam finis] Ita
scribo, quicquid membrana contra-
nitatur: in quibus est, Jam Asia et
Europa finis interficiunt. Medius.

§ 3 Non finitima] Log. Samatarum
que non, ut quidem credidere, finitima.
Taliū transpositionum exempla multa
habes in Indice, voce 'transposi-
tio.' Freinak.

§ 4 Recta deinde] Omnia hic viti-
sa sunt, at unde petamus remedium?
a libris nullum est, a conjectura am-
cepit et invalidum. Sed tentemus,
quod unum possumus: Recta deinde
regione in aliam ultra Istrum jacentem
est. Ultima Asia, que Bactra sunt,
stringit, qua septentrioni precium sunt.
Profunda inde sive, &c. Hoc dicit,
recta regione (qua phrasit et alias ut
infra vil. 10. 1. utitur) hoc est, per-
petuo, et in longum prorecto tractu,
coit in aliam gentem, seu cum alia
regione, sive in unum continuatur
cum illa Scythia, qua ultra Istrum
est: cuius in superiori nota oblitera
injecta est mentio. Prosternit au-
tem ei parti Asia, que Bactra sunt
(sic enim, non qua Bactra sunt, le-
gendum recte vidit Acidalius) qua,
videlicet Bactra, ex omnibus Asia
partibus proxime accedunt ad Sep-

tentriōnem, inde, id est, penitus, et remotias a Bactris silva sunt et paludes: contra quae Tanaim, sive Jaxartem, et Bactra spectant, coluntur, serunturque. Aliam sensum efficerat editores variorum codicūm, in quibus est, habent *qua Septentrionem proxime sunt*. *Prefunda inde silva*, &c. quem non pato esse similem vero, quippe constat ex contrario, ea maxime loca quae ad Septentrionem vergunt, aspera et cultus expertia deprehendi. Tubingensis editio, quam sequitur Merulam, Alexos hic interserit, *Recta deinde regione alexanum*, &c. quod non omnino spernendum puto. Nam Alexii Scytharum pars fuerunt, ut notum est. Freinsh. Vnigo, regionem aliam colit. Tellierius Merulam secutus, *recta deinde regione alexanum ultra Istrum jacentem et ultima Asie*, &c. Utraque lectio ex conjectura est, libris deficientibus, altera valgata preprior. Sensus Curtii (quam versus alibi diximus) videtur hic esse: Scythia regionem trans Istrianam cum ultimis Asia, Bactriana et Sogdiana, recto tractu cohædere. Angustam enim nimis intervalum inter Mæotim, seu Ponti oram, et regiones, quae post Hyrcanum mare sunt, credidit, deceptus ab antiquis Alexandri rerum scriptoribus. Celler.

Ultima Asie qua] Malum *qua*. Reliqua facile sic fero, ut a Modio constituta, nam melius quod adferam non habeo. *Acidal.*

Sunt, stringit?] Nescio, an recte hec emendarim, spero certe, editi libri habebant: *ultima Asie qua Bactra sunt stringit, habent qua Septentrioni proxime sunt*. *Prefunda inde silva* tantaque seditudines excipiunt. Rursum *qua ad Tanaim*, &c. ineptissime: et in quibus liquet mihi, illud *habent*, litteratoris nescio cuius esse glossam. Considerent tamen, qui volent, rem diligenter. *Modius. Stringit?* Maa. *stringit habent*, vel *habent*. Forte,

habentur. Heimsius.

Quae ad Tanaim? Alii, *qua et nrum que omittendum putem, scribendum que, qua Tanaim*. Freinsh.

¶ 5 Primus] Mirum, quomodo primus, cum Oratores Scytharum infra deceant, Syrim regem, Medorum atque Persarum ab Scythis bello victos. Et Justin. ‘ Darium regem Persarum turpi ab Scythis submoverant fuga, Cyram cum omni exercitu traeidarunt.’ Alexandri M. ducem Sopyrona pari ratione cum copiis universis deleverant.’ Et apud Diedoram lib. II. Sarmata totam Scythiam ante Cyrus vastavere. Rursum Justinus signate exprimit lib. II. Vexorum regem Egypti, a quo primus Scythis bellum indictum testatur. Quin et pater Alexandri Philippus Scythas invaserat. Non ergo primus Alexander. Restat, ut pro Curtio dicas, primum ab Alexandro bellum Scythis illatum, non indictum, sed improviuum, hoc enim verbum hic Curtius ponit. Sed quomodo improviuum, cum inter Scythes et Alexandrum ante initium belli legati altro citroque ab altero ad alteros commiserent, et Scythes priores Alexandrum lassesserent, adeoque regi, ut est apud Atrianum, insultarent? Diversus haec re cogitanti, nec variam scripturarum ullam ex codicibus inter se conjurantibus reperienti, tandem conjectura succurrit, non improbabilis, *Primus*, inquit, *Alexand.* non primum ante bellum Scythia fecit, quod id antea non providerat, nec statuerat, sicut contra Darium, Bessum, &c. Sed cum ad Tanaim, seu Jaxartem, urbem condere statuisset, et Scythes obniterentur, coactus est ex improvio movere in Scythes: illi vero reges seu Egypti, seu Syrim, seu Medorum et Persarum ex instituto, nec lassessit quidem, Scythis ingentes exercitus infudere. *Raderus.* Hand absurde. Mihi olim in mentem fuit, legendum esse primum adverbia-

liter, unde hic resultet sensus: Alexander cum nova gente, nec injuria nec beneficio cognita, tum primum bellum, idque ex improviso oblatum, gesturus, amicos convocat. Nec magno pere terrore, quod ubique libri *primus* tenent. Profectum enim id antiquitus a quodam sciole, qui noverat substantivum et adjectivum eodem casu jungi, nec ferebat ita dici *Primum Alexander*, sed *Primus Al.* Eadem causa corrumpendo fuit Livio xxxvi. 25. 4. de Damocrito: 'Majus victoribus gaudium traditum fuit.' Scripsit enim Liv. 'traditus fuit:' ut jam ad Flor. iv. 2. 81. l. defendimus. Eadem forma Noster supra vii. 5. 36. 'Spitamenes eum tenebat, &c. gratum spectaculum.' Freinsb. Vulgo *primus*, quod cum historia pugnat, quæ Cyrus aliquo ante Alexandrum adversus hos Scythas pugnasse edocet. Freinsheimius non ad bellum refert, quamvis nec sic ineptum sensum gignat; sed separatim et adverbialiter interpretatur. *Cellar.* Hoc *primus* merito suspectum habent, quoniam non convenit historiæ: saltem Alexandrum fuisse primum, qui id bellum cum Scythis ante haud provisum gerere debuerit, unde probabitur? neque potest illud *primus* alter exponi, nisi in hunc sensum. Mallet igitur Freinsheimius pro eo *primum* legere. Mihi male adglutinatum huic periodo videtur, ac simul scribendum *primis*, tali modo: *Rursus quæ ad Tanain et Bactra spectant humano cultu haud disparia sunt primis.* Cum hac gente, &c. Ubi per *prima* puto intelligenda Orientalia Scythiae, de quibus primo loco dixit. His ait ista esse handisparia humano cultu, hoc est, quo ad cultum humanum, seu eodem modo coli. Scheffer. *Primus]* Lege *primis*, sc. ultra Istrum jacentibus. Heinsius.

Nos provisimi] Quod Alexander non statuerat Scythis ut Dario et Besso bellum inferre: sed quum urbem con-

deret ad Jaxartem, a Scythis remittentibus coactus fuit ad bellum suscipiendum. *Cellar.*

§ 6 *Insistere in terra] Forte, in terram, vel terra.* Heinsius.

Docere] Hoc est, præcipere quid in quoque casu faciendum esset: quod non poterat commode fieri, si ipse non interesset agmini: quandoque enim subitum consilium rea poscebat: ut in illo Panico tumultu supra xv. 12. 16. Non igitur audiam, si quis hic rescribat *ducere*. Freinsb. *Forte ducere*, licet improbante Freinsheimio. Sic x. 15. 10. 'Vigor ejus et vultus edacentis in proelium milites.' *Heinsius.*

§ 7 *Deos incusans]* Vide vi. 2. 19: *Cellar.*

§ 8 *Humanarum mentium]* Ita scripsi de Palmerii mei consilio et conjectura, cum antea legeretur, *humanarum gentium*, pro *Iudibrio* tamen poteris etiam legere, quemadmodum vulgo erat, *Iudibria*, quin non male etiam videtur ex scripturæ vestigiis posse reponi, *humani ingenti Iudibrio*. Malo tamen nostram lectionem, quia minus a vulgata recedit. *Modius.* Bene Modius *gentium* mutavit, quod in vulgaris male. Idem *Iudibria*, et legi alias, et legi posse ait. Aio et ego, sed hoc amplius, debere. Quin amplius etiam submitesco, ne pro *humanarum*, scribendum forte *vanarum*, id ex loco superiore: 'Cobares natione Medus, sed magicæ artis, si modo ars est, non vanissimi cujusque *Iudibrium*', ubi diversa tamen aliquantum ratio, quam video: nec pertendam in altero valde suspicari. In his autem verbis, quod monere consulto distulimus in hunc locum, vide ne supersit particula negans, et conjunctum sit legendum, si modo ars est vanissimi cujusque *Iudibrium*. Sensum umerque modus habet non ineptum: hic putò magis efficacem. *Acidalius.* Vere a Modio et Acidalio pro *gentium*, rescriptum est *mentium*, emendatus

etiam legoris *Iudibria*, quam *Iudibrio*. Servari tamen potest humanarum, proximarum, quanvis utriusque vocis apta sententia. *Roderus*. *Rursus ad superat.*] Idem vitium in eo deinceps penitus invaluit, teste Plutarcho cap. 127. ‘Postquam ejus animus semel religione obstrictus fuit, etiam levissima quæque et a communi consuetudine atque aliena, in prodigium traxit: itaque sacrificantium, expiantium, vaticinantium, plena esse regia.’ Sic apud Livium 1. 31. 7. Hostilius ‘qui nihil ante ratns esset minus regium, quam sacris dedere animum, (longinquò morbo implicatus,) repente omnibus magnis parvisque superstitionibus obnoxius degit, religionibusque etiam populum implet.’ Idem in sese urbane excusavit Cleomenes. ‘Nam diurne vexatus morbo, cum animorum iibratoribus nonnullis atque ariolis, de quibus ante diversum senserat, adverteret, miranti factum, Quid, ait, miraris? non sum idem qui ante, mutatus itaque et sententiam mutavi.’ Plintarch. Lacon. Apophth. cap. 75. Ceterum etiam lectionem Curtiani loci turbant. Sunt enim libri, in quibus pro mentium, reperias gentium: forsitan utrumque spurium est, legendumque, ad superstitionum venerum *Iudibria revoluta*. Freinsh. Ovid. ‘Consulit ut sacras hominum oblectamina sortes.’ *Heinsius*.

Sic rege] Videntur et Romani sine Imperatore. Inde enim frequens phrasis ‘exta nuntiare,’ ut apud Sueton. Cæs. 77. 4. ‘Harnspice tristia et sine corde exta sacro quodam nuntiante.’ Ita nec auspiciis intererant, claro pullarii exemplo apud Livium 1. 40. 4. qui ‘auspicium mentiri ausus tripndium solistimum consuli nuntiavit.’ Reperias tamen ubi ipsi interfuerint, imo et præfuerint. Nam et Pertinax, ut scribit Capitolin. cap. 11. ‘Cum omen levum vellet procurare, caput extorum non deprehendit.’ Sic et apud Veientes ipsum re-

Delpk. et Var. Clas.

gem exta proseeuisse colligo ex Livo v. 21. 6. Sic apud Tacitum H. iv. 53. 4. Helvidius; H. i. 27. 1. Galba; apud Livium xxix. 27. 4. Scipio; apud Sueton. Aug. i. 3. Octavia interfuerunt extispicio. *Freinshemius*.

Spectare] Forte, inspectare; sed aliter tamen ix. 4. 28. ‘Si quis arti tum intentum, et exta spectantem sic interpellet.’ *Heinsius*.

§ 9 *Propius ipsum considere*] Membranæ, prius ipsum considere; unde ego nihil, quod magis placaret eo quod excusum est, elicere potui: hoc tantum habeo monere, vocem considerare videri apud Manilium reponendum 11. 261. quoque loco est, ‘Libra sub emerito concessans orbe laborum,’ restituendum, *Libra sub emerito considerans orbe laborum*; quomodo etiam ibi legebatur in optimo Gemblaciensi manu exarato codice. *Modius*.

§ 10 *Meliore hostium*] Non dissimulo τὸ μείζονα mibi hic suppositionem videri. *Freinsh.*

Necessitas ante rationem est] Sic viii. 4. 11. ‘Efficacior in adversis necessitas, quam ratio.’ *Ante rationem* vero est Hellenismus πρὸ τοῦ λόγου. Sic Sallust. in Fragment. Histor. de Gallis, ‘Gloria belli ante Romanos fuisse.’ Et Tacit. l. xiii. Ann. nullos mortalium armis, aut fide ‘ante Germanos esse exclamat.’ Ita Nilus Episcopus Parthenes. 153. πρὸ τῶν ἀρθρῶν αἰολικῶν τῶν ἀγγέλων: *Reverere magis angelos, quem homines*. Loccen. ‘Necessitas ante rationem; immo pars rationis est, necessitatim parere.’ Plin. Epist. vi. 29. *Cellar.*

Tempora legere] Hæc vera est hujus loci scriptura: in editis libris erat, quod raro permittitur tempora eligere; in scriptis, tempore legere: et hi et illi contaminassime. Unde tamen hoo faciendum divinavi, quod expressum est. *Medius*.

§ 11 *Ateno Marte*] Bello Scythico,

Q. Curt.

4 M

quod sine dubio nobis conflarunt, experiri volunt, quantum valeamus.
Cellar.

*Haud dubie si] Iterum vulgati, haud dubia fortuna si omiserimus, &c. sed haud dubie superat illud fortuna, mutandumque dubia in dubie, maxime, cum posterius hoc diserte ita in membranis perscriptum inveniatur. Modius. Ita hæc Modius: vulgo, aut dubia fortuna si omiserimus Scythes. Ego aliud inde conjicio, quod spero me omnibus probaturum. Nihil de leto: distinctione solum mutata superioribus annexo initium horum: *Defecere Bactriani in quorum ceroicibus stamus, et quantum in nobis animi sit, alieno Marte experientur, haud dubia fortuna. Si omiserimus Scythes ulro, &c.* Et potestne quidquam eleganter? Alieno periculo experiri tutissimum: neque fortunam belli extimescendam habent, qui tentant discrimine aliorum. *Acidalius.* Non male quidem Acidalius, imo etiam bene. Sed et Modianus codex non rejiciendus. *Raderus.* *Haud dubie si] Acidalius* lectionem aliorum codicum amplexus, ita distinguit: *alieno Marte experientur, haud dubia fortuna. Si omiserimus, &c.* ut sit sensus: Bactrianos animum Macedonum alieno periculo experiri, neque fortunam belli extimescendam habere, qui eam tentant discrimine aliorum. Quæ conjectura et Radero proba videtur, et mihi non improba. *Freinsh.* Libri quidam habent, *alieno Marte experientur haud dubia fortuna, vel haud dubie fortunam.* Unde colligit Acidalius, Radero etiam Freinshenique probantibus, scribendum: *alieno Marte experientur, haud dubia fortuna. Si omiserimus, ut sit sententia: Bactrianos animum Macedonum alieno periculo experiri, neque fortunam belli extimescendam habere, qui eam tentant discrimine aliorum. Sententiam intelligo. At eam esse verborum Cætii, nec dum video; quid enim? non dubia**

fortuna, est fortuna non extimescenda? Potest etiam adversa esse non dubia. *Non dubia enim non opponitur malæ, ac propterea non extimescendæ, verum certæ, sive bona ea sit, sive mala.* Itaque id fortuna rectius abeat ab aliis codicibus. Nimirum natum est ex glossa, qua quis id *alieno Marte* explicaverat, ostenderatque idem esse, ac *aliena fortuna*: hinc factum, ut deinde alii ad id fortuna alieno loco insertum vocem *dubie* mutarint in *dubia*, mox respicerent ad verbum *experiuntur*, et formarint in *fortunam*. Neque mihi dubium, quin lectio sit verissima, quæ a Freinshemio publicata. *Scheffer.* *Haud dubie si] Lege, at dubia fortuna si.* Heinsius.

§ 12 *Parere etiam Europam] Patere* legitur in editionibus, sed et hoc minus dicit, et illud a membranis est: Non pugnabo tamen cum eo, qui vulgariter scripturam defendere volet. *Modius.*

§ 13 *Unus annis interflit] Vetus* error Curtii, Jaxartem cum Tanai confundentis. Satis longo enim intervallo Alexander aberat. Vide notata cap. 4. et 6. *Cellar.*

§ 14 *Dum alium subigimus] Si temeritas haec dici poterit, certe non etiam infelix dici poterit, quod *alium* pro *Asia* vulgato hic reposuerim: cum ad sensum ita apte hoc fecerim, ut nihil pote quidquam aptius: et monui etiam lib. iii. legendum videri *Ignobiles alias gentes*, ubi in editis libris erat *Ignobiles Asiae gentes*. *Modius.**

In alio orbe] In Europa, parte alia orbis. Cellar.

Tropæa statuere] An Macedones tropæa statuere sint soliti, supra ad III. 12. 27. disquisivimus: hoc igitur loco ex Radero subjiciemus, quæ altero illo non exstant, prætermisis aliis. Diodorus itaque Siculus XVI. 87. et 89. affirmat tropæum de victis Atheniensibus erectum et XVI. 4. de fusis Illyriis: nisi velis Siculum quo-

que ἀνέρας locutum, ut et Herodianum, ubi urbem ad Issum extrectam tropæum Alexandri improprie nominat. Suffragatur Siculo et Herodiano etiam Philostrat. de Vita Apollon. lib. 11. extremo, qui disertissime arcam triumphalem apud Indos ab Alexandre erectum, ubi Porum vicit, testatur. Freinsh.

TROPÆUM AB ALEXANDRO STATUTUM:

Ex Goltzii Græcia Tab. 31.

Victoria committere] Eamdem sensum expressit Florus 11. 2. 2. in pari animo pop. Romani: ‘Quum videret opulentissimam in proximo prædam, &c. adeo cupiditate ejus exarsit, ut quatenus nec mole jungi, nec pontibus posset, armis belloque jnngenda, et ad continentem snum revocanda videretur.’ Freinsh.

§ 16 *Belli artem victos]* Qua sœpe postea contra victores utuntur; exemplo sunt Judæi a Pompeio expugnati apud Tacit. Histor. v. 12. 2. Cellar.

§ 17 *Vitando alementus]* Tacit. III. 41. 5. ‘Tiberins aluit dubitatione bellum.’ Sic et Livii xxxi. 15. 7. judicio, Attalus Rhodiusqne ‘gaudentes utcomque composita cum Philippo pace, &c. bellum aluere.’ Freinsh.

§ 19 *In quo opere metius extinguer]* Egregie apud Nostrum in hanc rem sententiae III. 8. 22. VII. 4. 34. et apud Plutarch. Apophthegm. Epa-

minondas dixit, τὸν δὲ πολέμῳ θάρατον εἶναι κάλλιστον. Cellar.

§ 20 *Quassæ voce]* Hinc locum Sene-
cæ corredit Criticorum Coryphaeus,
J. Fr. Gronovius de Brevitate Vitæ
cap. 10. ‘Per quassos foratosque
animos transmittitnr;’ ubi Gruterus
amicus tribuit cassos, quod serio pla-
enit Lipsio: sed aliis exemplis refel-
litur. Snak.

Subdeficiens] Elegantem vim hujus
verbi cum Illustrissimo N. Heinsio
vindicat, et aliis exemplis adstruit,
magnum Musarum incrementum J.
Grævius ad Florum i. 8. 7. *Idem.*

§ 23 *Pudore]* Videbat enim multorum
esse sententiam, quæ et Flaminii
apud Silium v. 124. ‘deforme sub
armis Vana superstatio.’ Freinsh.

§ 24 *Sed privatus sum]* Quid illud
sum hic faciat aliud, quam ut sensum
enervet, non video: utinam codices
id eliminasset; certe nos statim as-
sensi fuissemus. Snak.

Interprete uti] Sic restituo ex MSS.
hactenus longe deterius: *Quem cer-
tum meherc. habeo extorum interpretem
metu suo.* Quod de metu ait, in eo et
Claudianum habet assertorem, de
Bello Getico vs. 262. ‘Sed, malus
interpres rerum, metus omne trahe-
bat Augurini pejore via.’ Hinc et
Onosandri Strategicus cap. 24. mon-
et, ὅτι ὁ φόβος φεύθη μάτις δοτίν-
hoc est, metum falsum esse vatem;
quod et Noster jam attigit supra iv.
10. 10. ‘Ubi vera explorari non pos-
sunt, falsa per metum augurantur;’
ubi conjeci leg. figurantur; quod nec
dum displicet: licet enim ‘augurare’
sœpe reperias, ut apud Sidonium
Epist. viii. 6. f. in simili argumento:
‘Promptius de actionibus longinquis
ambigendisque sinistra quæque me-
tus angurat:’ tamen, ut citato loco
recte monet Raderus, augurari ταῦτα
nō positum vix ac ne vix quidem re-
perias. Freinsh. *Interprete uti]* Non
ex rei veritate interpretari, sed pro-
ut metus periculi, omnia in pejorem

partem convertens, ipsi suaserat. *Cellar.* *Interprete uti]* Probo; sensus est: Ex metu suo, hoc est, ad, seu secundum, metum sum, uti interprete extorum, ejusque interpretationem eo accommodare, ut inde habeat praesidium in metu suo. *Scheffer.* *Interprete uti]* Optime sic restituit Freinsheimius. Noster viii. 8. 4. ‘Nam in ceteros, qui mihi permittunt uti ingenio meo, quam mitis sim non ignoratis.’ *Heinsius.*

§ 25 *Tibi autem quam potest]* Hoc quoque elegans, et commune Curtio cum optimis quibusque linguae Latinæ auctoribus locutionis genus; in vulgatis libris plane ab imperitis corruptum, et hoc modo interpolatum erat, *tibi autem sæpius quam potest,* &c. inepte. Nec multo rectius tamen legebatur, in membranis, turbatis etiam iis, quæ præcedunt: *Quem certum mehercule habeo extorum interpretem uti metu suo: tibi autem qui sæpius quam potest denuntiat ipsi mihi indices quid exitis cognoveris,* &c. Modius. *Quam potest]* Priora exemplaria, *sæpius quam pot.* Sed merito *sæpius* proscriptip Modius ex glossemate insertum; hoc vero eleganter, *tibi quam potest, denuntio.* Raderus. *Quantum potest a me denuntiari, et imperari; sive quam graviter potest.* *Cellar.*

§ 26 *Voce suppressa]* Sic apud Tacit. Hist. I. 42. 1. de T. Vinio ‘ambigitur, consumperitne vocem ejus instans metus.’ Adde quæ supra ad vi. 11. 37. notavimus. *Freinsk.*

Ne regis] Hand procul ab ludunt ista Taciti nostri III. 67. 3. ‘Sæpe etiam confitendum erat, ne frustra quæsivisset.’ *Idem.*

Nec me ars mea] Mirum quantum elegantius hoc quoque, quam illud, quod passim in libris omnibus est, *nec mea ars magis quam benevolentia me perturbat.* Modius. *Nec mea ars, quam benevolentia perturbat]* Varia hujus loci scriptura est, plerumque,

ut arbitror, ab imperitorum glossematis nata. Coloniensis apud Allobroges editio, cetera satis emendata, ita habet, *Nec me ars mea quam benevolentia magis perturbat.* Alii plerique codices antiquiores, Coloniensis inquam ad Ubios, Erasmianus, Argentinensis, Lugdunensis, Gryphianus, et Florellianus, *nec mea ars magis quam benevolentia perturbat.* Antverpiensis, *Nec me ars mea magis quam benevolentia perturbat.* Nos Modianam emendationem, quam Constantiensis etiam chartæ præ se ferunt, sequimur et laudamus. Nec est, quod aliquid deesse existimes in nostra editione: ita amat loqui Curtius, qui multis saepe voculas non necessarias a suo stilo ablegat. Nondum adspexeram notas Modii cum rescripsi, ut ipse ediderat: dein lecta annotatione animi adversus aliorum calamos confirmavi. ‘Mirum,’ inquit Modius, ‘quantum elegantius hoc quoque, quam illud, quod passim in libris omnibus est.’ Jam de intellectu videamus: Non tam terret me ars mea et extra tristiora, quam benevolentia erga te mea, et studium salutis tuæ. Video, rex, imbecillum corpus tuum, afflicts vires, nondom percurrat vulnus, bellum grave, hostem novum et terribilem, flumen nullo ponte junctum, Scythas amnis ripas obdentes: vereor ne afflita valetudo tua tantis belli inolibus et laboribus, quamvis non inanibus, sit impar ferendis. *Raderus.* *Perturbat]* Alii, *magis perturbat;* sed potest abesse, et apud Tacitum quidem solet; de Curtio ambigerem, nisi Modii correctionem, nam eam voculam primus rejecit, Constantiensi quoque Ms. nisi testaretur Raderus, Lipsinaque inter ejus locutionis exempla produceret ad Tacitum H. III. 8. 1. et post eum Vechnerus Hellenolex 1. 5. in quibus plurima variorum ancorum testimonia. *Freinsk.* Adde G. J. Vossium de Constructione cap. 61.

et Perizon. ad Sanct. Min. iv. 7. 4.

§ 27 *Infirmitatem valetudinis, &c.]*
Lego : infirmitatem valetudinis tuae cum (vel si) *video, et quantum in uno te sit* situm, *vereor, &c. ut viii. 8. 8. 'Re-* gnum ducumque clementia non in ipsorum modo, sed etiam in illorum, qui parent, ingenii sita sunt.' Te- rent. 'In te spes, Hegio, omnis nobis sita est.' Cicero de Finibus lib. II. 'Est autem situm in nobis, ut adver- sa quasi perpetua oblivione obrua- mus : et sic sæpe. Heinicus.

§ 28 *Felicitati suæ]* Idem ille Alex- andri dicta factaque æmulus Cæsar inculcavit trepido gubernatori, cum speculatorio navigio solus Brundu- sium trajiceret: 'quid times? Cæsa- rem vehis.' Flor. iv. 2. 37. Lucan. v. 580. Freinsh.

Ait alia sibi ad gloriam] Plane male fuit huic loco, et fortasse etiam nunc est; ita non iuvenio, quonodo satis apte ad palatum non tantum publici caporis, sed etiam eorum, qui ingenio supra sunt hominibus Deosque, con- diri possit. Vulgo erat: *Rex jussum confidere felicitati suæ remisit.* Sibi enim ad alia gloriam concedere Deos. Ineptissime, et pessime: ut etiam membranarum indicio cognoscitur, que habent: *Rex jussum confidere felicitati suæ, ad alia sibi ad gloriam concedere Deos.* Unde priori illo ad in ali mutato, locum pro mea sapientia constitui. *Modius.* *Sibi enim ad alia]* Locus hic, Cimmeriis tenebris involutus, singulari face et luce indiget. Fecit hunc obsceniorum Modius omissio verbo remisit, quod in antiquis exemplaribus legitur, et aliis mutatis. Vetera scriptura habet, *Rex jus. c. f. suæ remisit. sibi enim, &c.* Potest hic sensus elici: Rex Aristandrum, remissum ad periclitandum, jussit ha- bere bonum animum, neque ex inspectis extis tristis ominari, sibi extra ordinem favere Deos, et ostenta sacrificiorum negligere: studereque felicitati et gloriæ suæ, quod alias sæpe factum senserit. Sed obstre-

pit Modius, cui respondentem Acidaliū andiamus: 'Modius,' inquit, 'pro sua sapientia locum sic ait con- stituisse: *Rex jussu conf. f. suæ ait,* alia sibi ad glor. &c. cui male tamen adhuc esse, quoniam pessime fuerit, nec satis dum conditum, vel ad publi- ci asporis, vel eruditissimorum pa- latum. Est ita vero: sed ad gustum acriorem subtilioremque hominum delicatorum nos eum temperare non possumus, nisi e vulgari ac damnata lectione vocem pro insipida derelictam condimenti vicem iterum accer- samus, tum de nostro superaddamus aliquid, &c. Vulgo est: *Rex jussum conf. f. suæ remisit. Sibi enim ad alia glor. concedere Deos.* Revocamus inde verbum remisit, quod necessaria- rum: nam remittebat Aristandrum rex ad sacrificium iterandum, si per- litari posset. Reliqua leviter muta- mus, et sic scribimus: *Rex jussum c. f. s. remisit: alias sibi ad glor. c. Deos.* Alta et Alexandro digna sententia, quæ hæc: etiam alias mala omnia et discrimina imminentia Deos aver- tisse in gloriæ suæ gratiam. Alias quoque Deos ipsa fata, ne gloriæ ob- sisterent suæ, immutasse, sive potius flexisse. Sæpejam Deos sibi cedere, ne gloriæ suæ cursus impeditetur.' *Acidalius.* Acquiesco, si non meæ interpretationi retentæque veteri lec- tioni, saltem Acidalii judicio et ex- planationi. Sed ubi sunt, quibus omnia liqueunt in Curtio, quem negant vel notis, vel commentario indi- gere? qui (omnia) intelligendo faciunt, ut nihil intelligent. Multa at- tente, non perfunctorie legenti, ob- scura et incerta occurrit. *Raderus.* Forte commodus etiam oriarat sen- sus, si legas, *sibi et alia ad gloriam concedere Deos:* ergo ne desperet, lætiora quoque exta concessuros. *Freinsh.* *Si enim ad alia]* Obscura sententia, et dubium, an satis salva. Remisit ad iterandum sacrificium, et bono animo esse jussit, qui sciret, Deos sibi non posse ad gloriam non

propitios esse. Cellar. Remisit sibi enim] Hæc desunt MSS. Codd. reliqua sunt, *ad alia sibi ad gloriam.* Forte, *Rex jusso confidere felicitati sua adjicit, vel addit,* ut viii. l. 14. ‘*Qno rex repulso et abire jusso adjicit.*’ Sequentia forte sic leg. *id alea sibi ad gloriam concedere Deos.* Columella II. 21. p. 122. ‘*viudem iatorum aleam*’ dixit; et Martial. ‘*alea parva nuces.*’ *Heinsius.*

29 Caussas appariisse] Vitiouse editiones, *tum sollicitudinis caussas aperuisse.* Modius. *Adparuisse]* Videlicet in extis: alii ediderunt *aperuisse*, quod quidem referre possis ad Aristandrum, sed non sine damno melioris sententiae. *Freinsh.*

Litatum esse] Pontificium verbum, quo felices in sacrificiis significatio-nes notantnr. Imminente periculo aiunt, *litari non potuisse;* quod de Cæsare Sueton. cap. 81. de Tullo Hostilio Aurel. Vict. de Vir. Illust. cap. 4. *Cellar.*

§ 31 Menedemum] Ita quidem et supra vii. 6. 24. dixerat, sed longe aliter Arrianus iv. 1. 16. Ubi quidem et Menedemi facit mentionem, sed non ut summi ea in expeditione ducis: ‘*Alexander adversus Spita-menem Andromachnm mittit, et Menedemnm, ac Carannm, &c.*’ His adjungit Pharnuchem: quæ non tam adduco, ut in quo hi auctores discrepent, indicarem, (id enim, cum perse cuilibet promptum sit cognoscere, supra etiam professus sum non facturum,) quam ut sensum suum restitnam Arriano: quem obscurant illa, ‘*His adjungit Pharnuchem;*’ potes enim tantum adjunctum ut interpretem, nec injuria, nisi evidentissime ostenderet ipse Arrian. infra iv. 1. 30. Pharnuchi summam expeditionis fuisse creditam. Ergo illa verba ‘*Ἐντὸσθι δὲ αὐτοῖς Φαρνούχην, valent imponit, sive præponit eis Pharnuchem.*’ *Freinsh.*

Quem venturum] Quid ni venturum sciret? inepte videtur hoc addi. Sed

extra culpam Curtius, qui plane scriptis: *Simul fretus excipi posse, qua venturum sciebat, consedit occultus.* In insidiis consedit illic, quæ cognoverat adventurum. ‘*Excipere*’ verbum, itemque ‘*considere,’ ‘subsidere,’ ‘in-sidere,*’ et quæ ab his manant, proprie insidiis servint omnia; quorum exempla nec a Curtio, nec aliunde libet hic acervare. *Acidalius.* Vere Acidalius, *qua, (non quem) venturum sciebat;* præcesserat enim, ‘*comperito hostis adventu.*’ *Raderus.* *Qua venturum]* Sic expressi cum Radero; enī non Bongarsio tantum et Acidalio, sed aliis etiam ita legendum absque dubitatione videretur. *Freinsh.*

§ 32 Dahæ] Dahæ gens Scythicas originis. Vide iv. 12. 6. et vii. 4. 6. ex hac gente delectos milites habuit Spitamenes. *Cellar.*

Binos armatos] Hic locus acceptissimns esse posset his, qui pulcherrime de majoribus nostris mereri autumant, si Germaniæ possint accen-sere, quidquid ubique barbarorum fuit. Nam iste fere mos militis etiam inter nos olim obtinuit, ut ad Florum iv. 2. 48. e. ostendi, eo ipso argumen-to, contra Magni Viri sententiā, qui Cæsariana de Pompeio victoriæ gloriam Germanis nostris con-natus asserere: in quo et faventem habeo Marcell. xvi. 26. Equitibus ‘*sparsim pedites miscuere discursatores et leves, profecto ratione tuta (an tota) poscente.*’ Norant enim, licet prndentem ex equo bellatorem cum elibanario nostro congressum, frena retinentem et scutum, hasta una manu vibrata, tegminibns ferreis abscondito bellatori nocere non posse: peditem vero inter ipsos discri-minum vertices, cum nihil caveri solet, præter id quod occurrit, huius occulce reptantem, latere forato jumenti, incautum rectorem præcipitem agere, levi negotio trucidandum.’ Nec omittit insignem Cæsaris locum de B. Gall. I. 48. ‘*Equitum (Ariovisto) millia erant vi. totidem nume-*

ro pedites velocissimi, ac fortissimi; quos ex omni copia singuli singulos, suæ salutis causa, delegerant: cum his in præliis versabantur: ad hos se **equites** recipiebant: hi, si quid erat durius, concurrebant: si qui, graviore vulnere accepto, equo deciderant, circumsistebant: si quo erat longius prodeundum, aut celerins recipiebant, tanta erat horum exercitatione celeritas, ut jubis equorum sublevati cursus adsequarentur.' Cujus generis fuisse illos, qui ipsi deinceps Cæsari in Hispania, de Bel. Civ. I. 83. in Thessalia, de B. C. III. 52. et in Gallia fortem fidelemque operam naverunt, hanc difficultas est conjectura ex eo, quod fere jnngit equitatui, et eorum velocitatem mire commendat; ut de Bel. Gal. VIII. 36. 'Equitatum omnem, Germanosque pedites summas velocitatis omnes, ad castra hostium præmittit.' Quorum imitatione credo ex suis etiam 'adolescentes atque expeditos ex antesignanis electos milites ad perniciatem armis (an armatos) inter equites præliari jussit' de B. Civ. III. 84. quos etiam ipso in quarta acie, quæ victoriam Cæsari peperit, si quis tendat, haud magnopere adverser, dum ne excludantur Germani, reliquis pares, hoc etiam insignite superiores, quod a Floro diserte nominantur. Olim tamen apud Romanos idem fere usurpatum Liviis XXVI. 4. 4. tradit: 'Ex omnibus legionibus electi sunt juvenes maxime vigore ac levitate corporum veloces: eis paruae breviores, quam equestres, et septena jacula quaternos longa pedes data, præfixa ferro, quale hastis velitaribus inest. Eos singulos in equos nos accipientes equites assuefecerunt et vehi post sese, et desilire persiciter, ubi signum datum esset, &c. ubi ad conjectum teli ventum est, signo dato velites desiliunt: pedestris inde acies ex equitatui, repente in hostium equites incurrit,' &c. Hispania etiam tribuit

Strabo lib. III. Nec etiam Numidarum militia longe diversa. Sallust. Jug. 59. 3. 'Ni pedites cum equitibus permixti magnam cladem in congressu facerent: quibus illi freti, non uti equestri prælio solet, sequi, dein cedere, sed adversis equis concurrere, implicare ac perturbare aciem: ita expeditis pedibus suis, hostes pœno victos dare.' Freinsh.

In vicem desiliunt] Alternatim equitantur; et ex equo descendunt. Cellerar.

§ 34 *A tergo hosti ostendit]* Iterum editiones, a tergo hosti se ostendit; male. Modius. *Ostendit]* Aliis, se ostendit. Sed illud se eliminarunt recentiores, quod viderent obetare sensu: sed non viderunt eum jam corruptum esse: lege, His Sp. salt. circ. jussis, pariter et a lat. et fr. et a t. hosti se ostendit. Freinsh.

Tamen resistit] Adhuc editiones, restitit. Modius.

§ 36 *Hipoidem quemdam]* Membranae, suspiciens quemdam ex amicis, quod retinuisse, nisi statim sequeretur: 'Hipoides poterat quidem effugere, sed amissio amico mori statuit.' Modius.

Hæc agentem] Sive aientem. Acidalius.

§ 39 *Morte denuntiata]* Elegans est caput apud Frontin. II. 7. de diuersimandis adversis. Radens. Merito autem hoc Alexandri consiliorum landat Curtius, cum detecta clades metum injectura fuerit militibus: nulli autem rei usui futura. E contrario idem Vitellii consilium (tantum valet tempori, loci, aliarumque rerum diuersitas) haud minus merito culpat Tacit. H. III. 54. 1. Ergo probe videndum, ea res plusne damni nobis allatura sit, an commodi, ut pro tempore consilia nostra moderemur. Vide Forstner. in Tacit. I. 24. 1. de Tiberio 'tristissima quæque maxime occultante.' Freinsh.

CAP. VIII. § 2 *Pellibus tabernaculi]*

Vide Indicem Flori : item Dämpster. ad Rosin. Antiq. v. 31. Freinsh.

§ 3 *Jamque lux appetebat]* Vulgati codices, ut sint, quod sunt, *jamque lux apparebat*. Modius.

Thoracem induitus] Quem alias tantum in discriminis, nec fere nisi rogatu amicorum, sumere solebat, supra iv. 18. 25. at nunc induit ad spem militis intendendam, si videret regem jam laboribus bellicis pacem esse. Freinsh.

§ 4 *Præsentia ejus excuteret]* Membranæ, *præsentia ejus excuterent*; bene etiam. *Modius*.

§ 5 *Læti ergo]* Pari exhortatione Alcibiadem post exilium a plerisque popularium fuisse susceptum tradunt Xenophon Ἐλλῆν. lib. 1. et Justin. v. 4. 10. Item hunc Alexandrum domito Bucephalo redeuntem, Suppl. Curt. i. 4. 20. Adde Vellei. II. 104. 5. Cicero pro Sextio cap. 55. Seneca Epist. 99. 25. Οὗτοι καὶ τι ἄρα χαρᾶ καὶ λύτρη δάκρυδας ἔστιν, inquit Xenophon Ἐλλῆν. lib. VII. Freinsh.

§ 7 *Rates juncta]* Forte, *crates juncta*. Heinsius.

§ 8 *Scytharum]* Hos Germanos fuisse scribit Aventinus lib. 1. 'Adfuerunt et Germanorum Orientalium (quos Sarmatas et Scythes scriptores rerum, nos Venedos, ipsi se Sclavos vocant) oratores.' Raderus. Quod autem addit equis per castra vectos, non factum est temere. Romanis enim moribus hoc non permittiebatur: vide exemplum Tigranis apud Plutarch. in Pompeio. Freinsh.

Per castra] Forte, *præter castra*. Heinsius.

§ 9 *Credo quis]* Lugdunenses, reliquæque editiones: *credo quia magnitudine corporis animum estimantibus, modicus animus haudquam famæ par videbatur*. Sed hoc an ferri possit, interrogent alii sapientiam suam. *Modius*. Non quis, sed quia præferunt vulgati, quod illi audacter ego

præfero. Auctiores etiam iidem una voce, quam male Modius omisit, etiam ipsam non bonam. Corrigenda fuit, non exturbanda. Legunt illi, *modicus animus haud quam famæ par videbatur*. Nós emendamus, *modicus habitus*. Ita barbari mox ipsi: *Si Dii habitum corporis tui aviditati animi parem esse voluerint, orbis te non caperet*. Ac probat maxime similis, lib. vi. locus, non hac tamen adeo causa, ut verbum probet, quam ob re similitudinem ipsam adscribendus: 'Interrito vultu regem Thalestris intuebatur, habitum ejus haudquaquam rerum famæ parem oculis perlustrans: quippe omnibus barbaris in corporum maiestate veneratio est, magnorumque operum non alios capaces putant, quam quos eximia specie donare natura dignata est.' *Acidalius. Modicus]* Veteres una voce auctiores, *modicus animus*; eam statim exturbavit Modius: at melius *Acidal*. qui correxit, legitque *modicus habitus*. quam vox et alibi in Nostro simili narrationi deservit. Nisi forte rectius ex MSS. ubi est *mod. annis*, aut *animis* quamquam, fiat *modicus animi*, quam *famæ par videbatur*; hoc est, *mod. animi potius*, quam *famæ par*. *modicus animi*, sicut apud Tacit. H. I. 53. 1. 'immodiens animi.' Freinsh.

Forte, *modicus ejus habitus*. Heinsius.

§ 10 *Ut ceteris barbaris]* De qua re insigne testimonium Herodoti iv. 46. quem credo respicit Noster: 'Pontus Euxinus nationes exhibet omnium imperitissimas, Scythica dumtaxat excepta,' &c. et certe quæ tam hic quam in aliis auctoribus de hac gente leguntur, non infinitam ingenii sapientiæque vim, præsertim in acutis, et interdum ænigmatis eorum aut sermonibus, aut responsionibus, aut etiam factis ostendunt. Freinsh.

Sapientiam capere] Adprehendere animo, discere, ut Anacharsidis philosophi, genere Scytha, exemplo notum. Celler.

§ 11 *Sicque loquitos]* Putes statim incipere orationem Scytharum, sicut et in Aldina editione notatum est: et sane verba haec id requirent: at quæ proxime sequuntur haud dubie nullam orationis ejus partem faciunt. Sed mox iterum repetitur 'num ita locutum accepimus.' Quæ indicia facile detexissent hujus loci vietiam: sed accedunt MSS. in quibus, *Si qua loquitos, &c. et mox abhorrent; non abhorrentia.* Videtur itaque legendam: *Si qua loquitos e. a. r. m. proditum est, abhorrent f. m. n. e. t. e. t. c. sortitis; ut possit, &c.* Freinsh.

A moribus nostris] Ex hoc quoque loco conjicias, Curtium ad prima Cæsaris tempora accessisse, quibus maxime ingenia effloruerent. *Raderus.*

Oratio eorum] Scytharum oratio apud Græcos etiam in proverbium abiit, ut rudit, inculta, et nihil præ se ferens humanitatis. ad id respexit Curtius. Originem hujus referunt, quod Scythæ Dario Persarum regi postulant, ut sibi parerent, nihil aliud responderint, quam *κλασσω*, id est, plorare. *Popma.*

Ut possit sperni] Qnamquam oratio eorum, tamquam minus culta, delicatis auribus displicere possit. *Cellar.*

Quæ utcumque] Vere conjectit Bongarsius, qui *utcumque*; ego etiam omissio verbo substantivo, sic ista conceperim, qui *utcumque tradita incorrupta perferemus.* Sic de se Tacitus xv. 53. 5. 'Nobis quoquo modo traditum non occultare in animo fuit.' Freinsh.

§ 12 *Si Dü]* Caussinum hic quoque aedes licet, qui hujus orationis cœconomiam proponit, mirisque modis predicat sententias et artificium orationis lib. XIII. pag. 561. *Raderus.* *Ita loquutum]* Quæ oratio, aliis decantatissima, et moribus Scytharum accommodatissima visa, tamen Cl. Clerico videtur rhetorico calamistro inusta in medium prodire, Judicii de Curt. cap. 8. § 17. Ut sunt diversa

hominum non imperitorum de eadem re judicia! *Snak.*

Aviditati] Editiones et MSS. et Constantiensis *aviditatis*, secundo casu, legunt; sed retineo tertium casum, quod prior magis poëtis, quam Oratoribus et Historicis conveniat. *Raderus.* Cousule qnae collegit Cl. P. Burmann. ad Phaed. iv. 5. et ex Heinsii ejusque correctione *ariditati* repone, quæ formula exemplis ibi adstruitur. *Snak.*

Altera manu Orientem] In animo habuit fabulam Typhonis, cuius 'mannum altera ad Hesperum usque, et altera ad Orientem pertinebant.' *Apollodor. lib. I.* *Freinsh.*

Tanti numinis] Non placet ut *nominis* legas, ut non nemo putat, quamvis apud Ovid. Trist. 5. 12. legas, 'Nominis et famæ quondam fulgore trahebar.' Nec Aventini scriptura arridet, qui pro *tanti numinis* posuit *solis*. Bene habet usitata lectio. Sensus est: Si totum orbem occupares, quæquereres ubi tui numinis gloriam et fulgorem finires et couderes: pro nomine enim se gerebat, et coli passim volebat: et majus numen apparuisset, si totum orbem subegisset. Hermolaus infra viii. 7. 13. 'Si quis Deorum ante Jovem haberetur, fastidires etiam Jovem.' *Raderus.* Raderi de lectione sententiam probo; de sensu non item. Aventinum potius sequor, qui explicavit vicario verbo mentem Curtii, quid per tantum nomen intelligat. Non enim hercule Alexandrum, nec illi fulgorem summ condi volebat, aut finiri, sed sine modo terminoque clarere. Solem ergo innuit, quem et a Scythis cultum, vel ex Herodoti extremo lib. I. satis constat: et nisi fallor his verborum involucris Oceanum designant, quem et ipsum studiosa cura illustrare mox cœpit Alexander: ibi enim condi solem veteres crediderunt. Et de poëtis quidem ita notum est, ut nihil æque: nec tamen ipsorum hoc figmen-

tum fuit, sed gentium consensu. Vide quæ notat Lipsius ad Tacit. Germ. 45. 2. Qna etiam mente 'conscium occidui solis Oceanum' nominat Mamert. Paneg. cap. 2. Ut autem Oceano Gaditano occasum solis, ita Indico ortum tribuerunt, qui uterque locus est, ubi tanti numinis fulgor ipsorum opinione condebatur. Hic sensus inest illis Alexandri: 'Pervenimus ad Solis ortum, et Oceanum, nisi obstat ignavia.' Id autem Scythis absurdum vanumque videbatur, fortassis et impium; nam et Florus II. 17. 12. ait Dec. Brutum 'cadentem in maria solem, obrutumque aquis ignem, non sine quodam sacrilegii metu et horro deprehendisse.' Freinsk. *Tanti numinis*] Forte, tanti luminis. Heinsius.

§ 13 *Concupisces, quæ non copis*] De Parmenione Alexander lib. vi. 'Majora quam capit spirat.' Infelicitate autem desiderantur, quæ capi nequeunt, felicis quibus sis ferendo. Vide de Antiocho Val. Max. I. 1. *Loccen.*

Ex Asia in Europam] Consuetus error, Jaxartem et Tanain eundem fluvium esse, quo traejto ex ulteriori Asia citatus transitus in Europam patet. *Cellar.*

§ 14 *Arbores magnas*] Hoc genus similitudines occinuit Xerxi patrunc Artabanus apnd Herodot. VII. 10. 5. 'Vides ut prægrandia animalia fulmine Deus ferit, nec sinit insolescere; parva vero nihil habet?' Vides ut magna semper ædificia magnasque arbores hujnsmodi fulminum tels persecutiunt?' Horat. II. Od. 10. 'celse graviore casa Decidunt turres; ferrinque summos Fulmina montes.' Freinsk.

Fructus eorum spectat] *Affectat* mault Tan. Faber Epist. I. 51. *Cellar.* Tan. Faber legit *affectat*: ego dubito, an opus sit mutatione, Curtiusque scripsit aliter, quam volgo legitur. Certe idem, quod hoc loco, alibi quoque ei denotat 'spectare': ut v. I.

ubi ait, 'Prædam opimam paratamque ipsum et milites ejus spectare.' Videturque rō 'spectare' opponi eleganter rō 'metiri,' cum sit nihil aliud, quam 'oculis metiri.' Scheffer. Cicero pro Ligario cap. 4. 'Quum Ligarius domum spectans, et ad suos redire cupiens, nullo se implicari negotio passus est.' Snak.

Metitur] Mss. *metit.* forte, *metuit.* Freinsk.

§ 15 *Leo*] A leonis, aliorumque animalium, robore argumentum sumpsit et nimis ille, qui Maximino subindicabat argute, non esse fidendum robori, quo ille stolidè ferox erat: 'Elephas grandis est, et occiditur: Leo fortis est, et occiditur: Tigris fortis est, et occiditur.' Capitolin. in Maxim. cap. 9. Leones autem etiam a culicibus magnopere vexari, qui et mortis caussam eis præbeant, testatur Marcellin. XVIII. 17. Freinsk.

Rubigo] Ovid. ex Ponto I. 1. 17. 'Roditur ut scabra positum rubigine ferrum.' Eleganter Plinius XXXIV. 14. 6. 'Obstitit eadem naturæ benignitas, exigentis a ferro poenas rubigine, eademque providentia nihil in rebus mortalius facientis' (hanc enim lectionem præfereo) 'quam quod infestissimum mortalitati.' Et mox, 'A ferro sanguis humanus se ulciscitur: contactum namque eo celerius subinde (an inde?) rubiginem trahit.' Mirum est quod idem Plinius XXXIV. 15. 2. refert: 'Exstare ferream catenam apnd Euphratem amnem, in urbe quæ Zeugma appellatur, qua Alexander Magus ibi vinixerat pontem, cujus annulos, qui refecti sunt, rubigine infestari, parentibus ea prioribus.' Raderus.

Nihil tam firmum] Ovid. Trist. I. 8. 'Nil adeo validum est, adamus licet alliget illud, Ut maneat rapido firmius igne Jovis. Nil ita sublime est anproque pericula tendit, Non sit ut inferina suppositumque Deo.' Raderus.

§ 16 *Silvis*] Aventinus lib. 1. ubi verba hæc recenset, adjicit ‘paludi-
bnaque:’ quod si ex libro quopiam haberet, quod ut sit vereor, non reji-
cerem. *Freinsh.*

§ 17 *Nec servire possumus, nec imperare*] Plin. N. H. xvi. 1. ubi te-
nuem Scytharum sortem descripsit,
addit, ‘Et haec gentes, si vincantur
hodie a populo Romano, servire se
dicunt.’ Seneca de Ira ii. 15. ‘Om-
nes istæ feritate liberæ gentes leonum
luporumque ritu, nt servire non pos-
sunt, ita nec imperare.’ *Loccen.*

Dona a nobis data sunt] An dona ab his Scythis Alexandro data non memini e superioribus, nec sane puto: illud certe scio, non ista, quæ com- memorant, data. Sed profecto de nulla donatione agitur; de bonis suis disputant Scythæ, quæ sola possi- deant, aliarum opum incuriosi: legendum ergo, *Bona nobis data sunt.* Meo periculo affirmo, veram hanc meam (meam autem dico? Curtii volebam) lectionem. *Acidalius.* Si unquam uspiam Acidalii emendato- rem calamum secutus sum, hic se- quor, quum rescribit, *Bona nobis data sunt.* *Raderus.* *Dona nob.*] Acidalius legit, *Bona nobis data sunt:* quam conjecturam mirifice commendat Ra- derus. Nec enim vult dona fuisse data ab his Scythis Alexandro: quod quidem etiam in animo habuisse ap- paret Bongarsium, cum conjiceret induci debere tria verba, ut esset: *nobis sunt, ne Scytharum gentem igno- res:* quod placeat præ illo. Paschal. Legati cap. 5. putat optionem hic dare Scythas Alexandro, bellum an pacem cum iis habere malit. Sed op- time locum explicat Loccenius, cuius verba subjicio: ‘Male,’ inquit, ‘ex- cunum, *dona a nobis data sunt.* Horum donorum originem aperit Herodot. iv. 5. ubi refert olim cœlo in Scythia- am demissa, puta ut ancile Romano- rum.’ Targitali dicunt tres liberos fuisse, Lipoxain, Arpoxain, et novis.

sime Colaxain. His regnantibus de- missa cœlitus in Scythiam regionem, ex auro facta, aratrum, jugum, secu- rim, phialam. Hanc historiam, vel verius fabulam, hic tangit Curtius. *Freinsh.* Dona nobis a Diis de cœlo demissa. Fabula similis Romanæ de Ancilibus ab Herodoto traditur iv. 5. ‘Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φερόμενα χρύσεα ποιήματα ἄροτρόν τε καὶ συρῆνα καὶ φίλην, πεσέσις εἰς τὴν Σκυθικὴν. *Cellar.* *Dona a nobis data*] Forte, *Dona a Dis nobis data.* vii. 10. 14. ‘Rexque ipse credi voluit, donum Dei id fuisse.’ *Heinzius.*

Jugum bōnum aratorum] Non ausim hic quoque, quia de aratro nihil subhi- cit, sed nec subjecere opus erat. *Acidalius. Aratrum*] Non dispiceat quod hic conjicit Acidalius, *bōnum aratorum.* *Bōvū ἀροτῆρα* vocat et Hesiodus. *Freinsh.* Pitiscus cum Acidalio, *bōnum aratorum;* eleganter quidem, non autem ita certo, ut deserenda sit vulgata scriptura, quam etiam Herodotus cap. 1. tueri potest. *Cellar.* Acidalii tamen, homini acuti et sin- ceri, judicium adprobat pspicacissi- mus J. Broukhusius ad Tibull. 1. 44. *Snak.*

§ 18 *Vinum Diis libamus*] De hoc ritu Pontanus et La Cerdæ ad Virg. Æn. i. 732. *Raderus.* *Vinum*] Id unde acceperint, non immerito quæras. ipsi non colebant vites; commercia non curabant. Credo, quod de singulis eorum nationibus vere seu falso creditum fuit, toti deinceps Scytha- rum nomini temere fuisse adsignatum. Ergo de ἀκαρονοῖς eorum, quod me- ro gavisi fuerunt, quæ traduntur, ad eos pertinere putem, qui forte ad Pontum Græcis urbibus finitimi, a viciniis id habuerint. *Quamquam et Bactriana,* quæ his Scythis contermi- na est, vini mire ferax fuerit. Et no- tum est quam proclives in hoc vitium ab omni estate fuerint ad Septentrio- nem vergentes populi; ipso corpo- rum temperamento ad id tantum non

cogente. De Scythis ergo idem memoratur apud Athenæum, ubi et adagii vice jactatum Spartæ notat verbum διασκυθίσαι, Scythicum in morem bibere. Notum est quid de Anacharside referat Diog. Laërtius. Vide et Erasmi Adag. Chil. II. 3. 17. Freinsh.

Hasta cominus] Quid hic hastam memorat, cuius nulla mentio facta est inter dona? num intercidit ejus nomen? agnoscit sane Bongarsii codex, et nonnulli alii inter ea. Scheffer.

Sic Syria regem] Alii excusi, sic Scythia regem; quod non convenit, nisi dicas, Europæos Scythes Asiaticorum regem superasse, quod minus placet: quare etiam ausus sum repovere Syria, pro Assyria, ut accipiatur hoc sive de Nino, sive de alio quovis Assyria rege Nino priore, pnta cum rex Scythæ Tanans usque in Ægyptum excessit: considerent tamen etiam alii locum. *Modius.* *Syria regem]* Idam Thyrus Scytharum rex sibi et successoribus suis per mille et quingentos annos vinctigale fecisse traditur; Scythæque persequentes gentem Cimmeriam ingressi Asiam abrogarunt imperio Medos, qui ante ipsorum adventum Asiam obtinuerunt, ut Herod. lib. I. et VII. refert. *Popma.* *Syria]* Scythia regem vulgati codices. Sed quid Scythæ suum regem vicissent? Syria Modius vere reposuit pro Scythia. Quis antem hic Syria rex fuerit, Ninusne, an prior aliquis, quod equidem reor, non constat. Nam a Belo primo Assyriorum rege (quos Latini Syros vocant; ut est apud Justinum I. 2. 13.) usque ad Sardanapalem, unus et quadraginta reges numerantur. Vexori Ægypti rege ab Scythia victo, Asia quoque in potestatem Scytharum fuit per annos admodum mille. Scalig. in Canon. Isagog. Ninus tributa Scythis primus negavit. Fnere ergo ante Ninum, quibus Scythæ in Asia imperitarunt. *Adversus Vexorim rex Scytharum* Tanaus in bellum profectus est. Jus-

tin. I. 2. 13. *Raderus.* Syria] Assyriæ, quamquam quis fuerit ille Assyrians rex, quem Scythæ vicerint, non liquet, silente historia. Forte id tempus intelligitur, quo Scythæ in Parthiam migrarunt, vi. 2. 14. quod ad Sesostris, Salomoni æqualis, tempora Arrianus in Parthicis apud Photium refert. *Cellar.*

Persarum] Cyrus et Darius Hystaspis, qnorum nota historia. *Idem.*

Medorum] Cyaxarem, quem per 28. annos affixerant Scythæ, Herod. I. 106. *Idem.*

Usque ad Ægyptum] Ab fabulosam historiam videatur respicere, quain ex Trogo refert Justinus II. 3. *Idem.*

Ad latrones persequendos] Exemplo Herculis, cuius imitator videri cuniebat, quod egregie confutat Seneca de Benef. I. 13. *Idem.* Vix ac ne vix quidem ignoscit Curtio Cl. Clericus, quod hic, qui ntique bellicam virtutem primam habet, non copiosius perstringat hoc Alexandri vitium, nec idem smpius inculcat: quem, si non pertusum est, vide Judicio de Curt. IX. 12. *Snak.*

§ 19 *Latro es]* Hoc ut de omnibus gentibus ab Alexandro subactis dici forte non conveniat, ita posse de plerisque pro comperto habeo. *Idem* Lucani sensus finit x. 20. eni 'terrarium felix prædo' vocatur: idem Senecæ de Benef. I. 13. 4. et Epist. 94. 67. Contra quornm auctoritatem, ipsa naturali æquitate subnixam, qui jure belli tuentur Alexandrum, non intelligent, quantum hoc illi cedere debeat: et tamen in hoc quoque ut iustum jus sit, honestam aliquam causam requiri, non solam dominandi cupidinem, quam in Alexandre fuisse summam, inficiari ne quidem ii possunt, qui maxime eum laudent. Pari autem andacia respondit Alexander, quisquis fuit, pirata: ex quo cum quæsisset, 'quo scelere impulsus mare haberet infestum? eodem, inquit, quo tu orbem terræ.' Cicero

de Rep. lib. III. ‘Eleganter et veraciter,’ judicio D. Angustini de Civ. IV. 4. *Freinsh.*

Indos petisti] An? *Indos petis.* Non-dum adierat Indos, sed mox aditurus erat. Bactriani enim proximi Indis. *Raderus.* Ne quid mutari patiar, prohibet Curt. infra VII. 11. 8. ubi iterum Indiam jam tum accessam narrat, ‘Indiae sine lassitudine vim frigoris sum perpessus.’ Utrobiique tamen per exaggerationem Indiae nomine propinquis regionibus tribui crediderim. Sic enim et Areorum terra, et Sogdianorum, Indiae nomine quandoque intelligitur, ut alibi jam notavimus. Sane enim Curtius nondum Indiae proprie sic dictae meminit, quasi Alexander eam fuerit ingressus: sed quae de frigore tolerato jactat, aperte referenda sunt ad iter per Parapamisadas, de quo supra III. 3. *Freinsh.*

Instabiles manus] Videatur fortasse corrigendum, *avaras et insatiabiles manus*; nisi, quod certe puto, notare utramque voluerunt, et inexplicata et vagam rapacitatem Alexandri, qui nullo fine contentus, loco nullo constans, ex aliis alia subinde invadat. Atque hoc respiciunt eorumdem superiora illa, ‘Ab Europa petis Asiam; ex Asia transis in Europam.’ *Acidal.* Est qui *intestabiles, incessabiles, instabiles,* legit; sed nihil horum placet praे illo Acidalii *insatiabiles.* *Rader.* *Araras et instabiles]* Hoc est, Scythæ in Alexandro notarunt tam avaritiam, quam morem passim in quosvis incurvendi: non enim ait Acidal. unam vocem *instabiles* utrumque valere, ut pntat explanator. *Freinsh.* *Instabiles]* Vaga rapacitate in omnem se partem extentes. *Cellar.* *Instabiles]* Lego cum Acidalio *insatiabiles;* sic IX. 2. 9. *Insatiabilis cupidus famæ.* sic ‘*insatiabilis avaritia*’ apud Gell. III. 1. *Heinsius.*

§ 20 *Parasti famem]* Finem membranæ; sed non vult hoc dicere auc-

tor. *Modius.* *Parasti]* Lego, *exasperasti famem.* VIII. 1. 32. ‘Nihil eo remittente magis exasperabatur.’ Virg. Georg. III. 434. ‘Sævit agris asperque siti, atque exterritus æstu.’ Et sic idem sæpius. *Heinsius.*

Quo plura haberes] Eadem mente dixit Claudianus: ‘Semper inops quicumque cupit.’ Genus autem egestationis gravissimum est, in divitiis inopem esse, teste Seneca Epist. 47. *Loccen.* *Quo plura haberes]* Ut in hydrope: Ovidius Fast. I. 216. ‘Quo plus sunt potæ, plus sitinuntur aquæ.’ Εγθεν πον καὶ οἱ διάκορτες ταῦτα, ἐπλησθέντες αὐτῶν, διφῶσι μᾶλλον ἔλαττον γὰρ τὸ ληφθὲν τοῦ προσδοκομένου, sit Maxim. Tyr. Dissert. XXVII. Graviter hoc ipsum proponit Seneca Epist. 119. 8. ‘Post Darium et Indos pauper est Alexander Makedo: quærit quod suum faciat, scrutatur maria ignota, in Oceanum classes mittit novas, et, ut ita dicam, mundi claustra perrumpit. Qnod natræ satis est, homini non est.’ *Freinsh.*

§ 21 *Bellare]* Malim *rebellare*; jam enim subacti defecerant. Vide supra VII. 6. 13. Ad vitandas ejusmodi rebelliones qua re opns esset, sic apnd Plutarch. cap. 114. monuit Alexander Calanns: ‘Corium in medium conjectis siccum et retroridum, cuius oram calcavit. Id uno loco pressum ceteris partibus extulit se. Idem circenlans undique et pedibus strin gens in quaue parte ostendit evenire, quoad medium pedibus occupavit, tunc omnes partes quievere.’ *Freinsh.* Mallet Freinshemius, *rebellare cœperunt*; mihi videtur scriptum initio fuisse, *bellare receperunt*, idque ‘recipere’ hic significare idem ac ‘denuo incipere.’ Scheffer. Cod. Voss. 2. distincte, *bella receperunt*, quod Cl. Schefferi sententiam nonnihil confirmat. Nobilissimus Heinsius cum Freinshemio *rebellare* scripserat. *Snak.*

§ 22 *Scies quam late pateant]* Sen-

tentia ratio sic satis appareat: ὅχορται, quod vereor, aliquot voces. Has suspicione reprehendo, si licere id mihi volent, qui in alias parci et severi, suæ libidini quidlibet indulgent. Sed licet mihi, nulla Curtii fraude, sic explore: *Transi modo Tanain; scies quam late pateat fuga. Insequere, numquam tamen consequeris Scythas.* Acidalius. *Quam late pateant?* Hunc locum velut lacrimosum explet Acidalius: *Scies quam late pateat fuga. Insequere, numquam tamen consequeris Scythas.* Sed cum sententia ratio satis absque insertis verbis appareat, religio est, contra omnium codicum, tam chirographorum quam editorum, fidem, ingerere aliena. Raderus. Sententia, opinor, est: Si transeas Tanaim, videbis quidem quantum terrarum occupent Scythæ; numquam tamen, si ipsi nolint, eos consequeris, aut reperies. Quam rem etiam cum admiratione testatur antiquissimus Herodot. IV. 40. De amplitudine autem Scythæ collegit nonnulla. Barthius Adversar. LVI. 15. Vide et Lang. lœi Semestr. VIII. 1. Freinsh.

§ 23 *Scytharum solitudines*] Proverbium Græcorum est, Σκυθῶν ἐρημά, inde natum, quod Scythæ in vastis aëris viventes nullis certis sedibus utantur, sed per deserta, et humano cultu vacua loca vagi in plaustris ferantur. Meminere hujus adagii Aristophanes, Plutarchus, Suidas, Erasmus, alii. *Popma.* *Proverbiis]* Σκυθῶν ἐρημά, pro summis calamitatibus exitio dictum est apud Aristophanem in Acharnensib. II. 6. Qno loco commentator indicat, proverbium dici solitum de ingenti solitudine, &c. Usurpat et Plutarch. de Stoicis Contrariet. cap. 38. Chrysippus sapientem fœnoris gratia præcipitem dat in Panticapæum, et Scytharum solitudinem. Erasmus Adag. Chil. ad III. 5. 94. Refert et Schottus in Prov. e Vaticana biblioth. Append. 3. 79. Earum solitudinum conditionem de-

scribit Hippocrates lib. de Aëre, &c. citatus ab Radero. Freinsh.

Nos deserta] Arrianus apud Eustathium ad Dionys. Periegetem vs. 675. docet Scythes olim urbes habitasse, domos incoluisse, terram arasse, vesique pane solitos, sed victos a Thracibus mores mutasse, omnibusque diris se devovisse, ubi vel ædes exadficassent, vel aratro terram proscindissent, aut urbes condidissent, aut opes aurumve possedissent. Plostra igitur sibi comparasse, ferinam in cibum adhibuisse, lac potasse. Jumentis dumtaxat illis solis usos, quibus veherentur, et quæ terras terris commutantes sequerentur. Indeque dictos Nomadas, quasi tu diceres pastcales seu pastores. Raderus.

§ 24 *Nec invita teneri potest. Impone*] Ut vos Dii Desæque nebulones, qui primi hæc hoc modo interpolatis: *nec invita teneri potest. Salubre consilium sequens, quod præsens tempus ostendit melius impone, &c.* quid enim ista, *Salubre consilium quod præsens tempus ostendit melius,* ab aliquo ad oram libri, qui suorum temporum varias et incertas rerum vices notaret, hic adscripta, inserta etiam de vestro voce *sequens, in contextum recepistis?* Modius.

Salubre] Totam hanc pericopen minor cur ejecerint; cum sit genuina et germana sine dubio: insuper eleganter contineat sententiam, quam puto juves adhuc, si pro ostendit legas ostendet. Sensus: Ex ipso eventu evidentius cognoscet, quam salubre fuerit hoc consilium. Freinsh.

Sequens quam præsens] Sequenti tempore magis adparet, quam præsenti, fueritne consilium salubre, nec ne. Cellar.

Frenos] Hunc credo locum respexit politissimus Politianus, cum illa Herodiani I. 4. Χαλεπὸν δὲ μετρῆσαι τε καὶ δρον ἀποθέτειναι ἐπιδημίαις, διπρεποῦς ἔκοντας ita verteret: *Est autem difficile in maxima licentia moderari*

sibi, quasque frenos imponere cupiditas. Freinsh.

§ 25 *Sine pedibus*] Editiones Lugdunenses, *Nostri sine pedibus dicunt esse fortunam.* Verum illud nostri in membranis nostris nullum est, et non soli Scythæ hoc, quod ait, dicunt, sed Græci quoque. *Modius.* *Sine pedibus*] Multas Fortune formas, multa ejusdem symbola, figuræ, status alio atque alio modo effigias, nomina et cognomina recenset Alexander Neapol. Genial. Dier. t. 18. (quem juabit hoc loco cum Tiraquelle consulere,) et inter alias effigies etiam hanc a Curtio hic expressam. Tiraquellus hoc modo fictam et depictam non nisi ex hoc Curtii loco docet. Alatam quidem et pinnatam apud Euseb. Horat. Od. III. 29. et fortasse alias cognoscet, sed ἄνωδα nunquam nisi hic. Habes generatim de Fortuna apud Alciatum et ejus scholiasten in symbolo Fortune; multa etiam apud Pierium, ut taceam Pausaniam, Plutarchum, et alios. *Raderus.*

Comprehendere non sinit] MSS. carent ultimis duabus vocibus. Forte, comprehendere e re est. Heinsius.

§ 26 *Beneficia*] Id enim maxime divinum est, unde et Dei nomen deduxere veteres a dando, quia omnia commoda hominibus det. Festum vide. Ea de re contra Epicureos graviter et prolixe disputat Seneca post princ. lib. IV. de Benef. Ergo sapienter ‘Pythagoras dicebat, haec duo divinitus hominibus data esse longe pulcherrima: veritatem amplecti, et beneficis operam dare: et addebat, utrumque cum Deorum immortalium operibus comparari posse.’ Ælian. Histor. Var. XI. 59. Quam deinde sententiam certatim arripuerunt retuleruntque Philo lib. de Judice: Clemens Stromat. lib. II. Synesius Epist. 31. Damascius apud Suidam in ‘Ayaθœryla. Senec. de Benef. III. 15. 4. ‘Qui dat beneficia, Deos imitatur.’ Julianus in Cæsar. ex persona Marci

Deorum imitationem esse ait: δεῖθαι μὲν ἀλαχιστῶν, εὖ ποιεῖν δὲ ἀσθετικὰ πλεόνατα. Ceterum Alexandri beneficentiam cum aliis commendant, de quibus forte infra ad x. 5. tum et Polyenus IV. 3. 1. ridiculo hoc beneficii genere, quod constituerit oīnes non ‘homines’ sed ‘Alexandros’ vocare. cuius munerie gratiam hand gravate, puto, fecisset ei Diogenes. Sed hæc beneficentia non proficiebatur ex voluntate juvandi alios; sed tantum ex cupiditate nominis et gloriæ. Absqne eo enim esset, non utique spoliaret magnam terrarum orbis partem, ut paucos locupletaret, &c. Freinsh.

Sin autem homo es, id quod es, semper esse te cogita] Haec omnia in membranis, librarii opinor incuria, omissa erant, nam quin Curtii sint, mihi sane dubium non est. *Modius.* *Semper esse te cogita*] Hoc a patre Philippo Alexander discere poterat, qui ex ephesis uni præcepit, ut quotidie prima luce ad lectum cubicularem adeasset, regemque his verbis de hominis mortalitate admoniceret, Φίλιππος εἰ, *Philippe, homo es.* Ita Ælianus Hist. Var. VIII. 15. *Raderus.*

§ 27 *Inter pares*] Probe Cæsar Pompeium moneri jubet de Bel. Civ. III. 10. ‘Hoc unum esse tempus de pace agendi, dum sibi isterque consideret, et pares ambo viderentur.’ Sic apud Florum IV. 10. 1. ‘Expertis invicem Parthis atque Romanis, quum Crassus atque Pacorus utrimque virium mutnarum documenta fecissent, pari rursus reverentia integrata amicitia.’ Quod alterum genus esse fœderum de tribus, dicit Menippus apud Livium XXXIV. 56. 9. Freinsh.

Videntur pares] Idem Menippus eodem loco: ‘Tertium esse genus, quum, qui hostes nunquam fuerint, ad amicitiam sociali fœdere inter se jungendam coëant. eos neque dicere, neque accipere leges; id enim victoris et victi esse.’ Nam ‘Dubia

sunt vires inexpertæ.' Seneca de Constant. Sapient. cap. 3. Confer. Rensner. Symb. II. 42. m. Freinsh.

§ 28 *Quos viceris*] Endem mens illis Taciti H. II. 7. 1. 'Victores vicosque numquam solida fide coalescere.' Plinius Paneg. 85. 2. 'Nam quæ poterat esse inter eos amicitia, quorum sibi alii domini, alii servi videbantur?' Ergo et Molo apud Polyb. v. 52. 'Susianæ et Babyloniæ populis recens a se et inopinata vitoria subactis parum fidebat.' Qua de re et supra ad IV. 6. 31. dictum. Adi Gruterum ad illa Livii VIII. 21. 7. 'Ibi pacem esse fidam, ubi voluntarii pacati sint.' Et Alb. Gentil. de Jure Belli III. 13. Freinsh.

Etiam in pace] Victi enim vitoriis parere coguntur, servi domino, subjecti magistratibus. Nam quæ leges et conditiones victis belli tempore latæ dateque sunt, deinceps perpetrato bello observantur. *Raderus. In pace*] Quæ leges et conditiones victis a vitoriis belli tempore dantur, etiam in pace servantur, ut instar servorum victi sint; victores domini, adeoque inter eos nulla coalescere amicitia possit. *Cellar.*

§ 29 *Græcorum*] Injuratis Scythis plus ait credendum, quam juratissimis et testatissimis Græcis. Quia apud Græcos, ut Euripides in Iphigenia Taurica canit: *μωρὸς Ἐλλὰς οὐδὲν οὐδέν.* Nihil fidi novit Græcia. Græcorum vanitatem miris modis exagitat Juvenalis Sat. III. Cicero ad Q. Fratrem, Epist. I. 5. 'Græci fallaces, et leves, et diurna servitute ad nimiam assentationem eruditæ.' Virgil. Æn. II. 106. 'Ignari scelerum tantorum, artisque Pelaengæ.' Et v. 152. 'ille dolis instructus et arte Pelaengæ.' *Raderus.* Adde Barthinum Adversar. LVI. 17.

Qui acta consignant] Membranæ, *fata*; editiones *facta*; nimirum recte nos. *Modius*. Modius, qui *acta c.* So-

liti autem Græci quodvis fere actum consignare, idque propter levitatem fidei inter se. Lucan. III. 300. 'Cumque alii famæ populi terrore pavent, Phocais in dubiis ausa est servare juventus Non Graia levitate fidem, signataque jura, Et causas, non fata sequi.' Noster sup. lib. IV. de iisdem, 'Græcorum temporaria ingenia.' Idem Tacit. Ann. V. 'Promoti Græcorum animi ad nova et mira.' Loccen. Alii, *facta*; unde Bongarius *pacta*, quæ emendatio firmari posset ex Senecæ verbis modo prolatis. Freinsh.

§ 30 *Usque ad Thraciam colimus. Thracia*] Scripti libri, usque ad Thraciam collibus Thracia. Unde forte legendum, usque ad Thraciam colimus. Collibus Thracia. Sæpiissime diximus, nimium a nostro coarctari septentrionalem oram supra Euxinum pontum et mare Caspium, ut omnia fere permisceat. Bactra Oxum contingunt, non falsum Tanaim, sive Jaxartem: nisi Sogdianam quoque sub Bactriana finibus contineri credas. Ab Jaxarte usque Thraciam omnia Scythæ possident, sed non nouis gentis, verum ut terrarum ingentibus spatia, ita nationibus quoque et imperiis distincti: adde quæ notavimus ad lib. VII. 6. 12. et 7. 2. *Cellar.*

Utrique imperio tuo finitos, hostes an amicos esse velis, considera] Bina ergo imperia Alexandro? imo unum omnium, quæ adierat. Et ne illi, si dividere velit, non duo, sed nimio multo plura. Scriptura falsa, cui literula extrita una, quam illi redonamus, et Alexandro pariter divulgum imperium redintegramus. *Utrumque* legendum pro *Utrique*. Scythe imperio ejus utrumque finitimi, ab Asia, ab Europa: quam utramque incolunt omnium consensu Geographorum, et Curtii sæpe testimonio. Quomodo autem finitimi, ipai præcedentibus his jam declararunt: 'Ceterum nos Asia et Europæ custodes habebis.

Bactra, nisi dividat Tanais, contingimus. Ultra Tanais et usque ad Thraciam colimus. Thraciam Macedoniam conjunctam esse fama fert.' Neque tamen nescio, aut dissimulabo, ne videar nescire, duplex imperium tribui

Alexandro posse, unum Asiam, alterum Europam: ut vulgata lectio tenetur, in eundem incidens sensum, quem novitia nostra pariebat. *Acidal.* *Utrique*] Bongarsii, Acidalii, Sebisique conjectura conspirabat in unum, ut *utrinque* legeretur. Nec sane ineptum hoc esset, sed cum hanc minus proba sit vulgata, cur non tueri se possit interdicto uti possidetis? Agnovit hoc idem Acidalius, duo posse imperia tribui Alexandre, idque solere probat Raderus veteri Epigrammate Parmenionis: Τύμβον Ἀλεξάδρου Μακεδόνος ἦν τις δεῖη, Ἡπείρου τείνον σῆμα λέγει δημοφέρας. Quisquis eves tumulum Pellaon ponere regi, Europam atque Asiam ponito pro tumulo. Et quod Curtius infra viii. 4. 29. 'Asiam Europaeque rex' dicitur; sed et ix. 6. 21. 'Victor utrinque regionis' a semetipso appellatur. At Justinus xii. 16. 5. disertissime duo imperia ei adsignat: 'Ea die, qua natus est, duæ aquilæ tota die perpetues supra culmen domus patris ejus sederant, omen duplicitis imperii, Europe Asiamque, preferentes.' Freinsk.

Cap. ix. § 1 Suorum] Sic legendum; non enim Scytharum, sed Macedonem suorum consilio se usurum dicit. *Rutgers. Consilii suorum*] Legendum olim sic coniuci: quod postea et Rutgersio Var. Lect. iii. 4. ita visum deprehendi; et jam ante Aventino: sic enim ille locum hunc refert lib. i. pag. 25. 'Quid enim levius aut turpius, quam auctore hoste de summis rebus capere consilium?' judicio Aurunculeii aliorumque apud Cæsar. de Bel. Gall. v. 28. Ita Cæsar Potinio respondebat, minime 'se Ægyptiorum consilium requirere.' Plutarch. in Vita cap. 70. ergo cum Pal.

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt. 1. cum duobus editis adstipularentur; baud dubitavi scripturam eam recipere. Vulgata tamen lectio ferri possit, si recipias explicationem Acidalii, quam seq. statim nota proponimus. Freinsk.

Et audacter] Attende, ut recte capias. Ne particula non referenda tibi ad *audacter* pariter, ut ad *temere*. Sensus iste, distributus in sua membra verbis: Secutorum se et consilium eorum, ne quid temere, et fortunam suam, ut *audacter* faciat. *Acidalius.* Aventinus expressit *aut audacter*, longe diverso sensu, probo tamen: et quem illi præferam. Freinsk.

Sequuntur] Hoc verbum mihi admodum suspectum est; qualis enim hec oratio, *fortuna sua*, et *consilii suorum se usurum*, sequitur ratio, nam *sequuntur*? Atqui hoc non ratio, sed commemoratione propositi: quare suspicor, hoc natum ex glossa superioris, *se usurum*. Puto autem Curtium sic scripsisse: *Rex fortuna sua et consilii suorum se usurum respondit*. Nam esse et fortunam, cui confidat, et consilium suadentium, ne quid temere et *audacter* faciat. Sententia elegantissima: esse ait sc. sibi fortunam istiusmodi, cui possit confidere, ut non sine causa eam respiciat, quemadmodum et consilium ejusmodi, quod queat utilia a noxiis discernere. Scheff.

§ 2 In prioris] Mas. Florent. et Leid. in *prioris*. Forte, in *prioribus*. Heinsius.

§ 3 Qui tormenta intenderent] Qui tela ex machinis, ut catapultæ et ballistæ erant, emitterent. Adde ad iv. 2. 12. *Cellar.*

A fronte] Qnomodo a fronte, ut tela nullum ex armatis circumstantibus intenderent? intervalla reliquerant armati, per quæ tela exhibant. *Raderus.* Ibidem statim lego, circumdati armatis: reliqui post tormenta constiterant. Remigem, &c. Freinsk.

Scutorum testudine armati] Hoc armati quoque suspectum mihi, tam-

Q. Curt.

4 N

quam non Curtii, sed glossatoris: testudo sane non armat proprie, sed tegit. Neque potest bene ad præcedens reliqui referri, tamquam longius dissum, et, si referatur, otiose sibi adjunctum habiturum. Scheffer.

§ 4 *Objecta armamento*] Vulgo stramenta. Modius. Utres vel inflabantur folibus, ut Suetonius indicat, et Cæsar, et Livius, Florus, et alii; vel stramentis infarciebantur, teste Curtio hic, et Arriano lib. I. *Popma*. *Objecta rates*] MSS. male, *objecta erant rates*: illustri anadiploseos exemplo, quale supra ad VII. 6. 18. ex Livio retulimus. notatque Rutgersius in Nostro infra ad x. 1. 19. ut suo loco videbimus. Freinsh. Libri alii, *armamento*, quod præferam. Unde enim tantum stramenti in regione, quæ cultum agrorum ignorabat? Suspicio tamen et hoc a glossatore additum ex superioribus. Scheffer.

§ 6 *Ripis præsidentes*] Forte, *ripas absidentes*. Heinsius.

§ 7 *Conati nisi*] Pal. I. nisi, quod glossa, vel varia lectio rōū conati esse possit, sed malum conniūti, ut IX. 15. 13. ‘Postquam ad connitendum nihil supererat virum.’ Etiam pro *vibrare*, lego *librare*; nam paulo post, ‘Hastas certo ictu, utpote libero nisi, mittit e ratibus,’ hoc est, *librare*. Heins.

§ 9 *Recipientes*] Forte, *resilientes*. Idem.

§ 11 *Quod vigoris ægro adhuc corpori*] Alii, *quod vigori ægro adhuc corporis*. Malo prius. Modius.

§ 12 *Ducum officio*] Quippe ‘cum ad tam periculosum bellum exercitum legeret, non juvenes robustos, nec primum florem astatim, sed veteranos; plerosque etiam emeritos militiæ, qui cum patre patruisque militaverant, elegit, ut non tam milites, quam magistros militiae electos putares.’ Justinus XI. 6. 4. Merito ergo commendat eos Charidemus supra III. 2. 14. Ex quo tempore jam continua exercitatione multum etiam ad-

huc accesserat illorum peritis. Sic in prælio cum Nerviis milites ‘nihil jam Cæsaris imperium spectabant, sed per se, quæ videbantur, administrabant’ ea enim erat eorum, ut paulo supra dixerat: ‘Scientia atque usus, ut superioribus præliis exercitati, quid fieri oporteret, non minus commode ipsi sibi præscribere, quam ab aliis doceri poterant.’ Cæsar de Bel. Gall. II. 20. Freinsh.

§ 13 *Barbari tolerare*] Editiones, barbari tolerari potuerunt; scripti libri, barbari tolerare corporunt, quod utrumque verbum a glossa est. Mo-
dus.

LXXX. stadia] Plutarch. in Alex. cap. 80. centum numeravit; de Fortuna Alex. II. 21. centum quinquaginta: adeo incertus vacillavit Plutarchi calamus. nec in notis error observari potuit; integras enim voces posuit. Ceterum 80. stadia efficiunt millaria nostra tria duo et semi: centum vero, tria cum dimidio quadrante: centum denique quinquaginta, quatuor prope cum triente. Raderus. Non igitur longius penetravit Scythicas solitudines. Quod causæ fuisse crediderim, cur eum intrasse Scythiam plane negent Justinus XXXVIII. 7. 3. et apud Jo. Magnum Hist. Gothor. III. 11. f. Strabo, et nescio quis Arrianus Campanus. Freinsh.

§ 14 *Reliquum*] Non intelligo, quid sibi velit: annon fuit *ibique subtilit*? Freinsh. Quicquid subaudias, male cohæret; Freinshemius mavult *ibique subtilit*. Metam expeditionis Scythicas videtur auctor designasse. Cellar.

§ 15 *Liberi terminos*] Non illos in India, notos et fama insigues, quos infra IX. 4. 21. necdum transierat; sed alios, quibus expeditionem in Scythias signaverat: quorum si alibi est mentio, mihi jam non succurrerit. Freinsh. Hos vero Plinius VI. 26. cis Jakartem in Sogdiana collocavit;

aliis in India, infra ix. 4. dispiciemus.
Cellar.

§ 17 *Armis parem fore]* Rursum editiones parem fore confitebantur, sed frustra sunt. *Modius.*

Imperata factum] *Mandata vulgo:* sapientis illo modo loquitur Curtius. *Idem.*

§ 18 *In devictos Scythas]* Distinguunt panillo aliter membranæ, quam dementia in devictos: *Scythes quippe,* &c. non prob. *Idem.*

Captives] Imitatus eum hic, ut in aliis multis, Pyrrhus apud Cie. de Off. i. 12. et Flor. i. 18. 18. apud quem et Hannibal ii. 6. 40. ubi notam p. vide: quem ea arte plurimos sibi conciliasse, multasque et magnas urbes eorum opera in ditionem redegisse ex libb. xxii. xxiii. et xxiv. Livii abunde constat. Inspice etiam Gruteri Discurs. in Tacit. cap. 25. *Freinsh.*

§ 19 *Lepore haud sane illi]* Colonienses membranæ virili lepore; sed hoc virili glossema est vocum specie corporis, qua præcedunt. *Modius.* *Illi par erat]* Alii, *lepori haud sane virili par non erat;* unde fortassis haud impetus prodeat sensus: par non erat Hephaestioni, quod esset lepori haud sane virili. Hephaestioni pulchra quidem species erat: sed tamen viriliter decora. Excipiuit non item. *Freinsh.* *Illi]* *Lege, decore haud sane virili par non erat;* et hanc veram et elegantissimam esse Curtii lectionem ex optimo Mediceo Codice, et aliorum exemplorum comparatione, probat Cl. Heins. ad Vellei Patrc. ii. 20. *Snak.*

§ 20 *Ad Maracanda]* Supra vii. 6. 10. *Cellar.*

§ 21 *Menedemo duce]* Noster vii. 6. 23. et 7. extr. *Cellar.*

Ossa turculo contegi] Ut Germanicus idem humanitatis officium clade Varianæ cassa apud Tacit. Ann. i. 62. præstitit. *Idem.*

Inferias] Sacrificia et ceremonias inferias, id est, manibus et umbris mor-

tnorum factas. *Idem.*

§ 22 *Copias dividit]* *Copias dividi vulgo; perperam. Modius.*

Interfici puberes] Occisorum ingens fuit numerus, ut ex lemmate Diodori in alteram partem lib. xvii. constat. Ως Ἀλέξανδρος ἀποστάτας τοὺς Σογδιανοὺς κατέπολεύησε, καὶ κατέφαξεν αὐτῶν πλείους τῶν δάκηα μυριάδων. *Ut Alexander Sogdianos perdulles armis subegerit, et plures quam 120000. interficerit.* Id enim caput ex historia Diadorea periit. Vide et Arrianum iv. 1. *Freinsh.*

CAP. x. § 1. *Octingenta]* Sic omnino rescribendum, pro octoginta, recte videt Glareanus, cui faveat etiam Arrianus iv. 1. 32. qui Alexandrum ex eo loco, quo movit, a Tanai, iuquam, ad Maracanda, non octoginta, sed mille quingenta stadia intra triduum per Sogdianam confecisse scribit. *Raderaz.* Sic legendum primo statim intuitu cognoveram, etiam ex istis verbis, *vasta solitudines.* Plin. vi. 16. circum ea loca agnoscit ‘barenosas solitudines per cxxx. m. passuum.’ *Freinsh.*

§ 2 *Ingens spatium rectæ regionis est]* Hoc est, regionis oppositæ priori, quæ patet in longum. Vide viii. 9. 2. *Scheffer.* Inane episodinum hoc iterum videtur Cl. Clerico, ideoque in his quæ in Curtio non condonanda censem. Judicij de Curt. cap. 5. § 6. *Snak.*

Vocant incolæ Casaubonus in lib. xi. Strabon. pag. 357. affirmat, Strabonem et Curtium dissentire in ancoribus hujus nominis Polytimeti: a Strabone enim Macedonibus adscribi nominis impositionem, a Curtio incolis: quod verum est; sed verum non est illios dissentire: Curtius enim non respexit tempus, quod Alexandrum præcessit, sed secundum est. Incertum est enim, quo nomine vocitatus prius fuerit, postea a Græcis Polytimetus appellatus: quis enim non videt vocem esse Græcam, non barbaram? ab incolis ergo etatem Alexan-

dri secutis, qui plerique fuere Græci, (sex enim oppida Alexander non procul ea regione condidit, *infra vii. 10.* 15. Græcis potissimum habitata,) et nomen a Macedonibus fluvio inditum acceperunt, et in posteros propagarunt. *Raderus.* Barbaro vocant nomine, quod Græce Macedones τολυτίμοις, hoc est, *valde pretiosus*, interpretati sunt. *Cellar.*

Fertur. Torrentum eum] Iterum vulgo, *fertur torrens.* *Eum,* &c. etiam male. *Modius.* *Torrens]* Sic retinui cum pluribus, cum nibili deterius sic legatur, quam ut est in aliis, *fertur.* *Torrentem eum,* immo aliquanto propius ad veram lectionem: quæ, ni fallor, hæc est, *fertur torrens;* cum *ripæ,* &c. ea particula creberrime sic utitur: hoc ipso cap. n. 14. ‘Nec existebat humor, cum in ipso,’ &c. *Freinsh.*

§ 3 *Modico resudet humor]* Voss. 2. *modicum humor.* Utrunque bene. Virgil. *Georg.* i. 117. ‘cavæ tepido sudant humor laconæ.’ Idem *Ecl.* iv. 30. ‘Et duræ quercus sudabunt roscida mella;’ sed sic lib. v. 1. 12. ‘Toto fere solo prope venis aquarum resudante.’ *Snak.*

§ 4 *Triginta nobilissimi]* Hoc absque dubio prodidit etiam Diodorus lib. xvii. ut ex argumento ejus libri conjicio: nam ipsa narratio intercidit. *Freinsh.*

Trahi, carmen] Ita habent membra næ, excepto eo quod *trahi* pro *trahi* legunt. In editionibus est, *trahi;* *lætantum more canere,* &c. *Modius.*

§ 6 *A tanto rege]* Virg. *AEn.* x. 829. ‘Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, *Aeneæ magni dextra cadis.*’ Ad quem locum multa Pontanus nosster, qui hanc ipsam ex Curtio historiam adducit; et plura Ludovicus de la Cerda ex diversis scriptoribus Græcis et Latinis, quos tute videbis. *Raderus.* Adde supra ad iii. 5. 5. *Freinsh.* *Florum* ii. 8. 4. *Snak.*

§ 7 *Tum rex, quero]* Musas mihi

iratas habeam, ni ita scripsit Curtius, nive illa, quæ vulgo inseruntur, legendō, *Tum rex admiratus magnitudinem animi.* Quaro itaque inquit, &c. ab imperito aliquo hue inculcata sunt, quod supra Rufus noster dixisset, ‘Admiratus rex tanta magnitudine animi oppetere mortem.’ *Modius.* *Tum Rex]* Omisi com aliquot editionibus, quæ in aliis hic sequebantur, hæc verba, *admiratus magnitudinem animi;* quod tantum est odiosa repetitio ex num. 5. *Freinsh.*

§ 9 *Interrogantique]* Ita ex membranis scripsi, et mox quandoque, pro vulgatis *interrogantique* et *quando.* *Modius.* Forte, *quandocumque.* Sebilius. Quandoque hic retinendum, et id ex vetusti sermonis formulis servatum, exemplis probat Cl. J. Fr. Gronovius ad *Livii* i. 24. et 31. *Snak.*

In fide] Fide editiones: minus bene. *Modius.*

Inter custodes corporis] Non illos primi ordinis, quæ maxima dignitas erat, summis tantum duabus conseruari solita; sed ordinis secundi, de quo supra v. 1. 42. diximus. *Cellar.*

§ 10 *Peucolao]* Ab hoc dñe regio postea nomen accepit, dictaque est *Peucolaotis*, ut est apud Arrianum lib. iv. *Raderus.* Hinc ergo intelligas, aliam fuisse Peucolaum, qui supra vi. 7. 15. inter conjuratos nominatur. *Freinsh.*

Bessum Ecbatana] Supra vii. 5. *Cellar.*

§ 11 *Menidas]* *Menida* apud Arrian. iv. 2. 1. nulla hic mentio, sed cunisdam *Melamnidæ*, seu *Melanida*. Menidam Curtius supra sœpe laudat. *Raderus.*

§ 12 *Alexander]* Cognominis hic Alexandro regi fortasse ille fuit, de quo Curtius viii. 11. 10. ‘Duces his dati snt Charus et Alexander, quem rex nominis, quod sibi cum eo commune esset, admonuit.’ Sequitur mox de generosa ejusdem morte, quam eodem loco leges. *Raderus.*

§ 13 *Consternationis auctoribus*] Defectionis principibus. Arsace, Barzane, et alii. Arriannus iv. 2. 1. ‘Interea ad eum venerunt Phrataphernes Parthorum Satrapa, et Stasanor ad Areos missus, ut Arasem comprehendenderent, quem quidem viuctum adduxerunt, et Barzanem, quem Bessus Parthis Satrapam dederat, ac non nollos alias, qui tum temporis una cum Besso defecerant.’ *Raderus.* Ego vereor, ne fallatur *Raderus*: nam Cartio, ut pato, de Sogdiana defectione sermo est: iterum enim atque etiam tertio defecerunt, ut ex lemma Diodoreis promptum est cognoisse. Arriannus autem agit de seditione, auctore Satibarzane in Areis concitata. Deinde nihil hic Arriannus de neco illorum, quam expresse tradit Curtius: nec enim necesse est, ut statim interfectos credamus, quos audimus captos. Sic enim hunc ipsum Alexandrum evasit Sandrocottus, postea ad amplissimum imperium profectus. Justin. xv. 4. 18. quem nescio quis auctor, Strabo nisi fallor, prodit deinde quoties meminisset Alexandri toto corpore inhorescere solitum. *Freinsh.* *Consternationis*] Tumultus, seditionis; ut v. 20. 8. viii. 1. 24. x. 2. 21. et Sueton. Cæs. cap. 20. *Cellar.*

Oxum] Magnopere falluntur apud Aleiat. Parerg. juris xii. 4. Grammatici, qui flumen hoc Mesopotamiae faciunt, et interpretantur de eo vexatum Virgilii versum Ecl. i. 67. ‘Pars Scythiam, et rapidum Cretæ venians mox Oaxem.’ *Freinsh.*

§ 14 *Exsistebat*] Ex hoc loco lucem querit Cl. Davisis ad locum Hirtii de Bello Afr. vii. 6. ‘Latent enim in insidiis cum equis inter couelles, et subito existunt.’ Ubi editiones pleraque, ‘subito exeunt.’ Ms. Norv. cxi. 2, quod ille probat, cum vulgatam tamen ex hoc loco adstruat. Notandum tamen, mox etiam Voss. 2. et Pal. 1. pro *exstituisse*, habere ex-

isse, vel exivisse. Adi Val. Flacc. iv. 170. *Snak.*

Conspedus est fons] Plutarchus in Vita cap. 101. scribit, enim fontem fuisse pinguis liquoris, non gustu quidquam ab oleo differentis. Strabo autem lib. xi. refert Macedones, qui in exercitu Alexandri erant, prope Ochum effodientes, olei fontem inventisse. ‘Nam verisimile est,’ inquit, ‘ut nitrosa quædam et aluminosa, et sulphurea et bituminosa terram perflunnt, ita quoque pingua inveniantur: raritas autem efficit admiracionem.’ Idem Athenæus ii. 2. ‘Apnd alios,’ inquit, ‘snnt fontes, qui pingue nescio quid habent, velut qui in Asia, de quo Alexander scripsit, se olei fontem invenisse.’ *Tiraquel.* ad Alexand. Neapol. i. 12. Eustathius ad Dionysium, vs. 747. ex Arriano iv. 8. 6. geminos fontes proslinisse tradit, aquæ et olei. Proinde si versus Strabo, et alii, fallitur Thomas Bzovius, qui ante Christum natum nullum oleo fontem fluxisse existimat, tom. ii. cap. 16. *Raderus.*

Donum id fuisse] Vulgati libri, *donum Dei id fuisse.* Modius.

§ 15 *Ocho et Oxo*] Ochus Ptolemaeo et Plinio Bactrianam claudit, et in Oxum exoneratur. Strabo lib. xi. diversorum de hoc fluvio sententias proponit, quorum alii per Bactrinam, alii juxta illam; quidam Oxo misceri, quidam usque ad ostia separatum esse tradant. *Cellar.*

Marginiam] Pro Antiochia Margiana habebo, in Margiana regione, et *Margiana* restituo. *Ortelius.* Ego quidem *Margiana* legendum puto: sicutque expressisse video Sabellicum in hac historia: sed non sat scio, an recte pro Antiochia habeatur. Curtius enim de bac Margiana loquitur, quasi tum urbs fuerit: at Antiochia postea exstructa est, ortumque suum Alexandro debet, si recte capio Plin. vi. 16. Eam igitur Margianam puto tum fuisse caput regionis, ipsique

cognominem. ita supra urbem Hyrcanian habuimus ad vr. 5. 22. Notabile autem est, quod lib. xi. tradit Strabo, Antiochum totum eum tractum inclusisse muro stadiorum 1500. *Freinsh.* Corruptum aut fictum nomen: Ortelius et Freinsheimus *Margianam*, quasi Metropolis cognominae regionis; legi volant, quod displaceat Tellierio, quia ex Baetris in hanc Margianam tendenti non modo Oclum, sed etiam Oxns fuerit superandns, quod secus foret, si Margiane regionis haec Metropolis fuisse. *Cellar.*

Sex oppidis] Strabo lib. xi. testatur octo urbes in Bactriana et Sogdiana ab Alexandro conditas. Justinus xii. 5. 18. ‘In Bactrianis quoque Sogdianis que duodecim urbes condidit, distributis his, quoscumque in exercitu seditiosos habebat.’ *Raderus.* Has etiam intelligere videtur *Aelian.* Hist. Anim. xvi. 8. Deduxit eas colonias Hephaestion. Arrian. iv. 3. 8. *Freinsheimus.*

Inter se spatiis] Membranæ, modicis inter se stadiis. *Modius.*

CAP. XI. § 1 *Arimazes]* Strabo lib. xi. ‘Ferunt etiam petras enim admodum altas atque munitas, proditione interveniente, cepisse: qualis fuit Sisimithrae in Bactriana, in qua Oxyartes filiam habuit Roxanem: et in Sogdiana alia. item Oxi petra, quam alii Ariamazæ nominant.’ Polyæno iv. 3. 29. ‘est Ariomazes.’ *Freinsh.*

§ 2 *Abscissa]* MSS. *abscisa*; et sic semper fere: de quo vide Doctissimum Dukerum ad Flori ii. 2. 2. *Snak.*

§ 3 *Totum fere specum]* Editi libri, per totum fere spatium: male. *Modius.*

§ 5 *An volare possit]* Annibal in Oratione sua, qua milites suos ad invadendam Italiam hortatur, apud Livium xxi. 44. ‘Alpes pervias paucis esse, exercebitibus invias: eos ipsos, quos cernant, legatos non pennis sublime elatos Alpes transgressos.’ *Loccen.* Arrian. iv. 3. 22 a quo paululum diverse narrat Eustath. in

Dionys. vs. 747. Allusit eodem Polyænus iv. 3. 29. in descriptione hujus petræ, ‘solis volucrum aliis perviam’ prædicans. Et, ut puto, Florus ii. 12. 4. Perses ‘ita Macedoniam suam armis, ferroque vallaverat, ut non reliquise aditum, nisi caelo (deleto enim particular a) venturis, hostibus vide-retur.’ Et iv. 12. 4. ‘Noricis animos dabant Alpes atque nives, quo bellum non posset adscendere.’ *Freinsh.*

§ 6 *Indicaret insolentiam]* Nihil variant hic libri veteres; neque tamen scio satis, an sit sanum illud indicaret, au seriperit judicarent; sub intellecto, vel etiam addito, ‘dicerent.’ Potest namque fieri, ut alterum propter alterius similitudinem, ut supervacuum, fuerit omissum. Estque elegans sententia; illis, cum quibus consultare erat solitus, dixit, judicarent interim ipsi insolentiam barbari, quam nempe gravis sit et intolerabilis: hoc eis munus se committere. At vero se ipsum id servare sibi, ut ostendat nocte proxima, quod hostes crederent factu esse impossibile. *Scheffer.*

§ 7 *Pecore agere]* Hi enim ad scandenda prærupta erant exercitatissimi, et in ignotis quoque montibus investigandæ viæ gnari. Tali duce iam supra v. 4. 10. Persidem intraverat, qui ibi ait, ‘pastorem se fuisse, et omnes eos calles percurrisse.’ Quomodo apud Livium xxxii. 11. 2. ‘Pastor quidam a Charopo principe Epitorum missus ad T. Quintium, se in eo saltu, qui regis tunc oneratus castris erat, armentum pascare ait: omnes montium eorum aufractus talesque nosse, si secum aliquot mittere velit, non iniquo, nec perdifficili aditu supra caput hostium deducturum.’ Qui locus eventusque non sine fructu atque delectatione cum hoc comparetur. *Freinsh.*

§ 8 *Strenue adducant]* Forte, strenuos. Alter paullo post, ‘strenue revocant;’ et iterum viii. 2. 30. ‘revocatoque strenue Ozarte.’ *Haimius.*

Aste maximamente] Modius ante me; sed expunge rō me, quamvis in chirographis ita legatur. Emendatius vulgata quedam antiquiora, ut ante sit ἀριθμός, non ἔρθετος, cum expeditior sit intellectus, si legas, urbium ante maximam superavi. Quod equidem Acidalium præterisse miror. Radex.

Et mei documenta] Quae res immensum ultro citroque nectit animos, et mutue confidentiam implet. Non ignoravit hoc Hannibal apud Livium XXL 44. 19. ‘Non ego illud parvissimo, milites, quod nemo vestrū est, cuius non ante oculos ipse sepe militare aliquod ediderim facinus, cui non idem ego, virtutis spectator ac testis, notata temporibus locisque referre sua possim decora.’ Freinsh.

Vestra] Scribes vestri. Acidalins. Vestri habeo] Ex Acidalii castigatione ita scripsti et edidi; antea erat vestra habeo. Raderus. Regredere ad notam vi. 9. 3. Freinsh.

§ 9 Qua cæstra] Verius puto, qua (sc. parte) cæstra spectant; nempe barbari. Freinsh.

§ 10 Inveniatis viam] Dubito an sit Latinum, via ferens aditum; et viam suspicor ex glossa esse vocis aditus. Itaque sic lego: invenietis, si sollerter rimati fueritis, aditus ferentes ad cacumen. Pro ferentes, in antiquis est ferentis, solita scribendi ratione. Id quia casum putarunt secundum, ideo et vocem aditus hoc casu acceperunt. Cumque sic oratio evaderet mutila, oportune velut illud viam ex glossa est insertum. Scheffer. Latinitas in dubium hic vocanda non erat; namque etsi correctio Cl. Schefferi sit ingenuissima, et Curtio non indigna, tamen facile sustineri vulgata potest, et via aditus ferentis secundo casu satis percipi potest; vel, rimati aditus ferentes ad cacumen invenirent viam; et hoc præplacet, licet ante dixerat acmis perangusta additur, singulari scilicet. Shuk.

Nihil tam alte] Eumenes ad imitationem, ut videtur, Curtii in Paneg. ‘Nihil tam insuperabili vallo natura præclusit, quod non penetret audacia, cui aliqua conandi spes relinquatur: illi est inexpugnabilis murus, quem extruit fama virtutis.’ Annibal in modo dicta ad suos oratione: ‘Quid aliud Alpes esse, quam montium altitudines? fingerent altiores Pyrenæis jugis: nullas profecto terras cœlum contingere, nec inexasperabiles humano generi esse.’ Et mox: ‘Militi quidem armato, nihil secum præter instruments belli portanti, quid invium aut inexasperabile esse? Roman Orbis terrarum caput petentibus quidnam adeo asperum atque arduum videri, quod incepturn moretur?’ Tacitus Ann. XII. ‘cuncta virtuti inexpugnabilia.’ Læcer. Nihil tam alte] Nobilissima sententia; quam videoas a variis varie expressam. Naso Met. XIV. 113. ‘Invia virtuti nulla est via.’ Clandian. de Bell. Gildon. vs. 320. ‘Iuveniet virtute viam.’ Maro Georg. I. 145. ‘Labor omnia vincit improbus.’ Terent. Heautont. I. 4. ‘Nil tam difficile est, quia quærendo investigari possit.’ Sic de Nerviis Cæsar de Bello Gall. II. 27. ubi virtutem eorum exposuisset, addit: ‘Ut non nequidquam tantæ virtutis homines judicari deberent ausos esse transire latissimum flumen, adascendere altissimas ripas, subire iniurissimum locum: quæ facilia ex difficillimis animi magnitudo redegerat.’ Freinshemius.

Experiendo] Theocrit. Idyll. XV. 61. ‘Conando Græci Trojam pervenerunt: Optima filia, conando omnia perficiuntur.’ Ubi Casaub. notat sic locutum Herodot. VII. 9. fin. ‘Ἐντοντος μηδὲν ἀπείρητον αὐτόματον γέροδέν, ἀλλ' ἀπὸ τείχης πάντα ἀνθράκωσι φύλαξι γένεσθαι. Nihil sit, quod non experimentur; nam sua sponte nihil sit, sed omnia ab experimento hominibus fieri consueverunt. Hinc Tacitus XV. 59. 8.

'Multæ experiendo confieri, quæ segmentibus ardua videantur.' Et Annibal apud Livium xxv. 11. 17. 'Multæ, quæ impedita natura sunt, consilio expediantur.' Freinsk.

§ 12 *Portio*] *Proprio*, quam vocem pro genuina, repudiata vulgari, recepit Tellierius. *Cellar.* Male; nam *portio* idem significat. Plin. Hist. Nat. xi. 10. 'Capita piscibus portione maxima.' Idem ibid. 'Cerebrum habent omnia animalia, quæ sanguinem: sed homo portione maximum et humidissimum.' Noster ix. 1. 6. 'ceteris quoque pro portione gradus.' Et sic auferendi casu distincta prepositione sepiissime utuntur Cicero, Quintil. alii: Cicero quidem in Timo hanc vocem ut novam induxit, quum ait: 'Id optime adsequitur, quæ Græce ἀναλογία, Latine (andendum est enim, quoniam hæc primum a nobis novantur) comparatio proportione dici possit.' Idem eodem libro: 'Ejus autem particulae intervallo habebat numeros ad numerum eamdem proportionem comparationemque in extremis.' Sed usu tamen id nomen apud optimos deinceps scriptores non invaluit, ut proinde necesse non sit hic 'portionem,' cum et *portio* eundem sensum admittat, obtrudere Curtio, et in textum ejus rapere sine ulla codd. Mss. admonitione. Snak.

Certum autem] Aberat particula, nonnullo sententiae damno; quam volentib. Mss. restitui. Freinsk.

§ 15 *Levere semet*] Alli, levavere semet. Modius.

Quum cuneos] Quis ita barde loquuntur fuisse credat Curtium? cuneos defixerunt, quis insisterent gradus; quaenam notionem 'gradus' hic accipias, ut non ridiculus exeat sensus? Mss. habent defixerunt gradus subinde quis insisterent. Unde certum est scripsisse Curtium, quem cuneis inter saxa defixerunt gradus subinde, quis insisterent. Sicut apud Arrianum vi. 2. 14. Οἱ μὲν πεσσάδοις ἐμπηγύροτες εἰ τὸ

τεῖχος γῆπον δν, καὶ καὶ τούτους δικριμνόντες χαλεπῶς ἀνέργος. Sic apud Suidam in Σάρεψ, quidam nominis ejus vir fortissimus Bejudeas Persarum castellum cepit. Nec sinit dubitare Livium xxviii. 20. 3. 'Sicubi nimis arduum et leve (sic volvi scribi supra ad v. 3. 20.) saxum occurrerat, clavos per modica intervalla figentes, quum velut gradus fecissent.' Cuneis igitur defixis fecerunt gradus, tamquam in scalas, quibus insisterent ipsi. Quo genere scandendi exercitatissimus fuit Eurybatus fur, quem ferunt 'dum in carcerem esset conjectus, et custodiretur, a suis custodibus compotantibus solutum fuisse, et jussum edere specimen suæ sollertia in midibns concendentis; primum quidem hoc recusasse, deinde vero, ipsis ipsum recusantem rogantibus, cum hoc ipsi segre persuasissent, tandem circumpositis spongiis, et stimulis, vel retinaculis ferreis, in parietes cursim ascendisse. Illis autem suspicentibus, et has artes admirantibus, ipsum occupasse tectum, eoque superato, priusquam illi domum circumvissent, de tecto desiliisse.' Suidas. Freinsk. Freinsheimus, quia est in Mss. *gradus subinde quis*, putat legendum, quem cuneis inter saxa defixerunt gradus subinde, quis insisterent, explicatque 'enies defixis fecerunt gradus.' Rem intelligo, non perinde et verba. An enim 'gradus defigere cuneos,' est 'gradus facere per cuneos defixos?' aliud profecto 'defigere cuneos,' et aliud 'defigere gradus.' Nec juvatur loco Livii, quum et ipse 'clavos figentes velut gradus fecisse' scribat, non 'fixisse gradus.' Itaque finerit optimum delere unicam litteram s in voce *gradus*, quam ipsi male adhæsere ex initiali sequentis *subinde*; cetera servare omnia; 'insistere gradu cuneis' elegantissime optimeque dicitur de lis, qui pedes in lis collocant enitentes gradu in altum. Scheffer.

Quidam, nt etiam Pitiscus, ediderunt, defigent gradus subinde, queis insisterent. Sed nihil incommodi neque duri habet vulgaris, quam retinemus, scriptura, quia etiam Virgil. *Æn.* xi. 578. dixit 'vestigia institerat.' *Cellar.*

§ 16 *Emissis*] Meliorum codicium auctoritati morem gerens Cl. P. Burmannus hic *emissis* legit, ad Val. Flacc. ii. 462. Quod ne mireris hic annotatum, antequam limatissimæ ejus in optimum Poëtam curse lucem publicam adspicerent; his deliciis frui, duum apparantur reliqua, pro sua, qua nobis utitur, liberali humanitate nobis largitor poëticæ venustatis columen. *Snak.*

*Illa vero miserabilis erat facies, cum ii, quos instabilitate gradus fefellerat, ex principiis devolverentur: mox eadem in se patienda alieni casus ostendebat exemplo.] Distingue potius: *Illa vero mis. e. facies: cum ii, q. i. g. f. e. p. devolverentur, mox eadem i. s. p. a. c. ostendebat exemplo.* Ac forte scribendum exemplum. Porro similis plane locus octavo libro, quem hic adscribam ita quoque, ut distingui debet; nam et is laborat eadem parte: 'Multorum miserabilis fuit casus, quos ex prærupta rupre lapsos amnis præterfluens hancit: triste spectaculum etiam non periclitantibus. Cum vero alieno exercito quid ipsis timendum foret admonerentur, in metum misericordia versa, non extintos, sed semet ipsos deflebant.' *Accidens.* Exemplum habent MSS. Modius, et tantum non omnes editi. *Snak.**

§ 17 *Multati*] Alii multati, de quo semel dixi. *Modius.*

§ 18 *Subjectasque ipsis valles rimantes]* Hoc rectum visum est, cum in membranis legeretur, subjectare ipsis valles rimantiam; in libris editis, subjectasque ipse valles rimantes. Idem.

Fumum infra se revolutum, et os specus] Magna dexteritate emendavit ita hunc locum Palmerius meus, cum

nihil nos hanc partem juvarent membranæ, et vulgo peccime ita legeretur, fumum *specus* infra se ipsos evolutum notaverunt. Modius. Modius, evolutum et os specus. Suspicio, scripturam veram, fumum: *specus* infra se ipsum os evolutum. Sententia, eniso in tantam altitudinem, nt ipsum quoque os specus esset longe infra eos, per quod fumus evoluebatur. *Scheffer.* Forte, fumum *specus* infra se astio evolutum notaverunt. *Heimus.*

§ 19 *Intellectum est*] Ms. unus intellectam; aliis intellecta; omisso est: videatur fuisse, *Ex quo intellecto illam hostium latebram esse, hastis imponere quod convenerat signum,* &c. *Freinsh.*

§ 20 *Conspectum ademisset*] Libri excusi, conspectum oculorum ademisset. Modius.

§ 21 *Internitente lucis]* Vulgo tunc internitente. Sigeburgenses membranæ nunc internitente. Nenrum placet. Modius. Nunc internitente] Certeissima haec est lectio ex MSS. Contra illa quam vana, dubitate cogebat *varietas cali, internitente lucis fulgore conditi.* Qui primus hunc locum corrupit, videbatur sibi, credo, acutule rem proposuisse: internitente lucis fulgore oculos fuisse praestictos, ut celum intueri non possent, esetque illa pro condito. Sed ut largiamur ita fuisse, fatendum erit varietatem, quam celo tribuit Curtius, non congnere. At quanto melius MSS. *dub. cog. varietas cali, nunc internitente lucis fulgore, nunc condito.* Plane vel unus hic locus (sunt autem plures hac opere restituti) efficiat, ut persolutum mibi credam laboris operæque, quæ in varias Curtii contuli, pretium. Ita snaviter depingit nobis rem ipsam, nec auditores modo, sed spectatores facit. Sic enim solet esse cali facies, diluculo, crepusculoque, unde Latinis 'dubia lux' appellatur. Seneca Hippol. i. 1. 41. sic describit diluculum: 'dum lux dubia est, dum signa pedum roscida tellus Impressa tenet.'

Sic apud Ovid. Met. xi. 697. ‘dubie crepuscula lucis.’ Sed et voci crepusculi eadem inest significatio. Freinsh.

Ostendi a tergo] Ut inde metas ei injiceretur, si videret alios superiorem tenere verticem, quod accidit. Simile exemplum in Livio iv. 22. et xxxii. 12. Thucyd. iv. 7. 18. ubi et Thermopylarum mentio. Sallust. Jug. c. 93. Freinsh.

§ 23 *Cophes admissus*] Iterum vulgo *Cophes ad eos missus*: pessime. Modius. *Admissus*] Verissima lectio unus ex Mss. *admissus*. nimirum in conspectum colloquiumque barbari: sic alibi hoc verbi eodem significatio in Curtio: mox eadem recte legi pato in recentioribus petram tradideret, non tradere; consequenter etiam pro missuro, legam initurus; nam et eam vocem haud commodam hic esse, vidit etiam Sebisius, mutavitque initurum, non inepte. Mihi tamen etiam M. favere comperio. Freinsh.

Arimazi petram tradere] Mallet legere Cl. P. Burmannus *Arimazex*, quem vide ad Phœdr. i. 18. Snak.

§ 27 *Illi quomquam verebatur, ne conspecta juvenum paucitate deturbarent eos barbari: tamen et fortuna sua confusa, et Arimazi superbia infensus nullam se conditionem deditiois accipere respondit*] Non sic aut scripsit Curtius, aut Cophæa sensit. Qui enim sum hic confideret fortunæ? partium saharum potius, et ipsius regis. Atque ita omnino lege, *tamen et fortuna regis sui confusa*. Ita persæpe Noster, lib.

iii. ‘Ignoram iter sine duce non audi debat ingredi: felicitati tamen regis sui confusa, agrestes, qui duces itineris essent, excipi jussit.’ *Acidalius*. Ita Acidalius: ego omnia alia, omniaque illa Curtii verba *ille quomquam*, &c. usque ad finem capitis, ad ipsum Alexandrum, non ad Cophæa legatum Alexandri refero, scripturamque veterem omnium codicum et Mss. et vulgatorum servo, legoque *tamen et fortuna sua confusa*; in Alexandrum enim non in Copben convenient. *Raderus*. *Ille quomquam*] Recte vidit Raderus, pronomen ad Alexandrum pertinere, quem jam adierint isti oratores. nam Acidalio, qui ad Cophæa referebat, immerito suspecta fuit hæc lectio. Freinsh.

§ 28 *Verberibus affectos*] Id enim solitum ante cruncem ostendit Lipsius de Cruce ii. 2. et 3. Freinsh.

Crucibus] Arrianus longe diversa a Curtio tradit; nihil enim de cruciariis, sed multis ibi multorum uxores et liberos captos, atque inter has etiam Roxanem, quam postea rex duxit in uxorem, Oxyartæ filiam, de qua Strabo lib. xt. Curtius viii. 4. 25. et alii in Sysimithre petra, longe alia ab hac, postea capta, prodiderunt. Arrianus omnia fere in unum contulit, et unum chaos confecit. Raderus.

§ 29 *Esset ei*] Melius, *qua opposita est ei*. *Acidalius*. Posset tamen et vulgata lectio defendi, eadem ratione, *qua defensa est supra vii. 5. 29*. Freinsh.

LIBER VIII.

CAP. I. § 1 *Alexander*] Liber hic Curtii, ordine octavus, omnium longe nobilissimus, et rerum maiestate admirandus, et argumenti varietate jucundissimus, et fortunae casuumqna admirabilitate plane stupendus est, *Raderus*.

§ 4 *Et erant forte*] Elegantius hoc, quam vulgatum illud, *que erant forte campo juncta*. Modius.

Ad insidias perduceret] Editiones, *ad insidias præda perduceret*. Modius, Priora Modius recte: ad finem imprudenter ejecit vocem, sine qua non constat integritas loci. Nos. neque hanc mutum, neque illam diutius exulem patiemur, et revocamus restitimusqne ex edicto undeviginti libb. ut improvidum *ad insidias præda perduceret*. In membranis ipsius omissa si fuit, erat ei facile videre, qua omitti potuerit occasione. Verbi scilicet ultimi *perduceret* syllabæ primores eam hauserunt: in quarum fauibus ita tamen adhuc latet, ut conspici extrahique nullo negotio possit, *Acidalius*. *Præda*] Hanc vocem male a Modio ejactam restituit Acidalius. Sic apud Livium II. 50. 3. Fabii 'pecora prædantibus aliquoties, velut casu incidiissent, obviam acta,' &c. et apud eundem XXVIII. 33. 3. arte Scipionis 'Hispani in conspecta procul pecora, velites in Hispanos præda occupatos incurtere.' Sic Iban, cus cum Græcis insidias eadem ratione collocasset, 'illis prædam rapientibus inopinatus advenit, et Prostratorem cepit.' Nicetas lib. III. de Alexio. Quibus locis omnibus, in simili narratione, *præda* vocabulum comparet. Sic et Anglos vicerunt Scoti An. Chr. MDXLV. Rer. Anglic,

Annal. Interdum tamen contrarium evenit, ut ejusmodi insidiatores suis artibus caperentur. Sic apud Frontin. III. 10. 6. et 7. Viriatus Segobrigenses, Scordisci Lucullum 'Heracliam duarum partium præsidio præpositum' (estne leg. *svorum*, an *duar. cahortium*?) 'deceperunt: quos pecora abigere simulantes, fugam deinde meptiti in insidias deduxerunt,' Freish.

§ 5 *Cum omnibus interemerant*] Alter paullo hinc Arrianus IV. 8. 9. ut ex collatione horum auctorum est cognoscere: non enim alia causa eum advoco, quam ut moneam n. 10. apud eum legi: Καὶ οἱ τοῖς Πελίνω τε ἐ Λασιλέους, ἐν τῆς Βασιλικῆς θεραπείας τοῖς ἐ Ζαρόστοις τεταγμένοις νοί primo velim τῆς ἐ Ζαρόστοις. Zarriaspæ enim erant Bactriæ caput: consentaneum igitur tam ibi, quam in aliis præcipuis urbibus habuisse Alexandrum suam rem privatam, Curatoresque rei dominicæ, ut posteriora sæcula vocaverunt. Idque exemplo regis Persarum: cuius in omni imperio passim erant στάδιοι βασιλέων, sive mansiones regis. Herod. V. 52. nam de regiis per provincias sparsis supra ad v. 8. 1. dictum. Talis igitur ille Python fuit: non ergo numerandus 'in his, qui invalestidinis caussa ibi relicti erant,' quod fecerunt interpres: sed credendum, præter eos, ibi fuisse Pythonem, et, qui adjicitur, Aristonicum citbarendum, qui quacumque de caussa ibi tum morari potuit. Freish.

§ 6 *Dahæ mille oppresi, quorū*] Dahæ enim omnium ferociissimi, quod Virgil. Æn. VIII. 'Indomitique Dahæ': et Orosius III. 18. 'Chorasmos

et Dahas indomitam gentem in dedicationem accepit.' Reliqui ergo fortunam tantorum virorum facile secuti sunt. *Loccen.*

§ 7 *Ibi Berdes, quem ad Scytha super Bosporum colentes miserat, cum legatis gentis occurrit]* Diversitatem in nomine notamus. Berden hic missum ait: supra 'Penidam' appellabat, lib. viii. 'Ad eos Scytha, qui Europam incolunt, Penidam quemdam misit ex amicis.' Quam diversitatem a corruptione, non dubium: dubium, utro modo, nro loco rescribendum. Idem enim nomen ex literarum quidem affinitate agnoscas. Nam *Berdes* et *Penides* quantillum scriptura differunt, sane si quis permutationes literarum noverit e veteribus manuscriptis. E Diodoro nihil ad correctionem opis, qui silet: ex Arriano item nihil, qui non unum, sed aliquot ex amicis, nominato eorum nemine, missos ait una cum legatis Scytharum dimissis. *Acidalius.* Menidem ex amicis ed eos Scytha, qui super Bosporum colunt, Alexander misit. Curt. lib. vii. 'Ad hos Scytha, qui Europam incolunt, Menidem quemdam misit ex amicis, qui denuntiaret his, ne Tanaim amnem regionis, injussu regis transirent. Eadem mandatum, ut contemplaretur locorum situm, et illos quoque Scytha, qui super Bosporo incolunt.' Quare, si quis est conjectura locus, pro *Berdes*, *Menides* legemus, cuius et Curtius lib. iv. meminit, et Arrianus unum ex Alexandri amicis fuisse auctor est. *Popma.* Codices alii *Berdes*, alii *Penides*; sed idem est qui supra lib. vii. itaque utrobique vel *Berdes*, vel *Penides* legendum. *Raderus.* *Berdes]* Acidalius hic legit *Penides*: Popma *Menides*, ex vii. 6. 12. ubi nota nostra. Sabellicus in Enneadibus retinet *Berdes*; sed sequentia, *Scytha super Bosporum colentes*, falsi damat, eo quod procul a Bosporo res tum gerentur. Quam tamen

rationem haud esse magni ponderis, facile deprehendes inspecto superiori loco vii. 6. 12. *Freinsh.*

§ 8 *Phrataphernes]* Non recte hic a quibusdam confunditur cum alio cognomine Hyrcaniæ Satrapa, qui perpetuo in fide mansit, in quam hic jamprimum venit. *Freinsh.*

Præter Choris, Massagetis] Hæc conjectura ductus Ita restitu; cum antea sic legerentur: *Phrataphernes* quoque, qui *præter Massagetis et Dahis regionum confinio adjunctus miserat*, qui *facturum imperata polliceretur*. Non recte, ut appetat; itaque audi membranas, *Phratafernæ* quoque qui *Choras præter Massagetis et Dahis regionum confinio adjunctus miserat*, qui *facturum imperata pollicerentur*. Nunc vides opinor, quid utrimque fugerim, quid secutus fuerim. *Modius.* Qui (malum) sunt isti *Chori*: extra omnem chorū in Utopia nati et fabricati. Nullam ego hoc nomine gentem apud ullum Geographum aut Scriptorem lego. Modius novus Prometheus novam gentem e cerebro fixit, in exemplaribus antiquis, imo etiam in novis quibusdam, et nuper apud Allobroges evulgatis 1618. Modius e Ms. hos formavit. *Choras* etiam Constantiensis Ms. habet, sed mendose. Ego Modii emendationem omnibus aliis mendosiorē censeo. Primum quia *Chori* nulli sunt; deinde si conjugas has tres gentes hoc ordine, *Choris, Massagetis et Dahis confinio adjunctis*, quero quibus fuerint adjuncti? legendum potius *conjunctis*, servo tamen *adjunctis*. Sed ordinem verborum commuto, totumque locum hoc modo recognosco et colloco: *Phratafernæ* quoque, qui *Chorasmii præter, Massagetis et Dahis confinio adjunctis miserat*, qui *facturum imperata pollicerentur*: ut sententia sit, *Phratafernæ*, qui *Chorasmii præter, adjunctis etiam ob confinium Massagetis et Dahis, miserat*, qui *pollicerentur im-*

perata facturum. Rescripti autem Chorasmia pro *Choris*, quod Chori, ut dixi, nulli sunt, sed Chorasmii Dahis et Massagetis vicini. Strabo lib. xi. τὸν δὲ τὸν Μασσαγετῶν καὶ Δαχίων ἔθνος καὶ οἱ Ἀρράσιοι, (sive ut Cassianus emendat Αὔρασιοι) καὶ Χωρασμουσιών (Χωρδόσιοι recte legit Cassianus) εἰς οὖς ἀπὸ τὸν Βακτριανῶν καὶ τὸν Σογδιανῶν ἐφυγεῖ Σαρραβέντης. Cnus ergo in membranis apud Modium, et MSS. alia legas *Choras*, pro *Chorasmia*, facile comprehendis ex ipso compositionis ordine, deperditas esse duas ultimas syllabas, legendumque qui *Chorasmia* praeerat. Ceterum cum Sogdianis, Parthis et Gandariis etiam Herodotus conjungit Chorasmios lib. III. *Raderus. Chorasmia*] Cur non amplectar hauc vocem, ex MSS. satis feliciter eruntam a Radero? Nam illi, Modiani inquam, et Constantiensis, habebant, qui *Choras* praeerat *Masoegetis* et *Dahis* regionum confinio adjunctus, &c. Quam quidem scripturam etiam in ultimo vocabulo retinui. Sensus: Debellatis Massagetis et Dahis, finitimus eorum Phrataphernes, qui Choramis praeerat, misit legatos. Porro firmatur mentio Choramiorum hoc loco etiam ex Strabonis lib. XI. in quo tradit, ad eos quoque inter istas turbas confugisse Spitamenem, ut ita illi quoque ejus causas illigati, transitorum ad se belli incendium missa legatione anteverterint. *Freinsh.*

§ 9 *Regis sui filiam*] De hac loquuntur Plutarchus cap. 181. Hunc autem potius regulum quemdam Scytharum fuisse consentaneum est; quam regem: ut omnia in majus effentes Macedones vocaverunt. Nam certum est, ‘maximas illas Scythicas gentes formidasque cunctis majoribus, Alexandro quoque illi magno, sicut Pompeius, Corneliusque testati sunt, evitatas.’ Hist. Misc. 12. 19. *Freinsh.*

Regum regem] Illud regum in edi-

tionibus non est, sed est in membranis; et ita solent appellari reges barbari, qui pluribus regibus dominantur. *Modius.*

§ 10 *Bazaria*] Nusquam extra Curtium hanc regionem apud ullum scriptorem reperio; neque enim est Bazira Arriani IV. 5. 11. *Raderus.* In elenco capitum lib. XVII. Diadori Siceliote (nam pars illa libri intercedit) ita haec historia narratur: τερπὶ τοῦ δὲ Βασιλούς κυρηγόλου, de οντάτω in Basistis. quocumque loco nomen est, videtur Sogdiane pars, vel finitima quedam regio fuisse. *Cellar.*

§ 11 *Greges clusi*] Admonendum non erat, et tamen admoneo, hic quoque vulgo *clausi* esse. Sed sic poëta nescio quis, ‘clausus atque hostem tremens.’ *Modius.* *Clusi* *Clusi* vulgares, chirographæ chartæ *clusi*, i.e. circumdati: neque vox est quæsita aut affectata, sed ἀδιαφόρας ab optimis scriptoribus tam poëtis quam oratoribus usurpata, a Cicerone, Varrone, Justino, aliis. *Raderus. Ferarum greges clusi*] Vide Brisson. de Regno Persar. lib. I. p. 53. Apud Romanos ‘Vivaria aprorum, ceterorumque silvestrium, primus togati generis invenit Fulvius Lippinus, qui in Tarquinensi feras pascere instituit, nec diu imitatores defuere L. Lucullus et Q. Hortensius.’ Plinius VIII. 52. qui tamen IX. 56. eumdem appellat ‘Fulg. Hirpinum,’ quod præfero. *Freinsh.*

§ 12 *Quatuor etatibus*] Qui longissime ætatem finiunt, ‘sæculum’ interpretantur. Ovid. Met. XII. 187. ‘vixi Annos bis centum: nunc tertia vivitur ætas.’ Qui brevissime XXX. aut paullo plures annos tribuunt. Herodian. III. 8. Alcibiades τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι. Seculares (Iudos) decurso trium spatio etatum celebrari. *Cellar.*

§ 14 *Incurreret*] Forte, occurreret. Heinsius.

Qui postea regnavit proximus Alexandro] Vitiosa distinctio, id est punctuli unius omissione, sensum gignit a re prorsus alienum. Neque enim hoc vult dicere, proximum ab Alexandro regnasse, sed in venatu proximum statuisse regi, qui postea regnarit, Lysimachum, et hinc defendendo ei venabulum leoni objecisse. Virgula igitur interstingues haec verba, quæ postea regnavit, proximus Alexandro ven. Quomodo nunc video disertum extare in quibusdam vulgatis. Accidens. Qui postea regnavit] Eadem verba infra ix. 5. 21. de Ptolemeo recurrent: utrobique suspecta habet Sebistius, cui non adsentior: qui sci- am, et aliis ab auctoribus viris illis hunc characterem apponi. Arrian. v. 2. 17. Σέλευκος τῶν ἑταρῶν, δὲ βασιλεὺς βοτερον. Plutarch. Alexand. cap. 69. Οὐδὲ δὲ Πτολεμαῖον τοῦ βασιλεύσατος βοτερον ἑταρα. Suidas in Μαρθα, ἀβελόθες Ἀρτιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσατος. Freinsh. In Thracia regnavit, ubi Lysimachiam in faucibus Chersonesi condidit, et aliquando etiam in Macedonia regnavit. Cellar.

Tam a semet uno] Paullo venustiora haec omnia, quam illa, quæ in impressis libris leguntur: Tam a semet, quam a Lysimacho leonem interfici posse. Lysimachus enim quondam, cum venaretur in Syria, occiderat eximia magnitudinis ferum, &c. Modius.

§ 15 Ad oesa laceratus] Unde Plutarch. in Demetrio cap. 34. ‘Venerunt ad Lysimachum aliqui ab Demetrio legati, quibus ille per otium altas in cruribus et brachiis suis leoninorum unguum cicatrices ostendit, exposuitque suam cum leone pugnam, quam ab Alexandro rege (vides in hoc differre a Nostro) cum illo conclusus conseruerat.’ Freinsh.

§ 17 Fabulam] Plinius, Val. Max. et Justinus hanc ut veram historiam referunt. Justinus auctor est, cum Lysimachus venenum Callistheni in

rentedium calamitatum dedisset, id adeo ægre Alexandrum tulisse, ut objici eum ferocissimo leoni juberet, ad cuius conspectum cum leo impetum facisset, Lysimachum manum manipulo involutam in os leonis immersisse, arteptaque lingua feram exanimasse. Plinius a Lysimacho Alexandri jussu simul inclusu strangulatum leonem tradit: quod quum nunciatum Alexandro esset, admiratio in satisfactionem cessit, carioremque cum propter constantiam tantæ virtutis habuit. Vide Plin. viii. 16. Val. Max. ix. 3. et Justin. lib. xv. Popma. Fabulam] Tamen in hac opinione sunt Justinus xv. 3. 7. et Plinius viii. 16. 27. Val. Max. ix. 3. 1. ext. citati a Popma ad h. l. quibus addit Senecam de Ira iii. 17. 3. et de Clem. i. 26. 1. et ibi Lipsium. Zamosius in Analectis Dacic. pag. 39. et Lazius pag. 447. m. rem firmant nimis Lysimacheis i. 5. qui adhuc inveniuntur. Pausanias i. l. ita scribit: ‘Alexander ira incensus Lysimachum in eamdem cum leone caueam conjici jussit: sed cum ab eo feram exanimatam intellexisset, admiratione virtutem ejus prosecutus est.’ His adstipulari credas. Æminum Probum in Lysimachi vita, si Patricium Senens. i. 11. sequare; mihi quidem vitam Lysimachi Probo scriptam numquam videre contigit. Freinsh.

§ 18 Gentis sue more] Insane turbant hic membranæ, et ita ut ipsarum discrepantes et delirantes scripturas nec libeat recensere, nec vero etiam, cum recta hand dubie sit vulgata lectio, opus sit. Scire verbum non intellectum librariis errorum origo fuit. Modius. Scire] Decreverunt, a ‘scisco.’ Cic. Off. iii. 11. ‘Durius Athenienses sciverunt, ut Æginetia polices præciderentur.’ Idem de Provinc. Consul. cap. 15. ‘Simil ostendit, eam se sciscere legem.’ Et pro Flacco cap. 7. ‘Quæ sciceret

plebs, aut quae populus juberet.' *Celler.*

Ne pedes? Forte, nemo pedes. Hein-
sius.

Aut sine? Restitui locum interposi-
ta particula dividente; nam Pal. 1.
babebat *haud sine*; duplex ergo fuit
Macedonum scitum: ne pedes venar-
etur, neve sine delectis amicorum:
ex vulgata lectione male interpolata
nasceretur sensa, prohibitum venari
peditem sine amicis, equitem venari
licuisse. *Freinsh.*

*Ille IV. m. ferarum dejectis in eodem
saltu cum toto exercitu epulatus est?* Ita-
rum peccat interpunctio, quae debet
esse haec: *dejectis, in eodem saltu,* &c.
sed observa non proculatum usum
verbi 'dejicere,' qui et lib. iii. omnia
statim ac memorie clarissimum 're-
gem non in acie saltem, non ab hoste
dejectum, sed,' &c. et apud Horat.
'milite nam tuo Drusus Gerannos, im-
placidum genns, Brennosque velocius
et arces Alpibus impositas tremenda
Dejecit acer plus vice simplici.' *Aci-
dalius.* Phaedrus ii. 1. 'Super juven-
em stabat dejectum leo:' ubi plura
verbis hujus exempla concessere viri
doctissimi.

§ 20 *Hic erat?* Nomini Cliti subjun-
git hoc γνώμα, ut dignosceretur ab
aliis Clitis ejus cōtaneis. Fuit enim
Clitus Bardylei filius, qui inter initia
Alexandri desciscit a Macedonibus,
apud Arrian. i. 2. 1. Fuit et alius
cognomine *candidus*, δ λευκὸς καλοβ-
αρος, homo supra modum arrogans et
elatus, apud Athenæum xii. 9. Ad
quem fortasse pertinet, quod Plu-
tarach. de Fort. Alex. ii. 12. scribit,
pancis Græcorum navibus depressis
Neptunum andire voluisse: nam ad
Cartianum sane non pertinet, qui nec
Alexandro superfuit; nec ante vel
sub eo tam immanis arrogantia fidu-
ciam, aut occasionem habere potuit.
Ad illius autem differentiam noster
ille Dropidis filius videtur dictus si-
ger, δ μέλας, apud Diodor. xvii. 20.

unde sic apud Plutarch. in Vita Alex.
cap. 26. olim notavi legendum, qua
loco nunc exstat δ μέλας. Aliis vitiis
scribitur *Clytus*, ut Dressero Millen.
iv. pag. 340. qui etiam in tempore
errat. *Freinsh.*

Nudo capite? Nempe galea priori
ictu jam perfracta. Vide Plutarch.
cap. 25. Cujus, ut et Arriani Di-
odorique dissonantias qui cognos-
cere volet, ab ipsis petere poterit.
Freinsh.

Rhosacis manum amputavit? In pro-
lio ad Granicum amnum Rhosaces ad
vindicandam Mithridatis, Darii ge-
neri, mortem in Alexandrum invec-
tus, securi caput ejus petiit, sed ga-
lea nonnihil disrupta ictus fecellit.
Ad ictum illum Alexander statim homi-
nem gladio transfixit. Huic tum
Spithridates pari furore successit;
qui jam Alexandru[m] tergo imminens
ictum quoque intentarat, nisi a Clito
brachium ei demente prohibitus es-
set. Hunc autem Spithridatem a
Clito repulsum Darii generum facit
Diodorus, cum Arriano Mithridatem
faciat. Videtur ergo Diodorus con-
fundere Mithridatem cum Spithri-
date, et reponendum in Diodoro
Μιθρίδην pro Ξιθράδην vel Ξιθρ-
άρην. Sed in hoc non convenit Arri-
ano cum Diodero, quod Diodorus di-
cat Clitum Rhosacis, Arrianus Spithri-
ridat brachium amputasse. Arri-
anus tamen verius, ut puto, et rectius.
Loccen. *Rhosacis manum amputavit?* Rhosacen ipse rex confecit; Spithri-
dati fratri ejus, idem facinus andenti,
Clitus manum præcidit. Arrian. lib.
i. Diod. Sic. xvii. 20. *Cellar.*

§ 21 *Hellenice, qua Alexandrum edu-
caverat, soror ejus, haud secus quam ma-
ter a rege diligebatur?* Verum hoc sine
controversia nomen, quod in Arriano
capite diminutum. *Laniken* enim vo-
cat, non ipsius puto, sed exscripto-
rum vicio: quod, necdum ab aliis anim-
adversum, meo indicio emendetur.
lib. iv. Καὶ τὴν Κλείτου μὲν ἀδελφὴν,

αὐτὸν δὲ ἀνάθρεψαμένη, Λακίνη, τὴν Δροπίδον παῖδα, ὃς καλὰ ἔρα αὐτῷ τροφεῖς ἀποτελεῖς εἴη ἀνθρώπεις. Ubi pariter in Clyti nomine scripture diversitatem notas, quæ et alibi in Arriano, tum Plutarcho simul et Diodoro perpetua ista per eī, non v. *Acidalius. Hellanice*] Cliti sororem *Lanicen* vocat *Ælianuſ de Var. Hist. XII. 26.* quomodo et Arriannus *IV. 11. 12.* Athenæn̄ vero *4. 1. Lacnicen*; ubi refert Proteam, ex Proteo filio illo *Lacnicen* n̄e oriundum, quæ Regis Alexandri fuit nutrix, fuisse valde bibacem. *Popma.* Ego ita sentio, Hellanicen fuisse vocatam fortassis a victoria aliqua, quam quidam priorum Macedonie regum de Græcis reportaverit. idque nomen postea, seu more gentis, (quod hodie nobis Græcisque etiam est usitatisimum) seu quo alio casu, capite minutum fuisse. Celebratur et ejusdem etymi historicus Hellanicus, quem Stephanus de Urbibus, aliisque citant. *Freinsh.*

Validissimum] Nulla enim pars Asie toties contra præsentem victorem rebellavit, eumque tamdiu detinuit. *Cellar.*

§ 28 *Apud Charoneam victoriam sui operis*] In hac pugna Alexander primus in Thebanorum cohortem, quam sacram vocabant, impetum fecit, annum agens præterpropter decimum sextum, ut Plutarchus auctor est, qui addit, adhuc sua memoria ibi stetisse prope Cephisum annosam quercum, 'Alexandrinam' dictam: quod ad illam tetenderat Alexander. *Loccen.* *Apud Charoneam*] Revolve Supplēm. I. 6. *Cellar.*

Ademptam sibi gloriam] Ibidem n. 7. *Snak.*

§ 24 *Consternationis*] Vide VII. 10. 13. *Cellar.*

Se corpus ejus protexisse] Hujus tamen rei non meminit Diodorus lib. XVI. ubi de hoc prælio agit; sed ita: Patrem primo solum congredi passum silium cum hoste; ut virtutis sue spe-

cimen ederet. Postea Philippam, ne sibi Alexander victoriæ titulum solus vendicaret, strenue manu cum hoste conserua superiorem evasisse. *Loccen.*

§ 25 *Itaque post expeditionem*] Reliqui historici hoc referunt factum jam defuncto Philippo. Illyrios enim subegisse Alexandrum, cum a patre per caussam mortis ejus defecissent. Nisi fuerit, quum Alexander ad avunculum in Epirum, et inde in Illyrios se contulit profugus a patre propter odium paternum. Expostulaverat enim cum patre, quod Cleopatram in matrimonium suscepisset, veritus acilicet ex noverca æminum regni, unde parens indignatus gladium in eum strinxerat. Sic Alexander patris iram declinans ad Illyrios se recepit. Justinus et Plutarchus fuisse referant. *Loccenius.*

In Illyrios] Non potest sentire Curtius de bellis post Philippi mortem ab Alexandro contra Illyrios gestis: multo minus de ejus profectione in Illyricum; quo tempore cum patre simultatem exercuit. Nec sane alia ejus reperiuntur ibi gentium bella. Nisi forte capiendum hoc de expéditione in nescio quos Medaros, quibus hærente ad Byzantium Philippo bellum clademque intulit: quamquam id videatur accidisse ante Chæronense prælium: Curtius autem victos Illyrios dicere post illud. Plutarch. Alex. cap. 14. vide. *Freinsh.*

§ 26 *Laude dignos*] MSS. *laude de dignos.* Forte, *laude demum dignos.* Heinsius.

Samothracum initia] 'Fama est in Samothrace initiatum cum Olympia de Philippum, quum esset ipse tum adolescens, illam item puellam parentibus orbam amasse,' &c. Plutarch. Alex. cap. 11. De eo tempore, opinor, Alexander hic loquitur. Pater enim ipsius ea *ætate* hæc egerit, qua hic res maximas jam gesserat. *Freinsh.* Mysteria antiquissima, quæ

tem olim in hac insula fuerant, tom per Jasionem Jovis ex Electra filium, ita renovata et perfecta, ut toto orbe, non minus ac Eleusinia, celebrarentur. Diodor. Sic. l. v. c. 48. Hisce mysteriis etiam Philippus cum Olympiade initiates erat. Plut. Alex. quod in ipso filius reprobent, quasi indignum magnitudine regia, quam majora facta, et amplae victoriae deceant. Visere autem mysteria est quod Graeci dicunt ἐποκτήνεις μυστήρια. Scaliger Emend. T. p. 748. Cellar.

§ 28 Euripidis retulit carmen] Ex Androm. Euripidis Clitus hos iambos retulit, ut testatur Plutarch. in Alex. Οἷοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται· "Οταν τροπαῖα πολεμῶν στήσει στρατός, Οὐ τῶν πονώντων τοῦργον ἡγούνται τοῦς, 'Αλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκσιν θρυσσει, 'Οι εἰς μέρη' ἔλλοις μηρίον πάλλων θέρην, Οὐδὲν πλέον δρόν ἔνδε, ἔχει πλεῖστον λόγον. Ηei mihi! quam male lege statutum in Græcia, Ut si quando tropæa de hostibus statut ex exercitus, Non eorum, qui laborem subierunt, arbitretur hoc opus: Sed belli dux existimationem et gloriā eam percipit, Quamvis unus tantum sit cum aliis multis hastam vibrans, Non plura quam unus faciens, habens tamen multorum laudem. Quorum sensum parum efficaciter Curtium expressisse doctus quidam vir existimat, qui non animadvertisit intercipit hic significare totum capi, ut exponit Donatus in illo Terentii Eun. 'quod nos capere oportet, hæc intercipit.' Popma. Euripidis carmen] Ex Euripidis Andromache, versu 693. sunt verba Pelei. Ceterum hoc Cliti judicium refutat Gruterus Discurs. in Tacit. cap. 1. § 6. et cap. 32. omnia ex principiis fortuna pendere demonstrans, qua de re et supra dictum ad iii. 2. 1. Locum eum Euripidis allusit (judicio Victorii Var. Lect. xxviii. 22.) Cicero pro M. Marcello cap. 2. 'Bellicas laudes solent quidam extenuare verbi, easque detrahere ducibus, communicare cum mul-

tis, ne proprie sint imperatorum.' Certius antem Julianus in Cæsaribus, in examine Alexandri: 'Non enim, sicut in edificationibus, quæ publicis impensis fiunt, accidit, quibus aliorum opera et sumptu ad exitum perductis, opus alterius, qui ei præest, nomine inscribitur, licet in ejus confectione minimum laboris impendeat, ita ita aliena egregia facta sibi adscriperunt.' Aperte autem illo ejusdem scripti festivissimo loco, ubi Alexander ait se Mallorum urbem diruisse: 'Minime vero tu beate, inquit Silenus, quippe jacebas quemadmodum Hector ille Homericus, sensim deficiens, et animam agens; alii vero pugnabant et vincebant. Nempe nobis ducibus hoc fiebat, inquit Alexander. Qui fieri poterat, inquit Silenus, ut te sequerentur, cum parum abesset quin mortuus esset? Deinde ex Euripide hæc cecinit: 'Male quam positum est in more apud Græcos! Cum exercitus tropæa de hostibus ponit,' &c. Adhæc Dionysius: 'Desine,' inquit, 'o paterculæ, ista loqui, ne te eodem iste, quo Clitum, malo afficiat.' Jacobus Nicolaus Loënsis Miscel. Epiph. v. 17. sugillat Curtium, quod hunc locum Eurip. male expisserit: sed ille, iudicio Popmæ, non animadvertisit Intercipit hic significare totum capi, ut exponit Donatus in illo Terentii Eunucho i. 1. 'quod nos capere oportet, hæc intercipit.' Freinsh.

§ 29 Nomina inscriberent] Inscriventur vulgo. Porro versuum, quibus hoc dicitur, habes initium apud Plutarchum in vita Alexandri, et est tale: Οἷοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται reliquos petendum censeo, aut ex ipsis Euripidis, cuius mihi hic jam codex ad manum non est, Andromache, aut ex xxviii. 22. Variarum Lectionum P. Victorii, ubi etiam Ciceronis illud in eamdem sententiam ex oratione pro Marcello adducitur, 'bellicas laudes communicari cum

multis. *Modius.* *Regum nomina]* Regum vocabulo etiam ceteros imperatores intellige: falsum enim, regum tantum, non etiam aliorum prætorum nomina tropæis inscribi. Unicum ex plurimis exemplis adducam, alias etiam observatu dignum. Polybius II. 2. &c. narrat, cum Ætolii Mydionios obsidione premerent, jamque dies instaret, qua novum pretorem creari oporteret, enim qui hactenus res administrasset petivisse, ‘ut capta urbe, et prædæ administratio, et armorum (tropæi) inscriptio sibi tribueretur:’ alios, maxime qui eum honorem peterent, contra nisos, æquum cenenisse, ut ejus illud decus foret, quo imperante occupari urbem contingeret: tandem placuisse ‘Ætolis, ut futurus Prætor jns prædæ administrandæ, et arma inscribendi, cum priore communicaret.’ Interim insperato subsidio liberati Mydionii, cum Ætolos cum clade rejecissent, tropæumque de iis statuere vellent, cognito eorum consilio, itidem decreverunt, ut et præsentis Ætolorum prætoris nomen exprimerent, et successoris ejus. *Freinsk.*

§ 31 *Senioresque]* *Senesque vulgo,* quod non notasse, nisi ejus occasione Justini locum emendare in animo esset. lib. xi. ait: ‘Et reges stipendiarios conspectioris ingenii ad commilitium secum trahit, seniores ad tutelam regni relinquit:’ ubi non *seniores* sed *seignores* omnino legendum, qui non credet, eum ego non miror, si de ceteris meis conjecturis dubitabit; nam quo pacto ibi poterit habere locum vox ‘seniores,’ cum post pauca sequatur in eodem Justino: ‘Cum ad tam periculosum bellum exercitum legerit, non juvenes robustos, nec primum florem (sic enim hic quoque legendum est, non ut vulgo, primo flore) ætatis, sed veteranos pleroque etiam,’ &c. *Modius.* *Juniores senesque]* Juniores pro Alexandre ejusque rebus gestis pug-

nabant, seniores pro Philippe; quovis ad spem ætatem summam gloriae trahente: et sane non facile dictu fuerit, quorum sententia standum putes. Pro iis que max sequuntur, *orta contentio est et Rex*, melius reasibas ex manusc. *orta contentione rex, &c.* *Freinsk.*

§ 32 *Eorum omittente]* Si me audis, scribes, nihil eo remittente. Acidalius. *Nihil eo remittente]* Sic olim legit Acidalius; quo nec viso idem conjectimus: et Raderus expressit. Ceterum assentior Plutarcho cap. 71. de Discrim. Adulat. et Amici: ‘Non tam ebrietatem fecisse, quod ita graviter commotus Cliti objurgatione fuerit Alexander, quam quod multis coram testibus eam usurpavit:’ si tamen addas, quod Curtius hic notat, obstinatam ejus pervicaciam, et continuationem odiosissima cantiunculae. *Freinsk.*

§ 33 *Thebarum excidio]* Quod memorant Plutarchus in Alexandro cap. 20. et Demosthene cap. 32. Arrianus I. 8. 15. Polybius IV. 28. Justinus XI. 4. 7. Diodorus XVII. 9. &c. *Freinsk.*

§ 34 *At victoria majus premium]* Membranæ, at cum victoria arbitrium magis præcipuum fuerunt, &c. unde qui nostra meliorem lectionem eruit, hic erit mihi magnus Apollo. *Modius.* Apollo igitur ego, qui erui, nam magnus audire non affecto, cui satis hinc Apollinem factum. Extra jocum, non tibi videor egregie vestigia secutus ejus scripture? *At cum victoria arbitrium (vel arbitrum) agis, præcipuum ferunt præmium, qui procacissime patris tui memoria illudunt.* Ita mihi credas, lector, ita faveas novo vati, ut haec verior omnino, non tamen melior lectio; de qua judices tamen omnes cupio legitimos Apollinis veri Mytatas. *Acidalius.* *Quam vict. arb. agis]* Recepit omnino lectionem Acidalii, quam ex membranis eruit, quæ sic habebant: *At cum victoria arbitrium magis præcipuum fuerunt;* unde Mo-

diss fecit, *At victoris magus præmio ferunt, quem deinde secuti sunt editores: ego cum Radero sequor Acidalium.* Freinsh. Sic supra v. 1. 19. ‘Antipater, qui probe nosset spiritum ejus, non est ansus ipse agere arbitriae victoriae.’ IV. 4. 12. ‘Occupant liberum mortis arbitrium.’ Snak.

§ 35 *Miki adtribuis*] Ut mos principum invisos sibi periculis objectandi. Vide Grut. Disc. in Tacit. cap. 35. Freinsh.

Toties rebellem] Ter rebellaverat, antequam Alexander Indianam ingredetur. In summaris lib. XVII. Diod. legitur Σορδιανὸς τὸ δεύτερον ἔχειρόστορε, et mox ἀπόστασις τρίτη Σορδιανῶν. Cellar.

§ 36 *Atharias*] In hoc quoque nomine variatur. Ne de aliis dicam, in Nostro ‘Adarchias’ lib. v. scribitur: ‘Primus omnium virtutis causa donatus est Adarchias senior.’ Sunt et alia consimilia his nominis, que nescio an unius omnia eadem: lib. VII. initio ‘Apharias’ quidam, lib. vi. ‘Ataras’ alias nominatur: in quibus non abest, quin confusio aliqua sit ac turba. *Acidalius. Atharias*] Diodorus XVII. 27. in genere veteranis hoc tribuit. De nomine Atharie dictum supra ad v. 2. 5. est et Ataras supra vi. 8. 19. quem pro eodem hoc nomine habeo. Freinsh.

§ 37 *Avunculum tuum*] Alexandrum Epiri regem intelligit, cui cognomenum Molosso (hoc est Epirotæ) fuit. Is bellum pop. Romano facturus, cum in Italiam transiret, dixit se quidem ad Romanos, quasi in ἀνθρώπων, Macedonem ire ad Persas, quasi in γυναικῶν, ut tradit A. Gellius XVII. 22. *Popma*. Dictum id Alexandri etiam alludit prior Curtio Livius IX. 19. 11. ‘Nam ille sæpe, etiamsi prima prospere evenissent, Persas et Indos, et imbellem Asiam quæsisisset, et cum feminis sibi bellum finisse dixisset: quod Epiri regem Alexandrum mortiferu vulnere ictum dixisse ferunt, sor-

tem bellorum in Asia gestorum ab hoc ipso juvene cum sua conferente.’ Jamdudum enim Græcis innotuerat, homines Asiaticos molles et ignavos esse. Ergo apud Lucian. in Dialog. 12. Mortuorum, Hannibal; item Dialog. 14. Philippus patet objiciunt Alexandro facilem ex imbelli genere victoriam; quorum bic etiam Clearchi exemplum suggerit, quo duce decem millia Græcorum ingentes barbarorum copias propnlsaverint, qnam rem Xenophon secundo et seqq. libris Ἀράβων. prolixè et disertissime narrat. Sed et jam ante ad Thermopylas Xerxis ‘agmina palam fecerunt, se quidem multos homines esse, at paucos viros.’ Herod. VII. 210. quod dictum paucis mutatis ipsi Xerxi tribuit Front. Strateg. IV. 2. 9. Feminarum autem vocabulo imbelles et timidos notant, quod eas natura his ingenii corporibusque fecerit. Silius XIV. 130. de Siculis Romano militi occurrentibus: ‘Femineum credas mariibus concurrere vulgum.’ Inde legitur Sesostris Ægypti rex, domitis longe lateque gentibus, tropæa in quibusque finibus erexisse, membris mariibus insignia, ubi fortiter repugnatum esset; alia feminineis. Herodot. II. 102. Inde contumeliam caussa virorum nomina frequenter detorta reperiuntur in muliebrem terminacionem: in qua re constitisse Messalini scomma in C. Cæsarem, ut nimirum Caiam Cæsarem pro Caio vocaverit, haud vana, ni fallor, conjectura deprehendi ad Tacitum VI. 5. 1. Quem locum quasi data opera lucentissime exponit par Luitprandi acumen in eunuchum exercitui Græco præpositum, in ejus legatione ab Othonibus ad Nicephorum: ‘Cui exercitui, ut puto, ad contumeliam vestram, hominem quandam, sed quandam eo dixi, quia mas esse desiit, mulier fieri non potuit, præposuit.’ Ubi vides idem latere in his

verbis ita conjunctis ‘homo quædam;’ quod in illis Messalini ‘Caia Cæsar;’ illaque Taciti, ‘quasi incertæ virilitatis,’ paulo pluribus hic explicari. Sic apud Josephum Antiquit. xiv. 28. Sosius regem Judæorum pro ‘Antigono’ vocat ‘Antigonam:’ apud Simocattam III. 8. Varamus Hormisdæ dux, a quo missis feminine vestibūs pavoris insimulatus fuerat, regi suo par referens, eum in epistola ‘superscriptione Chosroæ non filium, sed filiam, infami irrisione nominat.’ Eiusdem fariæ est ingeniosum apud Ciceronem de Orat. II. 68. ‘Cum Q. Opimus consularis, qui adolescentiis male andisset, festivo homini Egito, qui videretur mollior, nec esset, dixisset, Quid tu, Egilia mea? quando ad me venis cum tua colu et lana? Non pol, inquit, andeo: nam me ad famosas vetuit mater accedere.’ Freinsh. Sunt tamen qui tam Nostrum, quam Gellium et Justinum lib. XII. parachronismi insimulant, quasi Epirote expeditio ante Macedonis Asiaticam contigerit, quod ex annis per consules a Livio designatis elicunt. Vide Ortelium et Proustium in citatum locum Gellii. Adidunt Plut. de Fort. Rom. I. extr. cuius sententiam ad x. 1. 18. adnotabimus. *Cellar.*

§ 38 *Temere jactis*] Littera una addita explevi posteriorem vocem, cum antea legeretur, *temere actis*. Param, ut mihi sane videbatur, arbitror, et tibi, lector, recte. *Modius*. *Temere jactis*] Ita melius cum quibusdam MSS. quam cum vulgo, *actis*. Freinsh.

§ 39 *Rex pressit*] Inclementer abjecerunt voculam *rex*, quam adjungi verbo sequenti æquins erat, ut *repres sit* scriberetur. *Acidalius*.

§ 40 *Jurgantes*] Nihil hic jurgio loci: substituo *urgentes*. *Acidalius*. Optime juncta sunt hæc, *jurgantes monentesque*; nec adsentior *Acidalio* rescribenti *urgentes*. Freinsh.

§ 41 *Violentiam*] Ad blanditur qui-

dem nonnullorum MSS. lectio, *violentiam*, quæ deinceps editiones invasit; sed recte restituit Freinsheimus *violentiam*, licet ejus non admoneat: sic enim paulo ante describitur p. 34. ‘Non vino modo, sed animi prava consuetudine.’ *Snak.*

Defensum] Monet hic locus, ut in hac historia corrigam insignem illum Orosii III. 18. Clitus ‘cum in convivio, fiducia amicitiæ regiæ, adversus regem, sua opera patri Philippo præponentem, memoriam patris tueretur, ab offendo frustra rege venabulo transfossus, commune convivium moriente cruentavit.’ Vides in nonnullis diversum abire a Curtio; tum omnia in Alexandri invidiam intendere. Sed ista mitto: illud autem, ‘ab offendo frustra rege,’ ineptum est: fuit, ‘ab defenso;’ quod mutavit, qui historiam defensi ad Granicum ab Clito regis hic tangi non animadvertebat. Freinsh.

§ 42 *Attali cædem*] De hoc Attalo in supp. I. 7. 8. et de cæde ejus n. 10. Item ad VI. 9. 18. diximus. *Cellar.*

§ 43 *Quantum vix sobrium*] ‘Οτι δύοι κακοίς ἐν τῷ τότε θρηνέοντος ἀνθεῖσεν αὐτὸν, δρυῆς τε καὶ ταρούλις. Quod secum temporis duobus viis obnoxium declaravit, iræ et ebrietati. Arrian. lib. IV. *Cellar.*

Enimvero olim mero sensibus victis] Td olim observandum ponit hic pro præsenti tempore: habet haec vox variam significationem, et nunc pro longi temporis intercapidine, nunc pro ante, ut hic, etiam accipi, et infra cap. 12. potest: jam ante ebrius: nunc pro nuper, nunc pro futuro. Quarum significationum exempla et testimonia compluria lexicographi adducunt, quos videbis. *Raderus*. MSS. enimvero olim mero: bene; ut VIII. 5. 22. ‘Elicuitque iram Alexandri, quam olim capere non poterat.’ Et ibid. 6. 1. ‘In Callisthenem olim consumacim suspectum pervicacioris iræ fuit.’ *Heinsius*. Vide ad IV. 7. 1.

Mirandum est, hanc vocem sineulla admonitione a Freinsheimio hic prætermissam, quam ejus in Indice memorerit, ut etiam hic ita legisse videatur. Ideoque nos revocavimus. *Snak.*

§ 44 *Quam tanto] Quam tacito membranæ; minus recte. Modius.*

§ 51 *Clitum esse et convivio exire]* Aristobulus apud Arrian. Clitum in culpa fuisse asserit, quem cum portam trans muros et fossam arcis Ptolemaeus Lagi repente subduxisset, denuo reversus, ac se Alexandro illum inclamanti nomine offerens: ‘En tibi Clitum, quem petis, o Alexander,’ inquit. Meminere hujus cœdis Cicero lib. iv. Tusc. Qu. et Senec. de Ira lib. iii. ‘quæ Alexandrum,’ ut Val. Maximus verbis utar, ‘propemodum cœlo diripuit, qui, victor omnium, vino et ira vicius est.’ *Popma.*

§ 52 *Hasta transfixit]* Orosius iii. 18. ‘venabulo transfossum’ facit; quidam apud Arrian. iv. 2. 9. ‘hasta;’ alii ‘sarissa:’ Séneca de Ira iii. 22. 8. ‘lancea.’ Plutarchus cap. 92. αἰχλή vocat. Sed δοράτος Lucian. in Dial. Mortuor. xiv. *Freinsh.*

I nunc] Irrisionis formula. Virg. En. vii. vs. 425. ‘I nunc, ingratias effe te irrise periclis.’ Séneca Ep. 88. ‘I nunc, et vitam longam esse nega.’ *Cellar.*

Ad Philippum] Pal. 1. una voce auctor, *ad Phil. pergēm*: forte fuit *ad Philippum regem*; quippe quem præfers Alexander regi. Illis, i nunc, &c. respicit Curtius Virgilium ii. 547. ‘referes ergo hæc, et nuntians ibis Pedilæ genitori: illi mea tristia facta, Degeneremque Neoptolemum narrare memento.’ Affinia sunt Marcelli accusatoria ista in Thraseam apud Tacit. xvi. 28. 6. ‘Non illi consulta hæc, non magistratus, aut Romanam urbem videri. Abrumperet vitam ab eacivitate, cuius caritatem olim, nunc et aspectum exuisset.’ *Freinsh.* A librariis illud *pergēm* est, qui non

viderant imperativum *I*, nam id docet lectio Voss. 2. qui omissa imperativo de se subjungit et explet, nunc ad Philippum, et Parmenionem, et Attalum perge. *Snak.*

CAP. II. § 1 *Sed tractata]* Videntur scripti libri magis inclinare eo, ut legimus, non sed, sed sicut. Modius. *Tractata perpendimus]* Gnome insignis, quam eamdem a Menandro expressam ad Tacitum Taciti Salus notavit, dignam cum ipsa Taciti iterum hic notari, ut et Curtii cum iis, et haec cum Curtii contendantur, lucem a se invicem lucraturæ universæ. Menander, ut Stobæus citat: Οὐδεὶς ἔτρεισθε ἐκαπράνω τόσον Ἀμαράντες τὸ μέγεθος, δυτερον δὲ δρός. Peccando molem nemo peccati videt; Comissa demum mente sera perspicit. Tacit. xiv. 10. 1. ‘A Cæsare perfecto demum scelere magnitudo ejus intellecta est,’ &c. Quid autem ni Lipsii etiam ipsius adscribam? non hercule venuste minus elatam, et quam sprevisse sane cuivis nefas, religio antem mihi sit vel præteriisse. Ille ibidem, ‘Currimus ad scelus præcipites, quod, sedente impetu, veris mox pretiis aestimamus.’ *Acidalines.*

§ 2 *Immodica libertate]* Haud postremi nominis politicus, de Jure Maj. iii. 18. hoc interpretatur de Alexander, qui sit abusus licentia absoluta: ita invertitur quasi ex proposito Curtii sensus. Fraudis forsitan fuit, quod in quibusdam impressis sic distinguitur: Videbat tunc immodica libertate abusum. Sed alioqui egregium, &c. Ut videoas una sœpe distinctiuncta lucem afferri toti alicui periodo. Sic apud Cæsar. de Bell. Civ. iii. 18. f. dist. ‘Bello perfecto ab iis Cæsar hæc dicta cognovit,’ &c. Vide Indicem, in ‘Distinctio.’ *Freinsh.*

Rex] Hoc emphatice dictum accipe: rex quum esset, carnificis operam exercuit. *Idem.*

Vino pole] Vulgo, vino poterat impunitari; sed quid in illo modo scribereim,

cum ita esset in membranis perscriptum? *Modius.* *Vino imputari]* Recurre ad illum locum vi. 11. 28. de Hege-locho, utrumne vino gravatus effudisset illa. Et quæ nos ad epigramma 25. *Martialis*, quod Procilio inscribitur lib. i. *Raderus.* Quæ vino poterat imputari, nefanda cæde] Unde *Themistius* Orat. v. de Cliti cæde eleganter, Καὶ οὐκ ἡμέντοι ('Αλέξανδρος) οὐν τὸν οἶνον, ἀλλὰ στόχηρον. Non vino vinum, sed ferro vindicavit. Nam lubricum lingue temulentiae daundum fuerat; sed et ipsum Alexandrum temulentia ad cœdem impulit. *Loccen.*

§ 3 *Penitentiam*] Quo nomine laudat Alexandrum *Arrianus* iv. 2. 11. 'Quod statim maleficii penitentia ductus fuerit:' et vii. 5. 21. 'Id soli ipsi inter veteres reges tamquam eximium ac genuinum quiddam adscribit. Plerique enim, tametsi alienus delicti consciæ sibi sint, tuentes id ut recte factum, obtegere culpam suam putant: inique statuentes,' &c. *Freinsh.*

Solitudo exciebat] Antea legebatur, solitudo excipiebat, quod nihil hic verbum est: dicit *Curtius*, solitudinem Alexandrum movisse, ut etiam magis facti pœniteret, quippe cum nemo eum consolaretnr. *Modius.* Nescio an ita scripsert *Curtius*, cui fere ea dicuntur exciri, quæ evocantur cum difficultate, obstantibus quoquo modo ut quæ queruntur. At Alexandri pœnitentia erat parata, modo libertati ejus nil obstaret. Libri alii habent excipiebat, unde suspicor exhibebat scribendum. *Schefferus.* Conspirant codices in voce excipiebat, nec illud tam nibili verbum, nec ulla alia frequentior apud Nostrum, varia etiam significatione, simili fere lib. vi. 'Ut primum instantibus curis laxatus est, excepero eum voluptates.' *Phædr.* i. 12. 'Silva tum exceptit serum.' et si velis pro pertrahere, ut sit quasi ex venantium insidiis confidere, vide *Phædr.* i. 11. 'fugientes Ipse excepte-

ret' et ibid. doctissimas notas. Adde et Indicem Nostri. *Snak.*

§ 4 *Ergo hastam*] Scripsit *Janus Gruterus* ad illum *Taciti* locum xv. 36. 3. 'Faciunorum recordatione numquam timore vacuus,' nobile caput, cui fecit hanc inscriptionem: 'Conscientia eis pro poena, qui supra poenam:' ubi plurima ex nobiliissimis scriptoribus de faciunorum conscientia, quem ego locum indigit tantum, non transcribo, quia prolixissimus est, sed totus tamen hoc facit: quem ipsum *Curtii* locum a *Grutero* preteritum miror, cum vel maxime ad institutum faceret, et interim alia ex eodem producat. *Raderus.* Collegit ejus generis plurima *Arnisiens* de Repub. ii. 8. 9. 4. &c. *Freinsh.*

§ 5 *Personante regia*] Ita hic quoque de conjectura scripsi, cum in editionibus non bene esset personans regia. *Modius.*

Ne se tanto dedecori superstitem esse paterentur] *Arriannus* lib. iv. scribit, quo minus cœdis puderet, *Anaxarchum Sophistam* ab amicis accersitum ad eum venisse, cumque in lectulo jacentem, ac suspirantem offendisset, oborio risu dixisse, Ignorari a mortalibus, cur sapientes *Justitiam Jovi* assidentem fecerint: id enim ab iis ea ratione excogitatum, ut quid ab ipso Jove decerneretur, id justo factum putarent. Oportere igitur, quæ a magno rege fierent, justa existimari; primum quidem ab ipso rege, deinde a ceteris mortalibus. Quæ cum dixisset, Alexandrum, tamquam vera essent, non nihil moerore relevatum. *Curtius* a *Callisthenè* revocatum ad vitam refert, cum interfecto Clito Alexander mori perseveraret, tamquam sibi hand amplius honestum foret inter homines vivere, qui amicum hominem vita privasset. Vere *Demetrias Epicus* poëta: Ζεὺς ἀτιμήσωτες, ἀποφθίμευον γῆγοῦσι. Oderunt vitam, quem mox post funera querunt. *Popma.*

§ 6 *Inter has preces tota nox extracta est]* Iterum editiones, *In has preces tota nox exacta est:* male prae nostris. *Modius.* Recte Modius extracta. *Noster aerepe: sic viii. 6. 14.* ‘Ludi etiam convivales extraxere tempus.’ Ibid. n. 17. ‘Revocatisque amicis in horam diei forme secundum extraxit convivii tempus.’ Et plura in Indice. *Heinsius.*

Anniversarium sacrificium] Arrianus iv. 2. 5. ‘Diem quemdam apud Macedones Baccho sacrum esse ferunt, atque Alexandrum quotannis eo die Baccho sacrificare solitum, tum temporis neglecto Baccho Dioscuris sacrum fecisse.’ Aliam rationem designat Plutarch. cap. 21. ‘Admissum per temulentiam in Clitum facinus, illamque contra Indos Macedonum ignaviam, quasi rudem relinquentium expeditionem anam et gloriam, ad iram et invidiam retulit Liberi patris:’ nempe quod patriam ejus, Thebas, evertisset. *Freinsh.*

Statuto] MSS. fere statu, quod etiam multas occupavit editiones, et forte non male; nam sollemnis ille dies sacrorum *status dies* dicebatur. Flor. i. 18. ‘Et statu quodam die per medianas hostium enstodias Fabium Pontificem ab arce demisit, qui sollemne sacrificium conficeret:’ ut erant *stata sacrificia*, de quibus vennissimus Naso Fast. i. 310. ponit, ‘Suos ad stata signa dies.’ Idem ibid. vs. 660. ‘quid a fastis non stata sacra petis?’ Vide Festum Pomp. et ad Nostrum vi. 3. 7. Iterum viii. 9. 18. ‘Mundus statas vices temporum mutat:’ ubi et editi et Meti. quidam etiam ‘statutas’ inferciunt. *Snak.*

Iram Dei fuisse] Ridiculum est, sa- teor, ant putidum potius, hoc me monere; sed tamen ita emendavi, cum vulgo esset *iram defuisse*. *Modius.*

§ 7 *Amicorum animos]* Haud imme- rito erant attoniti tam recenti exem- ple infide et periculosum regnum ami- citie; quarum multa documenta re-

peries apnd Piccart. *Observ. Hist.* xiii. 9. idemque argumentum facun- de exsequitur Sejanus Euenkelii. Vi- de et Grutéri discursus in Tacit. cap. 38. *Freinsh.*

Terrenti alias, alias timenti] Mem- brauæ, terrenti alias timentique. Mo- dius.

§ 8 *Duo filii]* Miletii oppugnatio- nem Arrianus i. 6. 23. Plutarch. cap. 27. et Diodorus xvii. 22. exponunt, sed nullus filiorum Hellanices ullam mentionem fecit, contenti caput rerum, singularibus, quod plerumque fit, neglectis, attigisse. *Raderus.* Meminit tamen ejus rei eodem fere quo Curtius modo Arrian. iv. 2. 12. nisi quod locum, ubi occubuerint, non signat. *Freinsh.* Verosimile autem est in prima obsidione, rege presen- te, occubuisse, non in altera, qua post rebellionem duces Alexandri urbem receperant. Curt. iv. 5. 13. *Cellar.*

Occubuere] Addunt vulgati codices mortem; nec refert absit an adsit, etsi ego abesse malim. *Modius.* Et ego mehercule quoque malim. Nisi i. iv. item sit: ‘Ante oculos sui quisque regis mortem occubere ducebant egre- gium.’ Ipsa sane phrasis non ubique, sed nec temere alibi prompta, ne in poëtis quidem: apud hos ‘occumbere morti’ memini; ‘mortem’ non recordor: ‘oppetere,’ ‘obire,’ cum eo casu trita; cum ędem hoc verbum durius est omnino, neque facile Cur- tius usurparit. *Acidalius.*

§ 9 *Servatorum]* Unum Clitum in- telligens, pro recepta loquendi con- suetudine, plurali uitur. Sicut plane apud Arrian. iv. 2. 12. φούρα τε τῶν φίλων, amicorum interfectorum, se ap- pellat, cum præter Clitum neminem ex amicis interemisset. Ita Livius ix. 18. 3. *Freinsh.*

§ 12 *Jure interfictum]* T. Popma (ad num. 5.) simpliciter refert, ideo Justitiam Jovi adsidere dixisse Anax- archum, quod quidquid ab Jove fieret, recte factum existimandum esset.

Ita quæ a magno rege fierent, iusta putanda. Sed non tantum voluit Anaxarchus, quæ a Rege fierent, iusta existimanda, sed ab illo rege, qui Jovis filius esset. Hæc enim erat potissima energia, et vis persuadendi, qua usus Anaxarchus. Vide Diogen. Laërt. in Anaxarch. *Loccen.* *Jure imperfectum*] Præcipno instinctore Anaxarcho, ut testatur Arrianus iv. 2. 14. cujus verba bona fide referentem Popmam non opus erat reprehendi. Dixit enim Anaxarchus, ‘fingi Justitiam Jovi adsidere, quia quidquid a Jove decernitur, id juste factum esse censeri debeat: oportere igitur, quæ a magno rege fierent, iusta existimari:’ nimirum quia regis potestas atque etiam nomen in primis tribuebatur Jovi, Anaxarchus alios quoque magnos reges eodem jure censeri æquum putabat: quod vel ex Plutarchi Themist. cap. 48, colligas: nec ulla est suspicio, eum restringi hæc voluisse ad eum tantummodo regem, qui Jovis filius esset. Nec sane pro hac interpretatione unum verbum in Diogenis Anaxarcho. Eodemque modo refertur id apud Plutarch. c. 5. ad Princip. indoctum: ‘Anaxarchus, Alexandrum consolans ob Cliti cædem animi se angentem, aiebat, Jus et Fas Jovi adsidere, ut quidquid rex (nimirum quilibet absoluta potestate præditus) agat, id fas justumque putetur.’ Et in Alexand. cap. 93. καὶ τὸ πρᾶχθε δὲ τοῦ κρατοῦντος θεμάτον· quidquid agatur a dominante, justum esse. Quam insanam consolationem, omnibusque istis locis merito explosam, postea Athenienses convertit videntur in adulationem Demetrii Poliorcetæ. ‘Scivernt’ enim, ‘videri pop. Atheniensi,’ quidquid jussisset rex Demetrius, id et apud deos fas, et jus apud homines esse. Plutarch. Demetrio cap. 29. Ceterum Curtius infra viii. 8. 22. a Callistheno revocatum ad viam Alexandrum scribit, nulla Anax-

archi mentione; quod quomodo concilie, discas ex Plutarcho Alex. cap. 93. nimirum et Anaxarchum quo dictum est modo eum erexit; et Callisthenem, ‘placida et modesta oratione.’ *Freinsh.*

§ 12 *Sepultura prohibiti*] Quasi damnatum et jure occisum, quæ summa apud Græcos ignominia, caruisse sepultura: nam ἀνέρχεται, tyranni, proditores, et hoc infame et execratum genus hominum sepultra prohibebantur, quod ex variis scriptoribus testatur Alexander Neapolitanus vi. 14. *Raderus.* Adde notam supra ad iii. 2. 19. *Freinsh.*

§ 14 *Xenippa*] Nec ista Xenippa usquam extra Curtium reperienda, ab nullo geographo, scriptore, historico consignata vel expressa. Fides tota penes Curtium est, qui haud dubie ex Græcis auctoribus, qui hodie desiderantur, hæc Xenippa accepta in suo volumine posuit. *Raderus.* Græcum nomen a Macedonibus procul dubio impositum, sed cui regioni, prorsus incertum, quod nemo Geographorum aut Historicorum, præter nostrum Curtium, ejus usquam mentionem fecit. Sogdianæ partem fuisse, ex nexus historiarum suspicari licet. *Cellar.*

§ 16 *Desperatio venie*] Maro *Aen.* ii. 354. ‘Una salus victis nullam sperare salutem.’ Redi ad eum locum, et simul ad Veget. iv. 25. Stewechinum ad eundem locum, Frontin. ii. Strat. 6. rursum ad illa Vegetii iii. 21. *Raderus.*

§ 19 *Naura*] Apud Arrianum iv. 3. 17. est Naulaca, statim post Spatamenis cædem. Apud alias quidem nihil prorsus de hoc nomine. *Glaresus.* At ego apud Arrianum in Erythræi maris periplo lego hanc versionem: ‘Deinde Naura et Tyndis, prima seu maxima Limyriæ provinciæ emporia.’ Tyndis autem est Ptolemaeo civitas et fluvius intra Gangem in India, sicut et Naura regio Arria-

ne videtur intra Gangem, ut magnopere dubitem, utrum hic non sit potius cum Glareano *Nautaca* legendum, de quo loco etiam Arrianus infra, non certe multum a Bactris et Maracanda remoto. Faverit etiam hunc scriptorium codex Constantiensis Ms. qui *Nauta* habet pro *Nautaca*; ultima credo syllaba amissa vel omissa. (Proxime accederet Aldus, qui *Nautiam* habet) Strabo lib. xi. *Syssimithris* petram in Bactriana constituit. Bactriana autem cis Indum, nec intra nec extra Gangem est. Limyrica autem est in India Austrum versus, ut ex periplo Arriani intelligi potest. Servo tamen *Naura*, quam scripturam et Alex. Neapolitanus i. 24. et Tiraquellus agnoscit, quamvis apud Alexandrum vitiouse sit scriptum *Maurus* pro *Nauros*, quorum regio juxta Bactrianos est. Arrianna lib. iv. 4. 1. hanc petram in Paratacius intra Bactrianam collocait. Itaque 'Nautacas' aliam provinciam apud Scismum xvii. et Arrianum reperio. Arrianna autem iv. 4. 1. hanc petram, ejusque dominum, communis nomine 'Chorianem' appellat. Hunc Chorianem Strabo lib. xi. cum Curtio 'Syssimithrem' vocat. *Raderus*. Neque hujus regionis apud alios occurrit commemoratio. Oportet vero etiam circa Bactrianam Sogdianamque fuisse saltem partem alterutrius. *Celler.*

Coire cum liberis] Quod Curtius referit in Naura regione cum parentibus stupro coire moribus permissum, ad id respicit Ovidianum illud: 'gentes tamen esse feruntur, In quibus et nato genitrix, et nata parenti Jungitur, et pietas geminato crescit amore.' *Popma.* *Coire cum liberis]* Infandum scelus, et per quod jure gentium incestus committitor. I. fin. de R. N. sed viderit ibi Paulus, quid appellat jus gentium. Ecce enim quod non merito quidem abhorremus, probabatur Arabibus, Persis, Assyriis,

Parthis, Medis, Egyptiis, Phrygibus, Galatis, *M*hiopibus, Indis, Scottis, Hibernis, Naura regionis incolis, Nomadibus; ut ex variis auctoribus ostendit Tiraquellus leg. Connub. vii. 30. 32. 33. et Alexandri Dies Genial. i. 24. Quibus accedunt haud pauci ex incolis terrarum recens repertarum. Eo respicit Ovidianum illud Met. x. 331. 'gentes tamen esse feruntur, In quibus et nato genitrix, et nata parenti Jungitur.' Euripides in Andromache vs. 173. τοιούτον τὸν τὸ βαρθαρόν γένος, Πλατῆ τε θυγατρί, ναῦς τε μητρὶ μίγνυται, κ. τ. λ. Orosius i. 4. a Semiramide hunc morem introductum ait. Theodoreetus contra Graecos Orat. 9. de Legib. ait, Persas ex Zarade cujusdam instituto matribus misceri. Quem Theodoreetus Mopsuestias apud Photium Cod. 81. appellat 'Zasradem:' Agathias lib. II. de Bello Goth. 'Saradem,' quo nomine etiam Zoroastrem vocari affirmat. Apud Persas autem incessum eam consuetudinem aliquando vignisse, præter citatos a Tiraquelle, certum est ex Minutii Octavio, Chrysostomo de Virg. cap. 9. Juliano Imp. apud Cyrillum lib. iv. Gregor. Nysseno in Epist. contra satnam, Eliano Hist. Anim. III. 47. et Tatiano contra Graecos fol. 283. Philone de Special. Legib. Machlyes et Auses eodem more pollitos fuisse facile est colligere ex Herod. IV. 180. item Garamantas, ex Plinio v. 8. Lactantio III. 21. Aristot. Polit. II. pr. Platone de Rep. v. et Solino cap. 43. 'Chaldaeos' ex Cæsario apud Glyeam et Cedrenum in rebus Alexandri. Sed et Macedones suspecti sunt Tertulliano Apologet. cap. 9. f. Apud Laërtium Pyrrho hac consuetudine et aliis similibus demonstrat, 'idem aliis bonum, aliis malum putari.' Quomodo et Cornel. Nepos Proœmio: 'Non eadem omnibus esse honesta atque turpis, sed omnia majorum institutis judicari.' Eodemque

sensu Artabanus in Plutarch. Themist. cap. 46. Summus gentilium Philosophus Ethicor. I. 3. Τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια τοσαύτην ἔχει διαφορὰν, διότε δοκεῖ νόμος μόνον εἶναι, φύσει δὲ μή. Quorsum hæc? ut nempe constet, certos indubitatosque bonorum et malorum fines constituere, non esse naturæ, sed gratiæ. Freinsh.

§ 20 *Is armatis*] Qui illud is ita perscriptum in membranis reperrant, ut s quoque i non valde dissimile esset, putarunt numerum designari, reposueruntque in omnibus editionibus, *duobus millibus armatis*. Accumen hominum specta! Modius.

Tergo petra cladebat] Editiones, qui terga petra cladebat; plane inepte. Hoc enim dicit Rufus, hinc amne, hinc petra clausas fuisse fauces regionis, quas occupaverat Sysimithres. Modius. Bene alia Modius: unum ei excidit. Terga relinquere debuit, ut non tergam petre, quo nihil ineptius, sed terga regionis intelligentur; et tamen ipsa vulgata, qui terga petra cladebat, non mala fortasse, imo et vera: si quæ deinceps sunt consideras: 'Ad petram admovit exercitum: ceterum interveniebat fluvius coenitibus aquis ex superioro fastigio in vallem.' Acidalius. Tergo petra cladebat] Fauces regionis a fronte praeterfluens torrens, a tergo petra objecta muniebat: hæc vera lectio, quam frustra impugnant alii. Freinsh. In Palatino est, terga petra clausebant; in Bongarsiano et aliis, tergo petra cladebant. Suspicio itaque lectionem veram, terga petra clausa erant, vel terga petra cladebat. Scheffer.

§ 21 *Sed aditus specus*] Membranæ, sed aditum specus accipit: Lucem interiora nisi illato lumine obsunt. Quæ quid sibi velint divinare plane non possum; neque enim ariolandi artem umquam didici, tantum ex scriptura vulgata, quæ est, *Sed aditus specus accipit lucem: interiora nisi illato lu-*

mine obscura sunt: illud feci, quod vides. Modius.

§ 22 *Ac validas*] Consensum librorum secutus ita restitui; fecerant alii, munitas valida manus barb. tuebantur, non male, nisi quod Curtio suum abstulerunt sensum, qui æque bonus, angustias munitas ac validas barbari manus tuebantur; manus dixit, id est, vi et armis. Indicem vide. Freinsh. Forte delendum manu. Heinsius. Non quod vi aut sensu caret, sed quia jam proxime præcessit, et statim repetitur; nam et sic pro pugnando accipiunt. Florus III. 10. 4. 'Manu prælium restitut.' Snak.

§ 25 *Oxartem*] Nomen hoc mire confusum in Curtio. Legendum hic ex Plutarcho, Oxyarten, ad distinctionem 'Oxatris' et 'Oxyatris,' de quibus mox. Oxyatres est Persa hic, de quo hoc loco Curtius, qui auctor est Sysimithri, ut se dedat Alexander, quod et fecit ex animi quadam dejectione et desperatione. Unde et Alexandri hoc de eo dicterium; cum quæreret ex Oxyarte Alexander, qualis esset Sysimithres, ecquid animi haberet; Oxyartes vero respondisset, hominem esse ignavissimum; respondit Alexander: Λέγεις σύ γε τὴν πέτραν ἀλέσαιμον ἡμῖν εἴσαι τὸ γάρ ἀρχὸν αὐτῆς οὐχ ὁ χυρός ἐστι. Profecto tu petram nobis ostendis esse superabilem, quando ejus non est firmum caput. Hic ergo est ille Oxyartes. Oxyatres autem est pater Roxanis, quam in matrimonio habuit Alexander. De quo hoc libro; ubi pro 'Cobortannæ' lege 'Oxyatres;' (nullus enim ibi hiatus est, ut putat Rubeinus Elect. I. 29.) nam et ita vocatur lib. ix. et lib. x. (ubi pro 'Oxatris' 'Oxyatris' lege) Oxatres denique est frater Darii, de quo III. 11. Loccen. Oxyarten] Hoc nomen multis modis scribitur: nec enim puto diversa esse omnia ista, sed unum, Oxyartes, Oxathres, Oxyartes, ut apud hunc aut illum auctorem, solemni in

barbaris nominibus dabitatione, varie reperias. Interim unum illud nomen pluribus fuisse commune, non nego; idque cum aliis hoc genus accurate in Indice notatum invenies. Freinsh.

§ 26 *Ad augendam formid.*] Sæpius usurpatum, ut suadentes vim etiam ostentent, 'mistis precibus minisque,' ut apud Livium iv. 25. 19. quod Epist. 7. Plato vocat δέσμους μεμυγμένας ἀράγκας. Fecit idem Alexander supra vii. 11. 22. unde magis claret, recte me emendasse in Tacito xv. 27. 5. 'Simul ut consilio terrorem adjiceret, Megistanas Armenios, qui primi a nobis defecerant, pellit sedibus,' &c. Freinsh.

§ 28 *Morituram*] De fortissimis heroinis et mulieribus elegantem habes Plutarchi libellum. Raderus.

§ 29 *Unum precatus*] Mas. *inprecatus*. Forte, *unum id precatus*. Heinius.

§ 32 *Præsens ipsis*] Vulgo, operiri que præsentiam ipsis, supervenit, et victimis, &c. Modius.

§ 35 *Nobiles juvenes comitari cum soliti defecerant præter Philippum*] Fusius narrat Justinus xv. 3. 'Postea in India insectanti regi quosdam palantes hostes, cum a satellitum turba equi sui celeritate desertus esset, solus ei per immensas arenarum moles cursus comes fuit. Quod idem antea Philippus frater ejus cum facere voluisse, inter manus regis exspiravit.' Loccen.

Lysimachi] Qui postea regnauit, de quo proxime cap. 1. actum est. Cellar.

Appareret] Iterum vulgo, quod facile appareat: ineptissime. Modius.

§ 36 *Is pedes*] Justinus xv. 3. 11. de Lysimacho: 'In India insectanti regi quosdam palantes hostes, cum a satellitum turba equi sui celeritate desertus esset, solus ei per immensas harenarum moles comes cursus fuit. Quod idem antea Philippus frater ejus cum facere voluisse, inter

manus regis exspiraverat.' Simile Suetonius de Galba cap. 6. f. 'Campestrem decursionem scuto moderatus, etiam ad esedum Imperatoris per viginti passuum millia ecurrit.' Capitolinus de Maximino cap. 3. 'Ad pedes Imperatoris equitantis accessit. Tum volens Severus explorare, quantum in currendo eset, eqnum admisit multis circuitibus, et cum Imperator laborasset, neque ille accurrendo per multa spatia desisset, ait ei; quid vis, Threcince? numquid delectat luctari post cursum? Tum ille, Quantum libet, (inquit) Imperator.' De aliorum mirandis cursibus vide epistolam 59. Lipsii ad Italos et Hispanos. Nescio autem an de hac historia capiendus Elianus Hist. Var. x. 4. 'Alexander tertium quadringentis stadiis continuo itinere confectis, antequam quietem caperet exercitus, cum hostibus conflixit, et eos vicit.' Tertium reddidi illud τρὶς, quod est in textu, cum votula τετρα, ubicumque ponatur, ambiguum faceret sensum. Freinsh.

Per *D. stadia*] Iterum vulgo, per quinquaginta stadia: etiam possime. Cur enim hoc incredibile dictu est? Modius. Quingenta] Ex variis numeris hic visus est maxime consentaneus: essent millaria nostrata sedecim fere, minus triente. Freinsh.

CAP. III. § 1 *Dahas*] Legerem hic Gabas, ex Arriano; nisi infra Curtius eamdem vocem repeteret. Quamvis et ibi sic legi posset. Erant autem Gabæ Sogdianorum oppidum medium inter Massagetas et Indos. De Dacis vero nihil Arrianus in hac serie historiæ, nec huc faciunt. Loccen. Vide iv. 12. 6. vii. 4. 6. Cellar.

Numquam fatigata] Quod alias soleme. Lncanus II. 727. 'lassata triumphis Descivit fortuna.' Livius ix. 17. 6. 'Ut alios reges claros ducesque omittam, magna exempla casuum humanorum; Cyrum, quem maxime Græci laudibus celebrant,

quid nisl longa vita, sicut Magnum modo Pompeium, vertenti præbuit fortunæ?" Quod aspexisse videatur Seneca ad Marciam 26. 4. "Regesne tibi nominem felicissimos futuros, si matnrius illos mors instantibus subtraxisset malis? An Romanos duces, quorum nihil magnitudini deerit, si aliquid ætati detraxeris?" Sic intellige Tacitum xv. 6. 2. Freinsk.

§ 2 *Ægram fuga*] Nisi membranarum lectio, quæ est illa ipsa, quam expressi, tolerabilis visa fuisset, maluissem vulgatam recipere scribendo, ut sequitur: *quam ægre fugam et nova subinde exsilii tolerantem in omne crimen comitem trahet*. Modius. Damno hic membranns, quod vellem sæpius Modium fecisse, ne tot locis sine causa cusorum librorum veras lectiones pervertisset. Hic e vulgatis quam primum repone, *quam ægre fugam et nova subinde*, &c. Acidalius.

Comitem trahet] Quomodo Rhamdanius apud Tacitum Ann. XII. 51. Freinsk.

§ 4 *Et formæ profecto fiducia*] Leg. *proiectam*: supra VIII. 1. 33. "Non vi-
no modo, sed etiam animi prava con-
tentione proiectus." Infra VIII. 6.
13. "Simulque epulantium comitas
provexit omnes." VIII. 10. 15. "Non
divino instinctu, sed lascivia esse
proiectos." Sed et "profecto" alibi
videtas occurrere. IX. 1. 18. "Exerci-
tum Deorum profecto advenisse me-
morantes." Heinsius. Certe vox *pro-
fecto* non incommoda, eique sua con-
stat vis. v. 11. 7. "Indicium profecto
Patrona detulisse credebat." Terent.
And. iv. 2. "Hoc ego tibi profecto
effectum reddam." Ovid. Met. VIII.
72. "sibi quisque profecto Fit Deus."

§ 5 *Abire conspectu*] Editiones, ab-
ire e conspectu. Modius.

§ 6 *Eis fortuna*] Vulgo, his; neu-
trum Curtius voluit præ ipso: si ta-
men hoc saltem voluit, neque omni-
bus omissis sic potius scripsit, quam-
cumque *fortuna* fecisset sibi. Mortem

ded. esse leviorum. Neque tamen vel
hoc affirmato. Acidalius. De prono-
minis refectione adsentior; de dis-
tinctione mutata non item. Freinsk.
Eis fortuna] Forte, Deus et fortuna; ut Poëta, "Deus et fortuna recessit." Heinsius. Sic Ovid. Met. i. 21. "Hanc Deus et melior item Natura dimo-
vit."

§ 8 *Ferter*] Forte, desertur. Hein-
sius.

§ 9 *Gladium stringit*] Juditha si-
millimum facinus, similimoque modo
patratum, nisi quod illa sanctissima
herois hostem numinis et patriæ, hæc
amantissimum sui maritum, illa pie,
hæc impie, interficerit. Raderus. Sic
etiam Belides quinquaginta, una ex-
cepta Hypermnestra, viros suos occi-
disse leguntur. Ovid. Epist. Heroid.
XIV. Freinsk.

§ 10 *Sicut erat*] Elegans formula,
qua etiam Nepos XVI. 3. 2. usus erat.
Cellar. Vide Indicem. Snak.

Esse qua ex ipso] Iterum editiones,
adesse qua, &c. perperam. Modius.

§ 11 *Deplorandam contumeliam*] Ho-
nesto vocabulo videtur involvere vim
pudicitiam illatam; nam et sic accepit
Livius de Virginia, dupli sensu, al-
tero aperto de servitute, altero dis-
simulato de stupro. "Morte amitti
melius quam contumelia liberos," 11.
50. ludibria appellat Noster I. iv. 10.
27. "Num ludibria meorum nuntia-
tur es?" et clarus x. 1. 3. "Virgi-
nes et principes seminarum stupra
perpeccæ corporum ludibria defle-
bant." Vide Turneb. Adv. xxviii.
32. Snak.

§ 12 *Confederat notas*] Nota hic est
'lineamentorum qualitas,' ut appellat
Justin. i. 2. "qua inter se noscitan-
tur facies;" ut Noster VIII. 13. 24.
Val. Flacc. Argonaut. II. 466. "Pa-
riusve notas et nomina sumet Cum
lapis." Ubi Cl. Burmann. ad locu-
pleteum exemplorum congeriem more
suo conduceat. "Confundere" autem
in hac re frequens optimis scriptori-

bus.' Justin. *ix.* 5. 'Temporis spat-
tio confusa corporis linearienta.' Pe-
tron. *cap.* 108. 'Liquefactum per to-
tum os atramentum omnia lineamen-
ta confudit.' Sic Noster *vi.* 7. 18.
'Ceballinus ore confuso magnæ per-
turbationis notas præ se ferens.' Ade
de Petron. *cap.* 105. ubi Cl. Burman-
nus iterum multis subveniet. *Snak.*

§ 14 *Preditor tantis rebus]* Nisi qui-
dem somnians hæc consideravi, certe
ad eopol scio, rectius longe ita legi,
quam quomodo solent hactenus: me-
ritum ingens in aemet esse credebat,
quod transfuga et proditor, quique tan-
tis rebus, si vixisset, injecturus moram
fuisse, interfactus esset. Modius.

§ 15 *Vicit tandem]* Vulgo, vicit ta-
men; sed quis non continuo videat,
ita hoc esse mutandum, ut excusum
est? *Modius.*

Gratiæ meriti] Virg. *Aen.* *iv.* 539.
'Et bene apud memores veteris stat
gratia facti.' Cod. Fl. *meritis*, et in
hunc sensum Naso Met. *v.* 14. 'me-
ritissime hæc gratia tantis Redditur.'

Exemplar transferret] Sic Cicero
pro Deiot. *cap.* 12. 'Quæ est ista
tam impudens, tam crudelis, tam im-
moderata inhumanitas? Idecirco in
hanc urbem venisti, ut hujus urbis
jura, et exempla corrumperes, do-
mesticaque tua inhumanitate nostræ
civitatis humanitatem inquinares?'
Adde locum Philonis relatum infra
ad *viii.* 5. 6. Non paucas gentes ex
commerciali aliarum nationum corrup-
tas leges. In literis Sacris habes
Israëlitas apud Ægyptios, Babylo-
nios, Tyrios, et alios vicinos idolo-
latriam aliasque pessimas artes doc-
tores. Diu Græci Romanique sancte
frugaliterque vixerunt, postea paulatim
mores defluxerunt, paupertasque pe-
probrio haberit cœpit, luxurieque pe-
rigrinæ invictum malum, ad effemi-
nandos animos ab exercitu Asiatico
in urbem primum inventæ, mores infec-
tit; sicut aurum Persicnm fugato
Mardonio Atheniensium animos labe-
factavit, et dira tæbe infecit. Inde

illecebræ libidinum, et rerum secun-
darum luxus in omnem licentiani
grassati. Plura Alex. ab Alexandro,
Plinium *xxxiii.* 11. et *xxxiv.* 7. li-
cet consulas, et Liv. *xxxix.* 6. Val.
Max. Sallustium in exordio belli Ca-
tilinarii. (Florum *iii.* 12. 7. g.) He-
rodot. *i.* 155. narrat quomodo fortis-
simæ gens Lydorum Persarum con-
suetudine (imo potius fraude et arti-
bus) penitus fuerit effeminata. Inde
factum, ut multæ gentes, quæ cum
externis nationibus nihil habuere
commercii, mores incorruptos tue-
rentur. Documentum ex Cæsare
accipe, qui de Bel. Gal. *ii.* 1. de
Belgiis hæc prodidit: 'Horum om-
nium fortissimi sunt Belgæ, prop-
terea quod a cultu atque humanitate
Provinciæ longissime absunt, mini-
meque ad eos mercatores æpe com-
meant, atque ea, quæ ad effemina-
dos animos pertinent, important.'
Idem *ii.* 15. de Nerviis docet: 'Nullum
aditum esse ad eos mereatoribus,
nihil pati vini reliquarumque rerum
ad luxuriam pertinontium inferri,
quod his rebus relanguescere animos,
eorumque remitti virtutem existima-
rent.' Ab iisdem fere virtutibus cele-
brat Usipetes Germanos *iv.* 2. Si-
næ ad usque nostra tempora exteros
omnes e finibus suis excluserunt: ul-
timis hisce annis primum e nostra
societate Patres, dein Lusitani in
penetralia regni admissi, non ut
corrumperentur, sed corrupti emen-
darentur, et fines adversus Scythas
seu Tartaros defenderent. Plura in
hanc rem passim leges: hæc mihi
sub calamum venere. *Raderus.* De
Laconum ξενηλασι, seu peregrino-
rum expulsione, notum. De impiis ejici-
endis exempla dictaque similia sup-
peditant Ovid. Met. *viii.* 97. Cas-
siod. Var. *i.* 18. f. Cic. pro Deiot.
cap. 12. *Freish.*

§ 16 *Dataphernem]* Sic etiam ap-
pellatur supra *vii.* 5. 21. et Arrian.
iii. 6. 10. At hoc loco quidam Ma.
Phrataphernem legit; quod incertum

me fecit, an non supra quoque viii.
1. 8. pari commisso expulsus *Dataphernes* cesserit *Phraterapherni*. Tamen cum diligentius rēm inspicerem, di-versos fuisse reperi: hunc, de quo hic agitur, Spitamenis individuum socium, qui cum eo Bessum tradidit; illum autem Chorasmiorum principem, quem Arrian. iv. 3. 3. *Pharasanem* vocat, *Φαρασάνην*: quod nonen proxime accedit ad *Pharasanem*, ex Tacito notum. At 'Chorasmios' superiori Curtii loco recte nos in textum admis-sisse ex citato Arriani capite liquet; itemque ex Orosio iii. 18. Freinsh.

§ 17 *Mardes* cum *Tapuris*] De Mardis diximus ad v. 6. 17. 'Tapuros' Plinius, et Strabo, et Dionysius Periegeta 'Tapyros' vocant. Ptolemaeus 'Taporos,' o brevi, et in alio codice 'Tapuros,' media diphthongo. Plinius vi. 16. cum Hyrcanis conjun-git. Dionysius v. 732, cum Mardis et Hyrcanis. Strabo lib. xi. inter Hyrcanos et Arios ponit. Polybio v. 44. Ταπύρων δρη τῆς Ὑρκανίας θαλάττης οὐ πολὺ διέρχεται. *Tapyrorum mon-te*s non longe absent ab Hyrcano mari. Ptolemaeus suos Taporos in Margiana locat, quos alias a Strabonis et Plinii 'Tapyris' censem Harduinns. *Cellar.*

Arsani Drangarum] De homine hoc singulariter monendum, tum de po-pulo. Arsames iste, sive Arsanes, non est enjus supra iii. 4. 3. mentio; nam ille in prælio ad Isum cecidit. Quam rem frusta occultat mendum in Arriano ii. 2. 37. ubi 'Αρδάνη legitur pro 'Αρσάνη, quod cuiilibet, qui eum locum cum ejusdem auctoris i. 5. 18. contulerit,clarebit. Puto au-tem hic intelligi Artabazi filium Arsanem, de quo Arrian. lib. iii. 6. 6. Certe Artabazo 'Bactrianorum regionem reliquosque vicinos Satrapatus Alexander commiserat:' Arrian. iv. 3. 4. in iis ergo et Drangæ fuere, quos capularis ille senex in-terim filio commiserit, dum aliter ea de re constitueret Alexander. Nam de Caria, quam hic præferunt edi-

tiones, aliena res est, multas ob ra-tiones; ex quibus, quod certum est; nulli barbaro illas provincias Græciæ proximas umquam ab Alexandro commissas fuisse: deinde in finibus Indiæ agentem quia potet sollicitum fuisse de Carum Satrapia? cum præ-sertim tam longe abituras dudum, ut verisimile est, isti rei prospexit; haberetque ibi ex primariis amicis, quibus ista et aliquanto majora per-mitteret. Nec sane alia hic provin-cia nominatur tam longe a locis, ubi Alexander agebat, dissita, sed Hyrcania Mardi, &c. Cares igitur istos, omnibus fere libris volentibus, indi-cantibusque non obscurè quid vellet dicere, expuli. Varias Lectiones vide. Est et aliud quantivis pretii argumentum, quod eam Satrapiam Stasanori ait creditam. At Drangarum hunc fuisse prætorem vel ex Justino xiii. 4. 22. patet, si ei ju-nas Nostrum infra x. 10. 4. ut eo loco explanati ostendemus, immo ex Arriano iv. 3. 18. liquido: 'Stasanorem in Drangas præsidem mittit.' Freinsh. Perperam vulgo *Caria* est editum, quæ provincia ad has oras nihil pertinet. Arrianus lib. iv. et Justinus lib. xiii. 4. 21. Stasanorem Drangarum præsidem appellant, unde Curtium emendavit Freinsbemina, haud parum juvante codicum anti-quitate. Sunt autem Drangæ, sive Drancæ, inter Ariam et Carmaniam, Strabo lib. xi. Regio 'Drangiana' vocatur. *Cellar.*

CAP. IV. § 1 *Cabaza*] Cabazæ re-perit Sabellic. nostra excerpta fere Cazaba: Ald. *babas*, quod proxime accedit ad *Gabas* Arriani iv. 3. 15. quas superiori capite pro *Dakis* repo-situm ibat Vir Doctus, me quidem non adsentiente. Nec magis probo quod alii hanc *Gabazzam* habent pro *Nautacis* Arriani et Diodori. Freinsh. *Gabaza*] Nomen Historicis et Geo-graphis ignotum. In Sogdiana Gaba et Gaza oppida Arriano. *Cellar.*

§ 2 *Proximus ei*] Elegantissima et

plane oratoria hæc tempestatis est descriptio, ut lector ipse inter media tonitrua, fulgura, grandinem, et fulmina versari videatur. Qnod si voles aliorum scriptorum industriam cum Curtio componere, habes Virgilium *Aen.* i. 96. Ovid. *Met.* xi. 480. et *Trist.* i. 2. ex novis Malapertium, ex historicis Maffei in Indicis, Osorium lib. ii. p. 60. Et compositus poëtas inter se Julius Scaliger in *Hypocriticis*; et, si memini, noster Melchior de la Cerdia in sua orationibus exercitationibus. Caussinus ex Lævio, Dione, D. Chrysostomo, Maffeo, cuius unius verba adducit, certos nominat tantum; sed hæc descriptio plerisque pertinent ad mare. Lucretius proprie de terrestri tempestate et fulminibus eleganter disputat vi. 95. *Raderus.* Ut sunt hominum ingenia! quæ ab Radero elegantissima dicitur descriptio, ut tumidissima proscribitur, et ad iniquissimas Logices rationes exagitatur a Cl. Clerico, *Judicij de Curt.* viii. 8. *Snak.*

Pristinos] Priore, antecedente, quam pridie. Vide Gell. N. A. x. 24. *Mabrob.* Sat. i. 4. de nupero tempore familiare Nostro: sic paullo ante hoc libro i. 43. ‘Clitus ad pristinam violentiam ira quoque adjecta.’ iv. 10. 3. ‘Nec sidera præstare pristinum fulgorem,’ tam nuperum significat, quam antiquum. Iterum viii. 10. 31. ‘Non veniam modo, sed etiam pristinæ fortunæ impetravit decus;’ quod plane respondet illi ex iii. 12. 12. ‘Ipsas non incolumes modo, sed etiam apparatu pristinæ fortunæ fore.’ vi. 7. 13. ‘Abunde constantis animi, et dignus qui pudicus esset, nihil ex pristina voluntate mutaverat.’ x. 4. 3. ‘Si quos adhuc pristina noxa judicaret esse contactos.’ x. 8. 8. ‘Et pristina quidem regis species manebat.’ Sic Cæsar de B. Civ. i. 74. ‘Magnum fractum sume pristinæ lenitatis omnium judicio Cæsar ferebat.’ Ad-

de Davies. ad eundem de B. G. iv. 14. *Snak.*

Non sine minis crescentis] Pulcre ita hæc emaculavi; scribebatur antea, non sine crescentis mali damno præteriit. Germanæ nugæ. *Modius.* Non abngeo pulcre sic emendatum, si tamen e membranis magis quam ex ingenio. Alias non temeraria vox damno sit, in qua lateat alia compendio scripture vitia; fortasse, *denunciatione*, vel *indicio*, vel quid tale. Lingdunensis editor iterum moro suo more utrumque simili recepit: non sine minis crescentis mali damno præteriit. Cucurbitas, homo, in tempore tibi adhibe; nam hæc certe minæ sunt crescentis insanæ, quæ non sine damno optimorum auctorum præteribit. *Acidalius.* Non sine minis] Probat hanc Modii lectionem Acidalius, et nostris etiam lectionum excerptis jucatur. Quamquam alii, omissa voce *minis*, addant aliam *damno*, quam perferant alii junxerunt alteri; quidam tamen, repetita vocula *sine*, non male fecerunt: non sine minis crescentis mali, sine damno præteriit: quod tamen vereor ut sit ex libris. *Freinsh.* Modio et Acidalio probata scriptura: ante hos legebatur, non sine crescentis mali damno, uide quidam conjuncte pntant legi posse: Non sine minis crescentis mali, sine damno præteriit. *Cellar.* Forte, non sine minis crescentis mali omnino præteriit. Hein-sius.

§ 3 *Meantis exercitus]* Rectum hoc, fateor; sed tamen quid si *meantis* legas, ut cuidam amico meo plane legendum videbatur? *Modius.*

§ 4 *Considere]* Aio et præsto legendum *consistere*; sic vii. 5. 6. ‘Pigebat et consistere, et progredi.’ *Acidalius.* Olim sic emendavi monentibus etiam illis iv. 15. 6. ‘Non consistere territi, nec progredi debiles poterant.’ *Freinsh.*

§ 5 *Effunditur]* Forte, *effundi.* Hein-sius.

Ac primum] Alii ac primo: non aguntur fortunæ Græciæ. Modius.

Lubrica rigentes manus] Ita hunc locum scribendum, cum vulgo esset, nec retinere arma lubrica et rigentes manus poterant, et ante censui, et etiamnum censeo, præsertim, postquam vidi in membranis Sigebergen-sibus extare, nec retinere arma lubrica rigentes manus poterant. Modius. Retinere arma lubrica et rigentes] Quid, quæso, retinere manus rigentes? non enim quæle retinere arma lubrica; ergo conjunctio hic delenda, aut scribendum, retinere arma lubrica et rigentes manus, quod utrumque in libris antiquis legitur, sed frequentius posterius, in quod idcirco, tamquam rectius, magis propendo. Scheffer.

Quam ritabatur] Levis mutatio non leviter ad sensum facit: lego, qua ritabatur; major ingruebat vis tempestatis ab ea regione, in quamcumque obverterant corpora vitinri; etiam copia et nullius usus ibi, sed et jam. Si luet, dele. Acidalius. Vulgatum antehaboo. Freinsh. Hoc vult, in quamcumque partem se vertissent, ut vitarent violentiam tempestatis, in ea occurrisse propemodum majorem violentiam, ut prior frustra evitata videretur. Scheffer.

§ 11 Efficacior necessitas] Supra iv. 3. 24. eodem ferme modo, efficacior omni ferme arte imminentis necessitas. Cellar.

Dolabris] Hinc diserte discis, dolabris non pro runcinis, sed securibus accipi, quibus arbores excindebantur. Quia tamen apud Livium lib. xxx. lego dolabris subrutos muros, quod securibus fieri non poterat, sed ligonibus, facile intelligo, utrumque genus instrumenti complexas. Raderus.

§ 13 Mille militum] Supra v. 5. 22. ‘Singulis vestrum mille denarium dari jussi,’ ubi MSS. quidem milia, quod etiam reponi vult δ τάρυ Gronovius ad Livium xxix. 15. Vide de hoc A.

Gellium i. 16. Macrobi. Saturn. i. 5. et eundem Gronovium Patrem de Pecunia Vetere i. 10. sed de omnibus accuratissime disputantem Cl. Perizonium ad Sancti Minervam iv. 4. 78. Snak.

§ 14 Memoria proditum] Nihil horum vel Arriannus vel Plutarchus prodidit. Diodorus in xvii. libri Indice indicat rem verbo, quam haud dubie suo loco explicavit, sed locus ille vestitate abolitus nobis lacunam dumtaxat exhibet. Raderus.

Habitu, in quo mors quemque deprehenderat] Voss. 2. deprehenderat. Ad verbum expressit Ovid. Met. iv. 559. ‘Quo quæque in gestu deprenditur, hæsit in illo.’ Et sic semper de subita undiquaque oppressione, qualis apud Horat. ii. Od. 16. ‘in patenti Prensus Ægæo.’ Quam et Noster sepe eodem hoc verbo eleganter expressit, ut Index exhibebit. Adde Phœdr. v. 4. 10. Snak.

§ 15 Gregarius miles] Hoc egregium Alexandri factum inter Clemenciam exempla refert. Val. Max. v. 1. 11. ext. et Frontinus iv. 6. 8. Loccen. Haud omnino dissimile est illud Cæsaris apud Sueton. 72. 1. qui ‘C. Oppio comitanti se per silvestre iter, correptoque subita valetudine, et divisorio, quod unum erat, cesserit, ac ipse humi ac sub divo cubuerit.’ Nec dissimilia de Tiberio suo prædicat Velleius ii. 114. Freinsh.

Seque et arma sustentans tamen] Hoc tibi veridico credas ex ore profundi, germana hæc esse Curtii verba, etsi in editionibus ita vitiōse legatur: Forte Macedo gregarius miles seque ad arma sustentans tandem in castra pervenerat. Modius. Germana et ipse hæc esse statuo Curtii verba, sed nec etiam distinctionem. Tamen ad proximum sustentans referri, non ad pervenerat, ut nunc jubet interpunctio, debet. Etsi verius hoc ipsum tamen cum veteri distinctione sic ceperis, ut iii. 7. 1. ‘Ad Euphratem conten-

dit, junctoqne eo pontibus quinque tamen diebus trajecit exercitum.' *Acidalius.*

In sella regis] Vide Brissonium de Regno Persarum lib. 1. pag. 20. de Romanis Impp. Spartan. in Severo cap. 1. Freinsh.

§ 17 *Capital foret]* *Capitale vulgo; sed memini idem inonere alibi. Modius. Capital foret]* Quomodo etiam Modius rescripsit; sed apud Val. Max. v. 1. 11. ext. etiam *capitalē* est, non *capitalē*. Raderus. In hanc vocem passim sacerdiant librorum vitiatores. *Capital antiquissimæ membranæ Florentinæ*, et sic bene ediderat Modius, qui cum Carrione eamdem vocem Silio, ut et Bongarsius Justino, nosque ipsi Livio restitimus. Porro sic amabant in legibus, 'qui hoc fecerit capital sit,' per ellipsin pronominis; ut in contrarium 'sine fraude sit,' utroque omisso 'ili.' *Gronovius ad Secundum Controvers. III. 8.*

§ 20 *Sacas]* Cur hic vastatas ait ab Alexandro Sacarum terras, cum supra VII. 9. 19. se ipsi per legatos dederint, missō ad ipsos Excipino? Defecisse illos cum Sogdianis non dubito. Raderus. In hac expeditione urbem quoque iis in locis condidisse consentaneum est: de quibus Isidorus in Στραθοῖς Parthicis: 'Inde Sacarum, et prope Alexandria urbs, et prope Alexandropolis urbs.' Salmasium illum in Solin. pag. 794. consule. Freinsh. Sacarum gens deditio in fidem recepta fuerat VII. 9. nunc post defectionem ferro et flammis in ordinem redigitur. Cellar.

§ 21 *Cohortanus]* Ego jam diu mecum disputo, et Homeri verbis, καὶ φύρα μεμηρῆσσα, studiose in pectore sero, quid ita Roxanen Cohortani Satrapæ filiam Q. Curtius faciat, quam adhuc consensu Oxatris vel Oxyartis. Verba ejus sunt hæc: *Inde pervenit in regionem, cui Cohortanus Satrapa, &c.* Vides ex contextu et serie, palam appellari Roxanen. Atqui Arrianus,

Delph. et Var. Clas.

cantus et veri diligens historicus, ita scribit IV. 3. 28. 'Erat Oxyartis filia virgo jam viro matura, Roxane dicta.' Atque adeo Alexander apud Curtium X. 3. 11. 'Oxatris Persæ filiam mecum in matrimonio junxi.' Iterumque Curtius indicat IX. 8. 10. 'Oxatres prætor Bactrianorum non absolutus modo, sed etiam jure amoris, amplioris imperii donatus est suis.' Ubi Curtius sane quam eleganter 'jus amoris' dicit, quia non ex merito promotus, sed ab hoc in filiam affectus. Quid igitur illum pro Cohortano substituimus? (ut Aldus fecit) temerarium sit et falsum. Nam quæ hic narrantur non congruant Oxyarti, qui jamdiu in fide regis. Puto histum aliquem et defectum esse, et post illa de Cohortano narrationem fuisse de Oxatris comitate et convivio, cuius caussa sive occasio deest. Ponamus igitur ἐκλεῖδως notam inter hæc verba, tradit * barbara opulentia. Nam ut aliter nunc suppetias feram, non est copia. *Ruberius Elector.* I. 29. Mibi Cohortanus ille natus videtur ex allorum Chorine. Ceterum Roxanen Oxyartis filiam iterum appellat Arrianus VII. 1. 18. Strabo lib. XI. 'In Bactriana,' inquit, 'sumptuose admodum hospitio exceptum Alexandrum, cum Roxane Oxyartæ filia nuptias peregrisse.' Diodorus XVIII. 3. vocat 'Oxyarten Bactrianorum regem, cuius natam Roxanen duxerat Alexander.' Strabo lib. XI. 'Petra Sisimithra in Bactriana, in qua Oxyartes filiam habuit Roxanen.' Arriani priorem locum refert et Suidas in Αλέξανδρος. Eamque sententiam sequi videtur Plut. de Fort. Alex. I. 17. quem qui erroris arguit, errat; fuit enim Roxane, secundum nonnullos auctores, ipsumque Curtium mox num. 26. inter captivas: nam saltasse et cecinisse in convivio, ne Curtius quidem tacuit. Freinsh.

§ 22 *Etiam eum, qui pones]* Sigeberenses membranæ habent, Satrapes

Q. Curt.

4 P

etiam eo, qui penes ipsum relinquebatur tradi, barbari opulentia convivium quo regem accipiebat, instrueret. Modius.

Tradit^{**}] Quod omnes scriptores Roxanis patrem non Cohortanum, sed Oxartem vel Oxyartem vocant, Diodor. xviii. 3. Strabo lib. xi. plane probabile fit, initium narrationis de Alexandri nuptiis, quod fortasse redditum in Bactrianam significavit, desiderari. In Bactriana enim ad Sismithras petram illas nuptias celebratas esse, Strabo auctor est. Celler. Hæc Rubenius supra notaverat. Snak.

§ 24 Oculos convertit in se] Verus est versus Terent. Eunicho 11. 3. facies pulchra, 'nbi ubi est, diu celari non potest.' Raderus. Heliodorus lib. 11. sive cap. 6. 'Pulchritudo neque sub terram occultata latuerit.' Sed de 'conversis oculis,' Aristonetus Epist. 11. 2. 'Simul vidi, simul me forma sauciavit tua: nam ex quo vidi, vertere oculos alio non fuit.' Et 11. 21. 'Tu solum visa cunctiorum oculos rapis,' ἀρνέας τὰ νόστρα δημάστα. Heliodorus 1. 1. 'Oculos vero ipsius dolor deprimebat, vultus autem virginis ad sese trahebat.' Idem lib. 11. sive cap. 6. 'Uubicumque apparuerit, seu in delubris, seu cursibus, seu in foro, tamquam recens facta statua (ἀρχέτυπος ἄγαλμα potius primigenium statua exemplar verterem, h. e. præcipuum illud, summaque cura a magno artifice elaboratum, ad quod exemplum alia deinceps perficiuntur: das Original:) Dei cujuspiam, omnium mentes ac vultus in se vertit.' Et lib. 11. a pr. 'Cum comparuisset, continuo totum theatrum ad sese convertit.' Pertinet hoc Dioxiippi Olympionicae historia Diog. Laertio in Diog. cap. 79. Plutarcho de Curiosit. cap. 18. et Æliano 111. 58. narrata; qui joco Diogenis perstrictus est, cum 'subito pulchritudine victus, indesinenter fixos in mulierem oculos, retorto ad aspiciendam eam collo, ha-

beret.' Pertinet et Alexandri dictum apud Plutarch. in Vita cap. 36. οὐ εἰσὶ διγνόδονες δημάσται αἱ Περσίδες. Quam magni oculorum dolores sunt Persides! Freinsk.

Contra quam] Forte, contra que. Heinlius.

25 Præter Roxanam] An hæc inducenda? Sane Darii uxorem omnes ætatis suæ seminas supergressam, alii prædicant. Arriaus quidem 11. 3. 28. ei Roxanam baud dubie postponit. Ipse tamen Curtius supra 111. 12. 22. 'Quam nulla ætatis suæ pulchritudine corporis vicit:' quod quidem adhuc comparationem æqualis formæ patitur, et hunc Curtii locum defendit. Freinsk.

In amorem effusus] Errat Pintarchus forte errorem μημονεύειν, cum fuisse Roxanem eam scribit, quæ inter bello captas in convivio Alexandri saltavit et cecidit. Illa fuit alia ab hac Roxane, nemipe uxor Hystantis, et neptis Ochi, ut videre est lib. vi. et Suidain fecellit memoria in Δαρπίοις, nbi Roxanem Darii filiam facit, et addit a Dario oblatam Alexandro in matrimonium reconciliationis ergo: Καὶ αὐτῆς εἰς διαλλαγὴν ἔθεν, καὶ δουτανάτη καὶ τὴν θυγατέρα 'Ροξάνην πρὸς γάμον κοινωνίαν. Non fuit huic Roxanis, sed Statira nomen. Leg. Curtius lib. 111. Loccen.

Superbiam victoribus] Si scilicet coniubiis et consanguinitate mixti, quos auctea pro victis apprevissent, inciperent amare ut affines et necessarios. Quod quidem ad stabilendum regnum pertinere, vere dixit: testaturque Plutarchus cap. 83. magnopere eo facto devinxisse sibi barbarorum animos. In re impari, par dictum Megadori apud Plaut. Aulularia 111. 5. 'Nam meo quidem animo, si idem faciant ceteri, Opulentiores pauperiorum filias Ut indotatas ducant uxores domum, Et multo fiat civitas concordior, Et invidia nos minore utamur quam utimur.' Freinsk.

§ 27 *Ne inferri nefas arbitrentur, ita matrimonii jure velle jungi]* Quid ita hoc loco vult sibi? abundat in nullum usum, nisi rite corrigendum, vel in, lib. x. ‘Oxatris Persæ filiam mecum in matrimonio junxi.’ Nam illud eloqui vix etiam audeo, ut priora leviter mutentur: *Cum captiva coisse, ne in se fore nefas arbitrentur: et tamen matrimonii jure velle jungi.* Ne sibi turpe putent, etiam Achilles fecisse; et se tamen hoc amplius, ut minus turpe sit, in matrimoniorum poscere conjugem legitimam, non pellicem, aut amicam. Sed taceri hoc profecto poterat; quippe certo scio, turpius *Alexandro Macedones censuisse, quod connubiali etiam jure captivam sibi jungeret, quam si junxit more tan-tum connubiali.* *Acidalius.* *Ne inferri]* Male sollicitatus ab Acidalio locus, paullo melius defenditur. Ille voluerat, *ne in se fore nefas arbitrentur: et tamen matrimonii jure velle jungi;* haud simplici peccato. Melius enim utique *ne inferri*, dum tamen ad Roxanem non trahas, quasi ei illatum fuisset nefas, si ea concubina usus fuisset Alexander: nam certe ne id quidem parum sibi honorificum duxissent ejus propinqui. Sed ad ipsum et Macedonas respicit; ne arbitrentur in mores et jura ipsorum inferri nefas, eosque contaminari, si captivam duceret; cum idem et Achilles fecisset. In reliquis autem vulgata lectio, *ita matr. jure velle jungi*, bene propugnatur: ita enim est, eodem modo. Nam et Achilles Briseide captiva non pro concubina et pellice abusus est, sed quemadmodum illi Patroclus deductor promiserat, in legitimam uxorem duxerat: quod ex Homero et epitome rerum Troicarum intelligi potest. Ergo retinendum ita. Ita enim dixit Alexander sibi *velle jungi* matrimonii jure Roxanem, ut Briseida junixerat Achilles. Melius etiam *inferri*, quam *in se fore*; quia nisi legitime duxisset, nefas no-

bilissime virginis intulisset. *Raderus.* Hoc ita non videtur idoneum; licet Raderus explicet per ‘eodem modo,’ quo Achilles matrimonium contraxit. Mallem ita distinguere, ac scribere totum locum: *Achillem quoque, a quo genus ipse duceret, cum captiva coisse, ne inferri nefas arbitrarentur.* Et matrimonii jure velle jungi; vel, et ita matrimonii jure velle jungi. Scheffer. *Ne inferri]* Acidalius, *ne in se fore aliter; forte, ne sui in se forsitan nefas.* Heinsius.

Patio more panem] Cælius Lect. Ant. xxviii. 15. ‘in re uxoria gentium ritus varios’ adnotat. Plures Alex. Dier. Genial. 11. 5. Similem fere morem apud suos observari scribit Aurelianus ad Tacit. xi. 27. 2. ‘Sub velo stantibus duobus conjugatis panem et vinum a sacerdote benedictum edendum et bibendum dari.’ Alium Dalecampius ad Plinium xviii. 3. ‘Festo et Boëtio matrimonia contrahebantur farreo lobo adhibito, Plinio prælato. Itaque farrenum hic libum plures ejusmodi exponunt. Servatur mos ille præferendi libum ante prodeunte sponsas etiamnum apud rusticos Lugdunenses.’ Alium Stuckius Tigurinus Convivial. Antiquit. 1. 30. ejus verba: ‘Panis, postquam sponsus atque sponsa cum suo comitatu e templo, post nuptiarum consecrationem, ad spomi ædes pervenerunt, ex ædibus assertur in frusta dissecutus, ex quo sponsus primo frustum accipit, ac degustat, deinde illum sponsæ porrigit, quæ et ipsa, postquam similiter partem accepit, et degustavit, reliquum panem post tergum rejicit, qui a pueris ac reliquis nuptialis pompæ spectatoribus certatim arripitur.’ Quo loco et alia subjicit de pane, amicitia atque benevolentia signo. Quam quidem interpretationem Curtianæ, quamquam haud inepte, tamen anteposuerim. Nullus enim dubito, significare voluisse veteres rerum communionem,

quæ deberet inter conjuges observari, mutnamqne fidem; ut mone-rentar communicanda sibi, partien-daque invicem omnia commoda, etiam ad usque buccellam panis. Inde quoque Solonis legem explicem, qua sanxerat, ut 'sponsa cum sponso con-clusa malum cydonium cum eo come-deret.' Plutarch. Solone c. 32. 'Ro-mulus quoque in communione panis et aquæ matrimonii fœdus inisse tradi-tur:' quod fide Alexandri Neapol. reffero. Sane 'Confarretonis' no-men eo videatur pertinere. De qua volente Deo exactius ad Tacit. iv. 16. 2. Eamdem caussam habuisse reor Galatarum morem, quibus so-lenne erat, ut ex uno poculo sponsus sponsaque biberent, notissimo circa eam rem Synorigis exitio, de quo et Plutarch. in Amatorio cap. 43. Per-suum autem conjugii sanciendi ritum attigit Arrianus vii. 1. 22. Franci-cum exponit Lindenbroch. ad Tit. XLVI. Leg. Salicæ. Freinsh.

§ 28 *Opes*] Addubito, an non con-venientius, *spes*. Idem.

§ 29 *Hoc modo*] Nuptias Alexandri cum Roxane, depictas ab Aëtione, haud minus venusto penicillo delineavit Lucianus in Herodoto. Idem.

§ 30 *Ex deditiis*] Forte *ex deditiis*; et sic habent codd. vii. 11. 29. 'Mul-titudo deditiiorum incolis novarum urbiuum cum pecunia capta dono data est.' Heinsius.

Sed post Cliti cædem libertate sublata, vultu qui maxime servit, adsentiebantur] Omnia hæc non erant in duobus manu exaratis codicibus, Sigebergensi et meo: quid refert tamen, cum ex Coloniensi et reapse satis constet esse Curtii? *Modius*. Vultu adsentieb.] Sic apud Tacit. iv. 12. 1. 'Senatus po-pulusque habitum ac voces dolentum imitatione magis, quam lubens indu-ebat.' Multa hic pertinentia Grute-rns Discursu 28. in Tacitum; quibus probat, 'maxime laudari, qui minime merentur.' Quod autem dicit vultum

maxime servire, testem habet Cice-ronem Epist. Fam. i. 9. 'Fronte at-que vultu simulatio facillime sustine-tur.' Uude Juvenalis Satyra ii. 8. 'Frontis nulla fides.' Freinsh. Cice-ro ad Lentulum Ep. i. 9. 'Fronte at-que vultu simulatio facillime sustine-tur.' Et ad Q. Fratr. i. 1. 5. 'Frons, oculi, vultus persæpe mentinuntur.' Cellar.

CAP. v. § 1 *Obsides simul*] Callidissi-mum consilium, quo et postea usus Hannibal apud Livium xxii. 21. 10. in Hispania, 'conquisitoribus in ci-vitates missis, quatuor millia conscrip-ta delectæ juventutis, præsidium eos-dem et obsides, duci Carthaginem jubet.' Sic enim interpretatur illa Polybii iii. 83. 'Ομηρειας ἔχοντας καὶ βοηθειας ἀπα τάξιν.' Freinsh.

§ 2 *Craterum*] Idem tradit Arrianus iv. 4. 10. 'Craterum adversus Cata-nen et Austanen, qui soli ex Parita-cenis defecerant,' verti debuit, 'qui soli ex defectoribus in Paratocene (nam et Παρατακηνῶν scribend. pro Παρεττ.) supererant.' Ceteri enim, qui simul defecerant, jam erant do-miti, ut ex antecedentibus apud Arri-anum constat. Freinsh.

Bubacene] Hanc regionem nemo præter Curtium landat. Raderus. Co-gitandum, annon dicere voluerit *Pa-repacene*? Si Arrianum introspicias, videbitur. Freinsh. Regio soli Curtio memorata, ideoque alii *Paratocene* malunt, ubi Polyperchon cum Crate-ro rebelles domuerat auctore Arriano lib. iv. Cellar.

In ditionem] *Ditionem* libri vul-gati. *Modius*.

§ 3 *In bellum Indicum*] Quod jam dudum agitabat animo, supra viii. 2. 27. Et apud Arrian. iv. 3. 4. re-spondet Pharæmani, ducem se comi-tenique Ponticæ expeditionis fore pollicito, 'sibi res Indicas in animo esse.' Freinsh.

§ 4 *Clypei militares*] Membranæ om-nes, quas vidi, *Periti*, *militares* auro et

*ebore fulgere dicebant; que lectio unde sit, nisi ab imperitis est, qui dixerit, is profecto ingentem a me gratiam initrnm se scito. Modius. Clypei] Vett. libri, Pereti, vel periti: an fuit periti militare? ut ipsi homines auro et ebore fulgere dicerentur, non tantum clypei illorum; nam et alibi quam in clypeis tantum, sic ornatos fuisse consentaneum est. Sic de exercitu Persico supra IIII. 10. 9. 'fulget auro purpuraque.' Freinsh. Hoc clypei est interpretum. Veteres habent pereti, vel periti; unde Freinshemius, *Periti militare auro et ebore fulgere dicebantur*. Sed cur hic peritos pro militibus Noster usurparit? num scripait potius hoc modo totum locum: *Dives regio habebatur, non auro modo, sed gemmis quoque margaritisque.* Ad luxum magis, quam ad magnificientiam exculta aperiri. Militares auro et ebore fulgere dicebantur; vel potius, ad luxum magis, quam ad magnificientiam exculta operiri militares, auro et ebore fulgere dicebantur; hoc est, operiri, sive tegi militares eo, quod ex cultum esset magis ad luxum, quam magnificientiam; intelliguntur autem omnia, vestes pariter ac arma. Scheffer. Clypei] Forte, pelta. Vide Freinshemium. Heinsius. An legi non posset ex vestigiius Mss. pro pereiti, vel periti, viri et equi, vel viri equique? nam hos conjungit Noster IV. 13. 1. 'Arnis insignibus equi virique splendebant.' VIII. 13. 10. 'Terribilior erat facies ripae, quam equi virique complebant.' Smak.*

Argenteas laminas] Unde et hi scutatores Argyraspides dicti. Loccen. Justin. XII. 7. 'Arma militum argento inducit, exercitumque suum ab argenteis clypeis Argyraspidas appellavit.' Quod Justinus hic affirmit exercitum Alexandri ab argenteis clypeis Argyraspidas appellatum, tum primum, cum in Indiam moveret, a vero procul repulsum videtur, cum lib. IV. 18. jam Argyraspidas Curtius

post phalangem in acie constitutas doceat. Raderus. *Argenteas laminas*] Haec verba non advertit Raderus, cum Justinus XII. 7. 6. erroris accessit, quod Argyraspidas demum fecerit Alexander, cum in Indiam moveret, quid enim aliud hic expressissimis verbis Curtius? Ergo hic potius arguendus erat, quod sibi ipsi contraria scriberet, Argyraspidum supra IV. 13. 27. in prælio Arbelitico facta mentione; deceptus, ut conjicere licet, a Diodoro XVII. 57. nam Arrianus III. 2. 24. ὑπαστρῶν δῆμα, scutatorum agmen; non ut Diod. ἀρυπάστρῶν appellat. Posset tamen dici, Diodorum id hauisse ex antiquo scriptore, temporibus illis coævo, qui, quum istud prælium describeret, aliquanto post quam acciderat, nomen illi agmini indiderit, quod tunc habebat, utpote notissimum, non illud quod pugnæ tempore habuisset, jam desuetum et oblivioni traditum. Ejusmodi πολεμίων exempla multa passim observantur, ut in Virgilio apud Macrobius. Freinsh.

CXX. millia] Intellige cum triginta millibus istis, quorum a pr. capitio huius mentio, aliisque barbaris, impedimentorum potius loco, quam militum habitis a Livio IX. 19. 5. Nam si robur exercitus computes, verum reperies, quod quidam in Panegyrico Constantino dicto adfirmat, numquam ultra 40000. militum millia duxisse; cui et dicto loco Livius, et Justinus IX. 6. 2. adsentiantur; ubi Bongarsii notam vide. Freinsh.

§ 5 *Tunc esse maturum*] Deest certe vocula participialis: infero, *tunc esse maturum ratus*; et haec qui perierit omnes facile vident, qui saltem aliquid vident. Acidalius. Vocem *ratus* ex Acidalio adsumsi, et revera desiderari judicavi, sicut infra n. 19. a 'Persis discere,' quæ res Glareanum confudit, ut locum non explicaret. Raderus. *Maturum*] Quod multis in exercitu haberet Persas, qui ex avita

consuetudine adorare eum incipientes, facilis permoturi essent Macedonas, ut exemplum sequerentur, quos alias ad id persuaderi, nullo vel paucis praevantibus, ardum videbatur. Post hanc vocem Acidalius inserit *ratus*, exigente sensu: pntem tamen potius absorptam fuisse a consimili sono superiori linea: *omnibus preparatis, ratus quod olim, &c.* Freinsh. *Maturum ratus]* Quod exigit sensus, et inseri voluit Acidalins, habet optimus Cod. Fl. nt proinde ille recte divinasse, et locus supplendus voce sua videatur. *Snak.*

Etiā credi] Cum tamen ipse non crederet, nec expresse anderet jubere, ut crederetur: vide infra VIII. 8. 15. et Grteri Discurs. in Tacit. xxix. 3. ‘Quis enim imponat mihi (aut cuivis) necessitatem vel credendi quod nolim, vel quod velim non credendi?’ In quibus putari possit cogitasse Tertullianum, qui hoc appellat ‘interdicere opinionem divinitatis, ut non liceat mihi colere quem velim, sed co-gar colere quem nolim.’ Freinsh.

§ 6 *More Persarum]* De quo exacte Brissonius post pr. libri primi de regno Persarum. Et post eum Cordova Didascaliae cap. 3. Arnisæus de Republ. II. 3. IV. 18. et de Jure Majest. VI. 19. Quibus adde Philonem de Legat. ad Caium: ‘Quidam barbaricum adorationis morem in Italianam intulerunt, nativam Romanorum libertatem corruptentes.’ Dionem lib. LX. de Claudio: ‘Edixit ne quis eum adoraret, ne quis ipsi sacrificaret.’ Idem.

Macedonas] Hactenus enim civilius erga hos se gesserat, ut supra ad VI. 6. notatum est: quo alludit Lucianus in voto Samippi, omnino ad exemplum hujus regia expresso: ‘Barbari me adorent: ego juxta Græcorum legem imperabo,’ vel potius, trajecta vocula, τῶν Ἑλλήνων κατά νόμον ἄρξω, Græcis secundum leges imperabo. Hoc est, secundum fas Græ-

corum, quibus indiguissimum semper visum quemqnam adorare: qnam in rem multa, nec ignota exempla festinans prætero. Id ergo jam a Macedonibus etiam audebat postulare, rem gravissimam, etiamsi non victores cum eo gentium, sed ab hostibus victi fuissent. Sic enim Livii IX. 18. 3. capio: ‘Desideratas humi jacentium adulationes, etiam victimas Macedonibus graves, nedum victoribus.’ Freinsh.

Venerabundos] Servilem cultum, imo supra humanum et vere divinum vis verbi indicat, quod aversabantur Macedones, civiliter antehac a rege suo habiti. *Cellar.*

Prosternentes humi corpora] Hoc est, quod Græce προσκυνεῖν vocant, anctore Corn. Nepote in Conone cap. 3. quo plus quam servilis adoratio significatur, Græcis et omnibus ingenuis semper gravis et molesta. *Cellar.*

Pernicosa adulatio] Exstant multa passim optima dicta in persimos adulatores, quæ tu apud eos leges, qui communis locos in Polyautheas conjecere; plurima quoque passim Stobæus I. 42. ad quæ non pauca Opsopæns. *Raderus.*

Perpetuum malum regum] Adsentior plane Bernartio his verbis adstruenti lectionem Cod. Ms. apud Statim II. 257. ‘Non desunt regni comites;’ hoc est, adulatores, qui perpetuo hærent regno, non regi, et fortunam potius magnatum, quam ipsos amant, ut innit Germanicus apud Tacit. II. 71. 6. Adde Arrianum in sequenti nota. Freinsh. *Adulatio perpetuum malum]* Semper enim magna fortunæ comes est adulatio. Vell. Patrc. II. 102. *Cellar.*

Sepius adsentatio] Verissima gno-me, et in qua exprimenda certasse videantur auctores. Capitolin. in Gordianis cap. 25. ‘Miser est imperator, apud quem vera reticentur.’ Agatharchides apud Photium: ‘Novi

enam, ut nato grandior, multarumque rerum experientiam consecutus, per assentationem eos, qui excellerent dignitate, regnaque simul funditus deleta Cassandra, Lysimachi, et Alexandri, tanta cum fuerint, Medorum, Syrorum, et Persarum; ut neque generis semina reliquerint, &c. Diphilus apud Athenæum vi. 16. ‘Nam assentator imperatores, dynastas, amicos, Ac denique civitates evertit; Sermone damno brevi tempore oblectans.’ Arriani loca nescio an adverterint alii; sic enim ille ii. 2. 2. ‘Qui ad voluptatem tantum loquuntur, maximo semper regibus, cum quibus versantur, damno futuri.’ Sive potius: ‘Qui jucunda tantum profarentes aderant, semperque aderunt regibus, illorum damno.’ Respicit enim id quod modo notatum; hos esse indivisos regni comites, et ‘perpetuum regum malum.’ Idem iv. 2. 5. ‘Cujusmodi homines regibus, regumque negotiis, et perniciosi semper fuerint, et numquam esse desinent.’ Et vii. 5. 20. eadem fere verba repeatit, quæ lib. ii. posuerat. Marcellinum xxvii. 11. addam de Valente: ‘Spectator æquissimus rerum, antequam adulacionum perniciose illecebri captus rempub. funeribus perpetuo deflendis affigeret.’ Freinsk.

Libare sustinuit] Facilius eorum peccatis ignosci solet, qui per amorem peccant; quare spero ne mihi quidem damno futurum, quod hic de Palmerii mei conjectura *libare*, quod valet ‘delibare,’ pro vulgato *labare*, substitui; etsi habeo etiam hujus mei facti alias caussas reddere: primum enim aptius nostrum hoc, quam receptum verbum, ad locum videbatnr, quod aliud sit pati aliiquid in aliqua re immunitari, aliud ipsum te immunitationi ejus operam dare. Deinde in membranis perscriptum exstebat, non *labare*, sed *libere*; quod plane hominis mihi amicissimi, et in his studiis apud Germanos facile sine controver-

sia principia conjectaram adjuvat. Neminem tamen cogo, ac ne rogo quidem; neque enim tanti est, nt aut Palmerii, aut mea causa quidquam, si *labare* magis placet, demute, cum etiam hoc ferri posse intelligam. Medias.

§ 7 *Honestarum artium]* Philosophiæ, poëticas, oratoriae. Tales in Romana aula apud Tacit. xiv. 16. 3. et Philonem de Legatione ad Cainum. Vide Plutarchum de Discrimine Adulatoris et Amici, sapientissimo opere. Freinsk.

§ 8 *Agis Argivis pessimorum carminum post Chœriliū conditor]* De illo Arrianus ita: ‘*Agis Ἀργείος ἐπορθός*. Meminit et Plutarchus in libro de Adulatoris et Amici Discrimine. Chœriliū vero eodem modo laudat Horatius (quo Curtius) de Art. Poët. vs. 357. ‘Sic mihi qui multum cessat fit Chœrilius ille.’ Ad quem versum sic Scholiastes vetus: ‘Chœrilius fuit poëta ineptus, qui Alexandrum M. secutus ejus bella descripsit; cui Alexander fertur dixisse, malle se Thersitem Homeri esse, quam bujus Achillem. Alexander antem pactus cum eo, ut si bonum faceret versum, aureo numismate donaretur, si malum, colapho feriretur; qui sibi male scribendo (septem enim versus tantum laudabiles fecit) colaphis necatus est.’ Sed hoc melius ac verius de eo judicium vide apud Scaliger. in Animadv. ad Euseb. pag. m. 94. Muretum in Var. Lect. xii. 14. et Gerard. Voss. in Hist. Græc. iv. 7. Loccen. *Agis quidam]* Sic et apud Arrian. iv. 2. 15. scribitur, et in Plutarcho de Discrim. Adul. et Amici cap. 34. ubi insigne ejus specimen notatur. Nam ‘cum Alexander eisdem scurrile magna daret dona, præ invidia ac dolore exclamavit, Proh rem absurdissimam! cumque iratus rex se ad eum convertisset, et, Quid quis? dixisset, Fateor, inquit, indignari me ac moleste ferre, quod vos

Jove genitos omnes video hominibus adulantibus ac ridiculis uti; nam et Hercules Cercopibus quibusdam, et Bacchus Silenis sese oblectavit, et tales apnd te in pretio esse manifestum est.' Et ibid. cap. 51. nescio quos Agesias nominat; nam et ibi Nostrum hunc alludere videtur, qui in nonnullis Curtii libris etiam *Hages* scribitur. Nisi forte propins accedit ad Nicesiae nomen; nam et ille inter adulatores Alexandri fuit. Atheneus vi. 31. *Freinsh.*

Post Chærilum] De hoc inter scriptores historie de Alexandro dictum. Gyraldus de Poëtis Dial. 3. duos fuisse statuit hoc nomine poëtas epicos, alium qui lxxv. Olympiade floruerit; et hunc qui cum Alexandro circa Olymp. cxiii. vixerit. Prioris etiam Suidas meminit, non sine eximiis landibus. At hic, de quo Curtius, ab illo et Horatio pro omnium ineptissimo traducitur. Qnod quidem contra Scaligeri sententiam (nam unum tantum asserit fuisse Chærilum, summum poëtam, Horatique judicium maximopere reprehendit, ad Ensebian. num. MDXXXIV.) contraqne Mureti Var. Lect. xii. 14. et Cl. Vossii de Historic. Græcis iv. 7. evidentissime ostendit Magni illius Viri non tam librorum quam eruditioris heres D. Heinsius lib. ii. de *Satya Horatiana*. *Freinsh.*

Ex Sicilia Cleo] Sic scripsi andacter, cum aliqui in editionibus Cilicia legeretur, et veterum librorum, qui quasi manu me ad hanc lectionem ducabant, auctoritate, et rei ipsius veritate fretus. *Modius.* *Cleo]* Mirum dictu, quidquid a Cleone Siculo disputatum ait Curtius, hoc totum Anaxarcho Sophistæ Abderitano assignat Arriannus iv. 2. 14. Nec apud Plutarchum ulla Cleonis mentio, et multa Anaxarchi. *Raderus.*

Nationis vitio] Ergo Sienli adulatores? non memini ab aliis scriptoribus hac laude insignitos. Quod se-

mibarbare locuti sint scriptores testantur. Firmicus Astronomic. t. 1. 'acutos;' Cicero in Verrem lib. 1. 'genus hominum acutum et snapiciosum' dicit: et de Orat. ii. 54. et in Verrem lib. vi. *Siculus facetos.* Σικοὺς vero apud Parœmigraphum de vafris et improbis dicitnr. De variarum porro gentium virtutibus et vitiis tractat Alexand. Neapol. iv. 13. Exstat alius scriptor de moribus gentium improbus et impudens, cuius nomen prætereo, ne chartas meas inquinem, famosus enim potius libellus, quam vernus liber. *Raderus.* Vide notam supra ad iv. 1. 30. et v. 1. 37. cui junge Tiraquellum in vii. Leg. Connub. glossæ primæ parte vii. num. 61. et Bodinnum de Republ. v. 1. *Freinsh.*

Purgamenta] Malis moribns meriti ut ejicerentur patria. Adde x. 2. *Cellar.* Καθάρων vocat et explicat Turneb. Adversar. xxvii. 16. et sic Ciceronis vis intelligi potest Catil. t. 5. 'purga urbem.' *Snak.*

§ 9 *Castorem]* De Castore et Pollice scripsimus ad Martialis Epigramma, et habes longissime explicata ab Natali Comite lib. viii. toto cap. 8. apud Gyraldum Syntagmate v. de Castoribus seu Diocuris, uti Græcis appellantur, Ledæ ex Jove filiis, Tyndaridis. *Raderus.* Ade Sueton. Cæs. cap. 10. Hanc autem orationem Arrian. iv. 2. 18. adscribit Anaxarcho. Item iv. 2. 6. jam ante in convivio Cliti cæde insignito, idem fert jactatum a nonnullis. A talibus asseveracionum portentis infatuatus Caligula, 'primo æmulabatur Semideos quos vocant, Liberum, Herculem, Castores, Trophonium, Amphiarium, Amphiliocum, et similes, irridens eorum oracula orgiaque, ad suam collata potentiam.' Philo de Legat. ad Caium. *Freinsh.* Quatuor Deos enumerant, omnes Jovis filios, quibus Alexandrum exsequant, idem fastigium affectantem. *Cellar.*

Cessures esse] Similis in Cæsareo adalatio Virgilii Georg. i. 34. ‘tibi brachia contrahit ardens Scorpions, et cœli justa plus parte reliquit.’ *Freinshemius.*

Nobiles] Haud dubie perit vox *Persæ*, vel *barbari nobiles*: id ostendit tam ipsa antithesis, non modo *Macedones et Græci*; quam num. 21. ubi diserte de barbaris, qui convivio intererant. Idem sentiebat Bongarsius. *Freinsh.* *Nobiles]* Leg. *etiam barbari nobiles*; ut recte Bongars. et *Freinshenius. Heinsius.*

§ 10 *Præparatus erat]* Vulgo, *sicut præparaverat*; *Sigebertenses membranæ, sicut præparatum erat. Madius.*

Gratiam posse, si quem] Nisi menum mihi somnium, non male hæc ita ope veterum codicum restitui. antea circumferebatur: *Merita deinde percensuit, quibus uno modo referri gratia posset, si quidem intelligerent Deum esse, confiterentur; inficte, imo prodigiose, inepte. Idem.*

Taris impensa] Alios veteres homines hominibus, alios heroibus, alios Diis adhibebant. De quibus Gyraldus Syntagm. xvii. bujus loci menor, etiam ex Arriano ostendit. *Raderus.*

§ 11 *Persas]* De quibus Brissonius post pr. lib. 1. exakte: ‘Quin in hanc usque diem Persarum rex pro deo colitur a suis appellaturque dominus, qui cœlum ac terram fulciat sustineatque; et aqua, qua ille pedeis abluit, religiose, ceu res sacra, ac salutare morborum omnium medicamentum, adseratur.’ Cluverius German. Antiquæ 1. 25. Sed et *Æthiopes* ‘reges ut Deos colunt.’ Strabo lib. xvii. Diodorus iii. 5. de Romanis Impp. notam. Quorum Augustus, princeps introducendi moris ejus, ‘accepisse honores ejusmodi, non quod probaret, sed quia id postularet amplitudo imperii, cui veneratio quædam parabatur his artibus,’ videtur Philoni de Legat. ad Caium: *quæ sen-*

tentia eadem vi est cum ea quæ mox sequitur. Ægyptii reges annos mortuos in deos reposuerunt, solum Xerxem vivum adhuc denun appellauit. Diodor. lib. 11. Quod idem Romanis usitatum fuisse, suis temporibus adnotat Tacitus extremo anni li quintodecimo. Freinsh.

Majestatem] Pulcherrima gnome; eoque paasim citata et illustrata politiciis. Incidit in parem sensum Plinius xi. 17. ubi de apibus: ‘Non constat inter auctores, rex nullumne solus habeat aculeum, majestate tantum armatus.’ De majestate pulchra Ovidius ab initio quinti Fastorum: ‘Assidet inde Jovi; Jovis est fidissimus custos; Et prestat sine vi sceptræ tenenda Jovi.’ Item: ‘Illa datos fasces commendat, eburque curule, Illa coronatis alta triumphat equis,’ &c. Vide Clapmar. Arcan. III. 12. Arnis. de Republ. II. 2. 12. 122. Chokier. Thesaur. Polit. II. 9. &c. et accuratum Lépsilon Polit. IV. 9. Nec omitto ex Brissonio de regno Pers. lib. 1. pag. 81. adscribere, quod Imperatoris Juliani, qui eunuchos, cocos, tonsores, palatio exegit, factum a plerisque hoc nomine improbatum Socrates Histor. Eccles. III. 1. tradit, ‘Οτι πανομένη ἡ δὲ τοῦ βασιλικοῦ πλεύτου τοῖς πολλοῖς ἀγγωμένῃ κατάπλυξις, εὐκαταφρόνητος ἐποιεὶ βασιλελαν’ id est, ut Cassiodor. Histor. Tripart. VI. 1. vertit, quod remoto fastu palatii, contemptibile videretur imperium. Idem.

Vicissitudinam invidiam] Vere enim vetus Panegyrista, alludens ad Sallust. Jug. 10. 2. ‘Difficillimum est, invidiā virtute superare:’ aut, ut Justin. I. 2. 5. loquitur, ‘amplitudine rerum;’ nam ut ait Ovid. Amor. I. 15. 39. ‘Pascitur in vivis litor, post fata quiescit. Tunc suus ex merito quemque tuetur honos.’ Nempto teste Horatio III. Od. 24. 31. ‘Virtutem incolumem odimus, Sublatam ex oculis querimus invidi.’ Ergo ‘apud

posteros, cum obtrectationis invidia decessit, industriae testimonium reditur, ut Justin. fine p̄fationis ait. Soletque fieri, ut cuius, 'si inter eos, quos numquam vidimus, floruisse, non solum libros, sed etiam imagines conquereremus, ejusdem nunc honor p̄sens et gratia quasi satietate languescat;' ut Plinii verbis utar Epist. i. 16. Nam in omni laudis genere, 'illustres atque admirandas actiones graves invidias et acres calamitas conflare solent.' Polyb. i. 36. Verum qui virtutem sectamini, si tamen hac quoque mercede gaudere potestis, ne dubitate, quin, etiam nostra judicia malignitas et invidia tardaverit, verum de nobis dicturi sint posteri nostri.' Auctor de Causs. Corruptæ Eloq. xxiii. 6. et ut ait Tacitus iv. 35. 3. 'Posteritas suum cunque decus rependet.' Sed desino congerere talia, quamquam belle medius fidius, et sapienter dicta.

Freinsk.

Perplexæ] Obscure, ambiguae. *Cellar.*

§ 13 *In Callisthenen*] Quare, cum ex hac causa (*gravitatis et promptæ libertatis*) non posset, sub specie insidiarum imperfectus est. Quod mali quoque prævidens præceptor ejus Aristoteles, *ταῦπησις* sua et fandi libertate ut parcius uteretur ad Regem, vitæ potestatem et necis in acie lingue portantem, monuit. Diog. Laërtius in Aristotele. Val. Max. vii. 2. 8. ext. Ammianus Marcell. xviii. *Loccen.* At Philostratus in Apollonio vii. 1. et 2. imperfectum ait, quod 'uno eodemque die Macedones laudavit, et accusavit.' Adde Plutarch. Alex. c. 95. Unde constat, eo quoque facto, nam et ibi libertatis incautæ specimen dederat, incurrisse regis odium. Forte et illo, quod Athenæus x. 9. ex pluribus scriptoribus memorat: 'Alexandro convivante, cum meri poculum, quod ad eum pervenerat, aspelleret, rogante quodam cur non biberet? respondit,

nolle se, dum Alexandri poculum ebiberet, *Æsculapio indigere.*' Quod etiam Plutarchus de Ira Cobib. cap. 6. et Sympos. i. 6. loco nunc mutilo retulit. De Callisthene videndus et Polybii locus, in Excerpt. Vales. pag. 54. *Freinsk.*

Gravitas viri] Non minus apte dixit Sallustius in Catil. 'Nam regibus boni, quam mali, suspectiores sunt; semperque his aliena virtus formidolosa est.' *Popma.*

Invisa erat] Forte, *invisa erant*: Heinsius.

§ 14 *Si rex, inquit*] Coniunge cum Arriano iv. 2. 20. Ceterum hoc exordio per artem usus est, ut ipsi etiam regi pudorem faceret ejus rei cupiendæ: non quod ignoraret regis animum, quem homo non stupidus, aut ignarus aulæ, sed consilio et animi constantia liber, ex toti iudicii facillime deprehendere poterat. *Freinskemius.*

Peregrinos externaque] Inserui hanc vocem, volentibus jubentibus ita membranis; alioqui in editis nulla erat. *Modius.*

§ 15 *Nullum esse eundem et diuturnum et præcocem fructum*] Elegans similitudo, et nobilis gnome; nam cito nata cito pereunt: sumpta est comparatio ab arboribus præcocibus, quales sunt amygdalus, nucipersicum seu præcoce, de quibus Plin. xv. 14. et xvi. 25. et singillatim de pomo nucipersico, quia non aliud fugacis: 'Longissima namque decerto bidui mora est, cogitque se venundari.' Adi nostros commentarios ad Martialem xiii. 46. 'Vilia materno fueramus præcoqua ramis, Nunc in adoptivis Persica cara sumus.' De amygdalo idem Plinius. Floret prima omnium amygdala mense Januario; Martio vero pomum maturat. Transferuntur hæc in ingenia præcoccia, honores præproperos, et hoc genus alia. Alciatus Emblem. 208. 'Cur properans foliis præmittis amygdale flores? Odi

pupillo^s præcōcis ingenii.' Quinetianus enim xiii. 2. testatur, hoc præcox ingeniorū genus numquam fere pervenire ad frngem; et Accius apud Gellium xiii. 2. ait: 'In juvenilibus ingeniis itidem sibi placere, ut in pomis immaturis acerbitas ipsa placet; ea enim demum mātūrescere (mātūritas enim tempestivam adfert suavitatem) reliqua ante tempus putrescere.' Adfert Claudius Minos ex Cælio Rhodigino exemplum de Hermogene Rhetore, quod in commentario ejus ad Alciatum leges. *Raderus.*

Præcoquem fructum] De voce 'præcox,' 'præcōcis,' etiam Grammatici tricantur: negat Gellius x. 11. dici 'præcox, præcoquus,' rescribendum esse 'præcōcis,' quod in recto non scribatur 'præcoquus,' sed 'præcox,' et versum ex Afranio adducit: 'Appetis dominatum demens præmature præcōcem:' 'in quo versu,' inquit Gellius, 'animadvertisendum est, quod 'præcōcem' inquit, non 'præcoquem,' est enim casus ejus rectus non 'præcoquus,' sed 'præcox.' Apud Curtium ergo legendum erit *præcōcem*, ut pleraque edita ostendunt exemplaria. Ms. Constantiensis et Modiana *præcoquem* habent, quibus mea sententia Gelliana emendatio est præferenda. Est tamen hæc vox duplicitis ordinis, secundi et tertii, ut dicatur 'præcoquus, i.' et 'præcox, cōcis,' quod ex scriptorum auctoritate docuit ad Martialem. *Idem.*

§ 17 *Immortalitatis]* Leg. *immortalitati.* Heinsius.

Amolita natura est] *Abolita est in libris scriptis.* Modius.

§ 18 *Scilicet ego et tu]* Οὐδεὶς γὰρ εὐτῷ δύοντος λόγχαι τάλασσα θέν. Sap. xv. Sane ridiculum, Deum aliquem declarari ab hominibus, ut scilicet excellens potentia opus habeat tam imbecillo auxilio. Quod argumentum præclare urgent omnes

isti patres, qui contra factitios Deos Christiani cōitus veritatem propugnaverunt. Quin et Ethnicorum multi satis intellexerunt: quid enim aliud *Ælianuſ Hist. Var.* ii. 19. 'Alexander Græcis scripsit, ut se Deum facerent; satis eqnidem stulte: neque enim quæ natura ei largita non fuerat, hæc ab hominibus petendo lucri faciebat.' Et ibidem Lacedæmonii: 'Quoniam Alexander Deus esse vult, esto Dens.' Apud enīdem v. 12. 'Pop. Atheniensis Demadi irrogavit muletani centum talentorum, quod Alexandrum mortalem et hominem adscripsisset Olympicis.' Egregie Agesilaus, certe ille magnanimitatis præ Alexandre compos, in Plutarchi Lacon. Apophth. cap. 9. qui 'Thasiis eum, quod magna ab ipso se adeptos beneficia sentirent, templis divinisque honoribus venerantibus, eaque de re legatos mittentibus; ut legit quos honores sibi decernerent, quæsivit a legatis, an civitas ipsorum homines in Deos posset convertere: cum affirmarent; Agedum, inquit, vos ipsos primum deos facite: eo facto, credam vobis, posse me quoque a vobis in Deum mutari.' Atque idem innuit Diogenes apud Laertium: 'Atheniensibus Alexandrum Dionysium appellari decernentibus, me quoque, inquit, Serapim facite.' Postea hanc artem exercuerunt Vaticani Præsules. *Freinsh.*

Fac aliquem regem, si Deum potes facere] Sensus postulat, f. a. *Deum, si regem p. f. sequitur enim, facilius est imperium dare quam cælum.* Loccen.

Fac aliquem regum] Age experire vires tuas: minna est regem creare et facere, quam deum. Si regem non potes, quando poteris Deum? facilius est imperium dare, quam cælum: illud non potes; hoc quomodo poteris? *Raderus.* Optime; nam alii sine causa mutant: *fac aliquem Deum, si regem potes facere.* Illi Agesilaus at-

que Diogenis (de quibus modo) mentem in consilio habebant, non Curtii.
Freinsk.

Facilius est cælum dare, quam imperium] Videor mihi bene hæc interponuisse ita, cum in editionibus esset, *facilius est imperium dare, quam cælum.* Languide plane. *Modius.* Modio subscribunt omnes nostri codices, et profecto majorem vim habere videntur hæc *ελπυκῶς* prolata, quasi per ἔνοβλη ipse ad propositum suum respondeat: *fac regem, si Deum potes:* *facilius scilicet est cælum quam imperium dare.* Snsk.

§ 19 *Discere: quos equidem, &c.]* Jam pridem hic Glareanus offendit, eni obscurum, quos respiciat *quos relativum, Deosne, an Reges, an Macedones?* Obscurum id quidem, sed nihil respicitur horum. Mihi vero claro meridie clarius, excidisse aliquid, et id ipsum certo invenisse puto me, quo particula isthæc referatur. Referenda enim certe postrema pars hæc orationis Callisthenicæ ad Persicum adorationis modum, ut illi respondeat Cleoneæ, qua exemplum is Persarum attulerat ad persuadendos Macedonas de divinis honoribus ipsorum etiam regi exhibendis. Verba sunt ejus hæc supra: ‘Persas quidem non pie solum, sed etiam prudenter reges suos inter Deos colere: majestatem enim imperii salutis esse tutelam.’ Ego igitur haec inibi licentiam audacter usurpabo, ut, quod deest, a me suppleam, pœnam subiturus quamcumque docti statuerint, ni rem ipsam, quod dicitur, acu tetigero. Scribo, *Non potest patriæ, nec desidero ad quem modum rex mihi colendus sit a Persis discere: quos equidem victores esse conſtitor, si ab illis leges, quis vivamus, accipimus.* Acidalius. *Discere]* Olim vidi excidisse aliquid, atque nunc etiam sentio scripsisse Curtium, a *victis discere.* Quod et Acidaliū non

fugisse posteā vidi, qui supplet a *Persis.* Sicut et Bongarsius in suo cod. notarat. Seneca apud Augustinum de Civ. Dei, vi. 11. ‘Usque eo aceleratissimæ gentis consuetudo convaluit, ut per omnes jam terras recepta sit. Victi vitoriis leges dederunt.’ De Judeis loquitur, de quibus et Rutilius Itin. i. 398. ‘Victores suos natio victa premis.’ Ceterum ut talia a victis dici revera absurdum fuerit, ita contra laudabile et usq; egregium in suam remp. ‘transferre, quod usquam egregium fuerit,’ nt loquitur Clandius Imp. apud Tacit. xi. 24. 2. Quam rem de civibus suis deprædicat apud Lucian. in lib. de Gymnasiis, Solon ad Anacharsidem: ‘Persuassimum habe, Athenienses sibi nequaquam dedecori ducturos, ab homine peregrino ac barbaro ex perdiscere.’ Adde infra ad VIII. 8. 13. Freinsk. Freinsheimius jussit a *victis* addi. Tellierius in tex-tum recipit, quem imitatur. Sine eo enim biuncus sensus est, nec sequens quos habet qno referatur. *Cellar.* *Discere]* Forte add. a *victis;* ut recte Freinsheimius. Heinrius.

§ 21 *Post aulæam]* Supra ad vi. 11. 12. Hoc etiam ex more Persico, de qno Athenæus iv. 10. ‘Hos quidem rex videt per obditudem januæ velum, regem autem contueri illi non possunt.’ Id imitantur non in conviviis, sed in consiliis Imperatores Turcæ. Lips. in Not. ad Polit. iii. 8. De aulæis autem ejusmodi late Brisson. lib. ii. pag. 224. et Dempaterus in Paralip. ad Rosini Antiquit. v. 10. Freinsk. Mallem, *aulæa, quæ lectis obduxerat.* Vide infra ix. 7. 15. Schaffer. *Aulæa* et *aulæum* velum est, quo parietes vestiuntur, aut triclinium, ut hoc loco, dividitur: plerique librorum *aulæam* habent, muliebri forma; usitatius neutrum genus numero plurativo. *Cellar.*

Barbaros tantum] Simile discrimen

observaverat supra vi. 6. 6. ubi nos vide : quod absurdum fore dixerat apnd Arrian. rv. 2. 25. Callisthenes : ‘An tibi diversi plane honores sint decernendi, Græcis quidem humanos honores Græcorum more tibi deferentibus; barbaris autem barbarice te colentibus?’ ubi dixit Græcorum more, ‘Ελληνικῶς, intellexit idem, quod νόμος, legem, Græcorum vocat Lucian. citatus ad viii. 5. 6. Aristoteles ei suaserat, ‘ut Græcia principem, barbaris dominum præstaret,’ quod merito improbant Plintarch. de Fort. vel Virtut. Alex. i. 8. et Strabo sub fin. lib. i. Freinsk.

§ 22 *Polypercon*] Arrianus Leonatum fuisse ait; qui cum Persam quendam indecorum adorantem conspicisset, ob idque gestum illius, ut ineptum irrisisset rursus, indignatus, adorare ceteros vetuit. *Popma*.

Qui cubabat supra regem] Id est, qui lecto decumbens supra regem mensæ accumbebat. Curtius de Polyperchonte : ‘Detractum eum lecto rex præcipitat in terram.’ Et eodem libro paulo post : ‘Totum exercitum aspicite, qui paulo ante nihil præter arma habebat, nunc argenteis cubat lectis.’ Observa hic veterem discubendi modum : mensæ accumbeant reclinata supera parte corporis in cubitum sinistrum. Tres autem uno lecto ut plurimum cubabant. Qui ad caput lecti summus, qui ad pedes imus dicebatur, qui inter illos medius. Polyperchon supra regem mensæ accumbebat, Rex medius, utpote dignissimus. De discubendi modo apnd veteres Lips. lib. iii. Ant. Lect. Rosin. Antiq. R. v. 28. Ciacconius de Triel. *Popma*. Adde Raderum ad Martialem vi. 50. *Snak*.

§ 24 *Castigato diu*] Egre fero istud diu, et vix abstineo interpolare : *Poly*. quidem postea, *castigato prius, ignorit*. Tamen diu multumque castigatum ceperis ex vulgato. *Acidalius*. *Acidalius diu* mutavit in *prius*, liqui-

dore sane intellectu : sed inest tamen priori lectioni germanus et aptus sensus, ut dicar, diu castigato in carcere tandem ignovit. Callisthenis odium alta mente reposuit, quod suo tempore expromisit, ut ex atroci ejus postea supplicio apparuit : oneravit hunc invidia et odio apnd Alexandrum Anaxarchus, ut est apud Plutarchum. *Raderus*. Pitiscus *diu explicat* ‘multum.’ *Cellar*. Postea *castigato diu ignovit*] Suspectus est hic locus Criticis ; quorum nemo tamen emendavit. Mibi dubium non est, quin sic restitu debeat : *postera castigato die*. Certe sententia congruit, et alias quoque ita loqui libuit. Nam iii. 12. 13. ‘Alexander postera die cum cura se-pnitis militibus,’ &c. ‘Postera die classe ad moenia admota,’ inquit iv. 8. 13. Sic etiam ‘postero die’ dixit vii. 5. 17. *Advocemus* etiam Cicorenem, qui de Officiis iii. 15. de Pythio Syracusano : ‘Ad cœnam hominem invitavit in posterum diem.’ Et paulo post : ‘Ab his petivit, ut ante suos hortulos postera die (alii legunt postridie, sed prius videtur rectius) piscarentur.’ Ohe jam satis est, imo plus satis. Nam qui adhuc dubitare sustinet (liceat cum Ovidio Trist. v. 4. 8. loqui) ‘Ostendi solem postulat ille sibi.’ *Heumann*. De quo autem dubitare nos vetat vir Cl. ? an de nütata apud optimos scriptores formula, *postera die?* consentiremus, etiam si minus esset exemplorum adductum, quibus utramque facile paginam implore potuisset. An de correctione? Non tamen sic quoque nos deterret, etiamsi ipsi in sole cœcutire videamus : neque enim credimus tam integratum sonum interjectæ vocis *castigato* inter illud adjективum et substantivum non obstrepiturum fuisse auribus aceratissimi Curtii ; et illud exemplis confirmasse satius fuisse; vel probandum, id postera contigisse die. Nihil adsero, nec mihi vindico, tacentibus membranis ; sed legi posse .

non diffido postea castigato sat diu : vox sat vel satis ex affinitate præcedentis syllabæ facile intercidere potuit. Sic Plaut. Captiv. iv. 2. 12. ‘Qui sat diu vixisse sese homo arbitrabitur?’ Terent. Eunuch. v. 8. 55. ‘Satis diu jam hoc saxum volvo.’ *Snak.*

CAP. VI. § 1 In Callisthenen] Hinc orsi sunt novum caput ; quod quia receptum est, turbare non sustinimus. Alias enim recte Raderus conjunxit hæc cum priorib[us], ita distinguens : *Polyperconti quidem postea castigato diu, ignovit : in Callisthenem olim contumacia suspectum pervicacioris iræ fuit, &c.* Estque par omnino membrorum constitutio, quam reperias in illis Taciti i. 18. 5. ‘In Haterium statim invectus est ; Scaurus, cui implacabilis irascebatur, silentio transmisit.’ De Tiberio loquitur. *Freinsk.*

§ 2 Mos erat] Erat jam ante a Philippo institutum, ut nobilissimi Macedonum filii, postquam adolevissent, ad regios usus deligerentur. Hi regi ministrabant, cubantem adserabant, equos adducebant, venantem comitabantur. *Popma.* **[Mos erat]** Institutus a Philippo, ut præter Arrian. iv. 2. 30. anctor est *Aelian.* Hist. Var. xiv. 49. ‘Philippus, clarissimorum in Macedonia hominum liberis adsumptis, sui curam ministeriumque ipsis impo- suit ; non per injuriam aut contempnum, sed ut patientes eos laborum, et ad ea quæ fieri opus esset peragenda promptos atque paratos redderet.’ At Val. Max. iii. 3. 3. ‘Vetus Macedonia more regi Alexander nobilissimi pueri presto erant.’ Quod verum puto : sic enim et Noster infra viii. 8. 3. ‘More patrio et ab antiquissimis Macedonias regum usurpato.’ Sic et hodie pueri nobiles in comitat et familia procerum, dum ex ephebi excedant, arctissimo familiis distinxuntur : quod et Pollet. de Foro Rom. 2. 7. notat ; unaque morem Romanum, adolescentulos

post prætextam puerilem depositam, dandi in contubernium viris magnis et gravibus. Hæc ergo puerorum cohors delecta erat ex nobilissimis adolescentibus. Alii longe fuere ‘epigoni,’ de quibus ad x. 4. 8. infra : alii et *Baσιλεῖοι* apud Suidam : alii denique ‘Principes juventutis’ supra vi. 9. 21. *Freinsk.* v. 1. 42. *Snak.*

§ 3 Exerbabant] Sic apud Sueton. Galba 10. 3. ‘Delegit et equestris ordinis juvenes, qui, manente anulorum aureorum usu, Evocati appellarentur, excubiasque circa cubiculum suum vice militum agerent.’ At Gaudæ Masinissæ nepoti ‘petenti custodie causa turmam equitum Rom. negavit Metellus, quod contumeliosum in eos foret, si equites Romani, satellites Numidæ traherentur.’ Sal- lust. Jug. 65. 2. ubi pro ‘in eos,’ quod quidem tolerari potest, credo fuisse ‘in nos,’ b. e. in pop. Romanum. Sic fere apud Tacit. xiii. 41. 4. ‘Nec id nobis virium erat,’ hoc est, Romanis. *Freinsk.*

[Edis] Forte sedis ; sic exhibent codd. quidem infra n. 13. ‘ad fores ædis ejus.’ *Heinsius.*

§ 4 Actos ab Agasonibus] Acceptos ab agasonibus vulgo. *Modius.* ‘Agasones, equos agentes,’ Festus Pompeius. *Snak.*

§ 5 Sedentibus vesci] Rex accubabat, et cum rege majores principes et amici ; nobiles pueri principum filii sedebant : ut et ii, qui feram extra retia nullam adhuc consecerant, ut supra ad viii. 1. 13. demonstratum est. *Raderus.* Olim autem ‘sedebant in cœnis heroës, non accumbabant : qui mos, ut inquit Duris, Alexandro etiam interdum servabatur. Is enim aliquando quadrigenitos duces in sellis aureis et argenteis ueste purpurea stratis sedentes ac reclinatos convivio exceptit.’ *Athenæus* i. 14. quoniam loco et illud quod Raderus inuit, legitur. Quod autem de Herribus dixit Duris, ex Homero

est colligere, alibi, et Odyss. l. 7. ‘Convivantes autem per domum audiunt cantorem Sedentes ordine.’ Ergo et in Nuptiis Pelei Catullus lxxv. 303. ‘Qui postquam niveos flexerant sedibus artus.’ Illyris eundem fuisse morem testatur Hermippus apud Athenaeum x. 12. et ipsi Alexander Plutarchus de Fort. vel Virtut. Alex. ii. 14. Tiberio quoque Cæsari, sed militiæ, Sueton. Tib. xviii. 4. et Vellei. ii. 114. Pompeio quoque apud Diodor. in Excerpt. Vales. pag. 409. Philo de Josepho: ‘Jussi deinde sedere juxta ætatis ordinem; nondum enim discumbendi mos receptus erat,’ &c. Ulpianus apud Athenaeum pr. lib. xi. ‘Apud Adrastum, o amici viri, optimates ac primarii homines sedentes cœnant: Polyeidus, dum in via hostiam immolat, adventantem Petrum detinet, et in gramen reclinato, fronde loco mensæ instrata, de iis quæ inactata fuerant apponit. Præterea, Antolyco, ad opulentum Ithacæ populum cum pervenisset, notrix sedenti (priscos enim ita cœnassee liqnet) idem officium præstítit. Ulyssem, quod scribit poëta Odyss. xix. 400. ‘Puerum tenellum oblatum, filiæ suæ gnatum, Euricleia genibus amicis imposuit, cœnare cum desiiasset.’ θῆκε, inquit, id est, super genibus posuit sedentis, non prope genna locavit.’ Idem alibi: ‘Cum igitur sibi persuaderent, Deos esse præsentes, moderate et temperanter dies festos agitabant antiqui. Itaque neque solebant accumbere, sed epulabantur sedentes.’ Sic apud Apollon. Argon. ii. 304. ἀτράπ ἔτει μέγα δόρον δὲ μεγάροσιν θέρρο, Δαίνυρος Κέρουροι. Varro de Vita Pop. Romani: ‘Majores nostri sedentes (male impressi, edentes) epulabantur: quem morem habuerunt e Laconibns et Cretensibns.’ Idem autem quod in Macedonicis pueris Alexander, in suis nepotibus observavit Augustus: ‘neque enim cœnavit una, nisi ut in

imo lecto assiderent.’ Sueton. 64. 6. Nam et apud Romanos ‘mos habebatur, Principum liberos cum ceteris idem ætatis nobilibus sedentes vesci in aspectu propinquorum, propria et parciore mensa.’ Tacit. xiii. 16. 1. ubi multa Lipsius, quæ non exscribo. Tantum moneo illud Plantae loco citatum: ‘Haud postulo equidem med in lecto accumbere, Scis med esse imi subsellii virum:’ non extare in Persa ejusdem, sed in Sticho iii. 2. 32. Notandum autem, quod Val. Max. ii. 1. 2. scribit: ‘Feminæ cum viris cubantibus sedentes cœnitabant: quæ consuetudo ex hominum convictu ad divina penetravit: nam Jovis epulo, ipse in lectulum, Juno et Minerva in sellas ad cœnam invitabantur. Quod genus severitatis setas nostra diligentius in Capitolio, quam in sois dominibus servat,’ &c. Isidor. Etymolog. xx. 2. ‘Apud veteres Rom. usus non erat accumbendi, unde et considere dicebantur. Postea, ut Varro ait de vita pop. Rom. viri discumbere cœperunt, mulieres sedere; quia turpis visus est in muliere accubitus.’ De Laconibus et Cretensibns (quorum institutum majoribus suis hæsisse Varro supra citatus affirmit) vide Athen. iv. 6. &c. et in primis iv. 10. ubi ‘Pyrgion lib. iii. Cretensium Institutorum: In conviviis Cretenses, ait, hilariter sedentes epulantur.’ Adde Plutarch. de Fort. Alex. ii. 1. 4. Sueton. Tiber. 18. 4. Freinsh.

Castigandi verberibus eos nullius potestas præter ipsum erat] Pulchre: quasi rex ipse manus admovere debuerit castigandis. Hoc enim verba sonant, nulli verberare eos licuisse, nisi uni ipsi regi. At tu mecum scribe, *Castigandi verberibus eos nullius potestas per ipsum erat.* Hoc verum: non licebat, nisi cui rex jussisset: ipse infra: ‘Nuper cum procacius se in venatione gessisset, more patrio, et ab antiquissimis Makedo-

niæ regibns usurpato eum castigari jussi.' Neque te turbet, quod hoc eodem libro: 'Cum Hermolaus apud eum quoque verberatum se a rege quereretur.' Sana mente id accipiet, qui ipsus est sana. *Acidalius.* Hic locus, ut a me editus est, ex Acidalii castigatione prodiit; antea erat, *cast.* *verb.* *eos nullius potestas præter ipsum,* quasi rex lorarii vices ipse ageret. Illud autem infra Hermolai: 'Cum Hermolaus apud eum quoque verberatum se a rege quereretur.' Intellige jussu regis, ut supra rex ipse dixerat, 'castigari enim jussi.' *Raderus.* *Verberibus]* Sic apud *Ælianum* xiv. 49. Philippus 'Aphthonetum flagris cecidit, quod cum sitivisset, acie deserta, digressus ab itinere, ad publicum hospitium divertisset.' Nec Acidalium audio, qui volebat, *Cast.* *verb.* *nulli jus, nisi potestas per ipsum erat.* Quasi scilicet periculum esset, ne quis sic acciperet, ipsum regem admoveare manus debuisse; et quasi non ipse videretur fecisse, quod ipsius jussu alius. Quomodo enim alter Hermolaus mox nnn. 25. apud Callisthenem 'verberatum se a rege quereretur?' quem ex num. 7. constat tantum jussu ipsius verberatum. *Freinsh.* *Nullius potestas]* Snspicor scripsisse Curtium *nulli potestas*, quia video in aliis legi nemini, quod sine dubio ex glossa est; factum autem censeo *nullius*, quia itidem per glossam aliquis vocabulum *potestas* explicaverat per *jus*, ita natum primo, *nulli jus potestas*, et deinde junctum, *nullius potestas.* Scheffer. Leg. *nulli jus*, et deo *potestas:* x. 2. 15. 'Cnii... non intnendi vos jus reliquisti.' Vide *Acidal.* et *Freinsh.* *Heinsius.*

Hæc cohors velut seminarium] Sic Noster lib. v. 'Magnorum præfectorum et ducum hæc incrementa sunt et rudimenta:' hinc et proprie, 'Εργον, vel Διάδοχοι, quod ducibus præfectisque defunctis succederent. Justin. lib. xii. et Suidas in voce Νύμφις.

Dio Διάδοχος τῆς ἀρχῆς vocat: dicti quoque Βασίλειοι, quasi regii alumni: Suidas in voce Βασίλεια: hinc et Noster lib. vi. 'Principes iuventutis' more Romano vocat. *Loccen.*

§ 6 *Post multas ætates]* Iterum vulgo, *per multas ætates;* male. *Modius.* *Post multas ætates]* Constat ex regnum singulorum, qui Alexandrum secuti sunt in Macedonia, ætatibus, sive annis quibus imperaverunt, non nisi sex et quinquaginta annos supra centum colligi. Scaliger in Thesauro Euseb. Canon. Isag. lib. iij. pag. 335. ita ut si ætatem pro saeculo accipias, nec duabus quidem totis regnarint, nedum multis. Si ætatem triginta annos interpreteris, erunt quinque, nec, ipse ut vides, multæ. Si singulorum tempora, quibus regno præfuerint, respicias, erunt quindecim; atque ita multæ videri possunt: itaque accipiendam hic ætatem suadet res ipsa, et mos loquendi apud Græcos, ubi γερές habes apud Diodorum Siculm, id est, *ætates*, ubi de successione Carani usque ad Alexandrum agit, et ἐκκαθέκα γερές, ætates sen generationes ponit. *Raderus.* Non post multa saecula, sed post multas γερές. De quibus ad VIII. 1. 13. dixinus: citius enim quam post multa saecula Alexandri successores in potestatem Romanorum venerant. *Cellar.*

Romani] Vide Florum II. 12. et ibi citatos. *Freinsh.*

Opes ademerunt] Macedonibus primum, deinde Syris, denique Ægyptiis regibus. *Cellar.*

§ 7 *Hermolaus]* Confer Arrianum IV. 2. 31. Quod autem ob aprum occupatum sic indignatus est rex, affectum nosce, qui inest venantibus, ut nempe ægre ferant, gloriam sibi venationis ab alio præripi. Vide Scalig. in Poët. ubi collatione illustrat Homer. et Virg. de venatione apr. Nota in eam rem est Meleagri fabula. Sed et ex superioribus historiis constat apud Per-

sas in venatione feram ferire non lieuisse, priusquam telum misisset rex. Nam, si fides Plotarcho A. popbth. cap. 7. Artaxerxes Longimannus 'primus permisit, in venatione eum qui vellet ac posset, primum conjicere telum.' Verum Xenophon Cyropæd. lib. i. Cyaxarem edicentem facit, 'ne quis feriret prius, quam Cyrus feriendo satiatus esset,' negatque Cyrus id permittere voluisse: quod si verum, jam ante Artaxerxem promiscue licuerit occupare feras. Ejusdem Xenoph. locum ex Cyropæd. lib. iv. hoc pertinere arbitror, de Assyrio rege: 'Venatus est cum eo, tamquam amico; quumque prodisset in conspectum ursa, et uterque hanc persequeretur, noster iste modo princeps emissio jaculo aberrat, quod utinam ne umquam accidisset: at mens ille filius, telo conjecto, quod minime factum oportuit, ursam stermit,' &c. narrat enim ibi Gobryas filii sui cædem inde sequutam. Sic de eodem tam benigno Artaxerxe contrarium plane Plotarcho factum narrat Ctesias: 'Egressus post hæc aliquando ad venationem rex, a leone invaditor, quem in sublime sese attollentem, jaculo percutiens Megabyzus interficit. Id factum graviter tulit Artaxerxes, quod antequam ipse feram nactus esset, eam Megabyzus consecisset, quare caput ei abscindiri imperat.' Nisi dicamus ad reconciliationem horum auctorum intelligi posse, regem post hoc factum pœnitentia ductum, liberam postea percutiendi potestatem cuivis venanti secum fecisse. Sed et alia Ctesiae, auctori ne veteribus quidem valde probato, lis movetur a Diodoro xv. 10. ubi scribit hunc regem sic a Teribazo servatum summum homini honorem habuisse: tantum abest ut caput præcidi jusserit. Freinsk.

§ 8 Amore ejus ardore] Arrianus iv. 2. 25. ubi ἐπορθῆς non satis perspicue exponitur amicus. Ab ejusmodi ho-

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

minibus multas conspirationes factas notat Plutarchus in Amatorio cap. 24. Aristogeitonis exemplo, qui Pistratidas nullam aliam ob caussam aggressus sit, quam ob amasii injuriam. Quam rem et Thucydides vi. 9. diligenter narrat. Similique ex caussa Charitonis insidias in Phalaridem prolixe narrat Ælianu Hist. Var. ii. 4. Talis etiam occasio causam præbuit insidiarum, quibus Philippus occubuit. Diodorum vi. 94. vide. Sic et supra vi. 7. Dymnus conspirationem suam in regem tuto se detegere posse putat amasio suo. Magna enim necessitudo, et quasi legitima societas habebatur, ut etiam Plutarchum non prudenter scribere Erot. cap. 12. 'Ut infantem a nutrice, puerum a magistro, ephebum a gymnasiorcha,' &c. Sic 'amasium ab amatore regi.' Confer Tiraquell. tom. ii. p. 129. pr. 1. Zwing. Theatr. pag. 3462. f. Freinsk.

In quo deperibat] Vera hæc est scriptura, ut sciunt, qui Latine scunt; et qui eam mutarunt, reposueruntque *quod pro quo*, ii varii virgis jam dudum esse debebant. Modius. Frobenianus codex habet in *quod deperibat*. An legendum, qui quum *laceratum corpus id, quod deperibat?* accederet sermoni elegans quedam emphasis. Sano 'deperire in re aliqua' num receptum sit Latinis, dubito, vellemq; videre exempla. Scheffer. Forte, *id quod dep.* Heinsius.

§ 9 *Sollerter legerunt*] Arbitror extra controversiam futuram hanc meam emendationem, si non mea, certe membranarum causa, unde eam haussimus. Vulgo erat: quippe *sollerter quos in societatem sceleris adscicerent Nicostratum, Antipatrum, Asclepiodorumque, et Philotam placuit assumi: inepte.* Modius.

Asclepiodorumque] Aldus, *Asclepiodori filium*, Arrianum, ut puto, secutus potius, qnam Curtium. Freinsk.

Per hos] Lege, *prater hos*. Nam

4 Q

Arrianus hos conjungit, qui in societatem facinoris pertracti sunt: Antipatrum Asclepiodori f. (qui Satrapum Syriæ gessit) Epimenem Arsei f. et Philotam Carsidis Thracis f. Nicocratum, Asclepiodorum, et Elaptonium non agnoscit. *Loccen. Per hos*] Nempe qui principes ab auctoribus coniurationis in societatem adlecti fuerant, aliis deinceps idem persuaserunt. Sic apud Tacitum xiv. 40. 2. ‘Fabianus subdidit testamentum, ascitis Vicio Rufino, et Terentio Lentino, equitibus Romanis. Illi Antonium Primum, et Asinium Marcellum sociaverant.’ Nihil ergo mutandum. *Freinsk.*

§ 10 *Ab expertibus consilio*] Quomodo apud Tacit. xiv. 5. 3. ubi de insidiis in Agrippinam: ‘Nec dissolutio navigii sequebatur, turbatis omnibus, et quod plerique ignari etiam conscientes impediabant,’ &c. *Freinsk.*

Forte autem] Ex Basiliensi codice videatnr hic legendum *sorte*, nihil enim in hac excubatione fortuitum. Verum *sorte* quoque non eligebantur, sed habebant omnes certas suas vices, quod ex l. vii. c. 1. apertum est. Itaque id *forte* debet accipi de eo tempore. Tum, cum Hermolaus ita castigabatur, accidit, ut aliis aliquaque vicibus vigilias agerent, et ob id facinus meditatum expedire non possent. *Scheffer.*

Alius alia nocte] Novum omnino in coniurationis societatem coiere, septima quoque nocte ad eos redibat officium excubandi: tres ergo et sexaginta erant excubitores. *Raderus.*

§ 12 *Mutua fide lati*] Leg. *mutua fide celati*. viii. 10. 12. ‘Jovis feminine Libernum patrem esse celatum.’ Vide Indicom. *Heinsius.*

Fuerant] Pal. 1. nihilo deterius, fecerant. *Freinsk.*

Omnibus] Non abs re hoc miratur: magis etiam merito Justinus x. 1. 6. de conspiratione quinquaginta filiorum in Artaxerxem: ‘Ostenti pror-

sus genus, ubi (forte rectius, mihi) in tanto populo non solum sociari, verum etiam silleri parricidium potuit (an posuerit?) ut ex quinquaginta liberis nemo inventus sit, quem aut paterna maiestas, (de regno capie,) aut veneratio senis, aut indulgentia patris, a tanta immanitate recovaret.’ Ergo et Tyrannicidae Athenienses apud Thucyd. vi. 9. 26. ‘Cum paucis coniuraverunt, ut res tutius gereretur.’ Unde referente Tacito vi. 59. 3. Pisoni quidam inculcabant, ‘frustra silentium et fidem in tot conciorum animis et corporibus sperari.’ Ipsique hi pueri Cartiani mox num. 15. ‘sperare non poterant in illud tempus (septem dierum) omnibus duraturam fidem.’ *Freinsk.*

§ 15 *Post VII. dies*] Leg. *post septimum diem*. *Heinsius.*

§ 16 *Mulier adtonitæ*] Aristobulus tradit, mulierem hanc natione Syram, quæ interdum Apollinis furore correpta, futura prædictens Alexandrum sequebatur, primo Regi ac ceteris ut levem ac vanam irrisi fuisse; mox, ut ejus vaticinia exemplis comprobata sunt, jam non amplius contemptui habitam, permissumque sive noctu, sive interdiu vellet, ad regem ingredi. Hanc tunc forte, cum minime plena esset, Regi e convivio recessenti obviam factam, orasse, ut ad convivas reverteretur, ac reliquam noctem ibidem ageret. Alexander divinitus se monitum suspicatus, revocavit amicos; atque hic, convivio in lucem extractio, conjuratorum insidiae detectae sunt. *Popma.* *Mulier adtonitæ*] Syram fuisse prodit Arrianus iv. 2. 83. natione puto, non nomine. Feminas autem plerisque fata præcinnisse passim legitur. Tacit. xiv. 32. 2. ‘Feminas in furore turbatae adesse exitium canebant.’ In sacris etiam reperiuntur vaticinatae feminæ, sed parcias. Unde Clemens Stromat. lib. i. satis ample virorum vatum enarrato catalogo, sex tantum

feminas subjicit : Saram, Rebeccam, Mariam, Deborah, Oldam, et Annam. Nostri majores huic sexui 'in-esse sanctum aliquid et providum putabant' sc̄tate Taciti : ipsum vide Germ. VIII. 3. Notandum quod Zonaras narrat tomo tertio : 'Michaële Rangabe imperante, muliercula quædam ex gynæceo imperatorio ad lunare circuitus furore percita ad eum clamitabat, Descende, alienis cedito. Id non semel, sed sæpiissime factum turbavit imperatorem : itaque Theodoto, quo familiariter utebatur, mulierculæ vociferationes exponit.' His et similibus exemplis moti arbitrantur Henricus de Hassia, et Pius Mirandula lib. ix. de Prænōtione, futura prænoscendi et revelandi munus feminis præ maribus datum esse, quod magis fatuus ille sexus sit. Nam de omnibus ejus farinae vaticibus fere fertur, furore quodam percitos prædixisse futura. De ipso Fanno, unde fanatici appellati, Tertullian. ad Nationes II. 9. 'Faunus Pici filius in ius agitabatur mente ictus,' leg. 'furiis agitabatur,' et statim ei trahit 'insaniam.' Inter omnia imperii Tacito oblatæ, fuit et quod 'fanaticus quidam in templo Silvani tensis membris exclamavit, Tacita purpura, Tacita purpura, idque septimo ;' ut refert Vopiscus in Floriano cap. 4. De mulierum vaticiniis aliquam multa exempla refert Zwingerus Theatri Volum. v. lib. iv. Sic et Sixti Pontificatum' furiosi prænuntiavore, &c. Fulgosum vide I. 3. De Pythia vulgo notum. Denique et Græci πάντες ἀνδρῶν μανίας appellaverunt. Servius ad illud Virg. Aen. III. 443. 'Insanam vatem adspicies, que rupe sub ima Fata canit.' Ad Ciceronem de Divinat. lib. I. c. 31. Freinh.

Quia instinctus] Instinctus hic absolute ponitur pro entusiasmo. Loccen. Quia instinctus] Cujus? videtur quid abesse, sed nec cetera hujus loci clara. Cui enim additur supra, 'ut cre-

ditum est?' Alternum necesse erat non videri, sed verum esse, vel ut attonitus mentis esset, vel ut prædicaret instinctu divino. An scripsit, quam mulier adtonitus mentis conserari in regia solita, quia instinctu divino videbatur futura prædicere. Scheff.

Motum præferens animi] Neque motum neque motam probo, si quis substituere velit. Rectum est quod vulgo. Tamen eleganter animi mota pro instincta, quæ non sit sue mentis, ut solent, qui divinitus inspirantur. Actadius.

§ 17 Horam diei] Diem alii alter observavere. Babylonii inter dnos solis exortus : Athenienses inter duos occasus : Egyptii et Romani, qui diem definivere civilem, a media nocte in medium : vulgus omne a luce ad tenebras ; quomodo et Curtius a prima luce horam primam numerando, in horam diei ferme secundam Alexandrum convivii tempus extraxisse narrat. Popma. Horam diei secundam] Post solis ortum intellige, quæ apud nos est ante meridiem octava, sic ut tertia est nona, et sexta duodecima : de qua re disputatum est ad Martialem. Raderus. Eam Raderus ait intelligi, quæ apud nos est ante meridiem octava. Sed hæc ratio non constat, nisi sub æquinoctia ; quantoque longius ab iis receditur, tanto major ejus deprehenditur inæqualitas. Verbi gratia : constitnamus diem octodecim horarum, quarum prima incipiat cum nostra tercia, ultima desinat in nostram nonam vespertinam : jam singulæ horæ Romanæ continebunt sesquihoram nosstratem ; atque ita prima Romana erit nostra tercia cum semisse quartæ ; secunda, semissis alter quartæ nostræ, cum tota quinta, et sic deinceps. Freinh.

§ 18 Humanae mentis concupiscentie desoraverunt] Hic veniam ab eruditis peto prudentem, si quid, ut nemo nostrum non peccat, homines enim sumus, ut ait ille, non Dii, si quid, in-

quam, in hujus loci emendatione a me titubatum est. In editionibus legebatur antea, adeo pertinax *spes est*, quam humanae mentes quam ingentes concupiscentia devoraverunt. Membranæ Colonenses referabant, adeo pertinax *spes est*, quam humanae mentes devoraverunt. Sigebergenses vero, adeo pertinax *spes est*, quam humanae mentis devoraverunt. Ex quibus omnibus sectus nominis mei auspicium, ita scripsi, ut excusum est. Nec debebat sane dubitari, quin illud *ingentes natum sit ex voce mentes*, litera una inserta, præsertim cum in membranis non exstet: in hoc magis disputari posse videtur, an etiam illud, *concupiscentia*, quod æque a veteribus libris abest, non melius omitti et a nobis possit, ut legamus, *Adeo pertinax spes est, quam humanae mentes devoraverunt*. Et sic me Musæ ament. Sic tibi hoc persuadeam, lector, ut non tantum ita scribi potest, verum etiam debet: me tamen antea moverat, quod, ut dixi, *mentis*, non *mentes*, in Sigebergensi codice reperisset. Sed nunc aliter videtur. *Modius*. Ego vero libens veniam Modio do, sic ut legimus immutanti, quin amplius vellem, ita prorsus excudisset, ut ad ultimum conjecit, *Adeo pertinax spes est, quam humanae mentes devoraverunt*. Non venie modo, sed et gratiae locum reperisset, apud me quidem. Nam mihi sane totum istud, quam *ingentes concupiscentia*, glossa marginalis est, in contextum, ut fit, ab imperitis denique recepta. Nisi tamen non inveniente aliter etiam interpolari videatur in hunc modum: quam humanae mentes tam ingenti concupiscentia devoracerunt. Quod si cui placet, enī dono: sibi habeat. Mibi Medianum, quod dixi, unice probatur. *Acidalius*. *Pertinax spes*] Ego legebam, *Adeo p. res (an spes) est, quam humanae mentes ingenti concupiscentia devoracerant*. Cicer. in Epist. ad Attic. ‘*Spe devorare hæreditatem*.’ *Loccen*. Sequor Constantienses char.

tas, quæ habent, ut edidi, *Quam humanae mentes devoraverunt*. Quæ scriptura et Modio et Acidalio placuit. *Raderus*. Sed Acidalina: *quam humanae mentes tam ingenti concup. devorav.* ita tamen ut unice probet illud Medianum, *Adeo pertinax spes est, quam hum. mentes devoraverunt*; *ha-beatque pro glossemate verba ista, quam ingentes concupiscentia*. Quod judicium ab Radero, Constantiensis Cod. auctoritate plane comprobatur. Nec tamen credam lectionem eam mendo carere: certe spe aliquid devorare non semel legi, at ipsam spem, nequitam. *Freinsh*. Hæc vero pars sententiae falsa est. Non enim cuiuslibet mens spem fovet pertinacem. Quoramdam mentes desperant facilius. Sed nec ‘devovere spem’ receptum pnto. *Lego, adeo pertinax spes est, quam humanae mentis ingentes concupiscentia devorarunt*. Et in hanc emendationem consentiunt codices plerique veteres. *Scheffer*. Forte, *Adeo pertinax res est, quam humanae mentes spe devoraverunt*. Vide in *Catalectis Eleg. de spe. Heinsius*. *Humanae mentis concupiscentia*] Locus male sanus. Si *concupiscentia* vox apud alios, quam Ecclesiasticos inventiretur; quam edidimus scripturam maxime probarem, quia a vulgatis minus quam aliæ discedit. Ceterum dum certiora proferantur, Modio et Radero prorsus accedo, qui verba *vulgaria, quam ingentes concupiscentia*, pro glossemate habent, leguntque, *Adeo pertinax spes est quam humanae mentes devoraverunt*; quod Constantiensi codice etiam confirmari dicitur. *Cellar*.

Devoraverunt] Quod vulgo *devore-runt* legitur. Suspicatur Tellierius *soverunt* genuinam forsitan scripturam esse, ut mollior dictio et Curtiano ingenio dignior, quam sunt, *spem devore-tare*, aut *devorare*, recipiatur. ‘*Spem* enim ‘*sovere*’ usitatum bonis scriptoribus est; ut Tacit. Hist. 111. 62. 1. ‘ne quam ultra spem foventer.’ *Idem*.

§ 19 *Ad curanda corpora]* Curare corpus, est lavare, cibo reficere, dormire, et his similia. Vide supra iii. 8. 22. cum notatis vi. 7. 23. quod conferas cum vi. 9. 9. *Idem.*

Quinquaginta sestertia] Efficiunt mille ducentos quinquaginta Philippeos, sive florenos mille sexcentos sexaginta sex. Unum in neutro sestertium continet mille sestertios: sestertius est dimidiatus victoriatus, sive duo cruciferi; qua de re tota copiosissime scripsi ad Martial. II. 26. ‘Mutua viginti sestertia forte rogabam.’ *Raderus.* Romanis scribens Curtius videtur Latine dixisse, quae Graecis sunt ‘duo talenta.’ Sestertium enim mille sestertios continet. Sestertius autem quarta pars drachmæ est, sive denarii, et ccl. drachmæ unum sestertium et plus paullo quam xxx. thaleros constituant, quos si quinquagies multiplicaveris, genuinam summam habebis, quam supra vulgari talento dedimus. *Cellar.* Omnia habet, qui videndus est, J. Fr. Gronovius de Pecunia Vetere II. 5. pag. 82. *Snak.*

Collandatusque] Mallem, collaudatis quoque. *Schaeffer.*

§ 20 *Quia ceptis obstare credebat]* Cur hoc? quia credo Alexander revocatus fuit a muliere, quæ divino instinctu agi credebatur. *Idem.*

Fratri suo Eurylocho, quid pararetur, aperit] Arrianus tradit rem palam factam per hos indices; Epimenem Charicli (non Eurylocho, ut Curtius) rem aperuisse, Chariclem Eurylocho Epimenis fratri, Eurylochum Ptolemeo, hunc regi. *Loccen.*

§ 21 *Injicit fratri manum]* De hoc pluribus egit Brisson. de Formalis Juris lib. v. *Raderus.*

Excitatisque custodibus corporis] At qui vigilias agere, ac in statione esse habi solebant, quod apparer ex superioribus. Cur ergo hic excitantur? Puto Curtium scripsisse, excitisque custodibus; hoc est, evocatis. Nam

stetisse Eurylochum cum Epimene in vestibulo regiae verisimile est. *Schaeffer.* *Excitatisque]* Forte excitisque, et mox excicerant. *Heinsius.*

§ 22 *Alterius]* Epimenia, qui reus nesciebat quid rex de ipso esset decretrurus. *Raderus.*

Ptolemaum ac Leonnatum excubantes ad cubiculi limen excitaverunt] Potius excitaverant. Si tamen ipsa vox sincera; quam etsi fero, (acceptam non trito illo significatu, sed quo inferius etiam est hoc libro VIII. 8. 9. ‘Nolo singulos vestrum excitare, ne invisam liberalitatem meam faciam, si pudori vestro gravem fecero;’) tamen ejusdem crebra repetitio suspicionem movet. Etenim et vix præcessit, ‘Excitatisque custodibus corporis,’ et statim sequitur, ‘excitant regem.’ *Acidalius.*

§ 23 *Per se]* Ipsum qui loquebatnr: nam et hoc pertinebat ad exculpandum domum, ut scilicet alter fratum pœnitentiam ageret; alter non innoxius tantum, sed etiam indicii delator atque minister esset. Reliquum sensus distinctione juvimus. *Freinsk.*

Quæ degereret] Ita eleganter Colonienses membranae; alii libri omnes, quæ decederet, non æque idonee rei. *Modius.* *Qua decederet]* Ita MSS. malum, quæ degererentur. *Heinsius.*

§ 25 *Jam viros esse]* Ambigua sane sententia: si in malam partem et invidiam trahas, expones: Indignissimam rem videri, jam viros, adhuc puerorum more verberibus castigari: tantam ergo injuriam et contumeliam a viris non modo non ferendam, sed omnibus modis ulciscendam. Et hoc est, quod Curtius dixit, videri dictum hoc a Callisthene ad dolorem juvenum incitandum. Mitior sensus alter est: Non tam ægre ferendam corporis castigationem, nec puerorum modo lamentandum; fortium esse viorum, fortia pati. *Raderus.* Auctor est Plutarchus cap. 97. eos consuluisse Callisthenem, qua ratione claris-

simi possent evadere: Callisthenem, si clarissimum e medio tollerent, respondisse. Val. Max. tamen VIII. 14. 4. ext. hoc non dictum vel quesi-
tum vult de interimendo Alexandro, sed Philippo, nisi idem quoque de Alexandro repetitum, vel Valerius memoria lapsus fuerit. Ille sic: ‘Pausaniam Hermocratem perconta-
tum esse, quomodo subito clarus pos-
set evadere, atque is (cum) respon-
disset, si illustrem virum aliquem occidisset,’ continuo Philippum inter-
fecisse.’ Loccen. Idem quod Vale-
rius narrat etiam Diodorus XVI. 96.
Puto apud Plutarchum μημονικὸν ἀμάρτημα esse. Freinsh.

*An ad consolandum, an ad incitan-
dum?* Posterioribus Curis nostris c.
4. aliquid de ingeminato an subnota-
vimus. Cellar.

§ 26 *Eurylochum L. talentis donat]* Orosius III. 18. occisum ait, sed fal-
so. Loccen.

Cujusdam Tyridatis] Pronomen pro-
priis nominibus adjunctum ignobili-
tatem fere, et vulgarem conditionem
significat. Cellar.

Opulentis bonis] Scripsi its, quia ita
scribendum visum fuit; libri omnes
habeant *opulentis bonis*. Modius.

Donat protinus] Sebisius malebat,
donat: protinusque fratrem, &c. resti-
tuit. Orosius autem III. 18. erroris
arcessitur a Viro Docto, quod Eury-
lochum occisum dicat ab Alexandro.
Sed sciendum, non de hoc puer sentire
Orosium, sed de alio quodam: id ex Justino XII. 6. 14. unde Orosius
sua desumpit, clarum. Nam Justi-
nus istum Eurylochum occisum innuit
dudum ante Clitum, cum nondum
de puerorum coniuratione quidquam
compertum foret. Freinsh.

§ 28 *Qui sanguine contigissent]* Vide
supra ad VI. 11. 20. Et Arnisæum
de Jure Majestatis VI. 8. Freinsh.
Contigissent eos] Leg. reos, et sic mox,
increpantibus deinde universis reos. Sic
et apud Tacitum peccatur et in

Fragm. Tragur. Heinsius.

§ 29 *Præter Callisthenen]* Cujus rei
ipse Rex rationem dat VIII. 8. 20.
Cellar.

Cap. VII. § 1 *Hermolaus]* Similis li-
bertatis exempla in damnatis moritu-
risque concessit Gruterus ad Taciti-
num Discurs. 31. 6. 7. Freinsh.

§ 2 *Etiam parentis]* Quia lege Ma-
ced. omnes propinquai rei occideban-
tur. Raderus.

§ 3 *Quæ nostris malis didici]* Forte,
quæ de nostris malis vis dici. Hein-
sius.

§ 4 *Non e vilissimo]* Ex nobilissimo
sanguine. Cellar.

Sta in acie] Alii, stant in acie, et
profecto melius. Modius.

§ 5 *Ne simplici morte]* Ut Philotas,
antea in eculeum impositus. Raderus.
De simplici morte, Indicem consule.
Freinsh. *Ne simplici morte]* Propter
tormenta, quibus lacerati, antequam
necarentur, non una morte mori vide-
bantur. Cellar.

Attalum] Vide Suppl. I. 10.
Cellar.

§ 7 *Obstrepunt]* Sic apud Tacitum
IV. 42. 2. ‘Emilius e militaribus viris,
dum studio probandi cuncta refert,
et quamquam inter obstrepentes
magna adseveratione nititur, andivit
Tiberis probra, quis per occultum
lacerabatur.’ Freinsh.

Supremum] Forte supremo, vel sub
prima ira. Virgil. Georg. II. 326.
'prima vel autumni sub frigore.' Sic
Ovid. Fast. V. 465. 'redeunt sub pri-
ma crepuscula moesti;' ubi MSS. eti-
am 'suprema,' et apud Val. Flacc.
Heinsius. Facile locum hic sibi vin-
dicat hoc supremum; nam sumitnr eo-
dem significatu, Latino nempe et ele-
ganti, quo Noster dixit V. 12. 8. 'Ar-
tabazum ultimum illum visurus am-
plexitur.' Terent. Andr. II. 1. 23.
'Si id facis, hodie postremum me vi-
des.' Justin. XIV. 2. in fine. 'Ut
postremum sibi alloqui exercitum li-
ceret.' Gell. V. 9. 'Se videre, quid

faceret, magnum inclamavit.' Confer. ad III. 1. 7. *Snak.*

§ 8 *Agre coercitis]* Leg. *coercito.* Heinsius. Ideo forte correxit Nobiliss. Heinsius, quod ipsa editio, qua utebatur, adstipulantibus suis *Mss.* vitiōse etiam habebat, *coercitus.* *Snak.*

§ 10 *Rem pulcherrimam]* Sic ipse estimabat, alii contra. Ita Romae 'occisus dictator Cæsar aliis pessimum, aliis pulcherrimum facinus videbatur.' Tacitus I. 8. 7. *Freinsk.* Cedem tyranni; 'Græci enim Deorum honores tribuant iis viris, qui tyrannos necaverunt.' Cicero pro Milon. cap. 29. 'Occisus Dictator Cæsar aliis pessimum, aliis pulcherrimum facinus videbatur.' Tacit. Ann. I. 8. 7. *Cellar.*

Cum morti olim destinatus sit] Non capio sensum hujus loci. An enim *haec est causa*, quod a nemine dicatur *conscius fuisse cœdis*, quia jam ante morti fuit destinatus? quid ergo *hae reticentia ei profuerunt?* 'Nemo parcit morituro,' inquit supra Philotas: malo igitur, *quamquam morti olim destinatus.* Vitium ex eo, quod in *quamquam alterum quam putarunt otiose repetitum*, ac idcirco omiserunt. Deinde ut orationis sensu consuleretur, ex *quam, quam* est factum. *Sententia elegantissima.* Licet sciamus morti *cum a te destinatum*, neque posse eum liberari ullo nostro silentio, nemo tamen eum nominat. *Causa,* quia *innocens est*, nec *conscius* hujus *cœpti.* *Scheffers.*

§ 11 *Trig. millia mulorum]* Quum haec primum legerem, candide Lector, ipse mecum rem quasi ridiculam admiratus, cogitare diligentius cœpi, esse ne verum quod homini mihi imperito earum rerum, etiam prope impossibile videretur. Quantam enim pecunias summam triginta millia mulorum ferre posse credamus? Hæc quum ita mecum tacitus reputassem, cœpi anxius etiam atque etiam cogi-

tare, quo pacto rationem inirem, ut id ita esse certo invenire, atque ideo firmis argumentis approbare possem: ibi in mentem venit, si ad solam, quæ Persepoli capta est, pecuniam requirerant mulorum ac camelorum tria millia, ut Diodorus in sexto Alexandri anno snpputat; certe etiam hic numerus, quantumvis magnus, aliquo modo ad veram rationem deduci posse, mihi videbatur. Si enim omnes summas Susis, Ecbatanis, Pasargadis, Arbelis, Babylonie, et Persepoli inventas computare volemus, tum cogitare non aurum solum, sed et argentum vectum, et pretiosa alia, ut lapillos, gemmas, ac margaritas; denique, exaggerationem factam ab hoste perituro Hermolao; non parvum adjumentum habebimus ad hunc locum firmiter constabiliendum. Sed primum Diodori locum in abacum revocemus; ac eo discusso, lectori non omnino stupido reliqua de aliis locis dijudicanda relinquamus. 'Persepoli,' inquit Diodorus xvii. 71. 'inventa sunt, auro ad argenti rationem deducto, centum ac viginti millia talentum:' qui numerus per sexcenta ductus, producit summam 72000000. coronatorum. (septuagies bis milena millia; non, ut solemnī errore enuntiat Explanator, septuagies bis millies centena millia.) Jam quod ad pondus attinet, (portabant enim eam pecuniam mulorum ac camelorum tria millia, ut dictum est,) in Romanæ libræ besse comprehenduntur septuaginta duo coronati: est autem bes libræ Romanæ dimidium libræ zygostaticæ, quæ habet coron. 144. per quos si 72000000. dividantur, erunt libræ zygostaticæ 500000. Hæ libræ si per 3000. mulorum dividantur, singulis mulis evenient libræ 66. ac supersunt 2000. libræ; quas si addamus, incident mulorum ac camelorum duo millia, centenis sexagenis septenis; alia millia; contentis sexagenis senis libræ. Nostra quidem *estate equi* vehunt ducentas li-

bras, sed fortassis non in tam longum iter. Sed et vasa ipsa non tam commode, quam pecuua duci potuerent: nec omnia in auro erant fortassis, sed et in ebore, argento, aliisque rebus (ut diximus) pretiosis: ut non omnino, si quis recte secum animo omnes ubique summas colligat, ad eum quem in Persepoleos thesauro ostendimus modum, absorum sit veritati, 30000. mulorum aurum captum vehere Alexandro. Hæc præter consuetudinem nostram ideo scribuntur, ut juvenibns ad sublimiora anhelantibus cogitandi daremus occasionem; ad ea quæ ante hauc ætatem nemo noverat. Quotusquisque enim tunc erat, imo quotusquisque hodie vivit inter eximie etiam doctos, qui quum ad hujusmodi res ventum est, non continuo fateatur, vel ad se nihil attinere, vel rem frivolam esse, considerationeque indignam! At ego ejus sum opinionis tantos auctores haud temere motos, nec talia scriptis prodituros fuisse, nisi ea et lectu multo dignissima, et cognitū utilissima judicassent. *Glareanus.* Adstipulatur Curtio Plutarchus de Fortuna Alex. II. 24. ‘Aurum ab innumeris circumferendum camelis.’ *Myslovus* dixit Plutarchus, quod illi innumeros reddiderunt, veriti fortasse, ne dictu nimium aut incredibile foret, decem millia camelorum auro onusta. Sed decem ea millia nondum accederent ad Curtii rationem, si uni camello duorum mulorum onus deputes. Apud eundem in Alexandro cap. 68. Persepoli repertum ‘instrumentum regium et opes decem millibus jugorum mularum et quinque millibus camelorum egesta.’ Rationarium imperii Gallicanæ, sive *Le secret des finances de France descouvert par Froumenteaux*, indubitatis argumentis colligit, ab anno 1550. ad 1581. in Gallia tantum auri exactum esse, quod circiter triginta millibus quingentis tribusque et octoginta mulis onerandis sufficeret: id-

que sic demonstrat: Anno 1529. Flaviobrigam (ea hodie *Fontarabia*) redimendo Regi Francisco I. missos fuisse, teste Bellayo, 1240000. aureos solares triginta duobus mulis pecuniam eam portantibus: exactos autem fuisse aureos solares 1583333333. hoc est, millies quingenties octagies ter millena millia, trecenta triginta tria millia aureorum, et insuper triginta super trecentos. Ad hanc rationem si examines Alexandri captivum aurum, reperias 1200010100. solares aureos, sive millies ducenties milles millia, et centum supra decem millia. Sane ut supra ad vi. 11. 6. notavimus, Ecbatanis habebat centies octies millena millia Philipporū: sed hæc vix sextadecima pars fuerit ejus summæ. Aliunde quidem cum magnam pecuniæ vim habuisse dubitari non potest, cum Cyrus olim devicta Asia, hoc est, Lydorum atque sociorum ditionibus, quæ minima portio Persici deinceps imperii fuit, ‘argenti quingenta millia talentorum reportaverit,’ teste Plinio XXXIII. 3. 17. hoc est, trecenties millena Philipporū millia. Sed hæc quoque summa longe ab illa abest, quam diximus. Cerio oportet ingens auri pondus fuisse, quo tot muli onerarentur, et unde sedecim amplius Colossi aurei fieri posnissent, æquales seneo quem in Rhodo mundus stupuit. Nam illius materia nongentis camelis asportata est. Cameli vero onus est duplum ad onus muli. Est enim DCCC. pondo, ut notat Scaliger ad numerum Eusebian. MDCCXCIV. Non igitur abs re Lipsius in nota ad III. 2. Admirandorum, peccatum in Curtii numeris putat et omnino tria millia pro triginta millia scribendum; cum etiam Demosthenes, de Classibus, pro magno referat, quod regi Persarum mille ducenti camelii pecuniam veherent. Sed tamen contra hoc judicium, Curtium haud leviter tueri videntur allata Plutarchi loca. Et ne supra fidem

videatur ea pecuniae summa, certe ex tot antiquissima opulentia refertis provinciis; ex tot tantisque regnis, quidni intra septem aut octo annos tantumdem congeaserit Alexander, quantum intra triginta annos ex una Gallia exactum fuisse constat? Prasertim cum etiam David modicorum finium rex, si cum tanto imperio compares, ingentem pecuniae modum haberit, Paralipom. cap. 22. ‘Auri talenta centrum millia, et argenti mille millia talentum;’ quod efficiat 1200000000 Philipporum, duodecies centes millena millia. Ideo Maiolo adeo Curtianus numerus non videtur sufficere, ut insuper alia decem millia mulorum addat. Sic enim scribit in Dieb. Canicular. ubi de metallis: ‘Erat Alexandro Magno tanta gaza, ut vebi non posset a paucioribus quadraginta millibus mulorum, ut Curtio videtur, et ex illo etiam recolit Franciscus Picus libro 11. de Strigibns.’ Sed enim plus satis erant triginta millia. Freinsk. *Tria millia*] Lipsio anctore in notis ad lib. de Magnitudine Romana 111. 2. posuimus *tria* pro vulgari *triginta*, ne immensis auri summa surget. Cellar.

§ 12 *Patrios mores*] Firmari hinc possit felix conjectura Boxhornii in Justin. xii. 4. 1. ‘A Philippo illum patre tantum degeneravisse, ut etiam patriæ morem ejuraret.’ qua etiam de caussa hic ab Hermolao perbelles appellatur ‘transfuga.’ Adstipulatur et Val. Max. ix. 5. 1. ext. ‘Fastidio Philippi Jovem Hammonem patrem ascivit: tædio morum et cultus Macedonici, vestem et instituta Persica adsumpsit: spredo mortali habitu, divinum æmulatus est, nec fuit ei pudori filium, civem, hominem dissimilare.’ Freinsk.

Te transfugam] In Persarum ritus et mores. Cellar.

§ 14 *Tristius*] Falsum hoc apud plerosque: rari quippe sunt quibus ista cordi: ‘aliud sibi reliquum, quam

tenere libertatem, aut mori ante servitum?’ Tacit. 11. 5. 4. deprompta ex istis Sallustii Hist. 1. 2. 10. ‘Estne viris reliqui aliud, quam solvere injuriam aut mori per virtutem?’ Adde ejusdem Catil. xx. 6. Freinsk. Multa in hanc sententiam Cicero, Philipp. 11. 44. ‘Servitus postremum malorum omnium, non modo bello, sed morte etiam repellendum.’ Philipp. 111. 14. ‘Cum dignitate potius cadamus, quam cum ignominia serviamus.’ Et Philipp. x. 9. ‘Mors civibus Romanis semper servitute potior.’ Cellar.

§ 15 *Si emendari potes*] Gruterus ad Tacit. Discurs. 41. 5. plus amarulentia subesse putat his verbis, quam prima fronte videatur, et sic exponit, quasi velit Hermolaus quod apud Tacit. xv. 68. 1. Sulpicius Asper ad Neronem: ‘Non aliter tot flagitiis ejus subveniri posse;’ vel, ut Sueton. Ner. 36. 5. effert, ‘aliter illi non posse, nisi morte succurri.’ Ego tamen non video, quomodo Curtii verba hanc explicationem patientur: non enim imputat Alekandro, ut illi apud Suetonium, quod eum volnisset occidere; sed quod utilibus eum precepitis ad b-ne imperandum, si ea monitione corrigi posset, instruxisset; ad quam rem utique non morte regis festinata, sed longiore vita opus erat. Freinsk.

Parce] Deest parentibus, aut tale quid. Bongars. suspicabatur legendum, *De cetero parce, aliorum orbam sen. suppliciis ne oneraveris.* Melius Raderus edidit, *parce his quorum orbam, &c.* si tamen ex libris id supplevit Modius; eum enim ille sequitur, alias quidem libris abest pronomen. Adspicit autem Hermolaus morem Macedonum, quo parricidarum propinquai etiam puniebantur. De quo aliquis similibus supra ad vi. 11. 20. et mirifice disputat Grotius de Jure Belli 11. 21. 9. et sequentibus. Arnis. de Jure Majest. 111. 6. 8. et seqq. et

de Rep. i. 4. 2. et Clapmari. Arean. iv. 5. Freinsh. Locus admodum corruptus. Nam sive legas, *de cetero parce: aliorum orbam, &c.* quod volebat Bongarsius; sive *parce his, quorum, &c.* quod volebat Raderus; sive *parce parentibus, quorum, &c.* quod volebat Freinsheimus; sententia nulla idonea est: quid enim est, *quorum ne oneraveris?* rō ne *oneraveris* potenter est perinde, ut illud *parce;* at in isto *ne oneraveris*, ratio debebat poni petitionis. An legendum, *De cetero per te horum orbam senectutem suppliciis ne oneraveris.* Scheffer. Tellierius, *parce his, parentibus nempe et consanguinitatis.* Celler. Pro *parce quorum,* legendum parentum. 'Alias conjecturas duriores esse et a scripture hujs vestigiis magis recedere' putat Clericus Judic. de Curt. cap. 10. 8. *De cetero parce quorum]* Emendat Clericus acutissime, ut legat parentum pro *parce quorum.* Quia lectio ut firmior sit, moneo, eam ipsius Curtii auctoritate nisi. Nam capite subsequenti, quo Alexander Hermolao copiose respondet, ad allata Hermolai verba num. 10. haec reponit: 'At nunc mones me, ut vestris parentibus parcam.' Erat enim vetustus mos apud Macedonas, ut eorum, qui vitæ regis struxissent insidias, etiam parentes propinquique necarentur. Curt. vi. 11. 20. et viii. 6. 28. Qua eadem de canassa pater Hermolai eum vocabat 'parricidam parentis sui' viii. 7. 2. Addo geminum locum ex Tacito Annal. xvi. qui de Servilia scribit, 'Ne patrem quidem intuens, cuius onerasse pericula videbatnr.' Heumann. Art. Crit. p. 170. Modius cum nihil monserit, procul dubio auctores habuit codd. suos, cum edidit *parce his;* nam sic est etiam in Voss. 2. et habet efficaciam quasi digito monstrantis *parce his,* qui ex 'amicie propinquaque' conjuratorum 'in consilium advocati fuerant' viii. 6. 21. Qui 'obstrepebant cuncti,' ut paulo ante,

Nec geminata petitionis contentio hinc loco aliena est in homine adolescenti vehementissime in utramque partem affectibus agitato. Snak.

Jube duci] Ad supplicium, quod integrè legitur apud Justinum XII. 11. 8. Non raro autem duci ita absolute de capitali supplicio. Plinius Epist. x. 97. 'perseverantes duci jussi.' Seneca de Morte Claudii 'Febris duci jubebat,' quod ibidem explicatur 'collum illi præcidi.' Florus III. 21. 'morte damnati duci jubentur.' Tertullian. ad Scapulam cap. 6. de supplicio Christianorum, 'paucis duci jussis.' Celler.

CAP. VIII. § 1 *Patientia mea ostendet]* Imo, ostendit, presenti tempore vel præterito potius. Ostenderat enim jam longe aliter se moratum rex ista ipsa patientia, qua convicia et probra debacchantis in ipsum Hermolai tam placidis auribus accep- rat, et tulerat animo tam sequo. Documentum et exemplum moderationis suæ dederat, immodestiam sine ulla moderatione exprobranti sibi modestissime auscultans. Acidalius. *Pati- entia mea]* Si enim essem istis moribus quibus me videri iste voluit, jam pridem indicta caussa eum occidisse. Elegans est illud in banc rem, quod de Augusto narrat Sariiberiensis, qui cuidam in publico inciamanti, 'O Tyranne!' respondit, 'si essem, tu non dices.' Freinsh.

§ 2 *Tamen ut vos quoque]* Absque libris veteribus easet, poteramus lectionem vulgarem, quae talis exstat, *Confessum enim ultimum facinus, tamen ut vos quoque, non solum ipse, audieratis, expressi, suspicione mendis liberare.* Sed cum illi partim hoc totum, ut *vos quoque non solum ipse,* partim tres vo- ces ultimas ejus non habeant, ex- presserunt, ut imperarem animo meo credere, scripsisse Curtium, ut ex- cudi jussi. *Modius.* *Ut vos quoque]* Male affectus locus: omnes istas vo- ces omittunt MSS. at sequentes, non

scum ipse, recentiores impressi. Si mei sit arbitrii, faciam, ut vos quoque ipse *adiretis*. Vulgo, non solum ipse, quod de se dicere Alexandrum intellegas. Freinsk.

§ 8 *Procarius in venatione*] Aprum feriendo, quem ipse rex trajecturus erat, cap. 6. 7. *Cellar.*

Ab antiquissimis] Non ergo cepit illud institutum a Philippo, ut volebat *Aelianus* supra ad viii. 6. 2. ubi vide. Freinsk.

A tutoribus] Liquida sententia, sub-turbida verba, sic mutanda: et fit a *tutoribus pupilli, a maritis uxoribus*. Aut potius minori mutatione sic: *hoc et oportet fieri, (dubito an et hoc mutantum ferri,) et ferunt a tutoribus pupilli, a maritis uxores, servis quoque, &c. Acidalius.* *A tutoribus*] Hinc ita concepta fuisse putem: *Hoc et oportet fieri; et fit: tutoribus pupilos, maritis uxores, servis quoque huius statis pueros verberare concedimus.* Tutoribus autem id jus in pupilos apud Romanos quoque fuisse conjici potest ex definitione tutelæ, quod sit 'vis ac potestas in capite libero.' Nam 'tutor non rebus duntaxat, sed etiam moribus pupilli preponitur,' lib. xi.

§ 8. de Administr. Tut. Juvat et ratio legis unicæ C. de Emend. Propinquorum. Freinsk. *Ferri et ferunt*] Huc ex ingenio Acidalius sunt. Vulgo, *oportet fieri, et ut a tutoribus*. Tellierius quoque *ferunt pro ut. Cellar. Forte, et ferunt;* et sic Acidalius. Vel forte, *Hoc id oportet ferre, ut ferant. Velebitam, hoc eos oportenter ferre, ut ferunt. Heinsius.*

Uxores] Ne tamen sine legitimis caussis, neve flagellis aut fustibus id fiat, Arg. 1. 8. § 2. C. de Repud. et Nov. 117. cap. 14. ubi Gothofr. cui juge Alciatum de Præsumpt. regula prima Præsumpt. 8. et quos ibi citat. Idem Tiraquell. in Leg. Con-nub. 1. 8. et 9. prolixæ, qui probat jure quidem maritis eam potestatem concedi, sed sapientes et cordatos viros ea uti non solere. Freinsk.

Servis] In primis paedagogis: elegans exemplum in Plantii Bacchid. iii. 8. que scena digua lectu: digna, qua bona insunt, imitatu. *Idem.*

§ 4 *Non ignoratis*] Sequitur in omnibus editis libris, commemorare supervacuum est; quod quidem nisi vera hoc loco supervacuum est, servitum me abducito, et ego me tibi addiccam. *Modius.* Lege cum non ignoratis; et vide Modium. *Heinsius.*

§ 6 *Bis insidiatum*] Plenior historia desideratur. Adde x. 1. 40. *Cellar.*

Duobus indiciis] Ita habebant membranæ, unde poterat etiam scribi, duobus judiciis; ego tamen præ hoc, et illo, amo vulgatam lectionem, a duobus indicibus; dixit jam supra Rufus vii. 1. 'A duobus indicibus (sicut supra diximus) delatus tertium jam annum custodiebatur in vinculis.' Unde etiam apparet, mox non biennium, quod vulgo hæret, sed triennium, ut et membranæ etiam habent, quas Diodorus confirmat, legendum esse. *Modius.*

Rursus] Intellige, primum a duobus indicibus nominatum veniam impetrasse; iterum deinde convictum ponas luisse. Tarbat tamen supra vii. 1. 6. ibi enim etiam in easdem cogitationes occidendi regis post veniam relapsum scribit: sed id de duobus indicibus, non ut hic priori, sed posteriori ejus consilio attribuit. Freinsk.

§ 7 *Attalum*] Insidias regno ipsius neciebat Attalus, Cleopatra, quam alteram Philippus uxorem duxerat, avunulus. Hunc igitur e medio submovendum curavit per Hecatœum, qui per occasionem societatis cum Parmenione interfecit Attalum. Diodor. Siculus lib. xvii. *Loccen.*

Probra dicentis mihi] Alii, probra dicentem mihi; quod periude est. *Modius.*

§ 8 *Clementia*] Videtur expressisse Isocratis verba Nicocle 8. 11. Μὴ μόνον τὰς φύσεις αἰτίας νομίζετε τοῦ χα-

λεωὺς ἡ πρόσους εἶναι τοῦς τυράννους, διὰτὰ καὶ τὸν τρόπον τῶν πολιτῶν. *Loccen.* Clementia] Verissima, verissima gnome; cui tamen etiam lumen accedit ab sententiis et exemplis a Grutero in Tacit. Discurs. cap. 24. Cui adde nobilissimum Apophthegma Theopompi apud Plutarch. Apophth. Lac. cap. 66. qui interrogatus, ‘Quid ita Sparta floraret? quia ne reges recte imperare acirent? Imo, inquit, quia cives parere.’ Laudat in Agricola suo dexteritatem istam Tacitus XLII. 6. ‘Domitiani vero natura præceps in iram, et quo obscurior, eo irrevocabilior, moderatione tamen prædictaque Agricolæ leniebatur; quia non contumacia, neque inani jactatione libertatis, famam fatumque provocabat.’ Quod idem si fecisset Clitus, vixisset. Freinsh.

Mitigantur imperia] Ingenia Sigerbergenses membranæ, quod nihil attingit ad rem. Modius.

Quid ego mirer] Argento genere defensionis utitur: insimulatum se criminis avaritiæ, a quo nemo dubitet eum esse alienissimum: facile igitur judicari posse, ne ceteris quidem criminibus fidem adhibendam. Eodem modo purgare se conatur Nero apud Sueton. XLI. 4. ‘Cetera convitia ut falsa non alio argumento refellebat, quam quod etiam inscrita tantopere laboratae perfectæque a se artis objiceretur: singulos subinde rogitaus, nossentne quemquam præstantiorem?’ Freinsh.

§ 9 Argenteislectis] ‘Post Alexandrum maximum, quia Asie thesauros diripuit, prorsus exorta est, quæ, ut Pindarus inquit, late dominatur opulentia,’ ait Athenæus VI. 4. cum paullo supra narrasset, adeo rarum antea Græcis usum auri fuisse, ut ‘Philippum Alexandri patrem Duris scriperit, exiguum auream phialam, quam penes se habebat, in lecto cubantem, pulvinari semper subdidisse.’ Quod tamen non credam, nisi ante excul-

tas aurifodinas Macedoniæ, de quibus Diodor. XVI. 8. Addam paucæ ex Dionis Orat. 25. sub finem. ‘Alexander in Asiam dicens exercitum, Macedones ditissimos omnium hominum efficit, simul et pauperimos; et pariter fortes, et pariter infirmos; exulesque et reges eosdem; Ægyptum et Babylonem et Susa et Ecbatana imperio addens, Ægas vero et Pellam et Dion anserens.’ Sed mirum est quod de argenteis lectis ait Curtius; et quidem tam vulgatos fuisse, ut toti exercitui tribuantur. Certe de Heliogabalo imperatore rem innitatam prodere sibi videtur Lampridius cap. 20. ‘Hic solidi argento factos habuit lectos et triclinares et cubiculares.’ Forsan hi solidi argento fuerint, illi militum leviter ornati vel inducti et bracteati. Augustum contra ne ‘toro quidem cubuisse aiunt, nisi humili et modice instrato.’ Sueton. Aug. LXXXIII. 1. Freinsh.

§ 10 At enim] Adhuc illæ, de quibus dixi proxime, membranæ, At enim Persæ, quos vicinius, in magno honore sunt apud me. Id quidem moderationis mee, &c. Sed malo vulgata. Modius. At enim] Suspicio quædam hujus orationis membra parumper esse luxata, quæ sic in ordinem redigam: Spolia de hostibus suis sustinere non possunt, et sane plus habemus quam capimus: insatiabilis autem araritiae est, adhuc impiere velle, quod jam circumfluxit. At enim Persæ, &c. Nam illa intermedia, et sane plus habemus, &c. infra num. 12. interveniunt alieno arguento, cum ibi de Persis eorumque moribus imitandis instituta sit tractatio. Freinsh.

Sunt apud me] Feci sic postulante sententia. Hac tens eusi, in magno honore sunt. Apud me quidem, &c. quid intersit, quivis facile æstimabit. Freinsh.

Solitudinem facerem] Camillus apud Liv. VIII. 13. 13. ad Patres Romanos: ‘Pacem vobis, quod ad Latinos

attinet, parare in perpetuum vel sæviendo, vel ignoscendo potestis. Vultis crudeliter consnlere in deditos vicosque? licet delere omne Latium: vastas inde solitudines facere,' &c. quod tum prudenter consideravit se natus. At in Taciti Agric. xxx. 7. Romania invidioso objicit Britannus ille, quod, 'ubi solitudinem fecere, pacem appellant.' Ceterum quam non minus eleganter hic, quam prolixe de clementia et moderatione vibrat, ea pluribus deducit Gruterus Discurs. in Tacitum cap. 25. et 26. item Vir- dung. ad ista Taciti Agric. xix. 1. 'Parum profici armis, si injuriæ se querentur.' Freinsh.

Non pœniteret] Quantivis pretii dictum, cui tamen par illud Theodo- rici apud Cassiodor. Var. Epist. iii. 43. 'Nobis propositum est, Deo ju- vante, sic vincere, ut subjecti se do- leant nostrum dominum tardius ac- quisuisse.' Sanc 'firmissimum est im- perium, quo obedientes gendant,' ut ait Liv. viii. 13. 16. Ad Alexandri snbditos accommodat Plutarch. de Fort. vel Virtut. Alex. i. 7. dictum Themistoclis: 'Απωλόμεθα ἀν, εἰ μὴ ἀπωλόμεθα. Perieramus, nisi periisse- mus. Idem.

§ 11 *Non est diurna possessio, in quam gladio inducimur]* Sallustius ad Cæsarem de Rep. Ord. 'Ego cuncta imperia crudelia magis acerba, quam diurna arbitror.' Loccen.

§ 12 *Quam cupimus]* Male ad Alex- andri mentem. *cupimus.* Ille vero *capimus* voluit, nec Curtius aliter ipse. *Acidalius.* *Quam capimus]* Est indubitate emendatio Acidalii; prius le- gebatur, *quam cupimus*; nec pro Curtii mente, nec Alexandri. Freinsh.

Insatiabilis avaritia] Impendio pla- cuerunt isti versus: 'Multi cum ni- mium possideant, sibi Ferme nemo satis possidet: omnibus Fas felici- bus est esse: sed haud magis Quis- quam sorte sua scit bene perfaci: Sic quo dives, eo pauper is est ma-

gis.' Sunt antem Reusneri ad Sym- bolum Fl. Justiniani II. qno loco multa de avaritia lectu digna con- gressit. Freinsh.

Adhuc implere] Forte, *adhuc impleri.* Heinsius.

§ 13 *Eorum]* Forte, *victorum, vel exterorum.* Idem.

Imitarci] Vide supra ad viii. 5. 19. Sic a Rom. veteribus 'accitæ quoæ usquam egregia, compositæ duode- cim tabulæ.' Tacit. iii. 27. 1. Præ- clare Cæsar apud Sallust. Catil. 51. 22. 'Majores nostri, P. C. neque consilli, neque andacæ umquam egue- re: neque superbia obstabat, quo minus aliena instituta, si modo proba- erant, imitarentur,' &c. Plato hac potissimum de causa et ipse suscep- pit peregrinationem, et civibus suis, non uno loco libri XII. de Legib. commendavit, 'ut patriæ urbi com- municarent, si quid alibi reperissent ei futurum et usui et ornamento.' Merito autem ab hoc consilio laudat Alexandrum Plutarch. de Fortuna ejus i. 8. quod Aristotelem non esset sequutus, 'qui eum jubebat Græcis se tamquam principem, barbaris ut dominum præbere,' &c. Iudicium Strabonii idem est sub finem libri princi. Freinsh.

§ 15 *Haud alienum]* Tum oppor- tunum ad res gerendas; tum etiam, quod tacite innuit, rebus suis haud male conveniens. Quomodo Livius Prefat. vii. 'Ea bellii gloria est pop. Romano, ut quum anum conditoris que sui parentem Martem potissimum ferat; tam et hoc gentes hu- manæ patiantur æquo animo, quam imperium patiuntur.' Sic in Luciano apud Minoëm: 'Si vero Dens homi- nibus videbar, parendum illis erat: nam rerum magnitudine, ut tale ali- quid de me crederent, inducti sunt.' Et seq. Dialog. priorem rationem ex- ponit: 'Quia ad res gerendas sic mihi visum erat conducere, commen- to hoc usus sum vaticinii.' Quæ ta-

men ipsa ratio a Philippo patre ibi-
dem refellitur, inter alia argumenta
et eo, quod ad iv. 7. 30. verbo ‘cor-
rupt,’ consideravimus. Hand tamen
omnino vanam istam vanitatem fuisse
probari possit exemplo, quod refer-
tor supra vii. 6. 6. Eadem fere ob-
rationes Varro apud Augustin. de
Civ. Dei iii. 4. ‘Utile esse civitati-
bus’ dicit, ‘etsi falsum sit, ut se
Deorum filios credant.’ Et iv. 31.
‘Multa sunt vera, quæ non modo
vulgo sciri non est utile, sed etiam
tametsi falsa sint, aliter existimare
populm expedit.’ Ergo apud eum-
dem Lucianum Diogenes ad Alexan-
drum: ‘Sacerdotum Ammoniorum
mendacium ad res gerendas tibi
haud quaquam fuit inutile; propter-
ea quod vulgus te verebatur metue-
batque, quin deum esse crederet.’
Sic fere omnes populi referebant ori-
ginem suam ad Deorum aliquem, ut
‘primordia urbium angustiora face-
rent,’ Livius Procemio; ad quem
locum exempla multa Gruterus no-
tat. Atque hæc pro Alexandre ipse
alique dixere, haudquaquam paria
futura contrariais argumentis, si quis
ex diverso urgeat. Freinsh.

Veri vicem] Livius xxxiv. 12. 3.
accinit: ‘Sæpe vana pro veris, max-
ime in bello, valuisse:’ remque ex-
emplo subjecto testatam facit; de
fama autem supra ad iii. 8. 7. dic-
tom, quibus jungi potest Lipsius Po-
lit. v. 16. *Idem.*

§ 16 *Arma vestra avro argentoque
adornasse]* Florus i. 16. 7. ‘Populus
R. Samnitas invasit, gentem aureis et
argenteis armis;’ ubi vide quæ Doc-
tissimus Freinsheimius collegit, nec
pigebit cum consuluisse. Snak.

Nihil vilius hac videri materia volvi]
Nondum constitui, an hæc satis bene
ita a me emendata sint. Membranæ
habebant: *Assestis nihil vilius hac vi-
deri materia volvi ostendere.* *Macedo-
nas invictos ceteris nec auro quidem
vinci.* Hinc tute tecum delibera,

quid sequaris, aut quid fugias potius,
nam hoc inventire longe tibi erit fa-
cilius. *Modius.* In tanta lectionum
varietate, facilis omnino, quid fu-
giamus, inventire est, quam quid
sequamur, ut Modius siebat. Aliuxit
nobis tamen aliquis lucis radius, sive
strictura est; et speramus illius ope
verum ita pervidisse, ut accenso de
nobis novo lumine tenebras omnes
loci penitus illustrare possimus et
clarare. Primum hæc refutanda erat,
quam Modius dedit. At refutat ipse
Curtius, si verba istius ea cum se-
quentibus comparemus. Scilicet si
assuetudine vile aurum argentumque
concinnare Macedonibus Alexander
statuisset, ut qui ceteris invicti, nec
illorum estimatione et cupiditate
vincerentur; id si vellet, inquam, ita
subjnngeret scilicet: *Oculos ergo pri-
mum eorum sordida omnia et humilia
spectantium capiam, et doccebo nos non
auri aut argenti cupidos, sed orbem ter-
rarum subacturos venire.* Quid horum
sententia dissentaneum inter se ma-
gis? quid tota absurdius oratione?
De Macedonibus præmittit: mox de
Indis idem interpretatur. Atqui nihil
ad Macedones ista: *Assuetis nihil vi-
lius hac videri materia volvi:* nihil hæc
omnino ad Macedones, iterum dico.
De Indis etiam ipsis capienda: quæ
commode non possunt tamen, imo
nullo possunt modo, nisi leviter emen-
dentur, et ad hoc prorsus exemplum,
revocata etiam voce ostendere, quæ in
vulgatis editionibus non temere ad-
dita, temere in Medianis, etiæ consi-
lio quidem ipsius, emissæ. Scribo,
*Assuetis nihil vilius hac videre materia
volvi ostendere, Macedonas invictos ceteris,
nec auro quidemvinci.* *Oculos ergo
primum,* &c. Ait, Indis, qui aurum
argentumque solum spectant, qui ni-
bil, quod ea materia vilius sit, oculo
recto pene dignari solent, hujus tan-
tum cupidi et aestimantes: illos appa-
ratu hoc et cultu armorum ostendere
ac probare volvi, Macedones meos

virtute ac ceteris rebus quacunq[ue] gente superiores, ne his quidem orna-
mentis, luxuriae verius instrumentis,
vel tantillo inferiores. Illorum ergo
oculos, haec tantum, ut sola præclara
et sublimia, quam revera sordida tam-
en et humilia, spectantium aspectu
primo capiam; simul docebo, nos mi-
nime ad divitias istas obtinendas, qui-
bus ipsi jam abundemus, sed ad imperium
orbis terrarum occupandum,
quod virtuti nostræ debetur, adven-
isse. Didixi haec aliquantulum, ut
sensus magis explicaretur: in quo
tamen ista verba, nihil vilius, parunt
non nihil ambiguitatis (unde et totus
in reliquis error, et corruptio ipsa
fluxit) quæ sic potius interpretanda
videantur: vilem et passim obviam
auri argenteique materiæ apud Indos,
qui illam ipsam tamen unice spec-
tare sneverint et sectari. Sed hoc
quidquid est, momenti levioris est,
et quod totum locum non arguat mi-
nus a nobis recte emendatum. Hunc
vero emendatum sic rectissime, tes-
tem, fundum, et subscriptorem ipsum
dabo Curtium; qui superius Alexan-
dri mentem et consilium hoc ipsum
aperiut nobis, cum ita disserit: 'Ita-
que omnibus compositis, cogitationes
in bellum Indicum vertit. Dives re-
gio habebatnr, non auro modo, sed
gemmis quoque margaritisque ad lux-
um magis, quam ad magnificentiam
exulta. Clypei militares auro et
ebore fulgere dicebantur. Itaque
necubi vinceretur, cum ceteris præ-
staret, scutis argenteas laminas, equis
frenos aureos addidit: loricas quo-
que alias auro, alias argento adorna-
vit.' Et absque hoc loco esset, alter
ille nec emendari, nec explicari po-
tuerat omnino. *Acidalius.* *Volsi os-*
tendere] Revocavit Acidalius ultimum
verbum ex vulgatis editionibus, unde
Modina pepulerat, et *videre* legen-
dam, non *videri*, docuit: haec tamen
in explicatione sequentium, *Oe-*
los ergo, &c. nec mirum; nullus enim

inde sanus exeat sensus, si pro spe-
tantium, non scribas *exspectantum*,
nisi tamen et simplex illud hoc signifi-
catu capit, quod pene indcor, ut
credam, cum toties hujus loco repe-
riam. Sensus igitur est: Capiam (tan-
quam ex insidiis) præstringamque
Indorum oculos qui nihil exspectant
adventu nostro, quem sordida et hu-
milia omnia, arma ære aut ferro ru-
biginoso squalentia, nihil opulentia,
nihil ornati. Ergo cum haec species
nec opinantibus fuerit objecta, cum
alias etiam melius honorificentiusque
de nobis opinabuntur; tum quoque
deprehendent non auri argentine in-
opia vel cupidine, sed per virtutem,
et ob gloriam, istam expeditionem
nos suscepisse. *Freinsch.* Non pot-
est esse dubium, quin legi debeat
videri, sive typographi sive alterius
culpa hoc ita editum sit in Freinshe-
mii editione. *Scheffer.* *Admetis]* In-
dis, qui adsueti sunt nihil videre vi-
lius, nihil communis, quam aurum et
argentum; ostendere hoc novo orna-
tu volui, Macedonas quoque anno non
vinci, quibus tam obvium sit ac vile,
ut armis quoque inducent. *Cellar.*
Nihil vilius] Quantum nunc mutatus
ab illo! *III. 8. 14.* 'Turba muliebriter
propemodum culta lux magis quam
decoris armis conspicua erat.' *Swak.*

§ 19 *Quæ in me modo jecisti?* Qui
editionibus præfuerunt, credo quod
Curtium, donatis ei liberaliter duabus
vocibus de suo, demereri vellent sibi,
scribunt, *quæ modo in me jecisti, mode*
endisti. Sed multimodis mori sunt,
nisi forte placet suspicari in eum
dictum fuisse Callisthenem, cui ad-
vocatus venisset, quod illos facere
facile sane patior, dum illum hujus
patientias fructum feram, ut liceat
mihi per eos non tam acuto esse.
Modius. *Modo audisti?* Suspecta haec
verba, nec video quomodo tolerantur,
nisi non explices de presenti tempo-
re, sed ita; quæ vicissim apud Cal-
listhenem de me nunc dixisti, nunc

ipsum dicentem andivisti : hæc enim probra jam diu magister iste tunc tibi præcinnit. *Freinsh.* Suspecta verba Freinahemio, si de præsenti intelligas ; tolerari possunt de præterito, id est, quæ antea ex Callisthene privatum audisti, illius nunc ore in publico concilio referantur. *Cellar.*

Olynthio] Callisthenem intelligit, quem natione Olynthinum fuisse, et discipulum, ac cognatum Aristotelis ex Hero consobrina ejus editum, præter Plutarchum et Suidam Diogenes Laërtius in vita Aristotelis refert. Ejus de rebus Alexandri historiam Ms. Gr. in bibliotheca Strozæ, et Cardinalis a S. Angelo, etiamnum extare nonnulli tradunt. *Popma.* *Olynthio]* Id est, cum Olynthus sit. Odiose autem nomen patriæ ejus inducit, ad exasperandos Macedonum animos, memoria vetustissimæ similitatis, quam ea cum urbe exercuit Macedonia, douec Philippus eam exscinderet; qua de re Dio Chrysost. Orat. xxv. ‘Philippus Macedonas huniles et infirmos, suoque patre concedente Olynthiis principatum, fortis fecit et bellicosos, et propemodum totius Europæ dominos. Callisthenem autem Olynthium fuisse, et discipulum, ac cognatum Aristotelis ex Hero consobrina ejus editum, præter Plutarchum in Sylla 72. Alex. 98. et Suidam, Diogenes Laërtius in vita Aristotelis refert.’ *Popma.* Antigonus apud Diodor. xix. 61. τολεμαῖοντος Μακεδόνων vocat τὸν Ὀλυνθόν. *Freinsh.* Olynthus in finibus quidem Macedonia sita, non autem ad regnum pertinebat, sed liberi juris erat, antequam a Philippo evertetur. Situm urbis describit Herodotus viii. 12. 2. *Cellar.*

§ 20 *Hominibus]* Forte omnibus; toti cohorti, non parti, vel certis quibusdam: ut nimirum ita vindictam expeterent illatae in societatem suam infamiae. Adspirationem sœpe adjici autenii temere, dicitur in Indice, H.

adspiratio. *Freinsh.* *Hominibus]* Forte, commilitonibus; vide Indicem; vel comitibus. *Heinsius.*

Ut fidem suam] Sic apud Tacit. Ann. i. 44. 6. ‘Gaudet cædibus miles, tamquam semet absolveret.’ *Freinshemius.*

Sævitia regi] *Sævitia rei*, sed hoc hic locum non habet. *Modius.*

Excruciatus necaverunt] Alexander apud Plutarch. in Epist. ad Antipatrum scribit, Hermolaum, ceterosque conjuratos, non a custodibus necatos esse, sed Macedonum more obrutos saxis. *Popma.* *Excruciatus necaverunt]* Arrianus iv. 2. 38. et apud Plutarch. cap. 98. ipse Alexander, more Macedonum saxis obrutos scribunt: quod tamen non impedit, quin ante mortem excruciatu fuerint, exemplo Philotei supra lib. vi. extremo. Crudeleitas enim illa maxime in usu fuit apud veteres; unde quasi solemnis scriptorum formula, ‘excruciatum necare’; quam apud Livium xxv. 23. 10. restituo: ‘Necati omnes excruciat sunt,’ non et cruciati. Victor de Cæsar. cap. 36. alterum pro utroque posuit: ‘Cum anciores Aureliani necis excruciatisset,’ sicut in Phocione cap. 47. Plutarchus bis. Snetonius Aug. xiv. 1. ‘discruciatum necare.’ Cicero pro L. Manil. cap. 5. alia addit angenda indignitati: ‘Legatum pop. Romani consularem, vinculis ac verberibus, atque omni supplicio excruciatum necavit.’ Atque ita Livius xxix. 18. 11. ‘Tribunos militum in vincula conjectos, dein verberatos, servilibusque omnibus suppliciis cruciantur occidit.’ Statim Curtius, mutatis paullisper verbis, ‘Callisthenes tortus interiit,’ nam illud ‘ante,’ (‘ante tortus’) quod inserunt recenter editi, jam olim glossæ suspectum, volentibus libris expuli. Encolpii verba apud Petronium, ‘Si quid tristius paras, celeriter confice: neque enim tam magnum facinus commisimus, ut debeamus torti perire.’ *Grae-*

cis est στρεβλωθέντα aut βασανιζόμενον ἀποθανεῖν, tortum mori: ut Plutarcho Phocione cap. 47. Zonare tom. II. αἰκισμένον ἀποκτείνειν, prius excruciatum interficere: de Hannibale et captivis Romanis loquitur. Idem mox de Scipione seditione antores puniente, Ολυμπιάδων ἀναγραφή, Olymp. cxviii. ‘Bomilcarem tyrannidem affectantem Carthaginenses excruciatum necaverunt,’ αἰκισθεῖσταις ἀνεῖλον. Polyb. I. 80. αἰκισμένους ἀποκτείναι. Joseph. de Bel. Jud. vi. 12. Μαστηγόμενος δὴ καὶ προβασανιζόμενος τοῦ θαύματος πάσας αἰκίας, ἀνεστραυρώπητο. Appian. de Bel. Punic. ‘Ἐκτενας δὴ καὶ Ρῆγλας αἰκισμένοι. Id Romæ per leges non licebat in cives. Sallust. Catilin. 51. 14. Freinsh.

§ 21 *Tortus interit*] Aristobulus apud Arrian. IV. 2. 38. tradit comprehendibus vinetum in exercitu ductum fuisse, ac postea morbo interiisse; Ptolemæus tortum ac denique suspensum vitam finisse. Justinus XV. 8. 3. (ex quo Dreser. Millen. IV.) singillatum supplicium ejus exponit: ‘Cum Alexander Callisthenem truncatis crudeliter omnibus membris, absissaisque auribus ac naso labiisque, deforme ac miserandum spectaculum reddidisset, insuper cum cane in cavea clausum, ad metum ceterorum circumferret; tunc Lysimachus venenum ei in remedia calamitatum dedit.’ Seneca pater Suasoria s. præceptorem Alexandri appellat, et lancea trajectum scribit. Philostratus VII. 1. a Macedonibus ait interfictum, quod ipsos vituperasset. Diog. Laertius in Vita Aristotelis in cavea circumductum ad spectaculum, morboque pediculari correptum, ac demum leoni objectum. Snidas quoque cavea una cum Nearcho inclusum, et phthiriasi abenuptum ait. De cavea etiam Ovidius in Ib. vs. 619. ‘Inclususque necem cavea patiaris, ut ille Non profectus conditor histrio.’ Quamvis indoctiores Chœrilum Delph. et Ver. Clas.

poëtam intelligent, quod ex Parrasio, Laurentio Abstemio, Egnatio refutat in notis ad Ibin Ovidii, Valerius Andreas Desselius, cui suffragatur Franciscus Sanctius Annotat. ad idem Ovidii carmen. Phthiriasi periisse et Plutarch. in Sylla c. 72. antore est. Raderus. ‘Decessisse Callisthenem alii ab Alexandro suspensum dictitant; in vinculis alii morbo afflictum: Charles, postquam comprehensus fuit, septem menses in vinculis custoditum, ut in concilio præsente Aristotele judicaretur, ac quo tempore in Mallis Oxydracis Indiæ sarciatus fuit Alexander, ex corpore supra modum turgido, et morbo pediculari excessisse.’ Plutarch. Alex. cap. 98. Quod autem Justinus narrat de Callisthene, nescio cui Telesphoro Rhodio obvenisse scribunt Seneca de Ira III. 17. et Plutarch. de Exilio cap. 21. offenso Lysimacho rege. Hanc autem scriptorum de Callisthenis morte diversitatem vitabundus Curtius, consulto videtur usus omnia ista complexo vocabulo, *interit*; quomodo et Val. Max. VII. 2. 8. ext. ‘spiritu carere jussum’ scribit, non adjecto, quo supplicii genere: item xx. 3. I. ext. ‘Callisthenem mori jussum.’ Seneca Nat. Quæst. VI. 23. ‘occidit Callisthenem.’ Quomodo et Orosius III. 18. et Dio Chrysost. Orat. LXIV. ubi etiam, perinde ut Seneca Rhetor, Alexandri præceptorem appellat Callisthenem. Quid Diodor. de eo scripsit, interitu capitis ejus incertum est. Freinsh.

§ 22 *Majorem excitavit invidiem*] Dignum est, ut legatur de hac causa Seneca Quæst. N. Q. VI. 23. Cellar.

Revocatus ad vitam] Supra ad VIII. 2. 12. Freinsh. Rem ipsam Curtius VIII. 2. 12. sine nomine tradit: Arrianus Anaxarcho adulatori primas partes tradit. Plutarchus addit Callisthem, qui idem, sed citra adulacionem, regi facundia sua persuaserit,

ut a perniciosiore consilio abstineret. Cellar.

Indicta quidem causa] Forte, et indicta quidem causa. Heinsius.

CAP. IX. § 1 *Otium]* Tacitus Germ. 44. 4. ‘Otiosse armatorum manus facile lasciviant.’ Quem locum late tractat Gruterus Discurs. in Tac. cap. 40. *Freinsh.* Livius 11. 52. ‘Ex copia deinde otioque lascivire rursus animi: et pristina mala, postquam foris deerant, domi querere.’ Noster vi. 2. 15. ‘Rumor otiosi militis vitium.’ *Snak.*

In Indian movit] Plinius vi. 17. 18. Indianam ‘patefactam esse’ scribit ‘Alexandri Magni armis;’ quod et Strabo et Plutarchus aliquie memoriunt. *Freinsh.*

Bello quam post victoriam clarior] Quia otii et voluptatis, quae ex victoria nascebantur, capax non erat. *Cellar.*

§ 2 *India]* Mirum dictu, quam multi res Indiæ perscripserint, et quam pauci, dolente et execrante Strabone, vera. Ex quibus alii, una cum fabulis suis toti perierte, alii, si non toti, saltem magnam sui partem exoleverunt. Non apparent e veteribus Daimachus, Patrocles, Hipparchus, Jambulus, Pytheas, Clitarchus, Nicolaus Damascenus, Beton, Posidonius, Megasthenes, Megachlenes, Onesicritus, Megilius, Gorgus metallarius, Eratosthenes, Nearchus, Dionysius non ille Periegetes. Exstant Herodotus, Agatharchidis excerpta, Ctesias aliqua sui parte apud Photium, Dionysius Periegetes, Strabo, Ptolemæus, Arrianus, Diodorus Siculus, Æthicus, Artemidorus ineditus tamen, Marcianus Heracleotes, Plinius, Mela, Solinus, Philostratus, Orosius, noster Q. Curtius, Apuleius i. Floridoram, et hi omnes veteres. Ex recentioribus Jo. Goropius Becanus, Petrus Maffens, Osorius, Jo. Metellus, Jo. Barrius, Ludovicus Vartomanus, Maximilianus Transilvanus, Cosmas

Indopleutes, Jo. Macer, I. C. Castagnedo Hispanus, Abrahamus Ortelius in Theatro Orbis, cuius Tabulam geographicam Indiæ considerabis, Petrus Iarricus Thesauro Rerum Indicarum, Franciscus Sachius Historia Societ. Jesu, et alii patria lingua. Atque hic tantum de India, que Orientem spectat. nova namque, et nuper a Magellano reperta, et Mexicana nihil hic ad nos. *Raderus.*

Spectat Orientem] Plerisque omnes Geographos et scriptores rerum habet suffragatores. Princeps est Strabo vice omnium, initio libri xv. ‘Nunc ab India ordiemur: nam et prima versus Orientem jacet, et maxima est.’ Idem canit Periegetes vs. 1027. ‘Ortum autem versus Indorem amena expanditur terra, Omnia extrema ad litora Ocean. Quam exoriens divorum ad opera et hominum Sol primis accedit radiis.’ *Raderus.*

§ 3 *Accipiunt]* Vidi, qui *accipiunt* mutare vellet. Simplicius id erat, non tamen verius. Queso enim an non ita æque eleganter? Elegantius etiam: et exempla passim obvia, quorum unum habe e Plinii Laurentino, ii. Epist. 17. ‘Ad hoc patentibus fenestris favonios accipit transmittitque.’ Plura et hic sunt, et in Tusciis, quos describit v. Ep. 6. *Accidental.* *Quæ Austrum accipiunt]* Hunc locum carpit Glareanus. Ego Curtium nihil hic contra Geographiam peccasse existimo, et doceo primum hanc ignorandum, quod affirmat, minus in latitudinem, quam recta regione patere, hoc est, magis longam quam latam esse, quod verissimum est, si procurrens e Septentrione in Austrum species promontorium: si inquam diametrum a monte Imao usque ad promontorium Comorium, quæ sunt duo extrema Indiæ, dimidiare, minimum enim quadringtonitis inter se leuis distant, ut Iarricus ostendit, que Germanica efficiunt millia viginti supra trecenta. Jam

quod dicit Curtius, ea quo Austrum occipit, in altius terra sustigium excedere, hoc est, promontorium Comorinum esse altius terra reliqua Indis media, quae plana est, verissimum est; extrema enim utrumque sunt alta, Imaus mons et promontorium Comorinum: cum inter utrumque hunc angulum montes interjaceant continua per Indiam serie, usque ad caput Comorinum. Quod continua serie dicit, hoc est, per totam Indiam extendi montes; accipe latus occidentale totum, quod septentrio stringit, et ab alto alluitur. Atque inde est, quod Herodotus in Thalia affirmit, Indiam Austro obnoxiam. *Raderus.* Juvat etiam illud Arriani in Periplo maris Erythræi III. 28. 'Post Barygasam (Indiæ provinciam) statim continens vicina a Borea in Meridiam cardinem flectitur: unde regio illa Dachinabadi appellatur. Auster enim illorum lingua Dachanus dicitur. Hujus pars superior mediterranea ad Orientem vergens, multas regiones, deserta, montes ingentes, &c. complectitur.' Dionysius vs. 1146. 'Rapidissimi fluviorum: e monte autem Emido Profecti promanant in Gageticam regionem, Ad austrum tracti ad fines Colidis terre. Hæc autem prominet in Oceanum profundes habentem vertices Ardua, veloces quam vix ingredinunt aves: Quare ipsam et homines cognominent Aornim.' *Freinak.* Claudian. in fine lib. de Bell. Gild. 'qua respicit Austrum,' sed rectius Acidalius. *Heinicus.*

Canoës] Niwirum Indico, non Pontice (vide supra ad VII. 3. 4.) quem et Paropamisum vocant. Ita certe de Indi fonte Plinius VI. 20. 'In iugno Caucasæ montis, quod vocatur Paropamisus aduersus solis ortum effusus.' Arrianus v. 1. 15. 'Fontes ejus ex Paropamiso vel Caucaso monte oriuntur.' *Freinak.* *Caucaso monte]* Paropamiso, sive Paropamiso, ut sa-

plus dictum. *Cellar.*

§ 4 *Indus]* Teste Plinio VI. 20. olim ab incolis Sandus fuit appellatus: Sixthum Ptolemeus inter septem Indi ostia numerat. Verisimile est igitur ostium illud ceu omnium maximum (ab Arriano in Periplo maris Erythræi II. 46.) synecdochicæ pre toto fluvio fuisse usurpatum. Hodie vulgo ab Indis, atque aliis populis, *Indu* appellatur. Eundem Resbutos a Cambaiensibus distinguitur, atque per medium Cambiam decurrentem, incolæ ejus regionis, teste Odoardo Barbosa, et Cerceten, et Indes appellant. Sic enim fluminum nomina pro regionibus, per quas fluunt, crebro mutantur, ut de Dannbie dictum est. Hunc vero flumen prius Mausolum dictum, postea ab Indo quodam juvene egregio, qui Damasculida regis Oxyalci filia corrupta ad mortem quæsitus, in eum se precipitat, appellatum fuisse fabulatur ille Auctor libelli de Fluminibus, quem nonnulli volunt esse Plutar chum. Stuckius ad dictum Arriani locum. *Freinak.*

A colore maris] Vide Agatharchidem apud Photium, cap. 51. Sed Andreas Corsalius apud Stuckium in universum affirmit, in sua navigatione mare vicinum Indiæ lacteo colore sibi apparuisse. Verum Jo. Castrius apud Barrium ait, partem tantum ejus maris candidam; aliam rubram; aliam viridem se reperisse. Vide infra ad num. 14. Ceterum Arrianus citato loco ait, Sinthi, vel Indi aquas esse candidas: quod quidem consentiat narrationi Curtii, ni adderet, 'longo admodum spatio in alto mari, antequam regionem attingas, aquam ex illo fluvio candidam occurtere:' quod notari non posset, si nihil a colore maris differret: si nihil inquam: posset tamen si aliquantum. Idque vult Curtius; non enim vult plane eundem esse colorem, sed 'haud mul-

tum abhorrentem.' *Freinsh.* Tantum vult auctor indicare, amnem liquidum fuisse, ut explicnit etiam III. 1. 4. nemp̄ ut esset 'illimis, nitidisque argenteus undis.' *Snak.*

§ 5 *Ganges omnium ab ortu maximus]* Antea legebatur, *Ganges omnium ab ortu fluvius eximus.* Sed vide quæ nos de hac re in commentario scripsimus. Neque enim aut barnum notarum brevitas disputationem de hujus loci vera scriptura, qnod panilo prolixior sit, admittit, aut temporis angustia patitur, me in hic et similibus jam esse longiorem. *Modius.* *Ganges]* Satis perplexum me facit hic locus, vitii quidem mibi manifestus, sed qnod indicare facilius possim, quam tollere. Ad cuius tractationem (quam nimis in angustum cogit instituti operis ratio) nihil reperio commodius, nisi ut simul proponam, quomodo constituendum potest obscurissimum locum, et deinceps per membra rationem cujusque opinionis reddam. Sic igitur velim: *Ganges amnis ab ortu eximus, ad Meridianam regionem currunt, et magnorum montium juga recto alveo stringit: inde eum objecta rupes inclinant ad Orientem.* Utque rubro mari accipitur, fundens ripas, multas arbores cum magna soli parte exsorbet. *Saxis quoque impeditus, crebro reverberatur: ubi mollius solum reperit, stagnat, insulasque molitur.* *Acestines cum auget, Ganges decursurum in mare intercipit, &c.* Nunc singula consideremus. *Ganges]* Nihil mirum omnia hic esse obscura, cum de hoc fluvio non veteribus tantum, sed et recentioribus nihil dum certi constiterit. Nec nos quoque veritatem rei promittimus, sed Curtii mentem per verborum ejus vestigia scrutamur. *Amnis]* Sic diserte Pal. 1. *Ab ortu eximus]* Sic quoque Ms. alii, *Ganges omnium ab ortu maximus:* quasi dicat omnium fluviorum esse maximum. quod quidem verum est, et ostensem paullo supra; sed non

illud hic adspexit Curtius, nec enim addidisset, ab ortu, cum non modo omnium Orientis fluviorum maximus sit habitus, sed in universum omnium. Itaque ab ortu hic sonat a fonte, ab origine. Ganges statim ut ortus est, amnis est eximus: Μέγας εβόδει πάνταν πηγῶν ἀλοχεῖ, ut de Indo Arrian. v. 1. 30. Sed et hunc ipsum Gangem Indic. rerum I. 11. μέγας ἀλοχεύει πάνταν πηγῶν scribit; et eodem sensu Plinius VI. 18. 'Cum magno fragore ipsius statim fontis ernpere' ait. *Ad Meridianam regionem]* Sic unus ex editis, quos vidi, Merula: cujus editio est inter vetustissimas. Idque verum est, ipsumque Strabonem (quem tamen Glareano vulgatam lectionem non bene concoquenti Raderus opponit) assertorem habet, qui diserte ait: 'omnia Indica flumina e Caucaso primo ad Meridiem ferri:' et quamquam addat, 'postea alia ad Orientem flecti, ut Gangem,' nihil tamen obest. Quippe sic quoque non desinit versus Meridiem ferri, quamquam in Ortu flexus. Unde et Dionysius vs. 1148. Gangeticam regionem ad Austrum collocat, respectu montium, unde fluvii illi oriuntur. Sed nt maxime in Orientem iret Ganges, nondum hoc voluit Curtius dicere, qui enim adhuc a fonte profluente narrat: neque enim subjungeret, *magnorum montium juga recto alveo stringit,* quæ utique non demum adscendit, quo loco ad Orientem vertitur: sed statim ab ortu suo eximus amnis recto alveo, per declivias paullatim, at tamen adhuc magnorum montium juga provolvitnr. Multo minus, si Raderi opinio valida foret, debuisset addere Curtius, *Inde eum objecta rupes inclinant ad Orientem:* cur enim denuo inclinatum eum narraret, et quidem *inde*, hoc est, ex eo loco; si modo dixisset eo cursu illum ferri? Nimirum ergo vera hæc est hujus loci lectio, cui et per omnia consentit Strabo: 'Ganges a monti-

bus descendens, cum in planiciem pervenit, ad Orientem conversus.' Ergo dum juga montium stringit, adhuc in Meridiem fertur: *inde*, ait Curtius, hoc est explicante Strabone, 'cum in planiciem pervenit.' Quæ verba vicissim intelligas ex Curtio, et neveris planiciem eam ita fuisse comparatam, ut a Meridie rupibus inclusa, pateret ad Orientem, eoque recta regione ruentis amnis alveum a Meridie ad Orientem obliquaret. Unde deum insignis lux Plinio vi.
18. qui ait: 'Cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere; dejecatumque per scopulosa et abrupta, ubi primum mollis planicies continet, in quodam lacu hospitari,' &c. Sic ergo sunt accipienda verba Poëtae de hoc fluvio: 'toto qui solus in orbe Ostia nascenti contraria solvere Phœbo Audet, et adversum fluctus impellit in Eurnum.' *Utque rubro mari accipitur*] Deduxit Gangem hactenus a fonte, cursumque ejus per summa capita exposuit, nunc etiam ostium in mare exeuntis enarrat. Sed hic turbant libri, et pro *Utque*, reponunt *Uterque*, cui equidem lectioni et Constantiensem codicem, et veterem poëtam Gualtherum (qui Curtium in carminis leges rededit) his versibus: 'Totius fluvius Orientis major, uterque Turbidus extensis rubrum mare verberat undis:' suffragari Raderus ait. Qui tamen vere ostendit, eam nullo modo ferri posse: nec enim quæ subjiciuntur, omnia utrique fluviorum hornum, Indo nimurum et Gangi, convenire, præsertim illa, *Acesines eum auget*. Quæro, ait, quem *eum*? Indum, an Gangem, an utrumque? Atque alii tantum in Indum ferri tradunt, solus Curtius a Gange intercipi affirmat, nemo ab utroque, quod ne fieri quidem potest. Sed si Gangem per vocem *eum* accipias, quid est, quod statim subjiciat Curtius, *Ganges decursurum in mare intercipit*, quasi antea de alio esset lo-

cutus? Atqui non potuit aliter loqui Curtius, nisi dubiam faceret orationem: etenim si dixisset, *de cursurum in mare intercipit*, incertum erat, an *rd* qui ad Acesinem, an ad Gangem referendum esset: expressit ergo Gangem, quamvis eamdem per vocem *eum* intellexisset. Atque ita diluitur etiam alter error, qui ex priore membro existimat, si *legeres uterque*. Neque enim dixit Curtius Indum Rubro Mari excipi. Si legas *utque*, omnia erunt salva. Hactenus Raderus. Idem tamen mox ait Gualtherum in vitiosum codicem incidisse, quod nimurum Indus tantum 'rubrum mare verberet undis,' non etiam Ganges, qui in Oceanum Orientalem deferatur. Verum, ut hoc ita revera se habeat, exinde tamen non evincitur, Gualtherum in vitiosum Curtii codicem incidisse, qui de Gange in Mare Rubrum evoluto huic consentanea scribat: et ipse Raderus proxima deinde nota denuo rem confundit. Cum enim modo negasset Gangem Rubro Mari infundi, sed Oceano Occidentali; nonne iterum divisa miscens, eum in Erythræum, seu Oceanum, qua Orientem respicit, devolvi dicit. Igitur sepositis his tricis, adstruamus, recte sic legi: *Utque Rubro mari accipitur*: *Utque*, propterea quod de uno Gange hic sermonem esse sequentia declarant: *Rubro Mari*, quia apud veteres hoc nomine non tantum Arabicus et Persianus sinus, sed et vastum illud et magnum mare Indicum veniebat, ut in admirandis i. 3. docet Lipsius: licet in hoc falsus, quod Indum atque Gangem in id mare derivare Curtium sensit; quippe *uterque* legendum putavit hoc loco. Rectius Barthol. Barrientus Annotat. *Sylva cap. 7.* ubi idem illud de Mari Rubro pluribus etiam scriptorum dictis adstruitur, de uno Gange Curtium interpretatur. Vide et *Cordova Didascal. Multipl. cap. 49.* quamquam dis-

sentire videatur Fullernus *Miscellan.* *Saceror.* iv. 20. Tametsi ne quid dissimulem, ut extendamus Rubri Maris appellationem usque eo, ubi Indus exoneratur; tamen immensum adhuc superest spatium, ad sinum usque Gangeticum, quod ab aliis præter Curtium Rubri Maris nomine vocatum fuisse non reperio. Sed pergitus. *Findens ripas*] Hoc ego de diversis ejus otiis accipio, non de juncto alveo: de quo rectius dixisset radens ripas, aut prolnens, quam findens, quod insinuat penitus vult, et ripas plurifariam intercurrentem. Tribuit autem ei ostia quinque *Ptolemaeus Geogr.* vii. 1. *Multas*] Sic præferunt veteres edd. quod ipsum argumento est, supra legendum *utque*; nec enim si legas *utque*, recte connecterentur. Quod qui viderunt, contra libros hic addiderunt coniunctionem *multaque*. *Saxis quoque impeditus*] Exposito summatis Gangis deuersu, nunc paullo supra aliud repetit, quod ei accidat, nimirum crebro reverberari, sive retorqueri in saxa incurrentem, inde tortuosum ire, et objectu frequenti saxorum etiam impetuosoire: nam et hoc videtur velle (supra idem de *Euphrate* v. 1. 30.) ex antithesi 'mollioris soli.' Ait enim: 'Ubi mollius solum reperit, stagnat, insulasque molitur.' *Plinius vi. 19. 5.* 'Insula in Gange est amplæ magnitudinis, gentem continens unam Modogalicam nomine.' Restat de Acesine. *Acesines cum auget*] Glareanus hand injuria dubitavit de hoc loco, rependendumque censuit *Commenes*, vel *Erinees*, quos ex *Arriano Rer. Ind.* i. 12. constat in Gangem influere. Contra idem *ibid.* ii. 13. et *Hist. Alex.* vi. 1. 2. Acesinem apud Mallus Indo misceri tradit, cui junge *Plinius vi. 20.* et *Strabon. lib. xv.* Imo ipse Curtius *infra ix. 4. 9.* ita sentire videtur. Verum cum omnia exemplaria sic constanter præferant, anc-

tori potius hoc quidquid est erroris imptandum pntem, quam librariis. Certe quod de moto collisorum amnium hic dieit, confluenti *Hydaspis* et *Acesinis* congruit, de quo suo loco. *Freinash.*

§ 6 *Uterque Rubro Mari*] Editi libri, *utque Rubro mari accipitur*; et non accipitur Rubro Mari Indus, sed illo modo habent membranæ: et nihil mirum dissentire hac iure a ceteris Curtium, cum etiam post *Acesinem* in Gangem influere dicat, quem omnes in Indum influere affirmant. *Modius.* *Utque Rubro Mari*] Quid vult hic illud *utque?* Scribo totum locum, et distinguo hac ratione: *Inde cum objecta rupes inclinant ad Orientem, atque Rubro Mari accipiatur. Findens ripas, &c.* Scheffer.

§ 7 *Impeditus crebro*] Adhuc editi, *Saxis quoque impeditur, quibus crebro reverberatur. Modius.*

Acesines cum auget] Non Gangem, sed Indum, ut ex *Arriano Ind. Exp. p. 515. Plinio vi. 20. Strabone lib. xv.* constat: adde *Nostrum ix. 4. 8. Cellar.*

§ 9 *Dyardenes*] Ignotum ceteris scriptoribus nomen. *Idem.*

Crocodilos] *Arrianus Rer. Ind.* i. 26. generatim: 'Indiæ fluvii perinde ac Nilus crocodilos gignunt et pisces ac balænas ejusdem generis ac Nilus, excepto Hippopotamo, seu equo fluviatili, sed et hos gignere *Onesicritus tradit.*' *Idem lib. xv. Strabo narrat. Raderus.* Eo argnimento putavit Alexander se Nili caput reperisse, cum in Indo crocodilos vidisset, *Arrian. vi. 1. 2. De Indo etiam Pausanias lib. iv.* 'Indus et Nilus crocodilos utique habent: sed Nilus fluviatiles etiam equos, hand minus illos quidem infensores, quam crocodili sint.' *Freinshemius.*

§ 10 *Erymanthus*] Alii, *Ethimelthus.* Ethymandrum fluvium per Erergetas labentem ex *Arriano iv. 1. 38.* novi: sed hunc Indiæ non pos-

sum magis vindicare; quam *Dyriodrin* Plinii vi. 11. 1. qui alias vocabuli sono proxime abesset a Curtiano *Dyerdene*. Plane videtur a Plinio vi. 23. 1. commemorari 'per Abesten Arachosiorum fluens,' sed ibi corrupte 'Hermandus' appellatur, aut 'Erymadus.' Freinsk. Ejusdem obsecuritatis est, quam modo in Dyardene notavimus. *Cellar.*

Ab adcolis rigantibus] Sic Euphrates 'distrahitur in irrigua,' Plin. vi. 26. 16. Qnem explicant illa Arriani vii. 2. 4. 'Multi ex Euphrate alvei derivantur: ali quidem perennes, ex quibus utriusque ripæ accolæ aquam pertunt, ali certo tempore fiunt, quum aquæ ad irrigandam terram inopia premontur, (raro enim iis in locis imbræ e cælo cadunt,) quo fit ut in aquam non omnino magnam, et vadousam alioqui, Euphrates desinat.' Freinsk. *Rigantibus]* Leg. rura irrigantibus; vel forte, rigantibus arva. Plin. N. H. vi. 26. de Euphrate, 'prusquam distrahitur in irrigua.' Hein-sius.

§ 11 *Multis annibus]* Arrianns Rer. Ind. i. 17. dicit 'LVIII. in universum esse Indiæ fluvios omnes navigabiles.' Plinius vi. 17. 20. 'Seneca tentata Indiae commentatione sexaginta annes ejus prodidit.' Freinsk.

Adeo interfluant] Forte, adeo late fluant. Heinsius. Pith. habet præter-fluant; hinc oritur suspicio, an non huic conjecturæ venia sit, subjiciunt, ad ora perfluant. 'Os Gangis' mox habes: vel 'ad ostia,' scilicet quibus in mare devolvitur; vel 'ad exteriora,' dom statim sequuntur, 'propria,' 'interiora:' utique subobscura videtur vulgata lectio. Snak.

§ 12 *Aquilones deurunt]* Hoc negat Glareanus, quasi ingenium Indiæ terre perspectissimum haberet, cum paullo post subiectiat Curtius, tantas, et tam varias esse vices regionis illius, ut nulla pars mundi illi par sit, nec caussam hujus varietatis ulli Phi-

losophorum cognitam esse. Dixit Curtius deurunt, qnqd translate dictum, pro, quæ loca sunt adsita mari a ventis Septentrionalibus frigidis et gelidis corrumpuntur omnia. Adurit enim frigus non minus, quam ignis, quamvis diverso modo, diversa vi, et contraria calori affectione, et facultate. Urit enim hiems et frigus, ut optimi scriptores loquuntur. Et promontoria ab aquilone, sive septentrione, procurrunt in pelagus, quod a meridie objicitur, secumque gelidos aquilones trahunt. *Raderus.* *Aquilones deurunt]* Hic quoque Glareano plus credam qniam Curtio; et immane amplius quam defendenti Curtiom Radero: qui Glareani rationem non percepit. Est autem hæc: Mare Indicum ad Meridiem vergit, Aquilones a Septentrione spirant: qui igitur potest ut loca ad Meridiem urantur Aquilonibns, interiora autem, hoc est, mediterranea Indiæ, quæ maxime sunt septentrionalia, non urantur? ant qnomodo montes illi ventum enim a septentrionalibus Indiæ partibus arcent, a meridianis non arcent? Una tamen occurrit defensio, ut dicamus, interiora non capienda de tota regione, sed tantum de ejus parte, in qua Aquilones plurimum pollent, ut ibi quidem juga montium ventis sint aspera, sed interiora, hoc est valles, defensa objectu montium, mitiorem sentiant aërem: quod quidem et alibi accedit, ut inter rigidos montes reperiunt fertiles et opulentæ valles. Confer et Viaie de la Tierra Santa, del Ceverio cap. 20. Freinsk.

Ita alendis frugibus mitis] Imo mitia, loca ipsa mitia sunt, atque inde quod venti ad ea non penetrant. *Acidalius.* *Mitia]* Sic legi sensus postulat, quod et Acidalius vidit. Freinsk. *Ita alendis frugibus]* Quonam spectat illud ita? debnerat præcessisse ut. Neque solet per ellipsin temere omitti. Quare nescio, an non Noster et alendis scripsiterit, deinde illud a in fine sit

adjunctum ex initio vocabuli sequentis, denique mutatum in ita. Scheffer. *Mss. Fl. Leid.* *m̄itis*, et bene; 'India' scilicet, vel 'regio.' *Heinsius*.

§ 13 *Natura caussa*] Ita ego. Quid enim erat, nec cur ulli se natura caussa ingessit. *Modius*. *Natura caussa*] Et hoc est quod noster *Maffeius* lib. i. pag. 85. Iarricus, et alii dicunt. 'Inter utrumque hunc angulum,' inquit Iarricus lib. i. pag. 41. 'montes interjacent continua per Indianam serie adusque Commorinum caput, in quibus admirabilis illa temporum anni diversitas, que etiam subtilissimos quoque philosophos reddit elingues, utpote cum veram dare rationem nequeant, qui fieri possit, nt eodem in climate, et eodem in latitudinis septentrionalis gradu, cum ab Occidua horum montium parte acerrima s̄eviat hiemis asperitas, et mira aëris intemperies; eodemque tempore ab Orientali incredibilis sit cœli clementia, qualis vere vel æstate haberi solet: mare quoque quietum sit, et navigationi peridoneum.' *Raderus*. Qui ex ejusdem auctoris lib. ii. cap. 7. pag. 445. item ex schola Conimbric. lib. ii. Quæst. 2. cap. 8. p. 195. plur de hac re recitat. Quas omittenda duxi, quod ex superioribus cognosci possit ea res; maxime autem quia aliud nobis video narrare, quam Curtium.' Hi enim in uno climate diversam aëris dispositionem notant: ille totam Indianam alia atque ceteras Orbis partes tempestate semper uti: ut scilicet Indi hiemem habeant, cum alii æstatem, et vicissim. Illud utrum ita se habeat, vel unde Curtius accepterit, in medio relinquo. *Arrianus* quidem Rer. Ind. i. 24. tradit Indianam æstatem complui, fluminaque ejus mirum in modum angeri: cuius rei caussam inquirit. *Freinah*.

§ 14 *Ab Erythra rege inditum est nomen, propter quod ignari rubere aquas credunt*] Horum ignorantiam arguit oculati testes, qui Mare Rubrum con-

templati, nihil ab Oceano nostro dif- ferre prædicant: neque aquam vel arenam ejus r̄nfram esse. *Popma*. *Ab Erythra rege*] Curtii sententiam confirmat Agatharchides apud Strabonem et Ctesiam et Photium pag. 458. qui tres aliorum priscorum opiniones et caussas refutat, negatque aquas rubere, neque nullum, vel ex montium, vel arenarum rubentium, vel solis re- percussu colorem trahere, sed ab Erythra, domino illius maris, Erythræ, vel Erythraeum dici. Eamdem nominis caussam reddidit Stephanus *τερπίλεων*, ab Erythro Heroë appellatum Erythraeum, quamvis ex Uranii vetustissimi scriptoris mente addat, a montium rubentium, et imbrum inde in mare decurrentium colore dici Erythraeum. Eustathius ad Periegetem vs. 88. existimat vocatum a terra minuta undis subiecta Erythraeum, vel, ut alii, a solis ardentis, et montium anaciasi. Eamdem nominis caussam Eratosthenes apud Strabonem lib. xvi. de sole et montibus adfert. Ctesias ibidem a fonte minio pleno in Mare Rubrum cadente Erythraeum refert vocatum. Philostratus de Apollon. iii. 15. et Arrianus Rer. Ind. vi. 19. cum Curtio faciunt, sicut et Xiphilinus in Trajanó, et Plinius vi. 23. 8. cum Melia iii. 7. qui tamen non negant colorem. Solinus quoque cap. 46. ab Erythro Persei nomen deducit. Varro (ibidem) caussam nominis in fontem refert, ex quo oves ait fulvescere. Nostri sæculi scriptores æque disentiunt in caussa nominis adsignanda. Pererius cap. 14. Exod. ix. 8. Curtii sententiam sequitur, quamvis locum Curtii non adducat. Jo. Barrius a plerisque recentioribus laudatur, qui in rem præsentem venit, et a corallis sub imis vadis latenteribus, rubere aquas tradidit, quem secuti sunt Conimbricenses Philosophi, et Cornelius Cornelii. Sed Sebastianus Barradas Itin. Israëlitico

Barrium ex Matthiolo refutat, et negat rubentis aquæ caussam exploratam esse: ita hodieque in re incerta incerti sumus, utrum ab Erythro Rege, a fontibus, vel maculis, vel arenis, vel coralliis, vel splendore solis, vel imbribus et montibus, vel simul ab omnibus nomen traxerit. Auctorum nomina qui ea de re disputatione expressi, quos curioso licet in sapere, multa enim et alia, et de nomine Hebræo Rubri Maris, et alias rebus admiscent admiranda. *Raderus.* Præter citatos cum Curtio sentinent Nearchus et Orthagoras apud Strab. lib. xvi. Martianus lib. vi. Zonaras in Trajano. Suidas. Volaterranus Geogr. lib. xii. Cum iis qui a rubra et miniata circum terra colorem mare ducere aint, Isidorus Orig. xiii. 17. quem sequitur Maiolus in Dieb. Canic. et quidam apud Sabellicum Ennead. iv. 6. et Plinnum vi. 23. 28. alii ibid. ab ipsa aquarum natura. (Quam sententiam amplexi sunt studiosi allegoriarum Patres, et transtulerunt ad baptismum Christi sanguine rubentem. ut Augustin. in cap. 3. Joan. Isidorus in cap. 19. Exodi, et alii passim) alii a reflexione radiorum solarium. Sed et Andr. Corsalius testatur in illa parte India, ubi mare est profundum, modo a celo rubrum, modo a nubibus nigrum; quando non est omnino profundum, viridem colorem repræsentare. Sed de mari in universum Cicero Quæst. Acad. iv. 33. 'Favonio nascente purpureum videri: modo cœruleum, mane flavum, nunc quia a sole colluceat albescere et vibrare.' Varronis fabulam de fonte, qui velles ovim mutet, retulit etiam Martianus lib. vi. Alphonsus Albnquerius se vidisse rubentem aquam, et ab incolis ejus rei caussam in arenam rubram, quæ moto ex imo mari non admodum profundo misceantur undis, esse relata, teste Jo. Barros Asie Decade 2. lib. 1. cap. 1. ad Emma-

nuellem regem scripsit. Apud eundem Barrium Jo. Castrina, qui postea pro rege Indiam obtinuit, testatur vidisse se maximas rubri coloris maculas in eo mari, sæpiusque ex illa aqua cados aliquot extrahi jussisse, reperisseque claram atque pellucidam, nec rubro colore infectam. Uri-natores autem annos e profundo materiam quamdam rubram coralio similem protulisse, et aliam lanugine fulvi coloris cooperatam. Alibi autem, ubi virides apparebant fluctus, extraxisse lapides quosdam viridis coloris, ubi vero aquæ videbantur albae, candidissimas arenas. Simul arguit mendacii eos, qui mari talem provenire colorem dixerat a litoribus, quæ rubri essent coloris: se enim ibi locorum nullum ejus coloris neque litus, neque promontorium vidisse, saltem quod relatum dignum es-set. Odoardus tamen Barbossa (in summario Regnorum Orient. tom. 1. Navigat. Rhamusi) prodit, in ejus 'maris litoribus Arsinoëm versus (vulgo Suez) terram videri rubescere.' Imo Beccan. de Orig. Lat. Lingue, in 'Erythrum' scribit, 'sibi retulisse Joachinnum Frenclium Gotheno-Anhaltinum, se anno 1622. mare hoc rubrum ingressum, arenam rubram in litoribus sparsam ipsum suis manibus oculisque usurpasse.' Multa ex Didascalia Fr. de Cordova docto sane capite 49. hausimus. Cuius nec judicinum adscribere piget: Erythram regem, si quis eo nomine umquam fuit, a mari potius invenisse nomen, quam ab ipso mari. 'Quod si,' ait, 'recentiorum aliquis, (nam veteribus bac in re parum credendum, supra ostenderat,) ut Andreas Corsalius, (in quadam ad Laurentium Medicem Epist. tom. 1. Navigat. Rhamus.) adnavigato illo mari ejus aquas a ceteris colore non differre affirmavit, verum quidem asseruit, ut vidimus superius; non tamen ideo ex illius auctoritate rubras videri aquas

sepius pluribus in locis negandum; nam neque ille hoc negavit, neque, si negasset, fides illi esset adhibenda, qui vel non diligenter hoc examinasse credendus, vel forte non vidisse pacato tunc mari, nec ‘turbantibus æquora ventia,’ ut ait Lucretius, et sic nulla arenarum, et limi facta revolutione, unde aquis provenit color.’ Quod quidem judicium hac in parte præfero summo Viro Brissonio, qui veterum opinionem de Erythra rege enixe tuerat, verbo ‘Mare,’ de Verb. Signif. Cordova consentit etiam Schindler. in Lex. Pent. voce ον. Namquam Corsalii opinioni accedat Popma, Merula Cosmogr. I. 6. Beemannus, Lud. Vartmannus Navig. I. 21. ‘Satis est,’ inquit, ‘in confessu omnibus, quod dictum æquor non est rubrum, sed instar reliqui æquoris.’ Idque Brodæus Miscell. III. 9. de multis se sciscitatum, qui ea loca viderant, rem ita se habere compresisse dicit. Et ut largiamur (cur enim id asserentibus demamus fidem?) aliquas ejus coloris maculas interdum ibi cerni; non sequitur ideo rubrum appellatum fuisse, non magis quam a viridibus aut candicantibus maculis, quas ibidem apparere iidem ipsi narrant, candidum aut viride. Verum ambagibus omnibus remotis, ipsam rem hactenus incognitam aperiusse videtur eruditissimus Fullerus Miscell. Sacr. IV. 20. ab Esau, qui et Edom, appellatum fuisse hoc mare, qui potentiam suam hucusque protenderit. *Edom* enim Hebrei rubrum vocant, quem Græci ‘Ἐρυθρός’ vocavarent; eodem modo quo *Cepha Petro*, *Thomam Didymo* sunt interpretati: Lege spud ipsum prolixam, sed reconditæ erditionis, acerrimique judicii refertam dissertationem. *Freinsh.* *Erythra*] Inde Erythreum mare vocatur, quod vulgo rubrum, quam vere auctor docet, interpretantur. Eadem fere x. 1. 13. Ceterum *Erythra* potius, quam *Erythro* legendum censem

Salmasius Exerc. Plin. p. 341. edit.
Ultr. *Cellar.*

§ 15 *Lini*] Plinius aliud quoddam lini genus Indicum prodidit vivum, Græcis ἄσβετος dictum, quod igne non exuritur, sed splendescit magis quam si lavaretur. Sed de hoc nihil opinor Curtius. *Raderus.* Verum Hierocles apud Stephanum Brachmanas hinc amicit: quod fabulosum puto, et potius credo Plinio, rarissimum inventu id lini genus esse. *Freinsh.*

Libri arborum] Tam teneri, quam tenerima nostra charta, nisi quod candor desideretur in his, quos ego vidi, sed colores omnis generis tam avide accipiunt et bibunt, quam illa charta. Ostendunt hoc etiam icones impressi et libri. Sed de phyliris seu libris arborum disputatum est copiosius ad Martialis Epigr. XIV. 10. *Raderus.* Cortices tenuiores, ut Virg. Georg. II. 77. *Cellar.*

Quam ceræ] Mutarunt alii, quam chartæ, incogitantes homines. *Modius.*

§ 16 *Aves*] Psittacos intelligit, de quibus ad Martialem XIV. 72. ‘Psittacus a vobis aliorum nomina diccam, Hoc didici per me dicere, Cæsar ave.’ Multa ex multis scriptoribus allata. Quibus addes, quæ Ulysses Aldrovandus toto lib. II. Ornithologie tradidit, ubi formas iconibus expressas tredecim lectori spectandas proponebat; quatuordecim descripsit. Sed elegantissimum adjecit Carolus Clusi in Auctario Exoticorum, cuius iconem ibi expressam miraberis. mihi indigitasse satis. De corvis et picis avibus, vocum quoque humanarum imitaticibus, etiam ad Martialem dictum. *Raderus.* De avibus his hodie nemo dubitat, olim pro fabula id habitu: ut nunc alia, quæ vulgo non credantur, et tamen fortasse vera sint. In quam rem digna judico verba Stephani, quæ ex præfatione ejus in Ctesiam, hic legantur: ‘Fuerunt nonnulli prioco æculo homines, qui quod de quadam Indica ave narraba-

tur, eam videlicet in Indis, Indicum, illinc in Græciam transportata, Græcum sermonem discere, et hominum more articulatas distinctasque voces tandem proferre; hoc ut plane absurdum et ineptum commentum, exsibilandum explodendumque esse dixerint. Quinam? nempe non alii, quam quibus hujusmodi avem ex Indicis oris advectam videre nunquam contigisset. Nam Ovidius et Statius, fortasse et ipsi, hominem id commemorantem, ut aperte mendacem, aliquando risu exceperant: at postquam ipsam illis datum fuit avem cernere et audire, quam ea de re fama et aliorum sermoni adhibere fidem noluerant, eam suis ipsorum oculis adhibere coacti fuerunt. Et, ut illos taceamus, hodieque vulgaris est adeo illa avis, ut extare aliquem qui dicat incredibile esse quod de illa narratur, id demum nobis plane sit incredibile. Quem enim Psittacum (quem *Burracor* Ctesias hic appellat) præter illum Veronensem Claudiani senem, aut aliquem illi similem, nunquam vidisse putabimus? Finge tamen reperi se nem aliquem (et reperiuntur forsitan aliquot ex illis etiam qui in urbibus degunt) qui nunquam eam volucrem viderit, aut, si viderit, loquentem certe nunquam audierit: an eum qui hanc illi avi inditam esse naturam affirmabit, fidem apud hujusmodi hominem impetraturum reris? Hoc certe si credis, longe falleris. His igitur tandem hunc sermonem claudamus verbis. Quemadmodum si psittacus nunquam ex India advectus ad nos fuisset, avem apud Indos esse humanas voces sonantem nemo crederet: nunc vero quoniam vulgaris est illa, vix quisquam hoc miraculi loco habet: itidem etiam multa de aliis Indicis animalibus referri, et de plantis atque arboribus, nominatim etiam de quibusdam radicibus, item de aquis, de metallis, de aliis deque multis illi regioni peculiaribus rebus com-

memorari, quæ multorum fidem superrant: at si tam facilis illarum rerum, quam psittaci, asportatio esset, tam facile firma ab omnibus persuasione recipiarentur, quoniam ea, quæ de psittaco scripta sunt, recipiuntur.' De his avibus accipio, quod 'apud Indos eas videns Alexander, admiratione earum commotus, in eos qui has occiderent, gravem pœnam constituit.' Quoniam quam *Ælianu*s de Hist. Anim. v. 21. f. pavonibus id tribuit. Sed cum, ut ipse ibidem addit, jam ante Alexandrum (prior enim eo fuit Antiphon) pavones Athenis visi fuerint, haud dubium est, quin Alexander, vel in ipsis Græcia, vel certe in Asia priusquam in Indiam transiret, aves eas satis vulgares esse viderit. Unde crediderim *Ælianu*m, quæ apud veterem scriptorem de avibus Indicis reperire, propterea quod a pulchritudine eas commendari videret, immemorem psittacis idem convenire, protinus de pavonibus sit interpretatus. Nec sententiam me falli patitur, quem nunc non recordor, vetus auctor, qui tradit Alexandrum ob eam caussam aliquem severe punivisse, quod avem humanas voces imitantem in convvio apposuisse. Quod quidem postea *Æsopus* tragicus apud Plinium x. 51. et Val. Max. ix. 1. 2. impune fecit. Apparet enim si ob formam avibus parendum judiceavit, magis id factarum fuisse ob vocem quam imitantur. Psittacum egregie describit ex Plinio x. 42. 2. Apul. in Floridis, ubi lego: 'Ad disciplinam humani sermonis facilior est psittacus glande qui vescitur: et cuius in pedibus, ut hominis, quini digituli numerantur. Non enim omnibus psittacis id insigne; sed illud omnibus proprium, quod eis lingua latior quam ceteris avibus. eo facilius verba hominum articulantur.' Vulgo: 'insigne. sed i. o. proprium: quo eis l. l. q. c. avibus, eo f.' &c. *Freinsk*.

Animalia] Ex inusitatis et Europæ

invisis Martichoras est, quam in palatio nostri Sereniss. Electoris cum effigie Alexandri M. inspexi, quam ex Ctesiae Indicis Ælianuſ Hist. Anim. cap. 21. et Euseb. in Hieroclem describit. Jarchas tamen rex Indorum in III. 14. Philostrati de hac prodigiosa fera rogatus, negavit se quidquam inaudisse. Plinius VIII. 21. ‘Mantichoram,’ non ‘Martichoram’ appellat. Meminit et in Bœoticis Pausanias. Ceterum de feris Indicis testatur Philostratus IV. 12. esse et multas et multorum generum. Breviter Solinus cap. 55. ‘Sunt illic multæ ac mirabiles bestiæ,’ &c. *Raderus.*

Ex nummo ab Erizzo publicato, p. 163.

Rhinocerotas alit, non general] Quis ergo terra inquies aut regio creat rhinocerotas, si India non generat? *Æthiopia* opinor, quod Pausanias in Eliacis et Bœoticis rhinocerotem taurum *Æthiopicum* appellat. Nam ita Pausanias: ‘Vidi etiam *Æthiopicos* tauros, quos ex re ipsa rhinocerotas (quasi tu diceres *naricornes*) nominant, quod illis e nare extrema cornu prominet, et paucio superius alterum non sane magnum: in capite nullum prorsus habent.’ Sed de hac immani bellua pluribus actum commentario ad spectacula Martialis Spect. VIII. et XXI. Hic pluribus nil opus: effigiem ha-

bes apud Gesnerum. *Raderus.* Videtur Curtius credidisse in sola *Æthiopia* bellugas gigni, quæ cornu in naso gestant, sicut Rhinocerotas Pausanias Eliac. lib. I. et in Bœot. vocat *rāpous Althioroxous. Cellar.*

§ 17 *Elephantorum]* Idem Strabo lib. XVI. per Onesicritum testatur, et Diodor. II. 42. ‘Elephantes fert Africa,’ inquit Plinius VIII. 11. ‘ultra Syrticas solitudines, et in Mauritania, ferunt *Æthiopes* et *Troglodytes*, ut dictum est, sed maximos India, bellantesque cum iis perpetua discordia dracones.’ In Taprobane vero ‘Onesicritus elephantes maiores bellicosoresque, quam in India gigni, scripsit’ Plin. VI. 22. 2. Curtius communni nomine ‘Indos’ omnes extra Africam et *Æthiopiam* natos appellavit. Plura de elephantis ex instituto Plinius VIII. 1. usque ad cap. 13. Nos etiam ex variis aliis scriptoribus ad Martial. Spectac. Epigr. XVI. et XVIII. Plurima de elephantis Indicis Arrianus Rer. Ind. 2. 22. ubi de venatione, et mira illorum docilitate. *Raderus.* ‘Libyos elephantes neque odorem neque barritum ferre Indicorum’ scribit Polyb. v. 84. ubi de prælio Ptolemaei et Antiochi. *Fredrik.*

§ 18 *Aurum fluminis vehunt]* Plinius XXXIII. 4. de auriferis fluminibus: ‘Aurum,’ inquit, ‘invenitur in nostro orbe, ut omittamus Indicum, atque a formicis aut gryphibus apud Scythas eruntur. Apud nos tribus modis: fluminum ramentis, ut in Tago Hispaniæ, Pado Italæ, Hebro Thraciæ, Pactolo Asie, Gange Indiæ,’ &c. addidisset Plinius ‘Rheno’ (Martial. x. 7.) ‘Germaniæ, Istro Pannoniæ.’ Sed hic de Indico auro et fontibus et fluminibus agamus. Plin. ult. cap. ult. libri: ‘Gemmiferi amnes sunt Acesines et Ganges.’ Ctesias antiquissimus scriptor in Indicis apud Photium scripsit de fonte qui quotannis auro humido impletur, ex quo fonte centum urcei fictiles singulis

annis hauriuntur, &c. Sed Jarchas rex Indorum apud Philostrat. III. 14, negat se quidquam de hoc fonte cognovisse. Sed negat Ctesias etiam quod Curtius affirmat, in fluminibus reperiri aurum, ut in Pactolo, sed quod multi et vasti montes illud suppeditent, et gryphes custodiant. Contra Tzetzes Chiliad. xii. 404. Megasthenes apud Arrian. Rer. Ind. II. 33. testantur, aurum apud Indos a formicis, quæ magnitudine vulpes superent, erui. Arrianus rem in medio relinquit: Herodotus III. 102. affirms, et copiose explicat. De gryphibus aurum custodientibus, et ab Indis decipi solitis, etiam Ælian. IV. 27. copiose. De formicis etiam Strabo lib. xv. Sed redeamus ad flumina aurum vehentia; de his enim Curtius, qui doctorem ejus rei Megasthenem apud Strabon. lib. xv, habere potuit: 'Flumina auri micas deferre, ex quibus regi tributum advehatur, quod et in Iberia contingit.'

Raderus. 'Id aurum vis aquarum secum ex venis effert: ut notat Agricola de Re Metall. I. II. *Freinah.*

§ 19 *Gemmas margaritasque*] De margaritarum natura, nobilitate, pretio, loco, et patria, plurima Plinius IX. 35. toto capite. De gemmis vero et lapillis idem toto libro XXXVII. sive extremo. Addam de unica gemma e Ctesia Cnidio miraculi loco, quæ magnetis vim habet, non ut ferrum, sed gemmas trahat: 'De pantarba gemma,' inquit Photinus in Excerptis, 'scripsit Ctesias, et quomodo septuaginta septem gemmas et lapides pretiosos in flumen projectos, quæ omnia erant cuiusdam Bactriani insectoris, pantarba retraxerit inter se cohærentes.' Arrianus Rer. Ind. II. 4. ex Megasthene docet, concham margaritæ marinæ retibus capi solitam. (Idem Ælian. Hist. Anim. xv. 8. Plin. IX. 35. 10.) Ceterum de pretiosis lapidibus scripsit antiquissimus poëtarum Orpheus nobilem

libellum, qui hodieque legitur. *Raderus.* De margaritis multa, etiam ex Alexandrinæ Hist. scriptoribus, Athenæus III. 13. et 14. quæ loca cum multis aliis diversorum auctorum in Lexicum anum Juridicum congesit Brissonius, voce 'Margarita.' *Freinahemius.*

Opulentia caussa] Miror hoc; quid enim pro iis accipient, aurum an argentum? at his abundant: pecora, armenta, fruges? ne his quidem indigent. Ego potius mercatorum eum fuisse quæstum puto, qui ab Indis vilium rerum pretio gemmas ejusmodi permutare potuerunt: quod et posterioribus saeculis in India Americana factum: cujus incolis etiam accedit, ut pro auro et gemmis 'premium mirantes acciperent,' ut ex succino suo olim Germani apud Tacit. Gerin. XLV. 7. Hodie tamen ibi quoque aurum est in pretio. Caussas non enumeramus, inopia temporis. *Freinah.*

Vitorum commercium] Pro vitorum, lego, inquit Glareanus, vicinorum. Sed quis tu es Glareane, ut postules Curtio præire, quid dicat? nam quis illo modo scripsaerit, cum et libri omnes, de quibus fando umquam auditum est, eam lectionem auctoritatis sua confirmant, et vero plane elegans sit, dubitari non potest, ac ne ab illo quidem, qui sustinere assensum re etiam certissima solet. Quid igitur voluisti tibi, aut, ut te mittam, quid voluit sibi illa tua tam præclara emendatio? nam vulgare vicinorum commercium, quid sit, aut qui dici possit, lubenter, ut tu fere semper soles, ignorare me fateor, ubi si me roges, quid igitur illud vitorum commercium sibi velit, paratus sum pignus ponere, non potuisse venustius a Curtio breviter indicari, magis haec ad luxum, quam ad usum facere, ut pote quibus quam facile careri possit. *Modius.* Glareanus hic legendum putat vicinorum. Sed melior

vulgata iectio. Loccen. Vitiorum commercium] Melius hoc, quam quod vulgo legitur vicinorum. Plin. ix. 35. audiamus: 'Principium ergo culmenque omnium rerum pretii margaritæ tenent. Indicus maxime has mittit Oceanus, inter illas bellas tales tantasque, quas diximus, per tot maria venientes, tam longo terrarum tractu, e tantis solis ardoribus, atque Indis quoque in insulas petuntur, et admodum pansas. Fertilissima est Taprobanè et Toidis, ut diximus in circuitu mundi: item Perimula promontorium Indiæ.' Ex Jarrico lib. v. Epist. 38. intelliges, ad oram piscariam Indiæ margaritarum causa subinde ex variis terris et gentibus 60000. mercatorum confluere. 'Sed et quotquot apud Græcos olim et nunc spnd Romanos ditiores sunt, majore adhuc studio emunt margaritam marinam, ita Indorum lingua dictam.' Arrian. Rer. Ind. II. 3. Raderus. Evidem per commercia, gentium exterarum vitia in vicinos serpere, supra ad viii. 3. 15. attigimus. In Plini verbis obiter nota promontorium illud Indiæ aliis scribi 'Perimuda,' ut Æliano xv. 8. Stuckins in Arriani Periplum maris Erythræi, hodie Patane Caxaldo vocari sribit. Ubi multa etiam de margaritis. Freishemius.

Precio quod libido constituit] Ita Plinius ix. 35. in fine: 'Mater luxuria margaritis pretia fecit.' Et Tertullian. in libr. de Habitù Muliebr. 'Concupiscentia pretia rebus inflammat, ut se quoque accenderent.' Loccen. Cleopatræ unio seu margarita aceto macerata et hausta 700000. aureorum fuit aestimata: volebat alteram aceto frangere, ut pretium duplacet. Plinius ix. 35. Raderus. Considera Tiberii verba apud Tacit. III. 53. 6. 'Illa feminis propria, quis lapidum cassa pecuniam nostram ad externas aut hostiles gentes transferuntur.' Freishemius.

§ 20 *Ingenia hominum*] 'Hominum quoque diversitates sunt, ut locorum,' Marcellin. xxiii. 30. Vide Flor. III. 2. 2. b. Tangit aliquam ejus rei caussam Justin. II. 1. 11. 'Naturam ad locorum patientiam animalia quoque generasse.' Regredere ad vii. 3. 6. supra. 'In institutione autem puerili, non dicam multum momenti, sed pene dixerim, τὸ δλον καὶ τὸ πῶ esse positum,' mirifice dixit Casaub. pr. Comment. ad Theophrasti Character. cui potius assentior, quam Gentili de Legat. III. 8. contendenti non eam esse vim educationi, ut 'quod natura insitum est, velut ingenio terræ,' possit vincere. Pro nobis etiam concludit Filescus Select. II. 1. &c. Freishemius. Ingenia respondent naturæ locorum, quemadmodum mite Asiae cœlum molliores gignit homines et delicatores, Septentrio robustes et patientes laborum. Celler.

§ 21 *Corpora*] Strabo lib. xv. 'Et, ut verbo dicam, Indos veste candida, et sindonibus, et carbasis uti.' Et idem supra: 'In cultu corporis contra nimii sunt: nam et aurum gestant, et distincto lapillis ornatu utuntur, et sindonas floridas induunt.' 'Carbasus' autem est tenuissimæ et delicatissimæ telæ seu lini genus, multum a poëtis celebratum. Ctesias ditissimos lino tegi affirmat. Raderus. Arrian. de Reb. Ind. III. 1. 'Linea veste utuntur Indi, ut ait Nearchus, lino ex arboribus facta: qua de re mihi jam dictum est, et hoc quidem linum aut reliquis omnibus linis candidius est, aut nigri ipsi quoniam sint, faciunt ut candidius id, quam est, esse videatur. Est autem ipsis subucula linea cruce medio tenus: amiculum autem partim humeris, partim capiti circumjectum.' Philostrat. in Apollonio II. 9. 'Scribit autem Damis, homines, qui secundum Indum fluvium habitant, lineis vestibus amiciri, limum autem in agris plurimum nasci.'

De Carbaso Arrian. Peripl. Mar. Erythr. III. 2. ‘Fertilis est illa regio (Mambari) carbasi, et quæ ex illo conficiuntur telarum Indicarum.’ καρβάσα vocat Arrianus, pro quo Rhamnus rescribebat καρβάσα: sed καρβάσα scribitur etiam apud Strabonem. In Pausanise Atticis καρβάσοις λίνοι, ubi de lucerna aurea Minervæ. Freisch.

Carbaso velant] *Carbasa velant vulgo. Modius.*

Solcis pedes] Arrian. Ind. III. 2. ‘Calceos ex corio albo gestant, eosque accurate atque eleganter confectos, ita ut altiores variisque coloribus distinctas soleas habeant, quo proceriores esse videantur.’ Philostatus II. 9. ‘Calceamenta ex arborum corticibus facta gestare,’ monet. **Raderus.** Etiam ex sparto calceamenta tam jumentis quam hominibus fieri solere, præsertim in Africa, partim ex scriptoribus antiquis, partim propria experientia probat Gnilandinus de Papyro membro nono. Freisch.

Lappilli ex arribus] Arrianus Ind. III. 1. inaures ex ebore factas Indis suspendit, et has locupletiores, quibus vulgus non utitur, ferunt. Sed de inauribus antiqua res est, uti et de armillis et brachialibus. Nec apud Indos tantum, ubi aurum, lappilli et margarites nascuntur, sed in omni fere orbe: de quibus Plinius IX. 35. quem videbis. Reges Persarum etiam inaures gestabant: testis Arrianus VI. 5. 15. qui sepulchro Cyri etiam ἀράτη sive inaures illatas memorat. Et Procopius lib. I. de Bel. Pers. de Peroea Persarum rege testatur: ‘Margarita candore et magnitudine eximia et pretiosa ex aure dextra pendebat.’ Quod et Parthorum genti familiare fuisse, Tertullian. de Cultu Feminar. cap. 10. tradit his verbis: ‘Scrupulosa Deus auribus vulnera intulit, et tanti habuit vexationem operis sui, et cruciatus

infantis tunc primum dolentis, ut ex illis ad ferrum nati corporis cicatricibus grana nescio quæ penderent: quæ plane Parthi per omnia quæque suis bullarum vice inserunt.’ **Raderus.** Ex Brissonio lib. I. de Regno Pers. Ultima Tertulliani verba emendatissime leguntur in edit. Rigaltiana: ‘quæ plane Parthi peronibus quoque suis bullarum vice inserunt.’ Unde constat ex his verbis de Parthorum inauribus nihil colligi: quod falsa lectione deceptus Brissonius conjecterat. De inauribus Chares apud Athenæum III. 18. ‘Ex unionibus sunt inaures, monilia, et armilla brachiorum, pedumque ornamenta, apud Medos, Persas, et Asiaticos omnes pluris aestimata, quam quæ ex auro conficiuntur.’ De Babylonis Juvenal. Sat. I. 104. ‘Natus ad Euphratem, molles quod in auro fenestras Arguerent, licet ipse negem.’ Ad quem locum Plinius, Plautus, et Exodus citatur a Britannico. De Afriis Augustin. Epist. 73. ‘Execranda autem superstitione ligaturarum, in quibus etiam inaures virorum in summis ex una parte auriculis suspensæ deputantur, non ad placendum hominibus, sed ad serviendum dæmonibus adhibetur.’ Et mox: ‘Solvere inaures timent, et corpus Christi cum signo diaboli accipere non timent.’ Quod putem haud simpliciter de inauribus intelligendum, sed in quibus essent fortassis imagines Deorum, aut quid tale. Afri autem usitatissimum id fuisse (quamquam non amplius & tate Augustinai, si quidem is auctor est Questionum in utrumque Testam. vide Quest. 115.) Ciceronis acomma ostendit apud Macrob. Saturn. VII. 3. ‘Octavius, qui natu nobilis videbatur, Ciceroni recitanti ait, Non audio quæ dicis: ille respondit: Certe solebas bene foratas habere aures.’ Vetus auctor apud Suidam: ‘Ἐρύτια’ donat ipsum inauribus, quæ margaritis

erant ornatæ.' Mulieres antiquæ 'ex auribus longas inaures dependentes habebant.' *Ælian.* Hist. Var. i. 18. Viri nequaquam. Quare Tertullian. de Pallio cap. 4. de Achille: 'Aurem quoque forat effeminatus, quod illi apud Sigēnum strongyla servat.' Quamquam etiam pueros Græcorum inaures gestasse scribat Isidorus Orig. xix. 31. sed hoc discriminé, ut 'puellæ utraque anre, pueri tantum dextra ferrent.' Id 'nobilitatis insigne' fuisse Athenis, docet Apul. lib. de Habit. Doctrinæ Platon. Originem ejus rei tradit Dio Orat. 32. 'Quam Atheniensibus respondisset Apollo, si vellent bonos viros in civitate provenire, ut optimum quod esset puerorum auribus insererent; illi autem aure perforata, aurnam inseruerunt, Dei videlicet responso non intellecto. Hoc enim puellas magis decebat, et Lydorum aut Phrygum pueros.' De Judæis clarum ex Exodi xxxii. 2. Esaiæ iii. 19. et alibi in sacris literis. *Freinsh.*

Brachia] Armillas gestarunt etiam Medi, ut ex Xenoph. Cyropæd. lib. i. constat: item Persæ, ex ejusdem *'Araßdō.* lib. i. Vide Brisson. de Regno Pers. lib. ii. pag. 236. f. *Idem.*

Lacertos auro colunt] Ornant. Sic Petron. Sat. cap. 32. 'Lacertum armilla aurea cultum.' Etiam vulgatior *cultus*, pro ornatu, in aliis partibus, Tibull. i. 9. 9. 'molles prodest collusus capillo.' De totius corporis cultura Ovid. de Arte Am. iii. 107. 'Corpora si veteres non sic coluere puellæ, Nec veteres cultos sic habnere viros.' Et simpliciter pro ornare usurpavit Tibull. i. 1. 67. 'Ab perdant artes, et mollia jura colendi.'

Snak.

§ 22 Capillum] 'Indis omnibus promissa cæsaries, non sine fuco cœrulei, aut crocei coloris,' Solinus. Diodor. Sic. iv. 5. scribit, Indorum moris esse per omnem vitam barbam nu-

tri: hancque morem a Dionysio accepisse, quem barbatum nominaverunt. Strabo lib. xv. scribit, Indos comam et barbam nutrire. Quin et multum posuisse studii in pectendo, testimonio Ovidii Fast. iii. 465. innotescit, epitheto isto hos insignientis: 'Interea Liber depexit crinibus Indos Vincit.' Tiraquellus ad Alex. ab Alex. v. 18. ubi variarum gentium instituta circa capillum et barbam enarrantur. *Freinsh.*

Levitatem exæquant] Iterum vulgo, ad speciem levitatis exæquant, in speciem recte, re pessime. *Modius.* Ad levitatis speciem] Male mutavit Modius: sensus est: quasi leve semper os fuisset. Martial. viii. 52. 'Æquandas semel in genas rogatus.' *Heins.*

§ 23 Super omnium gentium] Opinor bene a me ita emendatum hoc: respicit vocem luxuria, que præcessit. Editiones tamen legunt, super omnium gentium vilia, meo judicio vitiouse: ut et mox cum scribunt: 'Cum rex sane in publico,' &c. pro quo rectum est, 'Cum rex se in publico conspici patitur.' *Modius.* Supra omnium gentium] *Ælianum* audi de Animal. xiii. 18. 'In regiis ædiibus Indiæ, ubi regum maximus iHic regna tenentium ætatem degit, quum alia permulta et magnam hominum admirationem, et nulam comparationem habent: quibuscum sane nec Memnonia Susa, neque tota eorum sumptuositas conferri possunt: neque Ecbatanorum magnificentia cum his in comparatione conjungenda est. etenim illa Persici fastus, vanitas, si cum iis comparentur, videri possint.' Pori quoque regia landatnr in Epist. Alex. ad Aristotelem, quam tam spuriam putamus. *Raderus.*

Quum rex sane] Hoc sane nescio an sanum sit. Ecquid enim faciat, vel quo fine aut efficacia hic ponatur? Mallem igitur, quum rex sese. *Scheffer.* Quum rex se] Vulgo sane,

loco se; sed se etiam Tellierius et Pitiscus habent. Cellar.

*In Publico] Fuere qui numquam in publicum prodireat, ut Herodot. I. 99. de Deioce Medorum rege prolixo narrat, et [Agatharchides, ac] Diodor. Sicilis III. 47. de Sabiorum regibus. Eadem ratio apud Sinas hodie servatur, nisi quod ab Eunuchs et domesticis audeatur. Apud Indos quatuor ab causas prodibat in publicum, cum bellum urgeret: cum jus diceret: cum sacrum ficeret: cum venaretur: ex quibus Curtius tres dumtaxat profert, bellum, venationes, judicia. De pompa vero et publicis solemnitatibus ex Clitarcho et aliis ita Strabo lib. xv. ‘In solemnibus pompis multos elephantes mitti auro et argento ornatos, et inuitas quadrigas, et boum paria: deinde exercitum instructum sequi, et ingentes lebetes deauratos, et magnos crateras, et mensas ex Indico aere,’ &c. *Raderus.* Rarus autem adspectus in publico eo pertinebat ‘ut venerationis plus inesset.’ Ad quae verba Tacit. H. IV. 65. 8. *Gruterus Discurs. cap. 44.* docet melius esse: ‘Regem omnibus potius patere, quam nemini.’ *Freinsh.**

Iter odoribus complent] Quo luxu Alexandrum etiam Babylonii excipiebant, supra v. 1. 20. Adde ibi nota. Cellar.

§ 24 *Quæ inductus]* Vulgo, *que induitus est.* Modius.

Armati] Leviter dubito, an scripsit armigeri corporisque custodes. Hos sane alibi sepe jungit. Freinsh.

§ 25 *Aves]* ‘Quemadmodum Homerus regium decus et oblectamentum esse scribit frenum et reliquum ornatum equi: ita Indorum rex amores et delicias suas upupam facit. Hanc manibus gestat; ea se oblectat; et nativam ejus venustatem summa admiratione frequenter intans, magnoam inde letitiam voluptatemque capit.’ *Ælian. Hist. Anim.*

Delph. et Var. Clas.

xvi. 5. *Addo eundem XIII. 18. 8.* ‘Clitarchus (apud Strabon. lib. xv.) refert, magnis praeditas frondibus arbores in planis quaternarum rotarum deportari, et ex eis aves manusetas excuti, quarum canoriissimum dicit orionem,’ &c. *Freinsh.* Quid? an inter corporis cuajodes? quomodo autem inter eos pendeant? aut ubi rami illi, unde sunt suspensi, cum praesertim custodes illi dicantur sequi? metuo, ne, quod et alibi factum, versus sint transpositi, haecque verba intrusa loco alieno, atque sic scribenda: *Aurea lectica margaritis circumpendentibus recubat, inter quas ramis aves pendunt, quas canto seruis rebus obstrepare docuerunt. Distincta sunt auro, et purpura carbasa, &c.* Sane vero similius, aves istas fuisse suspensas circum lecticam, quam alio loco. *Scheff.*

§ 27 *Regia adeuntibus patet, cum]* Ita interponxi, antea legebatur, *Regia adeuntibus patet.* Cum capillum pectit alique ornat, tunc responsa legationibus, tunc, &c. inepit. *Modius.*

*Cum capillum] Strabo lib. xv. ‘Præter exitum regis ad bellum, alias est, cum ad ius dicendum exit, per diem totum audiens, etiam si hora sit ut corpus curet. id autem fit strigulum perfrictione: nam simul et audit, et a tribus frictoribus perficitur.’ Idem de Vespasiano Sueton. cap. 21. *Loccenius.* Principes autem judices fuisse variis gentium exemplis probat Dempsterius in Paralipomen. ad Rosin. IX. 31. De legationibus cito etiam a Trajano expeditis Plinii Panegyr. ‘Adeunt statim, dimittuntur statim. Tandemque principis fores exclusa legationum turbā non obsidet.’ De variis gentium moribus in admittendia audiendiisque legatis, vide Gentilem de Leg. cap. 19. Capillum quod attinet, notandum quod apud Strabon. lib. xv. legitur, ‘cum rex capillos abluit, magnam festivitatem celebrari, et maxima dona mitti.’*

Q. Curt.

48

Qui locus magnopere firmat opinionem Casauloni, qui in simili Persarum more, forte ab Indis vicinis accepto, apud Athenæum iv. 10. ex Herodoto ix. 109. legendum dicit: 'Quæ cœna (Tycta vocata) semel quotannis eo die, quo rex creatus est, instituebatur: tunc solum rex caput cum cura abluitur, Persasque strenis donat; τὴν κεφαλὴν σμᾶται. non ut Valla et Dalecampius volebant: κοσμήται, ornatur caput. Veteres etiam ephebi capillum solemniter deponebant, Græci quidem ad Delphos, ut Thesens apud Plutarch. cap. 3. Freiskemius.

Inlinuntur pedes] Hoc feci ex editorum librorum illinunt, et non editorum illiduntur. Modis. Non solum hæc consuetudo apud Indos, sed et Athenis fuit, ut qui deliciis dediti essent, pedes etiam unguentis perunguerent, ut Athenæus lib. XII. 30. refert. Scite autem Diogenes Cynicus apud Laërtium unguento inunguens pedes dixit, a capite quidem in aërem adscendere unguentum, sed a pedibus in olfactum. *Popma.* *Inlinuntur pedes]* Hic mos unguendi pedes non apud Indos tantum, sed Hebreos, Græcos, et Romanos usurpatus fuit. Magdalena apud S. Lucam VII. 38. unguento unxit pedes Christi. Apud Rom. in balneis totum etiam corpus, in conviviis caput inunctum fuit. 'Antiquos in unguentorum usu fuisse curiosos et diligentes, hoc est indicio, quod privatim unicuique parti corporis idonea scirent. Antiphanes in Vinosis, aut Fossore: Lavat is in aureo quodam solio: unguento Ægyptio pedes linit et crura: Phœnicio buccas et ubera: Sisymbriño vero utrumque brachium: Amaracino supercilium et comam: Serpylliño cervicem atque genua.' Athenæus xv. 12. Apud Plinium xiiii. 3. 4. M. Otho Neroni monstravit pedum vestigia unguentis tingere. Diogenes apud Laërtium aliquando unguentatis pe-

dibus incessit: quod a capite odor in aërem dissipetur, a pedibus vero in caput recta feratur. In Aulularia Plauti III. 5. 37. *Myrobathrarii* sunt, qui calceamenta muliebria, ut beneolerent, unguentis imbuabant. Plura de unguentis et unctionibus nos ad illud Martialis phaleucium Epigr. III. 60. 'Unguentum, fateor, bonum dedisti.' *Raderus.* Vide etiam Barthium ad Clandian. de Bell. Gildon. vs. 184. 'mistis redolent unguenta corollis.' *Freinsh.*

§ 28 *Venatus*] Strabo lib. xv. 'Tertio ad venationem (procedit) ubi Bacchico more maxima mulierum caterva circumfunditur, stipatores exterius manent; nam via funibus obtextur: quod si quis interius ad mulieres usque accedit, interficitur. Præcedunt regem tympana et tintinnabula, cum in locis septis venatur, e solo sagittat, assistentibus ei duabus tribusve mulieribus armatis; cum in locis non clavis venatur, sagittat ab elephante.' *Raderus.* Ceterum vivaria ista etiam apud Persicos reges fuisse venatus causa, ex Xenophonte, Philostrato, Ammiano, &c. notat Brissonius lib. 1. de Regno Persarum. *Freinsh.* Quomodo hæc coherent, tenatus labor est figere animalia, debebat saltem intercedere conjunctio post labor est, ut responderet utrique, et diceretur venatus labor est, item figere animalia labor est. Quamquam cum sic nil dicatur novum, vox venatus glossatoria, nou Curtii, esse videatur. *Scheff.*

Inter vota cantusque pellicum] Mulieribus in venatione regem Indorum stipari, non viris etiam, tradit Strabo lib. 1. *Cellar.*

Quam effectu] Arrianum Ind. III. 3. alia narrantem audi: 'Sagittæ utuntur trium paullo minus cubitorum, nihilque est quod non Indi sagittarii telum penetret: non scutum, non thorax, aut aliud armaturæ genus, quantumvis validum.' *Rade-*

rus. Nec omisit armatram hanc Indicam narrare Strabo lib. xv. Arribibus etiam Suidas tribuit 'sagittas hominis longitudinem æquantes,' dicitque 'arcum intendere non manibus, sed pedibus insistentes nervo:' quod idem et de Indis Arrianus. Freinsh.

Inhabili pondere] Lngdunenses alii que impressi libri instabili: non recte. *Modius.*

§ 29 *Longior ubi expeditio]* Hæc sic in membranis perscripta exstant, *Breviora itinera equo conficit, Longiora ubi expeditio est,* &c. *Modius.*

Elephantum vehunt currum: et tantarum] Sive, *elephantum vehunt currum;* regem scilicet: nam distinctio non mutanda: *elephantum vehunt: currum et tantarum.* Acidalius. Vere distinxit hunc locum Acidalius. *Raderus.*

Conlegunt auro] Idem Strabo lib. xv. supra citatus. De distinctione nondum assentior Acidalio, scribenti: *elephantum vehunt: currum,* &c. vel, *vehunt currum:* quamquam Raderus placere non dissimulo. Freinsh.

A Reginae] Vulgo, *separatum aliud regina ordine agmen est;* male: in membranis autem, ut id etiam per viam moneam, pro *æquatque luxuria,* erat *æquatque luxuriam.* *Modius.* Vulgo, *aliud regina;* forte montandum fuit, *separatum illud a regina ordine agmen est, æquatque luxuria.* Acidalius. Ego non offendō: Pellicum, inquit, agmen separatum est ab ordine reginæ, nihil differens luxu. Quod et Persicorum morum fuit, ut supra iii. 8. 24. vidimus. Freinsh. *Leg. separationem a regina ordine agmen est.* Heinsius.

§ 30 *Largus est usus]* Contra, ut Strabo lib. xv. innuit, Indis parcus fuit vini usus, præsertim Regi: nam si qua mulier regem bene madidum occiderat, hoc præmii serebat, ut cum illius successore matrimonio jungenteretur, succederent vero filii in regnum. De Scythis vero et Persis Plato lib.

i. de Leg. tradit, eos vino præter modum et modestiam nti, ac perfundere vestes, beatum hoc vitæ genus existimantes. Diversa de Turcis Busbequius in Epistolis. *Loccenius.* Verum Chares apud Athenæum x. 10. ait Alexandrnn in honorem Calani, 'quoniam Indi bibaces erant, mere positionis certamen proposuisse:' quod et Elian. Hist. Var. ii. 41. refert. Et videtur tale quid innere Plutarch. Alex. cap. 119. ubi Calanus bortatur Macedonas, ut cum rege pérpetuare pergaunt. Freinsh.

Patrio carmine] Hujus carminis præcipuum argumentum fuit, ut rex bonis somniis uteretur, et benignus erga subjectos, ac ξύμβουλος surgeret. *Leges Philostratum de Vita Apoll.* ii. 14. *Loccenius.*

Noctium deos] Indos puta, non Græcos. Nihil ergo huc Erebus, Enmenides, Erinnyes, et similia monstra. Freinsh. Quæ ex Natal. Com. Mythol. iii. 12. et Gyrald. de Natur. Deor. Dial. i. huc Raderus advocat. Snak.

§ 31 *Quis credat]* Cicero Tuscul. v. 27. 'Quæ barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum hi, qui sapientes habentur,' &c. Freinsh.

Sapientes] Ipsorum lingua *Brachmanes;* de quibus late Strabo lib. xv. Plin. vi. 19. Arrianus vi. 3. 15. et Ind. ii. 12. Diodor. Sic. ii. 40. Maffeius lib. i. adhuc hodie eo nomine notos esse prodit. Vide de iis et Osorium, Nicol. Orlandinum, Jaricum, Suidam, Stephanum, et Plutarchum Radero citatos: Philoneum in lib. de Abrahamo: et Tiraquellum de Nobilit. cap. 81. n. 469. Freinsh.

§ 32 *Ocupare sati diem]* Hæc omnia sic leguntur in editis libris: *apud hos occupare sati diem pulchrum:* et vivos se cremari jubent: quibus aut segnis artas, aut incommoda valetudo est, expectatam mortem pro dedecore habent. Verum enim vero tantum absunt ab

elegantia scripturæ, quam reposuimus, quantum Hypanis Veneto dissident Erydano. *Modius.*

Vivos se cremari] Illustræ hujus rei exemplum existat de Calano Indo (apud Plutarchum cap. 119. ubi et de alio Indo, Cæsaris comite. Diod. xvii. 91. Arrian. vii. 1. 10. Suidam, Ælianum Hist. Var. v. 6. Plinium vi. 19. 5.) De spontaneo autem illo Indorum vivicburio plura Porphyrins libro iv. de Abstinencia Animal. Ca-saub. in Animadvers. ad Athensemum xii. 7. Faber Semestr. i. 10. Jo. Meursius et Kirchman. de Faueribus. *Loccenius.* Apud Strabonem tamen lib. xv. ‘Megasthenes nullum philosophis decretum esse de morte sibi conscientiæ affirmat; sed temerarios haberi, qui hoc in se admittant.’ Scilicet loquitur de lis, qui in urbibus habitant, quibus etiam idem decretum assignabit Curtius. *Freinsh.* Ut Callanus Alexandrum in Persidem secutus, quem Cicero Divinat. i. 28. Strabo lib. xv. Arrianus lib. vii. Plutarch. Alexand. et Ælian. Var. Hist. v. 6. commendant; quod et alias Indus ex comitatu Cæsaris Athenis imitatus est apud eundem Plutarch. cap. i. de hac consuetudine etiam Plinius vi. 19. ‘Quintum genus,’ inquit, ‘sapientias deditum, voluntaria semper morte vitam, accenso prius rego, finit.’ *Cellarius.*

§ 33 *Nec quenquam admoveare]* Putant nullum, qui mortis tempus prævertat, posse illam operiri sine metu. Contraria ergo est horum, qui urbes incolunt, sententia opinioni et consuetudini Philosophorum, qui nudi in agris et silvis agunt. *Cellarius.*

§ 34 *Arbores maxime]* Propter inusitatam eorum magnitudinem et proceritatem, quæ sacrum quendam horrorem, et arcanum numen habere Barbaris visum sunt. de magnitudine vel proceritate earum Virgil. Georg. ii. Strabo lib. xv. Arrian. Rer. Ind. Plinius vi. 13. vii. 2. et alii. Ado-

ratio vero arborum posterioris quoque ævi barbaris solemnis adhuc fuit, donec Conciliis Nannetensi, et Altissiodensi prohibita est: ut notat Lindenbrog. in Glossario Legum Antiquarum p. 1357. *Loccenius. Arbores maxime]* Alexander Neapol. vi. 26. videtur leguisse, *arb. maximas*, vitiouse. Citatis a Loccenio adde Rubeni Electa ii. 23. et Dausqueium ad Sil. iii. 692. Plinium xii. 1. et plura jam ante, ut Dempsterus ad Antiq. Rosini i. 13. *Freinsh.*

Capital est] *Capitale* alii, sed notum etiam in vulgus illud ab antiquissimis et optimis esse. *Modius.*

§ 35 *In quinos denos dies]* Hoc si est, non singuli menses a cornibus Lunæ incipiunt, ut n. 36, traditum est. Aut ergo triceni dies adsumendi, aut alterna vice mensis a cornibus et pleno circiter lumine inchoandus. Adi Scaligerum lib. ii. de Emend. Temp. p. 114. *Cellar.*

Spatia servant] Servantur editi. *Modius.*

§ 36 *Se curvare caput]* Verum sane, cum Luna curvatur in cornua, Indos menses suos ordiri. Sed in ceteris quid velit Curtius, cur ego intellexerim, cum ipso, qui scribebat, non intelligeret? Videtur tamen innuere eos annum suum in 24. menses tribuere solitos, quod facile credo, ut a novilunio una neomenia putetur, altera a plenilunio. Scaliger de Emend. Temp. lib. ii. ubi plura ‘de anno Indorum priscornm.’ Idem in Prolegom. Canonum Isagog. demonstrat errare Curtium, eo quod corniculatum Lunam, quæ Græce est μηροῦς, pro dimidiata, ἀντὶ τῆς διχοτόμου accepit: scribendum ei fuisse, non utique ab orbe completo, sed a dimidiato menses Indorum computari. Varias autem annorum apud antiquos rationes tam ex Alexandro Neap. iii. 24. notisque ad eum Tiraqelli, quam præcipue ex dicto Scaligeri opere cognoscere. *Freinsh.*

Breviores habent menses] Glareanus inquit: 'Mirum, hoc Auctorem trahere ansum; cum illa in cornua curvare, æque certo tempore fiat, atque orbis impletio: nec mensis ob hoc fit brevior. Quamquam sensus esse potest, eos mensis initium sumere non a plenilunio, sed a novilunio: et breviores menses intelligi respectu solarium mensium.' Sed miror ego, Glareanum hoc ansum scribere, et breviores menses respectu solarium intelligentos, cum Curtius discrete dicat, solitos Indos mensem in quinos denos dies describere: qui nec lunaribus respondent; ut qui apud veteres tri-ginta dies continuerint. *Raderus.*

Modum] Bongars. conjiciebat motum; sive recensuit Scaliger de Emend. Temporum. At vulgata lectio forte melior. *Freinsk.* Scaliger et Bongarsins motum; sed nec vulgare modum alienum est, quia ad phasim potius, quam ad cursum Lunæ hoc loco respicitur. *Cellar.*

§ 87 *Opera videbatur]* Numquam deero Curtio, quod potero per libros antiquos facere, sed andacter illi detractis et explosis alienis, sua restitutam pura, cum nans venerit. ut hoc loco vocem pretium ab aliquo fungo incirculatam auctoribus membranis Siegebergensis et Coloniensibus hinc ejeci. *Modius.* *Opera]* Alii, *operae* pretium. Postremam vocem omisimus ex MSS. Rationem suggesteret Index. *Freinsk.* Subaudi *pretium*, quod alii addunt. Freinsbemius manuscripto libro fretus posthabuit. Sic etiam Plautus Casin. v. 2. 'est opera auri-bus percipere.' Val. Max. i. 7. 2. A Pitieco additur, sed in MSS. nequit nam est, 'non erat opera,' verum 'non erat,' demta voce 'operae.' Consule Gronovium Observ. iv. 8. et Voratium in notis: nec forte certior ratio est ejusdem Valerii ii. 1. 8. 'operae est cognosci,' quia tum Al-dus, tnm MSS. Brand. habent *opus* est. Pighii tamen vetus liber, *operae*

est. *Cellar.*

CAP. x. § 1 *Fines Indiae]* India trans Indum incipit, ut Arrian. in Indicis docet. Curtius Indicæ gentis nomine eas etiam gentes complectitur, quæ cis Indum sedes habent, ut sunt Astacei, Assaceni, Nissæ, Peucelatæ, Turæ. Idem Strabo lib. xv. docet Indum fuisse limitem Indiæ, sed ad dit post ab Alex. etiam ea quæ cis Indum sunt, Indis accensa. *Raderus.*

Illum Jove, Patrem Liberum, Herculem] Dubitavi an notari deberent, quoniam non ad Curtium, sed ad omnes scriptores Græcos pariter et Latinos pertinenter, quæ huic nisi imputat Cl. Clericus Judicij de Curtio c. 6. § 2. quod non Indica et barbara nomina his Græcorum Diis indiderint hæc gentes: quod licet hodie sæpe fiat, tamen antiquis non fuit usitatum: et parum refert, utrum sciamus nomina, inani sono, quorum vim non assequimur, præsertim si eamdem rem, quam alii indigitant, velint. *Snak.*

Herculem] De hoc tamen dubitat Arrian. iv. 5. 15. et alii. Maximus Tyrius Orat. xxxviii. ne dubitat quidem: 'terram Indorum petiit, quæ numquam, ut dicebant ipsi, exercitum externum præterquam Bacchi et ipsius Alexandri admiserat.' *Freinsk.*

§ 2 *Hephæstionem]* Sabellicus notat Nostrum supra viii. 2. 13. tradidisse, illum ab Alex. in Bactrianam missum, 'expeditionis' ait, 'caussa an præsidii parum liquet.' At expresse Curtius, 'commeatus in bi-mem paraturn.' Intelligendum igitur, eum mandato isto perfunctum interim ad Alexandrum revertisse. Nam et Arrianus iv. 4. 13. consentit Curtio. *Idem.*

§ 3 *Junzere naves]* Vide an non rectius *struxere*, et forte an Curtius sic scripsit. Hoc autem modo etiam Annibal Tarentinos naves, verum integras, plaustris transvehere docuit

apud Livium xxv. 11. 21. Argonau-tæ suam humeris transportarunt. Justin. xxxii. 3. 14. eorumque exem-plo Istrorum conditores Colchi. Apud Nilum Æthiopes naves suas ‘plica-tiles humeris transferunt, quoties ad cataractas ventum est,’ Plin. v. 9. 22. *Freinsh.* *Junxere]* Male Freinshe-mius struxere. Val. Flacc. i. 128. ‘jam pinus gracili dissolvere lamna Thespiaden : jungique latus, lento-que sequaces Molliri videt igne tra-bes.’ *Heinsius.* Noster vii. 8. 7. ‘Tanta alacritate militum rates junc-tæ sunt, ut in triduum ad duodecim millia effectæ sint,’ hoc est, ut Cice-ro, qnamvis in re diversa, dicit; ‘ex multis partibus constructæ.’ *Snak.*

§ 5 *Terrorem inculeret]* ‘Pro belli initiis, dux aut timetur, aut sperni-tur.’ Gruterus in Tacitum Discursu octavo, ubi vide. *Freinsh.*

§ 7 *Ignobili gente]* De regia sede hujus gentis Mazagis, seu Massagis infra n. 22. *Raderus.* *Ignobili gente]* Non video quomodo hujus regia sit Mazagæ, quam urbem Assacani fuisse infra viii. 10. 22. tradit, nec igno-bilis gentis: nec dum Alexandro adi-tæ. Arrianus iv. 4. 16. Aspios, Thy-ræos, et Arsacos tum temporis ex-pugnatos narrat. *Freinsh.*

§ 8 *Igni alita]* Rem novam vides, et plane mirabilem, *flamnam igni ali-tam*: sed legendum, quæ *lignis alita*, quod nullam desiderat explicationem. *T. Faber Epist. 1. 55.* Audi Cl. Cleri-cum, Logica ratione Rhetori infestum; alias dixisset, inquit, cum ea nocte insolitus frigus ortum fnisset, Macedonas solito etiam majores ignes accendisse, at Noster, dum rem humilem vult rhetorico stylo nimium attollere, in frigus incidit. Quid est *flamma igni alita?* T. quidem Faber legit *lignis alita*, sed hoc quoque fri-gidum esset; nam quid opus est di-cere, *flamnam lignis alia?* et quis hoc ignorat? *Judicij de Curtio viii. 8.* Verum non scripsit Curtius *lignis*

alitam flamnam, quasi quis id ignora-ret: ut ridicule distorquet sensum Vir Cl. sed vult *flamnam alitam ex lignis* e silva cæsis, et congestis in excitatum ignem, quo majorem con-ciperet vim, et latius effunderetur incendium; ut idem sit quod iv. 3. 4. dixerat: ‘Quidquid alendo igni aptum erat, in eadem opera conge-runt,’ nam etiam paullo ante præmit-tit ibid. ‘Incendium opera in capite molis posita comprehendit.’ Et ne ablativus hic ‘igni’ in dubium quem-quam vocet, exemplis eum illustrabit præter Priscianum G. J. Vossius de Arte Gramm. ii. 12. Sed forte vera est lectio codicis Vossiani 2. qui ha-bet alta, quæ vox imposuerit librariis ex affinitate hoc adjективum pro par-ticipio capientibus: et sic *flamma igni comprehenderit alta oppidanorum sepultra*, quæ vel altiori erunt posita loco, vel in altum erecta, quod et ipsa retusa cedro facta satis indicant: vel alta sunt venerabilia et magnifica, ut apud Maronem ‘decora alta pa-rentum’: et sic accipio apud eum-dem Georg. iv. 541. ‘alta ad delu-bra Dearum.’ Nec opus est ut mul-tum emineant, quæ *alta* dicuntur, cum Virgil. idem Georg. iv. 459. dixerit ‘servantem ripas alta non vi-dit in herba.’ Tibull. ii. 5. 99. ‘Ex-structae alte Cespitibus mensas.’ *Snak.*

§ 10 *Aliis pugnam experiri]* Etsi non plane spernendum est, quod tres co-dices MSS. Fl. Leid. Voss. 1. hic ha-bent, *pugna*; aliter enim forte ‘ex-periuntur deditio[n]em,’ aliter ‘pugna’ fortunam vel hostes. Noster viii. 13. 12. ‘Uterque rex parvæ rei dis-crimine summæ rei experiebatur eventum.’ Nam non solum hunc casum sibi vindicat verbum ‘experiiri;’ Nepos Timoleon. cap. 5. ‘Quod quis-que vellet legibus experiiri licet.’ Noster vii. 7. 11. ‘Alieno Marte ex-periri;’ sed elegantissima ὀλεῖσθαι significantius quid præ se fert. Nec est, quod illud ἀνακολουθὸν videatur

præcedente quarto casu, cum quo quasi copuletur, cum idem sit apud Terent. Eun. iv. 7. 19. ‘Omnia prius experiri, quam armis sapientem decet : ubi frustra interpolando alii, ‘verbis;’ alii, ‘consilio,’ debilitare potius, quam adjuvare vim constructionis conantur, cum eam Donatus, et Nonius Marcellus agnoscant. Curtii tamen hic esse non credo, qui cum aliis passim cum quarto casu jungit. *Snak.*

§ 11 *A Libero patre conditos se esse]* Dionysio, qui Liber pater, cum Indianam victor perambulasset; Nysam urbem ex suo nomine juxta Indum fluvium condidit, et quinquaginta hominum millibus implevit, ut Isidorus xv. 1. Orig. tradit. meminere hujus urbis Plin. v. 21. Strabo lib. xv. et Martianus Capella lib. vi. Stephanus Nysæ nomine decem urbes collegit, inter quas in Eubœa decimam retulit, ubi ait una eademque urbe vitem florere, et racemos maturos producere. *Popma.* *A Libero]* Idem Arrianus Indicorum principio. Philostrat. ii. 1. et 4. Isidorus xv. 1. Stephanus *περὶ Πάλαιων.* De Bacchi in Indos expeditione longam fabulam conscripsit Nonnus. Goropius in Indo-Scythicis Liberum illum Noam fuisse contendit. Ego cum Arriano v. 1. 2. (nbi illi hac de re sermo) ‘censuerim, ea quæ de Diis veteres fabulis anis conscripsere, non esse nimium curiose investiganda.’ *Freinsk.*

Jovis femine] Ovid. Met. iii. 3. ‘Imperfectus adhuc infans genetricis ab alvo Eripitur, patrioque tener (si credere dignum est) Insuitur femori, maternaque tempora complet.’ Fabulam Physice interpretatur Diodorus Siculus iii. 62. *Cellar.*

Et vera haec origo erat] Sic iterum Cl. Clericus Judicij vi. 4. quasi vero hoc ullo vel minimo indicio constaret? *sita est sub radicibus montis quem Meron incole appellant.* *Inde Graci,* &c. Quæsiverimus an *Meros* sit vox

Indica, quam Macedones Græcam μηρὸν esse rati sint? si sit, quidni nomen Bacchi Indicum ediderunt? Deinde cur dictus est Bacchus non simpliciter ἐν τῷ μηρῷ τερράφθαι, sed ἐν τῷ τοῦ Διὸς μηρῷ? sed hæc mendacia sunt Macedonum, et verisimilius est Thebanum Bacchum, ab antiquissimis Thebanis Phœnicum colonis, dictum esse ortum e femore Jovis, Phœnicia locutione, quæ Hebreis frequens est, ad significandum eum e posteris Jovis fuisse. *Snak.*

§ 12 *Meron]* Quasi dices *femur.* Unde nota Græcorum fabula: extincta fulminis ictu Semele gravida, Jovem imperfectum adhuc infantem femori suo insuisse, donec completis mensibus Bacchum eniteretur. Id Orphei hymno in Sabazium, Dinarichi lib. ix. Euripidis in Bacchis, Ovidii Met. iii. 260. Solini cap. 55. Melæ iii. 8. testimonii Raderus latius explicat. Plinium etiam vi. 21. corrigit, unde *origo fabulæ Jovis femine* (non *semine*) *natura.* Sic tamen habent editiones, ante Raderum impressæ. Arrianum autem Indic. i. 2. nec interpretes percepérunt, nec Raderus recte exponere visus est: ‘Mons vero ubi vicinus, ad cuius radicem sita est Nysa, Merns, hoc est, femur, vocatur ob infortunium, quod illi statim ac natus est accidit.’ Infortunium, ait Raderus, Diodorus Sic. iii. 64. explicat: ‘Cum ergo Semele precibus a Jove extorsisset, ut pari se atque Junonem honore dignaretur, tonitru et fulmine armatus ille accessit, quoniam vim cum puella sufferre non posset, exanimata abortum fecit. Infantem vero Jupiter confestim exceptum femori insuit, eumque ad justi incrementi tempus enixa Nysam Arabiæ deportavit,’ &c. Sed induxit eos in errorem unius voculæ mutatio, quam inconsulto commiserunt, quibus fabulam de Baccho bis genito tangi non suboluerat. Scripsit Arrianus: Τὸ δρός, κ. τ. λ. Μηρὸς κλητί-

ται, ἐπὶ τῷ συμφορῷ γριν ἔχεσσαν αἴδης γυνόμενος. Mons, &c. vocatus est Femur, ab eventu qui Baccho acciderat, ut iterum nascetur. αἴδης ergo scribendum, non εἴδης. Non enim ex priore partu, si ita vocandus est abortus, mons ille nomen accepit, sed ex sequenti. Ab eo eventu Διμάτωρ appellatus est Bacchus apud Athenæum II. 2. in Alexidis versu: quasi qui duas matres habnisset; uthem Semeles, et femur Jovis. Quia de causa et Διδραμβος vocari, quasi ex duabus jannis egressum, in Etymologicu scribitur. Apud Ovid. Met. IV. 11. ‘Bacchumque vocant, Bromiumque, Lyæumque, Ignigenamque, satumque iterum, solumque bimatrem.’ Μυροδραφη quoque hinc vocatum fuisse, sive femori insutum, Eustath. ad Dionys. vs. 1159. notat. Sic ergo legendum apud Arriannm. At ipsam hanc, omnesque reliquas de Baccho fabulas ab Oriente in Græciam pervenisse, ipsis quoque nomionum argumentis eruditè probat Heinsius a pr. Aristarchi Sacri. Ubi ait, ex femore Jovis editum nihil aliud significare, quam a deo satum: Hebræo loquendi more. Fabulam autem illam suo more snaviter ridet Lucianus in Dialogis Deorum dial. 9. Ceterum eundem montem etiam communis cum urbe vocabulo ‘Nysam’ vocaverunt Sidonius Epist. II. 9. et quos ibi citat Savaro: quibus adde Plinii VIII. 39. et Philostrat. II. 4. Freinsk.

Femine] In erratis ad calcem, hoc loco in textum admitti voluit Freinshemius *semine*, sed id monuisse sufficiens visum. *Snak.*

Jovis femore liberum patrem esse celerum] Quomodo factum sit, Jovem extincta Semele Bacchum posuisse in femore, refert hic Curtius. Nam ferunt Jovem, cum in lucem editus esset Liber pater, insuisse eum femori, inde vero portatum Nysam, atque ibi educatum. Plinius VI. 21. ‘Nec non et Nysam urbem plerique Indiæ ad-

scribant, montemque Merum Libero patri sacrum; unde origo fabulae, Jovis femine editum.’ Et Martianus Capella lib. VI. ‘In eo tractu etiam Nysam urbem esse Libero patri sacram, montemque Merum Jovi; unde fabula est, eum Jovis femine procreat.’ Huc Ovidius Met. III. respexit, ‘Patrioque tener Insuitur femori.’ Vide Phornutum de Deorum Natura in Baccho. *Popma.*

§ 13 *Ascendit]* Idem Arrianus v. 1. 10. tradidit, et Justinus XII. 7. 6. Sed diserte negat Philostratus II. 4. ‘Alex. Macedonem affirmant orgia in monte Nysa celebrasse: verumtamen qui Nysam incolunt, asserunt Alexandrum nequaquam montem ascendisse, quamquam id vehementer enperet, quod esset tam honoris cupidus, tam etiam vetustatis amator: timuisse autem, ne vitibus conspectis Macedones (qui eas longo jam tempore non viderant) domesticarum rerum desiderio caperentur, neve cupiditas vini eos invaderet, jam diu bibende aque assuefactos. His de canassis Nysam prætergressus, in radicibus montis vota sacraque peregit,’ &c. Addit deinde, se non ignaram eorum, qnæ de Alexandro proderentur, scriptorum auctoritatem veritati posthabuisse. *Freinsk.*

Hedera] Quia ‘nusquam alibi apud Indos nascitur.’ Arrian. lib. V. c. I. 5. qui pro arguento id habet Nysam a Baccho conditæ, cuius insigne est hedera, ut pueris notum. Rationem ejus rei forte expiscemur ex Plutarchi Alex. cap. 66. ‘Harpalo, qui regionis Babylonice relictus prefecens fuit, studenti Græcis plantis regiam et ambulationes excolare, cetera responderunt, unam respuit tellus hederam, quam semper corrupxit impatientem ejus temperiei, quod hæc frigidis gandeat, illa ferveat.’ Utrique auctori tradita complectuntur ista Plinii XVI. 84. 1. ‘Edera jam dicitur in Asia nasci: negaverat

Theophrastus: nec in India, nisi in monte Mero. Quin et Harpalum omni cura laborasse, ut sereret eam in Medis, frustra. Alexandrum vero ob raritatem ita coronato exercitu, victorem ex India rediisse, exemplo Liberi patria.' *Freinsk.*

§ 14 *Salubresque luci]* Mutarat vulgo illud luci in succi, sed indices ejus rei membranae succurrerunt. *Modius.*

Seminum] *Leg. germinum.* *Heinius.*

Lauri baccaeque] Non est mihi dubium, quia hoc, *baccaeque*, sit vitioum, quonodo enim nivabacce possit dici? latet arboris vocabulum sub eo, quod quale sit, nunc non excogito. *Scheff.* **Baccaeque]** Atqui *bacca* etiam *laure* est, et 'myrti,' et 'olivæ,' et 'mori,' et 'cerasi,' Plin. xv. 24. Puto *Baccharisque* hic legendum. Virgil. in *Bucolicis Ecl. iv. 19. et vii. 27.* Plin. xxii. 6. 'Bacca radicis odorata est, a quibusdam nardum rusticum appellatum. Unguenta ex ea radice fieri solita apud antiquos.' *Heinius.*

§ 15 *Redimitti fronde]* Plinius xvi. 34. 'Alexandrum ob raritatem ita coronato exercitu, victorem ex India rediisse, exemplo Liberi patria.' *Celler.*

§ 16 *Ut sere fit]* 'Non enim ibi consistunt exempla, unde ceperant, sed quamlibet in tenuem recepta tramitem, latissime evagandi sibi viam faciunt,' Vell. ii. 3. 5. 'Insita mortali bus natura, propere sequi, quæ piget inchoare.' Tacit. H. I. 55. 1. ubi forte Deo bene juvante plura. *Freinskemius.*

Se repente] Ms. Dan. in *homines serpente.* Pel. 1. in *hom. serp.* relicto interstitio ad illa usque, *Quippe, &c.* Unde conjicio scripisse Curtium: resonabant, orta licentia a penicilis (*ut sere fit*) in omnes serpentes. *Quippe, &c.* *Freinsk.* Quid, si legas, in *omnes serpens se vulgasset?* sic enim ductus literatum servatur, et eur vox vulgasset omittatur, caussa nulla est,

cum ea sit Nostro familiarissima. *Snak.*

§ 17 *Et rex fortitam licentiam]* *At rex fortitam latitiam membranæ,* quod minus placet. *Modius.* *Fortitam licentiam]* Mox antecessit orta licentia; quæ vox nunc repetita minus huc convenit, respectu Alexandri, quam superior lascivia, et quæ alli codd. deflectant in latitiam, vel latitiam, hinc subvenit an non scripsit Curtius *lasciviam*, quæ vox medie et dubiæ significationis hic conveniret, de qua vide J. Fr. Gronov. Obser. iii. 4. et sic lascivia moderationi opponitur apud Nostrum vi. 6. 1. 'Continentiam et moderationem in superbiam lasciviamque vertit.' *Snak.*

Operatum] *Operandi verbum ad sacra, ut exemplis comprobavit literarum eximiū sidus J. Lipsius ad Tacit. Ann. ii. 14. *Snak.**

§ 18 *Sapius fortuna, quam virtutis esse beneficium]* Recte omnia; nec celabo tamen, quid in mentem venerit primum hæc legenti. Suo sit Curtius arbitrio locutus: ego ita maluisse: gloriari sapius fortuna beneficium quam virtutis esse meritum. *Acidal.* **Fortuna quam virtutis]** Sunt enim quidam hoc astro, ut iis 'ad amplitudinem, et gloriam, et ad res magnas bene gerendas, divinitus adjuncta Fortuna videatur,' Cicero pro L. Mael. cap. 16. Homines ad Pompeianum illud elogium, 'majore fortuna quam sapientia.' *Sallust. de Rep. Orat. i. 8.* Quibus 'dormientibus Dii omnia conficiunt.' *Terent. Adelph. iv. 5. 59.* 'Reti urbes capiunt.' *Plutarch. Syll. cap. 9.*

'Et in sinum iis de cœlo Victoria devolat.' *Liv. vii. 12. 17.* Quos poëta quoque depinxit *Theognis* vs. 161. 'Multis mens læva est, sed eidem numina dextra; Quæ male quod cœptum est vertit et in melius.' *Hæc Lipsius Polit. iv. 9.* Eleganter etiam Plinius vii. 28. 4. post enumerata plura insignis fortitudinis exempla, 'Sunt in his quidem virtutis opera

magna, sed majora fortunæ. Apud Tacit. H. III. 59. 8. ‘Fortuna Flavianis ducibus non minus sepe quam ratio adfuit.’ Contra, ‘Inguionerum fortuna magis quam virtus deseruit.’ Idem Tacit. II. 21. 8. Pausanias in Atticis exemplo Spartanorum ‘declarasse Deum,’ ait, ‘nihil interesse spectata quemquam virtute esse, ejus consilii fortuna si non respondeat’ aive, ut Sylburgius vertit, ‘eos qui a Græcis viri fortes appellantur, sine fortuna nihil esse.’ Adde supra ad III. 8. 29. Pulchre itaque Florus in Prefat. de Pop. Romano: ‘Ut ad constituendum ejus imperium contendae Virtus et Fortuna videantur.’ Ubi plura notavimus. Freinsh.

Hostis] Quia non hostis amplius, sed in gratiam deditio acceptus. *Raderus.* *Hostis]* Non ‘quia in gratiam deditio acceptus,’ ut explanant; sed quia ob gloriam exercitus Macedonici nihil, etiam contra securos et ‘imparatos, audebat moliri. Freinsh.

Uulantiumque fremitu[m]] Editiones, ejulantiumque, illud rei, qua de agimus, convenit magis. *Modius.*

Ab Oceano revertentes] Hunc bacchantis et triumphantis exercitus ab Oceano redditum graphicè describit infra Curt. IX. cap. ult. *Raderus.*

Commissantesque protexit] Secutus sum membranas: in editis libris erat, temulentos commissantesque inter ora hostium texit, de qua re videant alii. *Modius.* Suas membranas se secutum ait Modius, nostri tamen omnes vulgatam vindicant, et loquendi modus sane Latinis auribus non adeo alienus, ut ideo e textu sint expellenda hæc verba, tanquam quorum vix ullus sit sensus idoneus. *Inter ora hostium* significat, per medios hostes, in conspectu hostium, et coram ipsis. Sic plane Virgil. Æn. II. 681. ‘Namque manus inter moestorumque ora parentum.’ Sic apud Phœdr. v. 7. 10. ‘inter manus sublatas;’ nam et illud ‘inter

manus’ etiam multis parum intellectum fuisse patebit ex Servio ad illam locum, tum ex doctis ad Phœdr. et apud Florum III. 21. 26. ex Notis accuratiissimi et eruditissimi Dukeri. Snak.

§ 19 *Dædala*] Dædala Dædalorum, ut Glareanus arbitratur, numero multitudinis, gens et regio nostro Curtio Indica. Justinus XII. 7. 9. ‘Dædalos montes’ appellat: Ptolemaeus vir. I. Dædala facit civitatem Caspiræorum intra Gangem. Stephanus multas hujus nominis civitates enumerat. Hic ergo civitas aut regio est Indiæ cis Indum Curtio: Ptolemaeus paullo latius regionem intra Gangem accipit, cui præter Arriani Ind. I. 4. sententiam etiam populos cis Indum adjungit. *Raderus.* Ptolemaeo, qui trans Indum locavit, et Stephano, urbs est; Nostro, regio: potest commune nomen fuisse et urbi et regioni. *Cellar.*

Acadeira transit aque] Editiones, *Acadera,* quorum Glareanus neutrum probat, sed legit ne scio qua confidit, ergo desolata transit atque usq. &c. quod homini alias mullebriter timido, unde in mentem venerit, nisi forte Musarum ira eo dementem processit, excogitare plane non possum. *Modius.* *Modius, Acadira;* editi omnes priores, *Acadera,* etiam Ms. Constant. Sed sequitur obscura sunt *Acadira* et *Acadera,* nulli scriptorum præter Curtium laudata. Sed questio est, sit ne κύπιον, an ἀνθίστερον; proprium esse non dubitamus; præcedunt enim et sequuntur alia sequentes propria, et ostendit vox aque, ac si diceret, *Acadera* sequitur ac Dædala deserta et vasta transiit. Sita sunt *Acadera* inter Mazzages et Dædala regiones adhuc cis Indum sitas. *Raderus.* *Acadera]* Quidam impr. *Adace.* Viderentur *Adacea* Arriani IV. 4. 20. Quam tamen urbem hic non desertam a suis, sed deditam scribit. Freinsh. Alii, *Adace,* quæ forte sunt Arriani *Andraca* lib. IV. *Cellar.*

Usta] Non credo huic verbo: non enim incendisse appetet, saltem reliquise. Scribam ergo, *vasta*; quod et tu scribe, si quid mihi credis. **Acidalius.** Vulgo, *usta*, Acidalius *vasta* substituit, quem Raderns et Tellierius secuti sunt. **Cellarius.** Recte illud, *usta*, putant vitiosum, quod autem pro eo *vasta* substituunt, nescio, an perinde recte faciant. Sensum sane, quem habere debeat accommodatum ceteris hujns loci, non intelligo. Mihi potius videretur, si legeretur *et que vacua*. Schefer. Recte legit Acidalius *vasta*. Heinsius. Plurimi codices habent *atque*, unde minore mutatione fieret *eaque usta et destituta*. Sed sic 'desertam vastamque regionem' iterum conjungit Noster ix. 10. 8. *Snak.*

§ 20 *Oppressique et qui]* Flagitium magnum fecerunt, qui vocem *urbe* ejecerunt, sed majus, qui primi corruerunt; nisi tamen illi majus ea causa, quod corruptum legi prestat, ut posset aliquando corrigi, quam deleri, ut tolleretur et facultas et spes emendationis. Lego, *Opressaque orbe, qui non exspectaverant hostem, omni clade perdomiti sunt.* Sed quid hoc (malum!) est *orbe?* valet, in circulum, undequaque, ab omnibus partibus. Ita loquitur Noster etiam lib. iv. 'Ultimos ordines avertit a fronte, ut totam aciem orbe muniret: perspicuus utrobique sensus hic est: eos qui ex urbibus sedibusque suis profugerant, copiis divisis, undique circuitos et inclusos. Acidalius. Et qui] Bongarsii codd. *urbi non*, unde ille, *oppressique ubi non exspectaverant hostem, &c.* valde probabiliter. At ed. Modii, *et qui non*, ejecta voce *urbe*, que aliis haeret. Ex quo Acidalius, *oppressaque orbe, qui non exspect. hostem.* Id est, in circulum, undequaque, ab omnibus partibus, ut supra iv. 13. Sl. 'totam aciem orbe munire.' Cui simile esset illud Juliani Orat. i. 'Cum delectam ex omni ex-

ercitu armatorum manum misisses, postequam ad hostem eam pervenisse sensisti, tum cum omnibus copiis progressus es, iisque in orbem circumdatis, κύκλῳ περισχῶν, de omnibus victoriis reportasti.' Freinsk. Bongarsius pro *et qui*, habet *urbi non*; unde suspicatus est, *ubi non*. Sed sic in sequentibus *omnique legendum* esset, ut omnia inter se cohærent: habent tamen illud *urbi* etiam alii libri, ut subesse aliquid necesse sit. Legerem sic totum locum, positio post ostendit puncto: *Oppressi ubique, et qui exspectaverant hostem, omni clade perdomiti sunt.* Sententia apertissima. Scheff.

Omni clade] Forte, *communi clade.* Heinsius.

§ 22 *Choaspe]* 'Choën' vocare videtur Arrianus rv. 4. 16. Eundem esse cum Persico Choaspe nemo mihi facile persuaserit: eaque opinio a Cordova in Didascalia cap. 81. abunde refutatur. Nec procul adeo absurum, ut credam in Curtio et Strabone lib. xv. Choën pro *Choaspe* legendum, verumque nomen andacia correctorum in notius transisse; quod sexcentis aliis accedit. Strabo Choaspen hunc Iadicum in Cophem exire tradit: Choën etiam suum Arrianus haud procul a Cophe disjungit. Freinsk. Non eodem qui Persidem rigat, ut Periegeta vs. 1073. ejusque Scholiastes Eustathius erraverunt, sed Indiæ proprius fluvius, qui indice Salmasio in Solin. p. 845. et Freinsheimio est ipse Choës Arriani. Straboni lib. xv. Choaspes in Cophen (hic vero in Indum) insinuat. *Cellar.*

Mazagus] Arrian. rv. 5. 2. et Ind. 1. 3. 'Massaga' vocat: 'Massaca' Siculus Ind. lib. xvii. Māroya Strabo lib. xv. maximam Assacenorum, seu Assacanorum, seu Massacanorum urbem. *Raderus.* Animadverto autem plurima hujus regionis urbium vocabula, plurative in a terminari: Dædala, Acadera, Bezira, Massaga,

unde appareat non sponte Curtii *Besiran* et *Mazagas* hic legi. Freinsh. ‘Massacæ’ potius urbis nomen, ut Diodori elenchus capitum habet, et Arrianns in Indicis: aut ‘Massaga,’ ut idem lib. iv. scripsit, unde corruptum est Strabonis ‘Masoga.’ Cel-lar.

Nuper] Sic legendum: *Nuper Ass. c. r. f. demortuo; regioni urbique præ-erat mater, &c.* Sed non ausus sum mutare quidquam ante inspecta Bon-gars. codd. excerpta. Quæ cum, omissa particula quoque, quam regi-oni urbique parum prudenter interpo-snerant impressi, conjecturam meam viderem jnvare, merito sic edendum putavi. Alibi quoque mouui multo plurimis locis ejusmodi particulas Curtio nihil tale cogitanti ingratias esse obtrusas. Freinsh.

Cleophes] Arrianus non parum dis-crepans, regem *Aiacenum* appellat, et ejusdem vocabuli gentem incul-cat. Ac tametsi et matrem, et uxo-rem, et filiam in Alexandri potesta-tum venisse dicat, tamen nomina om-nium suppressit. Nobis e Justino ‘nxorem Cleopheidem’ esse placet. Quæ cum concubitu suo regnum ab Alexandro redemisset, filium ex eo natum itidem Alexandrum nuncupa-vit, postque successorem reliquit. Legendi Strabo lib. xv. Arrianus iv. 5. Curtius, Justin. xii. 7. 11. Orosius iii. 19. Qui ut præterea inter se discordent, inde qui volet, cum repetat, tum conciliet. Reineccius in *Regno Indico*.

§ 28 *Utrinque ripis]* *Utrinque ru-pibus* omnes editiones: pessime. Por-ro mox pro admolita, erat in mem-branis, obmolita. Modius. *Ripis]* Ex Mss. est: alii, *rupibus*, inepte. Mox ii. 7. de Indo, ‘præaltus asperis utrim-que ripis.’ Freinsh.

§ 24 *Urbem]* Conjeceram urbis (et sic habet cod. Fl. Heinsii) legen-dum, ut exiret ea fere phrasis, qua supra v. 1. 26. ‘Totius operis ambi-

tus ccclviii. stadia complectitar.’ Postea coguovi Bongarsio quoque idem visum. Nisi forte scriptum fuit XXXV. *stad. murus*, quod lege-runt, *Triginta quinque stadia murus*; cum debuissent, *Trig. quinque stadio-rum murus*. Sane ex notis ejusmodi non una scriptoribus illata est inju-ria. Apud Livium xxiii. 5. 11. cum damno pulchri sensus legitur, ‘Pro-lapsum clade Romanum imperium;’ quia nempe scriptum fuit ‘clade Rom.’ debuissent legere, ‘Pulchrum erit, Campani, prolapsum clade Ro-mana imperium, vestra fide, vestris viribus retentum ac recuperatum es-se. Triginta millia peditum, (quid enim vetat eadem opera sequens mendum tollere?) quatuor equitum arbitror ex Campania vos scripisse:’ alii omittunt ‘vos:’ legerim, ‘ex Camp. scribi posse.’ Nec moveor viri docti ratiunculis hanc emenda-tionem temere suggillantis. Freinsh.

§ 26 *Ne tamen universa consideret]* Hæc sic antea distinguebantur: ut di-uriori *materia* fragilis incumberet, si-mulque terra humore diluta. *Ne tamen universa consideret interpositæ erant trabes, &c.* Non placet: sed nec nos-tra quoque probo, etsi probabilem sententiam habent. Quid enim est illud *interposuere*, et statim post *interpositæ*? omnino amplius querendu-m videtur. *Modius.* *Simulque ter-rua]* Clarius, et fortasse verius ita: *simulque ne terra humore diluta tandem universa consideret, impositæ trabes, &c.* Freinsh. *Simulque terra humore diluta]* Scilicet vinculum lateri. Du-plex enim recensetur, primum lapi-des, alterum terra diluta humore, quomodo hodieque luto ita macerato utuntur inter lateres. Nec hic quid-quam mntandum. Nam quod sequi-tur, *ne tamen universa consideret*, non de ‘terra,’ sed ‘materia’ debet acci-pi. Scheff.

Tegebant] An *tenebant?* namque haec trabes magis ad sustinendos mu-

ros ne considerent, quam, ut eos aut velarent, aut defenderent, adplicatis fuisse videntur. Virg. Georg. I. 233. ‘*Quinque tenent cœlum zœm.*’ Et En. I. 172. ‘*Fessas non vincula naves Ulla tenent.*’ An *tegebant?* ut instar tectorum muris essent superstructæ, quale illud Virgil. En. II. 453. ‘*pervius usus Tectorum inter se.*’ Snack.

Et pervios fecerant] Cur autem pervios? repugnat hoc nature munitionis, quæ fit ideo, ut via in oppidum sit nulla, nisi ubi oppidi volunt; itaque mallem, et *impervios* fecerant. Nempe per muros enitentibus obstant ista tabulata, projecta ultra murum, ut comprehendendi non possent, neque superari. Scheff.

§ 27 *Percussit. Cum forte]* Vulgo, *Tum forte;* utrumque illorum ineptum, et debet expungi, tam hoc quam illud: scribe, *percussit.* *Forte in suram incidit,* &c. Acidalius. *Tum forte]* Alii, *Cum f.* Utrumque ineptum delendumque bene judicavit Acidalius. Freinsk.

§ 29 *Frigeacens vulnus]* Dum enim calet abeat dolor, ut supra IV. 15. 17. Statius XI. 644. ‘*Ille dolens nondum, sed ferri frigore primo Territus.*’ Freinsk.

Se quidem Jovis filium dici, sed corporis ægri vitia sentire] Festive jocatur ipsa in vanitatem suam; et festivitas apud Plutarchum, simile quid narrantem ejus Vita: “*Τοτερον δὲ πληγῆ περιποσὸν θνή τοξεύματος, καὶ περιελγῆς γενέματος, τοῦτο μὲν εἶναι, “Ο φίλος, τὸ βέαν, αἷμα, καὶ οὐκ ἱχέρ, οἴδε πέρ τε μακρέστοισι θεοῖσι.*” Puichre aliudens Homerum, cuius studiosissimus perhibetur. Ibidem, si vacat, et ridere libet, amenam ac jucundam fabellam lege, nisi vera potines est, de origine divinitatis Alexandri, qui comiter filiolus, sed ambigue quasi Jovis filium a vate græcissante per errorem sit primitus appellatus; unde ipso mox valente opinio incre-

buerit, vere a Jove agnatum et salutatum. Sed non tempero mihi, quin adscribam; nec enim longum est, et juvat emblemata tam venusto reficerem me pariter ac lectorem, ab horridiusculis hisce correctionum spinis fatigatos. Ένιοι δέ φασιν, τὸν μὲν πρόφτερον Ἐλληνοτέλοντα προστείν μετά τυος φιλοφροσύνης, δὲ παιδὸς, ἐν τῷ τελευταῖρ τῶν φθόργων, ὃν δὲ βαρβαρισμοῦ, τρόπον τὸ σύγκα ξενεχθῆναι, καὶ εἰπεῖν, δὲ παιδὸς, ἀντὶ τοῦ γ τῷ σ χρονισμον δισκέντηρ δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ τὸ σφάλμα τῆς φωνῆς γενέσθαι, καὶ διαδεῖπναι λόγον, ὃς παιδὰ Δίδει αὐτὸν τοῦ θεοῦ προστείνοντος. Faveamus Alexandro, et e joculari hac ἀνθεῖσσαι seriam gratulemur. Acidalius. Anaxarchus, ut Diogenes Laertius in ejus Vita refert, Alexandrum deum se esse arbitrantem fragilitatis humanae admonuit, cumque ex ictu quodam sanguinem illi fluere vidisset, digito ostendens ita ille ait: Τούτη μὲν αἷμα, καὶ οὐκ ἱχέρ, οἴδε πέρ τε μακρέστοισι θεοῖσι. Hoc quidem sanguis est, non autem Ille error Divis qualis solet esse beatis. Plutarchus refert Alexandrum ipsum amicis hoc dixisse. Popma. Corporis ægri vitia] Plutarchus cap. 50. ‘*Postea sagitta ictus, atque ingenti preuerso dolore;* Hie, inquit, amici, qui fluit, sanguis est (hūmanus) Non talia Diis ut solitus manare beatis.’ Versus hic Homericus est Iliad. E. 340. ubi Poëta Venerem canit a Diomede vulneratam. Idem Plut. de Fort. Alex. II. 21. adducit eundem Homeri locum, ubi de eodem vulnero loquitur. Redens. Idem in Apophtheg. cap. 89. Alejandro dictum hoc tribuit. Sed et Seneca Epist. LIX. 19. ‘*Omnes jurant me Jovis esse filium, sed vulnus hoc hominem esse me clamat.*’ Scilicet Seneca et Curtius rem expresserunt, verbis neglectis. Versum autem istum Homericam non ab ipso Alejandro, sed ab Anaxarcho velut expordente ementitam divinitatem prola-

tum Laërtius tradit. Alii Callistheni, vel Dioxyppo adscribunt. Quos cum aliis huc pertinentibus citavimus supra iv. 7. 25. ad verba, ‘humane sortis oblitus.’ Freinsh.

§ 30 *Tecta moliebantur] Demoliebantur, vulgo: sed illud Curtio familiarius est. Modius.*

Cumulis] Hoc non intelligo, nisi quis exponat pro cumulatim; quod quidem feram: malim autem hic reperisse, *arborum stipites cum ramis*; ut e simili negotio ad Tyrum supra iv. 3. 9. at mox viii. 11. 8. ‘nu-dos stipites jaci jussit,’ ob cauassam quae ibi exponitur. Freinsh. *Stipites cumulis ac moles]* Forte, *stipites ac cum his moles*; vel leg. *stipites accumulata mole.* Heinsius.

§ 32 *Nulla ope qua cerneretur]* Turres agebant rotis, sed latentibus et internis, aut certe interius movendis: hoc ideo, ne telis hostium, qui agerent, exponerentur. Quamquam etiam a tergo adesse licuit, qui propellerent. Lips. Poliore. ii. 4. *Cellar.*

Adjutas deorum] Iterum vulgo *ad-ductas*; sed in antiquis libris erat *auditias*, unde transpositis literis hoc feci, quod excusum est. *Modius.* *Deorum nomine agi]* Sic Galli apud Cœ. de Bel. Gall. ii. 81. dicebant: ‘Non se existimare Romanos sine Deorum ope bellum gerere, qui tantæ altitudinis machinationes tanta celeritate promovere, et ex propinquitate pugnare possent.’ Freinsh.

Pila muralia] Horum meminit etiam Cœsar B. G. v. 39. et vii. 82. iisque usos ait Romanos ex vallo et turribus in obsidione. Majora fuerunt, quam legionaria, et vel manu emissæ, vel catapultis, quæ inde ἀκεφαλίαι videntur appellari Joseph. de B. J. vi. 11. καταπέλται ἀκεφαλοι Appiano in Hisp. et Libyc. adde Lips. Poliore. iii. 5. *Cellar.*

§ 34 *Qua impretrata]* Diodorus xvii. 84. qui ex alta lacuna hic rursum emersus persequitur historiam, rem

hic perfide gestam ab Alexandro memorat; et inustam glorie ipsius notam etiam Plutarchus cap. 103. testatur: Arrianus iv. 5. 10. colorem factis inducit, et scelus Alexandri dissimulat. Alexander ergo cum regina pactus, illam in gratiam recepit; sed mercenariis militibus, quibus data fide promiserat, se incolumes dimisit, necem attulit. Raderus.

Pateris vina libantium] Ritus sacrorum, quo sperabant veniam se facilius impetraturos, ut de ‘velamentis supplicum’ diximus supra vii. 5. 35. *Cellar.*

§ 35 *Regina est]* Sic quidem distinxii, volente lectione, quam omnes libri preferunt: sed si Curtium novi, scripsit is, omissa copula, impetravit decus: quippe app. est regina. ‘Credidere quidam, &c. Freinsh.

Credidere amplius formæ] Adhuc vulgo, *Credidere quidam plus formæ*, quam miserationi datum. Verum ego membranas sequor. *Modius.* Consentient Codices in voce *amplius*; et cur admitti non possit nescio, cum idem significet quod ‘plus,’ apud probatos auctores. Flor. i. 14. 1. ‘Atque jam amplius quam congregredi audenter.’ Idem i. 18. 8. ‘Quum incognitas sibi bellias amplius quam erant, suspicarentur.’ Noster iii. 11. 17. ‘Haud amplius regem quam mille equites sequebantur.’ vi. 1. 16. ‘Ex Macedonibus haud amplius CCC.’ Plaut. Cistell. v. 5. ‘Tibi mea opera liberorum est amplius.’ Snak.

§ 36 *Alexandro]* Quem et successorem habuit, Justin. xli. 7. 10. Unde forsitan fabula de Balascia provincia, cuius ‘Reges, qui jure hereditario sibi invicem succedunt, ab Alex. Magno originem duxisse fertur.’ M. Paul. Venetus i. 24. Freinsh.

CAP. XI. § 1 *Oram]* Ora cum Arriano iv. 5. 11. et Ptolemæo vi. 8. non Nora scribendum est. Raderus. Ex Ortelio, ut apparent: sed et Aldus

hoc loco sic edidit. Alios oportet esse *Oritas* apud eundem Arrian. vi. 4. 7. *Gadrosis conterminos*: de quibus in Indice. *Freinsh.*

Inconditos] Leg. *incondito*, id est, tumultuario. *Herasius*. Si ita voluisse Curtius, aut si codices nos ita scribere juberent, *incondito oppidanos* *prælio* loco non moveremus: sed cum apud Nostrum, Livium, et optimos scriptores *incondita turba*, *'multitudo'*, *'natio'*, *'populus'*, *'agmen'*, *'exercitus'* sæpius inveniantur quam *'pugna'* aut *'prælium'*, quod raro occurrit, etiam *inconditos* incolas hic relinqnamus. Nam sunt *'sparsi et inconditi sine ordine, sine signis'* ut ait Liv. xxix. 34. quod explicat idem Liv. xxxiiii. 27. *'sine imperio, sine signo incompositi inordinatique.'* *Florus* i. 17. 5. *'Nam subito inconditos atque palantes aggressus est.'* Pariter ut de *'tumultuaria turba'*; nam *'tumultuarium exercitum'* habet Liv. ut sepe, sic xxix. 28. et *'tumultuarium prolinn'* ibid. cap. 36. ut etiam xxv. 34. sed tamen prius etiam posterior est frequentius. *Snak.*

In ditionem] Pro his quoque legebatur in excusis, in *deditionem*. *Modius*.

§ 2 *Aornon*] Græci *kōros*, sive *kōporos* nam utroque modo scribitur, ut ad Periegetem Eustathius docet. *'Opus Græcis est avis, ex qua voce fit kōros sive kōporos, locus cōrens avibus, a particula & privativa, quam illi ὄρεγματα appellant. Latini locum illum 'Avernū' etiam ab avibus (immo corrupta voce Græca) dicunt. Petra ergo *kōporos* est averna, qua non transmittunt aves, aut illico pereunt. Ejusmodi plures variis in regionibus traduntur. Lycophron apud Eustathium circa Adiabenem hujusmodi pestilentem locum esse testatur, os nempe fontis cuiusdam avernum et aornum, avibus invium, quod inde pestifer spiritus exhalat, qui statim exanimet quidquid*

spirans deprehenderit. *'Quapropter,'* inquit Dionysius vs. 1151. *'illum Aornin appellant:'* loquitur de hac ipsa Cartiana petra. (Non propterea eam sic vocatam ait Dionysius; sed quod sit *'ardua, Veloce quam vix ingrediuntur aves.'*) De hujusmodi locis avernis eleganter Lucretius canit vi. 788. et Virg. vi. 237. *Raderus.* De hac petra Cartiana vide Strabon. lib. xv. Philostrat. ii. 5. Plutarch. cap. 102. et de Fort. Alex. i. 2. Diodor. xvii. 85. Lucianum Hermotimus sub initium. Justinus xii. 7. 12. transmisso nomine describit *'saxum miræ asperitatis et altitudinis.'* Julianus Orat. ii. *'Rupem ad quam vel levissimæ volucres evolare difficile possent; clare signat Aornin petram: ideoque non erat Commentatori confundenda cum Sogdiana, de qua Curtius supra vii. 11. De hac obsidione Chareatis fragmentum legitur apud Athenæum iii. 85. qui urbem Indorum *'Petram'* appellat. Apud Curtium prius legebatur petram *Dbrinim* pro *Aornim*, ex similitudine literarum orta depravatione; quod Sabellico quoque fraudi fuit, qui sic in Enneades suas transtulit. Nihil huc puto pertinere *'fluvium Aornum'* apud Athenæum viii. 1. Magis *'Aornum Thesprotiæ'* in Pansaniæ Bœoticis talēm fuisse locum putem. Nam et Plinius Præfat. lib. iv. de eo testatur; ubi fortasse *'locus Aornos,* et pestifera avibus exhalatio' legendum; non, ut ibi editur, *locus.* Hanc autem Indicam petram nescio cur *'culmina rupis Ornithiæ'* visum fuerit appellare Faleto lib. i. de Belllo Sicambriico. *Freinsh.* *'Aopros'* Diodor. xvii. 85. et Arrian. iv. Dionysius vs. 1150. *kōporos*, quasi *sine avibus* proprie altitudinem. *Cellar.**

Ab Hercule] Non fuit ab Hercule obsessa, sed quod, quidqnid ubique magnificum, in claritatem ejus referri solitum. Hinc et magnarum virium viri Hercules dioti, vel putati a vete-

ribus, ut et Samson teste Augustino de Civ. Dei xviii. 19. *Loccenius*. Cum Arrianus iv. 5. 15. et 20. idem quod alii de Hercule frustra Aornon tentante scripsisset, aliud tamen in Indicis i. 20. prodidit, ubi affirmat tantum Macedonicam fuisse jactantiam. Strabo lib. xv. ter ab Hercule frustra tentatam scripsit. *Raderus*.

Torre motu] Quasi divinitus immenso: sic apud Xenoph. Hist. Græc. lib. iii. Nec valde abit, quod Hannibale cum Romanis ad urbem pugnaturo, tempestas intercessit prælio. Vide Livium xxvi. 11. 1. *Freinsh.*

§ 3 *Operi*] Ita plerique libri: Tellierius *operae*. Cell. *Operi* ‘*Opera pretium*’ quidem frequentius apud Scriptores, et sic ‘*opera*’ etiam Neptoti Alcibiad. cap. 6. ‘Adversas superiores, et presentes secundas res, accidiisse ejus opera;’ sed in exsuperanda rupe, quam ‘frustra ab Hercule obsessam fama prædicaverat,’ ‘hoc opus, hic labor est;’ et ita ‘*opus*’ de rebus gestis, et præcipue bellicis ac militariibus probatissimis nuditatum est. Vide Cl. Dukerum ad Flori Procmium. *Snak.*

§ 4 *Octoginta*] Glareano nimium hoc videbatur, eoque reponebat octo: nam 80. talenta 48000. Philippæos efficiunt: nimium sane, nisi Alexander fuisse, qui promiserat. Equidem Diodorus etiam xvii. 85. ‘*ingenia opera pretium*’ promissum ait. Certe notum est, quam et dives et liberalis fuerit Alexander: ne suli dissimilem fuisse putemus in negotio, unde tanta gloria speraretur. *Freinsh.*

§ 5 *Scriba*] De scribarum apud Macedonas dignitate Corn. Nep. in Eumene. *Cellar.*

Qui fallerent] Potius quo fallerent; aut qui falleret. Freinsh. Non est locus hic ita sanus, ut de eo nil debuerit moneri. Ecquid enim, qui fallerent? non hi, sed leviter armati eo missi, missi autem via non recta,

sed circuitu. Additur causa, nempe ut fallerent hostem, nec ab eo sentirentur. Scribo igitur quo fallerent, vel qui falleret hostem, quod ei Freinshemio placuisse nunc demum intelligo. *Schiff.* Forte quo. Heinssius. Etiam Tellierius, quo fallerent. Qui significat hoc loco ‘ut,’ clariss iterum hoc cap. n. 22. ‘Rex Balacre, qui specularetur, præmisso.’ *Snak.*

§ 6 *Petra... in metæ maximæ, &c.*] Eleganter nobis metam describit, sed non maximam, quod hæc lectio falso suadet. Scribe *maxime* adverbiali forma: vult enim Petram hanc metæ fuisse consimilarem, sive ejus potissimum speciem præbuiisse. Nea semel ad hoc exemplum in Curtio peccatum. Nam lib. iii. ‘Armati bipennibus levibusque acutis, maxime ceteræ speciem reddentibus,’ item *maxime* scribendum; quomodo et hic et illuc vetustiores expressæ habent: atque etiam lib. vii. ‘Ad ultimum in carinis maxime modum erat.’ *Acidalius.* In *metæ modum*] Meta erat moles rotunda in acutum desinens, quæ Circenaria curriculi medium metiebatur. Sic Columella ii. 19. scenam siccatum ‘in metas exstrai, easque in angustissimos vertices exaci’ jubet, ut a pluvia defendantur. *Cellar.*

§ 7 *Indus annie*] Idem Diodorus xvii. 85. Idem quoque Strabo lib. xv. ‘cujus radices Indus non procul a fontibus his alluit.’ Nec verum est, quod Glareanus ait, a Siculo tradi hæc in Bactris acta, diserte enim in India Aornum sitam, et post Nysam expugnatam; legisset Glareanus capita Indicis lib. xvii. animadvertiset et quæ desiderantur, et illud sigillatim, Λιβαλὴ εἰς τὴν Ἰδουσήν, et quæ sequuntur de Nysa et Massacis, de Aorno et Taxili. Nec fuit quod negligenter notaret et rideret auctores, et inter hos Curtium hoc loco, qui dixerit Aorni ‘radices ab Indo allui,’ deinde viii. 12. 4. ‘sextisdecimis’

deum 'castris' Alexandrum expugnata petra ad Indum pervenisse. Curtius enim signavit locum Indi, quo trajecit illum jam grandem et altum et latum: petra autem Aornos non procul a fontibus Indi sita erat, ut docet Strabo. Recessit enim Alexander rursus ab Indo profectus ad Enbolima, et angustias cis Indum adhuc ab Eryce cum 20000. obsessas, quem hostem noluit a tergo relinquare Alexander, ne cis Indum occupata et pacata Eryx turbaret et reciperet. Atque inde deum sextisdecimis castris, sive xvi. die ad Indum, ubi illum Hephaestion ponte jam facto exspectabat, Alexander pervenit. *Raderus.*

Praetextus utrimque] Non existimat illum in hac re peccatum a me esse admissum, cum pro vulgatis *praetextus utrimque asperis ripis*, reposni quae excusa sunt, ratio enim ita postulabat. *Modius.*

Voragine eluviesque] Vide v. 4. 26. *Cellar.*

§ 8 *Nudi stipites*] Premium est comparare locum ex xxxiii. lib. Livii, quem agnosco genninum magni scriptoris istius partum: 'Vallo, et Macedones, et Graeci usi sunt, sed usum nec ad commoditatem ferendi, nec ad ipsius munitionis firmamentum aptaverunt. Nam et majores et magis ramosas arbores cædebant, quam quae ferre cum armis miles possit, &c. Romanus leves et bifurcos plerosque et trium, aut complurimum quatuor ramicorum vallos cædit, ut et suspensis ab tergo armis ferat plures apte miles,' &c. In quibus verbis pro 'et trium, aut complurimum,' lege, 'vel trium, aut cum plurimum.' Polybius xvii. 14. unde hæc desumpta, ut plurima apud Livium: Παρὰ δὲ Ρωμαῖοι δύο κεφαλαὶ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες, δύες πλείστας, τέτταπας. Tales stipites hic ergo parari jussit Alexander, quos et Arrianus iv. 5. 25. χάρακας appellat: 'Sub lucem milites singulos centum palos (Romanis 'vallos')

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

cædere jubet.' *Freinsh.*

Truncam arborem] Ut apud Virgil. Æn. iii. 656. 'Trunca manum pinus regit.' *Cellar.*

Alacritatis index] Qualia apud Tacit. iii. 46. 5. exercitus Romani. et Liv. iii. 62. 6. 'Ingenti alacritate clamor est sublatu.' Ita Curtius alibi, ut reperies in locis parallelis ad textum notatis. De clamore in præliis edito supra ad iii. 10. 1. ubi citatis adde Amirati Dissert. Polit. 14. 5. *Freinsh.* Vid. ix. 2. 30. ix. 4. 28. *Snak.*

§ 10 *Nominis]* Idem Plutarchus cap. 102. Non autem congruit hinc Alexandro, quod Glycas refert, Regem 'conspicatum aliquando quemdam adolescentem sibi cognominem, qui trepide pugnaret, dixisse: Vel indolem et animum hunc mutato; vel nomen.' *Freinsh.*

§ 12 *Alieno exitio]* Marcellin. xvii. 1. 'Aliorum exitio, quid fortunis suis immineret, anxiè cogitantes.' Curtius supra vii. 11. 16. 'Mox eadem in se patienda alieni casus ostendebat exemplum.' *Freinsh.*

§ 13 *Qui percusi]* Imo quis percussi, pro quibus, nimirum saxis. *Freinsh.*

§ 14 *Ipsi seriebantur]* Editiones, sariops ipsi seriebantur, quam vulnerabant; sed posteriora illa σχολαστικῶς adjecta ab aliquo esse, facile ex Sigebergensib[us] membranis patuit, quare placeret etiam ea ὀθωλίγεια. *Modius.*

§ 20 *Tympano]* Id verisimile est ex Dionysio Baccho didicisse, qui apud eos regnavit, et usus est in bello tympanis et cymbalis, tuba nondum reperta, ut scribit Diodor. Sic. iii. 10. (Adde Polyen. i. 1. 1.) Strabo autem lib. xv. tradit, in India nullam esse tibiam, nec aliud instrumentum musicum, praeter cymbala, tympana et crotals. Arrianus vero Ind. i. 19. 'Expeditionis,' inquit, 'Dionysii in Indiam, Nysa urbs Indiæ non obscurum monumentum est, tympana præ-

4 T

terea et cymbala, quibus in præliis Nysæ utuntur.' Sed et postea tradit vs. 30. 'Indos usque usque ad Alex- andri in ea loca adventum cum cym- balis tympanisque in pugnam ire so- litos.' Tiraquellus ad Alex. Dies Genial. iv. 2. Suidas in 'Tympana': 'Indi habeant tympana, quæ bom- bum quemdam horribilem emitte- bant,' &c. Vide Lipsii Mil. Rom. iv. 10. Freinsk.

§ 23 *Ab integris*] Vide quæ ad v. 4. 28. notavimus. Cellar.

§ 24 *Tamen magnis*] Scribe, *tamen magnis Victoriae sacrificiis et cultu Deum fecit*, qno pacto esse in membra- nis Brugensibus jam primum a V. Cl. Car. Utenthovio Nieulandiæ domino ad me missis sciunt, qui eas mecum inspexerunt; vulgo legebatur, *Rex locorum magis quam hostium victor, tamen magna Victoriae sacrificiis et cultu deum satisfecit*; quam lectionem nemo sapiens vitiosa nuce sat scio redimat. *Modius. Tamen Victoriae sacri- ficiis et cultu fecit*] Edere sic Modius ausus est, in notis idem mavult tamen, *magnis Victoriae sacrificiis*, quia vulgo *magna* legitur insertum. Neutrum ejus mihi probum: quid enim *facere sacrificiis?* illautum et illatinum. Nec Victoria hic Dea capienda, quæ cum Minerva demum nominatur. Ego tentabam aliquando, *Rex locorum magis, quam hostium victor, tamen magno victor*: sed non progrediebar, ut reliqua accommo- darem. *Magno victor*, cui Victoria magno constitisset, impensa nempe nobilissimorum juvenum Chari et Alexandri, militumque præterea for- tissimorum. Sic Propert. lib. iv. ex Oraculo emendationis Lipsianæ, cu- jus interpres nobis princeps literatæ juventutis J. Douza F. 'Magno Ti- resias aspergit Pallada vates, Fortia dum posita Gorgone membra lavat.' *Enimvero quanicumque nunc ratio- nem ineo, nihil mihi videtur potius, quam vulgatam retinere lectionem,*

usque dum melior ab aliis reperistar. illa autem non pessima, sed tolerabili- lis, *tamen magna victoriae sacrificiis et cultu Deum satisfecit*; i. e. eti non omnino victor, ingentem tamen hanc victoriæ honore sacrificiorum pro- secutus est, et cultu Deorum velat repensavit. Lugdunensis editor hic iterum ludos facit, et solemniter in- sanit, cum e nova simul et veteri lec- tione, aliam concinnat neque novam neque veterem. Excedit, *tamen Victoriae magnis sacrificiis et cultu Deum satisfecit*. Unde hellebori satis, quo caput hoc purgemus? Anticyra tota non sufficit: et naviget eo tamen, si possit aliquantulum curari. *Acida- lius. Magna Victoriae*] Palmerius in Spicileg. et Modius victoriæ hic pro Dea habuerunt, sed recte vidit Aci- dalius non debere, cum statim sequar dea Victoria. Idem commen- tum eorumdem, qui pro *satisfecit*, legebant ex Mss. q. *fecit*, sacrificandi significatu; retundit eo, quod inepit diceretur, *facere sacrificiis et cultu Deorum*. Nec ipsius tamen conjecturam, suo quoque auctori non ni- mium certam visam, probo, *magne victor*; quasi diceret victoriæ eam Alexandro magno constitisse, amissis juvenerum acerrimis. Ego locum in- tegram esse, si cum Pal. 1. et qui- busd. Edd. legamus, *magna Victoriae sacrificiis et cultu, Diis satisfecit*. Ha- buit Diis honores, sacraque fecit, quæ solebat in magnis victoriis, cul- tum victoriae vocavit tum ceteram magnificentiam in ostentanda ea, tum aras, de quibus sequitur. Freinsk.

Ara in petra] Ut etiam petra Sisi- mithris, aut juxta eam viii. 2. 22. Minervam antem in primis coluit Alexander, ut patet ex. c. l. et iii. 7. 8. iii. 12. Cellar.

Victoriæque] Idem factum et su- pra viii. 2. 22. Ejus deæ imaginem nummis quoque expressit, de qui- bus Lazius Rer. Græcarum lib. i. Freinsk.

§ 25 *Sisocoste*] Arriano iv. 5. 20. est ‘*Sisicopius*.’ *Popma*. Sic apud Curtium quoque legendum conjiciat quis ex variis: at alio Arriani loco v. 8. 8. corrupte legitur ‘*Sisicus*:’ ταῦτα Σισίκου τοῦ Ἀσσυρίου σαράρων nisi legendum ταῦτα Σισικόντεν Ασσακ. σαράρων enimdem hominem intelligi neminem fugiet, qui utraque ea loca attentius contulerit. *Freinsh.*

CAP. XII. § 1 *Ecbolima*] Arrianus iv. 5. 19. ante Aorni obsidionem *Ecbolima* (sic ipse appellat urbem) venisse Alexandrum scripsit: urbis hujus nomen expressit etiam Ptolemaeus. *Raderus*. Ptolemaeus *Ecbolima*. Loccenius.

Eryce] Diodorus xvii. 86. ‘Aphricen’ appellat, et fortasse binominis fuit. *Raderus*.

§ 2 *Progressus cum funditore*] Adjuvi vulgatam lectionem addita voce *cum*, ne necesse haberem scriptos libros sequi, qui ne quando non pescant, reforebant: *ipse progressus fundidores ac sagittarios perturbat*: his qui abcederant, &c. pessime. *Modius*. Non undique pessime tamen, nam conspirant MSS. et editi in *fundidores et sagittarios*: ipse *Modius* fatetur de suo adjectam præpositionem. Sic tamen etiam meminimus locutum esse Livium xxi. 85. ‘prægressus signa Hannibal.’ Et fere sic Suet. Tiberio cap. 7. ‘Cujus corpus toto itinere prægregiens Romanum usque pervenit.’ *Snak.*

§ 3 *Victoris inituri*] Editiones, *victoris regis*; et legat ita, cui commodum erit, præsertim, cum jam lib. IV. dixerit auctor noster: ‘Hoc quoque acceptum fore Jovi vates respondit, ut ipsi victorem regem divino honore colerent.’ *Modius*.

Honorem denegavit exemplo] Illud *example* non erat in membranis, sed debet adesse tamen. *Modius*. *Denegavit exemplo*] Forte, *denegavit patri exemplio*; vel, *denegavit*. *Exemplio* hinc. *Heinsius*.

§ 4 *Flumen Indum*] Strabo lib. xv. Πενταλαῖτην vocat urbem, iuxta quam Indum ponte transierit eum exercitu rex Alexander. *Cellar.*

Ad traciendum] Hæc ex Diodoro xvii. 86. Curtius. ‘Hinc,’ inquit, ‘ad Indum progressus, naves, quas a triginta remorum usq[ue] triaconteros appellant, constructas, et fluvium ponte junctum inventit.’ Idem paucis etiam Arrianus v. 1. 14. ‘Ubi ad Indum pervenit, pontem jam ab Hephaestione perfectum reperit, multaque minoria navigia, duas vero naves triginta remorum.’ Sed querit deinde v. 1. 81. quomodo pons ille confectus fuerit: ‘Quoniam autem modo Alexander Indum amanem ponte junxit, neque Aristobulus, neque Ptolemaeus, quos ego maxime secutus sum, sribunt: neque ego certi aliquid affirmare ausim,’ &c. *Raderus*. Pontis etiam mentionem facit Strabo lib. xv. ‘ad Indum est alia civitas Pencolaitis, iuxta quam Alexander per pontem trajecit exercitum.’ Curtius pontis non meminit. *Freinsh.*

Omphis] Siculus xvii. 86. permittatis duabus primis literis ‘*Mophim*’ vocat, uter verius, haud dispicio, quod ex lingue cognitione pendet. *Raderus*.

Patri] Qui fuit ille Taxiles, quem Diodor. xvii. 86. scribit hærenti adhuc in Sogdianis Alexandro societatem armorum obtulisse: Arriaus iv. 4. 18. Indiæ fines ingresso cum dominis occurrisse. *Freinsh.*

§ 6 *Permissoque*] Vulgo, *permissoque ut regnaret*; non bene: notavi simile quid supra. *Modius*.

§ 8 *Discedere in cornua*] Libri manu exarati, et equites descendere in cornua iusserat, *paratus ad pugnam*: minus probo. *Modius*.

§ 10 *Gloria militantem nihil magis timere quam famam*] Eodem animo Marius apud Sallust. ‘se nihil metuere nisi turpem famam.’ Davus apud Comicum de Pamphilo, ‘Cavit,

ne nunquam infamia ea res sibi esset, ut virum fortē decet.' *Loccensis.*

§ 11 *Elephanti]* Arrianus iv. 4. 13. non tantum Taxili, sed vicinis quoque regulis, xxv. elephantes fuisse innuit: postea tamen v. 1. 14. narrat ab uno Taxile dono missa ad xxx. elephantes. *Freish.*

§ 13 *Et Porus]* Gravi eo tempore inter se contentionē dissidebant 'duo reges, Porus et Taxiles.' Maximus Tyr. Or. xxxviii. *Freish.*

§ 14 *Quod patris fuerat]* Potest quidem ferri et fero; sed si examines acutius, fatebere non sic fuisse loquendum Curtio: si enim de proprio patris ejus nomine accipis, appetet illud non recepiisse novum hunc regem: si de communi regum, *Taxile*; non magis patris ejus fuerit, quam avi et proavi, et sic deinceps: imo nullius eorum fuit, sed ipsius urbis, ut hic propemodum ducam scribendum, *quod patris fuerat*, non quin videam illud verbi non admodum hic quadrare: sed quia mihi verisimile sit, Curtium hic tetigisse morem, quo apud nonnullas gentes regibus a precipuis urbibus inditur nomen. In re plane simili Tacitus ii. 56. 3. 'Igitur Germanicus in urbe Artaxata adprobantibus nobilibus, circumfusa multitudine, insigne regium capitū ejus imposuit: ceteri venerantes regem Artaxiam consulatavere; quod illi vocabulum indiderant ex nomine urbis.' Eoque pertinere arbitror, quod multos Armeniis reges hoc nomine reperimus. Sed et alibi in India hoc nsitatum. Apud Prasios utique Strabo lib. xv. notat: 'Regem præter proprium nomen quod a natalibus habet, de nomine urbis Palibothrum appellari: quemadmodum et Sandrocottum, ad quem missus Megasthenes fuit.' Sic ergo et Taxile ab urbe Taxilis appellatum fuisse quis dubitet? adque id exemplum 'Assacenos' etiam 'Musicanosque' reges nomen accepisse recte conjicit Rei-

necius in Indico regno. *Freish.*
Quod patris fuerat] Ab urbe et pater, et avus, et omnes successores *Taxiles* vocabantur. suspicatur ergo Freishemius, an non forsitan *quod Patria* legendum sit, sicut apud Tacit. ii. 56. de Zenone Armeniis dato rege: 'Ceteri regem Artaxiam salutavere, quod illi vocabulum indiderant ex nomine urbis.' In urbe enim Artaxata Germanicus hunc regem proclamaverat. *Cellar.*

Taxilen appellavere populares] Sic Ægyptiorum reges a Ptolemaeo, qui cum Alexandro militavit, Ptolemaei dicti sunt; et Pharaones a quadam Pharaone: Atheniensium reges Cecropidae a Cecrope: Arsacidae Parthorum reges dicti ab Arsace Scytha: et Imperatores Romani Cæsares a Cesare Julio: eo enim mortuo affectarunt hoc nomen, qui subsecuti sunt Imperatores. *Popma.*

Sequente nomine imperium] Quod apud complures populos in usu fuisse, in Indice Justini, voce *Reges* notavit. Quibus licet accenseas Armeniorum *Artaxias* ex antedictis: Farganorum *Achætidos*, et Persarum *Cœrœs*, ex Elmacino iii. 4. Bavavorum *Cacanos*, ex Joan. Bohemo de Moribus Gent. Sic a Turcis Serviæ Despotas omnes vocatos fuisse *Lazaros*; Constantinopoleos Imperatores *Constantinos*, notat Leunclav. Pandecta Histor. Ture, cap. 46. et capp. 51. 54. 68. 73. et 90. D. Basilius tradidit *Abimelech* commune fuisse Palæstinorum regum nomen. Tzetzes Chil. v. 10. Ionum *Palmis*. Paul. Diac. Hist. Langob. iii. 16. et Regino in Chronico, Langobardorum *Flavius*. Servius ad Virg. Æn. vi. 529. Albanorum *Murrenus*. Gregor. Turon. iv. 24. Huunorum *Cahenus*, vel *Chaganus*. Qui autem ex eo, quod apud Capitolin. cap. 5. Gordiano acclamatum fuit, *novo Scipioni*, process. Africæ *Scipiones* vocatos fuisse asserunt, haud magis ve-

rum dicunt, quam qui Hispanorum
Duces Romulos dictos contenderet ex
Floro II. 17. 15. Freinsk.

§ 15 *Aureas coronas*] In præcipuis
muneribus corona aurea erant, et
regibus et rebus publicis, et claris
victoribus offerri solitas. Sic Alex-
andro Tyrii legati coronam auream
adserabant, III. 2. 2. Græci, cap. 5.
11. Romanis Carthaginenses, Ne-
pos Hann. cap. 7. Romani Rhodiis,
Liv. XXXI. 15. Sic quoque Olympi-
cæ victores coronis aureis donati,
Nep. Alcib. cap. 6. et Siccus Denta-
tus octo hujus generis coronis, Gell.
III. 11. *Cellar.*

Ipsi, amicinque] Sic apud Tacitum
H. 57. 6. ‘In convivio Nabathæi re-
gæ, coronæ aureæ magno pondere
Cæsari et Agrippinæ, leves Pisoni et
ceteris offeruntur.’ Quod discrimen
hic etiam observatum fuisse puta.
Apud Ægyptios tamen postea solis
Regibus hic honor habitus est, donec
Aristomenes per adulationem defer-
ret enundem Agathocli. Polyb. XV.
29. Freinsk.

§ 16 *Adjecit*] ‘Operam enim da-
bat, ut omnes homines benevolentia
superaret.’ Polyæn. IV. 8. 1. ‘Glo-
riari’ quin etiam ‘solebat, a nullo se
beneficiis vicitum,’ teste Seneca de
Benef. v. 6. 1. Plutarchus cap. 108.
narrat, huic ipsi Taxili in primo eo-
rum congressu sua omnia offerenti
respondisse: ‘Contandam tecum be-
neficiis, ne me superes benignitate.
Ac muneras acceptis multis (addit
ibi Plut.) datisque pluribus, designe
mille talentum argenti signati ei pro-
pinavit (προένειε.) Qua re torsit ami-
cos acriter,’ &c. Idem Strabo lib.
XV. ‘Adeo ut Macedones invidia
correpti dicerent: Quasi vero Alex-
ander non habuisset, quibus benefac-
ceret, priusquam Indum trajiceret.’
Freinsk.

§ 17 *Amicos offendit*] Adeo ut præ-
iracaudia dicerent, Alexandrum non
habuisse, quibus benefaceret, prius-

quam Indum trajiceret. Strabo lib.
XV. sed et sic μεγαλοψύχαν snam os-
tendere volnit Alexander: de qua
Aristot. Ethic. IV. 3. *Loccenius.*

§ 18 *Invidos homines*] Ovid. Met. II.
782. ‘intabescitque videndo Successus
hominum, carpitque, et carpitur una,
Suppliciumque suum est.’ Horat. I.
Ep. 11. 58. ‘Invidia Siculi non inven-
nere Tyranni Majus tormentum.’
Freinsk.

CAP. XIII. § 1 *Abisare*] ‘Ambisa-
rum’ Arrianus v. 2. 1. et v. 3. 6.
‘Abissarem,’ alibi ‘Abiasarem’ ap-
pellat. ‘Abisarum’ Strabo lib. XV.
Diodorus XVII. 90. ‘Embisarum.’
Raderus. Hunc etiam intelligit Ar-
rian. IV. 5. 81. quamvis ibi legatur
‘Barisades,’ transpositis, ut sœpe et
alias, literis: apud Ælian. de Hist.
Anim. XVI. 39. ‘Aposisares.’ Suidas
‘Abisarum’ loci nomen fecit. *Frein-
skemius.*

§ 2 *Cleocharen*] Hujus nomen ex-
tra Curtium apnd neminem alinm,
nisi me fallit memoria, nec alias apnd
ipsonm Curtium legi, ex quo facile in-
telligo, eum non fuisse ex majorum
gentium ordine, numero, et loco. *Ra-
derus.*

§ 3 *Barzentes*] Drangarum satrapa
et finitimorum Arachosiorum, qui ad-
ventante eas in regiones Alexandro
profugit in Indiam, supra VI. 6. 36.
inde sollicitans Arachosios, in qua
nempe gente multos adhuc haberet
clientes et amicos: donec ab Indis
comprehensas, Alexandroque deditus
est. Arrianus III. 4. 18. que diversis
temporibus facta distincte prodidit
Curtius, conjinxit: ‘Barsaëntes ve-
ro, qui tnm eam regionem obtinebat
(Drangas puta; ipse Zarangæs vo-
cat) nups ex iis, qui Darium in fuga
oppresserant, cognito Alexandri ad-
ventu, ad Indos, qui cis Indum flu-
men incolunt, fugit, quem Indi com-
prehensum ad Alexandrum mittunt.
Alexander illum, ob perfidiam, qua
erga Darinm usus fuerat, interfici

jussit.' ἀποθήκει τὸς Ἀλεξανδρου, habent Graeca: Curtius nihil de ejus interitu tradit. Plutarchus cap. 100. videtur velle ipsius Alexandri manu peremptum: 'Ex rebellantibus barbaris Orsodatem ipsem confixit jenilis.' Hunc enim intelligi non quidem affirmo, sed tamen dubito. Scimus enim quantum variationis in ejusmodi barbaris nominibus in scriptorum libris reperiatur. Ipsi quidem Arriano III. 2. 7. 'Barsætes Arachorum satrapa' dicitur. Freinsk.

Spei ac virium] Leve est, sed quid vetat tamen monere, ac pro aut, quod vulgo erat, me reposuisse? *Modius.*

§ 4 *Gamaxusque*] Melius fluat oratio, *Gamaxus quoque*. Acidalius. Forte, *Gamaxus quoque*. Idem volebat Acidalius. Freinsk.

§ 5 *In custodiā date*] Vocem dato membranarum consilio adjeci, poterat tamen ferri, quod vulgo erat, *Igitur transfuga et regulo in custodiā, elephantis Taxili traditis, &c.* Modius.

§ 8 *Fluminis*] Hydaspis. Auctor de Fluminibus, qui Plutarchus falso inscribitur, cum nominis etymon, seu fabulam potius de rege se in flumen injiciente exposuisset, ex Dercylio III. de Montibus resert, montem fluminis subjectum appellari elephantem hanc ob caussam. Alexandro cum exercitu Indiam invadenti, visum incolis, armis occurrendum esse. Pori vero terrarum illarum regis elephas, quo vehebatur, repente cæstro percitus tumulum Solis concendit, ibique humana voce usus, Domine rex, inquit, qui genus ab Gegasio (ἢ τῷ Γεγασίῳ) ducis, nihil contra Alexandrum moliare, est enim Jove natus: et cum dicto occubuit. Quo Porus audito, trepidus ad Alexandri genua accedit, pacemque oravit, qui potius montem a belua elephantem appellavit. Raderus. Videtur illo nomine *Gegasii* ad Gangem alludi. Freinsk. Ne Curtio hoc σφάλμα adscribas, [vid.

Delph. Not.] sed vel Graecis scriptoribus, ita ante eum referentibus; vel recte ex persona Darii vana ostentatione regnum suum exaggerantis, et quaqua ad Orientem pateret orbis id omne ditioni sum adscribentis, vel adfingentis, ad augendam majestatem, et deterrendam Alexandrum. Snak.

§ 10 *Vastorum corporum moles*] Ingentes bellum elephanti: supra v. 4. 32. 'Nudi amplectebantur armates, et ingenti corporum mole secum ad terram detrahentes, ipsorum telis plerosque fodiebant.' Celler.

Irritatæ] Quid juvat tam sollicitum esse, [vid. Delph. Not.] quum 'ipsam vastorum corporum moles' elephantos satis exprimant, que toties hac περιφόραι sunt insignitæ? Snak.

Aures fatigabent] Vulgo legebatur auras, malo illud. *Modius.* Cum concordantibus MSS. mallem legere aures; nam quid de industria irritatæ sit non video, nisi ut ad aures hostium perveniret 'horrendus stridor.' Snak.

§ 11 *Cepacia bona spei pectora*] Animos Macedonum, quamlibet aptos bonæ spei et fiduciae, etiam se suamque virtutem bæpe expertos, nunc hostis atque amnis terruerant. Celler.

§ 12 *Summa experiebatur eventum*] Sic apud Livium III. 61. 10. Horatio duce 'parva certamina in summum totius profecerant spei.' Et ibid. VII. 32. 6. Valerius 'levibus certaminibus tentat hostem.' et XXXVII. 18. 4. 'Attalus per levia certamina expertus nulla parte virium se parem esse hosti, intra moenia se recepit.' Multa hoc genus passim. Vide Dissertat. Amirati XIX. 1. Freinsk.

§ 15 *Temeritas felix*] Edita priora, temeritas infelix; sed emendatius MSS. felix, nam si temeritas, inquit Gruterus, infelix fuerit, eo ipso sibi ultra ponat modum necesse est, neque tam dicatur temeritas, quam infamia,

et clades inde accepta caret solatio.
Raderus. *Si temeritas felix inveniret modum*] Modum ponendum felicitati esse et victorie, Hannibal apud Latinum **xxx.** 20. exemplo Attillii Reguli anadet, qui si pacem potentibus Poenis dedisset, magnus fuisset et felix imperator. *Cellar.*

Inveniret modum] Vide Gruterum ad ista Livii **xxx.** 30. 19. ‘Inter paucam felicitatis virtutisque exempla M. Attilius quandam in hac eadem terra fuisset, si victor pacem potentibus dedisset patribus nostris: sed non statuendo eundem felicitati modum, nec cohibendo efferentem se fortunam, quanto altius elatus erat, eo fœdus corruit.’ *Εὐηρῆτας οὐκ ἔτι δύο θόρησιν οὐδεμίη πληθύση.* Herodot. lib. **vii.** *Freinsh.*

§ 17 *Inops consilii*] Dolum hunc fuse refert Polyæn. **iv.** Strateg. ut et ordinem exercitus Pori. *Loccenius.*

Talem dolum] Quem etiam describunt Arrian. v. 2. 9. Plutarch. cap. 104. Polyæn. **iv.** 3. 9. et Front. **iv.** 1. 9. quo toto capite ‘de transducendo exercitu per loca hostibus infesta’ agit. *Freinsh.*

§ 18 *Oculos hostium avertere*] Vide que notavi supra ad **iv.** 8. 9. Livius **xxxviii.** 33. 10. de Scipione: ‘Moram pugandi nullam fecit, ut ipso certamine averteret a conspectu transuentium per colles equitum.’ Idem **xxx.** 4. 8. de eodem: ‘Ut ab eo quod parabat, in alterius rei curam converteret hostium animos.’ Hieronis strategema simile refert Polyænus **i.** 29. *Freinsh.*

§ 19 *Porum quoque agmen*] Iterum vulgo, *eoque consilio Porum agmenque suum ei parti, quam se petere simulabat, cogit avertere: ineptissime; nec recte etiam membranae in eo, quod avertere pro avertere laudant. Modius. Advertere*] Malum obvertere. *Freinsh.*

§ 21 *Veste raga exornat*] Sic Geilon per ‘Pediarchum sagittariorum praefectum, sibi forma et aspectu si-

milem tyrannica veste indutum’ fraudem paravit Himilcon apud Polymen. Strat. i. 27. Pulcherrimum strategema Datamis refert Corn. Nepos Dat. **ix.** 4. Sic apud Diodor. **xix.** 5. ‘Agathocles, quid animo dux (Acestorides) moliretur, conjectans, e juvenum coetu statura formaque sibi quam simillimum de legit. Huic armis, equo, vestibusque traditis, ad cædem sui missos astute circumvenit.’ Quippe succidanea illa hostia relicta, ipse evasit incolumis. Sicut apud Polymenum **i.** 12. ancilla Helenæ cultus heræ induita, vicem illius occubuit. item alia Arsinoës, apud eundem **viii.** 66. Harmoniae, apud Val. Max. **iii.** 2. 9. ext. Servus Panopionis, ibid. **vi.** 8. 6. quod paulo aliter narrat Dio in Augusto **XLVII.** 2. 4. *Freinsh.*

§ 23 *In regionem insulae*] Scio, regionem alicubi significare Nostro locum qualemcumque, nec tamen video, cur voluerit hic *regionem insulae* usurpare. Potius suspicor scripsisse; *trajicere annem cum ceteris copiis et regione insulae, de qua ante dictum est, parabat.* Vtini videtur ortum ex eo, quod omnia junctim *eregione insulae* fuerunt scripta; quod non intellexerunt, qui non animadvertere, insulam jam ante fuisse captam ab Alexander, et ex ea paratum transitum in litus. *Scheffer.*

Procella ingens] Vox ingens ab antiquis libris est. *Modius.*

Obstrepentibus ventis] Editi, obstrepentibus ripis, recte etiam pro arboribus ripas inumbrantibus. *Modius.* MSS. nostri ventis, quos *procella* tolerabiles faciat. *Snak.*

§ 24 *Spissa nubes*] Petronius: ‘Tant spissa repente tenebra lucem suppresserant, ut ne proram quidem totam gubernator videret.’ Vide notata ad **iv.** 3. 16. supra. *Freinsh.* *Intendere se nubes*] Proprie dicendum fuit *nebulas*; nam nubes altiores sunt. Scio a Poëtis haec misceri; sed non sine ἀκρολογίᾳ, quae Historico minus

licita est. Isidorus XIII. 9. ‘Nebulae inde dicta, unde et nubila, ab obu-
bendo, hoc est, operiendo terram :
sive quod nubes volant faciat. Ex-
halant enim valles humidæ nebulae,
et fiunt nubes. Nebulae autem
ima petunt, cum serenitas est, sum-
ma, cum nubilum.’ Sic Livius XXXVII.
41. 2. ‘Nebula matutina, crescente
die levata in nubes, caliginem dedit.’
Clericus Jud. de Curt. VIII. 10. Ce-
terum adeo spissa intendere se nubes,
ut condenserent lucem.] Scilicet vult vir
Doct. Historicum debet non loqui
cum populo, nec satis habere, si nati-
tatis loquendi modis rem quamque
perspicue satis declarat, sed loqui
semper cum doctis enjusque artis,
seu ex ejus interiore doctrina for-
mare phrases. Conoedit itaque Po-
ëtis istam quam vocat ἀρπαλογίαν
at Historicis nec licitam, nec usita-
tam putat. Ego vero inter ‘Nubem’
et ‘Nebulam’ ita distinxerim, ut
‘Nubes’ significat in universum om-
ne illud, sive humile, sive altum, quod
caelum tegit; et ejus lucem nobis
admitit: ‘Nebula’ vero sit potissi-
mum et humida et humiliis. Hinc
pulvere excitato, et per proximum
nobis aërem moto, non dicitur ‘nebu-
la pulveris,’ sed ‘nubes pulveris.’ Sic
IV. 15. et v. 13. ‘prospectum ademe-
rat pulveris nubes,’ sed et aliarum
rerum est ‘nubes,’ velut apud Liv.
XLII. 2. ‘Pomtinum omne veluti nu-
bibus locustarum coopertum.’ Et cap.
10. ‘Locustarum tantæ nubes a mari
vento repente in Apuliam delatae
sunt, ut examinibus suis agros late
operirent.’ Tac. Hist. III. 66. ‘Con-
cionanti tantum foedarum vulnerum
supervolitavit, ut nube atra diegæ
obtenderent.’ Videmus hic ‘nubes’
satis humiles, minime certe ‘altas,’
et unice sic dictas, quod caelum ob-
nubant. Hinc jam nubes urbem co-
operientes, et prospectum adimentes
reperiens apud eundem Ann. XIII. 41.
de urbe Artaxatis, ‘Cuncta extra,

tectis tenuis, sole illustria fuere: quod
mœnibus cingebatur, repente atra
nube coopertum.’ Et Ann. II. 23.
‘Mox atro nubium globo effusa gran-
de simul varijs undique procellis incerti
fluctus prospectum adimere.’
Nihil vero proprius et similius Curti-
ano loco, quod ad sensus et verba,
potest dari, quam hicce Livii XXXIII.
7. ‘Tertio die primo nimbus effusus,
dein caligo noctis simillima Romanos
metu insidiarum tenuit. Philippus
maturandi itineris causa, post im-
brem nubibus in terram demissis ni-
bil deterritus signa ferri jussit: sed
tam densa caligo obsecaverat diem;
ut neque signiferi viam, nec signa
milites cernerent; agmen ad incertos
clamores vagum velut errore nocturno
turbaretur.’ Vides hic, ut apud
Curtium primo ‘imbrem,’ dein ‘nu-
bes in terram demissas,’ et ‘diem’
plane ‘obsecantes.’ Quid enim dis-
criminis, quod ad vocem ‘nubes,’ in-
ter utrumque est locum? quid immo-
aliud istuc sunt ‘nubes’ quam ‘nebu-
lae?’ de quo ne dubites, ipse Livius
eodem loco ait, ‘Jam juga montium
detexerat nebula.’ Sed et ipse Seneca
in nubibus philosophice agens, Nat.
Quest. II. 30. ‘Nubem tam arida,
quam humida, conferunt. Est autem
nubes spissitudo aëris crassi:’ sine
distinctione, utrum in alto sit aëre,
an humili. Haec ergo etiam accusare
debet C. Clericus, si Curtio et His-
toricis concedere nolit promiscuum
horum vocabulorum usum. Sed et
emendare eadem opera poterit Lin-
guam, decernendo, nt ne deinceps
quis cum Veteribus ‘nubem pulve-
ris,’ ‘locustarum,’ &c. sed ut ‘nebu-
lam’ semper dicat. Verum ea in re-
sibi obsequentes Grammaticos non
habebit, qui vim et significationem
vocabulorum ex ipso linguae usu si-
mul et analogia constituant. Perizo-
nius Curt. Vind. p. 81.

§ 26 In ratiem] Cur immutare pla-
cuit, quod est vulgo, rates? plures

enim fueront. Acidalius.

§ 27 In ordinem] Iterum multitudinis numero scribe, in ordines, etsi nusquam hoc quidem in vulgatis: sed ita scribendum res clamat, et similes loci lib. iv. 'Nec miles injussu ducis arma capere poterat, anti in ordinis iis.' lib. vii. 'In suis quisque ordines currimus.' Acidalius. Ordines] Sic emendavit Acidalius; nec fallit demonstrant loca, quae Index exhibebit. Freinsk. In ordines jussit] quis? Alexander sine dubio, sed illius mentio nulla in proxime precedentibus, ut huc possit trahi, nec idonea satis est ellipsis. Quare puto potius scripsisse Nostrum jussi. Scheff.

Cap. XIV. § 1 Jāmque agmen] Sequitur ipsius pgnæ descriptio, commissæ bidui itinere a Taxile, si Philostrato II. 15. credimus. Freinsk.

§ 2 Centum quadrigas] Mira hic scriptorum rursus dissensio: aliud Curtius, Plutarchus cap. 105. aliud Aristobulus, aliud Ptolemæus apud Arrianum v. 2. 24. narrant; quos ipse adibis. Rederus. Adde Polyxenum iv. 3. 21. et 22. qui eum, quem Noster 'Hagen fratrem' Pori, videatur appellare 'Pittaceum nepotem.' Dignus autem hac in re locus Arriani v. 2. 24. qui explanetur; præsertim cum nullo modo a nostro instituto alienum id sit futurum. Ait, vel potius Interpretes, 'Ptolemæus, cui ego assentior, aliter sentit. Nam et ipse filium a Poro missum fuisse scribit, non autem LX. solum currus ducentem: neque enim verisimile est, Porum, quum jam per speculatorum certior factus esset, ant ipsum Alexandrum, aut certe partem exercitus, Hydasphem transiisse, filium suum cum sexaginta tantum curribus emisisse: qui quidem veluti ad speculum missi, satis multi etiam non bene instructi erant, ut nimirum expeditius sese recipere possent: at vero ad arcendum hostes nondum transgressos, aut cum eis jam transgressis

configendum, nequaquam parés erant.' Sensu cum per se ridiculo, tum imprimis ab Arriani mente egredie alieno: 'satis multi,' nam pauciores puta triginta currunt, ad expandom non erant futuri satis multi: 'etiam non bene instructi,' hoc enim, opinor, magnopere expediebat ad receptum, ut male instructi essent: 'ut nimirum expeditius sese recipere possent,' quasi vero ea potius causa, quam ad arcendum hostem missi forent. Arrianus: 'Αὐτὸς μὲν ἐπει ταῦτα ἀκτεμόνεα, πολλά τε καὶ οὐκ εὐχώρα ἐσ τὴν ἀποχέρησιν ἡσθε δὲ εἰς τὸ εἰργατικὸν τὸν οὐκτερανθρα τὸν πολεμίου, καὶ τοῖς ἡσθε διεβεβηκόσιν. Ἐπειδήσθαι, οὐδαμῆ δξιόμαχα. Nimirum confutat narrationem eorum qui tradidernit, Porum, auditio Macedonum transitu, filium suum misisse cum sexaginta admodum curribus. Quod quidem teste Plutarcho cap. 105. ipse Alexander in epistola quadam scripsit: verum Arrianus negat verisimile sibi videri, belli peritum hominem id fuisse commissum, cum nulla appareret ratio: aut enim explorandi causa eos miserit, aut pugnare: non illud, nec enim tam multis misisset; non hoc, nec enim misisset tam paucos. Vertendum ergo fuit: 'Filium suum cum LX. tantum curribus emisisse; qui, si ad speculum missi forent, nimis multi, neque ad receptum expediti fuissent; si ad arcendum,' &c. Habet nimirum, aut habere potuit in animo illud Xenophontis extremo I. vi. Hist. Græc. quod redimenti temporis chartaque causa tantum Latinum adscribo: 'Pauci etiam aliquid, ac multi, videre possunt: ac si pedem referre necesse sit, multo facilius pauci, quam plures, tum viam idoneam reperire, tum quiete discedere possunt. At multos adducere, neque tamen hostibus parés, qui non ingens dementia sit?' Nec abludit Tigranis scommata in exercitum Rom. apud Plutarch.

Lucullo cap. 57. Εἰ μὲν ὁς προσβευτα,
πολλοὶ πάρεσσιν εἰ δὲ στρατιῶται, δῆλοι.
Si quidem legationis causa vene-
runt, multi nimis sunt; sin pugnæ, ni-
mis pauci. Lubet adnotare, Ptole-
mæum et Aristobolum citato Arriani
loco in hoc consentire, filium Por-
missum esse, quod ii sane, quippe
viderunt Porum, aut scire potuerunt,
aut credere. Quin et duos ejus filios
occubuisse ea pugna scripserunt: ad-
stipulante quoque Diodoro XVII. 89.
que res manifeste falsitatis convin-
cit nugas Philostrati II. 10. Porum
'fuisse admodum adolescentem, quan-
do cum Alexandro pugnavit.' Frein-
shemius.

In curribus] De equis, curribus,
elephantis Indicis, *Aelian. Hist. Anim.*
XIII. 9. qui binos tantum epibatas,
sive adscensores, singulis curribus
tribuit. Quod et Strabo firmat lib.
XV. Δέοντος εἰσεῖν τῷ ἀμφικτυχίᾳ
τρόπῳ ἡγεμόνων. Curris præter aurigam
rectores duos habet: idque magis cre-
dam, quam ut Curtius narrat. Frein-
shemius.

§ 4 Inequitabiles] Forte, equiti in-
habiles; ut iv. 9. 10. Heinzius.

Ac voraginebus] Et voragine alii:
quidam etiam foraminibus, quod ex-
cusam lectionem confirmat. Modius.

§ 5 In dextrum cornum] Usitatus
est scriptoribus, præsertim iis, quo-
rumestate Curtius vixisse conjectari
potest, genere neutro voce cornu uti:
sed cuius frontis esset, tot locis, quot
jam videre fuit, contra omnes mem-
bra, pro sui animi libidine, in hac
re aliquid mutare? Modius.

§ 6 Pugna se moverat] Pugnare mo-
verat membræ, sed in eo Longo-
bardicis similes sunt, quæ inter se et r
aut nullum, aut perparvum discri-
men faciunt. Modius.

§ 9 Pauci tenus hostium] Hoc quo-
que corruperant, qui omnia corrump-
unt, mutando tenus in tamen, o ho-
mines pistriño dignos, non tabernis,
ubi literæ tractantur! Modius. Non

expedio me ex verbis: sensum teneo,
qui utique non ille: 'Paucos ex cur-
ribus et aurigis ex hostibus elapses'
ad Porum properasse, ex tota hos-
tium acie exactos, seu in fugam con-
jectos.' Sed quem supra IV. 15. 17.
concepit his verbis: 'Paucæ tamen
evasere quadrigæ in ultimam aciem,'
&c. Vult ergo, curruum aliquos per
interjectam hostium aciem penetrasse
ad Porum. Observandum enim du-
plicem fuisse pugnam; majorem illam,
qua mox describetur, et hanc
Hagis nepotis regi, quem a rege in-
terclusum habuisse Macedones signi-
ficare videtur Auctor. An autem
particula *tenus* hoc interpretamen-
tum patiatur, ipse quidem dubito:
sensum autem aliud non esse liquido
perspicio. Est autem locus hic in
aliis codd. aliter expressus, quod
quidem argumentum solet esse cor-
ruptionis. Nec sane placet, quod
facit Porum *accerrime pugnam cidentem*;
deinde postea demum aciem instru-
entem. Freinsh. Hoc *tenus* etiam
Freinshemio suspectum est: nec ta-
men video quid possit substitui, nisi
velis, *hostium cuneos*. Scheffer. Men-
dosus locus, enjus sensus facilior
quam genuina scriptura: videtur hoc
innuere Historicus, Macedonas se in-
terjecisse inter Hagis currus et Porum
exercitum, illosque turbasse, ut pau-
ci per Macedonum aciem evadentes
ad Porum usque pervenerint. Cellar.
Tellierius abjectit vocem *tamen*, et sic
Mss. nostri, infra hoc capite n. 20.
iterum 'ultra aciem exigebantur':
forte, *hostium telis exacti, vel extracti,*
Snak.

Accerrime pugnam cidentem] Hoc quo-
que non placet Freinshemio, cum
non videatur Porus potuisse pugnam
ciere primum, et post demum aciem
instruere. 'Ciere pugnam' profecto
vix dicitur, nisi præsens et pugnans
ipse. At Porus hic pugnabat non
ipse, sed per Hagen fratrem, quem
præmiserat cum istis copiis, ut li-

quet ex superioribus. An scripsit Noster *cientes*, ut referatur ad *cuneos*; an *cientium*, ut respiciat *hostium*? Scheff.

§ 10 *Pedites ac sagittarios tympana pulsare solitos*] Quid? an *pedites* et *sagittarii* solebant *tympana pulsare*? quomodo ergo emittebant *sagittas*? Scribo, *ac sagittarios, ac tympana pulsare solitos*: snadet, quod *tympana Indis* dicat fuisse loco tubarum. Tubas enim non promiscue habebant milites, sed *tubicines*. Scheff. Scheffero adstipulatur Voss. 2. *Snak.*

Ad notum sonum] Nam et primum captos mitigari scripsit Arrian. Ind. 11. 29. ‘*tympanorum ac cymbalorum pulsu.*’ Alias enim fere impatiens esse solet insueti sopitus hoc animal, qua re s̄epe etiam consternati, inque fugam acti leguntur. Freinsh.

§ 11 *Herculis simulacrum*] Hujus rei testem Curtius vix inveniat ex iis, qui hodie leguntur. *Raderus*. Ernstius Observ. 11. 22. credit se repe- risse ejus rei indicium Florentiae in hac inscriptione corrupta: *Hercules Dor* *** *For* **; quam supplet, *Hercules Indorum Fortitudo*, ipse viderit. Ceterum etiam apud majores nostros consuetudo ista tennit, ut simulacula Deorum ‘*lucis detracta in praelium ferrent*,’ teste Tacito: atque inde nobis vexilla *Fanæ* appellantur; quod antiquitus ‘*Fan*’ Deum signifi- cebat; quod hodie septentrionalibus diabolum, postquam nimirum falso- rum numinum errores abjecerunt. Inde ‘*Tansana*’ apud Tacit. 1. 51. 2. quod hodie vocant *Skogeroo*, silves- trem dæmonem. *Tsan* enim silvam notabat majoribus nostris, ut in veteribus cantilenis s̄epissime. Et appa- ret ratio moris. Sic enim fiducia creabatur militi, tamquam præsenti numinis auxilio, metus hosti. Sic Constantinus crucem, labarum, pro signo habuit. Judæi videntur Dei nomen prætulisse, ex Ps. xx. et Josai. 11. 10. Freinsh. Curtius hæc

et alii, quorum nulli memorant, quo nomine Indi Herculem vocitarent, quia hæc erat mera Macedonum fic- tio; qui ut Alexandrum etiam Her- culi præferrent, jactabant petram Aornon, quam cepit Alexander VIII. 11. ‘ab Hercule frustra obseassam fuisse, terreque motu coactum ab- sistere.’ Clericus.

Deseruisse gestantes] Vide Florum 1. 11. 2. Freinsh.

§ 12 *Capitis etiam sanxerat pannam ius, qui ex acie, &c.*] Malim primo, *Capitis etiam sanxerat pana, si qui ex acie.* Mox non etiam, sed jam in, quod non æque necessarium tamen ipse censeo, ut alterum non prorsus alii forte censem. Acidalius.

§ 13 *Speciem turriam*] Eadem similitudine supra VIII. 12. utitur. eadem Diodorus XVII. 87. Arrian. v. 2. et Polyæn. iv. 3. Apud Marcellinum XXIV. 22. ‘*Elephantи gradientium collium specie motuque immanium corporum propinquantibus exitium intentabant.*’ In confessu est, Porum hoc bello elephantis usum. Quo ar- gumento Photius ostendit, Agatharchidem lib. 1. de Mari Rubro, vel memoria lapsum fuisse, vel ad Ægyptios tantum reges, aut saltem Alex- andri successores respexisse, cum Ptolemaeum Philadelphum primum fuisse scriberet qui elephantorum venationem inatinerit. Freinsh.

Ipsæ Porus] Caussam proceritatis hujus facit Pausanias humidam soli constitutionem in Arcad. p. 503. Di- odorus soli ubertatem, quæ ex illa. Alias et Indi more reliquorum bar- barorum corporis præstantiam in rege eligendo præcipue spectarunt. Herodot. Melpom. Plutarch. Aristote- tel. Polit. VII. 14. *Loccenius*. Erat enim *quinq̄ cubitos altus*] Arrian. v. 2. 47. Diodorus XVII. 88. adjicit: ‘*Crassitudine autem tanta, ut thorax ejus duplo excederet loricas aliorum, qui robore excellerent.*’ At apud Plutarchum cap. 106. ‘*Porum plori-*

que scriptores consentinunt quatuor cubitos palmo excedentem, quem locum merito suspectum habet Raderus, et pro τεστάρης πηχῶν reponit ὡτε etiam Eustathius ad Dionys. vs. 1027. multos Indorum tradat *warrantheis*, quinque cubitales repertiri; Porum autem excessisse quinque cubitos. Sane majorem quatuor cubitus oporteat fuisse, qui, ut ibidem addit Plutarchus, elephanto suo proportione equitis insideret. Philostratus II. 10. ait fuisse 'proceritate corporis tanta, quanta, post Trojana tempora, nemo.' Arrianus Peripl. Mar. Erythræi III. 2. ait in illis regionibus reperiτι λόδρας ὑπερμεγθεῖς τῷ σώματι, viros excedentibus modum corporibus p̄aditos. Ceterum de Mithridate similia fere notasse credo Sallustium, si extarent quæ juxta hoc fragmentum scripsit: 'Mithridates corpore ingenti, perinde et armatus.' Apollodorus lib. II. de Diis, Herculem τεραπυχαῖον fuisse refert; quem etiam modum Diodorus XVII. 91. tribuit Sopithæ. Sed Philostratus in Heroicis Protesilao suo decem cubitos tribuit. 'Maximinus,' ut refert Cordus apud Capitolin. cap. 6. 'erat magnitudine tanta, ut octo pedes digito videretur egressus.' Freinsk.

Formam] Rutgersius Var. Lect. III. 4. emendabat, *normam*; haud absurde. Potius tamen assentiar Bongarsio glossema hoc esse: ut scilicet divisa voce *propemodum* legatur: *magnitudinis prope modum excesserat*. Moveor etiam nonnihil versu Galteri: 'Humanique modum transgressum corporis.' Solet enim ille ipsa fere Curtii verba in numeros redigere. Si tamen vulgatam lectionem teneas, interpretabere *formam*, ut fere accepit Probus in Eumene: 'Multi etiam, qui ejus formam cognoscere studabant, qualis esset.' Tacit. II. 29. 3. 'Forma hand dissimili in dominum erat.' Quid tamen si legas, *magn.*

*prope modum excesserat: formam magnitudini Pori adjiciebat belua, &c. id est, decorum, speciem? si enim legas, ut editur, *magnitudini adjiciebat*, falsa est sententia: quanto enim major est elephantus, tanto minorem apparere necesse est, qui eo vehitur: dextrum enim cornu ipse duxit. Freinsk. Propemodum excesserat] Divine prope modum: virgo conjuncte, propemodum excesserat formam. Rutgersius normam. Sed glossema esse quod additur, Bongarsius et Freinsheimus censent, quo in numero etiam repetitum vocabulum *Pori*, quod post sequentem vocem *magnitudini* in vulgaris legitur, Tellierius habet, quem utroque reciso secuti sumus. Cellar. Lege, *Prope modum excesserat*. *Forma magnitudini porro*. Heinsius.*

Magnitudini adjicere] Repetunt editiones, *magnitudini Pori*; legunt membranæ, *magnitudinem adjicere* videbatur *belua*: neutrum placet. *Magius*. *Magnitudini adjicere*] Plutarchus p. 699. ex historicorum consensu tradit, Porum, quamvis immani bellua vectum, τὸ μῆκος ἱστέον μᾶλλον ἀνδεῖν τρὸς τὸν ἀλέφαττα συμμετρίq, proportione egnitis elephanti respondisse. Cellar.

§ 14 *Par animo meo*] Sic apud Lucan. Phars. v. 652. 'credit jam digna peculia Cæsar Fatis esse suis.' Freinsk.

§ 15 *Ptolemæo*] Nusquam dixit Curtius Ptolemæum transisse Hydasphem, cuius ripis cum omnibus turmis obequitantem dixerat c. 18. 18. at res, inquies, satis intelligitur; neque enim Ptolemæus in acie esse poterat trans Hydasphem cum toto equitatu, nisi eum transmisisset. At mora aliqua ad hoc opus fuit, et res digna erat que uno verbo significaretur. Cleric. Judic. v. 13.

Quum ergo, inquit, in lœvum, &c.] Vide Polyenū Strateg. IV. ἐρέθεις ταραγγεῖλας ΑΑ. Injuria autem Glareanus accusat Curtium negligentia, quasi nihil pensi habeat quid scribat,

(met enim ejus verba sunt) et quasi confundat ordinem exercitus Alexandri. Ante enim dixit, Alexandrum jussisse Cœnum in dextrum cornu moveare, simul ac vidisset ipsum (Alexandrum) in sinistrum hostium cornu impetum facere. Mox vero dicit, Cœnum, non Alexandrum, in lœvum cornu invectum esse. Sed Curtius recte, nisi valde fallor. Hæc enim Alexandri fuit mens, ut cum ipse in lœvum hostium cornu impetum faceret, Cœnus dextrum cornu non hostium, ut Glareanus pntat, sed Alexandrini exercitus moveret, sibique in medio ardore prælii succurreret: et hoc est, quod dicit infra Curtius, Cœnum in lœvum cornu invectum esse. *Loccenius.* *Tu in dexterum move]* Male accipit hoc loco Glareanus Cartium, quasi nihil pensi habuerit quod scriberet, adeoque paucis versibus pugnantia tradidisse: ‘Primum,’ inquit, ‘initio hujus pugnae Perdiccam cum equitibus in dextrum cornu hostium mittit. Hic cum Ptolemaeo, Hephaestione, ac ipso Alexandre, qui in dextro sui exercitus cornu erat, in lœvum cornu hostium impetum facit: rursus Cœnus hic jubetur dextrum hostium cornu movere; at mox post aliquot versus, idem Cœnus ingenti vi in lœvum cornu invehitur. Ita videmus (nisi in codicim errores omnia rejicere placet) quam nihil pensi habuerit quid scriberet; quod in quinto libro de Darii exercitu ac ejus ordinatione conquesti sumus. Arrianus plane Cœnum ducem, non lœvum, quemadmodum hic perperam scriptum putamus, sed dextrum invasisse hostium cornu scripsit.’ Bona verba, Glareane, ‘parcius ista viris;’ si Curtii verba accuratius expendiasses, et mentem perspexisses, alia omnia de Cartio et sensisses et scripsiisses: nam quod sis, initio pugnae Perdiccam in cornu dextrum missum, postea in sinistrum cum ipso Alexandre movisse; nihil est, quod offendat, nec

quidquam a Curtio est peccatum. Sed tu non assecutus, quod narravit Curtius, ipse tibi rā dixeris et somnia fingis: nam Curtius de duabus diversis pugnis loquitur, id quod debebas didicisse; primum ad ripam Hydaspis, in quam evaserat Alexander; in quem cum curribus præmissus est Hages frater Pori, cum quo primùm iuitum est prælium, et in hoc dextram Hagis cornu jussus est invadere Perdicca. Hage antem cum curribus fuso et dissipato, itum est recta adversus ipsum Porum, qui cum omnibus copiis Alexandrum in amplissimo et equitabili campo expectavit. In hunc cum iret Alexander, suam aciem aliter direxit, et Perdiccam secum retinuit, cum quo lœvum Pori ipsius cornu est aggressus, sicut Cœnus dextrum: vitiosa enim et mendoza scriptura codices occenpavit, qui lœvum post aliquot versus pro dextro proferunt, vitio vel antiquiorum, nam et chirographi lœvum habent, vel operarum. Solet antem usu venire, ut librarii omnes eundem errorem sequantur, quod et in Lexicographis sacerdos deprehendimus, non secus atque oves arietem in ignes aut aquas insalientem certatim, etiam cum existio suo, sequuntur. Quis enim credat Curtium accuratissimum et nobilissimum scriptorem intra paucos versus sibi contraria et pugnantia scripsisse? nti mirer, quomodo critica Acidalius stilus hoc mendum non effederit, aut saltem non animadverterit. De quinto libri dubia scriptio suo loco dictum est. Illud vero quod Modius neglexit, juste restituit Acidalius, *in dextrum move, non dextrum more;* nam Alexander ipse dextrum movebat in lœvum Pori; Cœnus autem sinistrum movebat in dextrum Pori. *Raderus.* *Ipse dextrum]* Acidalius probante Radero legit, *ipse in dextrum move,* nam Alexander jam in lœvum se irruere velle significarat. Negari tamen non potest in descri-

bendis aciebus Cartio non niminum esse tribuendum. Certe caussam haud unam habuit Glareanus, sin hic dixit Anctorem nihil habuisse pensi quid scriberet. Sunt enim ubi merito quis offendat, quæ Raderus præter Acalianam conjecturam, hac quoque ratione submovet, ut dicat mox num. 17. ubi scriptum est Cœnum in lœvum cornu invectum, quamquam sic etiam MSS. habeant, legi debere, in dextrum. Sed hoc quidem satis violentum est. Qui autem hoc loco, ipse dextrum move, Alexandri, non hostium dextrum cornu accipit, sane valde fallitur. Non igitur video, qna caussa Glareano sic insultet Raderus, qui dum errorem ejus detegere satagit, inter alia etiam objicit, non distinguere enim duas pugnas, alteram cum Hage, alteram cum ipso Poro. Id quidem haud falso, nisi ipse eamdem culpam incurreret: nam aciem Alexandri contra Porum quam Arrian. v. 2. 32. describit, refferre volens, narrat nobis aliam contra Hagen, quam Arrianus superius num. 20. proposuerat. Polyenus quoque aciem utramque aliquo modo depingit; ubi tamen vix invenies, quo Cartio opem feras. Freish.

Antigenes] Vulgo, *Antigone*; quæ dno nomina confunduntur etiam in Var. Lect. v. 2. 5. Sed Antigonus Phrygiæ vicinæque Lydiæ satrapa relictus fuerat, de quo supra iv. 1. 85. ubi locorum etiam res gessit circa prælium Arbeliticum. Atque deinceps ibi mansisse argumento est, quod infra x. 10. 2. illæ regiones ei decernuntur; quod forte non fuisset factum, nisi jam tum in possessione earum fuisset. Sed et ex Diodoro XVIII. 23. colligo, eum ab eo statim tempore satrapia sua non excessisse. *Antigenes* autem Argyraspidum phalangitarum dux fuit, ut ex Diodoro XVIII. 62. aliisque locis liquet. Recte igitur sic restituimus; et omnino certum illud est ex Arriano. Adde infra ad x. 10. 1. voce 'Susiana.' *Idem.*

Invehimini] Leg. *invehemini*. Heiasius.

Non in medium aciem] Risi scripturam vulgatam, quæ erat, *invehimini in medium aciem, et urgebitis frontem*; risi, inquam, sed ita, ut non minus indignarer interim; nam cujus foret patientia, tam supinam quorundam oscitantiam aliter ferre? inveli potest quisquam in medium aciem, et frontem urgere? tum ille profecto nobis Amphitruonia Plantinæ exemplum renovabit, et quod factum est numquam, neque potè adeo fieri, unus faciet. Verum mittamus ista, sic sunt homines, quibus harum rerum cura commissa est. *Modius*. Exerto cachinno *Modius* vulgatam lectionem ridet; nec ridet tantum, sed exagitat etiam vehementi cum indignatione. Quam adeo ob caussam? Au enim, inquit, inveli potest quisquam in medium aciem, et urgere frontem? potest, *Modi*; si medium aciem recte accipias, non interiorem, quæ intra duo cornua constituta; quam et medium recte dixeris, et non potes nisi frontem. Quod enim exercitus non in cornua protensum, medium inter ea locum tenet, est nimirum frons aciei. In hanc igitur inveli Antigonum et reliquos jubet Alexander, ubi ipse cum suis in lœvum, Cœnum in dextrum cornu hostium impetum fecissent: ut jam moverat, sed verbis item vitiosis, quibus inserenda præpositio in hunc modum: *Cum ego, inquit, Ptolemaeo, Perdiccaque, et Ephæstione comitatus in lœvum hostium cornu impetum fecero, ipse in dextrum move, et turbatis signa infer*. Ubique adhuc, ipse dextrum move, quo nihil absurdius. Movebat enim ipse rex cornu suum dextrum, si in lœvum hostium invehebatur: Cœno movendum lœvum erat, si in alterum oppositum, nempe dextrum, debebat. Et vide quam elegans locutio perierat, *Morere in aliquem!* sed et hoc reducta, et loco ipso restituto, rescribamus jam et alte-

rum; de quo proprio hic agere cœperamus. Eum scribe et lege prorsus, ut in vulgatis habetur, *Tu Antigone, et tu Leonate, et Tauron, invehimini in medium aciem, et urgebitis frontem.* Ita omnino recte, satis ex superioribus liquet; neque mihi libet vel in explicando ultra Curtio, vel exagiantando Modio, tempus hoc abuti. *Acidalius. Invehimini in medium aciem et urgebitis frontem]* Irascl merito posuis καὶ τῷ ἀνθεῖται, καὶ τῷ αὐθεῖται Modii, qui etiam hunc Curtii locum sannum et integrum in primum detorsit, dum particulam ἀπνητήν, non, adjectit, quæ totum Curtii locum et sensum corrupit et everit: et tamen sibi arrindo hic miris modis planit. Acidalium, illi respondentem audi: Ignoscamus ergo Modio, qui nobis etiam ignosci volumus, et me-minerimus nos homines esse. Inte-
rim adverte, lector, triplicem aciem veluti cum cornigero animantis capite componi; ut enim extrema bnbni capitis cornua occupant, et quod inter cornua est, frons est, et dicitur; ita in triplici acie sinistra et dextra acies cornua, media frons dicitur. Hoc Modius ex lib. iv. Curtii c. 13. poterat discere, ubi eod. modo triplex acies instructa et appellata: 'Alexander,' inquit Curtius, 'phalan gem, qna nihil apud Macedonas validius erat, in fronte (hoc est in me dio) constituit; dextram cornu Nic-
canor Parmenionis filius tuebatur, &c. in lœvo, quod ad mare pertinebat, Craterus et Parmenio erant: equites ab utroque cornu locati.' *Raderus. In medium aciem]* Modius interpolabat, non in medium aciem, sed urgebitis frontem. At vetustam lectionem, in med. aciem, omissa negativa, et urg. frontem, merito restituat Acidalius: medium aciem intel ligit, quæ inter duo cornua erat disposita; quæ simul etiam frons exercitus instructi dicitur, eadem figura, quæ partes a lœva dextraque, cornua.

Tamen, ne quid dissimilem, Pal. 1. habet, non inveh. in med. ac. sed urg. frontem. Verum negativam natam putem ex præcedenti voce *Tauron*, collisa cum sequenti invehimini; qua demum recepta, proclive fuit et in sed mutare. *Freinsk.*

§ 16 *Anceps auxiliū genus]* Ita Liviūs de falcatis curribus xxxvii. 41. 9. 'Eumenes haud ignarus pugnæ, et quam anceps esset auxiliū genus.' Sed et elephantes Lucret. v. 1349. 'commune malum' nominat. Adde Stewecheinum ad Veget. iii. 24. Idem Siculus xvii. 88. narrat, et Curtius ipse mox infra. Plinins viii. 9. 8. 'Minimo suis stridore terrentur, vulneratique et territi retro semper cedunt, haud minore partium suarum pernicie.' *Raderus.* Adde Florum i. 18. 12. *Freinsk.*

§ 17 *In lœvum cornu]* Ex mente Curtii, si non ex calamo, certissimo ergo legendum, in dextrum: ita etiam Arrian. v. 2. 'Cœnum ad dextrum cornu mittit.' *Raderus. In lœvum cornu]* Si nihil mendi subeat, dextrum Curtius in animo habuit, qnum lœvum scribebat; nam ipse Alexander in lœvum movit n. 15. quod plenius Arrianus lib. v. docet: Κούρων τέττας ἐν τῷ δεξιῷ. Cœnum mittit aduersus dextrum cornu. Blancardus in Arrian. p. 342. non verbum, sed casum immutat ita: *Cœnus ingenti tibi lœvo cornu invehitur.* *Cellar.*

19 *Longas et prægraves]* Aliter interpongunt libri scripti: quippe longas et prægraves: nisi prius in terra statuerent arorum, haud satis apte et commode imponunt. Modius.

Imponunt] MSS. Q. imponuntur; sicut divinaveram, volueramque particulam tum expungi. *Freinsk.*

§ 28 *Equos]* Qui stridorem ele phantorum ferre non possunt. Vide quæ notavi ad Florum i. 18. 8. 2. Quare Cœsar in Africa bellum goren contra Scipionem et Jubam, qui ele phantes habebant; ipse quoque non-

nullos ex Italia adduci jussit, non alio fine, nisi ut milites eos ex quotidiano conspectu metuere desinerent, atque ‘ut iumenta bestiarum odorem, stridorem, speciem, consuetudine captarum non reformidarent.’ Hirtius de Bell. Afr. cap. 72. Atque hæc ratio potissimum difficultatem transeundi Hydaspis objecit Alexandro, notante Arriano v. 2. 8. et 13. solum hoc timuisse, ne equi specie et clamore beluarum territi rem turbarent. Ibid. nnn. 29. editum est: ‘Neque enim putabat (Porus) quemquam hostium per illa elephantorum interstitia penetrare ausurum, sed ne eqnites quidem, equitum metu.’ Ne scio an hypothetæ vitio: legendum enim, equorum metu. Scipio contra Annibalis elephantes ‘equitatum Numinis in utroque cornu locavit, assuetam ferre odorem et aspectum elephantorum. Italico vero non assueto talibus postremam aciem clausit.’ Appian. de Bell. Punicis. Quod autem ‘pavidum ad omnia animal’ vocat, de insolito tumultu aut specie interpretare: ejus rei exemplum in Livio x. 28. 9. Apud Tacit. I. 66. 1. ‘Forte equus abruptis vinculis vagus, et clamore territus, quosdam occurrentium obturbavit.’ Unde a Persia singulari industria exercebantur, ‘ne armorum fremitum, et gladiorum ad clypeos resonantiam in pugna crepitum extimescerent,’ Allian. Hist. Anim. XVI. 25. x. Freinsh.

Tam pavidum ad omnia animal] Freinshemius hoc ait explicandum de insolito tumultu ac specie; quod non possum probare. Verba enim generalia sunt, nec ad illum modo tumultum referuntur, qui tum fuit, adde quod ait admodum emphaticum illud, *ad omnia*, nec de illo solo tumultu possit intelligi. Denique verum potius sit contrarium, hocqne ipso equi velut bello nati, quod sint generosi, neque facile metu perturbantur. Itaque non dubito, quin Noster scrips-

rit, *tam impavidum ad omnia animab;* particulam in ante pavidum absumperat littera m ultima praecedentis vocis, totidem constans lineolis, et adjuncta sequentibus, ac ob id alteri reddens speciem vacue delendæque. Schef. *Pavidum animal* intellige in subito tumultu, sicut in Gallico bello esedorum rotarumque sonitus insolitos ejus tumultus Romanorum equos conterruit. Livius x. 28. *Cellarius.*

§ 24 *Agrianos et Thracas]* Equites sagittarios, qui miris modis, concus-sationibus, et velitationibus, nunc concurrendo, nunc refugiendo, moxque redeundo fatigabant hostem. *Readerus.* *Agrienos et Thracas]* Hos ut equites sagittarios crederet Explana-tor, in causa fuit Arrianus v. 2. 34. ut conjicio, qui tradit Alexandram in Indos immisso mille hippotoxo-tas. Sed eos ex num. 15. ibid. *Dous* fuisse crediderim: certe Agriani et Thraces non magis equestri rei studere potuerunt, quam apud nos Hel-vetii aut Rhæti. Freinsh.

§ 29 *Copidas]* Græca vox ex verbo κόπτει. Suidas, κώπης, ή μάχαιρα. Strabo lib. III. de armis Lusitanorum παραξιφίς ή κώπης, pugio aut copis. Cel-larius.

Beluarum manus] Manum in ele-phanto miratur Glareanus, cum se-pe occurrat ea vox apud Antores pro proboscide; quin et Plautus ‘Brachium’ vocat, Mil. Glorios. *Loccen.* Proboscides, amptatu non ita difficiles, ut bello Pyrrhi Tarentino C. Minucius ostendit apud Florum I. 18. 9. et Plinius VIII. 7. 2. Sic ve-teranns Cæsaria ab elephanto in al-tum sublatua, proboscide cecidit. Hirt. de Bell. Afr. cap. 85. Vide Steweck. in Veget. pag. 222. m. Freinsh. Cic. de Nat. Deor. II. 47. ‘Manus etiam data elephanto, quia propter magnitudinem corporis diffi-ciles aditus habebat ad pastum.’ Pró-boscide enim elephas, ut manu homo, utitur ad apprehendendum,

quia flexilis est, et rem potest circumdare. Unde ‘anguimanos’ elephantos dixit Lucretius *ll. 587.* i. e. manu instar serpentis flexili instructos. *Cellarius.*

In ipsa morte novi supplicii] Quo afficiebantur correpti manu elephantis, traditique regentibus; hoc enim intelligendum puto. Scheff.

§ 32 *Novem jam vulnera] Arriannus v. 2. 47. nonnihil a Curtio divertit: ‘Cam in dextro humero, quem quidem solum in pugna nudum ferebat, valvus accepisset, (nam a reliquo corpore thorax facile tela propulsabat,) ipse alioqui insigni et robore et membrorum convenientia praeditus, ut postea ejus conspectus docuit, converso elephante recessit.’ Siculus xviii. 88. ‘Porus tandem cum heroice depugnasset, præ multitudine vulnerum exsanguis animo deficit, et viribus infraictis et bellua ad terram delabitur.’ Raderus. Themistius quoque Orat. ix. multis vulneribus affectum fuisse tradit: item Iustinus xli. 8. 5. In Arriani loco est, quod obiter moneam, illa verba, *νεπέρρδις δὲ κατὰ τὴν λοχὴν, καὶ τὴν ἀρμονίαν*, de ipso Poro perperam accipi, reddique, *ipse alioqui insigni et robore, &c.* nam de thorace loquitur auctor: ‘firmitudinis et operis eximii thorax, ut postea intuentibus apparuit, facile tela propulsabat.* Freinsk.

§ 34 *Sed equus ejus] Bucephalus. Plutarchus p. 699. plerosque tradere ait non extempio mortuum, sed postea sub vulnerum curatione. Onesicrito auctore, apud eundem Plutarchum, non vulneribus, sed senio confectus occidit. Cellarius.*

§ 36 *Imperi regnique] Tellierius ita distinguit, ut Imperii sit totius Indie, regni, partis quam Taxilis fratres tenebant. Arrian. lib. v. paulo aliter, non fratrem, sed ipsum Taxilem, veterem hostem, ab Alexandre missum esse, qui ditionem persuaderet, postea persuasum esse a Me-*

Delph. et Var. Clas.

roë, veterem amico, ut fugam sisteret. Cellar.

Proditoris] Alii, proditorem. Sed qui illud in fratrem. Taxilis conveniret? in ipsum potius: ergo proditoris repono, volentibus etiam MSS. quos postea inspexi. Freinsk.

Consortit in eum] Arrianus tamen jactu inani, quem effugit elatus equi perniciitate. Cellar.

§ 39 *Proculmberes jussit] De elephantorum indole, docilitate, &c. habes apud Plinium lib. viii. multis a principio capitibus, et Lipsium singulari Epistola 50. Cent. 1. Sed de Pori elephanto ex Plutarcho cap. 106. cognoscet. Rader. Multa de elephantis Nierenbergius. Item Bulenger. de Venat. Circi toto cap. 31. ubi miror inter plurima Ælianii loca me non reperire vii. 87. de Animal. ubi de Pori elephanto, idem quod Plutarchus tradit, adjiciteque semetipsum inclinasse, quasi diceret, sua sponte, non a magistro jussum, proculbuisse. Sed Curtio potius credam, sic enim edocebantur. Seneca Epist. lxxxv. 43. ‘Elephantum minimus Æthiops jubet subsidere in genua.’ Vide Marcil. ad Martial. 1. 17. Idem Ælian. iii. 46. similia fere, que de Pori elephanto Curtius, de alio Indico narrat, qui dominum suum protexerit, et labentem promuscidet susculetur. Freinsk.*

§ 41 *Quæ malum] Similiter fere Perseum percunctatur Æmilius Paulius apud Livium xlvi. 8. Freinsk.*

§ 43 *Rurus interrogatus] Plutarchus accuratis Alexandrum quæsiisse, quid sibi fieri vellet, quomodo tractari postularet: Porum βασιλεὺς respondisse: regie se scilicet velle tractari. Porro Alexandrum interrogasse, Ecquid amplius vellet: ille, Omnia, inquit, dixi, cum βασιλεὺς dixi. Egregie de hoc vere regio responsu disserit Themistius Orat. ix. Loccenius.*

Quid ipse] Avet, et audet animus

Q. Curt.

4 U

pro ipse, in se describere, nisi utrumque forsitan aliis videatur. Acidalius.

Quod hic dies] Plutarchus cap. 106. et de Ira Cobib. cap. 16. cum Arriano v. 2. 48. simpliciter tradit, rotatum ab Alexandro Porum respondisse, *Βασιλικῶς, regie, sen regaliter*, atque ‘in eo esse omnia.’ multo elegantior et urbanior est narratio Cnrtii. *Raderus.* Ego Curtio irascor, quod interpolaverit responsum Pori a Græcis relatum, quod et credibilius est, et admirandæ majestatis gravitatisque plenum. Egregie de eo disserentem Themistium vide Orat. IX. Freinsk.

§ 44 Monendo profecit] Sic apud Val. Max. III. 8. 8. ‘Mævius, quo vitam constantias contempnit, eo facilius impetravit.’ Plutarch. Lucullo cap. 28. ‘Pomponius, non obscurus vir, saucius captus est, atque ad Mithridatem vulneribus gravis pertractus. Quem ubi rogavit rex, an, si ipsum conservasset, amicos sibi esset futurus. Sane, inquit, si pacem cum pop. Romano feceris; sin secus, hostis. Cujus rex admiratus virtutem, nihil eum læsxit.’ Eximie Seneca ad Helviam 13. 7. ‘Qui adversus sœvisimos casus se extollit, et ea mala, quibus alii opprimuntur, evertit, ipsas miserias insularum loco habet: quando ita affecti sumus, ut nihil sequere magnam apud nos admirationem occupet, quam homo fortiter miser.’ De Q. Mucio Scævola notum ex Lilio II. 12. 5. Freinsk.

§ 45 Ampliore regno] Suffragatur Plutarchus cap. 107. ‘Adjecit liborum ibi populorum, quos subegit, regionem, in qua nationes quindecim, urbium non mediocrimum quinque milia, et vicos quamplurimos memorant fuisse.’ Arrianus v. 2. 48. ‘Aliam ei regionem vetere ampliorem adjecit.’ *Raderus.* Habuit Plutarchus in animo, quod teste Plinio VI. 17. 19. ‘Alexandri Magni comites in eo tractu Indiæ, quem subegerant, scripse-

runt quinque millia oppidorum fuisse, nullum Co minus, gentium ix.’ adjicit Strabo lib. xv. ‘regionem hanc totam ab Alexandro subactam, ac Poro esse traditam.’ Est autem quod in utroque corrigendum putem: gentium numerum in Plutarcho; nam in novem Plinius cum Strabone consentiunt; in Plinio, quod non satis determinate descripsit tractum eum Indiæ, lectoremque in hunc errorem inducat, in quo fortassis et ipse fuit, ut putet totum Indiæ tractum ab Alexandro domitum intelligi, cum ejus comites hunc modo intellexerint, qui inter Hydaspem et Hypanim est, ut diserte tradit Strabo; et juvat Arrianus v. 3. 14. Nam inter Indum et Hydaspem multum terrarum subegerat, quas Poro non tradidit. Corrigendum etiam Eustathius ad Dionys. vs. 1141. Freinsk.

§ 46 In hoste] Habet enim hoc virtus, ut mirentur eam et hostes. Alexander hic supra IV. 6. 26. ‘virtutis in hoste mirator’ prædicatur. Vibius Virius apud Livium XXVI. 13. 24. ‘Et ipsi virtutem mirabuntur hostes.’ Cicero in L. Pisonem cap. 32. ‘Habet hoc virtus, ut viros forteis species ejus et pulchritudo etiam in hoste posita delectet.’ Tale quid etiam Arrianus IV. 3. 31. ubi de voto Darii. Freinsk.

Quo maiores] Quo tempore, anno, estate Alexandri hæc perpetrata? Annum et anni tempus signavit Arrianus v. 2. 48. ‘Hujusmodi,’ inquit, ‘exitum habuit pugna Alexandri adversus Porum et Indos trans Hydaspen amnum colentes, Archonte Athenie Hegemone, mense Martio.’ At enim sup. num. 7. idem Arrian. de hoc ipso tempore, quo Hydaspen traxerit, sui immemor, ut videtur, scripsit, fuisse tum solstitium aestivum. Itaque anctori hæc concilianda relinquo et remitto. Diodor. XVII. 87. nonum hunc imperii annum Alexandri, et nonum et vigesimum sestatis, Chreme-

te Archonte Athenis, non Hegemone, πάτρον μικρός. Raderus. Consule Meur-
ut Arriannus, scripsit: cum Diodoro
facit ἀναγραφὴ Ολυμπίδων. ὉΔ. RH.
Χρύσης. Ἀλέξανδρος παρατέλει τὸν

LIBER IX.

CAP. 1. § 1 *Soli victimis*] Quasi Solis beneficio partes Orientis sibi essent aperte; unde et aras ad Hypasin fluvium positas inter alios Ἡλίῳ Ινδῷ, *Soli Indico*, dedicavit. Philostr. *Loccenius*. *Soli victimis cæsis*] ‘Cujus beneficio partes Orientis subegisset,’ Diodor. xvii. 89. Eodem pertinet elephantis Soli consecratus, ut ex Philostrato ii. 6. paullo supra narratam est. Apud eumdem ii. 15. legimus eum etiam aras, de quibus infra, *Soli Indico* inscripsisse. Quod fortasse ansam præbuerit fabulosis narrationibus de arbore solis fatidica. Freinsh.

Qui promtioribus animis reliqua belli munia obirent] Editiones, quo promtioribus animis reliqua belli munia obiret, quae nostris meliora esse, qui affirmanti credet, is mero meridie, si dixeris illi tenebras esse, credet. *Medius*.

Milites pro concione laudatos] Addubitat acutissimus J. Broukhusius ad Tibullum i. 1. 57. et putat Græcis ignotum fuisse hunc morem collaudandi et donandi milites pro concione; adeoque videndum monet, num ex vero hac scripserit Curtius. Certe Noster sibi constat, nam sic iterum x. 5. 10. ‘vigor ejus et vultus...fortes viros pro concione donantis (quod landationem involvit) occurribant oculis.’ An vero hoc adeo frequens et usitatum fuerit inter Græcos, ut de Romanis testatur Polyb. vi. 37. non facit ad reprehendendum Curtium,

qui tantum ad comitatem et liberalitatem Alexandri refert, qua in re suos Græcos auctores habuerit; nam sic attestatur et Arriannus de eodem ii. 12. Σὺν τῷ δυνάμει πάσῃ ἐπετεγμένῃ ἡ λαμπρότερα ἡ πόλεμον· καὶ λόγῳ τε ἐπεκόσμησεν δύοις τι διατρεψίς ἔργον ἐν τῇ μάχῃ ἡ αὐτὸς συνέκυρος εργασμένον, ἡ ἀκοῇ συμφωνούμενον ἔλαβε, καὶ χρημάτων ἐπιδόσει ἡ ἐκδόσουσα τῷ ἀξέι ἐτίμησε. *Snak.*

§ 2 *Ceteram*] Ego sic divinem: ceterum optimam prædam, cel. op. in ea re- gione manere, &c. repleturos. Freinsh. Et quidni ex consensu Mss. *Cetera optimam prædam?* Miror doctissimos commentatores hanc locutionem prætermissee, eamque intactam hoc loco reliquisse: nec dubito, quin vera sit scriptura codicum, quos vidimus, quibus consentiunt Pal. I. et Dan. *cetera optimam prædam*; eleganti et nervosa synthesi: non quod *cetera singulari numero minus sit usitatum*, quod nemo dixerit; sed quid hoc loco designet præ illo plurali, quod codices exhibent, non sentio. Sensus enim qui nunc est insipidus, hac distinctiōne fit ornatior et gustum movet. Illi similis locutio, quam habes vii. 4. 40. ‘Spolia hostium seu optimum belli decus.’ Item Noster vii. 11. ‘Præmium erit...talenta x.’ Florus ii. 10. 2. ‘Initia pugnæ prospera hosti fu- erunt, eademque exitii causa.’ Idem ii. 17. sic apud eumdem Cl. Græ- vius iv. 12. 26. legit, ‘Victor namque Drusus equos, pecora, torques eo-

rum, ipsosque, prædam divisit, et perdidit; ubi vulgo editur 'præda,' quod vix ullum habet sensum. Sic Virgil. Ecl. viii. 58. 'Omnia vel medium fi-ant mare.' Idem Æn. v. 110. 'sacri tripodes viridesque coronæ, Et palme pretium victoribus.' Iterum or- dine inverso Æn. v. 350. 'Clypeum adferri jussit Didymonis artes.' Cic. x. Fam. 4. 'Ne nostra mala suam putent occasionem.' Et que sunt istiusmodi infinita. Verum si juvat ser- vare literarum vestigia (que in nos- tri libris nulla erant) legi præstaret, cetera in prædam opimam; similisque esset formula Justini xi. 12. 'In pre- tium captivarum regnum omne, non pecuniam petit.' Sed ibi quoque summus Gronovius ex Mss. codd. ex- puxit illud in, et legit 'pretium reg- num,' ut melior sit lectio prior, que est ex Mss. Snak.

In ea regione] Forte, India ea reg- vel, Indis ea regions suminere. Hein- sius.

Repleturum] Leg. *repletum* iri, vel *repleturos*. Heinsius. Prius subjicit etiam Ms. Voss. 1. Snak.

§ 3 *Adfirmatio*] Qna ille in rebus quasi de se optatos pollicebatur exi- tus; et sic eleganter sumit pro asse- veratione; ut vii. 11. 36. 'Multa adfirmatione, animique pariter con- stantia.' Sic apud Plinium xxviii. 26. 'constantissima annalium adfir- matio.' Noster ix. 2. 8. 'Adfirmatio Pori... injecerat curam.' Et sic 'ad- firmare' apud Phædrum i. 17. 'non unum modo deberi dixit, verum ad- firmavit decem.' Idem iii. 3. 9. 'Ille autem adfirmat conjugem esse adul- teram.' Noster ix. 5. 28. Adde Cl. Burmann. ad Quintilian. Declam. xviii. Snak.

Ut cum totam Asiam] Seneca Pater Suasor. 1. Loccenius.

§ 4 *Serpentes]* 'Ad sedecim usque cubitorum longitudinem porrectos,' Diodor. xvii. 90. hoc est, quatuor et viginti pedes. Idem (Ælian. Hist.

An. xvii. 2. ex Clitarcho, et) Arrian. Ind. ii. 35. testatur, qui tamen addit etiam multo majores ex Indorum narratione reperiri. Sed quid hæc ad Strabonem lib. xv. qui ex Onesicrito refert in Abisari regione duos dracones nutritos, quorum alter 80. cubitos, alter 140. longitudine sequaret, qui ducentos decem pedes efficiunt. Adde Plinium viii. 14. 'Me- gasthenes scribit, in India serpentes in tantam magnitudinem adolescere, ut solidos hauriant cervos tauroisque. Metrodorus circa Rhindacum amnum in ponto, ut supervolantes, quamvis alte perniciterque, alites haustu raptae absorbeant. Nota est in Punicis bellis ad flumen Bagradam a Regulo Imperatore ballistis tormentisque, ut oppidum aliquod, expugnata ser- pens 120. pedum longitudinis: pellis ejus maxillæque usque ad bellum Nu- mantium duravere Romæ in tem- plo.' (Cur non addidit quo templo? an Capitolino? an rectius apud Obse- quentem cap. 29. legitur, 'in publico?' Vide et Florum II. 2. 20.) Polyhistor. cap. 55. de Indicis serpentibus: 'Enormitas in serpentibus tan- ta est, ut cervos, et animantium alia ad parem molem tota hanriant,' &c. Sed omnium narrations vincit Maximus Tyrius Dissertatione xxxviii. Taxiles Alexandro varia mira ostendit: 'In his animal erat maximum Baccho sacrum, cui victimas quotidi- ne Indi mactabant: hoc animal dra- co erat, qui jugera terræ quinque corpore sequaret.' Raderus. De dra- conibus et elephantis qnos illi ene- cent, Plinius viii. 11. et alii: eleganter au- tem Apuleius in Floridis. Apud Sci- ratas quoque serpentes maximos nasci tradit Ælian. Hist. Anim. xvi. 22. et ejusdem lib. cap. 39. de Abi- saris draconibus idem recenset, quod Strabo verbis modo relatis: unde constat Abisarem esse, qui apud Æ- lian. 'Aposisares' legitur, ut supra quoque monuimus: deinde falli inter-

pretem qui verba ταχὺς μὲν ἀλλὰ διδούσις, *sex et quadraginta cubitorum*; cum sicut centum quadraginta. Vide et Philostrat. II. 8. de Arcesine, qui Nostro Acesines. Freinsh.

§ 5 *Rarum cibū animalium*] Quod ne Indianam quidem generare supra VIII. 9. 17. quamquam falso dixerat. Aliibi tamen perrarum, in ipsa quoque India; raro etiam aliunde advectum in alias regiones, sicut vel Pompeii ludis, ut Plinius resert N. H. VIII. 20. vel, ut habet Dio lib. LI. p. 460. Augusti triumpho Aegyptiaco primum Romam visum fuit. Cellar.

Erat] Malim errant. Freinsh.

Belaū eis inditum a Græcis] Vide hic insignem membranarum impudicitiam, quæ postulent sibi credi, Rhinocerotes non a Græcis hoc nomen accepisse, sed ab ipsis India, et suadent scribendum, ceterum hoc nomen belua inditum a Græci sermonis ignariis, aliud lingua sua usurpat; sed frustra sunt, nemo credit. Modius. Leg. aliud Indi sua lingua usurpat. Heinsius. Num variant codices, nonnulli *eis*, alii *cjus* omittunt; quidam Græci scribunt, depravatae lectionis merito suspicionem movent. An non legi posset, *Hoc nomen belua ab his (Macedonibus) inditum; Græci sermonis ignari aliud sua lingua usurpat?* Snak.

§ 6 *Duabus urbibus*] Nicæa et Bucephala. Arrian. lib. V. Cellar.

In utraque fluminis ripa] Fluvii Hydaspis, in cuius citeriore ripa Nicæam, in ulteriore Bucephalam locant. Ptolemeus autem VII. 1. facit Bucephalam citeriorem. Acesini, quod flumen ultra Hydaspem est, has urbes apponit Diodor. XVII. 96. quem videtur infra Curtius cap. 8. 23. secutus esse. Cellar.

Coronis] Sic etiam postea Nearcum et Leonnatum aureis coronis coronavit, Arrian. Ind. VI. 18. Freinshemius.

Mille aureis] Quos eamdem summam confidere scribit Scaliger, quam

supra VIII. 6. 19. ‘quinquaginta sextertia.’ Freinsh.

In amicitia] Editiones, quem in militia obtinebant, aut navatae opera honos est habitus, posteriora optime; scribendum enim, ceteris quoque pro portione, aut gradu, quem in amicitia obtinebant, aut navatae opera honos est habitus. Modius. Ex aliis editionibus sic inserit et emendat Modius: mihi inserenda quidem olim ista videbantur omnino, sed non illo loco. Neque nunc de insertione muto, de loco tamen nihil turbo. Nam sermonem ita tunc struebam, ut conjungerentur proportione navatae opera. Itaque duplex existebat ordo, et poterant vel precedere ista, pro gradu quem in amicitia obtinebant, vel eadem sequi: de quibus utrum melius, non statuebam; utrumque bonum arbitrabar. Alia nunc sententia sedet, absesse minimam literam, qua restituta sub eo quo vulgo leguntur ordine, praecclare sit locus restitutus. Scribo, ceteris quoque pro portione aut gradus, quem, &c. exaudies sc. et opera et gradus portionem. Acidalius. Ex emendatione Acidalli sic edidit Raderus; alii, gradu, hand recte. Freinsh.

§ 7 *Per legatos*] Nihil de hac priore legatione apud historicos reperire licet, quam infructuosam fuisse aut dolosam oportet, quia post illam auxilio venit, sero quamvis, regi Porro contra Alexandrum. Cellar.

Corpus suum dedere] Debere membranae, et ita etiam lib. IV. quo loco est, ‘Rhodii urbem suam portusque dedebant Alexandro,’ referebant ille, et quedam editiones, debebant; male. Modius.

§ 8 *Ad se venturam*] De Abisare non prosequitur Curtius, quid postea acciderit; nec enim si hæc fuissent ita acta, distulisset in enī movere Alexander. Quod cum non eveniret, verior omnino mihi videtur Arrian. V. 428. narratio: Abisarem per legatos excusasse valetudinem, A-

lexandrum excusationem accepisse.
Freinsh.

Poro amne] Excusi libri, *Poro amneque superato*, quæ lectio ab iis procul dubio manavit, qui amnem etiam hoc nomine in India esse ignorabant. *Modius.* *Poro amneque]* Sic omnes editiones Modianis antiquiores habent, quæ lectio, inquit Modius, ab iis procul dubio manavit, qui amnem etiam hoc nomine in India ignorabant. Sed velim discere ex Modio, apud quem Geographum, aut historicum, aut scriptorem, amnem Porum legerit. Ptolemæus quidem ‘*Porvaros’* Indiæ populos landat, sed de ipso flumine Poro nulla apud ipsum vox, nisi dicas *Porvaros* a Poro amne derivari. In chirographo Constantiensi *Poro amne superato* scriptum est, quomodo legit etiam in suis MSS. Modius, et edidit. Si *Porus* amnis non fuit, quæro, quem amnem victo Poro superavit, cum ante conflictum Hydaspen, ad quem castra habebat *Porus*, trajecisset, *Pori* autem nulla præ facta sit mentio? sequor ergo Modium, quod in meliorem rei cognitionem veniam. *Raderus.* Multa mihi succurrunt, stabiliendo huic loco, vel subvertendo. Possit enim dicere, Curtium reliquam Alexandri expeditionem relatarum repetuisse illa, *Poro amneque* (*Hydaspe*) *superato*, ut sciretur, quo porro fuerit profectus. Sed magis est, ut de Acesine transmisso hic agat. Nam inter Hydaspen et Hyaroten, de quo mox num. 13. Acesinem esse constat. ex Strabone. Quin et diserte Arrian. v. 3. 8. narrat, eum hoc tempore Acesinem transvisisse. Fortassis igitur scriendum, *Hinc Poro Acesineque superato*; notandum enim, Curtium in his postremis libris valde proferare; quædam magna negotia omnino prætermittere, alia leviter attingere: quod hic quoque factum puto, et expeditionem in alterum Porum, illius magni nepotem, cuius

præter Arrianum etiam Strabo meminit, verbo signatam. Eodem enim tempore Acesinem transmisit, istique Poro arma intulit. Arrianum inspicere, qui tamen cum Strabone illi Poro regionem intra Hyaroten et Hypasin tribuit. Nec tamen absurdum eum ad Acesinen quoque imperasse: videtur utique vicinus alteri Pore fuisse. Freinsh. *Poro amneque]* Quidam libri, *Poro amne superato*; sed nusquam amnis hujus nominis adparat. Aliis *Porus* rex est, et *amnis* Hydaspes, vel Acesines, ut *superandi* verbum semel positum distincte significet, vincere regem et trahicere fluvium. In his quidam *Acesine* pro *amne* substituunt. Quod vero dura verbi semel positi in tam diverso sensu accommodatio est, Tellierius suspicatur, excidisse aliiquid inter voces *Poro* et *amne*, quod forte hunc in sensu suppleri possit: *hinc Poro* comite movit ad Acesinem, *amneque superato*. Nam comitem Porum habuisse ex cap. 3. 5. constat. *Cellar.* *Poro amneque]* Lege *Hinc poro amne superato*, vel *Cum Poro amne superato*. Heinsius. Quæ ad hunc locum Cl. Freinsheimius de nimia Curtii in extremis libris properatione, et inde conflatis omissionibus notanda monuit, non fugerunt perspicacissimum in his Cl. Clericum; sed avidissime arripuit, eoque testimonio inclemtem suam adornavit sententiam. Judic. de Cnrt. cap. 5. § 15. Sane locus est vexatissimus, et videtur vero propior Freinsheimiana interpretatio: nam etiamsi inter hæc, quæ gesta sunt interea, tempus et locus intercesserint, Curtius tamen in hac de Poro victoria describenda occupatus, ad alia transiturus, conjungit, quasi ea, quæ interim acciderint, tanti non essent, dum grandiora animo ejus obversabantur. Verum difficultatem illam significationis, quam adfert Tellierius, sane non adseqnor; ac si ‘non satis apte idem verbum super-

andi simul et semel de Poro deque fluvio dicatur, sensu admodum dissimili, nimirumque violenta accommodazione.' Nihil sane optimis scriptoribus usitatus, et elegantiam potius quam *οὐρανός* adscribendum; adeoque ut in iis sibi placuisse poëtae videantur. sic saepe apud castigatissimum Maronem 'tendere cum voce ad sidera palmas.' Et infinita talia apud Ovid. si alia desideras exempla, Sanctius et consummatissimus Perizonius explebit ad Minervam iv. 8. unum addam ex Nostro ejusdem verbi eodem utriusque significationis *χειρωματι*. iv. 9. 22. 'Sic Granicum tot millibus equinum peditumque in ulteriore stantibus ripa superavit; sic angustia in Cilicia callibns tantam multititudinem hostium.' *Snak.*

§ 9 *Arboribus umbrosa*] De mirandis his circa Acesinem et Hyarotim arboribus Strabo lib. xv. ex Aristobulo tradit tantæ magnitudinis esse, θύεται δέ τοι δένθρο μεσημβρίεν σκιαζούσαντας τερρήκοντα. Ut sub una arbore quinquaginta equites meridiari possent. *Cellarius.*

§ 10 *Plerique*] Forte plerisque. *Heinsius.*

In humum rursus] In uxum membranae, non recte. *Modius.*

§ 12 *Ab incolis remedium oblatum*] Radix quedam, teste Diodoro. Prius vero quam remedium illud repertum, lectos ab arboribus suspensos Macedones habuerunt, in iisque a serpentum insultu tuti jacuerunt. *Locceni.*

§ 13 *Hyaroten*] *Hydraoten* Arrianus v. 3. 13. appellat, *Hyarotidem* Geograph. lib. xv. *Raderus*. *Hyarotim*] Ita veteres Curtii libri vocant hoc nomen, et Strabo lib. I. *Τάπορυ*. Recentius editi, *Hydraoten*, que ex Ariano petita appellatio est. Misceatur Acesini, snumque nomen amittit. Arrian. lib. iv. Strabo cap. 1. *Cellar.*

Agrestium pavonum] Horum ico-

nismum spectabis apud Ulysem Aldrovandum lib. xx. Ornithol. Græcis *τρῶς ἄρπιον* vocatur, Latinis recentioribus *canellus*, Aristotelii *αἰγάλεος*, vulgo *cappella*. 'Avis est pulchra, columbina magnitudine, cristato capite, ut pavo, in collo viridi colore et lucente, reliquo corpore varia,' &c. Plura Ornithologus et Bellonius cogniti sunt juvendi; sed haec nobis satis. *Raderus.*

§ 14 *Oppositum erat*] *Positum erat* vulgo. *Modius*. Pimprama nomine, secundis castris ab Hyarote fluvio. Arrian. lib. v. *Cellar.*

Ad urbem magnam] Cui 'Sangala' nomen, in gente Cathæorum, Arrian. lib. v. et Polyæn. iv. 3. 30. *Freinshemius.*

Ut in ea regione] Ex hoc loco, et mente politissimi Nic. Heinsii eleganter hujus conjunctionis usum Præstantissimus J. G. Gravins adseruit Floro III. 3. 1. *Snak.*

§ 15 *Tela aliis hastæ*] Hoc boni viri, egentes correctore correctores, sic interpolaverant: *aliis tela, aliis hastæ, aliis secures erant*; mirum, ni, ut ille nescio quis, ter cerebrum helleboro purgauit, qui tam acuti sint. *Modius*. Credo legendum ex MSS. *tela aliis hastæ, aliis secures erant*: pro quolibet armorum, quibus hostis petitur, genere tela ponit notum est. *Freinsh.*

§ 16 *Incondito agmine*] Auxilia editiones, quod minus convenit. *Modius.*

§ 17 *Jussit incidi*] Desunt opinor duo triave hic verba, vel fortasse unica vox rex; nec enim bene oratio haec cum superioribus aliquot versibus conjungitur. Quis enim jussit incidi? Alexander certe; sed is ubi est in proximis versibus, ubi quid hostes, quid ipsi Macedones egerint narratur? legerim ergo, interjecta unica vox rex, *Et rex vincula*, &c. *Raderus*. *Raderus* inserta vox legit, *Et rex vincula quis conserua erant* jussit incidi; nec enim aliter cohære-

re orationem: probo, nisi quod ejus vice expungendam credo particulam et, quæ videtur ejus locum occupasse: *fodere ceperunt. Rex vincula, &c.* Et tamen auctores interdum diligentiam hanc connectendi prætermittunt, evidētia sensus et judicio lectorum sati confisi. Præbet exemplum ejns rei Catilina Sallustii cap. penultimo. Freinsk.

§ 18 *Scaliū undique admotis]* Arrian. v. 8. 27. paullo copiosius, Indos prælio fusos de fuga cogitasse: Alexandrum id præsentientem duplice vallo oppidum cinxisse, præterquam quæ stagnum obstabat: ea parte erumpentes a Ptolemæo, qui ibi præsidebat, cum clade rejectos: cum etiam currus priore pugna captos ad impediendam fugam transversos collocasset: "Ινα πολλὰ ἐν νυκτὶ τὰ ἄκρα φάγησαι τοῖς φεύγουσιν. Quo plures per noctem fugientibus difficultates apparerent. Hunc enim horum verborum sensum esse putem; non, Ut a fugientibus per noctem cerni non possent. Eodem numero, est antem ex divisione nostra 29. pro συνῆσαι, lego συνῆσαι. Freinsk.

Invictum exercitum, et Deorum] Qui Deum scribunt, tamen accipient Deorum: non enim ad regem solum trahes, qui se Deum ferehat, et ferebatur; credi volebat Deus, et a barbarorum plurimis credebatur. Exercitum Deorum capies, et tueberis alio gemino loco, qui inferius hoc ipso loco: 'Deorum exercitum, et alium Liberum Patrem adventare credeant.' Acidalius.

§ 21 *Deditioni imminebant]* Id est, omnem occasionem dedendi se captabant; usus verbi Nostro perquam familiaris. v. 11. 2. 'occasione imminens.' Et hoc sensu vi. 6. 21. 'quamquam Besso imminens.' iv. 8. 24. 'imminens Dario.' Adde Indicem. Snak.

§ 22 *Ad proximam urbem]* Hæc urbs dicta est 'Pæta,' auctor Polyæ-

nus, qui eam maximam ac populosam fuisse lib. iv. Strateg. refert. Ad quam cum Alexander venisset, obsides ante aciem collocavit, senes, pueros, mulieres. Illi cum e muris suos gentiles agnoverint, et Alexandri humanitatem conspexissent, portas aperuerunt. Ea fama statim discurrens Indos persuasit, ut sua sponte Alexandrum acciperent. *Popma.* *Ad proximam urbem]* Quam necio unde expiscatus sit interpres Polyæni iv. 8. 30. 'Pætam' fuisse vocatam; nisi forte pro τρίτην πόλιν legebat τρίτην corrupte. Narrat enim Alexandrum, Sangalis dirutis, cum aevitiae fama apud barbaros laboraret, eamque amoliri cuperet, aliam deinceps urbem occupasse; cives benigne habuisse; obsidibusque acceptis, τρίτην πόλιν, ad tertiam urbem, movisse: ante eam obsides ostendisse clementiæ suæ argumentum, eoque illos quoque hostes ad deditiōnem compulisse. Freinsk.

§ 23 *Vocaverunt]* Sic scripsi, cum in vulgatis libris legeretur *contocaverunt*; in membranis, *collocaverunt*. Modius. Leg. illico vocaverunt. Heinlius. Hanc nob. Heinpii de hoc loco opinionem probat, ipsius nomine repetit, confirmat et pluribus adstruit eruditissimus Grævius ad Florum II. 11. 1. *Snak.*

Ceterasque] An ceteras quoque, ut supra VIII. 13. 3. Freinsk.

Deditas] Membrane omnes, domitas. Modius.

§ 24 *Sophitis]* Straboni lib. xv. Diodoro xvii. 91. et Arriano vi. 1. 7. est Σωφίης. Radero videtur Curtius ad σοφίαν respiciens, immunitato paullisper nomine, pro Sopithe Sophiten dixisse. Ego Curtium ejus acuminis capacem fuisse non existimo. Freinsk.

Ut Barbari] Editiones, gens (*ut barbari credebant*). Ite quo digni cum ventro credebant fungi. Modius. Malo ut in barbaris. Heinlius.

Sapientia excellit] Cujus specimen habes apud Plutarch. cap. 112. de decem Gymnosophistis, quibus quæstiones proposita Alexander. Idem narrat Clemens Alex. lib. vi. Stromatum. Freinsk.

§ 26 *Genitos liberos*] Multa de hoc more, et similibus aliarum gentium, imprimis de expositione infantum, Lipeius in Epist. ad Belgas 1. 85. quem consule. Dempster. ad Rosin. Contra Lex erat Thebanorum, vero iudicio Æliani 11. 7. ‘rectissime et humanissime,’ ut illis temporibus, ‘posita, Ne civi Thebano liceat infan- tem exponere, neque in solitudinem abjicere, capitio supplicio constituto.’ Idem de Aboriginibus tradit Dionys. 1. 16. 4. Κρίνων γὰρ οὐδέποτε τῶν δεύ- τρων ἡγίων, οὐδέποτε θλαυτοῖς τῷδε τοθύμευοι. Tacit. Hist. v. 5. 6. de Ju- dæis ‘necare quemquam ex agnatis nefas.’ Et de Morib. German. ‘Nu- merum liberorum finire, aut quem- quam ex agnatis necare, flagitium babetur.’ Freinsk.

Si quos insignes] Iterum editiones, si quos *segnes*; male: *insignis* interpre- tatur *vetus glossarium ἐπίσημος*. Vide Festum. *Modius*. *Insignes*] Hoc est, inusitato nature de honestamento no- tables, ut exponit Gebhard. Cre- pund. 1. 5. ubi locum hunc ita a Mo- dio dicit divine emendatum, firmat- que aliis locis, et imprimis illo Suetoni Aug. 38. 6. ‘Senio vel aliqua corporis labe insignibus.’ *Glossa*, *Insignis ἐπίσημος*, ut apud Matthæum 27. 16. de Barabba. Sic fere apud Livium vi. 1. 15. Alliensis dies ‘insignis rei nulli publice pri- vatimque agendum.’ Veram etiam hanc videri lectionem res ipsa, et collata aliorum populorum instituta faciunt. Romulus apud Dionys. lib. i. lege sanxit, ‘nihil quod natum eset occidere ante trienni tempus, nisi aliquid mutilum, aut monstrosum statim a partu eset.’ Seneca de Ira 1. 15. 2. ‘Portentosos fœtus extin-

guimus; liberos quoque, si debiles monstrioso editi sunt, abjicimus.’ Alter Seneca Controvers. 33. ‘Nas- cuntur quidam aliqua parte corporis multati, infirmi, et in nullam spem idonei: quos parentes sui projiciunt magis, quam exponunt. Aliqui etiam vernulas, aut omne infausto editos, aut corpore invalidos, abjiciunt.’ Res et vox usurpata Curtio exstat etiam in xii. Tabulis, quo fortassis ille respexit: ‘Pater insignem ad deformitatem puerum cito necato.’ Freinsk. Similem errorem, quo ‘seg- nes’ pro ‘insignes’ obtruduntur, dispinxit in Hieronymo J. Fr. Gro- novius in Observationibus Ecclesiast. cap. 19. et illustrans exemplis hunc Curtii locum adserit, in quo tamen, hanc quaquam Curtio indignum fore judicat, si qui vetere libri arbitria pro arbitrio haberent: non parentum arbitria tollunt aliquid, sed eorum, &c. Snak.

Inutilis notaverunt] Ita concepta erat vocis *inutilis* in membranis scrip- tura, ut potius pro ea *mutilos* reponendum videretur. Sed nihil muto; prius enim rei non male convenit, et erat in editis omnibus. *Modius*.

§ 26 *Nobilitate conjunctis*] Non re- jicio; magis tamen credo, Curtium scripsisse *conjuncti*, literamque s ad- junctam esse ex sequenti *sed*. Scheff.

Electa corporum specie] Cicero pro Deiotaro, ‘Sed misit ex iis, quos habuit electos.’ Snak.

Deseruerint urbem, an fraude se oc- culerent?] Sic Galli ad Romanam expug- nandam appropinquantes, ‘apertam urbem primo trepidi, ne quis subes- set dolus, invadunt;’ ut inquit Florus 1. 18. 14. et sic apud Justinum xxv. 2. ‘Galli, ubi omnia vacantia, nec sine defensoribus modo, verum etiam sine custodibus vident, non fu- gam hostium, sed dolum arbitraentes diu intrare portas timuerunt:’ nam et dolus hostium hic Alexandro prope fatalis fuit. vide Nostrum ix. 4.

25. et ibid. cap. 5. Justinum XII. 9.
5. *Idem.*

§ 28 *Eminens]* Quatuor cubitorum
facit Diodor. xvii. 91. adde supra ad
viii. 14. 13. *Freinsh.*

§ 29 *Inseruerat gemmas]* Locum
hunc de aureis gummatis calceo-
mentis, similibus exemplis explicant
Bulenger. de Imp. Rom. ii. 7. et im-
primis Robenius ii. 14. qnibus adde
Martial. XII. 49. ‘Calcatnsque tuo
sue pede lucet onyx.’ Cyprian. de
Habitu Virg. ‘sint a compedibus au-
reis pedes liberi.’ Sener. de Benef.
ii. 12. ‘Socculum auratum, imo au-
reum margaritis distinctum, ostende-
re enim (Caligulam) voluisse,’ &c.
Plinius xxxvii. 2. 4. Caius Prin-
ceps, ‘super omnia muliebria, soccu-
los induebat margaritis.’ Tertullian.
de Cultu Feminar. ii. 10. ‘Grana
nescio quæ (margaritas intelligit)
quæ plane Partii peronibus quoque
suis bullarum vice inserunt.’ *Freinsh.*

§ 30 *Ex auribus]* Supra viii. 9. 21.
ad Martial. xi. 50. ‘Gemma vel a
digito, vel cadit aure lapis.’ Plin. ix.
36. 21. de unionibus Cleopatræ: ‘Ge-
rebat auribus cum maxime singulare
illud, et vere unicum naturæ opus.’
Ad cuius imitationem apud Horat.
ii. Sat. 3. ‘Filius Æsopi detractam
ex aure Metellæ, Scilicet ut decies
solidum exsorberet, aceto Diluit in-
signiū baccam.’ Ovid. Met. x. 265.
‘Aure leves baccæ; redimicula pec-
tore peudent.’ Juvenal. Sat. vi. 459.
‘Auribus extensis magnos commisit
elenchos.’ Seneca de Beata Vita 17.
3. ‘Quare uxor tua locupletis domus
censem auribus gerit?’ Hieronym.
ad Demetriadem: ‘Ut taceam de
inaurium pretiis, candore margarita-
rum, rubri maris profunda testan-
tium, smaragdorum virore, cerannio-
rum flammis, hyacinthorum pelago;
ad quæ ardent et insanient studia
matronarum.’ Silius XII. 229. ‘miro
candoris honore Lucet in aure lapis
rubris adactus ab undis.’ Sed piget

omnium adpingere verba: ipse in-
spicere poteris Hieronymi Epist. 10.
et de instit. filiæ ad Lætam; Cyprian.
de Hab. Virgin. Laërt. in Xenophon-
te, Lucilium; i. xxvi. de auro et
arg. leg. Petronius: ‘pertunde au-
res, ut imitemur Arabes.’ Vide eti-
am quæ notavit Dempster. ad Anti-
quit. Rom. Rosini i. 20. *Freinsh.*

Candore et magn.] Vulgo, *colore et*
magn. verum vera est hercle nostra
lectio. *Modius.]* Alii, *colore*; sed illud rectum; nam margaritas
intelligit, quorum præcipuas inter do-
tes candor: nec moveare quod lapil-
los ait. Sic enim in citato modo Silius
versu describi vides uniones. De can-
didissimo unione, quem Justinianus
centum auri libris licitatus est, miram
narrationem apud Cedrenum vide.
Freinsh.

Berylli] De his Solinus cap. 55.
‘Berylios in sexangulas formas Indi
atterunt, ut hebetem coloris lenita-
tem angulorum repercussu excitant
ad vigorem. Beryllorum genus dividi-
tur in speciem multifariam,’ &c.
Vide et Plinium xxxvii. 6. 27. Pe-
riegetes vs. 1012. etiam in Babylonia
ex ophite lapide nasci canit: ad quem
locum plura Eustathius. *Raderus.*

Sospes] Non intelligo: quid si *sos+
pites*, ut ad se, liberosque, et gentem
referat? *Freinsh.* Vulgo *sospes*, ut
ad Alexandrum referatur, incongru-
ente sensu; aptius *sospites* pluraliter,
ad se liberosque; et hoc quidem ex
mente et ingenio Freinshemii, quem
secutus est Tellierius. Blancardus
autem suspicatur legendum esse ut
sospes riberet, ad Arrian. p. 380. *Cel-
lar.* Forte *sospites* vel *Sophites*, et
tum dele τὸ ut. Heinsius.

§ 31 *Canes]* Adi Geographum lib.
xv. Diod. Sic. xvii. 92. Ælian. de
Anim. viii. 1. optime hæc descri-
bentem, Plinium viii. 40. Solin. cap.
25. *Raderus.* Vide et Pollucem v. 6.
Ælian. iv. 19. Ctesiam apud Photium,
Plutarch. de Solertia Animal. cap.

35. ubi πρὸς Ἀλέξανδρον, valet, apud Alexandrum. Insigni robore canis Molossorum regi fuit, ex quo Cerberum suum confixere poëtae, qui Pirithoum laceravit: sive potius Palæophato credendum, Geryonis fuisse. Alyattes Lydus Cimmerios ex Asia exigit canum anxiilio, ut in adjunctis ad Eusebium legimus, et in Polyæni Strateg. VII. 2. Similia exempla vide apud Lips. in Epist. ad Belgas 1. 44. ubi multa egregia de canibus: item Camerar. Subcisi. 1. 24. et Patric. de Institut. Regis 3. 6. De iis etiam venatici poëtae: ex quibus Gratii versus 291. &c. sic scribi velim: ‘Jamque illum impatiens æquæ vehementia sortis Extulit, affectat materna regna sub alvo: Ubera tota tenet: stat tergo liber aperto,’ &c. Canes autem eos Indicos ex cane et tygride nasci Diodor. xvii. 92. et Ælian. Hist. Anim. VIII. 1. 1. tradiderunt. Sic ex lupis canes Gallorum generari, Patricius scribit. In provincia Gingui Cathæsi finitima hoc genus canes reperiri testatur Paulus Venetus II. 49. ‘Ut duo canes et vir sagittarius eqno insidens leonem sternant.’ Freinsh.

§ 32 *In conspectu*] Ex cod. Danielis lego, in *consepto*. Freinsh.

Unus canis] Unus, quod in excensis libris erat, mntavi in *unius*, postulante id, ut mihi videbatur, sententia. Modius.

§ 33 *Moribundus*] An *moribundos*? ut apud Florum ‘moribundæ manus.’ Freinsh.

§ 34 *Plura transcribo*] Dignus animadversione locus; cui parallelus in Pausanias lib. vi. ubi de Oibota: ‘Ea quidem, quæ vulgarint hac de re Græci, necesse habui commemorare; credere vero omnia nulla me res cogit.’ Sueton. Cland. 1. 15. ‘Quod equidem magis, ne prætermitterem, retuli, quam quia verum aut verisimile putem.’ Sic Tacitus IV. 10. 1. cum ‘in tradenda morte Drusi, quæ

plurimis maximeque fidis anctoribus memorata sunt, retinisset, non omittit eorumdem temporum rumorem.’ Et II. 50. 3. ‘Ut conquerere fabulosa, et fictis oblectare legentium animos, procul gravitate cœpti operis credit; ita vulgaris traditisque demere fidem non audet.’ Herodot. III. 9. ‘Ex iis, quæ narrantur, hoc quod dixi proprius fidem est; tamen id qnoqne, qnod minnus credibile est, quandoquidem refertur, commemorare debeo.’ Et lib. VII. ‘Ἐγὼ δὲ δηλῶ λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαι γε μὴ οὐ παπάκασιν δηλῶ. Dio lib. LIV. de Augusto: ‘Accipio etiam, ex oraculo quodam, aut somnio, quotannis certa die argenti nonnihil ab accendentibus quasi emendicantem accepisse: id si quis credendum non pntet, tamen ita traditum est.’ Ælian. de Hist. Anim. XVII. 14. ‘Eudoxus ait (cui ego hac in re fidem non habeo, alios non prohibeo) se, cum Herculis columnas superasset, aves quadam in stagnis (sen lacibus) vidisse, bubus majores; quod etsi mihi, nt dixi, non verisimile, omittere nolni: & δὲ οὖτις ἡκουσα, οὐκ ἀληγόνα.’ Sic Buchananus, narrato Jo. Cameroni Glascue Episcopi exitu: ‘Hoc tam perspicuum divinæ ultiōnis exemplum, ut neque temere affirmare, nec refellere est animus; ita cum ab aliis sit proditum, et constanti rumore pervulgatum, omittere visum non est.’ Quos aspexisse credibile Tuberonem lib. I. Hist. de temporibus suis: ‘Nec equidem hæc scriptis inserui, ac si ambigerem, sine astu Jani Pontificis, &c. sed ne quid ex his, quæ tunc fama ferebantur, consulta videar subdnxisse.’ Opera tamen historias scriptoribus danda, ne in illos merito torqueatur illud Seneca Nat. Quæst. IV. 3. 1. ‘Historici, cum multa mentiti sunt ad arbitrium suum, unam aliquam rem nolunt spondere; sed adjiciunt, Penes auctores files erit.’ Freinsh. Equidem plura transscribo, quam credo] Quid

potest elegantius dici, quid rectius? neque ignoravit V. Cl. haec illius verba, verum 'frequentius hoc dictum oportuit' ait Judicij de Curtio p. 588. Id vero putidum foret, et ineptum, toties eadem repetere, nec satis habere, semel ea vel bis monuisse. Sed et nescimus, quid fecerit in duobus prioribus libris, qui intercidernit, et maxime in præfatione operis, ubi talia præcipue moneri solent. Qnini refutat etiam ix. 5. 21. Clitarchum et Timagenem, de Ptolemæo narrantes ea, a quibus ipse tamen Ptolemæus se absuisse tradiderit, licet si adsuisset ad ejus id pertinuisse gloriam: atque addit tunc hanc querelam: 'Tanta componentium vetusta rerum monumenta vel securitas, vel par huic vitium credulitas.' Ex quibus manifestum, non ita credibile fuisse, ut omnia temere recipere, immo vero excusasse eum, et secutum maxime historicos fide dignissimos, id est, viros illustres; qui ipsi rebus gerendis partim interfuerunt, partim præfuerunt, ut fuit ille Ptolemæus Lagi F. postea rex Ægypti. Sequitur jam ex his, inique prorsus accusari Curtium, quando ea refert, quæ accepit a suis auctoribus, qui, vel inter quos certe, tales fuerunt, quales modo commemoravi. Et in hunc censem referenda sunt, quæ Vir Cl. in cap. 8. et 6. Judicij sui contulit; ubi sapius ait Vir Doctus debuisse Curtium significare, se non credere istis. Ille vero satis habuit, semel, aut bis in universum monere lectors, se non omnia, quæ transcribat, credere, ratus haud dubie, hoc ubique repetere, anxiæ fore et putidæ diligentiae, quæ multum haberet ostentationis. Perizon. *Curt.* *Vind.* p. 118.

Subducere] Neque hic mutandum subducere: subducere est ut subtrahere lib. vi. 'aliis nominatis me unum subtrahebat.' *Acidalius.*

§ 35 *Hypasinus*] Ptolemæus, Plinius

vi. 17. 23. Curtius hoc loco, et Arianius *Hypasinus* vocant: at Strabo lib. xv. Dionysius Afer vs. 1144. Martianus Capella, Solinus capite 52. et alii, *Hypasim*. Plinius iv. 12. 77. jam suo tempore hanc controversiam inter scriptores fuisse tradit, vehementerque eos errasse, qui Hypasim in parte Asiæ prodidere. In India autem supra flumen Hypasin solstitii die medio nullam umbram jaci Onesicritus refert, ut idem Plinius ii. 73. auctor est. *Popma*. Arianius v. 4. 27. et Philostratus *Hypasinus* appellant. Adde Salmas. ad Solin. p. 556. *Freinak*.

§ 36 *Phegelis*] Mire variatur in regis bujus nomine. *Phegelis* hic, vulgo *Phegelas*; apud Diodorum *Phegeus* scribitur: sed ille, quoquamque nomine, recte dicitur apud Alexandrum substitisse? potius apud illum Alexander, quippe hoopes in ejus regno. distinctionem muta leviter, et rem optime compones. 'Phegelis erat gentis proximæ rex, qui popularibus suis colere agros, ut adsueverant, jussit, Alexandro cum donis occurrit, nihil quod imperaret, detectans. Bi-duum apud eum substitit rex: tertio die amnum superare decrevit.' Si me minnas, at Diodorum audi, qui penitus persuadebit: Αὗτος δὲ εἰς τὴν Φηγάδων δυναστείαν ἀμβαλλὼν, καὶ τὰν ἐγχειρὸν ἀσμένως τὴν τῶν Μακεδόνων παρουσίαν προσδεξαμένων, καὶ τοῦ Φηγάδων μετὰ δέρων πολλῶν ἀπαρήσαστος, τὴν τὲ βασιλείαν ἔχει συνεχόμενη, καὶ ξυνισθεῖς μετὰ τῆς δυνάμεως ἐν δύο ἡμέρας λαμπτῶν, ἐν τῷ τὸν Γάφαιον ποταμὸν προῆγεν. *Acidalius*. Rutgers. Var. Lect. vi. 14. in aliis exemplaribus repererat *Phegelis*. Id si verum, inquit, ejus principis nomen est, non video quomodo Curtius Orbili seralam effugiat iis verbis, *Percontatus* igitur *Phegela*. A *Phegelis* enim non nisi *Phegeli* et *Phegelida* declinari potest. Ego scribendum puto, *Phegel*, is erat gentis proximæ rex, δη-

Apud Diodorum quoque xvii. 98. quo loco abr̄ēs δὲ εἰς τὴν Φρύγην διωστελῶ διμολλῶ legitur, Φρύγιος legendum videtur: quidam tamen MSS. etiam apud Curtium habent *Phœgas*; et seq. cap. in quarto casu, *Phœgas*. Nec utris credendum, facile dixeris: nisi quod potius Curtium e Diodoro emendandum arbitror. Indicem vide. Freinsk.

CAP. II. § 1 *Bidum*] Ab hac voce caput orsus sum, verissimam Acidali distinctionem sequutus. Nam vulgata dicebat Indum apud Alexandrum substitisse, quod contra gestum, præter rationis conjecturam, etiam Diodorus XVII. 98. aperte docet. Freinsk.

Transitu difficilem] Membranæ, *transitum difficilem*. Modius.

§ 3 *Gangem maximum*] Arrianus v. 1. 15. ‘Indus omnium Asiarum atque Europa fluviorum maximus est, præter Gangem.’ Idem Indic. 1. 10. ‘Ex duobus maximis fluminibus Gangæ atque Indo, Megasthenes Gangem Indo longe majorem esse scribit. Idem sentiunt alii omnes, qui Gangis mentionem in scriptis suis faciunt.’ Strabo lib. xv. Gangem omnium fluminum maximum, secundum Indum, tertium Istrum, quartum Nilum consensu tradi scribit. Diodorus XVII. 93. ‘latitudinem ei stadiorum XXXII.’ tribuit: ‘profunditatem tantam, ut omnia per Indianum flumina saperet.’ Eamdem latitudinem, profunditatem vero centum orgyiarum adscribit ei Plutarch. Alex. cap. 108. Plinius vi. 17. 20. ‘Proditur, Alexandrum nullo die minus stadia sexcenta navigasse in Indo, nec potuisse ante menses quinque enavigare, adjectis paucis diebus: et tamen minorem Gangæ esse constat.’ Gangis igitur oblitus erat Cicero de Natura Deorum II. 5. 2. Indum ‘omnium fluminum maximum esse’ prædicans. Freinsk.

Gangaridas] Hos Periegetes vs. 1144. *Gangaridas* vocat, Bacchi cul-

tores. Strabo lib. xv. Diodor. XVII. 98. Plutarch. cap. 108. Stephanus *Gandaridas*: cum Curtio autem *Gandaridas* appellat Virgil. Georg. III. 27. Ptolemaeus, Vibius Sequester, Plin. vi. 19. Solin. cap. 54. Justin. XII. 8. 9. Oros. III. 19. Haud dubie a Gange, cuius accoīne sunt, ut docent cum Curtio omnes. *Raderus*. *Gandaridas* defendit Salmasius ad Solinum, pag. 698. Hodie *Bengalam* id regnum appellari credit Stuckius in Peripl. Maris Erythraei. Freinsk. Plinius et Curtii scriptura tutior ceteris videtur, quia circa Gangem dicuntur habitasse, ut accolis ex suo amnis nomen concederit. *Cellar*.

Pharrasios] Hos Plutarch. cap. 108. *Prasios*, *Prasidas*, seu *Præsidias*, Justin. XII. 8. 9. Diodor. XVII. 98. *Taibrasio*, *Prasios* Strabo lib. xv. et Solin. cap. 55. nominat, qui Palibothra urbem incolunt. *Raderua*. Salmasius ad dictum Solini locum in Curtio quoque *Prasios* legendum censem. Freinsk. Hoc nomen ex Strabone lib. xv. et Plinio vi. 19. Salmas. ad Solin. pag. 699. Harduinus ad Plinium loco citato not. crit. et Blancardus ad Arrian. p. 365. præferunt vulgato *Pharrasios* vel *Parrhasios*, quod videtur ex corrupto *Tærpaclaw* Diodori, quem ad verbum Curtius hic expressit, originem habere. Ceterum Prasii a Metropoli Palibothra, quam Strabo quoque landat, secundum Plinium etiam ‘Palibothri’ appellantur, nec vero in ulteriori Gangis ripa fuerunt, ut Curtius putat; sed citerioris inter Indum et Gangem, auctoribus Mela III. 7. et Plinio cit. l. adde Harduinnm dicto loco. *Cellarius*. Dissentit tamen Salmasius d. l. qui hic citatos scriptores castigat, Strabone eos ponente inter Hypanin et Hiarotin. Verum stupendo argutæ subtilitatis acuminæ ab his *Pharrasios*, in *Phrasios contractis*, *Frisia* sue originem arcessit Saffridus Petri lib. III. Orig. Fris. refellente Ubb. Emmio in Refut. Apol. et

mendacia prisci temporis explodente
Ampl. Mens. Altingio. *Snak.*

§ 4 *Dicebat*] Radit aures meas hoc verbum, quod a Curtio numquam scriptum, sed a librarii adscriptum. Apage rem malam. Modius autem hoc tulit? miror, qui quidem alia tam multa passim hujus exempli sustulerit: hoc quidem loco non magis id retinere debuit, quam aliis, unde similia, et hoc ipsam sœpe jam pridem exturbavit: sed et alibi snpetant etiamnum, quæ nobis tollenda prudens an imprudens reliquit. Omnis oratio hæc a remotiori verbo pendet, quod ubique subintelligendum. *Acidalius.* Expungit hanc vocem Acidalius: mihi potius innoxia videtur, quam necessaria. *Freinsh.*

§ 6 *Ultima sortis*] Hoc est, deterrius et pessimæ, ut explicat Servius ad Virgil. *Æn.* iv. 587. Juvenal. Sat. viii. 44. ‘Vos humiles, inquit, vulgi pars ultima nostri.’ Sic Andricus, sive Paendophilippus dicitur ‘vir ultime sortis’ in Epit. Livii lib. xxxix. et apud Florum ii. 14. 8. ubi consule accuratissimum Dnkerum. Noster ix. 5. 11. ‘Ultimi dedecoris indignitate commotus.’ *Snak.*

Tonsorem] De humili loco natis qui clari evaserunt toto cap. 4. lib. iii. Val. Max. plurima exempla Zwingerus in Theatrum sunm contulit p. 949. Tiraquell. de Nobilitate iv. 4. 8. adde Gruterum pr. notarum ad Ammianum. *Freinsh.*

§ 7 *Sub specie tutelæ*] Qua arte usus Tarquinius Priscus, de quo Liv. i. 24. 14. &c. et i. 40. 2. quem ad locum Gruternus: ‘Nihil uspiam esse usitatus, quam ut tutores regnum invadant pupillorum suorum, mille exemplis demonstrari poterat. quædam proposuimus ad Epitomen 55. f.’ ubi Tryphonis scelus, qui pupillum suum Syriæ regem interfecit, proque eo regnum invasit, narratur. Ad eum ergo locum notat exemplum Archelai Macedonis, ex Platonis Gorgia: A-

grammis ex Curtio: Agemonis Corinthii ex Diodoro apud Georgium Monachum. Deinde conatus Agathoclis, qui apud Ptolemaeum in summum potentiae gradum ascenderat, ex Polybio xv. 26, et Alexandri, qui frater erat Leonis, ex Zonaré tomo tertio. Potest his addi Antigonus Macedo, cui et cognomentum tutoris mansit, apud Justin. xxviii. 8. 10. ‘Antiochi Eupatoris tutores,’ apud eundem xxxiv. 3. 9. qnos tamen criminis liberat Appiani Syriaca. Albertus i. Imp. apud Cuspiianum: Fridericus i. Elector Palatinus, apud Tritheimum in anno 1462. et *Æn.* Sylvium cap. 40. de Europa. Quantum his omnibus præferenda Lycurgi moderatio? qui ‘cum fratri suo Polybitæ Spartanorum regi successisset, regnumque sibi vindicare potuisse, Charillo filio ejus, qui natus postumus fuerat, cum ad ætatem adultam pervenisset, regnum summa fide restituit; ut intelligenter omnes, quanto plus apud bonos pietatis jura, quam omnes opea valerent.’ Justin. III. 3. 5. *Freinsh.*

Regnat] Leg. *regnet.* Heinsius.

§ 9 *Persequi terminum*] Clarior erat oratio, si foret terminum *persequi*. *Freinsh.*

Avaritia gloria] Avaritiam et aviditatem laudis et gloriæ veteres dixerunt. Sallust. Catil. ‘laudis avidi.’ Et Horat. ‘Graias præter laudem nullius avaris.’ *Pepma.*

§ 10 *Natura obstantes difficultates*] Malim, *obstantis*; vulgata lectio ex eo videtur, quia illa syllaba finalis is non raro apud Nostrum reperitur scripta per es, quod et hic putarunt factum, cum præsertim sequeretur, *difficultates*, ad quod retulere. Scheff.

§ 11 *Senes facti... labore defatigatum*] Labore sc. octo annorum, tamdiu enim Alexandrum secutus erat. *Loccenius.* *Senes facti*] Logico calculo exacta hæc militum ætas, viridis admodum fuerit senectus, et hæc rhe-

torico augmento magis, quam historicæ fidei accelerata videatur, ut hī nono jam anno Alexandrum securi, quod Alexandri nomine ipse Noster testatur ix. 6. 21. jam senium contraxerint. Cursibus potius, et tot regionibus peragrandis, domandisque gentibus, in acie et castris laboribus fracti et debilitati dicantur, quam senio confecti. Viss certe sunt hæc ita perspicacissimo in his Cl. Clerico ‘absurda’ esse, ‘si intelligantur de bellis ab Alexandro gestis.’ Sed nunc indulgentior Curtio præter consuetudinem ipse ejus caussam agit, eumque juvat docendo vocem ‘senex interdum hominem non provectæ admodum ætatis significare, ut colligere est ex verbis Livii xxx. 30. ubi ita veteranum imperatorem Annibalem loquenter inducit: ‘Quod ad me adtinet, jam ætas senem in patriam revertentem, unde puer profectus sum, jam secundæ, jam adversæ res, ita erudierunt, ut rationem sequi, quam fortunam malim.’ Verum postea idem Annibal eodem lib. c. 37. apud Carthaginenses, ‘novem’ inquit ‘annorum a vobis profectus, post trigeminum sextum annum redii.’ Erat ergo annorum quadraginta quinque, quæ vix dicitur ‘senilis’ ætas, si ea voce significamus, quod vulgo γῆρας vocant Græci: at opposita pueritiae aut adolescentiae eo nomine appellari queat. Sic et in exercitu Alexandri, milites, qui ab octo annis signa ejus sequebantur, poterunt dici ‘senes facti,’ si adtigerant eamdem ætatem, qua Annibal senem se vocabat, imo senes verius dici poterant, si quinquagesimo anno nomen militiæ dedissent.’ Hæc ille Judicij de Curtio c. 4. 5. 6. 7. præmonuerat etiam paulo ante V. Cl. ‘Alexandrum sibi facta imputare non posse stipendia, quæ sub Philippo meruerant.’ Quæ postrema verba non capio, et fateor, ista responsorum fuisse, nisi occupasset V. Cl. Utique de stipendiis, et meri-

tis, ant rebus gestis non agitur, sed de ætate, quæ sub Philippo matura-ta, his in castris proiecta erat, et qui in illis effluxerant anni, certe militibus Alexandri annumerabantur, eorumque ætatem aggravabant. Et quid ni milites annorum quinquaginta conscripserit Alexander, ‘quum’ teste Justino xi. 6. 3. ‘ad tam periculoso bellum exercitum legeret, non juvenes robustos, nec primum florem ætatis; sed veteranos, plerosque etiam emeritæ militiæ, qui cum patre patruisque militaverant, elegit, ut non tam milites, quam magistros militiæ electos putares. Ordines quoque nemo nisi sexagenarius duxit.’ Mirumne ergo hoc non longissimo hoe bello, sed prioribus etiam, et nunc festinationibus, laboribus, præliis per obstantes naturæ difficultates protractos dici ‘senes factos,’ qui veterani emeritæ militiæ ad hoc bellum erant evocati? Certe non dicit Alexander suis in castris esse senes factos, sed longinqua in castris mora, etiam sub patre patruisque, adeoque ipsis ætatem imputabat. Adde quod ob debilitatem vires, et toties declaratum tedium senes, id est, segnes ad ulteriores cursus, et exhausti ac defecti viribus dicantur senes: nam sic notissimum illud Terentii Phorm. v. 8. 21. ‘ubi ad uxores redeunt tum fiunt senes.’ Sic hic continuus labor, et tedium quasi senium et immunitas vires inde adduxerant. Cic. pro Milone: ‘tota civitas confecta est senio.’ Et sic ‘senium,’ et ‘senescendi’ verbum pro molestissimo tedium rerum, et ætate simul adhibent Latini optimi: de quo præter Nonium consule doctissimos commentatores ad Florum i. 22. *Sneak.*

§ 14 *Ad liquidum]* Convenit cum illo Tullii ad Att. ii. 19. ‘Non tantum est in re, quantus sermo est.’ Notum illud Poëtae de Fama: ‘Tam ficti pravique tenax, quam nuntia veri.’ *Locc.* *Ad liquidum]* Ovid. Met. xii.

54. 'Mixtaque cum veris passim commenta vagantur, Millia rumorum, confusaque verba volant.' *Raderus.* Ovid. Met. ix. 138. 'veris addere, falsa Gaudet, et e minimo sua per mendacię crescit.' *Freinsh.*

§ 15 *Mannum*] Sebisius dubitabat *montium* substituere, propter Marcellini xxiv. 22. locum supra ad viii. 14. 13. notatum, ubi 'collibus' comparatur. Olim etiam Bongarsius id conjecterat, inductus Codicis Pith. scriptura, *mentium*. Sed illud nimis tumidum esset; murisque etiam assimilatos ibidem reperies. 'Ceterum Indici elephanti novem cubitorum altitudine, latitudine vero quinque habentur,' *Ælian.* xiii. 8. *Freinsh.* Salvum quoque potest *mannum* esse, saltem minus turgidum quam *montium*, quia Diodor. xvii. 87. de Pori exercitu, ad quem Alexander respexit, persimili modo scripsit: 'Ολη σύνταξις δεῖρχε πόλεις παραπλήσιος τὴν πρόσοψιν, ἡ μὲν γὰρ τὸν διεφάγοντα στόλον τοῖς πύργοις, οἱ δὲ ἀνὰ μέσου τούτων στρατῶνται τοῖς μεσοπυργίοις ἔμοιωνται.'

Cellar.

§ 16 *Si nos fabule*] Sic apud Senec. Snas. ii. Porcius Latro, 'Arma nobis fabule excutunt?' et paulo supra Triarius: 'Non pndet Laconas ne pugna quidem hostium, sed fabula vinci: ubi sententiam, quæ statim sequitur: 'Magnum et aluumnum virtutis nasci Laconem,' &c. sic rectius legi putem: 'Magnum est alimentum virtutis, nasci Laconem.' Ego quidem 'auctoramentum' aut 'sacramentum' potius dixisse. cetera, 'ad certam victoriam omnes remansissent,' 'ad certam mortem tantum Lacones,' cave mutes. Pertinet huc etiam Liv. xxii. 15. 1. ex emendatione Rubenii: 'Fabius pariter in suos hand minus, quam in hostes intentus, prius a fabulis invictum animal præstan,' &c. ante legebatur, prius ab aliis, insulse. *Freinsh.*

Rarum animal] Utique necesse fo-

ret rarissimum esse inventu, tandemque in universum extingui, si veram esset, quod Plin. viii. 10. 1. Aristotelem ait scribere: 'non amplius quam semel gignere, pluresve quam singulos.' Certe nec Aristoteles tam fatuam sententiam prodidit; nec adeo retulit Plinius. legendum ergo, ut innuunt alii codd. 'nec amplius quam singulos semel (hoc est eadem vice) gignere: pluresque vivere ducentis annis; et quosdam trecentis.' Eadem fere notio particulæ *semel* est in his quoque Plinii vii. 48. 6. M. Val. Corvinus 'sellia curuli semel ac vires sedit.' Elephants autem porro non esse raros in India tam ex veteribus, quam etiam bodiernis constat. Certe Plin. vi. 10. et 20. Partalidis regi 700. elephants, Taluctarum 400. Andaris mille, aliis plures aut pauciores tribuit. Prasiorum 'regi peditum sexcenta millia, equitum triginta millia, elephantorum novem millia, per onnes dies stipendiari' scribit. Ex recentibus Barrosius in Asia, pag. 186, videatur. *Freinsh.*

Nec facile capiatur] Quomodo capiantur, docet Strabo lib. xv. Arrian. Ind. ii. 22. Diodor. iii. 26. *Ælian.* viii. 10. et 15. Tzetzes Chiliad. iv. 122. *Raderus.* Adde Plinium viii. 8. *Freinsh.*

Dificilius mitigetur] Hoc quoque singulari capite docet *Ælian* x. 10. Plurima super hac re Gesnerus ex antiquis scriptoribus adducit lib. i. de Quadruped. voce 'de elephanto,' lit. E. pag. 432. ubi superioribus sequentibusque paginis totam de elephantis, et jucundam sane auditu historiam cognoscet. *Raderus.*

§ 17 *Vanitas numeravit*] Falsa fama auxit copias peditum equitumque supra modum. *Cellar.*

Copias peditum equitumque] Videatur abundans supra necessitatem ad ditamentum, cum 'copiae' sufficient ad pedites equitesque designandos; sed hunc pleonasmum exemplis jam

probavit Cl. Daviesius ad Cœsarem
de Bello Gall. v. 47. 5. *Snak.*

Nam flumen] Tellier. *jam flumen,*
quod aptum prolepsi : sed aptius vul-
gatum *nam* cum voce *eadem*, quæ pre-
cessit, cohæret. *Cellar.* De affini-
tate vocum *jam* et *nam*, tam in termi-
natione, quam significatione, multa
multi Viri doctissimi, quos collegit
accuratissimus Dukerus ad Flori Pro-
œmium n. 2. *Snak.*

Artiorem alveum] Impressi omnes,
angustiore alveum, sed præcessit sta-
tim *angustis ripis* coërcita. Modius.

Elisa] Quænam hic *elisa* flumina ?
num emissæ ? quis vero tali sensu vi-
dit usurpatum hoc vocabulum ? vix
possunt ambigere, quin Noster scrip-
serit, *in angustiorem alveum clausa,*
vel inclusa. Scheffer. *Elisa]* Usur-
pavit Noster idem illud verbum cum
torrenti conjunctum VIII. 18. 9. ‘Sed
quasi in artum coëntibus ripis, tor-
rens et elisis ferebatur.’ Et quid
hoc loco significet, ibidem explica-
tur, dum addit, ‘occultaque saxa in-
esse ostendebant pluribus locis undæ
repercussæ.’ Et sic ‘spumam eli-
sam’ dixit Virg. *AEn.* III. 567. et
quidni pro immunita, cum Varroni
dicantur de Re Rust. I. 48. ‘herbæ
elidendæ?’ et plane pro coarctare
usurpavit Lucan. VI. 55. ‘Tot potu-
ere manus adjungere Seston Abydo,
Ingestoque solo Phrixeam elidere
pontum.’ Vide Heinsium ad Ovid.
Fast. IV. 371. *Snak.*

Spatio alvei] Leg. *spatiosis alveis,*
vel *spatiosi alvei.* Heinsius.

§ 19 *Falcibus mutilata sunt]* Florus
I. 18. 9. ‘C. Minucius, quarta legio-
nis hastatus, unius proboscide abscis-
sa mori posse belluas ostenderat.’
Snak.

§ 20 *Declinari videamus?]* Ad calcem
libri inter operarum errata notave-
rant, delendam notam interrogatio-
nis. Inepte. Retenta ea, riderimus
scribendum fuit, aut videamus; quo-
rum hoc vulgataæ editiones recte ha-

Delph. et Var. Clas.

bent, eademque non male *declinare.*
Acidalius. *Declinare videamus]* Forte,
declinare liqueat. Heinsius.

§ 21 *Elidunt]* Malim, *elidunt*; quod
et Sebisio visum. *Freinsh.*

Vastorum corporum moles] Eadem
VIII. 13. 10. *Cellar.* Consule Doctis-
simos commentatores ad Florum I.
18. *Snak.*

Plus suis quam hostibus] Vide VIII.
14. 16. *Cellar.*

§ 23 *Testis]* Forte, *testes.* Hei-
nlius.

Inundata cruento] MSS. *servore.* For-
te, *fere cruento.* Idem.

§ 24 *Bactriana auxilia]* Iterum im-
pressi, *Bactriana auxiliis*; inepte.
Modius.

§ 25 *Vadem prædemque]* Vide Gron-
ov. *Obser.* II. 8. et confer cum loco
IV. 4. 6. Adde eundem Gronovium
ad Livium III. 18. *Snak.*

*Nec meos, nec hostium exercitus nu-
meravero]* Adhuc impressi, *nec mei*
nec hostium exercitus meminero; quod
etiam non omnino peccime huic loco
convenire videtur. *Modius.* *Num-
eraverso]* MSS. *Modii, mei meminero.*
Forte, *numerum iniero, vel inibo.*
Heins.

Et Oceanum, nisi] Ita distingue-
rem; *Oceanum: nisi obstet ignavia, in-
de victores, &c.* Sebisius. Ego non
assentior: nondum enim tum ad O-
ceanum pervenerat, sed eo ibat:
usus est autem præteriti voce per-
venimus, paullo post futuri signifi-
catione, quam ei tribuit vocala nisi,
ut fere supra IV. 14. 22. ‘Nisi quod
in vobis est, ipse ego majore parte
captivus sum:’ hoc est, ero et per-
manebo captivus majore mei parte
(uxorem, matrem, liberos significat)
nisi vestra virtute velut pendente
adhuc captivitatem avertatis. *Frein-
shemius.*

§ 26 *Revertamus]* Alii, *revertetur.*
Modius.

Amittere] Vide III. 2. 1. et III. 6.
11. adde Terent. *Hec.* II. 2. 9. ‘Iti-

Q. Curt.

4 X

dem incertum amisti.' *Snak.*

§ 28 *Per vos*] Concipi hoc eadem formula debuit, qua similes obtestationes solent, *Per ego vos*. Ita Modius iv. 14. 24. emendabat, *Per ego vos deos patrios*, &c. Et multa talia cum aliis pridem, tum nuper in elegantissimis suspicionum libris V. Cl. Jan. Grnterius collegit. *Acidalius*. Vide Gronovium ad Liv. xxix. 18. *Snak.*

Invicti contendimus] Leg. *invicem contendimus*; ut x. 5. 16. *invicem suspecti et solliciti ferobantur*. Hein-sius.

Commilitonenque] Sueton. Cæs. 67. 2. 'Nec 'milites' eos pro concione, sed blandiori nomine 'commilitones' appellabat:' quod reprehendit August. apud Victor. in Epit. i. 1. optima ratione: ipse 'post bella civilia' vocabat 'milites.' Sueton. Aug. 25. 1. Sic apud Tacit. 33. 3. *Agricola*. Aliorum exempla plura vide apud Brisson. lib. iv. de Formulis: rationem apud Clapmar. de Arcan. vi. 16. *Freinsh.*

§ 29 *Qui nihil umquam*] Similia exempla apud Fabrum Semestr. III. 30. Et Grnter. Discurs. in Tacit. cap. 15. Pertinent huc illa Taciti Hist. II. 76. 1. 'Similis ipse, qui suadet, considerans est, adjiciatne consilio periculum suum.' Istaque Livii VII. 89. 10. 'Debere etiam intueri, cuius duxta auspicioque inennda pugna sit: utrum qui audiendus duntaxat magnificus adhortator sit, verbis tantum ferox, operum militarium expers; an qui et ipse tela tractare, procedere ante signa, versari media in mole pugnae sciat.' Quibus in verbis dispice, an pro 'qui audiendus,' reponendum sit 'qui andendi.' *Freinsh.*

Quis primus] Hæc sic membranæ: *Et is vos rogo, qui nihil umquam vobis præcepi; qui primus me periculis obtuli;* sed non sunt hanc partem satis sanæ. *Modius.*

Ne infregeritis manibus meis] A me

distingno, e vulgatis in particulam infero, qui serpe aciem clypeo meo tezi; ne infregeritis in manibus meis palmen, qua Herc. Acidalius. In manibus meis] Paschalinius de Coronis VI. 20. hoc Curtii, pluribusque aliorum aucto-rum locis probat, victores palmas non capite tantum, sed etiam dextra manu pretulisse: quod diserte tra-dit Pausanias lib. VIII. *Freinsh.*

Herculem Liberumque] Quorum am-borum columnæ expeditionum sua-rum termini memorantur: in compa-ratione Liberi et Herculis Epigramm. IV. 12. 33. 'Αμφων δὲ στῦλαι συνέρ-μονει' ubi certe non Gaditanus Her-culis columnæ intelligi possunt, sed aliae in India quæri debent: quomodo enim alias contermini Baechicis? Herculem antem ibi quoque monu-mentum itinerum labormque anorum erexisse consentaneum est; et ex Strabonis tertio, tum Solini cap. 52. firmator. in Strabone: 'Aras pro termino posuit Alexander, imitatus Herculem et Bacchum.' Nam illi quoque aras signaverunt expeditionis sue terminos, vide mox ad IX. 3. 19. Seneca de Benef. VII. 3. 1. 'Alexan-drum per Liberi Herculisque vestigia felix temeritas egit.' Longe hinc abest apophthegma quod ei, nescio quam bona fide, tribuit Plutarch. Apophth. cap. 41. se omnia sua opera ne cum uno quidem dicto Herculis conferenda censere. Idne dixisset 'homo gloria deditus, cuius nec na-turam, nec modum noverat, Herculis Liberique vestigia sequens, ac ne ibi quidem resistens, ubi illa defecerant?' ut ait Seneca de Benef. I. 18. 2. et Epist. 94. 68. 'Ultra Oceanum so-lemque, indignatur ab Herculis Li-berique vestigiis victoriam flectere.' Declamatores apud Senecam alteram Suasoria I. 'Intra has terras cœlum Hercules meruit.' Et, 'ultra Liberi patris tropæa constitimus.' Solent autem, ut vides, Hercules et Bacchus fere conjugi, quod uterque in iis-

dem oris longinquam militiam exercuisse feratnr; quibus cum Alexander, tum alii, qui procul ab domo bella gessere, comparati sunt. Sic apud Plin. vii. 26. de Pompeio: 'sequato non modo Alexandri Magni rerum fulgore, sed etiam Herculis prope ac Liberi patris.' Quod iudicium etiam ex parte fuit Petronii in carm. de Bello Civ. vs. 269. 'totis similis Tirynthius actis,' nam ad Pompeium hæc refert: quapropter versu præcedente pro 'Magnaque' absque ullo dubio legendum est *Magnam*, nempe Pompeium: 'Magnum cum Phœbo soror, et Cyllenia proles Excipit, ac totis similis Tirynthius actis.' Freinsk.

§ 30 *Alacritatis index]* Ut supra v. 18. 5. viii. 11. 8. et inferius ix. 4. 23. *Cellar.*

§ 31 *Nescio quid]* Hoc est, aliquid. Ovid. i. Trist. 5. 'mea nescio quis in bona venturus fuit,' id est, aliquis. Terent. Heaut. ii. 2. 'nescio quid mihi animus praesagit mali.' *Cellar.*

§ 32 *Negat. Quos alloquor]* Bona distinctio, *negat quos alloquor*; nec mala, *negat. Quos alloquor?* Acidalius. Posteriorem convenientiorem judicavi. Freinsk.

§ 34 *Ite deserto rege]* Paria sunt illa Cerialis apud Tacit. H. iv. 77. 6. 'Ite, nuntiate Vespasiano, vel quod proprius est Civili et Classico, relatum a vobis in acie ducem.' Cui simile Sylla apophthegma relatum a Plutarcho cap. 43. Freinsk.

Cap. III. § 1 *Et continuo]* Editio-nes, *vel continuo labore*; male. Modius.

§ 2 *Defixerant]* Proprium de attonitis verbum, et apud Poëtas passim usitatum, ut et apud quoscumque scriptores, de stupentibus, novitatis, aut favoris, aut mœroris causa. De quo Cl. Dukerus exempla subministrat ad Florum lib. ii. 6. 59. Snak.

Dolor erigi] Gebhardus Crepund. in. 22. mallet *egeiri*, ut Ovid. Trist.

iv. 28. 'Expletur lacrimis, egeriturque dolor; quam rem pluribus exemplis firmat. Vulgatam autem defendit Barthius Adversar. xxviii. 6. his fere verbis: 'Cum in Ovidii loco de longo dolore et in ejus solatium datis lacrimis sermo sit, nulla inter duos similitudo est: hic enim locus non egestionem, aut attenuationem doloris ingerit, sed libertatem illi datum testandi se per fletus: quare penitus nihil mutandum credimus. *Libertas* non ad copiam, sed ad *liberatem* jacentis antea ob timorem mœroris intelligendum est. Erigitur ergo penitus cordibus impressus dolor, et haec tenuis fremitu obscurō gemituque conceptus tacito, cum in oculos venit, et metu paullum victo in lacrimas velut ruptis catenis aut vinculis exit.' Vide Iudie. 'erigere.' Freinsk. Adde Gronovium Obs. ii. 21. Hein-sius tamen ad Sapph. Ovid. vs. 118. de hac Curtii emendatione: 'Non ausim,' inquit, 'damnare, si veterum librorum nitatur auctoritate.' *Cellar.* Margini adscripsit nob. Hein-sius, leg. *egeiri*. Snak.

§ 4 *Detractam galcam]* Antiquum exhibenda venerationis morem fuisse caput alicujus causa undare, cum res feret, ostendetur ad illa Sallustii Hist. v. 1. 4. 'Quibus de caassis Sul-lam in victoria dictatorem, equo de-scendere, sibi uni assurgere de sella, caput aperire solitum.' Freinsk.

§ 5 *Tum Cœnus]* Confer cum hac oratione Græcam Arriani v. 4. 15. et Seneca Suasor. i. ab initio. *Idem.*

Ire quo jusserris] Sæpe res parva magno errori originem dedit, ut hoc loco, ubi illud quo desideratum in hactenus impressis libris, diversas a diversis scripturas, omnes tamen se-que bonas, hoc est, ineptissimas, ex-pressit. *Medius.*

§ 6 *Fictas tuorum]* Addunt excusi libri post hæc vocem *militum*. Modius.

Propitiis avres] Ergo propitiis non

de Diis solis dicitur, ut quibusdam visum est, sed de faventibus, et benevolentibus quibuscumque, ut probavit διάνοια Gronovius ad Senec. Suas. 1. Snak.

§ 7 Sed etiam milites] Forte, sed etiam suos milites. Heinsius.

§ 8 Cubilibus suis] Cubiculis vulgo; sed illud melius est, et proprie magis de feris dicitur; Græci appellant κοτη, φωλεός. Modius.

Plura quam sol videt] Plebeio more, usitatissimo tamen antiquis scriptoribus, hæc dicta sunt, ut notavimus ad iv. 14. 24. et sub finem Geographiæ Antiquæ. Cellar.

§ 10 Cicatricibus patria] Membranæ, tot cicatricibus. Patria jam tela, &c. unde primum suspicabar legendum tot cicatricibus varia, sed demutavi postea, vel hac caussa, quod putrida haberent vulgati libri, et in Brugensi codice diserte putria legi deprehendissem. Modius. Patria] Vulgo, Putrida: quorum neutrum sannum videbat Modius, eoque cogitabat varia; sed abstinuit, cum ipse non probaret. Nos id multo minus; qui nec hoc agnoscamus nunc, quod olim eramus accepturi, pertia; videbatur id pulchre respondere illi alteri, tot vulneribus perfossa. Enimvero transponendæ saltem in τῷ patria paucæ litteræ, ut exeat turpia; quam veram scripturam ad præstationem ausim affirmare. lib. x. pariter ‘ora cicatricibus deformia.’ Acidalius. Acidalius emendat turpia, non equidem male, sed Modiana scriptura æque commoda. Raderus. Rem quod attinet, simillimum huic negotium apnd Tacit. i. 34. 3. quo loco veterani ‘quidam, prensa manu (Germanici) per speciem osculandi, inseruerunt digitos, ut vacna dentibus ora contingret: alii curvata senio membra ostendebant.’ Mox, ‘nudant universi corpora, cicatrices ex vulneribus, &c. exprobrant.’ Pertinent huc apud Senec. Suasor. ii. a pr. ‘Arma non

passuræ manus, hebetataque senio am vulneribus corpora.’ Adde infra x.

2. 12. Justin. xii. 8. 12. Freinsk.

Putria] Varia Modius; male. Acidalius pertia, vel turpia: nihil mutandum. Heinsius.

Patria sunt debilitata, infirma, ruinæ proxima, quibus neque vis, neque vigor, aut utilitas ulla adest: sic Virgil. Georg. i. 39. appellat ‘fungos putres,’ qui in lampade concrecant: et Petron. in Fragmentis ‘putres nervos dissecare,’ qui non parebant imperio, cap. 131. Et sic apud Nonium Marcellum: ‘Putret.’ Pacuvius Teucro: ‘quamquam annisque et ætate hoc corpus putret.’ Accius Erigona: ‘Quamquam exsangue est corpus mihi, atque annis putret.’ Plane ut hic apud Nostrum. Snak.

Jam tela hebetia sunt] Has non hyperbolas, sed mendacia historiæ contraria vocat Cl. Clericus Judic. iv. 8. sed hæc similia si ad quævis momenta trutinentur, quum sint ad commovendam miserationem aucta, nihil abhinc rhetorica præceptio usus erit, et ad logicen criticam exsiccabuntur omnia. Idem.

Induimus] Leg. induimur. Hein-sius.

§ 11 Sed bello instrumenta] Nihil hic præter interpunctionem mutavi, quod antea legeretur: nec luxuria laboramus, sed bello. Instrumenta belli consumsimus, &c. plane absurde. Modius.

§ 12 Hunc tu] Fl. hunc te. forte, hunc ne, vel huncce. Heinsius.

§ 13 Certum est] Decretum est, sententia stat: supra iv. 13. 9. ‘palam luce adgredi certum est.’ Terent. And. ii. 1. 11. ‘Ounnia experiri certum est prius, quam pereo.’ Cellar.

§ 14 Ad manum est] Nisi vererer, ne quis putaret forte, in consuetudinem milii vertisse, in librarios dicere inclemensius, non parcerem profecto hic voci aut calamo. Nam quid fuit facilius, quam hæc ita legenda vide-

re, præsertim cum membranæ non discreparent? fecerunt tamen ecce ex iis alii, *cur circuitu petis gloriam, quæ ad manum posita est?* alii, *cur circuitu petis gloriam, quæ adposita est?* quidam etiam, *cur circuitu petis gloriam, quæ ad ima posita est?* ut vobis magistelli Dii male faxint, cum nūquam ipsi bene alicui aut facere aut dicere didicistis. *Modius.* *Ad manum?* Alii delent; possis et, *in manu posita est.* Heinsius.

§ 15 *Hæc tecum, quam sine te]* *Se-neca Epist. 47.* ‘Fit, ut isti de domino loquantur, quibus coram domino loqui non licet.’ Freinsh.

§ 19 *Die processit, erigique]* Membranæ omnes, tertio die processit e regia XII. aras, &c. quod ego e regia natum esse ex verbo erigi, non puto jam, sed scio. *Modius.* *Erigi duodecim aras ex quadrato saxe]* Apud Veteres Græcos moris fuit, hujusmodi ponere limites. Itaque Alexander, Herculem et Bacchum imitatus, duodecim aras, monumentum expeditio-nis suæ ad flumen Hypasim posuit. Strabo lib. iii. ‘Αλέξανδρος δὲ τὴς Ἰνδίκης ὅπερας ὅρια βαθμοὺς θέτει ἐν τοῖς τόποις, εἰς οὓς ὑπάτερους ἀφίκετο τὸν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς Ἰνδὸν, μηδέμερος τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸν Διόνυσον ηὔ μὲν δὴ τὸ θεός τοῦτο. Plinius vi. 17. eam-dem historiam referens, ‘Ad Hypa-sin,’ inquit, ‘non ignobiliorēm XLIX. CCCXC. m. qui fuit Alexandri itine-rum terminus, exsuperato tamen am-ne, arisque in adversa ripa dicatis.’ Et Martianus Capella lib. vi. ‘Et Hypasis ibi amnis immodicus, qui Alexandri M. iter interclusit; sicut in ejus ripa locatæ testantur aræ.’ Popma.

Duodecim aras] ‘Ingentes instar turriū,’ Arrianus v. 4. 26. ‘L. cubi-torum,’ Diodor. xvii. 95. Fecit ha-rum etiam mentionem Geographus in tertio. Plutarch. cap. 109. narrat Præsiorum reges, trajecto flumine, posteris temporibus ibi hostias immo-

lasse, Græcoque ritu aras illas Alex- andri veneratos esse. Fixæ sunt hæ aræ in ripa, ut Solinus cap. 52. osten-dit: et expresse Philostratus lib. ii. extremo, qui alia quidem addit illus-tria. *Rader.* Justin. xii. 10. 6. aras has aliquanto postea statutas innuit, haud dubie falso. Sic autem anti-quitus limites fuisse positos nonnullis exemplis ostendit Strabo lib. iii. Ita Solinus cap. 49. Bacchi, Herculis, Semiramidis Cyrique aras apud Pan-dam in Sogdiana statuit, quos cre-dere possis fuisse ‘terminos Liberi Patris,’ Alexandri militi speratos sup. vii. 9. 15. Sed et in ingressu Asiae duodecim aras statuit Alex- ander. Justin. x. 5. 4. ‘duodecim aras Deorum,’ nisi forte numerus ad deos pertinet, ut aræ dicatae fuerint duo-decim Diis; nempe majoribus, qui ‘Consentes’ dicti Latinis. Arrian. i. 4. 7. numero non definito ‘altaria struxisse’ ait ‘Jovi descensori, et Minervæ et Herculii, ibi unde ex Eu-ropa solvit, et in eo Asiæ loco, in quem descendit.’ Sed hoc pro de-scensu, voti caussa fecerat. ‘Aram Druso sitam’ ejusmodi initium ha-bnisse, certe ab ipso, non ab alio in illius honorem, exstructam videri, ad Tacitum II. 7. 3. notavimus. Itaque loentio niti possit etiam loco Marcellin. xxii. 18. qui et alias hæ per-tinet: ‘Aræ Alexandro Magno, Cæ-sarique Augusto sacratæ:’ hoc est, quas illi sacraverunt. Tales fuerunt ‘victricium legionum aræ,’ apud Sueton. Tiber. xiv. 4. Ita Demonax, transcenso Jaxarte, ‘aras Apollini Didymæo statuit,’ apud Plin. vi. 16. 9. Cæsar in Pyrenæo, Dio lib. xli. Non autem has Indicas Marcellinns intelligit, sed alias juxta Borysthe-neum, quas tamen Herbersteinus in itinere suo Moscovitico frustra se quæsivisse testatur. Earum nihilominus meminit Guaguinus pr. tomii ii. Rerum Polon. De Indici itineris signo variat etiam Glyce narratio:

'Quum Alexander ad Indos extre-
mos, ipsumque Oceanum, et maxi-
mam Brachmanum insulam pervenis-
set, columnam statuit cum inscrip-
tione hujusmodi; Alexander Rex huc
usque penetravi.' Verum cum plu-
ribus et melioribus Plinius vi. 17. 23.
ad Hypasim 'Alexandri itinerum ter-
minum statuit, exsuperato tamen am-
ne, arisque in adversa ripa dicatis.'
Qnod et apud Suidam exstat in Βραχ-
μᾶς; remque, præter Diogneti et
Betonis testimonium, firmat 'ipsius
regis epistolis;' quem secutus est
Marcianus Capella libro vi. ut mirer
scribere Plutarchum, Præsios &
βασιννας, transgredientes flumen, aras
Alexandri venerari, cum in ipsorum
ripa positas illi tradiderint: nisi pro
flumine quod Præsii trajiciant, Gan-
gem velis accipere: qui tamen, si
Curtio fides est, undecim circiter die-
rum itinere ab Alexandri aris abfuit.
Nisi forte, ut videtur, Plutarchus hic
eos autores sequitur, qui Alexan-
drum ad Gangem usque pervenisse
scribunt, ut apud Strabon. lib. xv.
Craterus in Epist. ad matrem Ari-
stotram; Arrianus Periplo Maris
Erythr. iii. 22. et Lucan. iii. 230.
'Qua colitur Ganges, &c. Hic, ubi
Pellens post Tethyos æquora ductor
Constitut, et magno vinci se fassus ab
orbe est.' Ceterum Plinius vi. 25.
2. alias etiam 'aras Alexandri in pro-
montorio' Carmaniae collocat. Ptole-
meus etiam in Scythia trans Caucasum
columnas Alexandri; et decep-
tus ab eo Volaterranus, apud Riphæos.
Sed erroris Ptolemeum convin-
cit Salmasius ad Sulin. pag. 555. ubi
prolixe quoque de aris his Alexandri
disputatur: quem locum quia per
angustiam temporis relegere non pos-
sum, apposui quæ ad Curtium mihi
observata erant; quamquam vix pu-
tem aliquid nos allatuos, quod ille
admirabilis industria simul et doctrina
non præceperit. Arrianus Periplo
Mar. Erythr. iii. 3. testatur juxta

Minnagora, in sinu Barygazano, suo
ad huc tempore servata fuisse 'exer-
citus Alexandri vestigia ac monu-
menta, cajusmodi sunt antiqua sacra-
lia, altaria, fundamenta castrorum,
maximi patei.' *Frensch.*

Monumentum expeditionis] Non tan-
tum pro monumento, sed etiam ter-
mino expeditionis sum posuit. Strabo
lib. iii. Plinius vi. 17. Are autem
sic inscrip*tion* fuerunt teste Philostra-
to lib. ii. de Vita Apollonii, cap. 16.
Πατρὶ Ἀδμητοι, καὶ Ἡρακλεῖ ἀδελφῷ, καὶ
Ἀθηναῖ Πρωτοῖ, καὶ Διὶ Ὁλυμπίᾳ, καὶ
Ζαμοθράῃ, Καβέρου, καὶ Ἰεῷ Ἡλίῳ,
καὶ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι. *Patri Ammoni,*
et Herculi fratri, et Minere provide,
et Jovi Olympio, et Samothracibus Ca-
biris, et Indico Soli, atque Apollini.
Ænea quoque columnæ ibidem ercta
fuit cum tali inscriptione: Ἀλέξανδρος
ἐπανθά ζητη. *Alexander hic stetit.*
Vel ut Suidas habet in voce Βραχμᾶ-
νες: Ἐγὼ Μέγας Ἀλέξανδρος δὲ Βασιλεὺς
ἔφασα μέχρι τούτου. *Ego M. Alex-*
ander rex regi huc usque. Loccenins.

Fallax miraculum. Proprio hinc]
Nihil hic mediocre promerui, ita
misere erat antea corruptus locus,
qui nunc mea opera integritati sum
restitutus legitur: vulgo erat, ut
speciem omnium augeret, posteritati fal-
lax miraculum præparans. *Hinc repe-*
tenus qua emensus, &c. ita inepte, ut
nihil potest inepitius: quis enim sanse
mentis, illud præparans, alicuius sci-
oli scolium esse, non etiam prima
fronte advertat; præsentim cum in
membranis aliis desit, in aliis aliena
manu adscriptum sit, in aliis ita in-
terpolatum, ut dimidia sibi parte in
litura cubet? sed ut hoc non dif-
ficile fuit divinare, ita non omnium
facillimum fuit verani scripturam
ernere: fecimus tamen, quod in no-
bis fuit, et spero equidem lectorem,
quales esse opto, qui haec inspicere
dignabuntur, aut in nostra conjectu-
ra acquieturum, aut candide, quod
ipse iuvenerit magis huic aptum loco,

communicaturum. *Modius.* Correxit Modius, edidit quidem certe pro illo, quod corruptissimum ait, *præparans*: si corruptum hoc, multo inde facilius erat scribere *præparans*, quod valet item propere, forma, qua efferruntur hujus generis multa alia, modo Curtius ea usum persuaderi sibi quisquam patiatur. Ego non id ago: qui mutandum nihil fuisse censeo. Nam *præparans* qua causa corruptionis arguitur? equidem mihi illud sanum, sub sana tamen interpunctione. Hanc pristinam reduco, ut superioribus nectatur, ubi non erit otiosum quod visum fuisse correctori videtur: ut speciem omnium augeret, posteritati falsar miraculum *præparans*. *Hinc relagens*, &c. Nihil ita turbat, neque quidquam omnino incommodi ex se parit. Nisi si pro *omnium*, *hominum* reponendum, quod leviter suspicieris ex Diodori verbis, ἀπολιτέων σημεῖα μεγάλων ἀνθρώπων qui idem Diodorus haec tamen ipsa multo plenius et paulo aliter narrat, Arriano missantate, quod miror, et de duodecim aris vix aliquid subjiciente. *Acidalius.* *Speciem omnium*] ararum, cibarium, castorum, ut non opus sit cum Acidalio suspicari *hominum*. Cellar.

§ 20 *Carus*] Confirmat hoc Arrianus vi. 1. 4. quapropter Scaligerum memoria lapsum fuisse credidi, cum in Justino xiii. 4. 14. pro *Scyno*, *Carum* repostum iret: infra tamen x. 1. 43. Cœni mentio est, sed suspecta; quam examinabimus suo loco. *Freishendius*.

§ 21 *In aqua*] In flumine Hydaspe, ubi aedificari classis cœpta ix. 1. et ex quo navigationem instituit. Arrian. Ind. Strab. lib. xv. nec obstat, quod Nostro ad flumen Acesinen habuisse castra dicatur; interjicienda enim sunt, quae Curtius prætermisit, Diodorum suum xvii. 93. sequuntus, ab Acesine usque ad Hydaspe regressum esse. Arrian. lib. v. extr. quod etiam Strabo confirmat, rever-

sionem regis factam esse ab Hypani, sive Hypasi, ἐν τῷ Τζέντζε καὶ τῷ πατραράπον, ad *Hydaspe*, ubi navale erat. Cellar.

§ 22 *Mille navigiis editurus*] Interpunxi et scripsti omnia, ut ratio a me postulare visa est: in libris impressis erat, quis distributis vetera cremari jussit, *mille navigiis editurus Oceanum*. *Discordes et vetera odia retractantes*, &c. male: præcipue, quod ad distinctionem; nec rectius tamen, quod ad scriptiōnem, membranæ, quæ referebant: quis distributis vetera cremari jussit. *Mille navigiis editurus Oceanum*, *discordesque et vetera odia retractantes Porum et Taxilem, India reges, firmata per amicitatem gratia, reliquit in suis regnis summo in adiuvanda classe arborum*, &c. *Modius.* *Mille navigiis*] Sic distingui aptius visum fuit, ut hinc novus inciperet sensus. Porro Arrianus vi. 1. 8. ‘bis mille’ navigia numerat, inter quæ ‘triginta remorum naues octoginta:’ forte etiam quedam ‘duodecim ordinum,’ quales ‘instituisse Alexandrum Magnum ferunt’ apud Plin. vii. 56. 21. nisi forte id postea fecerit, cum Babylonem reversus omnia magis in luxum quam in magnificentiam verteret. *Freishash.*

Firmata per amicitatem gratia] Sic bene MSS. vide nos ad Epistol. Plinii. *Heinsius*.

§ 23 *Oppida duo condidit*] Quasi oblitus eorum esset, quæ cap. i. n. 6. de his urbibus predixerat, nunc integrum earum historiam persequitur. Non autem hoc loco de conditi illarum scribendum erat, sed tantummodo de instauratione, postquam imbribus et inundatione rinas fecerant. Arrian. lib. v. ‘Trajecto Acesine, ad Hydaspen revertit, ut urbium Nicæas et Bucephalæ, δύο τῶν τρινήσσων τετραγόνων ἢ τετραγωνικῆς περιφέρειας ab imbribus citium traxerant, militum opera instauraret.’ Cellar.

Nicæam] A victoria de Poro reportata dictam (Diodor. xvii. 95. Ar-

rian. v. 3. 1. Strabo lib. xv.) Græcis νίκη, *victoria*. Stephanus τερὶ Πόλεων octo cognomines Nicæas enumerat. *Raderus.*

Bucephalon] Seu *Bucephalan*, seu *Bucephalea*, seu *Bucephalen*, seu *Bucephaliam* varie scriptam reperies. Stephanus Βουκέφαλαια sribit: Strabo lib. xv. Βουκέφαλαια. Porro *Bucephalum* Onesicritus et Arrian. v. 3. 1. senio confectum sine vulnere defecisse memorant. Plutarch. cap. 107. ‘Ex pœlio cum Poro, non extemplo, sed post, ut plerique produnt, sub vulnerum curatione: ut Onesicritus est auctor, ob senium labore confectus: nam triginta annorum ætate ait eum decessisse. Mortem ejus tulit Alexander graviter; non aliter existimauis quam si familiarem et amicum amisisset. In memoriam ejus super Hydaspen condidit urbem, quam appellavit *Bucephaliam*.’ *Raderus.* De *Bucephalo* vide supra ad vi. 5. 18. De eo haud dubius error est Sabellici, scribentis in pugna ad Granicum cecidisse. Memorabile quod cap. 30. An seni sit gerenda respub. Plutarchus narrat: ‘Alexander *Bucephalum* jam annis graviorem nolens premere, ante pugnam aliis vehebatur equis, obiens exercitum et ordines instruens: deinde illum data tessera concendebat, in hostes ducebatur, ac decertabat.’ De urbe ejus cognomine vide etiam Melam 11. 3. 47. Plinium vi. 20. Solin. cap. 47. aut ut alii numerant 57. Justinum XII. 8. 8. Urbs autem ista vocata fuit ‘*Bucephalos*’ a Curtio, in quo assertorem habet Arrianum Peripl. Mar. Erythr. III. 21. ἡ Βουκέφαλος ‘Αλεξάνδρεια’ ubi nota huic quoque urbi nomen fuisse Alexandriæ, sed ad distinctionem aliarum *Bucephali* cognomen additum, ut utrumque exprimeret, a quo condita fuisse, et cuius in honorem. quod quidem etiam ex scholiis in Aristophanis *Nubes* vs. 22. firmatur: Τελευτήσαντος τοῦ Βου-

κεφάλου ‘Αλεξάνδρειας ἔκτισεν ἐπτάριον αἰτηφ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος τῷ λαῷ. ‘Regem defuncto equo duxisse exequias’ addit Plin. vi. 42. 5. ubi hujus etiam urbis meminit. *Freinsh.*

§ 24 *Secundo annæ*] *Hydaspe*, non *Acesine*. Verum ut hic locis recte percipiatur, paullo longius inhærendum est. Sciendum ergo Curtium per properantiam confadisse iter *Alexandri*, supra num. 20. ‘Ad flumen *Acesinen* locat castra. Ibi forte *Cœnus*, &c. Omisit enim dicere, quod Arrianus fine quinti, ‘*Acesine transmisso, ad Hydaspen venisse.*’ ibi enim mortuus est *Cœnus*. Arrian. vi. 1. 4. Quod si quis hanc sati validum argumentum putet, quia nihil necesse est Curtium eadem sentire cum Arriano; ex ipso producam argumenta, quæ sententiam meam affirment: ait, ‘Jam in aqua classis, quam ædificari jussérat, stabant:’ at ubi ex ædificata classis illa? ‘in proximis’ *Hydaspi* fluvio ‘montibus,’ ipsius iudicio, supra ix. 1. 4. quod et hinc constat ex num. 28. hujus cap. quod dicit ‘in ædificanda classe summo’ *Pori* *Taxilisque* ‘studio usum:’ ædificata ergo fuit in *Hydaspe* fluvio, qui amborum finibus mediis interfluebat. Supplementa quoque variarum nationum, Arriano teste Indic. III. 16. juxta *Hydaspen* *Alexandro* conjunctæ sunt. Sic et ‘discordes et vetera odia retractantes’ *Porum* atque *Taxilem*, ‘relinquisse in suis regnis’ intelligis, non ad *Acesinis* fluenta, sed *Hydaspis*. ‘Oppida quoque duo,’ quæ ‘condidisse’ hic iterum inculcat (oblitus, quod supra ix. 1. 6. de his tradidisset: et in errorem inductus eo negotio, quod, sicut etiam fine lib. v. Arrianus tradit, Alexander tum temporis non quidem de novo ista oppida condidit, sed quæ ibi imbres correparant, instauravit) non in *Acesinis*, sed *Hydaspis* ripa fuisse, certissimum est. posita enim sunt juxta lo-

cum, in quo cum Poro pugnaverat. Quae cum omnia certissima sint, hoc accedit in primis magnum argumentum, quod cap. seq. addit, 'Pervenit erat in regionem, in qua Hydaspes amnis Acesini committitur.' Quod diserte Arrian. Iudic. III. 15. 'Ipse inde oram solvens per Hydaspen ad Acesinum et Hydaspem confluentem navigavit.' Confirmat haec omnia Strabo lib. xv. cui in hoc negotio merito plurimum tribuas, non uno loco; sed hoc potissimum: 'Silva ad Emodos montes, ex qua Alexander multam abietem, &c. compingendis navibus in Hydaspen deduxit, ex quibus classem construxit juxta urbem in utraque fluminis ripa a se conditas, ubi eo transmisso Porum vicit,' &c. Idem ex Aristobulo paullo supra: 'Postquam in Hydaspen venissent, et Porum superassent, iter ad Hypanin facientes ad orientem, atque inde ad Hydaspen rursum, continue pluisse, &c. et cum navium fabricationi ad Hydaspen immorati essent, et non multis diebus ante Pleiadum occasum navigare cepissent,' &c. Ex quo testimonio multa firmantur: Alexandrum, ab Hydaspe ad Hypanin itinere facto, per eadem fere loca reversum esse: pluisse continuo per id tempus, inde fides Arriano de instauratis oppidis: naves in Hydaspe fuisse confectas; ibi et navigationis initium factum. Qnod sat-
tis puto confirmatum: quamquam Curtius cum Justino XII. 9. 1. et auctore suo Diodoro XVII. 95. (nam eum, ut multis aliis locis, ita hic quoque, non secus ac Polybium Livius, interpretatnr) Acesinen velit principium navigationis fuisse. Sed Diodorus etiam perinde seipsum jugulat. Subjicit enim, 'Urbium ad flumen conditarum:' ubi necessario intelliges Acesinen, non enim de alio ibi sermo. Sed idem ipse urbes illas ad Hydaspe statuit cap. 89. ex cuius collatione magis etiam liquebit, to-

tam fere hanc Curtii narrationem inde translatam. Nam et ibi duas urbes, non addito nomine, conditas Diodorus ait, nominibus non expressis: quae demum oggerit infra cap. 95. et de navium compaginazione eundem plane errorem errat, quem Curtius. Cantior tamen Diodorus, qui non ait inferiore loco, 'urbes ibi conditas,' ut Curtius, sed urbibus conditis, scilicet jam antea, tum indita nomina. Sane Curtium et Justinum quomodo excusem, non reperio. Diodorum possim, si post haec ejus verba cap. 95. ἀνέκαμψεν τὸν τὸν Ἀκεσίνην ποταμὸν, subjungere liceat sex verba ex Arriani extremo quinto, ταῦτα τοῦτον διαβάς, τὸν τὸν Τύδωντον. Quae paucula verba facile deperire potuerunt libro tot locis mutilo: si tamen id factum, oportet esse antiquissimum mendum: unde tamen colligas etiam, falli qui Curtium sub Augusto scripsisse putant. Poteram plura non indigna relata proferre, sed in angustum me cogit præter instituti rationem etiam temporis inopia. Freinsk.

Quadragesinta stadia] Unde hoc hau-
serit Curtius, non reperio; nam Dio-
dorus, quem sequi solet, nihil tale.
Quadragesinta stadia milliare Germa-
nicum unum admodum cum quadrante
conficiunt: quis credat uno die non
majus confectum fuisse spatium, pro-
no alveo? cum præsertim Plin. VI.
17. 20. tradiderit, 'Alexandrum nullo
die minus stadia sexcenta navigasse
in Indo, nec potuisse ante menses
quinque enavigare, adjectis paucis
diebus.' Quando igitur absolviaset
navigationem integrum, uno die non
plus 40. stadiis promovens, si 600.
diurna conficienti unus Indus supra
quinque menses absumpsit? Scimus
autem ex Aristobulo apud Strabo-
nem, totum iter ab Hydaspe ad Pat-
talenam insulam, quam Indus mari
jam vicinior efficit, decem mensibus
fuisse confectum: cum interim sœpe

properter varia bella excensiones expeditionesque essent facienda. Plutarch. cap. 115. septem modo numerat. Numquid igitur pro quadranginta stadia reponendum in Curtio, quadrangenta? Certe necesse est, vel ob sequentia, ut opportunis locis exponi copia possent: hinc enim causa esse solet, ut intendantur itinera; raro etiam ut minuantur: ubi nimirum inter duo loca commoda nimis magna est distantia, quæ nec facile attingi possit. At si per singula 40. stadia loca opportuna occurrant, nihil opus erat ad earum rationem iter moderari, cum vel dormientibus in ea fuisse incidentum. Hæc igitur est celeberrima illa Alexandri navigatio, quam levi brachio tangit Curtius, Arrianus autem a pr. lib. vi. et in primis Indic. cap. 8. accurate describit: ad eujus meliorem intellectum usui erunt duo loca, quorum alterum supra ad IIII. 13. 1. alterum 'de equitate sociorum octo milium,' alibi emaculavimus. Freinsk. Exiguum iter pro defluentibus secundo amne, et prono alveo; si quadrangenta legas, ut Freinsheimius conjecturavit, nimium erit pro pedestri exercitu, qui in ripa utraque sequebatur, testibus Diodoro XVII. 98. Arrian. lib. vi. Nec de diurno hujus navigationis cursu alias scriptor quidquam, neque ipse Diodorus, quem presse alias Noster secutus est, prodidit. Cellar.

CAP. IV. § 1 In qua Hydaspis amnis Acesini committitur] Regio hæc tota Indium vergit ad meridiem. Alexander enim recusantibus Macedonibus Hypasin transire, et Orientem Gangemque petere, coactus est se ad meridiem convertere, ut ibi ad Oceanum penetraret: de concurso vero Hydaspis et Acesinis magnorum etiam fiuminum (Acesinen Arrianus in Indicis Nilo et Istro maiorem affirmat, ubi Hydaspen, Hypasin et Hydrasten in se recipit, et cum his in Indum defertur, Hydaspen Curtius su-

pra lib. viii. 'quatuor stadia in latitudinem diffusum, profundo alveo speciem vasti maris referre' dixerat) Diodorus, ex quo Curtius hic sua descripsisse videri potest, *Pereuentum erat in regionem, ubi Hydaspes Acesini committitur.* Raderus.

Sobiorum] Malim cum Strabone lib. xv. et Arriano Indic. i. 21. *Siberum.* Diodorus XVII. 98. 'Ibos' appellat. *Raderus.* In Diodoro sibilus praecedentis vocis ademit enim sequenti. τὸς ὀροπέδιον οὐρανοὶ θεοὶ: animadvertisit vitium ad Justin. XII. 9. 2. Bon-garius: in Justino 'Silei' vocantur, quos idem recte docet 'Sibos' intelligi: nam et Orosius III. 19. sic appellat. Stephano sunt 'Sibæ.' Reineccius eodem esse credit 'Surasenos' Arriani Indic. II. 1. nimirum quod illi præcipue Herculem colere dicantur: sed argumentum hoc nimis leve videtur; colerunt enim eum et alii Indi, nec tamen omnes fuere Sibæ. Pori quidem exercitus Herculis effigiem pro signo sequebatur. Imo est ex Arriano concludere, plane diversos fuisse populos. Sibæ enim ad Hydaspen coluisse creduntur; Arrianus Surasenos ad Jobarem ('Jomanem' Plinio VI. 19. 11.) ponit, qui forte 'Oxidracæ' fuerint: qui Orosio III. 19. 'Subagri,' Plinio XII. 6. 'Sydrace,' Diod. XVII. 98. Συπακοῦσαι, etiam Curtianis MSS. IX. 4. 2. 'Sudræcæ.' Freinsk.

§ 2 Relictos sej Relictos esse vulgo, quod minus placet. *Modius.* At mihi nec hoc, nec illud: quorum tamen alterum si placendum sit, facilis feram, quod est vulgo. Queso antem, ipsine, qui hoc memorabant ex Herculis exercitu reliqui et relicti, ceperant eam sedem? longevos admodum fuisse oportet, qui ab Hercule durant ad Alexandrum. Hoc enim credimus, si vera lectio, ἀγροὶ relictos se. At ipsi palam refutant, de majoribus suis affirmantes. Scribe cum apta distinctione: *Hi de exercitu Herculis*

majores eos esse memorant: agros relictos cepisse sedem, quam obtineant. Jam ipsos populos non 'Sobios,' ut Curtius, sed cum aliis alio, tum 'Ibos' vocat Diodorus: qui totidem fere verbis de origine eorum: Πρόηγες ἦν τοὺς δομαζούμενους Ἰβους, τούτους δὲ φάσι ἀπογόνους εἶναι τὸν μεθ' Ἡρακλέους ἐπί τὴν Λαρού πέραν στρατευόντων, καὶ τῆς μὲν πολιορκίας ἀποτύχοντας, ἀ τοῦτο δὲ τῷ τόπῳ κατοικισθέντων δρ' Ἡρακλέους. *Acidalius.* Alii, *agros relictos se, vitiōse: majores suos esse de exercitu Herculis, se (nimirum qui Alexandri tempore vivebant) agros relictos (ubi, aut a quo?) cepisse sedem, quem ipsi (qui ipsi? qui loquebantur, an majores eorum?) obtinebant.* Melius utique alia edit. et Mss. *agros relictos esse; nimirum majores suos, ad quos necessario hæc referenda.* Quæ quidem et Acidalio in mentem veniebant, quare utrumque illud *se et esse delendum putabat, agros relictos cepisse sedem:* quod et Bongarsio visum, et verum puto: quin et superiori *esse* itidem eliminato sic concepta hæc fuisse primitus: *Hi de exercitu Herculis majores suos commemorant agros relictos cepisse sedem,* &c. Nam si verbo illo uti voluisset, non *esse* magis, quam *fuisse* dixisset. *Agros autem in coloniis ejusmodi relinqui solitos supra ad vii. 3. 23. observatum est.* Sic urbem ad Acesinen Alexandri jussu conditam, 'mercenariorum ad militiam ineptis,' senio puta, aut vulneribus, attribuit Arrian. v. 4. 27. Pompeius apud Dion. lib. xxxvi. 'Urbem eo loco, quo Mithridatem vicerat, condidit, quam vulnerati aut æstate confecti milites sui haberent.' *Freinsk.* Alludit ad hunc morem Virgil. Æn. v. 715. 'Longæ vosque senes, ac fessas æquore matres; Et quidquid tecum invalidum, metuensque pericli est, Delige: et his habeant terris sine moenia fessi, Urbem appellabunt permisso nomine Acestam.' *Snak.*

[§ 3 *Clava tela erant]* Iterum vulgo, clavae pro telo erant: melius illud. *Modius.*

[§ 4 *Hinc excensione facta]* Impressi codices, hic excensione facta; scripti, hinc excessione. *Modius.*

[§ 5 *Alia gens in ripa]* Rursum impressi: XL. peditum milia gens in ripa fluminum opposuerat, quem amne superato, &c. *Modius.* 'Agalassenses' vocat Diodor. xvii. 96. a quibus longe absunt Malli, qui Hydraoten transgressi ab Alexandro victi expugnati que sunt: apnd Arrian. vi. 1. 28. nam hæc adhuc ad Hydaspen gesta, quæ Arrianus vi. 1. 14. concise: 'Indos Hydaspis ripam accolentes partim deditioinem facientes in amicitiam ac fidem recipiebat (Sibas sive Sobios intelligit) partim ad arma confugientes (Agalassenses aliasque vicinos innuit) vi subigebat. Porro magna celeritate in Mallos et Oxydracas contendebat,' &c. Sed fefellerit Explanatorem Curtius, qui statim subjicit, *Alteram deinde urbem,* &c. quam historiam cum narret Arrian. vi. 1. 30. credit Explanator debuisse eamdem seriem rerum secutum, in proxime precedentibus eadem narrare, quæ Curtius ante dicta verba, *Alteram deinde,* &c. narraverat. Sed nimirum Noster cum Diodoro hanc alteram urbem supra Mallorum regionem positam fuisse volunt, Arrianus in ipsis Mallis. Vide infra ad num. 15. *Freinsk.* *Gens in ripa]* Gens eadem Agalassensis, non alia, ut in quibusdam libris adjicetur. Consule Diodorum, ex quo hæc Curtii desuntia sunt. Abest etiam vox alia ab olim impressis cura Erasmi, Brunonis, et ceterorum, eamdemque numer quoque subjecit Tellierius. *Cellarius.*

[*Fluminum*] Quorum enim? Ex Curtii mente, necesse est accipias Acesinen et Hydaspen, jam non seorsim fluentes, sed unum in alveum redactos. *Freinsk.*

§ 6 *Desperata salute*] Diodorus XVII. 96. contra: ‘Oppido per iram (Alexandri) incenso, maximam illorum partem comburit,’ Arrian. VI. 1. 31. cum Curtio facit. *Raderus*. Desperationis ejusmodi exempla congesit Freinshemius ad Florum II. 18. 15. ubi et hic locis citatur. *Snak.*

§ 7 *Hostes defendebant*] Editiones referebant cum aliquot scriptis libris, *hostes exstingebant*, quod quidem verbum ad præcedentia referendum esset. *Modius*.

Naturæ vera bellum] Si est, ut esse debet, sua membranis auctoritas, nihil hic a me peccatum est, cum *vera* illud in omnibus inventum pro vulgato *jura* substitui. *Modius*. Ut bene *Modius*, qui *defendebant*, ita male idem, qui *vera* rescriperit ex membranis. Alternum vulgo pessime: hoc optime, *Naturæ jura*, quod nullo jure potuit illi posthaberi: nimium vero membranis tribuimus, si contra verum iis nisi sustinemus. *Acidalius*. *Naturæ jura*] Gronovius in Diatribe ad Statii Silv. cap. 61. ‘*Naturæ vera*. Sic omnes Modii, et duo, quorum nos excerpta habemus. Sciolii ex glossa supposuerunt *jura*.’ Verum Acidalius ait nimium nos membranis tribuere, si contra verum iis nisi sustinemus. Gronovius probat *terram* pro æquo sæpe ponit, quod etiam nonnullis exemplis ostendit Brantius ad illa Cæsaris de Bell. Gall. IV. 8. ‘Neque verum esse, qui suos fines tueri non potuerint, alienos invadere.’ Utrum eo Curtius hic uti voluerit, ambigo. Nec omittendum est quod excerpta Pal. I. et D. quæ eadem putamus esse, quorum Gronovius mentionem facit (ipsius enim beneficio ad nos pervenisse, in Var. Lect. libello testati sumus) confirmant vulgatam lectionem, *jura*: ut quidem nobis ab Juvene et docto et diligente perscripta sunt. *Freinsh.* Gronovius ex Codicibus *naturæ vera*, hoc est, ipso interprete, æqua, ut verum etiam Cæsari B.

Gall. IV. 8. significat, constanter editi (et MSS.) *jura*. *Cellar*. *Naturæ jura*] Recte. Ovid. ‘Sunt mihi naturæ jura novanda mem’ *Heins*. *Mi*nerva ac Musis omnibus prorsus refragantibus rescribit J. F. Gronovius, *naturæ vera*. Heumann. De Arte Crit. § 12.

§ 8 *Munimenta arcis*] Et hæc quoque ut ita excudi juberem, persuaserunt membranæ, editiones enim alioqui *munimento* habebant. *Modius*. *Muni*menta arcis ut flumina dicantur, non improbo, qui eadem scio sæpe regni munimenta dici. Concinnius hic tamen legas, *munimento*, quomodo extat in vulgatis, ut *applicant* verbum habeat, cui applicetur. Convenisse vult tria flumina ad arcem, et ejus munitioni se applicasse. quod alii non attestantur, alia nescio quæ nec ipsa iuter se consentanea narrantes. *Acidalius*. Alii, *munimenta*. Mihi *Acidaliana* arrisit emendatio; servoque rō *munimento*. *Raderus*.

Acesines Hydaspi confunditur] At vero dñdum prætervectus erat rex hos confluentes, [vid. Delph. Not.] nti ex principio hujus capituli, et Arriano constat. Neque aliis auctoris est tam memorabilis trinum maximo-rum fluminum ad unam arcem con-cursus, præter Diodorum XVII. 97. si modo Noster illum penitus intellexit, quod dubitat Freinshemius ad num. 15. *Cellar*.

§ 9 *Cætus maritimis*] Vide prius et vulgatam, et quæ in scriptis libris extat, scripturam, deinde judicæ, et culpari an laudari magis in hac re debeam, pronuntia; sic igitur libri excusi, *Ceterum annuum coitus mariti-mis similes fluctus morent, multoque ac turbido limo*, quod aquarum concurrens subinde turbatur, iter qua manet navigiis in tenuem alreum cogitur: quæ hæc, inquis, monstra verhorum? ita sunt; verum audi nunc membranas: *Cete-rum annuum cætus maritimis similes fluctus moret, multoque ac turbido limo*

*subinde turbatur, iter quam meant navi-
giis in tenuem alveum cogitur: parum
bene, sed unde tamen non inepte
conciuari hoc potuit, quod exprimi
jussi, et si etiam ab eo illa, aquarum
concurso, cum a scriptis libris absint,
non male abesse posse videantur.
Modius. *Ammium cætus* Eleganter
hoc ab animatis ad res inanimas trans-
lata significatione. *Cætus* idem est
quod *coitus* Lucret. lib. 1. ‘Quippe
suam quidquam in cœtu variantis
acervi.’ Id est, inquit Lambinus, in
concilio et congressu varii acervi:
cætus idem significat quod *coitus*: imo
vero *coitus* et *cætus* idem sunt, proin-
de non suisset opus emendare vocem
coitus hoc loco, quæ antea legebatur,
cum idem sonent, idem valeant. *Ru-
derus.**

Qua meant navigia] Leg. *qua meatur
navigiis.* Heinsius.

In tenuem alveum] Angustum, ut
‘tenue fretum’, de Siculo, dixit Flor-
rus cap. II. 8. deque hujus vocis vario
usu consules Cl. Burmannum ad Val.
Flacc. IV. 330. *Snak.*

§ 10 Nautæ cæperunt] Inserunt editiones inter has voces, *vocem, vela.*
Modius.

Hinc cætu] Adhuc editiones, me-
tuentes, credo, ne quando sui simi-
les non essent, *hinc metu:* pessime:
nisi forte ex illo *metu* nescio quam no-
vam, et inanditam etiam antiquorum
fabulis Charybdim fingere placet.
Modius. Non constituo, membrana-
rum *cætu*, an excusorum *metu* verius:
quorum et neutrum fortasse verum.
At ‘ministeria nautarum’ solens Curtius
dicit IV. 3. 18. ‘Miles ministeria
nautarum, remiges militis officia
turbabant.’ VII. 9. 6. ‘Vacillantes
que milites, et ne excutenterentur solli-
citi, nautarum ministeria turbave-
rant.’ Alii item ministrandi verbum,
velut proprium hic usurpant. Virgil.
Aen. VI. 302. ‘veliaque ministrat.’
Tacit. *Germ.* cap. 44. ‘Nec velis mi-
nistran, nec remos in ordinem lateri-

bus adjungunt.’ Ut autem nautarum
ministerium, sic imperium proprie
gubernatorum. IX. 9. 15. ‘Nec in gu-
bernatoribus quidem quidquam opis
erat, quorum nec exaudiri vox a tn-
miltuantibus poterat, nec imperium
a territis incompositisque servari.’ IV.
8. 18. ‘Quippe gubernatores alias
imperare soliti, tum metu mortis jus-
sa exsequebantur.’ *Acidalius.* *Cætus*
servat Raderus, et explicat de coitu
fluminum. Ego *metu* præferam, idque
interpreter de ipsius nautis in periculo
trepidantibus, nisi forte de metu mili-
tum hic fuit, ut sup. IV. 9. 20. et inf.
IX. 9. 15. ubi plura. *Freinsh.*

§ 11 *Duo majora navigia]* *Majora
omnium vulgo, flagitioussime.* *Modius.*
In vulgatis, *majora omnium*; quod
adstruere ego poteram aliorum exem-
plis, et Apuleii maxime: sed placet,
ad ipsum ea reservare, neque Curtio
loquendi genus hoc impingere: qui,
ne supervacuum censeamus omissam
vocem, ita potius traductum scripsit,
In oculis omnium duo majora navigia submersa sunt. *Acidalius.* *Majora om-
nium]* Hoc est, *maxima omnium*, ut vo-
lunt, quorum sententiam et proba-
tiones in Indicem referimus. Mihi
quidem cum Acidalio et Sebisio poti-
tius videtur factam hic verborum
transpositionem, legendumque, *In
oculis omnium duo majora navigia sub-
mersa sunt*: tum quod Curtium haec
magis sapiunt, qui non delectatur in-
solentia phrasium, quæ hic duplex,
et, in oculis, non adjecto cuius, et *ma-
jora omnium*: tum quod *rei* veritas
hunc sensum non patitur. ‘Ducas lon-
gas naves’ submersas Diodorus XVII.
97. tradit: cui plane consentit Arriani
narratio VI. 1. 19. si recte per-
pendas. Fuerunt ergo naves illæ ex
octoginta triacontoris Arriani VI. 1.
8. qualibet illarum, ut consentaneum
est, nihil superiores magnitudine:
‘longas’ appellat Noster IX. 9. 2.
Freinsh.

§ 12 *Ut exciperent eum haud procul]*

Forte, ut exciperent, haud procul. Heinsius.

Nataturi] Sunt qui negent scivisse. Zonaras ex Plutarcho cap. 103. et forte bac de causa amici, ut exciperent eum, haud procul nabant: sive, ut Sebisius volebat, marigabant. Cui tamen non assentior, cum in communi periculo non vacasset ipsis suo arbitrio navigare. Ego de amicis qui in eadem nave erant, intelligo: plane ut in periculo Pyrrhi apud Plutarch. Pyrr. cap. 32. Freiash.

§ 13 *Ergo ingenti, &c.]* Pulchra descriptio, cuius similis iv. 3. ‘Tandem remis pertinacius everberatum mare velut eripientibus navigia classis cessit, appulsaque sunt litori lacerata pleraque.’ *Acidalius.*

Quanta vis humana esse poterat] Virg. Aen. ix. 412. ‘potuit quae maxima virtus Esse, fuit.’ Heinsius.

Se invehebant] Forte, inaevebant. Heinsius.

§ 16 *Inde ventum]* Iterum nobis occurrit haud parvæ difficultatis nodus. Ait Macedonem venisse in regionem Mallorum, cum jam reliquisset confluentes Acesinis et Hydaspis, post urbem ab incolis crematam, enjus arcem tria flumina stringerent; postquam periculum in confinente trium iutorum superatun. Secutus est, ut licet credere, Diodorum xvii. 97. nisi qua illum non cepit. Sed ambos erroris convincit diligentissimi scriptoris Arriani narratio vi. 1. cui penes me fides eo firmior, quod non, ut aliae, vel cum geographorum sententia, vel secum ipsa pugnat. Nam ecce postquam navigationem Alexander per Hydaspen, ut supra quoque demonstravimus, orsus est, accolas utriusque ripæ perdomuit, inter quos et Sibas Arrianum innuere, paullo ante dictum est. Periculum autem clas- sis in confluente Acesinis et Hydas- pis accidisse narrat Arrianus, post quod alias ab Alexandro gentes sub- actas, donec reparata classe, iter in

Mallos persequeretur: in quibus locis urbem illam summa vi defensam per desperationem incenderint incole. Quæ quidem nullam plane contradictionem continent. At Curtii narratio de confluente trium amnium ne Diodoro quidem consentit. ille enim non ut Curtius tres diversos amnes uno loco junxit, quam insigne observationem nec alii pretermisissent; sed Acesinen cum Hydaspe, quem jam illa receperat, in Indum effundit. De periculo autem classis uterque falsa videtur: nam si ad Indi confinientes id accidit; non postea demum ad Mallos pervenit: si hoc verum est; in confluentibus Acesinis et Hydaspis Alexandrum pericitatum appareat. Apud Mallos enim Acesines in Indum exit, ut Arrian. Ind. i. 13. scribit: quia tamen addit in Oxydracis (qui forte Δαρδανεῖς Dionysio vs. 1138.) Acesini Hydaspen misceri, quos populos conterminos fuisse consensu traditur, non adeo longe distare potuerint Acesinis et Hydaspis confluentes, a confluentibus Acesinis et Indi. Eadem confusio caussam alii quoque contradictioni dedit: nam infra ix. 8. 3. dicit eum secundo flumine in fines Mallorum pervenisse; postquam hic iam tum idem asserisset, totque res in ea regione interim gestas exposnisset. De Oxydracis vide Reineccium tom. III. p. 184. Freiash.

Periculi societas juixerat] Ovid. Met. i. 352. ‘Qnam commune mihi genns, et patruelis origo, Deinde torus junxit, nunc ipsa pericula jungunt.’ Cicero pro Deiotaro cap. 5. ‘Venit, nt ad fugientem, non ut ad insequentem, id est, ad periculi, non ad victorie societatem.’ Snak.

Novem millia] Lege, nonaginta; nam ita Diodorus, Justinus, Orosius, et Plutarchus, ubi autem in Plutarcho ἵππος est, legendum τεχνῶν. Nonaginta enim peditum, non equitum fuere: pro τεχνῶν reponendum ἵππο-

rum, voces inversae sunt. Equitum vero x. m. quoque agnoscit Diodorus, Justinus, et Orosius LX. m. Plutarchus xx. m. *Luckenius. Octaginta milie] Alii, Nosem millia.* Id cum falso esse nemo dubitet; Curtio redondandum patavi, quod ipsum scriptasse, etiam si aliorum scriptorum operon juvaremur, totus hic locus clamat. Diodorus XVII. 98. unde haec desumpta, totidem sumerat. et quamquam ad novenarium numerum inclinet alii libri; tamen ex Pal. I. qui VIII. M. habet, Curtium a Diodoro non discessisse deprehendi. Freinsh.

§ 17 *Gangen annem et qua ultra es- sent, coactos transmittere* Sequitur locus, ad quem explanandum vel Oedipo, vel Dedalo, vel Theseo, vel Deilio aliquo natore opus sit: pugnat enim recta fronte cum superiore cap. 3. explanato, ubi cum explicasset, quomodo Macedones transmissionem Gangis et ulteriorum regionum multis lacrimis perorante Ceno deprecati essent, subjicit, Alexandrum ad Hypasim progressum (ut cap. IV. docuerat) ibi recusantibus Macedonibus ulteriorem profectionem, XII. aras monumentum expeditionis erexit, posteaque relegisse, quæ emensus erat, et ad Acesinem reversum, ibi castra posuisse; et quod amplius est. Curtio suffragantur scriptores prope omnes, Diodorus inquam, Plutarchus, Arrianus, Philostratus, Solinus, Strabo; solus Craterus, referente Strabone (quod et Eustathius ex eodem narravit) in fabulosa Epistola ad Aristopatram matrem scripta affirmat, Alexandrum ad Gangem usque progressum. Sed Strabo docet illum a fide remotiora tradere. Cum ergo Alexander non solum non Gangem, sed nec Hyphasim transierit, quomodo hoc loco queruntur Macedones, se coactos Gangem transmittere, et cassisse illis Gangem, cum hoc ante Curtius nusquam posuerit, nusquam

narrarit, sed diserte et exerto contrarium scripscerit? Expectabam hic eris in Modii, ἀπόβειαν Acidalii: Conticuere omnes, pressis vox faucibus hesit. Glareanus tamen coactos mandatum putavit in coactum, ut de Alexandro ab exercitu coacto intelligeretur. Sed quando, ubi, et quomodo exercitus coegerit Alexandrum Gangem transmittere, quem ipse reensavit sequi? Ηρώα ηδύρα auxit difficultatem, non sustulit, aut minuit. Quod si Glareanus coactum transmittere exponat non trahicere, δράστηρ poserit, et contraria voci significatio, transmittere enim flumen ant mare, est trahicere, non contra, omittere vel non transire. Si quis dicat, aliam mentem esse Glareani, coactum nempe Alexandrum ab exercitu, quem penituerat prioris consilli, quod impeditisset transmissionem Gangis, coegerisse vero postea, et exercitum secundum. Primum hoc nusquam dicit Curtius; deinde, non convenienter huic explanationi quæ sequuntur in oratione Alexandri, ubi dicit, se illis cesserisse Gangem metuentibus, et iter a Gange et ulterioribus declinasse, rediisse ad Acesinem. Divinabo ergo veram Curtii scripturam: imo non divinabo, sed certo definiam et affirmabo, non e manu librorum vel librariorum, sed mente Curtii, inseramque τὸ μέρος δημητρίου negationem inquam non, et locum ita constituum: *Non quidem Gangem annem et qua ultra es- sent, coactos transmittere, non tamen finisse bellum.* Vera haec scriptura, et certa lectio ex historiæ fide. Offenderat credo imperitum aliquem, nec mentem Curtii assecutum, gemina particula non, paucis verbis interjectis repetita, qui illam ex Curtio expunxit, et totum simul historiæ sensum evertit. Jam attende, quomodo ex hac nostra emendatione, et unius vocis necessaria interjectione, omnia sibi belle respondeant, omnia constant, omnia coherent. Macedo-

nes cum ab Hypaside flumine Alexandrum avertissent, viciissentque, ne vellet ulterius progredi, nec Gangem petere, nec quæ ultra Gangem sita sunt, et jam ad Acesinem regressi essent, adeoque finem omnium laborum, et securam quietem, patriamque cogitarent et sperarent; postea quam viderunt regem suum ad Oceanum, quamvis non Orientem, sed Meridiem versus tendere, multasque et feroce et pugnaces gentes transiendas, manusque cum illis conserendas, versi in seditiōnē, ægre tulerunt, se ad Oceanum, hoc est, æternam noctem et finem mundi, caliginem et tenebras duci, et iterum cum fortissimis hellicoissimisque populis, adeoque feris et indomitis gentibus dimicandum, in has voces contra Alexandrum erupere: Non quidem se coactos Gangem, et quæ ultra Gangem sint, transmittere, ubi ipsos tot immanes elephantī, tot millia equitū, tot centena millia peditū expectabant; non tamen, uti speravant et optaverant, finisse bellum, sed tantum mutasse: hostem nempe alium quæsitum, et alīnum bello delectum locum: præterea trahi se ad extrema mundi, extra solis mundique vias, et extra ipsa sidera, ubi æterna noctis caligine et tenebris sint involvendi, immanissimisque maris beluis, phocis, cetis, et monstros sint objiciendi: hæc sua fore præmia belli. Atque ita ex mente Curtii seditiosus miles. Nunc Alexandrum respondentem, et dictis trucia pectora placentem audiamus, quomodo et illius oratio nostræ, hoc est, Curtii narrationi ad unguem conveniat. *Raderus.* *Gangem*] Non latuit hujus loci difficultas Glareanum, quippe videbat nec præcedenti Curtii narrationi convenire isthæc posse, nec illis quæ paullo post subjiciuntur, ‘Cessisse illis metuentibus Gangen,’ &c. ideo conjecterat legendum, *Gangen amnem et quæ ultra essent coactum transmittere*,

ut rō coactum ad Alexandrum referatur. Id valde absurdum visum Radero, qui veram Curtii scripturam certo definire autumat, *Non quidem Gangen amnem et q. u. e. coactos transmittere.* Sed pro Glareano possemus dicere, Radero non venisse in mentem *transmittere* idem interdum esse quod omittere, prætermittere: apud Romanos ‘vis imperii valet, inania transmittnatur,’ ait Tacit. xv. 31. 2. Ipsius autem conjectura merito suspecta est nimirū liberalitatis: nec enim unam modo voculam, ut affirmat, sed duas adjectit. Ergo Glareani conjecturam merito prætulerim. Nisi forte pro *Gangen* scripsit aut sensit Curtius *Indum*. Distinctionem etiam m̄ntem: *Indum et q. u. s. c. t. n. t. f. s. m. bellum indomitis gentibus objectos.* Ut s. s. a. ei Oceanum, trahi extra sidera, &c. Freinsk.

§ 18 *Trahi extra sidera, et solem, coquice adire quæ mortaliū oculū natura subduxerat]* Melius, subduxerit. Acidalius. Vide vi. 14. 24. *Cellar.* Vide iv. 8. 3. Adde Florum lib. ii. 17. Freinsk.

Novis armis] Ad sua respiciunt, opinor, non hostilia. Vide supra ix. 8. 21. Freinsk.

Profundo incubantem] Addunt, qui ignorant illo hoc dici, *mari*, nec recte paullo ante est in membranis *perpetua nocte*, pro *perpetuum noctem*; et paullo post, *repletum immunitum belluarum egregium fretum*, pro *gregibus.* Modius. Quid ita recusemus addi *mari?* displicet λεπτολογεῖν, ipsum Virgilianum est *Æn.* i. 93. ‘Ponto nox incubat atra.’ *Acidal.* Declamatoria sunt, qualia apud Senec. Suasor. i. Lucan. v. 4. ‘Sæva quies pelago.’ *Loccen.* Non tamen hic tanti est, nt ex mente Acidalii vox *mari* addatur. Freinsk. Et hoc ex vulgi opinione, quæ extra se sidera et lucem trahi credebant, si ultra terminos notos habitati orbis ducerentur. *Cellar.* Hæc omnia non sufficiunt, quo minus Cur-

tium ut Astronomie imperitum, et infamiae nota signandum criminetur Cl. Clericus Judicij 11. 5. De vi vocis incubare, vide quæ collegit Cl. Dukerus ad Flori 11. 6. 57. *Snak.*

*Emoriens natura] Deficiens, et quasi effœta languente propagine, ut supra iv. 7. 10. 'Jam tamen sterili et emoriente terra.' Vis et efficacia quedam composite inesse videtur. Phœdrus 1. 6. 7. 'Nunc inquit omnes unus exurit lacus, Cogitque miseras arida sede emori: ubi vix ullam vim in composito præ simplici agnoscunt doctissimi commentatores. Et sic Sallustius pro simplici posuit B. Catil. c. 20. 'Nonne emori per virtutem praestat?' Iterum Jugurth. cap. 17. 'Utinam emori fortunis meis honestus exitus esset.' *Snak.**

§ 19 *Rex non sua]* Quia interritus nullas gentes, quantumvis feroce, metuebat, imo quo bellicosiores erant, hoc ardenter bellum cum illis et proelium expetebat, a quibus victis majorem famam et gloriam esset reportaturus: cum enim illi nuntiatum esset, quam validæ gentes trans Gangem, et quanto cum milite illum expectarent, 'velimenti,' inquit Ariannus, 'ejus animum ulterius procedendi studio extimulabant.' *Raderus.*

Sed militum sollicitudine anxius] Illorum enim animi fatiscebant, et novo hoste objecto exanimabantur. *Raderus.*

Imbellies esse] Respondet ad primum Macedonum trepidantium argumentum: 'cum ferociissimis gentibus bellum integrum esse.' Hoc dicit, negatque fortes esse, sed imbellies illas gentes, nulloquo negotio vinciri et deleri posse. Et credebat miles regi numquam fallenti, ut alibi testatus est Curtius: deinde illas unas et solas, easque ipsas imbellies superesse, nullos novos hostes alios pertimescendos, et his superatis, mox ad ultimos mundi fines perventuros:

Delph. et Var. Clas.

se fecisse illis hanc gratiam, ut nullum cogeret trahicere Gangem, quem metuissent, et adversa gentes ultra Gangem sitas belligerare, iterque inde ad Oceanum, qua meridiem spectat, deflexisse, ut id quod ultra Gangem quæsitus erat, citra Gangem cum minori periculo et majori gloria assequeretur: proinde, par esse, ut sibi quoque ultra Bacchi et Herculis terminos tendenti obsequerentur, nec illam sibi laudem et immortalitatis famam inviderent, nec cogerent se ex India fugere, sed cum triumpho velut devictis hostibus redire: jam proximos esse Oceano, jam auram maris ad ipsos usque perlantem sentire. Haec oratio, sed obliqua, fuit Alexandri, in qua singillatim illud quod dictum est, non lippis oculis transibis, cessisse illis metuentibus Gangem et multitudinem nationum, quæ ultra amnum essent: hoc est, se cessisse illis, et locum precibus illorum dedisse, ne, quem timuissent Gangem, cogerentur transmittere, et cum populis ultra Gangem sitis, quorum arma et elephantos formidassent, manus conserere: sed se, relicto Gange, et quidquid ultra est, iter ad redditum declinasse, atque ad Accinem redisse. Tuam fidem, lector, utrum non hoc ex ipsa Curtii mente, pectori et sensu? Diligenter omnia verba expendi, et statim ab initio hanc labem inesse Curtio, sibi, ut antea verba jacebant, ipsi in se pugnant, animadverti. Non transisse Gangem, etiam Siculus testatur. 'Quia enim Gangem transire Macedones detrectarent, et subinde in concionibus regi clamore suo obstrepant, ortumque ex Hammone angillabant; agmen hoc Persarum ejusdem ætatis, quod phalangi Macedonicæ opponi posset, sibi comparavit.' *Raderus.*

§ 21 *Perflare ad ipsos aurum]* Vel dele ad, vel forte, proflare; vel etiam, perflare adeo ipsos aurum maris; vel

Q. Curt.

4 Y

potius leg. jam perfari adeo ipsos aura maris. Sic ix. 9. 3. ‘Agnoscere ipsos auram maris, et hanc procul videri sibi Oceanum abesse indicant regi.’ *Heins.*

Transituro illos] Vulgo, *Herculis et Liberi patris terminos transituros illos. Regi suo parvo impendio immortalitatem famæ datus:* ineptissime, et insulsissime, seu verba sen interpunctionem spectes. *Modius.* Insulsa ineptaque saepe vulgaris et lectio et distinctio; non multo tamen utraque vel altera melior Modiana. Scribo: jam prospicere se Oceanum: jam perfari ad ipsos auras maris. Ne invidenter sibi laudem, quam peteret, *Herculis et Liberi patris terminos transiturus. Ipsos regi suo, &c.* Acidalius. Sic certe melius Acidalius. *Freinsh.* Recte Acidalii transiturus probat Freinsh. *Heinsius.*

§ 22 *Omnis multitudo]* Livius xxxi. 84. ‘Nihil tam incertum, nec tam inestimabile est, quam animi multitudinis.’ *Cellar.*

Fertur] *Mss. adfertur, vel affertur:* leg. *aufertur.* Noster viii. 13. 16. ‘Impetu amnis ablati sunt.’ Ovid. Met. i. 306. ‘Crura nec ablato prouunt velocia cervo.’ *Heinsius.*

§ 23 *Alacer clamor]* Vide ix. 2. 30. *Cellar.*

Aquaretque gloria] Membranæ, ut aquaret; minus bene. *Modius.*

§ 24 *Speciem multitudinis]* Simile strategema Eumenis adnotat Diodorus xix. 37. et scriptores vitæ, cum Polyæno iv. 8. 4. Ignibus accensis speciem auctorum aut manentium castrorum objectam hosti reperies apud Liv. xxvii. 44. 7. et alibi passim. *Freinsh.*

§ 25 *Lux appetebat]* Sæpius jam idem monui, semper in editis apparebat esse, ubi in similibus locis appetebat constanter membranæ referunt. *Modius.*

Sed metuens, an] Impudenter impudentes correctores, qui nobis hic obtrudere postulent ut traditur, vel, ne-

que enim hac parte etiam ipsis satis convenient, non traditur, cum solem istum videntem Deum dejerare habeam, neutrum a Curtio esse, sed ab eo, qui voluit notare, non frustra dubitate Anctorem, unde factum sit, ut profugerint Oxydracæ, et Malli, quippe caussam ejus rei a nullo traditam esse hactenus. *Modius.* Novi ex Tacito aliisque alternantem hanc locutionem. Nec ea Curtium usum negem, sed nec tam asseverate cum Modio affirmem: qui quidquid juret, a correctoribus intrusa ista, vel ut traditur, vel non traditur, non persuadet omnino mihi, propter sequentia hæc maxime, Certe avios montes, et impeditos occupaverunt: quas melius herent, ita nexa oratione: sed hanc traditur, metune, ac oborta seditione inter ipsos, profugerint barbari; certe avios montes, &c. Acidalius. Sed metuens] Aliæ edit. addunt, sed non traditur, metuens, quod eliminandum censuit Palmerius cum Modio; defendit Acidalius, et sane tolerari potest. Habent quidam, sed ut traditur, ex quo Acidal. sed hanc traditur: placet, si etiam facias profugerint. Freinsh. Ut traditur] Glosa est. Vid. Acidal. vel lege, sed utrum metu an seditione. Vide nos ad Ovid. Fast. vi. 435. *Heinsius.* Ut traditur] Ita nempe volunt et codices et multæ editiones, sed glossema esse persuadet et vennstior et elegantior dicens genus, si omittatur: et certe sensus ipsi nullus est hoc modo, itaque vel legendum est hanc traditur, vel omnino expungendum; nam talia millies intrusa aut omissa sunt a libriis in optimis scriptoribus, ut nunc hoc loco; quia nihil magis frequentatum, quam ‘incertum,’ ‘dubium,’ ‘in ambiguo est,’ ‘traditur,’ et que sunt talia multa, in suspensa oratione his particulis adjungi. Noster iv. 15. 12. viii. 6. 21. Justin. xl. 6. 3. Florus i. 1. 12. ii. 14. 3. iii. 8. 8. Sed omissio dubitandi verbo hæc particula ne an hic pro sive poni videa-

etur. Sic Cicero de claris Oratoribus, ‘Paucis antequam mortuus est, an diebus an mensibus.’ Virgilium vide Georg. I. 25. et seq. et sic Aen. I. 138. ‘An Phœbi soror, an Nymphaeum sanguinis una Sis felix?’ atque ita responderet Græco ἡ, εἰ δὲ μῆ. Snak.

§ 26 *Oxydracarum*] Negat Arrian. VI. 2. 18. ‘Infortunium hoc in Oxydraciis Alexandro obtigisse communis opinio est: quod tamen apud Mallos, liberam Indorum gentem, accidit. Nam et urbs Mallorum erat, et a Mallis ictus fuit Alexander. Porro stauerunt quidem Malli Oxydracis sese conjungere, atque ita prœlium inire, sed Alexander itinere per arida et siticulosa loca facto eos preverterat, priuquam aut Malli Oxydracis, aut Oxydraciis Mallis adjumento esse possent.’ Inter eos qui apud Oxydracas hoc accidisse tradunt, est etiam Lucianus Dial. Mortuor. XIV. 14. Appianus Civil. lib. II. sub fin. L. Aemilius, qui vocat ‘Oxydracas,’ et Stephanus in ‘Οξυδράκαι, et Pausanias in Atticias. Verum Plutarch. cap. 110. et de Fort. Alex. I. 1. et II. 29. item Strabo, scribunt in Mallis hoc esse gestum. Freinsh.

§ 27 *Admovebat*] Forte admovebatur. IX. 5. 25. ubi manus omittunt Msa. IX. 9. 7. ‘spes admovebatur.’ Heinrius. *Admovebat*] Sc. se, quam Petronianam phrasin annotat Cl. Burmann. ad Satyric. ejusdem cap. 86. nam sic apud Terent. Eunuch. V. 3. 3. ‘Move vero ocius te, nutrix, moveo, video, sed nihil promoves.’ De hac Ellipsi in multis activis vide Sanctii Miner- vam IV. 3. et ibid. Cl. Perizonium: sic apud Tacit. de Mor. Germ. cap. 37. legunt quidam ‘Ne Parthi quidem sepius admovevere.’ Sed Lipsius et Pichena reponunt ‘admonere.’ Vide J. F. Gronovium Observ. IV. 21. Snak.

Ne committeret] Istud committeret absolute dictum volebat eruditissimus Vir ad Albinum Capitolui, ut in

glossis *Committere*, συμβάλλειν μάχην. Sed cum hic sequatur vox *obsidionem*, ad ipsam committendi verbum referri videbatur. Numquid antem scripsit Curtius, *monere cepit, (ut) omittaret, aut certe differret obcidionem?* Freinsh. Ne inchoaret, ut Aen. V. 113. ‘Et tuba commissos medio canit aggere ludos.’ ‘commisso,’ id est, inchoatos. Conjeciebat Freinshemins forsan legendum esse, *ut omittaret, aut suppressa conjunctione, movere cœpit, omittaret, quod etiam Tellierio non displicet.* Cellar. Recte, inchoaret: addere poteris Cl. Burmann. ad Val. Flacc. VI. 81. Snak.

§ 28 *Demophontia*] Plutarchus in Alexandro hunc Cleomantia vocat: Πιθόμενος δὲ διατιλέσθι ἀνεκοινωτὸ τοῖς μάντεσιν, Ἀριστοδρόφ καὶ Κλεόμαντος τῷ Λάκωνι. Aut etiam Demophoon quidam mensis præfектus Alexandri, qui, ut refert Laërtius in Vita Pyrrhonis, ἐν σκιᾳ θάλαττο, ἐν ἥλιῳ δὲ ἐφῆγον, *Ad umbram calefiebat, in sole vero rigebat.* Popma. *Demophonta*] Sic etiam vocat Diodor. XVII. 98. Cleomantes Plutarchi cap. 80. hoc, opinor, nihil pertinet. Freinsh.

Dubitem] Dubium, alii. *Modius*.

§ 30 *Angusta muri corona*] Summitas muri angusta erat, nec pennis et ceteris intervallis, ut in aliis solebat, distincta. Cellar.

§ 32 *Magnitudinem periculi*] Membranae voce addita legunt, *magnitudinem telorum periculi pudor vicit; sed non capio, quis hic ejus usus esse possit, nisi etiam alia intentur, de quo iudicent alii.* *Modius*.

§ 33 *Pro se quisque certat*] Leg. certant. Heinrius. Et ita sane melius sequentibus respondent. Snak.

CAP. V. § 1 *Jamque lavam, qua clypeum ad ictus circumferebat, lassaverat*] Quis lassaverat? Alexander. Quia re? circumferendo clypeum: sic potest locus accipi: suspicor tamen, lassaverant scripsisse, ac retulisse ad hostes. Scheff.

Ille rem ausus] Nam Alexander hic temeraria audacia nimium proiectus vere βαφοκίνθυνος fuit, (ut auctor est Arrianus,) hoc modo, ὁστρατηγοῦ ταῦτα, ἀλλὰ στρατιότου εἶναι, *Non hac ducis, sed temerarii militis esse.* Strabo vero, Philostratus, alii hoc non factum apud Oxydracas, sed Mallos volunt. *Loccenius.*

Incredibilem] De eximio Coclitis Horatii facto Livius 11. 10. 11. ‘*Rem ausus pīns famae habituram ad posterōs, quam fidei.*’ Ovidius in Epist. Paridis vs. 60. ‘*Vera loquar, veri non habitura fidem.*’ Sic enim lego: vulgo, ‘*vero non hab. fidem.*’ Seneca Epist. xciv. 51. ‘*Duæ res plurimum roboris animo dant, fides veri, et fiducia: utramque admonitio facit.*’ Nam et creditur illi,’ &c. Sic explicat, quid sit ‘*fides veri,*’ ipse Ovid. Fast. III. 662. ‘*nostras perve- nit ad aures Fama, nec a veri dissidet illa fide.*’ Freinsk.

Ad famam (temeritatis)] Huc referri potest illud Senecæ de Benefic. I. 13. de Alexandro, ‘*cui pro virtute erat felix temeritas.*’ Snak.

§ 2 *Namque] Vox nihil, ab ineptis correctoribus intrusa.* Sic cohoret oratio, *rem ausus incredibilem, in ur- bē hostium se immisit;* nec habet illud, quem, quem *ille rem ausus,* &c. unde se sustentet, nisi perperam inserita removeas. Freinsk. Concinnior connexionis verborum submoto hoc vocabulo. *Cellar.* Hæc quoque pugna descriptio, ut tædiosæ hyperboles exemplum, exagitatur a Cl. Clerico Judicii VIII. 6. Snak.

Saltu semet immisit] Male narrat Orosius III. 19. ‘*cum murum ascen- disset primus, vacuam civitatem ra- tus, solus introrsum desiluit.*’ Melius tamen auctore suo Justino XII. 9. 5. ‘*Ad urbem eorum ducit. Quam desertam a defensoribus cum de mu- ro, quem primus cepérat, animadver- tisset, in urbis planiciem sine ullo satellite desilit.*’ Si enim hoc verum,

unde illi hostes, qui statim ‘*cum eum solum conspexissent, undique concur- rant?*’ Vedit absurditatem Orosius, et lenivit, non sustulit: nec enim credibile est quidquam evenisse, unde vacuam urbem putare potuisse Alexander: parco cetera persequi, nec vacat. Alexandri autem factum, quo auctore nescio, sic recenset Fol- gos. III. 2. 6. ‘*Cum effractis scalis cum duobus tantum remansisset comitibus, quamquam multis acceptis vulneribus, numquam de se hostibus dedendo verbum fecit, sed ut erat confossus, a muris saltu ad suos se recepit.*’ Porro temeritatis eam ob causam arguitur ab amicis apud Arrian. ex Nearcho VI. 2. 29. a Philip- po apud Lucian. Dial. Mortuor. XIV. 15. et ab Hegesippo v. 19. ubi hæc res non incommodè exponitur. Notandum etiam quod Enatathius ad Homer. Iliad. E. 4. scribit, Indos aspectu desilientis territos recessisse paullisper, ex splendore armorum, non hominem quemdam, sed spectrum in eos ferri arbitrati. Quod ex Plutarchi cap. 110. desumptum est. Freinsk.

§ 4 *Vetusta arbor]* Arrianus et Plu- tarchus scribunt muro arcis appli- cniæ corpus Alexandrum (et ita Orosius, ‘*muri obice posteriora tutatns*’) Justinus, truncò propter murum stan- ti. Diodorus conciliat: ‘*A dextra,*’ inquit, ‘*arborem radicibus muro ad- fixam a sinistra murum ipsum pro munimento habnit.*’ Loccen.

De industria] Effectu facultatis sive, ut solet hæc vox de rebus mun- tis et sensu parentibus adhiberi a Nostro et aliis, quorum copiam fac- ciente docti ad Florum II. 8. 1. Snak.

Ne circumiri posset] Numquid hæc ex superiorib[us] temere repetit? vi- dentur. Freinsk. Tria verba, ne cir- cumiri posset, haud dubie e margine in sermonis seriem irrepererunt. Nam numero præcedenti Curtius meminit, regem ‘*stantem in iis pugnau-*

ne circumiri posset, fortunam providisse.' Jam fortunæ auxilium declarat, commemorans, vetustam arborem haud procul muro stetisse. 'Hojus,' ita pergit, 'spatiose stipiti corpus applicuit.' Lector quispiam intelligens, huc respexit Curtium, cum ante dixit, 'Fortunam providisse, ne rex circumiri posset,' hæc eadem margini adlevit. Quæ librarius moleste sedulus in contextum sermonis recepit. His scriptis evolvens Freinshemium, deprehendo, idem et illi in mentem venisse, eique tria hæc verba e superioribus repetita videri. *Hermann. Glossamat. Dcc. III.*

§ 5 *Nam quum unum*] Iterum præter morem suum liberales membranæ, etsi non lubenter in eam partem peccant, *nam cum cominus unus procul tot manus peterent*: inepte, et parum ad mentem Rufi nostri. *Modius.* *Unum*] Plutarch. cap. 110. 'Assisterant ei Peucestas et Limnaeus,' qui Nostro 'Timaeus,' quasi statim a principio ipsi adfuerint: quod et similis vero. Nam et Arrian. vi. 2. 12. narrat, in eadem scala post Alexandrum statim adscendisse Peucestan, Leonnatumque et Abrean. deinde ceteros festinantes pondere suo rupisse scalas. *Freinsh.* *Unum*] *Mss. cominus*: forte *eminus*, ut x. 7. 18. *Heinsius.*

§ 7 *Saxa perfregerant*] Sic solent nempe 'lapides' in ejusmodi descriptionibns augeri; nam pro iisdem sumuntur apud Nostrum III. 4. 11. 'obrui potuisse vel saxis.' vi. 11. 38. 'dato signo, saxis obruerunt.' Phœdr. III. 2. 'alii onerant saxis.' Sic 'lapides et saxa' fundis Balearum accommodat Florus III. 8. ut passim alii. *Snak.*

Gravia genua] *Gravata*, libri scripti. *Modius.*

§ 9 *Egre jam*] Idem, quos dixi, libri, non *ægre*; verum omnino abesse debet illud non. *Modius.*

Sagittam (*namque, &c.*) *Nescio quid*

bic turbent membranæ, in quarum aliis ista (*namque Indis, ut antea diximus, hujus magnitudinis sagittæ erant*) non sunt, in aliis variant. Nescio, inquam, nescio, quid hic lateat: tantum paullatim, de eorum quæ semilunulis inclusi, etsi huc facere videantur, sinceritate addubitare occipio. *Modius.*

Namque Indis] Forte, *namque his Heinsius.*

Hujus magnit. sagittæ] Vide supra ad VIII. 9. 28. Xenophon. 'Αράβων. lib. IV. de Cardchis: 'Arcus ternum fere enbitum habebant, sagittas, binis enbitis longiores. Nervos, emissuri sagittas, versus imam partem arcus tendebant, pedem sinistrum applicantes: sagittæ ipaos clypeos et loricas penetrabant.' *Freinsh.*

Infigeretur] *Infigeret*, libri editi. *Modius.*

§ 10 *Ad spoliandum*] Iterum editi, ad *exspoliandum*. *Modius.*

§ 11 *Injicere corpori suo*] Membranæ, quæ ut injiceret corpori suo manus, sic, credo ultimi, &c. inepte, si quid aliud. *Modius.*

Subjecto mucrone] Rectissime *subjecto*; an dannes tamen, quod alienibi memini videre, *subrecto*? Acidalins. Ego quoque divinabam *subrecto*: adjutus non absimili loco Statii XI, 568. 'Utque super stantem, pronumque in pectore sensit, Erigit occulte ferrum.' *Freinsh.*

§ 12 *Ad connitendum*] Eadem adhuc membranæ, et postquam adeo nihil supererat virium; non multo melius. *Modius.*

Ne sic quidem] Legendum ergo in Galtero: 'Sed neque sic proferre potens venerabile corpus.' Raderus citavit, *Sed neque se*, &c. Ipsum auctorem nancisci non potui: quod magnopere optabam, saltem ut viderem, an ad supplenda Curtiana fragmenta præsidii aliquid inde peti potuisset. *Freinsh.*

§ 14 *Tandem Peucestas*] Hunc om-

nes testantur *Alexandro* periclitanti adstitisse. Plutarchus cap. 110. Arrian. vi. 2. 12. Diodor. xvii. 99. De Leonnato non omnes consentiunt, ut nec de Abrea Dupliario. De Aristone nulla apud alias mentio in hoc *Alexandri* discrimine, aliqui inter primos etiam *Alexandri* duces, qui infra x. 6. 16. de creando rege dixit sententiam. *Raderus*. *Peucestes Alexandri Magni servator* hinc appellatur Plinio xxxiv. 8. 23. Meminit ejus solius in hoc negotio Julianus in Cœsaribns. *Freinsh.*

Vestigia persequens regis] Peccant in distinctione libri vulgati, et legunt, muri *vestigia persequens, regi supervenit*; in speciem recte, re vera pessime. *Modius*.

Muri vestigia] Forte, *Fastigia*. Heinsius. Optime Heinsins, credo; nam sic ix. 4. 30. murum descripsit, ‘cujus corona angusta’ quidem, sed ‘non pinnae sicut alibi fastigium ejus distinxerant.’ *Snak.*

§ 15 *Mortis solarium*] Pergunt impressi, morti solarium supervenisset *ratus*; et mox pro *subinde*, subit hinc; ac panilo post hinc pro huic: omnia, ut verbo absolvam, male. *Modius*. *Subinde*] Utcumque de aliis alii statuerint, mihi non mutandum finisse videtur hinc. At tergmina ista verbi supervenit repetitio me offendit. *Acidius*.

Timæus: et paullo post Leonnatus: hinc Aristonus] Arrianus Timæi et Aristoni non meminit, sed Peucestem, Alceam, et Leonnatum, qui antequam scalæ rumperentur, in murum evaserant, refert, nese e muro in urbem, qua regem prostratum cernebant, conjecuisse. Plutarchus auctor est, Alexandrum duobus tantum comitatnum armigeris Peuceste et Lymæo, quem Curtius Timæum vocat, intra mœnia fortiter contra barbaros dimicasse. *Popma*. *Aristonus* ‘*Αριστόνος Πειστάον Πελλαῖος*. Arrian. vi. 5. 9. ubi inter corporis custodes

numeratur. Apud Sabellicum viciose ‘Aristonina.’ Diversus ab hoc Ariston Pœnonum præfetus supra iv. 9. 24. -Compositum nomen est, ut *Μεγιστόνος*, Plutarch. Arato cap. 51. Eodem nomine statnarius apud Pausan. pag. 332. 20. *Freinsh.*

§ 16 *Timæus*] Plutarcho cap. 110. est ‘*Lynnæus*,’ et Orat. de Fort. Alex. ii. 29. ‘*Lemnæus*.’ *Freinsh.*

§ 18 *Submisserat clypeum*] ‘Palladis Iliacæ scuto interjecto, regem protexerat,’ Arrian. vi. 2. 8. et 13. Detraxerat id templo Minervæ, cum primum in Ilinm venisset. Arrian. i. 5. 9. Ceterum festinabundns, ut apparet, Sabellicus, ex hoc Curtii loco male intellecto, scripsit: ‘*Timæo et Peucoste cadentibus, duos reliquos graviter vulneratos*.’ Cui tamen eodem libro in distributione provinciarum post *Alexandri* mortem Babylonios evenisse tradit. *Freinsh.*

§ 19 *Terruisset alios*] Vide Gruter. Discurs. ad Tacit. cap. 11. *Freinsh.*

Periculi omnis] Aptius hoc, quam omnes, quod vulgo est. *Modius*.

§ 21 *Ptolemaum*] Appellatum *Zerîpa*, servatorem, quod regem objecto scuto protexisset. Stephanus de urbibus in voce ‘*Οξύδρατοι. Leccentius. Ptolemaum*’ In eo autem præcipue mihi errasse videntur, qui *Alexandri* res conscripserunt, quod *Ptolemaum* Lagi F. una cum *Alexandro* et *Peucesta* scalam descendisse scribant, jacentemque objecto scuto protexisse, ideoque *Ptolemaum* *Soterem*, id est, servatorem, a militibus appellatum finisse: quum aliqui *Ptolemaeus* ipse scribat, se huic pugnare non interfuiisse: sed eo tempore copiarum ducem adversus alios barbaros pugnasse,’ Arrian. vi. 2. 28. ubi monet historicos, ut sint in tradendis rebus diligentiores. At enim Pausanias in Atticis pag. 10. tradit *Ptolemaum* ‘*Alexandro in Oxydracis periclitanti præ cunctis regis amicis auxilio fuisse*’ *Raderus*. Stephanus

in Ὁξερδαῖς utramque opinionem tangit. L. Ampelius decus id Ptolemeo tribuit. Freinsk.

Clitarchus et Timagenes] De quibus eruditiss. Ger. Vossius de Historia Græcis, I. 10. et 24. qui et in egregio illo opere memoriae prodidit reliquos historias Alexandri scriptores, quorum ego quoque catalogum contexeram, sed gandeo u tanto viro meam esse occupatam operam. *Loccenius.* De utroque simul Quintilian. X. 1. ‘Clitarchi probatur ingenium, fides infamatur. Longo post intervallo temporis natus Timagenes, vel hoc est ipso probabilis, quod intermissam historias scribendi industriam nova laude reparavit.’ Clitarchus autem comes fuit expeditionis Alexandri, quod volunt probare ex Diodor. Sic. II. 7. *Cellar.*

Non refragatus] Abest non a membranis, et potest abesse, ut videatur ridere Clitarchum et Timagenem Curtius, atque haec εἰρωνικῶς dicat: de cetero de hac re ita Plutarchus libro priore περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου Τύχης ἢ Ἀρετᾶς. Εἰ δὲ μὴ Πτολεμαῖος ὑπέρσχε τὴν τάλπην, Λυμνάος δὲ πρὸ διοῦ μυρίοις ἀκατήκοας βάλεσι κτενεῖ, ἡρεψας δὲ θυρῆ καὶ βίᾳ Μακεδόνες τὸ τεῖχος, θετάφος Ἀλεξάνδρου τὴν βάρβαρον ἐκείπτη καὶ ἀνθυμογενέσθαι. *Modius.* Non abesse potest tantum, sed debet omnino, istud non: quod si nec membranis abfuerisset, tamen ego expnisisem: ironiam esse vel scilicet particula satis ostendit. Tam hic timidus antem repente factus Modius, ut alia sæpe dubia aut nulla causa, hoc non ausus sit, adeo magna, adeo certa! membranis maxime jubentibus, quarum alias nimis apud eum celebre imperium. *Acidalius.* *Non refragatus]* Acidalius exturbat non; ego retinendum judicem, nisi membranis absit. Non enim opus est, ut ironiam sensipiemur, quoties occurrit vocula scilicet: interdum enim est serio valde affirmantis pro certo rem ita se ha-

bere: ut apud Cic. Epist. Famil. XIII.

26. ‘Peto igitur a te, tanto scilicet studio, quanto intelligis debere me petere,’ &c. Eadem notio vocis ‘videlicet’ in corrupto loco Livii XXIII. 12. 14. ‘Hostium cepi bina castra, prædæ videlicet plena: et commatum, frumentum et pecuniam date.’ Legendum: prædæ videlicet plena et commatum: frumentum et pec. date: nec vero historici gravitatem ejusmodi ironiam decent. Similis est locus Livii XXXIV. 15. 10. ‘Cato ipse, handsane detrectator laudum snarum, multos cæsos ait, numerum non scribit.’ Freinsk. *Refragatus]* Cogitandum, an non verior sit lectio refragatus; si hoc verum fuisset, non obstatisset ipse glorie suæ, nec negasset se tum fuisse præsentem. Scheff. Leg. refragatus. Heinsius. Hanc medelam addere jam voluit huic loco Tan. Faber Epist. I. 15. et sic fera locutus est Noster VIII. 1. 82. ‘Quum animo videretur imperaturus, si finem procaciter orto sermoni Clitus impuneret, nihil eo remittente magis exacerbabatur.’ Sed plane necesse non est, invitis codicibus; nam involvit qualemque futurum hoc præteritum, et sic passim: hoc vult; qui refragatus non fuisset, si ita res se haberet. De sensu autem temporia futuri in præteritis vide disputantem cum Cl. Ursino præstantissimum J. Perizonium ad Sancti Minervam I. 13. 8. sic apud Florum III. 6. 12. ‘Sed quia oppressi erant, ausi videbantur, ubi etiam probante Cl. Grævio Nic. Heinsius malebat ‘ausuri.’ Snak.

Tanta componentium] Arrianus VI. 2. 29. de hac ipsa re: ‘Haec mihi per digressionem dicta sint, ut in tantorum facinorum et casuum expositione posteri plus diligentiae adhibeant.’ Eadem querela Tacit. III. 19. 5. ‘Adeo maxima quæque ambigua sunt, dum alii quoquo modo audita pro compertis habent; alii vera in contrarium vertunt: et gliscit utrumque

posteritate.' Et iv. 11. 6. 'Mibi tradendi arguendique rumoris caussa fuit, ut claro sub exemplo falsas auditio[n]es depellerem,' &c. Sic Thucydides i. 4. 2. Freinsk. Tanta componentium] Curtii hæc verba in partes vocat Cl. Clericus, ut alios auctores increpet, quum Curtius elegantiam sermonis, non ἀκρίβειαν narrationis spectaverit. Jud. cap. vii. § 26. Snak.

§ 22 *Lignum sagitta*] Editiones, *lignum hastæ*; sed duum cubitorum sagitta læsum fuisse ita graviter Alexandrum, paulo ante dictum est. Modius. Blancardus ad Arrian. vi. p. 397. describi vult *sagitta*, pro *hastæ*, ut tum Noster antea n. 9. tum ceteri scriptores omnes, Diodorus, Plutarchus, Arrianus, Justinus appellaverunt. Cellar.

§ 25 *Critobulus*] Hunc Arrianus Critodemum nominat. Ego auctoritatem Curtii et Plinii secutus, Critobulum legendum censeo, quem inter alios etiam ex Philippi patris medicis Alexander in hac expeditione secum habuit. Critobulum vero medicum ex Æsculapii stirpe inter eos Plinius refert, qui variarum artium scientia erit uentre. VII. 37. 'Magna et Critobulo fama est, extracta Philippi oculo sagitta, et citra deformitatem oris curata orbitate luminis.' Popma.

Critobulus] 'Critodemus' Arriano vi. 2. 17. ubi Philippus Acarnan, qui in Cilicia ad Tarsum curaverat Alexandrum? supra III. 6. 1. an extinctus interim, an clinicam tantum, non vulnerariam professus? alii enim medicorum ophthalmici, alii clinici, alii vulnerarii, raro unus omnes medicinæ partes profitebatur aut exercebat, uti nec hodie: ubi Osthanes? de quo Plinius xxx. 1. 21. 'Non levem et Alexandri M. temporibus auctoritatem addidit professioni secundus Osthanes, comitatu ejus exornatus, planaque, quod nemo dubitet, orbem terrarum peragravit.' Sed Philippus

Acarnan etiam vulnerarius uit, ut ex iv. 6. 17. apparet. Sed postea existinctum credo: quando nulla amplius ejus mentio. Raderus. De Osthane quod ait, dupliciter fallitur: nec enim eum medicum fuisse dicit Plinius, sed magum: nec de ipso ultima verba Plinii, 'orbem terrarum peragravit,' accipiunda; sed de arte seu professione magis: quod sequentia clamant. 'Exstant itaque et apud Italas gentes vestigia ejus,' &c. Sed ad Critobulum revertimur: ejusque nomen secundum Popmam ex Plin. vii. 37. 2. affirmamus: 'Magna et Critobulo fama est extracta Philippi regis oculo sagitta, et citra deformitatem oris curata orbitate luminis.' Philippo id acciderat in obsidio Methone apud Diodor. xvi. 34. Justin. vii. 6. 14. hunc igitur etiam ex paternis medicis secum duxerat Alexander. Freinsk.

Admoveri metuebat] Iterum editiones, manus admovere metuebat: tui iudicii, lector, rem facio. Modius.

Sed in tanto, &c.] Scribe cum vulgaris reliqua, et sic interpange: sed in tanto periculo territus, manus admovere metuebat, ne in ipsis caput parum prospera curationis recideret eventus. Lachrimantem eum ac metuentem et sollicitudine propemodum exsanguem rex consperxerat: quid, inquit, quod tempus expectas? Acidalius. *Admovere*] Forte, se admovere; vel, artem admovere. Heinsius. Vide ad cap. 4. hujus libri n. 27. Snak.

§ 26 *Quam primum hoc dolore me liberas*] Alexander sine metu præbuit corpus, dum Critobulus spiculum evelleret, satius esse putans, ut ait Æschylus, εἰσδράξει θαύμα, "Η τὰς ἄρδας ἡμέρας πόσχειν κακῶς. Alii Perdiccam memorant, quum medicus urgente necessitate non adesset, jubente Alexandro ense vulnus rescidisse telumque extraxisse. Popma.

§ 28 *Quæ semel continerent*] Sententia; eos non opus habere aliis, a qui-

bns teneantur, qui se ipsos citra ipsorum ministerium possint continere: sed in Ms. est *contineret*, unde prope suspicor scripsisse Curtium, quia *semet contineret*, cum generalius prolata sententia non statim necesse sit, ut ad Alexandrum applicetur. *Scheff.* Haud dubie operarum vitium est in citato loco, cum nulla sic habeat editio, et voluit tantum corrigerre Schefferus *continerent*, in *contineret*, ideoque capiendum est qui *semet continerent*, sed manifesta mutare nolui. *Snak.*

[*Prabuit corpus*] Quis neget etiam optimæ notæ libros interdum fallere, cum hoc loco Colinei editio, cætero-qui facile omnium sine controversia optima et correctissima, referat, *sine motu prabuit corpus curæ*. Cassa glans. *Modius.*

§ 30 *Regiam obsedit*] Est ἀκύπορος frequentissimum in Curtio, quo ‘Regia’ pro tentorio regis dicitur; cum certum sit subauditum ‘domum,’ quæ vox Latine de tentorio a nemine dicatur. Paulus Diaconus, ‘Regia, domus ubi rex habitat.’ Præstisset ergo dicere semper regium tentorium, aut prætorium. *Clericus Judicij VIII. 11.* *Regiam*] Est hoc quoque ἀκύπορος exemplum Viri Cl. Judicij de Curt. VIII. 11. ‘qno Regia pro tentorio regis dicatur, quum certum sit subintelligi ‘domum.’’ Fateor sane primitus *Regiam* maxime dictam de domo regia, sed pernega ‘domum’ semper intelligi: passim enim de tota dicitur arbe, in qua rex habitat. Immo et de insula Ovid. Heroid. Ep. VI. ‘Nec sensis Αἴτως Regia Lemnos erat,’ h. e. Αἴτως non erat rex Lemni, non habitabat in insula Lemno, nea insula Lemnos non erat ipsius regia sedes. Sed et apud Poëtas passim Diis, velut Jovi et Plutoni ‘regia’ tribuitur. Sic ‘Regia cœli’ apud Petron. et de totis inferis apud Ovid. Heroid. Ep. II. ‘Et pulsata nigri regia cœca Dei.’ Sed duo pro-

pria ex Ovidio adferemus. Etenim ille Amor. III. 6. 6. Tiberinum flumen inducit loquentem ad Iliam, ‘tibi regia nostra patebit;’ quæ illa regia in aquis et flumine? nempe qualiscumque locus, in quo Tiberinus singitur agere, vel sedem fixisse: disertius etiam de antro apud eundem Met. XII. 210. ‘Duxerat Hippodamen audaci Ixione natus, (h. e. Piritheus,) Nubigenasque feros positis ex ordine mensis Arboribus tecto discumbere jusserset antro. Hæmonii proceres aderant, aderamus et ipsi, Festaque confusa resonabat regia turba.’ Vides hic antrum clarissime vocari ‘regiam;’ sed dicet V. Cl. Poëtis talia concedi posse, non Historicis. At vero etiam apud hos ‘regia’ absolute occurrit passim sine ulla ad domum aut locum certum relatione. Tacit. Ann. XI. 19. ‘Callistus prioris quoque regiae peritus,’ h. e. qui cognoverat quoque aulam Caligulae, et ejus aulæ artes. Et XIV. 13. ‘Determinus quisque, quorum non alia regia secundior existit,’ sc. Neronis. Livius XXXV. 18. Philippi quondam amicus, ‘nuper relicto eo secutus opulentiore regiam Antiochi.’ Sic ergo ubicumque Alexander moras agebat, sive in stativis castris, sive in tabernaclo ubicumque exstructo, sive in oppidis, ibi erat ‘regia Alexandri,’ tanto magis, quia nullum utique in Asia certum habebat ‘regia’ locum, vel sedem perpetuam. Sed ut liqueat disertius, neque e castris et tabernaculis neum Linguae aut optimos Auctores, non magis quam Curtium exclusisse ‘regiam.’ Livius II. 12. ad Porsennam in castris, quum obvideret Romanum, ex persona Mucii Scævolæ, ‘Ferrum hostemque in vestibulo habebas regia.’ Nempe sicuti ipse in castris eum occidere voluerat Mucius, sic ‘trecentos’ ait ‘conjurasse juvenes, ut in illum eadem hac via grassarentur:’ quid ergo aliud ista est regia,

quam tentorium regis, quod in Curtio tantopere ut *καύπος* notatur? sed, quid, dices, intelligitur sub 'regia' istoc sensu? potest enimvero intelligi 'aula,' quæ est ubique, ubi rex est, vel 'sedes;' sed neque opus, ut intellecti substantivi tanta istic habeatur ratio, quam talia adjectiva per continuum fere Ellipsis substantivi sui acceperint ipsa paulatim substantivi speciem et unum, atque ideo, neque ac vera substantiva, varia recipient epitheta, ut quum dicitur, 'Regia dives,' 'regia prior,' &c. sed et patet hujus rei veritas ex illa ipsa voce, quam V. Cl. mallet 'regium' substitutam. 'Præstitisset ergo,' ait, 'dicens semper prætorium:' dixit ita plus semel Curtius, sed neque altera, quam magis decebat Alexandrum, Regem quippe et pins quam Prætorem, abstinuit. Certum autem, illam esse adjectivam quoque. Nottissima sunt, 'Prætorius Vir,' 'Prætoria cohors,' 'navis,' 'porta:' 'Prætorium jus,' 'tabernaculum,' &c. certum etiam est, 'Prætorium' absolute positioni notare 'tabernaculum' Prætoris, seu summi ducis, et hoc sub illa voce intelligi: sed vel sic, cum accepisset speciem substantivi, cœpit adhiberi etiam de rebus a tabernaculo prorsus discrepantibus, nempe de domo in urbibus provinciis, in qua Prætor provinciæ habebat, quam tunc non 'Præatoria' absolute, sed 'Prætorium,' vel 'domus Præatoria,' dicebatur. Sic Cicero Verrina v. 12. 'Adfertur nuntius Syracusas, curritur in Prætorium, quo istum (Verrem) e convivio reduxerant paullo ante mulieres.' Sed et ruri villæ, seu recessus rustici illustrium hominum passim item 'præatoria,' ut notum est, vocantur. Quapropter sicuti in his nulla habetur ratio 'tabernaenli,' unde tamen ortus ille 'Prætorii' tamquam substantivi usus, sic recte 'regia' etiam de antro, immo et de tentorio regis dicitur,

quam esset regibus pro regia domo.
Perizonius Curt. Vind.

Certiorem spem] Sive, certiore *spe salutis* ejus in castra se retulerunt. Acidalius. Videtur non necessaria mutatio. Castra autem intellige, quæ ad urbem erant, ne confundas cum iis, quæ ad confluentes Aceainis et Hydraotis apud Arrianum vi. 2. 26. Freinsk. Malo, certiore *spe* et se retulerunt, et sic Acidalius; improbat Freinsheimer. Heinicus.

CAP. VI. § 1 Famam mortis sua] Alter paullo Arrian. vi. 2. 27. Diodor. xvii. 99. hanc etiam inter causas numerat seditionis a Græcis concitatæ, quæ seq. cap. exponitur. Freinsk.

§ 2 Ne quies perivalide] Hæc sic male scribabant, et interpungebant codices vulgati: secundo deinde amne defluit aliquantum intervalli a cetera classe, præcipiens ne quies corpori inválido adhuc necessaria, &c. Modius.

§ 6 At Craterus] Apud Arrian. vi. 2. 29. 'Nearchus auctor est, amicos qui eum deducebant factum ejus reprehendisse, quod se tanto discrimini pro exercitu objecisset: neque enim id ducis, sed militia officium esse.' Eadem Snidas in Αλέξανδρος, ex Arriano. Confer simillimum locum Lucani v. 680. 'Circumfusa duci flevit, gemitique snorum Et non ingratit incessit turba querelis: Quo te dure tulit virtus temeraria Cæsar?' &c. Freinsk.

Ut nunc est tibi viliis, nos esse sollicitos] Jam olim suspicionem hansi, quam neque dum rejicio penitus, etsi minus teneo firmiter, insita, et insulta bina ista esse vocabula, *tibi viliis*. Sic enim absolute loquebantur, et est locutus alias Curtius: 'ut nunc est' v. 5. 10. 'Hi qui modo ad opem petendam ex tenebris, et carcere procedere erubuimus, ut nunc est, supplicia nostra, quorum nos pudeat magis, an poniteat incertum est, ostentare Græciæ velut latum

spectaculum cupimus.' Ubi item boni interpretes addiderant, 'ut nunc simplicitas nostra est.' *Acidalius.* *Acidalius* τὸ τῇ *vili* expungit, putatque sufficere, ut nunc est, probatque simili loco Curtii v. 5. 10. *Freinsh.* Male Acidalius delet tibi *vili*, paullo post, 'patere nos queso alio modo esse viles tibi.' *Heinsius.*

§ 8 *Macedonia columnæ*] Sigebergenses membranæ, *Macedonicum lumen*. Malo prins, sequitur 'ac sidus.' *Modius.* Terent. Phorm. II. 1. 57. 'Columen vero familiæ,' et sic Cicero in Verr. lib. v. sic Val. Flacc. I. 117. 'socius columnæ carinæ' Hercules: etiam 'columnæ Thessaliam' Pelens apud Catull. in Epithal. Thetidias. *Snak.*

Tot ciriū animas] Quæ omnes unius spiritu trahuntur. Silius IV. 103. de Cryxo Celtaurum rege 'Una spes anima, tantusque peperderat ardor.' Cic. pro Marcelli. cap. 7. 'Quis est omnium tam ignarus rerum, tam ruidis in republ. tam nihil umqnam nec de sua, nec de communi salute cogitata, qui non intelligat, tua salute contineri suam, et ex unius tui vitam pendere omnium?' De eodem Lucan. v. 685. 'Cum tot in hac anima populorum vita salusque Pendeat, et tantus caput hoc tibi fecerit orbis, Sævitia est, volnisse mori.' *Freinsh.*

§ 10 *De Persidis regno*] Crimen hoc fortunæ facit Plutarchus de Fort. Alex. II. 28. quem vide. est enim prolixus locus. *Freinsh.*

Qui si adhuc de Persidis regno cum Dario dimicares, et si nemo vellet, tamen ne admirari quidem posset, &c.] Velut in Ixionis rota versatus et vexatus in hoc sum loco. Acumen ejus diu, et intente quæsivi. nullus inveni: subestque fortasse nullum istis quidem, ut nunc legimus, verbis. nam emendatione me tandem haud infelicitè expedisse videor, atque ita statuo totum de integro rescribendum: *Qui si adhuc de Persidis regno cum Dario di-*

mices, et si nemo vellet, tamen admittere quidem posset, tam promita esse te ad omne discrimen audacia: (nam ubi paria sunt periculum et præmium, et secundis rebus amplior fructus est, et adversis solatium maius:) tuo vero capite ignobilem vicum emi quis ferat, non tuorum modo militum, sed ullius etiam gentis barbaræ, qui tuam magnitudinem norit? Quid mutaverim et quare, intelligens lector facile videbit; cui non opus est omnium omnes rationes reddi: qui has hoc loco per se non videat, ei minus etiam est opus: quippe qui ne sic quidem sit visurus, et quis adeo facem accendendam cæco potest? *Acidalius.*

Ne admirari quidem] Nemo quidem vellet, ut periculis te exponeres: nec tamen, si faceres, miraretur. quippe cogitaret non iniquum esse, ut magnum ob præmium magnum etiam periculum susciperetur. Nihil ergo mutantum: nec Acidalio credendum, qui pro ne admirari, reponebat admittere. *Freinsh.*

§ 11 *Ignobilem vicum*] Melioris: nam nrbs munita erat, eaque capta arx munitor restabat, quæ regem in tantum conjecit periculum. *Celler.*

Novit] Acidalius *norit*, rectius. *Freinsh.*

§ 12 *Cogitatione rei*] *Cogitationem rei* Coloniensis scriptus codex, quod non improbo. *Modius.*

Ad invicti] Vulgo erat, *Eloqui timo invicti corporis spolia inertissimas manus fuisse avecturas*, parum bene, ut mihi quidem videtur, quare ex membranarum scriptura, quæ erat, *Eloqui timo ad invicti corporis spolia inertissimos manus fuisse injecturos*, &c. hoc feci, immutatis leviter duabus literis, quod excusum est. *Modius.*

Spoliæ] *Leg. spolio.* *Heinsius.*

Nisi te interceptum] Sic 'interceptus alter consulim,' Florus II. 2. Et 'interceptam tempestate victoriam et triumphum periisse,' Idem ibid. n. 32. adde Cl. Dukerum ad eum locum,

et ad eumdem Florum III. 4. 4. Snak.

§ 13 *Ne admitteret*] Amitteret, membranae, quod aliquem quidem, sed tamen minus commodum sensum habet. *Modius.*

§ 14 *Obscura pericula*] Obscura bella editiones; sed illud magis convenit. *Modius.*

Ad ea serva] Adhuc vulgo, *ad ea serva pericula*; inepte; et quod facile appareat de glossa manare. *Modius.*

§ 15 *Exsatiate*] Membranae Sigebergenses, ex sauitate, quae heic nibili voces sunt. *Modius.*

Saluti sua, id est, publica] Ita recte scripti libri quidam, nbi male et minus concinne alii omnes, ‘saluti sua item publice parceret.’ *Modius.*

§ 17 *Piissimi*] Hanc vocem M. Tullius princeps eloquentia a toto Latio proscriptis Philipp. III. ‘Tu porro,’ inquit, ‘ne pios quidem, sed piissimos queris, et quod verbum omnino nullum in lingua Latina est, id propter tuam divinam pietatem novum inducis.’ Barbarus ergo noster Curtius? si barbarus Antonius, aequalis Ciceroni; barbarus Seneca declamator, et filius declamatoris, nou multo posterior, aut deterior. de Brev. Vitæ. ‘Quod utrumque et piissime et fortissime tulusit.’ Et ‘Principis piissimi recreat clementia.’ Frequentius apud Ausonium hanc vocem reprehendas, et siquid etiam Apuleius auctoritate valet, ‘Piissimis sacrorum arcanis.’ Valla certe mavult dicere, ‘piissimus quisque,’ quam ‘pius quisque.’ Intrepide ergo, inquit libro de componenda Epistola Despauterius, iis uteatur, ut ‘piissimus,’ a quibus Seneca et alii non abhorrent. Non est ergo pro barbara ducenda vox ‘piissimus,’ nec barbarus Curtius. Landatur etiam a Grammaticis Livius, apud quem tamen ego hanc vocem nondum observavi. *Raderus.* Usi sunt Florus, Fabius, alii. Vide Voss. Art. Gramm. de Anal. II. 27. Marci-anus JC. in XLVIII. 1. de Her. Inst.

‘Filius mens impiissimus.’ *Loccen. Piissimumque*] Adi, si placet, Curas Postiores, quibus usum hujus verbi non antiquissimi vindicamus. *Cellar.*

Vos diu frui] *Vobis* referant editi, sed enjus temeritatis sit, membranarum imperium in simili re non sequi? *Modius.* *Vos diu frui*] Offensus credo Grammaticens rescripsit, ut *vulgo* est editum, *vobis frui*. *Modius* ex membranis, *vos frui*. Non ignoro ego junctum hoc verbum cum quarto subinde casu, sed perraro: chartæ Constantienses Chirographæ *vobis*, non *vos* habent, et ut, quod sentio, dicam, malim ego cum Cicero *vobis*, quam cum prisca Celiis aut Plautis cum quarto casu jungere. *Vobis* reor Curtium dixisse, scribamus ergo deinceps, *vobis fruar*, non *ros*, et comicos casus comicis relinquamus. *Raderus.*

§ 18 *Et mea: qui quidem*] Turbant omnia Sigebergenses membranae, in quibus est: Ceterum non eadem est cogitatio eorum, qui pro me mori optant. Meam quidem hanc benevolentiam vestram virtute meruisse me judico; quam quidem ego lectionem Delphos ad Apollinem alegandam censeo. *Modius.* Satis hic magnifice de se Alexander, nec pro cetera modestia, qua est in oratione hac, ut conditione argumenti, ut non parum dubitem, an sic scripserit Noster. Accedit, quod in MSS. sit diversitas, aliaque habeant *meam* quidem, alia *meam* et *quidem*. Puto igitur scripsisse Nostrum: Ceterum non eadem est cogitatio eorum, qui pro me mori optant, et *mea*, qua quidem hanc benevolentiam vestram meruisse me judico. Considera, et liquebit, nihil aptius potuisse dici: Quod autem vocabulum *virtute* insertum, id factum ex glossa, qua quis explicabat illud *qua*, cum ignoraret ad cogitationem esse referendum. *Scheffer.* *Meruisse*] Forte, emeruisse. Heins.

Sed perennitat] Sed gloriae editiones, quod tamen non sive placet. *Modius.* *Sed gloriae*] Pal. I. non jam

atatis spatio, quam gloria. Et num quid ita scripsit Curtius? Freinsh.

§ 19 *Licuit paternis opibus]* Hic quoque secutus est auctorem generis Achillem: qui cum fatum suum ex matre didicisset, ut vel inglorius ad extremam senectutem pervenire posset: vel magna gloria compos, sed brevis ævi foret; elegit gloriam: Paria Curtianis his dixit apud Arrian. v. 4. 11. ‘Quidnam magnum ac memorabile in vita egissemus, si desides in Macedonia satis habuissemus, laboris expertes, domos nostras tueri?’ Confer Maximum Tyrium Dissert. xxxv. Freinsh.

Per otium corporis] Forte, per otium ac torporem; vel torpores; vel per otiosem torporem; sed malo per otium torpere, expectare. Noster iv. 3. 16. ‘Tyrii desperatione torpebant.’ Heinsius.

Ne pigrí quidem] Sallust. Jugurth. lxxxv. 30. ‘Ignavia nemo immortalis factus.’ Freinsh.

Non annos meos] Cestius apud Senec. Suas. vi. ‘Si ad desiderium populi respicis, Cicero, quandoque perieris, parum vixisti: si ad res gestas, satis vixisti: si ad injurias fortunæ et præsentem Reip. statum, nimium diu vixisti: si ad memoriam operum tuorum, semper victurus es.’ Ad eam formam Sen. Epist. LXXVIII. 34. ait ex Posidonio: ‘Unum diem hominem eruditorum plus patere, quam imperiti longissimam ætatem.’ Ubi Lipsium et Muretum consule. Sic etiam Agricola Taciti XLIV. 3. ‘Quantum ad gloriam, longissimum ænum peregit.’ Mamertinus in Gratiar. Actione cap. 14. ‘Itaque grandævum jam imperium videbitur his, qui non ratione dierum, aut mensium, sed operum multitudine, et effectuarum rerum modo Juliani tempora metientur.’ Idem sensus in his Martial. x. 53. ‘Invida quem Lachesis raptum trieteride nosa, Dum numerat palmas, creditit esse senem.’ Freinsh.

Addo locum pulcherrimum Ciceronis pro Marcello cap. 8. Snak.

§ 20 *Imperium]* Credo Pal. 1. recitus habere, *Orsus a Macedonia, imperium Græcia teneo.* Freinsh. *Imperium, Græciam]* Leg. ex MSS. Pal. 1. *imperium Græcia.* Heins.

Mædisque] Qui hoc loco *Mædi*, seu *Mædi?* (nam litera duplice, seu diphthongo vox *Mædi* hic, ut in editione Coloniensi Allobrogum recte per *æ*, *Mædi* expressa est, scribebunda, non simplici *e*, ut distinguamus illos a *Mædis Asiaticis* ad mare Caspium sitis) nulla horum *Mædorum* apud ullos scriptores, qui de Alexandro tradidere, in Græcia, vel Thracia, vel Macedonia, vel Europa mentio est. Tacent Arrianus, Plutarchus, Siculus, Justinus, aliique omnes. Nec tamen hic gratis posita est a Curtio. Non tacet hos ipsos *Mædos Stephanus περὶ Πόλεων. Μαύδοι, Θρονος Θράκης πλησίον Μακεδονίας, δι τούτων μεταβάντες τών εἰς Μακεδόνας Μαύδοβίθυνοι ἐκλήθησαν, τὸ θύμικὸν Μαύδικον καὶ Μαύδικη.* Cosmographus quoque Ptolemæus in tabulis Europæ, et iiii. 11. hoc laudat, ‘versus Macedoniam,’ inquit, ‘et Ἑγεννητοῦ mare similiiter præturus, στρατηγίᾳ, sunt *Mædica, Drosica, Cœletica.*’ Confirmat hic Stephani et Curtii locus valde nostri Jac. Saliani sententiam in Ecclesiasticis Annalibus veteris testamenti mundi Ann. 198. n. 24. p. 175. qui *Mædos* hos a *Mædi* tertio Japeti, seu Japheti filio, Noachi nepote deducit. Nihil ergo Macedonici, et Europæi *Mædi* ad illos Caspianos, quos postea tamen, trajecto Hellesponto, et victo Dario, etiam imperio suo subjicit. Non advertit hoc Glareanus, ut et multa alia præterit. Erit tamen fortasse, qui volet pro *Mædis*, *Mæsis* reponere. *Mæsoi* enim seu *Mysos* Pomponius Mela inter Thraces ponit. Ego sinceram Scripturam servo, et *Mædis* retineo. *Raderus. Mædisque]* Nulla horum apud ullos scriptores, qui de

Alexandro tradidere, mentio est, Raderro teste. Esse autem Thracie gentem hoc nomine Macedoniam vicinam, ex Stephano et Ptolemao III. 11. notum. Vide etiam Ortelium. Verum de his sermonem esse Curtio non videtur: cur enim post totam Thraciam, unius nationis vocabulum nominet? Quare potius hic legerim, *Mæsicus*; quæ gens vicina Triballis, et armis virisque valida: quamquam Raderus *Mædi* retinendos arbitretur. *Freinsh.* *Mædi*] Stephano gens Thracie, Macedoniæ vicina, unde ‘*Mædica præfectura*’ dicitur Ptolemao III. 11. sed obscurior hæc fuit, quam ut seorsum memoratam esse credi posset, etiam ‘*Thracie*,’ quæ præcessit, mentione comprehensa. Itaque Freinsheimio *Mæsis* placet, cui Tellierius opponit, quod ita nec Triballi, ut pars Mæsorum memorari distincte potuerint. Veram clarios Triballi, quam *Mædi*, et digni bellorum gloria, ut ceteris Mæsis non præferrentur modo, sed etiam opponerentur. *Cellar.*

Adiuatur] *Mss. subluitur*; hoc verbo utitur Martialis, ut ‘*subluto podice*.’ Et lib. vi. ‘*sublnere inguina*.’ Columella v. 32. ‘*bis in die subluitur aqua calida*.’ *Heins.*

Alium orbem] Qui ultra Oceanum situs est, quod ex Anaxarchi philosophia habuisse videtur. Flesse enim dicitur Alexander, quom ex hoc infinitos mundos esse audisset, e quibus ipse nondum unum subegerit. Plutarch. de Anim. Tranq. verum ita quo quod Juvenal. Sat. x. 188. exprobravit: ‘*Unus Pellæo juveni non sufficit orbis*.’ *Cellar.*

§ 21 *Ex Asia in Europæ]* Dum Jaxartem Tanaïni esse ratus est, de quo errore pluribus verbis neque semel ad lib. VII. commentati sumus. *Cellar.*

XXVIII. atatis annum] Non ergo convenit Iustinus XI. 1. 9. cui ‘*viginti annos natus*’ regnum orditur,

nec Raderus Prolusion. cap. 7. qui hoc gestum in vigesimum nonum Alexandri annum conjicit. Chronologos consule. *Freinsh.*

Terrarum orbis] *Regnum orbis libri scripti. Modius.*

§ 22 *Dabo nobilitatem]* Aristippus Dionysius ‘*jussit in convivio infimum omnium acenimbere*: hic Aristippus nihil offensus, Hunc, inquit, locum, o rex, illustrare vis ac honorificum reddere; significans non locum reddere hominem viliorum; sed ex dignitate hominis, honorem addi loco.’ *Rader.* ex Aristippo Laertii c. 18. Sic Cato nescio quod vile manus; Socrates carcerem cohonestavisse dicuntur. Sic Epaminondas ‘*Telearchian ad magnam dignitatem ac majestatem evexit*.’ Plutarch. in Præcept. Reip. Gereundæ cap. 37. De locis obscuris per opera bellica nobilitatis supra ad 1v. 9. 9. ‘*Nobilem sua clade facturus*.’ *Freinsh.*

Aperiam terras] Id quoque præstitit. Nam ante ejus expeditionem India, et quæ circa sunt, vix fando Græcis cognita. Plutarchum et Strabonem non uno loco testes sibi habet. *Freinsh.*

Multam prius] *Multa prius alii, sed malo legere, ut excusum est. Modius.* Non divinare licet, quid *multam* inter et *longam vitam* differentia sit, dubium etiam, an satis Latine ‘*multa vita*’ dicatur. Quare conjecturat Tellierius post *multam* excidisse aliquid, ut *famam*, mallem ego *gloriam*. *Cellarius.*

§ 23 *Et jam nos laudis]* Iterum libri manu exarati, *Nondum farnientem sequimus gloria laudis*; et jam nos satietas cepit? *Modius.*

§ 24 *Nondum editimus]* Quæ nondum attigimus libri editi. *Modius.*

§ 25 *In theatro]* Ad ostium ejus casus, Diodor. XVI. 96. ‘*occupatis*’ ejus ‘*angustiis*’ a Pausania, ut loquitur Justin. IX. 6. 9. *Freinsh.*

Plares a suis] Saturninus apud Vo-

piscum c. 10. ‘Nescitis, amici, quid mali sit imperare; gladii et tela nostris cervicibus impendent; imminent haastū undique, undique spicula: ipsi custodes timentur, ipsi comites formidantur.’ Sulpicius Ciceron. Epist. ad Famil. iv. 12. de necce M. Marcelli: ‘Cui inimici propter dignitatem pepercerant, inventus est amicus, qui ei mortem afferret.’ Exempla dicatae alia quid opns addere? Freinsk.

§ 26 Quandoque] Quandocumque vulgo. Modius.

Hoc si licuerit] Vide quantilla res aliquando vitiando alicui loco sit. Una syllaba hoc transposita antea omnia hæc turbaverat. Modius.

Si me præcepérít satum] Nisi mors consilia mea interceperit et occuparit. Ita M. Tullius loquitur de Off. i. ‘Ingenii magni est præcipere cogitatione futura.’ ita Lucretius, Lambino interprete, usus hac voce lib. vi. ‘Propterea quia nimis prius testus ubi æris Præcepit, ferrique vias possedit apertas.’ ‘præcepit,’ id est, præoccupavit, ut probe Lambinus explicat, quamvis nonnulli legant ‘percepit’: sed melior est scriptura ‘præcepit,’ Lambino etiam probata. Idem supra: ‘Carbonumque gravis vis atque odor infirmatur Qnam facile in cerebrum, nisi aquam præcepimus ante.’ ‘Præcepimus,’ ante hancimur, bibimus. Ita Virgilius, Livius et optimi quique scriptores hanc vocem usurparunt, et hujusmodi deliciæ sermonis Romani suissent ab Hadrianis Junius et Schoris observandæ. Raderus. Præcepérít satum] Si mors præripuerit ante matrem. ‘Præcipere’ enim est antecapere. Florus iii. 9. de rege Cypro: ‘Et ille quidem ad rei famam veneno fata præcepit,’ id est, præoccupavit. Cellar. Vide Savaron. ad Sidon. Ep. vi. 19. Gebhardi Crepund. i. 1. et quos collegit accuratissimus Dokerus ad Flor. iii. 9. 4. Snak.

Vos mandare] Vulgo, mandasse;

quod cur mutatum? nisi forte mandare referunt ad immortalitatem, quasi dicat; vos mementote immortalitati Olympiadem mandare. At hoc nequaquam mihi quidem placeat, nec opinor alium inveniet, cui placere possit. Acidalius.

Cap. vii. § 1 Garabactra] Vox nihil; lege, per Bactra; vel circa Bactra. Dicit Græcos in colonias distributos per Bactrianam regionem. Confirmant mox sequentia: ‘Hæc circa Bactra, et Scytharum terminos gesta;’ sed et pro ‘Scytharum’ reponendum ‘Sogdianorum;’ nam Diodorus hæc omnia in Bactris et Sogdiana facta refert. Loccenius. Cera-bactra] Ortelius corruptam putat vocem, et circa Bactra legendum existimat. Constantiensis Ms. habet Garabactra. Glareanus existimat compositum ex Cera et Bactra, propter coloniam novam eo deductam. Ortelius tamen conjecturæ favet, quod Curtius ipse num. ii. addat: ‘Hæc circa Bactra gesta.’ Raderus. Juvat etiam Diodor. xvii. 99. ‘Græci per Bactrianam et Sogdianam in colonias distributi,’ &c. Bongarsius etiam ita leg. conjecerat. ‘Sarbastræ’ habet L. Ampelius. Freinsk. Circa Bactra] Monstrose vulgo, Garabactra, qualis vel urbs vel regio nemini umquam fuit andita. Ortelius primus vidit circa Bactra legendum esse, quoniam ideo Doctiores secuti sunt, quia Noster post paullo iisdem verbis usus est, ‘Hæc circa Bactra et Scytharum terminos gesta.’ Diodor. xvii. 19. Οἱ κατὰ τὴν Βακτριανὴν καὶ Σεγδηνὴν κατοικουσθῆτες Ἑλλῆνες. Cellarius. Tellierius et Cellarius in textum admiserunt, circa Bactra; nos lectionem Ms. et editionum omnium retinuimus. Snak.

§ 2 Quibusdam popularism] Non hic per populares Bactrianos intelligit, ut pntabat Glareanus, sed Græcos vel Macedonas. Nam Bactriani ipsi quoque in societate defectionis erant.

Quosdam igitur ex Græcorum vel Macedonum populo aut vulgo occidērunt. Ita enim vox *populares* capienda, ut et lib. vi. lib. viii. et hoc lib. ix. Curtius usurpat, et Livius, Tacitus, Julius Capitolinus ad quem Cassabonus. *Loccen.* *Popularium*] Glareanus de Bactrianis interpretatur, Loccenius de Græcis: quod verum puto, ex verbis 'qui validiores erant,' quæ res notat dissensum in eodem hominum genere: accedit, quod illi Bactrianos etiam ad defectionem perpulerunt: at quomodo potuissent, si quibusdam eorum occisis, genti tantam intulissent injuriam? Freinsh. Prima fronte ad Bactrianos utique referres, et quia 'validiores erant' id confirmant: sed mutatis sententiā mox subjuncta legens 'barbaros quoque in societatem defectionis impulerunt,' qui non sunt alii quam Bactriani. *Snak.*

Caperant] Scribe *cæperant*. Acidalius. *Caperant*] Acidalius sic recte legit: mutata etiam distinctione sensum expeditiorem reddidi. Freinsh.

Quasi] Quid sibi vult in ista re quasi? Emendo, *cass*: pro quo sollemni mutatione literarum in antiquioribus libris scriptum erat *quasi*. Acidal. Recepit in textum Raderus. Freinsh. Forte, *a sis*. Heinsius. Vide nūm juvare possint, quæ colliguntur de hoc loco, et vocis usu ad Florum ii. 8. 1. *Snak.*

§ 4 *Bicon quidam*] Forte, Nicon; aut cum Pal. 1. *Biton*. Græcum enim fuisse, tametsi Glareanus dubitet, omnia probant. Freinsh. Nationis Græce: quod vero *Bicon* Græcum nomen non est, conjiciunt quidam Nicon forte scriptum fuisse. Celler.

Invitatumque] Non ergo dñæ erant factio[n]es, alterius Athenodorus princeps, alterius Bicon, ut putabat Raderus: sed Bicon ille sub Athenodoro erat; qui enim aliter ille regis nōmen adsciceret, valida adhuc diversa

factione? aut qui fideret inimico invitanti? Ceterum exempla quedam hoc modo occisorum repertis supra vi. 8. 16. quibus adde insigne illud apud Plutarch. in Demetrio cap. 47. item in Sertorio cap. 44. *Freinsh.*

Macerianum] *Macerianum* putat legendum Glareanus, quod Maceriani Medi essent. Omnia exemplaria habent Maceriani, unde conjicio a Macis apud Stephanum dictos Macerianos. *Raderus*. At ego non video ut a Mākau, qnorum quidem et apud Pliniū vi. 23. 18. mentio, fiat *Makapirōs* gentile nomen: deinde certum habeo, nullam tam obscuram gentem hic innui: quippe tam ignotum patrī nomen absque ulla explicazione proferre, perinde fuerat, ac si plane reticuisse. Ceterum nec magni momenti res est, et in sola conjectura posita: nec enim alii scriptores hujus Boxi meminerunt: ergo proclive aberrare a scopo. Non igitur ausim affirmare *Mauritanum* esse legendum, cum nihil habeam, quo id adseram, præter ductum literarum, nisi unum vocabulum Boxi, quod nisi fallor, Maurusium est. Freinsh. *Macerianum*] Meræ tenebræ in gentili nomine, Geographia omnibus ignoto. Freinsheimus ex literarum ductu divinat *Mauritanum*, quia *Boxus* simile Maurusio nomen videatur, sed potest etiam esse Persicum *Boxus*, unde Tellierius conjicit *Maratianum* legi posse, quam gentem Plinius vi. 16. cum aliis circa Caspium marę et Sogdianam sitis numeravit. *Cellar.*

§ 6 *Ceteri principes*] Emendo, Ceterum. Acidal. Sine dubito sic legendum. Freinsh. Acidalius Ceterum; male. Heins.

§ 8 *Per cruciatum*] Utrumque rectum, sive divisim duabus, sive una voce junctim legas *percruciatum*; hoc tamen opinor elegantius. Ita supra iv. 9. 23. corrigebam 'perarmatos:' et adducebam familiaria Curtio, 'percuratum,' itemque 'persanatum vul-

nus.' Eadem facie per cruciatum valet totum excruciatum. *Acidal.*

Jamque corpori tormenta] Juvabit legisse simillimum fortunæ lusum verbis Polybii xv. 25. de Mœragene. Freinsh.

Cum Græci incertum] Cum Graci milites, vulgo voce auctius. Modius.

§ 9 Jussi erant] Hactenus, jussarent, quod habebam pro typographico sphalmate, priusquam consensum editionum viderem; quas tamen in re tam certa nihil reveritus, reposui jussi erant; quod et Bongarsio placuisse, postea deprehendi. Sic apud Livium xl. 24. 16. vitiouse legitur 'adseriantur,' pro 'adseueri erant.'

Freinsh.

*§ 11 Revertit in patriam] Diodorus xvii. 99. contra, omnes post Alexandri mortem concisos affirmat. *Raderus.* Exitum eorum narrat Diodor. xviii. 7. Redierunt tamen etiam multi ex aliis coloniis in patriam, cum quibus forte confudit Curtius, quos non oportuit. *Freinsh.**

*Scytharum] Est qui reponat Sogdianorum, ex Diodoro. Sed nihil opus. Vere enim circa Scytharum terminos gesta, quæ in Bactris et Sogdianis acciderunt. Scythis enim hi populi finitimi. *Freinsh.**

*§ 12 Duarum gentium] Oxydracrum et Mallorum, et horum quidem ὑποτετράποδον, id est, reliquorum Mallorum, ad quos obsidio regi fatalis non pertinuit. Arrian. lib. vi. Illos enim ira Macedonum propter regem letaliter vulneratum fere extirpaverat. *Curt. ix. 5. 20. Cellar.**

*Intextæ auro] MSS. nihilo deterius, intextæ auro. *Freinsh.**

§ 14 Stipendio quod Arachosiorum] Si Malli et Oxydrace Arachosiorum stipendiarii fuere, quomodo libertatem per tot ætates inviolatam jactabant? Stipendiarii quidem fuero, sed non servi, nec regem ullum nec magistratum extra suam gentem agnovere, nec ipsi uni alicui parebant, sed rem-

Delph. et Var. Clas.

pub. liberam habuere, suisque legibus vivebant, quamvis Arachosiorum imperium agnoscerent, illisque stipendia penderent, ut Pœni Romanis, qui tamen nullum ex Romanis vel prætorem, vel præsidem provinciæ, vel proconsulem ad excidium usque suum admisere. *Raderus.*

Quingenti equites imperati] Membranæ, quingentos equites imperat. Modius.

*§ 15 Invitatis legatis] Id recte, et more factum ostendit Paschal. de Legat. cap. 68. Ceterum conjicio leg. *legatis regulisque gentium.* Talia multa exempla designat Index, voce 'Transpositio.' *Freinsh.**

*Aurei lecti] Hic argenteos lectos (de quibus lib. viii.) mutavit in aureos. Vide Hieron. Mercuriale de Arte Gymnastica 1. 11. *Loccenius.* *Aurei lecti] Athenæus 1. 14. 'Ali quando (Alex.) quadringentos duces in sellis aureis et argenteis, veste purpurea stratis, sedentes ac reclinatos, convivio exceptit.' Curtius tamen lectis recubuisse hic tradit. Et Athenæum reor de Susianis nuptiis locutum. *Raderus.* Ejusmodi convivia non reprehendit Plutarchus cum alibi, tum etiam in, Non posse snaviter vivi secund. Epicur. cap. 89. Ceterum maximo luxu celebrabantur ejus convivia. 'Agatharchides Cnidius' apud Athen. iv. 14. 'octavo libro Asiaticorum scribit, cum Alexandrum Philippi filium exciperent amici convivio, quæ bellaria mensis apponi debebant, inaurata (auro bracteata) fuisse, et convivas illis, uti qui cuperent, aurum detrahere solitos, et cum ciborum purgamentis abjecere, ut ejus luxus essent ac impensæ spectatores amici, famuli vero domini.' *Freinsh.***

Lectis circumdederat] Vulgo, lectos circumdederat. Modius.

Aulæ] Hoc est 'tabernaculum,' de quo Ælian. Hist. Var. ix. 2. 6. 'Centum lectorum spatii capax, qua-

Q. Curt.

4 Z

quaginta columnis aureis intersticatum, quibus tectum suffulcibatur. Ipsu vero tectum erat inauratum, et magnifica arte varietateque cinnatum.' Athenæo XII. 9. *okos ἀκορράλως.* Quod autem 'purpura auroque folgentia' facit Curtius, Virgilio congruit, qui 'purpurea aulae' facit Georg. III. 26. 'Attalica' Propert. III. 82. 12. hoc est, auro intexta; nam ab Attali aula nomen accepisse patet: qui alioquin 'aurum intexere' vestibus 'invenit,' Plin. VIII. 48. 12. quod tamen non ita simpliciter accepientum est. Freinsh.

Immutatione] Non temere mutem *immutatione*, prorsus tamen *imitatione* scripasse Curtium opinor, et id rei apius mecum omnes fatebuntur. Æmulatus per omnia Persas patrios mores exteriorum imitatione frangebat. Etiam *circundederat* paullo ante unitatis numero legendum forte, quia subditur eodem *ostendens*. Acidalius. *Nova mutatione]* Tolerat Acidalius, ut tam præferat *imitatione*; quam hic non possum admittere, jam enim id consumpsit priore membro, 'aut apud Persas vetere luxu,' subjungitque 'confusis utriusque gentis vitiis'; at si vetus Persarum luxus tantum adfuisse, cum *imitatione* Macedonum, unius gentis fuissent vicia, non duarum: nec enim imitari potuissent Macedones, nisi quod jam apud Persas obtinueret. At *nova mutatione* etiam ab ipsis quedam reperta vult ostendande luxuriæ, Persis incognita. Denique vocula *nova rectius mutatione* jungitur, quam *imitatione*; quamquam ita præferat Pal. I. Freinsh.

Ostendens] Ostenderis Sigebergensis codex. Modius. *Ostendens]* Hoc ferre vix possis, nisi cum Acidalius legas *circundederat*, paullo supra, non *circundederant*. Conjecturam eam approbant MSS. merito igitur recepiimus. Freinsh.

§ 16 *Dioxippus]* Hunc Athenæus

vi. 18. παγκρατιστής quinquagintanum appellat. Ælian. XII. 58. de codem: 'Dioxippus pugil Olympionices Atheniensis,' &c. Plin. XXXV. 11. 23. pinxit 'Alcimachus Dioxippum, qui pancratio Olympiæ citra pulveris jactum (quod vocant ἀκορτί) vicit.' Raderus. Certamen autem hoc cum milite Macedone narrat etiam Ælian. Hist. Var. X. 22. et Diodorus XVII. 100. Freinsh.

Virtutem virium] Nulla est ἀκαρολόγια minus tolerabilis, si locus sensu est; nemo umquam ut puto dixit *virtutem virium*; sed cum legatur in Palatino Ms. *virium magnitudinem*, rescribendum omnino crediderim, *eximiam virtutem*, *viriumque magnitudinem*. Scio *virtutem* interdum dici proprietatem et efficaciam, ut quando de 'virtutibus' herbarum et medicamentorum sermo est; sed *virtutem virium* neminem alium dixisse puto. Hac una ratione defendi haec locutio possit, si dicatur esse Hellenismus, quia apud Græcos dos quevis ἀρετῆ dicuntur, et forte dici queat διὰ τὴν διαφέρουσαν ἀρετὴν λόχες, propter *eximiam virtutem virium*, ut Plato dixit lib. X. δι' ἀρετὴν τελείτελα, propter *præstantiam reipublica formæ*, non procul ab initio: sed Hellenismos non usque adeo sectari videtur Curtius, ut propterea inusitatum apud Latinos loquendi genus adhibuerit. Clericus Judic. VIII. 12. *Pugil nobilis*, et ob *eximiam virtutem virium regi personatus et gratus*] Vir Doctus ἀκαρολόγια intollerabilem dicit *virtutem virium*, et neminem sic locutum censem. Ego vero, quia nusquam poterat esse hæsitatione, nisi in voce *virtutem*, quam vox *virium* proprio maxime sumatur sensu; et quia neque in illa voce ullam videbam causam istius judicii, nisi Vir Doctus existimavisset *virtutem* notare propriæ et unice *præstantiam* quandam animi, et ideo Corpori non debere tribui; ostendi ego ad Ælian. X. 22. primum etymologiam vocis

esse talem, ut æque illius significatio ad Corpus referri possit ac ad Animum, utque videatur significare propriæ viri vim seu præstantiam supra feminam, quæ vis in Corpore viri, æque ac in Animo reperitur. Deinde vero probari in illa voce etiam usum significationis, quæ in hunc Curtii locum probe conveniat: Plautum enim dicere Mostell. III. 1. 17. ‘Virtute formæ id evenit, te ut deceat, quidquid habess.’ Sallustium etiam in Jug. cap. 4. ‘De cajus (historiæ) virtute quia multi dixerunt, præterenundum puto;’ sed ait Vir Cl. ‘me habere de significatione vocis Virtus, quæ nemo nescit.’ Et locum Plauti nihil ‘habere simile.’ Quid vero? an nihil simile est in eo loco, ex quo utique liquet clarissimum in modum, vocem ‘Virtus’ habere significationem, quæ convenit verbis Curtii? quid immo dissimile est inter ‘virtutem Formæ,’ et ‘virtutem virium?’ Utrumque notat præstantiam et vim formæ vel virium. Quæ itaque dari potest ratio, quare, si recte dicatur ‘Virtute formæ evenit, ut omnia te deceant,’ intolerabile sit, ob extiam virtutem virium regi nosus? Similiter, quid est ‘virtus Historiæ,’ quam ejus præstantia, quæ multum boni præstet lectoribus suis? Sic et Cæsar Epigrammate in Terentium apud Suetonium in Vita Terentii. ‘Lenibus atque utinam scriptis conjuncta foret vis Comica, ut æquato virtus polleret honore Cum Græcis;’ ubi manifeste etiam ‘virtus’ Comœdiarum Terentii ponitur pro præstantia earum in universum, quæ tamen non possit æquari cum Græcia, quia Terentio ex sententia Cæsaris deerat una ‘vis Comica,’ quam videtur collectasse in acutis dictieriis, in salibus, et jocis argutis, dum e contrario nimis ‘lenem’ illi tribuit elocutionem. Nempe ‘virtutem’ accepisse nomen suum ‘a Viris’ ait Cicero, et proprie notare affectionem animi rectam,

quæ viro propria est. Verba ejus sunt Tusc. II. 18. ‘Vide ne, cum omnes rectæ animi affectiones Virtutes appellentur, non sit hoc proprium nomen, sed ab ea, quæ una ceteris excellebat, omnes nominata sint. Appellata enim est ex Viro Virtus; Viri autem propria maxime est fortitudo. Utendum igitur ea, si virtutis compotes, vel potius, si viri volumus esse, quoniam a Viris Virtus nomen est mutuata.’ Hinc porro idem Cicero in universum cujusque rei ‘virtutem’ exponit per ejus naturæ præstantiam et perfectionem, de LL. I. 8. ‘Est autem Virtus nihil aliud quam in se perfecta et ad summum perducta natura,’ h. e. perfectio cujusque rei, seu recta affectio, quæ non aliunde additur, sed oritur ex ipsius rei natura, vel breviter, perfectio rei in sese et sua natura. Ergo ‘virtutes animi’ sunt rectæ ejus affectiones ex sua natura ad summum perductæ. Idem sunt ‘virtutes corporis,’ et rerum singularum ad corpus pertinentium. Suetonus Calig. cap. 3. Germanico tribuit ‘omnes corporis animique Virtutes,’ et ad corporis virtutem refert ‘formam egregiam.’ Sic apud Græcos Ἀρετὴ, quæ vox notat itidem id potissimum, et frequentissime, quod apud Latinos Virtus; etiam Corpori diserte et sæpius tribuitur a Platone in Georgia p. 499. de cibo et potu, οἱ μὲν ὑγείας ποιῶσαι ἐν τῷ σώματι, η ἰσχὺν, η ἀληφ τινὰ Ἀρετὴν τοῦ σώματος, Καὶ efficiunt sanitatem in corpore, aut robur, aut aliam quandam Virtutem corporis. Similiter p. 504. sed disertius etiam p. 506. Boni sumus, nos, et omnes aliae res, quæ bona dicuntur, Ἀρετῆς τινος παραγενομένης, quando virtus quadam accessit. Άλλα μὲν δὴ θῆται Ἀρετὴ ἔκδοσου, καὶ σκένους, καὶ σώματος, καὶ ψυχῆς, αὐτὸν δὲ καὶ ξάνθης παντὸς, οὐχ οὕτως εἰκῇ κάλλιστα παραγίγνεται, ἀλλὰ τάξει καὶ δρθότητι, καὶ τέχνῃ, ητίς ἔκδοτι φέρει δεῖπνον. At vero virtus

quidem uniuscujusque hominis, et vasis, et corporis, et animi, etiam omnis animalitatis non ita temere accedit optime, sed ordine et rectitudine, et arte, que unicuiqueistarum rerum ab natura sua data est. Ita videmus 'Aperīv, Virtutem, quæ prorsus ejusdem sunt significationis, dari non 'homini' tantum, sed et *ξόοις, animalibus*; nec 'animo' tantum, sed et 'corpori,' immo et 'vasi,' seu 'instrumento.' Sed nos corpus nunc maxime considerabimus, cuius præcipuae sunt affectiones, forma, et vires, quæ bene se habentes constituant virtutem corporis, et ipsæ suam quoque habent virtutem, hoc est, perfectionem, præstantiam, vim, in uno corpore majorem, minorem in alio. Qua ergo analogia, ratione, significatione dicitur 'virtus formæ' corporis, eadem dicitur 'virtus virium' corporis. Formæ virtus seu præstantia consistit in pulchritudine, qua facile alios capit; at virium virtus in firmitate et robore, quo obvium quidvis facile dejicit, prosternit, superat. Contrarium enim ejus est 'infirmitas virium,' quæ Feminis tribuitur apud Cæsar. B. Gall. VII. 26. sed et quando Auctor B. Afr. c. 72. refert, Cæsarem ex Italia elephantes transportari jussisse, 'quo miles suus speciem et virtutem bestiæ cognosceret,' quæ, quæso, istic est virtus elephanti, nisi robur ejus, et quicquid præstare poterat? Denique Glossarium Labbeï 'Virtutem' exponit diserte Græcis vocibus λόχων, δύραμον, οὐθένος, δέρμην, quæ omnia Robur et Vim proprie notant. Accedit his omnibus, quod nullus doctissimorum, et lingue certe Latinæ peritissimum Interprenum vel minimum duri, improprii, nedum ἀκυρολογίαν intollerabilem in ea phasi invenerit, aut quidquam ad eam annotaverit, non Raderus, non Freinsheimus, non Tellerius, non Cellarius, non Pitiscus. Unus est Vir Cl. qui ex Philosophia

sua ostendit Grammaticis 'intolerabilem' illam in Lingua Latina ἀκυρολογίαν, quam illorum nemo nec animadvertisit, nec animadvertisset umquam. Sed in his nihil agnoscat Vir Cl. simile, nisi si ipsum illud 'virtus virium' etiam apud alios ei ostendam auctores; sed quo postulato nihil est iniquius, nihil absurdius. Quid enim? an nulla phrasis erit Latina, et comoda satis, nisi eadem apud plures reperiatur auctores, licet per singulas voces considerata nihil habeat vitii vel minimi? Talis utique hæc est. Aut qua in re consistit tandem illud intolerabile hujus phraseos? Construere est Grammatica, et usitissima; neque in ipsis vocabulis quidquam est, quare conjungi nequeant. Cicero Parad. 2. ait, 'nescis, quantas vires virtus habeat.' Potuisse eodem sensu dixisse, 'nescis, quante sint vires virtutis.' Alia istic est, fateor, significatio vocum, quum 'virtus' Animi intelligatur, et 'vires' notent ejus vim, efficaciam, potentiam; sed conjunctionis eadem ratio est, ut et in eo, quod Curtius ipse VII. 3. 4. Macedonum VI. Græcorum V. millia vocat, 'haud dubie robur omnium virium Regis'; quid tandem differunt 'robur virium Regis,' et 'virtus virium Dioxippi?' nihil utique. Significatio autem vocum, huic phasi et loco opportunissima, quando satis est probata, quid tum desiderari amplius potest? De sensu 'virium' nulla hic est hæsitatio. Quod 'virtus' notet præstantiam, potentiam, et perfectiōnem, seu rectam affectionem enijsque rei, satis, nisi fallor, declaratum est. Certe si quis postularet, ut 'virtutem formæ' alibi quam apud Plautum ostenderem, vel ego, vel Cl. Clericus, aqua nobis ut opinor hæceret. Ego vero satius jam tandem probatum putem, nullam in Curtiana phasi esse ἀκυρολογίαν, nullamque adeo esse rationem rejiciendi eam, et delendi penitus, quod unica illa 'intolerabilis'

ἀκυρολογίας ratione facere voluit Vir Cl. præter consensum codicum, qui omnes vulgatam retinent, excepto uno, in quo legitur *virium magnitudinem*, sed quod ipsum si maxime par numero exhiberent codices, satis certum vel sic foret, hoc potius quam illud ex glossa et interpretatione veræ et rarior locutionis esse ortum. Nunc cum unus modo id nobis ingrat, reliqui Virtutem hic proferant, certissimum est illam virtutem virium a Curtio, non a librariis profectam. *Perizonius Curt. Vind. Ob eximiam virtutem*] *'Ἀκυρολογίαν* intolerabilem hic loci accusat Clericus, ad eamque vitandam, aliam proponit lectionem. Curtii patrocinium suscepserat clarissimus vir, Jacobus Perizonius ad *Ælian. x. 22.* iterumque in *Curtio Vindicato*; sed Clericus Bibliothecæ sue selectæ tom. III. p. 210. negat ab eo sibi satisfactum esse. 'Virtutem enim 'Formæ' apud Plautum significare 'efficaciam pulchritudinis,' cum 'virtus virium' in Curtio significet 'excellentiam roboris,' ipso Perizonio judice. Quocirca jam Perizonio vel Curtio potius aliunde suspectias feram, allato alio Plauti loco ex *Amphitryon. i. 1.* ubi in describendo prælio inter alia vs. 79. his verbis utitur: 'cadunt vulneris vi et virium.' Nec multum diversum videatur esse 'viribus pugnare,' quod bis habet Cicero: primum ad Fam. v. 21. scribens, 'Quavis tuta conditione pacem accipere malui, quam viribus cum valentiore pugnare.' Deinde iv. 7. 'Non enim iis rebus pugnabamus, quibus valere poteramus, sed lacertis et viribus, quibus pares non eramus.' *Hermann. de Arte Crit. Cleric. p. 172.* Profecto non dispicio, qua in parte ex his suspectis fuerit adjutus Cl. Perizonius, namque ipse abunde patrocinium caussæ suæ tuitus videtur. Neque id video, unde de hac formula tantus fuerit factus strepitus, dum quasi triumphus canitur, quod hæc

dnarum vocum conjunctio nusquam expresse inveniatur. Sane virtutem pro simplici 'robore' apud Latinos sumi nemo negabit. Val. Flacc. iv. 151. 'Talis in advectos Neptuni credita proles Æternum furit; atque æquæ virtutis egentes, Ceu superum segnes ad iniqua altaria tauros, Constituit.' Phædrus III. 6. 11. 'qui sine virtute vanas exercet minas;' nam non nisi de viribus ibi agitur inter muscam, et enī, 'sellæ qui prima sedens Jugum flagello temperat;' nunc autem 'robur virium' dixit Noster VIII. 8. 4. ut monuit Cl. Perizonius: et sic Livius XXIV. 48. 'Sed habere hostem pedestri fidentem Marte, cui si æquari robore virium velit, et sibi pedites comparandos esse.' Sed forte 'vires' his locis ad copias et exercitus referentur. En alius apud eundem Livium XXVIII. 35. 'Substituerat animo speciem quoque corporis amplam ac magnificam... adornabat promissa cæsaries habitusque corporis, non cultus munditiis, sed virilis vere ac militaris, et ætas in medio virium robore, quod plenius nitidiusque ex morbo velut renovatus flos juventæ faciebat.' Et sic idem sæpius: etiam 'virtus' pro facultate, qua quis gloriat, sumitnr lib. x. 5. 27. 'Fortitudo inter illos quoque, quorum hæc sola virtus fuit.' Snak.

Et gratus] Sed tamen Plutarch. cap. 6. asserit, Alexandrum hñjusmodi hominibus hand magnopere delectatum fuisse. Freinsk.

Invidi malignique] Reliqua, quod monitione indigna sint, omitto; hoc tantum dico, recte me *malignique* illud pro *magnique* substituisse. Mordius.

Saginati corporis] Dousa Plantin. Explan. iv. 24. f. legit *Saginam corporis*: certe Justinus non uno loco, ut XXI. 2. 1. XXXIV. 2. 7. XXXVIII. 8. 9. 'saginam corporis' dixit. Freinsk. *Saginati corporis*] Vide Hieron. Mercurial. de Arte Gymnast. II. 9. Snak.

§ 17 *Eadem igitur*] Iterum vulgo, *codem igitur in convivio*; male. *Modius*.

Horratas Macedo] *Ælianuſ Var.* Hist. x. 22. ‘Corragum’ nominat: atque hoc singulare Dioxiſſi et Horratae certamen longe aliter sic refert; quod Dioxiſſus in Alexandri Macedoniuſque preſentia correpta clava Corragum armatum ex Macedoniab ad certamen provocavit; et cum ei hastam excuſiſſet, vi rapuit eum cum armis, et jacentis collum calcavit, strictoque gladio ipsius, quo cinctus erat, armatum interemit. Quamobrem Alexander illum odio habuit, quod qnum videret, animum despondit, et tristitia mœroreque confectus vivere deſiit. Hujus Dioxiſſi et Athenea Deipn. lib. v. meminit. *Popma*. *Ælianuſ Var.* Hist. x. 22. et Diodorus hunc ‘Corragum’ vocant; in hoc tamen diſſident, quod Diodorus ait, quod Corragus Macedo Dioxiſſum ad duellum provocaverit; *Ælianuſ*, quod Dioxiſſus Corragum. *Loccenius*. *Horratas Macedo*] Diodorus ſimil *Ælianuſque* ‘Corragum’ appellant, quod verum hominiſ nomen fuſſe credam; eſt enim Macedonicum: quo etiam apud Liv. XLII. 67. 3. eſt Enmeniſ prefectus: quem Macedonem fuſſe certum eſt ex eodem XXXVIII. 18. 3. Sic et Demetruſ filium vocatum existimo, licet apud Plinarch. Demetr. cap. 74. edant ‘Corrabum.’ *Freinsh.*

Exprobrat ei] *Exprobrat regi membranæ*, cuius vitii originem deprehendere facillimum eſt. *Modius*.

Si vir eſſet] Sc. fortis, qualem militem eſſe decebat, qui auderet conſerere manus non virium, ſed vitaſ periclo. Sic Noster vi. 11. 25. ‘Si viſ ſumus, a Diis adoptabimur.’ Salustio familiaris formula in Catilin. Hanc etiam Floro restituit et exemplis adſeruit, preeunte N. Heinsio, preſtantiaſimus Grævius III. 3. 9. ‘ſi viſ eſtiſ, en illic habetiſ.’ Et

nomen ‘viri’ baud facile cum quovis genere hominum, etiamſi robustiſſimorum, communicaverunt Latini; unde dubitatur ad Florum III. 20. 3. an de ſervis in bellum prorumpenti bus, et gladiatoriibus dici poſſit: et preeonii instar eſt, quod ibid. n. 14. dicuntur ‘dignam viris obiisse mortem.’ Addé Indicem nostr. *Snak.*

§ 18 *Certamen expoſcerent*] Qui nam certare, niſi unuſ Horratae, non proposnerat quisquam aliu in ſuperioribus: legēndum igitur expoſceret. Schefferus. Puto de ſtudiosis utriusque partis, et hoc certamen adepteſtare deſiderantibus ſequi accipi poſſe, quam de uno Horrata, et ſic de correctione labor non erit. *Snak.*

§ 19 *Justa arma*] Τὰ δικλίστρα, hic quidem militaria, neſtpe bellica, et ut opponantur Γυμνοστικῶν, que pugilem decebant, et quidem gravis armaturæ, ut ſic justus δικλίστης φλερ̄, levi, opponatur: ſic etiam Noster IV. 14. 5. ‘pancis iusta arma eſſe.’ Tacitus Ann. XIV. 82. ‘Ducentos sine iunctis armis misit;’ id eſt, non plane armatos: et ſic ‘justi milites,’ ‘justus exercitus,’ et preecipue ‘justum bellum,’ quod quacunq; de cauſa contra externos hostes ſuſcipitur, de quo vide ad Florum II. 19. 6. Cl. Dnkerum. Et ſic forte in Floro III. 18. 2. qnum ‘ſocii’ dicantur non ‘minore flagitio intra Italiam, quam cives in urbe rebellasse:’ mox iidem ‘justiſſime jus civitatis postulare’ feruntur, de bello accipiendoñ foret, niſi itidem Vell. Paterc. II. 15. 4. ‘iustaſſimam’ eorum ‘cauſam’ fuſſe adſeret. *Snak.*

Gladioque] Convenientius, gladio quoque, niſi iſtud que valeat quoque, ut obſervare viuſ ſum in Tacito. *Raderus.*

§ 20 *Oleo nitens, et coronatus*] Luctatores et pancratiaſte potiſſimum ungnebanturn, non item pugiles, ant curſores, ut docet Mercurialis de Arte Gymnast. I. 8. Faber tamen

etiam pugiles alt innetas gestasse vestes, sed non nisi ad subligaculum aut campestre, vocem vestis refert Agonistici 11. 2. Nudum certe ait Dioxyppum Curtius fuisse, nisi nudum exponas inermem comparatione Herratæ; coronatus autem, velutivel prioribus olim certaminibus vitor, vel quasi certus de futura etiam cum Horrata victoria. De coronis multa Faber in Agonisticis. *Raderus.* Oleum membris corroborandis adhibebatur. Senec. Ep. 80. ‘Corpori (Athletarum) multo cibo, multa potionē opus est, multo oleo, longa denique opera.’ Luctatores etiam ut lubricas se agonistis præberent, oleo se illinebant. Hieronym. in Hos. cap. 14. 7. ‘anguentur in agone certantes.’ Adde Prudent. 11. adv. Symm. vs. 516. et in Hamartig. vs. 365. Corona signum victoria erat, quam semel iterumque Noster consecutus fuerat. *Cellar.*

§ 21 *Lanceam emisit*] Sic apud Homer. Iliad. F. 355. Menelaus in Paridem ‘emisit longam lanceam. Hic autem inclinans est, et evitavit mortem nigram.’ Adde supra 11. 6. 16. Dioxyppns autem hoc in primis callebat, quippe pugil; quorum præcipua ‘ars, ictum vitare non fuga, sed corporis inclinationibus et flexionibus.’ Scaligerum Poëtic. 1. 22. et Cœlium Antiq. Lect. XIII. 30. in primis autem Fabri Agonisticon, et de Arte Gymnastica Mercuriale inspicere. *Freinsh.*

§ 22 *Arietavit*] Prostravit, humiliavit. Nazar. Panegyr. Constant. cap. 23. ‘Cataphracti cum aciem arietaverint.’ Translatio ab ariete desumpta vel animali, vel machina poliorcetica. Senecæ etiam neutrale verbum est Epist. 107. ‘Labaris oportet, et arietes et cadas, et lasseris.’ *Cellar.*

§ 23 *Ad ludibrium recidisse*] Libra, rii, veriti fortasse, ne parum sui similes viderentur, adjiciunt hic de suo verbum verebatur. Imperite hercle,

atque adeo etiam impudenter. *Modius.* *Verebatur*] Vocem ab aliis iunmerito rejectam ex MSS. editisque veterioribus reposui. *Freinsh.*

§ 25 *Conjectum oculorum ferre non potuit*] Ex hoc loco, nt et Plinius Paneg. cap. 63. literatissimus, et acutissimi judicij. Antecessor A. Dukerus lucem attulit Floro 11. 7. 4. ‘Ne tamen publici doloris oculos ferrent, in provincias . . . concederant.’ Quem locum se non intelligere, aut scabrum esse, viri summi et versatissimi judices censuerant. Utique fatendum est, Flori insolentem spiritum (quidquid alii contra jactent) aliquando eo usque auferri, nt mens lectoris minus abstracti asper ipsam adsequi nequeat. Nam ‘publicum dolorem’ pro civibus dolentibus; ‘oculos’ pro præsenti adspicere sumi, probari facile potest: sed inde ‘publici doloris oculos’ componere vix scriptori, quem genuina stili pulchritudo deceat, vix concederis: ideoque antea dubitabam, an non scripisset Florus, ‘Ne tamen publici dolores oculos ferrent:’ nunc superseedeo. *Snak.*

Destinabatur] Vim hujus verbi et loci pluribus comprobat D. Vossius ad J. Cœs. de B. G. 111. 14. supra v. 10. 5. ‘Bactrianos ad omne obsequium destinatos.’ *Snak.*

§ 26 *Indignationis*] Indigne ferentis, quod notaretur digito propter sublatum aureum poculum, cum plus meritus videatur. Ita Alexander interpretabatur voluntarium Dioxiippi cædem, priusquam ejus innocentia deprehensa esset, quam apernit gaudium improborum ex morte innocentis captum. *Raderus.* *Indignat. non paenitentia*] Potius indignitate facti in se criminis, quam ulla veri paenitentia commotum, necem sibi consciuisse. Aliorum explanationem haud admittunt sequentia, ‘utique postquam falso insimulatum,’ &c. eo enim cognito, non mutavit priorem opinionem, sed confirmavit. Utique enim

cogitabat plus in pectore ingenuo posse indignationem, quam in poluto pœnitentiam. *Freinsh.*

Gaudium ostendit] Habuit pro testimonio innocentias intestatus Dio-
ippus gaudium illud invidorum, satis manifeste sane. Si simile quid, aut qualecumque aliam suspicionem apposuissest Noster III. 7. 13. non dubitassemus, unde apparuerit, Sisenem, retenta Epistola, quam facta Darii nomine, ut tentaretur fides ejus, accepérat, fuisse innoxium, quum 'hanc dubie jussu regis sit occisus,' antequam de re constaret. *Snak.*

CAP. VIII. § 1 CCC. erant equi] Lege-
rim cum Glareano, *mille erant equites,*
trecenti currus, &c. Modius. Ita Glareanus olim mutavit, nescio unde; cui ad-
hæret Modius: ac satis hoc curruum,
satis equorum esse, facile uterque per-
suaserint mihi: non etiam de tot
equitibus, vel omnino equitibus dona-
tis; qui nulli leguntur in ullis adeo
libris. Nam *equi*, non *equites*, om-
nes habent. Quod si licentia eadem
conjectandi fas etiam uti nobis, ma-
luerim ita potius, extrita prorsus equi-
tum mentione, *CCC. erant currus,*
quos quadrijugi equi ducebant. Hoc
unde, si lubet audire, dicam; qua de-
levi, e glossa puto irrepsisse, sed
glossa nec ipsa incorrupta. Fuerit
et huic, et corruptioni ejus origo talis.
Ad marginem libri sui computa-
rat aliquis et notarat numerum equo-
rum, quot conficerent, si quadrijugi
traxissent, trecentos currus. Itaque
scriperat, *equi mille CC.* quot omni-
no existunt e multiplicatione. Mox
deinde librariorum errore centenarii
note in denarii, quod facile, et pas-
sim in aliis sèpissime factum, con-
versa: et hæc cum duæ essent, te-
mtere porro, ut isti 'fecundum est
semen adulterio,' tertia quoqne ac-
cessit, ut in contextum denique pa-
riter ista reciperenetur, *equi mille*
XXX. quibus abactis et abjectis, inte-
grum esse locum minimo secus ipse

credo, neque fere dubitem ejusdem
sententiae auctor aliis fieri, quibus
liberum tamen judicium relinquimus, ca-
ram etiam diligentius inquirendi man-
do, si quid aliunde certius erui pos-
test; nam quod ego vel alii attulimus,
firmari testimonio nequit. Apud his-
toriæ hujus auctores frustra quæren-
do fui, quos cum anxie antestari cu-
perem, auriculam opponere omnes
recusarunt. *Acidal.* *Mille triginta*
currus] Valde mihi probabilis vide-
tur Acidalii conjectura, *CCC. erant*
currus, quos quadrijugi equi ducebant.
Atque illa eo videtur fide dignior,
quod lectionem hanc corruptam esse
satis ex IX. 4. 15. supra constat; ubi
ambabus hisce gentibus in universum
nongenti tantum currus tribuuntur.
'Quingentos' tamen Ajandro mi-
sisse tradit Arrianus VI. 3. 3. *Freinsh.*
Mss. Fl. et Leid. omittunt *equi*, quæ
vox ex modo sequentibus irrepsisse,
aut induxisse librarios potest, et
Curtius monuisse, nunc trecentos le-
gatos, qui ante centum numero fue-
runt, missos fuisse. *Snak.*

§ 2 Lacertarum] In Nysa Indiæ
monte Plin. VIII. 89. 4. lacertas ait
longitude 24. pedum reperiri. Tra-
dit etiam Gesnerus quedam ex Bello-
nio. *Freinsh.*

Dorsa] Testacea ope rimenta, de
quibus copiose toto III. 11. Aldrovandus
de Testacels. Adde Plinium IX.
10. *Raderus.*

§ 3 Haud procul amne] Indo, ex
Curtii sententia, jam Hydaspe et
Acesine aucto, ut supra IX. 4. 1. do-
cuerat. Sed Arrian. VI. 3. (cui facile
hic subscribas) per amnum Hydrao-
tem a Mallis navigasse, donec veniret
ad confluentem Acesinis et Hydrao-
tis; tum perrexisse, donec ad Indi et
Acesinis confluentem adpelleret. *Ra-*
derus. Res secundum Arrianum ita
habet. Hydraotes Acesini miscetur:
eo subiectus Alexander locaverat
castra: deinde expeditionem, in qua
ad periculum mortis venit, suscipi-

ens, secundo amne defluxit in Acesinem, qui Mallos alluit; ibi cum ex vulneribus mortuus crederetur, veritus ne in castris ad Hydraotem tumultus existeret, eo navigavit. Sed hæc interim facta Curtius jam percurrit, ant præterit; persequiturque Alexandri navigationem per Indum flumen: in quo nihil dissentit ab Arriano: nam ille vi. 3. 9. ait, Craterum in ripa Indi iussum incidere. *Freinsh.*

In *fines Mallorum*] Nam omnia antebac gesta apud Oxydracas Curtius acta docuit, cum, ut monui, alii apud Mallos facta affirmarint. *Raderus.* Rectius tamen scripsisset, *per fines*; jam enim supra ix. 4. 15. ‘in regionem Oxydracarum Mallorumque’ pervenisse scripsit. *Freinsh.* At in horum fines jam cap. 4. pervenerat: sunt qui late extendant, et nunc extremos illorum fines attingi existent; quod nescio an ex mente Curtii sit, qui Oxydracia tribuit, quæ secundum Arrianum sunt Mallorum. Nec tamen Arrianus sibi constat; nam lib. vi. Mallos ad Hydraotem fluvium removit, in Indicis Acesinem ait apud Mallos cum Indo committi. *Cellar.*

§ 4 *Sabracas*] Bongarsius in notis ad Justinum emendat *Sydracas*. Sed Philostratus in Vita Apoll. ii. 14. Arrianus et Strabo negant Alexandrum in *Sydracas* devenisse. Quod si ita, oportet hic esse lapsum memorie Curtii, inde adeo, quod putavit Mallos et *Sydracas* bello conjunctos, simulque ab Alexandro devictos, quod non factum supra dictum ex Arriano. Et si demus, Regem *Sydracas* vel Oxydracas expugnasse, ut Curtius ante dixit, tunc certe hic non possunt locum habere, utpote jam devicti, nec suo loco pro ratione historiæ movendi. Itaque hic reponendum putabam, pro *Sydracas*, *Hydracas* Strabonis, vel *Sambestas* Diodori, qui illorum rempublicam quoque democraticam facit, ut Curtius, ‘populi non regum imperio regebantur.’ *Loccenius. Sabracas]*

‘Abastanos’ Arrian. vi. 8. 6. appellat. ‘Sambestas’ Diodor. xviii. 102. qui de his plura. *Raderus.* Nominat quidem eo loco Arrian. ‘Abastanae,’ sed ut potius de alia gente loqui videatur. Bongarsius ad Justin. xii. 9. 8. non dixit emendandum in Curtio *Sydracas*; minus hunc locum respxit; sed sup. ix. 4. 15. pro ‘Oxydracis’ in suis exemplaribus ‘Sydracas’ reperit. Nam ita multi codices præferunt: insit ergo operam Vir Doctns, qui vel Bongarsium reprehendendum sibi putavit, vel in Curtio aliquid mutandum. Illud enim certum est fieri non debuisse; hoc debuisse, incertum est. *Freinsh.*

VI. *millia peditum*] Minimum pectat, qui libros sequitur, quemadmodum hoc loco a me factum esse testor eos, qui viderunt, et in eos Joh. Guillermum Lubecensem, ea eruditione adolescentem, ut jam Lubecum, ceteris clara et potens, cur etiam hac fama laudis multis civitatibus cedat, nihilquidquam causæ habitura videatur. *Modius.* Ex Diodoro, quem plurimique sequitur Curtius, rescribo, LX. *millia peditum VI. M. equitum*; ut peditum numero ex proportione etiam equitum numerus respondeat. *Raderus.* *Sexaginta millia*] Recte sic emendavit Raderus, ex ipsa ratione, et auctoritate insuper Diodori xvii. 102. *Freinsh.*

§ 8 *Alexandriam*] Testes Siculus xvii. 102. et Arrian. vi. 3. 9. *Raderus.* Idem Arrian. vi. 3. 7. aliam ab eo conditam acripsit ad confluentes Indi et Acesinis, quæ buc non pertinere videtur. Hæc enim, ut ille ait, in Sogdis fuit exstructa; quos Diodor. xvii. 102. Sodras videtur appellare: quod notandum, ne quis urbem hanc ex numero earum putet, quas in Sogdiana condidit Alexander, supra viii. 10. 15. Adde et Solin. cap. lxxii. Plin. vi. 16. *Freinsh.*

Eorum, qui Musicanæ] Scribe, *fines*, qui *Musicanæ* appellantur; et mox, Fi-

nibus Musicani deinde in ditionem redactis. Non enim gentis nomen est ‘Musicanus,’ sed regis. Non inquam Μουσικανοὶ sunt populi, sed οἱ τὸν Μουσικανὸν τεταγμένοι. *Fines Musicani* dixit, quod Arrianus vi. 8. 10. τὴν Μουσικανοῦ ἐπιχρέαν Diodorus xvii. 102. τὴν Μουσικανοῦ χάραν. Strabo lib. xv. p. 488. simpliciter τὴν Μουσικανοῦ, et semel etiam τὴν Μουσικανοῦ χάραν. Ex quibus dabitari non potest, quin duo haec Curtii loca inscritia correctorum sint contaminata. Quæ res etiam labefactat speciosam Rubenii lectionem quam mox proponemus. Infra tamen num. 16. legitur ‘Rursus Musicani defecerunt: ut hæream, an ipsi potius Curtio sit impunitum hoc παρόραμα. Freinsk.

§ 9 *De Teriolite]* Vulgo, hic *Destrionem satrapem*, quem Parapamisadis præficerat, iisdem arguentibus cognovit; quod tam insignitum vitium a nemino hactenus animadversum esse, ac ne a Vulcano quidem, qui hunc locum ad Arriani similem citat, demiror equidem: quis enim Latinorum sic umquam locutus est, ut diceret, ‘cognoscere aliquem’ pro ‘de aliquo,’ aut ‘actis alicujus?’ omnino arbitrator magnos illos viros, Erasnum, Glareanum, Huttenum, atque ipsum etiam Vulcanum, cum haec legerent, et taciti tamquam de nullo vito suspecta præterirent, hoc non egisse. *Modius.* Hic ‘Tithyestos’ est Arrian. vii. 3. 8. Freinsk.

§ 10 *Jure amoris]* Nisi vocem amoris, quam ego ex membranis inserui, recipiendam existimes, et totum locum, ut a me editus est, legas, multimodis peccabis; præsertim si ad hoc etiam vulgatam scripturam retinemandam putabis, quæ sic concepta est: *Oxartes prætor Bactrianorum non absolutus modo, sed etiam jure amplioris imperii donatus est. Finibus Musicani deinde in ditionem redactis, &c. contaminatissime, et pessime. Modius.* Multimodis peccat, ait Modius, qui

non ita mecum legit. Quid ergo? nihil peccabit, qui sic plane? Ille vero, mea sententia, nimio tanto plus; et plus etiam, qui lectionis ejus auctor. Quid est illud, *jure amoris?* insulsum et sensu et sermone. At membranæ amoris habuerunt: inde adeo id insertum; nam vulgo jure ubique habetur. Audio: sed tu audi vicissim, et permitte mihi arbitrium utrinque. Censeo in membranis aut pro amplioris scriptam illud ipsum amoris, aut idem ex eodem inscrita repetitione rescriptum. Nec quidquam alterutra opinione verius. Hoc primum. *Jure porro vel e glossa aliquius est, qui Oxarten jure et juste absolutum ad marginem notarat; vel potius ab iis insertum, qui τὰ στίβης, distinctione prava, quæ hodieque visitur in vulgatis, initium periodi sequentis habebant, jungabantque cum Musicanis.* Utroque jam refutato, scribes, sed etiam amplioris imperii donatus est finibus. *Musicanis deinde in ditionem redactis, &c. Aci-* dallus. *Jure amplioris imperii* Rubenins supra ad VIII. 4. 21. locum bone ita retulit: *jure amoris, amplioris imperii donatus est στίβης.* *Musicanis deinde in ditionem redactis, &c.* Verum sive conjectura haec est, sive cuius codicis scriptura, adsentiri ei non possum, quia ut mode occupavi dicere, populi isti non dicuntur Musicani, primo casu plurativi numeri, sed secundo singularis, *Musicani* videlicet regis subditi: deinde sane vix placeat istud, *jure amoris*, et multo rectius magisque masculine sonat periodus, si cum vulgari distinctione sic concipias: *jure amplioris imperii donatus est.* Taceo quod si de jure amoris dicturus fuisse, priori membro, ubi de absolutione agitur, potius inserturus fuisse videatur. Freinsk.

Præsidium imposuit] Arco in ejus urbe extrui jussa. Arrianum vide vi. 3. 12. Alii abeunde, imperium imposuit. Freinsk.

§ 11 *Oxyeanus*] Sic etiam Arriano vi. 3. 13. vocatur. Aliis Curtii editionibus cum Siculo xvii. 102. et Strabone lib. xv. *Portioanus*, ubi vitio typographico, non certe ex versione, quæ nec Casauboni est, legitur ‘*Porticam terram*’ pro ‘*Porticanum terram*.’ Freinsk.

§ 13 *Diruta igitur*] Editi, *dirupta*, inepte, quamquam hoc etiam alibi *sæpius* emendavi tacitus. *Modius*. *Diruta arce*] Sic repauerunt pro *dirupta*, quæ quidem *sæpe* scio confundi: hic tamen inclino, ut legatur *direpta arce*. Freinsk.

Sabi regis] ‘*Sambum*’ appellat Arriano. vi. 3. 14. Fuit *Sambus* etiam Indiæ fluvius Arriano Indic. i. 11. a quo terra et rex fortasse nomen traxerunt. Plura Sicus xvii. 102. de rege ‘*Sambo*.’ Plutarch. cap. 112. ‘*Sabbam*’ appellat, Justin. xii. 10. 2. ‘*Ambigerum*; Oros. iii. 19. ‘*Ambigerum*.’ *Raderus*. Corruptum hoc nomen apud Strab. lib. xv. ‘Ad ipsam vero jam Patalenam Musicani terram dicunt, et *Sabutæ Sindoniam*:’ καὶ τὴν Σαβούτην Σινδονάλαν. ubi Erodi. tissimo interpreti ‘*Sabutæ terra*’ videtur esse, quam Diodor. xvii. 102. appellat τὴν χθραν τὴν δεσμαῖς οὐτένα Σαμβαστῶν. Nequicquam. Sed legendum in Strab. καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδονάλαν’ vel ex Arriano. vi. 3. 14. τὰ Σινδόματα, ea enim urbs caput erat istius regionis. ‘*Sabum*’ ergo Strabo vocat hunc, ut Curtius, in quo tam mox num. 17. etiam ‘*Samus*’ est. Freinsk.

§ 14 *Simile monstri*] Membrane, monstro. Modius. *Simile monstri visum*] Quintilian. Declam. cclv. Cuniculos fodere, et per occultos specus ingenti labore exhaustis terris in medianam subito ‘emergere civitatem.’ Curtianis autem confer hæc ex Claudio de Rapt. Pros. ii. 165. ‘Ac velut occultus securum prodit in hostem Miles, et effossi subter fundamina campi Transilit inclusos arcano limite

meros, Turbaque deceptas victrix erumpit in arces, Terrigenas imitata viros.’ De Cuniculis supra rv. 6. 8. Vegetinum adde ii. 11. ‘Ut etiam cunicularios haberent, qui ad marem Bessorum, ducto sub terris cuniculo, muriisque intra fundamenta perfossis, improvisi emergerent ad urbes hostium capiendas.’ Ubi forte pro ‘*Bessorum*’ substituendum ‘*fessorum*,’ aut aliud quid. Certe a Bessis rationem ducendorum cuniculorum didicisse Romanos ludicum est dicere. Sed nihil hic adfirmo: nec enim otium est ista diligentor excendi. Ceterum aliiquid simile habent ista Flori ii. 15. 14. ‘Quasi enata subito classis erupit:’ ubi monni hoc loco legendum, urbem cuniculo cepit. Id barbaris, &c. redditio pronomine, quod idem in præcedentis voculae sine sonus absorberat. Apud Hirtium de B. Gall. viii. 43. in obsidione Uxelodunensi: ‘Ad postremum cuniculus venæ fontis intercessæ sunt, atque aversæ. Quo facto repente fons perennis exhaustus tantam attulit oppidanis salutis desperationem, ut id non hominum consilio, sed Deorum voluntate factum putarent.’ Freinsk.

Armati e terra] Vox armati a membranis est, ne sis nescius. Modius.

§ 15 *Octingenti Indorum*] Neque numerus justus est, neque syntaxis; quis enim ita loquitur, *Octingenti Indorum cæsa*, vel *octingenta Indorum cæsa*, nisi *millia* subaudiatur? Optime contra, *octingenta millia cæsi*. Editio Coloniensis Allobrogum, Octo millia Indorum cæsa. Diodor. ὧν τὰς δύοδας κατέκοψε. Si legas *octingenta millia*, niq̄num numerus excrescit; si *octo millia*, exiguis est pro totius regionis ratione: cum Siculo profecto legerim, *Octoginta millia*, et sic reponendum puto *LXXXM*. Raderus. Et ita scribendum Radero credidimus. Freinsk.

Multoque captivos sub corona venisse] Monendum putavi, hæc verba non

erant in optimis Coloniensibus membranis. *Modius.* Sub corona venisse] Pro servis et mancipiis publice vendi. Gell. vii. 4. ‘Antiquitus mancipia, jure belli capta, coronis induita venabant.’ Cato ibid. ‘Ut populus potius ob rem bene gestam coronatus supplicatum eat, quam ut male gesta coronatus veneat.’ Hinc frequens et obvium Latinis scriptoribus, ‘sub corona vendere,’ ‘sub corona venire,’ quod viis materia corona captivis imposita insigne fuit venditionis publicæ. Exempla habent Cæsar. B. G. iii. 16. Liv. v. 22. Tacit. Ann. xiii. 89. Florus iv. 12. Justin. viii. 3. xi. 4. xxxiv. 2. *Cellar.*

§ 16 *Pithon*] Arrian. vi. 3. 15. Πίθων vocat; quem supra num. 9. eorum regionum Satrapam constitutum fuisse dixerat: rectius tamen apud eundem Indic. iii. 11. scribitur *Pithon*, Πίθων, quomodo et aliis appellatur. Aliæ edit. Curt. pessime, *Phyton*. Diodoro xviii. 89. est Πίθων. Freinsh.

In crucem sublato] Arrian. vi. 3. 16. καὶ τοῦτον κρεμᾶσαι κελεύει. interpres, laqueo suspendi jubet. Verum Lipsius de Cruce cap. 4. vertendum fuisse docet, crucifigi jubet. Sic apud Photium pag. 213. accipio vocem ἀκρέμασσα. Freinsh.

§ 17 *Oppidum*] ‘Harmatelia’ dictum Diodoro xvii. 103. Freinsh.

Quod in regno erat] Miror illos, qui primi editionibus præfuerunt, et hæc ita excudi curarunt, *Quarto deinde die secundo amne pervenitur ad oppidum, qua iter in regnum erat Sami.* Miror, inquam, eos, qui ita legunt, qua parte corporis oculos habeant; præser-tim cum in nostram scripturam, præter libros scriptos, res ipsa consentiat. *Mod.* Qua iter in regnum] Non capio; forte, qua iterum regnum erat Sami; ut velit supra etiam, Iodum accoluisse Sami, vel Sabi, ut antea vocavit, subditos, deinde interjectis, ut sit, aliorum dominii, hic denuo

regnum Sami fuisse. Ita sup. vii. 7. 4. ‘qua Bactra sunt.’ Alii satis andacter mutant, quod in regno erat Sami. Freinsh. Locus obscurus, etiam Freinsheimi sententia, qui propterea mallet legere, qua iterum regnum erat Sami. Ego non repugno, tantum in re dubia dico, videri verba ista, qua iter in regnum erat, esse interpretis, qui volebat indicare, quomodo is quartus dies, de quo præcessit, debeat intelligi, nimirum postquam venissent in regnum Sami. Colligo, quia Ms. habet, quod in regno, vel, in regnum; an spicorque verba olim sic fuisse formata: quo item in regnum erat: vel si Curtii sunt ipsius, omnino constitui hoc modo oportere: *Quarto deinde die, quo item in regnum erat, secundo amne pervenit ad oppidum Sabi;* vel, *Quarta deinde die, qua ei iter in regnum erat, secundo amne pervenit ad oppidum Sabi.* Porro Sabi oppidum intelligo, ubi degebat ipse, ac sedem habebat suam. Scheff. Qua iter in regnum] Vide Freinsheim: forte, quo in regnum intraverat Sabi. ‘Intrare in urbem’ est iv. 2. 17. vel leg. quod erat in regno, sive, regnum: vide varias lectiones, et Indicem voce ‘In.’ Heinsius. Probabilior videtur Freinsheimi correctio, quam adjuvat etiam Arrianus, qui quamquam aliter has res narrat, in eo tamen consentit, vi. 17. ‘Ο δὲ (Ἀλέξανδρος) ἐπὶ Σάμιον αὐτὸν ἦγε, τῶν δρίαν Ἰδῶν στράτην ὃν αὐτοῦ καταστάθηται. Snak.

§ 18 *Agrianos mania subire*] Levis armaturæ equites, sed expeditos, ut hodie Pannones seu Ungari sunt, vindentur Radero fuisse. Sed mirum si equites jussi suut mœnia concendere, hoc enim vox ista, subire, notat: sed supra quoque diximus, pedites fuisse Agrianos, quod vel unius Arriani compluribus locis evidentissime probari posset. Freinsh.

§ 20 *Subinde*] Id est, paulo post, ut ea notione usitatum Livio, eque

recentioribus monuit Gifanius in Observationibus l. L et pluribus exposuit Freinsheimius in Indice, quem vide. *Snak.*

Strenua mortis] Explicant, 'subi-
tae, et in quam non est remedium,'
quod et vox 'subinde' etiam sugge-
rebat, et sic 'strenue facere' pro
summa celeritate et ardentis animo
perficere apud Justin. I. 6. 5. 'Silvam
viam cirenmdatam excidere jubet.
Quod cum strenue fecissent.' Sic
Noster VII. 1. 14. 'Strenue ad armi-
geros, qui proximi seqnebantur, re-
cessisse.' Et 'bene et strenue fa-
cere' quasi distinguuntur a Jugur-
tha apud Sallust. B. J. cap. 25.
Quum vero aliquantum decubuisse
videatur Ptolemæus ex sequenti nar-
ratione, non tam præsens tempore,
quam vi et efficacia, quæ siati non
posset, fuisse videatur. Nam ita
etiam 'strenuum remedium' oppo-
nitur 'præcipiti' a Nostro III. 6. 2.
Et hinc capias, qualem habuerit Alex-
andrum Parmenio, quum quasi in
admirationem virtutis abreptus ex-
clamat, 'strenuum hominem et num-
quam cessantem' VII. 2. 26. Vult
ergo hic mortem efficacissimam, quam
effugere nemo vulneratus posset: et
sic argute, ut omnia, Horat. I. Epist.
II. 28. 'Strenua nos exercet inertia.'
Snak.

§ 21 *Intactus evaserat]* Necessario
inseres, *intactus tamen invaserat*. Acidalius.
Vix assentigr. *Freinsh.*

§ 22 *Sanguine conjunctus]* Eadem de-
re Pausanias in Atticus disertius ex-
plicans, 'nomine Lagi, re Philippi
filium fuisse' dicit, propterea, quod
Arsinoë mater jam e Philippo gravi-
da, Lago tradita esset; qui quidem
Lagi et eam ob caussam exposuisse
Ptolemæum postea videtur, ut narrat
Suidas. Contra Justin. XIII. 4. 11.
'e gregario milite,' ab Alexandro
tantommodo 'virtutis cassa provec-
tum' refert. Libenter iis assenti-
mus, qui a Philippi familia haud alie-

num censem. Quod totum eti Theophilus Antiochen. lib. II. ad maternam prosapiam restrinxit, tamen nihil ve-
tat, nt simili in Pausanias et Curtii
placitis acquiescans. Estque hinc
forte, quod Theocritus Idyll. XVII.
Alexandrum Magnum et Ptolemæum
generis conditores Herculem et Hyl-
lum habuisse scripsit. Tametsi ipse
Ptolemæus Lago patre se genitum
credi maluerit; unde et posteri Lagi-
darum nomen retinere. Reineccius
in regno Ægyptio Lagidarum. Hinc
apud Propert. III. 10. 40. 'Una Phi-
lippeo sanguine adusta nota' dicitur
Cleopatra. Lagnum vero non valde
nobilem fuisse, argumento possit esse
quod Plutarch. de Ira Cohibenda
cap. 16. narrat: Ptolemæus gram-
maticum ob inicitiam subsannans, in-
terrogabat, quis Pelei fuisse pater:
respondit ille, Tu prius dic, quis
Lagi fuerit pater: id dicterum ob-
securitatem generis regi exprobabat.
Freinsh.

Pellice ejus ortum] Licet *Lagi* vulgo
ferretur filius, unde 'Nilus Lagæus'
apud Martialem. *Loccen.*

§ 23 *Et pacis artibus]* Est hoc forte,
sed mihi sincerum non videtur. Uti
ne Ptolemæum pacis artibus quam-
belli præstantiorem dicat? utraque
laude pariter ornare, sed et pari vo-
luisse putem: eoque scribam, *nec militia quam pacis artibus major et clarior.* A virtute militari commen-
davit primum: pacis artes mox sub-
dit, civilem cultum, liberalitatem, fa-
cilitatem aditus, et quæ consequuntur
hæc his consimilia. Tamen haud
obstinatae relucter, et prævaleat sane,
quod vulgatur; in quo magis ad ex-
primendum contrarium istum sensum
faciat, si logatur, *sed pacis artibus.*
Acidalius. *Et pacis artibus]* Acidalius mallet, *sed pacis artibus*, aut *nec militia quam pacis art.* ego vulgatum
satis fero. Par fere encomium P.
Licinii apud Liv. XXX. I. 3. Syllæ
apud Sallust. Jugurth. xcvi. 1. *Æ.*

lian. XII. 16. Alexandrum Ptolemæo scribit iuvidisse, fuisseque offensum illius τῷ δέξῳ, quod de dexteritate ingenii sollertiaque potius, quam aut de prosperitate ejus, aut comitate, interpreter. Vide etiam quæ notat Gruterus ad illa Livii I. 34. 13. de Tarquinio Prisco: 'Fortunam benigno alloquio, comitate invitandi, beneficiisque, quos poterat, sibi conciliando, adjuvabat.' Freinsh.

Adiutuque facilis] Ita habent membranæ: verum malim ego vulgatam lectionem sequi, quæ erat, *adiutuque facilis*. Modius.

§ 24 *Suorum]* Forte, eorum. Sebistius. Illud rectius. Freinsh.

§ 25 *Quam regis]* Scio quid velint dicere. Sed si recte examines, nihil opus esse deprehendes. Credo fuisse regi. Cum eo Macedonas certasse in Ptolemaeum cura. Cum autem exponat regis sollicitudinem pro Ptolemaeo, satis etiam intelligitur, quanta reliquorum fuerit. Freinsh.

§ 26 *Per quietem vidisse se exponit speciem draconis]* Ut Strabo vere judicat, non draco, sed aliquis rei herbariae peritus regi indicavit, inde fabula illa adulatiois gratia adjecta. Eicds 86 τινα μηρόσαι τῶν εἰδότων τὸ δὲ μυθόδες προετόη κολακεῖς χάρις. Et Cicero de Divinat. lib. II. salse: 'An tu een-ses ullam anum tam deliram futuram fuisse, ut somniis crederet, nisi ista casu, nonnumquam forte temere concurrerent? Alexandro loqui draco visus est. Potest omnino hoc esse falsum, potest verum; sed utrum sit, non est mirabile. Non enim audivit ille draconem loquentem, sed visus est audiare, et quidem quo majus sit, cum radicem ore teneret, locutus est. Sed nihil est magnum somnianti.' De antidotis autem hujus veneni Nicander in Alexipharmacis, et Dioscorides VI. 20. *Loccenius*. Idem Cicero de Divinat. lib. II. Strabo lib. XV. Justin. XII. 10. 3. Oros. III. 19. omnium clarissime Diodor. XVII. 103.

Raderus. Apud Ciceronem aliquot similia somnia memorantur, et de eorum natura disputatur. Eudem Alexandrum imaginatum esse, Cassandram poenulum venenatum sibi miscentem tradit Val. Max. I. 7. 2. extr. multa similia apud Patricium de Regno v. 8. Vide imprimis caput 46. Tertulliani de Anima; ubi inter alia: 'Revelantur et honores et ingenia per quietem, præstantur et medelæ,' &c. Freinsh.

§ 28 *Pathaliam]* Ab urbe Pathala sic dictam, nbi sepultus est Nearhus classis præfectus, teste Philostrato III. 15. de Vita Apollonii. *Loccenius*. *Pataliam]* Quæ insulam, Indi ostiis inclusam, incolit. Urbs insulæ primaria fuit *Patala*, sive *Pattala*. Arrian. lib. VI. sita sub divertio hujus amnis. Cellar.

§ 30 *Defluzit ad insulam]* Dictam 'Cillutam' [immo 'Cilluta' plurali-ter] ut Arrian. VI. 8. 27. habet; ut Plutarch. cap. 116. 'Scillustim' vel 'Psiltacim'. *Loccenius*. Ego putabam 'Cilluta' nomen esse insulæ, quam infra IX. 9. 8. designat. Compara auctores: videbis Cilluta ne unius quidem diei itinere ab Oceano absuisse; cum hæc, ex descriptione Curtii, quatridui circiter itinere absuerit. Non vacat Arriani narrationem cum hac prolixius conferre, nec ostendere, quomodo ab ejus mente, præsertim ubi de Leonnato loquitur, aberrarint interpres. Monitus lector ipse dispiciat. Freinsh. Alia insula medio anni sita describitur, cap. 9. n. 8. Utra sit 'Cilluta' Arriani non liquet. Cellar.

CAP. IX. § 1 *Cupido incessit]* Inconcinna structura, visendi, adeundi, et mox, permittere. Nisi alia desint, (forte ista, ut non reveretur sine regionis peritis, &c.) ausim tentare, ut flumini ign. c. s. &c. permitteret; vel potius, perv. cupido visendi Oc. ad. t. mundi, ingressit, sine reg. per. fl. ign. &c. permittens. Acidalius. Potius cre-

dam excidisse nonnulla verba, aut fortassis unum in fine sensus. Nam MSS. quidam omittunt *incessit*; quod sane vix tolerari etiam potest: eo igitur abjecto, videatur leg. *pervicax cupidio visendi*, &c. permittere coegerit, aut quid simile. Freinsk. *Pervicax cupidio incessit*] Forte, *pervicax cupidis visendi*, &c. et tunc permittere, pro permitti: sic 'recti pervicax,' et 'iræ pervicax,' apud Tacitum. Heinsius.

§ 4 *Finem laboris*] Et hanc quoque posteriorem vocem ex scriptis codicibus adjeci, quam vulgo nulla esset. Modius.

Ne naturam] Tacitus Agric. xxxiii. 9. 'In ipso terrarum ac naturæ fine.' Ad quæ Virdungus ita notat: 'Ridiculum, quasi illuc usque tantum Naturæ: sed hæ sunt veterum habitationes, neacentium terram esse conditam, 'in Orbem Undique surgentem pariter pariterque cedentem,' Manil. Astronom. Leges, si lubet, multa hujusmodi ineptiarum et animalium deliriorum apud Senecam Suas. 1. Ipse etiam Alexander apud Curtium *κρονίων δύει*, quum suis ingreditur, 'ne Naturam quidem longius posse procedere,' &c. Vide similia supra ad vii. 8. xii. verbo, 'tanti numinis.' Ex eodem fonte sunt et isthaec Taciti Agric. xii. 6. 'Extrema et plana terrarum humili umbra non erigunt tenebras.' Item Germ. xlvi. 2. 'Illuc usque tantum natura.' Liv. xxviii. 39. 14. 'Terrarum ultimus finis Oceanus.' Freinsk.

Incognita nisi immortalibus] An unicus codici eique recentiori fides habenda sit, nescio, advertit tamen animatum meum lectio Voss. 2. quæ omittit vocem *nisi*, et si Curtii stilum Alexandri genio accommodatum consideres, hæc *ἀλλοις* in eum optime convenire videtur, jactantem nunc ad milites, eisque persuadere conantem, penetrasse ipsos jam ultra, easque mox illustratos terras, quas nec Liber

Pater, nec Hercules expeditionibus suis, quibus immortalitatem erant adsecuti, adiissent nunquam. Nec consideranda adeo, quæ de triumpho ad exemplum Liberi Patris narrantur infra in fine c. 10. quum hæc oratio ad militum animos aerius excitandos, non ex vero, aut accurato examine perpendenda sit. Sic iv. 4. 10. 'Sæpiusque adeundo ceteris incognitas terras.' Snak.

§ 5 *Emisit in eipam*] Amisit editiones. Modius.

§ 6 *Absentem mari*] Iterum editiones, quam procul abesset mare. Modius.

Mare destinari] In isto etiam verbo sse hic et alibi turbæ. Passim enim confundi videmus *designari*, et *destinari*. Hic alterum nolim substitui: tuear, quod vulgatum est: itemque hoc libro esp. 7. 25. 'Conjectum oculorum, quibus ut fur destinabatur, Dioxippus ferre non potuit;' nam de illo iv. 8. 6. valde etiam ambigo: 'Fama est, quum rex urbis futurus muros polenta, ut Macédonum mos est, designasset, avium greges advalasse, et polentam esse pastas.' Sic enim quidem Modius: at ego rejicere alterum non ausim, qui video tam multis locis tam frequenter usurpatum, ut amasse id præ altero Curtius, et velut in deliciis habuisse videatur. Acidalius.

§ 8 *Aliam insulam*] De quo ix. 8. 20. opinati sumus. Freinsk.

Estu reverberabatur] Ita de consilio membranarum Coloniensium recte scripsi, cum in Siebergensibus minus bene, *verberabatur*; vulgo etiam inepte *remorabatur* legeretur. Modius. A membranis est hoc, *reverberabatur*, si Modio credimus, cuius fidei nihil usquam diffido. At germanum idem, non Modio, non membranis credo, quibus sse non possum credulitatem meam commodare, etsi alii pœnè videntur addixisse. Quid is dicit, qui cursum *verberari* aut *reverberari* dicit? Hercule non

intelligo: si navem diceret, utcumque caperem, et ferrem, quamquam et sic ægre. Mihi vero emendanda vox videtur, refrebatur, et ut sententia magis appareat, etiam scribo *lentius*, non *lenius*; hoc enim inde perperam natum, quia præcedit, ‘leni adhuc æstu confundente dispares undas:’ ait, lentius erectos, quia cursus æstu maris crebrescente retro actus sit, hoc enim est hic referri: ita locuti Plaut. Asinar. 1. 3. 6. ‘Quam magis te in altum capessis, tam æstu te in portum refert.’ Seneca Thys. est: ‘Sic incitatam remige et vento ratem æstu resistens remigi et vento refert.’ Ovid. Epist. Cydippes vs. 41. ‘Ipsa velut navis jactor, quam certus in altum Propellit Boreas; æstu et unda refert.’ *Acidalius*. Nec dissimiliter Tacitus II. 28. 4. ‘æstu eodem quo ventus ferebat.’ Verum cum MSS. editique omnes in illud consentiant, retinendum arbitror; præsertim si *cursum* hic capias, non *navis*, sed *fluminis*; quod fugisse videtur *Acidalium*. *Cursus fluminis reverberabatur*, ut mox seq. numero. Hac notione apud Virg. Ecl. VIII. 4. ‘suos requierunt flumina cursus.’ Freinsh. Leg. *reverberabatur*. Noster IV. 3. 6. ‘Crebrisque fluctibus compages operis reverberatæ se laxavere.’ Colummell. IV. 18. ‘Ne incrementa vitis duritia sua reverberat tellus.’ Heins.

§ 9 *Oceanus exæstuans*] ‘In litore Cambaiæ,’ inquit Conimbricenses in Meteoris tract. VIII. 4. et seq. ‘qua est in faucibus Indi, mare binis horis triginta circiter lencas accessu obtegit: binis totidem recessu detegit. Itaque tanta rapiditate agitur, ut homines ingruentem e pelago unum vix cursu evadant. Ne vero incantos æstu arripiat, cymbali sonitu admonentur. Nec naves ibi possent commorari, nisi haberent lacunas ad eum usum defossas, in quibus mari abeunte consistunt. Postremo nec eodem diei tempore ubique

æstu incipit ac desinit; quandoquidem singulis diebus una fere hora mare tardius ascendiit.’ Quærunt deinde naturæ interpres, quæ sit res quæ tantos maris æstus cieat, ubi alii Mundum aiunt esse animal, et in Oceani profundis nares habesta, per quas emissâ anima vel hausta, inflet maria, et resorbeat: alii arbitrantur sub Oceano, vel circa, quosdam genios versari, qui invitent et recipient mare: alii crediderunt a fluminibus, ex altis montibus præcipitantibus, mare impelli: alii terræ situ aut motibus, [Galilæum in Syst. Copernicano vide,] alii Soli, alii aliis caussis æstu adscriptere. Sed tota prope sapientum, et veterum et recentium, natio rationes æstu Lunæ impressionibus assignant. Hanc sententiam etiam laudat et sequitur Conimbricensis Academia. *Raderus*. Vide etiam Aristot. in Problem. sect. 23. Meteor. lib. II. summa 1. Ptolem. II. 12. Plutarch. de Placitis Philosophorum. Senec. Natural. Quest. II. 28. Plin. II. 97. quos ad VI. 4. 19. citaverat Raderus. Item Stuckium in Peripl. Mar. Erythr. III. 14. Stewechium ad Veget. V. 12. et Rhelicanum in Cæs. Bell. Gall. III. 12. qui omnes vulgatam opinionem tueruntur. Freinsh.

§ 10 *Ignota vulgo*] Imo ipsi Alexander: nec in principe talium notitiam magnopere necessariam esse probat Alb. Gentil. de Legat. cap. 3. Utilem tamen interdum esse, si absque majoris momenti rerum jactura possit comparari, vel hoc exemplo claret. Freinsh.

Et iræ Deum] Leg. ut iræ Deum. Heinsius.

Intumescentes mare] Editi libri, intumescere mare. Modius. Si intumescentes præmisit, cur non subdit et ‘descendens?’ An ‘descendere’ omittendum? minime vero. Rescribe e vulgaris, monstraque et iræ deum i. c. videbantur. Identidem intumescere ma-

re, et in campos paulo ante siccōs descendere superfūsum. Distinctionē adjuvimus: et norunt vel pueri, qua forma capiendi hi, quos dicunt, modi infinitivi. Acidalius. In campos paulo ante siccōs descendere] Vix integrā hanc existimō lectionē. Descendit enim, quod ex superiori loco venit ad inferiorem. At mare tendebat ad superiora, ideoque intumuisse dicit. Vera lectio est opinione mea, paulo ante siccōs escendere: verbum escendere usitatū optimis scriptoribus hoc sensu. Scheff.

§ 12 *Festinatio tarda*] Liv. xxii. 39. 13. ‘Festinatio improvida est et cœca.’ Quæ porro subjicit, iiii similia sunt ista Taciti II. 28. 2. ‘Miles pavidus, et casuum maris ignarus, dum turbat nantas, vel intempestive juvat, officia prudentium corrumpebat.’ Livii xxii. 19. 10. ‘Ruentibus in naves simul remigibus militibusque, fugientium magis a terra, quam in pugnam euntium modo. Vix dum omnes concenderant, quum alii resolvunt oras, aut ancoram vellunt; alii, ne quid teneat, ancoralia incidunt; raptimque omnia præproperè agendo, militum apparatu nautica ministeria impediuntur; trepidatione nautarum capere et aptare arma miles prohibetur.’ Thucydidis II. 16. 9. ‘Naves in angustum coactæ locum, a vento pariter et multitudine sua inter se quassatæ, tumultum præbuerunt. Navis enim cum nave collidebatur, et a se invicem contis detrucebantur, cum clamore et convicio nauterum, dum pro se quisque ne sua navis quassaretur, prohibere conatur, in quo strepitū et tumultu neque mandata gubernatorum, nec adhortantium voces audire poterant, neque remos in loco procelloso movere, præsertim homines rei nauticæ imperit.’ Quibus in locis quid simile sit Curtiano, quid dissimile, ipse perspicies. Addam etiam elegantem locum Polybii VI. 42. ‘Semper enim

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

pop. Atheniens. navibus domino parentibus est similis: in quibus quoties aut propter metum hostium, aut ob sevientis tempestatis periculum, vectoribus voluntas incessit in unum consentiendi, et gubernatori parenti; suo quisque officio eximie funguntur omnes: ubi vero, resumptis animis, rectores aspernari coepirint, et aliis alia autumantibus, sententias inter se dissidere; tum enimvero quum pars navigationem cupiat persequi, pars instet acriter gubernatori, ut naves aliquo ejiciat; aliis rudentes explicantibus, aliis manu etiam injecta contrabere jubentibus; dum inter se rixantur cuneti, et seditionem movent, tum procul spectantibus fœdum existit spectaculum; tum ipsis qui in eadem jactantur navi, periculosissimus est hic status.’ Freinsk.

Pellebant] Sic edidi; non quomodo vulgo est, *appellebant*, quod ratio non postularet. *Modius*. Quæ (malum!) ratio postulavit, ut *pellebant* ederetur, non quomodo vulgo est, *appellebant*? Mens certe Curtii ista: in siccum aut vadum appulsa naviglia, ut concenderet expositi possent, non in altum propulsa: sed reliqua manifeste etiam ubique vitiosa, que traductione unius verbi corrigimus in hunc modum: *hi dum considerant, remos aptari prohibebant*. Acidalius. Sic etiam edidit Raderus. Acidalio assentior facile in ceteris; at, pro *considerant, considerent* rescribendum non existimo: putabat is, hunc esse sensum, prohibuisse remos aptare, nec curasse, dum modo possent considerare. At non ea mens Scriptoris. Hoc vult, eo ipso, quia ante tempus considerant, injectum impedimentum nautis aptandi remos. Solebant enim primo aptari remi, at post demum eis aptatis fieri consensio, et occupatio sedium, quam quisque vectorum capere debeat. qua de re jam actum est a me in libris de Mil. Naval, et agetur amplius in Curis Secundis, si quando Ty-

5 A

pographum idoneum invenient. Scheffer.

§ 13 *Clauda navigia*] Totam hanc Alexandri navigationis periculosissima descriptionem adumbratam esse ex figuratis verbis Taciti Ann. II. ubi Germanicus ejusque miles per Amisiam Oceanum in vectus similiter periclitatnr, censem Vir Doctissimus J. J. Pontanus in Sylloge Epist. quas editit Cl. Antecessor A. Matthæus Epist. 60. *Snak.*

Non receperant] Expeditor erat sensus in simplici *ceperant*, pro quo tamen et compositum sœpe usurpari, nec significatui quidquam addere præpositionem additam, et alii pri-dem, et nos pueri non ita pridem ostendimus. Inconsulte ruentium agmina capere naves haud poterant, ita multitudo has, ut alias paucitas, morabatur. *Acidalius*. Si non receperunt, quæ ergo inter has et priores naves oppositio? nam et illæ non exspectabant, quæ simul esse debebant; et quomodo intelligendum, quod sequitur, etiam ‘multitudo festinantes morabatur?’ Ego vix dubito, quin Curtio sit scriptum, *alia navium inconsulte ruentes omnes* receperant; vi-tium ex eo natum, quod illud *omnes* compendiose scriptum esset per oncum linea in capite, quod imperiti librarii reddiderunt per non. Scheff.

§ 14 *Nusquam*] Alii nunquam; verum pusillum hoc, ut multa alia. Modius.

§ 16 *Abstergerique invicem*] Membranæ non habent hoc verbum, sed pro eo legunt, *impingique invicem* remi. Modius. Librarius membranarum Modii non intellexit vocem *abstergeri*, quæ est abrumpi vel decurtari, *rappa-ōperātū*. A. Hirtius de Bello Alexander. ‘Nullius remi detergerentur.’ Vide et Gifanii indicem Lucretianum in voce ‘*Abstergeri*.’ Locceniūs.

Alia aliorum] Forte, *alia aliis* *navigia urgari* *ceperant*. Heinsius.

§ 18 *Enare properant*] Mihi dubium

non erat, quin ita scribendum esset, etai vulgati habebant, *enare ceperunt*; presertim cum statim supra sit, et alii *aliorum* *navigia urgere ceperunt*. Modius.

§ 20 *Reciprocare capit mare*] Anti-qui codices, *reciprocari*. Modius. *Re-ciprocare*] Refluere, redire unde ve-nerat. Florus II. 8. 9. ‘Eubeam insulam reciprocantibus aquis Euripus abscedit.’ Tellierins legit *reciprocari*. Livius XXVIII. 30. de navi passive, ‘Credens quinqueremem rapido in freto deprehensam in adversum *estum* reciprocari non posse.’ Cellar.

Reciprocare cepit mare] Adscribam insignem locum Arriani Peripl. Erythr. III. 16. ‘Juxta Barygazam dere-pente ipsum profundum, ac quædam continentis partes apparent siccæ et aridæ, quæ paulo ante navigabantur. Ipsa quoque flumina hoc universi me-ris *estu* atque inundatione vehementissima sursum contra naturalem suum cursum foruntur ac rapiuntur. Quam sane ob caussam ii, qui sunt hujus ignari, primumque ad emporium illud appellant, magno periclio in navibus, vel subducendis, vel educendis conflictantur. Quoniam enim anchoræ propter inundationis nihil quidquam remittentis vim atque im-petum navibus retinendis minime pa-re esse possunt; indecirco ipsæ naves vi repentina in obliquum sive trans-versum, rapido præcipitique fluxu quoque abreptæ, atque ad paludes allisæ franguntur, minores vero even-tuntur. Nonnullæ etiam, ubi inunda-tionis tempore ad fossas deflexerint, nisi statim trajiciant, *estu* subito implentur atque obrauntur.’ Quod de fossis ait, intelliges ex his verbis ejusdem loci paulo supra: ‘Flectunt cursum statim ab ipso fluvii ostio per paludes navibus illis ante commemo-ratis, deinde remulco eas trahunt per certas quasdam et ordinatas mensi-ones; et accedente quidem *estu* sol-vunt, recedente autem, in portus

quædam et in Cythrinos se recipient. Sunt autem Cythrini loca quædam fluvii profundiora.' Hinc forte intelligendus idem de Expedit. Alex. vi. 3. 25. ξυμφεύγουσαν αδειάς διέρχονται, in sessam quædam configuntur. Idem Indic. iv. 2. 'Fossa quinque stadiorum perducta, naves traduxerunt æstum marino accedente.' Sed cur 'accidente'? Diversæ videntur fuisse fossæ: alia in transversam ripam actæ portunnū iistar, ut ibi ab accedente æstu na- ves tutiores forent; alia in altum de- pressæ, ut eo recedente non destituerentur in sicco: de quibus et Conim- brenses supra ad ix. 9. 9. 'Nec na- ves ibi possent commorari, nisi habe- rent lacunas ad eum usum defossas, in quibus mari abeunte consistunt.' De eodem quædam etiam excerpamus ex Plinio xiii. 25. 'Qui navi- gavere in Indos (lege Indo) Alexan- drini milites, &c. tradidere, &c. Eo- dem tractu insularum silvas operit æstus, quamquam altiores platanis populisque altissimis, &c. Harum minores totas integrat mare: maxima- rum cacumina exstant, ad quæ naues religantur; et cum recessit æstus, ad radices.' Freinsk.

Præcipitantur] Forte, præcipitant. Heinsius.

Sarcinæ, armis] Duas has voces, membranarum fide fretus, Curtio, cum alioquin in editis ejus exemplari- bus non essent, restitui. Modius.

§ 21 *In naues subeistere]* Scio illud in adjunctum habere non raro accusativum etiam, cum rem significat in loco. Puto tamen Nostrum scrip- sissem, nec in nave subsistere, illudque in fine vocis naues transsumtum esse ex initiali vocis sequentis. Schef.

Videre ipso credebant] Addunt mem- branæ Sigebergenses vocem possent, sed frustra addunt: nemo illis credit. Modius.

§ 22 *Præsideret]* Iterum membra- ne omnes, p̄sideret. Modius.

Exæstuaræ] Estuaræ vulgo. Modius.

Procederent] Imo, retrocederent, si de equitibus capis hæc; illud tamen rectum, si de classe et navibus. Sed quia de his sequitur, illud ad equites videbatur referendum. Freinsk. *Pro- cederent]* Procurerent a mari terram versus, sive retrocederent: sunt, qui etiam legi malint retrocederent. Cellar.

§ 26 *Ejusdem elementi]* Membranæ aliae hic, motus, aliae mentis habebant, nimurum, rectum est, quod expressi- mus. Modius.

Mirabundi requirebant] Fabulosa sunt, quæ de perturbatione et metu Macedonum tamide narrantur. Nam res erat Græcis jam dudum nota, ut ex Herodoto aliisque scriptoribus, qui ante Alexandrum vixerunt, li- quet; præterea a Persis, qui ad Oceanum usque incolebant, erantque in exercitu Alexandri, potenter moneri Macedones. Huc etiam accedit, quod æstus in mari Indico exiguis sit, nec tantos tumultus creare posat. Facile equidem crediderim reciprocum Oceani æstum Macedonibus admiratio fuisse, sed tantas turbas fe- ciisse, quantas describit Curtius, quæ jam dixi me non patiuntur credere. At si rem ex vero narrasset, inutilis fuisse omnis ille rhetoricus fucus, quo eam incravat, et bella occasio prætermissa ostentandi, in descriptio- ne inanis metus, ingenii. Nemo enim legisset pisces mari destitutos, per siccum solum ambulantes: 'Bel- lus quoque,' inquit Noster, 'fluctibus destitutæ terribiles vagabantur.' Ita Cl. Clericus Judic. iii. 9. Non adeo absurdæ videbuntur, si in bonam par- tem accipias, et ita interpretere, quasi quum Belus fluctibus satis pro- fundi maris destitutæ vagabantur ma- jori impetu repetentes altius salutem, adeo ut mole et dorso conspicui ex- starent jam terribiles Macedonibus. Addatur locus x. 1. 12. sed is sanus omnino non videtur. Snak.

§ 27 *Processit in mare]* Arrian. vi.

9. 28. ‘Ipse Indi amnis ostia prætergressus in vasto pelago navigavit, exploraturus (ut ipse quidem dicebat) an aliqua regio vicina mari apparet; meo vero judicio præcipue, ut in Oceano, qui ultra Indos est, navigasse diceretur.’ Idem inquit Curtius, in quo sic scribo: *processit in mare, tandem voti sui compos; prasidibusque maris et locorum Diis, &c.* distinc-tio enervaverat sensum; nam illa, coti sui compos, cum sequentibus jungabantur. Quod saepe fit egregiorum sensuum insigni damno. Succurrit exemplum in Livio, quem auctorem quantum emendatiorem dare possem, saltem his notis aliud agendo correcta loca fidem facient. Apud eum igitur vi. 15. 16. scribe: ‘Cur quod in sion vestro est, excuti jubetis potius, quam ponitis; nisi allqua fraus anbeat? Quo magis argui præstigias jubetis vestras, eo plus vereor, ne abstuleritis obser-vantibus etiam occulti.’ Freinsk.

Sacrificio factæ] Tauros Neptuno cœsos in mare proiecit cum aureis poculis et libamentis. Arrian. lib. vi. Diod. xvii. 104. Cellar.

Cap. x. § 1 Incognita natura] Im-pressi codices, ignota natura. Modius.

§ 2 Puteos] Justin. xii. 10. Freinsk.

Urbes plerasque] Et in his una Baree nomine, ut Trogus scribit. Sabellicus. Justinum xii. 10. 6. vide. Forsitan et Xylenopolis Plin. vi. 29. 10. Cui forte hic aliqua lux commodari possit. ‘Onesicriti et Nearchi navigatio nec nomina habet mansionum, nec spatia: primnmque Xylenopolis ab Alexandro condita, unde cœperunt exordium, juxta quod flumen, aut ubi fuerit, non satis explanatur.’ Credibile enim est fuisse juxta Indum; nam inde cœpit illorum navigatio. Arianus Indic. iv. 1. ‘Primo itaque die quum e portu solvissent, per fluviū Indum ad amplum quemdam al-venum appulerunt,’ &c. Necesse igitur est, ut ad Indum sita fuerit Xyle-

nopolis, et quidem trecenta circiter stadia a mari, hoc est, in ipsa regione, ubi has urbes conditas narrat Curtius. Interim nota mansionum spatia notari ab Arriano, quem id accepiisse credibile est ex Nearchi et Onesicriti com-mentariis, in quibus tamen ea compa-re negat Plinius. Sed ad Cartium revertimur, quid est, quod ait urbes plerasque condidit? An plerasque urbium quas uspiam condidit? nugæ: at earam quæ umquam in ea regione fu-erunt? quis ex his verbis hunc ex-scripsit sensum? Arrian. vi. 4. nar-rat nobis, in Patalis arcem ædificas-se, portusque et navalis, itidem ad lacum quemdam haud procul ostiis Indi, alia navalis, portusque: ibi etiam præsidium reliquisse: quæ, ni fal-lor, ipse locus est, ubi Xylenopolis sita esse debuit; sicut ex horum col-latione auctorum ipse deprehendes. De quo fortasse Agatharcides Ex-cerpt. apud Photium cap. 51. sentit: In his (insulis Fortunatis) ‘mercato-rias accolarum naves stationem ba-bere videoas, plerasque inde profec-tas, ubi juxta Indum amnum navale instituit Alexander.’ Crediderim ergo pro urbes plerasque, legendum urbes portusque. Freinsk. Quod in textum recepit Tellierius. Snak.

§ 3 Nearcho atque Onesicrito] Near-chus præfectus erat totius classis, Onesicritus gubernatorum, ut Arrian. Indic. i. 8. et Plutarch. cap. 115. do-cent. Raderus. De hisdem dictum in-ter scriptores Alexandrinæ historiz. Plin. vi. 22. 2. Onesicritum ‘classis’ Alexandri ‘præfectum’ vocat; et 17. 73. 5. ‘dncem.’ Scilicet ipse sibi in scriptis suis honorem eum tribuit; sed falsi ab aliis arguitur. Near-chus in Patalis sepultum tradit Phi-lostratus iii. 15. ubi et ‘classem Alex-andri convenisse tradit.’ Quod haud multum aberrat a vero, et aliquomo-do pro vero haberri potest. Certius tamen arbitror, quod modo de Xylenpoli disputavimus. Hoc ad tempus

pertinere credo, quod in Eumene cap. 3. narrat Plutarchus; ubi typographico vitio, pro, ‘cum classe ad Oceanum parbat mittere,’ legimus ‘clam ad Oceanum.’ *Freinsk.* Nimis haec abrupte sequuntur ad superiora. Vereor itaque, ne exciderit conjunctio et ante Nearcho, deleta quippe ob similitudinem literarum ultimarum vocis proxime praecedentis. *Scheff.*

Vel Euphrate] Nam et is in Oceanum se exonerat. *Raderus.*

§ 5 *Arabitarum]* Alii, *Abaritarum*, quod non tantum Strabo, Diodor, Arrian. Plin. quamquam leviter dissentientes, falsum ostendunt, sed ipse Curtius mox: ‘flumen Arabum incolum appellant;’ a quo denominatos istos Arabitas certissimum est ex Arriano Indic. iv. 3. ubi ‘Arabium’ vocatur. *Freinsk.*

Gedrosiorum] Ita lege, non Cedrosorum; est ubique Γ apud Graecos. (vide tamen Diodor. xvii. 104.) Gedrosiam describit Marcianus Heracloteus Ponticus in suo Periplo i. ‘Gedrosia,’ inquit, ‘a Septentrione Drangiana et Arachosia circumscribitur, ab Occasu usque ad mare Carmaniam habet, ab Oriente parte Indiæ, quoad Indum flumen pertinet, usque ad Arachosiam jam dictæ terminos definitur. A Meridie Indico Oceano clauditur.’ *Raderus.*

§ 6 *Ad flumen Arabum]* Straboni est Arbis; Ptolomeo Araps; Arabion Arriano; Plinio Arbites. Ptolomaeus urbem in Gedrosiis Arbib, populum Aberitas maritimum facit. *Raderus.*

Noritas] Oritas Arrianus appellat, et reor apud Curtium rescribendum *Oritas*, vel *Horitas*, mutato *N* in *H*. quemadmodum Coloniensis Allobrogum editio habet. Sed mellus sine adspiratione, quemadmodum est apud Arrianum, Strabonem, Periegetem. Siculus tamen nec Noritas, nec Horitas, nec Oritas, sed Neoritas vocata, quem contracta syllaba videtur

imitatus Curtius. Sed in Oritas tres principes veterum Græcorum conjurant, ut merito illa lectio sit aliis præferenda. Strabo lib. xv. quoque Oritas vocat, cuius locus huc facit: ‘Postea,’ inquit, ‘sunt Oritæ, gens liberae conditionis, quarnm parplus ~~xxxccc.~~ est,’ id est, LVI. milliariorum Germanicorum cum quadrante: de Oritis plura Periegetes, qui et Aribus recte cum his conjungit, et ad illum Enstathius. *Raderus.* *Horitas]* Aliis Noritæ sunt, apud Diodor. xvii. 105. *Neopiræ.* Plutarcho cap. 115. *Oreite,* ut et Arriano vi. 4. 7. Straboni, et Philostrato iii. 15. Stephano in Alexandria *Nodpiræ.* Noritas et Sabellicus vocat. Verum Dionysius vs. 1096. ‘*Ap̄tras*’ quomodo scribendum ait Enstathius, ad discrimen τῶν Ὀπ̄των Euboici populi, ut dubium non sit Noritas nihil huc pertinere. Ejus tamen vitii fontem deprehendisse videor, simul cum vero et antiquo hujus gentis nomine. *Horitas* dictos arbitror: id antique scriptum, ΗΩΠΛΤΑΙ, ut H saltem esset ἡτοημον, et adspiratio, non litera, cuius rei exempla apud Scaligerum in Eusebium. Alii ergo istud H cajus usum non intelligebant, facile in proxime figuræ literam N mutare potuerunt. *Freinsk:*

§ 7 *Tria simul agmina]* Testatur hoc Geographus: ‘Copii trifariam divisum, ipse cum exercitus parte per Gedrosiam profectus est, a mari quingentis stadiis ut plurimum iter faciens, ut simul et classi oram commodam pararet; sepe etiam mari appropinquavit, tamen id inopes difficileque et asperas actas habebat.’ *Raderus.* Sæpiissime autem sic divisisse exercitum, vel in uno Curtio multa habemus documenta. Idque observat Marcellin. xxl. 15. ‘Consilio sollerti prævidit: et agminibus distributis, &c. qui diffusi per varia opinionem numeri præberent immensi, formidineque cuncta completerent.

Id enim et Alexander Magnus, et deinde alii plures, negotio ita poscente, periti fecere ductores.' *Freinshemius.*

Populabantur Indos] Hoc *Indos* suspectum mihi est, quia sequitur, 'maritimos Ptolemaeus urebat.' Nam si referas hoc ad *Indos*, non video, quomodo subsistat, quod paulo post subjicitur, 'Hinc pervenit ad maritimos *Indos*.' Credo igitur scripsisse Nostrum *populabantur eos*, atque retulisse ad Horitas; librarium vero, vel alium, explicationis caussa, quia non intelligebat rectius, adjecisse *Indos*; tandem hoc pro altero sumtum esse in textum. *Scheff.*

Leonnatus urebant] Omnino hic legendum *urgebant*, ut ix. 5. 16. qui locus est παράληπος. vide ad lib. iv. 11. 21. non desunt gemina aliorum auctorum exempla, maxime Virgilii, quae omnem mihi dubitationem eximunt. Verum cumulare talia nolo, nisi forte solus audiendus est Cicero ad Fam. ix. 1. 'Tot,' inquiens, 'tantisque rebus urgemur, ut nullam allevationem quisquam sperare debeat.' Idem de Off. ii. 14. 'Qui potentis alicujus opibus circumveniri orgerique videatur.' Ciceronis mentio me alias mendacem admonet, quam in Orat. pro Ligar. c. 7. feliciter sustulit Freigius: 'Scio igitur,' inquit, 'Tuberonem domi manere voluisse, sed ita quidam urgebant.' Male vulgo legitur 'agebant.' *Heumann. Parerg. Crit.* p. 105. Lambinus jam correxerat ita Ciceronem, sed cur non 'siebat,' ut habent editi, optimæ? *Snak.*

Urbem condidit] Quam verisimile est fuisse Alexandriam Arianæ, cuius mentio apud Strabon. lib. xi. quæ fortasse est 'Alexandria condita a Leonnato iussu Alexandri in finibus gentis Arianæ, portu salubri.' Sic enim apud Plin. vi. 23. 10. legendum videatur: certe situs non ablutit. Nec quidquam vetat eamdem

credere, quam Stephanus quintodecimo loco recenset in 'Αλεξάνδρεια, 'in Arachosiis, iuxta Indiam.' Arachosiis enim modo distinguebantur ab Arianiis, modo sub ipsorum appellatione comprehendebantur. Locuples ejus rei testis Plin. vi. 20. et 21. Firmatur hoc negotium eo, quod Arachosiis iu illam deducetam Auctor addit, qui male apud Sabelicum 'Amerchosii' leguntur. Nam quod eos Arachosiis a Pontico mari secutos Alexandrum Raderus potat, error est ex corrupto Curtii loco vii. 3. 4. natus, ubi pro Pontico mari nos *Indicum* substituisse, minus minusque penitet. Nam etiam seqneantia, 'Hinc pervenit ad maritimos *Indos*', id clare testantur: quippe Ichthyopagis (nam hos intelligit Curtius) Arachosi finitimi. *Freinshemius.* Nimis in Septentrionem adsurgunt, qui Alexandriam Arianae Strabonis aut Stephani in Arachotis intelligunt. Longissimum enim a mari Macedonia iter non fuit. Quid? Plinio teste vi. 23. ergo in maritima ora, non in Ariana aut Arachosiis. In errore induxit vox 'Arianae' in vulgaris libris Plinii, pro qua Hardnius ex codicibus repositi 'Argenæ,' nomen portus aut loci finitimi. E quibus cognoscere licet, esse Alexandriam Oritarum sive Horitarum, in loco magui vici, et portu suo celebris, Rambaciæ. *Arrian. lib. vi. Celular.*

Deductique sunt in eam Arachosiis] Dicam verum: nisi hec scriptura vera est, lubenter fateor hic, mihi meras esse tenebras. Amplius tamen etiam dubitare cogit me monstrosa Siebergensis codicis et Colinæ lectio, *In hac quoque regione urbem condidit Amarachosios*: videant, quibus sphynx domi est. *Modius.*

Arachosiis] Alexandrum a Pontica regione in ultimam Indiam securi: regredere ad lib. vii. De iisdem lib. iv. *Raderus.*

§ 8 *Ad maritimos Indos*] Omnia ex Diodoro XVII. 102. huiusmodi videtur. De teguriis etiam Arrian. VI. 4. 16. et Indic. v. 15. ‘Jam teguria ex conchis congestis facta, tecta ex pisium spinis.’ De hujus generis tectis e pisium ossibus erectis leges etiam apud Olaum Magnum. Idem Arrian. Indic. iv. 18. ‘Erant captivi crassis corporibus, capite et unguibus ferinis: siquidem unguibus loco ferri uti dicebantur, piscesque iis discidentes, ligna etiam molliora iis seabant; ad duriora saxis acutis utebantur: ferrum apud eos non erat. Ferrarum, aut grandium pisium pelliibus sese vestiebant.’ *Raderus*. Arriani verba sunt, ‘Ησαν δὲ οἱ ἀλόγτες τὰ τε ἄλλα σώματα διασέπει, καὶ τὰς κεφαλὰς, καὶ τὸν ἔνυχας ὑπρίσσεος·’ quae sic interpretor: Erant autem captivi tum reliquo corpore, tum etiam capite hirti; unguibus autem quasi serinis. Sic sane reddidit Curtius, unde acceperit: ‘Prominent unguis numquam recisi: comæ hirsutæ et intonse sunt.’ De iisdem hominibus multa etiam Strabo, Ælianus, et Agatharchides apud Photium cap. 12. &c. Plinius ix. 3. 4. ‘Gedrosos qui Arbin amnum accollant, Alexandri Magni classium præfecti prodidere, in domibns fores maxillia belluarum facere, osibua tecta contignare, ex quibus multa quadrigenum cubitorum longitudinis reperita.’ Freinsk. Nemo Indos dixit, qui sunt cis Arabum fluvium. Gedrosos, aut Ichthyophagos vocasset versus. *Cellar.*

§ 10 *Teguria conchis*] Teguria ita exstrnunt. Parietes primo educunt; dein culmen e costis balenarum, unde 18. cubitorum trabes fiunt, superimponunt. Tegularum denique loco squamis balenarum tecta cooperint. Arrian. et Diodor. *Loccen.*

Maris strumentum] Quidam instrumentum. Modius.

Majorum quoque beluarum] Balenarum scilicet; nam beluae sunt hic κῆ-

rea. *Loccen.*

§ 11 *Radices palmarum*] Strabo lib. xv. ‘Palmarum tamen et fructus, et cerebrum saluti fuit.’ At Plin. XIII. 4. ait, ‘milites Alexandri palmis viridibus strangulatos fuisse.’ Idemque ante Geographus docuerat, ‘crudæ palmæ multos suffocabant.’ Arrian. VI. 4. 18. imperatus ait indigenis, ‘ut palmarum dactylos adferrent.’ *Raderus*. De ‘palmæ medulla’ vide etiam Philostratum in Apollon. II. 11. de ‘radicibus’ di Asia di Barros II. 8. 3. ubi itidem refert, cum cibum multis Albnquerii militibus lethalem fuisse. Est et apud Ciceron. aliquid in Verrin. *Freinsk.*

Ea sola arbor] Hoc quidem et Mafneus affirmavit, sed Arrian. VI. 4. 12. alia narravit. *Raderus*. Imo non alia: illi enim de Ichthyophagorum regione loqui videntur, Arrianus de Gedrosia, quam aliquanto meliore fuisse, etiam Strabo retulit. Vide mox ad num. 18. *Freinsk.*

§ 12 *Ne equis quidem*] Jam etiam alia peste vexatos. Nam, ut ait Plin. XIII. 8. 3. In Ariana ‘frutex pestilens raphani folio, lauri odore, (sic distinguo) equos invitante, pene equitatu orbavit Alexandrum primo introitu: quod et in Gedrosis accidit.’ Bis vult accidisse, vereor ut ex vero: cur enim primo periculo edocti, non abstinuerint equos? Suspicor reperisse apud alios, in Ariana id accidisse; apud alios in Gedrosis. Sed illi de eadem re sentire potuerunt: cum Ariana interdum strictius intellegatur; interdum latissime, quod ex ipso paulo ante asserimus. *Freinsk.*

§ 14 *Præriperebant*] *Mss.* et variae editiones, *præciperebant*, et parum refert, quid statuas, promiscua utriusque significatione; nam ita in optimis auctoribus, alterum alterius occupavit locum: vide Nob. Heinsium ad Val. Flacc. IV. 341. iterum ad IV. 751. adde supra IX. 6. 26. *Snak.*

§ 17 *Partherum*] Sed bi longius

aberant: propiores Arii, Dranga, Arachosii. *Cellar.*

§ 18 *Fame dumtaxat]* Leg. a *fame dumtaxat*. Heinjus.

Solo fertiliis regio] Etiam parva praeteriri a nobis non debent, ubi magna emendationi locus est: itaque aio, recte hoc sic a nobis esse emendatum, cum antea legeretur, *Omnium rerum sola fertilis regio*; parva quidem variatione, sed tamen, quem loco corrumpendo satis esset, aut potius nimis magna. *Mod.* Magna vero emendatio, *solo*, pro *sola*. Quin etiam *fertili* scribas. *Acidal.* *Sola fertiliis*] An *soli*? Sebisius. Acidalius corrigit, *solo fertili*; quod quamquam edidit Raderus, vix præferendum puto Sebisiano. Ceterum Strabo, et Arrian. vi. 4. 12. non valde fertile solum Gedrosia tribuant; melius tamen quam vicinia Ichthyophagis. Valgata lectio sensum haberet contrarium illi, ‘non omnis fert omnia tellus;’ quem quidem Curtii fuisse non puto. Simile mendum in Justino fuerat ii. 4. 12. ‘Solum terminos alternis defendentes,’ pro ‘soli,’ quod mutarunt qui credebant *soli* plurale masculinum esse, nec mulieribus convenire. *Freinsk.* Gedrosia late sumtæ pars hæc, quem Carmaniam spectat, sola fertilis: Orientales partes et Ichthyophagorum terra nimia sterilitate laborant. *Cellar.*

§ 19 *Prospere eventu]* Confirmat hoc Arrian. vii. 1. 24. et Indic. iv. 12. Nam Diodor. xvii. 105. datum accepisse scribit. *Freinsk.*

Oxinen] Arrian. i. vi. c. 5. 2. ‘Ordonem’ appellat: ‘Alexandro jam Carmaniam ingresso, Craterus ad eum venit, reliquum exercitum et elephantos secum ducens, unaque Ordonem, quem, quod defectionem molitus esset, ceperat.’ De Zaraspæ satrapa nihil memini apud alios legere, nisi forte sit Baryaxes Medus apud Arrian. vi. 6. 18. affectati regni postulatus, et imperfectus. *Raderus.* Vide-

autur dissentire auctores; sed non dissentunt. Tantum enim abest, ut neget Curtius ab ipso Cratero adductos eos Peraas, ut ipse quoque expresse id dicat x. 1. 9. sed intellige primo nuntium mississe; mox ipsum venisse. *Freinsk.*

§ 20 *Sibyrtio]* ‘Sisyrtins’ est Arriano vi. 5. 1. *Raderus.* Mendum est absque dubio, ut priscum sigma forma parum differens a beta hujus locum occupaverit. Non enim Diodorus tantum, Justin. xiii. 4. 22. et ibi notati Σιβύρτιον vocant; sed ipse Arrian. v. 1. 26. *Freinsk.*

Menon] Hunc *supr.* vii. 3. 5. insinit primum Arachosiorum, vicinorumque Gedrosorum, ut intelligi datur, prætorem fuisse, ut ab Alexandro subacti sunt. at Arrian. vi. 5. 1. longe aliter, ‘Postquam vero in Gadrosorum regiam pervenit, miliitibus ibi quietem dedit: Apollophanem, quod nibil eorum, quem imperata ei fuerant, perfecisset, satrapatu deponit, Thoante in ejus locum suffecto; qui quum ex morbo decessisset, Sibyrtius eius successor est datus.’ Verum ipse Arrian. Indic. iv. 12. ‘Apollophanem in prælio Leonnati cum Oritis cæsum’ ait: quem loca non video quomodo concilientur, nisi dicas postquam satrapia privatus fuit, statim ad Leonnatum se contulisse, sponte an jussu regis. *Freinsk.*

In Carmaniam] Strabo lib. xv. ‘Die sexagesimo in Gedrosiorum regiam a finibus veniens, cum exercitum paullulum quiete refecisset, in Carmaniam profectus est.’ Nec dissentit Arriano. *Freinsk.* Quæ a Gedrosia in Persidem vergit. *Cellar.*

§ 21 *Aspastes]* Arrian. vi. 5. 1. de Sibyrtio: ‘Carmaniam satrapa erat, nuper admodum id muneris ab Alexander consequentus: tum vero Arachotorum et Gadrosorum imperium illi collatum est. Carmaniam vero Tlepolemus Pythophanis filius tenuit.’ Idem Indic. vi. 17. ‘Collecti

undequaque barbari tuta manuque
Carmanie loca occupaverant. Nam
satrapa eorum iussu Alexandri inter-
fetus fuerat. Tlepolemus autem, qui
recens satrapatum inierat, nondum
firnum imperium nactus erat.' Quo
non modo cum Curtio, sed nec inter
se consentient. Freinsh.

Rex est] Rex esset alii: et exiguum
hoc, sed tamen magis arridet, quod
excessum est. *Modius.*

§ 23 *Cum Indiae prefecti]* Colonien-
ses membranae, cum inde profectis;
Siebergenses, cum inde profecti; que
lectiones, unde originem trahant, vix
opinor. *Modius.* Totum hoc cum iis,
que proxima sunt utrimque, ita dis-
tingue: *Aspastis erat Satrapes gentis,*
suspensus res noras voluisse, dum in In-
dia rex est: quem occurrentem dissimu-
lata ira comiter allocutus, dum explora-
ret, qua delata erant, in eodem honore
habuit. *Cum Indiae prefecti, sicut im-*
peratum erat, equorum jumentorumque
jugulum, &c. sic enim addita copula
scribes simul. Acidal.

Impedimenta] An ad imp. restituit
equos et jumenta ad impedimenta ve-
henda, quibus 'deessent que sarcinae
veherent,' ut dixerat paullo supra
num. 12. *Freinsh.* Ad sarcinas ve-
hendas: sicut paullo ante: 'quum
deessent, que sarcinas veherent.'
Vulgo negligunt ad, quod recipi capit
Freinsheimus, recepitque Tellierius.
Cellar.

§ 24 *Hæmulus patris Liberi]* Arrian.
vi. 5. 7. negat. Diodor. xvii. 106.
affirmat: testatur et Plutarch. cap.
116. Bacchi vero seu Liberi patris
ex India redeuntis triumphum Sicu-
lus iv. 8. paucis hisce verbis spec-
tandum proponit: 'Liberum memo-
ravit impia ubique graviter multatis
et benigne habitis ceteris hominibus,
ex India in elephanto sublimem The-
bas rediisse, et quia totum expediti-
onis intervalum trienne fuerat, Græ-
cos propterea trieteridas celebrasse
asserunt. Primum quoque omnium

spoliis tante expeditionis onussum,
cum triumpho in patriam esse invec-
tum.' *Raderus.* Vide Indicem in
'Glossis.' De Alexandro addo Liv.
ix. 18. 3. Plutarch. Orat. 1. 15. ubi
in magna gloria ponit hoc factum.
Secus visum Athenteo xii. 9. ubi ex
Ephippo narrat, alias quoque deos
temulatum esse Alexandrum; Amme-
nem, Dianam, Mercurium, Herculem.
Ibidem etiam de Commodo narratur,
Herculem dici voluisse, quod et ex
scriptoribus vita constat. Bacchus
autem præcipue ad imitandum pla-
cuit multis: Mithridatem, Antigo-
num, C. Marium, M. Antonium in sce-
nam producit Schottus Observ. Hist.
iii. 3. Ubi ex Val. Max. iii. 6. 6. et
Plinio xxxiiii. 11. 14. notat Marium
post victoriam Cimbricam cantharis
potasse, quod in inclito suo per As-
iam triumpho Liber eo poculi genere
fuisset usus. Ut mirum sit in hoc
triumpho Platarchum, cum varia po-
cula nominaret, cantharos omisisse.
Memorabile autem imprimis est, quod
in Avito, sive potius Vario, Xiphilinus
narrat: 'Genius aliquis, quem se
Alexandrum Macedonem esse dice-
ret, haberetque formam ejus, atque
omnem ipsius ferret apparatum, pro-
fectus ex iis locis, que ad Istrum
sunt (ubi quemadmodum extiterit,
mihi quidem non constat) Asiam at-
que Thraciam pertransiit bacchanti-
um more, cum quadringentis homini-
bus: qui thyrsis ornati erant nervis-
que, faciebantque injuriam nemini.
Huic, ut uno ore asseruerant omnes,
qui tum fnerunt in Thracia, diverso-
ria ceteraque res necessariae publice
suppeditatæ sunt, nec ei contradicere
quisquam est ausus aut resistere, non
prætor, non miles, non procurator,
non præsides provinciarum, sed in-
terdin tanquam in pompa, ut edix-
erat, Byzantium venit: post inde pro-
fectus, appulit ad regionem Chalcedonensem, ubi de nocte creato quad-
dam sacerdote, obrutoque equo lig-

neo evanuit.' Insignis locus, sed et insigni mendo conspicuatus, ibi, *thyrsis ornata erant nervis que, θύρσους τε καὶ νεφρίδας ἐρεσκενασμένους.* Sed *nephrīdās* nervos esse non videtur; aut docentur exemplis; et si maxime foret, quid ad rem? Scribe *θύρσους τε καὶ νεφρίδας, thyrsis et himularum pellobus.* Hic enim bacchantium habitus fuit ipsiusque Bacchi. Dionysius v. 996. 'At vero ille binnuli pellem (*νεφρίδα*) in humeros extendit, Ebrius autem vino implexos quassavit thyrsos.' Ubi Eustathius: *νεφρίδα, δέστι δέρμα νεφροῦ, οὗτος νεφροῦ δέρμα, πολύστιχος, κ. τ. λ.* Papinius Silv. I. 2. 226. Baccho cum thyrsis attribuit 'flavam maculoso nebrida tergo.' Et Achillem Baccho comparans Achill. I. 6. 8. 'Ut vero a tereti demisit nebrida collo.' Sic et Polyæn. I. 1. Bacchi comitibus *νεφρίδας* tribuit: et alii passim. Admirandi luxus ponitam Bacchicam, institutam Alexandriæ imperante Ptolemaeo, prolixe describit Athenæus v. 7. De Bacchi triumpho vide et Pontan. Progymnasm. IV. 29. Porro locum Curtii, sublatia duabus notis vocibus, 'statuit imitari,' sic constituo: *ανυλατός non gloriam solum, &c. sed etiam famam* (sic, &c. *lucus*) *animo s. h. f. elato, vicos p. q. i. e. floribus coronisque sterni jubet;* ut verbum *jubet* referatur ad participium *ανυλατός*. Freinsh.

Sed etiam famam] Non video, quae sit differentia inter gloriam et famam, aut quid ista velint, *ανυλατός est non solum gloriam, sed etiam famam statuit imitari?* quid, inquam, sit imitari famam? suspicor scripsisse Nostrum, *sed etiam insaniam.* Notum est, hos Bacchi ludos 'furores' dici. Nec difficile fuit, hoc vocabulum sic corrumpi, sublatis primis literis in per præcedens *m* in fine dictionis præcedentis: cum ex *saniam*, quod supererat, fabricare semiductus scriba nil potuerit melius, quam *famam*. Scheff.

Bacchantium lucus] Polyænus I. 1.

1. haud absurdè omnia Bacchi orgia Strategemata fuisse adserit. Freinsh.

§ 25 *Floribus coronisque]* Dictum ad v. 1. 20. Ælian. Var. Hist. IX. 8. 9. Freinsh.

Alia candidis telis] Quid si legas, *ornari candidis velis, aliaque veste pretiosa?* Vestis nomen late patens, etiam vela ista candida, quæ intellige ex Indica byssō confecta, comprehendit. Freinsh. Nihil hic censeo mutandum, cum ne tabernacula quidem ad quorum modum vehicula ista instructa fuerint ejus generis, sed alia ex veste alba, alia ex colorata. Scheff.

§ 26 *Coronisque]* Præsertim ex hedera. Plin. XVI. 34. 1. ex Theophrasto scribit 'Alexandrum ob raritatem (hederæ in illis partibus) ita corona-to exercitu, victorem ex India rediisse, exemplo Liberi patri.' Freinsh.

Tibicinum cantus] Ne dubita pro *tibicinum* sic scribere. Hoc enim ad luxum comparatum erat instrumentum; illud a bellicis rebus haud alienum. Polycletus apud Athenæum XII. 9. scribit 'tibicinas semper et tibicines secutos eum in exercitu,' *αὐλητρίδας καὶ αὐλητρίδας.* Etiam in hoc triumpho apud Arrian. VI. 5. 7. legitur *καταυλούμενος.* Plutarch. cap. 116. 'Circumsonabant omnia loca fistulis, tibiis,' &c. Freinsh.

Item in vehiculis] Nescio, an non scriperit, *tum in vehiculis.* Nihil certe alias, quod præcedenti Primi commode respondeat. Scheff.

Ipsum convivasque currus] Huc facit illud quod refert Athenæus ex Cœrystio Pergameno: *Εἰς τοσοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθενεν, διὸ φησι Καρβοτος δὲ Περγαμηνὸς ἐν Ἰστορικοῖς ὑποτίθεται, διὸ καὶ ἐπὶ ἔνων ἀρμάτος κυριάζειν. ἐποιῶν δὲ τοῦτο, φησι, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς, Adeo vero nonnumquam temuleatus Alexander fuit, quod Pergamenus Caristius ait in historicis commentariis, ut ad currum juncis asinis comedessabundus veheretur, quod et Persarum reges*

secisse dicit. Quæ postrema verba in versione omissa sunt. Itaque et in hoc luxum Asiaticum imitatus est. Livius lib. ix. ‘ Longe alius Italiam quam Indiæ, per quam temulento agmine’ comessabundus incessit, visus illi habitus esset.’ *Loccen.*

§ 27 *Parata præda*] Emendatio hujus loci a carissimo mihi Palmerio est. Vulgo erat, *Parata præda*, si quis *victis saltem adversus commessantes animus fuisset*: tricæ. *Modius*. De verbis recte acutissimus Palmerius: de distinctione insuper habuit, quam curasse Modius debebat. Ita enim certe sententia requirit, cuius non parum interest; aut si hujus parum, multum certe verborum ipsorum, quæ flunt, nec consistunt, nisi commode legitimis interpunctis teneantur. *Hoc modo per dies VII. bacchabundum agmen incessit, parata præda*, si quid *victis saltem adversus commessantes animi fuisset*. *Mille hercule viri, modo et sobrii VII. dierum crapula graves in suo triumpho capere potuerunt*. Acidalins. *Parata præda*] An *parata*? quoniammodo et editi quidam: sic sup. iv. 14. 11. Tacit. H. i. 6. 4. ‘ *parata* audenti materia:’ quia tamen illud emendem prope sensum reddit, loco movere non sustinuimus: præsertim

cum et auctoritate nitatur’ maximi poëta Virgil. Eclog. iii. 68. ‘ Parta meæ Veneri sunt munera:’ maxime Historici Sallust. Jngurth. x. 4. utroque verbo sine discrimine utitur: ‘ Neque auro parare queas, officio et fide pariuntur.’ *Freinsk.*

Septem dierum] Totidem et alii, ut Diodor. xvii. 106. *Freinsk.*

§ 28 *Quæ rebus famam*] Sallustius Catil. viii. 1. ‘ Sed profecto fortuna in omni re dominatur, ea res cunctas ex lubidine magis, quam ex vero celebrat obscuratque.’ *Popma.*

§ 30 *Nec luxuria crudelitas*] Multis hoc relationibus auctorum ostendi possit: et Gruterus ad Sueton. Caillig. cap. 11. jam id demonstrasse ait, pluribus exemplis, ad Ann. vi. Taciti cap. 6. extr. Quæ annotationes cum aliis doctissimi et diligentissimi viri ineditis vel perierunt militari licentia; vel sub alienis dominis exspectant, quid porro fati se maneat. Ultima hujus libri voce pro *obstat*, credo fuisse *obstabat*. Tacit. xv. 35. 1. ‘ Ejus munus frequentanti Neroni, ne inter voluptates quidem a sceleribus cessabatur. Iisdem quippe illis diebus Torquatus Silanus mori adigitur,’ &c. *Freinsk.*

LIBER X.

LIB. x.] Ventrum aliquando est ad extreum librum, ad quem peraspera multa et præempta enisis in ipso sunt etiam non plana et invia quædam, quæ cum bono Mercurio facile pervademus. Nec diu hic luctabimur, quando pauca sunt, quæ nos quidem viderimus, nec multo sane plura crediderim inesse, quibus ab ingenio possit auxilium afferri. Nam

lacunas expiere, et depordita membra restaurare, οὐκ ἀσκληπίας τοῦτο γέ θωκε θεός. Fecimus tamen semel hic nos, imo nec fecimus: quia non erat locus mutillus, quem integravimus, sed falso pro mutilo insignitus. Demsimus igitur inustam saltem notam, et ab imposito stigmate vindicavimus: quod recte atque ordine factum apparebit, cum erimus eo pro-

gressi : καὶ τόδε μὲν δὴ προσίμων, ἀτέφη τις τοῦ νόμου. *Acidalius.*

CAP. I. § 1 *Cleander, Sitalces, Heracon]* Duces copiarum, quae cum Parmenione in Media relicte erant. Arrian. lib. vi. *Cellar.*

Quinque milia] Supple, cum his erant, aut simile, hæc reliquæ erant exercitus, qui sub Parmenione fuerat : major ejus pars jam dndum ad regem, quam in Arachosias esset, ad venerat. lib. vii. c. 3. 4. *Cellar.*

§ 5 *Servo suo pellicem]* Qnum maiorem indignoremque injuriam ne excoxitare quidem posset. Graphice describit Justin. xvi. 5. 2. in Clearchi Heracliensis tyrannide : ‘Ne quid mali afflictis honestissimis dominibus deesset, uxores filiasque eorum nubere servis suis, proposita recusantibus morte, compellit,’ &c. additque, multas huic dedecori mortem antetulisse. *Freinsh.*

§ 6 *Tacitum]* Mallem tacite, ut respondeat superiori palam. Scheffer. *Tacite]* Latenter regis gratiam iis conservare poterat. *Cellar.*

Prodesse reis] Quemadmodum Caton liberavit severiori sententia Tiberius apud Tacit. iv. 31. 7. similis operæ sibi praestitæ memor. *Freinsh.*

Lati recidisse] Vide Tacit. vi. 3. 5. vi. 4. 1. vi. 10. 8. ‘Quo latius acceptum, sua exempla in consultores recidisse.’ *Freinsh.* Hoc rōmua non placet Cl. Clerico, Judic. VIII. 18. et illud ex logicis rationibus, ex quibus ‘universales’ voces in ‘singulares mutari debeant aut omitti,’ corrigit; ut debuerit scripsisse Noster, si hoc doctore usus fuisset, *lati recidisse* iram in ira ministros, et potentiam seculere quæsitam illis non fuisse diuturnam. Si vox *ulla* in Freinsheimii, et quæ eam secutæ sunt editiones, non esset expressa literis, ut vocant, majusculis, forsitan non adeo offendisset hunc Criticum nobilem, nunc ad pueros alegatur. Esto: nimis crebris efferratur sententia Curtius:

hoc loco *τὸν ὅλην* non nam absonum fuisse, si haberet aliud antecedens verbum, ad quod referretur, quam ad *λέξιν*; at *συχνά* Latinis supplenda sunt sequentia intellecto aptiori, quod omittitur, aut minus commodo involvitur ut hoc loco ‘agnoscentes,’ ‘videntes,’ et simile : de qua Θλεψις, sed Grammatica, vid. ad Sanct. Minerv. Perizon. IV. 8. *Potentia* autem hoc loco, est gratia, et auctoritas, quæ apud regem valebant. Ut sic etiam ‘potens’ Latine eleganter sumit pro gratio et felici. Terent. Eunuch. II. 3. 61. ‘Quis is tam potens cum tanto munere?’ Catull. Epigr. 1. ‘sis in amore potens.’ Vide Heinsium ad Ovid. Met. IV. 326. et plura decebat Cl. Burmann. ad Val. Flacc. Argon. III. 48. *Snak.*

§ 7 *Maximum crimen]* Mercerns ad illa Tacit. II. 50. 2. ‘Cæsarique conexa adulterio teneretur,’ ostendit familiare principibus esse, ut omnia perperam facta ad crimen majestatis trahant. Quamqnam hoc loco verissima fuerit vox Alexandri: consentiunt enim scriptores, famam mortis ejus ex periculo apud Mallos Oxydracas spiritus fecisse præfectis ejus, ut potentate ana, tamquam rationem non reddituri, pro libitu abuterentur. *Freinsh.*

§ 8 *Hos quidem vinxit]* Et, quod apud Curtium deest, Arriano VI. 5. 13. teste, occidit. Fallitur enim editor Curtii Allobrox, qui ad oram annotavit: ‘Dat veniam scelerum autoribus humana censura; sed vexat et opprimit scelerum ministros.’ Non dedit veniam Cleandro, Sitalci, Agathoni, Eraconi Alexander, sed omnes interfecit. *Raderne.* Firmant id reliqui scriptores, licet occisos non nominent. Justin. XII. 10. 8. ‘Multæ devictæ gentes præfectos suos accusaverant; quos sine respectu amicitiae, Alexander in conspectu legatorum necari jussit.’ Diodor. XVII. 106. ‘Cum multos satraparum et da-

cum per vim et injuriam potestate abusos cognovisset, meritas illis posse irrogavit.' Plutarch. cap. 118. 'Sumpsit de ducibus qui deliquerant supplicium.' Freinsk.

§ 10 *Onesicritus*] Hunc navis regis gubernatorem inter Philosophos Cynicos refert Diogenes Laërtius, et quiddam cum Xenophonte ait habere simile. Ille enim cum Cyro, hic cum Alexandro militavit. Ille Cyri Navem, hic Alexandri prosecutus laudes. Hujus hodie tantum fragments extant quædam, quæ a Plinio, Strabone, Plutarcho, Athenæo, et aliis citantur. *Popma. Nearchus et Ones.*] Plin. vi. 23. 16. 'Festos dies ibi (apud Susa) agentem Alexandrum invenerunt septimo mense, postquam digressus ab iis fuerat Patalis, tertio navigationis.' Qui Diodor. xvii. 106. cetera concors, urbem maritimam nomine 'Salmuntem' vocat. Reliqui, et præsertim Arrian. in Indicis, quem prolixè hæc omnia exponentem per te leges, ut solet fieri, varie dissentunt. Qui tamen conciliari nonnihil possunt ex eo, quod bis ad Alexandrum pervenit Nearchus: semel in Gedrosis, iterum Sussis. Freinsk.

§ 11 *Insulam*] De hac Plin. vi. 21. 3. 'Extra ostium Indi Chryse et Argyre fertiles metallis, ut credo: nam quod aliqui tradidere aureum argenteumque iis solum esse, haud facile crediderim.' Periegetes vs. 589. plura. Mela iii. 7. 'Ad Tamum insula est Chryse, ad Gangem Argyre, altera aurei soli (ita veteres tradidere) altera argentei.' Raderus. De variis locis, ubi aurum reperiatur, agit Georg. Agricola de Metallo lib. ii. a cuius principio locum hunc Curtii citans accepit de ostio Euphratis: in quo eum falli, satis appetet ex notatis. Freinsk.

Ostio amnis subjectam] Quid est, subjectam ostio? an quæ jacet sub ostio? at quid est, insula jacens sub ostio fluminis? et num potest aliqua

jacere? vide num legatnr rectius ostio amnis objecta, id est, posita ante ostium. Magis sane rei veritati hoc convenit, quia fuit 'extra ostium,' ut Plinius testatur. Scheff. Amnis Indi, ex quo apnd Patalam urbem ab rege discesserant, Plin. vi. 23. nomen insule Chryse dicitar, eidem Plinio vi. 21. dicitur, et Melæ iii. 7. quamquam nihil de ea hodie notum est. *Cellarus.* Nescio quid torqueat Schefferum in voce *subjecta*, nisi cogitaverit de *victa*, nam subjecere est offerre, *subjecta* est se offerens. Cicero pro Archia cap. 10. 'Sulla, cum ei libellum malus poëta de populo subjecerat, quod epigramma in eum fecisset:' et sæpe hæc composita promiscue adhibentur; quorum exempla obvia. Snak.

Inopem equorum] Testatur hæc Maffeius in iv. Hist. Indic. 'In stabulo regio (Goæ primum ab Luitanis occupatæ) reperti militares equi permulti, quos e Perside advectos (nam India ejusmodi armantis caret) Malabarici, et Canarini, et Narsingæ reges immenso parant pretio.' Raderus. Quod negat Indianam eqnos habere, non solum aliis auctoribus contradicit, sed et Nostro viii. 14. 2. ix. 2. 3. et passim. Freinsk.

Singulos eos compererant] Sic voce auctiora legenda hæc existimo, cum vulgo sit, *singulos equos, ab iis, qui, &c.* primum enim comperta nuntiabant Nearchus et Onesicritus, post credita, et hinc est, quod etiam mox subjicit noster Rufus, 'Cetera incolis crediderant: inter quæ,' &c. Modius. Unde compererant hic insertum? ex ingenio, an membranis? vellem, ut alia Modius, hoc quoque professus esset. Atqui unde unde, si ab Auctore etiam fuit, equidem in principio ille statim, non in medio collocasset. Proinde aut eo revoca, aut deo rursum, quod optimum fortasse factum. Plenus etiam ita sensus. Nam omnia hæc intelligere ul-

tro debemus ipsos in re præsenti
comperisse, cetera, quæ deinceps ab
aliis audisse. *Acidalius.* Hunc locum
glossemate liberaudum docet Cl. P.
Burmann. ad Vell. Patrc. II. 10.
delens postremam singulitatem, et locum
constituens, singulos equos ab iis, &c.
talantis emi: optime. *Snak.*

§ 12 *Plenum beluarum mare]* De his
Strabo lib. xv. Diodor. xvii. 106.
Plin. vi. 23. 18. paucis: 'Circa has
(insulas) hydri marini vicenum cubi-
torum adstantes, terruere classem.'
Solinus cap. 55. 'Indica maria ba-
lænas habent ultra spacia quatuor
jugerum,' &c. Consulendus hic Ar-
rian. Indic. cap. 5. De belluis hisce
et harum iconibus Rondeletius; et
alii. Plurima Gesnerus lib. iv. lit.
B et C in Balænis et Cetis. *Raderus.*
Etiam apud Senec. Suasor. I. exag-
geratur 'fœda beluarum magnitudo.'
Freish.

Truci cantu deterritas] Sebisius ma-
lit tubæ cantu; et quodammodo ju-
vant Arrian. Indic. v. 18. 'Quantum
capita ferre potenter, acclamassem;
tubisque clamuisse:' et Strabo lib.
xv. 'tubis beluas exterruit.' Verum
tamen nihil incommodi habet vñigata
lectio; sed eo melior est, quod non
tubam tantum, sed alium quoque
clamorem non excludit; quo præter
tubam usos Macedonas, ex scriptori-
bus constat. Quamquam ne clamori
quidem cesserint, sed fragori navium
obviam venientium. Plin. ix. 3. 2. 'Sed
in mari beluæ circa solstitia maxime
visantur. Tunc illi ruunt turbines,
tunc imbræ, tunc dejectæ montium
jugis procellæ ab imo vertunt ma-
ria, pulsatasqne ex profundo belluas
cum fluctibus volvunt (hoc est quod
æstu secundo eas ferri dixit Curtius)
et alias tanta thynnorum multitidine,
ut Magni Alexandri classis hand alio
modo, quam hostium acie obvia con-
trarinæ agmen adversa fronte direx-
erit: aliter sparsis non erat evadere:
non voce, non sonitu, non ictu, sed

fragore terrentur, nec nisi rruina tur-
bantnr.' Thynnis tribuit Plinius, si
tamen vitio caret locus; quod alii
rectina phaeteribus. *Freish.*

Deterritas sequi classem] Hoc sine
Græcis vix intelligas. Quorum Stra-
bo, 'Tubis beluas exterruit. Illæ un-
das subenantes, navale certamen a
puppi minabantur: verum subito
cessavere.' Arrian. Ind. v. 18. 'Cete
exterrita in profundum sese abdidis-
se: neque multo post ad puppes
emersisse.' *Freish.* Forte delend.
sequi classem, vel *insecutas classem*.
Heinsins.

§ 13 *Rubrum mare, &c.]* Mare ru-
brum, quod Græci Erythræum vo-
cant, ab Erythræo rege appellari, seu
Erythro Persei et Andromedæ filio,
qui primus rates invexit in hoc mari.
Plinius et Cartius lib. VIII. Mare
certe, quo alluitur, ne colore quidem
abhorret a ceteris. Ab Erythro rege
indituum est nomen, propter quod ignari
rubere aquas credunt. Alii a
solis repercussione talem reddi colo-
rem existimant, alii ab arena terra-
que, quam rubram esse affirmant
nonnulli, alii a tali aquæ ipsius natu-
ra. At ego de colore undarum rubri
maris Curtium recte scripasse arbit-
ror. Brodæus Miscel. III. 40. affir-
mat. Mare hoc belluis marinis in-
festum, in quo maximas belluas nasci
testatur et Cicero, et Dionysius in
sua Periegesi, et Mela de Situ Orbis,
nascuntur enim, ut Plinius refert,
quaternum jugerum balænæ, quater-
norum cubitorum locustæ, et pisces
200. cubitorum. *Popma.*

§ 14 *A continentis insulam, &c.]* Hæc
insula 'Ogyris' dicta est, que distat
a continentis 125. m. p. circuit 112. m.
p. auctor est Plinius vi. 28. Near-
chus et Orthagoras apud Strabon.
lib. xvi. tradunt Tyrinam insulam in
alto mari versus Austrum jacere duo-
bus millibus stadiorum a Carmania
distantem, in qua Erythræ sepulcrum
ostenditur, atque hunc in iis locis reg.

nasse, et de se mari nomen reliquise. De navigatione autem Nearchi et Onesicriti Plinius vi. 23. 24. Arrian. in Indicis. *Popma.*

Palmetis frequentibus] Palmis editiones, et quidam scripti libri. Modius.

*Erythra monumentum] De loci istius nomine non parum discrepat inter auctores. 'Oaractam' vocat Arrian. Indic. vi. 18. 'Ogyris' dicitur Plinio vi. 28. Melæ iii. 8. Stephano, et Dionysio τῷ Περιηγητῷ vs. 607. Erastheni apud Strabon. lib. xvi. 'Tyri-na;' Nearcho apud eundem 'Doracta:' denique Ptolemaeo (Ὀδορόχθα) *Verocktha vel Borochtha:* unde fortasse mendosum illud 'Doracta.' Nec de certo compertoque loci positu quidquam habent, quod plane liqueat. Nam Ogyrin sive Tyrinam alii paullo longius intra sinum Persicum collificant: alii eam inde duobus stadiorum millibus in altum mare, Oceanum scilicet, Austrum versus submovent, Καρπαθίδος ἄκροθεν ἀκρης, uti canit Dionysius, extra Germania promontoriū: quo, tamquam obice altero, sinus Persicus clauditur. *Fullens Mis-cell. Sacr. iv. 20. Freinak.**

*§ 15 Adjiciebant] Incolas [immo ipsi, Nearchus et Onesicritus] adjiciebant, seu referebant inter alia: de hac Insula, in quam lixæ et mercatores traherunt, exacte Arrianus Indic. v. 20. et 'Nosala' appellatam, Solique sacram fuisse docet, sed fabulosa esse, quæ de illa narrentur. *Raderus.* Quod eo loco de Nereide quadam addit Arrianus, fidem facit, eamdem insulam hic intelligi, quæ Philostrato iii. 16. Ξέληρα vocatur: itidemque centum a continente statiis abesse dicitur. *Freinak.**

*Nec deinde visa] Fingebant enim unam Nereidum in hac insula habitare, eamque cum omnibus, qui eo appellerent, congregari, post coitum in pisces transformatos in mare projicere. Arrian. Rer. Ind. p. 190. insula autem illa dicta Nosala. *Loccen.**

*§ 16 Terram legere] Juxta litus navigare. Virg. Æn. iii. 292. 'Litoraque Epirleginus.' 'legimus,' id est, 'præterimus,' ut Servius ad vs. 127. ejusdem libri interpretatur. *Cellar.**

*Ad Euphratis] Secutus sum, quo vocabant membranæ: vulgati libri habebant ad Euphratem. Modius. In membranis fuit Euphratis: addendum fuit igitur etiam os, quæ vocula videatur in illius extrema syllaba latere. *Acidalius.* Recte Acidalius Euphratis os. *Heins.**

*§ 17 Animo infinita complectens] De his Alexandri molitionibus paullo fuisse Arrian. lib. viii. initio. Plutarch. cap. 117. paucissimis: 'Instituit Arabiam et Africam ambire, atque per columnas Herclis in mare mediterraneum decurrere.' *Raderus.* Apud Diodor. xviii. 4. hæc aliaque multa ardua atque magnifica in commentariis ejus reperta enarrantur. Belle Lucan. x. 36. 'Oceano classes inferre parabat Exteriore mari: non illi flamma, nec undæ, Nec sterilis Libye; nec Syrticus obstitit Ammon. Isset in occasus, mundi devexa secutus, Ambissetque polos, Nilumque a fonte bibisset: Occurrit suprema dies; naturaque solum Hunc potuit finem vesano ponere regi.' Ita Cæsar apud Plutarch. cap. 82. 'insti-tuebat Parthos bello petere. His subjugatis per Hyrcaniam secundum mare Caspium et Caucasum ambire Pontum, atque ita Scythiam invadere, incursatisque quæ Germanie circumjecta sunt, ac Germania ipsa, per Galliam regredi in Italiam, atque hunc committere imperii Romani Oceano undique circumscripti orbem.' Similis Pyrrhi vesania apud Plutarch. cap. 29. *Freinak.**

Maritima regione] Arabia. Quam 'nec Persarum, nec Macedonum postea reges, quamvis potentissimi, subi-gere valuerunt.' Diodor. ii. 1. Vide præcipue Arrian. qui unus plura in-telligendo huic libro conseruet, quam

omnes alii. Enstatius ad Dionys. vs. 996. notat Alexandrum ibi sedem imperii constituere decreuisse. Verum eam non perdomuit, quidquid dicant de thurifera regione, qui apophthegma ejus adnotarunt, Leonide magnum thuris modum mittentis, ut ea regione subacta. Plutarch. Apophth. cap. 36. Freinsh.

[*Carthagini infensus*] Supra iv. 4. 8. Nec ignorabant aut negligebant astutissimi mortalium; sed 'cum animadvertisserint Alexandri ita magnas opes, ut Africæ quoque immineret, unum ex civibus virum acrem, nomine Hamilcarem Rhodionum, jusserunt simulato exilio ire ad regem, omnique studio in amicitiam ejus pervenire: quia se potitus, consilia ejus nota civibus suis faciebat.' Frontin. i. 2. 3. Justin. xxii. 6. 1. Confer Augustin. tom. ii. pag. 772. C. 773. D. et Cedrenus pag. 385. Freinsh.

Cursum Gadis dirigere] Quin et eo venisse, etiam in Britanniam et Or-eadas, scripsit Cedrenus, reprehensus eo nomine a Camdeno in Britannia cap. de Britannorum moribus. Freinsh. *Gadis* Ita libri antiqua forma, id est, *Gades vel Gadeis*. De situ et origine urbis Noster iv. 4. 20. Cellar.

Columnas Herculias] Mira de his columnis, sed incerta: nam alii pro columnis promontoria ponunt, alii montes, alii statuas Herculis, alii turres, alii columnas æreas octo cubitorum: alii freti claustra, alii Gades, alii etiam quipiam ultra Gades situm. Nonnulli pro columnis habent Calpen, et Abilam, qui est mons ex adverso Calpe in Africa, quem Eratosthenes ait situm esse in Metagonis Numidica gente. Strabo lib. iii. de Gadibus et columnis copiosissime disputat, quem lector ipse, si placuerit, videbit: locus enim est prolixior, quam ut huc transferatur. Interim Melam ii. 6. Solin. cap. 26. Philostrat. xi. 97. Nostrum Marianam de

rebus Hisp. Periegetem, et ad illum Eustathium, Pindarum in Pythiis, Isthmis et Nemeis inspice. Nam quæ a Strabone et Eustathio ex Pindaro laudantur, hodie non apparent. Raderus. Non temere autem de 'columnis Herculis' mentionem injicit, sed designans, quod jam aliquoties dixit, Alexandrum 'cupivisse expeditione ultra terminos Bacchi et Heracis progredi: ut de hoc ipso ejus consilio judicat Plutarchus de Fort. Rom. cap. 26. Freinsh.

§ 18 *Italiaque oram*] Plutarch. ibidem: 'Ego vero etiam Alexandri Magni mortem in parte felicitate Romanæ pono, nisi magnis successibus et rebus clarissime gestis, insuperibili confidentia et elatione animi, qui stellæ instar ab ortu Solis in occasum transiliebat, ac jam in Italiam fulgorem armorum jaciebat,' &c. Liv. autem ix. 17. 10. sentit, si in Italiam transmisisset Alexander, Romanos non fuisse superstatum. Freinsh.

§ 19 *Deuctaque ad urbem Syrie*] Ad hæc notat V. C. Clericus Judicii de Curtio cap. viii. 'Non dicam, mandari potius hoc debuisse Syrie Praetori, in cuius præfectura situs erat mons Libanus.' Verum id quidem, et fecisset ita Alexander haud dubie, si nullas habuisset causas aliter agendi, quas varias habuisse potuit. Etenim potuit Syrie Praetor alii tunc rebus jussu Alexandri fuisse occupatus; potuit etiam fugi sibi consoluisse, ut multi tunc fecerunt Praetores, qui, dum Alexander in Indianam aberat, provinciis libidinose, avare, crudeliter præfuerant, et ideo redeunte illo, maxime quam quidam ex istis Praetoribus propterea jam essent puniti, sibi metuentes in fugam se dederant, testantibus Diodoro, Plutarcho, Arriano. Certe Curtius, qui causam istius rei, quam apud Græcos non inveniebat, de suo addere et confingere noluit, non ignoravit Libanum esse Syrie, siqui-

dem materiam ex eo monte in Urbem Syriae, Thapsacum, ad Euphraten vectam dicit. Sed et iam ante Libanum in Syria, et Tyri obsidione commemoraverat. Gravius vero intonare pergit V. C. ‘Sed quis non videt ineptire nostrum Rhetorem, qui Septiremes in Euphrate instruit, ut ex Syria petat Africam?’ Addit in margine, ‘Qui sciunt, quid sit Septiremis, Euphraten tantas naves ferre potuisse, non facile concedent.’ Sed et dein ait, ‘eas non fuisse aptas Euphratis et Tigridis alveis.’ Necesse est, ut Vir Doctor vel enormis magnitudinis putet fuisse illas naves, vel tenues plane fluvios, Euphraten et Tigridis; quam Nero fossam in Italia ab Averno Ostiam usque deprimere tentaverit, ‘qua contrariae quinqueremes commearent’ apud Sueton. cap. 31. Immanem ergo oportet futuram fuisse hanc fossam, qua duas quinqueremes altera alteram possent praeterire, si singulas septiremes non caperet Euphrates. Quid de navi Thalamego dicam, quia *Egyptii* reges in Nilo navigarunt, cuius latitudo fuit xxx. cubitorum, at altitudo ferme XL.? Vide Athenaeum lib. v. p. 204. et 205. copiose eam describentem. Major est, fateor, Euphrate Nilus, sed et longe major Septiremi Thalamegus ista, quippe cuius ambitus erat pleniorum quinque. Sed quid moramur? Tiberis ferre potuit navem Septiremi plusquam altero tanto, si non plane majorem, certe pluribus remorum ordinibus instructam. *Xemilius* enim, victo Perseo, ultimo Macedonum rege, ‘regia nave ingentis magnitudinis, quam XVI. versus remorum agebant, adverso Tiberiad Urbem est subvectus,’ apud Livium XLV. 35. vel, ut Plutarchus, ‘Ανέλει τὸν Θίβρον ποταμὸν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἐκκαθεκήρους. Si ergo Tiberis Romanam usque ferre potuit navem, quam ‘sexdecim ordinibus remorum agebatur,’ an Euphrates, maxime in-

ter Thapsacum et Babylonem, ubi est amplissimus, et tot alios jam recepit fluvios, non admitteret ‘septiremem,’ seu septem ordinibus instructam? Adeo Tiberi tenuorem faciemus Euphraten, qui omnium in Asia fluviorum ad meridiem post Indicos est maximus? Diserte Strabo lib. xvi. p. 739. cum Euphraten et Tigridis ‘maximos’ dixisset fluvios, subiicit: Μετὰ τὸν Ἰνδικὸν οὐτοὶ λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ μέτρα μέρη τῆς Ασίας, Post Indicos hi dicuntur esse secundi in australibus Asiae partibus. Quanta ergo illa est affirmandi confidentia, vel audacia potius! Quis, si maxime ‘Euphratis alveo non essent aptae septiremes,’ vel sic nihil hic foret difficultatis. Etenim Vir Cl. ita prono et cæco rapitur studio ad reprehendenda quævis in Veteribus, ut eorum verba non consideret, nec videat satis, quid dicant. Certe enim ita loquitur, quasi putet Curtium voluisse, has septiremes factas, ut iis ultra citroque in Euphrate potissimum navigaretur, et ita altera alteram aliquando præternavigaret. At nihil horum dicit aut significat Curtius, vel alias quisquam. Navium istarum nullus erat in Euphrate futurus usus, quippe cuius omnia utrimque jamdudum erant perdomita. Domanda restabant maritima Asiæ, et maxime Arabie; ea his navibus petebantur, atque ideo materia in Libano cæsa devehi debebat Thapsacum: ibi tantum ‘carinæ ingentium navium ponit,’ non ergo integræ et omnibus suis remis ac armamentis instructæ naves; illæque inde deduci Babylonem, ut Curtius, seu κατακομβῶντες τῷ ποταμῷ, devehi fluvio, ut Strabo p. 741. κατακλεῖσαι εἰς Βαβυλῶνα, navigare Babylonem, ut Arrianus lib. vii. p. m. 485. Vides, Lector, nullam prorsus in his Curtii verbis hærere ineptiam, nedum ‘aliquid rerum nature repugnans.’ Verum ineptum id elicit V. C. etiam ex eo, quod Curt.

tina ‘Septiremes in Euphrate instruxerit, ut ex Syria petat Africam; et crediderit ex Euphrate posse brevissima via Carthaginem navigari.’ At quanta hæc est iniquitas, vel malignitas? Etenim Curtius exposuit primo consilia Alexandri, ‘infinita animo complexi,’ quorum primum erat, ‘omnem ad Orientem maritimam regionem perdomare;’ dein demum ‘ex Syria Africam petere et Carthaginem;’ inde porro ‘Numidiām peragrare, cursum Gades dirigere, Hispanias adire,’ &c. Hæc omnia postquam simul exposuisset, subjicit imperium Alexandri in rem proxime faciendam: *Igitur Mesopotamia Prætoribus imperat, ut Septiremes illas, vel earum carinas potius extruant, et Babylonem deducant.* Quo quæso pertinere hoc potest, nisi ad primum istorum consiliorum, ad perdomanda Orientis maritima? quod primum omnium facturus erat Alexander, et his quidem navibus, ut non Curtius modo, sed et Strabo p. 741. Plutarchus Alex. p. 702. et Arrianus lib. vii. p. 485. 486. tradunt. Res adeo est manifesta, ut ipse V. C. eam viderit, sed quasi occulus consulto oculis videre noluerit. Operæ premium est, ut ipsius verba ordine exhibeamus, nostris cunctis notis: ‘At eam classem,’ inquit, ‘paratam fuisse in Arabas, (immo et *εἰς ἀκασθὴν παραλίαν*, ut ait Plutarchus, æque ac Curtius ‘in omnem maritimam ad Orientem,’) docet Arrianus, (et Strabo.) Verum hoc fortasse volt Curtius hisce verbis, ‘Omni ad Orientem maritima regione perdomita,’ quibus verbis designari potest Arabia.’ (Verissime id voluit Curtius, et ita invenit apud Græcos; nam Arabia restabat fere sola ex omni ad Orientem maritima regione, certe præcipua erat ex iis, quæ in Asia ad mare supererant perdomanda. Atque adeo satis liquido verum hic vidit Vir Cl.) ‘Verum digna res erat, quæ

pluribus exponeretur, nt omnis ambiguitas tolleretur.’ (En, quo recidat etiam alterum illud ‘insigne exemplum’ gravissimæ accusationis, quod Curtius etiam repugnantia rerum naturæ scripserit!) ‘Alioqui ea peccavit’ (non ergo peccavit, quum ‘voluerit’ utique idem, quod Arrianus, atque alii Græci, qui Arabiam hic nominarunt, nisi forte in eo, quod non satis copiose ex sententia Viri Cl. rem exposuerit, aut nominatum Arabiam non expresserit. Qnorsum ergo, quæ sequitur, iniqua accusatio?) ‘Curtius in Geographiam, quæ facile persuadent, eum credidisse, ex Euphrate posse brevissima via Carthaginem navigari.’ (Patet satis ex superioribus, vidiisse Virum Cl. quod verum erat, sed studuisse id in speciem absurdī detorquere: immo vero noluisse eum videre, quod videbat, et maluisse, quo jure, qua injuria, exagitare Curtium, id patebit iam ex iis quæ prioribus subjicit.) ‘Certe hoc enim voluisse suadet magnitudo navium, quarum hic meminit; majoribus enim non solebant vulgo navigare mare mediterraneum, nec apte erant Euphratis et Tigridis alveis.’ Postrema enim hæc, quæ continent quasi probationem erroris Curtiani, abunde refutavi in superioribus. Quid Curtius ‘certe voluerit,’ id liquet ex re ipsa, ex consensu aliorum Auctorum, denique ex confessione Viri Cl. At ita liquet etiam clarissimum in modum, ‘duplex’ hoc ‘insigne exemplum’ nihil habere ejus, quod habere debebat, quodque magno histu erat promissum, hoc est, nihil habere absurdī, nihil alieni a vero aut verisimili, nihil rerum naturæ repugnans. Cui ergo rei rectius, si verum volumus, ‘insigne’ illud comparabimus, nisi parturienti monti, unde nullus, ne minimus quidem, prodierit mūs? *Perizonius Curt. Vindic.* p. 106. seqq.

Thapsacum] Ita legendum vidit ex Strabone lib. x. et Arriano ii. 8. 7.

Glaearius. Nec ullam dubitationem relinquit Plintarch. c. 117. Sed et Sabellicus idem sensit; quamquam ibi forte transpositis literis *Thaspacum* legatur. *Freinsh.*

Ingentium carinas] Fl. Leid. et *ingentarumque*. Sic Bongarsii quoque et Danielis codices, nec dubito par modo lectum in Modianis. Leg. *quingen-*
tarumque. 'Quingenarum navium classis Darii' Corn. Nep. Miltiad. cap. 4. *Heinsius.*

Septiremes] *Quadriremes*, libri antiqui: quod hinc natum est, quia nota $\text{hæ} \times \text{vii}$. *septenarii* numeri ita interdum perscriptæ inveniuntur, ut *qua-*
ternarium hoc modo $\text{iii} \cdot \text{i}$. referre vi-
deantur. *Modius.* Ultimam vocem, esse, expungit Rutgersius Var. Lect.
 $\text{iii} \cdot 4$. *Snak.*

Ese] Forte abundat *esse*. *Hein-*
sius.

Cypiorum regibus] Ammian. xiv.
27. 'Tanta autem tamqne multiplici fertilitate abundat rerum omnium ea-
dem Cyprus, ut nullius externi indi-
gens adminiculi, indigenis viribus, a fundamento ipso carius, ad supremos usque carbasos sedificet onerariam navem, omnibusque armamentis in-
structam mari committat.' *Freinsh.*
Plures hujus insulæ tum temporis re-
ges erant, ut ad $\text{iv} \cdot 3 \cdot 11$. probavi-
mus. *Cellar.*

§ 20 *Philippum præfectum*] Reor eumdem olim Thessalorum equitatu præfuisse ad Arbela Balacro natum, de quo etiam Diodor. xvii. 57. *Rade-*
russ. Quem erroris convincit Arrian.
v. 2. 2. 'Philippo Machata F. præ-
side illius regionis constituto.' *Frein-*
shemius.

§ 22 *Pasargadas*] Hanc gentem Cyrus Persarum rex in honore habuit, quod ibi Astyagem Medorum regem ultimo prælio superavit, ut Strabo lib. xv. Geogr. refert. *Popma.* *Pa-*
sargadas] 'Sagara' legere Sabellicus, et Cælius L. A. xv. 9. corrupto usi exemplari, ut appareat. *Freinsh.* Ad

v. 6. 10. diximus. *Cellar.*

§ 23 *A Cyro quondam Persarum re-*
ge] Oraines a Cyro prisco, qui Assy-
riæ et Mediæ regna primus in Persas victoria sua transtulit, genus suum
ducebat. Hunc Cyrum, cui nulla
umquam Persarum se dignum, qui illi compararetur, existimavit, Herodotus Μέγας βασιλέα, id est, *regem magnum* vocat, a quo reges Persarum reges magnos appellari se voluerunt, qui regum reges dicti. *Popma.*

§ 24 *Talentum quatuor millia*] Vix credibiles opes unius Satrapæ: mox n. 24. Bagoas rem exaggerans, ut suspicari licet, ait 'tria millia talentum condita esse cum Cyro.' Vultus illa ab Orsine sublata; atque hinc hominem prædivitem factum. Quod consideranti utique videbitur falso aucta 4000. talentorum summa; præsertim enim adjiciat multa alia dona pretiosissima, veroque simile sit, non omnia largitum esse, sed sibi quedam retinuisse. Regias igitur opes posse derit, quod vix concedas; et si concedas, utique non pertendas eo fuisse deuenturum, ut munificencia Alexandrum supergrederetur. At hujus mille talenta Taxili dono data, quanta non admiratione modo, sed etiam invidia prosecuti sunt amici! Vide supra $\text{viii} \cdot 12 \cdot 17$. *Freinsh.*

§ 25 *Bagoæ spadoni*] Dicaearchus apud Athenæum de sacrificio in Illo, ita Alexandrum hunc Bagoam amavisse scribit, ut eum oscularetur. Atque cum spectatores exclamarent cum applausu, statim obtemperans se rursus flectens osculatus est. *Popma.*

Obsequio corporis] Quam scelestè deperiret propodium illud hominis, ex Dicaearcho apud Athenæum xiiii. 8. et Plutarcho cap. 116. constat. Non omnino dissimilis est vessania L. Quintii, qui itidem in scorti sui gratiam nobilem barbarum occidit. Auctor Liv. xxxix. 42. 9. et Plutarch. Catone Maj. cap. 32. Sed quid ibi

animadverto monstri? De Catone censore lego, 'Allegit in senatum collegam et amicum L. Valerium Flaccum.' Quid? ergo Flaccus censor erat, senator non erat? Ne dubitas scribere, 'Principem senatus legit,' &c. et in texto, προσέγραψε μέν οὖτις δὲ Κάτων τῷ συγκλήτῳ τὸν αὐτόφερον, κ. τ. λ. fuerat προσέγραψε, una literula temere inculcate eas excitatavt turbas. Correctionis hujus quem meliorem dabo prudem va- demque ipso Plutarcho in Æmilio cap. 65. Τῆς δὲ βουλῆς προσέγραψε μέν Μάρκον Αμπίλιον Λέπιδον, οὗτον τερπεῖς καρπούμενον ταῦτην τὴν προσέγραψαν ubi simul explicatam vides eam phrasin? Freinsch.

§ 26 Quam *Alexandro*] Coloniensis scriptus codex, æque *Alexandro cordi* esset, nihil agunt. *Modius*. *Mss. Fl. equam*, *Modii æque. leg. per quam Alex-*
andro cordi esse. Heinsius.

Non scorta se, &c.] Generosum profecto est hoc responsum Orsinis, et dignum etiam Macedone; sed ita loqui non potuit homo Persa, qui sciebat Darium alii Bagoo regnum debuisse, et cum memorato consuesse. Quibus persuadere posset Curtius, nobilis Persam, et ad amplissimos honores evectum, id ignorasse, quod multi Græci, quos citat Freinshemius Suppl. II. 1. 1. scriperunt, ipseque adeo Curtius literis prodidit? Ita enim loquentem inducit Alexandrum VI. 3. 12. 'Darius in sedem Cyri, beneficio Bagoo, hominis castrati, admissus.' cap. 4. 10. in literis Nabarzanis legimus, 'Darium, cum occidisset Bagooam, hac excusatione satificasse popularibus, quod insidiantem sibi interemisset.' Postea cap. 5. 23. inter dona, quibus Nabarzanæ Alexandrum placare conatus est, dicitur fuisse 'Bagooas specie singulari spado, atque in ipso flore pueritiae, cui et Darius fuerat adsuetus, et mox Alexander adsevit.' Fuerat etiam Teridades puer Eunuchus Artaxerxi

in deliciis, ut docet Ælian. Var. Hist. XII. 1. in Aspasiam historiam. Nemo jam non videt, Curtium finxisse responsum rei ipsi contrarium, dum vult homini e posteris Cyri digna tanta nobilitate verba commodare, aut summum aliud non prudentiore exscripsisse. Hæc Cl. Clericus Jud. VIII. 18. Vir Acutissimus tradit, ex componendis ejusmodi Orationibus id vitii quoque oriri, ut, 'si contingat, Scriptorem non satis esse peritum rerum, temporum, aut locorum, non mendacia modo, sed et repugnantia naturæ rerum proferantur.' Cujus rei si quis 'velit exemplum,' ex bono Curtio 'duplex et quidem insigne' dabit. Prius est de Orsine, Passagadarum satrapæ, qui Alexandro cum amplissimis muneribus occurrit; neque ipsum tantum, sed et ejus amicos omnes supra ipsorum vota coluit; verum Bagoo spadoni, qui Alexandrum obsequio corporis deviuxerat sibi, nullum honorem habuit; admodumque a quibusdam, quam *Alexandro ille cordi esset*, respondit, 'Amicos regis, non scorta, se colere: nec moris esse Persis, mares ducere, qui stupro effeminarentur,' apud Curtium X. 1. Scilicet hoc est 'responsum rei ipsi contrarium,' seu 'rerum naturæ repugnans,' quod 'Curtium finxisse' censem Vir Cl. vel 'ex alio non prudentiore exscripsisse.' At quo argumento? Nempe ait, 'ita loqui non potuit homo Persa, qui sciebat, Darium, ultimum Persarum Regem, alii Bagoo regnum debuisse, et cum memorato consuesse. Orsines autem, nobilis Persa, et ad amplissimos honores evectus, id ignorare non potuit.' Vis ergo argumenti hæc est. Fuit Bagooas quispiam in aula Persica, Eunuchus quidem, sed simul militum dux, homo scleratus et bellicosus, qui quum sub Ocho contra Ægyptios belligerante copias duxisset, amicitia cum Mentore, egregio et belli gerendi peritissimo Persa-

rum duce, constituta, potentissimus evasit, et ita tandem ipsum Ochum veneno sustulit, filiumque ejus natu minimum Arsanem ad regnum produxit, oppressis hujus fratribus natu majoribus; sed quum neque hunc satis morigerum experiretur, eum quoque occidit, et sic Dario Codomanno regnum conciliavit: denique, quum et huic venenum postea parasset, ab eo fuit eodem illo veneno occisus, ut refert haec omnia Diodorus Siculus libro xvii. Ergo jam natura rerum repugnat, ut nobilis Persa, apud Macedonas, neque ita palam, aut apud quosvis promiscue, sed apud quosdam, quos suis muneribus devictos sibi jam favere putabat, contemptim diceret, 'Amicos regis se colere, non scorta.' Atqui sub illo ipso Ocho, quum Bagoas iste, a rege ad Pelnsium praesidio obtinendum missus, fidem Græcis a Lacrate Thebano, qui itidem sub hoc rege militabat, datam non servaret, ab illo vi repulsus et profligatus est; Lacrates autem a Bagoa accusatus, a Rege est absolutus et laudatus, teste Diodoro lib. xvi. Adeo etiam ille Lacrates Bagoam hunc, sive amicum, sive scortum regis, impune sprevit. En aliud argumentum. Bagoas ille, qui Alexandro in deliciis erat, fuerat idem Dario: ergo nullus nobilis Persa, in Passargadis habitans, ab aula remotus, potuit esse tantum vel severitatis, vel ferociæ, et imprudentiæ, ut apud homines alterius gentis, confidens insuper meritis suis et muneribus, jactaret temere suam suæque gentis severitatem, diceretque, sive vero, sive falso, diceret tamen, 'Amicos regis, non scorta, se colere, nec moris esse Persis, mares ducere, qui stupro effeminarentur.' Quid ergo? An in naturam hominum non cadit, vel immodica quædam severitas, vel magnifica ejus ostentatio, vel stolidia et imprudens ferocia? An natura rerum repugnat, ut quis ex. gr. No-

bilis Gallus ex Normannia, vel Aquitanus, in sermonibus imprudenter et severe vitia aulæ increpet, aut amicas regum? At vero ipsum Carolum Borbonum in aula agentem, ferunt, coram rege Francisco, cum quo parum feliciter ludebat pils, quoniam ideo ab illius amica, Stemparnum Principe, Indentes ex fenestra spectante, subinde irrideretur, indignatione ergo, sed imprudentissima, correptum, jussisse 'meretricem compescere lingnam,' eamque imprudentiam alapa ab rege accepta luisse, et hanc inter caussas alienati a Francisco Borboni, ac ad Carolum Imp. transiuntis fuisse. Quid de Bironii adversus suum regem Henricum iv. non imprudentia, sed insolentia et ferocia stolidissima dicam, quam in nervum et supplicium tandem eru- pit? Sed et jam antea an. 1597. quoniam Rex ille amoribus deditus venisset cum amica ad obsidionem Ambiani, legimus 'regem coactum brevi hoc scandalum dimittere ex oculis militum, non tantum propter eorum susurros, qui ad illius usque aures perveniebant, sed etiam propter Bironii objurgationes, qui non cogitabat, nihil esse periculosius, quam supremi Principis amores increpare,' ut ait Mezeranus. Quid jam? An et ille 'mentitur, et natura rerum repugnantia fingit?' Perquam illustre etiam exemplum est crudelis et Turcici Imperatoris, Victoris et Juvenis, Mahometus illius, qui Constantinopolin occupavit, et qui fratres suos jam occiderat. Et tamen ille, quum deperiret Græcam concubinam, Irenen, resque esset inter Turcos usitatisima concubinas habere et amare, an veriti sunt Prætoriani milites in sermonibus et susurris suam eo nomine testari indignationem, aut an timuit Bassa præcipitus libere prorsus ea de re agere cum suo Sultano? Impune illi quidem tulerunt sermones hunc et increpationes, quarum maxima

pars, ut solet, in conenbinarum illarum contumeliam redundavit hand dubie. At longe plura dari possent exempla eorum, quibus ista libertas vel severitas infelicissime cessit, non minus, quam Orsini. An ergo 'ita loqui non potuerunt' Borbonius, Bironijs, et Bassa iste, quippe qui neque ipsi 'ignorare poterant' amicarum apud Reges et Principes suos potentiam? An rejicit igitur Vir Cl. etiam illa exempla, ut conficta? Non pntem, quia recentiora sunt et a recentioribus tradita, quibus paullo plus indulget, quam veteribus. Nam prout apud plerosque homines, duo quum idem faciunt, id tamen non est idem; sic apud hosce Censores, pleraque veterum pro absurdissimis habentur, quæ tamen in sua Gentis et Ætatis Scriptoribus admittunt illi et probant. Sed falsum est, dicet forsan, quod 'Persis non fuerit moris, mares ducere, qui stupro effeminentur.' Sit ita. An numquam ergo falsa magnifice apud alios jactantur? An numquam illi, qui alias præ se gentes despiciunt, et pro barbaris habent, (ut olim fecerunt Græci et Romani, at proximis æculis Itali pri- mun, dein Galli) snam supra verum et verisimile extollunt? At unde liquet esse falsum? Videamus iterum Logices illius præcepta, quæ 'Grammatici,' ut ait, 'ignorant.' Nempe Bagoas fuit in deliciis apud regem Persarum: ergo 'falsum' est, et 'naturæ rerum repugnat,' Persas reliquos, et in iis severiores potissimum, non habuisse tales pro mariibus; 'falsum,' dixisse quemquam Persam, moris non esse sue genti, tales ducere mares. Quasi quis ita logicas rationes subducet: Romæ etiam inter nobilissimos fuisse non pauci, qui in adolescentia leguntur pudicitiam suam aliis prostravisse: ergo falsum est, et naturæ rerum repugnat, Romanos id flagitium increpuisse; falsum est, quod Suetonius ait, unum

tale Nicomedis contubernium 'grave' fuisse 'et perenne' Cæsari 'opprobrium, et ad omnium convicia expostum:' Dolabellam in judicio eum ideo appellas 'Pellicem Reginæ:' Bibulam, collegam ejus, in Edictio Consularibus proscripsisse eum, 'Bithynicam Reginam:' Curionem Patrem dixisse eum 'Stabulum Nicomedis:' immo in Senatu, quum Cæsar dixisset, insultaturni se deinceps inimicorum capitibus, respondeisse quemdam per contumeliam, 'Non facile hoc ulli feminæ fore.' Nam ea certe nihil differunt ab responso Persæ istius. Vides ita, Lector, quæ et qualia siut hæc argumenta et ratiocinia. Certe illi si Grammaticus, vel etiam Veterum quispiam, esset unus, diceretur ille continuo, 'nullas habere certas veri aut falsi, probandi aut improbandi, notas, præcepta Logices ignorare, ratiocinari miserabil modo,' quæ Grammaticis a Viro Cl. ingesta sunt. Vides etiam, quam iniquo inflammati studio rapiantur illi Veterum Censores ad exagitanda in illi quævis. Denique vides, quo recidat 'insigne' hoc 'exemplum,' unde liqueat Curtium 'rerum imperium non mendacia modo, sed et repugnantia naturæ rerum protulisse.' Et tamen dimittit hoc exemplum, V. C. dicendo, 'Nemo jam non videt, Curtium finxisse responsum rei ipsi contrarium.' Perizon. Curt. Vindic. p. 96. et seqq. Scorta] Nihil clarius hoc loco, quo probetur scortum apud Latinos etiam sumi de mare instar feminæ viris subjecto, ut adseruit Cl. Burmann. ad Quintil. Declam. III. 3. et multis explanavit Cl. Dukerus ad Florum II. 18. 10. Snak.

Exercuit] Longe mihi videretur elegantius, si legeretur *exercuit*. Scheff. Forte, *exercuit viri*. Heinsius.

§ 27 *Lerissimos]* Forte, *rilissimos*; sed 'levis auctor' est etiam IV. 3. 22. 'levior fama' IV. 4. 2. *Heinsius*.

Criminibus astruxit] Non puto 'a-

struere' usquam reperiri pro subornare, vel submittere; et si reperiatur, hic tamen scribi rectius existimo instruxit. Crimina composuit, et eos docuit, quæ deferent, quo tempore ipse denum jussisset. *Acidalius. Adstruxit?* Negat Acidalius verbum 'adstruere' reperiri pro subornare, submittere: vel si inveniatur, rectius tamen scribi *instruxit* existimat. Ego etiam libentina ad criminis verbum struendi retulerim, si exemplaria patiantur: *Nam per gentes e. l. falsis criminibus structis (monitos tum d. e. d. q. ipse jussisset) interim, &c. sed nihil assevero.* *Freinsh.* Forte, *instruxit*, et sic Acidalius; vel *lege astu aut astute instruxit.* Heinsius.

§ 29 *Stupro et dedecoris patientia]* Sic x. 3. 10. 'Obsequium et patientia imperii.' *Snak.*

§ 30 *Sepulchrum Cyri]* De Sepulchro Cyri, quidque in eo repertum et lectum sit, præter Curtium docent Strabo lib. xv. Arrian. vi. 5. 13. Plutarch. cap. 118. quos citat et confert Brissonius lib. i. Forte ex hoc facto nota fabula, Kainan magni regis prioris mundi sepulchrum Alexander M. in India monstratum fuisse: quod ex Juchasin refert Schickardus in Tarich pag. 25. *Freinsh.*

§ 31 *Auro argentoque repletum]* Monrem fuisse apud varias gentes tumulis inferendi thesauros ostendit Rosinus Antiq. Rom. vi. 31. *Freinsh.* *Argentoque repletum]* Fl. et Bongarsii codd. *argentoque oonditum repletum.* *Lege, argentoque condito repletum;* vel, *conditorum.* Plin. Ep. vi. 10. 'Tam parata oblivio mortuorum, ut ipsi nobis debeamus etiam conditoria extrinere.' 'Conditivum' Seneca. *Heinsius.* Senec. locus est in Epist. 61. sed vide enmdem Heinsium ad Petron. Sat. cap. 111. et Weitzium ibid. cap. 112. *Snak.*

§ 32 *Corona aurea]* Sic etiam; 'Achillis monumentum coronavit, et He-

phæstion Patrocli.' *Ælian. Hist. Var. xi. 7.* Eumdem postea honorem ipse consecutus ab Augusto: adi Sueton. in vita 18. 1. et Caracallo apud Herodian. iv. 15. *Freinsh.* Elegantem disputationem de corona aurea, quam sæpe cum corona laurea confuderunt eruditii, collectam et expensam dedit Cl. Burmannus ad Vell. II. 40. 4. *Snak.*

Amicu] Vide Ferrarium de Re Vestiaria III. 19. Adde Indicem. Idem.

Solium in quo corpus jacebat] Solium, id est, loculum, sarcophagum, πένθος Arrianus et Strabo vocant. Florus IV. 11. de morte Cleopatræ, 'Maximos induta cultus, in differto odoribus solio, juxta suum se collocavit Antonium.' Plin. xxxv. 12. 'Defunctos sese multi fictilibus soliis condi maluerunt,' ubi perperam vulgares libri 'doliis,' contra MSS. fidem, uti Hardouin, et ante eum Salmasius ad Solin. p. 847. (qua occasione de sepultura Græcorum et Persarum agit) aliique observarunt. Sueton. Neron. cap. 50. 'In eo monumento solium porphyretici marmoris.' *Cellar.*

§ 35 *Quod impune habere]* 'Ο πολλὰ κλέψας, δλγα δοὺς ἐκφεύγεται. Lampridius in Alex. Severo cap. 18. Idem sensus in his Livianis I. 17. 9. 'Offerendum ultro rati, quod amisuri erant.' Et VI. 17. 9. 'Refracti rosque carcerem minabantur: quum remisso, id quod erupturi erant, ex SCto Manlius vinculis liberatur.' Pulchra ars et interdum utilis, quæ servare non possis, donasse potius videri, quam perdidisse. Himerius apud Photium ubi Demosthenem inducit de revocando Æschine consultantem, 'Cum utrumque acerbum sit, et edictum sponte solvere, et hæc sustinere præter voluntatem ex mandato; minus malum existimavi sponte solvere, quam iuvite tolerare.' *Freinsh.*

§ 36 *In iram*] Sigebergenses membræ, concitarerat jam animum ira. Modius.

§ 37 *Suppicio insontis*] Dissentit plane a Curtio Arrianus, qui l. vi. refert, Orsinem Persidis præfectum, quod fana spoliasset, multosque Persarum injuste peremisset, damnatum, et in crucem actum, Peuceto in locum ejus suffecto. *Popma. Suppicio insontis*] Arrian. vi. 5. 20. non excusat Orsinis innocentiam. Plutarch. cap. 118. a Macedone quodam apertum ait sepulchrum: 'Hinc,' inquit, 'cum Cyri conditorum apertum comperisset, interfecit auctorem, quamvis Pellæus esset non ex obscurissimis, qui id admiserat, Polymachus nomine.' *Raderus.* Apud Strab. culpa confertur in prædones ignotos. *Freinsh.*

Regnasse feminas] Arnissens de Republ. ii. 12. 1. plura dominacionum mulierium exempla adducit. Jungo quæ de Amazonibus notata sunt sup. ad vi. 5. 24. Addit 'olim regnasse feminas:' at si Arriano t. 7. 25. credimus, Alexandri tempore 'Ustatum erat in Asia, jam inde a Semiramide, ut et virorum uxores regnarent.' *Freinsh.*

Regnare castratum] Imo secundum Plinium XIII. 4. nihil novi. Palmæ 'regibus tantum Persidis servabantur Babylone natæ uno in horto Bagon; ita enim vocant spadones, qui apud eos etiam regnavere.' Intelligit, opinor, eum, qui Dario regnum dedit supra vi. 3. 12. *Freinsh.*

§ 39 *Præceps ad representanda*] Confer locum vi. 11. et J. F. Gronovium de pecunia Veteri i. 6. *Snak.*

Idem ad] Mallem legere item ad et. Scheffer. *Idem*] Forte, item. Heinlius.

§ 40 *Satis cautus*] De Conone N eos cap. 5. 'Accidit huic, quod ceteris mortalibus, ut inconsideratio in secunda, quam in adversa esset fortuna.' *Cellar.*

Sic scilicet res secundæ valent communare naturam, et raro quisquam erga bona sua satis cautus est] Miram huc omnia a membranis Sigebergensibus abesse. *Modius.* In re pse simili similis omnino loquendi modus lib. viii. 'Regis minus jam cupiditatibus suis imperantis inter obsequia fortunæ, contra quam non satis cauta mortalitas.' *Acidal.* Vide Gruter. Discurs. in Tacit. cap. 5. *Freinsh.*

§ 41 *Regna reduxerat*] Ita habet optimus et antiquissimus codex scriptus Coloniensis: vulgo alioqui, et in quibusdam etiam manu exaratis erat, *regnare dixerat*; quod ita exponit Glareanus, ut eum ipsum, cum illa scriberet, risum non tenuisse existimem. *Modius.* Curtianum hoc non est, Modianum est, qui tamen auctorem Coloniensem Ms. laudat. Vulgus librorum habet *regnare dixerat*. Inde ego, *regnare didicerat*. Acerba irrisio est, in contrarium accipienda: summas antea moderationis rex, et vere rex, victor tandem rex esse didicerat: quasi id vero regium, non ex æquo et jure agere, sed pro sua et aliorum libidine grassari. Probabilis hoc, an illud magis? nam ecce, dum commentamur, incidit *regnari didicerat*. Hostibus victimis ipse victimus regnabatur. Quomodo? subjungit, 'ut adversus libidinem animi arbitrio scorti aliis regna daret, aliis adimeret vitam:' ut fatear, ipse mihi non satisfacio in hac festinatione. *Acidalius.* *Modius* e chirographo Coloniensi rescripait *regna reduxerat*; nec *regna reduxerat*, ut importunum, hic placet, nec prisca scriptura, *regna redixerat*, quod nihil est dicere. *Acidalii* prima conjectura, et scriptura omissa prorsus altera arridet, quam ego certe siueram et germanam arbitror. Quæ sequitur conjectura, *regnari didicerat*, non videtur ex genio Curtii, quem ntcumque novi. *Raderus.* *Regna reduxerat*] Vulgati ante Medium, *reg-*

nare dixerat. Acidalius corrigit *regnare didicerat*: ut sit acerba irrisio, in contrarium accipienda. Summa ante moderationis rex, et vere rex, victor tandem rex esse didicerat, quasi id vero regium, non ex æquo et jure agere, sed pro sua aut aliorum libidine grassari. Addit deinde aliam conjecturam regnari didicerat; quasi diceret hostibus victis ipsum victimum regnatunque fuisse, ut ad scorti arbitrium aliis regna daret, aliis adimeret vitam. At hanc correctiōnem respuit Raderus; illam sinceram et germanam scripturam arbitratur. Ego potius miror Acidalium, quo fuit acumine, non vidisse legendum, *hostibus victis regna reddiderat*. Notum de Poro: sed et aliorum exempla suggeret Arrianus. Freinsk. *Regna reducerat*] Acidalius, *regnare didicerat*, quod improbat jure Freinsheimus; quod autem putat, videre potuisse, quod legendum sit, *regna reddiderat*, id nescio an mereatur applausum: quando vox *reddiderat* nimis longe abit a *reduxerat*: quid, si legamus *regna restruxerat*? Quid, si *regna et auxerat*? notum de regno Pori ex superioribus. Scheff. *Regna reducerat*] Leg. *regna adauzerat*; nam sic VIII. 14. 45. de Poro ‘mox donavit ampliore regno quam tenuit.’ Claudian. ‘Reddita captivo spatiösior India Poro.’ Noster iterum x. 5. 28. ‘Clementia in devictos, tot regna aut redditā, quibus ea dempaſerat bello, aut dono data.’ Heinsius.

§ 42 *Ad ultimum*] Ms. habent *ad ultimum trajectum*. Forte, *ad ult. ita abiectus*; ut ‘abjecti et infracti’ vi. 2. 21. Heinsius.

Uoque adeo ut] Leg. *ut iniqui idem transversus libidine animi.* Heinsius.

§ 43 *A Cæno]* Has duas voces, et mox alteras illas, *in Asia*, membranarum jussu, in sedes suas postlimino reduxi. Modius.

Literas accipit] Vulgo: *literas a Cæ-*

no accipit; a quo Cæno? nonne Cœnum IX. 8. 21. extulimus? Dicam quod sentio. Hæc Curtii verba *Iisdem fere diebus, &c. usque ad illa Igitur XXX. navibus Sunium, &c. esse loco mota, et ad initium sexti libri, quod ibi desideratur, revocanda. Sub illud enim tempus hæc a Zopyrione gesta Justinus XII. 1. 4. docet.* Itaque pro Cæno, hic lego Antipatro, et pro India, (dum ipse Indianam subigit,) *Asia recipienda*: quæ vox in aliis codicibus hic desideratur apud Curtium, scribiturque tantum de *rebus in Europa gestis*, ut *Asia pro India* sit reponenda. Hæc certa meo animo conjectura est. Raderus. Mihi præter insignem violentiam nihil habere videtur certi. Ut enim patimur ex Cæno Antipatrum, ex India Asiam, ex decimo libro sextum fieri; unicum, quo omnia ista quomodocumque nisi videntur, argumentum valde lubricum est. Quippe Justinus multa alio tempore gesta refert, ac Curtius: verbi gratia, cum primum Persidem subigeret, instituisse eum cum alia Justinus XII. 4. 9. narrat, tum, ut ‘pupilli stipendia patrum traherent;’ at secundum Curtium x. 4. 8. diu postea id evenit. Ergo secutus Ms. Editorumque nonnullos importuna duo verba a Cæno eliminavi: quo facto tota ratio loci hujus constare potest. Freinsk.

§ 44 *Tempestatibus]* Scytharum armis, non tempestatibus oppressum esse Justin. XII. 1. memorat. Cellerar.

§ 45 *Ne Græcia quidem]* Hic forte ea interciderunt, quæ Curtius retulit de Harpalō, Thesaurario Babyloniæ, quam ille nefarie administraverit, et postea de Alexandri ex India reditu certior factus, desperata venia, Athenas confugerit. Unde Alexander Atheniensibus indignatus, quod eum receperissent, adoriri illos parabat, nisi postea Harpalum ejecissent. Vide

Dinarchum contra Demosth. Plutarch. in Dinarcho et Demosth. Scali-

gerum ad Enseb. p. 117. et mox Pop-
mam. Loccen.

SEUTHES REX :

Ex Seguini Nummis Selectis, p. 31.

CAP. II. § 1 *Sunium transmittunt]* Quod hic ad verba Curtii attinet, an ad superiora adhuc, et Græcorum tumultum et defectionem pertineant: an vero ad Harpalum Athenas prope-
rantem. Ego quantum conjectura assequor, de Græcia Athenas peten-
tibus, et fortasse exsilibus, quos ex-
ceptis sicariis et civili sanguine as-
persis, et aliis hoc genus facinoris, patriæ restitui Alexander percepe-
rat, et sua quemque urbe recipi, quos tamen Athenienses ex omnibus Græ-
cis contemto regis edicto, numquam admiserunt. Ante ergo illa verba, quæ sequuntur, *His cognitis rex, ite-
rum lacunæ signum ponendum: de-
sunt enim omnia, quæ ad nuptias Su-
siapas, et Harpalum et Hephaestio-
nem pertinent. Raderus. Sunium trans-
mittunt]* Accipio de mercenariis Har-
pali. De exsilibus quidem Græcia hand accipiendo vel cœcus videat. Freinsh. Harpalus et mercenarii mil-
ites, qui ex Asia profugerant, vel ad Tænarum Laconicæ promontorium, Diodoro teste xvii. 108. vel ad Sunium Atticæ, classem suam statue-
rant, unde Harpalus cum paucis co-
mitibus, et grandi pecuniæ summa

Athenas profectus est contra regem
cives sollicitaturns. Cellar.

§ 3 *Dum clam agitat, literæ]* Sic scripsi, cum vulgo insulæ esset, quod consilium dum agitat, clam ei literæ, &c. Modins. *Dum agitat clam]* Rectius sic distinguitur, quam in aliis, *Quod consilium dum agitat, clam literæ ei reddun-
tur; quid enim attinchat clam literas redi Alexandro, et quidem ejusmodi literas?* Sed nec illud placet: qui non possim credere, Alexandrum in ea magnitudine fortunæ atque glorie clam fuisse habiturn, quem hostem peteret; etiamsi maxime potuisset: si tamen texit, omnibus aliis præfero scripturam B. 1. *Quod consilium clam agitanti literæ redduntur.* Freinsh.

Harpalum intrasse quidem Athenas] Diogen. Laërt. in Vita Demetrii hujus historiæ sic meminit: "Αρξασθαι δ' αβ-
τὸν τῆς πολιτείας φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγ-
ης ἐν τοῖς διμονόμοις, ὅποτε φεύγων Ἀλέ-
ξανδρον εἰς Ἀθήνας ἤκει Ἄρπαλος. Is cum multa insolenter et superbe ges-
sisset, Alexandrum fugiens, enim magna vi pecuniæ Atticam ex Asia ap-
pulit, ubi concionalium hirundinum certatim operas suas ei venditantum magnus fuit conuentus: quibus mo-

dicam ille ex multis objecit escam, ut in Phocione refert Plutarchus. Demosthenes etiam viginti talenta, et calicem ab eo accepit, ut Atheniensis in Alexandrum concitaret. De Harpaloo, cuius intemperantiam Theopomps in Epistola quadam ad Alexandrum mirifice carpit, vide Athenaeum VI. 5. et VIII. et Plutarch. in Vita Demosth. *Popma*.

Principum animos] Oratorum maxime, etiam ipsius Demosthenis, ut supra VII. 4. 9. ex Plutarcho diximus; non antem Phocionis, cuius virtus inexpugnabilis auro erat. Plutarch. in Phocione p. 751. et Demosth. p. 857. *Cellar.*

Interceptum] Membranæ, a quibus non receptum, trucidatum a quodam auctore intererunt per insidias: de qua lectione dicetur a me alias. *Modius*.

A quodam viatore] 'A Thimbrone, uno ex amicis,' Diodor. XVII. 108. 'a servis suis,' Pausanias lib. II. qui quidem addit: 'Sunt tamen, qui dicant, Pausaniæ Macedonis dolo interisse.' Quomodo autem hic exponemus viatorem? nonne rectius in MSS. *auctore?* qui forte ad veram scripturam nos ducent, a quibus interceptum Thimbrone quodam auctore per insidias. Vide Photii Biblioth. pag. 218. f. Freinsh. *A quodam Thimbrone*] Vulgo, a quodam viatore. MSS. a quodam auctore: utrumque ineptum. Diodor. XVII. 108. tradit, quum ex Græcia in Cretam recessisset a Thimbrone amico suo pererumt esse. *Cellar.*

§ 4 *Exsules præter eos*] Plutarchus Apophth. Lacon. cap. 59. addit eximios etiam Thebanos fuisse: unde Eudamidas Laconis dictum exstat: 'Cum Olympiis præconio jus fecisset omnibus exsilibus, in suam cniique patriam redeundi, præterquam Thebanis: Infortunatum quidem, inquit, præconium, sed vobis, o Thebani, gloriosum: solos enim vos metuit Alexander.' *Raderus.* Factum id per Nicanorem qnemdam. Demosth. pag.

189. f. Freinsh. Πλὴν τῶν ἵεροσθλεν καὶ φορέων, πράτει sacriflegos et homicidas. Diod. XVII. 109. *Cellar.*

§ 5 *Solvendarum legum*] Iterum membranæ solidarum legum, haud dubie male. *Modius.*

§ 6 *Athenienses*] Ex hac occasione nata est Himerii oratio apud Photium, 'in qua Demosthenem inducit de revocando Æschine consultantem; vulgato rumore Alexandrum exiles revocatnum: in cujus fine ista, δὲ τὰς ἀπὸ Ἰνδῶν φήμας ὡς ὑπλα καὶ μάχας φοβούμενος, interpretor: rumores ab Indis usque huc perlato, tamquam armata pugnaque præsentes metuens. Freinsh.

Sed etiam publica vindices libertatis] Si nimis libera alicui hæc emendatio videbitur, cum meminerit vulgo legi, Soli Athenienses non sive modo sed etiam Reipublicæ vindices, collusionem hominum, quia agre ferebant, non regis imperio, sed legibus moribusque patris regi adsueta prohibuere. Igitur exsules finibus ejiciunt, omnia potius tolerantur, quam, &c. si hæc, inquam, non ita aliqui constitenda censebunt, quemadmodum excudi jussi, eos ego hoc igitur modo, quia in membranis post collusionem inseritur vox ordinem, omnia legere velim: Soli Athenienses, non sive modo, sed etiam publica rei vindices, collusionem hominum, quia ordinem agre ferebant, non regis imperio sed legibus moribusque patriæ regi adsueta prohibuere finibus: omnia potius tolerantur, quam, &c. ut ita dixerit Curtius, agre ferre ordinem, ut alii 'redigi in ordinem.' *Modius.* Tellierius ex codd. MSS. fide, ut ait, qui ordinem agre ferebant, quod interpretatur, ægre patiebantur se in ordinem redigi. Dictionem firmatum it ex Quintiliano I. 4. 'Multa verba non totum declinationis ordinem ferunt.' *Cellar.* Leg. *Conlusionem et sordem hominum*; vel, *collusionem sordidam hominum*. Hein-sius. Forte transposita: legendumque, *cont. qua in ordinem cogi nunc*

egne forebant. Snak.

Coniunctionem] Hanc semper aver-sati sunt, unde et se ipsos *ἀνθρώπους* de-jactabant. Lege Xenoph. in lib. de Athen. Rep. Isocrat. in Panathen. Loxcenius.

§ 7 *Purgamenta*] Qnos Curtius pur-gamenta urbium vocat, Cicero pro Flacco 'fæcē' civitatum, Græci κα-θόπαυρα appellant, unde scite apud Laërt. VIII. 5. 8. Diogenes, cum clausset aliquando; *heus homines!* con-veniensque plurimi, baculo illos agebat, dicens, homines non purgamenta vocati, θυρήσας τοῦ, 'ἰδιὸν διέργατο, συνελθόντων, καθίσατο βαστηρά, εἰπὼν, διθράπους ἀ-κάλεσα, οὐ καθίσματα. Popma.

§ 8 *Senioribus militum*] Ostendet hic locus recte me conjectisse sup. VII. 3. 28. pro 'seniorum' legend. 'servo-rum.' Septem enim millibus Mace-donum quomodo carere potuisset, ut uni coloniæ tot adsignaret? Vides hic post omnia fere bella profligata ex toto exercitu dimitti seniores, et tamen ex Diodoro XVII. 109. et XVIII. 4. constat, eos decem millium nume-rum non exceasisse: aut si Justin. XI. 12. 7. sequimur, undecim. Ne dicam, laturos molestissime fuisse, si post tot labores in coloniis barbari-cis detinerentur, patriæ cupidissimi. Freinsh.

Colonis repleset] Appian. Bell. Civ. I. apud Romanos 'coloniæ tamquam præsidia partis bello provinciis impo-nebantur.' Britanni apud Tacit. Agric. XVI. 1. coloniam Romanam appellan 'sedem servitutis.' Unde oppor-tuno situ tres urbes 'Philippum non contumeliosius, quam verius, compedes Græcia appellasse' Livius XXXII. 37. 2. refert. Freinsh.

§ 9 *Excerneret*] Vulgo, *secerneret*. Modius. *Excerneret*] Deligeret: apud Columellam hoc verbum 'excernere' leges, de frumento farina et paleis, hic ergo Metaphora est, alia tamen editiones *secerneret* habent. Raderus, Barthius tamen probat *excerneret* Ad.

vers. II. 12. *Cellar.*

Contractum erat, dissolvere tamen ipse decreverat] Forte legendum: contrac-tum; dissolvere tamen id suo ære decrev. Heinsius.

§ 10 *Prolatando*] Protelando, mem-branæ Sigebergenses. differendo, Bra-genses. Modius.

Professioni æris pudorem] Quæ intel-ligas ex his Seneca de Benef. II. 7. 'Tiberius Cæsar rogatus a Nepote M. Allio prætorio, ut æri alieno succur-reter: edere illum sibi nomina creditorum jnssit. Hoc non est donare, sed creditoris convocare.' Ubi du-bites annon legendum sit 'Mallio': nota ea familia ex Fulv. Ursino, Glandorpio, et Inscript. Vett. sed verius puto, 'rogatus a Nepote Ma-rio', ex Tac. II. 48. 3. Freinsh.

Decem millia talentorum] Non con-venit inter scriptores de summa, quæ in ære alieno exercitus dissolvendo expensa est. Plutarchus Curtium se-cutus tradit decem fere millia talen-tum, pro his, qui ære alieno obstricti erant, Alexandrum exsolvisse; Justinius lib. XII. viginti tria millia. At Arrianus auctor est, hanc largitionem XX. millia talentum fuisse: λέγεται δὲ γερέσθαι ἡ δέος αὐτῇ τῷ στρατῷ εἰ τὸ λαχταρισμόν. Popma. *Decem millia talent.*] Justin. XII. 11. 3. 'XX. millia.' Diodor. XVII. 109. cum Curtio: 'Multosque ære alieno obstric-tos esse edoctus, id totum uno die X. millibus talentum paulo minus dis-solvit.' Quod Diodorus paulo minus addit, hoc Plutarch. cap. 120. et Curtius expresse, e decem millibus talentum, tantum CXXX. post exsoluta nomina superfluisse testatur. Ar-rian. VII. 2. 28. dimissis tantum in viaticum tot ait talenta donata, sin-gulis nempe singula. Ergo cum de-cem millia, ut Diodorus numerat, un-decim, ut Justinus, essent in patriam remissi, et singulis talentum esset ob-latuum, idem numerus talentorum cum Curtio et Diodoro et Plutarcho est

expressus. Sed hic Plutarchus addit singulare quiddam de quodam Antigene Lusco falsa creditorum nomina professo, ut majorem inde vim pecuniae auferret. **Raderus.** De Arriani consensu fallitur. Ille enim vii. 1. 23. diserte scribit, largitionem hanc dissolutorum munerum 'xx. m. taliutum fuisse tradi.' Alia est largitio, de qua loco a Radero citato narrat. **Freinsh.** Radero Popmam omnia suggestisse appareat, etiam errorem. **Snak.**

§ 11 **Professi sunt]** Neacio quid sibi querant editi libri, cum scribunt, *Tum denum fide facta professio est;* quis enim esse potest horum verborum sensus? **Modius.** Fuerit imo idem, qui alterius lectionis sensus, si *facta geminetur, Tum denum facta fide facta professio est.* Nam ipsa vox nisi geminetur, bis eam intelligi, quod Glareanus censuit, ineptum est. **Acidalius.**

§ 12 **Remitti domos]** Alii, mitti domes. **Modius.**

Coxitium capitum ostentantes] Atqui seniores dimiserat: utique non omnes, sed mutilatos et ad bellum inutiles, et sic Justinum accipe xii. 11. **Raderus.** **Coxitiumque capitum?** Non dum enim dimissi erant seniores; sed id cum maxime agebatur, ut dimitterentur. Ipsum Auctorem inspicere. **Freinsh.** Precipue n. 16. **Snak.**

§ 15 **Ille, quid haec, inquit, repens consternatio, et tam procaz atque effusa licentia denuntiat?]** Sic in carmine libero, quod Tibullo adscribunt, 'Quid hoc rei est? quid ira nuntiat Deum?' Ubi male alius, 'nunc ciet,' pro 'nuntiat.' Sed in Curtio quod statim sequitur: *Eloqui timeo: palam certe rupistis imperium, et precario rex sum, cui non alloquendi, non noscendi monendum aut intuendi vos jus reliquistis;* non moveam quidquam temere: sed an non elegantius parvula distinctio fecerit? ad hoc inquam exemplum, *Eloqui timeo, palam certe. Rupistis*

imperium, et precario rex sum. Mihi placeat h̄esitantis et verecundantis affectus iste: nec tamen, ut dixi, velim receptam lectionem mutare. Palam enim imperium ruperant, qui 'tumultuoso clamore et militari violentia volentem loqui inhibebant, palam professi nusquam inde nisi in patriam vestigium esse moturos.' At 'timendi' verbum, ut nos hic volebamus, alibi quoque Curtio in pudoris intellectu. iv. 10. 27. 'Num quod maxime suspicor, et loqui timeo, ludibri meorum nontiaturas es mihi?' Ceterum non me præterit, in editione Modii *metuo esse: timeo tamen ego retineo, quod est in omnibus vulgaris, et temere mutatum ab illo censeo.* **Acidalius.**

Denuntiat] Forte, **denuntiet.** Hein-sius.

§ 16 **Mecum deportare]** Præ se ferebat enim redditum in patriam agitare, dubium an ex animo: sunt enim complures qui in Asia sedem imperii fuisse constitutorum arbitrantur. Illud autem palam testabatur: pertinetque eo quod Plutarchus de Liber. Educand. cap. 84. refert, 'Græcis mandasse, ut purpureas sibi vestes pararent, quippe domum reversum e bello sacrificium de parta e barbaris victoria peractorum.' Quod tamen diversim narrat Athenseus xii. 9. Verum ut dixi, Asiam potius habebat in animo, sive Arabiam regni sedem habiturus, ut tradit Eustathius ad Dionys. versum 995. ex Strabonie extremo sextodecimo: sive potius Babylonem, ut asserit idem Strabo lib. xv. **Freinsh.**

Adclamantes] Seu potius *occlamantes.* **Acidalius.** **Occlamantes** cum Acidalio malo. **Raderus.** Male Acidalius *occlamantes:* vide nos ad Vellei. II. 4. **Heinsius.**

§ 17 **Discedunt]** Membranæ descendunt. **Modius.** **Discedunt]** *Mss. de-scendunt,* probante Bongarsio. Cujus manum qui descripsit, hoc loco non

potuit assequi. Video autem 'Αράβα-
σιν Xenophontis allegari: credo quod
inde nomen illi historiæ sit, *Ascensus*,
quia mediterranea loca altiora sunt
mari. Unde profectio ad mare καρδ-
Basis descensus vocatur, a mari δύ-
Basis. Dictum aliquid hac de re su-
pra. *Freinsh.*

§ 18 *Uno ore]* 'Id militares ani-
mos altius conjectantibus præcipuum
indictum magni atque implacabilis
motus, quod neque disjecti, vel pan-
corum instinctu, sed pariter ardeasce-
rent, pariter silerent; tanta æquali-
tate et constantia, ut regi crederes.'
Tacit. 1. 33. 7. *Freinsh.*

Omnies queri] Poterat abesse ver-
bum *queri* relicto *Omnies* solo: ut
apud scriptores Hist. Augustæ. Pol-
lio in Valeriano cap. 1. 'Quæ quoniam
essent sæpius dicta, addiderunt, om-
nes: atque ita discessum est.' *Freinsh.*

§ 19 *Non hercule potest, ut adducar]*
Corruperant hæc imperiti nebulones,
qui de suo verbum fieri intruserant.
Modius.

§ 20 *Profugient dominos]* Singularis
constructio et loquendi formula cum
quarto casu, quam tamen ut Curtio
particularem jam annotavit Cœlius
Cnrio in Thes. *Snak.*

§ 21 *Furiosæ consternationis]* Quam-
vis hac voce numquam usus legatur
Cicero, est tamen bene Latina, et
Livio, Sallustio aliisque scriptoribus
primæ classis usurpata. Sed hoc
observandum in illa: Conternatio-
nem hic non animi dejectionem va-
lere, sed contumacem seditionem et
tumultum: quo intellectu Val. Max.
dixit ix. 7. quod est de seditionibus:
'Creditorum quoque consternatio ad-
versum Sempronii Asellionis præto-
ris urbani caput intolerabili modo
exarsit: quem quia caussam debito-
rum suscepserat, concitari a L. Cassio
tribuno plebis pro æde Concordiae
sacrificium facientem, ab ipsis altari-
bus fugere extra forum coactum,
inque tabernulo latitantem, prætex-

tatum discerpserunt.' Alias tamen
etiam pro desperatione et perturba-
tione usurpatur, ut 'consternatus
animo.' *Valla* v. 9. Conternere est
corporis, consternari autem animi,
cum mens turbata est, de statu mota,
et quasi humi strata, ideoque sæpe
conjungi animum videmus, ut 'con-
sternatus animo.' *Sallustius* tamen
primo historiarum, 'Equi,' inquit,
'sine rectoribus exterriti aut saecii
conternantur: cum sit usitatus
conternuntur. Imo meo animo reci-
tius dixit *Sallustius* 'conternantur,'
hoc est, ita perturbantur, ut regi vix
amplius possint, et qua data via
ruant. Itaque hoc loco accipe pro
tumultu, perturbatione et contumaci-
seditione, non dejectione aut des-
peratione animi: propterea adjecit
'furiosæ consternationis,' et paulo
ante 'repens consternatio,' hoc est,
procax et effusa licentia. *Raderus.*

Danno] Improbo, abjicio, ut Noster
sæpe, et sic *Justin.* xix. 2. 9.
'Intermissa omnia sacra, omnia pri-
vata officia damnata.' *Snak.*

Esse destititis] Alii *desistis*, aut *de-
stitutis*. Forte expuncto verbo sub-
stantivo, legendum, *me destitutis*.
Sup. ix. 2. 32. 'desertus, destitutus
sum, hostibus proditus.' *Freinsh.*
Mallet Freinshemius, *jam enim me
destitutis*. Mihi potior Acidalii vi-
detur emendatio, *jam enim esse destitutis*.
Certe alias non respondet se-
quentibus. Opponuntur quippe mil-
ites, et non milites, sed ingrati. Ad
quod posterius ostendendum opus
erat, non ut vocaret eos desertores,
sed non milites, et qui milites esse
desiissent. *Scheff.* Erasmus et Tel-
lierius *desistis*. Freinshemius ex-
puncto substantivo verbo legendum
putat *me destitutis*; sed etiam 'de-
stitut' cum infinito frequens Nostro
est. iii. 6. 15. v. 9. 17. viii. 3. 6. x.
8. 1. *Cellar.*

Ingratissimis oportet] Impressi li-
bri, nec ut cum militibus meis (jam

enim esse desistas) sed cum ingratissimis (ut oportet) agere decrevi: ineptissime. Modius. Ineptissima Modio vulgata: mihi neque haec multo aptiora, utrumque ego interpolo: *Omnem hercule spem, quam ex tobis conceperam, damno, nec ut cum militibus meis (jam enim esse desistas) sed ut cum ingratissimi civibus porro agere decrevi.* Vide mihi ductus literarum et erroris occasionem, et emendationis agnoscere rationes: paullo post: *neminem teneo: liberate oculos meos ingratissimi cives.*

Acidalius. Cum ingratissimis operis]

Non ultra vobiscum, inquit, quasi cum militibus aut ingenuis agere mihi decretum est, neque premissa dare aut munera; sed ut vilibus mercenariis, appendere debitam modo diurnamque vestram mercedem. 'Operarum' scilicet vox ignominiam habet, quadratque in eos, qui viles et lucello tantum inibiante. Σύστοιχος est huic istud Cic. pro Sextio cap. 17. 'Erat mihi contentio non cum victore exercitu, sed cum operis conductis, et ad diripiendam urbem concitatis.'

Ruben. Electa pag. 99. f. *Antea corrupte legebatur, cum ingratissimis oportet.* Freinsh. Nihil muta: non bene Rubenius et Freinshemius. *Heinsius.*

§ 22 Secundis rebus] Quod Alexander de militibus, idem de Alexandro Curtius paullo ante sic ait: 'Sic scilicet res secundæ valent commutare naturam, et raro quisquam erga sua bona satis cants est.' Et lib. viii. 'Minus jam cupiditatibus imperantia, inter obsequia fortunæ, contra quam non satis cauta mortalitas est.' *Popma.*

Circumfluunt] Superfluum vos, vulgo. Modius.

Secundam regere fortunam] Forte, adversa quam secunda degere fortuna; vel, vos adversa quam secunda regere fortuna. Heinsius.

§ 23 Illyriorum] Diodor. xvi. 2. 'Bello fractus ab Illyriis Amyntas

vectigalia pendere victoribus cogebatur. Hi filium ejus natu minimum Philippum, obsidio loco acceptum, Thebanis adserendum tradiderunt.' Justinus vii. 5. 1. 'Alexander inter prima initia regni, bellum ab Illyriis pacta mercede, et Philippo fratre dato obside redemit.' Ac de ipso Philippo vii. 6. 4. 'Bella alia interposita pactione componit, alia redimit.' *Raderus.* Diodorus in Excerpt. Vales. pag. 338. Φίλιππος δουλεύοντας Ἰλλυροῖς τὴν ἡγεμονίαν παραλαβάν. Freinsh.

Asia et tot] Iterum editiones, *Asia et tot;* perinde est. *Modius.*

Sordent] Repete viii. 8. 16. et totum fere caput. *Snak.*

Ex cratibus scuta] Qualia panpertas et indigentia rerum necessariarum facit. Lipsium de Mil. Rom. iii. 2. vide: cui addes Frontin. i. 7. 6. et Flor. iii. 20. 6. de Spartaco. Freinsh.

§ 24 Quingenta talenta] Vide Plutarch. cap. 23. et de Fort. Alex. i. 3. 'ubi ducenta talenta' produntur. Sed Arrianus vii. 2. 15. consentit Curtio. Freinsh.

Talentorum esset, meorum mox] Sic hunc locum de membranarum fide emendavi: editi libri hahebant, quam LX. talentorum sit meorum operum, &c. male. *Modius.*

Quibus tamen absit invidia] Ut ordine capias, invidiae deprecationem parenthesi include: *quibus tamen (absit invidia) imperium, &c. nam absolute efferenda ista, et τὸ quibus ad fundamenta referendum, ut fundamentis iis imperium se dicat imposuisse. Huius et sententia alias, et structura. Acidalius.*

Partis] Forte, parti. Heinsius. Et sic Voss. cod. 2. *Snak.*

§ 25 Asiane pertasum . . . est pares fecit] Ne et hic seducaris, expunge interrogationis alteram in medio notam, quæ supervacua, et turbat etiam sensum. Non junges enim quæ gloria, neque casu accipies utrumque

nominandi, sed hoc anferendi, illud nominandi quidem, sed ut ad *Asie* referatur. *Acidalius.*

Nempe ex Asiatica præda] Magnum malum illis, qui hæc hoc modo corruperant, n̄ *as alienum luissem.* *Nempe in Asiatica præda, nec pudet,* &c. flagitosissime. *Modius.* Bene inta Modius. Quia tamen ubique ī non ex? an non putas retineri potuisse? Sic scilicet hoc dictum fuerit, ut apud Sen. Epist. xix. 13. ‘In aspero et probo accipere’ : et apud alios cum idem hoc, tum alia ad eam faciem plura. *Acidalius.* Nam Modius fecerat, *ex As. præda*, quæ res induxit alios ut totum hoc pro glossemate haberent ; sed non est : ostendit enim injuria fastidire Asiam, quibus inde tot tantaque fuissent commoda. Habetque illa vocula *nempe* insignem vim inculandi cum quadam exprobatione personæ caussæ, de qua agitur, meritum. Apud Liv. xxxiv. 5. 10. Valerius abrogari legem Oppiam suadens, pro matronis : ‘Jam urbe capta a Gallis, quo redempta urbs est? nempe aurum matronæ consensu opium in publicum contulerunt.’ *Freinsh.*

§ 26 *Etiā spei vestræ]* Non praesentia modo dilapidarunt, sed ne spem quidem, quæ omois in armis, plura acquirendi sibi reliquerunt, ipsa arma pignori tradentes. Mirum autem hoc sub Alexandro licuisse. Sane Romanis moribus, ipsaque evidenti ratione, id vetitum. I. iii. § 13. de R. M. ‘Miles, qui in bello arma amisit, vel alienavit, capite punitur.’ Ubi verbum ‘alienandi,’ quod et in l. xiv. § 1. eo repetitur, etiam ad pignoris nexum extendi docet L. ult. Cod. de Reb. Alien. non alien. *Freinshemius.*

§ 27 *Pellicum concubinis]* Invidiosissima Catachresis ; nam quinam sint ‘concubini’ ex Ganymedis, fedissimarum deliciarum gratia in cœlum rapti, turpisima fabula notum

satis : et sic in ‘Catamite’ explicat Festus Pompeius, et Servius ad Virg. Ecl. viii. 30. sic Quintil. Declam. ii. 6. ‘singularis res est fortis concubinus’ : et eodem sensu Catallo repetitur in Epithal. Malii. Sed hic de sequiore sexu singulari exemplo, et videtur adiudere ad contubernales, qui in militia mutua fide et ope vindicent conjuncti, et quasi cognati, quum hi indignissimis scortis obnoxii ab omni militari disciplina flagitiosa voluptate ita inquinaverint honesta, et ignava libidinē adeo degeneraverint, ut sint tamquam prostibula, decorum patientiæ contra naturam subjicienda, atque ut non modo inter pellices agant, quæ ante devictos Persas in Macedonum castris non tolerabantur ; sed et illis monstrosa infamia succubent. Nisi velis ἀνέλεγκτος explicare, quasi qui concubant cum pellicibus, et libidinibus addicti severiore militiæ disciplinam negligant, et hinc nihil præter otium et onerosi belli vacationem spectent mulierosi, contumeliosis deliciis fracti, et ad ignaviam deformantur. *Snak.*

In quod impenditur] Eleganter hoc explevi addita syllaba in, intelligit autem Curtins scorta. *Modius.* *Impenditur]* Sc. venter. *Sebisius.* Nempe pellicis sole supersunt ex tanta præda, in quas ipsæ opes impensa sunt. Ita Tellierina : aliis *venter* est, in quem impensa sunt, ita Sebisius et Pitiscus. Vulgo ī posthabent. *Cellar.*

Cum Persis] Nempe de quibus Didor. xvii. 108. ipse Curtins x. 3. 10. *Freinsh.*

§ 28 *Redemptes]* Hæc amare dicuntur cum sequentibus, quare male faciunt, qui notam interrogatiois ubique interserunt. *Modius.*

§ 29 *Quantum sine rege]* Polyæn. iv. 3. 7. ‘Mandavit, ut armati Macedones seorsim a ceteris starent : e regione vero Persæ. Qui cum disces-

sissent, Deligite, inquit, Macedones, ducem quem volueritis : Ego vero Persis utar militibus : si viceritis, faciam omnia quae volueritis ; sin victi fueritis, experti vos nihil per vosmet ipsos posse quidem, quietem agite.'

Freinsh.

§ 30 *Desiluit deinde*] Alexandri factum hoc non tam animi magnitudini, quamquam et huic, quam prudentem adscribo : nec enim aliud supererat vindicanda majestati, quam neque suadendo neque minando periclitantem conservare poterat, ut ita necessario ad ultimum ei praesidium deve- niendum, et velut de summa rerum cum militibus suis decernendum fuit. Hoc ergo, ant similia, non unus ille fecit, sed Cæsar, et Alexander Se- verus, et Augustus Quirites appellando suos milites, unoque verbo omnes, non sine quadam ignominia, ex- anctorando, eamdem plane jecerunt aleam. Quin et minorum dacum constantia pascorum poena saepe tumultuantum agminum reppresit audaciam. Vide Tacit. i. 38. 'Paniri enim quandoque possunt, qui cohereri non possunt.' Idem Hist. iv. 27. 7. *Freinsh.*

In medium armentorum agmen] Per contemtum Curtius in medium armentorum agmen regem se immisso dixit : Nam quid aliud sunt vecordes et disciplinae militaris immemores milites, quam armentorum agmen, quod furioso impetu, et effusa licentia fertur? *Popma. Armatorum*] Quædam edit. armentorum; et hanc lectionem probat Popma, sed non satis recte : lege armatorum, quod et conformat Justin. xii. 11. 8. 'E tribunali in coacionem armatam inermis ipse desiliit, et nemine prohibente tredecim correptos manu sua ipse ad supplicia duxit.' *Loccen.*

Notatos quoque] Editiones, notatos quoque. Modius. Sola haec editio, notatos; aliae, notatos, quod profecto melius; sed verum, opinor, est no-

tatisque, id est, cum vel quoniam no- tasset eos sibi inter ipsam orationem. *Acidalius.* Quod recepit Raderus. *Snak.*

CAP. III. § 1 *Nihilo ausos graviora*] Sic scribe. De cetero, sublata hic a Mo- dio deinceps recte, qua pro Curtianis diu se gesserant, etiam post indicium Glareani : nec abest, quin paucula quædam auctoris absint et desint. *Acidalius.* Hic nihil videtur deesse ; nam si jungas sequentia verba prioribus, optime sententia constabit. *Loccenius.* Hie asteriscus insertus monet, aliquid in Curtio deesse, quod vel nihil, vel certe per exiguum est, una vel altera voce, ut et Acidalius sensit, desiderata. Quamquam ego putem omnia constare, nam 'sensus et intellectus totius periodi perfec- tus est, et coherent omnia. *Raderus.* Sed et Aldus illa omisit. Nos ad vi- tandam confusionem alias orituram non rejecimus, sed, ut aliis locis supra, inclusimus uncia. *Freinsh.*

§ 3 *Sive regii nominis, &c.*] Confer haec illis III. 6. 17. 'Namque hand facile dictu est, præter ingenitam illi genti erga reges suos venerationem, quantum hujus utique regis vel admirazione dediti ei fuerint, vel caritate flagraverint.' *Acidalius.*

§ 4 *Quo singuli*] Hoc probum, præ illo quod, quod hactenus obtinuit vul- go. *Modius.*

Obedienter ac pie] De Macedonibus sermo est ; at de Persis acceperat Brisson. *Freinsh.*

§ 10 *Hoc ego*] *Hoc ergo* Colonien- sis liber scriptus. *Modius.* *Hoc ergo non*] Negans particulæ non ejicienda ; quam pugnare in sententiam Alexan- dri miror ab aliis non animadversum. Jam olim, inquit, ita sensi, sed nunc primum aperio ; manifestum nimis hoc, et quod ultra se prodit, huc us- que tamen (qui nisi clausis oculis?) præteritum. *Acidalius.* Ante erat, hoc ego non nunc ; Acidalius negantem particulam ejicit, et miratur id ab

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

5 C

aliis non animadversum; sed ego non minus miror ab Acidalio eamdem particulam a me supra restitutam, a qua totius capitris sententia pendebat.

ix. 4. 17. non fuisse animadversum, nec repositam, cum contra jus omne et fas a Curtii contextu esset proscripta: 'Non quidem Gangem amnem, et quæ ultra essent, coactos transmittere, non tamen finisse bellum.' *Raderus.*

Nunc primum profiteor] Alii, *non nunc primum*; sed negationem illam ejiciendam alibi monueram: et jam video monuisse sic Acidalium, qui jure miratur alia id non animadversum. Est autem prefecta illa corruptio ab iis, qui *sed abaque non* reperti nefas existimarent: nec sentirent eam esse formam, qua Cic. ad Attic. **xii. 24.** 'Occidimus,' inquit, 'occidimus, Attice, jam pridè nos quidem, *sed nunc* fatemur.' Nec longe abit Demetrius apud Liv. **xl. 15. 8.** 'Non hodie me primum frater accusat; *sed hodie* primum aperte.' Cyrus apud Xenoph. Cyropæd. lib. **i.** 'Cooptavi vos equidem, amici, non quod nunc primum vos probaverim, *sed quod* viderim vos inde usque a pueris ea, quæ civitas nostra honesta censem, studiose facere.' *Freinsh.*

Dilectum] Iterum eodem membra næ, *dilectos*. Modius. **Delectum]** *Delectum* eodem sensu prisci dicebant, quos subinde Lipsius æmulatur; sed 'delectus' dicitur usitatius, quod 'dilectus' ambigue dicatur. *Raderus.* **Delectum juniorum]** Triginta Persarum millia Macedonicis armis disciplinatae que institui jussit. Vide Plutarch. cap. **83.** Diodor. **xvii. 108.** Arrian. **vii. 1. 25.** Justin. **xii. 12. 4.** *Freinsh.* De voce 'dilectus,' et 'delectus,' vide Stewechium ad Prolog. Vegetii, et p. 20. *Snak.*

Obsequium et patientia imperii] Satis hoc ostendit Brisson de Regn. Persarum lib. **ii. p. 24.** *Freinsh.*

Præstantior est] Ms. *præstantiore.*

Forte præstantiora. Heinsius.

§ 11 *Oxathris]* Lege *Oxyatrīs*, ut lib. **viii. monni.** *Loccenius.*

§ 12 *Darii filiam]* Diodor. **xvii. 107.** 'Susam prefectus Statiram Darii filiam natu maiorem sibi matrimonio junxit; minorem vero Drypetim Hephaestion uxorem tradidit: amicorum etiam nobilissimis novi conjugii anchor fuit, et generosissimas Persarum virgines in matrimonium collocavit.' Adde Justin. **xii. 10. 9.** Plutarch. cap. **120.** M. Paul. Venetus **i. 31.** contractas eas nuptias scribit in civitate Balac, quam veterum Susa fuisse, ex eo conjicit Reineceius. Cratero tum temporis Amestrī, Oxathre fratris Darii filiam, in matrimonium dedit; Diodor. **xx. 109.** quam Amastrinem vocat Arian. **vii. 1. 19.** ubi de his nuptiis plura. Vide et Ælian. **viii. 7.** cum Athenmo **xii. 9.** Diodor. **xviii. 4.** *Freinsh.*

§ 13 *Genitos vos esse mihi]* Erant juvenes ex illis etiam a Macedonibus ex victis et Persidibus jam pridem suscepti; nam ex ultimis non potuit fieri, cum necdum annus intercesserit. Diodorum adi Olym. **113.** anno **3.** p. 576. *Rader.* *Genitos]* Quia mixti in unam velut gentem co琳imus; gerite vos pro popularibus civibusque meis potius, quam pro extraneis, illorumque numero mihi haberi credite. Nihil hoc pertinent liberi Macedonum ex captiis geniti, quos frustra nituntur hoc trahere. *Freinsh.*

Eundem ducunt colorem] Translate pro referunt notam, indolem, aut formam rei. Senec. Epist. **108.** 'Novimus quosdam, qui multis apud Philosophum annis persederint, et non colorem quidem duxerint.' Idem in lib. de Tranq. An. 'Quæ veras vires parant, exspectant annos, donec paulatim colorem diuturnitatis ducant.' Seneca Tragic. Herc. Fur. vs. **345.** 'Ducet e genere inclyto Novitas colorem nostra.' Quintilian. Orat. Inst. **x. 1.** 'Optimis adsuescendum

est; et multa magis, quam multorum, lectione firmando mens, et ducendus est color.' Videntur laudati Auctores hoc Maronis Ecl. ix. ante oculos habuisse: 'Duceret apricis in collibus nra colorem.' *Locceniūs.*

Persarum] Ita melius, quam ut vulgo, *Persas*. Modius.

§ 14 *Victuri sunt*] Post hæc verba non male inseruntur hic, quæ Justinus et Arrianus de corporis custodia, et officiis distributis inter Persas et reliquos Barbaros (Macedonibus remotis) habent. Suscepit enim Persæ a rege loco amicorum, et agmen illud barbarorum Macedonicō nomine Persicum a gema vocatum. Quod Macedones ægre ferentes, exteros scilicet sibi indigenis tamquam indignis præferri, cum summa doloris significatione ad januam regiæ venerunt, et arma sua tamquam libellos supplices ante januam projecerunt, veniamque delictorum petentes ultro in supplicium obtulerunt, qui obatinate oblocuti erant regi. Quibus peractis, senior quidam inter reliquos procedens talem habet orationem ad Alexanderum, 'Quousque,' &c. *Loccen.*

§ 15 *Hac oratione habita*] Recte hæc et sequentia, ad ea, 'Quousque animo tuo,' &c. omittit Raderns. Est enim manifestum supplementum, quod tamen etiam cum auctore nostro pugnat: ille enim supra num. 4. ostendit ante concessionem hanc imperfectos fuisse seditiones, aut potius contumaces illos: hoc supplementum vero affirmat postea demum id accidisse. *Freinsh.*

Hac oratione, &c.] Neque hæc in vestitis libris adparent: Freinshemio ideo etiam suspecta sunt, quod supplicium sub finem cap. 2. in hunc locum videtur rejicere. Sed aliud omnino supplicium est a superiori tredecim militum, quos sub noctem sex duci jussérat: ut ex principio

sequentis orationis conjicitur. *Cellar.*

Cap. iv. § 1 *Mergi in annem*] Quod hic 'externi moris supplicium,' idem apud Liv. i. 51. 12. 'novum genus lethi vocatur,' de Turno Herdonio, 'Ut indicta caussa, novo genere lethi, dejectus ad caput aquæ Ferentiae, crate superne injecta, saxisque congesta, mergeretur.' Apud Germanos olim 'ignavos, et imbellies, et corpore infames cœno ac palude, injecta insuper crate, mergebant,' Tacit. Germ. 12. 2. Unde fortassis manavit hodieque receptus mos, metrictes in amnes mergendi, quem tantopere mirabantur in Concilio Basil. Italici proceres. Sic et Amulius Romulum Remumque spurious in 'profluentem abjici' jussit. Flor. i. 1. 2. Ad ignaviam vero sic punitam alludere videantur Hippomedontis verba apud Statuum ix. 506. relata supra ad iii. 5. 6. 'non in acie saltem.' *Freinsh.*

§ 3 *Nec quidem*] Membranæ, et hoc quidem, verum persime. *Modius.*

Corpora iræ, trucidaret] Ita habent omnes omnino scripti libri, adeo ut an ita legendum sit amplius dubitari non posse videatur. *Modius.* *Trucidaret*] Alia lacuna. Quantum ex serie historiæ conjicere licet, relatum hic est a Curtio, quo modo Alexander milites ad januam querulorū intromiserit, gratiam delictorum fecerit, et honorifice donatos in patriam dimiserit; dein quomodo Hephaestionem vita funetur magnifice terræ mandauit; Calani Indi funus vel voluntarium vivicomburinm prosecutus sit; denique Babylonem fatalem sibi urbem concederit, et operam daturus ibi variarum gentium legatis supremum diem obierit: innnnnt hoc sequentia, 'Intuentibus,' &c. nam sic ordine persecutur narrando, quæ mortem ejus præcesserunt. *Loccenius.*

SUPPLEMENTUM.

4. POSTQUAM vero cognitum est, Persis ducatus datos, Barbaros in varios ordines distributos, atque Macedonica iis imposita nomina, se vero ignominiose penitus rejectos esse, non jam amplius conceptum animis dolorem perferre potuerunt. 5. Sed concursu in regiam facto, interiori duntaxat retenta tunica, arma ante januam, poenitentiæ signum, projecerunt, ac præ foribus stantes, intermitti se, sibique ignosci suppliciter atque fletes orabant, utque rex suppliciis suis potius sataret se quam contumeliis: ipsos nisi venia impetrata non discessuros. 6. Quæ cum Alexandro nuntiata essent, apertis regiæ foribus ad ipsos est egressus. Postquam vero ipsorum ejulatum atque poenitentiam, necnon miserandum atque afflictum habitum vidisset, diu quoque collacrymatus est. Eaque modestia, ut ipsis ignosceret, obtinuerunt. 7. Eis deinde nunc modeste incusatis, nunc comiter appellatis, complures bello inutiles exauctoravit, magnificentissimeque donatos dimisit. Scribens quoque ad Antipatrum, Macedoniæ præfectum, eis ad spectanda certamina priores in theatro sedes assignari, coronatosque sedere jussit. 8. Defunctorum quoque liberos pupillos paterna contra-

§ 4 *Postquam vero cognitum est]* Omnia hinc ad finem usque capitibus inserita sunt ab alio quodam, qui lacunam hanc sic explevit: absunt ab antiquioribus exemplaribus, et Radero. Nos, quia historia nonnihil lucis addunt, reliquimus; alio tamen charactere, ne deinceps fallant viros doctos etiam pro Curtianis. *Freinsk.*

Persis ducatus datos] Sic apud Tacit. I. 41. 5. seditiones milites 'nihil seque flexit quam invidia in Treviros:' quorum fidem sua præferri indignabantur. *Idem.* Pro Curtianis haec habuit Cl. J. Is. Pontanus, et ex Suetonio confirmavit in Epist. ad Cl. J. Voasium, quæ est 89. ex Sylloge quam edidit Cl. A. Matthæus. *Snak.*

§ 7 *Priores in theatro sedes]* Quo exemplo 'Augustus etiam milites a plebe discretos habuit,' apud Sueton. 44. 3. Scaliger Poëtic. I. 21. Adde

Tacit. VI. 3. 1. *Freinsk.*

Coronatosque sedere] Προεδρίας ἐπόνησι vocat Strabo pr. I. xiv. Paschalines de Coron. 8. 4. ostendit in triumphis non ipsum tantum Imp. sed et milites coronatos fuisse. *Idem.*

§ 8 *Defunctorum liberos]* Atheniensibus lex erat, ut liberi eorum, qui pro patria cecidissent, publice educarentur. Cujus meminerunt Plato extremo Menexeno, Thucydides II. 8. 62. et Aristides Panathenaico. Qua in re dignum visum cap. 56. centur. 2. Subcivis. Camerarii, quod pene totum exscriberem: 'Præ ceteris autem Veneti longissimi temporis recepta observatione, non tam grati, quam liberales et munifici ita erga patres sunt, ut etiam in liberos eorum ea liberalitas propagetur, qui vel in toga vel sago patrem utilem operam præstiterunt. Non solum

here stipendia voluit, Cratero iis præposito, quem etiam Antipatri loco Macedonibus, Thessalis, Thracibusque præesse jussit, Antipatrumque cum supplemento tironum in Crateri locum vocavit.
 9. Jam pridem quidem Alexandro literæ et ab Olympiade matre

enim stipendia et salario parentum defunctorum filiis superstitibus veluti hæreditario jure conferuntur, sed etiam filiæ nubiles ex fisco honorifice ditantur, ut studium et cupiditas inserviendi, et etiam moriendi pro patria et rep. spe recompensationis, seu stimulis, excruciantur. Hoc etiam regibus Castiliæ consuetum fuit; ita enim Franciscus Ximenius, Cardinalis et prorex Hispanie, scribit ad Carolum v. Cæsarem, quum filium alicujus de regno bene meriti in pæfecturam parentis defuncti substituisset: inter alia Regum nostrorum, eam semper consuetudinem memorabilem fuisse constat, ut quæ inclitis factis beneficia parentes meruissent, ea quoque, illis decadentibus, ad eorum filios transferrentur, p्रæsertim si dum regi servirent, morerentur. Nam ita homines alacriores ad munera commissa fidelius obeunda redduntur, si suæ quoque virtutis p्रæmia ad liberos esse transferenda intellexerint, quos naturali quodam affectu quam maxime ornatos et proiectos cupiunt. Idipsum observavit ante plusculos annos fortissimus et bellicosissimus Rex Poloniæ Stephannus, postquam Livoniæ Mosco extorsisset. Ita enim de eo scribit Reinoldus Heidensteinus de bello Moscov. lib. vi. In toto hoc bello id ex lege observatum fuerat, ut si qui in eo perirent, qui publicas possessiones jure aliquo tenerent, easdem liberis eorum quamvis infantibns, partim etiam pueris, confirmaret. Hactenus ille. De Saracenorum in Hispania rege Isen idem observat Rodericus Toletanus Hist. Arab. cap. 19. ‘Cum suorum aliquis morte propria vitam, aut gladio finie-

bat, paternum stipendum filio quantumlibet parvulo erogabat, donec ætate perfectus, militia adscriberetur.’ Hi ergo propriæ dicuntur ‘epigoni’ Justino XII. 4. 11. ‘Sic etiam vocabantur eorum posteri, qui cum Adrasto et Polynice Thebas oppugnaverant,’ ut notat Diodor. IV. 68. Strabo lib. VII. et Euseb. num. CCCXXII. Ad horum igitur exemplum ‘epigones’ illos vocari voluit Alexander, quasi in perpetuum Macedonica militia stabilita, ut scilicet ætate aut vulneribus feasi raptive, subinde a posteris suis, hoc enim sunt ‘epigoni,’ exciperentur. Arrianus autem VII. 1. 25. et VII. 2. 8. appellationem eam restringit ad XXX. Persarum millia Macedonicis artibus instituta. Videntur autem et hi et illi, tamquam in unum corpus coalituri, eodem hoc nomine fuisse vocati. Ceterum militum bello cæsorum uxores pecuniae distributione consolatus est Machaël Rangebe apud Zonaram. Romanæ leges etiam pnpillis ejusmodi varia solatin constituerunt. Vide Fabrum Semestr. III. 8. Freish.

§ 9 Ab Olympiade] Quo tempore accedit illud fama celebratissimum, ut nimirum, Hephaestione literas secum inspiciente, anulum, quem dilito detrahebat, ori ejus imprimaret. Vide Plutarch. Apophth. cap. 39. et Orat. de Fort. Alex. 2. 17. Criminaciones autem matris hæsisse in regis animo, argumento est illud ejus apophthegma: cum enim Antipatrum nonnulli commendarent, quod severam integrumque vitam degeret; ait, Antipatri quidem exteriora dealbata sunt; intus vero totus est purpureus. Plutarch. Apophth. cap. 39. *Idem.*

et ab Antipatro redditæ erant, ex quibus mutuam inter ipsos simultatem perceperat. Mater Antipatrum adfectati regni insimulabat. 10. Antipater Olympiadem multa præter ipsius decorum gerere scripserat. Itaque evocari se valde iniquo ferens animo, Alexandrum veneno interficere statuit. Peractis his rebus omnibus, Alexander ad Ecbatana Mediæ profectus, regni necessaria dispositus, spectacula denuo et sollemnes indixit dies. 11. Illis forte diebus Hephaestion, quem Rex unice ac fratri loco diligebat, febricitans moritur. Ex quo Alexander, incredibili adfectus dolore, multa, quæ regiam majestatem minime decerent, admisisse dicitur. 12. Miserum quippe medicum, tamquam in curando neg-

§ 10 *Itaque evocari se]* Præter hanc caussam, alia longe fortior fuit, metus nimirum ex rege, quem aperit ejus vox apud Plutarch. Apophth. cap. 50. ‘Si Parmenion insidiatus est Alexandro, cui tandem credendum erit? sin vero, qui agendum est?’ *Idem.*

§ 11 *Hephaestion moritur]* Mortem eam prædictit Pithagoras vates apud Appianum de Bell. Civ. lib. II. Arrian. VII. 3. 36. et Plutarch. cap. 124. Mortuus autem est ad Ecbatana. *Ælian. Hist. Var. VII. 8. Idem.*

Unice diligebat] *Ælian. Histor. Var. XII. 7.* ‘Alexander Achilli monumen-tum coronavit, Hephaestion Patrocli; significans, se ita carnum Alexandro esse, ut Patroclus fuisset Achilli.’ Testatur et Probus in Eumene, Alexandrum eum semper ‘plurimi fecisse.’ *Idem.*

Incredibili adfectus dolore] Sen. Epist. 113. ‘Alexander, modo occiso amico (Clito), modo amisso (Hephaestione), jacebat in tenebris; alias sce-lus, alias desiderium suum mœrens: victor tot regum atque populorum, ira tristisæque succubuit.’ *Idem.*

Quæ regiam majestatem] Justin. XII. 12. 12. ‘contra decus regium’ ait se-cisse. Adde Plutarch. cap. 123. et ceteros. Id, opinor, voluit Lucia-nus in Dial. Mortuor. objiciens ex

persona Philippi, ‘quod Hephaestio-nem plus quam esset satis amarit.’ Nam in luctu quoque modum esse servandum, præsertim imperantibus, præter alias ostendit Patricius de Regno v. 17. ‘Non enim eadem decora principibus viris et imperatori populi, quæ modicis domibus aut ci-vitatibus,’ ut recte dixit apud Tacit. III. 6. 2. Tiberius. Ideo Gregoras consolans Andronicum Jun. in obitu matris, hortatnr eum, ut potius cete-ram Alexandri constantiam, qnam hanc in lugendo mollitiem imitaretur. *Idem.*

Medicum suspendi] Plin. XXIX. 1. 26. hoc non meminerit. Ait enim, ‘Nulla lex, quæ puniat inscitiam capitalem, nullum exemplum vindictæ,’ &c. Sed fortassis suum tantum ævum respicit. Medici nomen fuisse ‘Glaucias,’ ex Arriano VII. 3. 11. discimus. Plut. cap. 123. ‘Glaucum’ vocat. Illud autem *suspendi*, de cruce intel-lige; collatis quæ reperies sup. ad IX. 8. 16. *Idem.*

§ 12 *Luctum continuabit]* Rectius, diem atque noctem luctu contin. Sed de his, quando Curtium non habent auc-torem, solliciti non sumus. Ceterum Polýæn. IV. 8. 31. Arrian. VII. 3. 19. et reliqui scribunt, Alexandrum, ad minuendum luctum, Cossæorum ter-ram subegisse. Nimirum ‘negotia

ligentior fuisse, suspendi jussit. Super amici corpus exanime ejulans procubuit, vixque inde ab amicis abstractus est. Diem atque noctem luctum continuavit. 13. Aliaque nonnulla feruntur, quæ quidem ego minime credo. Illud tamen verum est, quod Alexander Hephaestioni, tamquam Heroi, sacrificari jusserrit. In funus atque monumentum ei faciendum plusquam duodecim mil-

pro solatio' fuere, ut est apud Tacit.
iv. 18. 1. Adde Platon. Menexeno,
Tom. ii. pag. 248. C. *Idem*.

§ 18 *Alia nonnulla*] Qualia enumera-
rat Arrian. vii. 3. 9. &c. Ubi post
alia cum Plutarcho cap. 123. et Ælia-
no vii. 8. scribit, inter cetera mœsti-
tum signa jussisse, non homines mo-
do, sed 'equos et mulos etiam ton-
deri;' quod etiam in Masistii morte
Persas fecisse narrat Herodot. ix.
24. et Plutarch. Aristide cap. 29. et
in Pelopidae nece Plutarch. in Vita
cap. 61. Turcarum equi prosequun-
tur herorum funera versis instrati sel-
lis. Spandugin. apud Sansovin. dell'
Orig. de' Turchi fol. 131. Alexan-
drum etiam jussisse 'passim incendi
Æsculapii fana,' Arrianus ibid. et in
Epictetum ii. 22. tradit. Exprobras-
se casnum illum Æsculapius-apud lega-
tos Epidauriorum Arrian. vii. 3. 18.
narrat. 'Muros Ecbatanorum arcis
evertisse,' Ælian. vii. 8. *Idem*.

Sacrificari jusserrit] Describit eam
rem præter auctores Hist. Alexan-
driæ, Lucianus, in 'calumniæ non
temere credendum,' non minus ele-
ganter, quam copiose: 'Apud Alex-
andrum gravissimi criminis reus fie-
bat, qui colere et adorare Hephaes-
tiona nollet: nam posteaquam is vivis
excessit, amore victus Alexander ef-
fuso animo ad reliquam funeris mag-
nificentiam additum voluit, ut mor-
tuus inter Deos Hephaestion habere-
tur. Continuo ei templo civitates
plerisque dicarunt, delubra condide-
runt, aras, sacra, ferias novo deo
sanxerunt. Jusjurandum omnium

religiosissimum Hephaestionis nomine
fuit. Capitale erat, si quis hac parte
vel contaretur, vel neglectum coleret.
Hic eviratus affectus, hæc vesania,
fuit assentatoribus occasione accen-
dendi inflammantique regis. Nar-
rabantur insomnia, visus Hephaestio-
nis umbræ, prædicabantur illius re-
sponsa. Denique aræ et sacra dica-
ta sunt familiari et malorum vindici
Deo. Proinde cum his Alexander
initio mire oblectaretur, tandem ita
captus est, ut fidem quoque adhibe-
ret, gloriareturque, quod non modo
Diis genitus esset, sed Deos quoque
ipse faceret. Quo tempore quantum
putamus amicorum Alexandri affixit
Hephaestionis divinitas? Subjicit
deinde de Agathocle Samio memora-
bile exemplum, ob eam rem valde
periclitati. Eamdem insaniam insa-
nivit in Antinoo suo Hadrianus, de
quo præter alios multos Theodoreetus
lib. viii. de Martyribus ita: 'Had-
rianum Imp. Rom. ferunt puerum
Antinoum in Deos retulisse, templo-
que illi exstructo omnibus imperio
Rom. subjectis, ut divinis honoribus
eum prosequerentur, edixisse.' Ter-
tullian. lib. ii. ad Nationes, eam rem
acerbe exprobrit gentilibus. *Idem*.

In funus] Quod late describit Dio-
dor. xvii. 115. ubi itidem 12000. ta-
lentum constituisse traditur, adsen-
tiente Justino xii. 12. 12. Nam Plu-
tarach. cap. 24. et Arrian. vii. 3. 15.
rotundiore myriadis numero, decem
tantum millia talentum numerant:
quod pretium exacte supputat Georg.
Agricola lib. iii. de Pretio veterum

Iia talentorum impensa sunt. 14. Revertenti Babylonem Chal-dæi vates occurserunt, monentes ne Babylonem ingrederetur. Pro-factionem enim ejus per id tempus vitæ periculum ei portendere. 15. Quibus spretis, quo destinaverat ire pergit. Nuntiabatur enim ei, legatos ex diversis terrarum orbis partibus undique Ba-

monetarum, Ungaricorum 5000909. duodenarios tres, duplum unum, sim-plum unum. *Idem.*

§ 14 *Ne Babyl. ingrederetur]* Ex hac historia nata est apud Senec. Suasoria iv. unde multa peti possunt huc facientia. Meminit et Appianus lib. II. Civilium. *Idem.*

Vita periculum portendere] Quam rem variis etiam omnibus testatam ferunt. Inter quæ Nicephor. Gregor. fin. lib. x. scribit, 'triremi conscientia, e capite excidisse regium capitis tegumentum circa medium fluvium, quod unus aliquis a nautis cito accepit natans, et id manu ferre simul et natare non potis, capiti suo imposuit, enatavit, ad regem attulit. Rex ei, quia regium capitis decus servarat, talentum dedit; sed quia capiti sno imposnerat, hominem capite mulctat.' Sed Gregoras fabellam narrat nullo certo auctore, ait Cæs. Bulengerus. Imo Diodor. xvii. 116. idem tradidit; et Arrian. vii. 3. 23. ab omnibus fere Alex. historiæ scriptoribus proditum innuit. Sed et 'cum mænibus Babylonis propinquasset, corvos inter se dimicantes coram eo concidisse,' Plutarch. Alex. cap. 124. et Zonaras narrant. Somnio quoque præmonitum ferunt, ut a Cassandro caveret; Val. Max. i. 7. 2. ext. vide. Valde suspicor ad hæc tempora pertinere, quod ex Nicandro refert Athene-nus xv. 9. 'Apud Coos e statua Alexandri enatam fuisse, quam vocant Ambrosiam;' id enim significare videbatur, ipsum dehinc vitam cum immortalibus acturum. Plura apud ordinarios auctores, quæ quia per se manifesta, raro monemus. Fabu-

lam autem putamus, quæ de arboribus in India fatidicis, commentitia Alexandri Epistola, aliisque nugatores garriunt. *Idem.*

§ 15 *Quibus spretis]* Præcipue con-firmatus a philosophis, isthæc ele-vantibus, et contemnenda judicanti-bus. Diodor. xvii. 112. Sic apud Marcellin. 23. 12. Hetrusci aruspices, qui leonem occisum Juliani mortem portendere significabant, 'calcabantur philosophis refragantibus, quorum reverenda tunc erat auctoritas, errantium subinde, et in parum cognitis perseverantium diu.' Freinsk.

Legatos undique] Quod merito felicitatis argumentum esse Paschalius Legati cap. 86. affrat, et aliquot exemplis illustrat. Ceterum Diodor. xvii. 113. explicat causas harum legationum, ut et Arrian. vii. 3. 21. ubi etiam disquiritur, an et Romani in iis fuerint. Oros. iii. 20. (in quo et ridiculo mendo 'Hispanus Maurinus,' pro 'Hisp. et Maurns') ex 'plurima parte Italie' venisse tra-dit: Justin. xii. 19. 1. 'nonnullas quoque ex Italia.' Liv. ix. 18. 5. stu-dio extollendi Romana temere vide-tur prolapsus, ut diceret, 'Alex. M. ne fama quidem populo R. cognitum fuisse.' Quod tamen persusit Viro Magno in notis ad Lampridium. Verum 'ex iis, qui de Alexandri rebus gestis scripserunt, Aristus et Ascle-piades' legatorum Rom. expressam mentionem fecerunt apud Arrianum. Quibus addi potest Clitarchus apud Plin. iii. 5. 30. Hispanos quidem et Gallos Babylonem tum misisse, alt Hist. Miscella vii. 14. ex Orosii vi. 21. loco notabili: ubi cum Alexandri

bylonem confluxisse, ejusque adventum expectare. Adeo totum orbem nominis ejus terror invaserat, ut cunctæ gentes, velut destinato sibi Regi, adularentur. 16. Igitur tamquam conventum universi orbis acturus, Babylonem pervenire festinabat. 17. Quo cum venisset, legatos omnes benigne susceptos domum remisit. Iisdem fere diebus convivium apud Thessalum medicum institutum

gloria comparat Augustum, itidem longinquis remotissimarum gentium legationibus aditi. Adde Vitam Ludewici Pii, ex Annal. Pithœi, pag. 366. Ceterum ut ex istis legationibus, ceteraque frequentia Babylonem tam confluentium immensas opes sibi comparaverit Antimenes Rhodius, apud Aristot. lib. II. *Οἰκονομικῶν* prescriptum habes. *Idem.*

Ut cunctæ gentes] Hæc quoque ex Justino ad verbum desumpta. Excipiuntur tamen Romani, multorum vindicis: utique vero Arabes, quamquam vicini, quos ideo bello aggredi meditabatur, ‘quod soli ex omnibus gentibus legatos ad eum non misissent,’ ut tradit Strabo lib. XVI. post pr. et in fine, cum Arriano VII. 4. 6. *Idem.*

§ 17 *Legatos omnes]* Quos quo ordine andiverit, enarrat Diodor. XVII. 113. Athenæus XII. 9. tradit ‘in horris ipsi statutum fuisse aureum solium, et lectos argenteis fultos pedibus, in quibus sedens cum amicis legationibus responsa dabat.’ Simile quoddam de ordine audiendi de Carolo Magno Silvius ex Blondo II. 1. ‘Conventum in Aquisgrano habuit, in quo ante omnes monachum audivit, qui a Hierosolymorum patriarcha munuscula quedam attulerat: deinde Adzani Hostensis Hispaniarum urbis praefecti nuntium, qui, ipsam dedens urbem, praefectum et Saracenos omnes illam inhabitantes Christianam fidem accepisse renontiavit. Tertio loco Danielem Michaëlis Siciliæ praefecti legatum,’ &c. *Idem.*

Convivium] Alexander Babylone sedem imperii collocare destinaverat,

‘videm eam et magnitudine, et rebus ceteris excellere;’ ut ait Strabo lib. XV. Ibi ergo dum esset, variis oblectamentis animum recreare, opumque magnitudinem ostentare coepit. Praetereo ‘thronum aureum,’ varieque gemmatum effigiatumque, in quo ‘titulus sequens et Græcia, et (nequit ad fidem deesset) Latinis literis sculptus inhærebat: ‘Ortus et Occasus, Aquilo mihi servit et Auster,’ quem ex historia fabulosa fabricavit Guido Bituricensis in libro exemplorum: versu scilicet effecto ad eum, qui in Siculi regis Roberti gladio legebatur: ‘Apulus et Calaber, Siculus mihi servit et Afer.’ Praetereo itidem ejusdem farinae alia. Illud constat, ex toto fere orbe varii generis artifices ad eum venisse, et ingentia munera promeruisse. Quo tempore et ridiculum illud accidisse puto, quod Maximus Tyrius narrat Dissert. XIX. venisse Babylonem Ionem quemdam, qui ‘offulas parvas rotundasque, quas in hunc usum fecerat, tam certo ictu in mucronem acus ex distanti loco dirigebat, ut numquam ab acie ejus aberraret.’ Ait venisse παπὰ τὸν μέγαν βασιλέα, *Ad magnum regem.* Id non de Persarum rege, sed Alexander, accipiendo apparebit ex Quintilianio II. 20. 5. ubi itidem de hac παπαιοτεχνῃ mentio habetur. Praecipue autem frequenter per eos dies convivatus est, ‘centum quotidie minas impendens,’ ut apud Athenæum IV. 10. Ephippus scribit. Adde Athen. XII. 9. pag. 537. Tum et instituta ‘melomachia,’ apud eundem VII. 1. Conviviis autem otium non

est, ad quod Rex quoque cum sodalibus vocatus venit. 18. Ibi nondum Herculis scypho epoto, repente, velut telo confixus, ingemuit. Elatus e convivio semianimis, tanto dolore cruciatus est, ut ferrum in remedia posceret. 19. Amici caussam morbi intemperiem ebrietatis divulgarunt; revera autem insidiæ fuerunt, quarum infamiam successorum potentia oppressit. Antipater enim præparatum venenum Cassandro filio, qui cum fratribus Philippo et Iolla Regi ministrare solebat, dederat, præmonito eo, ne aliis quam Thessalo et fratribus crederet. 20. Philippus itaque et Iollas, potum Regis prægustare soliti, in aqua frigida venenum habentes, eam prægustatæ potionis Regis supermiserunt. Quarto deinde die, cum milites partim mortuum suspicarentur, idque celari crederent, partim ejus desiderium ferre non possent, mœsti sese in regiam contulerunt, ut sibi Regis videndi copia fieret orantes, atque a custodibus ex mandato Regis intromissi sunt.

esse terendum Imperatori, ostendit Facins in Polit. Liviana errore 33. Turpins autem illud fuit, quod ‘certamen’ et præmium proponit potandi meri.’ Plutarch. cap. 119. Quod tamen apud eos, quibus utilis videtur fallacia Christianum vocari, hodieque non rarum esse, merito dolet Latherus de Censu i. 10. 41. Lege et Athenæi x. 10. De Culeno Scotorum rege prodit etiam Boëthius lib. xi. ‘Lndos’ ejusmodi ‘potatorios’ instituisse. *Idem.*

Thessalum Medicum] Lege, *Thessalum Medium*, M̄b̄ios nomen erat homini; Thessalia patria. Indicavimus hunc errorum jam sup. IIII. 13. 1. eoque in nomine locum Arriani emendavimus. Hancit hæc homo, quisquis fuit, ex Justino XII. 13. 7. ubi mendum hoc pridem sustulit Leopard. Emend. XVII. 10. m. Larissæum autem fuisse, ut in Arriano correxius, etiam Strabo auctor est lib. XI. ‘Ab Armeno nomen habere Armeniam adfirmant Cyrsilns Pharsalini, et Medius Larissæus, qui cum Alexandro militarunt.’ Eum in primis fuisse solitum cum Alexandre computare,

Plutarch. de Animi Tranquill. cap. 22. memorat, et de Sanitate Tuenda cap. 8. ubi itidem in quibusdam exemplaribus editur *Medicus*. Etiam Zonaras in hoc nomine corrigendus, qui M̄b̄slav vocat. Summum adulatorem fuisse testatur Plutarch. de Adnl. et Amici Discr. cap. 51. cum quo familiariter ceteroqui versatus, in ultima sibi valetudine tesseris quoque lusit. *Idem* de Fort. Alex. II. 14. M̄b̄sor appellat Athenæus x. 9. ubi et convivium hoc describitur. *Freinah.*

§ 18 *Herculis scypho]* De quo plura Dempsterns in Rosini Antiquit. v. 30. ex variis anctoribns. Qnibus adde Lipsium ad Senecæ Epist. LXXXIII. 32. ‘Alexandrum intemperantia bibendi et ille Herculanens ac fatalis scyphus condidit.’ Et Tiraquell. ad Alex. ab Alex. III. 10. Athenæus x. 9. tradit, poculum, quod ultimum ebibit Alexander, duos congijs cepisse. *Idem.*

§ 20 *Prægustatae potionis]* Sic apud Tacit. XIII. 16. 8. ‘Innoxia adhuc (ac præcalida) et libata gustu potio traditur Britannico: dein postquam fervore aspernabatur, frigida in aqua

adfunditur venenum.' *Idem.*

CAP. V. § 2 Dignum talibus viris regem] Intererat sensus non omitti signum interrogationis, quod omnino addi debere certum ex Justino XII. 15. 5. Ita apud Vell. Pat. II. 14. **3.** Livius Drusus 'cum ultimum redderet spiritum, intuens circumstantium, morientiamque frequentiam, effudit vocem, convenientissimam conscientiae suae: Ecquando, inquit, propinquai, amicique, similem mei civem habebit respublica?' Sic apud Sueton. 99. 4. Augustus 'amicos admissos percutatus' legitur, 'Ecquid iis videretur minimum vitae comode transegisse?' *Freinshemius.* **Invenietis dignum regem]** Interrogative; quia Justin. XII. 15. 'videanturne similem sibi reperturi regem?' Cum ipsa questione conferri possunt ultima Livii Drusi verba apud Vell. Pat. II. 14. 'Ecquando propinquai amicique similem mei civem habebit respublica?' *Cellarius.* Forte, ubi; vel, *an invenietis;* vel, *ubinam;* vel, *utinam.* Pat. II. 14. 'Ecquando similem mei quem inveniet resp.?' *Heins.*

§ 3 Incredibile dictu] Miratur et Val. Max. v. 1. 1. ext. 'Quamquam violentia morbi dilabebatur, in cunctum tamen erectus, dextram omnibus, qui eam contingere vellent, porrexit. Quis antem illam osculari non curreret, quae, jam fato oppressa, maximi exercitus complexui humanitate quam spiritu vividiore suffecit?' Ceterum qui ad eum salutandum ingressi erant, transibant, aliaque janua egrediebantur. Lucianus Pseudomant. 'Eratque e regione januae patefactum aliud ostium ad exitum: enjusmodi agrotante Alexander Macedonae in Babylone fecisse ferunt: cum illi gravissime affectum ipsum obsessa regia intueri, et supremum alloqui, cuperent.' *Freinsh.*

Ilo ad ultimam] Significantius MSS. *illud ultimum,* ut Artabanus v. 12. 8. 'ultimum illum visurus;' et sic Lat-

ni, quod videtur adprobasse Nob. Heinsius, qui ad marginem adscripsit locum Ovid. Epist. XIII. 14. 'Vix illud potui dicere triste Vale.' *Snak.*

§ 4 Detractum anulum] Apud veteres anulum morientibus aliqui propinquorum digito detrahebant. Plin. lib. XXXIII. 'Morientibus anuli detrahuntur, majorque vita ratio circa hoc instrumentum esse coepit.' Cui autem moriens detractum anulum traderet, etsi non voce nuncupatus, consensu tamen heres institutus censabatur. Curtius paullo post de Perdicca, Alexandrum consultum, cui relinqueret regnum, voluisse optimum deligi. Judicatum autem ab eo optimum Perdiccam, cui anulum tradidisset: annulus vero digito delapsus imminentis mortis omen erat. Spartan. in Hadr. 'Signa morientis haec habuit. Anulus, in quo imago ipsius sculpta erat, sponte de digito delapsus est.' Dissentiant vero hic auctores. Curtius refert Alexandrum detractum anulum digito, quo ille regni atque imperii vires obsignare erat solitus, Perdiccae dedisse, 'adjectis mandatis, ut corpus suum ad Hammonem ferri juberet.' Justinus Alexander 'sexta die præclusa voce exemptum digito anulum Perdiccae tradidisse, et in concionem protulisse.' *Popma.* **Detractum anulum digito]** Consentit Lucian. in Dial. Diogenia et Alexandri: Dexippus apud Eusebium: Justinus, et reliqui. Probus in Eumene: 'Alexander moriens anulum suum dederat Perdiccae, ex quo omnes conjecerant, eum regnum ei commendasse, quoad liberi ejus in suam tutelam pervenissent.' Ex hoc actu, et aliis exemplis, observat Kirchman. in Cancellario IV. 2. 6. priscos principes sigilli sui custodes ipsos fuisse. Hereditatis autem transmissæ indicium id habitum, ex Val. Max. VII. 8. 5. 8. et 9. Casaubonus ad Sueton. Aug. 94. 18. tradit, putataque id caussæ fuisse, cur Tibe-

rio morienti Caius anulum adimeref, apud Sueton. 73. 4. Quod nec analogia privati juris caret, ut scilicet ita videretur totius patrimonii jus traditum, quomodo ' clavibus traditis mercium in horreis conditarum possessio tradita videtur,' l. 74. de Contrah. Empt. Ergo Alexandri exemplo Masinissa Micipse maximo natu filiorum, Suppl. Liv. xv. 18. et Augustus undecimo consulatu ægrotans, ' Agrippæ anulum porrexit,' apud Zonaram. Vide Kirchmann. de Anul. cap. 22. Apud Saracenos idem obtinuit: nude ' anulus Chalifatus' legitur apud Elmacin. II, 4. in cœde Alamini. Idque ' signum esse principatus apud Agarenos,' ait Constant. Porphyrog. de Administr. Imp. cap. 21. Sane vetustissimis temporibus, qnem loco sibi proximo viventes etiam esse Reges volebant, ei dabant anulum digito suo detractum, ut de Pharaone legimus Genes. xli. 42. de Ahasuero VIII. 2. Et hæc quidem est communis scriptorum calculo tradita narratio. Testamenti tamen mentionem nonnulli faciunt: agnoscitque Marcellin. xxiii. 17. 'testamento nationem omnem in successoria unius jura translatam'; idque Rhodi depositum fuisse tradit Diodor. xx. 82. et ex eo divisionem provinciarum factam, Excerpta Chronologica Latino-barbara adjuncta Eusebio pag. 58. et 64. Quomodo alia quoque regna testamento translatata scimus. Vide Tholos. de Rep. vii. 12. Sed ex hagiographis Machab. I. 1. 7. 'divisisse regnum suum' dicit, 'cum adhuc vivaret.' Ceterum hunc Perdiccam cum alio nominis ejusdem Macedoniæ rege mire confundit Jornandes de Reb. Geticis cap. 10. 'Adversus Perdiccam Macedoniæ regem, quem Alexander, apud Babyloniam ministri insidiis potans interitum, Atheniensium principatui hereditario jure reliquerat successorem.' Testamentum autem ab Alexandre factum negant

et hæc Lucani x. 43. ' Qui secum invidia, qna totum ceperat orbem, Absultus imperium; nulloque herede relicto Totius fati lacerandas præbuit urbes.' Inf. x. 10. 5. Freish.

Ad Hammonem ferrī] Quo quum Perdiccas portaturus esset, eripuit in Ægypto Ptolemæus, et in sua provincia depositus. Strabo lib. xvii. Cust. x. 10. Cellar.

§ 5 *Respondit, ei qui esset optimus]* Dissentient auctores Græci et Latini in hoc Alexandri responso. Diodor. scribit illum respondisse ἀπότρη, Arrian. καὶ τὸν τρόπον, Curtius optime, Justinus dignissime, e quibus meo iudicio quidem Arrianus utitur verbo maxime apto ad sententiam Alexandri: a qua Justinus longissime abit. Diodorus et Curtius ad eam proxime accedunt, si intelligatur *optimus*, ut dixit Homerus ἄγεθος βασιλέως. Salustius, 'bonus imperator,' id est, 'fortis.' Cum enim Alexander provideret, fore, ut grave et cruentum certamen de regno oriretur, cuius Victoria potentiori tandem cederet, respondit se regnum relinquare fortissimo, vel potentissimo. Illud autem funestum certamen appellavit *funebres ludos*, quoniam illo Macedones mortuo sibi parentaturi essent, periinde ac defunctis solebant fieri ludi funebres, in quibus gladiatorum sanguine parentabatur, ut ex Homero, Virgilio, et aliis constat. Arrianus dixit, μέγαν ἀπετάξαν θύσια, magnum sepulcrale certamen. Popma. Curiose iuter has voces distinguit Popma, cum eodem recidant. *Locc. Qui esset optimus?* Non volebat dicere, se heredem constituere, qui maxime dignus imperio foret: sed regnum suum fore in potestate occupantis, fortioris scilicet, Nicol. Loënsis Miscell. Ephil. v. 18. ubi ostendit *optimum esse πρωτον*. Diodoro XVII. 117. et XVIII. 1. 'qui nempe bello sit optimus:' male autem *dignissimum* reddidisse Justinum XII. 15. 8. ubi So-

ceri moi notam vide. Loccenius ait, omnes istas voces eodem recidere, nec sane multum interest: nisi quod interpretatione sua Justinus ostendit, se verum ejus vocis sensum non percepisse. Freinsh.

Providere jam se] Vulgo, *prævidere jam*. Modius.

Funebres ludos] Bella civilia ad internectionem post mortem Alexandri inter duces gesta. Respexit Curtius ad Romanum morem, quo in funeribus gladiatores ad rogum dimicabant. Vide Lips. Saturn. I. 8. *Cellar.*

§ 6 *Extinguitur*] Dum duodecim annos regnasset, ut docent oracula sacra Machab. I. 1. 8. S. Hieronymus ad II. Daniel. Tertullian. contra Judeos cap. 8. non plures numerant, nec mensem addunt. Addit annis XII. Sicul. XVII. 117. menses septem: item Olympiadum descriptio in Olymp. 114. anno primo: Lamprid. in Alexandre cap. 5. (ubi Casaubonus) eo die deceassisse ait, quo Alexander Severus est natus. Jo. Georg. Herwartus signat ex Lampridio Cal. Octobris, quas Lampridius non expressit. Arrian. VII. 5. 17. vitæ annos XXXII. menses VIII. regni an. XII. menses VIII. tribuit. Probus in Eumene. Liv. IX. 19. 10. et XLV. 9. 3. annos XIII. Cic. Philipp. V. 17. vitæ annos XXXIII. assignat: quibus Justin. XII. 16. I. mensem addit. Eusebius XXXII. dat ætati, duodecim imperio. Clemens Alexandrin. lib. I. XVIII. (XII.) Nicephorus Constantinop. dat illi annos vitæ XXXV. vel XXXVI. quod omnino falsum est, inquit Andr. Schottus. Habet tamen suffragatore Taricium Mircondum in Persicis, qui 'Vixit triginta sex annis, regnavit septendecim.' Chronic. Alexandrinum XXXII. annos vitæ duntaxat dedit. (Item Hieronym. in Daniel. cap. VIII. et XI.) Noster Salianus ostendit Alexandrum obiisse anno Mundi 3730. Sextæ ætatis 214. Anno imperii Asiae 7. regni 13. Jad-

di pontificis ultimo, Olymp. CXVI. Anno I. Archonte Hegeia, Urbis Cond. 429. Dictatore L. Papyrio Curatore, Mag. Eq. Q. Fabio Max. Rutilliano, et mox L. Papyrio Crasso sine Coss. Ante Christum natum 323. Cui velut exactissimo Chronologo libenter subscrivimus, præsertim cum sententiam multis rationibus et testibus confirmet. *Raderus.* A. Gell. XVII. 21. Alexandri regnum includit annis undecim. Porphyrius apud Euseb. duodecim: cum quo consentit suppeditatio Clementis in I. Stromatum, et Hieron. ad cap. II. Danielis. Buntingius computat 'vixisse præcisè annos XXXII. menses X. et dies XXII. mortuum 9. die Junii, si annos Julianos retro cogitemus, die Saturni. Anno Mundi 3646. ab Urbe Cond. 430.' Funcius et Chyträus obitum ejus ponunt ad an. U. C. 428. Bucholcerus et Beroaldus ad an. 429. adsentiente Censorino cap. 21. Sleidanus de Quatuor Monarch. 409. Nicephori Patriarchæ Chronographia tribuit illi ætatis annos XXXV. aut secundum alias XXXVI. imperii XVIII. Plutarch. Sympos. 8. 1. refert eodem die excessisse, quo et Diogenem: quod itidem narrans Laërtius subjicit, 'Erat autem senex Olympiade CXIII.' Ridicule; quid enim hoc ad rem? Sed sefellit interpretem scripturæ vitium: οὐδὲ γέρων κατὰ τὴν τρίτην, οὐ τ. λ. 'Ολυμπιάδα' cum legendum sit οὐ τοιχαρῶν. Nempe reperto Alexandri et Diogenis obitum in unam diem incidisse, ex notiori casu tempus ignitorius quoque reperit. Idem notarent 'Ολυμπιάδαν Ἀναγραφή, et Suidas Διογένης; ut tamen in tempore non omnino consentiant. Ait Bizarus Hist. Pers. lib. II. a veteribus memorise proditam, illum, qua die in lucem editus fuit, eadem vita functum esse: docet deinceps eam fuisse VI. Thargelionis: extinctum fuisse 4. Cal. Quintiles; quod etiam notat Reusner. in Diario Historico. Adde Eli-

an. Hist. Var. ii. 25. Reliqua petuisse videtur Bizarus ex Chronolog. Mercatoris, ubi vide. Scalig. de Emend. Temp. lib. i. constanter affirmat decessisse Alexandrum feria quinta xxv. Julii. Ceterum 'inter omnes (certe præcipios) constat anno vita trigesimo tertio eum obiisse,' Salmasius ad Solin. cap. 40. ex Josephi lib. i. aduersus Appion. Non igitur immerito Scalig. ad Euseb. MMCCCLXII. dicit 'diem obitus Alexandri doctis ignorari;' cum in tot sententias diversi abeant: ex quibus eligat quivis, quam maxime probandam putet. Certum est, ut apud Tac. ii. 78. 2. dicitur, obiisse 'hanc multum triginta annos egressum:' ob quam rem inter alias ibi comparatur Germanico. Sed et patrum memoria multi egregii principes, ut est nunc saeculi captus, intra id spatium exspiraverunt. Continuat. Sledani lib. XXXII. vide. Mihi inanem rerum humanarum pompam, et fugacissimam felicitatis brevem umbram consideranti, valde nunc animo obversantur illa Chrysostomi εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεούκου, λογ. 5'. Οὐδεὶς βασιλέων ἡγέρκεν θάνατος, οὐδεὶς τὸ κοινὸν τέλος ἀπέφυγε, πάντας μεθίστησι θάνατος, οὐδὲ δευτέρης πάντας λογοθεούσιν οἱ σκάλαις: οὐδεὶς βασιλέων τὸν τοῦ φύου πυλῶντα διέφυγε πάντας πρατεῖ, πάντας ἐν τάφοις φυρούει οὐδεὶς ἑκείνου ὑπερβλαστοῦ διέκτυα, οὐδεὶς τὰς ἑκείνου παγίδας ἀπέφυγεν. Freinsh.

§ 8 *Tenere potuerunt*] Libri excusi: nec se ipso intra vestibulum regia retinere potuerunt: vagique et furentibus similes totam urbem, &c. non aequore recte. *Modius*.

§ 9 *Macedones optimum*] Membranæ, *Macedones aptissimum*; verum parum apte. *Modius*.

§ 10 *Invidia Deum*] Vide Gruterum ad ista Livii x. 18. 6. 'Fortunam ipsam vereri, ne cui Deorum nimia jam in se et constantior, quam velint humanæ res, videatur.' Freinsh.

§ 12 *Macedonia profecti*] Cogitandum, an sic scriperit Curtius: sequitur enim, *destitutos se*, cui cohæreret rectius, si legeretur, *Macedonis profectos ultra*, &c. Scheff.

Ultra Euphraten] [Vid. Not. Delph.] Hæc hædem verbis exscripterat Celsarius. *Snak*.

Cernebant] Habeo pro glossemate: quo genere injuriæ præ ceteris contaminatus est Curtius. Freinsh. Recte delent hoc *cernebant*. Cetera quoque sic distinguenda videntur, *destitutos se esse*: *sine certo regis herede regni vires ad se quemque fracturum*. Quæ præter ista leguntur in vulgatis, glosatorum esse videntur. Scheff.

Sine herede regni] Sufficerat hoc, aut illud, *sine certo regis herede*. Certe utrumque conjunxiisse non videtur Curtius. Freinsh.

§ 15 *Certiora visuri*] Forte, certamina. Sebisius. Non assentior: prospectabant tamquam visuri auditurive certiora de morte regis, quam, ut solet in ejusmodi affectibus, quia non putaverant tam cito adfuturam, jam etiam cum advenisset, vix poterant credere. Freinsh. *Certiora visuri*] Forte, *auscipiatur*; vel, *audituri*. Virg. 'vocemque his auribus hausi.' Heinsius.

§ 17 *Comis suo more*] Hæc dexterime, ut alia omnia, emendavit ita, eum antea legeretur *commisso more*, Palmerius meus. *Modius*. *Comis detonsio*] De hoc more Brisson. de Regno Pers. lib. III. Alexander ab Alex. III. 7. et ibi Tiraquellus, Pontan. pr. Annotat. ad Progymnasma 58. lib. IV. Vide in primis Kirchman. de Funer. Rom. qui omnem istum apparatus ingubrem fuse exposuit: et quæ observat Gronovius ad Statuum Silv. cap. 54. In sacris quoque literis ejus moris exempla et vestigia sunt, Jobi 1. 20. et Esaiæ xv. 2. Confer luctum ob mortem Germanici in Sneton. Calig. v. 3. Freinsh.

Adsueti sub rege] Inde, 'suetus re-

gibus Oriens,' apud Tacit. Hist. iv. 17. 7. Plutarch. Anton. cap. 18. Orientales vocat ' homines servire ad suos, et regnari quærentes.' Vide Florum ii. 20. 3. Freinsh.

§ 19 *Abscisus veste*] De scissione vestium P. Faber fusiis Semestr. ii. 10. *Popma*.

§ 20 *Ex neptibus*] Arrian. vii. 1. hanc vocat ' Drypetin.' Freinsh.

§ 23 *LXXX. fratres*] Glareano suspectus est hic numerus, cum Val. Max. etiam centum et ultra numeret ix. 2. *Loccenius*.

Ocho sævissimo] Ochus cognomento Artaxerxes ' sævitia et atrocitate,' ut Plut. in Vita cap. 49. ait, ' omnes superavit;' qui ' regiam cognatorum cæde et strage principum replevit.' Iustin. x. 3. 1. Ocham sororem, atque eamdem socrum vivam capite defodit, et patrum cum centum et amplius filiis ac nepotibus eodem die interemit. Vide Val. Max. ix. 2. 6. ext. Ælian. Hist. Var. vi. 8. Atheneum iv. 10. et Diodor. xvi. *Popma*. Vide et Reineccium tom. ii. Freinsh.

Unum superesse] Oxathrem scilicet, inter amicos ab Alexandro receptionem. iii. 11. 8. viii. 5. 40. *Loccenius*.

§ 24 *Accidentes genibus*] Alii, *assidentes genibus suis*; quod tamen minus probo. *Modius*. *Accidentis*] Hoc est, procidentes ad genua ejus, exorandi scilicet caussa, ut ipsorum missa cibum caperet. Vulgo *adsidentes*, male: correxit ex MSS. excerptis. Freinsh. *Accidentis*] Sic antiquæ scriptum, pro *accidentes*; debet enim ad neptem nepotemque referri. Schefferus.

§ 25 *Eribuit*] Noluit, ducta pudore, ne sibi dedecori foret minoribus parere: simile est illud Flori ii. 6. 17. ' Paulum pudnit, Varro non desperavit.' Snak.

§ 27 *Vis incredibilis animi: laboris patientia propemodum nimia*] In animo habuisse Nostrum et respexisse illa

Sallustii Catil. cap. 5. ' Vastus animus, immoderata, incredibilis, nimis alta semper cupiebat,' notat vir Doctissimus J. Wasse ad illum locum, qui tamen ei non nihil suspectus est. Snak.

§ 28 *Liberalitas*] Cujus testes Lærtius in Xenocrate: Fulgos. iv. 8. 1. cap. de Liberalitate, cuius principatum Alexandro tribuit: Plutarch. Apophth. cap. 37. Phocione cap. 120. Alex. cap. 70. et de Fort. i. 14. 2. 1. et 4. continuator Sledani lib. xvi. (studiosorum enim utilitati inseriens, novos etiam autores nominare non fastidio; ut qui delectum librorum habere non potest, utatur eo, cuius copia offertur; præsertim ubi similia exempla congeruntur: quæ tamen eo loco leguntur, deprompta scias ex Camerar. Subcisi. i. 4. et ii. 55.) Ælian. Hist. Var. i. 25. Marcellini. xxv. 14. Imp. Julianus id aliquoties prædicavit, ' Alexandrum Magnum ubi haberet thesauros interrogatum, apud amicos, benevolè respondisse.' Dictum id alludere videtur Martialis v. 43. ubi Radernum vide; et Piccardus Decade xiv. 6. Observat. Cœlius vii. 28. et xiii. 33. Sextus Empiric. contra Mathemat. cap. 17. Val. Max. iv. 3. 3. et 4. ext. Sen. de Benef. ii. 16. Guido Bituric. in Exemplis: Schönborn. Polit. ii. 33. Patric. de Regno vii. 11. aliisque passim. Quæ fama pellexit sophistam illum, quem A. Gell. xvii. 21. expludit, ut liberalitatem a nescio quo in Carneadum collatam non ab alio quam Alexandre profectam crederet. Quare memoria labi Radernum ad Martial. vi. 10. putem, ubi ait Alexandrum mendico stipem negasse; ei tribuens, quod Autigono Senec. de Benef. ii. 17. 1. Vix enim reperias Alexandrum quidquam enigmam denegasse, qui dignus beneficio videretur. Cum igitur snæ magnanimitatis hunc fructum tulerit Alexander, ut etiam ab illis, ad quos ex

ejus liberalitate nihil pervenit, tantis feratur laudibus; merito nostra etiam Musæ depraedandis eorum virtutibus gaudent, quorum beneficia sensimus. *Freinsh.*

Quam a Diis petuntur] Video sic locum posse explicari, ut tribuerit majora, quam quisquam eorum, qui accipiebant, ausus esset petere a Diis. Quia tamen sententia proferitur generaliter, cogitandum forte, an non scripserit, *quam a piis petuntur*, id est, iis, qui amant regem, nec exhanustum eum cupiunt per ejusmodi liberalitatem. Certe alias non scio, quid non homo avarus atque inexplicabilis petere a Deo, vel, ut Noster loquitur, a Diis non audeat. *Scheff.*

§ 29 *Gloriae cupidus]* De qua Val. Max. viii. 14. 2. ext. Lucian. citato loco supra in scriptor. Hist. Alexander. voce ‘Onesicritus.’ Simocatta iv. 13. Dio Chrysost. Orat. iv. Philo lib. ii. de Cherubim : Sen. Suasor. 1. Philostrat. ii. 4. Maxim. Tyr. Dissertat. 19. Qua de caussa optavit sibi plures mundos, quos subigeret. quo forte trahi possit Sen. de Benef. 7. 2. et Epist. 91. 23. Vide Glycam : Ælian. Hist. Var. iv. 29. Plutarch. de Animi Tranquill. cap. 6. et Cendrenum. Quam ejus cupiditatem merito miratur Augustus apud Plutarch. Apophth. cap. 46. *Freinsh.*

Admittenda rebus] *Nec admittenda rebus, quedam membranæ. Modius.*

§ 30 *Olympiada]* Quam carissimam ipsi fuisse, præter alia docet Curtius iii. 6. 15. ubi medicus, ejus nomine sœpius ingestus, vitales ægroti spiritus excitat : quomodo et Fabianus apud Sen. Suasor. 1. idenem locum censem, unde argumentum dissuadendi, ne Oceano se credit, sumatur : ‘Memento Alexander, matrem in orbe victo adhuc magis quam pacato relinquis.’ Item Cestius ibidem. Ejus igitur causas etiam cum patre simulantes exercuit : Arrian. III. 1. 24. omniaque deinceps illius impotenter

facta tulit ; quamquam sentiret esse prægravia. Idem VII. 8. 33. *Freinshemius.*

Philippum ultus] Quis tamen ultio non tam ex pietate profecta creditur, quam ad suspicionem (nam ipse paternæ necis particeps habebatur) diluendam : vel etiam ne cuiquam regem occidisse impune foret. Quod imprimis regibus esse cordi prudenter monuisse Sigismundum Imp. viduam quamdam Hungaram, in cuius arce conspiratione procerum nonnullorum captivus detinebatur, scribit Æn. Sylvius de dictis Alphonsi lib. III. Vide et sup. ad v. 13. 28. *Idem.*

§ 31 *In amicos benignitas]* Hephaestion apud Photium Cod. cxc. de Alexandro rege commemorat, ‘dum Ephesi Palamedem per dolum occisum in tabula spectaret, turbatum animo fuisse, quod illi per fraudem interempto similius esset Aristonicus Alexandri in pilæ lusu socius. Tanta nimirum erat Alexandri animi mansuetudo, tantumque amicorum studium.’ Osculandi ejus jus amicis fuisse, etiam cum Deus credi vellet, constat ex Arriano iv. 2. 28. et aliis. *Idem.*

§ 32 *Veneris]* De conjugibus, sed et concubinis Alexandri, vide Reinuccium. ‘Ad insaniam amore puerorum exarsisse’ tradit Athen. lib. xiii. pag. 603. Cujus rei vestigia passim in Curtio quoque. Magis igitur merito laudem hanc Germanico tribuere videtur Tacit. II. 78. 3. Alexandro hac in parte similis fuisse fertur amator ejus atque sœmulus Turcorum Imp. Selynes : qui apud Tuberonem lib. x. Hist. extremo, ‘fertur in libidinem masculorum paullo propensior fuisse. Alii nulla cum nisi ex permisso voluptate usum affirmant.’ *Id.*

Ex permisso voluptas] Hic statim virga censoria Glareanus, ‘Λέπραι ληπτοί,’ inquit, ‘optime Curti, bis ante contrarium de Bagoa scripsi : nisi forte et mascula scorta jure tibi per-

missa sint visa.' Quid hoc est? quasi verbis illis *wædepaorlax* approbat Curtius, quod historice refert, Alexandrum nimia fortuna ebrium illam consecutatum esse. Ille virtutes et vitia Alexandri libere recenset. Laudat hic continentiam Alexandri quanta fuerit, antequam degeneraret in externi luxus imitationem. *Loccenius.*

Ingentes profecto doles erant] Ingentes omnino, et adde, vel maximae: languidum tamen nimis illud, certe non sincerum. Ego ἀνεῳδορῶς rescribo ingenii. In tres veluti classes vitia virtutesque Alexandri supra digestae: in naturam, fortunam, statem: verba vide: 'Et hercule juste zetimantibus regem liquet, bona natura ejus fuisse, vitia vel fortuna vel statu.' 'Bona natura' enumera-ta inde, 'Vis incredibilis animi,' ad huc usque nunc a nobis emenda-ta: quibus et pendet structura supe-riorum omnis et connexus. 'Vitia,' que 'fortunæ' adscribit, his porro memorat: 'Illa fortunæ, Diis sequare se, et cœlestes honores accersere,' &c. que 'statu,' illis complectitur: 'Nam iracundiam et cupiditatem vini sicut juventa irritaverat, ita se-nectus mitigare potuerat.' Hac dis-tributione firmari conjecturam nos-tram omnes vident. Addenda enim et sua nota virtutibus fuerat in prima classe, que nulla, si *ingenites* retine-tur: pro quo erit fortasse, qui *ingenites* facilius in eamdem mentem scribi posse censeat: a quo non dissentiam, hactenus, ut possit; ut et debeat, dissentiam omnino. 'Ingenium' et 'naturam' eadem tum probem, si nescire elegantiorem quempiam putem. *Acidalius.* *Ingentes]* Scriben-dum *ingenii* prolix ostendit me pla-ne assentiente Acidal. *Freinsh.* Non displicet *ingenii*. Posset tamen quis putare scriptum quondam, *ingenites*. Scheff. Atquid id jam fecerat Acida-lius ad hunc ipsum locum. Adde *Tan. Fabr. Epist. 1. 55. Snak.*

Delph. et Ver. Clas.

§ 33 *Illa Fortunæ*] Editiones, vi-tia fortunæ, verum longe malo nos-trum. *Medius.* 'Fortunæ, quam ple-rumque suam corrumperit naturam,' supra 111. 2. 17. Tacit. Hist. 11. 15. 5. 'Felicitate corrumperuntur.' Liv. ix. 18. 1. de hoc ipso Alex. adde Plut. Eumene. *Freinsh.*

Diis sequare se] Quapropter Man-danum ex Indicio philosophis 'Alex-andri nuntii ad Jovis filium vocabant' apud Strabon. lib. xv. sed ille nec parnit, et negavit esse filium Jovis. Eadem de causa vituperatur a Di-one Chrysost. Orat. LXIV. sed prolixius ea de re supra tractatum. *Freinshemius.*

Cœlestes honores accersere] Schragi-us, cuius opera manuscripturn codd. excerpta optima nactos nos esse, supra prædicavimus, adnotaverat hic illa Suetonii de Caligula 22. 5. 'Di-vinam majestatem asserere sibi cas-pit.' *Freinsh.*

Quos ante victoriam] De moribus loquitur: quos ergo scribendum. *Id.*

§ 34 *Cupidinem vini]* De 'Alexan-dri bibacitate' vide Plut. Sympos. 6. 1. Dion. Chrysost. Orat. 64. Julian. in Cœsar. Athenæum x. 10. Elian. Hist. Var. II. 41. Liv. ix. 18. 4. Lam-prid. in Alex. cap. 30. Plin. xiv. 5. Camerar. Subcisiv. i. 94. Ex quibus apparet recte sentire Cœlium Rhod-inginum, qui contra Arrian. VII. 5. 28. Alexandri ebrietatem excusan-tem disputat Lect. Antiqu. xxxii. 20. quem et vide xxix. 17. ix. 11. et xxviii. 30. *Idem.*

§ 35 *Fortunæ, quam solus in potes-tate habuit]* Hoc capiendum de ob-sequo fortunæ semper Alexandro promtæ, numquam adversantis. Boe-cler. Ind. Velleian. in 'Fortuna'; sed quod Cato Velleio I. II. 35. 2. 'Fortunam semper in potestate ha-buisse' dicitur, notat in Catone æ-quabilem utriusque fortunæ mode-rationem: quod autem in I. qui Tes-tam. 27. de Prob. Scœvola I. c. ait,

Q. Curt.

5 D

'omnem fortunam in sinu meo habui,' non eo solum sensu, quo in potestate habere dicimur, intelligendum, sed ut occultam, et sibi soli creditam rem ostenderet; velut in sinu gaudere dicimus; ut notat Alciat. de Verb. Signif. lib. iv. p. 102. Corn. Nep. in Timol. 'Et ut in sua manu esset fortuna, quo contenderat pervenit.' Locr. *Plus debuisse Fortunæ*] Pausan. in Corinth. ait, id uoum ex sententia non cessisse, quod Mimantem fodere non potuit. Unde Nicetas in Baldinno: 'Ne Alexandro quidem ferunt omnia successisse ex sententia.' Verum auctori subscribit Gentilis de Arm. Rom. ii. 12. ubi exactissime questionem hanc pertractat. Contra Plutarch. duabus Orat. de Fortuna Alexandri pertinet, virtutem in eo priorem fuisse, quam ei laudem elegantissimiis his verbis vindicat et Apuleius Florid. lib. i. 'Solus a condito ævo, quantum hominum memoria exstat, inexsuperabil imperio orbis auctus fortuna sua major fuit: successusque ejus amplissimos et provocavit ut strenuus, et æquiparavit ut meritus, et superavit ut melior: solisque sine æmulo clarus: adeo ut nemo ejus audiat vel sperare virtutem, vel optare fortunam.' Qui incompletum insuper testem habent Demosthenem Epist. i. de concordia: 'Si quis Alexandrum eo fortunatum pntat, quod ei prospere successerunt omnia, is illud reputet, eum agendo et laborando, et audendo, non desiderando fuisse fortunatum.' Invidenda lans Syllæ apud Sallust. Jng. 96. 5. 'Felicissimo omnium ante civilem victoriam, numquam super industriam fortuna fuit.' Ceterum neque virtutem sine fortuna magnopere proficere, neque fortunam sine virtute certo fundamento niti, supra ad viii. 10. 18. monimus. Freinsk.

Solus omnium] Immo apud Vell. II. 35. 3. Cato 'semper fortunam in sua

potestate habuit.' Sed longe diverso modo. Alexandro solebat evenire, quod malebat; Cato malebat, quod evenerat. Freinsk.

A morte revocavit] Primo in Cilicia, quando in Cydno flumine obrignit; deinde ad Gazam, ubi grave vulnus accepit lib. iv. Postremo Mallis; ut alia tempora et pericula taceam, de quibus Plutarchus. *Raderus*.

In pericula rectum] Leg. abjectum, id est, vilem ac contemnum: sic 'abjicere se' Cicero pro Milone cap. 36. 'Ego me plurimis pro te supplicem abjeci.' Idem in Paradoxis: 'Sic te ipse abicies et prosternes.' Hein-sius.

§ 37 *Major moles erat*] Vell. Pat-terc. lib. ii. extr. 'Quidquid nnnimum hanc Romani imperii molem in amplissimum terrarum orbis fastigium extulit.' Cellar.

Quam ut unus] De imperio Rom. Tiberius apud Tacit. I. 11. 2. 'Solam Augusti mentem tante molis capacem, &c. Quam difficile sit imperatorem in locum boni principis legere,' ostendit dignus notatu locus in Vopisci Aureliano cap. 40. Freinsk.

Eiam minima parti] Plutarch. de Fort. Alex. II. 12. 'Demetrius, cui Alexandre potentissime parvam Fortuna portiunculam contulerat, passus est se Catæbatem, ('Jovem Elicium' reddit Turneb. Advers. ix. 9.) tamquam deum qui in terras descendisset, appellari, &c. Vide eundem in Demetrio cap. 20. Freinsk.

CAP. VI. § 1 *Ceterum Babylone*] His, quæ postea narrantur, ingens haud dubie lumen accenderent decem libri, quos de rebus post Alexandrum gestis Arrianus, aut quatuor quos Dexippus conscripsit. Juvant sic quoque nonnihil a Photio inde excerpta, quem vide cod. xcii. et xciii. Freinsk.

§ 2 *Prohibuit*] Prohiberet alii, minus concinne. *Modius*.

§ 4 *Regia sella in conspectum vulgi*

data] Eumenem etiam a morte Alexandri aureum solium cum sceptro, corona, et armis regis in tribunal collacasse, ubi sub exortum diei duces, consensu juxta sellam habito, mandata quasi regis acceperint, refert Diodor. lib. xviii. et Cornel. Nep. in Eumene. Idem Ptolemæum susisse anctor infra h. lib. notat. Hæc externa imperii simulacula ad movendum populum, et anctoritatem conciliandam non exignum habent momentum. Horat. 1. Sat. 6. de populo 'qui stupet in titulis et imagine.' Hac de re plura cum Deo ad Corn. Nep. *Loccenius*.

In conspectum vulgi data] Non temno. Puto tamen posse cogitari, utrum non accommodatius fuerit scribere, *In conspectum vulgi illata*. Scheffers.

Diadema] Quod primus Macedonum usurpavit, si vere Justin. xii. 3. 8. Postea duces quoque ejus, sumpto regio nomine, usurparunt: de qua re Plutarch. in Demetrio cap. 20. De Persis vide Brisson. de Regno Pers. lib. 1. pag. 7. Freinsh.

§ 5 Imperii vires] Mandata, quæ vim imperandi habent. Nisi forsitan literas, aut aliud scripsit Curtius, quod etiam Tellierius suspicatur. *Cellar. Regni atque imperii vires obsignare]* Hoc vero novum genus est locutionis; ecquid enim *obsignare vires imperii?* non dubito, quin scripsit Curtius, *regni atque imperii res obsignare*. Ut per *res* imperii significantur negotia. Vocabulo *res* adhæsit syllaba *ri* ex voce præcedente. Inde factum *vires*. Scheff. *Vires obsignare]* Leg. *imperii sui res obsignare*; ut Cicero in Epist. dixit, 'lagenas manes obsignare,' et, dein, 'Naturam obsignare,' pro parte muliebri. Vide x. 7. 15. Heinlius.

§ 6 Tantum virum] Valde metuo aecidisse loco huic, quod aliis non panis, nt interpolatus ad nos per interpres et glossatores transmittere-

tur. Suspicor antem ad hunc modum Curtium scripsisse: *Intuentibus credere licet, tantum Deos commodasse rebus humanis, quo earum sorte completa, cito repeterent eum suæ stirpi.* Omnia clarissima. Scheff.

Adcommodasse rebus humanis] Quemadmodum vates de Catone: 'Tertius e cœlo cecidit Cato.' Et de J. Caesarre Peilignus olor, Ovid. Met. x. 816. 'Hic ana complevit, pro quo Cytherea laboras, Tempora, perfectis quos terris debuit annis, Ut Dens accedat cœlo, templaque colatur.' *Raderus.* Eodem tendit illud Virgilii de Marcello, Æn. vi. 869. 'Ostendit terris hunc tantum fata.' Et usitata acclamatio: 'Serus in cœlum redeas.' Horat. Carm. i. 2. 45. *Freinsh.*

Suæ stirpi] Forte, *sue stirpis*. Heinlius.

§ 7 Seducitur] Rursum alii, *subducitur*. Modius. **Ab immortalitate subducitur]** Fateor me non intelligere hoc ænigma: nisi quod de corpore capiendum autem: eum sensum rectius efficias ita, *quod semper immortalitati subducitur*, quia nempe mors et sepulchrum istud sibi vindicat. Sciebant enim etiam eos, qui pro diis tum colebantur, fuisse mortuos. *Freinsh.* **Subducitur ab immortalitate]** Freinsheimius legendum putat, *immortalitati subducitur*, quia mors et sepulchrum istud sibi vindicat: nisi auctor forte intelligat justa, imprimis nomen et gloriam, quæ exenta dicuntur morti, et quasi fato subducta ab immortalitate: unde statim addit, *corpori nominique primum justa solvamus*. Hinc suspicabar aliquando legendum, *quam quod semper ipsi mortalitati subducitur*; vel, *quod semper ab immortalitate morti subducitur*. Pedo Albinovanus in El. ad Liviam: 'Facta ducis vivent, operosaque gloria rerum, Hæc manet, hæc avidos effugit una rogos.' *Loccenius.* Ænigma hoc vocat Freinsheimius, et pro eo scribit, *immortalitati*. Mihi verisi-

milis scribendum, quod semper ab immortalitatem subducitur; id est, quod subtrahitur, ut immortale maneat, sicut est natura. *Scheff.* Quod semper mortalitati] Si constat scriptura corpus intelligitur, quod expers immortalitatem sepulcro infertur. Alii, quod mortalitati subducitur, aut quod ab immortalitate morti subducitur, ut ad nomen et gloriam referatur; sed præstat prima de corpore sententia. *Cellar.* Bene Ms. seducitur. Freinshemius male, immortalitati subducitur. Ovid. de Hercule in *Eta Met. ix. Heinicus.*

Quam quod semper ab immortalitate subducitur] Sunt, qui hic legi debere censent, quod a mortalitate subducitur; alii, quod immortalitati; alii, quod mortalitati; alii, quod ab immortalitate morti subducitur. Universi parum scite, immo pessime. Consideremus ager totius orationis seriem, ut elineat, temerario ausu hunc locum elegantissimum vulgo sollicitari. Vide licet Perdicca de duobus milites hor-tatur, primum ut regi sepulturæ justa persolvant, deinde ut cogitent de successore in tantum fastigium evenhendo. Prius cum tractat, anlica quadam hyperbole persuadere studet commilitonibus, divinæ originis fuisse Alexandrum, ac Deos solum commoda-sse eum Macedonibus, nunc repe-tiisse tamquam suum, id est, tamquam aliquem deorum ex numero. Proinde (ita jam pergit) quoniam nihil aliud ex eo (nobis) superest, quam quod semper ab immortalitate (hoc est, immortalitati) subducitur, (id est, quod numquam mortem effugit, nec morti subtrahi potest, Germanice dasjenige, so jederzeit der Unsterblichkeit entzogen wird: igitur) corpori (hoc enim est illud, quod rex nobis reliquit, quandoque semper ab immortalitate subducitur, hoc est, cui mori necesse est) nominique quam primum justa solvamus. Simili ratione Plinius secundus Epist. 11. 10. dixit, 'Afferere te a morta-

litate potes hoc uno monumento,' id est, nomen tuum mortalitati subtrahere, et quasi eripere, idque immortale reddere potes. Sic omnem, opinor, caliginem huic loco absterrimus, et simul (liceat enim mihi hac ipsa dictione uti) tam præclarum locum a periculo corruptelæ et violentis correctorum manibus subduximus: cum vero subducendi verbum fere dandi casui jungatur, (ut Curt. v. 2. 15. vL 8. 4. 1x. 4. 18. Virgil. Æn. i. 555.) incido in originem erroris Criticorum, a quo ad temere invadendum ac misere tractandum hunc locum abrepti videntur: neque enim in mentem ipsis venisse videtur, hoc nostro loco ab immortalitate positum esse pro immortalitatib; cum tamen præpositio ab vel a non semper significet subjectum agens, sed interdum objectum, ut scholastice loquar. Audi M. Tell. Orat. pro M. Marcell. cap. 10. 'arma ab aliis posita, ab aliis (id est, 'aliis' in dativo) erupta sunt.' Confer Plinius verba modo laudata, et Joh. Vorstium de Latin. merito susp. cap. 13. ipse Curtius parum diverso modo, vii. 6. 4. 'Nec barbaros fecellit subductus ex acie rex.' Hactenus satis multa dixi pro vindicanda Curtii scriptura, quæ vulgo circumfertur. *Heumann.* Parerg. Crit. Hebd. v. p. 94. Omnes tamen Ms. nostri, et Bongars. et Modii reponunt seducitur, quod merito probavit Nob. Heinicus, et seducitur ab immortalitate est, amovetur, separatur, nec admittitur ad immortalitatem, quam Divi recipiuntur, quidquid ex conceptu humano concretum fuerat in corpus mortale: quod ex Herculio ἀρθεται menti meæ hic ille elegantiarum pater Heinicus simpliciter suggestit, et explicuisse videtur: An falsi sunt, quia hauc verbi vim non adsecuti sunt? nam et sic apud Propert. i. 9. 29. 'subducere' legehatur. Ovid. Met. ii. 691. et passim. *Snak.* Corpori nominique quam primum justa solvamus.

Corpori nominique quam primum justa solvamus.

solvamus] Aliam hic residere mendam credo, quam emitas eluere. Hic quidem sibi quid velit illud *nomini*, ego vere me nescire liberaliter fateor. Ergone Perdicca, qui ad divinum fastigium paullo ante sublatum volebat regem suum, nunc subito mutata sententia credit, quidquid *nomini* tanti regis debeatnr, persolvi illico posse, idque tam facilis negotio, cærimonias scilicet sepulturæ peragendis? Enim. vero x. 10. 20. hæc lego: ‘Corpus Alexandri Alexandriam translatum est; omnisque memoriam ac nomini bonos habet;’ sed honorem quidem haberi voluisse nomini Alexandri Perdiccam nemo dubitaverit: at eum sibi persuasiisse, aut dictum voluisse, Macedonas condendo solemniter regis corpore officio pietatis, quod nominis sui regis deberent, plane defungi posse; id ‘credat Judæus apella: Non ego.’ sed quid multis? tota mibi orationis series suadet, ut sic legam, corpori hominique quam primum iusta solvamus. Divinam enim stirpem defuncto tribuerat in ante dictis Perdicca, eumque dixerat ad Deos redisse: ‘Jovis enim filium non dic tantum se, sed credi’ voluerat Alexander, teste Nostro viii. 5. 5. Et Cleo Siculus Denū esse Alexandrum divinoque cultu afficiendum persuadere conabatur Macedonibus ibid. n. 10. Proinde et Perdicca nunc id solum ex rege superesse dicit, quod humanum, quod mortale sit; quodque hominem etiam fuisse eum prodat, nempe corpus. ‘Cogiteonus’ (aguosce lector verba Ciceronis Orat. pro P. Sextio) ‘corpus virorum fortium magnorumque hominum esse mortale, animi vero motus et virtutis gloriam sempiternam.’ Congruens igitur fuerit, verba Perdicæ, ut a me emendata habentur, hunc παραφράγμα in modum: ‘Rex noster partim Deus fuit, partim homo. Deo iusta solvi non possunt, quippe mortalitati minime ob-

noxio, at homini ea solvi possunt: agite igitur, commilitones, venerati tacita mente regem nostrum Diis nunc permixtum, bodie corpori, et quantum ejus homo fuit, iusta persolvamus.’ Prorsus eadem ratione poëticam adulandi licentiam usurpat Ovid. de Ponto iv. 13. mentionem injiciens libri, quem Getica lingua in Augusti Cæsaris, paullo ante defuncti, laudes composuerat. Ita enim canit: ‘Nam patris Augusti docui mortale fuisse Corpus, in Ætherias Numen abisse domos.’ Non videtur hoc loco alienum esse epitaphium alius enjusdam Alexandri, quod ex postrema editione Romæ Subterraneæ iii. 22. profert et repetit Steph. Baluzius in notis ad Lupi Ferrarensis Epist. 125. p. 462.

**ALEXANDER. MORTVS. NON. EST
SED. VIVIT. SVPER. ASTRA. ET. CORPV
IN. HOC. TVMVLO. QVIESCIT, &c.**
Ceterum ex *homini* in Curtii loco *nomini* factum esse puto, partim imperitia librarii, Curtii sententiam non capientis, partim confusione literarum *h* et *n*, nam sic et Actor. i. 15. In vulgato interprete *nominum* transit in *hominum*, ad quem locum vide sis quæ notavit Doctissimus Erasmus. Repete quoque alia hujus literarum *n* et *h* confusionis exempla apud nos in Dec. Gloss. § 7. *Heumann*. Ibid. Vereor, ne sic nimis argutum reddamus Curtium, qui argutiarum jam nimium reus est, nam ‘nomen’ pro ‘hominе,’ ‘familia,’ ‘populo,’ ‘gentes’ apud Latinos sumi notius est, quam ut exemplis extendi indigeat. Et hoc loco de fama inter mortales mansura ex structo mausoleo intelligendus locus. *Snak*.

§ 8 *Hoc uno*] Editiones, *hoc ne uno*; membranæ, *hoc me uno*. Modius. Ista vero non intelligo: quid enim vult, *hoc ne?* Puto scribendum, *Capite opus est. hac re uno, an pluribus*. Illud, *hac re*, significat, ‘ob hanc rem,’ ‘ob

hanc caussam,' quo scilicet victoram partam possimus obtinere ac servare.
Schefferus.

§ 9 *Corpus sine spiritu*] Maximus Serm. ix. ‘Epaminondas cum magnum et pulchrum videret exercitum sine duce: Quanta, inquit, bellua! caput nullum habet.’ Vide Polit. Lipsi v. 14. et in primis alibi citatum Gruteri discursum in Tacitum. Scitum illud sive Demadis, sive Leosthenis dictum, nam utrique tribuit Plutarch. in Apophth. cap. 42. et de Fort. Alex. ii. 9. de hoc Macedonum exercitu, similem esse Cyclopi excæcato. *Freinsk.*

Sextus mensis] Justin. xiii. 2. ‘Ex-acto mense octavo matura jam ex Alexandro erat.’ Post paullo etiam filium enixa est, cui Alexandri nomen imposuit: idem et Pausan. Bœot. p. 287. *Cellar.*

Roxane pregnans] Consentit his Plutarch. cap. 130. Justin. xii. 15. 9. quæ mox peperit filium, cuius nomen querit Lambinus ad Probi Enneneni nota 108. putatque ex Probi Phocione conjici posse, Philippum fuisse appellatum; Trogus autem Herculem nominari. At Herenlem Justin. xi. 10. 8. ex Barsine filium Alexandri facit: quod agnoscit ipse Lambin. ex Diod. xx. 20. ad illum Probi locum in Phocione, nota 42. ubi verba auctoris, ‘Caussam apud Philippum regem verbo, re ipsa quidem apud Polyperchontem jussus est dicere,’ manvult accipere de Philippo Alexandri, ut ei videtur, filio, quam de Ariado Philippo Alexандri fratre: ad quem tamen hand dubie pertinent. Verum autem nomen filio Roxane fuit Alexander, quod certum est ex Pausanias Atticis et Bœoticis, item Dexippo apud Photium et Eusebium. Adde Porphyrium mox ad x. 6. 11. Diod. xix. 115. *Freinsk.*

Cuius regnum] Aliter, hoc modo, libri impressi, *eius regnum Diis appro-*

bantibus futurum, quando adolecerit.
Modius.

§ 10 *Alexandri modo*] Illud modo a membranis est. *Idem.*

§ 11 *Præteriri*] Hoc verbum non erat in membranis. *Idem.*

Tempori rerum] Leg. *temporis.* *Verum esse e Barsine filium.* Val. Flacc. de Polluce, ‘vera o Jovis proles.’ Tacit. Ann. iv. 53. ubi Agrippina, ‘se imagine veram cœlesti sanguine ortam.’ *Heinsius.*

E Barsine filium] Is Hercules dictus. Justin. xii. 15. 9. quem postea Cassander occidi jussit. Justin. xv. 2. 3. Diodor. xx. 28. Pausan. in Bœoticis. Corrigendus in ejus mulieris nomine Porphyrius apud Euseb. in regno Macedonicō: Κατέλιπε δὲ Ἀλέξανδρος πάθας, Ἡρακλέας δὲ Μαρσίνης τῆς Φαραβάζου, Ἀλέξανδρος τε δὲ Ρωξάνης τῆς Ὀκυάρτου τοῦ Βάκτρων βασιλέως. Scribe δε Βαρσίνης, quam hic Pharnabazi filiam facit, Plutarch. cap. 36. et Eumene cap. 2. Artabazi, Arrian. vii. 1. 18. Darii regis. Sed in nomine consentint. *Freinsk.*

§ 12 *Hastis scuta quatientes*] Ammianus xv. 21. ‘Quuin hastis clypei feriuntur, iræ documentum est et doloris.’ Exemplum habes in Livii xxviii. 29. ‘Vix finem dicendi fecerat, quum ex præparato simul omnium rerum terror oculis auribusque est offensus. Exercitus, qui corona concionem circumdederat, gladiis ad scuta concrepnit.’ Adde Polyb. xv. 12. Lindebrogium ad Ammian. xiv. 8. Noster quoque post paullo cap. 7. 14. eundem ritum repetit. *Cellar.*

§ 13 *Europam dicere*] Inepte editi libri, in *Europa dicere.* *Modius.* *Dicere*] Forte, *dicere.* *Heinsius.*

Captivi] Membrane aliae *captiva*; aliae *captivi est*; nentrum bene. *Modius.* Forte *captivarum.* *Heinsius.*

§ 14 *Cur Persas vicerimus*] Auctius foret omittere particulam interrogantem: aut, si tenere malis, rescri-

bere vicinus, extrita e medio syllaba, quia temere incincta fuit, ut solet, et in Livio xlvi. 22. 5. factum, ' Nec tam exitu eorum (bellorum) quod vindicatis, quam principiis, quod non sine causa suscipiatis, gloriabimini: scribendum enim, quod vincatis. Freinsh.

§ 15 *Sede Alexandri]* Si Noster ex fide hæc narrat, hinc strategem suam desunpsit Eumenes, cuius hominem prudentissimum ipsum architectum suis libens credebam: ut nempe ab Argyraspidibus receptus, cum satis sciret hand in longum dicto audientes sibi habiturum, nisi arte exprimeret obsequium, quod auctoritate non poterat, in castris suis aureum solium cum diademate et sceptro, armisque, quibus Alexander solebat uti, collocari juberet, juxta quod de communibus rebus consilia capientes, non ab Eumene, sed Alexander regi sibi viderentur. Vide Diodor. xviii. 60. Prohym et Plutarch. in Eumene cap. 23. et Polyænum iv. 8. 2. Freinsh.

In regia] Et hoc addit ἀκρολογίας Curtianis Exemplum Vir Cl. ' quo Regia pro tentorio Regis dicatur, quem certum sit subintelligi domum.' Fateor sane, primitas ' regiam' maxime dictam de domo regia, sed perne- go ' domum' semper intelligi. Passim enim etiam de tota dicitur urbe, in qua Rex habitat. Immo et de insula: Ovid. Heroid. Epist. vi. ' Nec senis Αἰτα Regia Lemnos erat,' h. e. Αἴτας non erat Rex Lemni, non habitabat in insula Lemno, seu insula Lemnos non erat ipsius regia sedes. Sed et apud Poëtas passim Diis, veluti Jovi, et Plutoni, ' regia' tribuitur. Sic ' regia cœli' apud Petronium. Et de totis inferis apud Ovid. Heroid. Ep. ii. ' Et pulsata nigri regia cœca Dei.' Sed duo propria ex Ovidio adferemus. Etenim ille Amor. iii. 6. Tiberinum Fluvium inducit loquentem ad Iliam, ' tibi re-

gia nostra patebit.' Quæ illa ' regia' in aquis et flumine? Nempe qualis- cumque locus, in quo Tiberinus fngitur agere, vel sedem fixisse. Disertius etiam de antro apud enudem Met. xii. 210. ' Duxerat Hippoda- men audaci Ixione natus, (h. e. Piri- thous,) Nubigenasque feros, positis ex ordine mensis, Arboribus tecto discumbere jussérat antro. Hæmonii Proceres aderant, aderamus et ipsi, Festaque confusa resonabat regia turba.' Vides hic Antrum clari- ssi me vocari ' regiam.' Sed dicet V. C. Poëtis talia concedi posse, non Historicis. At vero etiam apud Hos ' regia' absolute occurrit passim sine ulla ad domum aut locum certum relatione. Tacitus Ann. xi. 29. ' Cal- listus prioris quoque regia peritus,' h. e. qui cognoverat quoque aulam Caligulae, et ejus aulae artes. Et xiv. 13. ' Deterimus quisque, quorum noua regia secundior exstitit,' scil. quam Neronis. Livius xxxv. 18. ' Philippi quandam amicus, nuper reliquo eo accentus opulentiorem regiam Antiochi.' Sic ergo, ubicum- que Alexander moras agebat, sive in stativis castris, sive in tabernaculo ubicumque exstructo, sive in oppidis, ibi erat ' regia Alexandri,' tanto magis, quia nullum utique in Asia cer- tum habebat regia locum, vel sedem perpetuam. Sed ut liqueat disertius, neque e Castris et Tabernaculis usum Lingue aut optimos Auctores, non magis quam Curtium, exclusisse ' re- giam,' Livius ii. 12. ad Porsennam in castris, quem obideret Romanum, ex persona Mucii Scævolæ: ' Proinde in hoc discrimen, si juvat, accingere, ut in singulas horas capite dimic'es tuo, ferrum hostemque in vestibulo habeas regia.' Nempe sicuti ipse in Castris occidere eum volnerat Mu- cius, sic ' trecentos,' ait, ' conjura- visse juvenes, ut in illum eadem hac via grassarentur.' Quid ergo aliud iastic eat ' regia,' quam tentorium re-

gis, quod in Curtio tantopere ut ~~cur-~~
pos notatur? Sed quid, dices, intelli-
gitur sub regia istoc sensu? Potest
enimvero intelligi 'aula,' quæ est,
ubicumque Rex est, vel 'sedes.' Sed
neque opus, ut intellecti substantivi
tanta istic habeatur ratio, quum talia
adjectiva per continuam fere ellip-
sin substantivi sui acceperint ipsa
paullatim substantivi speciem et
usum, atque ideo, neque ac vera sub-
stantiva, varia recipient epitheta, ut
quum dicitur, 'regia dives,' 'regia
prior,' &c. Sed et patet hujus rei
veritas ex illa ipsa voce, quam V. C.
mallet 'regiæ' substitutam. 'Præ-
stisit set ergo,' ait, 'dicere semper
Prætorium.' Dixit ita plus semel
Curtius, sed neque altera, quæ magis
decebat Alexandrum, regem quippe
et plus quam prætorem, abstinuit.
Certum autem, esse illam quoque ad-
jectivam. Notissima sunt, 'Præto-
rius vir,' 'Præторia cohors,' 'navis,'
'porta:' 'Prætorium jus,' 'taber-
naculum,' &c. Certum etiam est,
'Prætorium' absolute positum no-
tare 'tabernaculum' Prætoris, seu
summi ducis, et hoc sub illa voce in-
telligi. Sed vel sic, quum accepisset
speciem substantivi, cœpit adhiberi
etiam de rebus a tabernaculo prorsus
discrepantibus, nempe de domo in
urbibus provincialibus, in qua Præ-
tor Provinciæ habitabat, quæ tunc
non 'Prætoria' absolute, sed 'Præ-
torium,' vel 'domus præatoria' dice-
batur. Sic Cicero Verr. v. 12. et cap.
35. 'Adfertur nuncius Syracusanus,
currit in Prætorium, quo istum
(Verrem) e convivio reduxerant paulo
ante mulieres.' Sed et ruri villa,
seu accessus rusticæ illustrissimæ homi-
num, passim item 'Prætoria,' ut no-
tum est, vocantur. Quapropter sic-
uti in his nulla habetur ratio 'taber-
naculi,' unde tamen ortus ille 'præ-
torii,' tamquam substantivi, usus, sic
recte regia etiam de antro, immo et
de tentorio regis dicitur, quum, esset

regibus pro regia domo. *Perizon. Curt.*
Vind. p. 85.

§ 16 *Judicatum ab ipso]* Nam etsi
non voce nuncupatus heres, tamen
judicio electus fuit, ut Justinus ha-
bet. 'Judicio,' id est, suprema ac ta-
cita voluntate, ut non semel eam vo-
cem usurpat J.Cti. nam hoc ipso de-
stinavit illum successorem, quod an-
num tradidit, ut moris erat. Vide
Kirchmann. de Anul. Vet. *Loccenius.*

§ 18 *Dubitare]* *Dubitare* alii. *Me-
dius.* Forte, *dubitari.* Heinsius.

Appetebat exspectaret] Editiones,
quod *expetebat appeteret;* membranæ,
quod *exspectabat appeteret:* sed ego
nostra laudo. *Modius.*

§ 20 *Nec Dii siverint]* *Leg. ne Dii
sirint.* Heinsius.

In istos humeros ruat] *Sic x. 9. 2.*
'Quodque imperium sub uno stare
potuisse: dum a pluribus sustinetur,
ruit.' *Heinsius.*

Homines non ferent] Suspectum hoc
mibi: neque dum istud plane probo,
in *istius humeros ruat hominis:* certe
non ferent. Acidalius. Ego nihil mut-
andum arbitror, nec enervandam vim
violentissimi sensus: Perdiccam regi-
nare prohibeant Dii, et prohibebunt,
ut auguror: quidquid antem illis tan-
dem decretum sit, id certo mihi con-
stat, homines non passuros: nec jam
loquor de nobilioribus quam Perdi-
cca est, quorum quidem maxime refert
obviam iri conatibus hominiis; sed om-
nino de aliis cujuscumque conditionis
Alexandri commilitonibus: modo viri
sint, animosqne mares habeant. Ego
quidem meique similes, qui servitio
mortem anteponimus, compertum ha-
bemus, viros fortes nihil invitos per-
peti, nec posse cogi, ut quod nolint
faciant. Hic illorum verborum sen-
sus est haud dubius. *Freinah.*

De nobilioribus] Quinam amicorum
Alexandri nobiliores Perdicca? erat
enim 'stirpe regia genitus,' ut patet
ex x. 7. 8. Sed Leonnatus ibidem
itidem; et forte proximiiori gradu

Alexandrum hic contigerit. Aridaeus autem Alexandri frater erat, Ptolemaeus credebatur. Quin et Neoptolemus Alexandri avunculus adhuc supererat, de quo Arrian. fine lib. II. enjus nullam a Curtio mentionem fieri miror. Freinsk.

Quam hic est] Quam Perdiccas est, quamvis et ipse regia stirpe genitus. 7. 8. Cellar.

§ 22 Quem vos dubitatis] Leg. ne quem vos dubitetis. Heinsius.

Paratum esse] Coloniensis antiquus codex, quem vos dubitetis partum subdere? subdititie haud dubie. Modius. Vel subdere] Post hæc signum interrogatio scribendum, ut erigatur sententia, quæ nunc jacet. Scheff.

§ 24 Pronuntiantem prædam] Sic bene ex membranis scripsi, cum editiones minus venuste sane, ad prænuntiatam prædam haberent. Modius. Pronuntiatam] Leg. prænuncupatam; et vide Varro de L.L. lib. v. in 'nuncupare.' Heinsius.

CAP. VII. § 1 Versa concione] Veteres libri, versa concio. Modius.

§ 2 Aridaeus Philippo genitus] Philippus cum Thessalorum gentem sibi conciliare cuperet, liberos sustulit ex duabus Thessaliam mulieribus, quarum altera erat Nisespalis Phereas, quæ Thessalonicam illi peperit; altera Philinna Larissa, ex qua filium habuit hunc Aridaeum, qui post Alexandrum regnavit. Ptolemaeus apud Athenaeum in Historiis de Philipatore, Philinnam hanc Philippi Macedonis amicam saltatricem fuisse resert: at Justin. lib. XIII. Larissam scortum. Cassander vero, qui postea regnum Macedoniae obtinuit, uxorem habuit Thessalonicam Philippi filiam, Alexandri sororem, Diodorus et Pansanias in Boeotia tradunt. Popma. Philippo genitus] Sed δὲ γυναικεὶς ἀδέκου καλούνται, ex ignobili semina et vulgati corporis. Cui Philinæ nomen fuit. Plutarch. in Alex. extr. Cellar.

Nunc solus heros] Nam Barsines fi-

lius Hercules, velut captivæ, negligebatnr. Raderus. Non modo velut captivæ, nam et Roxane captiva fuit, sup. VIII. 5. 29. et x. 3. 12. sed quia Barsinen justæ uxoris loco non habuerat. Porro militis istins, quisquis ille fuit, sententiæ velut data opera contradicit Themistius Orat. XII. 'Alexandro apud Babylonem defuncto, Macedones successorem nullum idoneum repererunt: sed Ptolemaeo Lagi filio Aridaeum stolidum prætulerunt, tamquam pecunias mortui fratris loco, superstiti persolverent, non imperium conferrent, cujus heres ille unicus est, qui illud conservare, ac tueri noverit.' Quæ sequuntur in Curtio, 'præteritur a vobis,' in memoriam revocant ista Taciti III. 18. 6. 'Mibi quanto plura recentium sen veteranum revolvo, tanto magis ludi bria mortalium cunctis in negotiis obversantur; quippe fama, spe, veneratione potius omnes destinabunt imperio, quam quem futurum principem fortuna in occulo tenebat.' Etiam providentia id tribuit Sen. de Benef. IV. 81. 1. 'Interdum solemus dicere, Quid sibi voluit Providentia, quæ Aridaeum regno impo- suit? Illi putas hoc datum? patri ejus datum est, et fratri.' Freinsk.

§ 4 Qui tam bonorum] Velim scire, quo spectet illud tam: nihil certe habet, cui respondeat. Puto plane, qui jam bonorum scribi oportere. Scheferus.

§ 5 Impensa probra] Malim interea, hoc est, intenta. Quæ Python oblique jecerat, eo tendebant, ut Aridaeum probris et contumeliis exagaret, invisumque popularibus reddebet: verum id contra evenit. Signum defectus, quod hic notarant, quæ magis ipsi, sustuli: nihil enim deest. Freinsk. Putat Freinsheimius, intenta probra, pro intentata; sed fortasse nil mutandum hoc quidem loco. At initio hujus periodi, post caligare, mallem, ea haud ambigue, &c. Porro 'im-

pendere probra in aliquem,' ut 'impendere sumtus.' Scheff. Leg. intensa probra; et sic Freinsheimius. Heins.

Dum miserentur] Solet hoc fieri, et plerumque perperam. Est enim etiam misericordia affectus, ut reliqui, cœcus et improvidus, et in deteriora fieri pronus, quoties ratione non regitur. Vide Sen. de Clement. II. 4. Ergo et in sacra interdicuntur, Deuter. xix. 13. et 21. Favorem autem ex commiseratione nasci solere certum est: quo intuitu sic emendandum putabam in Tacit. xiv. 58. 5. 'Magni nominis miseratione repertorum bonos,' &c. quo loco, Deo volente, plura. Interim Justin. xxxvii. 2. 3. et ibi citatos vide. Freinsk.

§ 6 Regem se] Vulgo, igitur non aliud se, quam eum, qui ad hanc spem genuit esset, regnare passuros. Modius.

§ 10 Ante concepto] Hunc locum stigmatiam feci, quod de eo nihil aliud dicere habebam, qnam pro concepto in membranis conceptæ legi, et aliquid deesse putarem. Modius. Stigmatiam hunc quoque locum fecit Modius, et πηρόσεως arguit, sed hunc profecto sine causa; non mutulus enim ille aut mancus, sed a scriptura, et interpunctione saltem corruptus, ut debilis videretur, ista fecerunt, de novo rege paullo ante concepto: quæ intellecta de Roxanes imminentे partu; nec aliter potuerunt; sed nec ita vere potuerunt, quia suffragari precesserat, quod verbum Meleager non usurpare si de non nato adhuc nato loqueretur. Ille enim Roxanes filius approbaret, contra quem nitebatur, Aridæum ambitione ingerens, et intrudens seditiose: de hoc ipso scilicet hic agit, et legendum igitur non concepto, sed recepto. Receptus enim is paullo ante, et Philippus consulsatus, quamquam mox idem reprobus. Sed ut et reliqua convenient huic sententie, sic locus integer, qui certe sic erit integer, rescribendum, Rursus Philippum trahens secum inrupit

in regiam, clamitans suffragari reipublica de novo rege paullo ante recepto robur etatis: experientur modo stirpem Philippi et filium ac fratrem duorum regum, sibimet ipsis potissimum crederent. Nullum profundum mare, &c. Plana nunc et plena omnia, nec usquam abruptum quid, aut præruptum. Acidalius. Locus sane difficilis, quem sic restitnere conatus Acidalius: Suffragari reip. de novo rege paullo ante recepto robur etatis: experientur modo stirpem Philippi, et filium ac fratrem regum duorum: sibimet ipsis potissimum crederent: quod quidem in textum recepit Raderns. Præterim tamen Sebisio conjecturam, suffragarii (sic enim habent impressi quidam) reip. de novo rege paullo ante concepto, robur etatis experientur: modo st. Ph. e. f. a. fr. r. d. sibimet (semel credo voluit scribere) ipsis potiorem crederent. Rectius enim utique robur etatis opponitur regi paullo ante concepto (Roxanes uterum intelligit) quam verbo suffragari jungitur: ultima autem invidit plena sunt in tutores pueri regis, si tamen puer nascetur, iacta: quos et mox num. 14. arguit 'adfectasse nihil ad ipsos pertinentia regnum.' Et supra x. 6. 21. 'Sub tutelâ specie regnum occupaturos esse.' Freinsk. Locus imprimis vexatus. Tellierius in optimis MSS. conceptus inveniens pro vulgato concepto, ausus est spei quoque pro rei ponere, quem ideo sequenti annus, quod ceterorum medelie violentiores videbantur. Vulgo legitur, suffragari reipublica de novo rege paullo ante concepto, robur etatis experientur; modo stirpem Philippi, &c. ubi priora verba ad Roxanis filium nondum editum referenda sunt: in Tellierii autem, qnam expressimus, scriptura, omnia de Aridæo intelligentur, nempe spem de Aridæo conceptam vel etate juvenis non immatura confirmari. Cellar. Freinsheimius cum Sebisio mallet suffragarii; ego puto suffragati scribendum, hoc

est illi, qui suffragati erant, qui suffragini tulerant. *Schefferus.* *Reipublica]* Forte, *spes publica*, et mox *concepit* ut x. 8. ‘ingenitem spem indolis;’ et *Pedo ad Liviam*, ‘jnvennum spes publica Drusus.’ Vide Indicem in *Occonis numismata*. *Heinsius.*

Robur aetatis] Hæc perperam distincta puto sic formanda, *robur aetatis experientur modo, stirpem Philippi, et filium ac fratrem regum duorum, ac subimel ipsius potissimum crederent*. *Schefferus.*

§ 12 *Quam operaverat]* Sententia poscit et res, quem spreverant; etsi de re quid objici possit, video: sed huic variatio consiliorum vicissim obiecitur, quam subjangit auctor eleganter: nec velle, nec nolle quidquam diu poterant, paritatebatque modo consitit, modo parentitie ipsius. Orationis quidem filium huc ducit, ut modo electns, modo spretus opponantur. Atque ego, ut conjecti, statuo prorsus emendandum. *Acidalius.* *Acidalii sententiam*, ut solet, in textum recipit Raderus. *Freinsh.*

§ 14 *Novi regis satelles.* *Sequitur]* Insignis plane est hæc emendatio: antea erat in omnibus libris: *Et Meleager thorace sumto capit arma, novique regis satelles sequitur.* *Phalanx hastis clypeos quatiens, expleturam se sanguine illorum, qui affectaverant nihil ad ipsos pertinens regnum, minabatur: in eadem domo familiaque imperii vires remansuras esse gaudebant: hereditarium imperium stirpem regiam vindicaturum: assuetos se nomen, &c.* Omnia pessime: sed quæ tamen sublati de consilio membranarum vocibus minabantur, et gaudebant, mutataque interpunkione, apte, nisi judicans fallor, constitui. *Modius.* Bene *Modius* et sequitur huc retraxit, et minabantur ac gaudebant ejecit. Illud non bene, quod expletura mutavit. Eadem enim elliptica forma capere expleturam debuit, qua reliqua remansuras, vindica-

turam. Porro hoc quoque monebo, pro vires legendum mihi videri vices. Quin et deleverim esse, quod abeat venustus, et hoc loco, ut reliquis, qui sunt hic in eadem navi. *Acidalius.* *Novique regis satelles]* MSS. delent conjunctionem, cum sequenti verbo, minabatur; probe. Sed si cui vñigata potior, tamen hoc de ipso Meleagro capio, eoqne jungendum puto sequenti verbo: *novique regis satelles* sequitur. *Phalanx, &c.* *imperii vires remansuras esse.* Quamquam *Modius*, *Acidalio probante, satelles.* Sequitur *phalanx, &c.* Sed ut dixi *satelles* hic intelligitur Meleager: nec enim *turban satellitum*, cuius postea mentio, habuit, priusquam plurimum consensu rex esset declaratus. Itaque vulgatis ante *Modium* assentior, nisi quod cum illo rō gaudebant eliminem. *Imperii vices malum cum Acidalio.* *Freinshemius.* Forte, *imperii jura:* aliter supra x. 6. 5. *Heinsius.*

*Hastis clypeos quatien*s] Morem eum sæpe expressit Ammian, qnæ loca observavit doctissimus Lindenbrogius ad auctorem istum xiv. 8. ‘*Hastisque feriens scuta, qui habitus iram pugnantium concitat;*’ ubi alii quoque scriptores citantur: quibus adde Polyb. xv. 12. ‘*Romani more patrio clamorem tollunt, et gladiis ad scuta concrepant.*’ Fit autem hoc nimis ad terrorem adversariis inutiendum, ut indicat ex Polyb. *Livius xxviii. 29. 4.* ‘*Ex præparato simul onnium rerum terror oculis auribusque est offusus. Exercitus qui corona concionem circumdederat, gladiis ad scuta concrepuit,*’ &c. Quapropter et venatoribus elephontorum observari scribit *Ælian.* *Hist. Anim.* viii. 10. Eodemque opere xvi. 25. 1. tradit Persas, ne strepitum ejusmodi pavescerent, equos suos ad suetudine condocefecissent: quod si fecissent Scythæ fratres, equos eorum terrere non potuisset Ajax, et pe-

destre certamen inire coactos vincere, apud Philostratum in Heroicis.
Freinsh.

§ 16 *Oboerari jubet*] Vulgo antea erat, *asserari*; in membranis, *observari*; hinc illud ausus sum scribere, quod videre est. *Modius*. • *Conclave adservari*] Ms. *observari*; unde Palmerius, *obserari*; quod verbum hic optime convenire judico; et firmatur e seq. versu ‘*claustra perfecta sunt.*’ Et sane facilis est verborum illorum permutatio, quam et factam credunt viri docti in illis Flori 111. 6. 10. ‘*Propontidis fauces Porcius Cato sic obditis navibus, quasi portam observavit.*’ Nam alii libri, *obseravit*; ubi tamen et alterum toleres: hand itidem opinor, in Tertul. Apolog. cap. 7. ‘*Quis cruenta, ut inveneras, Cy- clopum et Sirenarum ora judici reservavit?*’ convenientius enim ingenio scriptoris, *reservavit*. Freinsh.

Ptolemaeus quoque] ‘Eundem etiam,’ Pausanias in Atticis affirmat, ‘Alexandro mortuo, iis qui ad Aridænum Philippi F. regnum universum deferebant, restitisse, regnumque in plures dividendi auctorem in primis extitisse.’ Freinsh.

§ 17 *Perfracta sunt*] Vix operæ est monere me, sed tamen pro *perfracta* erat hoc loco in editionibus *perfecta*; fabulæ. *Modius*.

Princeps Meleager] Addunt vulgati libri erat. *Modius*. *Melrager*. *Ira- tusque Perdicca, hos*] Mallem distinguere, quorum princeps erat *Meleager*, iratusque, *Perdicca* hos, &c. Scheff.

§ 18 *Qui cum Perdicca erant*] In Græco anctore, unde hæc transtulit Curtius, videtur fuisse, τῶν τε περὶ Περδίκας, ut ex toto negotio hic prodiret sensus: precari *Perdiccam capere*, ut abstinenter *bello*, *regique et pluribus cederet*. Prior *Perdicca* cum suis arma depositis, regiisque idem fecere. Freinsh.

Abeisterent bello] Magis hoc probo,

quam illud *abstinerent*, quod orationes editiones pervasit. *Modius*.

§ 19 *Ne a corpore*] Raderus, nescio quo auctore, negationem expulit; voluitque Meleagrum suasisse *Perdicca*, ut discederent a corpore Alexandri, quo nimurum facilius circumvenirentur, quos defuncti regis reverentia hactenus texisset. Sed certe præstat ille sensus, ne discederent; sic enim putabant se certo loco, velut carceri includi, ubi, quando inimicis libuiaset, injuriæ opportuni forent. Nam de reverentia defuncti regis supervacuum est dicere, quum jam effracta claustra, commissam pugnam, illata vicissim acceptaque vulnera legeris. Deinde credibile magis est ne a corpore discederent suasisse, ut scilicet tamquam honoris causa defuncto hærerent, ut apud Tacit. vi. 5. 2. nam locum ejusdem i. 7. 4. huc non trahendum, in notis ad locum istum defendi. Freinsh.

§ 20 *In campis*] Iterum libri impressi, in *campos*; minus recte. *Modius*. Alii, in *campos et Perdicca*; unde patet legeendum in *campo*, sed, &c. Freinsh. Vulgo, in *campos*, quod displicet Freinshemio et Tellierio: nam quod quidam libri habent, in *campos*, et *Perdicca*, probabile est s a voce sed adreptum præcedenti *campo adhæsisse*. *Cellarius*.

§ 21 *Abrupisse*] Forte, *abrupisse* sc. Freinsh.

In urbe subit] Compendiose verbum hoc postremum scriptum fecit lectio- nem pravam. Manserat enim *Perdicca* in urbe, nec excesserat eam: tantum in consilio placuerat, ut egredierentur. Mea igitur sententia legendum videtur, in *urbe subitum*. Scheff.

CAP. VIII. § 1 *Jus imperii*] Ms. *imperium*; forte, *ejus imperium*. Hein- sius.

Ni occupetur] Et hic locus quoque ex illis est, qui *conclamatus* haberi poterat, ut vulgo legebatur, ni ego

subvenissem; ita enim ibi circumferbatur, ne occupetur impotens animus rerum novarum. Sed cum pro illo, rerum novarum, in membranis res novarum legi deprehendissem, facile vidi, illo se in se mutato, posse fieri Curtio, hanc partem, medicinam. *Modius.* Ni occupetur] Sic edi curavimus cum Radero: vide notata ad VII. 6. 14. *Freinsk.* Recte Modius: sic cap. 9. 7. ‘Vanum et infidum celeriterque res novaturum;’ sed malum legere ‘animi,’ ut lib. VIII. 1. 49. sic ‘impotens sui’ IV. 7. 14. et ‘mentis potens’ Ovid. Trist. II. 139. *Heins.*

§ 2 *Meminisse eum*] Perdiccam: falsus est, qui *eum* ad Aridæum refert: sequentia satis evincunt. *Freinsk.*

Quem metuat] Nam ‘naturale est et odisse, quem times; et quem metueris, infestare, si possis,’ Minucius Felix; ubi rescribo ‘quem oderis;’ est enim gradatio; metus odium generat, hoc nocendi cupiditatem: similia dicta nonnulla vide apud Gilbertum Cognatum Adagior. XIII. 6. *Freinsk.*

Patiens magis] Non tam consilio quam ignavia et imbecillitate animi, ut in ipsam quoque jure exspectat Vitiellianum elogium, ‘non jam imperator, sed tantum belli caussa erat,’ Tacit. Hist. III. 70. 8. Quantum diversus ab eo frater, qui ‘mori maluit, quam precario rex esse!’ supra IX. 2. 34. interdum tamen acres etiam principes multa præter animi sui sententiam pati coguntur: quodam Tacitus I. 10. 4. prodit, Augustum ‘multa Antonio, dum interfec-tores patris ulcisceretur, multa Lepido concessisse.’ Quid hodieque patientur principes, ipsi noverint: vix enim quemquam hujus molestiae exsortem reperiri consentaneum est. *Freinsk.*

Silentium pro imperio] Vulgo, qui tacet consentire videtur: utique si possit contradicere. Imbecillis autem stulteque verecundi silentii nonnulla

exempla, interque ea hoc ipsum Aridæi, refert Gruterus ad ista Livii XLII. 1. 8. ‘Silentium nimis aut modestum aut timidum.’ *Freinsk.*

§ 3 *Animi ruitaque constantia*] Non dissimile exemplum est apud SICUL. XIX. 51. de Olympiade, ad quam interficiendam cum Cassander ducentos satellites misisset, omnes ejus conspectu et majestate territi refugrunt. Jam de Mario Velleius II. 19. 4. ‘Ad quem interficiendum missus cum gladio servus publicus, natione Germanus, qui forte (ab) imperatore eo bello Cimbrico captus erat, ut agnovit Mariom, magno ejulatu, expromenti indignationem casus tanti viri, abjecto gladio, profugit e carcere.’ Scripsere de eodem Mario Val. Max. II. 10. 6. Plutarch. in ejus Vita cap. 65. et Appian. de Bell. Civilibus. *Raderus.* Adde Justin. XXXII. 1. 6. de Philopæmene: de Pyrrho Plutarch. in Vita cap. 72. de Dario enudem in Artoxerxe cap. 47. de Carolo V. Camerar. Subcisiv. I. 30. de Jacobo Magno Britannie rege Continuatorem Sleidani Lundorpium. *Freinsk.*

§ 6 *Seditione prorsa*] Insignis audacia est hujus mutationis, et proxime ad culpam temeritatis accedens: de qua ne monere quidem nos dignati sunt tamen, ut re certa prorsus, extraque omnem controversiam posita. Ecce in unitatis numerum omnia verterunt, ut de Meleagro, si Diis placet, ipso capiamus, qui ultro regem adiens, an auctor intentati Perdicæ exitii fuerit, interregarit: cum vulgati numerum multitudinis omnes exhibeant, et de multitudine militari intelligi plane velint. Quid autem eos non coegerit, dicam, sed movit? An historiæ fides? nihil minus. Una est vocula, ut video, prorsa, quam videbant rei nullo modo convenire; neque convenit illa certe: qui enim providere seditionem dici debent, aut possunt, ipsi seditionis

auctores, et jam manifeste tumultantes? At emendanda igitur hæc, non reliqua pervertenda: faciam ego, quod illi minus potuerunt, ac vicem ejus rescribo *professa*. Palam enim seditionem profitabantur aditione simul et interrogatione tam tumultuosa. Qui primitus mutarunt, patiendi significatum ferre et concoquere non potuerunt in voce, quæ flexum habet eum saltum, ceterum agendi notationem. At quam multa talia ad idem exemplum ab omnibus passim usurpentur, omnes jam norunt vel primas literas docti. Tu me seqnere, intelligens lector, et totum locum, qua ex vulgatis libris, qua ab ingenio nostro restitutum ita rescribe: Postero die indigna res Macedonibus videbatur, Perdiccam ad mortis periculum adductum, et Meleagri temeritatem armis ultum ire decreverant. Atque illi seditione professa cum regem adissent, interrogare eum cœpero, an Perdiccam comprehendendi ipse jussisset. Ille Meleagri instinctu se jussisse respondit: ceterum non debere, &c. Acidal. Seditione provisa] Aldini exemplaria lectionem hic seqnimus, cui et MSS. favent: at illa vulgatio aliis, Acidalioque maxime displicet: omnia igitur mutarunt, voluntque regem a militibus interrogatnm, non a Meleagro, quod quidem ipsis plane absurdum videtur. Ergo ut suam sententiam tueantur, illud provisa mutarunt in *professa*, aliaque fecere quæ nunc non exsequor. Tantum aio recte scribi, 'Atque ille, seditione provisa, cum regem adisset, interrogare eum cœpit, an Perdiccam comprehendendi ipse jussisset? Ille Meleagri instinctu se jussisse respondit.' Totum negotium sic se habuerit. Leonatus cum equitibus in campos se reperat: at Perdicca, sperans pedites quoque se pellecturum, in urbe substiuit; ubi Meleagri insidiis petitus, ad Leonnatum et equites se recipit. Interim percrebuerat rumor Perdiccam jussu Meleagri interemp-

tum esse. Macedones igitur, pedites inquam, indigne ferentes viri tam clari gravem casum, ut est *vulgus* mutabile subitis, conceptum paullo ante odium in commiserationem viri vertit, et præ se fert velle necem ejus ulisci. Eam rem innam perniciem eruptam prævidens Meleager, adit regem, et militibus coram interrogat, an Perdiccam comprehendendi ipse jussisset; sperans confidente rege omnem invidiam, omneque periculum posse declinari. Quo fere fine Tiberius apud Tacit. 1. 8. 6. querit ex Messala, 'num se mandante eam sententiam dixisset;' ad invidiam, inquam, appetit dominationis evitandam, si ejus sententiae alium auctorem, ipso confidente, posset ostendere. Freinsk. Quidquid explicat Freinsheimius, verissimam puto lectionem integrum hujus loci, atque illi seditione provisa, cum regem adissent, interrogare eum, an Perdiccam comprehendendi ipse jussisset. Ratio, quia sine dubio rex respondit illi, a quo fuit interrogatus: jam si Meleager hoc erat, quid ita dicit ipsi, *Meleagri instinctu se jussisse?* quid ita sine transitione ad milites ipsis conversus, ait, *ceterum non debere tumultuari?* Scheff. Meleager interrogavit regem, militibus præsentibus et audientibus, qui indignati fuerant, Perdiccam a Meleagro in vita discrimen adductum esse; sperabat autem Meleager, confidente rege, quod rogabatur, se extra periculum et invidiam fore. Celler.

Ipsius instinctu] Ita ansus sum scribere de conjectura, cum vulgo *Meleagri instinctu* legeretur; quod hoc ad vocem *ipsius* ab aliquo σχολαστικῶς adscriptum fuisse divinarem; sic enim sæpius evenisse scio: ita tamen hoc a me factum est, ut nemini eam rem præjudicium afferre velim, qui modo Glareani somnia, omnia hic pervertentis, contemnere aut ridere potius meminerit. Modius.

Quoque volentes] Vel quisque scribe,

sui solventes, vel solvende, cui respondeat quoque, id est, unoquoque. **Acidal.** Prins ego etiam olim divinaveram. Idemque Bongarsio plenerat. **Freinsh.** Forte, *secretæ cogitationis intra se quodcumque solventes.* Heinsius.

Ex comparatione regis novi] Sic apud Suetonium Calig. vi. 4. ‘Aexit gloria desiderinque defuncti (Germanici) etiam atrocitas insequentium temporum.’ Plutarch. extremo Artexerxe, ‘Clemens habitus est et popularium amans, præcipue ob filium Ochum, qui stævitia et atrocitate omnes superavit.’ Plura forte aliquando ad ista Taciti xiv. 51. 3. de Burro: ‘Civitati grande desiderium ejus manuit, per memoriam virtutis, et successorum alterius segnem innocentiam, (quod apprime quadrat in Aridaem,) alterius flagrantissima flagitia et adulteria.’ Hinc relicto successore Tiberio suspectus Augustus fuit, tamquam ‘comparatione deterrima gloriam sibi quæsivisset.’ Tacit. L. 10. 9. Freinsh.

*Ubi esset ... requirebant] Fallor, an hoc quoque insititum requirebant. Omnino est ex illis exemplis, de quibus egimus, et supra sepe, et hic paullo ante: nimur auctor lectorem sibi ipsum talia voluit, quæ de industria exprimere supersedit. Distinguatur ergo, Desiderium excitabatur amissi: ubi illum esse, cuius imperium, cuius auspicias secuti erant? destitutos ee, &c. Ceterum illi nunc difido, quod in reliquis olim conabar, quando tanta obdata esset occasio. Occasionem interpretabar ipsam mortem Alexandri. Non male quidem, eti forte fortuna. **Acidal.** *Requirebant]* Expungebam hanc vocem: eamdemque reperio fuisse mentem Acidalio. Freinsh.*

Quodcumque] Acidal. legit, quando tanta obdata esset occasio: et occasionem, dubius tamen, interpretatur de morte Alexandri; quo quadrat il-

*Ind Taciti Hist. i. 21. 4. opportunitatis magnis conatibus transitus rerum. Mihi tamen præplaceat recepta lectio, quendocumque: ut primum exutiendi Macedonici jugi naeti fuissent occasionem, ei non esse defuturos. **Freinsh.** MSS. quandoque, male mutat Freinsheimus. Vide Indicem ‘quandoque.’ Heinsius.*

Animos exedebant] Maximo cruciatu conficiebantur: elegans locutio, quam vindicat aliis etiam elegantiarum pater N. Heinsius ad Ovid. Met. xiv. 208, et præente magno Gronovio ad Val. Flacc. Argon. v. 365.

*Fames esse caput] Non ego ausim, quod andacior aliquis, et acutior, *fames excepit:* simplicitas hic mihi placet, qui memini fere semper a Curtio id verbum in re tali ponit, lib. iv. ‘Copia aliarum quoque rerum abundare cœperunt.’ lib. ix. ‘Deinde ad ultimum famem sentire cœperunt.’ **Acidalius.** Tentat Acidalins, nec tamen probat, *fames excepit.* Freinsh.*

Tutior aliena sede] Non omnino dissimile, quod et miratur Tacitus i. 17. 3. ‘Mirumque dictu, duo hostium agmina diversa fuga, qui silvam tinnerant, in aperta, qui campos adstiterant, in silvam, ruebant.’ Scilicet ‘omnia metuenti præsentia maxime displicant,’ ut ait idem Hist. iii. 85. 2. Tarentini sub Rege Pyrrho τῆς πόλεως ἡ διατριβὴ τὸν ἄγροὺς ἀνεθύρασκον, Appian. in Excerpt. Vales. Talis facies Romæ sub Decemviris, Liv. iii. 38. 12. Freinsh.

Inter se certantium præmia] Quæ consideratio sepe pacem persuasit infensissimis. Apud Sallust. Jug. lxxix. 3. ‘Ne mox victos vinctoresque defessos alius aggredetur, per inducias sponzionem facint.’ Quem ad locum multa proferre poterit, quisquis nostrum auctorem illum notis illustrandum sibi sumpserit. Freinsh.

Cum civibus] Idem inculcat Cæsar

Sallustius de Republica. Agesilaus apud Xenophont. ‘Hostis loco ci-
vem nullum habebat.’ Freinsk.

Altera legatione] Cassiodor. Var.
Ep. III. 4. ‘Impatiens sensus est, ad
primam legationem protinus arma
move. Vide Paschal. Legat. cap. 6.
Freinsk.

§ 21 *Fratris claritate suppressam]*
Melius credo *suppressæ*, imo non cre-
do, sed scio. *Acidalius.* *Suppressæ]*
Ita vere cum Acidalio legimus, non
ut ante erat, *suppressam*. Raderus.
Fratris claritate suppressam] Acidalius
manvit *suppressæ*; non male; præ-
sertim si et sequentia leviter emen-
des: *Ingentem spem indolis ante eum
diem fr. cl. suppressæ, in eo moderata
excitavit oratio.* Si tamen pro *spem le-
gas speciem*, quæ æpe se invicem loco
pellunt, quadrabit *suppressam*. Freinsk.
Acid. et Freinsk. et Tellierius ma-
lunt *suppressæ*, quam vulgare *suppres-
sam*. Ceterum hæc *indoles* non tan-
tum fratris claritate, sed per se etiam
suppressa fuit, siquidem Aridæus
ἀρετὴς τῷ φρονίῳ διὰ σάματος νόσον,
mentis non compos erat ex corporis vicio,
non naturali quidem, (festiva enim
nec ignava *indoles* in puerò eluxerat,)
sed noverce fraude contracto, quippe
fama erat, φαρμάκου ὥνδρος Ὀλυμπί-
δος κακωθίστα διαφθαρήσαι τὴν δίδυον,
Medicamentis ab Olympiade vitiatum,
mente debilitatum fuisse. Plutar. Alex.
Cellarius.

§ 22 *Eodem rursus legat]* Ita le-
gunt omnes Mss. et editi. Nec ab-
surda auribus Latinis est locutio, ut
‘legare’ pro ‘mittere’ sumatur: sic
paullo ante etiam ‘legatur a rege
Paxas.’ Lib. IV. 5. N. ‘duodecim
legantur ad regem;’ ubi ex nostris
variat Merula editio, ‘delegare’ sub-
stituens. Variantem tamen hujus
loci scripturam ex codice suo Petren-
si annotavit doctissimus J. Wasse ad
Sallust. Jug. cap. 20. *legat sibi homi-
nes nobiles;* ubi codd. fluctuantes
etiam *legit* habent, sed locutionem

etiam Ciceroni familiarem ibi jam
adseruerat Rivius: namque eti ‘le-
gare’ inter regem et milites hujus
sevi ratiocinio non respondere aut
congruere videatur, optimis tamen
cultissimæ Latinitatis auctoribus nou-
fuit improbatum. Longius ab usu
more suo recessit Florus lib. IV. 2. 82.
ubi Cæsar dicitur, ‘ablegato equo,
similis furenti in primam aciem pro-
currere.’ Snak.

CAP. IX. § 1 *Insociabile est regnum]*
Ita Alexander Dario pacem petenti
respondebat supra IV. 11. 22. ex Justino
XI. 12. 15. ‘Neque mundum posse
duobus solibus regi, neque orbem
summa duo regna salvo terrarum
statu habere.’ Ita Ennius quoque
apud Ciceronem Offic. I. 8. ‘Nulla
sancta societas nec fides regni est.’
Homerus Iliad. B. 204. οὐκ ἀγαθὸς
τολυκοὶ πάντες εἰς κοίτας ζῶται, Εἰς βα-
σιλέας. Ubi Scholiastes. Hanc caus-
am esse voluit (ut ex Aristotele an-
notavit Delrius) Musæus, cur aquila
tres pullos excludens duos nido
deturbet, unum educet. Seneca in
Agamemn. vs. 259. ‘Nec regna so-
ciūm ferre, nec tuām sciunt.’ Lu-
can. I. 93. ‘Nulla fides regni socii;
omnisque potestas impatiens consor-
titis erit.’ Statius Theb. I. 120. ‘et
summo dulcius unum Stare loco,
sociisque comes discordia reguis.’ Ra-
derus. Inde apud Tacit. XIII. 17.
1. Neroni Britannicum opprimenti,
‘plerique ignoscabant, antiquas fra-
trum discordias, et insociabile reg-
num existimantes.’ Adde Lipainum
Polit. II. 2. Clapmar. Arc. Rer.
c. 22. et latissime Tiraquellum de
Jure Primig. IV. 18. et seqq. Freinsk.
§ 2 *Collegere vires]* Colligere mem-
brana quædam. Modius. Mss. con-
siliiere, quod possit explicare, primo
inter se depugnasse et commisisse
communes vires, mox dispersiæ in
regna plura. Freinsk. Nil muto: et
sic *laseris vias, pro legaris, apud Mar-
tialem. Heinsius.*

§ 3 *Proinde jure merito*] Sunt, qui Curtium sub Augusto vixisse ex hoc loco colligunt, alii sub Tiberio et Claudio. Janna Rutgersius l. 19. Var. Lect. sub Vespasiano principe Q. Curtium floruisse contendit. At Barnab. Brisson, lib. 1. de R. P. hæc verba de Claudio imperatore intelligenda esse censem; nam post Caii cædem per biduum de mutando reip. statu, asserendaque communi libertate habessitatum; sed cum senatus senior in exequendis conatibus esset per tedium ac dissensionem diversa censentum, et multitudine, quæ circumstebat, Rectorem unum, et nominatim Claudium exposceret, imperium ei stabilitum atque firmatum, ut ex Suet. x. 12. et Josepho Antiq. xix. 23. constat. Q. vero Curtius vixisse temporibus Augusti vel Tiberii colligitur ex indice Rhetorum præfixo Suetonii libello de claris Rhetoribus, ‘L. Cestius Pius, M. Porcius Latro, Q. Curtius Rufus: ubi jungitur Curtius Cestio et Latroni. At Cestius vixit Augusti anno xxxi. Latro xl. ut Hieronymus in Chronicis testatur. In eodem indice longo ordine post Curtium refertur ‘Fabius Quintilianus,’ qui sub Vespasiano vixit. Illum autem Curtium Rhetorem hunc esse auctorem Historiæ Alexandri elegansissime scriptæ docti viri existimant; quibus libenter consentio. Vide latius præfationem ad Hesselum filium. *Popma. Jure meritoque*] Ex hoc loco scriptores ætatem et tempora, quibus Curtium vixisse arbitrantur, conjectant; et est triplex auctorum sententia. Alii ad tempora Augusti referunt, adducuntque Virgilii versus ex Georg. 1. ‘Ille etiam exstructo,’ et quæ sequuntur: alii ad Claudi Cæsaris creationem: alii denique ad Vespasiani, de quibus copiose in Prolus. disputatum est: nos ad Tiberium, ætatem Curtii retulimus. *Radeua. Proinde jure*] Hic est locus, unde potissimum de Curtii nostri

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

ævo conjectura capit. De qua re Proleg. cap. 1. respice, ubi diversas doctorum opiniones retulimus: ex quibus eam quæ Vespasiani temporibus adscribit, meliorem comprehen-disse videor, hoc etiam arguento, quod Augusto posteriore fuisse constet ex eo, quod plurimis locis Diodorum aperte, non secus atque Polybium Livius, interpretatus est: priorem autem Trajano conjicio ex iis, quæ de mari tubro adfert, omnia ex antiquis petita; cum sub Trajano tamen eo usque pateret imperium, et quædam magis comperta afferri potuissent, ipsiusque principis, aut Romani certe populi, honorifica haberi mentio, quam per optimam occasionem non videatur omissurus fuisse. Cum iis, qui sub Augusto vixisse putant, sentit Wolfius Rer. Memor. Centur. 1. et sentire videtur Barthius ad Claudiani Rufin. l. 275. Verum Adversar. liv. 7. non vult esse tam veterem ut plerisque videtur. Joan. Isac. Pontanus eleganti ad Vossium Epistola, tendit de Trajani temporibus hæc interpretari. Verum Rutgersii sententiam (Vespasiano coævum facit) Auctoris verbis apprime convenire, ostendit clarissimum literarum lumen Ger. Vossius, in eximio illo opere de Historicis Græcis et Latinis, Latin. l. 28. quod si aliquanto maturius adipisci licuisset, in tribus prioribus Proleg. capp. admodum juvari, in eo etiam de scriptoribus historiæ Alexandrinæ, omnifere cura levari poteram. Nam de illis quoque diligentissime inquisitum est ei de Hist. Græc. l. 10. et 24. Male sit iis, qui turbas has exitiales fovere, et quantum in ipsis est, immortales reddere gaudent: nam et elegantissimum illud opus serius inspexisse, inter incommoda damnaque funeris huiusque belli numero. Freinsk. Epistol. Joh. Isac. Pontani ad G. J. Vossium edidit Cl. Ant. Mattheus, quæ est in Sylloge ea Epist. 87. Snak.

5 E

Cui noctis] Aut ‘nox’ est calamitus reip. status per translationem, aut quia sequentia verba, *pene supremam*, videntur propriæ notionis argumentum; vel nox Bebriacensis prælii intelligitur apud Tacit. Hist. iii. 22. aut secundum alios ‘nox,’ quæ inter Caligulæ et Clandii principatum intercessit, quam Josephus Ant. lib. xix. ut satis periculosa describit. Similiter Livius vi. 17. locutus est. *Cellarius.* Leg. qui nocti. Refero ad Augustum. Vide Freinsheimum. *Heinsius.*

Novum sidus illuxit] Simillima hæc Senecæ de Claudio: ‘Sidus hoc, quod precipitato in profundum, ac demerso in tenebras orbi resulxit, semper luceat:’ imo dicas ab alterntro de-sumpta. Lipsius ad Senecæ Consol. ad Polyb. cap. 32. Agnoscas in pluribus scriptoribus multa, alia aliis Curtianis componenda; quæ occurrerint, dabo. Florus præfatione 8. ‘Movet lacertos, et præter spem omnium, senectus imperii, quasi redditam juventute revirescit.’ Prudentius lib. ii. contra Symmachum, in prosopopœia Romæ: ‘Senium omne renascens Deposui, vidique meam flavescente rursum Canitem.’ Symmachus Epist. x. 22. ‘Fecisti ut urbs cana luxuriet in primam reducta lætitiam, et ver illud quondam vigentis ætatis.’ Virgil. Georg. i. 468. ‘Impiaque æternam timuerunt sæcula noctem.’ Quem versum sublegit Sedulius ii. 244. leviter mutans: ‘Impia perpetuam,’ &c. Cic. pro Flacco cap. 40. ‘O nox illa, quæ pene æternas huic urbi tenebras attulisti,’ &c. Liv. vi. 17. 5. ‘Non obversatam esse memoriam noctis illius, quæ pene ultima atque æterna nomini Romano fuerit!’ Tacit. H. i. 11. 6. ‘Inchoavere annum sibi ultimum, Reip. prope supremum.’ Eumenius Paneg. ad Constantium Cæs. cap. 2. ‘De te igitur mihi, (obiter corrigo, ‘Det ig. mihi’) ‘Cæsar invictæ, hodiernæ gratulatio-

nis exordium, divinus ille vestre majestatis ortus, ipso quo illuxit auspicio veris illustrior.’ Quos imitatus Rubens ad Sixtam v. in dedicatione Histor. Ravenn. ‘Qui felici suo Pontificatu, quasi salutari nobilissimoque exerto sidere optatissimam terris quietem, et ubertatem induxerit.’ *Freinsk.*

§ 6 *Certe diurna posteritas]* Ea dici potuere Vespasiano, non parenti modo, sed jam avo. Sane similis Curtiano isti est locus Sili Italici iii. 625. ubi Jupiter sic Vespasiani hujus filium compellat: ‘Tunc, o nate Deum, Divosque dature, bentas Imperio terras patrio rege, tarda seneetam Hospitia exripiant cœli, solioque Quirinus Concedet, mediumque parenta fraterque locabunt. Siderei juxta radiabunt tempora nati.’ Clare Domitianum, non divi modo filium, appellat; sed etiam divos datnrum ait: nec aliter Papinius Silv. i. 1. 74. ad eundem Domitianum: ‘Salve magnorum proles genitorque Deorum.’ Item iv. 3. 53. ‘Salve dux hominum, et parentes Deorum.’ Quare palpus iste Curtii optime convenit Vespasiano; non item Trajanu ~~et~~ & *Vossius.*

§ 7 *Deponebat]* Malim ponebat. Freinsheimus. Forte reponebat. *Heinsius.*

§ 8 *Dissimulatione premebat]* Plane Virgilianum *Æn.* i. ‘Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.’ *Snak.*

§ 9 *Otentare ei cepit]* Suffecerat ostentare, nec dubito, quin reliqua sint ab aliena manu. *Mss.* tamen tenent. *Freinsk.*

§ 11 *Exercitum lustrari]* Expiari: id singulis annis factum apud Macedones mense Xanticō, unde solemnia sacra illa Χανθικὰ dicta, quæ Hesychius definit καθέρσιος τῶν στρατευμάτων. *Cellar.*

§ 12 *Lustrare milites]* Illustrat hunc Curtii locum Jo. Mensius, Vir Græce Latineque egregie doctus, in Græcia

Feriata, voce 'Xanthica,' his verbis : ΞΑΝΘΙΚΑ Macedones celebrabant, eratque militum lustratio. Hesychius : Ξανθική, ἔστη Μακεδόνων, Ξανθικοῦ μῆνος, ἡ Ξανθικοῦ ἀγομένη. έστι δὲ καθόρσιον τῶν στρατευμάτων. Sed corruptus ille locus. Nam cur Xanthici mensis nomen bis commemorat ? deinde, qnonam mensis die actum festum ? Rejicio illud posterius Ξανθικοῦ, a librario oscitante geminatum, et restituo Ξανθικοῦ μῆνος ἡ ἀγομένη. Nempe ad diem VIII. Xanthici (quem Aprili fere respondere putant) celebrari id festum solitum Hesychius scripserat. De lustratione militum, quod subjungit, tunc peracta; eam ita describit Liv. XL. 6. 1. 'Forte lustrandi exercitus venit tempus; cuius solemnē est tale. Caput mediae canis præcīsæ et prior pars ad dextram cum extis, posterior ad levām viæ ponitur : inter hanc divisam hostiam copiæ armatae tradūcuntur, præferuntur primo agmini arma insignia omnium ab ultima origine Macedoniae regum, deinde rex ipse cum liberis sequitur : proxima est regia cohors, custodesque corporis: postremum agmen Macedonum cetera multitudo claudit. Mos erat, lustrationis sacro peractio, exercitum decurrere; et divisas bifariam duas acies concurrendre ad simulacram pugnæ.' Et mox LX. 13. 3. in Demetrii Oratione ad patrem Philippum : 'Quis dies? quo lustratus exercitus, quo inter divisas victimam prælatis omnium, qui unquam fuere, Macedoniae regum armis regiis, dno soli tua tegentes latera, pater, prævecti sumus, et secutum est Macedonum agmen.' De eadem lustratione, sed non adeo plene, Curtius, &c. Raderus.

Ultimo in campo] Partes illæ præcisæ utrimque in ultimis campi illius, in quo lustrabatur exercitus, partibus ponebantur : ultimo ergo hic pro extremis campi partibus accipitur. Raderus. Ponebantur in dextro sinis-

troque latere, aut quasi margine, campi. Freinsh.

Hinc equites] Vulgo, *hinc milites*, *hinc equites*, illinc *Phalanx* : ineptissime. Modius.

§ 19 *Vindictaturum*] Leg. venditaturum: et vide ad Paterculum II. 100. Heinsius. Sed et ibid. Cl. P. Burmannus recte antiquam lectionem acutissime vindicat. Snak.

§ 21 *Eius nomine abutentis*] 'Rex nomine est quis sœpe, vim alter obtinet,' inquit senarius apud Gruterum, qui ex Tacito VI. 43. 4. subjicit : 'Tum Hiero pueritiam Tiridatis increpat : neque penes Arsacidem imperium, sed inane nomen apud imbellem externa mollitia, vim in Abdagesis domo.' Consulatur Plin. Orat. ad Trajan. cap. 88. Raderus. *Abutentis* editi, pro *abudentes*, ut in MSS. fere semper scribi comperio : quod hoc loco monuisse, in similius etiam patrocinium valere postulo. Freinsh.

Loci religione] Nihil sacrum aut religiosum impiis et hostibus. Sic Virg. Æn. II. 560. Pyrrhus Priamum 'alataria ad ipsa trementem Traxit,' &c. (Adde Xenoph. lib. VI. Hist. Græc. de Mantinea in templum Diana confugientibus : Appian. Mithrid. de Prisia.) Modeste et pie Alexander sup. IV. 4. 18. victoria in Tyrios usus. De aris et asylis templorum statuarumque copiose Alexander Neapol. III. 20. De confugiis Christianorum etiam jurisconsulti. Alii tamen scriptores Justin. Arrian. Diodor. Oros. negant imperfectum, additique Diodorus XVIII. 3. Lydiæ prætorem factum. Raderus. Alii quidem scriptores imperfectum nec tradunt, nec negant : at Diodorus expresse affirmat sequenti statim capite : itemque Arrianus apud Photium. Freinsh.

CAP. X. § 1 *Imperium dividi*] Tamē divisionem regnum perniciem esse docet Arnis. de Rep. II. 2. 7. et Tholosan. lib. XXV. Porro divisio

provinciarum inter ducēs Alexandri plerisque memoratur, quorum consensum aut discrepantias, itemque depravationes secundum literarum seriem, velocioris intellectus ergo, subjecimus. *Frensh.* Ad calcem nempe capitis. *Snak.*

Ita dividi placuit] Operæ est hanc divisionem conferre cum aliis historicis. Perdiccas igitur primo ita dividit, ut Aridæum quidem Philippi ex Larissæ saltatrice filium regem faciat titulo tenus, se vero ἐπιμελητὴν τῆς βασιλείας, procuratorem regni; nam curatoris egebatur Aridæus, cum emota paulum mentis, teste Diodoro, solus rebus suis superesse non posset. *Loccenius.* *Ita dividi placuit]* Paullo aliter divisionem narrat Diodor. XVIII. 3. et postea quoqne varie mutata fuit, dum alias alii præfecturam eripuit, siveque adjunxit. *Cellar.*

Ptolemaeus Ægypti et Africæ] Appianus, qui et hanc distributionem percenset in Syriacis, auctor est, Ptolemaeum non sola Ægypto contentum etiam Syriae imperium affectasse. Diodorus, solius Ægypti satrapam factum. Justinus, non Ægypti tantum, sed et Africæ, ut Curtius habet, et Arabiæ. *Loccen.* *Et Africæ gentium]* Ægyptus in Geographia veteri Asiae est pars, a qua Africa Catabathmi valle distinguitur. Pauca ergo veteris Africa parebant Macedonibus. Scilicet quæ circa Hammonis oraculum erant, quod Plinius v. 5. in Cyrenaice finibus locat, Ptolemaeus v. 4. ad Marmaricam reducit. *Cellar.*

§ 2 Philota] Plures in Alexandri exercitu Philotæ, Parmenionis filius propter conjurationis suspicionem lib. vi. enecatus. Alius in conjurationem Hermolai adscitus VIII. 6. filius nempe Carsidis Thracia Arrian. lib. iv. Iterum alias Angens cognomine v. 2. cui videtur Cilicia destinata esse. *Cellar.*

Antigonus] Factus etiam ἐπόκορως τῆς Βλγς Ἀσίας. Appian. Lycia vero

et Pamphyliæ satrapam non Antigonum, sed Nearchum Justinus facit. *Loccen.*

Menander in Lydiam] Diodorus Meleagro Lydiam cessisse scribit. *Loccen.*

Leonnato] Nepos in Eumene: ‘Præfecerat eum Perdiccas ei parti Asiae, quæ inter Taurum montem jacet, atque Hellespontum, et illum unum posuerat Europæis adversariis.’ De Eumene aliter Nepos, ubi vide Poplam et Lambinum. *Loccen.*

§ 3 *Præceptum est]* Qnipple dicta tantummodo Eumeni tum temporis Cappadocia fuit, quam adhuc rex Ariarathes tenebat, relictus ab Alexander magis necessariis bellis occupato: postea vero a Perdicce victus, et regno exutus, ejus administratione Eumenes Cardianus accepit. Diodor. XVIII. 16. Nepos Eumene. *Cellar.*

Cum Arbate] Cur Eumenes bellum cum Arbate gereret, et solus detrectaret imperium, Plutarchus cansam hanc refert, quod cum Cappadocia ei cessisset, et Paphlagonia mari Pontico subiecta Trapezunte tenuis, ea tunc in Macedonum ditione nondum erat: sed regnum ejus obtinebat Ariarathes: post tamen aliquanto, præsente et ductore Perdicca, ille provincias subegit capto Ariarathe, quem Curtius Arbatem nominat. Vide Justinum lib. XIII. et Plutarchum in Eumene, apud quem perperam Aribarzanes pro Ariarathe legitur. *Popma.*

§ 4 *Python Mediam]* Ælian. V. H. lib. iv. refert Alexandrum Ptolemai dexteritatem habuisse suspectam: Arrli turbulentiam, et Pythonis novarum rerum studium timuisse. Igitur Antigonus, qui Lyciam cum Pamphylia et majore Phrygia obtinuit, cum intelligeret Pythonem peregrinum exercitum conscribere, et novas res moliri; ut oppimeret incautum, simulabat se fidem non habere nunti-

antibus, inqniens: Ego vero nequam crediderim hoc agere Pythonem, cui ego quinque millia Macedonum armatorum atque Thracum, et mille præfecturæ custodes paravi, quos ei mitterem. His auditis Python fidem ejus in se ac benevolentiam collandaus, confestim ad recipiendum auxilium venit, quem in medium Macedonum introductum Antigenus interfecit. Polyæn. lib. iv. Strateg. Popma.

Lysimachus Thraciam] Quædam edidit. Leonachus habent, sed leg. Lysimachus; nam Pausan. Att. lib. 1. Appian. Syr. Diod. et Iustin. omnes Lysimachum Thracia satrapem faciunt. Addo quod lib. viii. initio Curtius 'Lysimachum' vocat, 'qui post ea regnauit.' Ejus vero regnum singulari omne portendens firmavit Alexander, cum ipsi aliquando forte a se in fronte vulnerato diademasum vulneris obligandi caussa imposuit. Justin. lib. xv. Loccenius.

Imperium obtineret] Antea hæc sic legebantur: *quibus quisque finibus habuisse, imperii etiam jus obtineret. Decretum est ut Perdicca, &c.* Ita foede et contamine, ut mehercule non tam ideo gaudemam, quia terram videt, et molestissimi laboris finem adesse sentio, quam eo nomine, quod sciorum ineptis, quæ me toties pellim poscere coegerunt, aures oculosque tandem avertere licebit. Modius.

§ 5 *Decretum est ut]* Hæc verba superflua videntur. Freinsk.

Credidere quidam testamento] Sed hoc falsum esse satis constat ex certamine amicorum post mortem Alexandri de divisione. Quin et citior mors eripuit ei facultatem disponendi. Lucian. Dial. Mort. Diogen. et Alex. Αὐτὰρ εἰνέ μοι, τίνι τὴν τοσαῦτην ἀρχὴν καταλέοιται; Al. Οὐκ οὖθα, διδύγετε· οὐ γὰρ Κρθασα ἐπισκῆψαι τι περὶ αὐτῆς· ἡ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθήσεται Περδίκκα τὸν δακτύλιον ἐπέδωκε.

Sed dic mihi, cuinam tam ingens illud imperium reliquisti moriens? Al. *Id quidem ignoro, Diogenes; celerius enim e vita submovebar, quam ut esset otium de illo quidquam statuendi, præter id unum, quod moriens Perdicce anulum trudidi.* Loccenius.

Famam ejus vanam fuisse] Indignatur hoc Judicium Tellierus, cui religio est dissentire ab Auctore Machab. i. 7. ubi scripsit de morituro Alexander: δεῖλεν αὐτοῖς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἔτι ξῶρρος αὐτοῦ. Cellar.

Testamento Alexandri] Utrum vivis testamento signarit regnum et provinciarum successores aut præsides Alexander, incertum est: quanvis Curtius illam famam vanam esse existimet, anctoribus tamen, ut ipse non inficiatur, testatam. Hoc interim certissimum est, a vivo adhuc provincias certis diebus adsignatas, si qua fides, ut summa esse debet, Sacris Literis. Machabeorum i. 1. 'Post hæc decidit in lectum, et cognovit quod moreretur, et vocavit pueros suos nobiles, qui secundum erant nutriti a juventute, et divisit illis regnum suum, quum adhuc viveret.' Ea, 'dum adhuc viveret,' inquit, divisit illis regnum suum, si testamento distribuit, certe vivus testamentum fecit. Non ergo vana fuit omnino fama de testamento, quod illis vivus tradidit, vel publica voce suum cuique regnum, quod pro testamento erat, adsignavit. Rader.

§ 6 *Quas ipse fundaverant]* Adde Turnebum Adversar. i. xxvii. c. 16. Snak.

§ 8 *Contentos esse]* Forte, contentis esse. Heinsius.

§ 9 *Septimus dies]* Ælian. Hist. Var. xii. 64. 2. 'triginta diebus innumatum jacuisse' narrat. Fieri potest, ut neuter fallat. Rader. Qui mox subjicit de corpore in Ægyptum aucto, quasi sentiret Ælianum triginta dies computasse a morte Alexandri, donec Alexandriæ humaretur: sed

ex Diod. xviii. 28. patet biennium extractum fuisse, antequam id fieret. Luctum ea super re Olympiadis exponit *Ælian. Hist. Var. xiii. 30.* Apud Lucianum in *Dial. Mort.* ait Diogeni: ‘Etiamnum in Babylonie jaceo tertium jam diem: porro Ptolemæus ille satelles meus, si quando detur otium ab his rerum tumultibus, qui nunc instant, pollicetur in Ægyptum deportaturum me.’ *Freinshemius.* Mendacia hæc sunt adulatorum Alexandri, etiam mortui, aut declamatorum figmenta; ut omnia in Alessandro inusitata viderentur, utque mors ejus Tragice et Rhetorice ornari posset: liquet hoc ex collatione aliorum Historicorum, quam suppeditat *Freinshemius.* Addendum his silentium Arriani, qui in hisce adenratis simus est. *Clericus. Judic.* iii. 10.

§ 10 *Mesopotamia æstu*] Vid. *Strabo lib. xvi. Plint. Alex. cap. 66.* *Ammian. xviii. 17.* ‘Ubi solis radiis exarserit tempus, in regionibus æstu ambustis.’ *Freinsh.*

Pleraque] An rectius, *plerumque.* *Freinsh.*

Vapor solis] *Æstus*, ardor; ut supra vii. 5. ‘Vapor æstivi solis arenas accedit.’ Sic *Plinius* sæpe usus est ii. 40. ‘Caniculae exortu accendi solis vapores quis ignorat?’ *Columella lib. vii. de agnis:* ‘Id pecus frigoris impatientissimum est, nec minus æstivi vaporis.’ *Horat. Epod. iii. 15.* ‘Nec tantus umquam siderum insedit vapor Siticulosæ Apuliæ.’ *Cellar.*

§ 12 *Nulla tabe*] Contra *Lucianus* in *Dial. Philippi et Alexandri*, facit ‘istius cadaver porrectum jacere, turgidum sane, et juxta aliorum corporum morem contactu suo omnia labefactans.’ Pro *Curtio* tamen, et qui alii cum eo sentiunt, sit; quod constat, eximia corporis temperie fuisse præditum eum hominem, ut ex ejus ore ac membris omnibus fragranzia mire suavis defluxerit, auctore

Zonara, ex *Plutarchi Sympos. i. 6.* ‘Ita ut tunicæ fragrantia repletur aromatum odorem ænnlante.’ Credibile tamen est, non ita plane neglectum jacuisse, præsertim in tanto æstu: id enim contra omnem morem atque rationem fuisset factum: nec impedire poterant istæ turbæ, quin saltem ad durationem melle perfundetur, quod etiam ita gestum non absurdè propnget, adjuvante *Statio. Silv. iii. 2. 117.* ‘Duc et ad Æmathios manes, ubi belliger urbis Conditor Hyblæo perfusus nectare durat.’ Fabulam autem illam fuisse sparsam verisimile est, ad eximendam opinionem de veneno regi dato. *Freinsh.*

Vigor] Nam alias spiritu et anima excedente e corpore, statim expallescit corpus, vultus horret, artus obrigescunt, incipitque mox patere, fætere, tabescere, corrupti. *Raderus.* *Sallust. Cat. cap. 64.* ‘Paulum etiam spirans, ferociamque animi, quam habuerat vivus, in vultu retinens:’ ubi plura Doctiss. Joh. Wasse. *Snak.*

§ 13 *Ægyptii Chaldæique*] Morem *Ægyptiorum* hunc purgandi cadavera, et odoribus imbuendi, exponit diserte *Herodot. ii. 86.* Scriptis et *Lucianus* de hoc more *τέρπι τέρθοντος, de luctu.* Usi sunt veteres in condiendis corporibus mortuorum sale, nitro, cedro, asphalto, melle, cera, myrrha, balsamo, gypso, calce. Capit octavum *Jo. Kirchmanni lib. i. de Funer. Rom. consule. Alexandrum quoque Neap. iii. 7. et Tiraquellum.* *Gretsernum de Funebri Christianorum Ritu.* *Rader.* ‘Ἐνταφιαστὰ reddiderunt LXX. Genes. cap. 50. ‘in quo opere maxime *Ægyptiorum* cura præcellit,’ ait *Augustin. fin. lib. i. Locut. de Genesi.* *Freinsh.*

Adtrecture exm] Quid si legas *Deum?* comparat enim quodammodo hic mortales cum Diis. *Raderus.* Idem mihi videbatur: eadem antithesis in *Justino ii. 12. 10.* ‘Quam nullæ sint

mortalium adversus Deos vires : et quod illi jus fasque esse precantur eodem tendit, quo Vitellii adulatio apud Diouem lib. LX. qui interrogatus a Caio, num se vidisset cum Luna congregati, respondet: 'Τιμῆς τοῖς θεοῖς, δέσποτα, μόνος ἀλλήλους δρᾶν ἔχεστι, Solis vobis Düs, domine, fus est invicem videre et conspici: sic ergo et adtrectare. Freinsk.

Solum] Etiam aureo alveo vel loculo conditus est; sed Ptolemæus cognomento Coccus postea aureum furto abstulit, ut tradit Strabo lib. XVIII. substituto vitro. *Loccenius.*

Repletum odoribus solum] Ita hæc sunt jungenda. Diodor. XVIII. 26. ' Cadaveri loculus mallei ductura ita fabricatus erat, ut probe quadraret, quem usque ad medium aromatis, quem et fragrantiam et durationem cadaveri præberent, refererant. Supra capillum, &c. pergit exponere quod dicit Curtius, *capiti adjecta fortunæ ejus insignia*. Aureum autem fuit hoc solum, ex more Persarum, de quo Brissonius. Sic apud Florum IV. 11. 11. Cleopatra 'in differto odoribus solo, juxta suum se collocavit Antoninum' quo loco etiam de hoc Curtiano diximus. Ceterum aureum istud solum din postea sublegit Ptolemæus Coccoes, aut 'Coccyx' (si recte Strabonem lib. XVIII. emendavi in prologis Trogi) substituto vitro. Apud Eustath. in Dionysii vs. 254. idem narratur verbis Strabonis. *Freinskemius.*

Aureum solum] De verbo hoc, quod etiam supra n. 9. occurrebat, diximus ad x. l. aureum autem solum rapuit substituens vitreum Ptolemæus Cybionactes, quem Berenice in regni et tori societatem ex Syria acciverat, quum pater Ptolemæus Auletes exsularet. Strabo lib. XVIII. Obiter addo, a Dione Cassio lib. XXXIX. Seleucum vocari hunc Berenices mari- tum. *Cellar.*

§ 14 *Veneno necatum]* De Alexan-

dri morte varie auctores tradunt, Curtius, Plinius, Vitruvius, Justinus veneno necatum, quod a Jolla Antipatri filio supremæ regis potionis inditum, ejusque facinoris Aristotelem auctorem fuisse Antipatro. At Ephippus apud Athenæum lib. x. auctor est, Alexandrum non veneno, sed certantem cum Protea quodam extinctum: nam veneni, ut Plutarchus ait, extemplo suspicionem nemo habuit, quod cum seditiones inter duces fuissent subortæ, cadaver dies complures in locis servidis positum, nec minimo quidem livore corruptum viderint, sed sexto demum anno indicio delato Olympiada multos necasse, ossa etiam projecisse mortui Iollæ, quasi venenum hic miscuisse. Aristobulus et Plutarchus narrant, eum, quum ad medicum Thessalum commissari caussa venisset, ibique noctem ac diem insequentem totum perpetasset, febri esse correptum; et cum sitiens multum vini bibisset, mente alienatum, deinde et mortuum. Unde Solinus ait, Alexandrum morbo vinolentiæ apud Babylonem humiliore quam vixerat fortuna exemptum. Alii plures dies eum febricitantem balneo usum, hincque adeo morbum invaluisse, ut postea diem suum obierit. Ego in tanta auctorum dissensione illi assentior, qui Alexandrum veneno sublatum asserunt; quamvis rei veritatem ducum potentia et scriptorum varietas obscuravit. *Popma.* Caussa mortis dubia auctoribus: vide Popmam. Ephippus autem de Alexandri morte librum scripsit: memivit Athenæus lib. x. et XII. et Stratim περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς citat Suidas. *Loccen.* *Veneno plerique]* Ex quibus hodie supersunt Justin. XII. 14. 6. Ovid. in Ibin vs. 297. Suidas. Plin. XXX. 16. 4. Vitruvius VIII. 3. nonnulli apud Diodor. XVII. 118. Plutarch. cap. 129. Tacit. II. 73. 2. Arrian. VII. 5. 14. Bassianus Caracalla apud Diouem. Jornandes de Reb. Get. cap.

10. *Ælian.* Hist. An. v. 29. 7. Oros. III. 20. Plutarch. de Invidia cap. 5. Constantinus Manasses. Dio Chrysost. de Fortuna Orat. LXIV. ex emendatione Casauboni. Pausanias in Arcadicis dubitat an veneno ex Stygis fonte perierit. Alii morbo ex violentia contracto decessisse tradunt; ut Ephippus apud Athenæum x. 9. Probus de Regibus. Plutarch. cap. 129. Euseb. de Vita Constant. I. 3. *Æliau.* Hist. Var. III. 23. Solin. cap. 15. Zonaras. Liv. VIII. 3. 7. Arrian. VII. 5. 14. Sen. Epist. 83. 32. Nam Statius Silv. IV. 6. 72. utram opinionem sequatur his verbis: 'Cum traheret letale merum,' in incerto est. L. Ampelius non immerito dubitat, 'violentia' Alexander, 'an veneno' perierit. Contra opinionem de veneno Stygis militat, quod diu postea cadaver incorruptum mansit, etiam ab Augusto conspectum, ut Sueton. scribit. Sed id fieri non potuisse, si Stygis aqua septica fuisset extinctus. Vide Scalig. Exerc. ad Cardan. 141. 2. *Freinsh.*

Iollam] Idem reperies apud Plutarch. cap. 129. et in Hyperide cap. 4. Arrian. VII. 5. 14. Justin. XII. 14. 6. Oros. III. 20. Vitruvium VIII. 3. Qui omnes egregie confirmant emendationem Casauboni in Dionis Orat. LXIV. legentis: οὐτε τὸν Ἀλέξανδρον (ἀποκτενεῖ) Ἰάλας καὶ κύλιξ, προ δοῦλος καὶ Κίλιξ. Tamen a Cassandro poculum illud traditum significant Val. Max. I. 7. 2. ext. et Suidas. Diodor. XVII. 118. filium Antipatri poculum regi tradidisse ascribit: nomen haud adjicit. *Freinsh.*

Antipatrum] Dio Chrys. dicto loco ait de occidendo eo deliberasse Alexandrum, enjus apophthegma relatum est sup. ad x. 4. 9. *Idem.*

§ 16 *In Macedonia gignitur*] Imo in Arcadia. Loenm hunc Curtii diligentissime explicat Nicol. Loënsis Epiphil. III. 10. Item Leopard. Emendat. IV. 8. Vide et Justin. XII.

14. 7. d. Adde Tzetzem in Lycophronis Alexandram, Virgil. Æneid. VII. Didymum Homeri interpretem Iliad. T. Vibium Sequestrum citato a Philando ad Vitruvium VIII. 3. Item Tertull. de Anima cap. 50. *Idem.* Prope Nonacrin in Arcadia Stygium hoc venenum fundi auctores sunt Plutarch. in Alex. et Pausan. Arcad. *Cellar.*

Talem esse constat, ut ferrus quoque exurat: *ungula jumenti dumtaxat patiens esse constat*] Pulchram emendationem in turpi mendo ad finem mihi reliquerunt. Quomodo autem reliquerunt? fato fortasse aliquo: nam alias nisi cæci profecto, præterire non potuerunt manifestam repetitionem binarum vocum, quæ e superiori linea in proximam insertæ. Expnsis iis scribe: *Vim autem veneni, quod in Macedonia gignitur, talem esse constat, ut ferrum quoque exurat, unguia jumenti dumtaxat patiens. Stygem,* &c. Si vim Curtio nullam facio hac audacia, manes ejus iratos ipse mibi imprecor, qui poenas de me condignas sumant nullo respectu reliquorum, si quæ sunt, nec esse nulla scio, meritorum in ipsum meorum: quibus omnibus una ista culpa gratiam omnem patiar derogari. *Acidalius.* *Dumtaxat patiens*] Sequebatur esse constat: quod merito, ut manifestam repetitionem priorum, cum Acidalio expungimus. *Freinshemius.* *Ungula jumenti patiens esse constat*] Curtius jumenti nomen non exprimit. Plutarchus, in Vita Alexandri tradit venenum aquam frigidam fuisse, et instar glaciei gelidam, quæ Nonacride ex petra quadam resudet; eam sicut tenuem rorem excipientes nullo alio vase nisi asini ungula ferre posse: at Plinius ungulas mularum repertas ait, neque ullam aliam materiem fuisse, quæ non perroderetur a veneno Stygis aquæ, quod dandum Alexandro magno Antipater jussicerat. Plinii verba I. XXX. hec sunt: 'Ungulas tantum mularum repertas, neque ullam aliam materiam, quæ non

perroderetur a veneno Stygis aquæ, cum id dandum Alexandro M. Antipater mitteret, memoria dignum est, magna Aristotelis infamia excogitatum.' *Popma.*

Ungulæ jumenti dumtaxat patientem esse constat succi. Stygem] Ita hæc legenda esse primus vidit Leopardus Misc. iv. 8. de hoc fonte Plin. xxx. 16. Vitruv. VIII. 8. Stobæus in Eclog. p. 129. locus autem Arcadiæ, ubi fons, dictus Nonacris, unde Tertullian. de Anima lib. I. 'Nonacrin venenatam' vocat. *Loccen.* *Ungulae jumenti*] De hac re vide modo citatos. Hec modo noto, Aristotelem invidia gravari, quasi ipse Antipatro consilium id dederit, venenique ejus naturam detexerit. Sane et Alexandrum ab eo alienum fuisse, et ab Alexando ipsum, constare potest ex Plutarch. cap. 98. item de Sui Lande cap. 19. et de Profect. Virtut. Sent. cap. 10. Ergo Plin. xxx. 16. 4. 'Ungulas tantum malarum repertas, neque aliam ullam materiam quæ non perroderetur a veneno Stygis aquæ, cum id dandum Alexandro Magno Antipater mitteret, memoria dignum est, magna Aristotelis infamia excogitatum.' Adde Plutarch. cap. 129. Arrian. VII. 5. 14. Diodor. XVII. 118. Quod quidem utcumque traditum, in sectam Aristotelis post multa saecula acerbe vindicavit Bassianus Caracalla apud Dionem. *Freinsk.*

§ 17 *Traditumque fratri Iolla*] Iollas Antipatri filius securitatis causa potum Alexandri prægustare solitus venenum suprema regis potionis immisit. unde Justin. lib. XII. 'Accepto poculo,' inquit, 'media potionem reperente, veluti telo confixus, ingemuit.' Persas autem primum insti-tuisse ministrorum gustu cibos et potum explorare Suidas refert his verbis: 'Εδέατρος τὸ μὲν δυομά 'Ελληνικόν, η δὲ χρέα Περσική ήσ, δι προγενστής τὸ πρώτον καὶ τοῦ Βασιλέως εἰς δοφάλειαν. De prægustatoribus regum et principi-

num virorum, vide quæ diximus in libro de Operis Servorum verbo 'Prægustatores.' *Popma.*

§ 19 *Interfectis omnibus]* Cassander Antipatri interfecit Olympiadem Alexandri matrem, Diodor. xix. 61. Justin. xiv. 6. 11. Eusebius. Pausan. in Atticis. Alexandrum ejus ex Roxane filium, cum ipsa matre, Diodor. xix. 104. Eusebius. Herculem alterum ejus filium, Pansan. in Boæticis. Ergo Justin. XVI. 2. 5. sit 'Cassandra domum Alexandro M. stirpis extinctæ poenas luisse.' Rader. Adde Reineccium in Regno Maced. Jossippum Hebr. a pr. Justin. xv. 2. 3. XVI. 1. 15. XVI. 2. 5. *Freinsk.*

§ 20 *Corpus ejus a Ptolemaeo]* Alexandri corpus a Ptolemaeo, cui distributis provinciis et divisis imperii partibus Ægyptus cesserat, Alexandriam translatum est. Ejus conditorum fuit in media urbe Alexandria, cujus species instar sacelli hodieque ibi exstat cum sepulcro insigni, quođ Mohometani magno honore afficiunt, ut testatur Leo Africanus lib. VIII. *Popma.* *Corpus ejus]* Pompa, quæ translatum fuit, exakte describitur a Diodoro XVIII. 26. *Freinsk.*

A Ptolemaeo] Ælian. Hist. Var. XII. 64. elegantem fabulam narrat: cum diu jacnisset insepultus Alexander, Aristandrum vatem rem reprobrasse ducibus; adjecto felicem fore, qui corpus Alexandri in sua provincia haberet. Quo inductum Ptolemaeum id clam avexisse, decepto etiam Perdicca, qui persecutus eum fuerat: legendum enim Πτολεμαῖος δὲ τὸ σῶμα ἔξελεψε, non, ut vulgo, ἔκειλεψε. *Freinsk.*

Memphim] Pausanias Atticis: Ptolemaeus 'iis Macedonibus, quibus negotium datum erat, ut Alexandri cadaver Ægas reportarent, ut sibi illud traderent persuasit, acceptumque Macedonio ritu in Memphis condidit.' Adde Diodor. XVIII. 29. Arrian. apud Photium. *Freinsk.*

Alexandriam] Secns quam voluit Alexander apud Justin. **xiii.** 4. 6. quæ verba reperiuntur sup. **x.** 5. 4. Vide notas amantissimi Soceri ad Sueton. Aug. 18. 1. ‘Conditorum et corpus Magni Alexandri, cum prolatum e penetrali subjecisset oculis, (Augustus) corona aurea imposita, ac floribus aspersis veneratus est.’ De eo Lucan. **viii.** 694. ‘Cum tibi sacro Macedon servetur in antro,’ in apostrophe ad Ptolemaeum : et **ix.** 154. ‘adytisque reiectum Corpus Alexandri pigra Marcotide mergam.’ Quod ‘in dolorem sœculi, invidiamque fortunæ, in conditorio servari,’ eleganter ait Plin. **xxxvii.** 2. 6. Freinsh.

Nomini honor] Locus Sepulturæ Alexandri Σῆμα dictus, ut pridem notavit Casaubonus ad Octavium. *Loccen.* *Nomini honor habetur]* Varius atque multiplex, præsertim gesta ejus extollendo. De qua re Julianus Orat. **i.** hand inepte iudicasse videtur: ‘omina illa, et responsa, aut per vi-
num objectas species de Alexandro vulgata, a poëtica licentia non mul-
tum recedere.’ Ceterum quantus ejus memorie sit honor habitus ex sub-

jectis passim cognosces. ‘Dicuntur juvari in omni actu suo, qui Alexandrum expressum vel auro gestitant, vel argento;’ idque Macrianorum familiam observasse tradit Pollio in Quieto ex **xxx.** Tyrannis. Ejus effigie Augustus signavit. Sueton. Aug. 50. 1. Idem ejus sepulchrum curiose inspexit, corpusque honore affecit: ut paullo supra dictum. ‘Magnus’ est cognominatus, quod cognomen ‘externorum nulli verius justusque contigit,’ iudicio Sabellici Exemplor. **vi.** 3. Creditus est in somnis apparere, et quæ agenda essent præcipere; quam famam commento suo firmavit Eumenes, de quo sup. ad **x.** 6. 4. et apud Plutarch. cap. **ii.** de alio insomnio: item Antiochus Soter, qui cum Gallis pugnatnrus, militibus hoc somnio audaciam fecit, Alexandrum adstitisse sibi, utque tesseram daret δυάβριον jussisse; ita Victoria potiturum. Jam æra Alexandri in ‘Orientis partibus’ observata, hand levius honor est. Freinsh. *Habetur]* Forte, *habitus*. Heinsius. Adde quæ annotavit Freinsheimus in Indice ad vocem ‘honorare.’ Snak.

*Sequitur Divisio Imperii inter duces post mortem Alexandri ex collectione Freinsheimii, referenda ad lib. **x.** cap. 10. n. 1.*

Rex quidem summam] Aridæus toti imperio cum regia potestate, sive nomine potius, præfектus est. Idem tradit Diodorus **xviii.** 2. Appianus Syriacus. Dexippus apud Phot. Cod. **lxxxii.** et Enescium. Arrianus apud Photium Cod. **xcii.** Excerpta Chronologica Latinobarbara. Cum autem universo imperio, quod utique Macedonum erat, præpositum hunc legisset idem, inferiore loco imaginatus est, Macedoniæ regnum antiquis videlicet finibus tum ei traditum; totumque imperium quatuor in partes divisum fuisse. Quod forte acceperit

ex D. Hieronymo, qui eundem errorem erravit ad Daniel. cap. **viii.** quem, ut solet, clausi oculis sequuntur.

Amyntas Nicolai F. ut conjicio, Sogdianos accipit. Justin. **xiii.** 4. 23. ex nostra correctione, quam proponimus statim, vocabulo ‘Archou.’ Hunc ergo intelligit etiam Curtius inter eos, de quibus ait: ‘qui Indiæ, quique Bactriæ et Sogdianis, &c. præerant, &c.’ in iisdem imperiis relicti. Fuit enim hic Sogdianorum prætor. Vide sup. **viii.** 2. 14. et Bactriorum, Arrian. **iv.** 3. 14.

Antigenes præficitur Susis. Vide infra ‘Susiana.’

Antigonus Philippi F. cum Pamphylia et Lycia Phrygiam obtinere jussus. Curtius. Diodorus XVIII. 2. Appianus Syriacis. Arrian. lib. I. et IX. apud Phot. qui ‘Lycœnas’ etiam nominat lib. IX. ubi hæc sors ei confirmatur. Dexippus Pamphyliam et Cilices usque ad Phrygiam tribuit, quo loco apparet κι syllaba temere duplicata, καὶ κιλίκων factum, ex καὶ λυκῶν. Certe idem auctor apud Eusebium diserte ei Lyciam adscribit: Phrygiam autem minorem. Cedrenus tamen etiam Ciliciam ad Taurum ei largitur. Justinus XIII. 4. solius Phrygiæ meminit. Latinobarbarus alia omnia: ‘Illam autem, qui circuit contra Aquilonis partes, et illam, qui habet Ircaniam, Antigono donavit regnare.’ Postea vero toti fere Asiae imperavit: ut fere omnes citati prouidunt; et cum his adjuncta Eusebia na, in successione regum Macedoniæ.

Antipater sub Alexandro Macedonibus, Thessalibus, Thracibusque præfauerat, supra x. 4. 8. tum exercitus per Europam dux constitutus. Arrianus lib. I. apud Phot. Justinus Macedoniam et Græciam; Diodor. Macedoniam cum viciniis populis attributam ei ait: quod eodem recidit. Dexippus apud Photium Cod. LXXXII. latius: ‘Universæ Macedoniæ et Græciæ, Illyriis item, et Triballis, atque Agrianis, omnibusque adeo iis, quibus in continente [Europæ] fuerat ab Alexandro adhuc superstite cum plena et summa potestate imperator præfectus.’ Idem apud Eusebium Cassandrum filium collegam ei adjicit. Item Arrianus: ‘Quæ ultra Thraciam usque ad Illyrios, Triballos, et Agrianos pertinet; ipsaque adeo Macedonia, et Epirus ad Ceranios usque montes pertingens, cum Græcia universa Cratero et Antipatro obvenerunt.’ Latinobarbarus:

‘Spaniam autem usque Alyo fluvio et Eracleoticum terminum, Antipatrum ordinavit regnare:’ ubi quid per Spaniam intelligat, non video; non enim Iberiam, ut opinor, quamquam sic in margine notatum video a Magno Editore: sed qui non tanti quisquias istas aestimarit, ut serio mentem intenderet. Forte Græcus auctor scripsit τὰ Ἑστέραια Antipatro data, hoc est, occidua imperii: quod ille mutarit in Spaniam, reperio regionem illam aliquando Hesperiam fuisse vocatam. Alyo fluvio Halyn intelligere videtur; Eracleoticum termino columnas Herculis designat. Eusebiana Ponticam regionem adsignant Antipatro, quo auctore, non exputo. Nam Cedrenus inde sumpsit. Verum Antipater handi post ipse pro arbitrio distributis provinciis, pristinum arbitrium rerum Europæarum sibi retinuit. Diod. XVIII. 38. Arrian. lib. IX.

Arcesilaus sortitur Mesopotamiam. Diodor. Cedrenus. Dexippo est Archelanus; vitiouse, ut videtur; nam etiam Justino est Arcesilaus. Orosio tamen sine lib. III. Arcelans: et fuerit forte Archelans Androclis F. cuius mentio apud Arrianum III. 6. 6.

Archon Babyloniam. Diodorus. Ex quo emendandus Justinus XIII. 4. 23. loco corruptissimo, ubi fere omnia confusa et luxata sunt, ut mox videbimus: hic igitur legendum: ‘Babylonios Archon’ (sic et Oronius vocat) ‘Pellæus.’ Illud de Babylonia certum, non Pencesti, cui ademptis Persis imperiti librarii Babylonios adjecerunt, sed Archoni vel Archonti huic hos evenisse: de Pellæo patriæ nomine conjectura tantum est. Vulgo fuerat, ‘Archos Pelasgos,’ quasi nomen homini fuerit Archos, provinciæ Pelasgi: quod sua sponte falsi manifestum est. In quibusdam Mas. est Argos pellagas: inde conjicio patriæ nomen adjectum fuisse, ut Ar-

chon hic Macedo fuerit Pella oriundus. Quam quidem conjecturam insigni fulcimento firmat Arrianus Ind. III. 10. ‘Αρχων δὲ Κλεωπού, καὶ Δημόνικος δὲ Αθηναῖον, κ. τ. λ. οὗτοι μὲν Πελλαῖοι. Archon Cliniae F. Pellæus, aliud a nostro fuisse ut credas, nulla ratione poteris. Sic igitur totus iste Justini locus emendandus videtur: ‘Bactrianos Amyntas’ (de quo paulo supra) sortitur, Sogdianos Philippus; Stagnor Parthos; Hyrcanos Phraataernes; Armenios Tiepolemus; Persas Peucestes; Babylonios Archon Pellæus; Arcesilaus Mesopotamiam.’ Quomodo et in Orosio reponendum omnes nunc videre possunt.

Aridæus quidam apud Arrian. et Diodor. Phrygiæ ab Antipatro præponitur: postquam Alexandri corpus in Ægyptum transportasset: non autem fuisse ‘regem Aridænum,’ ut in Justino XIII. 4. 6. editur, ex multis Diodori lib. XVIII. locis colligi potest.

Asander. Vide Cassander.

Atropates Mediae majori præficitur. Orosius, cui Atropatus est. Justino Acropatos. Diodoro Ἀράδης mendose, ut animadvertisit etiam Bongarsius. Fuerat autem jam olim Mediae præfectus ab Alexandro. Arrian. IV. 8. 18. qui ejus filiam Perdiccæ despondit. Arrian. VII. 1. 19. Turpe inendum in Justino et Orosio: ‘Mediae majori Acropatos, minori socer Perdiccæ præponitur,’ tolle illud ‘minori,’ et constabunt sibi omnia.

Aiarches. Vide Oxyartes.

Cassander Antipatri F. in Cariam mittitur. Curtius. Diodorus. Justinus. Orosius. Arrianus lib. I. apud Phot. nam libro IX. ibid. et in excerpto Dexippi vitiose scribitur ‘Asander,’ ut advertit And. Schottus. Balbutire mihi videtur etiam de Caria Cassandro tradita Latino-barbarus: ‘Phrygiam autem et illam

magnam Cæsaria Deasandro tradidit.’ Lyciam ad Hellespontum assignat ei Cedrenus: vel potius Lycriani ac Hellesp. ut legendum sit Δυκίας καὶ Ἐλλησπόντου: ut quidem extat in Eusebianis. Justinus denuo ejus inducta mentione stipatoribus regis satellitibus præficit: quod forte postea factum, non suo loco retulit Justinus; nam a patre equitum chiliarcha constitutus est. Arrian. lib. IX. demum eo mortuo Macedoniæ regnum obtinuit. Quo forte intitulit Dexippus apud Euseb. λόγῳ πρότη patri collegam datum autumat.

Cleomenes additur Ptolemæo qui provinciam Ægypti assignatau illi traderet. Justinus. Fuerat enim Cleomenes Alexandriæ ædificandæ præfector, non quidem ut architectus, (quo nomine non recte cum Dincrate confunditur,) sed ut satrapa, vel potius, juxta Nostrum supra IV. 8. 5. ‘Africæ vel Ægypti vesticibus’ præpositus: ubi quædam de eo disputata. Justinum obscurè satis loquenter, cum modo dictis egregie explicat Dexippus: ‘Cleomenes ab Alexandro rege huic Satrapiæ’ (Ægyptiæ) ‘impositus, vicarium Ptolemæo præstare operam jussus est:’ quod et Arrianus firmat. Quem postea occidit Ptolemaeus, Perdiccæ faventem, ut refert Pausanias.

Clitus Lydiam accepit ab Antipatro. Arrian. lib. IX. Diodor. XVIII. 39. Qui non potest esse alius, quam superbus ille apud Plutarch. de Fort. Alex. II. 12. de quo sup. ad VIII. 1. 20. Quod et Justin. XIII. 6. 16. firmat: ‘Clito cura classis traditur.’ Tunc enim victoram illam navalem, de qua Plutarchus, et Justini Prolog. XIV. obtinuerit. Vide Diodorum XVIII. 72.

Craterus Alexandri F. ex Orestide, quæ Macedoniæ pars est. Arrian. Indic. X. 12. Alexandri jussu in Europam proficicebatur, ‘Antipatri loco Macedonibus, Thessalîs Thra-

cibusque præfuturus,' sup. x. 4. 8. hoc interim mortuo, regiæ pecunias custos constitutus, Justin. et cum Antipatro Macedoniam vicinaque regna obtinere jubetur. Arrianus. Curatoris etiam officio, quæque ad regiam pertinent tutelam, mandatis. Dexippus.

Extarches. Vide Oxyatres.

Eumenes Hieronymi F. Cardianus Arrian. Ind. III. 12. apud L. Am-pel. vitiōse 'Carduenus.' Cappadociam cum Paphlagonia habuit, cum præcepto 'ut regionem eam usque ad Trapezunta defendereret, et bellum cum Ariarathè gereret,' qui solus detrectabat imperium Macedonum: et Alexandro alibi occupato. jus regni retinuerat. Curtius. sic enim legendum: addita conjunctione post 'defenderet,' quam etiam ex MSS. restituit Livio xxviii. 10. 3. Sogdians: 'Brntii ambobus, et ut cum Annibale bellum gererent.' Nam 'Ariarathè' non 'Arbate' legendum clare ostendunt Plutarch. Eumene cap. 5. Arriann. Dexippus. Diodorus, lib. xxxi. Appian. in Mithridat. Ex quibus auctoribus haurire poteris, quæ promisimus supra ad III. 4. 1. Latino-barbarus: 'Paphlagonia autem in Cappadocia Eumenium scriba memoratum præordinavit regnare:' ubi scriba non est δογμαφεδ̄, sed quarto casu τὸν γράμματα. Justinus eadem: sed adjuncta Eusebiana unam Cappadociam largiuntur: quibus, ut solet, assentitur Cedrenus. Cares etiam post adjecit Perdicca, Lyciamque et Phrygiam. Justin. III. 6. 14.

Laomedon Mitylenensis Syriam cum Phœnicio. Curtius. Diodor. Justin. Oros. Dexippus. Arrian. Inde pulsus postea a Ptolemeo. Diodor. xviii. 43. Appianus Mi-thrid. Quanquam ei satrapiam suam jam confirmasse videretur Antipa-ter, altera divisione apud Arrian. lib. ix.

Leonnatus Eoni F. Pellæus, Arrian. Ind. III. 12. Phrygiam minorem Hellesponto adjunctam. Curtius. Justin. Diodor. Arrian. Dexippus. Probus Eumene: 'Præficerat enim Perdiccas ei parti Asiæ, quæ inter Taurum montem jacet, atque Hellespontum.' Eusebiana. Pausanias Atticis. Appianus Syriacis. Latino-barbar. 'Ponton autem Leona dixit regnare:' quod de Hellesp. accipe.

Lysimachus Agathoclis F. Pellæus Arrian. Indic. III. 12. 'Thraciam adpositasque Thracia Ponticas gen-tes' obtinere jussus. Curtius. Diodorus. Cedrenus. τὴν εἰς δεξιὰ τοῦ πλέοντος τὸν Πόντον ἡγεμονίαν, provin-ciam quæ Pontum navigantibus ad dex-tram jacet. Dexippus apud Euseb. nam apud Photium Thraciam et Cheronnesum ascriptas ait: 'usque ad mare quod Salmydессum Ponti Euxini urbem attingit,' ut addit Arrianus.

Meleager Neoptolemi F. Arrian. III. 2. 24. secundum Cartium et Arrian. occisus est ante divisionem fac-tam, quod veritati consonum arbitrор: nec enim ante hunc occisum Perdicca tantum potuisse. Non ergo miror de provincia ei tradita dissentire scriptores, cum ei, qui non amplius in rebus humanis extabat, nulla fuerit assignata. Cedrenus ergo cum Eusebianis Paphlagoniam ei tribuit; Diodorus Lydiam, Latino-barbarus Syriam quæ Cœle dicitur, et Phœnicem.

Menander in Lydiam mittitur. Curtius. Justin. Dexippus. Arrian. vel potius remittitur. Statim enim a pr. Alexander eum ibi satrapam con-stituerat. Arrian. III. 1. 27.

Nearchus Androtimi F. Cretensis. Arrian. Indic. III. 12. Lyciam et Pamphiliam sortitur. Justinus.

Neoptolemus ex Æacidarum gente. Arrian. II. 5. 11. Carmania præfici-tur. Dexippus. Verum dubito, num Armenia legi verius sit ex Plutarchi

Eumene cap. 7. Qnanquam ne de nomine quidem res satis certa. Armeniis apud Justinum emendatum Tlepolemus præficitur: qui tamen in Mss. legitur etiam Neoptolemus. Apud Diodorum tamen et Arrian. lib. ix. Carmanus præficitur Tlepolemus. De quo nomine infra.

Nicanor nominatur apud Justinum. Cujus tamen Mss. magnopere turbant: ex quibus omnia potius elicias, quam Nicanorem. Immo 'Stagnorem' quemdam signare videntur, cui et xli. 5. 1. Parthos ait traditos. Ceterum Nicanori cuidam Cappadociam, in altera divisione tribuit Antipater. Arrianus lib. ix. Diodor. xviii. 39. Appian. de B. Mithrid. Est quidem Nicanor alias Σέλευκος, διὸ Νικάνωρ, διὸ τὸ ἀναθῆναι εἰς Βαθύλλων, καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων, Cedrenus: sed qui nihil huc pertineat.

Oropius partem Sogdianæ tenuit. Dexippus.

Oxyartes sive Oxathres Alexandri socer Bactrianam. Eusebiana. Cedrenus. Paropamisadas. Diodorus xix. 14. qui tamen et Bactrianorum regem facit. Latinobarbarus: 'Super Parapamisodum autem Oxydarcum ordinavit regnare.' Idem Dexippus. Arrianus. Justinus, si legas: 'Parapamisadas, fines Cancasi montis Oxyartes accepit; quod et vidit ex Diodoro Bongarsius.

Perdiccas Orontis F. Macedo ex Orestide. Arrian. Indic. iii. 12. imperium dividens suo arbitratn. Curtius. Arrianus. Appianus. Justinus. sibi sumit, 'ut cum rege esset, copiisque præcesset, quæ regem sequebatur;' hoc est, ut rex esset. Curtius. Unde et Macedonicum ei regnum evenisse credidere Cedrenus et Jornandes Getic. cap. 10. qui et Atheniensium principatum adjicit. Ob eam vero potestatem regni procuratorem faciunt Arrianus et Diodorus. Archistratigum Latinobarbarus. Phrygiae majori præficit Dex-

ippus apud Eusebium: si tamen illud excerptum est Dexippi; nam apud Phot. Arriano consentit.

Pencestas Alexandri F. Miezeus. Arriannus emendatus Indic. iii. 11. Persidis satrapa constitutus ab Alexander. Arrian. vi. 5. 1. in ea provincia remanet. Diodorus. Justin. emendatus. Latinobarbarus: 'Persidam totam Perco donavit.' Confirmavit ei potestatem eam Antipater etiam. Arrianus lib. ix.

Philippus præficitur Dragænæ. Cedrenus, sive potius Drangianæ, ut in Eusebianis, quæ Cedrenus sequi videtur: Φίλιππος Δραγγιανῆς· Δραγγιανῆ est Diodoro, quæ Cedreno Δραγγιανῆ de Drangis supra quoque dictum ad viii. 2. 17. Diodorus Phillipo Bactrianam et Sogdianam tribuit: quem minorem facit Latinobarbarus: 'Togdianiam' (Sogdianam intelligit) 'Phillippo minori dedit dominare.' Cui consentit et Dexippus; et Justinus, si legas: 'Sogdianos Philippus, Stagnor Parthos, Hyrcanos Phratafernes,' &c. Quæ quidem lectio conciliaret auctorem non magis aliis, quam alibimetipsi: si tamen malis ita jungere 'Parthos Philippus,' intelligere poteris de posteriori divisione apud Arrian. lib. ix.

Philo accipit Illyrios. Justinus. Orosius. Mediam dant Cedren. et Eusebians. Sed pro Φίλων ibi scribendum Πεθών, reliqui auctores convincunt. Philonis istius iudicem non meminerunt; ut vix firmum inter Alexandri duces locum tueri possit, qui unius Justini, ejusque ipsius dubia adhuc lectione nititnr.

Philotas obtinet Phrygiam ad Hellespontum primo. Diodor. xviii. 12. deinde Ciliciam. Curtius. Arrian. Diodorus. Dexippus. Justin. Orosius. Latinobarbarus: 'Ciliciam autem et Isauria, et omnia circuitu ejus Philonem ordinavit.' Sed provincia ei haud multo post admittitur. Justin. xiii. 6. 16. ob amicitiam Antigoni,

ut conjicio ex Diodoro xviii. 62. Ciliciae autem imponitur.

Philoxenus, Justin. ibid. Is, opinor, qui sub Alexandro orae maritimae praefectus fuerat. Plutarch. cap. 37. Provinciam ei confirmat Antipater apud Arrian. lib. ix.

Phrataphernes sub Dario quoque praetor Hyrcanorum fuerat. Arrian. iii. 2. 7. dedit se Alexandro apud Nostrum vi. 4. 23. a quo in provinciam restituitur, viii. 3. 17. ubi, pro 'Mardos cum Tapuris,' videtur legendum 'Parthos,' ex dicto Arriani loco, et Cedreno; qui ait, in hac provinciarum divisione obvenisse ei Parthiam et Hyrcaniam: certum autem est, relictum tantum in imperio, quod antea habuerat, non novum ipsi adjectum aut datum. Idque confirmant Diodor. et Eusebiana. Hyrcaniam tantum assignat Justinus cum Dexippo, in quo corrupte 'Ραδαφέρνης' scribitur.

Pithon Agenoris F. quod nomen etiam saepe scribitur 'Python:' de quo Latinobarbarus: 'India autem, quae dicitur sub Indo, et usque Hydaspen flumen extendens, Pythonae dominare praecepit.' Quae intelligas ex Dexippo: 'Pithon quidam' (nempe Agenoris, nam de Crate et filio supra dixerat) 'horum' (Pori et Taxilis) 'finitimus imperavit, exceptis Parapamisadis.' Justinus. Orosius: 'In colonias in Indis conditas Pithon Agenoris F. mittitur:' quo Justini loco eum cum altero Pithone confundunt. Hujus etiam sortem ratam habuit Antipater. Arrian. lib. ix. 'Indorum ea ora, quae Parapamisadis adjacet, Pithoni Agenoris F. tributa.' Nam ab ipso Alexandre acceperat Arrian. vi. 3. 9.

Pithon Crate vel Cratevæ F. Alcomenæus. Arrian. Indic. iii. 11. qui tamen 'Eordensem' facit vi. 6. 9. 'Parthum' Diodorus xix. 14. sed 'Parthinnum' scribi poterat rectius: enjus nationis meminit Appian. pr.

Illyric. et quos citat Reinece. in Regno Illyr. Medium obtinere jussus. Curtius. Diodorus. Dexippus. Arrianus utroque loco. Contra quos parum valet auctoritas Cedreni, et Eusebianorum, qui Phrygiam et Lydiā ei dant; aut Latinobarbari, qui Syriam usque Mesopotamiam videatur assignare.

Porus regnum summum retinuit. Justinus. Orosius implicite. Dexippus expresse. Rationem aperit Arrianus lib. ix. 'De proximis deinde satrapis ea quae ad Indum flumen est, et Patala nrbs, quae in illa India est maxima, Poro regi cessit: at quae ad Hydaspen flumen pertinet, Taxilæ item Indo, attribuitur: quando non facile esset ipsos dimovere, qui ab Alexander ipso in imperio constituti, magnam satis potentiam nacti essent.' Quod etiam de ceteris provinciarum praetoribus intellige: quibus fere vires pristinum jus esse relictum. Ade Diodor. xviii. 39.

Ptolemæus Lagi F. Eordensis. Arrianus vi. 5. 9. Satrapes Ægypti et Africæ gentium, que in ditione erant. Curtius: ubi pro 'Satrapes' lego 'Satrapiam,' sustinetnr enim hic sensus a proxime praecedenti verbo 'obtineret.' Ceterni idem fere dicunt Cedrenus. Eusebiana. Justinus. Orosius. Constantinus Manasses. Diodorus. Dexippus, et Arrianus utrisque locis. Latinobarbarus: 'Ægyptum autem, et quæ circa eum, usque superiorem Libyam Philippo, qui vocabatur Ptolemæus, donavit:' quod etiam aliquanto inferius repetit. Fuerit Græce, Πτολεμαῖ τῷ λεγομένῳ Φιλίππῳ, Ptolemæus qui Philippi filius dicebatur. Quippe regis ejus filium habitu sup. ad ix. 8. 23. ostensum est. Hujus quoque sortem ratam habuit Antipater, cum etiam si voluisse, non potuisset extorquere homini præpotenti. Diodor. xviii. 39. et Arrian. lib. ix.

'Scythæus' in Justini exemplari-

bus editur : sed corruptus est locus ; nec quisquam, opinor, inter istos Alexandri duces hoc nomine reperitur.

Seleucus Antiochi F. Justin. xv. 4.

3. Syria et Babylone potitur. Cedrenus. Eusebiana. Dexipp. Latinob. Appianus. Quod quidem Arrianus et Diod. xviii. 8. 9. docent in posteriori divisione demum accidisse : licet prior tribuat L. Ampelius : et sane a Perdicca Babylonios Archon acceperat, ut supra ostensum. At in hac distributione præficitur equitati amicorum (sic enim sup. ad vi. 9. 21. *τὴν ἵππαρχον τὸν ἑράλπων* reddidimus) quem prius Hephaestion, exinde Perdiccas habuerat : quod erat munus summæ dignitatis. 'Ηγεμὸν τῆς Ἰππῆς τῆς ἑράλπης' vocatur ab Appiano. De qua re Dexippum et Arrianum vide. Ideoque 'sumnum castrorum tribunatum' interpretatus est Justinus. Postea a Babylonia incipiens 'tenuit regna Persidis,' imperiumque suum 'auxit mirum in modum,' Marcellin. xiv. 26. ut plurius imperitaret gentibus, quam post Alexandram quam unus. Appianus Syriacis.

Sibyrtius, Diodoro xix. 14. Sibyritus, nascitur Arachosiam et Gedrosiam. Diodor. Dexippus. Justinus. Latinobarb. 'Arachusia autem et Gedrusia Sibartam ordinavit regnare.' Firmavit et huic imperium suum Antipater. Arrianus lib. ix. Ei Antigonus tradidit Eumenis proditores Argyraspidas. Plutarch. Eum. cap. 34. Sic enim ibi legendum pro 'Ibyrtio' monuit Bongarsius ad Justin. hoc loco. Hic autem etiam ab ipso Alexandre præfectus iis regionibus fuerat. Curtius ix. 10. 20.

Stagnor. Vide in Nicanor.

Stasander Cyprius consequtur Arianam et Dranginam ab Antipatro. Diod. xix. 14. Arrian. quam prius habuerat.

Stasanor Solius ex eadem insula. Diodorus. Dexippus. Justinus. qui postea ab Antipatro Bactrianam et

Sogdianam accepit. Arrianus. Diodorus. pro 'Ariana' nobis 'Arabiam' obtrudit Latinobarbarus : 'Arabiam autem totam Stasanoro donavit.'

Taxiles itidem regnum suum retinuit, ut Porus.

Tlepolemus Pytophanis F. Carmaniam Alexandro largiente tenuit. Arrianus vi. 5. 1. Quapropter nequicquam Persidem ei tribuit Cedren. qui et vitiœ *Tripolemum* vocat, Eusebiana sequutas. Carmaniam enim ei a Perdicca quoque tributam constat ex Diodoro. Latino barbarus etiam Germaniam, hoc est, Carmaniam, Tripolemo adjudicat, Dexippus Neoptolemo : sed utrobique corruptum esse nomen, certum est ex supra dictis; item Arriani apud Plut. lib. ix. et Diodor. xviii. 39. ubi firmata est ei ab Antipatro hanc provinciam legimus. Apud eundem tamen Diodorum xix. 14. *Polemon* appellatur. Hujus autem Tlepolemi provinciam Carmaniam ab Armenia Neoptolemi vix certo distinguas, adeo et hominum illorum et locorum nomina, per vicinitatem soni mutuæ corruptioni sunt opportuna.

Habes nomina procerum, in quos prægrandis imperii membra distributa sunt. Ad pleniorum autem tam magnæ rei intellectum, ipsas etiam provincias, quibusque traditæ fuerint, eadem serie percurremus. Quod quaque tædi nonnihil et laboris plurimum habeat, (nam de temporis penuria din queri ejus est, qui possit perdere,) tamen utilitatis facilitatisque causa, quam ipsæ estimare poteris, lubenti animo suscipimus. Notandum autem, plurimam istarum provinciarum partem brevi in pauca regna cessisse : Macedoniæ Antipatri, Asie Antigoni, Ægypti Ptolemai, Syria Seleuci, Thraciæ Lyamachi, et Indiæ Sandrocotti : qui ceteros commilitones suos potentia viataque multum supergressi feruntur. Igitur

Ægyptus ab Alexandro pluribus præsidibus credita, (Curtius iv. 8. 4.) post mortem ejus tota traditur Ptolemæo : cuius posteri ad Augustum usque ibi regnavere.

Africa etiam, quoad perdomita erat, eidem Ptolemæo tribuitur. Ex eis familiæ Ptolemæus, cognomento Apion, Cyrenarum regnum, quod habebat, in pop. Romanum testamento transtulit. Justinus xxxix. 5. 2.

Agriani jussi Cratero et Antipatro parere, post mortem Crateri cum ceteris Macedonici regni accessionibus, in unius Antipatri arbitrium concedunt.

Arabia quatenus perdomita fuerat, Ptolemæo assignatur. Majorem tamen ejus partem Seleucus tenuit. Appiano teste.

Arachosia diu sub Sibyrtio fuit: postea accessit etiam imperio Seleuci.

Arbelitis regio apud Diodor. xviii. 39. et Arrian. lib. ix. Amphimacho traditur; mox cum vicinis regionibus in Seleuci potestatem concedit.

Aria Stasanori primum a Perdicca: deinde ab Antipatro Stasandro subiecta. Inter utramque divisionem biennio minus interfuit.

Armeniam Tlepolemo obveniisse Justinus videtur tradere, sive potius Neoptolemo, ut in eo nomine disquisitum est nobis. Postea et ipsa concessit in Seleuci ditionem. Appianus.

Asia, quæ minor dicitur, Antigono fere tota diu paruit: cuius ἐπίκοινος et curator factus fuerat: Appianus sed et

Assyria aliquamdiu. Quapropter in prima divisione eam illi obvenisse creditit auctor anonymous apud Eusebium.

Babyloniam prius Archon habuisse videtur: mox Seleucus, qui etiam invasam Antigono egregie recuperavit. Appianus.

Bactriana ulterior, ut Justinus ait, Delph. et Var. Clas.

priores præfectos retinuit: quod Curtius et Arrianus confirmant. Inter quos eminebat Oxathres, vel Oxyartes, Alexandri socer, qui et rex Bactriorum vocatur a nonnullis. Ergo de citeriore videtur intelligendum, cui a Macedonibus sive Philippus, sive Amyntas; et mox Stasanor impositus legitur. Totam postea possedit fertur Seleucus.

'Cappadocia Eumeni data est, vel potius dicta, nam tum in hostiem erat potestate.' Probus. Ariarathis nimis rnm. Quo interfecto, cum etiam Eumenes hostis a Macedonibus appellatus esset, ademtæ provinciæ Nicanor quidam præficitur. Postremo Seleucus obtinuit.

Cariadata Cassandro, Diodor. xviii. 3. mox Eumeni, Justin. xiii. 6. 14. cui illam cum vita extorsit Antigonus.

Carmania, commissa Tlepolemo, videtur mox Seleuci imperio accessisse.

Cheronesus Thracia Lysimacho paruit. Dexippus. Arrianus.

Cilicia amplissima regio in partes divisa fuisse videtur: quarum eam, quæ ad Phrygiam pertinet, Antigonus obtinuerit: nisi tamen error est in Dexippi aliorumque scriptura, ut supra monui. Verius ergo dicemus, totam Philotæ primum, mox Philoxeno fuisse traditam. Ad postremum Seleucus ea potitus est.

Drangiana secundum aliquos Philippo obveni: potiores pluresque Stasanori, qui Stasanor est Justino, tribuunt. Altera divisione Stasandro fuit commissa.

Epirus cum Macedonia adhæsit Antipatro.

Gedrosiam Sibyrtius habuit.

Græciam Antipater: dein Polyperchon, Justinus xiii. 6. 9. a quo translata in Cassandra filium, effecit, ut ab initio ei tradita videretur Dexippo apud Euseb. et Latinobarbaro.

Hyrcania Phratapherii mansit : quo pulso aet mortuo adjicitur imperio Selenci. **Latinobarbarus Antigono frusta tribuit.**

Ilyrii Philoni cuidam apud Justin. tradi videntur, verum vitiosa est lectio. **Cum Macedonia mansisse penes Antipatrum, haudquaquam ambigitur.**

Indie major pars sub Taxile et Pero mansit; adjectis etiam aliis, que prius non possederant. Certe Python Agenoris F. Parapamisadis propinqua tenuit: hoc est, colonias in Indis conditas, ut Justinus explicat: *καροκίας ίδιας* ('Αλεξάνδρου) Strabo lib. xv. vocat: aitque a Seleuco postea traditas esse Sandrocotto, qui sub ea tempora amplissimam Indiam regionem possidebat. Justin. xv. 4. Appianus. Sandrecontum vocat Arrianus v. 1. 25.

Isaeria Latinobarbari calcio Philoti tribuitur, cum Cilicia: nec abhorret a vero vicinia locorum.

Lycaonia Antigono data, Arrian. lib. ix. unaque vicina Lycia: quam frusta Cassandro Cedrenus et Ensebiana, Nearcho Justinus, asserunt. **Eam Antigono extorquere cupiens Perdiccas, Eumeni demandavit. Sed ille prævaluit.**

Lydiam Menandro tribuunt plures: Meleagro Diodorus; Pythoni Eusebiana et Cedrenus. Cessit in ditio nem Antigoni, ejecto Clito, quem Antipater præfecerat. Diodor. xviii. 62.

Macedonia demandatur Cratero et Antipatro, penes quem post mortem illius manet, et in Cassandrum transmittitur: cui ea de causa obvenisse dicitur apud Dexippum Eusebii, et Appianum. Cedrenus, qui Perdiccae, et Latinobarbarus, qui Aridæo tribuant, non terram Macedoniam, sed imperii arbitrium intellexere.

Mediam Atropates Alexandri auctoritate, et mox affinitate Perdiccae, supra proprias vires, validus. Ideo

quamvis Python Mediem præficeretur, ipse tamen permisso Macedoniam, dein etiam invitis ipsis portionem ejus tenuit, quæ ab ipso vocata fuit Atropatia. Strabo lib. xi. Cetera Seleucus postea occupavit, occiso Antigoni satrapa Nicatore, secundum Appianum.

Mesopotamia post Arcesilanum et Amphimachum satrapam accipit Blitorem, imponente Antigono. Ad pos tremnum Seleuco subjicitur.

Palestina in Eusebianis Antigono tribuitur. At ex Josepho aliisque constat, Ptolemæo paruisse, cum vicina Syriae parte. Ejus tamen præsidia ejecerat Antigonum, Appian. dinque inter eos, postea etiam inter Seleucidas Syriae reges, et Ptolemæos Ægypti, de ejus possessione pugnatum est.

Pamphyllia Antigono data, retenta que contra Eumenem. Justin. xiii. 6.

Paphlagonia cum Cappadocia eosdem dominos habuit.

Parapanisadæ commissi Oxyartæ, cui videntur a Sandrocotto fuisse crepti.

Parthia Phratapherni tradita erat: mox Phillipo, vel secundum Justin. Stagnori mandata; tandem accessit Seleuco.

Patala traduntur Poro. Arrian. lib. ix.

Persidem Tripolemo quidam (Tlepolemum videntur velle) potiores Pencestæ tribuunt. Postea cum omnibus circa regnis Seleuco paruit.

Phoenice cum Syria et forte Palestina Laomedonti obvenit. Vide Syria.

Phrygiam majorem accepit Antigonus; quæ ad Hellespontum pertinet, Leonnatus. Sunt qui Pythoni, Cassandro, Perdiccae, Philoti tribuant, quos falli puto. **Eumeni Perdiccas postea adjecerat;** sed obtinuit validior Antigonus: com interim Leonnatus occubuisset.

Pontus heud dubie majori ex parte

Lysimacho obtigit, pro quo Antipatrum, aut Leonnatum falso videntur substitnere. Eumenes tamen etiam patrem ejus acceperat, confinia utriusque ex Curtio, Dexippo, Arriano colligere poteris.

Sogdiana Philippo prius, vel Amynae: dein Stasanori data fuit. At Dexippus Oropium præficit, ignoratum aliis. Ad ultimum Seleucus possedit.

Susiana post Perdiccas finem, in præmium navatae operæ, Antigeni traditur, Argyrapidarum duci, ab Antipatro. Arrian. lib. ix. pro quo, vitio manifesto, apud Diodorum xviii. 39. legitur 'Antigonus'; eni geminum mendum sup. quoque in Curtio viii. 14. 15. sustulimus. De ista satrapia Antigenis ipse Diod. xviii. 62. Pellemænum fuisse colligas ex Plutarcho de Fort. Alex. ii. 15. et 16. nisi forte legendum ibi Πελλαῖος. Ejnsdem, puto, mentionem facit idem Auctor in Alex. cap. 120.

Syria Laomedonti fuerat tradita:

De rebus post Alexandri mortem gestis scripsere Diodorus in xviii. Dexippus et Arrianus apud Photium, Justinus in xiii. extremo: extant et oracula Danielis, et quedam apud Machabœos ipso principio: quam nos divisionem in Tabulis, ut omnia clarius pateant, spectandam proponemus, quas et Andreas Schottus in Photii sui tralatione composita et proposuit, quibus nos alias quoque, a Schotto præteritas adjiciemus, ac principe loco nostri Curtii subjiciemus, deinde Diodori Siculi, tum Dexippi, Arriani, Justini, Orosii. *Raderus.*

CURTIANA REGNORUM ET PROVINCiarum DESIGNATIO.

Rex	obtineret	Summam Imperii.
Ptolemaeus		Ægyptum et Africæ gentes, quæ in ditione erant.
Laomedon		Syriam cum Phœnicio.
Philotas		Ciliciam.
Antigonus		Lyciam cum Pamphylia et majore Phrygia.
Cassander		Cariam.
Menander		Lydiam.
Leonnatus		Phrygiam minorem Hellesponto adjunctam.
Eumenes		Cappadociam cum Paphlagonia usque ad Trapezunta.
Pithon		Medium.
Lysimachus		Thraciam, appositasque Thraciæ Ponticas gentes.
Perdiccas		Præfecturam copiarum, quæ regem sequebantur.

DIOPORI SICULI.

Siculus pauca in hæc verba præfatus :^a ‘ Meleagro sibi duce creato Macedones cum armis in refragantes suis studiis procedunt. Cumque et stipatores regii Babylonem egressi ad bellum se præpararent, gratiosissimi inter illos, ut concordiam resarcirent, utrisque persuaserunt. Nec mora: Aridæum Philippi F. inque Philippi nomen adoptatum, regem, et Perdiccam, cui etiam rex moriens anulum tradiderat, regni procuratorem designant; et amicorum stipatorumque primarias administrare provincias, regique et Perdicæ obedientiam præstare jubent. Ille rerum summam adeptus, consilio ducum advoco,’

Arridæus Rex

Ptolemæo Lagi	In Asia	Egyptum.
Pythoni		Mediam.
Eumeni		Paphlagoniam et Cappadociam et conterminas illis regiones.
Antigono	tradit	Pamphyliam Lyciamque, et quæ magna vocatur, Phrygiam.
Cassandro		Cariam.
Meleagro		Lydiam.
Leonnato ^b		Phrygiam ad Hellespontum.
Lysimacho	In Europa	Thraciam cum finitimis ad Pontum gentibus.
Antipato	tradit	Macedoniam cum vicinis populis.

Ducibus reliquis in Asia prætermisas provincias.

Oxyartæ Socero Alex. M.	In India	Indiam et India	Caucasum et Paropamisadas.
Siburtio		proxima	Arachosiam et Gedrosiam.
Stasanori Solio		tradit	Arianam et Drangianam.
Philippo prætori		Bactrianam et Sogdianam.	
Phratapherni		Parthiam et Hyrcaniam.	
Peucestæ		Persidem.	
Tlepolemo		Carmaniam.	
Atrapæ		Median.	
Archoni		Babyloniam.	
Arcesilao		Mesopotamiam.	
Seleuco		regium omnem equitatum, cui primum Hephaestio, dein Perdicca præfuerat.	
Taxili et		sua utrique regna, ab Alexandro redita et	
Poro		aucta, relicta.	

Perdiccam rex secum retinuit, et præfectum prætorio, copiisque quæ regem sequebantur, præfecit.

DIVISIO PROVINCiarum IMPERII ALEX. M. A PERDICCA FACTA APUD ARRIANUM.

Cum prius ex pacto pedites inter equitesque^c

Antipater	Exercitus dux per Europam,
Craterus	Tutor regni Aridæi,
Perdiccas	Tribunus militaris pro Hephaestione constituti fuissent.

^a Lib. xviii. p. 587.

affirmat.

^b Hunc Curtius cæsum a Perdicca

^c Photius Lat. p. 85.

Ptolemaeus Lagi F. imperare jussus Ægypto, Libyæ, et Arabiæ, quo ad hæc
Ægypti fines attingit.

Cleomenes	imperare jussus	Loco Ptolemaei vicaria potestate.
Laomedon		Syriæ.
Philotas		Ciliciæ.
Python		Mediae.
Eumenes		Cappadociæ, Paphlagoniæ, et Euxino Ponto fini- tiniis, Trapezuntem usque.
Cardianus		Pamphylii, Lyciis, et Phrygiæ majori.
Antigonus		Caribus.
Cassander		Lydis.
Menander		Phrygiæ, quæ est ad Hellespontum.
Leonnatus		Sic Asia partita.
Lysimachus	In Europa atque Craterus	Thraciæ, Cherroneso, omnibusque Thracibus finitimis gentibus, ad Salmydессum Euxini Ponti.
		Omnibus, quæ ultra Thraciam sunt locis, usque ad Illyrios, Triballos, et Agrianos; ipsi quo- que Macedoniae, et Epiro ad Ceraunios usque montes, et omnibus Greecis.

ALTERA PROVINCiarum DIVISIO PER ANTIPATRUM.

Ex eodem Arriano hic p. 127.

Ptolemaeus	accepit	Ægyptum, Lybiam, et vastam, quæ has ultra est, regionem.
Laomedon Mity- lenæus		Syriam.
Philoxenus		Ciliciam.
Amphimachus		Mesopotamiam et Arbelen.
Seleucus		Babyloniam.
Antigenes		Susianam satrapiam.
Pencestes		Pernida.
Tlepolemus		Carmaniam.
Python		Medianum usque ad Caspias portas.
Philippus		Parthyætorum regionem.
Stasander		Artiorum et Drangenorum provinciam.
Stassnor Soliensis		Bactriauen et Sogdianen.
Sibyrtins		Arachotes.
Oxyartes Rhoxa- nes P.		Parapamisadas.
Python Agenoris F.		Finitimos Parapamisadibus.
Porus Indus		Quæ ad Indum fluvium sunt, et Patala urbem.
Taxiles Indus		Provinciam ad Hydaspen fluvium.
Nicanor		Cappadocas.
Antigonus		Phrygiam majorem, Lycaonas, Pamphylios, Lycios, ut prius.
Asander		Caryam.
Clitus		Lydiam.
Aridæus		Phrygiam ad Hellespontum.
Antigenes		Collecti vectigalium Susianorum.
Antolicus Agatholis F.		
Amyntas Alexandri F.		
idemque Peucestius frater		
Ptolemaeus Ptolemaei F.		
Alexander Polysperchontis F.		
		acceperunt regii corporis custodiam.

Cassander Antipatri F. Antigonos } accepit { Præturam equitum.
Imperium in Perdiccæ olim copias et regum præsidium.

DIVISIO IMPERII MACEDONICI PERDICCA DISTRIBUENTE.

		Apud Dexippum sup. pag. 116.
Ptolemæo	In Asia	Egyptus universa, et Lybia, et quidquid ultra Ægyptum attingit.
Cleomeni		Ptolemæi vicarium præfectum agere.
Laomedonti Mi- tylenæo		Syria.
Philotæ	obvenit	Cilicia.
Phitonii		Media.
Eumeni		Cappadocia, Paphlagonia, et quidquid ad Pon- tum Euxinum vergit Trapezuntem usque.
Antigono		Pamphyli et Cilices usque ad Phrygiam.
Asandro		Cares.
Menandro		Lydi.
Leonnato		Phrygia ad Hellespontum.
Lysimacho	In Europa	Thracia et Chersonesus.
Antipatro		Omnis Macedones, Græci, Illyrii, Triballi, Agri- anes, et quæcumque in Epiro.
Cratero	obvenit	Tutoris ac curatoris regii dignitas.
Perdicce		Chiliarchia Hephaestionis.
Poro	Apud Indos	Indum inter, et Hidaspen populi.
Taxiles		Indi reliqui.
Pithoni alteri		Indorum finitimi, exceptis Parapamisadi- bus.
Oxyarti Bactrio Roxanes patri		Caucaseis subiecti montibus populi, Indis proximi.
Sibyrtio		Arachosii atque Gadrosii.
Stasanorii Soliensi	obvenerunt	Arei et Drangi.
Philippo		Sogdiani.
Rhadapherno		Hircania.
Neoptolemo		Carmania.
Peucestæ		Persæ.
Oropio		Sogdianorum pars.
Seleuco		Babylonii.
Archelao		Mesopotamia.

MACEDONICARUM PROVINCIARUM PARTITIO.

Apud Justinum libro xiii.

Ptolemæus	Egyptum et Africæ Arabiæque partem
Laomedon Mitylenæus	Syriam.
Philots cum filio	Ciliciam et Illyricos.
Atropatos	Medium majorem.
Alcetas Perdicæ frater	Medium minorem.
Scynus	Susianam gentem.
Antigonus Philippi F.	Phrygiam majorem.
Nearchus	Eyciam et Pamphyliam.
Cassander	Cariam.
Menander	Lydiam.
Leonnatus	Phrygiam minorem.
Lysimachus	Thraciam et regiones Pontici maris.
Eumènes	Cappadociam cum Paphlagonia.

Accipiant a Perdicca	Seleucus Antiochi F.	Summum castrorum tribunatum.
	Cassander Antipatri F.	Præfecturam stipatorum regis, sa- tellitumque.
	Taxiles	Rex Indum inter et Hydaspen flu.
	Pithon Agenoris F.	Colonias in Indiis conditas.
	Parapomenus	Fines Caucasi montis.
	Exarches	Drancas.
	Stasanor	Argæos.
	Amyntas	Bactrianos.
	Scythæus	Sogdianos.
	Nicanor	Parthos.
	Philippus	Hyrcanos.
	Phratafernes	Armenios.
	Tlepolemus	Persas.
	Peucestes	Babylonios.
	Archos	Pelasgas.
	Archesilaus	Mesopotamiam.

Orosius^a suæ divisioni præfatus, Macedoniæ, inquit, duces 'mortuo Alexander diversas sortiti provincias, mntuis se bellis consumpsérunt: quornm ego tumultuosissimum tempus ita mihi spectare videor, quasi aliqua immensa castra per noctem de specula montis aspectans, nihil in magni campi spatio præter innumeros socios cernam. Ita per totum Macedoniæ regnum, hoc est, per universam Asiam et plurimam Europe partem, Libyæque vel maximam, horrendi subito bellorum globi colluxerunt: qui cum ea præcipue loca, in quibus exarsere, populati sunt, reliqua omnia terrore rumoris, quasi fumi caligine, turbaverunt. Sed nequaquam tantorum regum ac regnorum bella excidiaque explicabo, nisi prius ipsa cum regibus regna prodidero. Igitur Alexander per duodecim annos trementem sub se orbem ferro pressit. Principes vero ejus 14. annis dilaniaverunt, et veluti opimam prædam, a magno leone prostratam, avidi discerpserunt, catuli: seque ipsos invicem in rixam irritatos præda emulazione fregerunt. Itaque prima Ptolemæo Ægypti et Africæ Arabiæque pars sorte provenit. Confinem hnic provinciæ Syriam Laomedon Mitylinæus, Ciliciam Philotas, Philo Illyrios accipiunt. Mediæ majori Atropatus, minori socer Perdicca præponitur. Susiana gens Scyno, Phrygia major Antigono, Philippi filio, adsignatur. Lyciam et Pamphyliam Nearchus, Cariam Cassander, Lydiam Menander sortiuntur, Leonnatus minorem Phrygiam accipit. Thracia et regiones Pontici maris Lysimacho, Cappadocia cum Paphlagonia Eumeni data: summa castrorum Seleuco Antiochi filio cessit; stipatoribus regis satellitibusque Cassander filius Antipatri præficitur. In Bactriana ulteriore et Indiae regionibus præfecti, qui sub Alexander esse cœperant, permanerunt. Seras inter duos amnes Hydaspen et Indum constitutos Taxiles habuit. In colonias in Indis conditas Pithon Agenoris filius mittitur. Parapomenos fines Caucasi montis Oxyartes accepit. Arachosii Gedrosiique Siburtio decernuntur. Drangas et Areos Stasanor, Bactrianos Amyntas sortitur, Sogdianos Scythæus, Nicanor Parthos, Philippus Hyrcanos, Phratephernes Armenios, Tlepolemus Persas, Peucestes Babylonios, Archon Pelasgos, Arcelanus Mesopotamiam adepti sunt.'

Literæ Sacrae primo Machab. nullum certum numerum exprimunt: 'Et

^a Lib. III. cap. ult. v. 1.

obtinuerunt pueri ejus regnum, unusquisque in loco suo: et imposuerunt omnes sibi diademata post mortem ejus, et filii eorum armis multis, et multiplicata sunt mala in terra.'

Sanctissimus autem Vates Daniel^b in Oraculis suis ait, regnum regis Græcorum divisum in quatuor regna.

Idem eodem capite 8. clarus omnia: 'Aries, quem vidisti habere cornua, rex Medorum est atque Persarum: porro hircus caprarum rex Græcorum est: cornu grande, quod erat inter oculos ejus, ipse est rex primus: quod autem fracto illo surrexerunt quatuor pro eo; quatuor reges de gente ejus consurgent, sed non in fortitudine ejus.'

Quem locum D. Hieronymus, et ex illo N. Serarius, Cornelius de Lapide et alii recentiores, exponunt de præcipuis quatuor regibus et regnis Antigono Asie, Philippo seu Aridaeo Macedonie, Seleuco Syriæ, Ptolemæo Ægypti. Hieronymus vero ex Josepho hæc videtur transcripsisse, posito, pro Cassandro, Aridaeo, cui successit Cassander, omissio Lysimacho.

^b Cap. 8.

^c Lib. XII. cap. 1..

CHRISTOPHORI BRUNONIS

SUPPLEMENTUM IN LIB. I.

PHILIPPUS Macedo (qui primus omnium regum ejus gentis, Macedoniae regnum, subacta tota Græcia, ad summam potentiam evexit) Amyntæ, viri prudentissimi, omnibusque imperatoriis virtutibus instructi, filius fuit. Is Amyntas, ex Eurydice uxore tres filios suscepérat, Alexandrum, Perdiccam, et Philippum Alexandri Magni patrem, atque filiam Euryonem. Insidiis autem Eurydices uxoris, quæ nuptias generi, mariti morte pacta, occidendum virum, regnumque adultero tradendum suscepérat, oppressus fuisse set, ni filia pellicatum matris, et sceleris consilia prodidisset. Post mortem Amyntæ, Alexander major natu filius, regno potitus est. Qui inter initia regni, cogente sane durissimo necessitatis telo, bellum ab Illyriis pacta mercede, datoque Philippo fratre obside, redemit. Interjecto quoque tempore, per eundem obsidem cum Thebanis gratiam pacis reconciliat. Quæ res Philippo ad maxima egregiæ indolis incrementa profuit. Siquidem tota custodiendi pueri cura Epaminondæ, strenuissimo Thebanorum duci, atque philosopho præstantissimo, hac conditione demandata est, ut commissum sibi puerum diligenter servaret, et summo studio in id juxta incumberet, ut moribus principe dignis, atque honestis disciplinis quam optime imbueretur. Fovebat ea tempestate laudatissimus princeps domi filio suo Epaminondæ præceptorem Pythagoricum, sub quo Philippus multum profecit. Interea temporis, Alexander insidiis matris Eurydices appetitus, occubuit: cui tamen antea Amyntas, in scelere deprehensæ, propter communes liberos, ignarus eisdem quandoque exitiosam fore, pepercérat. Frater quoque ejus Perdiccas, simili insidiarum fraude, relicto parvulo filio, decipitur. Sub idem tempus, Philippus commodum e custodia elapsus diu se non regem, sed tutorem pupilli egit. At ubi graviora bella imminebant, serumque

auxilium in expectatione infantis erat, compulsus a populo, regnum Macedonicum male affectum, cum bellicis artibus, tum philosophiae præceptis præmunitus, apprehendit, Anno cccc. ab urbe condita, Olympiade cv. Circa prima itaque regni primordia, rerum infinita multitudine in diversas trahente partes, finitimus undique in Macedoniam irruentibus populis, bellisque veluti conspiratione quadam ad opprimendam Macedoniam, multarum gentium ex diversis locis, uno tempore confluentibus, rex Philippus cautius omnino agendum esse considerans, (omnibus enim par esse non poterat) alia interposita pactione composuit, alia redemit, facilissim aggressis, ut militum trepidos firmaret animos, et sibi hostium contemptum demeret. Primum illi cum Atheniensibus certamen fuit, quibus per insidias victis, metu gravioris belli, cum interficere posset, omnes incolumes, sine pretio dimisit: quæ res illi magnam et gratiam et auctoritatem conciliavit. Captis deinde Pœonibus, bellum in Illyrios transtulit: ibi multis hostium millibus cæsis, Larissæam urbem nobilissimam cepit. Hinc Thessalos, non cupiditate prædæ, sed quod exercitu suo robur Thessalorum equitum adjungere gestiebat, nihil minus quam bellum metuentes, adoritur. Quibus ex improviso præoccupatis, atque in potestatem redactis, jungendo equitum peditumque fortissimas turmas et copias invictissimum fecit exercitum. Quibus rebus feliciter gestis, Olympiada, Neoptolemi regis Molosorum filiam, uxorem dicit, conciliante nuptias altore virginis Arisba rege Molosorum, qui sororem Olympiadis Troadam, in matrimonium habebat: quæ causa illi exitii, malorumque omnium fuit. Nam cum regni incrementa affinitate Philippi se acquisitum sperat, proprio regno ab eodem privatus, in exilio consenuit. Post nuptias autem Philippus per quietem visus est conjugis alvo insignem affixisse bullam, cuius sculptura, quemadmodum is existimaverat, Leonis haberet imaginem. Quod vates ita sunt interpretati. Ipsam quidem esse gravidam, animosum quoque, et leonis natura præditum, infantem paritaram. Deinde cum Philippus urbem Methonem expugnaret, jactu sagittæ dextrum amisit oculum. Nihilominus tamen pacem deprecantibus dedit, mitisque etiam adversus victos fuit. Pagas etiam capiens, imperio suo adjectit. Triballorum quoque gentem, et quicquid præterea terrarum in proximo erat, invadens omnia, uno velut impetu, devicit. Debellatis finitimis, atque confirmato jam Macedoniæ regno, cum domum rediisset, natus est ipsi Alex-

ander filius ex Olympiade uxore, viii. Idus Aprilis, dicit Plutarchus : ab eo autem qui illum in Latinum convertit, scribitur circa Idus Augusti, quod sane cuius sit error, dubium est. Porro Philippus, veluti e specula quadam, libertati omnium insidiatus, Græcorum civitates, quæ dominandi libidine singulæ imperare cogitaverant, omnes in suam redegit potestatem. Inferioribus enim contra superiores suadens certamina, omnibus ad invicem callide incitatatis, a Thebanis etiam (qui tamen antea eum tanquam hostem repellere conabantur) contra Lacedæmonios et Phocenses, qui templo Apollinis spoliato, milites conduxerant, necessitate urgente, dux electus, oppressis sacrilegis, magnamque inde apud omnes nationes gloriam adeptus, omnium ad ultimum efficitur dominus ac princeps, et victos pariter atque victores servitutem subire coëgit. Inde in Cappadociam trajiciens, captis et occisis finitimis regibus, universam provinciam imperio Macedoniae adjecit. Olymto quoque expugnata, Thraciam invasit. Nam cum eum fratres duo Thraciæ reges, de terminis regni ambigentes, disceptationum suarum judicem eligerent, Philippus ad judicium, velut ad bellum, inopinantibus fratribus, instructo exercitu venit, et utrumque regno, de quo disceptabant, spoliavit. Omnes sane principes docens, concordiam maximum ad conservanda imperia, atque principatus stabiliendos, adminiculum esse. Alexander autem factus annorum duodecim, rebus bellicis admodum delectari, et excelsæ indolis manifestissima proferre indicia, cœpit. Cumque ex æqualibus nonnulli ex eo percunctarentur, ad Olympicum nunquid stadium libens decertaret, (plurimum enim pedum celeritate pollebat,) Libens equidem, inquit, si decertaturos mecum reges sim habiturus. Olim cum forte absente Philippo legati a Persarum rege venissent, eos cum hospitio, tum consuetudine captos, jucundissima sibi familiaritate conjunxit : admirantes quod is nihil aut humile aut puerile sciscitaretur, sed aut viarum longitudinem, aut superiorum itinerum modos perquirebat, multa super rege, qualis in hostes esset, nunc super Persis, quæ vires, aut quæ esset potentia, rogitabat. Quas res admirati legati, late diffusam Philippi gravitatem nihil præ hujus pueri indole, et majore quam etas pateretur animi magnitudine, duxerunt. Quoties a Philippo aut nobile quoddam captum oppidum, aut memorabili prælio parta Victoria, nuntiabatur, haud magnopere lœtabatur, ceterum ad suos aiebat æquales, Omnia, o pueri, genitor occupabit, ita ut ne vobis-

cum grande ullum ac insigne facinus ostentare mihi sit reliquum. Non enim ipsum ulla illecebrarum, aut pecuniæ, sed sola virtutis ac gloriæ cupidus tenebat : quoque majores a patre facultates acciperet, eo se minora gerere posse existimabat. Quocirca crescente dominio gerendis præclaris rebus materiam magna ex parte exhaustum iri ratus, non opes, non deliciarum usus, verum certamina et pugnas ardebat, et principatum unde sibi ob virtutem, gloriam, nominisque immortalitatem (quæ spes nec Alexandrum, nec quenquam alium bonum, unquam fecellit) compararet, affectabat. Quamobrem ipsius cura compluribus (uti par erat) nutritoribus, paedagogis, ac præceptoribus est demandata. In primis tamen Aristoteli, ex cuius disciplina decem ferme annis informatus est. Eodem fere tempore Philippus Delphos misit, consulens de successore, responsumque tale accepisse ferunt : Is demum tuo imperio, omnique orbe potietur, quemcumque Bucephalus sessorem passus fuerit. Erat autem Bucephalus, equus forma spectabilis, atque ferocissimus, quem Philonicus Thessalus Philippo xiii. talentis emerat. Hunc diu Philippus sub claustris præferratis asservari jussit; mansit tamen ita ferus, ut plane nullus eum ne tangere quidem ausus fuerit : qua re factum est, ut eum Philippus removeri atque abjici jusserit. Alexander vero cum forte adesset, Qualem, inquit, isti equum perdunt, dum eo per imperiatam ac mollitiem uti nesciunt ! Cumque mira arte, sine verberibus, tractasset equum, tandem consensum ad cursum admisisset, tum calcibus usus est, ac molliter flexis habenis, cum equum reduxisset, descendantis caput exosculatus pater, emissis lacrimis : Aliud, inquit, o fili, tibi par regnum quære, quando te jam Macedonia non capit. Præsagiit vir prudens tam excelsæ indoli non suffeturam paternam ditionem. Posthæc Philippus toti Græciæ bellum inferre statuit, ad quod percommode ratus, si Byzantium nobilem et maritimam urbem in potestatem redegisset, eandem sibi resistenter obsidione cinxit, relicto domi ad regni curam filio Alexandro, tum xvi. annos nato. Hæc urbs a Pausania Spartanorum rege condita, a Constantino postmodum gloria opibusque aucta atque renovata, et a nomine suo Constantinopolis dicta, circiter mcxl. annos sacratissimi Imperii sedes, totiusque Orientis caput fuit. Nunc tamen (proh dolor !) fœdissimæ atque impiissimæ Turcarum gentis imperio subjacet. Sed ut ad Philipum redeam. Exhaustis in obsidione opibus, piraticam aggredi-

tur, centumque septuaginta navium spolia rapuit, atque militibus suis distribuit. Ne autem in unius urbis obsidione tantus exercitus teneretur, proiectus cum fortissimis, multas Chersonesi urbes expugnavit. Filium deinde Alexandrum XVIII. annos natum, virtutis et promptitudinis in rebus agendis manifestissimæ, ut sub patris militia tyrocinii rudimenta deponeret, ad se accersivit. Cum quo in Scythiam prædandi causa, more negotiantium, impensas belli alio bello resecturus, est proiectus. Eaque expugnata, viginti millia puerorum ac foeminarum capta, pecoris magna vis, auri argenteique nihil: XX. millia nobilium equarum ad genus faciendum in Macedoniam missa sunt. Sed revertenti a Scythia Philippo Triballi occurunt, negantes se transitum datus, ni portionem accipient prædeæ. Hinc jurgium, mox et prælium, in quo ita in femore vulneratus est Philippus, ut per corpus ejus equus interficeretur. Cum omnes occisum putarent, præda amissa est. Quamprimum ex vulnere convaluit, diu dissimulatum bellum Atheniensibus infert. Cujus causa Thebani se junxere, metuentes, ne victis Atheniensibus, veluti vicinum belli incendium, ad se transiret. Initæ societate inter civitates paulo ante infestissimas, legationibus totam fatigant Græciam, communem hostem communibus viribus summovendum putantes. Quædam civitates motæ Atheniensibus sese jungunt: quasdam autem belli metus ad Philippum traxit. In hac pugna Philippus Alexandrum filium alteri cornu præfecit: ubi laudatissimi Herois virtus clarissime emicuit. Talem enim in eadem pugna se præstítit, ut non inferior patre, immo etiam nulli secundus extiterit: postea quoque, eam victoriam sibi invidia ac fraude patris præreptam fuisse conquestus sit. Commisso itaque apud Chæroneam prælio, etsi Athenienses numero militum longe præstarent, a Macedonibus tamen continuo ac diuturno bellandi usu exercitatissimis, vincuntur. Non autem immemores pristinæ gloriæ cecidere. Hic dies universæ Græcisæ, et gloriæ dominationis, et vetustissimam libertatem finiit. Ceterum cum Philippus semper erga Alexandrum optime affectus fuisse, tandem ex Cleopatra neverca, Olympiadi superinducta, discordia orta est. Causam adhibuit Attalus avunculus Cleopatræ, qui cum in nuptiis Macedones exhortaretur, Deos orarent, ut ad regni successionem legitimus ex Philippo et Cleopatra crearetur hæres, excandescens Alexander, O improbum caput, inquit, nos vero tibi nothi videmur? simulque in eum conjecit poculum. In-

surgens inde pater contra Alexandrum stricto eum petuit ferro, ictus tamen, inclinatione corporis ab Alexandro evitatus, inanis excidit. Tunc Alexander conviciis patrem adortus, receptam Olympiadem matrem secum in Epirum duxit. Eum tamen Philippus, exprobrata sibi a Demarato Corinthio hac eorum discordia, paulo post multis precibus ægre revocavit. Inter hæc nuptias Cleopatræ filie et Alexandri fratris Olympiadis, quem, pulso Arisba, regem Epiæ fecerat, Philippus celebrat. Dies erat pro magnificientia duorum regum, et collocantis filiam, et uxorem ducentis, insignis. Sed nec ludorum celebritas deerat, ad quorum spectaculum Philippus cum sine custodibus medius inter duos Alexandros, filium generumque, procederet, Pausanias nobilis ex Macedonibus, nemini suspectus adolescens, occupatum angustiis Philippum in transitu obtruncavit, diemque lœtitiae destinatum fœdum luctu funeris fecit. Hic puer stuprum per injuriam passus ab Attalo fuerat, qui eum etiam postea, tanquam vile scortum, libidini convivarum subjecit. De quo Philippo conquestus, qui multum quidem ex rei turpitudine est motus, sed Attalo ob magnam familiaritatem, et quod ejus opera tunc uteretur, ut noceret induci haud potuit. Erat etiam Attalus ob Cleopatram, proxime a rege in matrimonium acceptam, arctissima ei junctus cognatione, copiarumque in Asiam præmissarum dux fuerat delectus, vir in rebus bellicis egregiæ fortitudinis. Idcirco rex potius ut Pausaniam justissimo dolore incensum mulceret est conatus: datisque ei magnis muneribus, loco insuper honestiori, inter corporis sui custodes, honoravit. Sed ille implacabili ardens ira, decrevit, non tantum de eo, qui sibi injuriam intulisset, sed et qui ulisci illatam noluisse, poenam sumere, quod et fecit, ut diximus. Is Philippus etsi omni fere tempore negotiis belli victoriisque affectus exercitusque esset, a liberali tamen Musa, et a studiis humanitatis nunquam abfuit, quin lepide comiterque pleraque et dixerit et fecerit. Vixit annos **XLVII.** regnavit **XXV.** siveque **vigesimus tertius** Macedonum rex.

CHRISTOPHORI BRUNONIS

SUPPLEMENTUM IN LIB. II.

ANNO ab urbe condita ccccxxvi. mortuo Philippo, Alexander filius, (ob magnitudinem rerum gestarum Magnus appellatus,) vi- gesimo etatis anno, plenum invidia, et gravissimis odiis ac periculis undique circumseptum, assecutus est imperium. Nec enia vicinæ barbarorum provinciæ et nationes modeste servitutem ferebant, avita vero dominia patriosque principatus affectabant. Primo omnium autem quotquot paternæ cœdis causa fuerant, gravibus affecit pœnis. Deinde sepulturæ ejusdem maximam impedit curam. Principatum vero multo melius quam quisquam existimasset confirmavit. Juvenis enim, atque ob etatem adhuc teneram, ab aliquibus contemtui habitus, vulgus ipsum humanissimis sermonibus ita in sui benevolentiam traxit, ut et spem maximam omnibus faceret, et metum simul atque contemtum sui universis demeret. Macedonibus immunitatem cunctarum rerum præter militiæ vacationem dedit. Quo facto tantum sibi conciliavit favorem, ut alii corpus, non virtutem, alii vero nomen regis solum immutatum esse dicarent. Et cum initio tumultus undique contra ipsum exorti essent, audacia, et animi constantia incredibili, citissime motus omnes compressit. Profectus deinde Corinthum in Peloponnesum, generali totius Græciæ concilio, contra Persas, (quorum erat eo tempore summum in terris imperium, quique Græciam sœpe multis cladibus affixerant) Imperator est designatus. Siquidem pater ejus idem bellum inchoaverat, morte tamen præventus, consummare haud potuerat. In hujus belli apparatu nuntiatur, Athenienses, Thebanos, et Lacedæmonios, ab eo ad Persas defecisse, auctoremque ejus defectionis, magno auri pondere a Persis corruptum, Demosthenem oratorem extitisse. Quibus motibus occursurus, tanta celeritate instructo paratoque exercitu Græciam oppressit, ut quem venire non senserant, videre se vix crederent. In transitu hortatus Thessalos, beneficiorum patris commonefaciens, commemorata etiam veteri cognatione, quæ sibi cum illis per Herculem esset, sermonibusque humanissimis, ut magna a se sperarent, persuasos induxit, ut communi totius Thes-

salim decreto, universæ gentis dux crearetur, omniaque vectigalia atque redditus suos ei traderent. Tanta autem in juvne celeritas, tamque efficax in rebus agendis diligentia, omnes qui per contemptum ab eo erant alienati, perterrefecit. Athenienses itaque sicuti primi defecerunt, ita etiam primi pœnitere cœperunt, pueritiam Alexandri, antea spretam, supra virtutem veterum ducum extollentes: missisque legatis bellum deprecabantur. Quibus auditis et graviter increpati, bellum remisit. In ea legatione Demosthenem quoque fuisse ferunt, sed cum ceteris ad Alexandrum non pervenit: siquidem a Cytherone Athenas reversus est: sive correptus timore, quod frequenter Philippum cum suis vituperasset, atque in sua Rep. contra Macedones verba fecisset, sive ut regi Persarum (a quo magnam auri summam, ut Macedonum causam oppugnaret, accepisse dicebatur) omnem de se suspicionem eximeret. Hoc quoque ipsi ab Æschine exprobratum aiunt, qui in oratione quadam de acceptis muneribus ita dicit: In præsens sane regium aurum sumtus huic suppeditat. Sed hoc deinceps haud sufficiet, cum nullæ opes moribus improbis satis esse possint. Alexander sedatis motibus qui in Græcia erant exorti, antequam in Asiam cum exercitu trajiceret, per Thraciam iter faciens, Pæones, Triballos, Illyrios, aliosque finitimos petere, quos novis rebus studere acceperat. Nam quod regno ejus tum finitimum maxime infidi erant, minime negligendos censuit, præsertim cum in tam longinquas a domo regiones cum exercitu profecturus esset. Ex Amphipoli igitur cum copiis profectus in Thraces, (quos Græci *αὐτορόμους* vocant, nullius imperio, nullius legibus obnoxios) decem dierum itinere ad Hæmum montem pervenit: ibi circa aditus angustias, negotiatorum atque Thracum ingentem manum collectam, obviam habuit. Insederant montis verticem, curribusque pro vallo, qua patebat aditus, utebantur, inde pugnaturi, si necessitas postulasset. Sin autem ex adversa montis parte peterentur, currus in Alexandri Phalangem magno impetu erant immissuri, quod et fecerunt. Sed milites ab Alexandro edocti, alii laxatis ordinibus, alii corpora humi strata scutis contegentes, periculum omne devitarunt. Hinc alacriores facti, ingenti clamore in hostes feruntur, eosque uno impetu superavere. Alexander protinus superato jugo, per Hæmum montem in Triballos ad flumen Lygium profectus est. Syrmus Triballorum rex erat: is cognito Alexandri adventu, uxores ac pueros, ceteramque imbellem tur-

bam, ad Danubium in insulam Peucam confestim misit, quo et Thraces Triballis finitimi se receperant. Nec multo post, et ipse Syrmus eodem fugit. Reliqua Triballorum multitudo ad alteram insulam se contulerat, eo in loco, ex quo pridie Alexander movebat, sitam. Alexander Triballos repetens, hostes ex sylvis in aperta provocatos superat, **III.** millibus cæsis, reliquis in fugam conjectis, paucisque captis. Post hanc pugnam Alexander ad Danubium profectus, ad insulam, in quam Triballi ac Thraces confugerant, contendit: cui tamen barbari summa vi restiterunt, quod erat iis facilius, quoniam et naves paucæ erant, et insulæ maxima pars prærupta ac præceps, et fluminis cursus, utpote in augusto conclusus, concitatior. Quapropter Alexander abductis inde navibus, trajecto noctu flumine, **mcccc.** equitibus, peditibusque **IV.** millibus, Getas (quorum circiter **IV.** millia equitum, peditumque supra **X.** millia, prohibendi animo, in adversa ripa armatos viderat) petiit. Quo facto territi Getæ, ne primum quidem impetum sustinuere. Res prorsus ingentis audacitæ iis visa, Alexandrum tam facile unica nocte, Danubium, omnium Europæ flumen amplissimum atque altissimum, nullo ponte injecto, transisse. Confugientibus igitur illis in sylvarum solitudines atque latebras, Rex urbem vacuam nactus cepit, soloque sequavit. Huc loci venere legati a ceteris Danubii accolis, a Syrmo Triballorum rege, atque Germanis, ad Alexandrum, ut cum eo amicitiae fœdus inirent. Quibus in fidem et amicitiam acceptis, e Germanis quæsivi, Quidnam in humanis rebus præ ceteris extimescerent, ratus nominis sui magnitudinem ante omnia ipsis formidolosam videri. Illi hoc se in primis timere responderunt, ne forte in sese aliquando coelum rueret. Alexander nihil motus responsi superbia, tantum adjectit: Germanos superbos esse, eosque domum remisit. Inde in Agrianos et Pœonas iter persequenti nuntiatum est, Clitum Bardylei ab eo defecisse, Glauciamque, Taulantiorum regem, se ei conjunxisse. Erant et qui nuntiarent fore, ut Autariatæ ipsum in itinere adorirentur. Proinde negotio de Autariatis Lagaro Agrianorum regi (qui patri Philippo admodum carus, Alexandro quoque perquam familiaris erat) commisso, insuper Cyna sorore, ubi Pellam revertisset, ultro in uxorem promissa, ipse ad Clitum Glauciamque magna celeritate contendit, eosque vario prælio vicit atque prostravit. Hæc agenti superveniunt nuntii, multos in Græcia res novas moliri, civitatesque non paucas, et in primis Theba-

nos ab eo defecisse. Qua re motus Alexander, in Macedoniam est reversus, ut factum in Græcia tumultum reprimeret. Thebanis autem conantibus præsidium Macedonicum ex arce Thebana (quam Cadmeam vocant) depellere, ipsamque præaltis fossis et munitissimo vallo cinctam obsidentibus, rex cum exercitu magnis itineribus profectus, non longe a Thebis, cum omnibus copiis consedit. Itaque Thebanorum duces, quoniam Alexander præter spem omnium advenerat, ac incertum erat, utrum auxilia, sicuti a nonnullis civitatibus petierant, illis adventura essent, de belli ratione consultare cœperunt. Omnibus tandem consentientibus, belli discrimen subire constituerunt. Sed rex suos continuuit, illis spatium poenitendi mutandique consilii exhibens, nullo pacto futurum existimans, ut una civitas contra tantas copias esset pugnatura. Habet enim ultra xxx . millia peditum, equitumque ad $\text{iii}.$ millia omnes laboribus bellicis exercitatissimos. Quorum virtuti confisus, Persicum bellum suscepserat. Sane si Thebani temporum fortunæ cedentes, pacem petiissent, rex eorum postulatis libertissime annuisset: nam tum mirifico studio ad Persas in Asiam transire properabat. Cum tamen armis non precibus uti decrevissent, Alexander Macedones ad prælium instruxit. A Thebanis, contra hostes numero longe superiores, summis viribus atque impigne decertatum est. Interim Macedonibus, qui custodiæ Cadmeæ arcis præerant, a tergo invadentibus, circumventi Thebani, in ipsa pugna ceciderunt. Capta civitas et direpta, urbs eversa funditus est. Qua quidem in re ea spes, idque consilium extitit Alexandro, ut hujusmodi casu ac terrore compressi Græci, quietius dum abesset agerent: cum alioqui incusantibus Thebanos sociis Phocensibus ac Plateensibus, morem gerere gratificarique concupiseret. Plures sex millibus oppetiere, Triginta millia vendidit, ex quibus quadringentorum quadraginta talentorum argenti summam coëgit. Pindari vatis tamen stirpi pepercit, sumnum in doctos favorem manifestissimo exemplo testatus. Non omitendum videtur, quod hic rerum gestarum Alexandri scriptores de Timoclea referunt. Quam insignem Thebanam fœminam Thracius quidam dux constuprasse dicitur. Cumque post id eam posceret pecuniam, solus a muliere ad puteum seductus fuisse, in quo diceret pretiosiora rerum suarum occultari. Ducem igitur super os putei, spectandi causa, inclinatum, illa in profundum detrusit, superneque injectis lapidibus, oppressit. Ob id facinus adductam

ad se in vinculis fœminam, percunctatus est Alexander, quenam esset? Ea imperterrita, Theagenis, inquit, sum soror, qui contra Philippum electus imperator, fortiter pugnans pro Græciæ libertate, occubuit. Magnanimitatem mulieris et constantiam admiratus rex, liberam eam cum filiis dimisit. Athenienses Thebarum casum moleste et cum summa commiseratione ferentes, refugiis profugorum portas contra regis edictum aperuerunt. Quam rem ita graviter tulit Alexander, ut secunda legatione, denuo bellum deprecantibus, ita demum remiserit, ut oratores et duces, quorum fiducia toties rebellent, sibi dedantur. Eo tamen demum res est deducta, ut retentis oratoribus, duces in exilium agerentur: qui confessim ad Darium regem Persarum profecti sunt. Ceterum coactis in Isthmo Græcis, et expeditionem in Persas decernentibus, Alexandro plures philosophi et oratores occurrunt, præter Diogenem Cynicum, qui tum versabatur Corinthi, et Alexandrum parvi faciens, in Cranio habitabat: miratus Alexander, ad eum in sole apricantem venit, rogans 'reine cujusquam indigeat:' at ille, 'Ut paulum,' inquit, 'a sole discedas.' Quo responso Alexandrum adeo delectatum ferunt, ut ad suos conversus dixerit, 'se Diogenem esse velle, si Alexander non esset.' Rebus Græciæ compositis, adventante vere, ipsaque Græcia cum Macedonia, Antipatro, cui ex amicis maxime fidebat, commissis, ad Hellespontum cum exercitu profectus, in Asiam incredibili ardore mentis accensus, trajecit. Cum autem delati in continentem essent, primus Alexander jaculum velut in hostilem terram conjecit, armatusque de navi, tripudanti similis, prosiluit, atque ita hostias cœdit, precatus, ne se regem illæ terræ invitæ accipient. Inde hostem petens, milites a populatione Asiæ prohibuit, parcendum suis rebus præfatus, nec perdenda ea, quæ possessuri venerint. In exercitu ejus fuerunt **xxxii.** millia peditum, non supra **v.** millia equitum, navesque **clxxx.** Hac tam parva manu universum terrarum orbem, utrum sit admirabilius, quod vicerit, an quod aggredi ausus fuerit, incertum est: cum ad tam pericolosum bellum non juvenes robustos, nec primo ætatis flore, sed veteranos, plerosque etiam emeritæ militiæ, qui cum patre patruisque militaverant, elegit: ut non tam milites, quam militiæ magistros, electos putares. Ordines quoque nemo nisi sexagenarius duxit; ut si principia castrorum cerneret, senatum te alicujus priscæ Reipub. videre diceret. Itaque nemo in prælio fugam, sed omnes victoriam animis concepe-

rant, nec in pedibus cuiquam spes sed in lacertis fuit. Alexander deinde passim peractis sacrificiis maxime apud Trojam ad Achillis tumulum, in quem genus suum ex materna linea referebat, eum ob id felicissimum adolescentem prædicans, quod suarum virtutum præconem Homerum invenisset, ad interiora Darii regis Persarum contendit. Hunc Darium Arsani filium, qui decimus quartus a Cyro, totius orientis monarchiam tenebat, hac potissimum causa aggredi voluit, quod a patre suo Philippo tributum requisierat. Darius autem missa prius superba, contumeliosa, atque imperiosissima legatione, se regem regum, ac consanguineum Deorum, Alexandrum vero famulum suum appellans, satrapis suis id negotii dederat, ut insanientem istum Philippi adolescentulum, (sic enim eum per contemptum appellabat) verberibus puerilibus gravioriter cœsum, indutumque post veste purpurea, sibi vinctum tradarent, navibusque una cum nautis summersis, omnes ejus milites ad ulteriora maris Rubri transportarent. Qui mandatum regis exequi volentes, ad Granicum amnem (qui Troadem a Propontide distin-
minat) magna manu, videlicet viginti millibus peditum, et pari equitum numero, confluxerunt, et præruptam fluminis ripam, qua Alexandro omnino trajiciendum erat, obsiderunt. Alexander, etiamsi præsentissimum periculum instare cerneret, quippe cum suis ex inferiore atque instabili loco (erat enim cum uodus, tum cœno lubricus) utpote ex flumine adversus hostes in eminenti ripa stantes dimicandum foret, suæ tamen fortunæ ac virtuti, simulque fortitudini militum confisus, amnem trajecit. Et primo quidem non spernenda difficultate pressus, tandem tamen hostes, non tam sua arte, quam virtute Macedonum, vicit atque prostravit. In eo conflictu Persarum viginti millia peditum, et ccl. equites, cœsa, Macedonum non plus xxxiv. interficti sunt. Ea pugna magnum ad res Alexandi momentum peperit. Sardis enim, maritimi barbarorum imperii propugnaculum, cœpit, iisque ac ceteris Lydiis populis, ut legibus uterentur suis, concessit. Ephesum, quarto pos pugnam die, elapo inde præ metu præsidio, occupavit. Interim ex Magnesia et Trallibus legati venerunt, urbium suarum ditionem pollicentes, ad quas in fidem recipiendas Parmenionem cum duobus millibus et quingentis mercenariis, parique Macedonum numero, equitibus ex amicis circiter cc. misit. Miletum deinde sibi resistenter oppugnavit: eaque potitus versus Halicarnasum iter ingreditur. Omnibus interacentibus oppidis primo

impetu captis, Halicarnasum urbem permunitam obsedit, eamque non sine labore expugnatam, solo æquavit. Ingressus Cariam, Ada Cariæ regina (quæ regno ab Orontobate, quem Darius miserrat, pulsa, nihil quicquam in tota Caria, præter Alinda, ejus provinciæ urbem munitissimam, tenebat) Alexandro obviam profecta, Alindis urbe tradita, eum in filium adoptavit. Rex nec liberalitatem fœminæ, nec filii nomen aspernatus, urbem eidem custodientiam reliquit. Tota deinde Caria subacta, memor accepti beneficij eam universam Adæ imperio subjecit. Hinc in Lyciam et Pamphyliam tendit, eo consilio, ut ora maritima ad Phœniciam et Ciliciam usque in potestatem redacta, navales copias hostibus inutiles redderet. Devictisque rebellibus Pisidie populis, summo mentis ardore, nec minori alacritate, adversus Darium, quem cum multis militantium millibus adventare constabat, contendens, Phrygiam, per quam exercitus traducendus erat, est ingressus.

CHRISTOPHORI BRUNONIS

SUPPLEMENTUM IN LIB. X. CAP. 1.

SCRIPTORES rerum gestarum Alexandri Magni, hoc loco Calani Indi, in philosophiæ studiis magni nominis, mentionem faciunt. Qui persuasu Taxilis regis Indiæ Alexandrum secutus, tandem miro mortis genere seipsum interfecit. Cum enim LXXIII. annos absque ullo morbo vixisset, dolore alvi correptus in Perside, finem vitæ suæ adesse conjectans, ne longo morbo perpetua vitæ felicitas contaminaretur, neve multis medicorum pharmacis foret excruciantus, Alexandrum rogavit, ut sibi pyram construi, cumque ascendisset eandem incendi juberet. Rex hominem ab horrendo incepto posse deterrei sperans dissuadere cœpit. Verum cum eum fixum atque immutabilem in sententia permanere, nec in vita retineri posse videret, pyram secundum Calani voluntatem exstrui permisit. Quo delatus equo, adoratis patriis numinibus, Macedonas prehensis manibus rogavit, ut illum diem lœti cum rege portantes exigerent, quem paulo post Babylone se visurum dixit. His dictis pyram ascendit alacriter, atque membris decore com-

positis, eo quo resedit gestu perpetuo conservato, occubuit. Incensa pyra, tubæ insonuere, totusque exercitus clamores in cœlum sustulit, haud secus atque in præliis fieri solet. Elephanti quoque horrendum infremuerunt. Hæc de Calani morte gravissimi scripserunt auctores, invicti animi ad quælibet dura constanter perferranda, singulare exemplum. Post hæc Susa profectus Statyram, majorem Darii filiam, legitimo sibi copulavit matrimonio. Juniorum Dryperim Hephaestioni uxorem dedit. Optimatibus quoque Macedonum, atque insignioribus amicis lectas ex omnibus gentibus nobilissimas virgines circiter LXXX. matrimonio collocavit: ne solus novi moris auctor haberetur. Nuptiæ Persico more celebratæ sunt. Reliquis quoque Macedonibus, qui dudum uxores duxerant, regale instituit convivium. Cui cum novem millia convivarum interessent, unumquemque, ad peragenda libamina, aurea phiala donasse dicitur. Eodem tempore XXX. millia juniorum militum pari omnes ætate, sub præfectis civitatum partim a se conditarum, partim etiam devictarum, ad omnia belli munia, ac Macedonica armatura pulcherrime instructi ad Alexandrum venerunt: quos Epigonos, id est, successores appellavit. Horum adventu Macedones nonnihil contristari visi sunt. Cum enim Macedones diuturna militia fatigati, regi in concionibus sæpe obloquerentur, ad compescendam eorum licentiam hos sibi comparaverat milites, quos etiam maximis ornavit beneficiis. Harpalus autem, cui rex Babyloniæ thesaurorum atque vectigalium curam demandaverat, cum audivisset Alexandri virtute Indorum reges majore ex parte perdomitos, et felici rerum omnium successu jam ei cuncta patere, arbitrabatur Alexandrum ulteriora cognoscendi et gloriæ augendæ cupidissimum, haud facile eo loci redditum. Deliciis itaque atque luxui deditus, vim nobilibus atque ingenuis fœminis inferens, omne libidinis genus exercuit. Vocato etiam ad se ab Athenis insigni scorto, cui Potonice nomen erat, eidem non solum viventi maxima et regia donavit munera, verum etiam post mortem, monumentum celeberrimum triginta talentis in id collatis extrui voluit. His et similibus turpissimis voluptatibus magna pecuniæ summa exhausta, cum perceperisset Alexandrum ex India redeuntem in multos præfectos ob scelestâ ipsorum in subditos facinora delatos, graviter animadvertisse: timens (quæ sua erat conscientia) ne et sibi tale quippiam contingere, collectis quinque millibus talentis, cum sex millibus mercenariorum celerrime in

Atticam contendit : nemine vero ipsum recipiente, relictis militibus ad Tænaron, ubi jam antea mercenariorum militum, quos præfecti in Asia ex mandato regis dimiserant, ingens multitudo confluxerat, Athenas cum pecunia est profectus. Ad quem continuo certatim magna vis civium confluxit, auri magis, quam hominis amore compulsi, in primisque oratores, et hi qui quæstum ex pulpito faciebant. Quos exigua largitione pellectos, ut suam causam ad populum defenderent, sibi facile emtios fecit. Habita deinde concione populi, urbe excedere jussus, ad Græcos pervenit milites, ibique trucidatus est.

Ex his, studiose lector, quæ in hoc fragmento desunt, facile resarciri poterunt.

CHRISTOPHORI CELLARII SUPPLEMENTA.

CURTII RUFU duos priores libros injuria temporum deperditos esse, inde ab resuscitatis literis conquesti sunt, qui damno hujus generis non leviter permoveri solent : neque in hunc diem inveniri, quamlibet summo studio identidem requisiti, potuerunt. Primum igitur ἀκέφαλος Q. Curtii historia excudebatur : postquam vero Christophorus Bruno anno MDXLIV. conatus est ex ingenio supplere, quæ deficiebant, omnibus fere editionibus, illius conjectiones, suppresso plerumque nomine, exhibetæ fuerunt ; quas cum nec dicendi copiæ, neque tersæ elegantiæ Q. Curtii respondere vidiit Joannes Freinshemius, uberiora Supplementa non infelici ter tentavit, congestis comteque dispositis, quæ unquam de Alexandro ab aliis tradita, in tempora librorum deperditorum incidisse reperit. Sed tamen solæ conjecturæ erant, nec cum Curtianis conferri sua ipse vir eruditissimus voluit. Quintianum etiam Stoam supplesse, quæ initio Q. Curtii desunt, Antonius Possevinus et Jacobus Gortoni tradiderunt, de quibus ut incognitis (neque etiam diligentissimo editori Michaëli Telliero visa sunt) nihil judicare possumus. Ne ergo tironibus imponatur, quos in Brunonis Supplemento frustra sæpe quæsisse novimus, quæ indagave-

rant, in ubertate autem Freinshemii multum temporis consumsisse, et legendi p̄nē fregisse cupiditatem, ut ad Curtii genuinos libros postmodum torperent; novo modo, quæ desunt, per summa indicare, notisque substratis declarare singula instituimus, ut animus integer ad τὰ γνῶσια nostri scriptoris afferatur, nec tamen rudis inanisque rerum sit, quas temporum iniquitate in Curtio perdidimus. Nam stylum ingeniumque Curtii s̄quare, supra conditionem s̄eculi nostri esse existimamus. Et si in Livio, Polybio, ac Diodoro Siculo excerptis summarīs librorum, qui desiderantur, oportet nos contentos esse, quid non eadem æquitate jacturam feremus illorum, quæ sine nostra culpa ex Curtii monumentis amisimus? De particulis, quæ quinto et decimo libris exciderunt, suo loco memorabimus: nunc solliciti sumus, ut priores libros non quidem verbis ac stylo, sed brevi materiarum significatione restituamus, quam ita divisam volumus; ut primo libro ea scripsisse Curtium credamus, quæ bellum Persicum antecesserunt: altero initium illius belli complexum esse. Nam longius Curtium, quam Arrianum, initia repetiisse ex eo credibile est, quod duos integros libros præmisit, cum, quæ ex Arriano suppleri possunt, vix uni libro sufficient. Sit igitur

CONJECTURA DE SUPPLEMENTO

LIBRI I.

I. *Proloquium Q. Curtii Rufi.*

ILLORUM, qui Alexandri res gestas scripsere, fide dignissimus Ptolemaeus Lagi videtur, quod ipse rebus interfuerat, nec ulla, si secus scripsisset, suspicio lucri apparebat: proximus Aristobulus, quos longo intervallo Diodorus Siculus, non minus gravis auctor, secutus est.

Ut solent rerum antiquarum scriptores, videtur Curtius etiam de auctoritate, quam sequatur, prædixisse. Conjectura de Ptolemaeo et Aristobulo ex Ariani præfatione est: de Diodoro, ex ntriusque collatione, etiam testimonio Joannis Freinshemii: quanquam dubium est, an Diodorum, quod recentior erat, eumque pressius nonnunquam sequebatur, nominatum manifestaverit.

II. *Genus Alexandri Magni.*

ALEXANDER Philippo Amyntæ filio, et Olympiade Epirensi natus, utroque parente nobilissimus fuit. Pater enim ad Herculem,^a mater ad Achillem^b genus referebat. Sic clarus aliis Alexander, sibi obscurus videbatur, nisi, abdicato mortali patre, ab Iove genus crederetur. Addita insolentia fabula, draconem^c in cubili matris visum, quem Jupiter induerit.

^a *Ad Herculem*] Conditor Macedoni regni Caranus patria Argivus, qui a Temeno, Hercolis filio, originem ducebat. Ita Vell. Paterc. i. 5.

^b *Ad Achillem*] A Pyrrho, Achillis filio, Epirenses reges orti. Sic Pau-

san. in Atticis.

^c *Dracom*] Sic Plutarchus in Vita, Justinus xi. 11. aliique: quod de adulterio a non paucis exponitur.

Vid. Cedren.

III. *Ostenta circa partum, et auguria magnitudinis.*

PHILIPPUS per quietem vidit obsignatam Olympiadis alvum anulo,^a cuius sculptura leonem præferret, quod vates Aristander de fœtu generoso et leonina magnitudine animi interpretatus est. Qua nocte autem natus Alexander est, eadem templum Ephesiæ Diana^b celeberrimum deflagravit: quod majoris ruinæ præsagium habuerunt, qui ex fortune casu de futuris judicabant, 'ortam aliqui facem esse, qua Asiae regnum conflagraturum sit.'

^a *Annulo*] Plutarchus hoc somnium narrat, cum interpretatione.

^b *Templum Diana*] Cic. de Divinat. i. 23. tradit, ubi lucere post incendii

noctem cœpisset, exclamasse magos, 'pestem ac perniciem Asie proxima nocte natam.'

IV. *Educatio Alexandri.*

QUANTA Philippi in educando filio solertia fuerit, Epistola^a documento est, qua sibi gratulatus fuit, quod iis temporibus filio auctus sit, quæ Aristotelem dare præceptorem^b possint, qui patræ

^a *Epistola*] Philippi ad Aristotelem Epistola apud Gellium ix. 3.

^b *Aristotelem præceptorem*] Bis Aristotele usus est Alexander, primum admodum pner ad elementa discenda. Quintilianus i. 1. 'An Philip-pus,' inquit, 'Alexandro filio suo pri-

ma literarum elementa tradi ab Aristotele, summo ejus ætati philosopho, voluisset, aut ille suscepisset hoc officium, si non studiorum initia a perfectissimo quoque tractari, pertinere ad officium credidisset?' Ad primam hanc institutionem prædicta Epistola

urbis^c instaurationem præmium laboris ab rege tulit. Assidui autem nutritores et paedagogi fuerunt, Leonidas, Lysimachus^d Acarnan, et ejusdem gentis Philippus,^e rector valetudinis. Eloquentiæ magistro usus est Anaximene Lampsaceno, cuius calliditati postmodum eversionem patriæ^f donavit. Homeri carmina tanti fecit, ut nunquam Iliadem^g non comitem haberet.

pertinet. Deinde postquam discesserat Aristoteles, revocatus Mitylenis διέτριψε χρόνον ὀκταετῆ παρὰ Φλίππῳ καθηγούμενος Ἀλεξανδρον, hoc est, octo annos apud Philippum Alexandro philosophia imbuendo operam dedit. Dionys. Halicarnass. ad Amnæum p. 121. Quamvis tam Laërtius, quam hic Dionysius unius tantummodo ad Philippum accessus (sine dubio posterioris) mentionem faciant.

^c *Patria urbis*] Stagiræ, una cum Olyntho, in cuius ditione fuerat, everse. Sic Diogen. Laërt. in Vita Aristot. et Plin. VII. 29. cum Harduini emendatione 95.

^d *Leonidas, Lysimachus*] Ex Plutarcho. Hic ille Leonidas est, qui Alexandrum puerum, thure largius sacrificantem, castigavit, tum decere liberaliorem esse, cum thuriferam re-

gionem ditionis suæ fecerit: enjus reprehensionis rex Asia potitus remiscens, immensam thuris copiam Leonidæ summisit, eumque ad liberalitatem erga Deos per jocum horatus est. Sic idem Plutarch.

^e *Philippus*] Curtio ipso prodente III. 6. 1.

^f *Eversionem patriæ*] Lampsaci, quæ Persis faverat, Alexander Anaximenem extra mœnia prodeuntem videns, jurejurando negavit se factnum, quod ille precatus esset: hic autem eversionem callide rogans, conservationem vi juriasurandi obtinuit. Ita Val. Max. VII. 3. 4.

^g *Iliadem*] Τῆς πολεμικῆς ἀπερῆς ἡρόδοτος, viaticum militaris virtutis, Iliadem Homeri dixit, Plutarcho auctore: etiam pulvino cum pugione dormiturn supposuit.

V. Rudimenta militiae.

PRÆSAGIUM militaris magnitudinis in Bucephalo^a puer Alexander dedit, quem mirifice, umbræ ratione habita, ita rexit domuitque, ut pater omne inde capto exclamarit, ‘aliud filio regnum quærendum esse, quoniam Macedonia non caperet.’ Decimum annum et septimum agebat, cum pater Byzantium^b oppugnans ipsi administrationem regni commisisset. Rebellavit tum Thraciæ quædam civitas,^c quam adolescens collectis, qui domi relictii erant, militibus improvisa celeritate oppressit, et urbem convenis habitandam dedit, qui eam Alexandriam appellavere. Sed cum male

^a *Bucephalo*] Adi Plutarchum.

^b *Byzantium*] Justin. IX. 1.

^c *Thraciae civitas*] Vide Stephanum

de Urbibus in Ἀλεξανδρείᾳ. Plutarcho

Ἀλεξανδρόπολις est.

procederet Byzantina obsidio, Atheniensium classe^d obsessis suppetias ferente; Philippus filio usus ad subigenda Chersonesi oppida.^e Idem cum ex Getico bello redux per Triballos iter faceret, et Græci mercenarii^f milites prædæ societatem postularent, altercatione in pugnam erumpente, ipse rex equo interfecto vulneratur, quem clypeo Alexander jacentem texit, irruentum alios occidit, alios armis longius inde propulsavit. Jam tantus evaserat Alexander, ut sine rectore aut custode exercitui posse præfici videretur, quam de se opinionem in Illyrios^g missus victoriis confirmavit.

^d *Atheniensium classe*] Etiam alii Atheniensium exemplum secuti sunt, Coi, Chii, Rhodii, et quibuscumque Philippi invalescens potentia suspecta erat. Ita Diodor. Sicul. xvi. 78.

^e *Chersonesi oppida*] Justinus citato loco.

^f *Græci mercenarii*] Sic ipse Alexander apud Nostrum viii. 1. 24. enarrat: Justinus ix. 8. inter Macedonas

et Triballos pugnam exortam esse, quod hi, nisi prædæ portionem acciperent, transitum negassent.

^g *In Illyrios*] Hanc Illyricam expeditionem nemo prodidit, quod nobis constet. Curtius vero viii. 1. eandem summatis repetit sub Alexandri persona Philippi res gestas obterritis, suas extollentis.

VI. Oppressio libertatis Græcorum.

PHILIPPUS artibus^a consecutus est, ut Græcia servitutis jugum acciperet. Ultro enim quietos lacescere, inter concordantes odia instruere, dissidentium rixas alere, ita alterutram partem juvare, ut utramque opprimeret, solennis illi consuetudo fuit. Pauci expertes ejus dominationis erant, quos Demosthenis eloquentia^b in libertate sustentabat. Sed et horum tandem ad Chæroneam victor,^c facile obtinuit Philippus, ut imperator Græciæ^d adversus Persas crearetur.

^a *Artibus*] Lege Justinum viii. 1.

^b *Demosthenis eloquentia*] In concilio Boeotorum Thebanis jam dubiis, cuius partes sequerentur, contra Pythonem Byzantium, facundum Philippi oratorem, persnasit libertatem tuendam esse, et Philippum hostem judicandum. Ita Diodor. Sicul. xvi. 86. Utriusque orationem Freinsheimii

ingenium tentavit, expressitque. De Philippicis autem Demosthenis nihil attinet dicere, cum notissimæ sint, hodieque doctorum manibus volvantur.

^c *Ad Chæroneam victor*] Diodor. Sic. xvi. 87. 89.

^d *Imperator Græcia*] Ibidem c. 92.

VII. Alexandri et Philippi dissidium.

BELLICIS rebus plerumque Alexander, etiam ad Chæroneam prælio,

intererat, in quo penes ipsum *victoria*^a stetisse dicitur. In cornu enim, cui praeerat, initium vincendi factum, sacra Thebanorum cohorte,^b quæ ex lectissimis constabat, fortiter profligata. Ceterum a patre aliquando aberat,^c causæ matris inserviens, cui Philippus Cleopatram^d superinduxerat, in cujus nuptiis parum absuit, quin Alexander novæ prolis *voto*,^e quod Attalus fecerat, reclamans, a patre interficeretur.

^a *Penes ipsum victoria*] Diodorus Siculus *xvi. cap. 87.*

^b *Sacra cohorte*] Plutarchus: Λέγεται τῷ πρῶτος ἐνστάσαι τῷ ἵερῷ λόχῳ τὸν Θηβαῖον, Dicitur primus sacram Thebanorum cohortem concussisse.

^c *Aberat*] In Epiro et Illyride. Vid. Justin. *ix. 7.*

^d *Cleopatram*] Plutarchum et Justi-

num *ix. 7. consulas.*

^e *Novæ prolis voto*] Attalus inter pocula hortatus est Macedonas, ut a Diis Philippo ex Cleopatra successorem precarentur: cui Alexander sceptu in os impingens, inquit: 'Ημεῖς δέ σοι νόθοι δοκοῦμεν; An vero nos spuri sumus? Plutarch.

VIII. *Apparatus belli Persici.*

PHILIPPUS dux belli a Græcis factus bellum Persicum molitus est, premisso Attalo et Parmenione^a cum copiarum parte, ut Græcas in Asia civitates liberarent. Ipse oraculo lætus, seu potius deceptus,^b jam cepisse sibi orientem videbatur.

^a *Præmisso Attalo et Parmenione*] Diodorus Siculus *xvi. 92.*

^b *Oraculo deceptus*] Delphos miserat, qui Pythiam de bello Persico consulerent, quæ cum pro more ambiguis verbis cecinisset. Εὐτεραὶ μὲν

δαῦρος, ἔχει τέλος, Κοτύ δὲ θήνω, Seria gerit taurus, jamque adstat qui immolet illum, is de regis Persarum nece interpretatus est, sua autem implevit oraculum. Vid. Diodor. cit. loco, et Pausan. in Arcad. f. 241.

IX. *Cædes Philippi regis.*

OLYMPIAS Cleopatré posthabita fratrem Alexandrum, Epiri regem, in bellum Philippo inferendum^a concitavit, quod ne alieno is tempore^b exciperet, affinitatis gratia præveniens, Cleopatram filiam, Alexandri germanam, Epirotæ despondit, Ægis, in Macedonia urbe, nuptiarum apparatu splendidissime instructo. Sed inopinatus casus lætitiam intervertit. Etenim Pausanias quidam ab Attalo contumeliose habitus, cum frustra conquestus^c de inju-

^a *In bellum Philippo inferendum*] sicc intentus erat. Justin. *ix. 7.*

^b *Alieno tempore*] Quia bello Per-

^c *Frustra conquestus*] Quod Philippus Attalum, quo opus sibi videbatur

ria esset, inter nuptiarum sacra regem, cum spectatum ludos iret, ex improviso interfecit. Consciam cædis^a Olympiadem suisse, nec expertem Alexandrum, multorum suspicio erat, exinde fidei propior visa, quod parricidæ in cruce pendenti corona aurea audacius, quam^b pro privati fortuna, imposita fuerat..

contra Persas fore, propter adoles-
centuli violationem castigare haud
sustinuit.

ix. 7.

^c *Audacius, quam, &c.]* Quod nemo
alii andere, nisi hæc, superstite Phi-
lippi filio, potnisset. Ita Justin. l. c.

^d *Consciam cædis]* Vide Justinum

X. Ultio Olympiadis et Alexandri.

OLYMPIAS poenam de Cleopatra sumtura, peremta sobole, matrem ad suspendium^a adegit. Attalum etiam avunculum hujus, res novas in Asia molientem, Alexander per Hecatœum et Parmenionem sustulit.^b

^a *Ad suspendium]* Justin. loco sepe
cit.

^b *Attalum sustulit]* Diodorus Sic.
xvii. cap. 2.

XI. Alexander Græciæ imperator factus.

GRÆCI et barbari ad spem libertatis erecti a novo rege opinione citius opprimuntur. Obsessis ad Tempe angustiis, per invia Osseæ^a in Thessalam irrupti, et celeritate perfecit, ut Pyliaco Amphictyonum concilio^b in patris locum dux Græciæ sufficeretur, quod ad Corinthum conventu, quo rex a Thermopylis abierat, publica voce repetitum fuit, et auxilia contra Persas decreta. Forte in Craneo,^c Corinthiaco luco, Diogenes^d degebat, quem cum Alexander rogaret, ut diceret, si quibus opus esset: 'A sole,' inquit, 'mihi velim non obstes:' apricanti enim offecerat. Cujus conti-

^a *Per invia Osseæ]* Polyænus lib. iv.
Stragagem. tradit, suffossis petris, et
effectis gradibus in jngum evasisse.
Thessali autem angustias obsederant,
ad transitum prohibendum.

^b *Pyliaco Amphictyonum concilio]*
Commune Græciæ concilium a Pyliis
sive Thermopylis, ubi habebatur, 'Py-
liacum;' ab Amphictyone, Deucalio-
nis filio, duodecim Græciæ populos
in unum cogente, 'Αμφικτυόνων' nomi-

natur. Ita Suidas.

^c *In Craneo]* Pausanias in Corin-
thiacis post principium: Πρὸ τῆς πό-
λεως κυπαρίσσου ἐστὶ λόσος, δυομαζό-
μενον Κράνεον, hoc est, Suburbanus
cupressorum lucus, cui Craneo nomen
est.

^d *Diogenes]* Passim leguntur, apud
Cic. Tusc. v. cap. 82. Val. Max. iv.
extr.

nentiam admiratus rex dixisse fertur: ‘*Vellem et ego Diogenes esse, e nisi essem Alexander.*’

• *Vellem Diogenes esse]* Laërtius Diogenes in Vita Cynici hoc tradidit.

XII. *Motus barbarorum suppressi.*

GRÆCORUM rebus pro tempore ordinatis, in barbaros rex Alexander movit, et Thracibus in *Æmo* monte victis,^a regem Triballorum Syrmum, qui in Peucen Istri insulam refugerat, ad petendam pacem coëgit; Getas traejacto Istro superavit; et cum Germanorum^b legatis fœdus percussit. Per Agrianos^c Macedoniam repetenti motus Illyriorum nuntiatur, qui Taulantios quoque in societatem pertraxerant. Hos domi eorum rex Agrianus, amicus Alexandro, lacesens, a vexandis Macedonibus avertit, qui illos postea ad Pelium,^d Dassaretiae oppidum, ita concusserunt, ut fuga singuli, incensa urbe, dilaberentur.

• *Thracibus victis]* Hæc et pleraque quæ sequuntur, ex Arriani lib. 1. deponita sunt.

• *Germanorum]* Arrianus ‘Celtas’ vocat, qui longe ad Istrum, etiam ultra Germaniaæ limitem coluerunt.

Vid. Cluver. Germ. Antiq.

• *Agrianos]* Agrianes sive Agriani sunt Stephano Byzantio inter *Æmen* et Rhodopen siti. Regi illorum Languaro nomen erat.

• *Pelium]* Πέλιον Arrianus.

XIII. *Motus Græcorum compressus.*

INTEREA rumore,^a ‘Alexandrum in Triballis cecidisse,’ per Græciam increbrescente, nova spes novum tumultum excitavit, qui Thebanorum civitati exitialis fuit. Hi enim, præfectis Cadmeæ^b trucidatis, acriter instabant præsidio arcis,^c mittentes quaqua-versus, qui libertatis communiter vindicandæ concitores essent. Nihil vero auxilii summissum fuit, plerisque expectantibus, quo fortuna inclinaret.^d Rex citius opinione in Bœtiā irrumpens, post tridui apparatum intra unum diem et oppugnavit et cepit Thebanorum urbem, in quam crudelius, quam pro ingenio suo, sœ-viit; ut peregre in Persas abiturus exemplum relinquoret, quod

• *Rumore]* Justinus xi. 2.

• *Præfectis Cadmeæ]* Extra arcem progressis, nihilque mali suspicantibus. Ita Arrian.

• *Præsidio arcis]* Præsidiariis Cad-

meæ, qui Macedones erant. Ita Diodor. Sic. xvii. 8.

• *Quo fortuna inclin.]* Diodor. cap. l. cujus et cetera sunt de celeriter expugnata urbe.

fidei tuendæ ceteros admoneret. Solis Pindari e posteris in honorem vatis pepercit, ejusque domum cremari vetuit. Servavit etiam Deorum delubra, et fortium virorum statuas, religione permotus, quod milites cœlesti igne,¹ cum fanum in suburbio spoliant, ambusti dicebantur.

^c *Pindari] Aelianus Var. Histor. xii. 7. et Arrian. lib. i.* ^f *Cœlesti igne] Pausanias in Boeot. p. 301.*

XIV. *Athenienses regi denuo conciliati.*

ALEXANDER Athenienses ulturus tanquam auctores defectionis Thebanæ,^a et post cladem receptores^b elapsorum, Demosthenem sibi, et Charidemum, et Ephialten aliosque tradi postulat. Legatione autem effectum est, ut rex solius Charidemi^c exilio placaretur.

^a *Defectionis Thebanæ*] Arrian. lib. I. p. 29.

^c *Charidemi]* Qui ad Darium in Persiam profugit. Ita Arrian. c. 1. Hic est, qui de Persarum militia censere jussus, intempestivæ libertatis penas dedit. Sic Curt. III. 2.

^b *Receptores*] Quod inter patriæ
ruinas elapsos contra regis edictum
suscepserant.

CONJECTURA DE SUPPLEMENTO LIBRI II.

PROCUL dubio ita libros Q. Curtius diviserat, ut secundus res gestas a principio expeditionis Asiaticæ usque ad Memnonis mortem contineret, cuius partes conjicimus ita dispensatas suisse.

I. Iter ex Macedonia per Thraciam ad Hellespontum.

ALEXANDER, Græciæ rebus compositis, et administratione regni Antipatru^a commissa, in bellum Persicum, ad quod se pridem paraverat,^b profecturus, triginta millia peditum, et quinque equitum secum educit. Classem, quam juxta lacum Cercinitem^c et

^a *Antipatro*] Qui ex hoc tempore 18.

Macedoniæ rebus continua administratione præfuit, nec illam depositum Alexandro mortuo. Ita Arrian. lib. I.

Curt. IV, 1, 39; VI, 1, 17, 18; V, 19;

18.

^b *Se pridem paraverat] In curas patris succedens, qui et ipse bellum Persicum molitus fuerat.*

^c Justus lacum Cercinitem] Interpres

Strymonis ostia habebat, eodem sequi jubet. Abderam et Maroneam prætergressus, et Hebro ac Melane fluviis trajectis, vicesimo die, postquam domo discesserat, Sestum venit.

Arriani: Per lacum Cercinitem Am-

phipolin versus, et deinde ad Stry-
monis fluvii ostia classem agit. At

Græce: Ἡν δὲ αὐτῷ ὁ στόλος παρὰ τὴν
λίμνην τὴν Κερκινίτιν, ὡς ἐπ' Ἀμφίτολον
καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ τὰς ἀκβολάς.

II. *Trajectus in Asiam.*

SESTO Elæuntem profectus rex Protesilao, qui Trojano bello pri-
mus in Asiam dicitur pedem intulisse, inferias ^a dabat. Interea
Parmenio exercitum Sesto Abydum ^b transportavit: rex Elæunte
in portum Achœum, qui ad Sigœum est, trajecit.

^a *Protesilao inferias]* Ut melioribus
auspicis, quam Protesilaus, hostile
littus attingeret, Elæunte ad sepul-
crum ejus sacrificavit. Ita Arrian.
Is autem ut primus ex Agamemnonis
classe excenderat, ita primus etiam
fuit, qui illo bello periret. Ovid. Met.
xii. 67. ‘Hectorea primus fataliter
hasta, Protesilæ, cadiſ.’

^b *Sesto Abydum]* Ita tam exercitus,
quam regis, transfretationem Arria-
nus descripsit. Eadem ergo Mace-
donicus exercitus naviliis trajecit,
qua ponte venerat sub Xerxe Persi-
cus.

^c *Elæunte]* Chersonesi Thracie op-
pido ad Hellespontum.

III. *Persarum contra Macedones apparatus.*

DARIUS, Codomannus vulgari nomine, ea tempestate rex Persarum erat, paulo ante Philippi necem, propter bellicam famam ^a et genus a regio ^b forte non alienum, in id fastigium evectus. Hic contemta Alexandri juventute omnia securius agebat: cognitis vero rebus, quas apud Græcos, Thracas, et Illyrios gesserat, summa se cura instanti bello præparabat, missis quoque in Græciam, qui mercede militem conducerent.^c Nec mercenariis modo, sed universis in maritima ora copiis Memnonem Rhodium, virum peritissimum rei bellicæ, præfecit.^d

^a *Propter bellicam famam]* Bello
contra Cadusios singulare pugna pro-
vocatorem interficerat. Ita Diodor.
Sicul. xvii. 6. Justin. x. 8. 3.

^b *Regio]* Codomanni pater Arsanes,
Artaxerxis frater, Ochi patruus fue-

rat. Sic Diodor. c. l.

^c *Mercede conducerent]* Curt. iii. 2.
9. v. 11. 5.

^d *Memnonem præfecit]* Passim apud
Diodorum et Arrianum leguntur.

IV. *Alexander Diis atque heroibus sacra facit.*

In mediis Hellesponti fluctibus^a Diis maris sacra fecit, et delatus in continentem, in hostilem agrum jaculum immisit,^b primusque de navi prosiliens Deos precatus^c est, ne se regem illae terrae invitum acciperent. In Ilio quoque ad tumulos heroum,^d qui Trojano bello ceciderant, parentavit.

^a *In mediis fluctibus*] Neptuno ibi et Nereidibus sacrificavit. Vid. Arrian. p. 32.

^b *Jaculum immisit*] Justin. xi. 5. 10.

^c *Deos precatus*] Jovi Ἀχοθαρηπε, Descensori, et Minervæ, ac Herculii eo loco, ubi exscenderat, altaria strinxit. Ita Arrian.

^d *Ad tumulos heroum*] Præsertim

Achillis, quem felicem prædicavit, quod vivus amicum Patroclum, mortuus Homerum præconem invenerit. Vid. Cic. pro Arch. c. 10. Plutarch. in Alex. Priamo etiam ad Jovis Herculi aram sacrificasæ dicitur, ut illius iram adversus Neoptolemi progeniem, ad quam ipse pertingebat, deprecaretur. Ita Arrian.

V. *Prælium ad amnem Granicum.*

Ex Ilio rex Arisben,^a ubi castra habebat, revertit: inde Lampsacum prætergressus, cui ignovit,^b ad Granicum^c amnem venit, in cuius altera ripa hostilis exercitus stabat transitum prohibiturus. Alexander instructa acie ingressus flumen, magno nisu in altiore ripam evasit, Persasque tandem non sine suo periculo, ex quo Clitus servaverat,^d in fugam conjectit,^e circumventis etiam mercenariis, qui globo facto diutissime repugnaverant. Barbarorum ceciderunt viginti et duo millia: Macedonum tantummodo xxxiv. ut Plutarchus ex Aristobulo tradidit. Fuga elapsi, in quibus et Memnon erat, Miletum perrexerunt, et Halicarnassum.

^a *Arisben*] Oppidum Troadis, in Boream, supra Ilinum situm.

^b *Lampsacum, cui ignovit*] Vide quæ diximus ad lib. i. Conjecturam iv.

^c *Granicum*] Fluvium Mysicæ supra Hellespontum.

^d *Clitus servaverat*] Jam galea regis ietu diffracta erat, declinato periculo,

enm illum alius ab tergo petuit: cuius manum Clitus amputavit. Hunc

'Rhoscen' Curtius vocat, viii. 1. 'Spitridatem' Arrianus, et quidem Lydiæ satrapam.

^e *In fugam conjectit*] Eventum prælia Arrianns et Plutarchus scripserunt.

VI. *Sepulturae cura et donariorum.*

Quod humanitatis officium est, Alexander illis præstitit, qui prælio occubuerant. Hos enim ad ceterorum exemplum impense hu-

matos equestribus statuis: donari jussit, cognatisque eorum immunitatem dedit. Ex spoliis ccc. clypeos Athenas misit in Minervæ templo cum civilissima inscriptione affigendos.

^a *Equestribus statuis]* A Lysippo tarchum et Arrianum hæc est: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΤ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΑΝΗ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ ΤΩΝ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ ΚΑΤΟΙΚΟΤΝΤΩΝ. ALEXANDER PHIL. F. ET GRÆCI PRÆTER LACEDÆMONIOS HÆC DE BARBARIS ASIAM INCOLENTIBUS.

^b *Civilissima inscriptione]* Apud Plu-

VII. *Urbes quædam in fidem acceptæ, quædam expugnatae.*

TANTA victoriæ ad Granicum fama erat, ut plures Asiæ urbes se Alexandro dederent, Sardes in primis, ac Ephesus: ^a Miletus breviore obsidione, at Halicarnassus operosissima, expugnata fuit. Adeæ ^b illustri foeminæ regnum Cariæ redditum, a quo expulsa fuerat per Pexodarum. Cum gratiam relatura mulier mire artis et saporis cibos cum coquis et cupediariis offerret, ex Alexandro didicit, ‘optimos coquos’ esse ad prandium laborem antelucanum, ad cœnam frugale prandium.’ Classem hoc tempore Alexander dimisit, ^d ut supervacaneam ad usus futuros, nec ita instrutam, ut Persarum classiariis ^c opponi posset.

^a *Sardes, Ephesus]* Vide Arrianum, qui etiam Tralles et Magnesiam dedicationis exempla ponit: etiam de obsidione Miletii et Halicarnassi pluribus verbis scripsit.

^b *Adæ]* Arrian. et Plutarch.

^c *Optimos coquos]* Idem Plutarch. in Alex. p. 677. et Apophth. 37.

^d *Dimisit classem]* Quæ consilii hujus cauæ fuerit, disputat Arrianus p. 58.

^e *Persarum classiariis]* Qui et numero et peritia rei navalis prævalebant. Erant enim ex nauticis gentibus Phœnicie ac Cypri plerique.

VIII. *Insidiae manifestantur.*

CUM rex Lyciam ^a transiret, oppidis in ditionem acceptis, captivi indicio cognovit, ab Alexandro Lyncesta, genero Antipatri, insidias sibi parari, ^b quem veritus interficere, ne quis motus in Macedonia oriretur, in vinculis diuturnis ^c habuit.

^a *Lyncestam]* Lynco Macedonia opido, vel Lyncestide regione ortus.

^b *Insidias parari]* Adi Justinum xi. 7. et Arrianum.

^c *Vinculis diuturnis]* Tertium jam

annum custoditus fuerat, cum ad causam dicendam productus inter hæsitationes memoria ab astantibus confoderetur. Vid. Curt. vii. 1.

IX. Iter per Climaca, et prælium cum Pisidis.

PHASELIDE^a in fidem accepta, per Climaca,^b hoc est, angustias inter montes et mare Pamphylium, ægre exercitum hyberno tempore transduxit, et Aspendiis post defectionem receptis, Telmessum prætergressus Pisidas ad Sagalassum gravi prælio^c superavit.

^a *Phaselide*] Phaselis in Lyciae ad Pamphyliam termino urbs maritima, in qua Alexander Theodecti statuae, sui quondam sub Aristotele condicisci puli, jam vita defuncti, coronas injecit. Ita Plutarch. p. 674.

^b *Per Climaca*] Mons Climax, Pamphylio mari imminens, arctum transi-

tum in littore relinquit, et fluctibus sœpe ita opertum, ut Alexandri milites umbilico tenuis demersi ibidem iter fecerint. Plutarch. et Strab. lib. xiv.

^c *Pisidas gravi prælio*] Adi Arrianum.

X. Memnonis morte res Persarum labefactantur.

INTER hæc Memnon locis quibusdam^a in maris ora recuperatis et Chio insula, dum Mitylenen^b obsidet, morbo correptus Persarum spem maximam morte intempestiva deseruit. Nam hoc duce bellum Darius ex Asia in Europam^c transferri posse speraverat.

^a *Loci quibusdam*] In quibus et Lampsacus fuit.

^b *Chio, . . . Mytilenen*] Chion proditione cepit. Vid. Arrian. lib. xi. iuste. Mitylenæ post mortem ducis, cum se undique inclusos viderent,

pacti salutem sunt et Macedonici præsidii discessionem liberari. Ita Arrian. c. 1.

^c *Asia in Europam*] Diodor. Sic. xvii. 29.

CHRISTOPH. CELLARII

SUPPLEMENTUM IN LIB. V. CAP. 13.

DARIUS Polystrati accendentis audita voce, præsentis fortunæ id esse solatum dixit, quod ultima verba apud intellecturum^a sit

^a *Apud intellecturum*] Justinus xi. 15. 6. qui tamen interprete captivo Persa cum Polystrate locutum esse addit: 'Adplicito,' inquit, 'captivo, cum civem esse ex voce cognovisset.'

Quod autem Darius sermonis Græci non ignarus erat, teste Curtio v. 11. 5. Freinahemius Græce Macedoni Polystrato locutum esse autumat.

redditurus. Perferri autem Alexandro jubet, ‘se nullis in eum meritorum^b officiis, maximorum illi debitorem mori, quæ matri, uxori, liberis præstitisset. Gratiam se solam, quam moriens possit, precando referre, ut illi terrarum omnium contingat imperium. Curam sepulturæ, et parricidii ultionem non multis verbis rogare, quod hanc humanitatis officio, illam exempli caussa, et communis regum securitatis, non sit neglecturus Alexander.’ Tandem hausta frigida,^c quam postulaverat, Polystrato quoque *gratis* egit, de ultima infelicitate sua conquestus, quod referre non possit: velle autem, ut Alexander^d illi, Alexandro Dii referant; in eamque rem se dextram, fidei regis pignus,^e Alexandro ferendam dare. Hæc dicentem, accepta Polystrati manu, vox atque vita destituit. Quæ ubi Alexandro nuntiata sunt, viso corpore defuncti, tam indignam isto fastigio mortem lacrymis prosecutus^f est, et chlamyde suo contectum,^g regioque ornatum cultu, ad matrem Sisygambim^h patrio more sepeliendum, tumulisque majorum inferendum misit.

^b Nullis in eum meritorum] Itidem Justini sunt, ejusdem et sequentia.

^c Hausta frigida] Plutarch. in Alex. p. 690. πιὸν θεωρ ψυχρόν.

^d Velle ut Alexander] Plutarch. ibidem.

^e Dextram fidei pignus] Justinus. Addit Plutarchus διὰ σοῦ, per te, & interprete.

^f Lacrymis prosecutus] Justinus.

^g Chlamyde contectum] Plutarch.

^h Ad Sisygambim] Idem.

CHRISTOPH. CELLARII

SUPPLEMENTUM IN LIB. VI. CAP. 1.

Deest principium hujus libri, non autem admodum magnum. Ex Diodoro historiam supplemus: verba et ornatum non dividamus.

ALEXANDRO in Asia gravibus bellis occupato, plerique Græcorum occasionem circumspiebant, qua in libertatem se assererent: eamque invenisse credebant in Thraciæ tumultu,^a quem Memnon præfectus militum concitaverat. Duces ceteris Lacedæmonii erant, qui, tota Græcia temporibus serviente, soli Macedonum

^a Thraciæ tumultu] Memnon rebel- constitutus ab Alexandro dux militum laverat: qui Diodor. xvii. 62. dicitur per Thraciam.
δ καθιστάμενος στρατηγὺς τῆς Θράκης,

dominationi restiterant.^b A Persis pecunia sperabatur ad ampliorem belli usum. Cum ergo Antipater, quicquid militum habebat, in Thraciam duxisset, motum nuper exortum oppressurus, Peloponnesii, exceptis paucis,^d bello Macedonas invadunt, Agidi, Lacedæmoniorum regi, summam imperii deferentes. Quo auditio, Antipater, utcumque potuit, res in Thracia componens,^e adversus Græcos proficiscitur, qui nescio qua pugna confisi,^f Megalopolim^g obsidione cinxerant, et jam in eo erat, ut caperent^h oppidum, cum Antipater ex Macedonia supervenit. Utrumque acriter pugnatur,ⁱ et quanquam locus Macedonas, qui numero prævalebant,^k non capiebat, irruunt tamen, urgent, cedere cogunt. Quod ubi Agis conspexit, ut inclinatam suorum aciem firmaret, illico cum regia cohorte, quæ ex lectissimis constabat, se in medium *pugnatæ discrimen immisit*, &c.

^b *Soli restiterant*] Quod ipse rex inscriptione, quam in Supplementis II. 6. vides, significavit. Clarius Justin. XII. I. ‘Philippi Alexandriique pacem soli sprevrerant, et leges respuerant.’

^c *Pecunia sperabatur*] Cujus causa etiam Agis ad Pharnabazum navigavit. Arrian. lib. II. adde Diod. loc. cit.

^d *Exceptis paucis*] Megalopolitanis et Pellenmis. Æschines contra Ctesiphont. p. 454.

^e *Res in Thracia componens*] Diod. XVIII. 68.

^f *Pugna confisi*] Ad Corragum, ignobilem locum, (Freinsheimio castellum Macedoniæ est) vicerunt Spar-

tani. Æschines cap. I. διέφθειραν τοὺς ἐν Κόρμησσος στρατιώτας.

^g *Megalopolim*] Arcadiæ urbem, fidam Macedonibus ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀμύντου Φίλιππον εὑργεστῶν, propter Philippi in ipsam merita. Polyb. II. 48.

^h *In eo erat, ut caperent*] Æschines cap. I. καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀπίστος ήταν ἀλλῶναι.

ⁱ *Acriter pugnatur*] Haud procul Megalopoli: in Arcadia saltem. Plutarch. Agesil. p. 604. ἐν Ἀρκαδίᾳ.

^k *Numero prævalebant*] Diodorus enim Antipatro peditum XL. millia, Spartanis ac sociis tantum XX. tribuit.

CHRISTOPH. CELLARII

SUPPLEMENTUM IN LIB. X. CAP. 1.

Ne Græcia quidem] Quæ hoc loco usque ad cap. 2. desunt, ita quodammodo ex Diodoro lib. xvii. 108. suppleri possunt.

Ne Græcia quidem inconcussa tumultu fuit. Cum enim Alexander ex India reversus præfectos, qui desperato ejus reditu superbe imperarant, severius punisset,^a ceteri quoque, provincium metuentes accusationem, ope mercenariorum militum, quibus præerant, et fuga^b sibi salutem quærebant. Harpalus Babylonie post Mazæi mortem præfectus,^c cum luxuriose vixisset,^d venia desperata, v. millibus talentum^e correptis cum vi. millibus mercenariorum in Græciam profugit, quibus persuaserat, se pecunia effeturum, ut Atheniensium civitas adversus regem arma capiat, et communem causam tueatur.

^a *Præfectos severius punisset]* Curt. x. 1. 8. Diod. xvii. 106.

τὰν προσδῶμ τὴν φυλακὴν τεπιοτερόν. *Thesaurorum et vestigialium custodes præpositus.*

^b *Ope mercenariorum et fuga]* Diod. c. l.

^d *Luxuriose vixisset]* Diodor. c. l. Athenæus xiii. 6. 7.

^c *Babylonie præfectus]* Plutarchus p. 686. τῆς χάρας ἐγμελητῆς. Diodor. cap. 108. 'Ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῷ καὶ

^e *V. millibus talentum]* Diodor. c. l.

Hujus argumenti videntur fuisse, quæ hoc loco desiderantur. Christophorus Bruno premittit Calani Sophistæ Indici mortem: et nuptias, quibus Statiram Darii filiam sibi Alexander junxit: etiam ducibus suis nobilissimas quasque virginum Persicarum. De Calani excessu ad viii. 9. 32. notavimus: nuptias ipse Curtius x. 3. 12. attigit. Credo utrumque Curtium, ut solet in ultimis, festinatione prætermisisse: certe connexiones hujus loci neutrum ferrunt, neque addidit de iis in supplementis Freinsheimius. Qui vero memorabilem Calani exitum vult accuratius cognoscere, scriptores consulat, quos c. l. laudavimus, ex quibus hoc solum adjicere visum est, quod in rogum ascendens Alexandro imminente mortem prædixerit. Cum enim rex eum rogaret, ut si quid vellet, diceret: 'Optime,' inquit, 'propediem te Babylone videbo.' Lege Ciceronem et Plutarchum: de nuptiis eundem Plutar-chum et Diodorum xvii. 107.

CHRISTOPH. CELLARII

SUPPLEMENTUM IN LIB. X. CAP. 4.

4. TANDEM constantia sua vicerunt regem, ut ad se prodiret, et reconciliati animi certa signa ostenderet. 5. Decem circiter millia veteranorum, quibus Craterum præfecit, stipendiis donisque auctos in patriam dimisit: 6. literis ad Antipatrum¹ datis, quibus honorem emeritis haberi præcepit, ut in primis ordinibus et coronati ludos spectarent, et liberi demortuorum in stipendia paterna succederent. 7. Iisdem literis Antipatrum cum tironibus ad se vocavit, Cratero in locum ejus suffecto. 8. Verebatur enim, ne discordia præfecti² et Olympiadis reipublicæ damnum infer-

^a *Tandem constantia]* Ab hoc loco ad finem capitii, sen initium capitii 5. deficiunt libri tum manu tum olim typis exscripti. Recentius excusi Supplementum nescio ejus insertum habent; quidam etiam sine ulla nota aut indicio novitatis, quasi Curtii omnia sint, ceteris conjungunt. Tellierius et Pitiscus abjecerunt, assumto Freinshemiano. Nos pro instituto ex conjecturis supplevimus res, quæ deesse videntur; verba effingere non possumus, quæ sane veteris Supplementi auctor adeo non assecutus est, ut nimium quantum a Curtianis distet. Nec materia ubique congruent usus est: admicet enim narrationem de veneni suspicione, quam Curtius ad caput ultimum rejecerat.

^b *Ad se prodiret]* Tertio demum die, postquam bidui lacrymis precibusque id quæsiverant. Vid. Plut. p. 704.

^c *Reconciliati animi]* Diodor. XVII. 109. μέρης ἐπεισαν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτοῖς διαλλαγῆναι.

^d *Decem circiter millia]* Ita Arrianus VII. p. 464. Justinus XII. 12. ‘undecim millia.’

^e *Stipendiis donisque]* Arrianus VII.

p. 464. ἐπέβοκε τάλαντον ἑκάτην τῷ τὴν μισθοφοράν. Singulis talentum ultra stipendum numeravit. Plutarchus p. 704. δωρησάμενος μεγαλοπρεπῶς.

^f *Literis ad Antipatrum]* Plutarch. c. 1.

^g *In primis ordinibus]* Plutarchus ibidem: Εὐ πάσι τοῖς ἀγώστι καὶ τοῖς θεάτροις προσδραγαν ἔχοντες ἀστεφανάριον καθέσσοντο. Sic etiam Augustus apud Sueton. cap. 44. In spectaculis ‘militem secrevit a populo:’ quod adulator Junius Gallio apud Tacitum vi. 8. usque ad equestrem dignitatem voluit extolli, ‘ut prætoriani, actis stipendiis, jus apiscerentur in quatuordecim ordinibus sedendi:’ quod vero negavit Tiberius.

^h *Liberi demortuorum]* Hæc etiam Atheniensium consuetudo præclaræ fuit. Thucydides lib. II. pag. 130. in extrema oratione Periclis, Αἴτων τοὺς παιδας τὸ δικὸ τοῦθε δημοσίῃ ἡ πόλις μέχρις ἥμης ὄρέψει. Ilorum (prælio occisorum) liberos civitas hinc ad puber-tatem usque publice alet.

ⁱ *Cratero in locum]* Justin. XII. 12. 9.

^j *Discordia præfecti]* Sæpe Anti-pater Olympiadem apud regem arro-

ret: quippe mutuo ad regem criminati fuerant. 9. Persis quoque in supplementum & lectis, quorum viginti millia Pecestas adduxerat, Susis rex Ecbatana¹ profectus, Hephaestionem principem amicorum² amittit, cuius casum immoderate³ ferens, sumtuosissimas⁴ fieri exequias jussit, necnou, ut Deo⁵ sacrificari. 10. Hinc per Cossæorum⁶ gentem, liberam⁷ antea, et Persarum imperium aspernantem, Babylona proficiscitur, ubi multarum gentium legati⁸ ipsum expectabant. 11. Cum ccc. ab urbe stadiis

gantiæ et curiositatis insimulaverat: contra Olympias Antipatrum insolentiae et majoris imperii, quam pro praefecto. Hujusmodi literas Olympiadis cum aliquando Hephaestio inspiciaset, Alexander anulum digito detractum ori Hephaestionis imprimens sileri enplit, quæ de similitate matris et praefecti cognovisset. Ita Plutarch. in Apophthegm.

¹ *Persis in supplementum*] Diodor. xvii. 110. Arrian. vii. p. 493.

² *Susis rex Ecbatana*] Diodorus c. l. (quem Freinsheimus in Supplementis sequitur) multa medio itinere interponit, quæ primo intuitu turbare locorum situm videntur. Ait enim Alexandrum Susis egressum Tigri superato Carras venisse, inde quadrin Sittam ('Sittacenen' Freinsb.) per grasse: hinc ad Celonas, Bæotos gestere, a Xerxe abductos; et in alias gentes: tandem in Medium progressum Ecbatanis substituisse. Quo modo autem ex Susis tam propere Tigris transmitti, Carræ Euphrati viciniores peti; inde Sittacena, quæ trans Tigrin in Assyria est proxima Susianæ, pergrari potest? Nec tamen errasse Diodorum puto. 'Tigris' ipsi 'Pasitigris' est, fluvius post Susa ad orientem in limite Persæ; ut supra ad v. 3. 1. ostendimus: Carræ non sunt Mesopotamia, sed ignobilis ultra Pasitigrin locus, quod Diodori verba indicant, ἐν ταῖς Κάπαις καλονηέναις κώμαις, ad Caras dictos pagos. Utrum 'Sitta' Diodori 'Sitta-

cena' sit, incertum: hæc quidem Mediæ subjacet ab Austro, (Plin. vi. 26.) non autem ab Oriente, sed ab Occasu Susianæ est: rex autem iuortum superato Pasitigrī promoverat.

³ *Principem amicorum*] Nepos Eu-mene cap. 2. num. 2. Curt. iii. 12. 16.

⁴ *Immoderate*] Arrian. vii. p. 473. triduo neque cibum neque potum degnastasse tradit.

⁵ *Sumtuosissimas*] Decem millia talentorum funeri impensa, (vid. Arrian. p. 474.) aut duodecim millia, (vid. Justin. xii. 12.) Luxum exequiarum scripsit Diodorus xvii. 114. 115. qui plus quam xii. millia insumenta scribit.

⁶ *Ut Deo*] Diodor. xvii. 115. θέω⁷ Ἡφαστίωνι θεῷ προσδόξε. Plutarchus p. 704. θέων ὁ θρόνος, quod etiam Arrian. p. 472. confirmat.

⁷ *Cossæorum*] De hac gente supra iv. 12. 10. actum fuit: cuius nanc excidio Alexander Hephaestioni parentavit, quod inde Hephaestionis ἔργοισιν Plutarchus vocat p. 705.

⁸ *Liberam*] Strabo xi. p. 361. tradit, quod ne reges quidem, restate Ecbatanis transacta, Babylonem tuto descendere potuerint, nisi Cossæos latrones munieribus placassent.

⁹ *Multarum gentium legati*] Carthaginem, ceterarumque Africæ civitatum: item Hispaniarum, Siciliæ, Galliæ, Sardiniae, nouissimi quoque ex Italia. ita Justin. xii. 13. Illyriorum, Thracum, Galatarum, e Diodor.

abesset, monuerunt vates, ne intraret, quia periculum portenderetur; sed ab Anaxarcho persuasus contempsit præsagia ut vana atque incerta. 12. Auditis ergo legatis, et peractis quæ ad Hephaestionis funus^x per Pallacopam^y fossam ad Arabum confinia navigavit, irridens Chaldaeos,^z qui periculum in urbe prædixerant, quam non modo feliciter ingressus esset, sed salvus etiam excessisset. 13. Reversus Babylonem ludis conviviisque interfuit, et cum ad Medium^b comessatum isset, in morbum incidit,^c qui intra paucos dies ita invaluit, ut spes salutis nulla^d aut

XVII. 113. *Aethiopum et Scytharum Europæorum, ut Arrian. p. 475. an vero etiam Romanorum? aiunt Aristoteles et Asclepiades apud Arrianum p. 476. et Clitarchus apud Plinium III. 6. negat Arrianus c. l. tanquam inconveniens majestati Romanæ; Livius IX. 18. 'ne fama quidem illis notum fuisse' Alexandrum arbitrat-
tur, quod nimium videtur Freinsheimio: non autem Casaubono in Lampridii Alexand. Sever. cap. 63. quod adeo non improbat Salmasius, ut ad eundem locum Lampridii nota-
verit: 'Romanos nec fama tenuis Alexandri notitiam habuisse certum est.'*

^a CCC. stadiis] Freinsh. Suppl.
^b trintiga, ex Latino interprete Diodori XVII. 112. sed Gr. τριακοσίων.

^c *Monuerunt vates*] Vel ipsi adeuntes regem, (vid. Arrian. p. 478.) vel per Nearchum classis præfectum, qui ex Oceano per Euphratis ostia in Babyloniam venerat. Ita Diodor. c. l. Plutarch. pag. 705. Hinc nata Suasoria IV. Seneca.

^d *Ab Anaxarcho*] Justinus XII. 13. 'Ab Anaxarcho philosopho compul-
sus est magorum prædicta contem-
nere.' Diodor. c. l. de sectatoribus intelligit, τῶν φιλοσόφων οἱ περὶ τὸν Ἀνάξαρχον.

^e *Contempsit*] Diodorus ibidem κα-
ταφροῦσαι πάσης μαντικῆς. Arrianus tradit, mouentibus Euripidis versu

Delph. et Var. Clas.

respondisse: Μάρτις δὲ ἀριστος βούτις εἰδέσθε καλῶς, Optimus vates qui bene conjicit.

^x *Quæ ad Hephaestionis funus*] Ec-
batania mortuus erat, sed, ut augus-
tiores exequiae forent, Babylonem,
in nobilissimam orientis urbem, cor-
pus ingenti apparatu translatum est.
Ita Diodor. XVII. 114. seq.

^y *Per Pallacopam*] Pluribns verbis
hanc maximam fossam, qua pene
Euphrates exhaustus fuit, descripsit
Arrianus lib. VII.

^z *Iridens Chaldaeos*] Appianus A-
lexandrinus de Bell. Civ. sub fin.
lib. II.

^a *Convivis*] Justinus XII. 13.

^b *Ad Medium*] Medius, amicus A-
lexandri, Larissæus fuit ex Thessalia,
unde Straboni Larissæus lib. XI. p.
365. Justino Thessalus c. l. cognom-
inatur.

^c *In morbum incidit*] Diodorus XVII.
117. Seneca Epist. LXXXIII. Justinus XII. 13. Herculis scypho ex-
hausto, veluti telo confixum, inge-
muisse tradunt, quod negat Plutar-
chus p. 706. et Arrianus p. 497. Her-
culanus autem scyphus est ingentis
capacitatis et vel Hercule dignus,
eius nominis poculorum meminere
Cic. in Verr. VI. 18. Athenæus XI.
p. 500. Nicetas Choniates lib. III. 4.

^d *Spes salutis nulla*] Justin. XII. 15.
Diodor. XVII. 117.

exigua superesset. 14. Milites solicitudine anxii retineri non potuerunt, quin ultimo visuri regem in aulam irrumperent.^c

^c *In aulam irrumperent] Arrianus p. 490. Βασιλέως Ήπειρον Ἀλάζανης.*

RECENSUS

EDITIONUM Q. CURTII RUFI,

AUCTIOR FABRICIANO,

ET IN QUATUOR AETATES DIGESTUS.

[EX ED. BIPIONT. 1801.]

AETAS I. NATALIS. 1470—1517.

AUCTORES habuit Vindelinum de Spira, Pomponium Lestum, et Antonium Zarotum. Corrumperdo Curtio audacie signum primus sustulit Bartholomaeus Merula inde ab an. 1494. Juatinarum curationes extitere Lucas Robia et Ant. Francinus.

.... (circa annum 1470.) Editio princeps. Veneta i. per Vindelinum de Spira. fol. Incipit opus absque titulo aut inscriptione his verbis: Inter hec Alexander ad conducendum ex peloponeso militem Cleandro cum pecunia missa. In fine legitur: Quiatii Curcii ruffi historiarum Alexandri magni Regis Macedonum liber nonus explicit. Loquitur lector ad Vindelinum Spirenssem Artificem, qui Q. C. reddit in lucem:

Vindeline me . . prius hic redditurus in auras
Spiritus, et corpus linquet inane meum;
Quam tua nobilitas virtus atque inclita fama
Pectore labatur candide amice meo.

Cf. Maitt. Ann. typ. Tom. i. p. 292. Panzer Tom. iii. p. 66. sq. Com. de Rewiczky in Bibl. Gr. et Lat. p. 170. Berol. 1794. Pl. Braun in Not. hist. lit. Aug. Vindel. Part. i. p. 95. cui et ob venustatem et insignem raritatem laudatur haec editio. Addit idem: 'Bauer in Tom. i. Suppl. p. 118. et Harwood de class. auct. alterius editionis, a Vindelino Spirensse una cum Plutarchi apophth.

Lacon. curatæ, quæ Venetiis 1471. in lucem prodiit, mentionem faciunt, quæ a nostra hac diversa esse haud mihi videtur, cum facile fieri poterit, ut Curtii historia et Plutarchi apophthegmata, ad quorum finem annus 1471. adpressus legitur, sicut in nostro exemplari videndum, in unum volumen compacta sit; unde et idem annus ad illam quoque ab iis relatus est.'

Ex alio Codice descripta videtur:

.... Romana s. a. (1472.) et l. (Romæ) per Georg. Lauer. 4. maj. Finis habet: Finis gestorum Alexandri magni que. Q. Curtius uir Romanus litteris mandavit. Et Pomponius nostro tempore correxit. Ac Georgius Lauer impressit.—Maitt. p. 746. Panzer Tom. II. p. 525. Crevenna Tom. v. p. 109. sq. Hæc ed. multis quidem premitur vitiis typographicis aliisque erroribus, et subinde spatii intervalla habet, ubi in Codice fuerint lacunæ; interdam tamen ad lectionem indagandam aut reducendam utilis esse possit. Sequentes editores eam fere neglexerunt. Cf. Harleian Brevior Notitia Lit. Rom. p. 358. sq.

1474 s. l. fol. Q. Curtii historiæ de rebus Alexandri MCCCCCLXXIV.—Maitt. p. 336. Panzer Tom. IV. p. 11. Fuit olim apud Casp. Barthium, qui varias lectiones ejus, aliaque ad recessionem Curtianam factura, inter quæ et observationes suas, obtulit Freinsheimio; (vid. Freinsb. Proleg. in Comment c. III.) sed temporum illorum sevitia et difficultate itinerum factum, ut eruditissimi viri beneficio uti non posset Freinsheimius.

1475 Mediolanensis I. 8. Q. Curtii historia Alexandri M. In fine: Mediolani 1475.—Putatur Christoph. Valdaferi. Cf. Saxi hist. lit. typ. Mediol. p. 563. Denis Suppl. p. 47. Panzer Tom. II. p. 22.

1480 Mediolanensis II. fol. Q. Curtii historia Alexandri Magni. Mediolani per Antonium Zarotum impensis Johannis Legnani 1480.—Denis Suppl. p. 116. Panzer Tom. II. p. 38.

1481 Mediolanensis III. fol. Q. Curtii Rufi Libri de gestis Alexandri Magni. In fine legitur: Hos novem Quinti Curtii libros de rebus gestis Alexandri Magni regis Macedonum, quam accuratissime recognitos impressit Mediolani Antonius Zarotus, opera et impendio Johannis Legnani, Anno Domini CCCCCCLXXXI. die XXVI. Martii.—Maitt. p. 418. Panzer Tom. II. p. 41.

1491 Veneta II. fol.—Maitt. p. 531. Panzer Tom. III. p. 311.
— Veronæ. Fol. Quintus Curtius. In fine: Hos (sic) novem

Certii libros de rebus gestis Alexandri Magni regis Macedonum quam accuratissime recognitos impressi fuere Verone anno Domini mccccxcii. die xviii. Augusti.—Maitt. p. 533. Panzer Tom. III. p. 505.

1494 Veneta III. fol. Quintus Curtius. In fine: Hos nouem. Q. Curtii libros de rebus gestis Alexandri magni regis Macedonum quam accuratissime castigatos ab eruditissimo viro Bartholomeo Merula. Impressit Venetiis Joannes de Tridino alias Tacuinus. Anno M. cccc. xciiii. die xvii. Julii.—Maitt. p. 574. Panzer Tom. III. p. 361. In aversa tituli pagina legitur Barthol. Merulus Epistola ad Franciscum Georgii, Cornelii equitis filium, ex qua, quæ pertinent ad hujus editionis consilium, ipsis auctoris verbis hoc transcribamus: ‘Cumque,’ ait, ‘ejus (Alexandri) res gestas a Curtio elegantissime conscriptas tibi breviter exposuisse, exarsisti inoreibili quadam cupidine legendi luculentissimi scriptoris historiam. Ceterum quoniam in eo loca multa depravata offenderas, injunxisti tu mihi, ut opus totum recognoscerem, ac diligenter emendarem.—Itaque collato vetere exemplari, multis etiam locis nostro Marte castigatis, collatis etiam in marginibus, quæ in historia diffusius scripta sunt, quo facilius posses ad id quod cuperes quamprimum (ut aiunt) digitum intendere, voluntati tuae morem gessimus. Habebunt tua cura Alexandri rerum studiosi librum quam emendatissimum.’—Attamen vitiosissima est hæc editio, et optimus auctor mirum in modum in ea mutilatus. Est penes nos.

1496 Veneta IV. fol. Quintus Curtius. In fine: Hos nouem. Q. Curtii libros de rebus gestis Alexandri magni regis Macedonum quam accuratissime castigatos ab eruditissimo viro Bartholomeo Merula. Impressit Venetiis Joannes de Tridino alias Tacuinus. Anno M. cccc. lxxxxvi. Tertio nonas Julias.—Maitt. p. 610. Panzer Tom. III. p. 398. Biblioth. publ. Argentor. Haud melior antecedente, quam presso pede sequitur.

1500 Regii 4. Quinti Curtii Epistolarum Lib. I. Q. C. de auctoritate data Annibali liber secundus. Q. C. Epistolarum liber tertius. Q. C. oratio contra asentatores et detractores, liber quartus. Q. C. Epistolarum liber quintus. Hæc in fronte liter. majusc. In fine: Quinti Curtii et aliorum epistolæ expliciunt. Laus Deo. Impressum in inclita ciuitate Regii per me Ugonem de Rugeriis ciuem regiensem. Dominante Bononie Joanne II. Bentivolo.

Anno Domini mcccc. ultimo Augusti.* —Maitt. p. 721. Panzer Tom. II. p. 395.

1502 Veneta v. fol. Q. Curtius. In fine: Hos novem Q. Curtii libros de rebus gestis Alexandri magni regis Macedonum quam accuratissime castigatos ab eruditissimo viro Bartholomæo Merula impressit Venetiis Joannes de Tridino alias Tacuinus anno 1502. die ultimo Januarii; Regnante Leonardo Lauretano Principe illustrissimo.—Accedit Q. Curtii Epistolarum Lib. I. Q. Curtii De auctoritate data Hannibali Liber secundus. Q. Curtii Epistolarum Liber tertius. Q. C. Oratio contra assentatores et detractores. Liber quartus. Q. Curtii Epistolarum Liber quintus. In fine: Impressum Venetiis per Joannem de Cereto de Tridino alias Tacuinum mccccii. die ultimo Januarii.—Panzer Tom. VIII. p. 352.

1507 Juntina I. 8. ex recognitione Lucæ Robiæ. Quintus Curtius. Hæc in fronte fol. I. a. Fol. eod. b. Petri Bargetani super Q. Curtii recognitione Endecasyllabon. Sequitur epistola sic inscripta: Lucas Robia Alexandro Acciaiolo S. In fine: Impressum Florentiæ opera et impensis Philippi Giuntae Bibliopolæ Florentini anno salutis M. D. VII. Mense Decembri.—Panzer Tom. VII. p. 10.

* [De his Epistolis sic Fabricius in Bibl. Lat. Tom. II. p. 355. ed. Ernest. Lips. 1778. ‘De Epistolis Curtio suppositi ita Jo. Frid. Gronovius in Elencho Antidiatribes Mercurii Frondatoris pag. 99. ‘Quis sestimabit scriptum nihil, cui docti viri nomen adscribitur? Quis Epistolas Q. Curtii, Pauli et Senece amœbas, otiosorum et putidissimum hominum figmenta, miratur, quia illustria nomina præferunt?’ Eas prodisse adjunctas editioni Historiarum Curtii Venetae 1502. fol. discimus e Bibl. Barberina. In Bibl. Kielmanniana Epistolas illas Curtii nomine editas primum Regii Lepidi 1500. 4. ab Ugone Rugero sive de Rogeriis, Regiense, dominante Bononiæ Joanne II. Bentivolo, traditur. Paucis foliis constant, divisa sunt in *libros quinque*; venditantur autem scriptæ non a Q. Curtio Historico, sed a Curtio longe vetustiore duce Romano, variisque aliis Romanorum et Carthaginiensium ducibus, et Senatus Rom. nomine ad Curtium, et nomi-

ne Fabii, Lucii, Papyrii Cos. et Decemviri, Hannibal, Persici, Hasdrubalis, Ariolorum, Faustini, Iambuli, Postumii Decemviri, Quintiani Procos, Valgarii, Elibii, Portii, Portiæ, Sertorii, Alethi regis Corinthi, Cincinnati, Histili, Numæ Pomplii, Sertorii, Viridiani, Enni Montani, Masinissæ, Manlii Torquati, Alexandri, Brutii Consulis primi, Livii, Sextii, Antoniani, Appai Claudi, Pampliniani (Pompeii) magni, Julii, Catonia Uticensis, Parthici majoris, Fabii max. M. Curii, Fabricii, M. Attilii Reguli, Fulvi, Metelli, M. Marcelli, Samnitum, Scipionis Africani, Sulpicii auguris, Cambii adolescentis, Cornelii, Lupii Liribii. Libro quarto præfigitur oratio brevis contra assentatores et detractores. In Ms. Bongarsiano apud Bernenses e Sæc. XV. reperiuntur harum Epp. Libb. tres, quarti autem tantum prima et secunda, deinde tres aliæ varii argumenti. Vid. Sinneri, V. Cl. Catal. Bibl. Bern. p. 361.]

1507 Parisiis 8. Quinti Curtii elegantissime Orationes et Epistole. (Insigne Joh. Ravensberch.) Venundantur Parrhiis in vico sancti Jacobi sub signo trium coronarum. In fine: Finis elegantissimarum Q. Curtii epistolarum—Impressum Parisiis in edibus periti calcographi Johannis Barbier Anno mccccvii. die xxxiii. Novembris.—Panzer Tom. vii. p. 527.

1513 Tubingæ. Fol. Q. Curtius de rebus gestis Alexandri Magni regis Macedonum. In fine: Tubingæ apud Thomam Anshelnum Badensem Julio mense Anno MDXIII.—Ex Veneta an. 1494. expresa, cum præfatione Merulæ. Panzer Tom. viii. p. 324. Bibl. publ. Argentor.

1517 Juntina ii. 8. curante Ant. Francino. Q. Curtius. (Antonius Francinus Angelo Angenio Salutem.) In fine: Florentiæ sumptu Philippi Juntæ MDXVII. Die xx. Junii. Leone x. Pontifice.—Panzer Tom. vii. p. 26.

— Basileæ. Fol. per Beat. Rhenanum, cum notis Erasmi, Hutteni, Glareani, Hoeningeri, adjecta Alexandri epistola ad Aristotelem de Indiæ situ et mirabilibus.—Laudatur Freinshemio in Præleg. ad Comment. et Fabricio in Bibl. Lat. Tom. ii. p. 348. Sed unde hæc editio habeat Erasmi notas, nobis non liquet. Certe prima Erasmi editio anno demum sequente lucem vidit. Vid. ad an. 1518.

ÆTAS II. ERASMO-ALDINA. 1518—1579.

a duumviris Curtii emendandi Des. Erasmo et Aldo Manutio dicenda: quos insecurus Adrianus Junius, editionis Antverpiensis an. 1546. curator, præcipuum laudem meruit. Supplementorum auctor Christoph. Bruno inde ab an. 1546.

1518 Argentorati. Fol. Q. Curtius de rebus gestis Alexandri M. regis Macedonum. Cum annotationibus Des. Erasmi Roterdami. In fine: Argentorati ex ædibus Schurerii mense Junio anno M. D. xviii.—Hanc primam esse Erasmi editionem extra omnem dubitationem ponit ejusdem Erasmi Epistola dedicatoria ad Ernestum Bavarie Ducem, Præfationis loco præmissa, et an. 1517. pridie Nonas Novembr. scripta. Apponamus ipsa summi viri verba, alio quoque nomine lectu dignissima. ‘Proinde,’ ait,

‘ quo, contractam (nobis) aliis studiis, orationis vel scabritiem vel inopiam aliqua ex parte corrigeremus, dum proximo vere Britanniam adirem, Q. Curtium itineris et navigationis comitem adjunxi, qui mihi olim puerō lectus, mire candidus ac tersus est visus, nec alius sane visus est ex tanto regustatus intervallo. Dolet authorem lectu dignissimum ἀκέφαλον nobis superesse, nimirum duobus primoribus libris amputatis, ultimo pluribus in locis trunco mutiloque. Risimus interea Græculam in historia vanitatem, quam tamen Q. Curtius subinde temperasse videtur. Et tamen cum hoc omneis ingenii sui nervos intenderent, ut eximium quendam et inimitabilem principem depingerent, quid aliud nobis, quam toties furiosum, sed ubique felicem orbis prædonem descriperunt? Neque enim ille periculosius erat vino temulentus, quam ira atque ambitione. Et quo felicior erat impotentis animi temeritas, hoc erat rebus humanis perniciosior. Mihi certe non magis placet Graecorum historicorum Alexander, quam Achilles Homericus, pessimum uterque boni principis exemplar, etiamsi quæ virtutes tot vitiis admixtes videri possint. Videlicet operæ pretium erat Africam, Europam, Asiam, tot misceri cladibus, ut unius furiosi juvenis animo mos gereretur, cuius ambitioni nec orbis hic solidus erat satis futurus? Bene habet quod illi pesti fortuna, ceteris in rebus nimium indulgens, longævitatem negarit. Locos aliquot obiter annotatos correximus, addito Elencho, qui potissimum indicaret, si quid nove dictum apud hunc scriptorem exstaret, ne desit quo placemus λογομάστιγας quosdam, qui ad singulas pene voces solent obstrepere, clamitantes apud probos authores nusquam inveniri.’—Ed. Argentoratensis Erasmiana an. 1508. quam laudat Fabricius, annorum confusioni debetur. Ceterum quibus adjumentis ad emendandum textum usus sit Erasmus, id vero non constat. Note, in margine textus positæ, brevissimæ sunt, et vel argumenta librorum indicant, vel ad explicationem singularum locutionum spectant. Est penes nos.

1520 Venetiis. 8. Quintus Curtius. In fine: Venetiis in ædibus Aldi et Andreæ Soceri. Mense Julio m. d. xx.—Panzer Tom. VIII. p. 460. In hac ed. Aldus, pluribus libris manuscriptis adjutus, textum multis locis reddidit correctiorem. Basin fecit Erasmianam.

1524 Compluti. 4. cur. Laurent. Balbi Liliensis; quam edi-

tionem se nec vidisse, neque a quoquam descriptam reperisse testatur Fabricius.

1531 Antverpiæ. 8. Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri Magni Libri x. Antverpiæ per Joannem Grapheum.—Panzer Tom. vi. p. 17.

1533 Parisiis. 8. Q. Curtius cum annotationibus Des. Erasmi Roterod. Parisiis apud Simonem Colineum.—Panzer Tom. viii. p. 164. Hanc ut omnium sine controversia optimam et correctissimam commendat Modius; vitius tamen non caret, et videtur plane tota ex Aldina desumpta.

1534 Basileæ. Fol. per Thom. Wolf. cum notis Erasmi et Ulr. Hutteni floribus sive Indice elegantiarum.

1535 Venetiis. 8. Freinshemio memorata. Forsan repetitio Aladinæ.

1538 Coloniæ. 8. Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri M. regis Macedonum Libri, accuratius quam antehac jam recens editi: Adjecimus etiam in studiosorum gratiam, præter Erasmi Roterod. nunquam satis prædicandam operam, Hulderici quoque Hutteni equitis in eodem authore observatos flores, in compendium redactos. Joannes Gymnicus excudebat Coloniæ, Anno Domini m. d. xxxviii.—Biblioth. publ. Argentor.

1541 Lugduni. 8. et 12. apud Seb. Gryphium, cum annotationibus Des. Erasmi.

1542 Coloniæ. 8. Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri M. regis Macedonum Libri, accuratius quam antehac jam recens editi. Adjecimus præter Erasmi Roterod. nunquam satis prædicandam operam, Hulderici quoque Hutteni equitis in eodem authore observatos flores, in compendium redactos, ut studiosorum usui suppetant facilius. Coloniæ Joan. Gymnicus excudebat m. d. xlii.—Ed. 1538. ita recusa, ut pagina paginæ, linea linea respondeat. Extat in Biblioth. publ. Argentor.

1545 Basileæ. Fol. Q. Curtii historiographi luculentissimi de rebus gestis Alexandri M. regis Macedonum Opus, ita demum emendatum atque illustratum, ut posthac vix quicquam desiderari possit. Accesserunt enim antehac nunquam visa, Duorum in principio librorum, qui desiderantur, Supplementum compendiosum. Finis in quinto libro, Atque fragmentorum in decimo restitutio. Rerum memorabilium Index copiosissimus. Omnia summa fide atque diligentia, in laudem, gloriam, atque honorem illustriss. Prin-

cipis D. Alberti, Com. Pal. congesta per Christoph. Brunonem L. U. Licentiatum ejusdemque ac bonarum literarum professorem apud incolytum Monacum. Basileæ in officina Frobeniana. In fine: Basileæ, apud Hieronymum Frobenium et Nicolam Episcopium, mense Martio, An. MDXLV.—Bibl. publ. Argentor.

1545 Lugduni. 8. Quinti Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri Magni Macedonum regis historia. Lugduni ap. Seb. Gryphium.—Crevenna Tom. v. p. 110.

— Parisiis. 8. Repetitio ed. 1533. Ejus exemplum, manu Casauboni notatum, extare in Bibliotheca publica Leidensi, testatur Snakenburgius.

1546 Antverpiæ. 8. ex offic. Jo. Loëi, curante Adriano Junio, qui antiquissimi Codicis Schonhoviani lectiones diligenter annotavit, et ex eo Curtium bene castigavit.

— Lugduni. 12. cum Alexandri epistola ad Aristotelem.—Memoratur Freinshemio in Catal. edd. Curtii.

1547 Lugduni. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri Magni Macedonum regis historia. Lugduni ap. Seb. Gryphium.—Crevenna Tom. v. p. 111.

1548 Lugduni. 12. ap. Seb. Gryphium.—Biblioth. Emtinck. Part. IIII. p. 448. n. 193.

1551 Lugduni. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri M. Macedonum regis historia, aucta et locupletata. Lugd. apud Seb. Gryphium.—Ibid. n. 194.

1553 Parisiis. 8. repet. edit. Sim. Colinei.

1555 Lugduni. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri Magni Libri x. quorum qui toti temporis injuria intercederant duo priores, veterum exemplariorum præsidio restituti sunt. Præmissa est Alexandri M. vita a Johanne Monacho breviter scripta. Lugduni, apud Antonium Vincentium.—Biblioth. Bunav.

1556 Lugduni. 8. ap. Seb. Gryphium, adjecta Alexandri vita a Joh. Monacho conscripta, et epist. Alex. ad Aristotelem.—Citatur Snakenburgie.

1567 Lipsiæ. 12. Q. Curtii Orationes, a Valentino Thilone brevi analysi et locorum communium evolutione illustratae. Lipsiæ ap. J. S. Fickium et J. B. Seuboldum.—Bibl. Bunav.

1568 Antverpiæ. 12. cum vita Alexandri a Joh. Monacho conscripta et ab Angelo Cospo Latine redditæ.

1569 Lugduni. 12. ap. Anton. Gryphium. Quam valde exagitat

Acidalius in prima statim annotatione ad Curtium: nec minus ante eum Modius passim.

1575 Basileæ. 8. curante Henr. Glareano, qui nova partitione in XII. libros distinxit Q. Curtium, ex Arriano librum primum ad junxit, et duos primos Alexandri regnantis annos ex Diodoro, denique vitam Alexandri cōpendio scriptam a Joh. Zonara; singulos libros argumentis et annotationibus elucubravit: quem tamen acerbiore stylo ubique insequitur Modius, nec sane de eo præclare sentit Acidalius.

ÆTAS III. MODIANA. 1579—1639.

a Franc. Modio Brugensi, emendationis exempli auctore, illustrata. Animadversionum et Commentariorum scriptores extitere Valens Acidalius, Matth. Raderus, Tit. Popma, et Jo. Loccenius.

1579 Colonie. 8. Q. Curtii libri octo superstites, nove editi et recogniti a Franc. Modio Brugensi, adjectis notis ejusdem. Colonie, apud Maternum Cholinum.—Modius, et ingenii bonitate et ope Codd. MSS. adjutus, novum quasi Curtium dedit, unde ejus editio sc̄pius deinde repetita est. Optima habetur, quæ prodiit an. 1591.

1584 Lugduni. 12. ap. Anton. Gryphium, cum Christoph. Brunonis præf. et supplementis, emendationibusque Franc. Modii, et variis lectionibus ex vetusto Codice Benedicti Theocreni, subiuncta etiam vita Alex. M. auctore Joh. Monacho. Editio præstans et rarius. Cf. Christoph. Aug. Heumann. in Sched. de libris anon. et pseud. p. 127.

1588 Lugduni. 12. ap. Ant. Gryphium eadem repetita, teste Catal. Bibl. Uffenbach. Tom. IV. p. 164.

1590 Romæ. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri M. Macedonum regis libri decem.—Bibl. Emtinck. Part. III. p. 449. n. 195.

1591 Colonie. 8. apud Mater. Cholinum, ex rec. et cum notis Franc. Modii.

— Lugduni. 8. ex Antonii Candidi typographia, una cum Plutarcho de vita et fortuna Alexandri et Gnomologia Curtiana.

1594 Francofurti ad M. 8. Valentis Acidalii Animadversiones in Q. Curtium. Sine textu.

- 1597 Lugduni, form. min. cum præf. S. G. S. Repetitio ed. 1591.
- ibid. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri M. Macedonum regis historia, aucta nunc et locupletata. Lugduni, apud Paulum Frellon et Abrah. Cloquemin.
- Francofurti ad M. 8. cum Val. Acidalii animadversionibus, an. 1594. seorsim ibid. excusis.
- 1598 Colonie. 8. ex recognitione Franc. Modii, sine notis.
- 1601 Antverpiæ. 8.
- 1602 Genevæ. 12. ap. Jac. Stoer.
- 1604 Colonie Agripp. 8. Q. Curtii Rufi historiarum de rebus gestis Alexandri Magni R. M. libri decem, ex Franc. Modii recognitione. Colonie Agripp. apud Gosvinum Cholinum.—Extat in Bibl. Acad. Heidelbergensi.
- 1611 Lugduni. 12. Q. Curtii Rufi historiarum Magni Alexandri Macedonum regis libri octo: accedunt breviaria et perpetuae ad marginem notæ.—Bibl. Emtinek. Part. III. p. 449. n. 204.
- 1614 Genevæ. 12.
- 1615 Monachii. 12. Q. Curtius Rufus synopsibus et argumentis illustratus a Matthæo Radero.—Huic editioni, unice scholarum usui destinatæ, aliam commentariis illustratam summisit auctor an. 1628.
- Lugduni. 12. ap. Paulum Frellon. Quæ editio hoc singulare præ se fert, quod præter Brunonis supplementa Curtii aliud habeat supplementum libri primi e Bibliotheca S. Victoris; de quo vide supra p. xxiii.
- 1618 Colonie Allobr. 12. quam laudat Raderus.
- 1620 Colonie. 8. Q. Curtii Rufi historiarum de rebus gestis Alexandri Magni R. M. libri decem, ex Franc. Modii recognitione. Colonie, apud Petrum Cholinum.—Bibl. Acad. Heidelberg.
- 1621 Amstelodami. 24. ap. Guil. Janssonium.
- 1622 Lugduni Bat. 12. (Popmæ 1.) Q. Curtii Rufi rerum Alexandri M. Libri VIII. cum notis T. Popmæ.
- 1623 Colonie. 8. Matth. Raderi ed. 1615. iterata.
- 1624 Lugduni. 12. ap. Ant. Candidum. Repetitio ed. 1597.
- 1625 Lugduni Bat. 8. min. Q. Curtii Rufi rerum Alexandri Magni Libri VIII. superstites. Accedunt Titi Popmæ et Jo. Loccenii notæ. Lugd. Bat. ex officina Elseviriana.—Bibl. publ. Argentor.

1628 Coloniæ Agripp. fol. c. figg. Matthœi Raderi ad Q. Curtii Rufi de Alexandro Magno historiam Prolusiones, librorum synopses, capitum argumenta, commentarii. Cum Indice duplici. Coloniæ Agripp. apud Jo. Kinck.—Tribus Codd. MSS. uno Constantiensi, et duobus Bavaris, usus est Raderus. Editio præstans eruditione.

— Amstelodami. 16. ap. Jo. Jansson. cura Jo. Is. Pontani,— ‘quam ego,’ inquit Freinsheimius, ‘habeo pro emendatissima earum, quæ hactenus prodierunt.’ Subjuncta est diss. de ætate, qua floruit Curtius s. excerpta potius ex duabus epp. Jo. Is. Pontani ad Ger. Vossium. Vult autem illum floruisse tempore Trajani.

1630 Coloniæ. 8. Q. Curtius Rufus synopsibus et argumentis illustratus, denuo recognitus, opera Matthœi Raderi. Coloniæ apud Jo. Kinckium.

1633 Lugduni Bat. 12. ex officina Elzevir. cum notis Tit. Popmæ. Quam nulli aliarum posthabendam, forsitan et anteferendam omnibus, censuit Freinsheimius.

— ibid. 12. ap. eundem, ut quidem legitur in titulo; sed notha est editio. De indiciis genuinæ editionis, duabus figuris æneis, vid. Com. de Rewiczky in Bibl. Gr. et Lat. p. 170. sq. ed. sec.

1634 Lugduni. 12. Q. Curtius Rufus synopsibus et argumentis illustratus, opera Matth. Raderi.

1635 Venetiis. 12. Cujus exemplum habuit Snakenburgius, ad quod varias Codicis Fl. lectiones annotaverat N. Heinsius; sed vitiosissimam esse editionem, testatur idem.

ÆTAS IV. FREINSHEMIANA. 1639—1801.

cujus princeps est Jo. Freinsheimius, idem et Supplementorum scriptor. Comites se adjunxere Christoph. Cellarius, qui nova Supplementa scripsit succinctius; et Henr. Snakenburgius, editionis 1724. omnium locupletissimæ curator.

1639 et 1640 Argentorati. 8. 2 voll. (Freinsheimii 1.) Alexander Magnus duobus Tomis repræsentatus, quorum hic Historiam Q. Curtii Rufi cum Supplementis et Indice copiosissimo complectitur; alter Commentarios in Q. Curtii libros superstites exhibet. Edebat Jo. Freinsheimius. Argentor. MDCXL. Prostant apud heredes Lazari Zetzneri. Hæc in fronte Tomi primi. Alter, Commentarios con-

tinens, hunc habet titulum : Jo. Freinshemii Commentarii in libros superstites Q. Curtii Rifi. Argentor. MDCXXXIX.—Hac editione Sospitatoris Curtii nomen meruit Freinshemius. Ad adornandam eam usus est variantibus lectionibus, a Jac. Bongarsio ex suis Codicibus ad Aldinum exemplar notatis ; necnon trium MSS. Palatinorum differentiis, quas Gruterus olim ad suum Codicem contulerat : præterea edd. veteribus, Veneta 1494. Aldina, Basileensis bus 1517. et 1545. Coloniense 1538. Lugdunense 1591. Elzeviana 1. et 2. Amstelodamense Janssonii, &c. His instructus subsidiis, et, ubi ea deficiebant, nonnisi certissimam conjecturam secutus, textum multo, quam adhuc habebatur, emendatiorem dedit, additis ad eum illustrandum Commentariis varia et insigni doctrina repletis ; adeoque superiorum editorum curas superavit, ut ejus textus dehinc pro norma esset, quam recentiores editores ad nostram usque statem sequerentur. De Supplementis in desperditos Curtii libros a se scriptis ipse auctor in Epistola ad Jac. Vi- cefortium, præfationis loco præmissa, hæc profitetur : ‘ Quum istud Supplementum quantum possem elaboratissimum dare decrevissem, eo (temporis penuria) redactus sum, ut præclare mecum actum putarem, si paulo melius efficerem, quam illud erat, quod vulgo circumferebatur ex Justini Diodorique et Arriani diversis quandoque narrationibus, sine idoneo delectu atque ordine unum in corpus conflatum. Ut non verear ne quis mihi me blandiri dicat, si me quod dixi assecutum confidam. Quamvis item singulas sententias non ut optaveram expendere, et verbis Curtii non indiligentem lectorem haud dedecentibus exprimere potui : in materia certe conquirenda non segnis fui, sed omnes auctores quos nancisci erat, ex quibus operæ pretium sperabam, percucurri : suis quæque temporibus assignavi : quæ pugnare videbantur, si qua poteram, conciliavi : in ceteris probatiores auctores antehabui : interdum neminem unum secutus sum, sed ex omnium collatione, ipsarumque etiam rerum comparatione posui, quod simillimum vero videbatur.’

1644 Amstelodami. 16. ap. Jansson.

1645 Genevæ. 16.

1648 Amstelodami. 12. cum Loccenii Indice philologico.

1649 Lugduni Bat. 8. ex accurata recensione Nic. Blancardi, cum ejusd. Comment. Lugd. B. apud Dav. Lopez et Franc. Moiard.—Ex variis aliorum commentariis compilata editio.

1649 Amstelodami. 8. cum notis Varr. accurante Corn. Schrevelio.

1650 Monachii. 12. Q. Curtii Rifi de rebus ab Alexandro M. gestis Libri octo, in capita distincti, et synopsibus argumentisque illustrati a Matth. Rader.

— Amstelodami. 12. apud Elzevir.

1655 Amstelodami. 12. Valentini Thilonis Curtius orator, sive orationes Curtianæ brevi analysi, &c. illustratæ.

1656 Amstelodami. 12. cum notis Loccenii.

— Lugduni Bat. 12. apud Elzevir.

1658 Lugduni Bat. 8. Q. Curtii Rifi Historia Alexandri M. cum notis selectiss. Variorum, Raderi, Freinshemii, Loccenii, Blancardi, &c. Editio accuratissima, accurante C. S. (Corn. Schrevelio) M. D. Lugd: Bat. apud Johannem Elsevirium.—Quicquid titulus promittat, mendis tamen gravioribus subinde laborat hæc editio. Est penes nos.

— Jenæ. 12. Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri M. historiarum quotquot supersunt Libri, Joh. Loccenii Indice philologico et Notis politicis illustrati. Jenæ, literis G. Sengenwaldi, sumtibus Casp. Mulleri Bibliop. Preslav.

— Gothæ. 8. ex Andr. Reyheri editione.

1659 Amstelodami. 12. cum Indice philologico et notis politicis Jo. Loccenii.

1660 Amstelodami. 12. ap. Elzevir.

1663 Amstelodami. 12. Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri M. historiarum quotquot supersunt Libri, Jo. Loccenii Indice philologico et Notis politicis illustrati. Editio novissima correctior et auctior. Amst. apud Jo. Janssonium.

— Norimbergæ. 8. Phil. Caroli Animadversiones historicæ, politicæ, philologicæ in Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri M. libros x. quibus dissertatio nova præmittitur.—Subjunctæ ejusdem Animadversionibus in Agellii Noctes Atticas Norimb. 1663.

1664 Amstelodami. 8. ap. Hackios, cum notis Varr. accurante Corn. Schrevelio.

— Monachii. 12. sine notis. Repetitio ed. 1650.

1665 Amstelodami. 12. apud Elzevir.

1666 Trajecti ad Rhenum. 12.

1668 Francofurti. 8. cum notis Varr. ex editione Corn. Schrevelii.

1669 Antverpiæ. 16. cum synopsibus et argumentis Matth. Raderi.

1670 Argentorati. 4. (Freinshemii 11.) Q. Curtius Rufus de rebus Alexandri regis Macedonum, cum Supplementis, Commentariis, et Indice locupletissimo Jo. Freinshemii. Editio nova et accurata, ab ipso auctore paulo ante beatum suum obitum adornata, et in Commentariis ac Indice dimidia amplius parte aucta. Subnexa est Indicis in dictos Comment. Appendix. Opera et studio Jo. Henr. Rapp. Argentorati sumptibus G. A. Dolhopffii et J. E. Zetzneri.—Hæc editio præstat omnibus; multa vero habet ex Raderi Comment. desumta. Nos quoque eam præ aliis secuti sumus.

— Amstelodami. 12. cum emendationibus quibusdam Jani Rutgersii, et Jos. Scaligeri palmaria correctione loci Libri III.

— ibid. 16. apud Elzevir. sine notis.

1671 Roterodami. 24.

— Amstelodami. 12. ap. Jansson. cum notis Loccenii.

1672 Londini. 8.

1673 Amstelodami. 8. ex offic. Elzevir. cum notis selectis Varr. Raderi, Freinshemii, Loccenii, Blancardi, &c. accurante Corn. Schrevelio.

1674 Salmurii. 12.

— Lipsiæ. 12. cum notis Jo. Loccenii, et præfatione Joach. Gesenii.

1675 Aboæ. 12. ex Jo. Freinshemii editione, cum Indice necessario, cura Jo. Gezelii.

— Hamburgi. 8. Jo. Schefferi Notæ in Q. Curtium.—In ejusdem Lectionum Academ. Libro. Hamb. 1675. p. 109. sqq.

1677 Amstelodami. 12. ap. Elzevir.

1678 Parisiis. 4. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. cum Supplementis Freinshemii. Interpretatione et notis illustravit Michaël le Tellier e S. J. Jussu Christianissimi regis in usum Ser. Delphini. Paris. ap. Fred. Leonard.—‘ In hac editione,’ inquit Fabricius, ‘ perquam incommodum est, quod capita aliter distincta sunt, quam in aliis editionibus.’ Ceterum Tellerius in edendo Curtio Huetium adjutorem habuisse dicitur.

— Amstelodami. 12. ap. Waasbergios, cum notis Loccenii.

1681 Lipsiæ. 12. cum notis Loccenii.

1684 Amstelodami. 12. Q. Curtii Rufi Historia Alexandri

M. cum notis selectiss. Variorum, Raderi, Freinshemii, Loccenii, Blancardi, &c. Editio novissima, cui accessit locorum difficultiorum interpretatio. Amstel. ex typographia Blaviana, sumptibus Societatis.

1685 Ultrajecti. 8. Q. Curtius Rufus de rebus Alexandri M. cum commentario perpetuo, et Indice absolutissimo Sam. Pitisci. Quibus accedunt Mottevayeri de Curtio Dissertatio; Jo. Freinshemii Supplementa; Figuræ ex veterum monumentis ad historiam Alexandri illustrandam depromptæ, et illarum exegesis; Alexandri genealogia et synopsis chronologica. Ultraj. ap. Franc. Halma.

— Lipsiæ. 12. cum notis Jo. Loccenii.

1687 Amstelodami. 8. cum Supplementis Jo. Freinshemii, et Indice copiosissimo. Amst. ap. Henr. Wetstenium: cum figg.

— Francofurti. 12. Q. Curtius Rufus cum supplementis, Jani Rutgersii emendationibus, nec non Jo. Loccenii Indice philologico.

1688 Lipsiæ. 12. (Cellarii 1.) Q. Curtii Rufi rerum Alexandri M. Libri superstites. Recensuit, Supplementis, Commentariis, et tabulis geographicis illustravit Christoph. Cellarius. Lipsiæ ap. Thom. Fritsch.

1690 Amstelodami. 12. ap. Elzevir.

1691 Lipsiæ. 12. ex recens. Christoph. Cellarii. Repetitio ed. 1688.

1693 Trajecti ad Rhen. 8. cum commentario perpetuo et Indice absolutissimo Sam. Pitisci. Auctior quidem est hæc editio priore an. 1685. sed de mendis typographicis et integris versibus in ea omiasis queritur Chr. Junckerus.

1696 Lugduni Bat. 8. Q. Curtius Rufus de gestis Alexandri M. cum commentariis Varr. Raderi, Bongarsii, Popmæ, Salmasii, Gronovii, Loccenii, &c. et Supplementis Freinshemii, nec non pluribus iconibus in eis incisis. Lugd. B. excudit Petrus van der Aa.

— Lipsiæ. 12. ex recens. Christoph. Cellarii.

1698. Hamburgi. 12. c. n. Rutgersii et Loccenii.

1699. Parisiis. 8. Latine et Gallice ex versione Vaugelasii. 2 voll.

1700 Dresdæ. 12. c. n. Christ. Junckeri.

— Amstelodami. 8. cum versione Gallica Vaugelasii. 2 voll.

1701 Lipsiæ. 12. cum notis perpetuis ad modum Minellii, cura M. Andr. Stubelii.

- 1701 Argentorati. 4. Jo. Henr. Bœcleri *Excerpta Curtiana*.—In ejusd. *Dissertatt. Aead. Argentor.* 1701. Tom. II. p. 653. sqq.
- 1702 Amstelodami. 12. c. n. M. Andr. Stobelii, sed omissa auctoris nomine.
- 1703 Lugduni Bat. 8. Jac. Perizonii Q. Curtius Rufus restitutus in integrum, et vindicatus a variis accusationibus, &c. Jo. Clerici. Lugd. B. ap. Henr. Teering.
- 1704 Colonie. 12. sine notis.
- Colonie Munat. (Basil.) 12. cum Supplem. et Indice triplici. Acced. Plutarch. de vita et fort. Alex.
- 1705 Londini. 8. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. libri, cum Supplementis Freinsheimii. Interpretatione et notis illustravit Michaël le Tellier, jussu Christianissimi regis, in usum Ser. Delphini. Lond. impensis A. et J. Churchill.—Repetitio editionis Paris. 1678.
- 1708 Lipsie et Coburgi. 8. c. n. Chr. Junckeri.
- Ultrajecti. 8. Pitisci ed. II. an. 1693. cum nova tituli pagina.
- Hagæ Comitum. 8. Q. Curtii Rufi Alexander M. et in illum Commentarius Samuelis Pitisci. Editio tertia. Hagæ Com. apud Petrum van Thol.
- 1710 Parisiis. 12.
- 1711 Lipsie. 12. Repet, ed. Cellarii 1688. cui editioni suas in tironum usus notas adjunxit Chr. Schöttgenius.
- 1712 Rothomagi. 8.
- Hildesii. 12.
- Jenæ. 8. Christoph. Aug. Heumannii *Hebdomas Curtiana*.—In ejusd. *Parergis Criticis*. Jenæ. 1712. p. 94—106.
- 1714 Lipsie, cum notis ad modum Minellii.
- 1715 Coburgi. 8. cum notis Chr. Junckeri.
- 1716 Londini. 12. Q. Curtii de rebus gestis Alexandri M. Libri. Lond. ex officina Jac. Tonson et Joh. Watts.—Editor est Mich. Maittaire, qui variantes lectiones ex Veronensi codice anno 1491. impresso præmisit.
- 1718 August. Vind. 8. cum notis Germanicis Em. Sinceri.
- 1720 Eadem, ibid. 8.
- 1721 Lipsie. 12. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. historia superstes. Christophorus Cellarius recensuit, novis Supplementis, Commentariis, Indicibus, et tabulis geographicis illus-

travit. Notulas in usum tironum adjecit Christ. Schœtgenius.
Lips. ap. Thomam Fritsch.

1721 Amstelodami. 16.

1722 Lugduni Bat. 8. c. n. Titi Popmæ.

— Lipsieæ. 12. c. n. ad modum Minellii.

1724 Delphis et Lugd. Bat, 4. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri Magni, regis Macedonum, Libri superstites. Cum omnibus Supplementis, variantibus lectionibus, commentariis ac notis perpetuis Fr. Modii, V. Acidalii, T. Popmæ, Joh. Freinshemii, Joh. Schefferi, Christoph. Cellarii, Nic. Heinsii. Selectis et excerptis Ph. Rubenii, J. Rutgersii, C. Barthii, Joh. Loccenii, M. Raderi, Cl. Salmasii, Jo. Frid. Gronovii, M. Tellierii, Christoph. Aug. Heumannii, itemque Jac. Perizonii Vindiciis, et aliorum observationibus, auctioribusque Indicibus. Curavit et digessit Henricus Snakenburg. Delphis ap. Adr. Beman, Lugd. B. ap. Sam. Luchtmans.—De qua editione ita Ernestius judicat in Bibl. Fabr. Tom. II. p. 352. ‘In ea basis textus facta est recensio Freinsheimiana secundum primam editionem, a qua sine gravi et justa causa non discederetur, quod et paucis locis factum est. Libris scriptis usus est tribus, uno vetere et bono, duobus recentioribus Vossianis, excerptis ex Ms. altero, forte Florentino, lectionibus ab Heinsio in exemplo Veneto scriptis. Ab exemplis editis parum instructus fuit, nec habuit ullam Aldina priorem. Nempe vir doctus, ut sepe fit, ad edendum Curtium accessit, non quia libros Curtii, et ejus exempla antiqua, diu tractasset, et observasset multa, quibus ei prodesse vel corrigendo vel illustrando posset; sed quia a librariis opportunitas edendi oblata esset. Neque tamen haec editio contemnenda est, in qua quicquid boni ab superioribus vel editoribus, Modio in primis, Freinshemio, Acidalio, in Curtii libros scriptum est, aut ab aliis viris doctis per occasiones alias bene, vel ad emendandum vel ad explicandum, dictum reperitur, cum Vindiciis etiam Perizonii, item Supplementa omnia edita, denique in capite, quæ Freinshemius de state, vita, edd. Curtii scripsit, aspersis etiam suis notis. Inter textum et notas interjecta est Lectt. varr. collectio.’

1725 Londini. 8. editio Mich. le Tellier ad usum Delphini repetita.

1726 Basileæ. 12. cura Maittarii. Repetitio ed. Lond. 1716.

- 1727 Hagæ Com. 12. cum Freinshemii Suppl. et c. n. Cellarii. 2 Tom.
- 1730 Lipsiæ. 12. c. n. ad modum Jo. Minellii.
- 1734 Aug. Vind. 8. c. n. Germ. Sinceri.
- 1737 Regiomonti. 12. c. n. Cellarii.
- Lipsiæ. 12. c. comm. Cellarii et notulis Chr. Schættgenii.
- 1738 Pedepondi. 8. cum notis Desingii.
- 1740 Lipsiæ. 12. c. notis ad modum Minellii.
- Amstelodami. 12. eadem ed.
- 1743 Brunsv. 12. c. notis Loccenii.
- 1745 Lipsiæ. 12. c. commentariis Christoph. Cellarii et notulis Chr. Schættgenii.
- Aug. Vind. 8. c. n. Germ. Em. Sinceri.
- Halæ. 12. sine notis.
- 1746 Londini. 8. min. Q. Curtius Rufus. Lond. typis J. Brindley. 2 voll.
- Berolini (s. Ulme) 8. cum Suppl. Freinshemii, cura J. P. Milleri, addita versione Gallica Vaugelasii. Berol. ap. Ambr. Haude, typis Wagneri typographi Ulmensis.
- 1747 Pedepondi. 8. c. n. Desingii.
- Aug. Vind. 8. c. n. Germ. Em. Sinceri.
- 1750 Eadem, ibid. 8.
- 1751 Londini. 12. ed. Mich. Maittarii 1716. recusa.
- 1752 Eadem, ibid. 12.
- 1757 Parisiis. 12. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. Libri decem (cum Suppl. Freinsh.) Paris. typis J. Barbou.—Editio nitida. ‘Textum,’ ait editor in Præf. ‘quoad fieri potuit, emendatissimum exhibuimus; eumque ad celebratissimam Henr. Snakenburgii editionem potissimum conformavimus. Manuscriptos etiam bibliothecæ Regiæ codices evolvimus, ut si quid opis conferre possent, id bono rei literariæ impenderemus. Sed quoniam frusta hanc operam sumsimus; monere satis sit nos codice 700. annorum fultos, ab hac nostra editione abegisse Curtii suppositum nec genuinum fœtum’ (Curt. Lib. iv. cap. 11. coll. Justin. Lib. xi. cap. 12.) ‘quem, cum e Justino fuerit invectus, restituere parenti cum fide debuimus.’
- Aug. Vind. 8. c. n. Germ. Em. Sinceri.
- 1764 Parisiis. 12. ex recens. Valart. cum notulis. Paris. ap. Barbou.

- 1765 Lipsiæ. 12. c. n. Christoph. Cellarii.
- 1768 Lemgoviæ. 8. Lat. et Germ.
- 1769 Londini. 12. Repetitio ed. Mich. Maittarii 1716.
- 1770 Berolini. 8. cur. Petr. Millero cum versione Gallica Vaugelasii. Repetitio ed. 1746.
- 1774 Lugduni. 12. cum versione Gallica Vaugelasii. 2 voll.
- 1776 Aug. Vind. 8. c. n. Germ. Em. Sinceri.
- 1777 Norimbergæ, 12. cum Suppl.
1778. Heribpoli et Fulda. 8. ad optimas editiones recusa.
- 1782 Biponti. 8. maj. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. Libri, cum Supplementis Jo. Freinshemii. Præmittitur notitia literaria. Accedit Index. Studiis Societatis Bipontinæ. Editio accurata. Bip. ex typographia Societatis. 2 voll.
- 1790 Mannhemii. 8. min. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. secundum optimas novissimasque editiones.
- 1792 Oxonii. 8. Variæ Lectiones et Supplementa Q. Curtii Rufi e MSS. Coll. Corp. Chr. et Bodl. In Musei Oxoniensis Literarii Conspectu. Oxonii 1792. pag. 1—30.
- 1794 Haleæ. 12. Q. Curtii Rufi Historia Alexandri M. Haleæ, sumtibus Orphanotrophæi.
- 1795 Helmstadii. 8. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri M. Libri superstites. E recensione et cum Supplementis Jo. Freinshemii. Varietate lectionis atque perpetua adnotazione illustrati a Dit. Joach. Theod. Cunze. Voluminis 1. Pars 1. Helmstadii ap. C. G. Fleckeisen.

VERSI ONES.

HISPANICÆ.

- 1481 La Historia de Alejandro scrita de Quinto Curtio Ruffo, dialecto Valentina, ex romano sermone, interprete Ludovico de Fenollet: Barcinone per Petrum Posa Gotholaunum Presbyterum, et Petrum Bru Sabandum socios. Fol.

1496 Q. Curtius Russus, hispano sermone, una cum collatione

Cæsarum cum Alexandro Magno. Hispali per Meinardum Ungut et Stanislaum Polonum. Fol.

1534 Quinto Curcio delos hechos del magno Alexandre rey de macedonia : nuevamente traduzido : y suplidos los libros que del faltan de otros autores. MDXXXIIII. Hæc in fronte. In fine : Aqui haze fin la hystoria de Alexandre magno—segun que la escrivio Quinto curcio—Impressa enla muy noble y leal ciudad d' Sevilla en casa de Iuan cromberger enel mes de Enero. Anno de Mille quinientos e treynta y quadro. Fol.—Auctor hujus versionis est Gabriel de Castaneda.

1699 Interprete Matthæo Ybannez de Segovia. Madriti. Fol.

GALLICÆ.

1530 Quinte Curce, Historiographe, des Gestes d'Alexandre, translaté en François. (auctore anonymo.) à Paris, par Jaques le Messier. Fol.

1613 Quinte Curce tourné en François par Nic. Seguier. à Paris. 8.

1614 Eadem recusa Genevæ. 8. ap. Petr. de la Roviere.

1623 Quinte Curce tourné en François par Nic. Seguier. Seconde edition enrichie d'observations. à Paris. 8.

1646 Quinte Curce de la vie et des actions d'Alexandre le Grand, de la traduction de Claude Favre de Vaugelas ; avec les Suppléments de J. Freinsheimius sur Quinte Curce traduits par Pierre du Ryer. à Paris. 4.—Elegans versio, cuius laus non obsolet per tot annorum seriem, et tot linguae mutationes. Repetita dein Paris. 1647. 4. 1653. 4. ap. Aug. Courbé. 1659. 4. ap. eund. 1662. 8. 2 voll. 1664. 8. 1668. 8. 1680. 12. 2 voll. 1681. 8. Amstel. 1665. 8. 1673. 8. 1684. 8. 1699. 8. 1700. 8. et posthac sœpissime, passim etiam cum textu Latino. Optima est editio, quæ prodiit 1668. hoc titulo :

1668 Quinte Curce de la vie et des actions d'Alexandre le Grand. De la traduction de Mr. de Vaugelas. Troisieme edition, sur une nouvelle copie de l'auteur, qui a été trouvée depuis la premiere et seconde impression. Avec les Suppléments de Jean Freinsheimius sur Quinte Curce, traduits par feu Mr. du Ryer. à Paris, chés L. Billaine. 8.

GERMANICÆ.

1573 Alex. M. Kœnigs in Macedonien Historia. Frankfurt a. M. 8.

1653 Q. Curtius Rufus, &c. von Hanns Fridrich von Lehsten. Frankf. und Leipzig. 16.

1658 Eadem repedita ibid. 16.

1666 Q. Curtius Rufus von den Thaten Alexanders des Grossen, Kœnigs der Macedonier. Aus dem Latein übersetzt, in gewisse Capitel abgetheilet, mit Summarien versorget, und nun zum dritten mal ans Licht gestellet, durch Hanns Fridrich von Lehsten, auf Wahrdaу und Döllitz. Frankfurt, auf Joachim Wildens, Buchhændlers in Rostock, Kosten. Im Jahr M. DC. LXVI. 8.

1676 Eadem recusa ibid. 8.

1696 Eadem ibid. 8.

1705 Eadem ibid. 8.

1720 Q. Curtii Rufi de vita et rebus gestis Alexandri Magni. Das ist: Q. Curtii Rufi gegebene Nachricht von dem Leben und von denen Thaten Alexandri des Grossen, welche in die reine teutsche Sprache übersetzt, wie auch mit lateinischen Phrasibus und vielfältigen Anmerkungen und ausführlichen Supplementis versehen worden ist; nebst einer Vorrede, worinnen unterschiedene Anmerkungen von denen teutschen Uebersetzungen vorgestellt werden (von Leonh. Christoph Rühl). Halle im Magdeburgischen. 8.

1748 Q. Curtius Rufus von Chr. Wilh. Kritzinger. Bautzen. 2 Th. 8.

1768 Q. Curtius Rufus von dem Leben und den Thaten Alexanders des Grossen, mit Joh. Freinsheims Ergänzungen ins Deutsche übersetzt von Joh. Franz Wagner. Lemgo. 2 Th. 8. Lat. et Germ.

1775 von P. A. Desing. Augsburg. 8.

1783 et 85 Q. Curtius Rufus von dem Leben und Thaten Alexanders der Grossen, mit Joh. Freinsheims Ergänzungen, übersetzt und mit erläuternden Anmerkungen begleitet von J. P. Ostertag. Frankfurt a. M.

ANGLICÆ.

1553 The Historie of Quintus Curtius, conteyning the Actes of

the greate Alexander, translated out of Latin into Englishe by Robert Brende. London, printed by Richard Tottel. 4.

1561 Eadem, ibid. apud eundem. 4.

1570 Eadem, ibid. apud eundem. 8.

1592 Eadem, ibid. per Abel Jeffes. 4.

1652 The Life and Death of Alexander the Great, King of Macedonia, in ten Books, written by Q. Curtius Rufus, and translated into English by Robert Codrington. London. 4.

1670 Eadem repetita ibid. 12.

1673 Eadem, ibid. 12.

1690 The Life of Alexander the Great, written in Latin by Q. Curtius, and translated into English by several hands, with an Epistle to the Queen Mary, by Nahum Tate, being a Comparison of some of the Actions of King William with those of Alexander the Great. London, printed for Francis Saunders. 8.

1714 The History of the Wars of Alexander the Great, translated from Quintus Curtius, by John Digby. London, printed for Bernard Lintot. 2 voll. 12.

1726 Eadem, ibid. 2 voll. 12.

1747 The History of the Wars of Alexander the Great, translated from Q. Curtius, by John Digby. Revised by the Rev. Wm. Young. London. 2 voll. 12, with maps.

ITALICÆ.

1478 La Historia. d'Alexandro. Magno. Figliuolo. Di. Philippo. Re. Di. Macedonia. Scripta. Da. Quinto. Curtio. Ruso. Et tradicta. In. Vulgare. Da. P. Candido (Decembrio). Hæc in fronte. In fine: Finisce. La. Comparatione. Di. Caio. Julio. Cæsare. Imperadore. Maximo. Et. Dalexandro. Magno. Re. Di. Macedonia. Ordinata. Da. P. Candido. Col. Suo. Judicio. Jnsieme: Felicemente. Dall. Originale. Impressum. Florentiæ. Apud. Sanctum Jacobum. De. Ripoli. Anno. m. cccc. lxxviii. Fol. min.

1488 Eadem, Mediolani. Fol.

1519 Q. Curtio. In fine: Impresso in Florentia per li heredi di Philippo di Giunta nel anno del Signore. m. d. xix. di Giugno Leone x. Pontifice. 8.—Repetitio antecedentis.

1524 Quinto Curtio. In fine: Impresso in Vinegia per Gregorio de Gregorii nel anno del Signore. m. d. xxiiii. del mese de Aprile. 8.—Rep. ed. 1519.

1530 Quinto Curtio. In fine: Impresso in Florentia per gli heredi di Philippo di Giunta nel anno del Signore m. d. xxx. di Novembrio. Clemente septimo Pontifice. 8.—Rep. ed. 1519.

1531 Quinto Curtio da P. Candido di Latino in Volgare tradotto et novamente corretto. In fine: In Vinegia per Vettor q. Piero Ravano, della Serena et Compagni, Nel anno del Signore. m. d. xxxi. del mese di Agosto. 8.

1535 Quinto Curtio Ruffo Historico, nel qual si trattano i fatti, e le guerre de Alessandro Magno, tradotto di latino nella volgar lingua per l'eccellente huomo P. Candido. Aggiuntovi una comparatione di Giulio Cesare, e di Alessandro, composta per esso Candido. Nuovamente con gran diligenza stampato. In fine: In Vinegia per Vettor q. Piero Ravano, della Serena et Compagni, Nel anno del Signore. m. d. xxxv. del mese di Settembrio. 8.

1558 Q. Curtio de' fatti di Alessandro Magno, Re de' Macedoni, tradotto per M. Tomaso Porcacchi, con alcune Annotationi, dichiarationi, et avvertimenti, et con una lettera di Alessandro ad Aristotele, del sito dell' Indie, et con la Tavola copiosissima delle cose notabili. All' Illustriss. et Molto Reverendo Signore il S. Federigo Gonzaga. In Vinegia appresso Gabriel Giolito de' Ferrari. 4.

1559 Eadem. — Venetia, per Gabriel Giolito de' Ferrari. 4.

1565 Eadem. — Venetia. 12.

1661 Eadem. — Venetia, presso Gio. Pietro Brigonci. 12.

1665 Eadem. — Venetia, per Gio. Pietro Brigonci. 12.

1668 Eadem. — Venet. per Gio. Pietro Brigonci. 12.

1673 Eadem. — Venetia, per Gio. Pietro Brigonci. 12.

1676 Eadem. — Venetia. 12.

1698 Q. Curzio, da Nicolò Castelli. Lipsia. 8.

1736 Q. Curzio tradotto per Tomaso Porcaechi. Venezia, appresso Giovanantonio Remondini. 12.

BELGICÆ.

1639 Q. Curtii historie van 't leven ende de daden Alexandri de Groot, overgeset door A. Snel. t' Amst. 8.

1648 Q. Curtii historie van 't leven en daden Alexandri de Grote. Rotterdam. 8.—Repetitio antecedentis.

1663 Q. Kurcius Historie van 't Leven en Bedrūf van Alexander de Groot, met de Vervulling van 't eerste en tweede Boek en

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

5 M

van andere plaatsen door I. Freinshemius. Alles door I. H. Glazemaker uit het Latyn vertaalt. Amsterd. by Gerrit van Godesberg. 8.

1683 Eadem recusa ibid. 8.

1694 Q. Curtii historie van Alexander den grooten. Antwerp. 8.—Novissime tandem Belgice conversus prodiit Curtius, tabulis etiam in æs incisis exornatus,

1728 Amstelod. 8.

SUECICA.

1695 Holmiæ. 8. interprete Jo. Sylvio.

DANICA.

1704 Hafniæ. 8. Supplementa Freinshemii et liber Curtii tertius per Wingaardum.

POLONICA.

1624 Cracoviæ. fol.

RUSSICA.

1710 Moscuae. 4, interprete Elia Kopewitz.

PAUCÆ quæ subsequuntur editiones vel in præcedenti Recensu omissæ sunt, vel Bipontina editione, ex qua desumptus est, recentiores sunt.

Editionibus sæc. xv. jam notatis addenda est alia, Romæ excusa, nempe, Historia Alexandri Magni, impressa a. 1490. a Steph. Planck. 4to. Vid. Audiffredi Catal. Historico-criticum Romanarum editionum sæc. xv. p. 293.

Quinte Curse de la vie d'Alexandre le grante. Par Ant. Verand, (circiter a. 1490.) in fol. Goth. Hæc est prima Gallica versio : ‘Mais,’ ait Brunet, Manuel du Libr. &c. tom. i. p. 483. ‘qui est beaucoup plus rare, que recherchée.’

Q. Curtii Rifi de rebus gestis Alexandri Magni Historiarum Libri x. cum annotationibus Desid. Erasmi. Paris. apud Sim. Colinæum, 1543. 8vo. Extat exemplar in Biblioth. Advocatorum Edinburgi.

Q. Curtii Rufi, &c. Colon. 1545.

Quinti Curtii, &c. 12mo. 1586. Præfigitur Alexandri Magni Vita, a Joanne Monacho.

Descripserunt Bipontini editionem Lugd. 1584. 12mo. ut ‘præstantem et rariorem.’ Hæc post Heumannum in Sched. de Libris anon. et pseud. p. 127. Idem vir doctus memorat aliam editionem Lugd. 1592. 12mo. repetitam, et rarissimam: ‘manifestum est,’ ait Heumannus, ‘has a diversis profectas esse typographis: ceterum non nisi semel oculis occurrit meis posterior hæc editio.’ Vid. Conspectus Reipublicæ Literariæ, a C. Aug. Heumanno. Han. 1735. p. 335.

Q. Curtii Rufi, &c. libri superstites, cum Supplemento eorum qui desiderantur, Lugd. Bat. 1596.

Q. Curtii Rufi, &c. Editio prioribus correctior. Amst. 1629.

Q. Curtii Rufi, &c. ex Museo Isaaci Pontani, Amst. 1633. 12mo.

Harlesius, secutus Fabricium, describens claram Freinshemii edit. 1640. 8vo. 2 voll. adjicit edit. 1648. Sed tamen, ‘num revera,’ inquit, ‘extet, nescio.’

Q. Curtii Rufi, &c. Lugd. Bat. ap. Elzevir. 1653. 18mo.

Q. Curtii Rufi, &c. Amst. 1696. 8vo.

Q. Curtii Rufi, &c. Lond. 1728. 8vo. repet. ed. Paris. 1678. 4to.

Histoire d’Alexandre le grand, trad. par Beauzée. Par. Barbou. 1781. 2 voll. 12mo.

Eadem, Lat. et Gall. cum Supplementis Freinshemii, a Mignot. Paris. 1781. 2 voll. 8vo. ap. Didot juniores.

P. Ostertagii versio Germanica, quæ multum laudatur, prodiit emendatior Francof. ad M. 1799. 8vo. 2 voll.

Editio Bipontina iterum 1798. 8vo. postremo 1801. 8vo. prodiit, in 2 voll.

Prima pars Cunzii editionis jam notata est a Bipontinis sub a. 1795. Præstans hæc editio ad finem perducta est, summa cum laude, a. 1802.

Inter Classicos Romanorum Scriptores vol. IIII. Q. Curtii Rufi de rebus gestis Alexandri Magni, Regis Macedonum, Libri superstites, ad optimorum exemplarium fidem recentati, atque procemio et indice rerum instructi a Frid. Schmieder. Gottingæ, 1803. 8vo.

Q. Curtii editio, ab Alb. Christ. Meineke curata, 1805. non est, censente Harlesio, viris criticis accommodata, sed prodesse possit juvenibus.

Meletematum criticorum Specimen edidit G. L. Walchius Berol. 1809. 4to. in quo, ait Klügling, partim dictio Curtii vindicatur, partim varia ejus loca critice tractantur.

Q. Curtii textum denuo recognovit, Var. Lect. et comment. perpetuo illustravit Jo. Chr. Kohen. Lips. 1818.

Versio Anglica novissima est : The History of Alexander the Great, by Quintus Curtius, translated from the Latin. With notes critical and corroborative, including illustrations from recent travels and from remains extant in Persia and India of the ancient native literature. By Peter Pratt, of the East India House. Revised edition, in two volumes. Lond. 1821. 8vo.

RECENSUS . CODICUM MSS.

Q. CURTII RUFI

QUI IN BIBLIOTHECIS BRITANNICIS ASSERVANTUR.

Codices in Museo Britannico.

In *Biblioth. Reg.* 17 F 1. Quinte Curse Ruf. Des Faiz d'Alexandre, 9. Lib. avec Peinctures belles. Translatés par Vasque de Lucene Portugalois. Escript par la main de Iehan du Chesne, à Lille.

15 D iv. Quinte Curse Ruffe, Des Faiz du grant Alexandre, &c. Idem ut supra, sæc. xv.

20 C III. Idem. A. 1468.

In *Biblioth. Harl.* N. 2727. Quintus Curtius de Rebus Gestis Alexandri Magni. Sæc. xv.

N. 2757. Quinti Curtii de rebus Gestis Alexandri Magni Libri x. Duo priores desiderantur. Sæc. xv.

N. 4842. Cod. membran. illumin. nitide scriptus, sæc. xv. Sub finem : ‘ Per me Franciscum Caballum Montefortunatum hic liber feliciter est completus, 1464.’

Codex Cotton. Titus, D. xx. continet, inter alia, (Art. 27.) Alexandri Magni Gesta, ex Quinto Curtio. Partim membran. partim chartac. sæc. xiv.

In Catal. MSS. Indescript. in Museo Britan. conservatorum, vol. i. p. 346. Quintus Curtius. Annotata de Rebus Alexandri Magni.

Inter Codices Burneianos, N. 168. cod. Ms. membran. collat. ad paginas editionis Henr. Snakenburg, quæ Delphis et Lugd. Bat. edita est 1724.

N. 169. Curtius par Vasque de Lucene. cod. Ms. membran.

Codices Oxonienses.

In *Biblioth. Bodl.* inter codices Archiepiscopi Laud, est codex membran. illumin. cum tabulis pictis et deauratis, Historiam Curtii illustrantibus; splendidus et vere magnificus, in fol. max. et Gallice scriptus. Eadem versio est, quam jam notavimus inter Codices in Museo Britannico asservatos: ‘composée,’ ut dicitur sub initio hujus codicis, ‘par vénérable personne, Vasque de Lucene, Portugalois, l’an 1468.’

Inter codices manuscriptos, et impressos cum notis manuscriptis, olim *D’Orvillianos*, sunt:

X 1. 6, 14. Collatio Q. Curtii cum cod. Bibl. Laurentianæ Plut. LXIV. n. 35. Ms. A. F. Gorii. Pp. 175. in 8vo.

X 2. 6, 33. Q. Curtius, Antverpiæ 1546. 8vo. cum Ms. ab Is. Vossio collatus.

Hæc D’Orvilliana ex Catal. cl. Gaisford. Oxon. 1806. 4to.

Canonici Lat. 136. Quinti Curtii Cod. membran. illumin. et pulchre scriptus, charact. Ital. sœc. XV.

Et N. 308. est cod. membran. eleganter scriptus a. 1425.

In *Coll. Corp. Christi* est cod. membran. in fol. complexus, inter alia, varias epistolas de Alexandro: habet præfixam Historiam a Q. Curtio conscriptam. Hic est cod. Corp. Christi, cuius varie lectiones date sunt (ex codice Rawlinsoniano) a Th. Burges, in *Musei Oxoniensis Conspectu*, Oxon. 1792. 8vo.

CATALOGUS Scriptorum Historiæ ALEXANDRI MAGNI.

EX JOANNIS FREINSHEMII COMMENTARIIS IN LIBROS SUPERSTITES
Q. CURTII DE REBUS GESTIS ALEXANDRI MAGNI, CAP. 4.

[Ex Ed. Snakenburg. Delph. et Lugd. Bat. 1724.]

QUONIAM ex collatione Scriptorum maxima fere lux affulget historiæ, pretium operæ fore duximus, enumerare et alias quotquot res gestas Alexandri pertexuerunt. Ex quibus qui adhuc leguntur, eorum nuda nomina apponere suffécit, aliorum ætatem, scripta, patriam, quantum in hac brevitate potuit, diligenter enotavimus.

Catalogum quoque Scriptorum Historiæ Alexandri Magni contextuerat Joh. Loccenius, sed gaudens eam operam a Viro magno et eruditissimo Ger. Joh. Vossio i. 10. et 24. de Hist. Græc. esse occupatam, eum omisit, ut ipse de se scribit ad Nostrum ix. 5. 21. His quædam addi possunt ex Reinesii Epistol. ad Hofmannum p. 311.

Monuit tamen de his Prolegomenis suis ipse doctissimus Freinshemius, quod hoc loco referre operæ pretium duximus ex notis ad x. 3. Rutgersii sententiam de ætate Curtii 'Auctoris verbis apprime convenire ostendit clarissimum literarum lumen Ger. Vossius, in eximio illo opere de Historicis Græcis et Latinis, Latin. i. 28. quod si aliquanto maturius adipisci licuisset, in tribus prioribus Proleg. capp. admodum juvari, in eo etiam de scriptoribus Historiæ Alexandrinæ, omni fere cura levari poteram: nam de illis quoque diligentissime inquisitum est, de Hist. Græc. i. 10. et 24.'

Abrahamus Aben Phareg Meuli. Raderus Prolus. c. 4. scribit, hunc Arabica lingua historiam Alexandri M. contexuisse : extare Ms. ἀπόδα tamen in bibliotheca Bavaria.

Achmetes Molla, sive *Meulana Achmetes*, hoc est, sapiens sive Doctor Achm. 'rhythmicis versibus librum historię Alex. Magni composuit, et Ἐmiris Suleimanis nomine publicatum edidit. Hic ab eo vicissim donis eximiis liberalissime cultus, fructum sui laboris uberem tulit.' Leunclav. Hist. Musulm. lib. x. extremo. Hic forte est Turca, de quo in fine capit is hujus.

Adonis Chronicon.

Adrianus Imperator etiam *Alexandreida* scripsit. Stephanus in *Ἀστραῖα*, et in *Σάρεια*.

Æsopus. Hunc manuscriptum ineditum citat Juretus ad epist. Symmachi lib. iv. epist. 33. Latinum fecit Jul. Valerius, de quo infra. Putant autem esse historiam illam fabulosam, quae passim circumfertur.

Agatharchides Cnidius scripsit historias, quarum lib. xxxv. citat Athenaeus XII. 6. Item Asiaticam historiam, quae maxime videtur ad res Alexandri pertinuisse, ex qua octavus liber citatur Athenaeo IV. 14. Item hist. Europæam, ex qua lib. xxviii. in testimonium adducit idem auctor IV. 19. Citatur et Æliano in hist. animal. V. 27. et XVI. 27. et Luciano in Macrobiis. Plutarchus cap. 2. Parallelorum exscribit historiam ex Agatharchide Samii rerum Persicorum libro secundo. Quem cur eundem cum Cnidio nostro arbitratu sit Gesnerus in Biblioth. non video. Certe Photius in Biblioth. diserte scribit, patria Cnidium, instituto Grammaticum fuisse ; scribam insuper et anagnosten Heraclidæ, Lembri, et alumnum Cinnei. De ætate ejus ita comperimus. Post Mithridaticum bellum vixisse ostendit ejus locus, quem Athenaeus XII. 16. retulit. florentibus Romanorum rebus, de quibus interpretor illius verba, quæ leguntur in fine cap. 50. Excerptorum. Vixit autem ante Trajanum, nam citatur a Plutarcho Sympos. 8. Quæst. 9. scripsisse autem Asiaticas res libris decem, et de Europæ rebus libris XLIX. historiam pertexuisse, ex Photio discimus. Item quinque libros de Rubro mari, quæque ad illud pertinent, quos scripsit ætate in senium vergente. Præter hæc compendium, aiunt, reliquissime eorum, quæ de Rubro mari scripsisset; item de Troglodytis libros quinque; sed et Epitomen Lydes ab Antimacho scriptæ. Rursum aliud Breviarium eorum, quæ de collectione admirabilium

ventorum scripta extarent. Historiarum adhæc excerpta compo-
suisse, atque de Amicorum inter ipsos consuetudine. Insigne
autem testimonium ei reddit idem Photius, adeoque Thucydidi
sequat, et in quibusdam anteponit. Ipse quidem fatetur, se,
quamvis Attice loquatur, Camare tamen (urbis in Creta) dialecto
familiariter uti. Photius, excerptis ejus, c. 30. Nam excerpta
quædam ex eo leguntur apud eundem Photium Cod. 250. qui et
Agatharchum quibusdam dici auctor est.

Agis. Hunc etiam de rebus Alexandri carmine scripsisse col-
ligas ex Curtio VIII. 5. 8. Meminit ejus et Arrianus IV. 2. 15.

Alexandri Epistole. Ex his quædam diu superfuerunt: nam et
Plinius lib. VI. et Plutarchus cap. 17. eas citat. Quæ vero hodie
circumfertur de situ Indiæ ad Aristotelem, cum aliis nonnullis, pro
germanis non habentur.

Alexandri Historia. Vide infra Jul. Valerius.

Alexandri M. ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ citatur a Strabone.

Alexandri Vita. Lamprid. in Alex. c. 30. ‘legit (Alexander Imp.)
et vitam Alexandri, quem præcipue imitatus est.’ Vide etiam infra:
Morόβιθλος Alexandrinorum.

Amyntianus. Hic de laudibus Alexandri librum dedicavit M.
Antonino Imp. prædicans, se stylo res Alexandri gestas exæqua-
turum. At deprehensus est in orationis progressu calidus quidem
et audax promissor, in promisso vero implendo frigidus atque im-
becillus. Multo etiam in dicendo iis etiam inferior est, qui ante
ipsum de Alex. scripserunt. Hæc Photius in Biblioth. c. 131.
Citatur ab interprete Pindari Amyntianus de Elephantis, qui an idem
sit cum nostro, docti viderint.

Anaximenes Lampsacenus. Priscas Græcorum, et Philippi atque
Alexandri res gestas perscripsit. Ei Olympicæ statuæ honorem
habuit patria, quod iratum Alexandrum, et excidium urbi minitan-
tem placavit. Vide Pausan. lib. VI. Qui addit scripsisse et histô-
riam refertam maledictis in Athenienses, Lacedæmoniosque et
Thebanos, eamque sub Theopompi nomine edidisse, ut inimico
invidiam concitaret. Versus in Alexandrum, qui Anaximeni
ascribebantur, illius non videri, Pausanias pronuntiavit. Eum et
historias scripsisse, et poëmata, et artes tractasse, et forensia cer-
tamina aggressum esse Dionysius in Isæo scribit: sed infirmum
fuisse in omnibus, et persuadendi non magnopere gnarum. Athe-
næus XII. 6. citat opus ejus inscriptum, Regum mutationes, et VI.

Delph. et Var. Clas.

Q. Curt.

5 N

4. aliud, Historias Primas. Vide Joseph. in Appion. lib. I. pag. 1051. D. et Scalig. in Euseb. num. MDCXCII. Auctorem fabulosum, quæ circumfertur, historiæ quidam putant: Vincent. Beluae. v. 39. Suidas Aristoclis filium, Diogenis Cynici, et Homeromastygis Zoili discipulum fuisse, ait, præceptorem autem Alexandri, quem et in bellis secutus fuerit. Eum citat et Plutarch. in Orat. priori de Fort. Alex. cap. 3. Cum his, et quæ toto hoc capite scribimus, operæ sit componere Vossium de Hist. Græc. I. 10. et 24.

Andronicus. Hunc Alexandri gestorum scriptorem citat Plutarch. in Aristide.

Androsthenes Thasius. Navigavit cum Nearcho, et quædam ad hanc historiam pertinentia edidisse dicitur. Strabo lib. XVI. Ejus Parapplus Indiæ citatur ab Athenæo, III. 13.

Angelus Cospus Bononiensis Vitam Alex. Magni a Joanne Monacho conscriptam in Latinum sermonem transtulit. Libellus iste præfixus est editioni Curtianæ, quæ prodiit apud Henricum Petri, Basileæ anno 1545.

Anticlides. Citatur a Plinio IV. 12. 30. et ab Athenæo IX. 8. liber ejus de Reversionibus septuag. octavus. Idem Atheniensem eum fuisse scribit X. 4. et XI. 6. citat eundem in Expositionibus. Scripsisse autem et Alexandri historiam clarum est ex Plutarcho in vita Alexandri cap. 81. Operis ejus de Reversionibus meminit etiam Suidas et Clemens Alex. in Admonitione ad gentes. Historiæ autem de Alex. Raphaël Volaterranus.

Antidanus Heracleopolites. Hujus historia Alexandri Magni, item libri Morales citantur à Fulgentio in Expositione sermonum antiquorum, unde colligas, eum Latine scripsisse.

Antigenes. Plutarch. Alex. cap. 81. hunc inter scriptores historiæ Alexandrinæ recenset, et ex eodem, ut suspicio est, Volaterranus. Citatur Antigenes quidam Plinio lib. VI.

Antisthenes. Volaterranus hunc Alexandri vitam et gesta posteritati tradidisse scribit. Videtur autem fuisse Rhodius, cuius Laërtius meminit in fine vita Antisthenis philosophi. Citatur a Plinio XXXVI. 12. ubi de obeliscis ei sermo, quos Antisthenes attingere potuit in narratione Ægypti ab Alex. occupatæ.

Antoninus Archiepiscopus Florentinus fabulas de Alexandro descriptis ex Jul. Valerio.

Appion Alexandrinus. Græcus homo, qui Plistonices est appellatus, facili atque alacri facundia fuit. Is de Alex. Regis

taudibus scripsit, ut auctor est Gellius vi. 8. Hunc Tib. Cæsar cymbalum mundi vocabat, cum publicæ famæ tympanum potius videri posset. Plin. in Præfat. Hist. Natur. n. 36. sub C. Cæsare tota circumlatum fuisse Græcia, et in nomen Homeri ab omnibus civitatibus adoptatum, Sen. epist. 88. n. 56. sribit. Ejus librum quartum historiarum Ægypti citat Clemens Alexandrinus libro primo Stromat. ubi et mentionem facit libri, quem contra Judeos scripserit, quem duobus refutavit Josephus. Grammaticum professione fuisse, et magnum, constat ex Plinio xxx. 2. 7. qui eum vidit et Plistonice appellatum tradit xxxvii. 5. sed et alibi eum citat, in magicis præsertim : sed et in libro de Apicis luxu Athenæus vii. 12. et de Lingua Rom. idem auctor xv. 8. Scripsit et historiam de singulis gentibus, et commentarios in Homerum, quorum nimiam diligentiam sugillare videtur Seneca. Ob tot edita scripta appellatus est Μόχθος, id est, Labor, ut testatur Suidas.

Archelaus. Chorographus, qui omnem ab Alexandro peragratam terram descripsit. Laërtius in Archelao.

Aristobulus Aristobuli Cassandreus. Hunc in historia sua se maxime secuturum profitetur Arrianus principio operis, quod perpetuus Alexandro comes fuerit ; a quo et destinatum reficiendo Cyri sepulcro sub finem historię prodit. Qui cum Aristobulo Judeo unum faciunt, errare videntur. Cassandrensem citant Athen. ii. 6. vi. 13. Lucian. in Macrobiis, et alii. Ejus testimoniosis sæpius utuntur Plutarchus, ut in Demosth. cap. 32. et Strabo. Hujus, ut videtur, librum, in quo singulare certamen Alexandri cum Poro tradiderat, Regem in Hydaspem projecisse refert Lucian. de Conscripta historia. Vide Vossium de Hist. Græc. i. 10. Soiter. in dedic. belli Pannonici.

Aristoxenus. Commentarios hujus citat Plutarchus Alex. cap. 5. Qui an ad Alexandrum magnopere pertinuerint, dubitari possit ex Athenæi xiv. 2. videtur enim iis libris miscellanea quædam collegisse. Scripsisse autem et historias, et omnis generis libros ad 454. Suidas testatum reliquit.

Aristus Salaminius. Citat hunc Athenæus x. 10. Multo juniores fuisse temporibus Alexandri, Strabo lib. xv. nos docuit. Scripsisse de Alexandri rebus gestis scimus ex Arriano vii. 3. 22.

Arrianus Nicomediensis. Hujus Historia cum etiam hodie satis ostendat auctoris sui præstantiam, obscurioribus, aut iis quorum opera non extant, sermonem potius commodabimus.

Arrianus Epopaeus. Alexandreida, sive carmen de Alexandro, xxiv. libris constans, hunc scripsisse Suidas tradit.

Asclepiades. Inter scriptores hujus historie quidam hoc nomine memoratur Arriano vii. 3. 22.

Bæton. Dimensor itinerum Alexandri librum edidit, quem inscripsit Stationes expeditionis Alexandri. Athen. x. 12. Citatur et Plinio vi. 17. Ubi tamen *Biton* vocatur.

Petrus Bizarus. in Historia Persica.

Calinius Syrus. Plutarchus in Aristide.

Callisthenes, evocatus ab ipso Alexandro ad scribendam ejus historiam. Justin. xii. 6. 17. deinde imperfectus. Curt. viii. 8. 21. Scribit hoc loco Raderus famam de Callisthenis hujus historia, quam adhuc superstitem faciebat, vanam esse, idque sibi competitum ex Ducei literis, quem rogaverat, ut exemplar transcribi curaret. Et sane ex principio pseudo-Callisthenis, quod Duceus transmisit, apparet esse historiam fabulosam, de qua mox in Julius Val. De Callisthenis stylo judicium Ciceronis habes in Epist. ad Q. fratrem ii. 12.

Cappellus, in Hist. Sacra et Exotica ab Adamo usque ad Augustum.

Carystius Pergamenus Commentarios Historicos scripsit, in quibus et de rebus Alexandri tractasse argumento sunt loca, quæ ex eo profert Athenæus x. 9. 10. xi. 15. xiii. 8. et xv. 8.

Cedrenus hodieque legitur.

Cephaleon, quem patriam suam pressisse scribit Photius Cod. lxxviii. Scripsit autem libros novem, quibus Musarum nomina insedit: quorum postremis Alex. quoque res complexus, ut patet tam ex loco citato, quam alio, apud eundem Photium, Cod. cxli. Temporibus autem Adriani vixisse eum, ex Suida notum est.

Chares Isangelus. Plutarch. Alex. c. 81. Dubito an idem sit cum sequente.

Chares Mitylenæus: citatur a Plutarcho in Alexandro cap. 33. et 96. et ab Athenæo vii. 2. xii. 2. et ab eodem iii. 13. liber ejus septimus historiarum Alexandri, et xii. 9. et xiii. 4. Vide et Gellium v. 2.

Charon. Hoc nomine tres historici recensentur à Suida, quos omnes verisimile fit Alexandri quoque gesta composuisse: nisi forte Lampsaceno, qui primus inter illos memoratur, etas obstet, quem tamen longe post primum Darium vixisse patet ex iis, quæ

Athenæus retulit, locis. Tempore Xerxis viguisse refert' Ολυμπιάδων ἀναγραφή.

Chœrilus. Hic quoque inter Alexandri comites cum esset, res ejus carmine composuit. Horatius lib. II. Epist. 1. ‘Gratus Alexandro regi Magno fuit ille Chœrilus, in cultis qui versibus et male natis Retulit acceptos, regale numisma, Philippus.’ Eum pro pessimo conditore carminum Curtius habet VIII. 5. 8. Notum est de pacto, quod inter eum et Alex. intercesserit, ut pro singulis versibus, si boni forent, aureum, si mali, colaphum acciperet. Hujus Chœrili videntur esse versus, quibus epitaphium Sardanapali includitur, qui extant apud Athenæum XII. 7. Vide Scalig. ad Euseb. num. MDXXXIV.

Clearchus Solensis, Aristotelis discipulus, scripsit inter alia Vitarum libros, in quibus et de Dario ab Alex. everso, ut scimus ex Athenæo XII. 9.

Clemens. Hunc tantum ex Apuleio novimus, cuius et coætaneus fuit. Sic enim ille I. Floridorum: ‘Quæ omnia (Alexandri facinora) aggressus est meus Clemens, eruditissimus et suavissimus poëtarum, pulcherrimo carmine illustrare.’

Cleo Siculus inter præcipuos Alexandri adulatores nominatur a Curtio VIII. 5. ex quo loco colligas eum etiam carmina in laudem Alexandri composuisse. Stephanus in “Astor” citat Cleonem Syracusium, qui de portubus scripsiterit, quem eundem fuisse non immerito dubites.

Clitarchus. De hoc Quintilianus x. I. ‘Clitarchi probatur ingenium, fides infamatur.’ Ejus historiam de Alexandro, cuius et comes fuit, citat Plutarchus in vita cap. 47. Plin. VI. 13. 6. Älian. in Hist. Anim. XVII. 2. 22. 23. 25. Athenæus quidem persæpe, quemadmodum et Strabo. Hujus historiam interpretatus est Curtius; ut quidam putant, eo argumento, quod Curtius eum laudet IX. 5. 21. Sed ipse ille locus eos diversum docere debuit: nec enim Clitarchum ibi solum, sed et Timagenem citat, quos tantum abest ut sequatur, ut potius securitatis et credulitatis eos arguat.

Cluverius in Epitome Historica.

Constantinus Manasses.

Cornelius Nepos. Epistolam Alex. de Indiæ situ, etc. in Latinum sermonem transtulisse dicitur. Nescio an idem sit, qui de rebus Alex. scripsit, auctore histor. Miscella XII. 19.

Craterus. Hic cum sub Alexandro res gereret, ejus etiam historiam dicitur conscripsisse. Meminit Crateri Plut. in Aristide cap. 51. haud dubie ex libris ejus περὶ ψηφισμάτων, ut citantur Stephano de Urbibus. qui quamvis etiam Macedo fuerit, alias tamen esse potest a nostro, quem maximis laudibus ornavit apud Suidam Eumenes. Res autem Alex. attigit etiam in epist. ad matrem Aristopatram, cuius meminit Strabo lib. xv.

Daimachus. Hujus Indica citat Athenaeus ix. 11. Strabo mendacissimum scriptorem appellat lib. 11. ubi dicit missum ad Allitrochaden Indum, suarum peregrinationum Commentarios reliquisse.

Dexippus. Citat hunc Cedrenus in Historiarum Compendio. Ejus Excerptum est apud Eusebium in primo Chronicorū. Vixisse temporibus Galieni et seqq. Imp. Dexippum, qui temporum historias contexit, virum in liberalibus disciplinis et facultate logica versatissimum, Eunapius in fine Porphyrii tradidit.

Dicæarchus. Hic videtur Alexandri res attigisse in libris de Vita Græcorum, qui citantur Athenæo xiii. 1. Fuit autem ex Messana Siculus, Aristotelis auditor, ut Suidas tradidit. Citat eum sepiuscule Plinius in libris prioribus ex Geometricis scriptis, cum ea laude; fuisse virum eruditum, et Regum cura montes permensum. Locum ex primo ejus libro refert Africanus in Sylloge Regum Ægyptiorum annexa a Scaligero editioni Eusebianæ.

Dio Chrysostomus Prusieus, inter alia, de Alexandri Virtutibus libros octo scripsisse dicitur apud Suidam. Plura de eo Photius in Bibliotheca.

Diodorus Siculus.

Diodotus Erythræus Ephemerides Alexandri scripsit, ut colligitur ex Athenæo x. 9.

Diogenes Babylonius. Hunc de Alexandro scripsisse clarum ex Quintil. i. 1. 8. et Clemente Alexandrino lib. i. Stromatum. Ut, qui Antipatri præceptorem fuisse volunt, de juniore Antipatro intelligere necesse habeant.

Diognetus cum Bætone conjungitur apud Plinium vi. 17.

Dionysius, a Philadelpho missus in Indiam, ut Plin. vi. 17. tradit, cum regibus Indicis moratus, vires quoque gentium prodidit. Quod certe fieri non potuit, sine præcipua Alexandri, rerumque iis locis ab eo gestarum, mentione.

Diotimus Atheniensis. Hunc etiam inter scriptores historiæ

Alexandrinæ forte reponendum colligas ex Athenæo x. 10.

Dorothæus Ascalonites. Historias hujus de Alexandro citat Athenæus vii. 2.

Dresserus. In Millenariis.

Doris Samius. Varia scripsit, inter quæ et Res Macedonicas
huc maxime pertinentes. Citatur sæpiissime ab Athenæo, et Plu-
tarcho in rebus ad Alex. spectantibus.

Ephippus Olynthius de Alexandri et Hephaestionis exequiis
scripsit, ut constat ex Athenæo, x. 9. xii. 9. Alius est Ephippus,
itidem Historicus apud Suidam.

Eratosthenes Cyrenæus. Huic se non plane assentiri dicit
Arrianus v. 1. 12. quanquam probatissimum auctorem nominet,
mox, v. 1. 20. Citat eum et Plut. in Alex. c. 3. et alibi sæpius.
Quin et alii multi, et in primis Strabo. Sed hic ea tantum aucto-
rum loca indicare propositum nobis est, quæ de historia Alex-
andri ab uno quoque perscripta fidem faciant.

Eumenes Cardianus. Hic sub Alexandro res gessit, ut patet
ex Arriano, et Plutarcho, qui et Vitam Eumenis edidit, quomodo
et Æmilius Probus, sive Cornelius Nepos est. Ejus autem Ephe-
merides Alexandræos citat Athenæus x. 9. Eum mire confundit
Suidas cum Rege Pergameno cognomine, quin et ex utroque
Macedonum Regem conflat. Restituendum hoc nomen Æliano
iii. 23. in fine, de Varia Historia; nam quæ ibi relata fu-
erunt, et apud Plutarchum reperiuntur, haud dubie fuerunt ex
Ephemeridibus Eumenis: ergo caput ita claudit: ἦν καὶ Ἐυμένης
οἱ Καρδιανὸς καὶ ἐκεῖνός ἐστι, pro quibus vulgo legitur, ἦν καὶ εὐ μὲν
οἱ Καρδιανός. Eandem emendationem reperi postea in Emendation.
Leopardi ii. 12.

Eusebius Chronographus.

Eusebius quidam. Vid. mox Julius Valerius.

Guallerus Belga scripsit carmine Heroico gesta Alexandri
Magni libris decem, qui editi sunt. De hoc Guillermus Briton. in
præfat. Philippidos:

Gesta ducis Macedum celebri describere versu
Si licuit Galtere, tibi, quæ sola relatu
Multivago docuit tevociferatio famæ.

Glycas in Annalibus.

Harpocratianus. Hic cur a Radero scriptorum horum catalogo
inseratur, nondum reperi.

Hartliebus Bojus. Julii Valerii historiam in Germanicum ser-
monem transtulit, teste Radero.

Hecatæus Eretricensis. Recensetur inter Auctores hujus historiæ a Plutarcho in Alex. c. 81. Quin et Abderitam Hecatœum verisimile est hanc Spartam ornasse, cum et historiam scripserit, et Alexandri comes fuerit, ut legitur apud Josephum lib. 1. contra Appionem. Adde Vossium de Hist. Græc. 1. 10.

Hegesander. Quod hic multa ad Alexandrum pertinentia in Commentariis præcipue suis scripserit, patet ex iis eorum locis, quæ passim recenset Atheneus.

Hegesias Magnes. Hujus fragmenta ex Historia, ut credibile est, Alexandrina, reperiuntur apud Dionys. Halicarn. de Orationis structura, et Agatharchidem in excerptis apud Photium, utrobique producta in exemplum exilis et languideæ compositionis: sed et Cicero ineptum eum vocat in Bruto cap. 83. et de Oratore cap. 67. frigidum exclamatorem Plut. Alex. cap. 4.

Helymon cecinit res Alexandri, quem idem Rex in cavea mori coëgit, ausum tentare tanti regis opera, vires ejus superantia. Hæc Raderus. Vide Gyrald. de Poët. Dial. 111. et Suidam in Χόριος.

Heraclides citatur ab Plutarcho in Alex. cap. 45. quem credam fuisse Alexandrinum, qui Laërtio teste, de successionibus, regum scilicet suorum, scripsit. Fuit et alias hoc nomine gente Cumanus, qui res Persicas enarravit, et ab Athenæo citatur. Ex quo tamen deprehendere non potui, post Alexandrum, an ante eum vixerit.

Hermippus. Vide Plut. Alex. c. 95.

Hieronymus Cardianus. Vide Voss. de Hist. Græc. 1. 11. ex Suida, in quo dubitabam.

Hister, qui forte *Istrus* Volaterrani, dicitur multa scripsisse apud Suidam. Plutarcho refertur inter Scriptores hujus historiæ in vita Alex. c. 81.

Historia Miscella xii. 19.

Jason. Vossius de Hist. Græc. 1. 10. f.

Idomeneus videtur inter scriptores Alexandrinæ historiæ ciéri a Plutarcho in Demosth. cap. 32.

Joannes Antiochenus Historiam ab Adamo usque repetit, in qua et Alexandrum memoravit, ut patet ex Excerptis Constantini, quæ ante hoc quadriennium Henricus Valesius publici juris fecit.

Joannes Monachus. Huic multum tribuit Cœlius Rhodiginus, eumque persæpe laudat, ut III. 5. xviii. 18. xxii. 20. xxiii. 4. Adjunctus est editioni Basileensi, quæ prodiit anno 1545. Interpretæ Augelo Cospo Bononiensi.

Julianus Imp. in Cæsaribus.

Julius Valerius Latinam fecit Historiam fabulosam de Alexandro, quæ ab aliis Æsopo, ab aliis Callistheni ascripta fuit. Unde fabulas suas certatim hauserunt Antoninus, Vincentius, Urspergensis, alii. Pretium videbatur ascribere hoc loco judicium C. Barthæ ex 11. 10. Adversariorum : ‘Talia multa in non ineruditio mortacho sunt, qui vitam Alexandri Magni prodigiosis mendaciis farctam edidit ante aliquammulta sœcula : quæ fabula tantum olim fidei habuit, ut & prudentibus etiam scriptoribus sit testimonio citata, qualis sans ante plus quam quatuor sœcula fuit in Anglia Silvester Giraldus, qui non dubitavit ejus cellionis auctoritate uti. An ea egregia historia edita unquam sit nescio : nos in charta scriptam habemus, sed tanti vix sestimamus, ut in Bibliothecam redipiamus. Est idem auctor, quem Æsopum vocat, et interpretatum a Julio Valerio Franciscus Juretus ad Symmachi lib. i. Epist. 54. Editione quidem priore. Ego vero neque de auctore, neque de interprete credo Romani Græcive hominis esse, maxime enim in eo Græci sermonis ignorantia, nec ulla Romani notitia est.’ Hactenus Barthius. Typis excusa est Germanice, anno 1486. Argentorati. Citatur et Salmasio ad Solinum pag. 1025-
vetus scriptor qui res Alexandri fabulose composuit.

Justinus.

Lazius in rebus Græcis.

Lycas. Stephanus in *Στιθόσ.*

Lynceus Samius. Hujus Commentariis Alexandri gesta pertractata fuisse, suspicio est ex Atheneo x. 9.

Marsyas Periandri F. Hujus Res Macedonicas citat Athenaeus XIV. 7. et Plutareh. Demosth. cap. 24. quas perscripsit libris decem, initio ducto a primo Macedonum rege, progressus usque ad Alexandri expeditionem in Syriam. Composuit et ipsius Alexandri educationem ; cum quo simul educatus fuerat. Fuit etiam patria Pellæus, Antigoni, qui postea regnavit, frater, ut auctor est Suidas. Marsyam Macedonem citat Plinius lib. XII. et XIII. Praefectus navium fuit sub Demetrio. Diodor. XX. 51. Vide Vossium de Histor. Græc. I. 10.

Megasthenes. Hunc probatissimum auctorem vocat Arrianus v. 1. 20. et persæpe citat, præsertim in Indicis suis : sicut *Ælianu*s in Hist. Animal. Cum regibus Indicis moratus vires quoque gentium prodidit, ut Plinius scribit VI. 17. Missus ad Androcotum

Indum suarum peregrinationum Commentarios reliquit, fabulis refertos, argente Strabone lib. II. Scripsit et Politica, queæ cœta Athenæus.

Menæchmus Sicyonius scripsit historiam Alexandri Magni. Suidas. Volaterranus.

Μονόβιβλος Alexandrinorum. Hunc Alexandrinos de vita Alexandri conscripsisse auctor est Nicephorus Ecclesiast. Historie x. 36.

Nearchus. Iste cum Alexandro militavit, et de Alex. historiam conscripsit. Mentitus autem est, quod se Navarchum esse scripsit, cum fuerit unius tantum navis gubernator. Haec Suidas. Sed si recte memini, crimen illud ab aliis fide dignioribus impingitur Onesicrito. Certe Navarchum appellat etiam Philostratus in Apollonii vita lib. III. et diserte Arrianus in Indicis III. 12. Multa autem in historia mentitum ait Strabo lib. II.

Nestor. Hujus Alexandriada citat Stephanus in Υπάρχων.

Nicanor Res gestas Macedonis scripsit, Auctore Varrone in quarto rerum Divinarum, quem citat Lactantius I. 6. et ex eo Sabellicus Enneadis 2. lib. III. et Lud. Vives ad Augustin. de Civitate Dei XVIII. 27.

Nicobule. Hujus fragmentum de Alejandro legitur apud Atheneum XII. 9.

Nymphis Heracleotes scripsit de Alex. et successoribus ejus. Suidas. Librum ejus nonum de Ptolemæis citat Ælian. Hist. Animal. XVII. 3.

Olympiadum Descriptio. Hanc cum Eusebio edidit Jos. Scaliger.

Onesicritus citatur a Plinio VI. 22. 2. Alexandri incunabula et originem scripsit, Laërtio teste. Strabo cum reliquis multa mentitum arguit lib. II. et præsertim lib. XV. in hunc sensum: hunc meliore jure fabulosarum et incredibilium de Alex. narrationum, quam gubernatorum navalium ejusdem rectorem dicere possis. Evidem quotquot Alexandrum comitati, de rebus ejus gestis aliquid scripsere: ii admiranda veris antehabuerunt, monstrosis tamen narrationibus omnes eos hic superasse videtur. Nomen hujus corruptum arbitror apud Lucian. de Consribenda historia. Ut enim conjicere est, hic fuit, ad quem Alex. dixisse fertur, haud dubie historiam ei suam offerentem, optare se, ut in vitam redire posset, et cognoscere, quibus animis istam narra-

tionem accepturi essent homines. Quare pro istis vocibus, Ἡ Ὀρνητικῆς scribendum erit, Ἡ Ὀνητικῆ.

Orthagoras. Hunc cum Onesicrito navigasse conjicio, ex Eliano de Hist. Animal. xvii. 6, conscripsit autem libros de rebus Indicis, quos idem auctor citat in Hist. Animal. xvi. 35. et Philostratus in vita Apollonii lib. iii.

Otto Frisingensis.

Patrocles apud Strabonem lib. ii. ait, eos, qui Alexandro comites expeditionis fuerunt, obiter tantum singula cognovisse: Alexandrum vero ipsum accurate omnia indagasse, cum ei regionum descriptiones a peritissimis traderentur; ita hanc descriptionem sibi postea temporis exhibitam esse ait a Xenocle gazæ præfecto.

Phanias apud Clementem lib. i. Stromat. de transitu Alexandri in Asiam meminit. Quem puto fuisse discipulum Aristotelis, cuius Suidas meminit.

Philippus Chalcidensis.

Philippus Isangelus. Hujus et superioris meminit Plut. in Alex. cap. 81.

Philon Thebanus. Plutarchus dicto loco.

Phylarchus. Hunc inter hos scriptores non retulisse, nisi id jam fecisset Raderus. Nihil enim reperi, quod eum in hanc classem admitti jubeat. Citat quidem locum ex ejus lib. vi. Athenæus vi. 13. qui ad Alex. spectat: sed certum est, esse eum librum ex iis, quos de Pyrrho, et posterioribus regibus composuit.

Pindarus. Hujus versus in Alexandrum Macedonem refert Dionysius in Rheticis pag. 179. Unde Raderus colligit, esse eum Pindarum posteriorem ἀνέψυχον προπέρον, cuius quidem et Suidas meminit. Sed potius crediderim versus Dionysio citatos esse Pindari senioris, scriptos ad Alexandrum Macedonem, non Magnum nostrum, sed alium, Magni proavum, et propterea neminem huic Catalogo Pindarum inserendum videri. Facit mecum Dio Chrys. Orat. ii. Tzetzes Chil. E. vii. 139.

Plutarchus.

Polyænus.

Polycletus Larissæus. Ejus librum octavum Historiarum citat Athenæus xii. 9. Citatur et Straboni Polycletus, quem hunc ipsum esse puto, lib. xvi.

Polyeritus. Plutarchus Alexandro cap. 81.

Pompeius Trogus. Cujus epitomen Justinus fecit. Eum citari
puto in Historia Miscella XII. 19.

Potamon Mitylenæus. Hic etiam in hunc censum refertur a
Volaterrano et aliis, auctore Suida, qui eum tempore Tiberii vixisse,
et ab eo summe honoratum fuisse asserit.

Praxagoras. Photius Cod. LXII.

Ptolemæus. Qui post Alexandrum in Ægypto regnavit. Eum
se præcipue secuturum esse profitetur Arrianus. Citat eum et Curtius
noster IX. 5. 21. et Plutarch. in Alex. cap. 81. quod ideo
refero, quod in hoc nomine errasse video Gesnerum in Bibliotheca,
qui hunc Ptolemaeum, et sequentem in Plutarcho Antichidem pro
uno eodemque habet. Laudat et Athenæus ejus Commentarios
sæpiissime.

Reineccius.

Sabellicus.

Seleucus. Hunc etiam, qui cum Alexandre militavit, non nihil
de rebus ejus edidisse, ni memoria me fallit, apud Diodorum Sicu-
lum legi.

Sigonius. In libello de temporibus Atheniensium.

Solinus.

Sopater scripsit Eclogas variae doctrinæ libros duodecim, quo-
rum decimo Alexandri gesta referuntur, ut prodit Photius Cod.
CXL.

Soterichus Asites. Poëta Heroicus, scripsit Alexandriacum,
h. e. Historiam Alexandri Magni, cum Thebas, et alia cepisset.
Suidas.

Sotion. Plutarchus Alexandre c. 107.

Strabo. Hic tam in Geographicis suis libris multa passim de
Alexandro refert, quam etiam historiam ejus peculiari opere com-
plexus est, quod ipse citat non longe a principio lib. II.

Strattis Olyntius scripsit Ephemerides Alexandri libris quin-
que, item de obitu ejus. Auctor Suidas.

Suidas.

Tarik Mircond in historia Persica.

Petrus Texeira Lusitanus, de regibus Persarum in suo Itine-
rario.

Timagenes. Citatur hic a Curtio IX. 5. 21. Judicium de eo
vide apud Quintilian. Institut. 10. 1.

Turca quidam. Qui res gestas Alexandri in suam linguam trans-

tulit, jussu Selymi i. ut testatur Boterus in Politia illustrum ii.
c. 2. et Tubero lib. x. in fin. Commentar. de tempor. suis. Vide
Achmetes.

Varro. Hunc rerum Alexandri Epitomen composuisse Raderus
scribit.

Vincentius Bellovacensis in Speculo.

Raphaël Volaterranus.

Urspergensis Abbas.

Zenobia. Hæc etiam Regina Orientis locum hic sibi vindicare
queat ex testimonio Trebellii Pollionis in xxx. Tyrannis, cap. 18.
'Historiæ Alexandrinæ et Orientalis ita perita, ut eam epitomasse
dicatur.'

Zonaras. Vide Joannes Monachus.

Zosimus.

I N D E X

IN

Q. CURTIUM RUFUM.

INDEX

IN

Q. C U R T I U M.

- A** iii, 1. 6. 14. iii, 2. 8. iii, 3. 1. iii, 4. 6. 15. iii, 5. 8 *defectione (post) vi,* 1. 20 *fronte iii, 8. 27. iv, 18. 31*
*Gazæ iv, 7. 2 (hinc) *jugo, illinc a mari iii, 9. 6 latere iv, 18. 30 latere ipsius, familiares iii, 5. 15 lateribus iii, 9. 12 Memphi iv, 7. 5 Persepoli v, 7. 19 *superstitio animi (ex) v,* 4. 1 *tergo iii, 1. 19. iii, 8. 27***
- Ab** iii, 5. 5
Abacts (plur.) v, 13. 25
Abdalonymi (gen.) iv, 1. 26
Abdalonymo (dat.) iv, 1. 23
Abdalonymum iv, 1. 19
Abdalonymus iv, 1. 21
Abdicari iv, 10. 3
Abdiderant viii, 3. 37
Abedit viii, 4. 14
Abducendo x, 7. 21
Abducere v, 9. 16. viii, 1. 40. x, 8. 22
Abduci vi, 6. 15
Abducitur vi, 10. 37
Abegere vii, 9. 16
Aberant iv, 7. 15
Aberat iii, 4. 2. iv, 15. 17
Abesse iii, 8. 24. iv, 9. 7. iv, 10. 15. v, 13. 9. vi, 6. 25. vii, 5. 18
Abessent iv, 8. 8
Abesset ix, 9. 2
Abest iv, 10. 28
Abeunt viii, 6. 20
Abeunto x, 7. 18
Abeuntem iv, 16. 9. 18
Abeunti viii, 6. 16. x, 6. 24
Abeuntium x, 2. 27
Absuerit ix, 2. 23
Abhorrena (*diversum*) iii, 7. 19 *peregrinis auribus carmen vi, 2. 5*
Abhorrent vii, 8. 11
Abhorrentem v, 7. 17
- Abborrentes** (acc.) viii, 9. 4
Abhorrentia (acc.) viii, 6. 2
Abhorrentibus (abl.) iv, 6. 8
Abhorrente vi, 9. 86
Abhorret viii, 9. 14
Abjecerat iii, 12. 5
Abjecti v, 12. 8
Abiectis (abl.) iii, 11. 11. viii, 1. 44
Abiectos vi, 3. 21
Abierant viii, 1. 49
Abiere iv, 16. 25
Abjicerentur x, 9. 12
Abiorum vii, 6. 11
Abire iv, 6. 22. vi, 5. 31. vii, 11. 23.
viii, 1. 14
Abiret iv, 3. 11
Abisare viii, 13. 1
Abisaren x, 1. 20
Abisares viii, 12. 12
Abisaris x, 1. 21
Abistamene iii, 4. 1
Abituri (plur.) x, 2. 16
Ablata (abl.) viii, 1. 49
Ablati (plur.) viii, 3. 16
Ablatum viii, 2. 10
Ablue iv, 1. 22
Abluentem iii, 5. 5
Ablueret iii, 5. 2
Ablutus iv, 1. 23
Abnuens (masc.) v, 3. 13
Abominor (*deprecor*) vii, 4. 12
Abripuisse iv, 4. 5
Abrumpere x, 8. 17
Abruperant v, 5. 1
Abrumpi iii, 5. 8
Abrupisse (sc) *a cetero exercitu x, 7. 21*
Abrupta (acc.) iv, 15. 22. v, 6. 5. vii, 11. 2
Abrupti (plur.) iii, 11. 18
Abscindunt ix, 5. 22

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

A

- Abscissa (nom. fœm.) vii, 11. 2 (abl.) iii, 11. 25. x, 6. 19
 Abscissum (acc. neut.) viii, 3. 9
 Abscondere (inf.) viii, 13. 17
 Absconderat iv, 14. 14
 Absconderat vi, 6. 30
 Abscondi vii, 2. 37
 Absconditi (plur.) vii, 10. 3
 Abscondito (dat.) vi, 7. 23
 Absconditur vii, 4. 29
 Abscondunt v, 5. 11. vii, 4. 24
 Absens (masc.) iv, 1. 11. vi, 9. 27
 Absente vi, 10. 3. viii, 3. 1
 Absentia (abl.) iii, 8. 10
 Absentiam iv, 13. 9
 Absistere viii, 11. 2
 Absit v, 5. 22 invidia x, 2. 24. x, 9. 6
 Absolvere (inf.) vi, 10. 3
 Absolverentur vii, 6. 26
 Absolvi (inf.) vii, 2. 9. x, 1. 41
 Absolvo vii, 2. 8
 Absoluta (plur.) viii, 10. 31
 Absolutus vi, 10. 12. ix, 8. 10
 Absorbebat iv, 2. 19
 Abstergeri invicem remi ix, 9. 16
 Abtersis (abl.) v, 5. 8. vi, 9. 33
 Abstinebant ix, 10. 12
 Abstineo vi, 9. 3
 Abstinere v, 6. 8
 Abstinerent v, 4. 24
 Abstineret viii, 3. 6
 Abstineretur casibus v, 13. 19
 Abstineri viii, 10. 10
 Abstinerant x, 1. 3
 Abstinuisseit iii, 12. 19
 Abstinuit iv, 10. 23
 Abstraheretur viii, 1. 41
 Abstrahi iii, 2. 17
 Abstulerant viii, 1. 46. ix, 9. 14
 Abstulerat iii, 11. 13
 Abstolit iv, 12. 20
 Absum ix, 6. 20
 Absunta vi, 2. 10
 Absumtum (neut.) iv, 7. 15
 Abulites (sing.) v, 2. 8. 10
 Abuliti (dat.) v, 2. 17
 Abundabant iv, 4. 20
 Abundabat iv, 2. 12. vi, 4. 21
 Abundans iv, 16. 2. v, 2. 1
 Abundantem ix, 6. 3
 Abundantes (acc.) v, 1. 4
 Abundare x, 1. 11
 Abunde iii, 7. 19. v, 2. 21 constantis animi vi, 7. 13
 Abusum immodica libertate viii, 2. 2
 Abutentes x, 9. 21
 Abuteria viii, 7. 11
 Acaman iii, 6. 1
 Acarnanes iii, 2. 16
 Accedere v, 11. 4. vii, 1. 15 propius tribunal ix, 3. 3
 Accedit iv, 13. 10
 Accedo iv, 14. 24
 Accendebant iv, 15. 23. vi, 1. 10
 Accenderant viii, 11. 21
 Accenderat v, 2. 5. x, 1. 29
 Accendere animum (præt.) vii, 11. 6 præsum (inf.) iv, 15. 19
 Accenderent iv, 2. 18
 Accenderunt viii, 4. 11
 Accedit (præs.) iii, 5. 1 fiduciam (præt.) iv, 2. 10 alacritatem iv, 2. 20
 Accensa (nom. fœm.) iv, 3. 3. vi, 5. 25. vi, 11. 8
 Accensi (plur.) regni cupiditate v, 10. 1 ira v, 13. 16
 Accensum est desiderium humoris (aqua) vii, 5. 7
 Accensus iv, 6. 24. viii, 3. 6 cupidine x, 1. 16
 Acceperant in medium agmen iii, 9. 6
 Acceperat iii, 8. 1. 23. iii, 11. 24. iv, 6. 24. vi, 7. 16. viii, 2. 21. viii, 1. 24
 Accepere iii, 10. 2
 Acceperim ix, 5. 26
 Accepero iv, 11. 19
 Accepi i, 34. x, 2. 24
 Accepmus vii, 8. 12
 Accepistis iv, 14. 25
 Accepisse vi, 8. 8. ix, 9. 6
 Accepisset viii, 12. 15
 Accepit v, 1. 45. v, 4. 7. vi, 3. 12. ix, 1. 23. x, 1. 43
 Accepta est ratio tam salubris consilii iii, 7. 10 excusatione etatis viii, 1. 19
 Acceptante humo leví ac facilí occultum opus (cuniculos) iv, 6. 8
 Acceptas (part.) iii, 10. 7
 Acceptior vii, 2. 33
 Acceptis (abl.) iii, 11. 9. iv, 7. 9. viii, 2. 19. ix, 8. 8. 13
 Acceptissimus vii, 2. 11
 Accepto (abl.) iii, 7. 1. iv, 1. 6. vii, 4. 9
 Acceptos viii, 6. 4
 Acceptum (neut.) iv, 1. 18. iv, 7. 28. iv, 8. 6. vii, 8. 3 animis regnantium viii, 12. 11
 Acceptura iv, 2. 2
 Accepturus est divinitatis sue auctoritatem viii, 5. 18
 Accersere x, 5. 33
 Accerseretur vi, 7. 29
 Accersentes gloriam ex periculo viii, 13. 25
 Accerses vii, 4. 15

- Accessere** v, 6. 10
Accessit hoc quoque x, 3. 8
Acciderat iv, 4. 6. ix, 9. 27. x, 8. 13
Accideret iv, 3. 20
Acciderit iii, 6. 6
Accidit (contigit) vii, 1. 23
Accipe omen v, 2. 15 me prædem v, 4.
 18
Accipere iv, 1. 9. iv, 5. 2. iv, 7. 25. v,
 8. 12. vii, 7. 17
Acciperem iv, 11. 22
Acciperent vii, 10. 9. x, 8. 22
Acciperet iii, 3. 1. ix, 1. 30. x, 8. 20
Accipi iv, 5. 7. iv, 9. 20
Accipias iv, 11. 6 in contumeliam v, 2.
 21
Accipiebant vi, 4. 14
Accipiebat viii, 4. 22
Accipienda (acc.) iv, 13. 17
Accipiendum impetum fluminis (ad) v,
 1. 28
Accipiet vii, 11. 12
Accipis iv, 1. 22
Accipit iii, 6. 9. vi, 4. 8. vii, 5. 11. vii,
 10. 2. viii, 2. 21. ix, 10. 19
Accipitur mari Rubro (Ganges) viii,
 9. 6
Accipiunt iv, 15. 14. v, 2. 19. vii, 3.
 9. viii, 7. 4
Acciri iii, 2. 9. v, 12. 7
Accita iv, 1. 86
Acciti (plur.) v, 2. 10
Acclamantes (acc.) x, 2. 16
Acclamatione x, 7. 6
Accolæ (plur.) iv, 7. 18. iv, 12. 9. v, 7.
 9. vi, 2. 12
Accolas (acc.) iv, 5. 5. vi, 6. 13
Accolis (abl.) viii, 9. 10. x, 10. 4
Accommodatus viii, 8. 21
Accommodaverunt iv, 7. 23
Accurrit ix, 5. 11
Accusari x, 1. 37
Accusatores x, 1. 2
Accusatoribus x, 1. 7
Accusatoris vii, 2. 7
Acer vii, 2. 33
Acerba ix, 6. 19
Acerbitas vi, 8. 22
Acerrame viii, 14. 9
Acervisque iv, 10. 12
Acervos viii, 4. 11
Acesinem ix, 3. 20
Acesines viii, 9. 7. ix, 4. 8
Acesini ix, 3. 1
Achæa (plur.) vi, 1. 20
Achæorum iv, 13. 29
Achæos vi, 3. 2
Achaim iv, 5. 14
Achillem iv, 6. 29. viii, 4. 26
Acie iv, 1. 27. iv, 11. 4. iv, 13. 25. iv,
 16. 20. 28. 30. viii, 6. 4. ix, 2. 25
Aciem iii, 8. 24. iv, 13. 16. iv, 14. 14.
 iv, 15. 14. vii, 9. 10. ix, 2. 29
Acies iii, 9. 2. iii, 11. 5. iv, 14. 12. iv,
 15. 22. vii, 9. 18 (plur.) iv, 16. 24.
 vii, 4. 35 (oculorum) vii, 11. 21
Acinace iv, 15. 30
Acinacem iii, 3. 18. vii, 4. 19. viii, 3. 4
Acinacis iii, 3. 6
Acquiescebam vi, 10. 12
Acquiescebat viii, 6. 2
Acquiescentem vi, 10. 31
Acquiescentes ix, 4. 24
Acquiescere ix, 5. 30
Acquiesceret ix, 8. 25
Acquiescit iv, 4. 21 alieno supplicio, id
 est, sublevatur vi, 10. 9
Acquieturus iv, 13. 16
Acquievit viii, 6. 27
Acri iii, 13. 8
Acrior iv, 2. 8. vi, 5. 32. ix, 10. 13
Acriorem v, 12. 5
Acriori (abl.) iv, 3. 17
Ariter viii, 9. 10
Acrius (adv.) iii, 10. 3. iv, 2. 16. iv,
 6. 14. v, 1. 30. v, 3. 10. vi, 9. 30.
 viii, 14. 20. ix, 7. 18
Acta (plur. neut.) iii, 2. 1. iv, 5. 19. v,
 13. 7. vii, 8. 38. viii, 1. 30
Actæ (plur.) vii, 5. 27. ix, 10. 7
Actionem iv, 11. 16
Acto (abl.) v, 4. 34
Actum esse de dominis iii, 12. 8
Acturas viii, 1. 44
Actus (impulsus) viii, 2. 6
Acuit (præt.) v, 4. 31
Aculeo (abl.) iv, 14. 3
Acutum (neut. acc.) viii, 11. 6
Ad iii, 1. 1. iii, 2. 2. 10. 16. iii, 3. 4.
 6. 7. 27. 28 decem millia iii, 3. 13
 fastigium (supra) iv, 6. 21 noctem
 (usque) iii, 2. 3 nomen (regis) bar-
 bari convenienti v, 10. 2
Adactam iv, 6. 17
Adaperte (plur.) ix, 7. 24
Adarchias (non. sing.) v, 2. 5
Addidit viii, 5. 4
Adelita (abl.) iv, 4. 18
Additis (abl.) iii, 2. 6. v, 3. 8. vi, 4. 2
Addito (abl.) viii, 3. 5
Additum (acc.) x, 3. 7
Addiserat vii, 7. 8
Addubitavere x, 9. 14
Adducar (credam) x, 2. 10
Adduci iii, 3. 3. vi, 2. 9. vii, 5. 23
Adductæ viii, 10. 32
Adductis (abl.) viii, 6. 27
Adducto (abl.) iv, 6. 26

- Adductum (acc.) vi, 8. 5
 Adductus viii, 13. 4
 Adducunt vi, 5. 19. vi, 8. 22. vii, 11. 8
 Adduxerant vi, 4. 24
 Adduxerat v, 1. 42. vi, 4. 6. vi, 6. 35.
 x, 1. 9
 Adduxerunt viii, 10. 11
 Adduxi vii, 2. 40
 Adduxit v, 1. 40. viii, 4. 19. ix, 8. 16
 Ademerat v, 13. 12
 Ademerunt viii, 6. 6
 Adematumque viii, 1. 23
 Adematum (acc. neut.) iv, 14. 24
 Adeo v, 1. 33. ix, 3. 2. x, 3. 4
 Adequitare iv, 9. 23
 Adequitavit vii, 4. 33
 Aderant v, 10. 12
 Aderat vii, 3. 17
 Adero iv, 13. 24
 Adease iii, 12. 8. iv, 10. 4. iv, 11. vi,
 3. 17. vii, 5. 25
 Adeset iii, 8. 17. viii, 12. 23
 Adeuntem iv, 7. 25
 Adeundi (ger.) iv, 7. 8. ix, 8. 1
 Adeundo iv, 4. 20
 Adeunt v, 13. 9. vi, 4. 3. vii, 5. 21. ix,
 7. 24. x, 4. 3
 Adeuntibus viii, 9. 27
 Adhaeret iii, 1. 13
 Adhaeserunt x, 5. 37
 Adhibebantur x, 6. 15
 Adhiberentur viii, 5. 9
 Adhibere (inf.) iv, 10. 23. v, 4. 1. vi,
 10. 30. viii, 3. 2
 Adhibet iv, 13. 3
 Adhibete ix, 2. 25
 Adhibetur viii, 1. 22
 Adhibitis (abl.) viii, 11. 6
 Adhibito x, 3. 6
 Adhibituri (nom.) vi, 11. 17
 Adhibitus vi, 8. 1
 Adhibuit viii, 6. 28
 Adhibuerit iii, 12. 22
 Adhortantis vii, 9. 11
 Adhortari iv, 15. 19
 Adhortati (plur.) vii, 9. 12
 Adhortatione vii, 9. 9
 Adhortationes ix, 9. 25
 Adhortatus iii, 13. 8
 Adhuc vi, 9. 8. vii, 5. 37. viii, 5. 20. viii,
 4. 14. x, 4. 3
 Adjecere iv, 5. 18
 Adjecit iii, 13. 2. iv, 1. 26. iv, 7. 27.
 vii, 5. 25. viii, 1. 14
 Adjecta (abl.) vi, 6. 36. viii, 1. 41
 (neut.) x, 10. 13
 Adjectæ (plur.) v, 5. 24
 Adjecti (gen.) viii, 6. 10
 Adjectis (abl.) vii, 11. 15. x, 5. 4
 Adibant iv, 15. 25. x, 8. 8
 Adierat iii, 8. 15. iii, 10. 8. iv, 9. 14
 Adiere viii, 13. 1
 Adjicere viii, 14. 13
 Adjiciebant x, 1. 15
 Adjiciebantur iv, 9. 3
 Adjicit vi, 7. 15. vii, 4. 13
 Adjiciunt viii, 6. 25
 Adisset x, 8. 6
 Adiit viii, 11. 3. ix, 8. 4
 Adimeret x, 1. 42
 Adimet vi, 10. 33
 Adimo vi, 10. 32
 Adire iv, 7. 5. v, 8. 1. vi, 7. 16. vi, 11.
 26. vii, 3. 15. x, 8. 9
 Adirent ix, 8. 12
 Adiret iv, 7. 9
 Adiri iii, 9. 6. iv, 5. 20. iv, 10. 3
 Adisset iv, 9. 2. iv, 15. 21. vi, 7. 28
 Aditis (abl.) iv, 7. 10
 Aditoque x, 5. 36
 Aditu iii, 4. 2. vi, 4. 15. viii, 1. 49.
 viii, 6. 3. ix, 23
 Aditum (sub.) v, 9. 3. viii, 11. 9. viii,
 10. 23. viii, 11. 3
 Aditus iii, 8. 13
 Adituro v, 2. 8
 Aditurum iv, 5. 5
 Aditurus iii, 1. 10. iv, 9. 8. v, 2. 16.
 viii, 4. 1
 Aditus (gen.) iii, 4. 4. vi, 7. 17 (acc.)
 vi, 8. 18. viii, 11. 14. viii, 2. 21
 Adjungeret iv, 5. 1
 Adjungit v, 13. 8
 Adjuncta (nom. pl.) viii, 2. 22
 Adjunctis (abl.) iii, 9. 8. iv, 13. 29.
 viii, 1. 10
 Adjuncto (abl.) iv, 13. 31
 Adjunctum (nom. neut.) v, 4. 9
 Adjunctus viii, 1. 8
 Adjunkerat iv, 12. 10
 Adjunxit vi, 9. 17. viii, 4. 29
 Adjutus iv, 1. 16
 Adjuvante iv, 8. 8
 Adjuvantes v, 4. 18
 Adjuverint iii, 6. 13
 Adjuvisset vii, 5. 25
 Adjuvit viii, 18. 22
 Admensus viii, 12. 6
 Adminiculoo (abl.) viii, 3. 17. viii, 3. 39
 Adminiculum viii, 4. 7
 Admirabilis vii, 6. 42
 Admirari ix, 6. 10. x, 9. 9
 Admiratione iv, 13. 23. viii, 5. 10
 Admirationem viii, 14. 46
 Admirationi iii, 6. 17
 Admiratus iii, 4. 11. iv, 1. 18. vii,
 10. 5
 Admiror viii, 8. 5

- Admiserant** x, 1. 3
Admissi (plur.) vii, 8. 9
Admissis (plur.) iii, 5. 11. x, 3. 5
Admissurus x, 5. 8
Admissus iii, 12. 10. vi, 3. 12. vii, 11.
 23
Admittenda (nom. sing.) x, 5. 29
Admittere (inf.) iii, 12. 9. vi, 8. 14
Admitterent x, 2. 7
Admitteret ix, 6. 13
Admitti iv, 1. 25
Admixtus (abl.) iii, 9. 9
Admodum iii, 3. 7. iii, 6. 1. iv, 9. 24.
 iv, 12. 6. iv, 13. 25. vii, 2. 12
Admolita est natura rupes præaltae viii,
 10. 24
Admonebantur iii, 10. 4
Admonendo iii, 12. 16
Admonens v, 9. 12
Admonere iii, 6. 15. iv, 11. 9. vi, 11. 2
Admonerent iv, 14. 20
Admonerentur viii, 11. 12
Admoneri v, 2. 19
Admonet vi, 7. 21
Admonito (abl.) iv, 14. 2
Admonitus vi, 8. 15
Admonitus x, 1. 26
Admonuit vi, 10. 34. vii, 2. 36. viii,
 11. 10
Admota (nom.) muris ædificia v, 1. 26
 (abl.) iv, 3. 13 externa ope v, 12. 16
Admota suppliciter preces v, 10. 14
Admotam exequendi sceleris occasionem
 viii, 6. 16
Admotis viii, 2. 22. ix, 1. 18
Admoto (abl.) viii, 11. 35
Admotos vii, 9. 5
Admotum in propiore locum amicitiae
 ix, 2. 7
Admovebant viii, 6. 4
Admovebantur iv, 8. 16 tormenta cor-
 pori ix, 7. 8 fatis Macedonum genti
 bella civilia x, 9. 1
Admovebat ix, 4. 27
Admovebatur iv, 2. 21
Admovemus vii, 1. 23
Admovendis (abl.) iv, 6. 9
Admovens vi, 7. 12
Admoverant viii, 4. 7
Admovere (inf.) iv, 4. 10 manus lanæ
 v, 2. 19 leti diem (accelerare) viii,
 10. 33
Admoveret iv, 6. 10
Admoverent v, 8. 7
Admoveri iv, 6. 9. iv, 14. 24. vi, 5. 5.
 vi, 6. 24. viii, 10. 28
Admovi in idem fastigium (evexi) vi, 9.
 23
Admovisse vii, 1. 14
Admovissent desiderium patris fortissi-
 mis viris vi, 3. 19
Admovisset iv, 2. 9. viii, 3. 3
Admovit iv, 4. 6. vi, 5. 4 exercitum iii,
 1. 1. iii, 6. 14 copias iii, 7. 8 filium
 Darii collo suo iii, 12. 6 nova præ-
 dia iv, 3. 24
Adolescentia (nom.) vi, 10. 33
Adolescere (ramos) non sinunt vi, 5.
 15
Adoleverit x, 6. 9
Adoptabimur vi, 11. 25
Adorantium viii, 10. 16
Adornabant iii, 3. 11. 18
Adornasse viii, 8. 16
Adornatas iii, 3. 13
Adornati (plur.) v, 9. 1. x, 1. 24
Adornatis (plur. abl.) ix, 10. 26
Adornavit viii, 5. 4
Adorti (plur.) iv, 16. 21. viii, 1. 5. viii,
 2. 16. viii, 12. 3. x, 2. 12
Adortus ix, 4. 6 oppugnare iii, 1. 6
Advectis (abl.) vi, 2. 15
Advectos iii, 9. 9
Advectus iv, 3. 11
Advena (abl.) vii, 3. 16
Advenam v, 8. 11
Advenarum iv, 8. 6
Advenas viii, 2. 4
Advenerant iii, 2. 24
Advenerat iv, 15. 12. v, 1. 41
Advenienti iv, 8. 10
Advenis (abl.) x, 10. 11
Advenit (præst.) iv, 3. 11
Adventare iii, 7. 8. iii, 9. 10. v, 12. 9.
 vii, 4. 20. viii, 4. 32. viii, 2. 15. viii,
 12. 8. viii, 14. 1. ix, 8. 5
Adventat iii, 8. 20
Adventi iii, 5. 15. v, 5. 2. vi, 6. 22.
 vii, 7. 81. viii, 10. 20. ix, 6. 6. x,
 8. 8
Adventum iii, 8. 24. iv, 7. 3. vi, 6. 33.
 viii, 12. 5
Adventus (gen.) iv, 7. 1. iv, 12. 5. v, 1.
 17. v, 13. 10. vii, 2. 19. ix, 6. 5
Adversa (abl.) iv, 15. 31
Adversæ (plur.) v, 11. 5
Adversam v, 10. 1. x, 2. 22
Adversantibus (abl.) vi, 10. 32
Adversis (abl.) iv, 3. 7. v, 1. 8. viii, 4.
 11. ix, 6. 1
Adverso iv, 16. 21 corpore iii, 2. 9
Adversum (acc.) iv, 9. 5. ix, 9. 9 flu-
 men (retrosum) ix, 10. 1
Adversus (nomen) vi, 8. 1 (præp.) iv,
 14. 19. iv, 15. 13. v, 8. 2. vii, 9. 2.
 viii, 13. 3. x, 10. 6
Advertere agmen suum ei parti viii, 13.
 19

- A**dverxerant iv, 2. 2
Adulantes (plur. nom.) iv, 1. 19
Adulatio viii, 5. 6
Adulatione viii, 5. 14
Adulationem compositus (in) iv, 7. 26
Adulator viii, 5. 8
Adultas (plur.) iii, 11. 25
Adultas iv, 10. 21
Adulti (plur.) viii, 3. 3
Adultis (abl.) v, 1. 17
Adultos v, 1. 42. viii, 6. 2
Adultus viii, 2. 35
Advocari x, 3. 6
Advocata (abl.) ix, 7. 6
Advocato (abl.) iv, 11. 1. v, 8. 6. vi,
8. 1
Advolant v, 12. 15. viii, 2. 4
Advolasse iv, 8. 6
Advoluta pedibus ejus iii, 12. 17
Advoluti (plur.) viii, 1. 48
Advolvitur iv, 6. 15
Aduritur vi, 5. 28
Adussit viii, 3. 18
Adusta (plur.) iv, 7. 13
Adustis iii, 8. 15
Aedibus (dat.) v, 6. 7
Aedicanda (classe) ix, 3. 22
Aedicandæ (dat.) iv, 8. 2
Aedicari ix, 1. 3
Aedicata v, 7. 6
Aedificia v, 1. 26. viii, 3. 15
Aedificiorum viii, 3. 8
Aedis viii, 6. 2
Aedium iv, 4. 14. ix, 10. 26
Aeger v, 13. 7
Aegre iii, 2. 15. iv, 3. 10. iv, 4. 9. vii,
5. 13. viii, 2. 11. viii, 3. 1. viii, 7. 8.
viii, 13. 18. x, 8. 23
Aegri (plur.) viii, 10. 21. ix, 10. 14
Aegris (abl.) vi, 8. 11
Aegritudine animi iv, 10. 19. ix, 9. 23
Aegritudo iii, 3. 2. iii, 5. 10. ix, 10.
13
Aegro animi iv, 8. 11. viii, 9. 11
Aegros ix, 4. 1
Aegrum viii, 14. 26
Aegypti iii, 7. 11. iii, 2. 10. iv, 1. 27.
iv, 7. 2. iv, 7. 5. iv, 8. 5
Aegyptii iv, 7. 1. iv, 7. 8. x, 10. 13
Aegyptiorum iv, 7. 5. iv, 10. 7
Aegyptios iv, 10. 4
Aegypto (dat.) iv, 8. 5
Aegyptum iv, 1. 27. 30. iv, 4. 1. iv, 6.
18
Aegyptus x, 10. 20
Aemulare ix, 4. 23
Aemulationem vi, 8. 2. ix, 7. 4
Aemulatus vi, 2. 2. ix, 10. 24
Aemulo (abl.) v, 7. 2
- A**eloidem iv, 5. 7. vi, 2. 3
Aequabat iv, 2. 19. iv, 9. 15. v, 10. 3
Aequalem viii, 13. 21
Aequales vii, 11. 8
Aequali vii, 6. 11
Aequante vi, 1. 9
Aequantes v, 1. 82. x, 1. 12
Aquare iii, 13. 2. iv, 6. 22. vii, 4. 6.
viii, 14. 18. x, 5. 33
Aquaret vii, 9. 19
Aquari iv, 9. 10
Aquat viii, 9. 29
Aquata solo sunt viii, 10. 9
Aquaverat viii, 10. 31
Aquavimus ix, 6. 23
Aquatum (neut.) vi, 6. 29
Aque x, 3. 9
Aquent v, 1. 33
Aquiorem (commodiorem) vi, 1. 6
Aquis (abl.) viii, 4. 33. viii, 2. 9. viii, 5.
20
Aquo (abl.) iv, 6. 4. iv, 14. 23. iv, 15.
29. v, 9. 12. viii, 1. 25
Aquor (acc.) iv, 7. 11
Aquoris vii, 6. 4. x, 1. 12
Aquum (neut.) vi, 10. 25
Are iii, 3. 26
Areos iv, 3. 25
Areum ix, 7. 19
Aris x, 2. 10 alieni x, 2. 24
Ars x, 1. 19
Aeschylum iv, 8. 4
Aesculapio (dat.) iii, 7. 3
Aestas iii, 6. 1
Aestimabant iv, 9. 11
Aestimabantur v, 6. 4 denariis trecentis
vii, 4. 23
Aestimabat vi, 5. 18. viii, 14. 46
Aestimandum (explorandum) iii, 8. 14
Aestimant v, 5. 18
Aestimantes ix, 6. 19
Aestimanti iv, 7. 29
Aestimantibus (abl.) v, 8. 6. vii, 8. 9
Aestimare iv, 16. 33. vii, 2. 25
Aestimaretur vi, 7. 33
Aestimatio ix, 9. 3
Aestimatione iii, 1. 7 (meditatione) iii,
6. 5. v, 2. 1
Aestimato (considerato, abl.) iv, 6. 8
Aestimator viii, 1. 23
Aestimatur ix, 1. 26
Aestimaturi (gen.) v, 9. 2
Aestimatu*ro* iv, 1. 28
Aestimaturum v, 5. 17
Aestivi (plur.) v, 8. 1
Aestivi (gen.) viii, 5. 3
Aestu (ardore) iv, 7. 18. 20.. v, 13. 23.
vii, 5. 7. maris ix, 9. 7. 8. x, 1. 12
Aestuantis viii, 9. 19

- Aestum maris ix, 9. 27
 Aestus (ardor) vii, 5. 5. viii, 9. 13. x,
 10. 10 (maris) ix, 9. 18. ix, 9. 26
 (acc.) v, 4. 9
 Aetas iii, 7. 19. iv, 14. 10. viii, 5. 11
 Aetas iii, 12. 16. iv, 5. 2. v, 2. 12.
 v, 2. 16. vi, 9. 4. vii, 4. 84
 Aetatem vii, 2. 12
 Aetas iii, 2. 23. viii, 6. 6
 Aetatisbus (abl.) viii, 1. 13
 Aetatis iii, 5. 5
 Aeterna (abl.) v, 11. 10. viii, 5. 16
 Aeternum (masc.) iii, 3. 9. iv, 18. 12
 Aethiopes iv, 7. 19
 Aethiopiam iv, 8. 3
 Aethiopum iv, 7. 18
 Aetoli iii, 2. 16
 Affamini iv, 2. 19
 Affecerant v, 5. 5
 Affecerat vi, 6. 18
 Affectamus iv, 14. 21
 Affectantem iv, 7. 31
 Affectare x, 10. 14
 Affectaret iv, 6. 4
 Affectasse x, 1. 39
 Affecti (plur.) v, 5. 8. x, 6. 6
 Affectiv. 5. 18. iv, 8. 11
 Affecto vi, 10. 22
 Affectos vii, 11. 28
 Affectu iv, 5. 3
 Affectum vii, 3. 1
 Affectus viii, 6. 7. x, 8. 22
 Afferre iv, 14. 4. vi, 7. 3. viii, 3. 13.
 ix, 10. 17
 Afferrebant iv, 2. 2. vii, 8. 16
 Afferent viii, 6. 22. ix, 6. 5
 Afferret v, 11. 7. viii, 6. 21
 Afferriri viii, 4. 27
 Affertur vii, 4. 32
 Afferunt vi, 4. 19
 Afferuntur vi, 6. 20
 Afficiemini vi, 3. 15
 Affigi vii, 11. 28
 Affirmabant v, 10. 14
 Affirmans iv, 7. 25. vi, 9. 31. vii, 7.
 29. ix, 8. 27
 Affirmant iv, 5. 20. iv, 10. 6
 Affirmare (inf.) iv, 10. 20. vi, 7. 28
 Affirmaret iv, 10. 24
 Affirmasset ix, 5. 28
 Affirmat v, 4. 4. v, 7. 3. vi, 7. 31. ix,
 2. 6
 Affirmatio x, 1. 3
 Affirmatione vi, 11. 35
 Affirmet vi, 6. 4
 Affixi (plur.) iv, 4. 17
 Affixum cruci (acc.) vi, 3. 14
 Afflictus iv, 8. 9
 Affigerent iv, 14. 20
 Affigitur iv, 6. 23
 Afflueret ix, 5. 7
 Affore iv, 16. 8
 Afforent vi, 11. 4
 Affuerant ix, 7. 23
 Affuerunt iv, 9. 2
 Affuisse viii, 1. 25
 Affuisserent viii, 5. 14
 Affutarus vi, 6. 19
 Africa (abl.) iv, 4. 20
 Africæ (gen.) iv, 8. 5. ix, 10. 1
 Africam iv, 3. 20. iv, 9. 1. x, 1. 17
 Africo vento iv, 2. 7
 Africus iv, 2. 7
 Agant vi, 11. 7
 Agasonibus viii, 6. 4
 Agathone v, 1. 43. x, 1. 1
 Agebant iv, 3. 15. viii, 14. 6 (ducebant)
 v, 13. 20
 Agebantur (pellebantur) iii, 11. 17. iv,
 1. 31
 Agebat v, 5. 2. vi, 4. 3
 Agebatur iv, 2. 19. v, 18. 19. viii, 6.
 28 reus x, 1. 29 agnen (ducebatur)
 x, 10. 14 ferebatur x, 9. 9
 Agema (acc.) iv, 18. 26. v, 4. 21
 Agendæ vii, 2. 23. viii, 6. 10
 Agendum v, 4. 1. vi, 5. 6
 Agenore iv, 4. 19
 Agenorem iv, 4. 15
 Agens iv, 2. 3
 Agentem undas (volventem) iii, 1. 5. v,
 18. 9. viii, 8. 35
 Agentes (abducentes) vii, 6. 2
 Agentibus v, 8. 1
 Agentium vii, 2. 37
 Agere iii, 8. 7. iv, 10. 29. v, 12. 1. vi,
 1. 10. vii, 11. 7. viii, 7. 8
 Ageret iv, 5. 8. ix, 3. 4
 Agger viii, 10. 31
 Aggeraretur iv, 2. 16
 Aggere viii, 10. 27
 Aggerebatur iv, 3. 9
 Aggerem iv, 6. 21
 Aggeri (dat.) iv, 6. 22. viii, 10. 30
 (verb.) vi, 6. 29
 Aggesta (abl.) vi, 5. 20
 Aggravante iii, 18. 12
 Aggravaret dolorem frigescens vulnus
 viii, 10. 29
 Agredi illi, 6. 18. iv, 13. 9. viii, 10. 18
 Aggregati iv, 15. 9
 Aggressi iv, 2. 24. viii, 4. 11. ix, 10. 12
 Aggressuri viii, 6. 14
 Aggressus iii, 1. 17
 Agi iv, 2. 8. iv, 4. 6. iv, 6. 8. v, 2. 10.
 viii, 14. 18

- Agilitatem (rotarum) iv, 6. 9
 Agimus viii, 8. 15
 Agim (regem) vi, 1. 12
 Agin (poëtam) viii, 6. 21
 Agis (rex) iv, 1. 29 (poëta) viii, 5. 8
 Agis arbitrium victoris viii, 1. 34
 Agit (impellit) vi, 4. 19. vi, 7. 15. vii,
 6. 23. x, 9. 10
 Agitabant iii, 3. 3
 Agitabat iv, 13. 16
 Agitantem viii, 8. 14
 Agitanter vii, 5. 23
 Agitare (cogitare) viii, 5. 5. viii, 13.
 21
 Agitari viii, 1. 18
 Agitasse vi, 4. 9
 Agitassem v, 8. 10
 Agitasset x, 3. 6. x, 8. 21
 Agitat x, 2. 3
 Agitare x, 6. 26
 Agitato iv, 5. 17
 Agitatum v, 10. 1
 Agitaverant viii, 6. 29
 Agite vi, 9. 14
 Agitur studio aut ira (impellitur) vi, 9.
 6. viii, 14. 16
 Agmen iii, 8. 15. iii, 9. 5. iii, 11. 15.
 iv, 9. 6
 Agmina iv, 13. 1. 12
 Agmine iv, 14. 8. v, 1. 19. v, 13. 10
 Agmini iii, 10. 4. iv, 7. 15. viii, 12. 7
 Agminibus iv, 16. 25
 Agminis viii, 4. 12. x, 6. 14
 Agminum iv, 11. 12. iv, 13. 28. iv, 16.
 10
 Agnoscent v, 5. 18
 Agnoscente vi, 11. 35
 Agnoscentis vi, 11. 5
 Agnoscere iv, 7. 25. v, 5. 15. 20. ix, 5.
 29. ix, 9. 3
 Agnosceret vi, 10. 27
 Agnosi v, 5. 7. v, 13. ix, 2. 30
 Agnoscimus vi, 11. 23
 Agnosco viii, 14. 35. ix, 2. 30
 Agnoscor viii, 8. 14
 Agnoverat iii, 5. 9
 Agnovit iii, 12. 5. viii, 4. 16
 Ago vi, 3. 9
 Agreste vii, 3. 6. viii, 9. 31
 Agrestes iii, 8. 24. iii, 13. 4
 Agrestis viii, 10. 14
 Agrestium viii, 12. 12
 Agriani (plur.) iv, 13. 31. iv, 15. 22.
 v, 8. 6
 Agrianis (abl.) iv, 15. 22. v, 3. 3
 Agrianos iii, 9. 10. viii, 11. 9. viii, 14.
 24
 Agriaspas viii, 8. 1
- Agricole (plur.) ix, 2. 26
 Agricultores viii, 12. 13
 Agris iii, 10. 10. ix, 8. 5. x, 8. 13
 Agros iv, 1. 11. 31. iv, 14. 2. v, 1. 4.
 vii, 8. 24
 Ala (equestris) iii, 11. 14 (abl.) v, 4.
 21. x, 9. 16
 Alacer ix, 4. 23. ix, 5. 11
 Alacres iv, 14. 25. vii, 9. 9
 Alacritas iv, 15. 28
 Alacritate iv, 12. 23. vi, 4. 1. vii, 8.
 7. ix, 9. 7
 Alacritatem iv, 2. 20. vi, 3. 21
 Alacritatis viii, 11. 8. ix, 2. 30
 Alant vi, 5. 28
 Alas (equitum) iv, 16. 2
 Alba (abl.) iv, 15. 27
 Albæ (plur.) iii, 3. 11
 Albentes equi iii, 3. 11
 Albo iii, 3. 19. vi, 5. 4
 Alcubatur (parabatur) vi, 6. 12
 Alenus bellum vitando vii, 7. 17
 Alendis viii, 9. 12
 Alendo iv, 3. 4
 Alerentur v, 1. 33
 Aleret viii, 9. 1
 Alexander M. iii, 1. 1. 14. iii, 2. 3. iii,
 9. 7. iii, 11. 7. iv, 15. 19 (alias dar)
 vii, 10. 12. viii, 11. 14. 19 (Lynxes-
 tes) vii, 1. 8
 Alexandri M. iii, 11. 1. 10. iv, 15. 26
 (Lyncistes) vii, 1. 19
 Alexandria (Ægypti) iv, 8. 2
 Alexandriam (Ægypti) iv, 8. 5 (ad
 Caucasum) vii, 3. 23 (ad Tanaïm)
 vii, 26 (in Sogdias) ix, 8. 8
 Alejandro M. iii, 8. 5. iii, 11. 23. iv,
 16. 3
 Alexandrum M. iii, 3. 4. iv, 15. 26. v,
 1. 6. v, 4. 13. vi, 11. 5. vii, 4. 7. 1,
 6. 16. x, 7. 4 (proavum Magni) vi,
 11. 26
 Alias (adv.) iii, 2. 11. iii, 4. 11
 Aliena (abl.) iv, 16. 30. vi, 9. 28. i,
 8. 13
 Alienæ (dat.) vi, 10. 14
 Alienam viii, 2. 27
 Alienati vi, 9. 19
 Alienentur (a rege) v, 9. 12
 Alieni (gen.) iv, 1. 9. x, 2. 24. i,
 10. 7
 Alienigena (nom.) v, 11. 6
 Alienigense (plur.) vi, 3. 10
 Alienigenam vii, 8. 21
 Alienis (abl.) iii, 11. 25. vi, 6. 10
 Alieno (dat.) vi, 10. 9 (inutile) viii, 8.
 15
 Alienum vii, 4. 16. 35

- Alimenta iii, 8. 8. iv, 8. 6. iv, 13. 23.
 v, 4. 17. vi, 6. 29. vii, 4. 25. ix, 10.
 12. x, 8. 13
 Alimentis (abl.) vii, 11. 1. 14. ix, 10. 11
 Alio (abl.) iii, 6. 12
 Alioqui viii, 2. 2
 Alioquin vii, 4. 8
 Aliquantum x, 2. 10
 Alit vi, 4. 18. vii, 4. 26. viii, 9. 9
 Alita viii, 10. 8
 Alter x, 8. 15
 Aliud atque aliud consilium volitabat v,
 12. 10
 Alius viii, 6. 10
 Allat^m (plur.) iv, 5. 1
 Allatum (neut.) x, 10. 17
 Allevabat iii, 5. 9
 Allevans iii, 12. 17. iv, 4. 3
 Allevantem (oculos) viii, 14. 41
 Allevare iv, 6. 11 se clypeo ix, 5. 12
 Allevarentur ^{estu} navigia ix, 9. 22
 Allevaret animum a mœrore .iv, 15.
 11
 Allevatis (abl.) vii, 8. 2
 Allevatum viii, 2. 4
 Allocutus iv, 2. 3. vi, 8. 24. viii, 6.
 19
 Allocuebatur iii, 10. 3. iv, 13. 38
 Alloquendi v, 11. 2. x, 2. 15
 Alloqui ix, 3. 4
 Alloquor ix, 2. 32
 Alluit v, 4. 7
 Alluitur viii, 9. 14. ix, 6. 20
 Alpes x, 1. 18
 Altam v, 1. 33
 Altaribus (dat.) iv, 14. 25 (abl.) iii, 3.
 9. v, 1. 20
 Alteri v, 5. 17
 Alterum (neut.) iii, 3. 16
 Altior iv, 13. 16. ix, 8. 26
 Altiora viii, 11. 6
 Altiore vi, 11. 28
 Altiores v, 1. 26
 Altissima vi, 6. 1 (profundissima) vii,
 4. 13
 Altissimam iv, 4. 10
 Altitudinem iv, 2. 19. iv, 6. 21. v, 1.
 28. 33. vii, 3. 22. viii, 11. 2
 Altitudinis vi, 5. 21. vii, 11. 3
 Altitudo iii, 1. 7. iv, 9. 15. v, 1. 26.
 vii, 11. 16
 Altius malum x, 2. 19 iram suppresse-
 rit vi, 8. 35
 Alto iv, 4. 6. viii, 3. 0
 Altos vii, 11. 3
 Altum (acc.) iv, 2. 15. iv, 8. 9. v, 1.
 29
 Alvei (gen.) ix, 2. 17
 Alveo (abl.) v, 8. 2. v, 4. 8 cursu viii,
 Delph. et Var. Clas. metu iii, 6. 11
9. 5. viii, 13. 8. ix, 8. 30. ix, 9. 9
 Alveolum vi, 4. 4
 Alveum iv, 9. 15. 17. vi, 4. 5. vii, 10.
 2. ix, 2. 17
 Alumen iii, 6. 1. ix, 2. 28
 Alunt iv, 7. 16
 Amanicas iii, 8. 13
 Amantis iv, 10. 31
 Awaram ix, 9. 6
 Amatoris vi, 7. 11. vi, 10. 16
 Amazonis vi, 4. 17. vi, 5. 24. 27
 Ambiebat iv, 2. 9
 Ambientibus iv, 7. 16
 Ambigere iii, 3. 5
 Ambigi vii, 2. 34
 Ambigue x, 7. 5
 Ambiguo viii, 6. 25
 Ambitu v, 1. 31
 Ambitum (circum) iv, 8. 2
 Ambitus (circutus) v, 1. 26
 Ambo iv, 5. 7
 Amenid^m iii, 3. 4
 Amens vi, 7. 8. vi, 9. 32
 Amentia viii, 14. 41
 Amentiae vi, 9. 5
 Amici (plur.) iii, 6. 11. iv, 16. 24. vi,
 11. 6. vii, 2. 21
 Amicia viii, 4. 18 (abl.) vii, 4. 1. 19.
 vii, 8. 18. x, 10. 12
 Amicitia (abl.) iv, 7. 9. vi, 10. 24. vii,
 8. 27
 Amicitiae iv, 11. 16. v, 10. 10. vi, 7. 33.
 vi, 9. 18. ix, 2. 7
 Amico (abl.) x, 4. 2
 Amicorum iii, 12. 16. vi, 2. 2. vi, 6.
 11. vi, 7. 17. vi, 8. 1
 Amicos iii, 12. 2. vi, 6. 7. vii, 4. 34.
 vii, 5. 19
 Amicula x, 2. 23
 Amiculis iii, 3. 10
 Amiculo vi, 9. 25. x, 1. 32
 Amiculum iii, 12. 5
 Amicum vi, 8. 10
 Amicus iv, 1. 9
 Amiserant vii, 1. 34
 Amiserat iii, 11. 24. v, 10. 3. vii, 5. 15.
 vii, 10. 21
 Amiserit iv, 5. 7. iv, 11. 8
 Amiserunt iv, 1. 30
 Amisi iv, 14. 22. v, 8. 11. vi, 10. 30
 Amisisimus v, 11. 6. vi, 11. 24
 Amisissent ix, 7. 24
 Amisit (dimisit) iv, 11. 21
 Amissa (abl.) x, 1. 45 (plur.) viii, 4.
 18
 Amissas iv, 1. 32 (vir) x, 8. 15
 Amissi (gen.) iv, 8. 9. x, 8. 9
 Amiso iv, 14. 13. vii, 5. 38. ix, 7. 22.
 metu iii, 6. 11

- Amissorum iv, 15. 12
 Amissum vi, 6. 9. x, 5. 20
 Amittam v, 8. 13
 Amne iv, 9. 8. viii, 10. 23
 Annem iii, 8. 16. iv, 9. 10. iv, 16. 16.
 vi, 5. 24. 25. vii, 3. 19. vii, 4. 6
 Amnes iii, 4. 7
 Annibus vii, 10. 15. viii, 9. 11
 Annis iii, 1. 4. iii, 5. 1. iv, 16. 17. vi,
 4. 7. vii, 4. 31. viii, 7. 13. viii, 2.
 20
 Amoenas viii, 1. 12
 Amoeni v, 1. 32
 Amœnitate iii, 4. 9
 Amœnos vii, 2. 22
 Amolita est (abstulit) viii, 5. 17
 Amor v, 5. 20. vii, 4. 11
 Amore iii, 1. 4. v, 1. 35. vi, 4. 11. vi,
 6. 8. 13. viii, 3. 1. viii, 6. 8
 Amorem viii, 4. 25
 Amotis vii, 1. 14
 Amphoræ vii, 4. 23
 Amphoterò (abl.) iv, 5. 17
 Amphoterum iii, 1. 19
 Amphoterus iv, 5. 14. iv, 8. 15
 Amplectitū iii, 12. 26. v, 1. 25. v,
 12. 8
 Amplexi (plur.) iii, 6. 17
 Amplexus (adj.) vi, 10. 11. ix, 6. 16. x,
 9. 10
 Amplior viii, 3. 17. ix, 6. 10
 Ampliore viii, 14. 45
 Amplioris ix, 8. 10
 Amplissimum (acc.) v, 1. 13
 Amplius (adv.) iii, 8. 5. 11. iii, 11. 17.
 iv, 7. 28
 Amputare viii, 14. 28
 Amputat iv, 6. 16
 Amputata (acc.) iv, 15. 17
 Amputatis (abl.) v, 5. 6
 Amputaturæ (plur.) iv, 9. 5
 Amputaverat iii, 8. 16
 Amputavit viii, 1. 20
 Amynta (Antiochi) iii, 11. 18. v, 4.
 20
 Amyntæ (Alexandri M. consobrino) vi,
 9. 17. 29 Andromenis vii, 1. 15
 Amyntam (Andromenis) vi, 7. 15. vii,
 1. 10. vii, 2. 8
 Amyntas iii, 9. 7 (Antiochi) iv, 1. 27.
 iv, 13. 28 Andromenis v, 1. 40 (An-
 dromenis) vii, 1. 18. vii, 2. 1 (alius)
 vi, 9. 28 Perdicce vi, 10. 24
 Anceps v, 8. 11. viii, 14. 7
 Ancipitem iii, 8. 3. v, 12. 2
 Ancipiți (abl.) iii, 7. 9. iv, 1. 27. iv,
 15. 9. v, 4. 31
 Ancyram iii, 1. 22
 Andromachi iv, 8. 9
 Andromacho (abl.) iv, 5. 9. iv, 8. 11
 Andronenii v, 1. 40
 Andronico (abl.) vii, 3. 2
 Andrum iv, 1. 37
 Anfractus v, 4. 15
 Angebat v, 3. 21
 Angeus v, 2. 5
 Angusta (nom. scm.) ix, 5. 30
 Angustæ iii, 4. 12
 Angustiæ iii, 9. 12. vi, 1. 10. vi, 3. 16
 Angustias iii, 8. 10. 23. iv, 13. 9. v, 3.
 7. 17. 21. v, 4. 20
 Angustiæ iii, 9. 6. iv, 5. 4. iv, 13. 6.
 v, 4. 23
 Angustiorem ix, 2. 17
 Angustioribus (abl.) vi, 4. 6
 Angustis iv, 9. 22. ix, 2. 17
 Angustissimis (abl.) vii, 4. 4
 Angustiū (acc.) v, 1. 14
 Angustum (acc.) iv, 2. 1
 Animæ v, 4. 19. vii, 8. 35
 Animadvertunt ix, 5. 23
 Animal iv, 14. 18. viii, 14. 18. ix, 1.
 5. ix, 8. 2
 Animalia iv, 14. 13. viii, 9. 28. x, 10.
 10
 Animas ix, 6. 8
 Animi (gen.) iii, 6. 8. iii, 7. 20. iii, 12.
 18. vi, 6. 5. 27. vii, 4. 34. viii, 5. 6
 (plur.) vii, 5. 9. 16. viii, 10. 4. ix, 2.
 11
 Animis iii, 10. 4. vi, 9. 3. viii, 11. 13
 (abl.) viii, 6. 5 (dat.) x, 9. 15
 Animo iii, 11. 8. v, 12. 10. vi, 5. 18.
 vi, 9. 33. vi, 10. 2 incessit cupidus
 ii, 1. 16
 Animorum iv, 10. 8. vii, 11. 8. x, 3. 9
 Animos vii, 2. 36. viii, 4. 3. ix, 7. 20.
 x, 8. 11
 Animum iii, 5. 10. iii, 12. 26. iv, 6.
 1. iv, 7. 8. iv, 10. 13 (constan-
 tiam) v, 0. 17. vi, 8. 14. vi, 9. 10
 Animus iii, 6. 16. iv, 6. 13. viii, 3. 38.
 viii, 13. 7
 Annexæ (plur.) v, 1. 30
 Annexum iv, 1. 19
 Anni (gen.) iii, 3. 10. iv, 7. 17. viii,
 10. 35
 Annie x, 10. 20
 Anniversarium (acc.) iv, 2. 10. viii,
 2. 6
 Annorum iii, 13. 11
 Annos iv, 14. 20. vi, 4. 9. vii, 2. 33.
 ix, 6. 19
 Annuebat viii, 2. 28
 Annueres v, 2. 23
 Annuli (abl.) iii, 6. 7. vi, 6. 6
 Annulo (abl.) iii, 7. 12
 Annulum x, 5. 4. x, 6. 16

- A**nnum x, 6. 21
Annunciatur x, 8. 11
Annus iii, 3. 10
Ante x, 2. 23. x, 7. 10. x, 8. 7. x, 10. 7
Antea iii, 8. 10. iv, 11. 5. v, 1. 6. vi, 6. 13. x, 2. 3
Antecedas vii, 2. 15
Antecedebant iii, 9. 5
Antecedebat iv, 10. 9. iv, 12. 9
Antecedens x, 8. 23
Antecedentes (acc.) iv, 7. 15. ix, 9. 17
Antecedentium iv, 7. 15
Antecessissent (*superassent*) viii, 1. 26
Antecessit v, 7. 1
Anteibant iii, 8. 16
Antennis iv, 3. 15
Antequam iii, 5. 6. v, 6. 13. x, 1. 37
Antesignanos iv, 6. 23
Anticles viii, 6. 10
Antigenes viii, 14. 15
Antigonus iv, 1. 35. iv, 5. 18. v, 2. 5. x, 9. 2
Antipater vi, 6. 35. vii, 10. 12. x, 7. 9. x, 10. 18
Antipatri x, 10. 14
Antipatro (dat.) iv, 1. 39 (abl.) v, 1. 40
Antipatrum iii, 1. 20. vi, 1. 17. viii, 6. 9. x, 10. 14
Antiphane vii, 1. 32
Antiphanes vii, 1. 15. 17. 34
Antiphani vii, 1. 32
Antiquissimis (abl.) viii, 8. 3
Antiquitas viii, 3. 22
Anus iv, 2. 12
Anus (gen.) iii, 11. 25
Anxietate iv, 3. 16
Anxio (abl.) viii, 1. 36
Anxium de instantibus curis iii, 3. 2. vii, 5. 9
Anxius dolore ac pudore ix, 10. 17
Aoron viii, 11. 2
Aperiam ix, 6. 22
Aperiat vii, 5. 37
Aperiebant viii, 5. 8
Aperiente iv, 2. 17 vada alveo (fluminis) viii, 13. 8
Aperire iii, 9. 12. ix, 6. 20
Aperirent ix, 4. 17
Aperirent parricidium (voluntatem parricidii) v, 9. 9
Aperiri vii, 3. 10. x, 1. 30
Aperit iii, 4. 4. iii, 13. 3. iv, 9. 21 aliud os amnis aperit vi, 4. 7. vi, 6. 6. vi, 7. 21. viii, 4. 14. viii, 6. 20
Aperita (abl.) iv, 13. 6
Aperitis (abl.) viii, 6. 22. ix, 1. 21
Apertos ix, 1. 1
Apertum v, 4. 2
Aperuerat v, 4. 22
Aperuere se campi iv, 7. 11
Aperuisse v, 5. 8
Apharias (vir) vi, 11. 5
Aphæbetum vi, 7. 15
Apollinem iv, 8. 22
Apollinii iv, 3. 21
Apollodorum v, 1. 43
Apollonide iv, 5. 17
Apollonidem w, 5. 16
Apollonidi iv, 5. 15
Apollonius iv, 8. 5
Apparatu iii, 8. 13. iii, 12. 12. iv, 2. 12. viii, 3. 40 equeundæ rei viii, 6. 11
Apparatum (sub.) iii, 12. 14. viii, 13. 20. ix, 10. 29
Apparatus iii, 2. 12
Apparebat vi, 9. 25. vii, 8. 3. x, 9. 19
Appareret vi, 6. 6. viii, 3. 35
Apparuiisse vii, 7. 29
Apparuit iv, 7. 2. iv, 15. 26. iv, 16. 21. vii, 11. 21
Appellabant iii, 3. 11. vii, 3. 1
Appellans vi, 7. 11. x, 8. 3
Appellant iii, 1. 5. iii, 3. 23. v, 4. 21. vi, 4. 18. viii, 2. 19. viii, 10. 12. x, 7. 7. x, 10. 17
Appellantum ix, 3. 16
Appellantur iii, 4. 11. viii, 3. 6. ix, 8. 8
Appellarci iv, 7. 3. vi, 6. 13. x, 1. 13
Appellas iv, 2. 3
Appellat iv, 7. 25
Appellata viii, 2. 35
Appellatione iv, 7. 25
Appellatos vi, 2. 4
Appellatur iii, 4. 1. iv, 5. 9. vii, 5. 28. viii, 1. 10. viii, 4. 1. viii, 5. 2
Appellatus iii, 3. 5
Appellavere viii, 12. 14
Appellaverunt iv, 3. 23
Appellavit ix, 3. 23
Appellentur (sub.) iii, 14. 3
Appellerent x, 1. 16
Appellunt iv, 2. 24
Appetebat (instabat) iii, 12. 1. v, 12. 6. ix, 9. 23. x, 1. 30
Appetebatur missilibns vi, 1. 15
Appetere (impetere) viii, 14. 40
Appeteret viii, 6. 16. x, 6. 18
Appetit cervicem regis iv, 6. 16
Applicabant rates terre vii, 9. 9
Applicant navigia crepidini portus iv, 6. 21 classem ix, 9. 8
Applicantis ix, 2. 18
Applicari iv, 2. 9. vii, 9. 5. viii, 13. 11
Applicatos viii, 4. 14
Applicaverant (adjunxerant) vi, 5. 7

- Applicuerat (adjunxerat)** iv, 12. 11
Applicuit corpus ad motem iv, 4. 3. iv,
 13. 26. viii, 3. 38
Apposita vii, 11. 29
Appositam iv, 1. 26
Appositas x, 10. 4
Approbantibus (abl.) x, 6. 9
Approbaret viii, 8. 21
Approbasset x, 9. 19
Approbato (abl.) vi, 2. 29
Appropinquantes iv, 15. 5
Appropinquantis iii, 6. 15
Appulsa x, 10. 1
Appulsa iv, 3. 18
Apta (abl.) vi, 3. 20. viii, 13. 17
Aptant vi, 2. 16
Aptaverant vii, 8. 5
Aptavere vii, 9. 10
Apte viii, 8. 13. viii, 13. 6
Aptior v, 4. 7
Aptiorem iii, 7. 8. vi, 8. 4
Aptiores iii, 8. 25
Aptius (uom.) iii, 8. 13
Aptum iii, 10. 4. iv, 3. 4
Apud vii, 7. 31
Aqua (abl.) iii, 5. 5. v, 7. 7. ix, 9. 19
Aqua (gen.) iv, 2. 19 (plur.) vi, 4. 7.
 vi, 6. 23. viii, 10. 3
Aquam iii, 10. 8. iv, 2. 21. v, 13. 24.
 vi, 4. 18. ix, 9. 6
Aquarum iii, 4. 8. v, 1. 12. v, 3. 2. viii,
 1. 12. x, 10. 11
Aquas viii, 9. 14. 18
Aquilam iii, 3. 16
Aquilones viii, 9. 12
Aquis iv, 7. 16. vi, 4. 3. 4
Arabes (plur.) iv, 7. 18
Arabia v, 1. 11
Arabiām iv, 3. 1
Arabica (abl.) vii, 2. 17
Arabitarum ix, 10. 5
Arabs iv, 6. 15
Arabum iv, 2. 24. iv, 6. 30. ix, 10. 6
Arachosii (plur.) iv, 12. 6. ix, 10. 7
Arachosiis (dat.) vii, 3. 5. ix, 7. 14
Arachosios iv, 5. 5. viii, 2. 26. viii,
 3. 4
Aræ iv, 3. 22
Aras (acc.) ix, 3. 12
Aratum viii, 8. 17
Araxen iv, 5. 4 (Persidis) v, 5. 3
Armeniz vii, 3. 19
Araxes v, 4. 7 (Persidis) v, 5. 2. v,
 7. 9
Arbate x, 9. 3
Arbela (neut.) iv, 9. 9. 14. iv, 16. 9. v,
 1. 2. vi, 1. 21. ftem. v, 1. 10. ix, 2.
 23
Arbitrabantur iii, 5. 16. v, 2. 12
Arbitrarentur viii, 4. 26
Arbitraetur iv, 1. 2
Arbitria victoria agere vi, 1. 19
Arbitrio iii, 5. 12. x, 1. 42
Arbitris vii, 5. 22. viii, 8. 2. x, 1. 28
Arbitrium iii, 12. 9. v, 8. 12 agit victo-
 riae viii, 1. 34
Arbitror iii, 6. 10. vi, 9. 35
Arbitrum vi, 8. 11
Arbor iv, 7. 12. vi, 4. 22; viii, 2. 20. ix,
 10. 11
Arborem viii, 11. 8
Arbores (acc.) iv, 2. 16. v, 1. 34. vi, 5.
 14. iii, 1. 9. viii, 2. 24. viii, 9. 6
Arboribus vi, 4. 3. vi, 6. 23
Arboris viii, 3. 38. ix, 1. 10
Arborum iv, 3. 9. v, 1. 32. v, 4. 4. viii,
 4. 7. viii, 10. 30
Arcana (acc.) iv, 6. 5. vi, 10. 7. vii, 7.
 24
Arcanorum vi, 8. 11
Arcanum vi, 10. 28
Arce iv, 7. 20. v, 1. 32. ix, 7. 2
Arcem iii, 1. 6. v, 1. 31. v, 3. 10. v, 6.
 11. viii, 10. 33
Aceret iv, 9. 7
Arceri iv, 2. 9
Archelao v, 2. 16
Archetaum vi, 11. 36
Archeopolim vi, 7. 15
Arci iii, 7. 2. v, 1. 43
Arcis v, 1. 20. v, 2. 16
Arctas iii, 1. 13
Arkte iii, 6. 13
Actriora sibi omnia fieri iii, 1. 8. iii, 2.
 15
Arctissimas iii, 4. 2. v, 3. 17
Arctissimum (acc.) viii, 2. 20
Arctius iv, 13. 34. viii, 8. 9. viii, 11. 6.
 viii, 13. 9
Arcus (plur.) iii, 4. 13. vi, 5. 28. x, 1.
 31
Ardens viii, 6. 8
Ardere iii, 8. 18
Ardor ix, 9. 7
Ardore iv, 16. 20. viii, 4. 27. viii, 10.
 31. viii, 14. 15
Ardua (abl.) v, 4. 21. viii, 2. 9
Ardui (gen.) v, 4. 22
Arduum (acc.) v, 4. 12. vi, 6. 27 diffi-
 cile viii, 2. 34. ix, 2. 9
Arena (abl.) iv, 3. 2. 25. viii, 4. 29
Arenæ iv, 7. 6. v, 1. 30. viii, 4. 27
Arenam iv, 6. 8
Arenas viii, 5. 3
Areten iv, 15. 13
Aretes iv, 15. 18
Argentea (acc.) viii, 9. 23

- Argenteas (plur.) viii, 9. 26
 Argenteas viii, 5. 4
 Argenteis iii, 3. 9. iv, 7. 24 (abl.) v, 1.
 20
 Argenti iii, 11. 20. iii, 13. 16. v, 2. 11.
 viii, 8. 17. viii, 12. 15
 Argento iii, 3. 12. v, 6. 6. vi, 11. 3.
 viii, 12. 16. viii, 13. 7
 Argentum iii, 2. 16. x, 2. 23
 Argivus viii, 5. 8
 Arguebat x, 1. 29
 Arguebatur vi, 11. 35
 Arguentibus (accusantibus) ix, 8. 9
 Arguere vi, 10. 4
 Arguisse vi, 11. 5
 Argumentum (acc.) vi, 4. 18
 Argyraspides iv, 13. 27
 Arianorum vii, 3. 1
 Aridaeo x, 7. 5
 Aridaeum x, 7. 3. 4
 Aridaeus x, 7. 13
 Aridam v, 7. 7
 Arido (abl.) iv, 7. 12
 Arietavit in terram (prostravit) ix, 7.
 22
 Arietibus (abl.) viii, 2. 22
 Arietum iv, 3. 13
 Arimazes vii, 11. 1. 28
 Arimazi vii, 2. 23. 27
 Ariocharanem v, 4. 20
 Ariocharanzes iv, 12. 7. v, 4. 15. 33
 Ariorum vi, 6. 20. viii, 4. 92
 Arios vii, 3. 3. viii, 4. 33
 Aria (abl.) iii, 2. 27
 Aristander iv, 2. 14. iv, 6. 12. iv, 15.
 27. vii, 7. 29
 Aristandrum iv, 13. 15. viii, 7. 8
 Aristogiton iii, 13. 15
 Aristomenem iv, 1. 36
 Aristona (acc.) iv, 10. 24
 Aristonicum iv, 5. 19. iv, 8. 11
 Aristonicus iv, 5. 19. 21
 Aristonis iv, 10. 25
 Aristono ix, 5. 18
 Aristonus ix, 5. 15. x, 6. 16
 Arna iii, 2. 14. iii, 3. 6. iii, 11. 5. 12
 Armamentario vi, 7. 23
 Armamentarium (acc.) vi, 7. 22. 24
 Armamaxas iii, 3. 23
 Armare iii, 12. 3
 Armari iv, 15. 9. v, 4. 12
 Armata vi, 6. 24. viii, 8. 10. viii, 5. 1
 Armati (plur.) iii, 2. 5. iv, 12. 13. vi,
 8. 23
 Armatis iv, 16. 11. v, 1. 23
 Armato viii, 12. 7
 Armatorum iii, 9. 12. iv, 4. 16. vii, 11.
 1. viii, 5. 4. x, 7. 17
 Armatos iii, 4. 13. iii, 8. 22. v, 1. 8. v,
5. 14. vii, 3. 16. viii, 14. 24
 Armatum (acc.) v, 4. 17. viii, 1. 4
 Armatura (sing.) vi, 4. 15
 Armaturam vi, 6. 21. viii, 10. 4. ix, 10. 6
 Armatus iv, 4. 14. iv, 11. 17. viii, 13. 2
 Armaverant iii, 2. 7
 Armenie (gen.) iv, 12. 12. v, 1. 13
 Armeniam vi, 3. 8
 Armenii iii, 2. 6. iv, 12. 10
 Armenios iv, 12. 10
 Armenta (acc.) v, 5. 24. viii, 4
 Armentorum viii, 4. 26. ix, 8. 29
 Armentum (acc.) viii, 12. 11
 Armigeri (plur.) iv, 15. 29 (gen.) vi,
 8. 19. vii, 1. 18. viii, 2. 13
 Arnigeris (abl.) iii, 12. 7. v, 4. 21. vi,
 8. 17
 Armigerorum iv, 7. 21
 Armigeros vii, 1. 14
 Armis iii, 2. 12. iii, 11. 5. iv, 8. 15
 Armorum iv, 1. 20. iv, 12. 2. iv, 15.
 26
 Arripuit vi, 9. 31
 Ars vii, 4. 8. viii, 7. 26
 Arsaces viii, 3. 17
 Arsanes iii, 4. 3
 Arsani viii, 3. 17
 Arsiasent iii, 3. 4
 Artabazi iii, 13. 13. viii, 11. 5
 Artabazo vi, 4. 5. viii, 8. 2. viii, 5. 1.
 viii, 1. 19
 Artabazum vi, 5. 22. viii, 1. 10
 Artabazus v, 9. 1. 12. v, 10. 10. vi, 5.
 1. 4. 6. viii, 11. 29
 Artacacnam vi, 6. 33
 Artaxerxi vi, 6. 18
 Arte iv, 3. 24
 Artem vii, 7. 16
 Arti ix, 4. 28
 Artibus (abl.) iii, 7. 20. viii, 6. 4. viii,
 8. 23. ix, 8. 23
 Articulo rerum iii, 5. 11
 Artifices iv, 7. 23. v, 1. 22
 Artificum vi, 2. 5
 Artis iii, 5. 13. v, 6. 5. viii, 4. 8. ix, 5.
 25
 Artium iv, 12. 4. viii, 5. 7
 Artus iii, 5. 3. viii, 4. 23. viii, 4. 15
 Arvas vi, 4. 23
 Aruspicio*vii*, 7. 8
 Arx vii, 6. 10
 Ascendere vi, 5. 18
 Ascenderent viii, 12. 26
 Ascenderet vii, 8. 35
 Ascendimus vii, 1. 28
 Ascendit (præt.) iii, 8. 22. iv, 4. 10.
 viii, 10. 13. ix, 8. 24
 Ascensu vii, 11. 19
 Ascensurus viii, 6. 4

- Asciscerent viii, 6. 9
 Asciscit vii, 5. 21
 Ascribuntur vi, 2. 13
 Ascriperat iv, 1. 7
 Asclepiodorum vii, 10. 12. viii, 6. 9
 Ascribit vii, 1. 36
 Asia ix, 2. 24. x, 2. 11. 23
 Asiae iii, 1. 13. iii, 3. 5 (gen.) v, 1. 39.
 vii, 8. 30. x, 2. 25
 Asiam iii, 10. 4. iv, 5. 14. vi, 6. 6. viii,
 1. 37. ix, 1. 3. x, 3. 7
 Asiatica (abl.) x, 2. 25
 Asiaticis (abl.) x, 3. 5
 Aspastes ix, 10. 21. 29
 Aspectu iii, 2. 10. vi, 6. 34
 Aspectum v, 5. 19
 Aspectus viii, 14. 12
 Asper vii, 2. 14
 Aspera (plur.) iii, 10. 10 (abl.) vi, 5.
 11. vi, 9. 28. viii, 11. 16
 Asperi iii, 4. 6
 Asperis (abl.) v, 9. 3. vii, 11. 18. viii,
 11. 7
 Asperior vii, 1. 22
 Asperitas vii, 3. 6
 Asperitate vi, 4. 5
 Aspernabantur iv, 1. 5
 Aspernantes (acc.) vi, 6. 7
 Aspernabitus v, 7. 2
 Aspernantis v, 2. 19
 Aspernari x, 2. 5
 Aspernatus v, 10. 6
 Asperner vi, 10. 22
 Aspernerat rumor (quos) x, 10. 18
 Aspersi (plur.) x, 2. 4
 Aspersit viii, 7. 5
 Aspersus viii, 2. 52
 Asperum os fluvii viii, 9. 9
 Aspexerat viii, 4. 25
 Aspexit iii, 1. 14. x, 5. 2
 Aspicite viii, 8. 9
 Aspicitis vi, 9. 5
 Aspirante iii, 8. 20
 Aspirare iv, 14. 19
 Assacano viii, 10. 22
 Assecuti v, 12. 19. v, 13. 19
 Assecutus iv, 14. 4
 Assecutus iv, 10. 11. vii, 8. 12
 Assediare x, 6. 17
 Assensa vii, 2. 3
 Assensionem viii, 5. 20
 Assensu v, 9. 2
 Assentantium viii, 8. 21
 Assentatio viii, 5. 6
 Assentiebant iv, 13. 7
 Assentiebantur viii, 4. 30
 Assentiebat v, 12. 3
 Assentielatur x, 8. 2
 Assentiunt v, 7. 4
- Assequendi (ger.) iii, 12. 1
 Assequi iv, 6. 4. iv, 16. 10
 Aserentem x, 10. 14
 Aseres (acc.) iv, 3. 24
 Asereret viii, 1. 43
 Aseribus iv, 3. 15. 24. 25
 Asservabantur iv, 15. 5
 Asservare iv, 1. 4
 Asservarent vii, 6. 40
 Asservari iii, 13. 3. iv, 13. 37. v, 10. 5
 Asservata ix, 7. 2
 Asservati (plur.) ix, 9. 1
 Assidebat x, 5. 20
 Assidens defuncto corpori iv, 10. 20
 Assidere iv, 3. 1
 Assideret ix, 8. 26
 Assignari v, 5. 22
 Assignatura iv, 11. 21
 Assuefaceret v, 2. 19
 Assueta (plur.) iii, 9. 4 (abl.) vi, 5.
 11
 Assuetæ v, 7. 2
 Assuetam viii, 13. 20
 Assueti (plur.) iv, 6. 3. iv, 7. 31. v, 12.
 9. vi, 6. 8. viii, 2. 16. x, 2. 6
 Assuetis viii, 8. 16
 Assueto iv, 7. 22
 Assuetos iii, 10. 9. x, 7. 15
 Assuetus vi, 5. 23. vi, 7. 16
 Assueverat (amicis) iii, 12. 2. v, 4. 14.
 x, 1. 32
 Assueverant viii, 12. 10 talibus minis-
 teriis ix, 1. 32
 Assuevissent vii, 6. 8
 Assuevit vi, 5. 23
 Assumi viii, 6. 9
 Assumserat ix, 8. 23
 Assunta iv, 1. 34
 Assumptis iii, 2. 24. vii, 5. 21
 Assumto (abl.) iii, 6. 8
 Assurgere iv, 6. 15
 Assureret ix, 5. 2
 Astiterant vii, 2. 28. x, 5. 9
 Astrictas vestes iii, 18. 7 vinculorum
 serie (abl.) iii, 1. 17
 Astricti crepidis pedes (plur.) iv, 8. 8
 Astrinctum iii, 1. 15. vi, 8. 12
 Astringebat vii, 3. 13
 Astringitur v, 1. 29
 Astrinxerat v, 6. 13
 Astrixit falsis criminibus x, 1. 27
 Atarras vi, 8. 19. 20. 21
 Athenagora iv, 5. 17
 Athenagora iv, 5. 15
 Athenas x, 2. 2. 3
 Atheniensem iii, 2. 10
 Athenienses iii, 13. 15. iv, 8. 12. x,
 2. 6
 Atheniensibus viii, 1. 33. x, 2. 2

- Atheniensis iv, 6. 22. v, 5. 17. v, 7. 12.
vi, 5. 9
- Atheniensium iii, 1. 9. iii, 10. 7
- Athenis (abl.) iii, 2. 10
- Athenodorum ix, 7. 5
- Athenodorus ix, 7. 3
- Atharias viii, 1. 36
- Atizyes iii, 11. 10
- Atrocitas viii, 1. 50
- Attali viii, 8. 15
- Attalo vi, 9. 17
- Attalum viii, 2. 52. viii, 8. 8. viii, 13.
21
- Attalus iv, 13. 31
- Attamen vi, 7. 9
- Attrebantur iv, 7. 31
- Atticæ x, 2. 1
- Attigerat iv, 8. 26
- Attigimus viii, 8. 16. ix, 6. 24
- Attinae viii, 1. 3. 5
- Attinent vi, 2. 13
- Attinet x, 1. 34. x, 8. 19
- Attollens viii, 3. 20
- Attollere vi, 9. 32
- Attonite viii, 6. 16
- Attoniti (plur.) iv, 13. 17. v, 6. 13. v,
12. 13. viii, 1. 44. viii, 2. 3
- Attonitæ mentis mulier (insanæ) viii, 6.
16
- Attonitis (abl.) viii, 4. 4. x, 2. 2
- Attonito (dat.) vi, 6. 8. vi, 8. 2. vii, 7.
26
- Attonitus vi, 9. 32 mæstitia v, 9. 13
- Attrectare x, 10. 18
- Attribui iv, 1. 26 (inf.) viii, 1. 2
- Attribuit viii, 1. 35
- Attribuit v, 2. 6. vi, 2. 11. x, 1. 21
- Attributus v, 5. 24
- Attritus viii, 2. 34
- Attulerant iv, 5. 7
- Attulere iv, 7. 9
- Attulerunt x, 7. 5
- Attulisti viii, 6. 12
- Avaras viii, 8. 19
- Avare iv, 7. 1. viii, 3. 16. ix, 8. 9
- Avaritia iii, 11. 20. v, 6. 6. viii, 13. 11.
ix, 2. 9. x, 1. 4
- Avaritiam viii, 8. 13
- Avaritiam viii, 8. 9
- Aucto viii, 10. 13
- Auctor iii, 7. 7 levia iv, 3. 22. iv, 7.
27. iv, 8. 1. vi, 8. 10. ix, 8. 15
- Auctore vi, 2. 16. x, 9. 18
- Auctorem iv, 10. 17
- Auctores iv, 8. 10. vi, 9. 8. viii, 6. 23.
x, 8. 16. x, 9. 9. 16
- Auctori vi, 8. 33
- Auctoribus viii, 10. 13. x, 1. 22. x,
10. 5
- Auctoris iv, 8. 1
- Auctoritas vi, 8. 25. viii, 12. 13. x, 1.
- 28
- Auctoritate vi, 8. 7. vii, 7. 21. x, 7. 13
- Auctoritatem vi, 10. 25 divinitatis sua
accepturus est rex a nobis viii, 5. 18.
ix, 7. 3
- Auctus copiis v, 7. 12
- Audacia vi, 11. 2. viii, 13. 13. 14
- Audaciæ iv, 9. 23. viii, 11. 11. ix, 6.
10
- Audacter vii, 9. 1
- Audebant v, 5. 23. x, 8. 9
- Audebat iii, 12. 10. iii, 13. 4
- Audente vi, 6. 16
- Audeo vi, 10. 30
- Auderemus vi, 11. 28
- Auderent iii, 12. 9. x, 1. 11
- Auderet vi, 1. 14
- Audete iv, 14. 13
- Audiebat vi, 11. 8
- Audiebatur vii, 11. 25. viii, 5. 20. ix,
10. 26
- Audiendum viii, 7. 2
- Audieram vi, 10. 35. x, 1. 37
- Audieramus vi, 11. 27
- Audierat vi, 7. 21. 26. vi, 10. 5
- Audierint viii, 5. 19
- Audierunt vii, 11. 13
- Audio vii, 8. 23
- Audire iii, 2. 11. viii, 1. 27. viii, 7. 9
- Audirent viii, 7. 7
- Audires ix, 8. 16
- Audiret vi, 9. 10. viii, 1. 31
- Audiretis viii, 8. 2
- Audiri vii, 9. 11. viii, 11. 21
- Audissent viii, 1. 20
- Audisset iv, 9. 7. ix, 6. 1
- Audiati vi, 10. 11. viii, 8. 19
- Audit iv, 8. 12
- Audita viii, 1. 10
- Auditia vi, 7. 7. x, 1. 27
- Auditio iv, 4. 7. iv, 15. 7. v, 5. 2 Dari.
um movisse ab Ecbatanis v, 13. 1
- Auditu v, 4. 10. x, 5. 3
- Auditus viii, 10. 9. 18
- Audiuntur viii, 7. 9
- Avellerat v, 6. 5
- Avelli v, 12. 8
- Aversa iv, 10. 25
- Aversabantur vi, 6. 9
- Aversabatur viii, 8. 14
- Aversantur v, 8. 16
- Aversaremur vii, 1. 20
- Aversarentur viii, 10. 2
- Aversarer viii, 8. 14
- Aversari vi, 7. 10. viii, 6. 23
- Aversaris viii, 7. 13
- Aversati iv, 7. 31

- Aversatus (damnans) viii, 10. 17
 Aversis v, 4. 16
 Averso (dat.) iv, 15. 22. vi, 7. 30. viii, 13. 23
 Aversos iv, 14. 14. iv, 15. 21
 Aversum v, 3. 5
 Averterat x, 9. 7
 Averteret iv, 6. 9. iv, 15. 13. viii, 13. 18
 Avertit in fugam iii, 11. 8. iv, 9. 21. iv, 13. 31. v, 4. 28
 Aves viii, 9. 25
 Auferebantur iv, 9. 19
 Auferre iv, 16. 9. viii, 5. 15
 Augeant ix, 3. 13
 Augebat vi, 1. 9
 Augendam viii, 2. 26
 Augere iv, 7. 30
 Augerent ix, 5. 23
 Augeret iii, 5. 14
 Auget viii, 9. 7
 Augurabantur iii, 3. 5. iv, 4. 5. iv, 13. 25
 Augurabatur ix, 9. 2
 Augurio iv, 6. 12
 Augustissimum iii, 1. 13
 Avia (adj. sing.) iv, 16. 14
 Avia (sub.) iii, 11. 25
 Avida vi, 9. 10
 Avidam vi, 5. 25
 Avide iv, 16. 13. vii, 5. 8. ix, 6. 8
 Avidi ix, 1. 3
 Avidior v, 7. 4
 Avidissima v, 1. 6
 Aviditati vii, 8. 12
 Avidius iii, 6. 17. iv, 16. 29. v, 13. 2. viii, 14. 26
 Avidos iv, 7. 29
 Avidum iv, 8. 3. iv, 16. 23
 Avidus vii, 2. 21. vii, 5. 23
 Avios ix, 4. 25
 Avis iv, 6. 11
 Avium iv, 5. 3. iv, 8. 6. vii, 8. 15. viii; 9. 26
 Aulæ viii, 8. 21
 Aulæam viii, 8. 21
 Auram iv, 5. 12. ix, 9. 3
 Auras viii, 13. 10
 Auratas viii, 9. 26
 Aurato iv, 7. 24
 Aurea (plur.) iii, 3. 16. 18. iv, 8. 22. x, 1. 24
 Aureæ (nom.) iii, 3. 11
 Auream iii, 3. 16. iv, 2. 2. iv, 5. 11
 Aurei (plur.) iii, 3. 16
 Aureis v, 13. 20. viii, 9. 29. viii, 11. 24. ix, 1. 6
 Aureos iii, 3. 13. viii, 5. 4
 Aures iv, 10. 17. vi, 10. 16. vi, 11. 15. ix, 2. 30. ix, 7. 24
 Aureum ix, 7. 24. x, 10. 13
 Auri (gen.) iii, 2. 20. iv, 11. 6. 12. viii, 8. 17
 Auribus iv, 10. 26. vi, 2. 6. viii, 1. 22. viii, 4. 4. viii, 5. 20. viii, 9. 21. viii, 14. 10
 Auriga iv, 15. 28
 Aurigæ (plur.) iv, 15. 3. viii, 13. 3
 Aurigarum iv, 15. 16
 Aurium iv, 13. 38. v, 4. 25
 Auro iii, 3. 16. 20. 26. iv, 1. 23. viii, 4. 3
 Aurum iii, 2. 16. iii, 10. 10. v, 6. 3. viii, 7. 11. viii, 9. 18
 Ausi (plur.) iii, 9. 11. iv, 3. 12. v, 5. 18. x, 10. 18
 Auso iii, 13. 7. iv, 6. 21. iv, 9. 12
 Ausos vi, 6. 7. vii, 5. 39
 Auspicio vi, 3. 2
 Auspicium iv, 15. 27. ix, 6. 9. x, 8. 10
 Austrum viii, 8. 3
 Ausuros x, 1. 7
 Ausurum iii, 5. 7. 16. viii, 2. 7
 Ausus (part.) iv, 6. 15. iv, 9. 21. vi, 3. 13. viii, 10. 18
 Autem viii, 6. 23. ix, 2. 32. x, 8. 1
 Avulsarum ix, 9. 20
 Avunculum viii, 1. 37
 Auxilia iii, 2. 16. iii, 11. 12. iv, 9. 2. ix, 2. 25
 Auxiliii viii, 14. 4. 16
 Auxilio ix, 1. 16
 Auxiliorum viii, 14. 6
 Auxilium iii, 1. 8. iv, 3. 10. iv, 7. 13. viii, 13. 3

B.

- Babylone v, 1. 35. v, 6. 9. x, 6. 1
 Babylonem iii, 2. 2. iii, 3. 3. v, 1. 7. x, 1. 16. 19. x, 8. 11
 Babylonias v, 1. 43. 44. 45
 Babyloniam iv, 6. 2
 Babylonii iv, 12. 10. v, 1. 23. 37. x, 5. 15
 Babylonio v, 18. 3
 Babyloniorum v, 1. 15. 19. 22
 Babylonios v, 1. 16
 Bacchabundum ix, 10. 27
 Bacchæ viii, 10. 14
 Bacchantibus viii, 10. 15
 Bacchantium viii, 10. 18
 Bactra iii, 10. 5. iv, 5. 5. 8. v, 9. 8. v, 10. 6. vi, 8. 9. vi, 6. 22. viii, 4. 31. viii, 8. 30. viii, 10. 10
 Bactriana ix, 2. 25
 Bactriæ v, 8. 4. viii, 4. 26. viii, 7. 31
 Bactriani iv, 6. 2. iv, 9. 2. iv, 15. 18.

20. vii, 7. 16. ix, 3. 33
 Bactrianus v, 9. 16. vii, 3. 7
 Bactrianorum iv, 6. 2. v, 8. 4. vii, 5. 1
 Bactrianois v, 12. 13. vii, 4. 13. 25
 Bactris x, 10. 4
 Bactrus vii, 4. 31
 Baculum ix, 1. 30
 Boetia (abl.) iv, 4. 20
 Boetiae iii, 10. 7
 Boetiam vi, 3. 2
 Bagistane v, 13. 3
 Bagos vi, 3. 12. x, 1. 25
 Bagoan vi, 4. 10
 Bagoas vi, 5. 28
 Bagophanem v, 1. 44
 Bagophanes v, 1. 20
 Balacro viii, 11. 22
 Balacrus iv, 5. 13
 Barbaræ iii, 3. 13. viii, 1. 11. viii, 3. 18
 Barbararum v, 5. 6
 Barbari iii, 9. 10. iv, 6. 16. iv, 16. 25.
 v, 4. 14. v, 6. 3. vi, 5. 12. vii, 5. 38
 Barbarie vi, 3. 8
 Barbaris v, 4. 30. v, 5. 19. v, 13. 3.
 viii, 4. 23. x, 1. 4
 Barbaro iv, 16. 15. v, 12. 12
 Barbarorum iii, 9. 8. iv, 1. 11. v, 4. 16
 Barbaros iii, 5. 16. iii, 7. 3. iii, 11. 14
 Barbarum vii, 11. 24
 Barbarus iv, 6. 16. vii, 4. 36. vii, 5. 37
 Barcanorum iii, 2. 5
 Barine x, 6. 13
 Barsine x, 6. 11
 Barzaëntes vi, 6. 36
 Barzaënti viii, 13. 4
 Bazaræ viii, 1. 10
 Beli iii, 3. 16
 Bella iii, 8. 7. iii, 10. 8. iv, 1. 12. v,
 1. 8
 Bellantibus viii, 14. 11
 Bellare vii, 8. 21
 Belli iii, 5. 18. iii, 8. 8. iii, 11. 20. iv,
 1. 5
 Bellica ix, 8. 4
 Bellicis viii, 1. 20
 Bellicosi vi, 4. 15. vi, 6. 36
 Bellicosissima iv, 6. 3
 Bellicosissimam v, 7. 17
 Bello iii, 12. 19. iv, 1. 10. iv, 2. 12.
 iv, 3. 19
 Bellorum iii, 8. 9. iii, 10. 4. x, 9. 19
 Bellua, iv, 4. 3. viii, 14. 13. 23. 38
 Bellua, iv, 4. 5. viii, 14. 13. 23
 Bellua, iv, 4. 5. ix, 7. 16
 Belluarum ix, 2. 19. x, 1. 12. x, 9. 18
 Belluas viii, 13. 7. viii, 14. 18. ix, 2.
 8. 15. ix, 6. 7
 Belluis ix, 1. 5. ix, 3. 33

Delph. et Var. Clas.

Bellum (prælum) iv, 8. 4. viii, 7. 17.
 vii, 8. 21
 Belus v, 1. 24
 Bene v, 4. 12. vi, 10. 36
 Beneficia vi, 8. 8. viii, 8. 26. viii, 5. 10
 Beneficii vii, 2. 8
 Beneficio v, 5. 20. vi, 8. 5. 7. vii, 10.
 7. viii, 6. 3. x, 2. 22
 Beneficiorum viii, 8. 11
 Benevolentia vii, 7. 26. viii, 8. 29. x,
 5. 31
 Benevolentiæ iii, 8. 7. vi, 7. 9. ix, 6. 17
 Benevolentiam ix, 6. 18
 Benigne iv, 2. 3. v, 1. 18. v, 2. 9. vi,
 4. 23. viii, 1. 10. viii, 10. 2
 Benignitas x, 1. 25. 35. x, 5. 31
 Benignitate viii, 12. 16
 Benignitatis x, 1. 38
 Benignius viii, 6. 19
 Berylli ix, 1. 30
 Bessi v, 11. 2. vi, 3. 18
 Besso v, 9. 2. v, 12. 14. vi, 4. 8. vi, 6.
 21. vii, 4. 32
 Bessum vi, 3. 12. 15. vi, 6. 19. 20
 Bessus iv, 6. 4. v, 8. 4. v, 9. 10. v, 11.
 2. v, 13. 15. vi, 3. 9. vi, 6. 13. vii,
 4. 1
 Bestiæ viii, 2. 7
 Bestias v, 4. 19. viii, 1. 35
 Bestus vi, 3. 8. viii, 8. 13
 Beti (voc.) iv, 6. 26
 Betim iv, 6. 25
 Betis iv, 6. 7. 20
 Beziram viii, 10. 23
 Bibendi vii, 5. 2. 7
 Bibere iii, 6. 6. viii, 12
 Biberet vi, 10. 34
 Bibi (præt.) iii, 6. 12
 Bicon ix, 7. 4. 5. 7
 Biconem ix, 7. 6. 8. 9
 Biconis ix, 7. 6
 Biduo iii, 6. 8. iv, 4. 10. iv, 10. 1. vi,
 7. 31. vi, 10. 20
 Biduum vi, 8. 13. ix, 2. 1
 Biennium vii, 11. 1. viii, 8. 6
 Bina vii, 5. 27
 Binas iv, 3. 14
 Bipennibus iii, 2. 5
 Bis v, 4. 10. v, 8. 8
 Bitumine iv, 3. 2. iv, 6. 11. v, 1. 16.
 25
 Bituminis v, 1. 16
 Blanditias viii, 3. 2
 Bona (abl.) iv, 11. 18. vii, 2. 38. (sub.)
 vi, 6. 1. x, 1. 40. x, 2. 5. x, 5. 26
 Bonæ iii, 6. 11
 Bonis vii, 8. 27. viii, 6. 26. ix, 1. 24
 Bonitate vi, 5. 3
 Bonitatem vi, 8. 22

Ind. Q. Curt.

C

- Bonorum **1.**, 7. 4
 Bonum **iii.**, 12. 20. **v.**, 5. 8. ix, 6. 19
 Borystenem **vi.**, 2. 13
 Bosporo **vi.**, 2. 14
 Bosporum **vi.**, 2. 13. viii, 1. 7
 Boum **vii.**, 8. 17
 Boxum **ix.**, 7. 4
 Brachia **viii.**, 9. 21. ix, 1. 29 duo terræ
 vi., 16.
 Brachium **iv.**, 16. 32
 Branchidæ **vii.**, 5. 28
 Breve **ix.**, 8. 27
 Breves **iv.**, 14. 19
 Brevi **iv.**, 2. 5. iv, 4. 5. **v.**, 4. 26. **v.**, 9.
 4. ix, 9. 4
 Brevia **iv.**, 9. 10
 Breviora **viii.**, 9. 29
 Breviores **viii.**, 10. 36
 Brevis **vi.**, 6. 17
 Brevissimum **iv.**, 16. 11
 Brevissimus **v.**, 13. 4
 Brevius **v.**, 13. 9
 Brocubelus **v.**, 13. 11
 Bubacen **v.**, 11. 3
 Bubacene **viii.**, 5. 2
 Buccina **iii.**, 3. 8
 Bucephalam **vi.**, 5. 18
 Bumado **iv.**, 9. 10
 Bustum **x.**, 1. 34
 Byblon **iv.**, 1. 15
- C.**
- Cacumen **vii.**, 8. 14. vii, 11. 10. 11. viii,
 11. 6
 Cacumina **vii.**, 11. 20
 Cacumine **iii.**, 1. 8. vii, 11. 24
 Cacuminibus **v.**, 3. 17
 Cadaver **vi.**, 8. 26
 Cadaveribus **ix.**, 10. 14
 Cadaverum **v.**, 1. 11
 Cadebant **iii.**, 11. 4. iv, 15. 23. vi, 1. 2
 Cadendum (moriendum) **iv.**, 16. 30
 Cadente sole in densam umbram vix **iv.**,
 7. 16
 Cadentium **viii.**, 4. 4
 Cadere **vi.**, 4. 18. 19
 Caderet **iii.**, 11. 17
 Cadit **iii.**, 1. 3. vii, 4. 11
 Caduca **viii.**, 14. 43
 Caduceatorem **iii.**, 1. 6
 Caduceatores **iv.**, 2. 15. 17
 Caduall **iv.**, 12. 12. iv, 14. 3
 Cadusiorum **iv.**, 15. 12
 Caeca estimatio **ix.**, 9. 2
 Caeci **viii.**, 13. 25
 Cæde **iv.**, 15. 10. 20. vii, 2. 28. viii,
 2. 2
- Cædebant **v.**, 6. 5
 Cædebanter **v.**, 6. 6
 Cædebat **ix.**, 1. 33
 Cædem **iv.**, 16. 10. viii, 1. 42. viii, 4.
 30
 Cædere **vii.**, 4. 25. ix, 1. 4
 Cæderetur **v.**, 3. 19
 Cædes **iv.**, 15. 32. vii, 2. 29
 Cædi **vi.**, 5. 20. vii, 8. 37
 Cædibus **iii.**, 12. 19. **v.**, 13. 19. viii, 10.
 10
 Cædis (nom.) **vii.**, 2. 12. viii, 7. 6
 Cærimoniarum **x.**, 7. 2
 Cæsa **iii.**, 11. 27. **v.**, 3. 7. ix, 8. 16. **x.**,
 1. 19
 Cæsi **iv.**, 15. 25. ix, 8. 19
 Cæsis **iv.**, 9. 11. iv, 15. 9. viii, 2. 39.
 ix, 1. 1
 Cæso **iii.**, 11. 7. iv, 5. 17
 Calamitas **v.**, 5. 12. 22. vi, 9. 27. vi, 10. 9
 Calamitate **vi.**, 4. 12
 Calamitatem **iv.**, 10. 22
 Calamitates **iv.**, 11. 17
 Calamitatis **iii.**, 11. 26. iv, 10. 26. viii,
 2. 9
 Calamitosi **v.**, 5. 19
 Calamitosos **v.**, 5. 17
 Calas **iii.**, 1. 24. iv, 5. 18
 Calcari **vii.**, 4. 18
 Calcaria equis subdere **iii.**, 13. 8
 Calcaria **vii.**, 2. 6
 Calcaribus **iv.**, 15. 21. vii, 8. 36
 Calerent dum spe **iv.**, 1. 29
 Calescit **iv.**, 7. 22
 Calidis **iv.**, 15. 17
 Caliganti **x.**, 9. 4
 Caligare **x.**, 7. 4
 Caligine **iv.**, 8. 16. iv, 9. 15. iv, 12. 23.
 vii, 4. 29. ix, 5. 28
 Caligo (nebula) **iv.**, 12. 20. vii, 3. 15
 Calles **iii.**, 4. 13. iv, 16. 11. **v.**, 3. 5. **v.**,
 4. 4. 10. vii, 11. 7
 Callibus **iii.**, 4. 5. iv, 9. 22. iv, 13. 6.
 v, 6. 15
 Callicrati **v.**, 2. 17
 Callicratide **iii.**, 13. 15
 Callisthene **viii.**, 7. 3
 Callisthemem **viii.**, 6. 1. 24. 29. viii, 7.
 10. viii, 8. 19
 Callisthenes **viii.**, 5. 30. viii, 8. 21
 Callisthenis **viii.**, 7. 8
 Callium **v.**, 4. 17
 Calonum **iii.**, 3. 25. vi, 8. 28. viii, 4. 13
 Calor **iii.**, 5. 1. 3. iv, 7. 22. viii, 4. 8
 Calore **iv.**, 7. 22. vii, 3. 14. viii, 4. 16
 Cameli **iii.**, 3. 24. iv, 7. 12
 Camelis **vii.**, 3. 18. ix, 10. 17
 Camelorum **viii.**, 4. 19
 Camelos **v.**, 6. 9

Campestre v, 1. 11
 Campestrem vi, 2. 13
 Campestri v, 3. 16. vi, 4. 3
 Campestribus v, 1. 35
 Campestris iii, 4. 7
 Campi iv, 9. 10. iv, 14. 14. ix, 2. 23.
 ix, 10. 14
 Campis iii, 8. 18. iii, 10. 10. v, 1. 11.
 x, 7. 20. x, 8. 11
 Campo iv, 12. 19. x, 9. 12
 Campos iii, 1. 3. iii, 2. 3
 Campus vi, 6. 24
 Candida iv, 13. 15
 Candidi ix, 8. 1
 Candidis vii, 11. 11. ix, 10. 25
 Candere ix, 1. 30
 Canem vii, 4. 18
 Canentes iv, 7. 24. v, 1. 22
 Canere v, 1. 22. vi, 2. 5. viii, 10. 4
 Canes ix, 1. 31
 Caniciem vii, 4. 34
 Canis ix, 1. 39. x, 9. 12
 Canitiem x, 2. 12
 Cantu viii, 9. 25. viii, 14. 10
 Cantus viii, 9. 28. ix, 10. 26
 Canum viii, 10. 9
 Capacem magnæ sedis insulam iv, 8. 2
 Capaces gloriae iv, 7. 29 magnorum ope-
 rum vi, 6. 29
 Capacia bona spei pectora viii, 13. 11
 Cape regis animum iv, 1. 22
 Capero iii, 7. 1. iv, 8. 5 tantam fortu-
 nam iv, 5. 3 (continere) iv, 8. 7. iv,
 11. 8 (sufficere) vi, 6. 6. vii, 8. 10
 (complete) ix, 10. 26 (comprimere)
 viii, 6. 22. ix, 8. 7. x, 5. 8. 31. x,
 7. 15
 Caperent iv, 13. 20
 Caperet iv, 1. 8 (contineret) iv, 14. 12
 regis animum v, 9. 17 (postularet)
 vi, 9. 17. viii, 2. 11
 Capessebat prælrium iv, 6. 25
 Capessendi iv, 9. 1
 Capesserent bellum iii, 2. 2. iii, 10. 3
 prælrium viii, 2. 11
 Capessunt fugam iii, 13. 9. viii, 9. 13
 Capi ix, 9. 4
 Capiam viii, 8. 17
 Capiatio spiritus dignos v, 8. 16
 Capiatur ix, 2. 16
 Capiebant iii, 8. 25
 Capiebat iii, 4. 12 continebat iv, 16.
 17. v, 4. 12. x, 5. 21 poterat x, 5. 36.
 x, 9. 2
 Capienda iv, 6. 29
 Capiendum viii, 5. 10
 Capietis vi, 3. 15
 Capillum viii, 9. 22. viii, 9. 27
 Capimus viii, 8. 12

Capio præteritæ fortunæ fastigium iii,
 12. 25
 Capis (continet) viii, 8. 13
 Capit iv, 14. 21 (capax est) vi, 9. 11.
 vii, 8. 10. ix, 1. 14. x, 7. 14
 Capita iv, 1. 12. iv, 9. 17. v, 3. 5. v,
 4. 22. v, 10. 9. viii, 9. 21. viii, 13.
 12
 Capital viii, 4. 17. viii, 10. 34
 Capitale iii, 2. 17
 Capitali vi, 2. 11
 Capitalibus vi, 8. 25
 Capite iv, 2. 23. iv, 3. 3. iv, 10. 34. iv,
 13. 15
 Capiti iv, 6. 11. vi, 5. 4. vi, 9. 17
 Capitibus viii, 6. 28. ix, 2. 31
 Capitis iii, 3. 19. v, 7. 18. vi, 10. 30.
 vii, 4. 36 pœnam viii, 14. 12
 Capitum x, 2. 12
 Capitur iv, 6. 11
 Capiunt viii, 8. 37 libri arborum notas
 literarum viii, 9. 13 arma ix, 7. 6. x,
 8. 16 (æquant) ix, 6. 14
 Cappadocia viii, 3. 20. x, 10. 3
 Cappadociæ iii, 4. 1
 Cappadociam iii, 2. 24. vi, 3. 3
 Cappadocum iv, 1. 34
 Capta iii, 13. 16. iv, 4. 19. iv, 10. 7.
 24. v, 6. 6. viii, 11. 29. ix, 8. 12
 Captabant x, 5. 16
 Captæ vi, 6. 33
 Captantes aquam ore hianti iv, 16. 18
 Captare iv, 7. 14
 Captas iii, 11. 26. iii, 12. 8. vi, 3. 8.
 x, 5. 23
 Captarum iv, 3. 22
 Captaverant auram incertæ famæ iv, 5.
 12
 Capti iii, 1. 9. viii, 11. 21. ix, 8. 19
 Captis iv, 1. 36. iv, 2. 24. iv, 4. 6. v,
 5. 15. v, 6. 10. viii, 9. 16
 Captiva viii, 4. 26. 29. x, 3. 11
 Captivæ iii, 11. 24. iii, 12. 7. iv, 10. 31.
 vi, 2. 5
 Captivam v, 3. 13. vi, 2. 8
 Captivarum iii, 12. 7
 Captivas iii, 12. 15
 Captivi iv, 8. 12. iv, 15. 9. v, 13. 22.
 x, 6. 13
 Captivis iii, 12. 4. 5. 17. 23
 Captivo iii, 12. 22. vi, 6. 10
 Captivorum v, 6. 6. 16. v, 13. 20
 Captivos iv, 5. 18. iv, 11. 11. v, 4. 4.
 vii, 9. 18. ix, 8. 15. x, 5. 25
 Captivum iv, 6. 26. vi, 3. 13. viii, 7.
 11. ix, 1. 7
 Captivus iv, 14. 22. v, 4. 10. 13. v, 12.
 16
 Captiva iv, 2. 3

- Captiu*m* v, 4. 10. vi, 7. 13. ix, 8. 16
 Captus viii, 3. 8
 Caput iii, 13. 17. iv, 5. 8. iv, 10. 25.
 iv, 15. 26 gentem nunc caput omnium
 vi, 2. 12 urbem caput regionis v, 5.
 28
 Caram ix, 6. 17
 Caranum vii, 3. 2
 Carbass iii, 9. 24
 Carbaso viii, 9. 21
 Carecere v, 5. 10. v, 7. 8
 Careas vii, 4. 16
 Carere v, 5. 19
 Cariam x, 9. 2
 Carinas x, 1. 19
 Carior ix, 8. 24
 Cariora iii, 11. 21
 Carissimam iv, 8. 20
 Carissime vi, 10. 32
 Carissimis iv, 14. 11
 Carissimo vi, 7. 28
 Caritate vii, 10. 9
 Caritatem vi, 6. 4
 Caritatis vi, 9. 4
 Caritatus x, 2. 27
 Carius v, 5. 20. vi, 4. 11
 Carmianam ix, 10. 20
 Carmen (cantilenam) iii, 8. 9. iv, 7.
 24. v, 1. 22 (versum) viii, 1. 28
 Carmine (cantilena) viii, 9. 30
 Carminibus iii, 1. 20. iii, 4. 10. vii,
 10. 6
 Carmignum viii, 5. 8
 Carna v, 7. 17. viii, 4. 25. ix, 10. 10
 Carnifex vi, 10. 33. ix, 10. 29
 Carnifex viii, 2. 2
 Carpitur (dividitur) viii, 9. 11
 Carthagine iv, 2. 11
 Carthaginem iv, 2. 10. iv, 3. 20. 22
 Carthaginensis iv, 3. 23
 Carthaginiensium iv, 2. 10. iv, 3. 19.
 iv, 4. 18
 Carthagini x, 1. 17
 Carthaginis iv, 8. 20
 Carthago iv, 4. 20
 Carus iv, 8. 7. vi, 8. 2. viii, 2. 38
 Caspianorum iv, 12. 9
 Caspio mari iii, 2. 8
 Caspium mare vi, 4. 16. 18. 19. vii, 3. 21
 Cassander x, 9. 2
 Cassandra x, 10. 17
 Castabulum iii, 7. 5
 Casta sancteque habitam iv, 10. 33
 Castellorum viii, 12. 7
 Castigandi verberibus viii, 6. 5
 Castigare (increpare) iv, 13. 8. 18. iv,
 15. 19. v, 6. 14
 Castigari (puniri) viii, 8. 3
 Castigatione (reprehensione) x, 2. 13
 Castigato (increpito) viii, 6. 24
 Castigatos (increpitos) x, 8. 3
 Castigatu*r* (punitur) iv, 6. 6
 Castiget (increpit) iv, 2. 18
 Castorem viii, 5. 8
 Castra iii, 8. 5. iii, 8. 19. iii, 11. 19.
 iii, 12. 1. iv, 1. 6
 Castrati vi, 3. 12
 Castratum x, 1. 37
 Castris iii, 8. 16. iv, 10. 29. iv, 12. 14
 sextisdecumis castris viii, 12. 4 alteris iii, 7. 5
 Castrorum v, 4. 14
 Casu iv, 8. 18. vi, 8. 26. viii, 1. 17. x,
 5. 8
 Casum iv, 10. 2. ix, 6. 9
 Casus iv, 7. 18. viii, 11. 12. ix, 9. 8
 Catsonas iv, 12. 11
 Catena iv, 3. 22
 Catenæ iv, 6. 21. vi, 8. 22
 Catenen vii, 5. 22. viii, 4. 2
 Cavata v, 4. 23
 Cavatæ viii, 10. 24
 Caucaso v, 4. 5. vii, 3. 20
 Caucasum iv, 5. 5. vi, 5. 25. vii, 3. 19.
 vii, 4. 23
 Cave iv, 1. 22. iv, 10. 26. v, 2. 21. vii,
 8. 28
 Caverna v, 1. 16. viii, 10. 2
 Cavernæ v, 1. 28. viii, 10. 24
 Cavernam vi, 4. 7
 Cavernas viii, 10. 27. 30. viii, 11. 9
 Causa iii, 12. 4. 19. iv, 1. 13. 20 nulla
 probabilis causa viii, 1. 14
 Causa vi, 10. 3. 28
 Causam iv, 6. 7. iv, 12. 16. iv, 16. 4
 Causarum latentium neru*s* v, 11. 10
 Causa viii, 7. 7. x, 5. 20
 Causata (sc) regnum reliquise vi, 5.
 31
 Causatus iv, 16. 8. vi, 7. 21
 Causis iv, 12. 5. x, 10. 7
 Cante v, 5. 1. v, 12. 1
 Cautio vii, 8. 29
 Cautius viii, 11. 15
 Cautum (prudentem) iii, 8. 10. vi, 18.
 20
 Cautus enga sua bona x, 1. 40
 Cebalino vi, 8. 11
 Cebalino vi, 7. 16. 19. 21. 23. 32. vi,
 10. 19
 Cebalinum vi, 7. 23. vi, 8. 13
 Cebalinus vi, 7. 17. 21. 31. vi, 9. 7. vi,
 10. 5. 20. 34
 Ceciderat vi, 6. 28
 Cecidere (periere) iv, 6. 30. iv, 16. 26.
 vi, 1. 18. viii, 8. 37

- Ceciderunt (perierunt) vii, 9. 17
 Cecidisse iv, 1. 27. iv, 16. 20
 Cecidit (a cædo) iv, 10. 11
 Cecidit (a cadu) v, 5. 34. vi, 11. 22
 Codebat iv, 15. 4. 31
 Codendo iv, 15. 21
 Cedens vestigio sabulo iv, 7. 7
 Cedens titulo capte urbis vi, 6. 88
 Cedentibus iv, 16. 30. viii, 11. 18
 Cederer x, 7. 18
 Cedere finibus imperii iv, 1. 9
 Cedit mari (dorsum montis) iii, 4. 7
 Ceditis iv, 11. 19
 Cedro v, 7. 5
 Cedunt armentorum pabulo (id est, in pabulum) vii, 4. 26. viii, 9. 8
 Celenas iii, 1. 1
 Celantium iv, 6. 5
 Celantur x, 10. 11
 Celatum vi, 7. 35. viii, 10. 12
 Celaverat vii, 7. 23
 Celeber vii, 4. 8. viii, 9. 9
 Celeberrimas v, 1. 4
 Celeberrimum ix, 6. 23
 Celebrandum iv, 2. 10
 Celebrantium insperatam salutem ix, 9. 26
 Celebrare vii, 10. 6. viii, 1. 22
 Celebrarent iii, 12. 14
 Celebraret convivium multa comitate viii, 4. 23
 Celebrata iv, 8. 3
 Celebratam ix, 7. 23
 Celebratas ix, 1. 2
 Celebratram viii, 3. 1
 Celebratur conventu totius Grecie iv, 5. 11
 Celebravit iii, 7. 8
 Celebre vi, 2. 8
 Celebris v, 1. 18
 Celent vi, 9. 16
 Celerritate iii, 7. 1. iii, 11. 15. iv, 1. 8.
 iv, 8. 10. v, 8. 1. vii, 4. 1. viii, 14.
 19
 Celerritatem v, 5. 3. v, 8. 2. vii, 2. 15
 Celerritas v, 13. 4
 Celriter iii, 18. 4. 7. iv, 1. 5. iv, 2. 2.
 v, 5. 11. v, 7. 5. vi, 6. 29. viii, 3. 15.
 ix, 1. 32. ix, 9. 25. x, 9. 7
 Celet v, 5. 13
 Censebam viii, 14. 42
 Censebant x, 8. 12
 Censebat iii, 7. 8. iv, 12. 4. viii, 3. 7.
 x, 1. 1. x, 8. 22
 Consere iv, 11. 12
 Conserem x, 6. 22
 Censeret viii, 14. 43. x, 2. 2. x, 6.
 18
- Centum iii, 11. 27. iv, 3. 11. iv, 10. 15.
 v, 1. 26. v, 4. 6. v, 5. 22. v, 6. 9.
 vi, 1. 20. vi, 4. 3. vii, 11. 2. viii, 5.
 4. x, 2. 11
 Ceperat iii, 7. 7
 Ceporitis vii, 11. 11
 Cepimus vi, 3. 11
 non Cepit magnitudinem ejus iii, 12. 20
 specimen iv, 1. 26 nos laudis satietas
 ix, 6. 28
 Cerceta vi, 4. 16
 Cernebant x, 5. 12
 Cernebat iii, 13. 17
 Cernentes viii, 2. 24
 Cernentibus v, 1. 7
 Cernentis viii, 13. 16
 Cernentium iv, 2. 16
 Cernere ix, 9. 10
 Cernerent iv, 1. 19. v, 5. 6. v, 18. 22
 Cerni viii, 10. 1
 Cernis iv, 1. 22
 Cernitis iii, 5. 11
 Certa vi, 10. 28
 Certam iv, 13. 25. vi, 3. 5
 Certamen iii, 8. 11. iv, 1. 40. iv, 3. 12.
 iv, 12. 24
 Certamine iv, 13. 14. iv, 15. 12. vii, 4.
 33
 Certamini v, 2. 4
 Certaminis iv, 16. 22. viii, 14. 15
 Certaminum x, 10. 7
 Certantibus v, 2. 2
 Certantium x, 8. 16
 Certatuos vii, 10. 8
 Certavimus iv, 14. 10
 Certe iv, 15. 27. v, 5. 20. v, 8. 17
 Certior viii, 3. 18
 Certiora v, 13. 3. vi, 10. 29. ix, 9. 5
 Certiore iii, 6. 12
 Certiores ix, 5. 30
 Certiores ix, 10. 17
 Certo ictu vii, 9. 9 jure iv, 1. 27 signo
 iv, 13. 36 hærede regis x, 5. 12
 Certum iv, 7. 24. iv, 13. 9. vii, 7. 24.
 vii, 11. 12
 Cervice rigida vi, 3. 6
 Cervicem iii, 12. 26. iv, 6. 16. vii, 5.
 36 appetit gladio iv, 6. 16
 Cervices iv, 9. 15
 Cervicibus stamus, in quorum vii, 7.
 11
 Cervicis vii, 9. 11
 Cervicum iv, 15. 16
 Cessabat usus oculorum x, 5. 16
 Cessantem nunquam strenuum hominem
 vii, 2. 26
 Cesare (quiescere) iii, 11. 5. ix, 6.
 21

- Cessatis iv, 16. 5. vi, 11. 14
 Cessatum ix, 10. 17
 Cesserant viii, 4. 10 præmia (in præmium) v, 2. 8
 Cesserat in gloriam temeritas iii, 6. 18
 ex concione x, 7. 18 (obtigerat) x,
 10. 20
 Cesserit vii, 4. 16
 Cesserunt vii, 10. 9
 Cessasset alienæ gloriae (quicquid ad)
 vi, 1. 18
 Cessit iv, 8. 18. x, 10. 3
 Cessuros viii, 5. 8
 Cetera iv, 3. 8. iv, 7. 32. v, 1. 27
 Ceterarum iii, 9. 5. iv, 9. 2
 Ceteras iv, 4. 7. vi, 5. 18. vi, 6. 15
 Ceteri iv, 12. 9. v, 10. 13
 Ceteris iii, 11. 18. iv, 14. 6. v, 2. 6
 Cetero (de) iv, 1. 14
 Ceterorum x, 2. 26
 Ceteros iii, 11. 2. iv, 18. 26. v, 5.
 21
 Ceterum iii, 8. 7. iii, 13. 17. iv, 1. 18
 Cetra iii, 2. 5
 Cheroncam viii, 1. 23
 Chaldei v, 1. 22. x, 10. 13
 Chaldeos iii, 3. 6
 Chalybes vi, 4. 16
 Charæs iv, 5. 23
 Charidemum iii, 2. 10
 Chartæ viii, 9. 15
 Charus viii, 11. 10. 14. 17
 Chiliarchas v, 2. 3
 Chiourum iv, 8. 12
 Chium iii, 1. 10. iv, 1. 37. iv, 5. 19
 Choaspiii, 10. 22
 Choaspen v, 2. 9
 Chœriliūm viii, 5. 8
 Chorasmiai viii, 1. 8
 Chorasmios vii, 4. 6
 Chrysolaum iv, 8. 11
 Cibaria viii, 4. 20. ix, 10. 17
 Cibi iii, 6. 14
 Cibo iv, 10. 23. v, 4. 23. vii, 5. 14. x,
 5. 24
 Ciborum ix, 10. 18
 Cibos iii, 10. 8
 Cibum iv, 18. 20. v, 9. 17. viii, 2. 11
 Cibus iii, 2. 15
 Cicatrice iv, 6. 24. vii, 9. 11. viii, 10.
 31. ix, 6. 1
 Cicatrices iv, 14. 6. v, 5. 18. viii, 7. 11.
 x, 5. 14
 Cicatricibus ix, 3. 10. x, 2. 12
 Cicatrix ix, 3. 27
 Cidarim iii, 3. 19
 Cientem viii, 14. 9
 Ciere iv, 3. 17
 Ciet x, 7. 11.
 Cilicia iii, 4. 6. 7. iv, 1. 39. iv, 14. 10.
 v, 7. 12. ix, 2. 23. x, 10. 2
 Ciliciæ iii, 4. 3. iii, 5. 1. iv, 9. 22. iv,
 13. 6. iv, 14. 1. 14. v, 3. 22. viii,
 11. 8
 Ciliciam iii, 4. 4. iii, 5. 10. iv, 5. 8.
 vi, 3. 3. viii, 3. 19
 Cinctus iii, 3. vi, 10. 21. ix, 7. 19
 Cingere vi, 8. 20
 Cingitur viii, 10. 23 fluctibus iii, 1. 13
 Cinguntur viii, 1. 12
 Cinixerat iv, 13. 30
 Circa iv, 13. 17. iv, 15. 26
 Circitu vii, 3. 22
 Circulii vi, 5. 16
 Circum vi, 5. 17
 Circumactis iii, 11. 14
 Circumagendis iii, 11. 15
 Circumagi iv, 6. 14 in frontem (aciem)
 iv, 13. 32
 Circumdari iv, 6. 10
 Circumdati vii, 9. 3
 Circumdato iv, 9. 17. iv, 12. 3 vallo iii,
 2. 2 equite in utrumque latus iv,
 12. 3
 Circumdatum iv, 7. 20. vii, 2. 29
 Circumdedit vi, 6. 4
 Circunduci iii, 8. 15
 Circumfera vi, 1. 4
 Circumferentem x, 6. 17
 Circumferentes x, 2. 26
 Circumferri vii, 4. 7
 Circumfluit viii, 8. 12
 Circumfluent vos rebus secundibus x,
 2. 22
 Circumfundī multitudinem paucioribus
 iv, 12. 5
 Circumfusi (inclusi) iii, 11. 4. viii, 5. 9.
 ix, 1. 16
 Circumfusos viii, 14. 31
 Circumbat iii, 3. 19. iv, 3. 14. iv, 13.
 12
 Circumibatur iii, 11. 1
 Circumjecta iii, 10. 2
 Circumjectas iv, 12. 23
 Circumjectos iii, 1. 8
 Circumire iii, 2. 14. iii, 8. 28. iii, 9. 11.
 vi, 5. 17. viii, 4. 9
 Circumrentur iv, 13. 32
 Circumiret iv, 15. 1
 Circumiri iii, 7. 9. iv, 13. 30. v, 4.
 26
 Circumitu iii, 11. 19. viii, 11. 2 petis
 gloriam ix, 3. 14
 Circumitus hostem iii, 8. 27
 Circumitus vi, 6. 24
 Circumlati oculis vi, 11. 36

- Circumpendentibus viii, 9. 24. ix, 10. 26
 Circumsideri iii, 1. 8. viii, 10. 10
 Circumspiciebant viii, 14. 24
 Circumstantes iii, 5. 9. viii, 2. 5. ix, 5. 29
 Circumstantibus iv, 6. 11. v, 12. 9
 Circumstantium vi, 10. 36. x, 5. 2
 Circumstetissent v, 9. 10
 Circumvectus vii, 11. 14
 Circumvehi iv, 15. 5. iv, 16. 2 terga hostium viii, 14. 21
 Circumvenire iv, 13. 30
 Circumvenientur iv, 13. 34. ix, 1. 17
 Circumveniunt cavernæ magnitudinem operum v, 1. 28
 Circumventi viii, 13. 15
 Circumventos iv, 15. 9
 Cis x, 5. 18
 Citarentur x, 5. 2
 Citatis v, 12. 15
 Citato iv, 16. 6
 Cito ix, 6. 14. x, 8. 17
 Cive viii, 14. 46
 Civen v, 4. 11
 Civis vi, 8. 5. x, 3. 18
 Civibus iv, 8. 21. x, 8. 17
 Civile x, 8. 17
 Civilis habitum (popularem) vi, 6. 2
 Civilis cultu (populari) ix, 8. 23 sanguine aspersi x, 2. 4
 Civilis x, 5. 13. x, 9. 1
 Civilis vi, 11. 1
 Civilium x, 9. 19
 Civis vi, 9. 27. ix, 6. 11
 Civitatisbus x, 2. 4
 Civium iv, 1. 22. vi, 9. 4. ix, 6. 8. 17. x, 7. 4
 Clade iv, 1. 10. iv, 3. 14. iv, 9. 9. iv, 12. 21
 Cladem vii, 8. 38
 Clades iv, 12. 15. iv, 16. 10
 Cladibus iv, 1. 5
 Cladis iii, 18. 14. viii, 1. 6. ix, 10. 17
 Cladium x, 8. 10
 Clam x, 9. 8
 Clamantibus vi, 11. 8
 Clamantium iv, 16. 15
 Clamitans vi, 9. 30. viii, 7. 2. x, 7. 10
 Clamitantes ix, 8. 7
 Clamor iii, 12. 3. iv, 6. 14. iv, 9. 30. ix, 2. 30. ix, 5. 29. ix, 8. 6. ix, 9. 14. x, 2. 18
 Clamore iv, 4. 6. iv, 15. 19. 29. vi, 1. 10. viii, 13. 18
 Clamorem iii, 10. 1. iv, 12. 23. viii, 9. 18. x, 2. 18
 Clara vi, 2. 15. viii, 11. 21
 Clari (plur.) iv, 1. 17 (gen.) vi, 9. 27. vii, 2. 33
 Clarior vi, 2. 9. vii, 4. 28. viii, 9. 1. ix, 8. 23
 Clariorem viii, 14. 46
 Clarissimai iii, 13. 15. x, 5. 37
 Clarissimum iii, 5. 5
 Claritatem iv, 2. 2. iv, 7. 30. x, 8. 21
 Claritatis vi, 2. 11
 Claro viii, 3. 40
 Clarus iii, 11. 8 multis operibus bellicis viii, 1. 20
 Classe iv, 3. 13. iv, 5. 10. 14. ix, 6. 2. ix, 9. 11
 Classem iv, 2. 15. iv, 3. 12. iv, 8. 14. v, 7. 8. ix, 8. 16. ix, 9. 16
 Classes iv, 4. 19. v, 8. 16
 Classi (dat.) iv, 5. 18
 Classibus iv, 2. 11. iv, 8. 15. ix, 6. 7. x, 6. 14
 Classicis iv, 3. 18
 Classis iv, 1. 37. iv, 8. 15. ix, 9. 19
 Clauda et inhabilia navigia ix, 9. 13
 Claudebant iv, 12. 6. 11. iv, 13. 29
 Claudebat viii, 2. 20
 Claudebatur iii, 3. 21
 Claudit iv, 14. 9
 Clauditur v, 4. 5
 Claudunt iter perpetua sepe vi, 5. 15
 Clausæ viii, 1. 49. ix, 1. 27
 Clauserant ix, 8. 17
 Clausi viii, 1. 11
 Clausit iv, 7. 21
 Clastra iv, 5. 19. x, 7. 17 Nili fluminis iv, 8. 4
 Claustrum iv, 6. 21
 Clausum vi, 8. 20
 Cleander iv, 3. 11. vii, 2. 27. x, 1. 1
 Cleandri vii, 2. 19. 32. x, 1. 5
 Cleandro iii, 1. 1
 Clementer iv, 11. 16
 Clementia iii, 12. 21. 25. viii, 9. 18. viii, 8. 8. x, 5. 28
 Clementia vi, 10. 14
 Clementiam v, 8. 15. v, 7. 1. vi, 4. 24. viii, 3. 2. ix, 1. 23
 Clementiore v, 3. 2
 Cleo viii, 5. 8. 10
 Cleocharen viii, 13. 2
 Cleomenes iv, 8. 5
 Cleonem viii, 6. 21
 Cleophae viii, 10. 22
 Clientium vii, 4. 21
 Clitarchus ix, 8. 15
 Cliti viii, 4. 30
 Clito viii, 1. 29
 Clitum viii, 1. 45
 Clitus iv, 13. 26. viii, 1. 30. 31. 32. 33. 34. 41. 49. viii, 7. 4

- Clypeata acies viii, 9. 9
 Clypeatos vii, 8. 2. viii, 14. 13
 Clypei viii, 5. 4
 Clypeis viii, 6. 4
 Clypeo iv, 4. 11. iv, 6. 15. vi, 1. 4.
 viii, 1. 20. ix, 2. 29
 Clypeos iv, 3. 25. x, 7. 14
 Clypeum ix, 7. 19. x, 1. 31
 Coacti iii, 11. 4. v, 5. 19
 Coacto iv, 6. 2
 Coactum viii, 11. 2
 Coactus ix, 9. 1
 Coagmentatus iv, 7. 23
 Cobares vii, 4. 9. 20
 Cocta viii, 4. 20. ix, 10. 17
 Coéant x, 6. 15
 Coégerunt v, 10. 14
 Coégressent iv, 15. 21
 Coégiasset v, 5. 20. vi, 4. 11. vii, 11.
 28
 Coégit iv, 3. 1. iv, 7. 29. viii, 18. 19.
 viii, 14. 41
 Cœlata auro vehicula iii, 3. 12 auro vi-
 tis viii, 9. 26
 Cœlen iv, 1. 4
 Cœlestes viii, 5. 15. x, 5. 6. 23
 Cœli iv, 7. 17. iv, 12. 14. v, 5. 19
 Cœlo iv, 3. 16 aëri vii, 3. 10. viii, 11.
 21
 Cœlum iv, 10. 8. 24. iv, 15. 32. v, 4. 9
 Cœnam viii, 12. 17
 Cœnare vi, 8. 16
 Cœnaverant viii, 1. 49
 Cœno iv, 3. 25. v, 4. 80. viii, 12. 1
 Cœnon v, 4. 20. viii, 1. 1. viii, 10. 22.
 viii, 14. 15
 Cœnos iii, 9. 7. iv, 13. 28
 Cœnus iv, 16. 82. vi, 9. 30. ix, 3. 3. 5
 Cœperant iv, 8. 17. viii, 11. 14
 Cœperat iv, 16. 2. v, 4. 26. vi, 7. 21
 Cœpere x, 7. 18
 Cœperunt iii, 5. 3. iii, 12. 11. iv, 2. 6.
 ix, 3. 4
 Cœpisæt vi, 10. 15
 Cœpisti viii, 7. 15
 Cœpistis ix, 2. 24. x, 3. 22
 Cœpit iii, 2. 10. iv, 9. 13. 23. v, 3. 7
 Cœpta iv, 4. 19
 Cœptis viii, 6. 20
 Coercebat viii, 13. 9
 Coercendos viii, 1. 3
 Coercetur v, 1. 28
 Coercita ripis angustis flumina ix, 2.
 17
 Coercitis viii, 7. 8
 Coercitum x, 9. 9
 Coercitus angustioribus ripis (fluvius)
 vi, 4. 6
- Cœrules iii, 3. 19
 Cœunt v, 1. 14. vii, 2. 29 in arctius
 viii, 11. 6. ix, 1. 26. x, 8. 14
 Cœuntes iv, 15. 32. v, 4. 24
 Cœuntibus aquis ex superiore fastigio
 in vallem viii, 2. 23 in arctum ripis
 viii, 18. 9
 Cœuntium (in matrimonium) viii, 4. 27
 Cogehantur iv, 4. 20
 Cogebat iv, 1. 29
 Cogemur vii, 7. 17
 Cogerent agmen iii, 3. 25
 Cogerentur vii, 3. 14
 Cogeres vi, 8. 5. viii, 5. 14
 Cogetur v, 8. 14
 Cogit (coarctat) vi, 4. 6. vi, 8. 2
 Cogita iv, 6. 26. viii, 8. 26
 Cogitabat v, 5. 23
 Cogitandum ix, 2. 24. x, 6. 8
 Cogitare v, 8. 13
 Cogitassent facinus viii, 6. 30
 Cogitate ix, 6. 23
 Cogitatio ix, 3. 9. ix, 6. 18
 Cogitatione ix, 6. 13
 Cogitationem vii, 8. 4
 Cogitationes iii, 6. 8. viii, 3. 14. viii, 5.
 3. x, 5. 7. 15. x, 8. 9
 Cogitationibus iv, 10. 3. x, 8. 11
 Cogitatis omnibus v, 10. 5
 Cogitato particidio vi, 10. 14
 Cogitaverunt viii, 7. 10
 Cogitavi vi, 7. 30. vi, 11. 14
 Cogitet iv, 14. 17
 Cogitur (coarctatur) viii, 2. 20 in te-
 nuem alveum x, 4. 9
 Cognati iv, 15. 29
 Cognitione v, 8. 12. v, 11. 20. x, 10.
 19 longa annexum stirpi regis iv, 1.
 19
 Cognitionis iv, 4. 15. viii, 2. 31
 Cognatorum iv, 2. 1
 Cognatos iii, 8. 14
 Cognita iii, 13. 8 causa vi, 10. 3. vii,
 2. 28. x, 1. 7
 Cognitis iv, 10. 11. x, 2. 2
 Cognito iv, 12. 16. vi, 11. 20. viii, 10.
 20. viii, 10. 12. viii, 12. 8
 Cognitos viii, 10. 1
 Cognitum x, 2. 12
 Coguiturum viii, 2. 25
 Cognomen iv, 7. 18
 Cognoscendæ iv, 8. 3
 Cognoscendi v, 1. 19. vi, 5. 25. x, 1.
 16
 Cognoscere viii, 8. 10
 Cognoscerent vii, 5. 18
 Cognosceret vi, 11. 9
 Coguoscit v, 13. 3. v, 13. 7. vi, 6. 20.

- vi, 7. 25. vii, 3. 2. vii, 5. 11. viii, 3.
 13. viii, 11. 22
 Cognoscunt vii, 11. 19. viii, 10. 9
 Cognoverant iv, 6. 18
 Cognoverat iii, 1. 11. 21. iv, 1. 22. vi,
 6. 25. vi, 7. 19. viii, 3. 1
 Cognoverint vi, 11. 7
 Cognoveris vii, 7. 25
 Cognoverunt vii, 10. 4. viii, 2. 11
 Cognovi v, 2. 21
 Cognovissent vii, 5. 30
 Cognovit iiii, 5. 15. vii, 5. 21 (judicavit)
 viii, 3. 40. ix, 8. 9
 Cogunt vii, 8. 20 ripas fluvium in tenu-
 em alveum vii, 10. 2
 Cohærebant iii, 11. 6
 Cohærebat iv, 4. 8
 Cohærent v, 1. 2
 Cohærentes iii, 11. 4 nobiscum com-
 mercio lingua vi, 3. 8
 Cohærentia serie juga perpetuum ha-
 bent dorsum vii, 3. 21
 Cohibebatur vi, 2. 11
 Cohibenter vii, 4. 35
 Cohibiti viii, 9. 12
 Cohors iii, 12. 3. iv, 5. 17. viii, 6. 6.
 ix, 10. 26. x, 7. 16
 Cohortans viii, 4. 21
 Cohorte vi, 7. 17. viii, 6. 7. 18. viii, 8.
 20. viii, 11. 9
 Cohortem vi, 2. 11. vii, 2. 35. viii, 13.
 20
 Cohortes v, 2. 3
 Cohortis (gen.) x, 8. 3
 Cobant x, 9. 15
 Coissent x, 8. 6
 Coire v, 1. 27. vii, 2. 20. viii, 2. 19
 Coirent vi, 8. 28
 Coisse viii, 4. 26
 Coit vii, 8. 9. x, 8. 23
 Coituros iv, 12. 4. x, 8. 18
 Coivere concurrenerent viii, 12. 9
 Colendi (ger.) iv, 7. 28
 Colendis (remunerandis) iv, 14. 6
 Colendo fidem jurant vii, 8. 29
 Colendum viii, 5. 19
 Colentem iv, 1. 19
 Colentes vii, 4. 6. viii, 1. 7
 Colere v, 2. 15. viii, 5. 11. viii, 8. 2.
 xi, 6. x, 7. 15
 Colerent iv, 2. 3. iv, 3. 21. iv, 7. 28
 Coli v, 8. 12
 Colimus vii, 8. 9
 Colitis x, 8. 9
 Colitus pro Deo iv, 7. 23
 Collapsa iv, 10. 10
 Collapsus vi, 7. 20. viii, 8. 39
 Collata vii, 11. 3
 Collato pede iii, 11. 5
 Collaudat x, 9. 10
 Collaudatis viii, 6. 19
 Collaudatus vii, 2. 17
 Colle iv, 12. 18. iv, 13. 36
 Collegere x, 9. 2
 Collem iv, 12. 19
 Colles iii, 10. 10. v, 4. 8. viii, 10. 16
 Collibus vi, 5. 12. vii, 11. 16
 Collidere iv, 8. 17
 Collidi naves inter se ix, 9. 16
 Colliditur viii, 9. 8
 Colligere viii, 14. 22
 Colligerent vasa vi, 2. 16
 Colligunt vi, 5. 27
 Collium vii, 4. 27
 Colloquientibus viii, 4. 14
 Colloqui vi, 8. 16. x, 8. 9
 Colloquia v, 6. 16
 Colloquium ix, 1. 23
 Collocutibus facibus iii, 8. 22
 Collocere iii, 8. 3. iii, 8. 18
 Colluvionem hominum x, 2. 6
 Colonies iv, 4. 20
 Colonias iv, 1. 10. ix, 7. 1
 Colonii x, 2. 8
 Color iii, 1. 4
 Colore iv, 6. 18. iv, 10. 1. viii, 9. 4.
 13
 Colorem ix, 8. 27. x, 8. 13
 Coloris vi, 4. 18
 Colui vi, 10. 22
 Coluisset donis super ipsorum vota viii,
 2. 32
 Column ix, 6. 8
 Columnam x, 1. 13
 Columnas viii, 9. 25
 Colunt iv, 7. 19. v, 1. 27. vi, 2. 18. vii,
 4. 22 (ornant.) viii, 9. 21. x, 2. 3
 Comes v, 7. 18. ix, 10. 9
 Comes iii, 5. 6. v, 11. 2. vii, 2. 6
 Comesabbundo v, 7. 10
 Comesabundus ix, 10. 26
 Comesantes viii, 10. 18. ix, 10. 27
 Cominus iii, 11. 4. iv, 4. 11. vi, 1. 4.
 vii, 8. 18. viii, 3. 37. viii, 11. 14
 Comis x, 5. 17
 Comitabantur iii, 8. 12. iv, 10. 18. v,
 13. 17. vi, 4. 4. viii, 6. 4
 Comitante vi, 5. 11. viii, 3. 10
 Comitantibus iv, 1. 23. v, 13. 18
 Comitantium iii, 3. 23. iii, 12. 15
 Comitantur v, 1. 42
 Comitari v, 13. 16. viii, 2. 35. viii, 13.
 20. ix, 8. 3
 Comitas v, 1. 29. viii, 6. 14
 Comitate viii, 4. 28. viii, 6. 20
 Comitata vi, 5. 26
 Comitatur viii, 6. 17
 Comitatus (act.) viii, 2. 36 (pass.) viii,

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

v

D

14. 15. x, 8. 3
 Comitem vii, 9. 19. viii, 3. 1
 Comiter vi, 4. 8. ix, 9. 22
 Comites v, 11. 6
 Comitibus iii, 13. 3. iv, 16. 8. v, 5.
 34
 Comeantes mari libero iv, 4. 20
 Comeare v, 1. 25
 Comeatibus vii, 3. 1. viii, 10. 13
 Comeatu v, 2. 1. vii, 3. 18
 Comeatus cibus iii, 4. 27. iv, 2. 2. iv,
 9. 8. iv, 14. 12. vi, 4. 21. viii, 2. 18.
 ix, 9. 8. ix, 10. 5
 Comeatum iv, 9. 9. iv, 10. 15. vi, 6.
 19
 Commemorando ix, 1. 23
 Commemorare viii, 8. 4
 Commemorat viii, 1. 30
 Commendare posteritati tuum nomen
 sanguine nostro x, 3. 5
 Comercii ix, 10. 8
 Commercio vi, 3. 8
 Commercium v, 5. 9. viii, 9. 19
 Commigrale iv, 8. 5
 Commilitonem iii, 5. 8. ix, 2. 28
 Commilitones vi, 10. 8. vi, 11. 2. x,
 6. 8
 Commilitonibus v, 4. 18. vii, 3. 14
 Commilitonum vi, 14. 3. x, 2. 3. x, 9.
 15
 Commisi iv, 10. 29
 Commisasset vi, 6. 4
 Commisit viii, 1. 21
 Commissa vi, 11. 6 cæde viii, 2. 6
 Commissis iv, 1. 25
 Commissum (creditum) iii, 8. 3. iv, 2.
 21. vii, 4. 33
 Committam vi, 10. 5
 Committere iv, 1. 14. vii, 7. 14 implex-
 os arborum ramos sylvas v, 4. 4
 Committeret (jungeret) iii, 1. 18. iii,
 6. 4 urbem continentis iv, 2. 16
 Committitur taurus Caucaso vii, 3. 20
 Commode viii, 14. 19
 Commotus iv, 2. 15. iv, 10. 26. viii, 11.
 17. viii, 14. 41
 Commoverant v, 3. 20. viii, 3. 14
 Commoverat arma ix, 1. 38
 Commovere (præt.) v, 5. 7
 Commoveretur vi, 9. 10
 Commovet ix, 2. 22
 Commovit vi, 9. 28. viii, 4. 13
 Commune vii, 4. 15. viii, 11. 10. x, 6.
 15
 Communii vi, 4. 12. x, 5. 9. 20. x, 7. 2.
 x, 9. 11
 Communia ix, 10. 16
 Communicanda viii, 8. 21
 Communicandos vi, 5. 30
- Communicatæ vi, 7. 21
 Communis iv, 14. 6
 Communis v, 5. 8. vi, 3. 3
 Communivit v, 5. 1
 Communium viii, 8. 14
 Commutare x, 1. 40
 Compage iv, 4. 12
 Comparabantur iv, 9. 3
 Comparari viii, 4. 25
 Comparata v, 6. 3
 Comparate insidiae in caput ejus vi, 2. 4
 Comparatas regi insidias vi, 7. 6
 Comparatione x, 8. 9
 Comparavi iv, 14. 12
 Comparavit insidias capiti meo vi, 9. 17.
 ix, 7. 4
 Compeditibus iv, 4. 23. v, 13. 20
 Compellatum nomine iv, 13. 20
 Compellente terram in arctas fauces
 utroque mari iii, 1. 13
 Compellerent iv, 2. 15
 Compelleret x, 1. 19
 Compelli viii, 2. 25. viii, 13. 2
 Compelluntur v, 9. 7
 Compensare x, 1. 2
 Compererat iv, 10. 15. vi, 7. 18. viii, 2.
 85. x, 2. 9
 Comperimus iii, 1. 12. x, 10. 5
 Comperisse vii, 5. 22
 Comperisset iii, 13. 1. viii, 12. 22. x,
 9. 9
 Comporta oculis v, 4. 10. v, 13. 19.
 vi, 8. 11. viii, 7. 22. viii, 3. 16. viii,
 10. 10. x, 1. 11
 Comporto iii, 12. 6. viii, 7. 31
 Compertum iv, 13. 10. viii, 4. 20. viii,
 2. 15. ix, 5. 30
 Complectebantur v, 4. 32. viii, 2. 24
 Complectendum viii, 2. 24
 Complecti clades oratione iv, 16. 10
 Complectitur v, 1. 26. viii, 3. 22. viii,
 10. 24
 Completa sorte (rerum) x, 6. 6
 Compleverant iv, 4. 14
 Compleverat iii, 13. 10. iv, 1. 1. iv, 15.
 16
 Complexam ambitu viginti stadia v, 1.
 31
 Complexi v, 3. 20. viii, 11. 15. viii, 1.
 46
 Complexu ix, 7. 22
 Complexum ix, 2. 11
 Complexus iv, 8. 2. vi, 8. 4. vi, 7. 8.
 vi, 8. 34. viii, 5. 37 animo infinita x,
 1. 17
 Complura viii, 14. 8
 Complures iv, 7. 15. viii, 13. 19
 Compluribus iii, 1. 15. v, 6. 17
 Componenda viii, 10. 13

- Compos ix, 9. 27** mentis vii, 6. 22
Compositis rebus iii, 1. 1. iv, 7. 5. iv, 8.
 16. v, 2. 1. vi, 8. 21. vii, 8. 1
Composito iv, 10. 9. vi, 4. 14. ix, 7.
 24
Compositus in adulterationem iv, 7. 26
Composuerat se in habitum corporis x,
 5. 8
Compotem mentis iii, 5. 4. iii, 6. 15. vi,
 8. 16. viii, 4. 15. viii, 14. 83
Compotes iv, 12. 17. x, 8. 3
Comprehendendos vi, 8. 20
Comprehendendum vi, 7. 24
Comprehenderat v, 13. 6
Comprehendere v, 9. 2. v, 10. 5. vii, 8.
 25
Comprehenderentur x, 9. 9
Comprehenderis vii, 8. 14
Comprehendi v, 10. 7. v, 12. 15. viii,
 1. 47
Comprehendit iv, 3. 3. vi, 6. 24. viii,
 10. 8
Comprehensis iv, 5. 15
Compressa vii, 2. 31
Compressam x, 8. 2
Compulerat v, 1. 3. x, 1. 45
Compulere ix, 1. 28
Compulit v, 1. 35. viii, 10. 4
Compulsos viii, 11. 1
Compulsus viii, 8. 2
Computo ix, 6. 19
Conabantur viii, 1. 40
Conati (plur.) vii, 9. 7
Conatus iv, 6. 11. viii, 1. 45. ix, 5. 12
Concedere vii, 7. 28
Concentus vii, 11. 25
Conceperam x, 2. 21
Conceperant viii, 14. 12 ignem iv, 3. 4
Conceperat viii, 1. 43 (proposuerat) viii,
 1. 5 ingentem iram viii, 1. 31 impe-
 tum occidendi protinus regis v, 12. 1
Concepissent vela magnam vim venti iv,
 3. 3
Concepta altiore consilio (meditata) vi,
 11. 28
Concepto de novo rege x, 7. 10 igne iv,
 8. 3. v, 7. 5. vi, 6. 31
Conceptum viii, 10. 8. x, 6. 21
Conceptus ex alio fonte (fluvius) vi, 4. 5
Concesserant v, 5. 1
Concessere viii, 10. 33
Concessit iii, 4. 5. v, 8. 11
Conchis ix, 10. 10
Conciliasse x, 2. 3
Conciliatum vii, 9. 19
Conciliis viii, 11. 3. x, 7. 12
Concilio iv, 5. 11
Concilium vi, 1. 19. vi, 11. 9. 25. viii,
 4. 18. x, 7. 8
Concio vi, 11. 8. x, 7. 3
Concione iv, 10. 16. vi, 9. 36. viii, 2.
 11. ix, 1. 1. ix, 8. 3. ix, 7. 5. x, 5.
 10. x, 7. 1. x, 8. 17. x, 9. 18
Concionem vi, 8. 21. vi, 9. 1. 28. vi,
 11. 9. x, 8. 1. x, 7. 3
Concioni vi, 8. 21
Concipere v, 9. 9 animis iii, 2. 12
Concipi (conjici) v, 11. 7 auguria hu-
 mana mente iv, 13. 13 medicamen-
 tum venis diffundi iii, 6. 11
Concitant vii, 2. 28
Concitat viii, 12. 8. viii, 14. 17.
 34
Concitatia iv, 4. 7
Concitaties iv, 9. 5
Concitarerat x, 1. 36
Concitarerunt iv, 3. 2. iv, 16. 21
Concitis equis iv, 12. 4
Concito vii, 4. 36
Conclamant iv, 1. 29. v, 13. 5. vii, 4.
 7. x, 7. 3
Conclamarent viii, 11. 22
Conclave x, 7. 16
Concludunt v, 1. 15
Concordia x, 8. 23
Concordiae x, 8. 19
Concretam v, 6. 14
Concreto viii, 4. 6
Concubinis x, 2. 27
Concupiscenti viii, 5. 6
Concupiscentiae ingentes viii, 6. 18
Concupiscis vii, 8. 13
Concurrente in eosdem (tela) iii, 11. 4
Concurrentibus ramis (inter se) v, 4. 25
Concurrente hosti recta fronte iv, 13. 16
 (præst.) viii, 14. 40
Concurrunt iv, 1. 30. x, 5. 9
Concurruntione (equestri) viii, 14. 24
Concursu v, 4. 23
Concusserat iv, 1. 20. viii, 2. 24
Concussit viii, 2. 23
Concuterent iv, 14. 20
Condenda vii, 3. 23
Condendis vii, 10. 15
Condere iv, 8. 1
Condere xiii, 13. 24
Condelerat se (occultaret) iii, 1. 17
Condeleretur viii, 8. 12
Condiderat (construxerat) v, 6. 10
Condiderare (construxere) iv, 7. 13. vi,
 2. 14
Condiderunt iv, 2. 10 mores gentis viii,
 4. 28
Condidisse iv, 4. 15
Condidit vii, 7. 31. viii, 1. 4. ix, 10. 7.
 x, 9. 5 luna nitorem sideris sui iv,
 10. 1
Condita iv, 4. 4. 19. vii, 11. 18. viii,

4. 3. x. 1. 34
 Condite vii, 4. 24
 Conditar x. 2. 8
 Conditio ix. 7. 18
 Conditione iv. 11. 13 (pacia) ix. 8. 12
 Conditionem vü. 11. 27
 Conditiones (accus.) iv. 11. 1
 Conditi ix. 1. 6
 Condito vii. 11. 21
 Conditor viii. 5. 8
 Conditoribus iv. 3. 23
 Conditorum iv. 1. 15
 Conditos viii. 10. 11
 Conditum x. 1. 30
 Conditus vi. 4. 5
 Condonare (gratis restituere) v. 8. 13
 Conducendum militem (ad) iii. 1. 1
 Conducta iv. 5. 18
 Conducti mercede (plur.) v. 3. 6
 Conductis iii. 8. 2
 Conducto iv. 13. 31
 Conductum mercede v. 12. 2
 Conductus v. 7. 17
 Confecerant v. 2. 18
 Confectæ morore iii. 11. 25
 Confectum iv. 6. 25
 Conferet viii. 2. 9
 Conferri vi. 6. 14
 Confessi viii. 6. 29. viii. 7. 9
 Confessis vi. 11. 21
 Confesso vi. 10. 11
 Confessum viii. 1. 25. viii. 8. 1
 Confessus iii. 2. 19. vi. 10. 7. vii. 5.
 25. ix. 5. 30
 Confestim iv. 4. 9. iv. 12. 1
 Conficere v. 2. 19
 Conficit viii. 9. 29
 Confidat vii. 9. 1
 Confidere vii. 7. 28
 Confido ix. 2. 25
 Confinio viii. 1. 8
 Confinis vi. 5. 11. viii. 2. 14
 Confirmandum viii. 2. 18
 Confirmatis iv. 15. 14. 19. v. 1. 9
 Confirmato x. 6. 20
 Confirmatum (sanatum) viii. 14. 45
 Confusus iv. 10. 16. vii. 11. 27 felicitati
 regis sui iii. 18. 4
 Confitebantur vii. 9. 17. x. 5. 11. 17
 Confitebatur iii. 4. 11
 Confitebor iii. 2. 11
 Confitendum ix. 6. 17
 Confitestem vi. 11. 14
 Confiteor iii. 12. 25
 Confiterentur viii. 5. 10
 Confiteretur vi. 11. 14
 Confiteri vi. 8. 8
 Confixisse ix. 10. 19
 Confodit iv. 16. 23. vi. 5. 17
 Confodient vii. 2. 27
 Confossa v. 13. 25
 Confossi iii. 11. 11
 Confosso viii. 14. 40
 Confossum v. 13. 16
 Confossum viii. 11. 16. viii. 14. 34
 Confederat viii. 3. 18
 Confuderant iii. 1. 6. iv. 4. 18. ix. 1.
 19
 Confugerat v. 1. 7
 Confugerent x. 8. 13
 Confugio vi. 9. 24
 Confugisset ix. 8. 12
 Confugit x. 9. 21
 Confugiunt iv. 4. 12
 Confundente æstu dispersæ undas ix.
 9. 7
 Confundimus viii. 8. 8
 Confusi iv. 16. 11
 Confusis ix. 6. 15
 Confuso ore (turbato) vi. 7. 18
 Confusis pudore vii. 7. 23
 Congeri viii. 2. 24
 Congesta iv. 2. 8. viii. 14. 38
 Congestam viii. 10. 17
 Congestis v. 1. 10. vii. 11. 1
 Congiarium vi. 2. 10
 Congredi v. 4. 27. vi. 1. 10. ix. 7. 20
 Congregantur viii. 2. 15
 Congregata ix. 2. 21
 Conjectans iii. 11. 1. iv. 10. 31. iv. 18.
 11
 Conjectare vii. 8. 2
 Conjectaret ix. 9. 27
 Conjectari iv. 9. 11
 Conjecti in angustias exercitus v. 3. 31
 Conjectum oculorum (aspectum) ix. 7.
 25
 Conjectura vi. 11. 21
 Conjuge iii. 8. 12. iv. 7. 21
 Conjugem iv. 1. 8. 13. iv. 11. 3. iv.
 14. 22. vi. 2. 8. vi. 9. 28
 Conjuges iii. 3. 25. iii. 13. 6. iv. 2. 20.
 v. 1. 37. v. 5. 18. v. 7. 17. vii. 2. 18
 Conjugibus v. 5. 13. v. 6. 7. x. 5. 17
 Conjugum vi. 3. 5. vi. 9. 29
 Conjuncta v. 1. 2
 Conjunctam vii. 8. 30
 Conjunctis ix. 1. 26 sotium (cognati) vi. 11. 20
 Conjuncto (abl.) ix. 1. 25
 Conjunctos arcta propinquitate iii. 12.
 14
 Conjunctus ix. 8. 22
 Conjungi v. 1. 2. v. 13. 10
 Conjunxerat vi. 9. 30. viii. 13. 4
 Conjurati viii. 6. 12. 18

- Conjuratio vi, 9. 4
 Conjurationis vi, 8. 10. vi, 10. 6. 22
 Conjuratis viii, 6. 14
 Conjuratos vi, 7. 10. vi, 8. 20. vi, 10.
 5. viii, 6. 12. 20
 Conjux iii, 3. 22. iii, 11. 24. iii, 13.
 13. 14
 Connexa iv, 3. 17
 Connexia iv, 9. 3
 Conniti v, 8. 7. vii, 3. 13
 Conubio viii, 1. 9. viii, 4. 25
 Conor ix, 2. 30
 Conquererentur x, 9. 8
 Conquestus vi, 3. 18
 Conquирerent ix, 9. 1
 Consalutant vii, 8. 5
 Consalutatum x, 7. 7
 Consanguineos v, 1. 9. 12
 Conscendere x, 8. 4
 Conscenderet v, 13. 15
 Conscendit v, 10. 12
 Conscendiunt iv, 4. 5
 Conscientia v, 11. 7. vi, 10. 18. vii, 2.
 12 sceleris amens et attonitus vi, 9.
 32
 Conscientiae notas iii, 6. 10
 Conscientiam vi, 8. 12. vi, 10, 2
 Consci vi, 10. 10
 Conscis iii, 13. 17. vi, 9. 15
 Conscio viii, 3. 9
 Consciorum viii, 6. 24
 Conscium vi, 9. 17. viii, 7. 10
 Conscius sceleris Dymno vi, 10. 20
 Conscriptis (abl.) ix, 7. 25
 Consecrare x, 5. 30
 Consecratae viii, 5. 17
 Consecratam iv, 7. 16
 Consecratur ix, 6. 26
 Consecuta viii, 8. 22
 Consecuti vii, 2. 1
 Consecutis v, 5. 34
 Consecutus viii, 14. 38
 Concederant viii, 1. 5
 Concederat iv, 12. 18. viii, 13. 5
 Concedisset iv, 12. 4
 Concedit (insidiis) iv, 6. 11. v, 2. 13.
 vii, 7. 31
 Consemescatis x, 2. 23
 Consenserunt v, 5. 21
 Consensu vii, 2. 7
 Consequamur ex nostra morte, quod ex
 tua petebamus viii, 8. 15
 Consequendi v, 13. 12
 Consequeris (fut.) vii, 8. 22
 Consequi iv, 9. 19. vii, 3. 18. vii, 5.
 13
 Consequitur iv, 14. 25. viii, 5. 16
 Conserbant levia prælia viii, 13. 12
 Conserere pugnam iii, 2. 4
 Conserta robora virorum iii, 2. 13. iv,
 3. 18. x, 1. 17
 Conserti (milites, plur.) iii, 11. 4
 Consertis super capita scutis (abl.) v, 4.
 23
 Conservari vi, 3. 13
 Conservata vi, 4. 3
 Conservatam iii, 5. 15
 Conservati v, 11. 9
 Conserves v, 9. 4
 Conserunt vi, 5. 15
 Conseruntur frumento quæ mitiora sunt
 vii, 4. 26
 Considera vii, 8. 30
 Consideraturum vii, 5. 31
 Considera vii, 1. 4. vi, 6. 24. vii, 6. 6.
 vii, 7. 9. viii, 8. 9. viii, 4. 15. ix, 6.
 16. in novam urbem viii, 3. 23
 Considerem v, 2. 32
 Considerant ix, 9. 12
 Consideraret pulvis v, 13. 13 (collabera-
 tur) viii, 10. 26
 Consignant vii, 8. 29
 Consilia (acc.) iv, 1. 9. viii, 4. 10. vii,
 5. 30. ix, 1. 20. x, 8. 8
 Consili iiii, 2. 18. iv, 10. 17. iv, 13. 24.
 v, 11. 7. v, 12. 8. vi, 7. 6. viii, 2.
 29. viii, 6. 20. viii, 8. 21. viii, 10.
 27. viii, 13. 17
 Consiliis vii, 9. 1. x, 6. 16
 Consilio (abl.) iii, 7. 8. iv, 5. 17. iv, 15.
 12. v, 5. 12. 23. vi, 8. 1. vi, 11. 11.
 28. vii, 2. 33. viii, 8. 38. viii, 3. 6.
 viii, 13. 19. x, 2. 3
 Consilium iii, 8. 6. iv, 1. 33. iv, 9. 20.
 iv, 11. 10. v, 1. 9. v, 3. 6. v, 8. 1
 fugæ v, 8. 10. v, 12. 5. vi, 4. 10. vi,
 6. 27. vi, 11. 28. viii, 4. 14. viii, 2.
 30. viii, 6. 28. viii, 8. 20
 Consistere iii, 8. 24. iv, 15. 16. viii,
 4. 4
 Consisterent iv, 12. 16
 Consistimus ix, 3. 7
 Consistit vii, 4. 14
 Consita (plur.) vi, 5. 14
 Consitam insulam palmis frequentibus x,
 1. 14
 Consitis (abl.) vii, 2. 22
 Consobrinus vi, 9. 17
 Consolandam viii, 6. 25
 Consolandas iii, 12. 6
 Consors x, 7. 2
 Conspecta iii, 8. 17. iv, 2. 21. iv, 4. 4.
 iv, 16. 21. v, 4. 26. vii, 11. 27
 Conspecti (plur.) v, 13. 13. vi, 9. 25
 Conspectus (abl.) iv, 12. 5
 Conspecto (abl.) iv, 6. 15. ix, 5. 14
 Conspectos viii, 4. 14
 Conspectu iii, 5. 2. iii, 12. 26. iv, 2. 24.

- iv, 3. 10. iv, 10. 22. v, 1. 2. x, 9. 18
 Conspectum (sub.) v, 3. 10 oculorum
 ademitset obscuritas vii, 11. 20. viii,
 13. 20. x, 6. 4
 Conspectus vestri (sub. nom.) vi, 9. 2.
 viii, 13. 8
 Conspectus (part.) vii, 2. 24. vii, 10.
 14. ix, 6. 1
 Conspexerant v, 13. 13
 Conspexerat ix, 5. 26
 Conspexere iii, 12. 8. v, 6. 15
 Conspexisset v, 2. 14
 Conspexit iii, 10. 2. iv, 10. 26. v, 13.
 24. vi, 1. 13. vii, 11. 21. viii, 3. 11.
 viii, 11. 16. viii, 14. 33
 Conspicere iv, 6. 0. v, 2. 14. v, 4. 25
 Conspicereut vii, 3. 16
 Conspiceret vii, 8. 2
 Conspici i, 12. 19. iv, 14. 26. v, 2. 7.
 vi, 8. 24. vii, 8. 11. viii, 9. 23
 Conspiciebatur iv, 12. 24
 Conspicua iii, 3. 14
 Conspicuum v, 2. 7. ix, 6. 1
 Conspicuus iv, 4. 11
 Conspiret ix, 6. 7
 Constabat iii, 7. 8. vii, 6. 11. viii, 1.
 13. viii, 6. 24. ix, 8. 22. x, 7. 20
 Constant viii, 8. 15
 Constante vi, 6. 7. viii, 14. 25
 Constantia (abl.) iii, 12. 26. v, 8. 9. 17.
 vi, 11. 35. x, 8. 3
 Constantiae ix, 7. 25
 Constantiam v, 7. 7
 Constantis vi, 7. 13
 Constantissimum x, 3. 6
 Constantius iv, 6. 14. viii, 14. 46
 Constaret v, 9. 17
 Constat v, 7. 11. viii, 1. 37. x, 10. 12
 Conternat maria classibus ix, 6. 7. x,
 2. 15
 Consternatio (scditio) x, 2. 15
 Consternatione (seditione) viii, 1. 24
 Consternationem (defectionem) v, 10.
 8. x, 8. 14
 Consternationis (seditionis) vii, 2. 32.
 vii, 10. 18. x, 2. 21
 Conset v, 1. 16
 Constiterant v, 13. 23. vii, 5. 28. vii,
 9. 3
 Constiterat iii, 2. 25. v, 1. 19. v, 3. 9. x,
 9. 18
 Constitit iv, 16. 3. v, 1. 36. vii, 5. 16.
 viii, 1. 49. ix, 5. 29. x, 6. 19. x, 8. 3
 Constituerant vi, 5. 9. vii, 2. 23
 Constituerat vi, 10. 34
 Constitueret iv, 1. 16
 Constituerunt vii, 2. 20
 Constituet imperium (stabiliet) iv, 14.
 10
- Constituit (præt.) iii, 9. 7. iv, 13. 25.
 vii, 11. 10. viii, 9. 19. viii, 11. 4 fortuna famam pretiumque rebus ix, 10.
 28
 Constituto vii, 3. 1
 Constrata ix, 10. 25
 Constratum ix, 8. 5
 Constraverat v, 1. 20
 Constrictæ vii, 3. 11
 Constringi vi, 6. 7
 Constupratam x, 1. 5
 Consuetudine iv, 10. 31
 Consuetudinem vii, 1. 14
 Consuetudo v, 5. 21. vi, 3. 6. vii, 1. 81
 Consueverint vii, 11. 7
 Consulebat in commune v, 9. 14 in
 medium viii, 14. 21
 Consulenti v, 4. 11
 Consulere victimæ iv, 1. 13. vii, 7. 8
 Consulerent iv, 7. 28
 Consulerentur iv, 6. 12
 Consuleret iv, 15. 6
 Consuli vi, 11. 5
 Consulte v, 12. 11
 Consultur vi, 10. 28 (deliberatur) ix,
 1. 21
 Consulta animi pensando vii, 8. 2
 Consultabat vii, 4. 1
 Consultare v, 4. 1
 Consulto in commune fuerit opus x, 6.
 16
 Consultum iv, 10. 30 nihil gravius in
 deditos v, 6. 16
 Consuluisse vi, 11. 6
 Consuluit iv, 7. 26. vi, 1. 19 natura
 male humanis ingenii viii, 2. 11
 Consumerem frusta verba v, 8. 6
 Consumeret vi, 2. 5
 Consumi ix, 6. 14
 Consumit rubigo ferrum vii, 8. 15
 Consummato parricidio vi, 10. 14
 Consumserunt vii, 11. 15
 Consumsimus ix, 3. 11
 Consumsit x, 8. 7 (enecavit) viii, 4.
 13
 Consumta (plur.) iv, 3. 6. x, 9. 25
 Consumti vi, 6. 32
 Consumtis (abl.) viii, 2. 13 miserabili
 morte iv, 15. 17
 Consumto (abl.) vi, 7. 19. vi, 8. 12
 Consurgit vii, 5. 24. vii, 9. 9. viii, 6. 2
 Consurgunt vi, 11. 11. vii, 2. 7. viii, 1.
 44
 Contabulato mari motibus v, 7. 8
 Contactos x, 4. 3
 Contagium ix, 10. 1
 Contecta iv, 7. 16
 Contectum (acc.) v, 12. 16
 Contegi v, 4. 4

- Contegunt v, 4. 8. viii, 9. 29
 Contemnite iv, 14. 18
 Contemplantem viii, 10. 27
 Contemplaretur situm locorum vii, 6.
 12
 Contemplatio x, 9. 7
 Contemplatus iii, 4. 11. iv, 1. 25. iv,
 8. 1. viii, 14. 14
 Contemserat iii, 3. 28. iv, 14. 8
 Contemserit iv, 14. 25
 Contemsi ix, 2. 21
 Contenta (abl.) iv, 9. 24. vi, 3. 11.
 ix, 8. 18
 Contenti vii, 7. 11
 Contentim ix, 5. 8. ix, 7. 18
 Contentio mortis x, 5. 29
 Contemto (abl.) iv, 15. 8
 Contentu sui v, 3. 18. viii, 6. 23
 Contentum (part.) viii, 6. 23 (sub.)
 x, 7. 5
 Contendentium ix, 2. 32
 Contenderat iv, 16. 8
 Contenderent iv, 12. 24
 Contenderet de regno aequo Marte iv,
 1. 8
 Contendimus ix, 2. 28
 Contendis vii, 8. 14
 Contendit (præt.) iii, 7. 1. iii, 13. 3.
 iv, 8. 10. iv, 12. 2. vi, 6. 19
 Contendo viii, 7. 10
 Contenti viii, 4. 28. viii, 11. 18
 Contentio viii, 1. 31
 Contentione prava animi abreptus vii, 7.
 9. viii, 1. 33
 Contento ix, 6. 19
 Contentos viii, 5. 19
 Contentum iii, 5. 2. iv, 5. 1. vi, 2. 15
 Contentus iv, 1. 9. iv, 7. 8. iv, 10. 14
 non lacessi iv, 12. 15. iv, 14. 24. viii,
 1. 38. x, 1. 37
 Counteritus iii, 12. 26. iii, 13. 10. x, 7.
 18. x, 2. 3
 Conterruit iii, 12. 3
 Contererat vii, 9. 15
 Conticuerat x, 7. 13
 Contigerant longinqua cognatione x, 10.
 19
 Contigiasent viii, 6. 28
 Contigisset v, 10. 4
 Continebantur vii, 2. 30
 Continebatur x, 5. 18
 Continendum ix, 5. 27
 Continens se in secundo gradu iv, 6. 4
 Continenti (terra) (abl.) iv, 2. 1. 5. 16
 fronde tecte arbores v, 4. 25 incen-
 dio iii, 8. 18. vii, 5. 3. viii, 4. 12
 Continentia iii, 12. 18. 21. iv, 11. 1. 2
 Continentis iv, 10. 23
 Continentiam iv, 1. 22. vi, 6. 1
- Continentur vi, 3. 8
 Continere iv, 11. 8. vii, 1. 28. vii, 10.
 9. x, 2. 8
 Continerent ix, 5. 28
 Continerentur exemplo cladis vii, 6. 16
 Contineretur vii, 4. 19
 Contingebant vi, 11. 20
 Contingens cognitione propinqua v, 3.
 12
 Contingentem viii, 6. 22
 Contingerent v, 11. 13. vii, 6. 40
 Contingeres vii, 8. 12
 Contingimus vii, 8. 30
 Contingis vi, 7. 31
 Continua (dat.) vii, 7. 30
 Continuata v, 4. 8
 Continuati vii, 11. 17
 Continuerat (compresserat) viii, 4. 12
 Continui (gen.) iv, 10. 19
 Continuis (abl.) viii, 1. 13
 Continuo (abl.) ix, 3. 1. ix, 5. 7
 Contorsit viii, 14. 86
 Contra iv, 1. 10. iv, 2. 14. vi, 4. 9. ix,
 2. 17. x, 9. 18
 Contractis (abl.) iv, 1. 39
 Contractum x, 2. 9
 Contrahebat accolas vi, 6. 13 (collige-
 bat) vii, 4. 21
 Contrahere (colligere) viii, 4. 9
 Contraheres viii, 5. 14
 Contrahi iv, 9. 2 (colligi) v, 6. 9. vi, 6.
 22
 Contrahit vi, 3. 18
 Contrarium (accus.) iv, 14. 16. vii, 2.
 4. ix, 4. 7
 Contubernales vi, 2. 16. ix, 10. 16
 Contubernii v, 5. 20
 Contuitu v, 13. 18
 Contumaci vultu iv, 6. 27
 Contumacia vi, 8. 3. viii, 6. 6
 Contumaciam x, 2. 10
 Contumacius (adv.) iv, 7. 31
 Contumeliam iv, 10. 20. v, 2. 19. 21
 Conturbatos vii, 2. 4
 Convalescere iii, 5. 13
 Convaluisse ix, 6. 1
 Convenerant iv, 9. 2. iv, 13. 17
 Convenerat iv, 7. 2. v, 2. 4. vii, 11. 19.
 viii, 14. 1. ix, 7. 19
 Convenientem (congruentem) v, 9. 12
 Convenire iv, 6. 2. v, 3. 13. vi, 7. 32.
 viii, 10. 32. x, 6. 10
 Convenit x, 9. 9
 Conveniunt v, 9. 2
 Conventa iv, 6. 11
 Converberare os suum vii, 2. 5
 Converrunt vii, 4. 27
 Conversa (plur.) iv, 14. 16. vi, 4. 17
 Conversari viii, 6. 16

- Converso in bellum iv, 8. 15. viii, 14.
 12. x, 5. 7
 Conversum v, 4. 16
 Conversus iii, 2. 10. viii, 5. 38. viii, 1.
 28. viii, 11. 11
 Convertam vii, 11. 11
 Converterant iii, 2. 24 se ad curam iv,
 2. 22
 Converterat iv, 16. 19. viii, 2. 28. ix,
 8. 22
 Convertit (præt.) v, 1. 24. viii, 8. 16.
 viii, 4. 24 in fugam v, 18. 14
 Convictum viii, 8. 6. ix, 8. 9
 Convives (plur.) v, 7. 5 (gen.) viii, 2. 3
 Conviviales ludi (plur.) v, 1. 37. vi, 2.
 6. viii, 4. 29. viii, 6. 14
 Convivialia viii, 12. 16
 Convivas ix, 10. 26
 Convivia v, 1. 38. vi, 1. 2
 Convivii viii, 5. 17
 Convivio iii, 12. 2. vi, 9. 26. vi, 10. 11.
 viii, 4. 19. viii, 1. 22. 38. viii, 6. 13.
 ix, 7. 4. 17. 25
 Convivium (acc.) viii, 3. 8. viii, 5. 9. 12.
 21
 Convocari v, 4. 2. vi, 4. 6. vi, 11. 9.
 viii, 5. 29
 Convocat iv, 13. 37
 Convocatis (abl.) v, 1. 4. v, 13. 4. viii,
 4. 18
 Convocatos v, 6. 1
 Convocaverunt ix, 1. 23
 Convulsa v, 3. 20
 Coortis (abl.) x, 1. 44
 Cophas viii, 11. 5. 22. 23. 26
 Cophas viii, 11. 23
 Copia (abl.) iv, 2. 12. iv, 10. 13. v, 1.
 4. v, 2. 1. vi, 4. 21
 Copia (plur.) iii, 9. 6. iv, 7. 81. iv,
 9. 3
 Copiam fore Pharnabazi iv, 5. 20
 Copiarum iii, 2. 2. iii, 8. 27. iv, 5. 18.
 iv, 6. 2
 Copias iii, 8. 12. iii, 11. 17. iv, 1. 30.
 iv, 8. 1
 Copidas viii, 14. 29
 Copias iii, 1. 19. iii, 8. 28. iv, 1. 11.
 iv, 5. 10
 Copulavere v, 2. 5
 Coram viii, 8. 19
 Corda v, 9. 1
 Cordi iv, 3. 28 sunt v, 1. 37 easset v, 2.
 19. vi, 10. 36. ix, 2. 6. ix, 8. 5. x,
 1. 26 sunt regi v, 1. 37
 Coria (acc.) iv, 2. 23
 Cornibus iv, 18. 34. iv, 14. 8
 Cornu (aciei) iii, 4. 7. iii, 8. 27. iii,
 9. 8. 4. iii, 11. 1. 26. iv, 12. 11.
 28
- Cornua (aciei, acc.) iv, 9. 17. iv, 13.
 30. iv, 14. 14 (longe) vi, 4. 16. viii,
 10. 36. viii, 12. 8 in cornua divisum
 agmen viii, 13. 14
 Corona (abl.) iv, 6. 10. ix, 1. 14. ix, 5.
 30 urbem capit vii, 6. 16 circumdedit
 vii, 6. 19 venisse sub (auctio)ne ix,
 8. 15
 Coronam iv, 2. 2. iv, 5. 11
 Coronas (acc.) viii, 12. 15
 Coronatus ix, 7. 20
 Coronis (abl.) iv, 4. 5. v, 1. 20. ix, 1.
 6. ix, 10. 24. 26
 Corpora (acc.) iii, 12. 13. iv, 12. 16.
 iv, 13. 11. iv, 14. 11. 17. iv, 16. 12
 Corpore v, 13. 7. vi, 1. 4. vi, 5. 27. vii,
 9. 11. viii, 2. 4. x, 7. 19. x, 8. 18
 Corpori iii, 6. 14. iii, 12. 23. iv, 10.
 20. iv, 12. 2 militum corpori (mul-
 titudini) x, 3. 10. x, 6. 7. x, 9. 20
 Corporibus iii, 11. 21. iv, 11. 6. v, 6.
 8. v, 18. 24. vi, 3. 11. vii, 3. 16. viii,
 9. 32
 Corporis iii, 5. 2. iii, 8. 4. iii, 12. 22.
 iv, 14. 6
 Corporum iii, 11. 12. iv, 12. 5. v, 1.
 38. vi, 5. 29. viii, 10. 4. viii, 4. 8.
 viii, 13. 6. ix, 1. 26. ix, 2. 21. x,
 3. 9
 Corpus (acc.) iii, 12. 11. iv, 1. 22. iv,
 4. 8. iv, 8. 9. v, 10. 33
 Correpta v, 3. 20
 Correptus vi, 6. 18
 Corriperent viii, 14. 27
 Corriperet urbis tecta flumen v, 1. 27
 Corripitur (apprehenditur) vi, 11. 15
 Corripuit manu x, 2. 80
 Corruerent iii, 8. 18
 Corruisset viii, 6. 24
 Corrumperet iii, 2. 15. iv, 13. 23. ix,
 9. 6
 Corrumpit iii, 4. 3 famam iv, 7. 39
 Corruerant viii, 5. 7
 Corruissent iv, 13. 2
 Corrupta sorte (pulchritudo) iii, 2. 24
 Corruptius nomen v, 1. 36
 Corruptum (masc.) iii, 6. 4. x, 10. 12
 Corruptus vi, 10. 22
 Corui (plur.) iv, 2. 12. iv, 3. 26. iv, 7.
 15
 Corvos iv, 3. 24
 Corvus iv, 6. 11
 Corycium iii, 4. 10
 Cosserorum iv, 12. 10
 Cotes (plur.) iv, 6. 8. viii, 12. 23
 Cotibus (abl.) v, 3. 8
 Crassum iii, 4. 1
 Crapula ix, 10. 27
 Crassitudine v, 1. 33

- Crastinum (acc.) iv, 11. 23
 Crateram iv, 8. 16
 Crateras ix, 10. 25
 Cratero iv, 8. 11. v, 4. 14. vi, 4. 1. vi,
 6. 25. vi, 11. 18. viii, 9. 20. vii, 10. 4
 Craterum iv, 8. 1. v, 6. 11. vii, 6. 16.
 viii, 1. 6. viii, 5. 1. x, 10. 16
 Craterus iii, 9. 8. iv, 18. 29. v, 4. 16.
 29. v, 5. 34. vi, 8. 2. 17. vi, 11. 14.
 vii, 7. 9. viii, 10. 22. viii, 10. 5. ix,
 6. 6. x, 1. 9. x, 7. 9
 Cratibus (abl.) v, 8. 7. x, 2. 23
 Crebra (abl.) iv, 4. 19. iv, 15. 16
 Crebri (plur.) vii, 4. 26. ix, 4. 10
 Crebris (abl.) iii, 4. 7. 12. iv, 4. 12
 intervalius viii, 9. 15
 Crebro (adv.) viii, 9. 7
 Crebros iv, 10. 20
 Credam v, 8. 9
 Credant viii, 8. 15
 Credas vii, 8. 28
 Credat v, 5. 22
 Credatis vi, 8. 12
 Credatur viii, 5. 15
 Credebat iii, 12. 4. iv, 4. 15. iv, 7. 1.
 vi, 8. 17. ix, 5. 20. ix, 8. 5. x, 2. 14.
 x, 10. 15
 Credebat iv, 7. 8. iv, 9. 8. iv, 10. 4. iv,
 13. 36. iv, 16. 19. v, 4. 2. vii, 5. 23.
 viii, 2. 29. viii, 14. 46. ix, 2. 15. x,
 6. 18
 Credebatur vi, 5. 18
 Credenda (acc.) iv, 3. 22. x, 1. 39
 Credens iii, 18. 3
 Credentem v, 6. 18. vii, 1. 12
 Credenti iii, 8. 24
 Credentibus ix, 6. 1
 Credentium ix, 5. 29
 Credere iv, 2. 3. iv, 4. 19. iv, 7. 29. v,
 10. 14. v, 12. 8. viii, 5. 11. x, 5. 33.
 x, 6. 6
 Credem iii, 12. 18. v, 11. 6. vi, 8. 5
 Crederen v, 4. 14. v, 7. 10. vi, 11. 33.
 x, 1. 13. x, 7. 10
 Crederes iv, 10. 23. vii, 1. 21. viii, 4.
 12. ix, 4. 14. x, 2. 18. x, 5. 21
 Credaret v, 4. 12. vii, 11. 6. viii, 6. 23.
 ix, 8. 18
 Credi iii, 8. 7. iv, 7. 8. vi, 11. 24. vii,
 10. 14. viii, 5. 5
 Credible v, 18. 23
 Credideram x, 3. 8
 Crediderant vii, 4. 20. vii, 9. 17. ix, 4.
 16. x, 1. 18
 Credidere v, 1. 24. vi, 4. 19. vi, 9. 31.
 viii, 2. 35. x, 10. 5. 14
 Crediderim v, 11. 10
 Crediderit vi, 8. 36
 Crediderunt iv, 15. 26
- Credidi vi, 10. 16. x, 3. 7
 Credidiase vi, 7. 38. vi, 8. 18
 Credidiasset v, 6. 15. x, 1. 7
 Credidiasset vi, 4. 8
 Credidisti vi, 10. 13
 Credidit vi, 9. 10
 Credimus v, 6. 9
 Credis viii, 5. 17. ix, 6. 6
 Credit vi, 10. 6
 Credite iv, 14. 23
 Creditis iv, 14. 18. 23. vi, 8. 8. vi, 9.
 20. vi, 10. 18. ix, 2. 16
 Creditum viii, 6. 16
 Credo iii, 2. 16. iii, 13. 17. iv, 4. 20.
 iv, 10. 27. iv, 15. 11. vii, 8. 9. viii,
 4. 28. ix, 1. 34. ix, 5. 11. x, 8. 18
 Credulus regis aures x, 1. 28
 Credulis vii, 2. 37
 Credulitas ix, 5. 21
 Credulitatem suam addixerat (cui) vii,
 7. 8
 Credulitatis vi, 10. 35
 Credulos vi, 8. 14
 Credunt iii, 2. 22. iv, 7. 24. v, 7. 9.
 viii, 9. 14. viii, 10. 33
 Cremabant ix, 10. 12
 Cremant ix, 4. 6
 Cremarentur iii, 12. 14
 Cremari viii, 9. 32. ix, 3. 21
 Crematis ix, 10. 4
 Cremaverant iv, 10. 11
 Crepidini portus applicant navigia iv, 5.
 21
 Crepidinibus v, 1. 28
 Crepidis iv, 8. 8
 Crescebat iv, 2. 21. ix, 9. 7
 Crescente vii, 5. 7
 Crescentis viii, 4. 3
 Crescere vii, 11. 16
 Cresceret iv, 12. 22
 Crescit viii, 11. 6
 Cretæ iv, 1. 38
 Cretam iv, 8. 15
 Cretenses iii, 9. 9. iv, 1. 40
 Cretensisbus iii, 7. 15. iv, 13. 31
 Cretensis iii, 7. 12
 Creverat vi, 5. 21
 Crevise vii, 4. 4
 Crevit animus obssessis iv, 6. 18
 Crimen (acc.) iii, 6. 11. vi, 10. 11. vii,
 1. 30. x, 1. 7
 Criminabatur iv, 1. 24
 Criminantis x, 1. 28
 Criminantium viii, 6. 24
 Criminationem iii, 6. 13. ix, 7. 24
 Criminibus (accusationibus) x, 1. 27.
 36
 Criminis vi, 7. 31. vi, 10. 5
 Crimum x, 1. 4

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

E

- Crinibus iii, 11. 25
 Critobulus ix, 5. 25. 27
 Crocodilos viii, 9. 9
 Crocum iii, 4. 10
 Crucem ix, 8. 16
 Cruci vi, 3. 14. vii, 6. 40
 Cruciatu vi, 11. 21
 Cruciatu vi, 11. 15
 Crucibus iv, 4. 17. vii, 11. 28
 Crucifetur vi, 10. 9
 Crudelitas iii, 11. 22. v, 6. 6. vii, 5. 33.
 35. ix, 10. 30
 Crudelitatem viii, 8. 9. 22
 Crudelitati vi, 10. 14. ix, 10. 30
 Crudelitatis vi, 11. 13
 Crudeliter vi, 11. 40
 Crudelius iii, 13. 12. x, 5. 23
 Crudo latere viii, 10. 24
 Cruor iv, 2. 14. viii, 2. 3
 Cruore viii, 3. 9. viii, 10. 29. ix, 2. 23
 Crura ix, 1. 29
 Crure vii, 6. 3
 Crus iv, 6. 23. viii, 6. 5. viii, 10. 29.
 ix, 1. 32
 Crystallo iii, 3. 8
 Cubabat viii, 6. 22
 Cubat viii, 8. 9
 Cubiculi v, 1. 42. viii, 6. 18. 22
 Cubicum (acc.) vi, 10. 21. viii, 3. 8.
 viii, 6. 13. viii, 9. 30. ix, 6. 4
 Cubile iii, 2. 15
 Cubilia ix, 3. 10
 Cubilibus ix, 3. 8
 Cubitalia simulacula iii, 3. 16
 Cubitorum v, 1. 26. 33. viii, 9. 28. ix,
 5. 9
 Cubitum (sub.) iii, 6. 9
 Cubuerant viii, 1. 40
 Cucurrit vii, 2. 24
 Cui iii, 6. 7. iii, 13. 13. v, 2. 4. x, 2.
 15. x, 5. 20
 Cuiquam vi, 10. 10
 Cujus iv, 9. 15. vi, 4. 19. 22. vi, 6. 22.
 x, 5. 29. x, 6. 13. x, 8. 10
 Cujusque v, 2. 4. vii, 4. 8
 Culmine x, 5. 15
 Culpa viii, 5. 7 (abl.) iv, 16. 30. ix, 7.
 25
 Culpam vi, 8. 34. vii, 5. 35
 Culta muliebriter turba iii, 3. 14
 Culti parentum loco iv, 2. 10. iv, 7. 12
 Cultiora (loca) viii, 2. 18 tempora et in-
 genia viii, 8. 11
 Cultores (incole) iv, 4. 20. iv, 14. 11
 Cultu (ornatu) iii, 1. 14. iii, 3. 24. iii,
 12. 5. v, 1. 23. v, 6. 8. v, 7. 17. v,
 9. 1. vii, 7. 4. x, 2. 24 corporis (id
 est cura) iii, 5. 2 (vivendi ratione)
 ix, 8. 23 vite cultu aspera gens vi, 6.

11 humano vacua (loca) vii, 8. 24
 (honore) viii, 12. 24
 Cultum (ornatum) iii, 12. 23. ix, 10.
 23. x, 5. 33 (mores) ix, 3. 10
 Culturam iv, 8. 6
 Cultus (ornatus) iii, 3. 17. iii, 6. 19. iii,
 7. 11. iii, 13. 10. vii, 3. 12 *venera-*
 tionis viii, 6. 12 *habitationis* v, 6. 13
 humani rara vestigia v, 6. 15 (*hone-*
 ratus) vii, 5. 19
 Cum iii, 3. 5. iii, 8. 27. iii, 11. 14. v,
 1. 18. v, 2. 10. v, 5. 16. v, 6. 7
 Cumulantes iv, 16. 17
 Cumulata iii, 11. 10. iii, 13. 11. iv, 2. 9
 Cumulata v, 1. 30
 Cumulatis vi, 6. 29
 Cumulatum v, 6. 3. vii, 4. 27
 Cumulaverat v, 2. 12
 Cumulaverat v, 1. 20. x, 1. 23
 Cumulavit iv, 16. 10
 Cumuli iv, 9. 19
 Cumulis viii, 10. 30
 Cumulo iv, 3. 9
 Cuncta iii, 7. 7. iii, 13. 10. iv, 8. 23.
 iv, 4. 21. iv, 10. 13. vi, 6. 30. vi, 7.
 25. vii, 5. 3 hostium iv, 1. 31
 Cunctantem surgere viii, 1. 40
 Cunctanter vi, 10. 34
 Cunctantes iii, 8. 11. vi, 5. 8
 Cunctanti iv, 1. 23
 Cunctantibus ix, 4. 30
 Cunctatio x, 6. 20
 Cunctione vi, 7. 18. viii, 6. 29. ix, 4.
 32
 Cunctionem iv, 6. 13
 Cunctatus iv, 13. 20. v, 6. 2. v, 11. 3.
 vii, 6. 23. x, 6. 19
 Cuncti x, 3. 2. x, 8. 21
 Cunctis vi, 6. 15
 Cunctos vi, 6. 18
 Cuneos (militares) iii, 2. 13. vii, 7. 35.
 vii, 11. 13. 15
 Cuniculis muros subrui iv, 6. 21
 Cuniculo vii, 6. 23. ix, 8. 13 *subratu-*
 murus iv, 6. 23
 Cuniculos agi iv, 6. 8
 Cuniculus viii, 2. 21
 Cuperem x, 3. 12
 Cuperes viii, 8. 20
 Cuperet ix, 3. 2
 Cupidine vii, 2. 20. ix, 7. 3 *visendi re-*
 gis accensa vi, 5. 25
 Cupidinem x, 5. 34
 Cupiditate v, 7. 1. v, 10. 1
 Cupiditatem iv, 1. 19. v, 13. 12. vii, 2.
 34. ix, 1. 33
 Cupiditates vi, 6. 1. x, 10. 6
 Cupiditatibus viii, 4. 24
 Cupiditatis viii, 4. 27

- Cupiditatum** x, 5. 32
Cupido iv, 7. 8. iv, 8. 3. vi, 5. 32. vii, 2. 38. vii, 11. 4. ix, 2. 9. 12. ix, 9. 1. x, 5. 29 incessat iii, 1. 16
Cupidos viii, 8. 17
Cupiebat vi, 6. 19. x, 8. 32
Capiens iv, 8. 7. vi, 9. 31. vii, 6. 41
Cipienti vi, 1. 17
Cipientibus x, 2. 8
Cipientium x, 6. 1
Cupimus v, 5. 10
Cupitis ix, 6. 18
Cur vi, 8. 13. x, 6. 14. x, 7. 2
Cura iii, 12. 13. iv, 6. 5. iv, 11. 4. v, 2. 16. vii, 1. 7
Cure vi, 7. 21. ix, 9. 23
Curam iii, 3. 4. iii, 12. 22. iv, 2. 22. iv, 11. 3. vi, 4. 15. ix, 2. 8. x, 5. 22
Curanda corpora iv, 13. 11. viii, 6. 19
Curandum corpus viii; 5. 16. vii, 11. 20
Curant v, 9. 3
Curanti corpus vi, 7. 23
Curantis vii, 1. 22
Curare corpora iii, 8. 22 (sepelire) x, 10. 12. 13
Curari iii, 5. 12
Curarum viii, 3. 16
Curationis ix, 5. 25
Curavit viii, 14. 45
Curis iii, 3. 2. vi, 2. 1. x, 10. 9
Curribus iv, 12. 10. viii, 14. 2
Currimus vii, 1. 25
Currit viii, 9. 9
Currite vii, 5. 12
Curru iv, 1. 1. iv, 14. 9. 26. iv, 15. 23. 30. v, 1. 23. v, 12. 16
Currum iii, 3. 11. iii, 11. 7. iv, 6. 29. iv, 15. 29. v, 11. 2. viii, 9. 29
Currunt iii, 12. 8. ix, 8. 7
Currus (gen.) iii, 3. 16 (plur.) iv, 12. 6. 12. iv, 13. 33. iv, 14. 14. iv, 15. 3. 15. viii, 13. 6. viii, 14. 4. 6. ix, 10. 26
Cursu iii, 5. 5. iii, 8. 16. iv, 14. 20. iv, 16. 16. vi, 1. 12. viii, 5. 19
Cursum iv, 1. 2. iv, 2. 17. iv, 16. 21. v, 13. 12. vii, 4. 28
Cursuri viii, 11. 21
Cursus v, 13. 5. vii, 10. 3. ix, 2. 17. ix, 9. 8. x, 1. 18
Curvare viii, 10. 36
Curvatos viii, 14. 29
Curvatum iii, 4. 6
Curvatus viii, 9. 10
Curvaverat ix, 1. 10
Custode v, 5. 2. vi, 5. 31
Custodes v, 4. 19 corporis v, 11. 6. v, 12. 20. vii, 8. 30. vii, 10. 9. viii, 2. 11. viii, 9. 24. x, 6. 1
- Custodi** vi, 7. 15
Custodia iv, 1. 4. vi, 11. 6. hujs opportunitatis a viii, 13. 18
Custodiae iii, 9. 4. v, 2. 16. v, 12. 9. x, 5. 8
Custodiam vi, 5. 10 corporis v, 1. 42. v, 4. 14. v, 11. 6. vi, 4. 9
Custodibus iv, 5. 19. iv, 13. 19. vii, 7. 9. viii, 6. 21. ix, 6. 4. x, 2. 30
Custodiebant vi, 10. 37
Custodiebantur ix, 13. 35
Custodiebatur iv, 10. 25. vii, 1. 6
Custodientium iii, 13. 4
Custodium iv, 15. 9. vi, 2. 10
Custos iii, 6. 1. v, 1. 20. vi, 11. 32. ix, 8. 23
Cutem viii, 9. 22
Cydnus iii, 4. 7. iii, 5. 1
Cymæus v, 5. 10
Cypriorum iv, 3. 11. iv, 8. 14. x, 1. 10
Cypro iv, 3. 11
Cyprum iv, 1. 27
Cyrenensium iv, 7. 9
Cyri iv, 14. 24. vi, 3. 12. vii, 3. 1. x, 1. 30
Cyro vii, 6. 20. x, 1. 23
Cyropolim vii, 6. 16
Cyrum iv, 12. 8. viii, 3. 3
Cyrus iii, 4. 1. v, 6. 10. vii, 6. 11

D.

- Dabant** in profundum iv, 3. 10
Dabat v, 2. 7
Dabatur iii, 3. 8
Dabimus iv, 1. 14 dono iv, 11. 15
Dabitis vii, 11. 11
Dabo nobilitatem ignobilibus locis ix, 6. 22
Dædala viii, 10. 19
Dahæ iv, 12. 6. vi, 3. 9. viii, 1. 6. viii, 3. 16. viii, 14. 5
Dahas viii, 4. 6. viii, 3. 1
Dahis viii, 1. 8
Damasci iii, 13. 2
Damascum iii, 8. 12. iii, 12. 27. iii, 13. 4. iv, 1. 4. iv, 11. 11
Damnabat iii, 2. 1
Damnanus vi, 6. 27
Damnare v, 12. 11. vi, 10. 3. x, 1. 40
Damnaret iii, 8. 2
Damnari vi, 11. 39
Damnata v, 12. 4. vi, 4. 9 spe salutis x, 9. 21
Damnato (rejecto) viii, 2. 27
Damnatum vi, 9. 26
Damnatus vi, 10. 3. 4. vi, 11. 15
Damnaverat vi, 8. 16

- Dammem iii, 6. 6
 Damno viii, 4. 19. x, 2. 21
 Damnum v, 1. 29. v, 9. 4
 Damus vii, 8. 18
 Dandum x, 6. 11
 Dane iv, 1. 9. iv, 16. 9. v, 2. 19. vi, 10.
 34. viii, 5. 15. x, 1. 30
 Darem iv, 11. 18. 22
 Daret vi, 4. 18
 Daretur vi, 8. 15. viii, 12. 9
 Dari iv, 5. 7. iv, 12. 16. iv, 18. 22. v, 5.
 22. 24. vi, 6. 29 in conspectu v, 1. 2
 Darii iii, 8. 22. iii, 18. 13. iv, 1. 16. iv,
 5. 1. 18. 15. iv, 7. 4. iv, 10. 18. iv,
 11. 9. iv, 15. 29. v, 2. 8. 14. vi, 4.
 28. vi, 6. 8. 7. vii, 4. 4. x, 5. 19
 Dario iv, 1. 7. 10. 20. 36. iv, 8. 16. iv,
 11. 16. iv, 15. 1. 18. v, 2. 10. v, 8.
 15. v, 9. 1. 2. vi, 4. 8. vi, 5. 1. vii,
 10. 10. x, 5. 22
 Darium iii, 5. 6. iii, 18. 17. iv, 5. 7. iv,
 12. 18. iv, 16. 8. v, 8. 12. v, 7. 12.
 vi, 8. 18. vi, 4. 10
 Darius iv, 1. 1. 10. iv, 6. 1. 5. iv, 10.
 26. iv, 12. 4. 5. iv, 15. 23. 30. 32.
 v, 1. 8. vi, 5. 22. vi, 6. 4
 Dat iv, 11. 20
 Data iv, 7. 28. iv, 9. 7. v, 5. 24. vi, 6.
 24. vi, 11. 29. vii, 11. 29. x, 5. 28
 regia sella in conspectum x, 6. 4
 Datum iv, 8. 4
 Datum vi, 4. 12. viii, 1. 39
 Dataphernem vii, 5. 21. 22
 Date iv, 1. 18. vii, 5. 12
 Dati v, 3. 6. v, 4. 20. viii, 11. 10
 Datis iii, 2. 23. iii, 18. 3. iv, 8. 4. iv,
 9. 18
 Dato iii, 12. 9. iv, 4. 10. iv, 6. 10. iv,
 15. 8. v, 8. 28. v, 4. 17. v, 10. 12.
 vi, 11. 38
 Datum iii, 6. 6. iv, 18. 25. vi, 2. 16.
 vii, 1. 25. viii, 11. 25. ix, 3. 19
 Datur iv, 2. 18
 Datus v, 7. 11. ix, 4. 21
 Daturum iii, 5. 16
 Daturus vii, 1. 29. x, 1. 24
 Datus iii, 6. 1. v, 2. 5
 De die v, 7. 2 de industria v, 3. 17. v, 4.
 14. viii, 18. 20 libertate pugnandum
 est iv, 14. 9 virtute militari certantibus
 v, 2. 2
 Debeam ix, 6. 22
 Debebat viii, 6. 28. ix, 9. 13
 Debebatur x, 9. 16
 Debellarix, 2. 15
 Debellarix iii, 5. 6. iv, 9. 8
 Debellatus super mensam vii, 4. 7
 Debent x, 8. 16
 Debentem viii, 1. 25
 Debeo v, 8. 7
 Debere iv, 11. 24. vi, 8. 14. vi, 9. 21.
 viii, 5. 12. viii, 6. 25. viii, 14. 42.
 x, 8. 6
 Deberent viii, 4. 28
 Deberes iv, 11. 7
 Deberet iv, 10. 21. iv, 14. 22. vi, 2. 6.
 vi, 8. 5. viii, 8. 10
 Debet vii, 8. 11
 Debetus x, 6. 8
 Debiles iv, 15. 16. iv, 16. 11. v, 5. 14.
 x, 5. 14
 Debilior v, 1. 39
 Debilitati iv, 8. 5
 Debilitatum viii, 1. 24
 Debita iii, 13. 17. x, 5. 11
 Debitas iv, 13. 18
 Debito viii, 8. 6. x, 5. 3
 Debitam v, 2. 22
 Debitarum vi, 8. 7
 Debituros vii, 1. 19
 Debiturus ix, 2. 29
 Debuerat vii, 2. 6
 Debuerat iii, 4. 5
 Debuerim vi, 10. 34
 Debuerit x, 5. 35
 Debui vi, 9. 23. vi, 10. 20
 Debutiv, 16. 27
 Decebat v, 7. 2. v, 12. 11. vi, 5. 19
 Decedat v, 9. 4
 Decederet viii, 6. 28
 Decem iii, 11. 27. iv, 12. 13. vi, 2. 9.
 vi, 8. 19. viii, 2. 13. x, 2. 10 et quinque
 iii, 3. 14
 Deceperat v, 12. 14
 Decepistis vi, 10. 26
 Decepit ix, 10. 1
 Deceptis vii, 8. 24
 Deceptor x, 3. 7
 Decernendum (pugnandum) iii, 8. 19
 Decernere (pugnare) iii, 2. 1. iii, 10. 1.
 iv, 12. 5. iv, 13. 24
 Decerneret ferro ix, 7. 17 Marte iv, 5. 7
 Decernunt (statuunt) iv, 5. 11. vi, 8. 15.
 viii, 2. 12
 Decerperent viii, 10. 15
 Decesserant iv, 15. 20 recesserant v,
 13. 23
 Decesserat vii, 6. 11
 Decidas (cadas) vii, 8. 14
 Decidunt (labuntur) vii, 8. 21. v, 12.
 11
 Decipi iv, 13. 10. v, 12. 8. vi, 1. 17
 Deciso capite vii, 2. 32
 Declarat x, 7. 6
 Declarat vi, 9. 8
 Declinare ix, 2. 20
 Declinasse ix, 4. 20
 Declinatione corporis iv, 6. 16. vii, 4.

36. ix, 7. 21
 Declinavit via militari v, 8. 5
 Declinet iv, 12. 37
 Decora (sub.) iv, 14. 6. v, 8. 16. vi,
 1. 8 (neut. adj.) ix, 10. 26
 Decorabant iii, 3. 15
 Decore habitus raro viii, 4. 23
 Decoris (adj.) iii, 3. 14
 Decorum (acc. sub.) iii, 5. 2
 Decrebit iv, 7. 23
 Decreto (abl. part.) iv, 2. 12 unius com-
 vivit viii, 5. 17
 Decreverant (statuerant) v, 9. 2. v, 10.
 8. vii, 6. 17. x, 2. 1
 Decreverat (statuerat) v, 8. 4. v, 6. 9.
 v, 8. 1. vii, 6. 15. viii, 2. 29. viii, 12.
 18. viii, 18. 3. ix, 2. 1. x, 2. 9. x,
 5. 30
 Decreverit (statuerit) x, 6. 15
 Decreverunt (statuerunt) iv, 2. 7
 Decrevi (statui) x, 2. 21
 Decrevit (statuit) iv, 1. 27
 Decomis castris viii, 12. 4
 Decurrerant vii, 6. 1
 Decurrere ix, 3. 13
 Decurrerent vii, 1. 28
 Decurrisse vi, 7. 27
 Decurrit viii, 9. 5
 Decursurum viii, 9. 8
 Decus iv, 15. 25. v, 8. 13. vii, 4. 40.
 viii, 10. 85
 Dedantur vii, 2. 29
 Dedebant iv, 5. 9
 Dedecore iv, 14. 24. viii, 9. 32. x, 1.
 27
 Dedecori viii, 2. 5
 Dedecoris ix, 5. 11. x, 1. 31
 Dedecus iv, 15. 30. v, 1. 38
 Dedendi viii, 12. 4
 Dedens v, 1. 17. vi, 4. 28
 Dedentibus vi, 6. 34
 Dederant x, 6. 24
 Dederat iii, 8. 1. iii, 18. 14. iv, 4. 13.
 iv, 9. 3. vi, 2. 17. vi, 4. 8. vi, 6. 31.
 x, 1. 5
 Dedere vii, 6. 7. ix, 1. 7
 Dederent iii, 1. 8
 Dederet viii, 7. 11
 Dederet viii, 14. 35
 Dederimus vii, 1. 32
 Dederis iii, 6. 11
 Dedi (pass.) v, 1. 7. vi, 6. 10. viii, 8.
 4 (prst.) vii, 11. 8
 Dedicans ix, 3. 23
 Dedidere viii, 10. 10
 Dediderat ix, 8. 17
 Dediderunt ix, 8. 28
 Dediisset x, 8. 15
 Dederimus vii, 1. 33
 Dedidit ix, 1. 30. ix, 10. 5
 Dediaretur viii, 1. 9
 Dediator vi, 11. 28
 Dediatus x, 3. 11
 Dediator vi, 10. 23
 Dedis vii, 4. 16
 Dediare naturam iii, 2. 18
 Dediisse vi, 6. 7. x, 10. 14
 Dediissent iv, 7. 27
 Dediisset vi, 4. 8. vi, 5. 8
 Dedit iv, 1. 33. iv, 5. 16. iv, 6. 13. v,
 2. 2., v, 7. 12. 20. vi, 4. 25. vi, 9.
 17. vii, 4. 31. vii, 9. 19. viii, 12. 8
 Deditameni viii, 3. 17
 Deditas ix, 1. 28
 Dediti iii, 6. 17. vi, 6. 3
 Deditio viii, 3. 6. ix, 1. 20
 Deditonem iv, 11. 23. v, 1. 18. vii, 8.
 37. vii, 11. 25. viii, 2. 25. 38. viii,
 10. 10. 33. viii, 13. 2. ix, 1. 19. 23
 fecerat iv, 1. 16
 Deditoni ix, 1. 21
 Deditonis vii, 11. 27. ix, 8. 12
 Deditis viii, 4. 30. ix, 10. 5
 Deditiorum vii, 11. 29
 Deditos v, 3. 15. v, 6. 10. vii, 6. 17
 Dedituros ix, 8. 7
 Deditus vii, 4. 16. viii, 3. 6. x, 2. 32
 Deducerent ix, 10. 3
 Dedaceret iv, 6. 20. viii, 4. 26
 Deduceretur x, 9. 12
 Deduci x, 1. 19
 Deducti ix, 7. 1
 Dedunt viii, 3. 16
 Deduxere in planum vi, 1. 2
 Deerant iv, 9. 3. ix, 10. 22
 Deerat iii, 11. 22. iv, 16. 6. vii, 9. 11.
 viii, 5. 6
 Deero ix, 6. 21
 Deesse ix, 9. 4
 Deessent iv, 14. 12. ix, 10. 13
 Deeset vi, 11. 28
 Defatigati vi, 16. 16. viii, 4. 6
 Defatigatum ix, 2. 11
 Defecerant iv, 4. 13 ad ipsum iv, 8. 14.
 vi, 11. 37. vii, 4. 25. vii, 7. 6. vii,
 10. 22. viii, 2. 15. 33. viii, 4. 2. ix,
 7. 1. ix, 10. 12
 Defecerat iv, 4. 17. iv, 7. 12. vi, 7. 30.
 vii, 2. 2. vii, 5. 8
 Defecare vii, 7. 11
 Defecerit ix, 4. 18
 Defecerunt ix, 8. 16
 Defecisse vi, 6. 30
 Defecit vii, 8. 35
 Defectio vii, 4. 32. vii, 6. 13
 Defectione iv, 7. 3. vii, 6. 16. vii, 10.

13. viii, 1. 2. x, 8. 7
 Defectionem vii, 5. 39. viii, 2. 18. ix, 10. 19
 Defectionis vi, 6. 34. vii, 6. 15. 24. vii, 7. 31. viii, 3. 16. viii, 18. 3. ix, 7. 2. ix, 8. 16. x, 1. 29
 Defendebant ix, 4. 7
 Defendantium ix, 4. 6
 Defenderat vi, 11. 3
 Defendere vi, 10. 24. vii, 1. 21. viii, 1. 33
 Defenderet x, 9. 3
 Defendi vii, 2. 2
 Defensio vi, 10. 4
 Defensionem vii, 1. 8
 Defensum viii, 1. 41
 Defensus x, 9. 21
 Deferebator vi, 10. 15
 Deferens (nuncians) vi, 9. 9
 Diferentes (nunciantes) vi, 8. 14
 Diferentibus vi, 8. 13
 Deferre iii, 8. 13 indicare vi, 7. 26. x, 1. 27
 Diferentur v, 12. 3
 Diferret (indicaret) vi, 10. 16
 Diferri x, 6. 17
 Difert vi, 7. 16
 Diferunt iii, 5. 4. viii, 2. 4
 Deficere iv, 10. 5. 18. vi, 1. 14. vii, 5. 6. x, 5. 4. x, 9. 2
 Deficerent x, 8. 13 cælum et lux ipos v, 6. 13
 Deficeret iv, 7. 12. ix, 5. 12
 Deficiat iv, 10. 6
 Deficiebat viii, 14. 36. 37
 Deficiens iv, 10. 1. vi, 1. 15. viii, 14. 34 voce vii, 7. 5
 Deficientem vii, 9. 17
 Deficientibus iii, 13. 2
 Deficientis vii, 1. 22
 Deficientium v, 13. 24
 Deficit v, 4. 5
 Deficiunt ix, 3. 10
 Defigerent vii, 11. 13. 15
 Defixerant in vultu regis oculos vii, 8. 9 ora in terram ix, 3. 2
 Deflebant iii, 12. 4. viii, 11. 12. x, 1. 3
 Deflere vi, 6. 16
 Defueret secundo amne iv, 8. 7
 Defluit iv, 9. 16
 Defluit vii, 8. 35. ix, 3. 24. ix, 6. 2. ix, 8. 29. ix, 9. 27 (dissipata est) iv, 6. 11
 Defoderunt vii, 4. 24
 Defodisse iv, 13. 36
 Deformia ora cicatricibus x, 2. 12
 Defossæ vii, 3. 10
 Defuit iii, 2. 10. iii, 12. 23. iv, 1. 26
 Defuncta multis casibus iv, 4. 21
 Defuncti morte iii, 11. 9 vita v, 5. 13
 Defuncto iv, 10. 20
 Defunctos ix, 4. 16
 Defunctus periculo iv, 6. 16. iv, 16. 25 prospero eventu viii, 1. 18. viii, 7. 5
 Defungi vi, 2. 3 honesta morte v, 8. 11
 Defuturos iii, 8. 6
 Defuturum x, 2. 25
 Degenerare in peregrina ritus viii, 5. 14
 Degeneravimus x, 3. 10
 Degeneravit a semetipsa x, 1. 43
 Degeneres iv, 12. 11 a domestico sermone iii, 5. 29
 Degentes ix, 3. 8
 Degunt viii, 10. 33
 Dei iv, 7. 21. vii, 10. 14
 Dejecit viii, 2. 22
 Dejectis vi, 2. 6 quatuor ferarum millibus viii, 1. 19
 Dejecto vii, 6. 24
 Dejectum iii, 5. 5
 Dejicerent vii, 5. 33
 Dejiciebant viii, 10. 30
 Deinde iv, 9. 24. v, 1. 23. 45. v, 2. 13. v, 12. 8. viii, 2. 27. vii, 5. 8. x, 7. 3. x, 9. 2
 Delata v, 13. 23. vi, 8. 10. viii, 2. 9
 Delatam vi, 10. 11
 Delati v, 4. 18
 Delationem vi, 8. 13
 Delatum vi, 9. 8. vi, 10. 12. 21. x, 1. 40
 Delatus vii, 1. 6
 Delebant ix, 4. 7
 Delecti iv, 15. 24
 Delectis iv, 9. 7. iv, 12. 18. iv, 14. 8. v, 2. 6. v, 18. 8. viii, 1. 18. viii, 11. 14
 Delectorum iii, 8. 4. iv, 7. 3
 Delectos iv, 4. 2. viii, 6. 21
 Delectum x, 3. 10
 Delegerant v, 12. 15
 Delegisse x, 6. 17
 Delegit viii, 11. 9
 Delenda iv, 1. 30
 Deleri iv, 9. 21
 Delessent v, 7. 3
 Deleta iii, 10. 9
 Deletam v, 7. 10
 Deliberarem iv, 11. 18
 Deliberasses vi, 8. 4
 Deliberat v, 5. 12
 Deliberaturi v, 5. 9
 Deliberaturos vi, 5. 6
 Delicatam aquam v, 2. 9
 Deligatis (alligatis) iv, 13. 15
 Deligi x, 6. 16
 Deliqui ix, 2. 31
 Delituisse iii, 8. 10
 Delphines viii, 9. 9
 Demenda viii, 2. 38

- Demens** vii, 2. 6
Dementia ix, 7. 20
Demere v, 8. 13. vi, 1. 14
Demensa iii, 13. 11. x, 1. 12
Demersit iv, 3. 12. iv, 4. 9
Demetrio vi, 7. 15
Demetrium vi, 9. 5. vi, 11. 36. 37
Demetrius vi, 11. 35
Demisere viii, 14. 39
Demissa v, 1. 81
Demissis ix, 2. 31
Demiso vi, 8. 2
Demittere aciem a jugo montium iv, 13. 16
Demitterent v, 2. 2
Demittit se ad planiora jugum montium v, 4. 23
Democrats vi, 5. 9
Demoliebantur tecta viii, 10. 30
Demonstratum iv, 15. 1. v, 4. 17
Demophoonia ix, 4. 28
Demortuo viii, 10. 22
Demserat x, 5. 28
Demsa iv, 10. 25
Demta vii, 4. 33
Demtis viii, 4. 15. viii, 9. 27. x, 7. 18
Demto vi, 9. 28
Demtum vi, 1. 18
Demum iii, 8. 8. iii, 13. 3. iv, 9. 23. iv, 13. 20. viii, 5. 18. x, 2. 11
Dense v, 5. 24
Denarii v, 1. 45
Denaria viii, 4. 23
Denariorum vi, 2. 17
Denarium v, 5. 22
Denegaturus v, 5. 17
Denegavit honorem exemplo viii, 12. 8
Deni vii, 8. 26
Denia v, 1. 26
Densa vi, 5. 14
Densam iv, 7. 16
Densatis agminibus v, 4. 23
Densis vi, 4. 3
Dentes ix, 1. 33
Denuntiabat iii, 6. 4
Denuntians viii, 2. 28
Denuntiantes x, 3. 5
Denuntiaret iii, 1. 6. viii, 6. 12. viii, 13. 2
Denuntiari viii, 3. 15
Denuntiat hæc consternatio? (quid sibi vult?) x, 2. 15
Denuntiata vii, 7. 38
Denuntiati iv, 6. 14
Denuntiatione vi, 5. 19 bella addita iv, 4. 18
Denuntiato in illum Diem periculo iv, 6. 16
Denuntio (præcipio) vii, 7. 25
Deo iii, 6. 17. iv, 2. 4. iv, 3. 22. iv, 7. 16. 23. 28. vi, 4. 12
Deorum iii, 3. 16. iv, 7. 13. v, 12. 16. vi, 3. 19. vi, 6. 2. vi, 9. 18. viii, 2. 6
Deos iv, 7. 28. iv, 10. 30. 32. iv, 18. 18. vi, 14. 23. 24. v, 2. 15. v, 5. 18. v, 12. 8. vi, 4. 12. vi, 11. 15. vii, 7. 28. viii, 8. 29. viii, 5. 11. x, 2. 8. x, 6. 6
Depelite iv, 11. 19
Dependentes unci iv, 3. 25
Deperibat in quo viii, 6. 8
Deplorandum viii, 3. 11
Deplorare v, 12. 12
Deponere iv, 12. 16
Deponi vi, 1. 13
Deponit v, 2. 18
Depopulatur vii, 6. 11
Depopulatus viii, 4. 20. ix, 3. 4
Deportare x, 2. 16
Deportaverat ix, 10. 24
Deportavit x, 2. 11
Deposcebat tormenta in semet ipsum vi, 11. 35
Deposcens ad supplicia x, 9. 16
Deposcerem custodiam corporis v, 11. 6
Deposcumus nobis pugnas ix, 6. 14
Deposcut vii, 8. 5
Deposit iii, 5. 2. iv, 9. 9. vii, 2. 17
veste iii, 3. 4
Deposit x, 7. 19
Deprecandum v, 3. 11
Deprecantur (orant) vii, 2. 7
Deprecarentur ix, 1. 20
Deprecaretur v, 3. 4
Deprecata est v, 3. 14
Deprecationem v, 3. 13
Deprecor (recuso) vi, 10. 37. vii, 2. 2
banc fidem exhibenda veritatis (non)
vi, 10. 29
Deprehenderat viii, 4. 14
Deprehendere (præs.) iii, 6. 9 campi
pancitatem (ostendere, præt.) iv, 14.
14
Deprehenderit iii, 5. 11
Deprehendi iv, 5. 4. v, 4. 19
Deprehendit x, 10. 10 quos ventus vii,
4. 29
Deprehensa hæsitabat felicitas (inter-
cepta) v, 3. 22
Deprehensi v, 3. 19
Deprehensum vii, 1. 15
Deprehensus vii, 4. 4
Depulisse viii, 11. 18
Depulsi v, 3. 8
Derbices iii, 2. 7
Descendere iv, 6. 2. viii, 14. 39 in cam-
pos mare ix, 9. 10
Descenderunt viii, 11. 38

- Descondit iii, 5. 2. iv, 1. 15. iv, 7. 9.
 vi, 5. 27. vii, 11. 28
 Describerentur in suam quaque gentem
 v, 2. 6
 Descripserunt menses in quinos denos
 dies viii, 10. 34
 Descripta iii, 2. 3
 Descriptus in totidem dies annus ili, 3.
 10
 Deseram vi, 10. 4
 Deseratis ix, 2. 28
 Deserebantur iv, 16. 12
 Deserere v, 12. 13
 Deserta iv, 10. 3. v, 1. 5. vii, 3. 19.
 vii, 5. 1. vii, 8. 24. vii, 10. 1. viii,
 11. 2. ix, 1. 13
 Desertam iii, 7. 7. ix, 6. 3. ix, 10. 8
 Deserti viii, 11. 23
 Desertis viii, 12. 28
 Deserto v, 6. 2. ix, 8. 34. x, 2. 25
 Deserter vii, 2. 6
 Desertores ix, 6. 12
 Desertoribus x, 2. 28
 Desertorum vii, 2. 6
 Desertum vii, 2. 4. ix, 8. 38
 Deseretus ix, 2. 32
 Deseruerant iv, 6. 25
 Deseruerat iv, 1. 33. iv, 12. 19
 Deserueri viii, 2. 38
 Deseruisse viii, 14. 11
 Deseruerint ix, 1. 27
 Deseruit x, 2. 20
 Desidente sabulo (cedente) iv, 6. 9
 Desideramus vii, 8. 6
 Desiderant x, 2. 23
 Desideranti vii, 1. 18
 Desiderare iv, 8. 12
 Desideraretur (opus esset) viii, 5. 14
 Desiderati (amissi) iii, 12. 27
 Desideraverit vii, 1. 32
 Desideravit viii, 3. 12
 Desideria vi, 2. 3
 Desiderii vi, 5. 32
 Desiderio iv, 1. 25. v, 1. 35. vi, 6. 18.
 vii, 5. 2. x, 5. 11 amissi ejus afflictus
 est iv, 8. 9 vero lugebant x, 5. 17
 Desiderium iv, 10. 31. vi, 9. 1. viii, 9.
 5. x, 8. 9 patria admovissent vi, 8.
 19 humoris accensum est vii, 5. 7
 Desidero viii, 5. 19
 Desides otio v, 2. 2
 Desierat vii, 1. 21. vii, 7. 8
 Desisset vii, 2. 28
 Desilierant iv, 3. 4
 Desiliere iv, 3. 3
 Desiliit v, 6. 14
 Desillret ix, 5. 1
 Desilit iii, 11. 11
 Desiliunt vii, 7. 32
 Desiluit ix, 3. 18. x, 2. 32
 Desinemus vii, 1. 20
 Desineret iv, 5. 6. 8
 Desinit v, 9. 4
 Desinunt viii, 10. 24
 Desissent vii, 3. 13
 Desistere viii, 11. 19
 Desisteret vii, 1. 15
 Desit viii, 9. 29
 Desperabat x, 7. 21
 Desperare v, 5. 17
 Desperata iv, 6. 1. v, 11. 12. vi, 5. 9.
 viii, 10. 33
 Desperata ix, 2. 34
 Desperatio iv, 2. 16. iv, 12. 22. v, 4.
 24. 31. ix, 9. 23
 Desperatione v, 9. 13. viii, 5. 2. ix, 10.
 16
 Desperationem iv, 16. 31. viii, 3. 12.
 x, 1. 7
 Desperationis iv, 14. 2. v, 1. 7. x, 8. 9
 Desperato (cum desperassent) vi, 5. 21
 Desperaverunt viii, 11. 10
 Despicit vi, 11. 24
 Despicitur vi, 8. 11
 Destinabat iv, 11. 5
 Destinabatur (designabatur) vi, 9. 7. 25
 (parabatur) x, 7. 5
 Destinare (prospicere) viii, 4. 5
 Destinaret fatus iv, 7. 26
 Destinari (designari) ix, 9. 6
 Destinasse imperio suo iv, 5. 8
 Destinassent (decrevissent) iv, 2. 14
 Destinasset polenta muros urbis future
 .designasset) iv, 8. 6
 Destinat iv, 8. 2. viii, 1. 19. x, 7. 8
 Destinata iv, 7. 9. viii, 6. 41. viii, 5. 1.
 viii, 10. 28 salubritat iiii, 8. 29
 Destinatarum multo ante causarum v,
 11. 10
 Destinatas vices iv, 10. 5
 Destinatos ad obsequium (paratos) v,
 10. 5
 Destinatum viii, 14. 17
 Destinatus dies iii, 6. 8 sorti sue (Da-
 rius) v, 12. 8. vi, 2. 11. viii, 7. 10
 Destinaverat vii, 2. 18. viii, 2. 14. viii,
 6. 7
 Destinavimus vi, 9. 14
 Destinavit viii, 9. 23
 Destinativi x, 2. 21
 Destititis vii, 6. 15. viii, 3. 6. x, 8. 1
 Destituerant iv, 15. 29
 Destituerat x, 10. 13
 Destituere (infin.) iv, 15. 30 pugnan-
 tem femora (pret.) vi, 1. 4
 Destituit iv, 8. 7 primas spes fortuna.iv,
 1. 29
 Destitua iii, 13. 11. ix, 9. 20 restu na-

- vigia iv, 7. 20 Acadera incolentium
 fuga viii, 10. 19
 Destitutæ fluctibus belluæ ix, 9. 22
 Destitutam iii, 1. 6
 Destituti iv, 3. 20. v, 18. 18. viii, 6.
 20
 Destitutos x, 2. 20. x, 5. 12. x, 8. 10
 Destitutus vi, 10. 2. vii, 3. 12. viii, 14.
 31. ix, 2. 32. ix, 5. 33
 Destru viii, 14. 46
 Delecto vi, 10. 7
 Detectus vii, 1. 32
 Detegebatur vii, 7. 23
 Detegenda vi, 9. 4
 Detegendum vi, 6. 5
 Detegetur vii, 1. 13
 Deteriora viii, 1. 12. x, 1. 39
 Deterrire vii, 7. 20. ix, 7. 18
 Deterritas sequi classem (belluas, pro-
 habitas) x, 1. 12
 Deterriti x, 2. 13
 Deterruit iv, 10. 17
 Detestabile viii, 2. 2
 Detineret v, 5. 20
 Detinet viii, 2. 14
 Detonax x, 5. 17
 Detracte iii, 13. 12
 Detractum iii, 12. 5. viii, 6. 24. x, 5. 4
 Detrahebant viii, 10. 30
 Detrahebantur iii, 11. 21
 Detrahentem ix, 3. 4
 Detrahentes ad terram v, 4. 32
 Detraherent viii, 14. 40
 Detrahi viii, 4. 25
 Detraxerat ix, 4. 12
 Detrectabant ix, 8. 17
 Detrectabat x, 10. 3
 Detrectans ix, 1. 36
 Detrectante viii, 11. 9
 Detrectantes viii, 1. 36 militiam vii, 2.
 38
 Detrectantibus viii, 2. 40
 Detrectare iii, 8. 11. ix, 3. 1
 Detimenta ergastuli v, 5. 13
 Detulerat vi, 8. 1. vi, 9. 7. vi, 10. 34
 Detulerunt viii, 12. 3
 Detulisse v, 11. 7. vi, 7. 31
 Detulisseet vi, 7. 25. vi, 8. 33
 Detur v, 1. 37
 Deturbarent vii, 11. 27
 Deturbate viii, 14. 16
 Deturbati vi, 5. 13
 Deturbatis iii, 7. 7. ix, 5. 14
 Devecta x, 1. 19
 Devecti iv, 4. 15
 Devehendos iv, 3. 20
 Devehitur ix, 8. 3
 Devexerant iv, 3. 22
 [De]vexerant iv, 7. 12
- Deversoria vii, 2. 22
 Deversori vi, 11. 3. 12
 Deversoris vi, 11. 2
 Devictarum iv, 6. 31. vi, 2. 3. x, 2. 26.
 x, 5. 33
 Devicti iv, 16. 7. vi, 6. 4
 Devictis viii, 8. 17
 Devictorum iv, 16. 10. ix, 2. 23
 Devictos vii, 6. 17. viii, 9. 18. x, 5. 28
 Devinctus totueritis vi, 9. 4
 Devinxerat x, 1. 25
 Devinxere iv, 3. 22
 Devios vi, 11. 20
 Deum iii, 10. 9. iv, 6. 10. vi, 8. 12.
 viii, 5. 10. 18. viii, 8. 15. x, 5. 10
 Devolvebant (projiciebant ex alto) iv,
 3. 25
 Devolverentur vii, 11. 16
 Devolvitur præceps fluvius v, 3. 1
 Devoluti ix, 5. 33
 Devolvunt sara per prona montium v,
 8. 18
 Devoraverunt viii, 6. 18
 Devotis capitibus omnium (proscriptus)
 viii, 6. 28
 Devovi ix, 6. 21
 Deurunt aquilones quæ, &c. viii, 9. 12
 Deus vi, 10. 28
 Dextra iii, 8. 21. iii, 8. 5. iv, 9. 6. iv,
 14. 9. iv, 15. 29. vi, 5. 26. 28. vi,
 10. 14. ix, 7. 20
 Dextre vi, 5. 4
 Dextram iii, 6. 17. iv, 2. 17. iv, 6. 16.
 vi, 6. 8. vi, 8. 35. vi, 10. 11. viii, 2.
 9. viii, 12. 10
 Dextri iv, 13. 28
 Dextris iv, 14. 25
 Dextro iii, 11. 18. iv, 3. 11. iv, 13. 26.
 iv, 16. 17
 Dextrum iii, 8. 27. iii, 9. 7. 8. iii, 11.
 10. iv, 13. 16. viii, 14. 15
 Diadema vi, 6. 4. x, 6. 4. 11. x, 8. 20
 Dicam (futuri) vi, 9. 35 (subjunct.) ix,
 2. 28
 Dicantur v, 1. 12
 Dicat vi, 9. 36. viii, 7. 10
 Dicatos (consecratos) viii, 5. 11
 Dicaverant iv, 8. 22
 Dicavit iv, 8. 16
 Dicebantur viii, 5. 4
 Dicebat viii, 1. 42. ix, 2. 4
 Dicendi iv, 11. 14. vi, 9. 31. vii, 1.
 18
 Dicendo vii, 7. 21
 Dicendum viii, 7. 8
 Dicens vii, 5. 39
 Dicente v, 9. 1
 Dicentem viii, 8. 7
 Dicentibus vi, 11. 21

*Delph. et Var. Clas.**Ind. Q. Curt.**F*

- Dicentis viii, 1. 52
 Dicentur vi, 2. 4
 Dicere iii, 8. 6. iv, 11. 10. iv, 14. 7. v,
 1. 2. v, 5. 17. v, 11. 4. vi, 9. 32. vi,
 11. 18. vii, 1. 8. 37. vii, 4. 3. x, 6.
 13
 Dicerem iv, 11. 7 causam vi, 10. 8
 Dicerentur ix, 2. 5
 Diceret v, 4. 10. vi, 9. 27. vi, 11. 14.
 viii, 4. 25
 Dici v, 11. 6. vii, 4. 10. viii, 10. 29
 leges a victoribus iv, 5. 7
 Dicitur iv, 15. 30
 Dico vii, 1. 18. x, 6. 20
 Dicta vii, 1. 21
 Dicto vii, 1. 36
 Dictu iii, 6. 17. iv, 7. 16. viii, 8. 36. x,
 5. 3 parva res iv, 2. 10
 Dictum iii, 5. 1. iii, 7. 7. iv, 1. 21. iv,
 3. 16. iv, 16. 1. 16. v, 1. 10. vi, 4.
 19. vi, 5. 24. vii, 4. 22. viii, 5. 2
 Dicturum iv, 14. 7
 Dicturus vi, 9. 33. vii, 1. 37
 Dicunt iii, 4. 2. vii, 8. 25
 Dicuntur iv, 2. 13. iv, 3. 23. v, 1. 25.
 vii, 8. 10. viii, 10. 33. ix, 1. 31
 Didicere iii, 2. 13
 Didici iv, 10. 26. viii, 7. 3
 Didicisse v, 1. 6
 Didicisset viii, 7. 3
 Didicit iv, 4. 19
 Diduxerat ix, 1. 20
 Didymeon vii, 5. 28
 Die iii, 5. 10. iv, 7. 22. iv, 9. 25. iv,
 10. 24. iv, 16. 20. v, 7. 12. vi, 1. 2.
 vi, 7. 21. vi, 11. 27. 34. vii, 5. 18.
 vii, 10. 13. viii, 4. 18. ix, 2. 1. ix,
 7. 17. x, 3. 5. x, 5. 23. x, 8. 5
 Diebus iii, 3. 10. iii, 7. 1. iv, 9. 10. iv,
 5. 5. 1). iv, 9. 18. v, 1. 26. vii, 1. 31.
 vii, 10. 11. ix, 6. 1. x, 1. 1
 Diei iii, 5. 1. iv, 16. 18
 Diem iv, 6. 16. iv, 14. 2. iv, 16. 10.
 vi, 4. 8. vi, 7. 1. 6
 Dierum iii, 1. 8. viii, 4. 20. ix, 2. 2
 Dies iii, 3. 10. iv, 9. 9. iv, 14. 10. v,
 1. 39. v, 4. 22. vi, 2. 5. vi, 3. 8. vi,
 5. 32. vi, 7. 25. vii, 4. 34. viii, 4. 2.
 vii, 6. 11. ix, 2. 12. x, 10. 9
 Differendum v, 11. 8
 Differre iv, 12. 22
 Differret ix, 4. 27
 Difficile v, 4. 13. vi, 10. 1. x, 10. 8
 Difficilem vii, 6. 9. ix, 2. 1
 Difficilia vi, 4. 16
 Difficilius iv, 5. 3. v, 11. 11. ix, 2. 16
 Difficillima vi, 3. 20
 Difficultate vii, 11. 4
 Difficultates ix, 2. 10
 Difficultatibus vi, 6. 27
 Difficulter vii, 6. 15. x, 7. 17
 Diffidentem viii, 2. 27
 Diffudit iii, 6. 16. x, 5. 37
 Diffugent v, 5. 2
 Diffunditur vi, 4. 6
 Diffuse ix, 1. 9
 Diffuso terrore per castra vi, 11. 20
 Diffusum viii, 13. 8
 Diffusus iii, 1. 3
 Digito x, 5. 4
 Digna iv, 6. 12. v, 2. 20. ix, 3. 9.
 Dignam vi, 5. 30
 Dignata vi, 5. 29
 Dignatione (fave) vii, 1. 27
 Dignatus vi, 10. 28. viii, 14. 44
 Digni v, 8. 9. viii, 6. 23. ix, 2. 27. x,
 2. 22
 Dignior vi, 7. 30. vi, 10. 27
 Dignorem x, 5. 17. x, 8. 20
 Dignissimi v, 8. 9
 Dignissimos iv, 16. 33
 Dignissimum iv, 1. 16. viii, 8. 19
 Dignitatis vi, 8. 2
 Dignos v, 8. 16. viii, 1. 26
 Dignum iii, 7. 12. iv, 15. 8. v, 5. 17.
 viii, 6. 23. viii, 8. 14. viii, 13. 17. x,
 5. 2
 Dignus iii, 12. 24. iv, 1. 22. iv, 10.
 23. v, 8. 7. vi, 7. 13. vii, 5. 37
 Digredientem v, 12. 8
 Digressi iii, 8. 3
 Digresso vi, 6. 35
 Digressus vi, 10. 12
 Dii iii, 13. 17. iv, 14. 20. v, 8. 15. viii,
 8. 14. ix, 3. 5
 Diis iv, 1. 13. iv, 4. 14. iv, 7. 23. iv,
 10. 6. v, 9. 4. vi, 10. 32. vii, 4. 1.
 ix, 4. 28. x, 5. 28. 23. x, 6. 6. 9
 Dilapsi iii, 11. 14. iv, 4. 5. v, 12. 9.
 vii, 4. 20
 Dilapsis vii, 2. 31
 Dilato v, 12. 1
 Diligebat iii, 6. 1
 Diligebatur viii, 1. 21
 Diligenti iv, 1. 4
 Diligentius vi, 11. 9
 Diligi v, 3. 12. vi, 10. 24
 Diligit v, 5. 12
 Dilueras (muscueras) iii, 6. 12
 Diluerat medicamentum iii, 6. 8
 Diluet (refellet) iii, 6. 11. vii, 1. 31
 Diluta humore terra viii, 10. 25
 Dimicabant iv, 15. 22
 Dimicabat iv, 4. 11
 Dimicandum iv, 13. 6. iv, 14. 1. v, 3.
 8. x, 9. 15

- Dimicans vii, 6. 9. ix, 6. 13. ix, 8. 21
 Dimicantem vii, 9. 11. viii, 1. 20. viii,
 8. 27. ix, 5. 2
 Dimicantes iii, 11. 9
 Dimicantis iv, 1. 1. iv, 15. 21
 Dimicare iv, 8. 19
 Dimicarent iii, 11. 5
 Dimicaretur ix, 1. 7
 Dimicat iv, 6. 17. 24. vii, 11. 15
 Dimicatione ix, 1. 1
 Dimicatum viribus sequis vi, 1. 2
 Dimicatuos iv, 14. 5
 Dimicaturum iii, 8. 4. iv, 14. 6
 Dimicaturus ix, 7. 19
 Dimicet iv, 15. 8
 Dimidiam viii, 8. 10
 Dimidio iv, 9. 3
 Dimiserat iv, 1. 35
 Dimiserim x, 2. 19
 Dimisit iv, 13. 11. viii, 8. 20. viii, 11.
 4. ix, 6. 26
 Dimisea iv, 4. 1. vi, 4. 7. vii, 2. 11. x,
 8. 7
 Dimisse in terram falces iv, 9. 5. iv,
 15. 4
 Dimisi vi, 11. 24. vii, 11. 13. ix, 8. 1
 Dimissi vi, 7. 18. vii, 9. 2. ix, 1. 3
 Dimiso vi, 11. 11. viii, 2. 29. x, 5. 3
 Dimissos iv, 2. 6
 Dimissus vi, 7. 16. vi, 10. 12
 Dimittantur iv, 11. 24
 Dimittendum vi, 9. 13
 Dimittere v, 4. 3. x, 2. 16
 Dimitteretur iv, 11. 4
 Dimitti vi, 9. 8
 Dimittit vi, 8. 15
 Dioxenum vi, 7. 15
 Diozippo ix, 7. 18
 Diozippus ix, 7. 20. 22
 Dira iv, 8. 23
 Directa in guttere hasta iv, 9. 25
 Diremente vii, 7. 14
 Direpto vii, 5. 24
 Direxerant iv, 9. 5
 Directe in guttere hasta iv, 9. 25
 Dirigebatur in Callisthenem oratio viii,
 5. 13
 Dirigere x, 1. 17
 Dirigerent mucrones in ora (hostium)
 iii, 11. 5
 Dirigi vii, 9. 5
 Dirigit vii, 5. 37
 Dirigunt vii, 4. 28. viii, 10. 36
 Dirimit iv, 2. 1
 Diripere v, 5. 2. vii, 5. 32
 Diripiebant iv, 15. 18
 Diripienda iv, 15. 5
 Diriplendos x, 6. 23
 Diripitur v, 12. 17
 Diripuerant iii, 11. 20
 Diruendam vii, 7. 1
 Dirui vii, 6. 23
 Diruta vii, 6. 16. ix, 8. 13
 Dirutis v, 5. 4
 Discamus viii, 8. 13
 Discedere irritum iv, 4. 2. viii, 6. 19
 equites in cornua viii, 12. 8
 Discederent v, 12. 9. x, 7. 19
 Discederet v, 3. 9. viii, 3. 17
 Discedunt x, 2. 17
 Discenda vi, 10. 23
 Discerneret x, 2. 10
 Discerni x, 5. 9
 Discerpendum vi, 11. 8
 Discessit vi, 7. 21
 Disciplina iii, 2. 15. iv, 6. 6. v, 2. 6.
 viii, 7. 11
 Discipline vi, 2. 3. vi, 6. 17. x, 2. 12
 Disciplina vi, 6. 2
 Discipulo viii, 8. 19
 Discissæ x, 9. 12
 Discolori veste iii, 8. 26
 Discordes ix, 8. 22
 Discordia x, 8. 14. x, 9. 4. 11
 Discordiae x, 9. 16
 Discordiam x, 7. 1. x, 9. 14
 Discors iii, 8. 20. ix, 9. 26
 Discretas (disjunctas) iv, 11. 13
 Discreti (disjuncti) x, 10. 7
 Discretos (divisos) x, 9. 18
 Discrimen (discrepantium) x, 3. 12 (pe-
 riculum) vi, 1. 7. viii, 3. 1. viii, 11.
 10. viii, 14. 1. ix, 2. 18. ix, 6. 10
 (prælium) iii, 1. 10. v, 4. 28. vi, 1. 7.
 viii, 10. 10. viii, 14. 6 (bellum) vii,
 7. 10 tenue (isthnum) iii, 1. 18 sum-
 mum rei (momentum) iv, 16. 28 alienum
 secuturi (id est sortem) vii, 4.
 35
 Discrimina (prælia) iv, 1. 40. v, 1 39
 agminum (distributionem) iv, 12.
 20
 Discrimine (periculo) iv, 13. 18. iv, 16.
 2. viii, 13. 12. ix, 4. 16. ix, 9. 4 for-
 tunæ et vitæ v, 11. 8 (distinctione)
 v, 2. 6
 Discrimini (periculo) iii, 8. 10
 Discriminis (periculi) iii, 8. 20. iii, 11.
 26
 Discubuiaset viii, 5. 9
 Discurrentium iii, 8. 25
 Discurrere iii, 2. 14
 Discurriusc iv, 15. 10
 Discurrit iv, 1. 24
 Discurritis x, 6. 23

- Discurrent v, 12. 6. vi, 2. 16. ix, 9. 8
 Discussa iv, 12. 24 nive vii, 3. 10 ebrietate viii, 2. 1
 Discussit fortuna (evertit) iii, 8. 29 tempestatem x, 9. 5
 Discusso sopore vi, 8. 22. viii, 6. 26
 Discuti otii vita negotio vii, 1. 4
 Dispar iii, 3. 26
 Disparem animo vultum vii, 8. 1. viii, 4.
 8. viii, 13. 21
 Dispares v, 5. 7. ix, 9. 7
 Dispari x, 2. 17
 Disparia humano cultu vii, 7. 4
 Dispensatis aquis (divisitis) vi, 4. 4
 Dispersa ix, 9. 11. 19
 Disperserunt x, 9. 2
 Dispersis iv, 7. 20
 Dispersos viii, 2. 22. viii, 4. 9. viii, 14.
 22
 Displacehat iii, 8. 3
 Displacere vii, 1. 38
 Disponi ix, 10. 25
 Disponit iv, 12. 5. iv, 13. 26
 Disponunt iv, 2. 12 sibi fata ix, 6. 19
 Disposita viii, 14. 3
 Dispositi iii, 9. 5. vi, 8. 16. vii, 9. 15
 Dispositi vi, 1. 20
 Dispositos viii, 14. 3 quos ad somnum habebat vi, 11. 3
 Disposuisse x, 2. 8
 Dissentire ab animis gratulantium vultus vi, 1. 17
 Disseruit ix, 2. 12
 Dissimiles iv, 14. 7
 Dissimulans vii, 6. 5. x, 1. 28
 Dissimulare vi, 10. 20
 Dissimulatio vii, 2. 9
 Dissimulatione x, 9. 8
 Dissimulationis vi, 7. 32
 Dissimulato iv, 6. 19. iv, 12. 22. iv, 16.
 22
 Dissipabantur v, 13. 18
 Dissipantur iii, 11. 12
 Dissipatos vi, 1. 12. viii, 14. 9
 Dissonae voces ix, 9. 14
 Dissonus clamor v, 12. 14
 Distabant vii, 10. 15
 Distantem iii, 1. 12. v, 7. 9
 Distantes v, 1. 34
 Distarent iv, 3. 14
 Distincta iii, 3. 19. viii, 13. 7 vestis
 auro et purpura iv, 1. 23. ix, 1. 29
 carbasa auro et purpura viii, 9. 24
 Distinctæ vestes purpura ix, 7. 12
 Distinctam auro vestem iii, 3. 13. 17
 Distinctum vi, 5. 4
 Distinguēbant gemmæ jugum iii, 3. 16.
 ix, 1. 30
 Distinguētibus rivis planitiem iii, 4. 7
 Distinguunt viii, 9. 26
 Distinguērāt ix, 5. 30
 Distribuat vii, 1. 35
 Distribuerat vii, 1. 34. viii, 10. 21
 Distribui iv, 14. 12
 Distribuit viii, 14. 9
 Distributa v, 7. 20. viii, 4. 19
 Distributas x, 10. 5
 Distributi iv, 9. 4. vi, 8. 20
 Distributis iv, 5. 18. ix, 3. 21
 Distributus vi, 6. 10
 Distribuunt iv, 2. 12
 Distribuerant iii, 3. 4
 Distili vi, 10. 22. viii, 8. 6
 Distilut vi, 11. 9. vii, 5. 43. viii, 6. 13
 momentum temporis vi, 9. 9 consilium
 defectio vii, 6. 13
 Ditia iii, 11. 20
 Ditione vi, 3. 9. x, 10. 1
 Ditionem iii, 1. 14. iv, 5. 14. viii, 1. 1.
 viii, 5. 2. ix, 8. 10
 Ditioni iv, 1. 26. vi, 5. 9. vi, 9. 23
 Ditionis iv, 4. 19. v, 5. 6. viii, 2. 25
 Ditissimarum x, 2. 11
 Ditissimus iv, 1. 24
 Diu iii, 12. 1. iv, 1. 25. iv, 8. 8. iv,
 15. 26. v, 3. 18. v, 9. 3. vi, 5. 3. 4.
 8. vii, 7. 34. viii, 6. 24. ix, 6. 17.
 19. x, 7. 12
 Divelli iii, 5. 8
 Diverberatis iv, 4. 3
 Diversa (abl.) viii, 13. 20. x, 7. 19
 (acc.) iii, 8. 3. viii, 3. 14. ix, 1. 20
 Diversam iii, 11. 19. iv, 4. 6. ix, 1. 25
 Diversi vi, 4. 18
 Diversis iv, 16. 25
 Diverso iv, 4. 7
 Diversos iv, 16. 11
 Diversum iii, 4. 6. iv, 8. 8. v, 4. 30
 Diverterant iv, 16. 14
 Divertisse iv, 9. 1
 Divertit inde oratio x, 6. 1
 Dives viii, 5. 3. ix, 2. 27
 Dividat vii, 8. 30
 Dividere iv, 3. 1. vii, 5. 12. viii, 14.
 21
 Divideret iii, 8. 2. x, 9. 15
 Dividi iii, 8. 3. 9. x, 10. 1
 Dividis vii, 1. 30
 Dividit iii, 1. 13. iv, 2. 7. iv, 3. 11.
 vii, 3. 19. vii, 5. 17. vii, 7. 2. vii,
 10. 22
 Dividitur viii, 9. 11
 Dividunt iv, 2. 12
 Divina iii, 6. 18. iv, 2. 16
 Divinæ iv, 13. 13
 Divinare vi, 10. 19
 Divinat x, 6. 21
 Divinatio animi presagientis iii, 3. 2

- Divinavi vi, 10. 25
 Divini iii, 10. 9
 Divinis iv, 7. 28
 Divinitas viii, 5. 17
 Divino iv, 7. 28. viii, 10. 15
 Divinoc x, 5. 11
 Diviserat iv, 12. 3
 Divisis v, 8. 16. x, 10. 6
 Divisit viii, 1. 1
 Divisum vii, 6. 27. viii, 4. 27. viii, 14. 1
 Divisus iv, 9. 17
 Divitiae v, 6. 2
 Divitiis vii, 8. 20
 Divortio aquarum v, 1. 13
 Diurno iv, 1. 20. ix, 2. 6
 Diurnum v, 18. 5
 Diutino iv, 14. 11
 Diutius v, 2. 2. vii, 4. 18. vii, 8. 1. viii,
 1. 27. 39. ix, 9. 1
 Diuturna viii, 5. 16. viii, 8. 11
 Diuturnam ix, 6. 19. x, 1. 7
 Diuturnum viii, 5. 15. ix, 6. 8. 18
 Dixerat v, 5. 23. vi, 7. 28. viii, 7. 20
 Dixerim vi, 8. 35
 Dixeris viii, 7. 25
 Dixerit vii, 2. 9
 Dixero iii, 2. 11
 Dixerunt vi, 11. 10. vii, 10. 9
 Dizi iv, 14. 24
 Diximus iv, 1. 27. v, 9. 1. vi, 5. 1. vii,
 1. 6. viii, 1. 17
 Dixisse iii, 2. 19. iv, 16. 9. v, 7. 11.
 vii, 2. 37. viii, 7. 25. viii, 1. 27.
 viii, 6. 25
 Dixit iv, 2. 4. vi, 8. 35. vi, 10. 5. vi,
 11. 27. viii, 8. 1. viii, 12. 9. 17. 18.
 x, 5. 6
 Docebo viii, 8. 17
 Docebunt vii, 7. 16
 Docent v, 8. 5
 Docere v, 1. 8. v, 4. 18. vi, 10. 4. vii,
 7. 6
 Doceret v, 2. 19
 Docet iv, 1. 28. v, 6. 1. vii, 7. 16. ix,
 4. 19
 Dociles viii, 9. 16
 Docuerunt viii, 9. 25
 Docuit iv, 4. 19. viii, 14. 42. ix, 1. 1
 Documenta vii, 11. 8
 Documento v, 8. 7
 Documentum iii, 2. 18. v, 8. 15. viii,
 6. 12. viii, 14. 26. x, 5. 25 (exem-
 plum) iii, 8. 4
 Dolabra v, 6. 14
 Dolabris v, 6. 5. viii, 4. 11. ix, 6. 19
 Dolentis x, 9. 9
 Dolor iv, 15. 13. v, 8. 21. vi, 2. 4. vii,
 1. 7. vii, 7. 5. viii, 3. 40. ix, 3. 2. x,
 5. 8. 21
- Dolore iii, 11. 11. iv, 6. 19. iv, 10. 29.
 vi, 8. 15. vi, 5. 19. ix, 5. 26. ix, 8.
 27. x, 5. 7. 9
 Dolorem iii, 12. 7. iv, 6. 19. iv, 8. 9.
 vi, 6. 17. vi, 9. 1. viii, 1. 38. viii, 6.
 26. viii, 10. 29
 Dolori x, 5. 24
 Doloris iv, 10. 21. vi, 11. 21. x, 5. 20
 Dolum talem intendit viii, 13. 17 talem
 intendunt vii, 5. 21
 Domandi iv, 9. 4
 Domestica ix, 8. 9
 Domesticis v, 11. 5. vi, 8. 9
 Domestico militi iv, 6. 31 sermone vii,
 5. 29
 Domesticorum ix, 6. 24
 Domi nobiles iii, 13. 15. vii, 2. 33. vii,
 11. 7
 Domicilia iv, 4. 20
 Dominaris viii, 7. 1
 Dominas iii, 11. 25
 Dominatione vi, 1. 8
 Domini iv, 14. 9. vi, 8. 17. viii, 5. 37
 Dominis (abl.) iii, 12. 8. vi, 6. 16. vii,
 6. 27
 Domino iii, 11. 23
 Dominum vii, 8. 21. 28. viii, 14. 40. x,
 5. 9
 Dominus iv, 1. 22. iv, 10. 32
 Domita viii, 10. 7
 Domite iii, 10. 7
 Domitan viii, 9. 17
 Domitarum vii, 11. 16
 Domitas vi, 8. 8. ix, 10. 28.
 Domiti iv, 1. 5 greges equorum x, 1. 24
 Domitor v, 1. 39
 Domitores iii, 12. 19
 Domitum animal ad mansuetudinem ix,
 8. 2
 Domo vii, 2. 37. x, 7. 15
 Domos iv, 1. 39. v, 6. 9. vi, 2. 17. vii,
 10. 9. viii, 6. 20. ix, 1. 2. ix, 8. 34.
 ix, 8. 1
 Domuimus vi, 8. 5
 Domuit v, 7. 19. viii, 9. 17
 Domum vi, 5. 10. 22. vi, 8. 20. vii, 5.
 27. viii, 6. 23. viii, 7. 11
 Domus iii, 13. 14. vi, 8. 20. x, 1. 33.
 x, 8. 3. x, 9. 6
 Dona iv, 2. 3. iv, 7. 9. 28. v, 1. 21. v,
 2. 10. 20. v, 7. 20. vi, 5. 22. vii, 6.
 43. viii, 8. 17
 Donando x, 1. 35
 Donantis (remunerantis) x, 5. 10
 Donare specie eximia natura dignata est
 (quos) vi, 5. 29
 Donat iv, 11. 19. v, 1. 44. viii, 6. 26.
 ix, 1. 6
 Donata viii, 8. 3

- Donatus est (premio) v, 2. 5. ix, 8. 10
 Donavit v, 3. 15. viii, 14. 45
 Donec iv, 7. 22. v, 2. 22. v, 3. 17. v,
 13. 19. vi, 1. 1. vi, 4. 4. x, 5. 3
 Domus iii, 7. 11. v, 2. 10. vi, 5. 19. vi,
 6. 11. vi, 10. 22. vii, 1. 23. ix, 1. 36.
 ix, 8. 1. x, 1. 25
 Domo iv, 11. 15. v, 2. 18. 19. v, 7. 12.
 vi, 2. 17. vii, 11. 29. viii, 4. 20. viii,
 12. 15
 Donum iv, 2. 2. v, 2. 20. v, 12. 1. vii,
 10. 14. victoriae iv, 5. 11
 Dormire vi, 10. 13
 Dorsa testudinum ix, 8. 2
 Dorso iii, 13. 16. vi, 2. 20. iv, 4. 3. v,
 13. 8. vi, 5. 18. viii, 14. 40 (mon-
 tis) v, 4. 4. vii, 3. 8
 Donum montis iii, 4. 12. v, 4. 5. vii, 8.
 21 montis dividit Asiam perpetuo jugo
 vii, 3. 19
 Doryphori iii, 3. 15
 Dotem iv, 5. 1. iv, 11. 5
 Dotes x, 5. 22
 Dotibus iii, 7. 20
 Dotis iv, 11. 19
 Dracoma ix, 8. 26
 Drangerum viii, 3. 17
 Drangas vi, 6. 36
 Dromades v, 2. 10
 Dropides iii, 13. 15
 Duabus ix, 1. 6
 Duæ iii, 11. 5. iv, 4. 7
 Duas iv, 2. 23. iv, 11. 6. 12. iv, 14. 22
 Dubie iii, 8. 15. iv, 9. 1. 23. iv, 13. 7.
 viii, 7. 7
 Dubiis iv, 16. 22
 Dubios vii, 5. 26
 Dubitatant vi, 8. 10. ix, 1. 27
 Dubitatbat vi, 1. 11. ix, 2. 10
 Dubitatbit vii, 7. 12
 Dubitanum v, 6. 9
 Dubitare iii, 13. 2. v, 1. 4. v, 8. 7. v,
 12. 7. vii, 6. 18. viii, 11. 21
 Dubitarent iv, 1. 32
 Dubitaret iv, 5. 2. v, 4. 16. x, 8. 2
 Dubitari vi, 1. 13
 Dubitasse iv, 15. 30
 Dubitasset vi, 7. 15
 Dubitatio exempta v, 11. 7. vii, 11. 21
 Dubitatione viii, 10. 10
 Dubitatis x, 6. 21
 Dubitatum vii, 2. 34
 Dubitatur vi, 2. 14
 Dubitaverant x, 4. 2
 Dubitaverat iv, 9. 1
 Dubitavere iii, 8. 14. iv, 15. 28. x, 6.
 18
 Dubitavit iv, 5. 21. iv, 10. 16. 20. iv,
 16. 8. vi, 4. 14. vi, 5. 30
 Dubitem ix, 4. 28
 Dubitent viii, 5. 12
 Dubites vii, 8. 29
 Dubito vii, 7. 18
 Dubium iii, 8. 21. iii, 9. 2. iv, 15. 27
 Dubius iv, 13. 33. v, 12. 3. viii, 6. 14.
 ix, 7. 21
 Duce iv, 1. 28. 33. iv, 13. 29. iv, 15.
 18. v, 2. 9. v, 12. 14. x, 6. 8
 Ducebant iv, 12. 7. ix, 1. 20. ix, 8. 1
 Ducebantur ix, 1. 23
 Ducebat iii, 11. 19. iv, 6. 23. v, 1. 19.
 v, 4. 14. v, 13. 18. vi, 4. 15. viii,
 14. 1. ix, 10. 4. x, 1. 23
 Ducebatur iii, 1. 11
 Ducem iv, 5. 21. iv, 13. 14. v, 4. 11.
 vi, 9. 4. 26. vi, 10. 22. vii, 2. 25. x,
 8. 23
 Ducendas x, 5. 21
 Ducedum viii, 13. 1
 Dudenis (denaris) v, 1. 45. vii, 4. 23
 Ducens vi, 6. 2. viii, 5. 1
 Ducenta iv, 12. 13
 Ducentæ iv, 9. 4
 Ducenti viii, 2. 15
 Ducentibus x, 4. 1
 Ducentis iii, 7. 2. viii, 8. 4. ix, 2. 3
 Ducentos iv, 14. 20. vi, 4. 9
 Ducere iv, 7. 9. vi, 3. 3. viii, 4. 11 ge-
 nus, 2. 3 (conjugio) x, 1. 26
 Duceret iv, 1. 29. vi, 4. 1. ix, 4. 23. ix,
 7. 3
 Duces iv, 5. 13. iv, 6. 2. iv, 10. 4. iv,
 13. 4. 17. 37. 38. v, 3. 6 (conjura-
 tionis) vi, 11. 28. viii, 3. 40. viii, 7.
 5. viii, 11. 10. ix, 9. 1. x, 6. 15
 Duci v, 7. 12. viii, 10. 10. viii, 2. 25.
 viii, 7. 15. x, 6. 2
 Ducibus iii, 3. 25. iii, 13. 3. iv, 2. 18.
 iv, 10. 7. iv, 13. 12. v, 13. 4. 18.
 vii, 4. 1. viii, 4. 18. viii, 10. 2
 Ducus iii, 3. 27. iii, 11. 7. iii, 13. 14.
 iv, 13. 1. 9
 Dudit v, 13. 5. ix, 3. 14
 Duco ix, 2. 27
 Ductu iii, 10. 4. v, 1. 1. vi, 3. 2
 Ducturus ix, 10. 2
 Ducus iv, 16. 10. v, 1. 42. viii, 9. 12.
 viii, 6. 6
 Ductum vii, 5. 26. viii, 8. 9. x, 3. 13
 flumina segnes aquas (volvunt) viii,
 9. 18
 Dulcedo vi, 2. 2 bibendi viii, 5. 7
 Dulcem ix, 9. 6
 Dulcibus iv, 7. 16
 Dulcior vi, 4. 18
 Dulcissimæ v, 2. 22
 Dulcius vi, 4. 18
 Dum iv, 6. 17. iv, 15. 31. ix, 5. 27

- Duntaxat iii, 1. 3. iii, 12. 2. iv, 10. 32. viii, 1. 20. ix, 9. 18. ix, 10. 18. x, 10. 16
- Duo iv, 3. 11. v, 1. 13. 43. v, 5. 8. vi, 4. 4. 16. vii, 10. 15. ix, 2. 4
- Dubous iv, 11. 22. iv, 12. 6. v, 13. 17. vi, 9. 27. ix, 1. 28. x, 8. 22
- Duodecim iii, 3. 12. iv, 5. 18. vi, 2. 10
- Duorum iv, 6. 22. iv, 13. 38. v, 1. 25. vi, 6. 6
- Duos vi, 4. 7. x, 1. 31
- Durante viii, 4. 14
- Durare in tanto rigore terræ vii, 3. 10
- Durasse in eodem habitu corporis x, 5. 3
- Durat v, 1. 34
- Duratis ix, 10. 10 igne hastis iii, 2. 16
- Duratura x, 7. 11
- Duraturam fidem omnibus viii, 6. 15
- Duraverant (obduraverant) iii, 2. 7
- Duraverat iii, 4. 10. vii, 3. 6
- Duriora vii, 11. 16
- Duriori viii, 10. 25
- Dux v, 4. 19. v, 11. 1. vi, 11. 32. vii, 4. 34
- Duxerat viii, 12. 15
- Duxerimus ix, 6. 24
- Duxi x, 3. 13
- Duximus v, 5. 18
- Duxit ix, 1. 19
- Dyardenes viii, 9. 9
- Dymni vi, 7. 13. vi, 8. 26. vi, 9. 8
- Dymno vi, 10. 20. 22
- Dymnum vi, 7. 24. vi, 9. 5. vi, 11. 30
- Dynnus vi, 7. 2. 6. 8. 29. 34. vi, 9. 16. vi, 10. 6. 9
- E.**
- E ix, 1. 11 vilissimo sanguine viii, 7. 4
- Ea v, 3. 20. v, 5. 16. v, 6. 20. v, 9. 1. 2 re v, 9. 13 ea ipsa res iii, 12. 10
- Eadem iv, 7. 22. iv, 11. 20. v, 1. 6. v, 2. 4. v, 8. 17. v, 9. 16. x, 3. 10
- Eandem iv, 15. 10
- Earum iii, 13. 12. v, 1. 33
- Ebore viii, 5. 4. ix, 1. 2
- Ebrietate v, 7. 11 discussa viii, 2. 1
- Ebrietatem v, 1. 37
- Ebrio v, 7. 4
- Ecbatana iv, 5. 8. v, 8. 1. vii, 10. 10
- Ecce vi, 3. 3
- Eiquid viii, 4. 17
- Edat oraculum iv, 7. 24
- Edebant certamen mororis x, 5. 9
- Edebatur in vulgus iii, 3. 7
- Edore clamorem iv, 15. 10
- Ederet (faceret) iii, 7. 12
- Edicto certamine in eam noctem iv, 13. 14
- Edidere iv, 12. 23. x, 3. 5
- Edidissent x, 8. 15
- Edidit iv, 4. 11. iv, 10. 20. viii, 3. 36
- Edita (vulgata) iv, 10. 7. vii, 11. 12. ix, 5. 16 sors oraculo vi, 9. 18 montium vi, 6. 25 egregia pugna iv, 6. 25 pugna memorabilis vii, 8. 36
- Edita sortis oraculo v, 4. 11
- Editam situ et opere (excelsam) iii, 1. 7 oraculo sortem iii, 1. 16
- Editi (excelsi) iii, 8. 22
- Editorem vii, 8. 37
- Editis collibus vii, 11. 16 in eximiam altitudinem arboribus ix, 1. 9
- Edito spectaculo iii, 7. 5 facinore v, 13. 18 gemitu vi, 7. 30 opere virtutis viii, 14. 37 (excelsio) iv, 12. 18. iv, 13. 35. vii, 5. 13
- Editum verticem v, 4. 27
- Editur fluvius (nascitur) vi, 4. 5
- Edixit vi, 8. 23. vi, 11. 20. viii, 10. 30. x, 2. 9
- Eloceant iv, 13. 37
- Edocent iv, 10. 5
- Educabant iii, 3. 23
- Educatus iii, 12. 16
- Educaverat viii, 1. 21
- Educantis in prælium milites x, 5. 10
- Educit vi, 6. 21
- Educitur v, 4. 20. vii, 1. 8
- Edunt prælium v, 4. 31
- Eduxerat viii, 10. 10
- Eduxit iv, 1. 31. vi, 1. 3. viii, 10. 4 in aciem iv, 1. 35
- Effecerat iii, 6. 20
- Effecisti vii, 2. 7
- Effecit vii, 1. 28
- Effecta vii, 8. 8
- Effectum viii, 13. 22
- Effecturum vii, 11. 6
- Effeminarentur x, 1. 26
- Effeminatum vi, 7. 11
- Efferati dolore iii, 11. 11
- Efferatos vi, 8. 7
- Efferaverat desperatio venie viii, 2. 16
- Efferavit ingenua solitudo ix, 10. 9
- Efferret iv, 6. 3
- Efferri (exportari) iii, 13. 5
- Efficacior omni arte necessitas iv, 3. 24 in adversis necessitas viii, 4. 11
- Efficaciores viii, 3. 3
- Efficacius iv, 10. 7
- Efficere vi, 5. 11
- Effici viii, 3. 36
- Efficiemus vi, 9. 14
- Efficiendis v, 7. 1

- Effigiem iii, 3. 17
 Effigies viii, 9. 26
 Effuxerat telum (exciderat) viii, 14.
 36
 Effracta iv, 5. 17
 Effuderant caliginem montes iv, 12.
 20
 Effuderat iv, 9. 15 nivem procella iii,
 13. 7
 Effusisset vi, 11. 28
 Effudit primum impetum iv, 14. 18 im-
 brem procella viii, 13. 23
 Effugerant viii, 13. 16
 Effugere v, 9. 2. v, 10. 15. vi, 6. 31.
 vii, 7. 7. 30. viii, 8. 2. ix, 6. 25
 Effugisse vi, 3. 17
 Effugit (præt.) iv, 14. 26
 Effundit v, 1. 16
 Effunditur vii, 1. 25. viii, 4. 5 annis ex
 ipsis radicibus montium vi, 4. 4
 Effusa caligine iv, 3. 16 fuga (celeri)
 viii, 10. 31 licentia x, 2. 15
 Effusa letitia vii, 10. 5
 Effusam licentiam x, 3. 2
 Effuse vi, 1. 6. ix, 8. 19
 Effusi in fugam viii, 3. 38 in ebrietatem
 v, 1. 37
 Effusis vii, 8. 35. viii, 9. 13. viii, 14. 6
 Effusus flente ix, 3. 3
 Effuso iv, 15. 17. vi, 1. 4 cursu v, 13.
 12 excusso viii, 14. 34
 Effusos iv, 16. 20
 Effusus in amorem viii, 4. 25
 Egentem opis extere vi, 3. 13
 Egerere vii, 5. 8
 Egerunt iv, 13. 14
 Egesit v, 2. 11
 Egesta vii, 10. 14
 Egesto v, 1. 20
 Egestum x, 1. 33
 Egissit viii, 6. 21
 Egisti vi, 9. 35
 Egit vii, 4. 34. x, 6. 6 noctem perpetuis
 vigiliis viii, 5. 16
 Ego v, 8. 9. v, 9. 4. x, 3. 10
 Egredi viii, 1. 49. ix, 9. 21
 Egreditur viii, 5. 9
 Egregia iv, 6. 25. v, 8. 17. ix, 5. 16
 Egregiam iv, 8. 18. v, 11. 9
 Egregie iii, 11. 4. vii, 7. 29
 Egregii iii, 2. 6. iv, 5. 18
 Egregio v, 2. 4
 Egregios iii, 12. 19
 Egregium iv, 15. 24. vi, 3. 17. viii,
 2. 2
 Egressi iv, 6. 13. v, 1. 19. vii, 6. 1
 Egresso x, 8. 23
 Egressum viii, 6. 13 sextum æstatis an-
 num iii, 11. 24
- Egressus iii, 12. 27. iv, 9. 18. viii, 12.
 7. ix, 6. 20
 Ejicit ix, 10. 10
 Ejulatu iii, 12. 4. viii, 2. 5
 Ejulatus x, 5. 3 (plur.) iv, 10. 29
 Elabi vi, 8. 20
 Elanguerat prælum iv, 15. 19
 Elapsa viii, 14. 32
 Elapsus iv, 10. 25. v, 9. 11. vii, 4.
 20
 Elaptonius viii, 6. 10
 Elato ix, 10. 24
 Elatum ad fiduciam iii, 8. 10
 Elatus iv, 6. 26. vi, 7. 24
 Electa vii, 3. 23. viii, 10. 15 corporum
 specie ix, 1. 26
 Electas viii, 4. 24
 Electi v, 5. 22
 Electionem vii, 6. 9
 Electis vii, 5. 27. viii, 9. 5
 Electo x, 7. 12
 Electum viii, 4. 30
 Elegerant ix, 4. 24. ix, 8. 4
 Elegerat vii, 6. 13
 Elegeris v, 11. 5
 Elegerit vi, 4. 13
 Elegi iv, 14. 12
 Elegisse iv, 4. 20
 Elegit iv, 8. 2
 Elementi ix, 9. 26
 Elephanti v, 2. 10. viii, 12. 7
 Elephantis viii, 13. 5. ix, 3. 24. x, 9.
 13. 16. 18
 Elephantorum viii, 9. 17. ix, 2. 16
 Elephantos viii, 13. 6. ix, 2. 4. 19
 Elephantus viii, 13. 7
 Elicere extra muros hostem ix, 8. 8
 Elicit spes vocem iv, 6. 6
 Elicuit (commovit) viam Alexandri viii,
 6. 22
 Elidunt (proterent) ix, 2. 21
 Eligens iv, 1. 21
 Eligere viii, 4. 8
 Eligi x, 2. 8
 Eligit x, 8. 19
 Eliguunt viii, 1. 12
 Elisa (compressa) in angustiorem alveum
 flumina ix, 2. 17
 Elisurus stipite ix, 7. 22
 Eloqui ix, 6. 12. x, 2. 15
 Elocuto vii, 2. 3
 Elocutus iii, 6. 13. vii, 4. 34. viii, 14.
 17. x, 6. 24
 Eludant (irrideant) v, 11. 10
 Eludens oraculum viii, 1. 42
 Eludenter ix, 7. 18
 Eludoret (dilueret) viii, 2. 12
 Eludi vii, 8. 23
 Elusit sortem oraculi iii, 1. 18

- Eluvies (vorago) v, 4. 26. vi, 4. 20.
 viii, 11. 7
 Emendari viii, 7. 15
 Emensi v, 4. 22. v, 6. 15. ix, 2. 10
 Emensis iv, 14. 7. ix, 3. 7
 Emensus iv, 16. 9. vii, 11. 8 *victoria*
 omnes gentes iii, 12. 18 *omne spatium*
 vi, 1. 13 *spatium longum itineris* vii,
 10. 21
 Ementiti fecisse ipsos vii, 5. 26
 Emere iv, 1. 12
 Emersere iv, 9. 21
 Emi x, 1. 11
 Emicabant viii, 2. 26
 Emicante ix, 5. 10
 Emicare viii, 4. 3
 Emicuisse vii, 6. 20
 Emineant in altitudinem v, 1. 33
 Eminebant iii, 8. 16 *prominebant* iv,
 9. 5 *assurgebant* iv, 9. 10
 Eminebat iii, 11. 7. viii, 1. 50. viii, 12.
 13. x, 1. 5 *indignatio* iv, 1. 24 *curru*
 iv, 14. 9 *quorum eminebat genus* vi,
 2. 9
 Eminens iii, 11. 8. iv, 4. 3. 4. 7. iv, 15.
 30. viii, 13. 7. viii, 14. 13. x, 1. 23
 specie corporis ix, 1. 28
 Eminent viii, 9. 21 *cornua lunae* vi, 4.
 16
 Eminentes (prominentes) iv, 15. 4
 Eminentia v, 8. 20. viii, 11. 15
 Eminentibus ix, 9. 18
 Eminentium iv, 8. 10
 Eminere x, 1. 14
 Emineret vii, 5. 36 *attolleretur* iv, 3. 2
 Eminet vii, 11. 2 *spatio centum cubitorum* v, 1. 26
 Eminus v, 3. 9. vi, 1. 4. vii, 8. 18. viii,
 18. 16. viii, 14. 31. ix, 1. 16. ix, 7.
 21. x, 7. 18
 Emit viii, 14. 5. 24. ix, 7. 21. ix, 9. 5
 Emissa (plur.) iii, 2. 3. iii, 11. 4 (*sing.*)
 vii, 2. 7
 Emissa (excusam) iv, 8. 26
 Emissurum iv, 18. 36
 Emissurus vi, 9. 31
 Emittat viii, 9. 10
 Emitterent iv, 13. 38
 Emitti ix, 1. 82
 Emittunt vii, 11. 3. viii, 9. 28
 Emoriens ix, 4. 18
 Emoriente et sterilis terra iv, 7. 10
 En x, 2. 28
 Enare ix, 9. 18
 Enatam medio alveo insulam ix, 8. 30
 Enaverant viii, 18. 15
 Enavigare ix, 9. 18
 Enim v, 5. 1. 3. 17. vi, 6. 22. vi, 8.
 10. ix, 1. 7. ix, 2. 22. ix, 3. 4
 Delph. et Var. Clas.
- Enimvero iv, 7. 14. viii, 1. 43
 Enitatur marem (pariat) x, 6. 9
 Eniti non possit virtus (quo pervenire)
 vii, 11. 10
 Enituntur (perveniunt) vii, 11. 17
 Enixis (in altum) vii, 11. 16
 Enumeranti vi, 8. 4
 Eo v, 4. 7. v, 8. 2. ix, 2. 7. ix, 7. 22
 Eodem (abl.) iii, 13. 13. vi, 4. 19. x,
 2. 22. x, 8. 14 (adv.) v, 1. 8
 Eorum vi, 8. 20
 Eosdem iii, 11. 4. x, 8. 22
 Epimenes viii, 6. 10. 20. 24
 Epirum x, 1. 18
 Epistola iii, 6. 10. vi, 10. 34
 Epistolam iii, 6. 7. 9. iii, 7. 12. vi, 9.
 13. vii, 2. 21. 24. 27
 Epistolas vii, 2. 16
 Epulantes iii, 12. 2. viii, 10. 18
 Epulantium viii, 6. 14
 Epularum vi, 2. 5
 Epulas iii, 12. 19. iv, 4. 5. v, 1. 42.
 viii, 2. 6. 8. viii, 4. 30. viii, 9. 30.
 viii, 10. 17. ix, 7. 4. 24
 Epulati viii, 11. 20
 Epulatas viii, 1. 19
 Epulis vii, 6. 18. viii, 8. 8. ix, 7. 16
 Equea iii, 2. 4. iii, 11. 18. iv, 16. 11.
 v, 1. 45. v, 4. 20
 Equestre x, 9. 14
 Equestres vi, 6. 21
 Equestri iii, 11. 1
 Equestris vii, 7. 32. vii, 9. 18
 Equi iv, 13. 1. iv, 15. 16. 33. vii, 7. 33
 Equidem v, 11. 10. ix, 9. 21. x, 2. 16
 Equis iii, 11. 14. 15. iii, 13. 2. iv, 9. 3.
 equis militaturn iii, 2. 6. iv, 9. 5. v,
 12. 15. v, 13. 8
 Equitabilis regio iv, 9. 10
 Equitatu iii, 9. 1. iv, 9. 17. iv, 13. 29.
 iv, 16. 2. vi, 4. 8. viii, 1. 6
 Equitatus iv, 9. 4. iv, 10. 25. iv, 16.
 28. vi, 8. 11. vi, 9. 26. x, 7. 20
 Equite iv, 12. 3. viii, 2. 32
 Equitem iv, 12. 22. iv, 13. 37
 Equites iii, 9. 5. iii, 11. 18. 17. iv, 13.
 6. 13. iv, 18. 26. 29. iv, 15. 2. 31.
 v, 1. 23. vi, 6. 35. vii, 8. 37. vii,
 10. 11. 13
 Equitibus iv, 9. 3. iv, 15. 5. 9. v, 1.
 41. 45. v, 4. 14. 33. v, 5. 8. v, 6.
 12. vi, 2. 17. vi, 4. 2. vii, 10. 12. x,
 9. 13
 Equitum iii, 9. 4. iv, 10. 24. iv, 12. 1.
 iv, 13. 26. iv, 16. 30. v, 9. 5. v, 13.
 10. 18. 19. x, 2. 8. x, 8. 23
 Equo iii, 8. 3. iv, 10. 25. iv, 15. 23.
 31. iv, 16. 23. v, 6. 14. vi, 4. 5. vi,
 5. 26. vii, 2. 6. viii, 4. 36. viii, 8. 35

- Equorum iv, 9. 15. iv, 12. 4. iv, 13. 2.
 iv, 14. 14. v, 1. 21. 23. vii, 4. 30
 Equos iii, 8. 26. iv, 13. 11. iv, 14. 12.
 iv, 15. 28. iv, 16. 3. v, 1. 42. vi, 5.
 5. viii, 9. 9. viii, 2. 35. x, 8. 4
 Equuleum vi, 10. 10. viii, 7. 5
 Equum iii, 11. 11. iv, 15. 26. vi, 5. 19.
 vii, 4. 24. vii, 8. 35
 Equus vi, 5. 18. vii, 4. 18. vii, 8. 35
 Erat animi semper obluctantis difficulta-
 tibus vi, 6. 27
 Erecta viii, 11. 6
 Erectus iv, 3. 8
 Erepta ix, 4. 14
 Erepto ix, 7. 22
 Ereptum x, 5. 10
 Ereptus vi, 9. 2
 Ereverant iv, 7. 1
 Ereverat iv, 16. 6
 Erevere ad spem et fiduciam iv, 10. 7
 Erexit viii, 13. 16
 Erga sua bona satis cautus x, 1. 40
 Ergastuli v, 5. 13
 Ergo iv, 2. 16. 22. v, 2. 7. v, 4. 4. v,
 6. 7. vii, 5. 7. viii, 3. 13. viii, 4. 6
 Frigebantur viii, 10. 31. ix, 1. 10
 Erigens vii, 8. 17
 Erigere v, 5. 23
 Enig i, 3. 2. 19. ix, 9. 24
 Enigyo vii, 4. 38. vii, 7. 22
 Enigyium vi, 4. 8. vii, 3. 2
 Enigyius vi, 4. 23. vi, 8. 17. vii, 4. 32.
 34. vii, 7. 9. 21. 22. 24. viii, 8. 40
 Eriperi vii, 4. 17. vii, 8. 26
 Eriperent iii, 10. 10
 Eriperet v, 13. 15. vii, 8. 35
 Eripi iii, 5. 10. iv, 16. 3. vii, 6. 8
 Eripientibus iv, 3. 18
 Eriprior vi, 10. 33
 Errabant iv, 15. 32. viii, 14. 20
 Errabundum viii, 4. 6
 Errant in armis iv, 6. 3
 Errare ix, 3. 14
 Errasti iii, 12. 17
 Errore iii, 12. 6. v, 13. 23. viii, 12. 8
 Erubescamus viii, 8. 18
 Erubescerant viii, 4. 10
 Erubescerat iv, 15. 30. v, 4. 3
 Erubescendum iv, 5. 4
 Erubescerent v, 3. 9
 Erubescerent v, 5. 17. vi, 5. 5. vi, 11. 4.
 viii, 2. 2
 Erubuerunt v, 6. 14
 Erubuimus v, 5. 10
 Erubuit esse superstes x, 5. 25
 Eruebantur iii, 13. 11
 Eruere ix, 2. 9. ix, 3. 8
 Erumpentem x, 9. 18
 Erumperem ad prantes vi, 3. 5
 Erumperent v, 5. 19
 Erumperet iii, 4. 13
 Erumpit vi, 4. 7
 Erumpant iii, 11. 12
 Erupit v, 4. 33
 Erutos iv, 14. 4
 Eryce viii, 12. 1
 Erycem viii, 12. 3
 Erythra viii, 9. 14. x, 1. 13
 Erythra x, 1. 14
 Esse alienæ ditionis v, 5. 6
 Esurire vii, 8. 20
 Et v, 1. 33. 34. v, 5. 10. 11. v, 6. 12.
 vi, 8. 10. ix, 2. 17. 29. 30. ix, 8. 5
 Etiam iv, 7. 21. v, 4. 25. v, 5. 24. v,
 8. 7. 10. x, 3. 2. x, 4. 1
 Etiamsi iv, 7. 18
 Evidentis in muros x, 5. 10
 Evidentium ix, 2. 18
 Evadere viii, 11. 5. ix, 5. 33
 Evaderet vi, 8. 18
 Evadit ix, 5. 30
 Evadunt viii, 13. 27 in verticem editum
 v, 4. 27
 Evaserant (fugerant) iv, 58 (ascende-
 rant) iii, 8. 26. viii, 11. 14
 Evaserat viii, 6. 26. ix, 8. 21
 Evasere (penetravere) iv, 15. 17 (as-
 cendere) ix, 8. 13
 Evasit iv, 8. 8
 Evasuros (ascensuros) v, 3. 5
 Evasurum (ascensurum) v, 4. 12
 Euboīcae iv, 12. 11
 Eudæmonem x, 1. 21
 Evecta iv, 4. 8
 Evecti insulam (ad) ix, 9. 8
 Evectus vii, 8. 35 (ad) os (fluvii) ix, 9.
 27
 Evehitur amnis (ad mare) v, 4. 7
 Evellere iv, 4. 9
 Estelleret ix, 5. 27
 Evellit iv, 6. 17
 Evenisse iii, 6. 6
 Eventu iv, 1. 33. iv, 16. 28. viii, 1. 18.
 ix, 8. 20. ix, 10. 19
 Eventum iii, 8. 20. vi, 11. 12. viii, 1.
 19. vii, 4. 35. viii, 13. 12
 Eventus (acc.) viii, 13. 22 (nom. sing.)
 vii, 7. 9. viii, 14. 42. ix, 5. 25. ix,
 7. 23. x, 9. 19
 Everberarent hastis os ejus vi, 11. 31
 Everberarentur fluctus (frangerentur) ix,
 4. 18
 Everberatum remis mare iv, 3. 18
 Evergetarum vii, 3. 3
 Evergetas vii, 3. 1
 Eversa ix, 9. 24
 Eversuros vii, 2. 29
 Everterant iv, 15. 16

- Everterat iv, 4. 2
 Everterem viii, 8. 10
 Evertit viii, 5. 6
 Evezerant iv, 14. 20
 Evitato vii, 1. 19
 Eumeni x, 10. 3
 Eendum v, 10. 12
 Euntes iii, 5. 6. vi, 3. 16
 Euntibus v, 1. 11
 Evocabantur vii, 6. 15
 Evolvit fluctus in littus iv, 2. 7
 Evoloit se (fuit) iii, 1. 5 aquas torrentium v, 4. 7
 Evolutum fumum vii, 11. 18. viii, 4. 9
 Evomit iv, 6. 8
 Euphrate ix, 10. 3
 Ephratem iii, 1. 10. iii, 8. 7. iii, 18. 3.
 iv, 5. 4. iv, 8. 10. iv, 9. 9. iv, 11. 5.
 13. 19. v, 1. 12. x, 5. 12. 18. x, 7.
 19
 Euphrates iv, 9. 6. iv, 14. 10. 15. v, 1.
 28. 29
 Euripidis viii, 1. 27
 Europa iii, 10. 4. v, 5. 14. v, 7. 8. vi,
 2. 18. x, 1. 43. x, 3. 7. x, 7. 9
 Europe iv, 1. 38. vi, 2. 14. viii, 8. 30.
 viii, 4. 29. ix, 6. 21
 Europeos vii, 7. 2
 Europam vi, 2. 14. vi, 6. 6. viii, 6. 12.
 vii, 7. 2. 18. x, 2. 4. 25. x, 6. 18
 Eurylocho viii, 6. 20
 Eurylochum viii, 6. 26
 Eurylochus viii, 6. 23
 Euthymon v, 5. 10. 17. 23
 Euluso viii, 10. 28. ix, 5. 28
 Ex capite molis iv, 2. 23 ex adverso iv,
 16. 21 ex longa fame v, 1. 6 ex toto
 viii, 6. 23 ex periculo gloriā accer-
 sentes viii, 13. 25
 Exacta pecunia iv, 1. 37 nox viii, 2. 6
 Exacti (impulsi) viii, 14. 9
 Exactis talentis iii, 7. 2
 Exacto ad luxuriam cultu (facto) v, 1.
 23
 Exactos menses x, 6. 21
 Exactum iusjurandum x, 7. 9
 Exaggerari (impleri) planitiem vi, 5.
 20
 Exanimat x, 5. 30
 Exanimati iv, 15. 17. vii, 3. 16. x, 3. 2
 Exanimatus iv, 8. 8
 Exanimavit vii, 3. 13
 Exanimet vii, 2. 27
 Exanimet ix, 5. 8
 Exanimis viii, 11. 17
 Exanimum x, 10. 13
 Exarsit vii, 4. 19
 Exasperabatur viii, 1. 32
 Exaudiebantur iv, 10. 29. iv, 15. 33. iv,
16. 15. x, 5. 10
 Exaudiebat iv, 1. 20
 Exaudiebatur v, 2. 7. v, 13. 12
 Exaudientibus vii, 7. 20
 Exaudire iii, 5. 11. iv, 13. 38
 Exaudiri iv, 9. 18. viii, 1. 28. ix, 9. 15
 Exaudisse iv, 12. 5
 Exaudisset v, 4. 16
 Exaudiunt iii, 2. 14
 Excedente fidem fortuna iii, 13. 11
 Excedentem prælio iv, 15. 30
 Excedere abire iii, 11. 6. iv, 11. 10. x,
 2. 3. x, 7. 20
 Excederent x, 8. 13
 Excederet vi, 9. 18. viii, 1. 38. viii, 3.
 15 ad Deos iv, 7. 28
 Excedit (superat) vii, 3. 22
 Exceditis humanum fastigium ix, 2. 28
 Excedunt iv, 11. 8
 Excellens vi, 2. 6. x, 5. 27
 Excellentis iii, 12. 21
 Excellentix, 1. 24
 Excelsiore v, 2. 13
 Excensione ix, 4. 4
 Exceperat viii, 6. 20. viii, 12. 6. viii,
 14. 32. 37. ix, 5. 7
 Excepere vi, 1. 6. vi, 2. 1 assensu v,
 9. 2
 Exceptit viii, 4. 27. ix, 5. 8 se poplitibus
 (sustinuit) vi, 1. 14 caput deficiens
 vi, 1. 15 (emendavit) vii, 2. 37 (telo)
 feram (transfixit) viii, 1. 16 (super-
 venit) viii, 3. 40 corpus clypeo (re-
 clinavit) ix, 5. 15
 Excepta (nom. sing.) iii, 13. 14. vi, 4. 1.
 vi, 9. 7 (abl.) iv, 2. 1 vestigia fugien-
 tis iv, 16. 33
 Exceptu vii, 2. 37
 Excepti (capti) iii, 8. 14. vi, 5. 18
 Exceptis iv, 4. 18. vi, 4. 23. vi, 6. 14.
 vii, 9. 19. x, 6. 2
 Exceptor vii, 6. 18. viii, 10. 2
 Exceptum iv, 6. 20 poplitibus (sub-
 nixum) ix, 5. 9 (clypeo) vi, 1. 4
 Excepturi ix, 5. 1
 Excepturum quid iniuriarum (passu-
 rum) vi, 10. 18
 Exceptus iv, 10. 25. vi, 4. 3. viii, 3.
 39. vii, 4. 16
 Excesserant v, 5. 9
 Excesserat modum humane magnitudi-
 nis viii, 14. 13
 Excesserit (vita) ix, 6. 26
 Excessero (vita) x, 5. 2
 Excessisse (vita) iii, 1. 21
 Excessisset ix, 7. 25
 Excessit iv, 10. 28. v, 1. 28. vi, 5. 25.
 vi, 9. 36. viii, 3. 13. viii, 8. 8
 Excidere iv, 13. 23

- Excidio v, 6. 1. viii, 1. 33. ix, 1. 18
 Excidisse x, 5. 22
 Excidit iv, 15. 11
 Excidium iv, 8. 23. iv, 6. 12. v, 7. 9
 Excibebat solitudo penitentiam liberiorem
viii, 2. 3
 Exciperis iii, 3. 15. iv, 7. 14. iv, 14.
10. viii, 14. 44. ix, 2. 2
 Exciperent iii, 11. 23. iv, 13. 38. iv,
16. 14. v, 1. 28. vi, 4. 7. ix, 4. 12.
ix, 9. 5
 Exciperet (transfigeret) aves sagitta vii,
6. 41. ix, 5. 3
 Excipi (recipi) iv, 8. 5. ix, 10. 15 (in-
tercipit) vii, 7. 31. ix, 8. 21
 Excipiebat iii, 11. 6. vi, 1. 4. vi, 5. 18
 Excipiens vii, 8. 17. ix, 5. 4
 Excipient x, 2. 28
 Excipiet x, 9. 6
 Excipinum vii, 9. 19
 Excipit vi, 7. 20
 Excipitur fluvius puro solo iii, 4. 8 (re-
cipitur) v, 13. 7
 Excipiunt iii, 5. 4. vii, 5. 29. vii, 7. 4
 Excita iii, 2. 12
 Excitabantur iv, 16. 18. vii, 8. 14
 Excitabatur desiderium ex comparatione
x, 8. 9
 Excitabo vi, 9. 3
 Excitantur iv, 5. 21
 Excitare iv, 13. 21. viii, 8. 9. ix, 2. 30
 Excitaretur vi, 11. 3
 Excitarunt vi, 10. 12
 Excitata vii, 5. 4. vii, 6. 26
 Excitatam viii, 2. 24
 Excitati (e somno) vii, 11. 18
 Excitatis viii, 6. 21
 Excitatum iv, 18. 18
 Excitatus viii, 14. 36. ix, 8. 26
 Excitaverunt viii, 10. 8
 Excitavit iii, 6. 14. iv, 13. 20. vi, 3. 11.
oratio x, 8. 21
 Excitus x, 8. 16
 Exclamasset vi, 10. 36
 Exclamat iv, 10. 29
 Excluderem x, 3. 12
 Exclusus v, 5. 34
 Ex cogitante v, 13. 20
 Ex cogitari iv, 3. 9. ix, 8. 20. x, 6. 6
 Ex cogitata tuendis urbibus iv, 2. 12 in
auctores proditionis vii, 5. 35
 Ex cogitaveris vii, 4. 11
 Ex cogito vi, 10. 3
 Ex colenda gloria (augenda) ix, 6. 21
 Ex cruciari vi, 11. 36
 Ex cubabant iv, 6. 21. vi, 8. 17
 Ex cubabat ii, 12. 3. viii, 6. 10
 Ex cubanti viii, 1. 49
 Ex cubare viii, 6. 12. 19. ix, 6. 4
 Ex cubituri viii, 6. 18
 Ex cudi ferrum iv, 2. 13
 Exulta ad magnificentiam (ornata)
viii, 5. 3
 Ex culti viii, 6. 4
 Ex currens iii, 1. 3
 Ex currit iii, 4. 6. iv, 7. 18 (extenditur)
v, 3. 16 in Persicem primam v, 3. 3
 Ex currunt vi, 4. 16
 Ex cussa iii, 12. 17
 Ex cussare v, 10. 8
 Ex cussaret v, 3. 14
 Ex cussatio ix, 8. 17
 Ex cussatione vi, 4. 10. viii, 1. 19 res
digna v, 2. 20
 Ex cussationem v, 12. 4
 Ex cusem vii, 1. 35
 Ex cussa e navibus tormenta iv, 2. 9. vii,
9. 7. viii, 2. 26. viii, 14. 32
 Ex cussas viii, 10. 32
 Ex cusserant iv, 15. 16
 Ex cusserat sensum (ademerat) v, 13. 22
 Ex cusserunt imbre procellos iv, 7. 14
 Ex cussi lapides fundis v, 3. 19
 Ex cussis vii, 5. 34
 Ex cussissem (inquisivissem) vii, 2. 9
 Ex cussit ix, 5. 9
 Ex cutere curru iii, 11. 11
 Ex cuterentur vii, 9. 6
 Ex cuteret vii, 8. 4
 Ex cuteretur iv, 4. 8
 Ex cuti iv, 3. 26 apte possent viii, 13. 6
 Ex cutiebant viii, 14. 7
 Ex cuti viii, 6. 9
 Ex cutus vi, 7. 20. vii, 2. 38
 Ex edant iv, 2. 8
 Ex edebant animos cogitationibus x, 8.
11
 Ex edendo naturam opera perimat vetus-
tas v, 1. 34
 Ex ederat vetustas monumenta iii, 4. 10
 Ex egit viii, 4. 21
 Ex emerat tempora peregrinationi iv,
8. 4
 Ex eminus vi, 3. 3
 Exempla iv, 10. 6. v, 5. 5. viii, 5. 17
 Exemplar viii, 3. 15
 Ex emplo (abl.) v, 1. 18. vi, 4. 24. vi,
8. 11 (dat.) vii, 6. 16 denegavit
honorem viii, 12. 3
 Exemplum iv, 14. 26. v, 6. 14. vii, 5.
37. viii, 7. 16. vii, 11. 16. viii, 5. 12.
x, 3. 4 fecit ipse vii, 5. 37
 Exempta dubitatio v, 11. 7. vii, 11. 21
 Exempto discrimine nationum v, 2. 6
 Exemptus magis suppicio quam criminis
vii, 1. 6

- Exequabantur iii, 8. 29. iv, 3. 9. 18
 Exequebatur viii, 10. 28
 Exequenda vi, 9. 29. viii, 11. 4
 Exequendæ viii, 6. 11
 Exequendi viii, 6. 16
 Exequendum v, 9. 15
 Exequi iii, 4. 3. iii, 8. 29. iii, 11. 3. v,
 10. 1. vii, 2. 15. vii, 4. 18. vii, 6.
 15. ix, 7. 18. x, 7. 8. x, 8. 21 desti-
 nata iv, 7. 9 (narrare) iv, 7. 32 diu-
 tus (explicare) vii, 4. 18
 Exequias x, 5. 21
 Exercitus imperium tanta fiducia x,
 3. 3
 Exercere imperium sanguine civium x,
 8. 19
 Exercitatio iii, 7. 19
 Exercitu iv, 1. 10. iv, 6. 2. iv, 9. 6. vi,
 6. 20. vii, 10. 18. viii, 12. 9. x, 2.
 8. x, 5. 3. x, 7. 21
 Exercitum iv, 2. 6. iv, 6. 10. iv, 9. 9.
 iv, 12. 14. v, 4. 4. v, 13. 11. vi, 3.
 21. vi, 6. 11. vii, 5. 1. 18. viii, 4. 1.
 ix, 1. 18. x, 9. 11
 Exercitus iii, 6. 17. iii, 9. 2. iv, 12. 13.
 iv, 16. 7. 20. v, 1. 30. v, 7. 8. v, 9.
 5. vi, 5. 13. vi, 8. 7. viii, 3. 22. viii,
 5. 16
 Exercituum iii, 11. 10
 Exercuit x, 1. 27
 Exaurierendas iv, 2. 16
 Exhausta iv, 16. 18. v, 9. 5
 Exhaustæ viii, 14. 36
 Exhaustam et vanam aciem iv, 14. 14
 Exhaustis vii, 9. 14
 Exhibendæ vi, 10. 29
 Exhibere vi, 10. 15. vii, 2. 12
 Exhiberetur vii, 1. 5
 Exhibita v, 12. 11
 Exibat viii, 1. 49
 Exigebantur viii, 14. 31
 Exigebat v, 4. 19
 Exigebatur vii, 2. 17
 Exigente v, 5. 28
 Exigentem vii, 1. 33
 Exigenti vii, 2. 33
 Exigentibus vi, 11. 32
 Exigere vi, 11. 14. vii, 1. 16
 Exigua iii, 13. 3. iv, 1. 19. iv, 6. 16.
 viii, 5. 10
 Exiguae viii, 13. 4
 Exiguam iv, 5. 8
 Exigui v, 3. 9
 Exiguum vii, 4. 23
 Exilia vi, 4. 18. viii, 3. 1
 Exiliæ x, 2. 7
 Exiliom iii, 2. 10
 Eximia caritate iii, 6. 1 religione iv, 3.
 21 majestas v, 10. 2 specie vi, 5. 29.
 viii, 4. 28 magnitudine iv, 3. 2
 Eximia iii, 3. 11. iv, 6. 7. v, 2. 10. viii,
 1. 15. ix, 5. 25
 Eximiam iv, 10. 24. iv, 13. 5. vii, 6. 41.
 ix, 7. 16
 Eximio iv, 8. 7. vii, 10. 4. viii, 13. 6
 Eximit se (hominibus discernit) vi, 11.
 24
 Eximius viii, 9. 5
 Exinanirent aciem iv, 13. 34
 Exire iv, 13. 20. 26. viii, 1. 51. ix, 4.
 26
 Existat viii, 9. 13 ab Inferis (redeat) vii,
 5. 37
 Existebant e terra (emergebant) ix, 8. 14
 Existebat vii, 10. 14
 Existere ix, 4. 18 (emergere) vi, 4. 7
 Existimans iii, 12. 14. vi, 1. 18. ix, 7.
 26. x, 2. 8
 Existimari iv, 4. 16
 Existimes vi, 8. 6
 Existit vii, 5. 2. x, 10. 10
 Exitio viii, 11. 12 illius se esse ventu-
 rum iv, 5. 6
 Exitium iv, 2. 14
 Exitu ix, 2. 26
 Exitum v, 7. 8
 Exitus vii, 1. 19. vii, 3. 5. ix, 6. 25. x,
 1. 38
 Exoleti vi, 7. 2. 8
 Exoletum vi, 8. 33
 Exoleverant mores patrii vii, 5. 29
 Exoleverunt tam longa ætate vii, 6. 27
 Exolevisse memoriam majestatis sue iii,
 18. 17
 Exolevisserent Græci mores ix, 3. 3
 Exonerare vi, 9. 9 conscientiam suam vi,
 8. 12
 Exonerarem iv, 13. 22
 Exoriente v, 2. 7
 Exoritur vii, 4. 29
 Exornari convivium omni opulentia viii,
 5. 9
 Exornat viii, 13. 21
 Exornaverant iii, 11. 23
 Exorsum ix, 8. 20
 Exosi v, 13. 9
 Exosus viii, 7. 11
 Expectabant iv, 12. 13. ix, 8. 1. x, 2. 14
 Expectabat vi, 6. 33. x, 6. 18
 Expectans iii, 8. 13. ix, 9. 21. ix, 10. 2
 Expectant vi, 8. 5. 7. viii, 13. 15
 Expectantes x, 9. 14
 Expectantibus vi, 6. 15
 Expectantur vii, 7. 17
 Expectare v, 7. 8. vi, 10. 33. viii, 10.
 33. ix, 6. 19. x, 9. 17 arbitrium victo-
 ris v, 8. 12
 Expectarent x, 3. 2

- Expectari **x**, 6. 11
 Expectas **ix**, 5. 26
 Expectasse **viii**, 12. 9
 Expectat **iv**, 13. 21. **ix**, 2. 18. **x**, 6. 21
 Expectata **v**, 4. 26
 Expectatam **viii**, 9. 32
 Expectatio **x**, 6. 3
 Expectatione **iii**, 6. 16. **vi**, 6. 4. **ix**, 7.
 20 commotius **iv**, 10. 26 mentem so-
 licitam **iv**, 13. 2
 Expectationem **vi**, 9. 1. **vii**, 4. 14. **vii**,
 7. 26
 Expectationis **iv**, 12. 23
 Expectatis **ix**, 9. 13
 Expectato **iii**, 12. 10. **viii**, 2. 31
 Expectaverant **viii**, 10. 20
 Expectavere **x**, 5. 26
 Expectaveris **iv**, 10. 32
 Expectavit **vi**, 11. 12
 Expectent **v**, 13. 5
 Expecto **v**, 12. 11
 Expediebat **iv**, 7. 31. **vii**, 2. 38
 Expedita **iii**, 5. 15. **iv**, 7. 3. **v**, 1. 5. **v**,
 6. 12. **v**, 13. 10. **vii**, 5. 31. **ix**, 1. 19
 Expeditam **v**, 4. 20
 Expediti **vii**, 9. 17. **viii**, 9. 29
 Expeditionem **vii**, 2. 26. **viii**, 1. 25. **viii**,
 3. 1. **ix**, 5. 21. **x**, 1. 44
 Expeditionis **ix**, 3. 19
 Expediti **iv**, 7. 6
 Expeditus (adv.) **iv**, 11. 9 (nomen) **x**,
 10. 8
 Expedito **iv**, 2. 22. **v**, 3. 16. **vii**, 5. 1.
 viii, 14. 5 agmine **vii**, 5. 1
 Expeditum **iv**, 14. 16. **v**, 5. 2
 Expelli **viii**, 13. 26
 Experiebatur (periclitabatur) **viii**, 13.
 12
 Experiendi **vi**, 4. 24
 Experiendo **vii**, 11. 10
 Experirem **vi**, 11. 28
 Experirentur **v**, 4. 28. **x**, 7. 10
 Experiret **iv**, 13. 3. **vii**, 11. 5. **viii**,
 12. 6
 Experiri **iii**, 5. 16. **iii**, 6. 12. **iv**, 1. 29.
 v, 3. 4. **vii**, 2. 36. **viii**, 2. 27. **viii**,
 14. 35 beneficio quam injuria ipsos
 maluisset **vii**, 10. 8
 Experiuntur **vii**, 7. 11
 Experi **iii**, 13. 14. **vi**, 11. 30
 Expertas se pectora **viii**, 13. 11
 Expertas **viii**, 10. 5
 Expertem consilii (insecum) **viii**, 6. 20
 Expertia **vi**, 3. 7
 Expertibus (ignaris) **viii**, 6. 10
 Experto fortunam belli **v**, 8. 11
 Expertus **iii**, 6. 12. **iv**, 11. 23. **v**, 8. 7.
 vi, 1. 14. **vii**, 4. 11. **viii**, 3. 2. **viii**,
 14. 42. 43 membra an possent, &c.
- vi, 1. 14
 Expetabatur **x**, 9. 1
 Expetam posnas **x**, 2. 29
 Expetebat **iv**, 15. 25. **vi**, 6. 3
 Expetens **iii**, 11. 7
 Expetere **vii**, 1. 28. **ix**, 2. 11 posnas **iv**,
 13. 18
 Expeterent **vi**, 11. 17. **vii**, 10. 6
 Expeteret **iv**, 13. 14
 Expetet **iii**, 2. 18
 Expeti **v**, 5. 19
 Expetis **ix**, 3. 8
 Expetisse **vii**, 1. 26
 Expetitum **ix**, 9. 4
 Expetituras **x**, 8. 10
 Expetiverat **iii**, 8. 19
 Expto **iv**, 10. 32
 Expetunt (moras patiuntur) **iii**, 5. 13
 Expirabant **ix**, 8. 20
 Expiranti **iii**, 5. 4
 Expirasse **ix**, 5. 29
 Explebant **iv**, 12. 6
 Explendi iras **viii**, 6. 1
 Explendi supplicii avidus **vii**, 5. 23
 Explere **viii**, 2. 28. **ix**, 2. 4
 Expleta vice officii sui **viii**, 6. 18
 Expleturam se sanguine **x**, 7. 14
 Explerant **iii**, 2. 6. **viii**, 11. 9
 Explerat **iv**, 12. 13. **v**, 8. 4
 Explavit **vii**, 2. 38
 Explicandi copias **iv**, 9. 10
 Explicari (extendi) **iv**, 14. 12
 Explorandum **iii**, 7. 6
 Explorantur **vii**, 7. 9
 Explorare **iv**, 12. 4. **vii**, 7. 8 (deligere)
 iv, 6. 5
 Explorarent **vi**, 4. 14
 Exploraret **ix**, 10. 22
 Explorari **iv**, 10. 10
 Explorata **iv**, 9. 24
 Exploratores **iii**, 13. 2. **iv**, 10. 10
 Exponam **iv**, 13. 24
 Exponeret **vi**, 11. 32
 Exponi **ix**, 3. 24
 Exponit **v**, 1. 4. **viii**, 6. 24. **ix**, 8. 26.
 x, 9. 9
 Exponunt **vi**, 9. 7. **x**, 8. 14
 Exposcens **iv**, 6. 10
 Exposcere **iv**, 14. 23
 Exposerent acris certamea **ix**, 7. 18
 Expositi **ix**, 9. 11³
 Expositis **iv**, 2. 24. **v**, 4. 10. **v**, 12. 7
 Exposito **iv**, 13. 37
 Expositus **viii**, 14. 31. **ix**, 5. 9
 Expositus **vi**, 8. 1. **vii**, 5. 18
 Expressa ex auro simulacra **iii**, 3. 16
 Expressas **ix**, 3. 6
 Expresserat (extorserat) **viii**, 5. 20
 Expressi **viii**, 8. 2

Expressit iv, 11. 2. vi, 7. 12
 Expresso succo vii, 4. 23
 Exprimendam vi, 11. 10
 Exprimi (extorqueri) ix, 3. 1
 Exprobabant iv, 2. 20
 Exprobans viii, 1. 16
 Exprobare viii, 8. 9. ix, 7. 17
 Exprobaturum viii, 1. 39
 Expromere iv, 10. 4
 Expugnandi viii, 11. 7
 Expugnando vi, 6. 25
 Expugnare ix, 4. 6
 Expugnat ix, 4. 5
 Expugnatas iii, 10. 7. 9
 Expugnaverat v, 6. 2
 Expugnavit ix, 8. 11
 Expulisset vi, 11. 2
 Expulsa vi, 4. 7. ix, 4. 11
 Expulsus iii, 2. 10
 Exsanguem ix, 5. 26
 Exsangues iv, 14. 2. ix, 3. 5
 Exsanguia ix, 8. 10
 Exsanguis vii, 7. 26. vii, 8. 35. viii, 3.
 13

Exsatiata laudi ix, 6. 15
 Exsorbet viii, 9. 6
 Exsortem prædæ communis iv, 14. 6
 Exsoliandum ix, 5. 11
 Exstruxere iv, 6. 22
 Exstruxit iv, 6. 21
 Exsurgunt viii, 11. 6
 Extra vii, 7. 8. 22. ix, 4. 28
 Estabat (apparebat) v, 18. 20
 Extarent x, 2. 5
 Extract vii, 5. 33
 Extendenti iii, 3. 16
 Extendere iv, 13. 34
 Extendederet iii, 9. 10
 Extendi iii, 9. 12. ix, 3. 19 fastigium
 (terre complanari) iv, 9. 10
 Extenta iv, 14. 14
 Extenuabat vii, 7. 5
 Exteras viii, 9. 19
 Externa v, 1. 27. vi, 7. 1. viii, 5. 20
 Externæ vi, 3. 13
 Externi (gen.) v, 2. 12. x, 4. 1 (plur.)
 vi, 3. 10

Externis vi, 6. 10
 Extero vi, 8. 8. viii, 5. 20
 Externum vi, 2. 2. x, 5. 33
 Externus v, 11. 6
 Extet vii, 8. 11
 Extimacebat ix, 2. 8
 Extimisset iv, 16. 30
 Extincta iv, 10. 19. x, 5. 24
 Extincti vii, 5. 15
 Extinctis vi, 8. 17
 Extincto iv, 10. 13
 Extinctos viii, 11. 12

Extinctum (masc.) iii, 5. 5. viii, 3. 40
 (neut.) iv, 3. 16
 Extinctus ix, 3. 20
 Extinguar vii, 7. 19
 Extinguat x, 10. 10
 Extinguerent iv, 10. 11. ix, 4. 7
 Extingueretur vi, 11. 32
 Extingui iii, 5. 10. ix, 6. 22 (quiescen-
 do) viii, 4. 8
 Extinguitur vi, 7. 30. viii, 2. 39. x, 5. 6
 (evanescit) vi, 4. 22
 Extinguo vi, 10. 32
 Extinxit x, 9. 5 (obliteravit) x, 10. 18
 Extirpant sacros lucos vii, 5. 34
 Extirpari vii, 8. 14
 Extis vii, 7. 25
 Extitisse vii, 10. 14
 Extitit fides promiseo viii, 4. 18
 Extollere vii, 4. 2
 Extorquent viii, 2. 4
 Extorum vii, 7. 24
 Extra iv, 2. 4. v, 3. 7. x, 5. 9 teli jac-
 tum iii, 10. 1. vi, 1. 10 teli ictum iv,
 2. 23

Extractam vii, 5. 37
 Extraheretur viii, 6. 14
 Extrahi ix, 5. 23
 Extraordinario iv, 16. 25
 Extraxerant x, 2. 10
 Extraxere viii, 6. 14
 Extraxisset vi, 8. 13
 Extraxit viii, 14. 28 noctem vigiliis vii,
 8. 2 convivii tempus in horam secun-
 dam viii, 6. 17

Extrema iv, 14. 32
 Extrinsecus iv, 2. 14
 Extulit corpus magnifico funere iv, 8. 9
 Exuistis x, 2. 22
 Exuitar vi, 11. 15
 Exul vi, 4. 25
 Exulabo v, 8. 11
 Exularet vi, 4. 2
 Exulem terrarum orbis v, 12. 2
 Exules viii, 1. 3. x, 2. 4
 Exulum viii, 2. 15
 Exurat (consumat) x, 10. 16
 Exurente iv, 7. 6
 Exurentibus vi, 6. 16
 Exureret vi, 6. 16
 Exustis vii, 4. 21
 Exutos iv, 15. 10
 Exuunt v, 1. 38

F.

Fabulæ ix, 2. 15
 Fabulam viii, 1. 17
 Fabulis v, 1. 32

- Fabulosis** iii, 1. 2
Fac viii, 5. 18
Face vi, 6. 15
Facere iv, 9. 12. vi, 10. 35. vii, 1. 32.
 viii, 5. 12. 18. viii, 10. 2
Factorem iv, 11. 23
Facterint iii, 11. 5. x, 3. 4
Facteres vii, 7. 24
Facteret iv, 2. 3. ix, 6. 15. x, 1. 44 (da-
 ret) iii, 13. 7
Factes (acc.) iv, 3. 4. v, 7. 7. viii, 11.
 21. x, 9. 5
Factessite x, 2. 27
Faciam vi, 9. 24. viii, 8. 9
Faciat iii, 4. 3. vii, 9. 1
Facibus iii, 8. 22
Facie (spectaculo) ix, 8. 5
Faciebam vi, 10. 27
Faciebat iv, 6. 10. vi, 5. 5
Faciem vi, 4. 22
Faciendis iv, 2. 18. v, 3. 7
Facientum iv, 14. 7. x, 6. 22
Facienti vi, 6. 20
Facies (vultus) iv, 12. 5. viii, 13. 24
 (species) iii, 11. 22. v, 4. 28. viii,
 18. 10. ix, 10. 15 (spectaculum) vii,
 11. 16. viii, 14. 27 (verb.) vi, 3. 11
Faciet viii, 8. 12
Facile iii, 6. 17. viii, 7. 10. vi, 1. 5. vi,
 7. 35. vi, 9. 25. vi, 10. 1. viii, 3.
 35. ix, 2. 16
Faciles viii, 6. 24
Facili ac levii humo iv, 6. 8
Facilis viii, 6. 10
Facilius iii, 6. 3. iv, 2. 2. iv, 11. 9. vi,
 9. 35. viii, 4. 16. viii, 8. 24. viii, 5.
 18. x, 2. 10. 22. x, 7. 18
Facillimum iv, 6. 6
Facimus viii, 5. 18
Facinore v, 13. 18. vi, 7. 1. 11. vi,
 10. 7
Facinoris v, 9. 2. v, 13. 15. viii, 5. 20.
 viii, 2. 1. viii, 3. 9. viii, 6. 24
Facinus iii, 8. 5. v, 11. 2. vi, 7. 10.
 32. vi, 8. 6. vi, 9. 10. vi, 10. 12. 22.
 vi, 11. 37. 40. viii, 6. 15. 30
Facio vi, 10. 37
Facit iv, 7. 29. viii, 8. 9
Faciunt iv, 11. 8. 19. vi, 4. 16
Facta iv, 10. 34. v, 1. 34. vi, 5. 26. vii,
 2. 34. 38. viii, 2. 32. viii, 10. 8. ix,
 8. 4. x, 2. 11 fides est iv, 1. 23
Facti vi, 8. 34. viii, 2. 17. ix, 2. 10 ar-
 genti iii, 13. 16
Factis vii, 1. 22
Facto iv, 7. 28. vi, 6. 21. viii, 1. 36.
 viii, 2. 8. viii, 4. 1. viii, 5. 14. viii,
 12. 3. ix, 8. 14. x, 2. 14
Factorum v, 2. 4
Factos viii, 5. 17
Factu iv, 13. 3. vii, 5. 31
Factum iii, 8. 10. vi, 6. 10. vi, 11. 8
Factura imperata vi, 5. 11
Facturam vii, 9. 17
Facturi vii, 6. 11
Facturam iii, 8. 5. iv, 2. 4. iv, 13. 11.
 vi, 3. 21. vi, 10. 19. ix, 1. 7
Facturam iv, 9. 9. v, 6. 7
Factus viii, 3. 13
Falcata iv, 9. 4
Falcati iv, 12. 6. 12
Falcatis iv, 12. 10
Falcatos iv, 14. 14. iv, 15. 3
Falces iv, 9. 5. iv, 15. 4
Falcibus iv, 8. 24. viii, 14. 29. ix, 2.
 19
Fallax ix, 3. 19
Fallebat vi, 1. 17 (latebat) viii, 4. 8
Fallendum viii, 13. 17
Fallentia v, 4. 18
Fallere iv, 13. 18
Fallerent v, 10. 15 (laterent) viii, 11. 5
 vestigium lubrica saxa iv, 9. 18
Falleret (lateret) iv, 16. 14. vi, 9. 15
Falleretur vii, 11. 21
Falli v, 13. 5. vi, 4. 12
Fallitur vii, 7. 13
Fallunt vii, 8. 29
Falsa iv, 10. 10. vi, 11. 27. viii, 1. 16.
 viii, 8. 1
Falsis x, 1. 27
Falso iii, 12. 7. vi, 10. 6. viii, 5. 38.
 viii, 8. 15 (imperito) v, 2. 4
Falsum iii, 12. 5
Fama iii, 13. 15. iv, 8. 6. iv, 9. 2. v,
 1. 18. v, 8. 10. vi, 3. 19. viii, 1. 6.
 viii, 8. 15. ix, 5. 6. 19. x, 1. 17. 31.
 x, 5. 18. 37
Fame iv, 1. 25. iv, 4. 19. iv, 5. 12. viii,
 2. 15. ix, 2. 9. ix, 4. 21. x, 3. 7
Famam iv, 1. 30. iv, 4. 2. iv, 7. 30. iv,
 14. 13. viii, 4. 4. viii, 12. 10. viii,
 14. 46. ix, 6. 1
Fame iii, 5. 6. v, 1. 6. viii, 8. 37. ix,
 10. 18
Famem ix, 9. 22. ix, 10. 11. 13
Fames ix, 10. 13. x, 8. 12
Familiaris vi, 9. 18 infelicibus patria so-
 litudo est v, 5. 11
Familiaritate vii, 2. 35
Familiariter vi, 8. 16. vi, 11. 22. viii, 1.
 31
Familiarius ix, 6. 16
Famulam iii, 12. 25
Fas vi, 4. 9. viii, 2. 19. x, 10. 13
Fascia iii, 3. 19
Fasciis vii, 6. 5
Fastidiam vi, 10. 29

- Fastidiat vi, 11. 25
 Fastidio iv, 10. 8. v, 5. 12. viii, 3. 6.
 x, 2. 28
 Fastidires viii, 7. 13
 Fastidit v, 5. 12. vi, 9. 36
 Fastidium v, 8. 14
 Fastidiunt iv, 14. 23
 Fastigio iii, 13. 12. iv, 2. 8. viii, 2. 23
 jugo vi, 6. 23 mortali haud contentus
 iv, 7. 8
 Fastigium iii, 12. 25. iv, 1. 17. iv, 14.
 20. v, 1. 28. vi, 4. 19. vi, 6. 2. vi,
 8. 7. vii, 3. 8. viii, 10. 31. viii, 11.
 6. ix, 2. 28. x, 6. 20 (eminentiam)
 iv, 9. 10 (dignitatem) x, 10. 14
 (magnitudinem) ix, 10. 24 mœnium
 iv, 6. 22 munimenti v, 1. 31 terre
 excedunt in altius viii, 9. 3 humanum
 exeditis ix, 2. 28
 Fata iv, 14. 20. ix, 6. 19. x, 5. 36
 Fateantur vi, 9. 16
 Fatebatur vii, 2. 7
 Fatebimur iv, 16. 33
 Fatebuntur vi, 10. 10
 Fatendum x, 5. 35
 Fatente vi, 7. 26
 Fateor vi, 7. 32. vi, 10. 27
 Fateri vi, 3. 6. vi, 5. 30. viii, 2. 2
 Fati v, 12. 11. viii, 9. 32
 Fatigabant suras stridore horrendo viii,
 13. 10
 Fatigabat v, 4. 18
 Fatigandi naturam (vincendi) vii,
 11. 4
 Fatigarent ix, 10. 16
 Fatigaret iv, 6. 9 indulgentiam victoris
 v, 3. 13
 Fatigari ix, 2. 10
 Fatigata iv, 10. 19. v, 13. 23. viii, 3. 2
 nunquam fortuna ei indulgendo viii,
 3. 1
 Fatigatas iv, 16. 18
 Fatigati iv, 4. 20. vii, 1. 22. vii, 3. 13.
 viii, 10. 10. viii, 14. 30
 Fatigatione vi, 8. 21
 Fatigatis iii, 2. 15. iv, 7. 13. v, 4. 22.
 v, 5. 3. v, 13. 7. viii, 2. 34. viii,
 4. 8
 Fatigatos iii, 11. 6. iv, 16. 12. ix, 3. 1
 Fatigatum v, 6. 13. ix, 5. 15
 Fatigatus iii, 12. 1. iv, 4. 1. iv, 8. 8.
 ix, 5. 18. ix, 8. 25
 Fatigaverat iv, 15. 31. v, 5. 14
 Fatigaverunt v, 6. 14
 Fatis x, 9. 1
 Fatum iv, 6. 17
 Fauces iii, 4. 2. v, 3. 17. 22. vi, 3. 16.
 viii, 2. 20. ix, 2. 13 (Isthmum) iii,
 1. 13 (angustias) iii, 4. 11. iii, 8. 13
 Delph. et Var. Clas.
- Faucibus vii, 4. 4
 Faventem vi, 7. 32
 Favonius vi, 6. 28
 Fecerant iv, 10. 10. vi, 2. 17. viii, 2.
 16. 20. viii, 10. 26. viii, 14. 18
 Fecerat v, 4. 26. v, 6. 6. vi, 5. 12. vi,
 9. 1. x, 9. 21
 Fecere x, 7. 19
 Fecerim iv, 11. 16
 Fecerint vii, 2. 34
 Feceris v, 2. 15
 Fecerit vii, 4. 17
 Fecero viii, 14. 15
 Fecerunt iv, 1. 5. iv, 9. 11. vii, 4. 20.
 vii, 6. 11. vii, 8. 27. viii, 1. 2
 Feci vi, 10. 12. vii, 2. 38
 Fecimus vi, 11. 25. viii, 1. 31. vii, 7.
 16
 Fecisse iv, 3. 23. vi, 6. 17. vii, 5. 26.
 viii, 6. 24
 Fecisset iv, 9. 23. vi, 9. 29. viii, 3. 6
 Fecisti viii, 14. 42
 Fecistis ix, 2. 24
 Fecit iv, 11. 14. viii, 1. 16. viii, 12. 2.
 8. viii, 13. 19. ix, 10. 17. x, 2. 25.
 x, 5. 3. x, 7. 2 locum iii, 1. 3 sue
 ditionis iv, 4. 19
 Fefellerat vii, 11. 16. ix, 1. 3. ix, 8. 28
 (latuerat) iv, 15. 6
 Fefellerunt promissum vii, 10. 9. ix, 5.
 33
 Fefelisset v, 4. 19 si prior muros fe
 felisset (corruisset) iv, 3. 13
 Fefelit iv, 5. 16. vii, 2. 13 (latuit)
 vii, 6. 4
 Felices x, 5. 6
 Feliciorum iii, 12. 18
 Feliciores vii, 5. 8
 Felicissime viii, 6. 14
 Felicissimo vii, 2. 33
 Felicitas iv, 16. 22. v, 5. 12. vii, 2. 37.
 viii, 10. 18. viii, 14. 43 videatur
 aspirare iv, 14. 19
 Felicitate iii, 12. 24. vi, 5. 3. viii, 13.
 13. x, 3. 9. x, 5. 36
 Felicitatem iii, 4. 11. iv, 5. 2
 Felicitati vii, 7. 28. 30. vii, 8. 24
 Felicitatis x, 9. 7
 Feliciter vi, 9. 23
 Felicius iv, 1. 33. iv, 16. 3
 Felix viii, 13. 15. viii, 14. 42
 Femine viii, 10. 12
 Femora vi, 1. 4
 Femore iii, 12. 2
 Femur iii, 11. 10
 Feræ (gen.) viii, 3. 11. ix, 1. 33 (dat.)
 vii, 5. 38. viii, 1. 14. viii, 2. 7
 Feram viii, 1. 15. 16. ix, 1. 31. 32
 Ferarum iii, 8. 10. iv, 13. 14. v, 3. 19.

- v, 7. 17. viii, 1. 11. 19. ix, 4. 3. ix,
10. 10
Feras viii, 1. 13. 35. ix, 3. 8
Ferat iv, 10. 23. ix, 6. 11
Ferax viii, 9. 15
Fere iv, 4. 9. iv, 15. 29. v, 1. 12. vi,
4. 4. vii, 3. 21. viii, 6. 18. viii, 9. 16
Ferebant segre ordinem x, 2. 6
Ferebantur v, 11. 1. x, 5. 16
Ferebat iii, 12. 5. iv, 6. 11. 13. vi, 6.
30. viii, 5. 11
Ferebatur iv, 15. 32 nihil integrum v,
6. 5 lectica militari viii, 6. 8 errabun-
dum agmen viii, 4. 6
Ferenda v, 12. 6
Ferendam iv, 16. 19
Ferendas iv, 11. 1
Ferena iii, 6. 3. vi, 5. 22. vi, 7. 18. vi,
11. 23. viii, 6. 7
Ferent x, 6. 20
Ferentes viii, 4. 32. viii, 11. 8
Ferentia v, 4. 11. viii, 11. 10. ix, 8. 26
Fera vii, 2. 16
Feret ix, 6. 22
Feriebantor viii, 11. 14
Feriebat vii, 6. 41
Ferire viii, 6. 7
Feris vi, 3. 8. viii, 8. 13
Ferit vii, 2. 27
Feritate iii, 8. 15. v, 6. 16
Ferne v, 4. 33. v, 18. 19. viii, 6. 17.
ix, 8. 30
Feroce vii, 8. 5
Ferocia viii, 2. 16
Ferociam vii, 4. 34. ix, 7. 18
Ferocissime x, 2. 30
Ferocissimis vii, 9. 18. ix, 4. 16
Ferociter iii, 11. 1. iv, 15. 19. iv,
16. 5
Ferocius vii, 11. 23. x, 2. 12
Ferox vii, 4. 2. 19 stolidia audacia vi,
11. 2
Ferre iv, 2. 7. v, 5. 17. v, 8. 14. vii,
5. 11. viii, 6. 15. 17. viii, 8. 1. viii,
1. 48. viii, 4. 20. viii, 7. 14
Ferrea iv, 2. 12. iv, 8. 26
Ferreas iv, 3. 24
Ferreis iv, 9. 3
Ferrent iv, 5. 11
Ferreos iv, 13. 36. viii, 11. 13
Ferret v, 9. 12
Ferri iv, 13. 13. viii, 9. 23. x, 1. 12. x,
5. 4
Ferro iii, 3. 26. v, 1. 8. v, 6. 4. vi,
10. 21. viii, 3. 26. ix, 1. 33. ix, 7. 17
Ferrum iv, 1. 18. iv, 2. 13. viii, 8. 15.
x, 10. 16. viii, 7. 7 ensem viii, 7. 7
Fert natura (qua) vi, 5. 15
Fertile v, 4. 20
Fertilem vi, 2. 13
Fertilis v, 2. 11. v, 4. 6. ix, 10. 18
Fertilitate v, 1. 11
Fertilitatis v, 1. 12
Fertis iv, 11. 19
Fetur iii, 12. 6. v, 5. 10. viii, 10. 2.
viii, 3. 8. ix, 4. 22
Fervens iv, 3. 26
Fervida iv, 3. 25. iv, 7. 22
Fervidor x, 10. 10
Fervidissimum iii, 6. 1
Fervido iv, 7. 6. 12
Ferunt viii, 1. 34. viii, 9. 23
Fervore vii, 5. 4. viii, 9. 18
Festinabilitis vi, 3. 15
Festinando ix, 5. 38. ix, 10. 14
Festinandum iv, 10. 13
Festinans iii, 7. 1. iv, 7. 30. v, 5. 33
Festinantem v, 13. 21
Festinantes ix, 9. 18
Festinare v, 13. 10. vi, 6. 19
Festinasse vi, 11. 33
Festinat vi, 6. 25
Festinatio iii, 2. 9. iii, 8. 25. ix, 9. 12
Festinatione iii, 5. 14. x, 6. 21
Festinationem iii, 10. 3. viii, 2. 27
Festino vi, 3. 14
Festo die viii, 5. 9
Fibras ix, 5. 29
Fibris vii, 7. 9
Fictas ix, 3. 6
Fida viii, 3. 7
Fide iii, 6. 12. iii, 13. 15. iv, 6. 5. vi,
11. 18. v, 3. 4. v, 4. 19. vi, 5. 22.
vi, 7. 26. viii, 2. 36. viii, 6. 8. x,
2. 11
Fidei iii, 8. 6. iii, 13. 6. iv, 6. 7. iv,
10. 16. iv, 11. 6. v, 12. 3. 5. vi, 3.
14. vi, 5. 8. vi, 7. 9. viii, 2. 14.
viii, 2. 31. viii, 4. 21
Fidele vi, 4. 8. viii, 4. 18
Fideles iii, 6. 11. iii, 7. 11
Fideliter v, 5. 12
Fidem iii, 7. 14. iii, 8. 5. iv, 1. 6. iv,
7. 29. iv, 14. 23. v, 6. 8. vi, 4. 12.
13. vi, 6. 7. viii, 6. 7. viii, 10. 9. viii,
2. 19. 27 fecerant rumori vi, 2. 17
suam approbarent viii, 8. 20
Fidens iii, 13. 5
Fides iii, 13. 4. iv, 1. 23. iv, 6. 12. v,
8. 9. v, 10. 7. vi, 5. 2. 6. vi, 10. 26.
vi, 11. 29. viii, 5. 21. viii, 4. 18. viii,
12. 9
Fidibus v, 1. 22
Fidissimi ix, 6. 17
Fidissimo iii, 6. 4
Fidissimum vi, 5. 1

- Fiducia iii, 1. 17. iii, 8. 20. iii, 11. 14.
 iv, 1. 32. iv, 15. 28. vii, 2. 12. viii,
 3. 4. ix, 4. 26. x, 2. 3
 Fiducia*m* viii, 11. 20. ix, 2. 25. ix, 4. 25
 Fiduci*m* iii, 12. 23. iv, 10. 7. viii,
 13. 16 accedit iv, 2. 10
 Fiduciarum imperium v, 9. 8
 Fidum x, 8. 1
 Fidus iii, 6. 1. iv, 1. 23. v, 4. 19. vi,
 11. 3
 Fieret vi, 7. 8. viii. 2. 10
 Fieri iv, 13. 24. iv, 15. 6. viii, 8. 3.
 viii, 10. 30. x, 2. 19
 Figere viii, 9. 28
 Figuraret vii, 1. 36
 Filia*m* iii, 13. 13. viii, 4. 28
 Filie*m* iii, 13. 12. iv, 11. 5
 Filiam iv, 5. 1. iv, 11. 20. v, 3. 12. x,
 3. 11. 12
 Filiarum iv, 10. 19
 Filias iv, 11. 6. iv, 14. 22. viii, 4. 25
 Filii v, 2. 18. vi, 8. 7. viii, 2. 8. viii,
 8. 15
 Filii*m* vi, 9. 27. vii, 5. 10. 11. ix, 1. 28
 Filio*m* iii, 13. 13. vi, 2. 7. vii, 1. 36.
 vii, 2. 16. x, 1. 21.
 Filiorum x, 5. 21. 23
 Filios vi, 9. 13
 Filium*m* iii, 11. 24. iv, 7. 25. 30. iv, 11.
 6. v, 2. 8. vi, 11. 5. viii, 1. 27. x, 6.
 11. 21. x, 10. 14
 Filius*m* iii, 9. 7. iv, 8. 7. v, 13. 11. vi,
 6. 18. vi, 7. 18. vi, 10. 24. vii, 11.
 5. x, 6. 13
 Findens ripas (Ganges) viii, 9. 6
 Findi ix, 4. 14
 Fine ix, 2. 26. ix, 3. 7
 Finem iv, 11. 14. vi, 3. 17. viii, 2. 34.
 viii, 1. 32. ix, 9. 4. x, 5. 36
 Finies v, 1. 9. 15. v, 2. 16. v, 8. 11.
 vi, 8. 2. vii, 5. 39. viii, 10. 1. ix, 1.
 1. ix, 3. 16. ix, 8. 13
 Fingamus ix, 2. 19
 Finiam v, 12. 11
 Finibus iv, 8. 13. vi, 5. 25. ix, 8. 10.
 x, 2. 6. x, 10. 4
 Finienda x, 8. 14
 Finiet iv, 14. 10
 Finire iv, 16. 26
 Finis v, 8. 13. vi, 11. 21. viii, 7. 2. 19.
 ix, 9. 22 cum finis lacrymis querelis-
 que non fieret viii, 2. 10
 Finisse ix, 4. 17
 Finit vii, 1. 25
 Finita*m*, 1. 6
 Finitima*v*, 3. 3. vi, 5. 24. vii, 7. 3
 Finitumar*m* ix, 10. 17
 Finitimis*m* ii, 2. 12. iv, 8. 5. vi, 6. 20.
 vii, 3. 5. viii, 4. 5. ix, 10. 8
- Finitimos vii, 8. 30
 Finito iii, 1. 9. vi, 3. 17. viii, 6. 21.
 ix, 2. 11. ix, 5. 27
 Finium viii, 13. 2
 Finixerunt vii, 10. 14
 Firmare iv, 9. 18
 Firmaret ix, 10. 18
 Firmata*m* ix, 3. 22. x, 8. 23 gratia per
 affinitatem ix, 3. 22
 Firmati iii, 11. 9
 Firmatos cibo ac potionē vii, 5. 14
 Firmavit iii, 7. 7. iv, 13. 30
 Firmiore x, 8. 4
 Firmissima vii, 8. 27
 Firmitate vii, 9. 11
 Firmum v, 1. 29. viii, 8. 15
 Fit viii, 2. 34
 Fixa vii, 6. 3
 Fixit vii, 5. 36
 Flagellorum vi, 11. 17
 Flagitia v, 1. 89
 Flagiti*m* v, 1. 87
 Flagitium viii, 14. 11
 Flagrabant vi, 6. 16
 Flagrabat viii, 3. 1
 Flagrare vii, 5. 3
 Flagraverint hujus caritate iii, 6. 17
 Flamma vi, 6. 31
 Flammam vi, 6. 30. viii, 10. 8
 Flamas iv, 10. 12. iv, 12. 14. vi, 6.
 16
- Flatu iv, 2. 13
 Flatus iv, 2. 8
 Flebat x, 5. 21. 22
 Flectunt vi, 5. 14
 Flensa iv, 10. 32
 Flente effusius ix, 3. 3
 Flentes iii, 6. 5. vii, 2. 7
 Flere iv, 10. 23. v, 10. 14. viii, 2. 5
 Flevisse iv, 10. 30
 Flevit iv, 10. 34
 Flexi (plur.) ix, 1. 10
 Flexibus viii, 9, 10
 Flexu*m* i, 4. 6. vi, 4. 16
 Flore *etatis* iv, 8. 7. v, 5. 13 pueritiae
 vi, 5. 23. viii, 2. 4. viii, 9. 19. x, 5. 10
 Floreas perpetua felicitate vi, 5. 3
 Florem juvent*m* iii, 6. 8
 Florente te (felice) v, 11. 5
 Floribus iv, 4. 5. v, 1. 20. v, 4. 7. ix,
 10. 24
 Floruisse x, 5. 23
 Fluctibus iii, 1. 13. iv, 4. 3. vi, 3. 16.
 ix, 9. 22. 24
 Fluctuari animo iv, 12. 21
 Fluctus iv, 2. 7. iv, 8. 17. vi, 4. 19.
 viii, 13. 27. ix, 4. 9. 10. 13. ix, 10.
 10
- Fluentem effuse in se aciem vi, 1. 6

- Fluentibus membris** viii, 14. 33
Fluere omnia luxu x, 3. 9
Fluit iii, 1. 5. iv, 7. 22. vi, 3. 4. vii,
10. 8
Fluitantes iv, 9. 19
Flumen iv, 9. 23. iv, 16. 16. vii, 5. 21.
vii, 7. 21. 29. vii, 10. 13. ix, 2. 2.
17. 18. ix, 9. 18. ix, 10. 6
Flumina iv, 10. 3. vii, 3. 21. vii, 4. 13.
15. vii, 7. 15
Flumine iv, 7. 5
Fluminī v, 1. 29. ix, 1. 13. ix, 8. 5
Fluminibus iv, 5. 8. vii, 4. 4. vii, 8. 13
Fluminis iii, 5. 2. iv, 8. 4. iv, 9. 15.
v, 1. 28. vii, 8. 1. ix, 1. 6
Fluminū ix, 2. 2. 8. ix, 4. 5. 10
Fluviatili pisce vii, 4. 24
Fluviūm v, 8. 1
Fluvius iv, 9. 6. viii, 2. 23
Flumant iii, 4. 7
Fluxerat v, 7. 9
Fluxere viii, 5. 19
Fluxisset iv, 2. 14
Fodere vii, 10. 14
Foderet ix, 10. 2
Fodiebant v, 4. 32
Fodiebat aduersa ora iv, 15. 31
Fodiūm v, 7. 17
Fœdavit luna omne lumen iv, 10. 1
Fœdera iii, 10. 9
Fœdere iii, 1. 20. x, 3. 12
Fœmina vi, 11. 3
Fœminæ iii, 13. 12. vi, 5. 32. viii, 9.
13
Fœminarum iii, 9. 6. iii, 13. 6. 10. iv,
16. 5. v, 1. 38. v, 6. 8
Fœminas iii, 12. 10. viii, 1. 37. viii, 2.
28
Fœminini vi, 5. 30
Fœminis iii, 10. 10. iii, 12. 23. iv, 10.
29. iv, 11. 17
Folia vi, 4. 22. viii, 10. 15
Follibus iv, 2. 18
Fomenta iii, 6. 14
Fons iii, 1. 3. v, 1. 16. v, 18. 24. vii,
10. 14
Fonte vi, 4. 5
Fontem iv, 7. 23. vi, 6. 23
Fontes iv, 7. 16. vii, 4. 26. vii, 11. 3.
x, 10. 11
Fonti vi, 4. 7
Fontibus iii, 4. 9. viii, 1. 12. ix, 1. 11
Fontis v, 1. 16
Fontium iii, 10. 8
Foramine vii, 3. 9
Fore iv, 6. 13. iv, 7. 26. 28. iv, 16.
8. v, 1. 6. v, 4. 11. v, 12. 5. vi, 3.
18. vi, 4. 14 cuncta in expedito iii,
1. 21 magno impedimento iv, 2. 16
Forent iv, 13. 30
Fores viii, 6. 13
Foret iv, 14. 1. vi, 6. 5. vi, 7. 20. viii,
13. 18
Foribus iv, 4. 19. viii, 6. 2
Forma v, 2. 11. vi, 2. 6. viii, 4. 25
Formæ iii, 11. 24. iii, 12. 21. iv, 10.
24. viii, 3. 4. viii, 11. 35
Formatum iii, 8. 6. vi, 2. 6
Formatum publicum statum x, 10. 9
Format viii, 9. 20
Formidare iv, 16. 17
Formidat iii, 11. 12
Formidine x, 9. 14
Formidinem iv, 13. 13. viii, 2. 26. ix,
10. 15
Formidinis iv, 13. 5
Formido iii, 8. 25. iv, 10. 2
Fornacibus iv, 2. 13
Fora v, 8. 17
Forsan iii, 2. 11
Forsitan iv, 11. 22. iv, 14. 20. v, 12.
11. vii, 2. 37. vii, 8. 11. viii, 1. 39.
viii, 3. 7. viii, 6. 8. viii, 13. 25. ix,
6. 19. x, 5. 14
Forte (fortunæ) iii, 8. 13. iii, 12. 5.
iii, 13. 2. v, 4. 12. 15. vi, 7. 29. viii,
1. 14. viii, 6. 10. viii, 10. 28. x, 8. 13
Fortes iv, 14. 4. 13. vii, 10. 6. x, 3.
8. 9
Forti iv, 2. 11
Fortibus iv, 14. 7. v, 3. 19. vi, 7. 6. vii,
1. 22. vii, 2. 7
Fortior vii, 8. 21
Fortiora vii, 2. 38
Fortiorem vii, 14. 42
Fortis vi, 4. 13
Fortissimi v, 2. 3. vii, 2. 37
Fortissimis vi, 3. 19. vi, 7. 15. vi, 9. 2.
vii, 5. 21
Fortissimum pignus vi, 7. 9 (masc.) x,
5. 9
Fortiter iv, 14. 6
Fortitudine vii, 2. 37. vii, 9. 18
Fortitudinem iv, 13. 12. ix, 7. 23. x,
3. 9
Fortitudinis iv, 14. 6. 26. v, 2. 3
Fortitudo x, 5. 27
Fortium iv, 11. 11. v, 9. 6
Fortius iv, 3. 20. vii, 6. 22. viii, 1. 16
Fortuita v, 5. 17
Fortuitam viii, 10. 17
Fortitorum viii, 10. 14
Fortuitum (neut. acc.) v, 7. 6
Fortuna iii, 5. 11. iii, 8. 29. iii, 13. 11.
iv, 14. 19. v, 8. 6. v, 9. 4. viii, 3. 6.
viii, 13. 22. viii, 14. 44. ix, 3. 14.
ix, 6. 12. ix, 10. 28 (calamitus) iii,
13. 7 partium iv, 1. 35

- Fortunæ iii, 2. 18. iii, 11. 24. iii, 12.
 12. 14. 23. 25. iv, 11. 3. iv, 16. 27.
 v, 3. 13. v, 5. 5. v, 6. 19. v, 9. 12.
 v, 11. 5. vii, 2. 33. ix, 6. 19.
Fortunam iv, 5. 2. 3. iv, 11. 15. v, 5.
 12. v, 8. 9. vi, 2. 8. vi, 10. 2. vii,
 4. 16. vii, 11. 5. viii, 12. 13 (succes-
 sum) vi, 1. 16.
Fortunatos v, 5. 12
Fossa viii, 10. 24
Fosse v, 5. 1
Fovea v, 3. 19
Foveas v, 4. 18
Fovet terras modico tempore v, 4. 9
Fracta vii, 9. 17
Frænabant iii, 8. 26
Frænatos iv, 13. 11. vii, 9. 10
Fræni iii, 13. 10. vii, 11. 16
Frenos viii, 5. 4
Fragilis viii, 10. 25
Fragilitatis humanae iv, 14. 30
Fragmentis ix, 9. 20
Fragor viii, 4. 4
Fragore iv, 3. 17
Frangerent iv, 2. 14
Frater iii, 11. 8. iii, 13. 13. vi, 2. 9.
 vii, 2. 6. viii, 2. 8. viii, 3. 35. viii,
 14. 2. 35. x, 7. 2
Fratre vi, 7. 18. vi, 8. 11
Fratrem vi, 2. 11. vi, 7. 16. vii, 1. 13.
 vii, 7. 1. viii, 6. 26. viii, 14. 36
Frates viii, 2. 7. 14. x, 5. 23
Fratri vi, 6. 19. vii, 2. 10. viii, 6. 20.
 x, 10. 17
Fratribus viii, 1. 10
Fratris x, 8. 21
Fratum vii, 2. 2. 5. 6. viii, 3. 4
Fraudandi iv, 16. 31
Fraudassent x, 5. 11
Fraudatus x, 7. 4
Fraude v, 10. 8. ix, 1. 27. x, 9. 20. x,
 10. 11 locorum (difficultate) fraude
 locorum deceptis vii, 7. 34
Fraudetur x, 7. 2
Fraudis x, 1. 29
Fraus ix, 7. 5
Fregerant vi, 2. 1
Fredit vi, 1. 16
Fremitu iv, 13. 33. viii, 10. 18
Fremitum iv, 12. 4
Fremitus iv, 4. 6. iv, 12. 20. iv, 13. 2.
 12. viii, 10. 9. viii, 13. 24. ix, 3. 2.
 x, 5. 16
Frendens x, 2. 30
Frendente iv, 16. 3
Frequens v, 4. 6. vi, 4. 22. x, 7. 1. 20
 regio (habita) iii, 1. 11 pavonum
 multitudine ix, 1. 13
Frequentes iv, 10. 4. vii, 1. 4. x, 3. 6
Frequentia x, 6. 2
Frequentiam iv, 8. 6
Frequentibus viii, 2. 14
Freti viii, 9. 19
Fretum iv, 2. 1. 16. v, 4. 5. v, 7. 8.
 vi, 4. 19. vii, 3. 19. ix, 4. 18. ix, 9.
 20
Fretus v, 8. 10. vii, 2. 12. vii, 11. 5
 (confusus) excipi posse vii, 7. 31
Frigente sanguine iv, 6. 19
Frigescens viii, 10. 29
Frigida iv, 7. 23
Frigidissimus iii, 4. 9
Frigore vii, 3. 1. vii, 5. 5
Frigoris v, 6. 13. vii, 3. 13. vii, 11. 8.
 viii, 4. 6. 11
Frigus iii, 13. 7. vii, 3. 12. viii, 10. 7
Fronde v, 4. 25. vi, 5. 15. viii, 10. 15.
 viii, 11. 8
Frondem viii, 10. 17
Frondibus v, 4. 4
Frons iv, 13. 29
Froante iii, 11. 6. iv, 13. 16. 30. iv,
 15. 22. vii, 7. 33. vii, 9. 3 (aciei)
 iii, 9. 7
Frontem v, 7. 18 (aciei) iv, 13. 32. viii,
 14. 15
Fructu x, 7. 4
Fructum iv, 10. 23. viii, 5. 15. ix, 2.
 11. ix, 6. 18
Fructus iv, 14. 16. vi, 9. 2. vi, 10. 32.
 vii, 4. 26. vii, 8. 14. ix, 9. 26. ix,
 6. 10
Fruerer vi, 3. 5
Frugem vii, 4. 27
Fruges vi, 8. 7. viii, 8. 8 fortuitorum
 seminum viii, 10. 14
Frugibus viii, 9. 12
Frugiferæ v, 1. 33
Fruit vi, 5. 3. ix, 2. 10. ix, 6. 17
Frumenti iv, 10. 12. 13. vii, 4. 22
Frumento vii, 4. 26
Frumentum viii, 12. 6. x, 8. 14
Frustre iii, 8. 29. iv, 6. 11. iv, 11. 1.
 v, 3. 22. v, 4. 4. v, 8. 6. vii, 5. 24.
 viii, 9. 7. viii, 11. 2. ix, 5. 29. ix,
 10. 16
Frustrabantur ictus rami lento vimine
 vi, 5. 16
Frustrari iii, 8. 11
Fuderat v, 5. 1. vii, 8. 35
Fudere ignem viii, 10. 8
Fudit iv, 16. 28. v, 7. 5
Fuga iii, 11. 13. iv, 1. 27. iv, 14. 2.
 iv, 15. 4. iv, 16. 9. 16. 25. v, 13. 2.
 15. vii, 2. 2. viii, 11. 21. 22
Fugæ iv, 15. 30. iv, 16. 6. 7. 8. v, 5.
 34. v, 8. 10. v, 13. 18. vii, 4. 4
Fugam iii, 11. 11. iii, 13. 5. iv, 1. 2.

- iv, 15. 29. 32. iv, 16. 2. 10. v, 1.
 2. 8. v, 3. 11. v, 4. 28. viii, 14. 34.
 37. ix, 2. 20
Fugati v, 5. 1
Fugatos iii, 4. 15. viii, 1. 25
Fugavit viii, 2. 22
Fugent ix, 4. 18
Fugere iii, 8. 7. iv, 5. 8. iv, 10. 14.
 iv, 14. 2. 7. iv, 16. 3. v, 13. 18. viii,
 14. 37. ix, 2. 21
Fugerent iii, 8. 14. x, 8. 3
Fugiam v, 8. 11
Fugiebas viii, 2. 6
Fugiebat iv, 1. 1
Fugiendi viii, 2. 4
Fugiendum iv, 16. 30
Fugientem iv, 10. 25. v, 8. 8. v, 13. 1.
 viii, 2. 1. viii, 12. 3
Fugientes iii, 8. 24. iii, 11. 17. iv, 1.
 34. iv, 10. 12. iv, 16. 17. 29. v, 6.
 15. viii, 2. 35. ix, 5. 19
Fugienti vi, 4. 13
Fugientibus iii, 5. 7. iii, 11. 13. 16. 18.
 iv, 16. 5. 9. viii, 11. 22. x, 2. 27
Fugientis iv, 16. 33
Fugientium iv, 15. 31. iv, 16. 3. 16. v,
 18. 21. viii, 14. 28
Fugimus vii, 8. 23
Fugissenus ix, 2. 15
Fugitivi vi, 3. 17
Fugiturus vii, 4. 15
Fugiunt vi, 11. 20
Fulgebant iv, 13. 11
Fulgebat iii, 3. 8
Fulgenterum iii, 10. 9
Fulgentia aulæa purpura auroque ix, 7.
 15
Fulgentibus iii, 3. 26. iv, 4. 11. v, 4.
 31
Fulgere viii, 5. 4
Fulget iii, 2. 12
Fulgor iv, 12. 14. iv, 13. 2. viii, 8. 12
Fulgore iii, 3. 3. viii, 11. 21
Fulgorem iii, 3. 5. iv, 10. 3. iv, 14. 24.
 ix, 1. 12
Fulgura viii, 4. 3
Fulminum viii, 4. 4
Fumabat iv, 9. 14
Fumum vii, 11. 18. viii, 4. 9
Fumus iv, 9. 15. v, 2. 7. vi, 6. 30. vii,
 3. 15
Functi vii, 2. 24
Funda iv, 14. 5
Fundamenta v, 1. 29. 31. viii, 5. 33. x,
 2. 24
Fundamento iv, 3. 10
Fundant ix, 4. 18
Fundaverant opes x, 10. 6
Fundendum x, 5. 18
Fundere incendium latius iv, 3. 3
Fundis iii, 2. 16. v, 3. 19. viii, 6. 2.
 viii, 2. 22
Funditore viii, 12. 2
Funditorum iii, 9. 1. 11
Funditus viii, 8. 10
Fundo iv, 2. 19
Fundunt viii, 8. 11
Funduntur iv, 1. 35
Funebres x, 5. 5
Funere iv, 8. 9
Funeri iv, 10. 23. vi, 6. 19
Funerum iii, 12. 14
Funes vii, 11. 13
Fungebantur vii, 9. 12
Fungebatur v, 9. 17
Fungerentur vii, 1. 14
Funibus iv, 13. 24
Funium vii, 11. 15
Funus viii, 2. 40
Furens x, 5. 1. x, 9. 9
Furentem viii, 1. 45
Furentibus x, 5. 8
Furere iv, 2. 16
Furiæ vi, 10. 14
Furiose x, 2. 21
Furit viii, 14. 16
Furor x, 1. 5
Furto iv, 4. 16 (inuidis) iv, 13. 4
Furtum noctis iv, 13. 9
Furum iv, 13. 8
Fusum iii, 11. 5. iv, 4. 16
Fusus viii, 14. 4
Futura iv, 1. 29. v, 1. 6
Future iv, 8. 6
Futuram vi, 8. 4. viii, 10. 9. viii, 2. 7
Futuri iv, 13. 1. iv, 14. 25. v, 13. 13.
 x, 5. 3
Futuro iii, 8. 4. v, 12. 9. vi, 9. 28
Futurum iii, 5. 2. iii, 10. 6. iv, 2. 14.
 v, 9. 4. 12. x, 6. 7. 22. x, 6. 9. x,
 8. 22
Futurus v, 1. 39

G.

- Gabaza** viii, 4. 1
Gades iv, 4. 20
Gadis x, 1. 17
Galea v, 13. 24. viii, 4. 33
Galeam ix, 3. 4. ix, 5. 7
Galeis x, 7. 18
Gamaxus viii, 13. 4
Gangabas iii, 13. 6
Gangaridas ix, 2. 3
Gangen ix, 2. 2. ix, 4. 8. 17. 20
Ganges viii, 9. 5. 8.
Gaudent viii, 9. 26

- Gaudio iv, 6. 26. iv, 15. 11. vi, 7. 24.
vii, 5. 29. vii, 8. 5. viii, 4. 27. ix,
5. 11
- Gaudium vii, 10. 4. ix, 7. 26
- Gaza (thesauri) iii, 12. 27. v, 1. 10 ur-
be iv, 7. 2
- Gazam (pecuniam) iii, 18. 5. v, 1. 6.
v, 6. 11
- Gazan (urbem) iv, 5. 10. iv, 6. 7
- Gedrosiae ix, 10. 18
- Gedrosiorum ix, 10. 5
- Gelidior viii, 9. 4
- Gelidissimum vii, 3. 7
- Gelu iii, 10. 10. v, 6. 13. vii, 3. 11.
13. viii, 4. 6
- Gemens iv, 10. 25
- Geminat iv, 6. 30. vi, 5. 29
- Gemitu iii, 12. 4. iv, 6. 28. iv, 15. 26.
29. v, 12. 12. vi, 7. 30. viii, 2. 5
- Gemutum ix, 3. 5
- Gemutus iv, 16. 12. v, 4. 28. v, 12. 8.
vi, 9. 8. vi, 11. 16. ix, 8. 2
- Gemma iii, 3. 18. vi, 6. 6
- Gemmae iii, 3. 16. x, 1. 24
- Gemmas viii, 9. 19. ix, 1. 29
- Gemmis iv, 7. 23. viii, 4. 3. ix, 1. 2
- Generandi x, 3. 12
- Generarent vii, 5. 27
- Generaret vi, 5. 30
- Generasse ix, 2. 7
- Generat viii, 9. 16
- Generatix ix, 1. 10
- Genere iii, 13. 15. v, 1. 35. vi, 5. 13.
ix, 1. 26
- Generis iv, 1. 25. iv, 7. 8. v, 1. 22. 40.
x, 1. 24. x, 3. 12
- Genibus viii, 1. 48. viii, 11. 85. x, 5.
24 regis advolvitur iv, 6. 15
- Genitae iii, 12. 21
- Genitam vi, 2. 7
- Geniti vi, 4. 4. viii, 3. 3. x, 7. 9
- Genitis viii, 2. 19
- Genito viii, 11. 36
- Genitos ix, 1. 25. x, 3. 13. x, 7. 8
- Genitum iii, 11. 24. iv, 14. 22. viii,
10. 1. ix, 8. 22. x, 7. 15
- Geniturus viii, 4. 29
- Genitus ix, 6. 22. x, 7. 2. 6
- Gens iv, 1. 30. iv, 4. 19. iv, 7. 19. iv,
14. 21. vi, 6. 24. viii, 6. 17. vii, 7.
3. vii, 8. 10. ix, 4. 5. x, 1. 22
- Gente iv, 6. 3. vii, 4. 32. viii, 10. 7
- Gentem iv, 14. 24. v, 2. 6. v, 3. 16.
v, 6. 17. v, 7. 19. vi, 2. 12. vi, 5.
21. vii, 6. 31. vii, 6. 7. vii, 8. 17.
vii, 9. 17. ix, 1. 30
- Gentes iii, 8. 4. iv, 5. 5. iv, 6. 3. viii,
9. 19. ix, 4. 19. 24. x, 8. 7. x, 10. 4
- Genti viii, 10. 5. x, 6. 18. x, 9. 1
- Gentibus iii, 10. 5. 8. iv, 9. 1. iv, 10.
6. vi, 8. 14. vii, 4. 5. viii, 9. 16. ix,
2. 33. ix, 4. 16. 17. ix, 6. 22
- Gentis iv, 1. 11. iv, 14. 17. v, 1. 41.
vi, 4. 24. vii, 8. 8. viii, 1. 7. 9. ix,
1. 28. 27. ix, 2. 6. x, 1. 14. x, 5.
17
- Gentium iii, 2. 12. iii, 3. 12. iv, 2. 15.
17. iv, 9. 2. 4. iv, 14. 3. vi, 6. 3.
ix, 6. 7. x, 2. 11. x, 2. 26
- Genu iv, 6. 28
- Genua v, 7. 18. vi, 5. 18. 27. viii, 7.
13. viii, 14. 39. ix, 5. 7. 13
- Genisset x, 5. 23
- Genuit iii, 2. 16
- Genus vi, 2. 5. vi, 2. 9. vii, 3. 6. vii,
8. 13. viii, 4. 26. viii, 9. 31. viii, 14.
16. 28. ix, 1. 16. x, 1. 23
- Gerebat vetus odium in vii, 5. 30
- Gerebat iii, 3. 16
- Gerebatur iv, 1. 38. iv, 16. 1
- Gerendis iv, 1. 30
- Gerens speciem majorem quam pro nu-
mero iii, 2. 3
- Gererentur iv, 6. 7
- Gereret x, 10. 3
- Geri v, 1. 8
- Geritis iv, 14. 25
- Geruntur ix, 7. 1
- Gesserant vii, 4. 32
- Gesserat iii, 8. 20. vii, 2. 33. viii, 1.
22
- Gessimus vi, 3. 1
- Gessisset vi, 2. 15. viii, 8. 3
- Gessit iii, 12. 21 se pro victore iv, 16.
28
- Gesta (part. plur.) v, 1. 1. viii, 1. 30
- Gestabant iii, 3. 20. iv, 2. 24
- Gestandus vii, 6. 8
- Gestant iv, 7. 24
- Gestantem iii, 10. 9
- Gestantes vii, 5. 10. viii, 14. 11
- Gestare iv, 2. 20. vi, 6. 5. vii, 6. 8
- Gestaret viii, 3. 36
- Gestarum iv, 7. 30
- Gestis viii, 5. 14. x, 1. 43
- Gesturus vii, 7. 5. vii, 8. 13. ix, 2. 25
- Getas x, 1. 44
- Gignende herbae aptior v, 4. 7
- Gignendis vi, 4. 21
- Gignitur iii, 4. 10. vii, 4. 30. x, 10.
11. 16
- Glaciem v, 6. 14
- Gladiis vii, 11. 14
- Gladio iii, 1. 18. iii, 10. 6. iv, 4. 11.
iv, 6. 16. iv, 10. 25. vi, 5. 9
- Gladios iij, 11. 4. iv, 9. 5. viii, 14. 29.
ix, 8. 20. x, 9. 5
- Gladium iv, 6. 15. vi, 7. 12. viii, 3. 9.

- x, 7. 22
 Glebam iv, 6. 11
 Gloria iv, 13. 12. iv, 14. 9. vi, 3. 5.
 vii, 2. 26. viii, 1. 1. ix, 4. 23. ix, 6.
 28. x, 2. 25
 Gloriæ iv, 7. 29. iv, 14. 1. v, 8. 12.
 vi, 2. 18. vi, 3. 1. viii, 12. 10. ix,
 1. 3. x, 5. 26 avaritia gloriæ ix, 2. 9
 Gloriæm iv, 11. 14. iv, 14. 25. v, 11.
 9. vii, 7. 28. viii, 1. 23. viii, 10. 16.
 viii, 13. 25. ix, 2. 27. 28. 32. ix, 3.
 14. ix, 10. 24
 Gloriantæ iv, 6. 29
 Gloriaris vii, 8. 19
 Gnarus iii, 1. 21. x, 2. 10
 Gobres v, 6. 10
 Gordæos iv, 10. 8
 Gordianorum v, 1. 14
 Gordium Midæ patrem iii, 1. 14 (urbs)
 iii, 1. 12
 Gorgatanæ vii, 1. 38
 Georgian vii, 1. 38
 Gradu iv, 6. 4. iv, 16. 6. vi, 7. 32. vi,
 10. 26. viii, 11. 13
 Gradum iv, 6. 14. v, 2. 13. v, 10. 10.
 vi, 11. 1. vii, 1. 28 firmare iv, 9. 18
 Gradus vii, 11. 15. 16. ix, 1. 6
 Greæca v, 4. 4
 Greæcarum iii, 13. 6
 Greæcas iii, 1. 20
 Greæci iii, 11. 18. v, 5. 5. 9. vi, 2. 17.
 viii, 5. 9. viii, 10. 12. ix, 3. 3. ix,
 7. 19. x, 1. 18
 Greæcia iv, 1. 11. 36. v, 1. 1. vi, 2. 5.
 vi, 6. 35. vii, 4. 32. viii, 5. 28. viii,
 1. 30
 Greæciam iii, 10. 8. iv, 1. 10. 38. iv, 5.
 11. v, 5. 8. 10. v, 7. 8
 Greæciam v, 5. 22. v, 7. 4. v, 8. 16. ix,
 6. 20. x, 10. 18
 Greæcis iv, 3. 12. iv, 14. 21. v, 6. 1.
 v, 7. 11. vi, 2. 15. vi, 5. 7. ix, 1. 5
 Greæcorum iv, 1. 3. 10. 27. 39. vii, 3.
 2. vii, 8. 29
 Greæcos iv, 1. 10. vi, 4. 6. viii, 1. 24
 Grandinem viii, 4. 5
 Granicum iii, 1. 9. iii, 10. 7. iv, 14.
 10. viii, 1. 20
 Granicus ix, 2. 28
 Grassata v, 6. 6
 Grata vi, 9. 29. viii, 4. 8. ix, 6. 16
 Gratae x, 1. 1
 Gratam v, 9. 3
 Grates ix, 6. 17
 Grati v, 5. 13
 Gratiæ viii, 8. 11 temporis gratia v, 9. 8
 Gratiae vi, 8. 35. vii, 2. 30. vii, 5. 27.
 x, 8. 37
- Gratiæm v, 8. 9. v, 12. 1. vi, 6. 11.
 vi, 7. 28. vi, 9. 8. vi, 11. 15. viii, 1.
 28. vii, 4. 16. viii, 8. 29. viii, 11. 23.
 viii, 2. 8. viii, 4. 20. viii, 6. 4. viii,
 12. 3
 Gratias iii, 8. 7. v, 12. 1. vi, 7. 15. vi,
 11. 7. vii, 2. 37. x, 9. 10
 Gratiæra iii, 7. 19
 Gratiærem iii, 13. 6
 Gratius vii, 4. 14
 Gratuitas cicatriceæ viii, 7. 11. viii,
 12. 6
 Gratuum frumentum viii, 12. 6
 Gratulabuntur iv, 8. 12
 Gratulari vi, 9. 18. viii, 12. 17
 Gratulatione vii, 2. 24
 Gratulatur vi, 7. 15
 Gratum vii, 6. 36
 Gratus v, 1. 17. v, 13. 10. ix, 7. 16
 Gravaretur ix, 1. 8
 Gravatam ebrætate mentem v, 7. 11
 Gravatum (non dignatum) vi, 8. 12
 Gravatus telis viii, 14. 38 vino vi, 11.
 28
 Grave iii, 7. 1. iv, 14. 16 cui grave sit
 tacere iv, 6. 6 grave spoliæ agmen
 apparatuque luxuriæ vi, 6. 14
 Gravem viii, 8. 9 (metuendum) v, 9.
 12 gravem nimia jactatione virtutis
 atque opera (importunum) vi, 8. 3
 gravem electionem præteritis fore
 (odiosam) vii, 6. 9
 Graves viii, 11. 15. iv, 4. 5. viii, 4. 2.
 vii, 5. 8. viii, 6. 18. viii, 14. 4 (im-
 portuni) vi, 2. 13 graves armis iv,
 16. 16 ætate v, 2. 16
 Gravetur vi, 11. 25
 Gravi vi, 10. 12. viii, 3. 8
 Gravia vi, 10. 37 (debilitate) ix, 5. 7
 Gravior iv, 14. 17. x, 1. 28
 Graviora iv, 10. 27. v, 13. 8. vi, 11.
 8. ix, 9. 21. x, 3. 1
 Graviore iv, 12. 2
 Graviorem vi, 9. 17
 Graviores v, 9. 3
 Gravioribus viii, 13. 6
 Gravioris vi, 9. 13
 Gravis vii, 2. 36. viii, 3. 8 (molestus)
 viii, 1. 22 (gravatus) viii, 6. 27 ætate
 vii, 4. 34 vigiliis meroque gravis viii,
 6. 27
 Gravitas viii, 5. 13
 Graviter vi, 7. 29. ix, 5. 17. 18. ix, 7.
 26
 Gravius iv, 6. 6. iv, 15. 18. v, 6. 16.
 vii, 2. 7. viii, 12. 1 nihil in eam gra-
 vius esse consultum iv, 10. 30
 Gregarii vii, 2. 33

Gregarius viii, 4. 15
 Grege iii, 13. 13. viii, 2. 31. viii, 11.
 84 uno grege servi x, 2. 20 profu-
 giunt x, 2. 20
 Gregem iii, 9. 6
 Greges iii, 3. 25. iv, 8. 6. iv, 9. 4. v,
 1. 21. v, 6. 15. vi, 6. 8. viii, 1. 11.
 viii, 8. 9. ix, 2. 16. x, 1. 24
 Gregibus ix, 4. 18
 Gremio iii, 11. 25
 Grex iii, 8. 23
 Gubernaculi ix, 4. 11
 Gubernator iv, 4. 8. v, 9. 3
 Gubernatores iv, 3. 18. vii, 9. 6
 Gubernatoribus ix, 9. 15. x, 1. 15
 Gurgites iv, 9. 19. ix, 4. 14
 Gurgitibus iv, 16. 16
 Guttura iv, 9. 25. vii, 4. 36

H.

Habeat vii, 4. 34
 Habeatis x, 6. 21
 Habebam vii, 1. 34
 Habebant vi, 5. 25. vii, 9. 10
 Habebat iii, 12. 16. iv, 13. 29. iv, 15.
 3. 22. vi, 11. 3. vii, 6. 17. viii, 3.
 12
 Habebebant iii, 8. 17. vii, 5. 21. viii, 6.
 5 (putabatur) iii, 7. 11. viii, 5. 3
 Habemus vi, 3. 33 in potestate vii, 11.
 10. ix, 2. 19
 Habenarum iv, 16. 33
 Habendam vi, 8. 15. vi, 11. 11
 Habenis iv, 15. 3. vii, 8. 35. viii, 9. 13.
 viii, 14. 8. 6
 Habent iv, 14. 11. vi, 2. 18. vii, 2. 22.
 vii, 8. 21. viii, 11. 3. viii, 9. 36
 Habenti iv, 1. 25 stativa vii, 4. 32. ix,
 4. 29
 Habentibus x, 7. 2
 Habeo iv, 11. 15. iv, 13. 10. vi, 7. 24.
 vi, 9. 12. vii, 7. 24. viii, 11. 8. ix,
 6. 17
 Habete iii, 12. 26. iv, 11. 22. vi, 4. 12.
 vi, 8. 14 omnia venalia v, 12. 2
 Haberem iv, 11. 7. ix, 2. 21
 Haberent vii, 10. 5. vii, 11. 6
 Haberes vii, 1. 29
 Haberet vi, 7. 9. vi, 8. 12. viii, 12. 13
 Haberi iii, 7. 19. iii, 8. 6. iv, 10. 28.
 iv, 11. 22. x, 5. 6 honorem (deferri)
 iii, 12. 13
 Habes iv, 11. 6. vi, 7. 32. vii, 1. 30.
 vii, 4. 17. 18
 Habet iv, 4. 22. iv, 11. 21. vi, 4. 22. vi,
 6. 23. viii, 11. 8. 9. ix, 2. 14. x, 7. 11
 Habetur v, 1. 38. x, 10. 20

Delph. et Ver. Clas.

Ind. Q. Curt.

Habiles militis vi, 6. 17
 Habitata x, 9. 18
 Habitam esse caste sancteque iv, 10.
 33
 Habitatur v, 1. 27 pluribus ac frequen-
 tibus vicis viii, 2. 14
 Habitati vii, 1. 21. viii, 8. 11. x, 5. 37
 Habitato iii, 7. 8. vi, 11. 12
 Habitatu (statu) iii, 12. 14. vi, 9. 25
 (situ) viii, 4. 14. x, 5. 8 (forma) iii,
 3. 3. viii, 13. 21 veste iii, 3. 4. 5.
 vi, 6. 10 corporis (statura) iii, 12. 16
 corporum (statura) ix, 8. 19 corporis
 (specie) v, 5. 17 naturae (qualitate)
 v, 7. 18
 Habitum (statarum) vi, 5. 29. viii, 8. 13
 (vivendi modum) vi, 6. 2 (ornatum)
 vi, 6. 4 (speciem) ix, 2. 6 (morem) x,
 5. 33 infantium spectandi cura ix, 1. 25
 Habituros vii, 1. 29
 Habiturum iv, 11. 21. viii, 4. 33. x, 2.
 12
 Habituras vii, 4. 16. viii, 5. 1
 Habitus civilis (urbanitatis) vi, 11. 1.
 vii, 1. 18. x, 3. 10 (vestis) iii, 7. 19.
 v, 1. 38. vi, 6. 5. x, 3. 10 (figura)
 iv, 7. 23 (statura) viii, 4. 23 (part.)
 ix, 1. 6
 Habuerat iii, 4. 1. iv, 10. 24. vi, 5. 22.
 vii, 2. 36
 Habuere viii, 1. 23
 Habuerunt vi, 10. 35
 Habui vi, 9. 17. vi, 10. 16. viii, 1. 34.
 x, 8. 10
 Habuimus x, 9. 3
 Habuissent x, 7. 3
 Habuisset v, 1. 39. x, 10. 4
 Habuit vi, 2. 15. vi, 3. 13. vi, 11. 16.
 ix, 2. 20. x, 8. 6. x, 5. 35. x, 7. 8.
 x, 8. 2. x, 10. 1 in consilio fortu-
 nam x, 5. 12 hunc exitum v, 7. 8
 Hæreas (mororis) vii, 8. 21
 Hærebant iii, 2. 7. viii, 14. 4
 Hærebat ix, 4. 31. ix, 5. 18 in tergis
 fugientium iv, 15. 32
 Hærebunt vii, 7. 15
 Hærede x, 5. 12
 Hæredes vi, 5. 30
 Hæreditarium x, 7. 15
 Hærena vi, 15. 21. viii, 3. 6
 Hærente viii, 13. 27
 Hærentibus iv, 6. 11
 Hærere vii, 11. 28
 Hæres x, 6. 23
 Hæserat pugna in loco vi, 1. 10
 Hæsissent iv, 10. 12. x, 5. 11
 Hæsitabat deprehensa felicitas v, 3. 22
 Hæsitans vii, 1. 8
 Hæsitanter vii, 2. 4

- Hæsitare iv, 13. 16
 Hæsitat iv, 15. 31
 Hæsuros viii, 1. 36
 Hæsurus in tergis fugientium iii, 8. 16
 Hages viii, 14. 2
 Halicarnasso iii, 7. 4
 Halicarnasson v, 2. 5
 Halicarnassum viii, 1. 36
 Halyn iv, 5. 1. iv, 11. 5
 Hammon vi, 10. 28
 Hammone iv, 8. 1
 Hammomen x, 5. 4
 Hammoneios iv, 7. 20
 Hammonis iv, 7. 5. 21. vi, 9. 18
 Hamos ix, 5. 23
 Hariolos vii, 7. 8
 Harpagonaiv, 2. 12
 Harpalox ix, 8. 21
 Harpalum x, 2. 3
 Hasta iv, 4. 11. iv, 15. 28. iv, 16. 23.
 32. vi, 1. 4. viii, 1. 49. 52
 Hastæ iii, 2. 7. iv, 15. 4
 Hastam vii, 4. 36. viii, 5. 87. viii, 2. 4.
 ix, 7. 19. 21
 Hastas iv, 15. 15. vii, 9. 9. viii, 10. 32
 Hastatorum iii, 3. 20. iv, 15. 18
 Hastis iii, 2. 16. vi, 11. 31. viii, 11. 14.
 19. x, 6. 12. x, 7. 14
 Haud iii, 3. 23. iii, 5. 15. iv, 15. 27.
 v, 1. 39. vii, 5. 3. 13
 Haudquasquam vi, 9. 29. viii, 4. 19. viii,
 5. 39
 Hauriebantur gurgitibus iv, 16. 16 de-
 lati in foveas v, 4. 18
 Haurire (percipere) spiritus tanti ani-
 mi vi, 3. 21
 Haurit gladio (transfigit) vii, 2. 27
 Hauserant vii, 5. 15
 Hausrorus iv, 14. 17
 Haussent in, 16. 13
 Haussisset aliquid ex hac indole iii, 12.
 26
 Haunit viii, 11. 12 (transfixit) ix, 5. 11
 Haustanen viii, 5. 1
 Haustanes viii, 5. 1
 Hausto vii, 5. 8
 Haustum iii, 10. 8 celi v, 5. 19
 Hebetia iv, 16. 18. ix, 8. 10
 Hebetior in suo negotio vii, 4. 10
 Hecateum vii, 2. 38
 Hecatompylos vi, 2. 15
 Hector iv, 8. 7
 Hectoræ vi, 9. 27
 Hedera viii, 10. 13
 Hederae viii, 10. 15
 Hegelochæ iv, 5. 17. 21
 Hegelochum iii, 1. 19. vi, 11. 22
 Hegelochus iv, 5. 14. vi, 11. 27
 Hellanice viii, 1. 21
 Hellesponti iii, 1. 19. iv, 1. 10. 98.
 iv, 5. 7
 Hellesponto iii, 1. 20. iii, 12. 18. ix,
 6. 20. x, 10. 2
 Hellespontum iii, 5. 7. iv, 5. 1. iv, 11.
 5. vi, 3. 15. ix, 2. 24
 Hellespontus iv, 14. 9
 Hephaestion vi, 8. 17. vi, 11. 10. 11.
 vii, 7. 9
 Hephaestione iii, 12. 15. viii, 14. 15.
 ix, 1. 35
 Hephaestionem viii, 2. 13. viii, 12. 6
 Hephaestioni iv, 1. 16. 17
 Heracon x, 1. 1
 Herbam ix, 8. 26
 Herbas viii, 10. 17
 Herbidus vi, 6. 24
 Herbis vii, 4. 24
 Hercule (abl.) viii, 11. 2 (adverb.) iii,
 8. 10. iv, 10. 23. iv, 11. 9. iv, 13.
 24. vi, 3. 15. 17. vii, 1. 30. 36. x,
 3. 9. x, 5. 26. x, 9. 4
 Herculem viii, 5. 8. 11. 17. viii, 10. 1.
 ix, 2. 29
 Herculi iii, 12. 27. iv, 2. 3. iv, 8. 16
 Herculæ iii, 10. 5. iv, 2. 4. 17. iv, 3.
 22. viii, 14. 11. ix, 4. 21
 Hermolao viii, 7. 7
 Hermolaum viii, 7. 7
 Hermolaus viii, 7. 3. 8. viii, 8. 14
 Hi vi, 8. 17
 Hianti iv, 16. 12
 Hic x, 7. 2
 Hinc iii, 9. 6. ix, 1. 9. 13. x, 2. 27
 Hinnitum iv, 12. 4
 Hinnitus iv, 13. 2
 Hirsutæ ix, 10. 9
 Hirtæ iv, 13. 5
 Hirtæ v, 7. 18
 Hiscere vi, 9. 32
 Hodie ix, 6. 17
 Hominem vii, 2. 26. viii, 4. 27. viii, 5.
 17
 Homines vi, 11. 6. 24. viii, 8. 29. viii,
 11. 12. x, 6. 20
 Hominibus vi, 5. 29. viii, 5. 7
 Hominis vi, 10. 26. vi, 3. 12. vi, 9. 18.
 vi, 10. 4. viii, 1. 35
 Hominum iv, 12. 4. iv, 13. 2. vi, 9. 2.
 vii, 3. 6. viii, 4. 30. viii, 7. 33. viii, 8.
 2. x, 3. 7
 Homo vii, 1. 34. viii, 8. 26
 Honestæ iv, 15. 30. v, 8. 11
 Honestabant viii, 13. 7
 Honestabat (ornabat) x, 3. 13 (com-
 mendabat) iii, 7. 19
 Honestæ viii, 8. 34. ix, 3. 34
 Honestam viii, 10. 6
 Honestarum viii, 5. 7

- Honestate ix, 5. 6
 Honestior ix, 5. 17
 Honestiora viii, 2. 28
 Honestiorem vii, 6. 17
 Honestissima vii, 4. 34
 Honestius iv, 11. 15
 Honor iv, 10. 28. viii, 6. 5
 Honorarum vii, 1. 23
 Honora vii, 1. 11
 Honore iii, 7. 11. vii, 5. 19. viii, 1. 38.
 viii, 3. 40. viii, 8. 10. 18. viii, 14. 44
 Honorem iii, 12. 13. iv, 10. 23. x, 1. 25
 Honores viii, 5. 5. 15. x, 5. 6. 11. 33
 Honori vii, 6. 42
 Honos viii, 10. 32. x, 10. 20
 Hora vii, 8. 14
 Horæ ix, 6. 21. ix, 9. 9
 Horam iii, 12. 8. viii, 6. 17
 Horratus ix, 7. 17
 Horrebant vii, 8. 4
 Horrendo viii, 13. 10
 Horret animus cogitatione rei ix, 6. 12
 Horretis ix, 3. 33
 Horribiles v, 5. 13
 Horridus ingenitus iv, 6. 3
 Horridum genus (sapientum) viii, 9. 31
 Horrore iii, 5. 3. viii, 10. 7
 Hortabatur iii, 7. 12
 Hortantibus iv, 15. 11
 Hortantium ix, 8. 6
 Hortari vii, 7. 6. viii, 2. 27. viii, 4. 9.
 ix, 3. 4. ix, 5. 27. ix, 9. 4
 Hortatus vii, 8. 35 milites ad spem tan-
 tae rei iv, 1. 27
 Horti v, 1. 32
 Hortum iv, 1. 19. 21
 Hospea vi, 5. 2
 Hospitalen v, 2. 15
 Hospitaliter vii, 6. 18. viii, 12. 15
 Hospitem v, 9. 1
 Hospites iv, 1. 17
 Hopiti iv, 5. 20
 Hospitalibus v, 1. 37
 Hospitii vi, 5. 2
 Hoste iv, 10. 25. iv, 14. 8. vi, 4. 20
 Hostem iii, 8. 27. iv, 11. 4. 16. iv, 12.
 17. 24. iv, 13. 1. 11. iv, 15. 3. 19.
 22. vii, 11. 11. viii, 1. 1. ix, 1. 21
 Hostes iv, 13. 4. iv, 15. 10. iv, 16. 28.
 vi, 3. 8. ix, 2. 33. ix, 3. 7
 Hosti iv, 10. 14. iv, 13. 16. vi, 6. 21
 Hostibus iii, 11. 7. iv, 14. 11. vi, 8. 9.
 ix, 2. 32. x, 5. 12
 Hostilium iii, 5. 11
 Hostis iv, 10. 34. iv, 11. 1. iv, 12. 1.
 iv, 15. 5. vi, 3. 17. vi, 5. 12. viii, 2.
 17. viii, 5. 6
 Hostium iii, 3. 4. iii, 8. 28. iii, 11. 1.
 iv, 12. 19. 22. iv, 14. 24. iv, 15. 22.
- vi, 6. 16. 30. ix, 2. 25
 Humana iv, 13. 13. ix, 4. 13
 Humanæ iv, 14. 20. viii, 6. 18
 Humanarum vii, 7. 8. ix, 2. 8. 28
 Humandi v, 4. 3
 Humanæ iii, 10. 9. v, 6. 13. 15. vii, 3.
 12. viii, 14. 1
 Humanæ viii, 2. 1. ix, 3. 13. x, 5. 10.
 x, 6. 6
 Humanitatem iv, 3. 23
 Humanæ vii, 7. 4. vii, 8. 24
 Humanum viii, 3. 13. ix, 2. 28 super
 humanum fastigium elato animo ix,
 10. 24
 Humare vii, 2. 32
 Humari iii, 12. 14. viii, 2. 12
 Humeri vii, 4. 6
 Humeris iii, 13. 6
 Humero viii, 1. 15. ix, 8. 22
 Humeros x, 6. 20
 Humi iv, 10. 21. iv, 15. 17. viii, 2. 5.
 viii, 4. 6. viii, 5. 6. 12. x, 5. 19
 Humidi iv, 12. 19
 Humido viii, 4. 13
 Humilem vii, 4. 6
 Humili vi, 11. 1
 Humilia viii, 8. 17
 Humiliores vii, 6. 11. x, 1. 41
 Humillimus iii, 13. 7
 Humo vi, 5. 20. viii, 10. 14 acceptante
 occultum opus iv, 6. 8
 Humor v, 1. 12. vii, 10. 14 modicus vii,
 5. 2
 Humore (aqua) vi, 4. 18. vii, 10. 8
 subeunte (radices) v, 4. 8 hausto
 (avide) vii, 5. 8 (pluvia) viii, 10. 25
 Humorem vii, 5. 5
 Humoris iv, 16. 14. v, 1. 33
 Humum vii, 5. 7. viii, 6. 22
 Humus iii, 2. 15. iii, 13. 7. vii, 8. 10.
 vii, 5. 34
 Hyaroten ix, 1. 13
 Hypernis viii, 4. 1
 Hydaspen iv, 5. 4. viii, 12. 13. viii, 13.
 3. 5. ix, 2. 15
 Hydaspes ix, 4. 1
 Hydaspi ix, 4. 8
 Hyeme vii, 3. 10
 Hyems iii, 8. 8
 Hypasin ix, 1. 35
 Hypsiden vii, 8. 35
 Hypsides vii, 8. 36
 Hyrcani iii, 2. 6. iii, 9. 5
 Hyrcanæ vi, 3. 3. vi, 4. 25. vi, 5. 1.
 11. 22. 24
 Hyrcaniam vi, 3. 19. vi, 4. 3. 19. viii,
 3. 17
 Hyrcanum mare vi, 4. 18. vii, 3. 21

- I.
- Jacobant iii, 11. 9. 26. iii, 13. 10. iv, 15. 17. ix, 5. 12
 Jacobat vi, 9. 31. x, 1. 32. x, 7. 16. x, 10. 9
 Jacent steriles arenæ iv, 7. 6. viii, 10. 24
 Jacente vii, 7. 4. viii, 11. 16
 Jacentes vii, 3. 17
 Jacenti (prostrato) vi, 1. 15
 Jacentia v, 1. 12
 Jacentis viii, 2. 4. ix, 7. 22
 Jacentium v, 1. 11
 Jacere vi, 5. 3. viii, 7. 7
 Jaceret v, 7. 7
 Jacet vi, 4. 16. viii, 4. 27
 Jaci vallum iv, 12. 24
 Jaciebant iv, 3. 9. viii, 4. 33. x, 7. 18
 Jacienda v, 1. 20 (moles) jacienda (exat) iv, 2. 16
 Jacientes iii, 11. 12. iv, 3. 26. iv, 13. 18
 Jactabant iv, 7. 8. viii, 5. 8
 Jactamur invicem varietate fortunæ iv, 14. 21
 Jactantes v, 6. 7
 Jactaret vi, 10. 27
 Jactari ix, 2. 6
 Jactasse viii, 1. 39
 Jactata iii, 8. 12. ix, 2. 12 (dicta) viii, 5. 21
 Jactatione (ostentatione) vi, 8. 3 (cer-
vicum) iv, 15. 16
 Jactationem iv, 10. 8 vulnerum vi, 1. 5
 Jactavit viii, 1. 23
 Jactu iv, 3. 8
 Jactum teli iv, 3. 14. iv, 13. 36. v, 3. 17
 Jactura iv, 14. 17. v, 9. 8
 Jactura iv, 11. 8
 Jacturam iv, 16. 28. vi, 6. 17
 Jacuerat vii, 1. 19
 Jacuisse viii, 1. 24
 Jacuit viii, 2. 10
 Jacula iv, 9. 3. viii, 14. 3. ix, 5. 8
 Jacularentur vii, 1. 16
 Jaculatorum iii, 9. 5
 Jaculis ix, 5. 17
 Jaculum iv, 14. 5
 Jam iii, 5. 11. iv, 16. 3. v, 2. 10. v, 3.
 14 hoc tertio iv, 11. 2
 Jamdudum ix, 2. 30
 Jampridem vi, 10. 23
 Jamque iv, 3. 4. iv, 6. 14. iv, 7. 15.
 iv, 15. 32. v, 6. 2. vi, 9. 34. viii, 4.
 25
 Ibant iv, 12. 6. 11. v, 1. 22. 23. ix, 10.
 26
 Ibat iv, 16. 22. vi, 4. 14
 Iberiam x, 1. 18
 Ibero x, 1. 18
 Ibi v, 2. 2. v, 6. 11. v, 13. 7. vi, 2. 15
 Ibirus ix, 6. 14
 Icta iv, 4. 7. vii, 6. 22. ix, 5. 17
 Ictu iii, 11. 4. vii, 9. 9
 Ictum teli iv, 2. 23. iv, 16. 32. v, 3. 7.
 vii, 5. 37 (fortunæ) iii, 8. 2
 Ictus vi, 11. 17. vii, 6. 3. viii, 9. 2. viii,
 10. 6. viii, 14. 19. 31. ix, 5. 1. 9
 Idarne iv, 5. 18
 Idcirco viii, 9. 36
 Idem v, 6. 19. v, 8. 13. ix, 2. 18. ix,
 3. 5. x, 8. 10
 Identidem iv, 16. 33. v, 1. 39. vi, 9.
 24. ix, 4. 24. x, 8. 3
 Idoneis auctoribus viii, 9. 2
 Jecerit iv, 4. 3
 Jecisti viii, 8. 19
 Jecit viii, 11. 8
 Ierant vii, 10. 9
 Igitur iv, 2. 23. iv, 7. 30. iv, 10. 9. v,
 3. 20. viii, 1. 30
 Ignari iv, 12. 11. v, 3. 12. viii, 11. 18.
 viii, 9. 14. ix, 1. 5. ix, 9. 2. 22
 Ignaris iv, 8. 18. viii, 8. 26. ix, 9. 6
 Ignaros vi, 9. 15
 Ignarus iv, 5. 19. iv, 6. 7. iv, 16. 7. viii,
 9. 2. vi, 6. 11. vi, 7. 29. viii, 1. 3.
 x, 1. 29 (sermones Græci) v, 11. 7
 Ignavi v, 9. 7
 Ignavia ix, 2. 26. ix, 7. 17
 Ignavie iv, 14. 26
 Ignaviam v, 4. 31. vi, 3. 19
 Ignavis iv, 14. 18. v, 8. 6
 Ignavissimo vii, 1. 35
 Ignavo iii, 11. 5
 Ignavus vii, 4. 18
 Igne iii, 2. 16. iv, 3. 25. iv, 10. 13. v,
 7. 5. vi, 6. 31. viii, 4. 15. x, 10. 10
 Ignem iii, 5. 14. iv, 2. 13. iv, 4. 13.
 iv, 10. 11. iv, 13. 12. iv, 14. 24. v,
 7. 5. viii, 9. 32. viii, 10. 8. ix, 4. 6
 Ignem iv, 1. 18. v, 4. 14. v, 6. 7. vi, 6.
 32. viii, 5. 18. viii, 8. 2. ix, 4. 24
 Igni iii, 2. 7. iv, 3. 4. vi, 6. 29
 Ignibus iii, 10. 9
 Ignis iii, 3. 3. 9. iv, 12. 14. v, 2. 7. vi,
 6. 13. 31
 Ignobilem vi, 2. 12. ix, 2. 6. ix, 6. 11. 19
 Ignobiles iv, 14. 4. ix, 6. 14
 Ignobili iii, 5. 10. viii, 10. 7
 Ignobilis viii, 11. 2
 Ignobilibus viii, 9. 11. ix, 6. 22
 Ignobilis v, 3. 9. viii, 4. 25
 Ignobilium iii, 8. 10
 Ignominia ix, 6. 13
 Ignominie vii, 2. 37. 38

- Ignominiam viii, 6. 7
 Ignorabant vii, 5. 10
 Ignorabat iv, 16. 4. vi, 8. 3. viii, 5. 21
 Ignorabatur vii, 2. 38
 Ignorant v, 5. 11
 Ignorare vi, 8. 5. vii, 8. 16
 Ignoraret iv, 5. 7. iv, 14. 4. x, 9. 8
 Ignorari iv, 14. 4. v, 2. 4
 Ignoras vii, 8. 14
 Ignorat iv, 1. 12
 Ignorationem iii, 12. 17. v, 2. 21
 Ignoratis vi, 11. 22
 Ignores vii, 8. 17
 Ignoro vi, 10. 2. ix, 2. 12
 Ignoscere vi, 2. 10
 Ignoscere vi, 8. 5
 Ignosceret v, 3. 14
 Ignota v, 4. 19. ix, 9. 10. ix, 10. 1
 Ignotam ix, 8. 8
 Ignotarum iv, 14. 3
 Ignotas viii, 9. 9
 Ignoti (gen.) iii, 7. 14 (plur.) iv, 14. 4
 Ignotis vi, 5. 18
 Ignoto v, 8. 12. viii, 13. 25. ix, 9. 1
 Ignotos iv, 16. 11. vii, 2. 12. ix, 10. 15
 Ignotum iii, 13. 4. viii, 2. 21
 Ignotus x, 7. 1. x, 10. 11
 Ignovit v, 3. 15. vi, 5. 23. vi, 11. 26.
 viii, 6. 24
 Ilia iv, 15. 15
 Ilioneo iii, 13. 18
 Illacrymasse iii, 12. 6
 Illata iii, 10. 8. viii, 1. 38
 Illati temere præsidis (in præsidia)
 iv, 12. 14
 Illato iv, 1. 10. viii, 6. 22 terrore v, 4.
 16 lumine viii, 2. 21
 Illiciendas voluptates v, 1. 36
 Illidit flumen v, 1. 30 (incurrit) ix,
 4. 14
 Illigaverant iv, 3. 24. iv, 13. 24
 Illinc iii, 9. 6. v, 4. 9
 Illinuntur pedes odoribus viii, 9. 27
 Illiserat navi petra (fluctus) viii, 13. 27
 Illisit (impulit) iv, 8. 6
 Illita turris bitumine iv, 6. 11
 Illitam sulphure iv, 3. 2
 Illudens superbiæ vii, 11. 24
 Illuderent iv, 1. 23
 Illudunt viii, 1. 34
 Illustri jam die iii, 3. 8
 Illustra iii, 3. 5
 Illustribus vi, 6. 6
 Illustris v, 1. 18
 Illustrum iii, 13. 10
 Illuvie viii, 14. 4 squalidum corpus iv,
 1. 21
 Illuxit iii, 6. 8
- Illyri iv, 13. 31
 Illyrii v, 1. 1
 Illyriorum iii, 10. 6. x, 2. 23
 Illyrios iii, 10. 9. vi, 3. 2. viii, 1. 25.
 ix, 6. 20
 Imi v, 1. 38
 Imago viii, 6. 26
 Imbellem vi, 6. 24
 Imbelles iv, 14. 4
 Imbellibus iii, 10. 10
 Imbellis ix, 2. 27
 Imber viii, 4. 5. viii, 13. 24. viii, 14. 4
 Imbrem iv, 7. 14. viii, 4. 6. viii, 13. 23
 Imbrum iv, 5. 22
 Imbuantur mitioribus ingeniis vi, 3. 6
 Imbuendas aurea promissis iv, 10. 17
 Imbuere vi, 5. 3
 Imbuisset iii, 8. 5
 Imis viii, 8. 8
 Imitandum viii, 9. 15
 Imitante iii, 4. 2
 Imitaretur iii, 12. 18
 Imitari v, 1. 35. vii, 7. 16. ix, 10. 24.
 x, 5. 33
 Imitati v, 6. 14
 Imitatum iv, 6. 29
 Imitatus iii, 3. 6
 Imitemini iv, 14. 26
 Immanum iv, 1. 11. ix, 4. 18
 Immemor viii, 11. 16
 Immemores iii, 5. 8. iii, 11. 25. iv, 15.
 24. vii, 5. 38. ix, 5. 19. x, 2. 12
 Immensa (sing. nom.) iv, 14. 12 (plur.)
 v, 6. 1
 Immensis iv, 1. 1
 Immensus ix, 1. 9
 Immerito iii, 6. 6. iv, 15. 13. v, 1. 24.
 v, 8. 15. v, 12. 5. vii, 11. 24
 Immersit iv, 4. 4
 Imminebant deditioñi ix, 1. 21
 Imminebat iv, 4. 8 montis dorsum viæ
 iii, 4. 12 sylva semitæ vi, 4. 20
 Imminens iv, 3. 24. iv, 8. 4 (intentus)
 iii, 1. 10. iv, 8. 16 itineri iii, 4. 4
 Dario iv, 8. 16 tergis fugientium iv,
 16. 3 occasioni v, 11. 2
 Imminent v, 4. 8
 Imminentem viii, 1. 20
 Imminentibus vi, 4. 3
 Imminentis ix, 10. 15
 Imminentium iii, 3. 2
 Immineo regno (ambio) vi, 10. 22
 Imminere (instare) iii, 8. 3 tantæ spei
 iv, 1. 19 montibus sylvæ v, 1. 34
 Immiscui x, 8. 10
 Immisissent iv, 13. 33
 Immisit iv, 1. 1. vii, 8. 36. ix, 5. 2. x,
 2. 80

- Immissi viii, 14. 7
 Immissum v, 7. 8
 Immixta ix, 10. 9
 Immixerent iv, 3. 4
 Immixti viii, 12. 7
 Immo iv, 1. 22. viii, 1. 30
 Immobile viii, 14. 17
 Immobiles iii, 2. 13. viii, 4. 8. viii, 14.
 4. ix, 4. 18
 Immobilis iv, 15. 11
 Immodica viii, 2. 2
 Immodicarum x, 5. 32
 Immodicas v, 1. 36. x, 10. 6
 Immodico viii, 5. 4. viii, 2. 34. viii, 3.
 1. ix, 9. 26
 Immodicus estimator sui viii, 1. 22
 Immolaretur iv, 3. 23
 Immortales (Persici) iii, 3. 13
 Immortalibus ix, 9. 4
 Immortalitate x, 6. 7
 Immortalitatem viii, 5. 16. ix, 4. 21
 Immortalitati ix, 6. 26
 Immortalitatis viii, 5. 17
 Immunitate v, 3. 15
 Immutabili v, 11. 10
 Imparem x, 8. 22
 Impatiens veritatis iii, 2. 17 navis gubernaculi ix, 4. 11
 Impavidus ix, 6. 24
 Impediendam iv, 3. 9
 Impediente viii, 14. 19
 Impedierant vi, 5. 13
 Impedissent viii, 11. 8
 Impedimenta iv, 12. 3. iv, 15. 9. 18.
 20. v, 1. 6. vi, 3. 8. vi, 4. 15. viii,
 5. 1. ix, 4. 25. ix, 10. 22
 Impedimentis iv, 15. 10. 12. 22. v, 6.
 11
 Impedimento iv, 2. 15
 Impedimentorum iv, 15. 12. v, 8. 5
 Impedimentum ix, 6. 29
 Impedire viii, 5. 1
 Impedirentur viii, 6. 10
 Impediretur ix, 6. 2
 Impediri iv, 3. 19
 Impedit viii, 10. 23
 Impedita v, 3. 8
 Impeditos ix, 4. 25
 Impeditum viii, 2. 34. ix, 2. 1
 Impeditus viii, 9. 7
 Impellat ad societatem sceleris vi, 11. 6
 Impellerentur viii, 9. 6
 Impelli vi, 10. 6
 Impedentes ix, 5. 13
 Impenderant iv, 8. 13
 Impendio iii, 11. 27. ix, 4. 21
 Impendi iv, 10. 3
 Impenditur x, 2. 27
- Impensa viii, 6. 10
 Impensius vi, 10. 22. viii, 2. 17
 Imperabatur viii, 3. 16
 Imperantis cupiditatibus suis viii, 4. 24
 Imperare iv, 3. 18. viii, 8. 16. viii, 7. 1.
 viii, 14. 20 perinde animis ac linguis
 viii, 5. 5
 Imperaret viii, 4. 29. ix, 1. 36. x, 5. 17
 Imperasset iii, 11. 3
 Imperat ix, 8. 3
 Imperata vi, 5. 11. viii, 4. 20. viii, 6.
 11. viii, 1. 1. 9. viii, 10. 1 fecerunt
 obedienter iv, 1. 5 facturos v, 9. 17
 Imperatæ iii, 1. 20
 Imperatore vi, 6. 10
 Imperatorem ix, 2. 34
 Imperatores viii, 14. 20
 Imperatoris v, 9. 17
 Imperatum iii, 2. 19. v, 12. 6. vi, 8.
 17. viii, 2. 23. viii, 4. 35. viii, 6. 15.
 viii, 10. 30. ix, 8. 19. ix, 10. 22. x,
 1. 19. x, 4. 2 (exactum) ix, 10. 5
 Imperatur iii, 2. 14
 Imperatus vi, 6. 15. viii, 1. 32
 Imperaverunt viii, 10. 16 sibi ut crede-
 rent v, 7. 10
 Imperavi ix, 2. 29
 Imperavit ix, 10. 3. x, 1. 18
 Imperet v, 4. 14. x, 6. 13
 Imperia iv, 13. 17. viii, 8. 8
 Imperii iii, 3. 6. iv, 1. 9. iv, 5. 13. iv,
 13. 13. iv, 14. 22. v, 10. 4. viii, 1.
 21. viii, 5. 11. viii, 12. 9. viii, 14.
 36. ix, 7. 3. ix, 8. 10. x, 1. 23. x,
 6. 5. x, 7. 14. x, 10. 7
 Imperio iv, 5. 8. iv, 7. 31. iv, 11. 5.
 iv, 15. 12. v, 8. 8. v, 9. 14. v, 13.
 18. vi, 8. 2. viii, 14. 16. 20. x, 3. 7
 Imperitantem vi, 5. 25
 Imperitatum iv, 7. 1
 Imperito ix, 6. 20
 Imperium (regnum) iv, 14. 20. 24. v, 7.
 2. v, 8. 13. v, 9. 8. viii, 8. 12. 13.
 x, 7. 15 ducis (ad milites) iv, 13. 21
 (dominationem) iv, 1. 5. viii, 10. 2.
 x, 2. 24. x, 3. 3 (jussum) iii, 8. 26
 (mandatum) iii, 8. 29 sequente no-
 mine viii, 12. 14
 Impero viii, 8. 10
 Impetrare iv, 1. 13
 Impetraretur viii, 2. 30
 Impetrari iv, 6. 1
 Impetrasset v, 3. 15
 Impetrata viii, 11. 35
 Impetrato vi, 11. 18. 24
 Impetratum x, 8. 22
 Impetraverunt iv, 8. 12. vi, 1. 20. viii,
 2. 18

- Impetravit v, 9. 17. viii, 11. 25
 Impetu iii, 5. 5. iii, 11. 14. iv, 4. 8.
 iv, 15. 3. 18. vi, 4. 19. vii, 1. 24.
 vii, 6. 19. vii, 1. 44. viii, 6. 9. viii,
 13. 16. viii, 14. 7. 18. 30. ix, 4. 22
 animorum iv, 10. 8
 Impetum iv, 14. 13. iv, 15. 12. v, 1.
 28. vi, 1. 13. vi, 4. 2. viii, 14. 15
 (præcipitem cupiditatem) v, 12. 1
 Impetus fortunæ v, 6. 19
 Impia iv, 1. 12. viii, 8. 4
 Impia v, 9. 9
 Impias vi, 9. 7. ix, 3. 5
 Impie v, 12. 13
 Impiger iii, 3. 1
 Impigre iii, 11. 3. 4. iii, 12. 11. iv, 6.
 1. iv, 9. 1. ix, 4. 24. x, 3. 9
 Impiorum vi, 9. 4. vi, 10. 25
 Impios v, 10. 3. x, 5. 11
 Impion vi, 3. 17. viii, 6. 23
 Implicabilis vii, 2. 6
 Impleat ix, 6. 7
 Impleant vi, 6. 8
 Implebat iii, 2. 4 credulas regis aures
 x, 1. 28
 Implenda vi, 2. 3
 Implendæ sortis iii, 1. 16
 Implete vi, 4. 16
 Implere iv, 10. 5. vii, 5. 14. viii, 8. 12.
 viii, 10. 27
 Imperaret quicquid mortalitas capiebat
 (perficeret) x, 5. 36
 Impleri iv, 2. 10
 Implet vii, 5. 11
 Impleturus vi, 10. 15
 Impleverant iv, 3. 15. vi, 8. 23. ix,
 8. 6
 Impleverat iv, 9. 6. iv, 12. 20. 23
 Implevimus ix, 3. 7
 Implevit iv, 8. 5 sortem oraculi iii, 1.
 18
 Implexos v, 4. 4
 Implicabantur iii, 11. 4. iv, 16. 11
 ad Implicanda navigia iv, 3. 24
 Implicati aliis alio rami v, 4. 24
 Implicatis iii, 1. 15
 Implicatos spoliis nostris iv, 14. 16
 Impliciti viii, 13. 16
 Implicitus ancipiti periculo vii, 7. 7
 Implorabant ix, 10. 16
 Implorans v, 13. 16. viii, 1. 47
 Implorare iv, 14. 23
 Impone vii, 8. 24
 Imponere viii, 14. 40
 Imponeret viii, 1. 32
 Imponi iv, 4. 2
 Imponit ix, 1. 14. ix, 8. 3
 Imponitur iii, 11. 11. vi, 10. 31. viii,
 14. 40 in vehiculum v, 12. 16
 Imponuntur viii, 14. 20
 Importunitas scortum (nequissi-
 mum) x, 1. 29
 Importita (nom. sing.) x, 1. 32
 Importitæ (plur.) viii, 10. 26
 Importitam vii, 7. 1
 Importiti vi, 10. 10. viii, 7. 5
 Importitis (abl.) iv, 1. 27. iv, 8. 7
 Importitum vii, 5. 26 esset ferrum for-
 nacibus iv, 2. 13
 Importituros jugum iii, 10. 5
 Importitus v, 1. 29
 Imposuerant vii, 7. 30
 Imposuere vii, 11. 19
 Imposui x, 2. 24
 Impositus vii, 9. 2. ix, 3. 16. ix, 7. 22.
 ix, 8. 10. 27
 Impotens (immoderatus) iv, 10. 7. viii,
 1. 49. x, 8. 1
 Impotentes sui iv, 7. 14
 Impotentis vi, 8. 3
 Impressam iii, 6. 7
 Impresso sigillo iii, 8. 14
 Impressum signum annuli vii, 2. 16
 Imprimeatur vi, 6. 6
 Improvide iii, 11. 8
 Improvidi (plur.) viii, 13. 25
 Improvidum viii, 1. 4
 Improvisa ix, 2. 13
 Improviso iv, 18. 4. viii, 1. 5. viii, 2.
 16. viii, 13. 11. ix, 4. 16. ix, 9. 11.
 x, 9. 17
 Improvisus vi, 6. 21
 Imprudens viii, 8. 2. ix, 2. 31
 Impulerant ix, 7. 3
 Impulerat in peregrina mala vi, 2. 3
 Impulerint vii, 2. 34
 Impulisti vi, 10. 26
 Impulit vi, 9. 10. ix, 9. 25
 Impulsa iv, 4. 8
 Impulsos iv, 4. 11
 Impune iv, 1. 14. iv, 2. 22. iv, 3. 5.
 iv, 6. 9. iv, 16. 18. v, 3. 22. x, 1.
 35
 Impunitatem viii, 12. 3
 Imputare vii, 1. 22
 Imputari viii, 2. 2
 Imputetur vii, 2. 2
 Imum v, 2. 13
 In iv, 8. 8. iv, 10. 15 cuncta in ex-
 pedito fore iii, 1. 21 in diversa iii, 6.
 7. iii, 8. 3 in ea se dare fidem et ac-
 cipere iv, 1. 9 in hunc modum re-
 scripsit iv, 1. 10 in spem occupandi
 totius orbis iv, 1. 38 in altitudinem
 modicam opus excreverat in expedito
 esset iv, 2. 19 in armis errant iv, 6. 3
 in vanum lapsam manum iv, 6. 16 in
 illum diem denunciato periculo iv, 6.

- 16 in Meridiem versus iv, 7. 18 in præsidium regnus iv, 8. 4 in diversum evaserant iv, 8. 6 in ripam egressus iv, 9. 18 in rationem versa necessitas iv, 10. 14 in dotem filie iv, 11. 5 cum in animo sit bellum iv, 11. 23 in oculis erat iv, 13. 1 in vestigio eodem hærente iv, 14. 2 in spem hujus imperii genitum iv, 14. 22 in conspectum dari v, 1. 2 in hunc numerum copiis distributis v, 2. 3 in contumeliam accipiunt v, 2. 19 in consilio habet fortunam v, 5. 12 in deditos fidem v, 7. 1 in rem esse vi, 2. 21 in conspectu fuit vi, 5. 26 dum in manibus haberet præmium vi, 11. 33 in te non cadit superbia vii, 4. 11 in primos ordines adequitavit vii, 4. 33 in societatem rei adsciscit vii, 5. 21 in primis viii, 5. 12 in oculis erat supplicium viii, 6. 21 in ambiguo furisse viii, 6. 25 in altum cavatae voragine viii, 10. 24 petra in sublime fastigium crescit modicis ac mollibus clivis viii, 11. 6 in quemcumque transiret imperium viii, 12. 14 in multum diei viii, 14. 28 in commune nihil consulitur ix, 1. 21 in terram arietavit ix, 7. 22 in rabiem ira pervenerat x, 4. 2 in quem transitura esset Alexandri fortuna x, 6. 1 in vestra potestate est x, 6. 8
- Inæquale ix, 9. 19
- Inanes vii, 1. 36
- Inani iv, 5. 3
- Inanis iii, 13. 1. iv, 13. 1. vii, 11. 25. x, 1. 33
- Inanibus iv, 12. 5
- Inarescant v, 5. 11
- Inaruerat vi, 6. 28
- Inauditam ix, 5. 1
- Inauditi v, 9. 2
- Incaluerant mero v, 7. 5
- Incaute ix, 5. 8
- Incautius iv, 6. 23. iv, 16. 23
- Incautos vii, 4. 4 victoria fiducia iv, 1. 32
- Incautum ix, 8. 21. x, 9. 8
- Incedens v, 13. 10
- Incedere iii, 9. 12
- Incederet iv, 7. 15
- Incendendam v, 7. 5
- Incenderat iv, 7. 13. iv, 10. 14. vi, 6. 31
- Incendi v, 7. 3. vi, 6. 15
- Incendio iii, 8. 18. iv, 3. 6. iv, 9. 14. iv, 10. 13. vi, 6. 31. vii, 5. 3. viii, 4. 12. ix, 4. 6. ix, 10. 12. 1 hauriren-
- tur iv, 8. 4
- Incendit iv, 10. 13
- Incendum iii, 5. 15. iv, 3. 3. v, 7. 5. 7. vi, 8. 11
- Incensis viii, 10. 5
- Incepto vii, 1. 15. viii, 11. 19
- Inceptum iii, 1. 17
- Incerta (abl.) iv, 11. 10 (plur.) x, 8. 7
- Incertæ iv, 5. 12
- Incertaini vi, 9. 9
- Incerti v, 13. 18
- Incerto iv, 8. 11
- Incertum iv, 15. 11. 12. v, 4. 19. v, 5. 10. 16. vi, 7. 18. vii, 5. 26. viii, 10. 27
- Incertus iv, 10. 26. x, 6. 19
- Incessendi vii, 9. 7. ix, 5. 8
- Incessendum iii, 11. 7
- Incesserat v, 4. 24 animos formido (occupaverat) iii, 8. 25 intempestiva cupiditate iv, 8. 3 desperatio ingens v, 4. 24
- Incessere missilibus (appetere) iv, 2. 21
- Incesserent viii, 11. 17
- Incesseretur iii, 9. 11
- Incessit cupidus vii, 11. 4. ix, 10. 27 animos desperatio ingens iv, 2. 16
- Inchoatuors vi, 7. 10
- Incidebant v, 13. 21. ix, 5. 5
- Incidentia ix, 4. 31
- Inciderent v, 12. 13
- Incideret vi, 11. 36
- Inciderunt iv, 16. 17
- Incidi (a cado) vi, 9. 23 (secari) ix, 1. 17
- Incidimus (pret. a cado) vi, 11. 24
- Incidisse (in viros) viii, 1. 37
- Incidissent vii, 5. 10
- Incidisset capiti regis iv, 6. 11 adversa valetudo regi ix, 6. 4
- Incidit (pret. a cado) iii, 13. 2. viii, 10. 8. ix, 4. 11
- Incidunt ix, 8. 19
- Inciperet iii, 1. 17. iv, 6. 12
- Incipies vii, 4. 17
- Incipit v, 12. 1.
- Incitabat vii, 2. 38
- Incitamenta (acc.) iv, 14. 1
- Incitamentum iii, 11. 7. viii, 14. 11. ix, 5. 6 libidinis iv, 10. 24 ad honeste moriendum ix, 5. 6
- Incitandum viii, 6. 25
- Incitatos iv, 13. 11
- Incitaturus v, 1. 18
- Incitavit ix, 5. 19
- Inclinabat dies in vesperam vi, 11. 9
- Inclinant rupes Gangem ad Orientem viii, 9. 6

- Inclinatam concionem ad misericordiam vi, 9. 28
 Inclinato in vesperam die iv, 7. 22
 Inclinatum vi, 1. 15
 Inclinavere x, 7. 12
 Includeretur vii, 7. 31
 Includi iv, 15. 21
 Includitur iii, 4. 6
 Includunt vi, 8. 16
 Inclusa iii, 3. 8. viii, 7. 8. viii, 9. 28
 Inclusas vi, 3. 8
 Incluserat vii, 6. 24. ix, 8. 11
 Inclusi ix, 8. 19
 Inclusit v, 9. 13
 Inclusos iv, 14. 15. ix, 4. 5
 Inclusus vii, 7. 34. viii, 2. 10
 Inclity iii, 4. 7
 Inclytis viii, 9. 3
 Inclytos iv, 2. 20
 Inclytus iii, 1. 2
 Incognita ix, 9. 4
 Incognitas iv, 4. 20
 Incolæ iii, 4. 2. iv, 7. 20. v, 1. 15. v.
 3. 1. v, 6. 15. vi, 4. 7. vi, 4. 22.
 vii, 8. 23. vii, 5. 28. vii, 6. 27. viii,
 2. 20. viii, 10. 11. 19. 22. viii, 11.
 2. ix, 1. 27. ix, 4. 7
 Incolas iii, 1. 7. iv, 14. 11
 Incolebant iv, 12. 10
 Incolementum iv, 12. 1. vi, 5. 24. x, 10.
 11
 Incolis iii, 1. 16. iv, 5. 18. vi, 5. 12.
 vi, 6. 34. viii, 10. 6. 13. ix, 1. 12.
 ix, 2. 12. ix, 3. 7. ix, 6. 3. x, 1. 13
 Incolitis iv, 2. 5
 Incolument vi, 7. 24. vi, 10. 18
 Incolumes iii, 12. 12. iv, 16. 25
 Incolumi iv, 6. 22. v, 10. 1
 Incolumbus viii, 11. 26
 Incolumentate vi, 11. 7
 Incolunt vii, 6. 12
 Incommoda viii, 9. 32
 Incommode ix, 2. 21
 Incommodo iv, 9. 19
 Incommodus ix, 4. 28
 Incomposite (adverb.) viii, 11. 23
 Incompositi (plur.) iv, 16. 20
 Incompositis ix, 9. 15
 Incomposite (abl.) viii, 6. 1. viii, 1. 5
 Incompositos iii, 11. 14. iv, 2. 24. iv,
 9. 23
 Incompositeum v, 18. 11
 Incondita (fem.) iii, 8. 18
 Inconditam (incompositam) ix, 2. 22
 Incondito clamore (discordi) iv, 15. 29
 (incomposito) ix, 1. 16
 Inconditos viii, 11. 1
 Inconditum iii, 10. 1. iv, 7. 24. viii, 3.
 6 (incompositum) iv, 14. 15 (immo-
- dulatum) vi, 2. 5
 Inconditus (incultus) vii, 8. 10
 Inconsulte viii, 1. 38
 Inconsultus vi, 2. 4
 Incorrumpa (immutata) vii, 8. 11
 Incorruptus iii, 4. 9
 Incredibile iv, 7. 16. viii, 8. 36. x, 5. 3
 Incredibilem v, 2. 11. ix, 5. 1
 Incredibili iii, 13. 11
 Incredibilis ix, 2. 5
 Incredibilis x, 5. 27
 Incrementa v, 1. 42
 Incremento v, 1. 39. vii, 3. 9. ix, 8. 9
 Incrementum iv, 2. 21
 Increpabant per feria et ludum ix, 7. 16
 Increpanibus (abl.) viii, 6. 30
 Increpare ix, 4. 16
 Increpitum iv, 13. 8
 Incruenta victoria iii, 6. 30
 Incubantem ix, 4. 18
 Incubantes vii, 5. 18
 Incubuit vi, 9. 33
 Inculta iii, 2. 13
 Incumbebat iii, 6. 7
 Incumberent ix, 9. 4
 Incumberet viii, 10. 25
 Incumbit mare ingens in littus (exten-
 tur) vi, 4. 19
 Incurrere in perniciem iv, 13. 14
 Incurreret viii, 1. 14
 Incurrerunt ix, 2. 19. ix, 5. 8
 Incurrut vi, 4. 4
 Incurrunt iii, 4. 8. iv, 15. 19. ix, 9. 9
 Incursione vi, 4. 2
 Incusans vii, 7. 7
 Incussa v, 3. 18 est formido quædam
 iv, 10. 2
 Incusserant solicitudinem iii, 6. 5
 Incusserat curam iii, 5. 14
 Incussisse iv, 13. 13
 Incusissit iv, 15. 5. viii, 11. 22 metuun
 iii, 8. 25
 Incussoictus flagellorum vi, 11. 17
 Incutere vii, 7. 21
 Incuterent vi, 11. 28
 Incuteret viii, 10. 5
 Incutiebantur ix, 9. 17
 Incutiens viii, 4. 5
 Incutitur ix, 9. 19
 Inde iii, 1. 8. iv, 15. 20. v, 3. 9. 11.
 v, 5. 8. v, 7. 9. vii, 8. 9. viii, 4. 21.
 viii, 5. 1. ix, 2. 26
 Indecore (adv.) iii, 11. 11
 Indecorum ix, 2. 6. x, 3. 14
 Index vi, 7. 23. vi, 8. 11. viii, 6. 22.
 viii, 11. 8. ix, 2. 30. x, 8. 9
 Indi (plur.) iv, 9. 2. iv, 10. 9. vi, 3. 9
 India v, 2. 10. vi, 4. 10. viii, 9. 2. ix,
 4. 8

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

K

- Indiam vii, 5. 39. vii, 11. 8. ix, 1. 9.
 ix, 2. 2. 12. ix, 8. 22. ix, 4. 16. x,
 10. 4
 Indiam vi, 6. 36. vii, 1. 24. viii, 4. 20.
 viii, 2. 27. viii, 5. 1. viii, 9. 18. ix,
 3. 8. 13
 Indicabant iii, 8. 24. v, 12. 15
 Indicamus vi, 10. 35
 Indicant ix, 9. 3
 Indicantes v, 5. 2. vi, 5. 25
 Indicare iii, 12. 7. vi, 8. 15. vi, 10. 34
 Indicaret v, 10. 5. vi, 9. 16. viii, 11. 6
 Indicasset iv, 8. 21
 Indicat vi, 7. 22. vi, 9. 16. viii, 1. 17
 Indicaturum vi, 6. 5
 Indicaturus vi, 11. 19
 Indicem vi, 9. 10
 Indices (verb.) vii, 1. 16
 Indicia iv, 16. 31. vi, 9. 19. viii, 1. 11.
 ix, 9. 10
 Indicibus (abl.) vii, 1. 6. viii, 8. 6. x,
 1. 40
 Indicij vi, 10. 15
 Indicis vii, 1. 12
 Indicio vi, 8. 13. vi, 9. 7. vi, 10. 19
 Indicium v, 11. 7. vi, 7. 25. 31. vi, 8.
 10. vi, 9. 7. 16. vi, 10. 21. vii, 1. 9.
 31. viii, 10. 3. ix, 6. 17
 Indicta iii, 12. 19. viii, 7. 5 causa
 viii, 8. 22
 Indicu*m* vii, 3. 7 (delatorum) vi, 9. 7
 Indigebat vii, 10. 10
 Indigenas viii, 2. 14
 Indigenis viii, 2. 21
 'Indigna iv, 2. 15. x, 8. 5
 Indignante vi, 11. 19
 Indignantium x, 5. 10
 Indignatio iv, 1. 21. vii, 1. 21. vii, 2. 31
 Indignatione vi, 9. 7. vi, 11. 39
 Indignationis iii, 6. 10. ix, 7. 26
 Indignatus vi, 5. 11
 Indigne (adv.) vi, 11. 23
 Indignitate ultimi dedecoris commotus
 ix, 5. 11
 Indignius (adv.) ix, 6. 14
 Indignus iv, 1. 16. vi, 4. 13. viii, 5. 37
 Indis viii, 9. 30. iv, 3. 8
 Inditum iv, 9. 16. viii, 9. 14. ix, 1. 8.
 x, 10. 17
 Indole vi, 2. 9
 Indolem v, 7. 1
 Indolis viii, 8. 33. x, 8. 21
 Indomitam viii, 1. 35
 Indomitae x, 8. 10
 Indomitis ix, 4. 17
 Indormientem malis meis vi, 10. 12
 Indorum viii, 13. 14. ix, 4. 24
 Indos iii, 10. 5. iv, 5. 5. iv, 11. 18. vi,
 3. 18. vii, 4. 6. ix, 5. 19. ix, 10. 7
- Inducat ix, 6. 7
 Induci vi, 9. 25
 Inducias iii, 1. 8
 Inducimur viii, 8. 11
 Inducit v, 6. 2
 Inducturum turmas in recusantes x, 9.
 16
 Induebat iv, 6. 14
 Induerat vi, 6. 5
 Induitur vii, 2. 17. x, 7. 13
 Indulgendo viii, 3. 1
 Indulgens spei suæ viii, 14. 1
 Indulgentem luxurie viii, 8. 16
 Indulgentia x, 5. 23
 Indulgentiam v, 3. 12
 Indulgere detectantibus militiam vii,
 2. 40
 Indulget iv, 14. 19
 Indum viii, 12. 4
 Indus viii, 9. 4. viii, 11. 7. viii, 12. 8.
 ix, 1. 28. ix, 4. 8. ix, 5. 9
 Industria v, 3. 17. v, 4. 14. vi, 1. 9. vi,
 5. 14. vii, 8. 1. viii, 10. 24. viii, 18.
 10. 20. ix, 2. 12
 Induta x, 5. 19
 Induti v, 6. 7 pretiosissima vestiem v,
 9. 1
 Indutum vii, 9. 3
 Indutus iv, 15. 27. v, 2. 20. viii, 5. 6.
 vii, 8. 3. viii, 3. 36. viii, 9. 24
 Induxit pontem (construxit) v, 5. 4
 Inequitabiles viii, 14. 4
 Inermes iv, 16. 11. vii, 5. 38. viii, 18.
 3. ix, 8. 5
 Inermis iv, 13. 21
 Inertia ix, 2. 26
 Inertissimos ix, 6. 12
 Inesse viii, 18. 9. ix, 5. 23
 Inevitabile iv, 6. 17
 Inevitabilis x, 1. 30
 Ineunt x, 9. 11
 Ineuntium v, 1. 38
 Inexorabilem vii, 6. 17
 Inexpertæ iii, 5. 15
 Inexpertæ (dat.) vi, 7. 9
 Inexpertum iii, 6. 14. iv, 4. 2. viii, 14.
 29. ix, 2. 27
 Inexplicabile vinculum iii, 1. 16
 Inexpugnabile iii, 1. 7
 Infantibus ix, 5. 20
 Infantium ix, 1. 25
 Infecta peregrinis moribus vi, 6. 9
 Infelicem vi, 10. 32
 Infelici iv, 1. 32
 Infelicibus v, 5. 11
 Infelix iv, 10. 26. vi, 10. 16
 Infensi (plur.) ix, 7. 1 Persarum opibus
 iv, 7. 1
 Infenso*s* iv, 1. 28

- Infensus vii, 11. 27. x, 1. 17
 Infer signa turbatis viii, 14. 15
 Inferebamus iv, 14. 21
 Inferentes vii, 7. 11
 Inferias-vii, 10. 22. x, 1. 30
 Inferiora iv, 10. 12. viii, 10. 24
 Inferiorem v, 1. 6. viii, 18. 23
 Inferis vii, 5. 37
 Infero iv, 1. 13
 Inferre vii, 7. 17 acriter pedem turbatis
 vii, 9. 9
 Inferret x, 8. 4. x, 9. 15
 Inferri viii, 2. 8. viii, 4. 26. ix, 8. 25
 Infertur vi, 8. 26
 Inferunt signa iv, 6. 13
 Infesta (plur.) iv, 6. 22. viii, 2. 1
 Infestam vii, 4. 36
 Infestas (acc.) vii, 1. 23. x, 8. 10
 Infesti (plur.) viii, 14. 31. ix, 1. 31
 Infestorem v, 6. 1
 Infestos vii, 6. 21
 Infestum x, 9. 7 inimicum iii, 2. 10
 Infestus viii, 6. 8. ix, 7. 4. x, 2. 2. x,
 7. 7 (minax) vi, 7. 12
 Inficiari vii, 7. 25
 Inficiatur est facinus vi, 11. 40
 Infigeretur ix, 5. 9
 Infima (abl.) x, 7. 1
 Infinita (acc.) x, 11. 17
 Infirmam vii, 7. 9
 Infirmassimum (acc.) iv, 14. 13
 Infirmitatem vii, 7. 27
 Infistas vii, 1. 35
 Infixa (acc.) v, 13. 24. vi, 1. 15
 Infixerat ix, 1. 33
 Infixum ix, 5. 22
 Infibat v, 10. 8
 Infantibus (abl.) iii, 2. 10
 Infatum (acc.) x, 10. 14
 Infuenti viii, 9. 8
 Infra vi, 8. 7
 Infractam (fractam) viii, 14. 44
 Infractos (fractos) vi, 3. 21. ix, 2. 30
 Infregeritis ix, 2. 29
 Infuderat se ejus animo fortuna iii, 12.
 20
 Infudere vim sagitarum ratibus vii, 9. 8
 Infundit mare gemmas margaritasque
 littoribus (advolvit) viii, 9. 19
 Infusa immensa agmina v, 6. 1
 Infusam vii, 5. 8
 Infuso (abl.) vi, 4. 18
 Ingemiscantem v, 2. 14
 Ingemisse iv, 10. 30
 Ingenuit vii, 6. 29. ix, 3. 20
 Ingenerasse cupiditatem naturam ix, 1.
 33
 Ingenia v, 7. 18. vii, 3. 6. vii, 8. 11.
 viii, 1. 35. viii, 2. 16. viii, 3. 15. viii,
9. 20. ix, 10. 9
 Ingenii iii, 7. 20. viii, 14. 1
 Ingeniis (abl.) iv, 6. 3. v, 10. 13. vi, 3.
 6. viii, 2. 1. viii, 8. 8
 Ingenio vii, 4. 19. viii, 8. 21 (indole)
 viii, 1. 4
 Ingenita iii, 6. 17. v, 5. 10
 Ingenium viii, 14. 46
 Ingens iii, 11. 7. 25. iv, 4. 17. iv, 10.
 2. iv, 16. 9. v, 2. 4. v, 4. 24. vii, 10.
 2. viii, 3. 14
 Ingentem iv, 11. 11. iv, 12. 23. v, 1.
 16. vii, 9. 8. viii, 1. 31. ix, 1. 18. x,
 8. 21
 Ingentes v, 1. 28. x, 5. 32
 Ingenti iii, 12. 4. iv, 1. 1. iv, 4. 1. v,
 4. 32. vi, 11. 20
 Ingentia (acc.) v, 7. 1. vi, 7. 11. viii,
 11. 13. x, 10. 7
 Ingentibus (abl.) iv, 3. 9
 Ingentis iii, 13. 11. iv, 1. 12. iv, 6. 7.
 v, 1. 16. v, 3. 18. vi, 4. 18
 Ingentium ix, 1. 10
 Ingenui (plur.) viii, 7. 15
 Ingenuis viii, 7. 1
 Ingenuis iv, 3. 28
 Ingerebant viii, 14. 8
 Ingerebant missilia iv, 3. 15 sagittis
 et lapides v, 3. 19 verbera vi, 11. 16.
 ix, 5. 4
 Ingerebatur iv, 2. 19. vii, 5. 7
 Ingerentes iv, 4. 18
 Ingerere viii, 14. 31
 Ingererent viii, 11. 14
 Ingeri iv, 2. 23
 Ingerunt iv, 3. 4
 Ingessit se nulli causa (ostendit) viii,
 9. 14
 Ingrata iv, 11. 13. v, 8. 10. vii, 2. 36.
 viii, 1. 27
 Ingrati vii, 1. 23
 Ingratissimi (plur.) x, 2. 27
 Ingratissimis (abl.) x, 2. 21
 Ingratoe x, 5. 11
 Ingratum vi, 6. 11
 Ingredi iii, 13. 4. v, 3. 6. v, 4. 16. 30.
 v, 6. 14. vi, 6. 26. vi, 11. 34. vii, 3.
 14. vii, 5. 8. vii, 11. 14
 Ingredendum iv, 7. 6
 Ingrediente vi, 4. 5
 Ingredientes v, 4. 18
 Ingredientium v, 13. 12
 Ingreditur v, 13. 10
 Ingressi (gen.) iii, 5. 3 (plur.) iv, 7. 11.
 vii, 11. 15
 Ingresso (abl.) iv, 10. 9
 Ingressos ix, 10. 1
 Ingressus v, 1. 9. vii, 7. 18. viii, 1. 13.
 ix, 8. 18

- Ingruat v, 1. 27
 Ingruentibus (abl.) v, 1. 11
 Ichabiles ix, 2. 21
 Inhabili (incommodo) viii, 9. 28
 Inhabilia navigia ix, 9. 13
 Inhærentem v, 12. 8. ix, 1. 33
 Inhærentis ix, 1. 32
 Inhærenter vii, 9. 14
 Inhibebant x, 2. 13
 Inhibendam v, 13. 19
 Inhibendum iii, 5. 16. iv, 9. 12
 Inhibens iii, 10. 3
 Inhibentes remis iv, 4. 9
 Inhiberent ix, 5. 29
 Inhiberi vii, 2. 1. viii, 5. 33
 Inhibita (abl.) iii, 12. 15
 Inhibitis (abl.) viii, 4. 33 lacrymis x, 5. 3
 Inhibitio viii, 7. 3 cursu suorum iv, 16.
 16
 Inhibitus vi, 7. 29. viii, 7. 7
 Inhibuere iv, 16. 21
 Inhibui v, 2. 22
 Inhibit (repressit) v, 13. 12. viii, 14.
 12. ix, 6. 1 manum ejus vi, 9. 31
 Inhorrescens paulatim mare iv, 3. 17
 Inibat convivia v, 7. 2
 Injecterant v, 10. 12
 Injecterat v, 18. 12 multiplicem curam
 animo regis iii, 1. 17. ix, 2. 8
 Injectere viii, 14. 23
 Injectit manum morituro x, 1. 37
 Injecta iv, 1. 23. viii, 10. 26
 Injectæ (plur.) iv, 6. 21
 Injectis (abl.) viii, 1. 40
 Injecturos ix, 6. 12
 Injecturus moram tantis rebus viii, 3. 14
 Injectus vi, 6. 30
 Inierant vi, 1. 10
 Inierat iv, 1. 1
 Iniere iv, 16. 24
 Inierunt iv, 6. 14
 Injicere ix, 5. 11
 Injicerent iv, 2. 12. iv, 3. 24
 Injici v, 4. 18
 Injiciebant iv, 3. 9
 Injicit viii, 6. 21
 Injiciunt v, 1. 33. v, 13. 16
 Init numerum iii, 2. 3
 Inimici vi, 8. 4. vi, 10. 12
 Inimicia viii, 10. 7
 Inimicitarum vi, 10. 18
 Inimicorum vi, 8. 22
 Inimicos vii, 1. 29. vii, 8. 17. x, 9. 2
 Inimicum iii, 13. 17. vi, 4. 8. vi, 9. 17
 Inimus bellum Diis adversis v, 9. 4
 Iniquissimam vii, 10. 2
 Iniquissimus vii, 1. 34
 Iniquitas temporis (difficultas) vii, 7. 6
 Iniquius vii, 2. 39
- Iniquo (abl.) vi, 11. 8
 Iniquos vii, 5. 25
 Inire iv, 3. 12. v, 3. 10. v, 12. 1. vii,
 6. 8
 Inirem ix, 3. 15
 Inirent v, 9. 2. vii, 11. 22. ix, 7. 16
 Iniret gratiam ix, 1. 35
 Inisse ix, 9. 16
 Inisset viii, 5. 12
 Init vii, 5. 17. ix, 5. 3
 Initia (abl.) v, 9. 2
 Initi vi, 8. 15 scelesti consilii iii, 8. 13
 Initia Samothracum (mysteria) viii, 1.
 26
 Initiis (abl.) v, 9. 4
 Initio (abl.) iii, 8. 27
 Initium vi, 11. 8
 Initio (abl.) iii, 2. 22
 Initiri v, 9. 11. v, 13. 13. viii, 12. 3
 Inituros ix, 8. 7
 Initurum v, 7. 3
 Incivimus viii, 7. 1
 Injuria (abl.) viii, 10. 8 (immerito) iii,
 5. 15. iii, 8. 20. vii, 6. 21. x, 7. 10
 Injurie viii, 5. 20
 Injuriam vi, 8. 8
 Injurias iv, 8. 11. viii, 3. 16
 Injusse ducis iv, 13. 19 Regis vii, 6. 12
 Injusta iv, 8. 3
 Injustum vi, 10. 26
 Innixum (neut.) iv, 8. 10
 Innixus iv, 6. 24
 Innocentes vii, 1. 30
 Innocenti vi, 10. 1
 Innocentia vi, 10. 14
 Innocentiae vii, 2. 2
 Innocentis viii, 7. 9. x, 1. 30
 Innoxia (plur.) iii, 11. 4. ix, 4. 11
 Innoxios vi, 11. 37
 Innoxius (innocens) iii, 8. 13. viii, 8.
 21
 Innumerabiles (acc.) iii, 8. 2
 Innumerabilis iii, 2. 3
 Inopem x, 1. 11 consilii viii, 11. 3
 Inopes ix, 3. 11
 Inopia (fem.) iii, 5. 6. iv, 9. 8. 13. vii,
 4. 28. x, 8. 12
 Inopiam iv, 1. 19. 24. 25. vii, 3. 12. ix,
 10. 11
 Inops viii, 13. 17. ix, 3. 18. ix, 10. 6.
 x, 8. 7
 Inquinare vi, 11. 37
 Inquinari viii, 10. 32
 Inquirebat vi, 8. 25
 Inquisitionem novorum militum iv, 6. 28
 Inquit v, 2. 20. v, 8. 6. v, 9. 9. vi, 7.
 24. viii, 7. 3. viii, 8. 1. ix, 2. 31
 Insalubris potu fluvius vii, 10. 18
 Insalubrium ix, 10. 13

- Insana dulcedo perpetandi vi, 2. 2
 Insanabile ix, 5. 26
 Insanabiles ix, 8. 20
 Insanabilibus x, 2. 21
 Insanientem scelere et malis viii, 7. 2
 Insanire x, 2. 22
 Insatiabilis ix, 2. 9
 Inscriberentur viii, 1. 29
 Insectatio iv, 2. 20
 Insederant iii, 9. 10
 Insepultos v, 4. 3
 Insequebatur vi, 1. 12. viii, 2. 35
 Insequentibus (abl.) iii, 8. 12. iv, 16. 9
 Insequi iv, 9. 13. v, 13. 1. vii, 9. 13
 Inserere sermoni pauca verba vi, 8. 12
 Inserta vii, 5. 36
 Inseruerat ix, 1. 29
 Inseruere iv, 3. 22
 Inserui vii, 4. 13
 Inserunt vi, 5. 14
 Insidere vi, 5. 18
 Insidia vi, 2. 4. vii, 2. 30
 Insidiantem vi, 4. 10
 Insidiantur v, 11. 8
 Insidaretur vi, 11. 6
 Insiidiari vi, 8. 5. vii, 5. 22
 Insiidiarum iv, 9. 15. iv, 15. 1. v, 12.
 5. viii, 1. 3
 Insiidiatis iii, 13. 4. v, 12. 1. vi, 6. 6.
 vi, 7. 31. vi, 9. 17. viii, 1. 4. viii,
 3. 14. viii, 6. 23. ix, 2. 7. ix, 7. 4.
 x, 2. 3
 Insiidiati vi, 11. 20
 Insiidiatum ix, 7. 5 capitū meo viii, 8. 6
 Insiidiatus vi, 10. 24
 Insiidiis iv, 10. 17. vii, 7. 31. ix, 6. 24.
 x, 7. 19
 Insigne iii, 3. 19. vii, 4. 12. viii, 12.
 14
 Insignem ad famam temeritatis ix, 5. 1
 Insignes viii, 13. 18. ix, 1. 25. auro et
 purpura vestes iii, 13. 7
 Insigni iv, 4. 11 regni insigni (diadem-
 ate) vii, 5. 24
 Insignia x, 10. 13
 Insignibus iii, 11. 11. iv, 1. 21. iv, 18.
 1. vi, 6. 4. viii, 12. 16
 Insignis iv, 10. 25 ad memoriam pos-
 teritatis iv, 4. 19
 Insinulatum ix, 7. 26
 Insinuat se mari v, 3. 2
 Insistebat vis mali pertinax (durabat)
 viii, 4. 8
 Insistere vii, 7. 6
 Insisterent vii, 11. 15
 Insociabile est regnum x, 9. 1
 Insolenti iv, 6. 26
 Insolentiam iii, 10. 8. vii, 11. 6
 Insclito (abl.) iv, 13. 17
 Insolitum ix, 1. 16
 Insolitus vii, 3. 18. viii, 14. 23
 Insontes (acc.) viii, 8. 18. x, 1. 41
 Insontibus vi, 10. 25. viii, 7. 14
 Insontis x, 1. 27. 37. 38
 Insperatam ix, 9. 26
 Insperato (abl.) viii, 4. 27
 Inspirarent fortitudinem iv, 13. 12
 Instabant ei averso iv, 15. 22. iv, 16. 5
 Instabat iii, 11. 18. iv, 13. 19. iv, 15.
 18. iv, 16. 4. v, 10. 15
 Instabiles iv, 2. 9. vii, 8. 19. viii, 13.
 11
 Instabili viii, 11. 13
 Instabilis vii, 11. 16
 Instantes iii, 11. 8
 Instantibus iii, 8. 2. iv, 16. 18. vi,
 2. 1
 Instantis vii, 11. 18
 Instari v, 14. 22. ix, 1. 10
 Instare iv, 16. 30. v, 9. 12. vii, 7. 26.
 viii, 14. 25. x, 8. 21
 Instaret viii, 14. 26 (imminerent) v,
 9. 16
 Instaret iii, 8. 8. iii, 11. 6. iv, 4. 10
 Instincta rabie bellua viii, 14. 33
 Instincti (incitati plur.) iv, 14. 8
 Instinctu iii, 8. 14. viii, 6. 16. viii, 10.
 15. x, 8. 6. x, 9. 16
 Institisset vi, 7. 28
 Institit vi, 7. 25. vii, 6. 23. ix, 1. 33
 querere iv, 7. 27
 Instituisse viii, 1. 29
 Institut (præt.) viii, 5. 10
 Institutū (assuefacti plur.) viii, 14. 39
 Institutus ix, 10. 24
 Instructe pilæ saxo (extracte) v, 1. 33
 Instructam iv, 13. 21
 Instructas iv, 3. 15
 Instructi (dispositi, plur.) iv, 12. 13
 Instructius ad illiciendas voluptates (ac-
 commodatius) v, 1. 36
 Instructo (abl.) iv, 9. 6. iv, 10. 9
 Instructos iii, 8. 22
 Instructum (neut.) iii, 9. 5. iii, 11. 23
 Instructus v, 1. 25 munitus iii, 2. 10
 copia commeatum iv, 10. 15
 Instruments (acc.) vi, 11. 13. ix, 3. 11
 Instruunt (extruunt) ix, 10. 10
 Instruxerat viii, 4. 23
 Instruxit sciem iv, 16. 26
 Insula iv, 1. 6. iv, 8. 1. viii, 13. 17.
 20
 Insulæ (gen.) iii, 1. 13. iv, 1. 6. viii,
 13. 23 (plur.) viii, 13. 12
 Insulam iv, 2. 5. 8. 16. iv, 8. 2. viii,
 13. 14. ix, 8. 30. ix, 9. 8
 Insulas iv, 1. 37. iv, 5. 14
 Insulis (abl.) ix, 9. 18

- Intacta (acc.) v, 1. 5. v, 9. 6. vi, 6.
 28. vi, 6. 16. ix, 4. 8
 Intacte regionis v, 9. 16
 Intactam v, 3. 15
 Intactum (neut.) iii, 11. 23. iv, 16. 9.
 v, 6. 5. v, 18. 19. viii, 1. 13
 Intactus ix, 8. 21 superstitione mentis
 iv, 6. 12
 Integrare luctum lacrymæ x, 6. 5
 Integræ (abl.) iv, 16. 11 (illæsis) viii,
 12. 23 (frugalibus) x, 2. 10
 Integræ (incolumes) v, 4. 28 (immu-
 nes) vii, 2. 37
 Integrum v, 6. 5. ix, 4. 16
 Intellecta x, 9. 20
 Intellectum est ix, 9. 6
 Intellexerint vi, 3. 18
 Intellexistis iv, 1. 18
 Intelligenterunt viii, 5. 10
 Intelligi vi, 9. 15. 25. viii, 12. 9
 Intelligis viii, 4. 17
 Intelligo vi, 11. 30. ix, 3. 12
 Intemperantia linguae furentem viii, 1.
 45
 Intemperantius hauserant vii, 5. 15
 Intemperiem cœli vii, 4. 20
 Intempesta (abl.) iv, 18. 4. vii, 6. 18
 Intempestiva (abl.) iii, 6. 11. iv, 8. 3.
 vi, 11. 29
 Intempestivas (adv.) v, 4. 2. vi, 2. 5
 Intendant vi, 5. 28
 Intenderat fugam iv, 1. 2 spiritum me-
 tus et periculum iv, 8. 8
 Intenderat x, 8. 7 curas iii, 1. 21 aux-
 erat vi, 4. 15
 Intendere (præst.) iv, 8. 16. viii, 13. 24
 Intenderent tormenta (bellicæ) vii, 9. 3
 Intenderunt fugam iii, 11. 19
 Intendit animum iv, 6. 1 fluvius novum
 alveum (ingreditur) vi, 4. 5 talem
 dolum (excogitavit) viii, 13. 17
 Intendent v, 18. 17. x, 7. 19 dolum
 vii, 5. 21
 Intentans ix, 7. 22
 Intenti (plur.) iii, 3. 18. v, 11. 1. viii,
 1. 44
 Intentiore cura iii, 13. 8. iv, 12. 13.
 iv, 13. 11
 Intentis iv, 15. 27
 Intentos iii, 4. 13. ix, 9. 24
 Intentum iii, 8. 27. ix, 4. 28
 Intentus iii, 8. 26 operi diurno iv, 1.
 20
 Inter iii, 6. 8. x, 10. 14
 Intercepta (plur.) iv, 10. 16
 Interceptam vi, 9. 13
- Intercipere gloriam (præcipere) viii, 8.
 17
 Intercipi gloriam (præcipi) viii, 1. 29
 Intercipiente frenatu usum aurium (im-
 pediente) iv, 13. 38
 Intercipit (excipit) viii, 9. 8
 Intercloso spiritu extuncti sunt vii, 5.
 15
 Interclusus iii, 6. 14
 Interdiu v, 2. 7. vii, 4. 29
 Interdum iv, 1. 23. iv, 12. 22. iv, 13.
 16. 17. vi, 7. 11. ix, 2. 10. x, 1.
 29
 Interemerant iv, 8. 11
 Interemerit vi, 8. 34
 Interemerunt viii, 1. 5. viii, 12. 3. viii,
 13. 14
 Interemisset vi, 4. 10. viii, 3. 14
 Interemisit viii, 11. 16. ix, 7. 25
 Intereruntos ix, 6. 25
 Intereruntum (acc.) v, 12. 14. viii, 14.
 40
 Intereruptantum iv, 13. 1
 Intererant v, 7. 2. viii, 6. 28
 Interesse (adesse) iii, 12. 2
 Interest (refert) iii, 1. 18. iii, 12. 25.
 vii, 1. 18. ix, 2. 20. x, 6. 21
 Intererunt vestigia itineris priætini vii, 4.
 27
 Interfecerunt vii, 6. 18. viii, 2. 17
 Interfecta (plur.) iii, 11. 27
 Interfecti (plur.) iii, 11. 27. iii, 13. 17.
 ix, 4. 5
 Interfectis (abl.) v, 6. 15. vii, 9. 16.
 vii, 10. 13. x, 10. 19
 Interfecto iii, 12. 5. v, 9. 2. vii, 10.
 10. viii, 8. 22. ix, 2. 7
 Interfectorem vi, 11. 14. vii, 5. 20. 22
 Interfectores iv, 7. 27. vi, 3. 17
 Interfectori iii, 5. 16
 Interfectoribus vi, 11. 26
 Interfectos iv, 2. 17. iv, 15. 16. x,
 2. 4
 Interfectum iii, 12. 4. iv, 1. 12. iv, 6.
 20
 Interfecturus v, 9. 10
 Interfectus viii, 3. 14
 Interficere iv, 3. 5
 Interficerent iv, 10. 16
 Interficerentur iii, 12. 11. vii, 6. 16
 Interfici iv, 4. 18. vii, 10. 22. viii, 1.
 14. ix, 7. 21. ix, 8. 9. ix, 10. 20. x,
 1. 8. x, 4. 3
 Interficiendum (acc.) x, 10. 15
 Interficiunt iv, 3. 24. vi, 11. 20
 Interfluat v, 5. 2
 Interfluebat iii, 8. 28 mediam iii, 1. 2
 Interfluit iii, 1. 12. iii, 5. 1. v, 1. 28.

- vii, 2. 14. viii, 7. 2. 13
 Interfui vi, 10. 11
 Interfuisse convivio regis vi, 9. 26
 Interfutura v, 2. 4
 Interfuturus iv, 5. 9
 Interferat ix, 10. 20
 Interisse vii, 11. 19. x, 1. 20
 Interit viii, 8. 21
 Interim iv, 15. L 18. v, 9. 11. v, 10.
 9. viii, 14. 35. x, 1. 28
 Interior iv, 6. 22. iv, 7. 5. iv, 8. 3.
 iv, 9. 1. 18. vi, 5. 18. viii, 2. 21.
 viii, 9. 12 montium iii, 7. 7 Indiae
 ix, 1. 9
 Interioro iv, 2. 14
 Interiorem v, 3. 13. v, 6. 12
 Interiret vii, 5. 37
 Interitu viii, 11. 17
 Interitum iv, 8. 10
 Interitos muros bitumine v, 1. 16
 Interitus v, 1. 25
 Intermissione viii, 2. 35
 Intermissum (neut.) iv, 3. 23
 Intermoreretur ignis vi, 6. 31
 Internacione ix, 5. 20
 Internacionem iv, 11. 18
 Internitebant sidera v, 4. 25
 Internitebat iv, 3. 16
 Internitens colli fulgor iv, 12. 14
 Internitente vii, 11. 21. viii, 4. 3
 Internitentes gemme iii, 8. 16
 Internitentium iv, 18. 2
 Internuntio pacis dimiso viii, 2. 20
 Internuntium vi, 8. 11
 Interpellabo silentium gemitu iv, 6. 28
 Interpellandum vi, 7. 22 erat otium
 bello vi, 6. 12
 Interpellat vi, 4. 4
 Interpellatus vi, 10. 10
 Interpellent saxa specus iv, 6. 8
 Interpellet ix, 4. 28
 Interpolabat ludis satisbatem epularum
 (intermissebat) vi, 2. 5
 Interponi aures meas jurgio vi, 10. 16
 Interposuere viii, 10. 25
 Interpres v, 13. 7
 Interpretatos iii, 3. 6
 Interpretre vii, 7. 24. viii, 12. 9. x,
 8. 6
 Interpretrem vi, 5. 19. vi, 11. 4. vii,
 10. 4
 Interpretis v, 11. 7
 Interritam viii, 14. 44
 Interrito iv, 6. 27. iv, 13. 25. viii, 10.
 33
 Interritus iii, 6. 9. iv, 10. 4. vi, 7. 1.
 vii, 2. 2
 Interrogando viii, 14. 42
 Interrogans v, 8. 9
 Interrogante x, 5. 6
 Interrogare x, 8. 6
 Interrogat vi, 5. 31. viii, 11. 5. viii, 1.
 50. viii, 6. 22. 30
 Interrogata vi, 9. 7. vi, 5. 30
 Interrogati (plur.) ix, 9. 6
 Interrogatus iv, 5. 19. v, 4. 10. viii,
 14. 43
 Interrogent vi, 11. 7
 Interrumpendae (plur.) v, 1. 1
 Interrupt vi, 9. 3
 Intervalla (acc.) iii, 12. 7
 Intervalli ix, 6. 2
 Intervallis (abl.) viii, 9. 15
 Intervallo iii, 1. 12. iii, 3. 22. iv, 2.
 14. v, 1. 34. viii, 2. 21. vii, 7. 14
 Intervallum (acc.) iv, 3. 15. v, 1. 18.
 v, 8. 2. x, 9. 15
 Interveniebat viii, 2. 23
 Intervenit ix, 2. 18
 Intestina (abl.) ix, 6. 24
 Intestino (abl.) vi, 7. 1
 Intextum (neut.) iii, 3. 17
 Intima (abl.) vii, 2. 35
 Intimam vi, 11. 12
 Intolerabili v, 6. 12
 Intolerabilis iv, 7. 6
 Intolerandus viii, 9. 18
 Intonsæ (plur.) ix, 10. 9
 Intonsas iv, 12. 5
 Intonsum viii, 9. 22
 Intorta ix, 4. 11
 Intra x, 3. 6. x, 5. 8. x, 8. 9
 Intramus iii, 4. 2
 Intranda (nom. fem.) iii, 4. 7
 Intrantr iv, 1. 20. ix, 6. 4
 Intrantem vi, 7. 21
 Intrans vii, 7. 22. viii, 13. 2
 Intrare iv, 2. 6. 17. iv, 4. 9. iv, 5. 21.
 iv, 12. 19. v, 4. 15
 Intrasse x, 2. 3
 Intrassate v, 12. 15
 Intrasset iv, 5. 17. vi, 7. 16. viii, 6. 21
 Inrat iii, 1. 6. iii, 5. 15. iii, 12. 10.
 15. iii, 13. 4. iv, 13. 20. iv, 16. 7.
 v, 3. 17. vi, 7. 24. vii, 5. 1. 31
 Intratratur iv, 2. 5
 Intraturus iv, 7. 2
 Intraverant iv, 4. 15. x, 10. 12
 Intraverat iii, 11. 20. iv, 4. 12. v, 8.
 22. vi, 5. 1. vi, 8. 19
 Intravere iii, 2. 3
 Intravi vi, 10. 21
 Intravit iv, 6. 23. iv, 16. 17. v, 1. 23.
 v, 2. 11. viii, 8. 5. ix, 8. 8
 Intrepidi (plur.) viii, 11. 18
 Introducebantur viii, 6. 3
 Introducerebatur vi, 7. 17
 Introduci iv, 11. 1. vi, 8. 1. vii, 1. 10.

- viii, 8. 12. viii, 4. 23. viii, 6. 29
 Introductam viii, 4. 29
 Introductis (abl.) iv, 11. 16
 Introducto (abl.) iv, 1. 37
 Introduxissem viii, 8. 19
 Intromitteret iii, 12. 10
 Intromitti vii, 2. 30
 Introrsum iii, 4. 7
 Intuebantur v, 5. 23. v, 6. 13. vi, 9. 26.
 x, 1. 6
 Intuebatur iii, 6. 17. vi, 5. 29
 Intuendi x, 2. 15
 Intuens iii, 12. 27. iv, 6. 27. iv, 13. 8.
 v, 12. 11. vi, 7. 30. vi, 9. 24. vii, 2.
 6. vii, 7. 24. vii, 11. 8. viii, 4. 17.
 viii, 14. 15. ix, 4. 28. x, 1. 37. vii,
 5. 24
 Intuentem iv, 13. 14
 Intuentes x, 7. 4
 Intuentibus iv, 15. 11. v, 5. 7. vi, 3. 1.
 viii, 5. 14. x, 5. 1. x, 6. 6
 Intueor ix, 2. 25
 Intuere iv, 11. 7. ix, 3. 10
 Intuerentur iii, 10. 5. iv, 14. 5. v, 10. 15
 Intuerer vii, 2. 38
 Intueretur iii, 8. 26. iv, 11. 13. v, 12.
 8. vi, 8. 34. viii, 6. 8
 Intueri iii, 1. 7. iii, 10. 9. vii, 11. 18.
 ix, 2. 31
 Intulere ix, 1. 18. ix, 8. 7
 Intuleris vii, 8. 27
 Intuli iii, 5. 11
 Intulisse iv, 10. 29. v, 4. 1
 Intulit iv, 14. 24. v, 2. 12. v, 4. 30
 Intumescens corpus ulceribus vi, 11. 17
 Intumescere ix, 9. 10
 Intumuit iv, 6. 19
 Invaderet iii, 5. 14
 Invadit iv, 15. 20 in rupem viii, 11. 11
 Invadunt iv, 15. 9 pugnam vii, 6. 2
 Invalidi (plur.) iii, 8. 14. vii, 9. 13
 Invalido ix, 6. 2
 Invalidum (acc.) iv, 1. 28
 Invaserant iv, 5. 13. x, 10. 7
 Invaserat vii, 9. 6. viii, 14. 17
 Invasere iv, 16. 24. viii, 14. 5
 Invasse ix, 2. 7
 Invasit iv, 12. 14. ix, 10. 1. x, 10. 18
 Invasuris viii, 1. 14
 Invecta importata (acc.) viii, 9. 16
 Invecte (plur.) iv, 4. 7
 Invecti (plur.) iii, 11. 1
 Invectus iv, 3. 11. iv, 16. 2. vi, 9. 30.
 viii, 14. 5
 Invehebant ix, 4. 13
 Invehebatur viii, 14. 33. x, 8. 11
 Invehimini viii, 14. 15
 Inveherent se crebri fluctus ix, 4. 10
 Invehi iv, 15. 2. ix, 9. 9 in hostem
 iii, 18. 8 laxatis habenis iv, 10. 24
 Invehit ix, 2. 27
 Invehitur iv, 15. 20. viii, 14. 17 flumen
 (currit) iv, 9. 16
 Invehunt aquas flumina ix, 2. 17
 Invenearat iii, 12. 13
 Inveni vi, 10. 18
 Inveniam ix, 2. 33. 34
 Invenietis x, 5. 2
 Invenie vii, 4. 24
 Inveniret modum felix temeritas viii,
 13. 15
 Inveniretur v, 7. 9
 Inveniri iv, 6. 26
 Invenit (pret.) iv, 3. 7. viii, 4. 11
 Inveniunt vii, 4. 29
 Inventam ix, 8. 27
 Investigaverat viii, 4. 13
 Inveterata (abl.) vi, 8. 7
 Inveterata virtutis iii, 10. 4
 Inveterati moris viii, 5. 21
 Inveteravi peregrinam novitatem x, 3.
 13
 Invia (fem.) vi, 4. 20. viii, 4. 29 (plur.)
 vii, 4. 4. viii, 11. 21. viii, 14. 7
 Inviae (plur.) v, 6. 13. vi, 5. 13. vi, 6. 26
 Invias v, 4. 18. v, 6. 15. vii, 11. 7.
 viii, 12. 8
 Invicem iii, 8. 8. iv, 9. 20. iv, 14. 17.
 21. vi, 7. 19. viii, 3. 14. viii, 7. 6.
 x, 8. 9 (alternis) viii, 6. 9. viii, 7. 32
 invicem fide firmata viii, 13. 1
 Invicta (fem.) iii, 2. 16. iii, 12. 19. v,
 8. 3. vi, 5. 11
 Invicta (gen.) x, 3. 8
 Invictam v, 11. 6
 Invictarum vii, 11. 8
 Invicti (gen.) ix, 2. 23. ix, 6. 12 (plur.)
 ix, 2. 28
 Invictos vii, 7. 12. vii, 9. 17. viii, 8.
 16. ix, 6. 7. ix, 8. 7
 Invictum iv, 7. 28. ix, 1. 18
 Invictus v, 8. 22. vi, 5. 11. vi, 7. 1.
 vii, 6. 23
 Invidentis vi, 9. 19
 Inviderent ix, 4. 21
 Invidia (abl.) vi, 9. 25. viii, 1. 1. viii,
 1. 23. viii, 5. 19. ix, 2. 29. x, 2. 24.
 x, 6. 10. x, 9. 6
 Invidiam iv, 5. 2. vi, 1. 17. vi, 10. 27.
 vii, 1. 21. viii, 5. 14. viii, 8. 22
 Invidiosum (neut.) iii, 12. 14. vi, 11. 5
 Invidorum ix, 7. 23
 Invidos viii, 13. 18
 Inviis (abl.) iv, 12. 6. v, 6. 15. viii, 11.
 18
 Inviolata iv, 10. 14. v, 1. 34

- Inviolatam vi, 4. 9
 Inviolatum (masc.) vi, 4. 14
 Invisa (fem.) vi, 10. 4. vii, 5. 20. viii,
 5. 18
 Invisam viii, 1. 41. viii, 8. 9
 Inviseret ix, 1. 3
 Invisi vii, 1. 23
 Invisos vii, 2. 36
 Invisum (acc.) ix, 2. 7. x, 1. 4
 Invisus x, 7. 7
 Invita (nom. fem.) vii, 8. 24
 Invitari iii, 12. 2
 Invitat viii, 2. 14
 Invitatum ix, 7. 4
 Invitatus vi, 8. 16
 Invitavit iii, 5. 2
 Invitis vi, 9. 24. x, 6. 21
 Invitum vii, 1. 12. viii, 1. 25
 Inviti (plur.) iv, 3. 26. iv, 4. 13. iv, 16.
 24. v, 8. 19. viii, 2. 17
 Invultum ix, 5. 2
 Invultus iii, 4. 4. vii, 8. 36
 Inumbratus iii, 4. 9
 Inundans ix, 9. 25
 Inundasset ix, 9. 24
 Inundata est Europa exercitibus v, 7. 8
 cuore Cilicia ix, 2. 23
 Inundaverat ix, 9. 18 campos multitudine
 iv, 12. 20
 Invocabat vi, 11. 15
 Invocabatur iii, 10. 7
 Invocans iv, 13. 12
 Invocant vii, 8. 29
 Invocantes viii, 9. 30. x, 5. 9
 Invocanti v, 12. 8
 Invocare iv, 10. 33. vi, 10. 20
 Inuisitate (plur.) v, 6. 7. viii, 9. 16
 Inuitate (gen.) ix, 1. 4
 Inquietas ix, 6. 7
 Inquisitus ix, 1. 18
 Inutis (abl.) v, 5. 6
 Inutilis ix, 7. 16
 Inutiles (acc.) ix, 1. 25. ix, 10. 4
 Instilis humus admovendis turribus iv,
 6. 9
 Jocum vi, 8. 12
 Iollæ x, 10. 17
 Iollam x, 10. 14
 Ioniam iv, 5. 7
 Iensis iv, 1. 10. vi, 3. 2
 Jovem iv, 7. 8. 24. 25. 28. iv, 13. 15.
 v, 5. 8
 Jovi iii, 3. 11. iv, 7. 28
 Jovis iii, 1. 14. iv, 7. 5. 30. vi, 9. 18.
 vi, 10. 26. 27. vi, 11. 5. 23. viii, 1.
 42. viii, 5. 5. viii, 10. 12. 29
 Ipheteres viii, 13. 15
 Ira iv, 4. 17. iv, 6. 24. v, 3. 20. v, 13.
 Delph. et Var. Clas.
16. vii, 6. 23. viii, 6. 12. ix, 3. 2
 ix, 9. 17. ix, 10. 22
 Iracundiam x, 5. 84
 Ire v, 8. 12. vii, 2. 40. viii, 1. 43. viii,
 6. 1. ix, 3. 19. ix, 5. 20
 Iram iii, 12. 7. 19. iv, 2. 5. vi, 6. 34.
 vii, 1. 7. vii, 6. 7. viii, 1. 31. viii, 6.
 22. viii, 13. 18. ix, 7. 6
 Irarum vii, 1. 25
 Irasci vi, 8. 18. viii, 8. 7. ix, 1. 22. x,
 8. 5. x, 5. 33
 Irascimur vii, 1. 24
 Irascitur vii, 2. 40
 Iratis (abl.) x, 6. 6
 Iratos ix, 3. 18
 Iratus x, 7. 18
 Ire iii, 12. 6. iv, 13. 19. iv, 15. 19. v,
 1. 23. viii, 14. 22. ix, 2. 23. ix, 3. 8
 Irent iii, 10. 10. v, 1. 19
 Irritam spei (frustratam) vi, 5. 31
 Irritandas v, 1. 36
 Irritare iv, 15. 11
 Irritatæ (plur.) viii, 13. 10
 Irritati (plur.) vii, 2. 37
 Irritaverat x, 5. 34
 Irritavere viii, 14. 26
 Irriti (plur.) vii, 7. 26
 Irritum iii, 1. 17 discedere iv, 4. 2
 Irritus vi, 6. 26
 Irruenti x, 2. 2
 Irrumpendi iv, 5. 16
 Irrumperent vi, 5. 17
 Irrumperet vi, 9. 9
 Irrumpunt iii, 11. 9. viii, 2. 11
 Irruperant x, 7. 18
 Irruperat x, 7. 17
 Irrupere v, 12. 12. ix, 5. 19
 Irrupisse iii, 12. 10. vii, 3. 2
 Irrupit vii, 6. 23. x, 7. 10
 Isso (abl.) iii, 8. 14
 Isson iii, 7. 6. 8
 Isthmiorum iv, 6. 11
 Istrum (acc.) iv, 11. 18. vii, 7. 4
 Ita v, 2. 1. v, 5. 10. 12. vi, 2. 2
 Italia (abl.) viii, 1. 27
 Italæ x, 1. 18
 Itaque iii, 2. 17. iv, 6. 12. iv, 12. 22.
 v, 4. 28
 Iter (acc.) iii, 18. 4. iv, 4. 5. iv, 7. 15.
 iv, 10. 1. vi, 5. 12. vi, 6. 20. vi, 8.
 16. ix, 4. 20 facienti iv, 10. 18.
 x, 5. 18
 Iterum v, 4. 10. x, 5. 13. 22
 Itinera iii, 11. 20. vi, 4. 4. vi, 8. 18.
 viii, 9. 29
 Itinere iii, 7. 7. iv, 16. 7. v, 3. 16. v,
 13. 1. vi, 4. 8. vi, 6. 21. viii, 5. 1.
 ix, 10. 2

- Itineri iii, 8. 23. iv, 12. 15. iv, 16. 15.
vi, 2. 16
Itineribus (abl.) vii, 9. 20. viii, 12. 1
Itineris iii, 18. 4. iv, 10. 19. v, 4. 20.
22. 26. v, 5. 3. v, 13. 5. viii, 11. 25.
viii, 12. 1
Itinerum iv, 11. 12. v, 3. 6. viii, 10. 2
Ituri vi, 8. 9
Jubebant v, 6. 13. x, 6. 18
Jubebantur vi, 2. 5
Jubebat iii, 10. 9
Jubent iii, 1. 7. v, 9. 11. vi, 6. 24. vii,
8. 8. ix, 1. 25. x, 7. 6
Jubente iii, 2. 10. v, 13. 9
Jubentium vi, 4. 1. ix, 4. 23
Juberet iv, 16. 6. vi, 2. 9. vi, 4. 12. x,
4. 3. x, 5. 4
Jubet iii, 3. 7. iv, 10. 4. iv, 12. 22. iv,
15. 1. vi, 5. 20. viii, 1. 47
Judec vi, 10. 3
Judicari vi, 9. 31
Judicas x, 4. 1
Judicati (plur.) v, 2. 3
Judicatum x, 6. 16
Judicaturi vi, 9. 34
Judicaturum ix, 7. 17
Judicem vi, 7. 32. vi, 10. 4
Judices (acc.) v, 2. 2
Judicibus (abl.) v, 2. 4
Judicium (acc.) vi, 10. 12
Judico ix, 6. 18
Juga (montium) iii, 10. 10. vi, 3. 16.
vi, 5. 13. vii, 11. 8
Jugalum ix, 10. 22
Jugeris v, 1. 26
Jugis (montium) iii, 10. 2
Jugo (currus) iv, 9. 5 perpetuo (montis)
iii, 4. 6. iii, 9. 6. iv, 13. 16. vii, 8.
19
Jugulant iii, 2. 19
Jugulo (dat.) vi, 7. 12
Jugulum (acc.) vii, 2. 27
Jugum currus iii, 8. 16. iii, 11. 11 for.
tunæ (adversæ) iii, 12. 25. v, 4. 23.
(montis) iii, 4. 18. iii, 8. 26. 27. iii,
9. 10. iii, 11. 2. v, 3. 16. v, 4. 9. viii,
11. 5 (imperii) iv, 5. 13. vi, 3. 6
Jumenta iii, 8. 18. iv, 2. 20. v, 5. 22.
v, 6. 9. v, 12. 20. v, 13. 17. vi, 6.
15. vii, 4. 25. viii, 4. 19. ix, 10. 12
Jumenti x, 10. 16
Jumentorum iii, 18. 16. v, 13. 24. ix,
10. 22
Juncta (nom. sing.) iv, 8. 5
Junctæ (plur.) vii, 8. 7. viii, 1. 4
Juncti (plur.) iii, 2. 22
Junctis (abl.) iv, 15. 23. ix, 1. 15. ix,
6. 1
Juncto iv, 9. 12 amne pontibus iii, 7. 1
Junctum ix, 1. 13
Jungentibus viii, 4. 28
Jungere iv, 2. 8. vi, 7. 15. viii, 14.
21
Jungeret viii, 1. 9
Jungi viii, 4. 25. viii, 4. 25
Jungit v, 1. 29. vii, 6. 19
Jungitur vii, 3. 20
Juniores viii, 1. 31
Junioribus iv, 2. 12. v, 2. 5. viii, 1. 37
Juniorum v, 10. 3. viii, 5. 1. ix, 4. 15.
x, 3. 10
Junixerant iv, 8. 14. iv, 12. 7. iv, 15.
15
Junixerat v, 3. 12. ix, 4. 15
Junxere viii, 10. 3
Junxi x, 3. 11
Junxit iv, 9. 9. iv, 13. 26. viii, 10. 21
Jura (acc.) iv, 1. 13. iv, 2. 17. v, 7. 8.
vi, 11. 15. viii, 8. 28
Jurando vii, 8. 29
Jurant vii, 8. 29
Jurantibus (abl.) iv, 1. 23
Jurare vi, 11. 18
Jurat vi, 6. 5
Juravimus vii, 1. 29
Jure v, 12. 5. 17. vi, 9. 18 viii, 4. 26.
viii, 7. 12. ix, 1. 22. ix, 10. 8. x, 7.
2. x, 9. 3
Jurejurando vi, 6. 4
Jurgantes viii, 1. 40
Jurgantium ix, 9. 17
Jurgio vi, 10. 16
Jurgium (acc.) vi, 8. 33
Juris iii, 10. 9. x, 3. 14 juris sui sunt
vi, 3. 9 non idem juris est Olynthio
viii, 8. 19
Jus (acc.) iii, 12. 16. vi, 4. 9. x, 2. 15.
x, 8. 1. x, 10. 4. 13
Jusjurandum x, 7. 9
Jussa (acc.) iv, 3. 18 (fœm.) v, 13. 10.
x, 7. 3
Jusserat iii, 8. 19. iii, 12. 6. iv, 4. 6.
iv, 13. 11. v, 4. 17. vi, 8. 20. viii,
12. 8
Jusseris ix, 8. 5. ix, 6. 14
Jusserunt x, 10. 2
Jussi (plur.) iv, 13. 34. iv, 16. 3. vi, 2.
17. vi, 8. 18. viii, 4. 25. vii, 8. 9. x,
10. 4. 13 (verbum) v, 5. 22
Jussisse iii, 8. 6
Jussisset v, 7. 3. x, 8. 6
Jussit llii, 8. 22. iv, 6. 10. iv, 9. 2. 10.
vi, 3. 21

- Jusso (partic. abl.) iv, 5. 9. 10. iv, 13.
37. v, 1. 44. vi, 7. 31. viii, 1. 14.
viii, 6. 24
- Jussos vii, 7. 33. vii, 9. 2
- Jussu iii, 8. 15. v, 2. 8. v, 10. 10. vii,
5. 26. 28. vii, 10. 4. viii, 2. 10. x,
1. 1
- Jussum (partic.) iii, 12. 7. iv, 1. 4. vii,
7. 28
- Jusserum iii, 1. 9
- Jusseus (part.) iii, 9. 8. iv, 8. 15. iv,
12. 18. v, 4. 30. vi, 9. 32. vii, 2.
12. vii, 10. 22. x, 10. 2
- Justa (abl.) x, 6. 21 (acc.) v, 8. 15
justa arma iv, 14. 15 (exequias) vi,
6. 19. x, 8. 18
- Juste ix, 5. 20
- Juste (adv.) x, 5. 26
- Justi reges x, 6. 14
- Justis (abl.) iv, 12. 5 defunctorum cor-
poribus solutis iii, 12. 15 persolutis
iv, 12. 2
- Justissimo viii, 7. 10
- Justissimos vii, 6. 11
- Justissimum x, 5. 9. 17
- Justitia iv, 11. 2
- Justitiae x, 5. 25
- Justitiam v, 12. 5
- Justius (adv.) viii, 1. 48
- Justo v, 9. 8. x, 6. 14 justo major
cupido x, 5. 29
- Justum (neut.) iii, 13. 8. iv, 10. 29
- Justus iv, 10. 34. iv, 11. 18. vii, 4. 17
- Juvene vi, 7. 3
- Juvenem v, 2. 9. vii, 9. 19. x, 7. 5
- Juvenes (acc.) iv, 1. 17. v, 5. 13. vi, 4.
4. vii, 2. 8. 37. vii, 11. 7. 24. viii,
1. 27
- Juveni vi, 7. 22. x, 5. 29
- Juvenibus vii, 5. 21. viii, 11. 4
- Juvenis iii, 3. 1. iv, 6. 26. iv, 10. 32.
vi, 6. 7. vi, 7. 20
- Juventa (nom.) x, 5. 34
- Juventute iv, 1. 34
- Juventuti iv, 4. 20
- Juvenum vi, 7. 15. vi, 8. 20. vii, 4.
34. x, 7. 20
- Juverant vii, 3. 1
- L.
- Labant iii, 8. 30
- Labantium viii, 11. 34
- Labare v, 3. 10 (immutari) viii, 5. 7
- Labem vii, 7. 30
- Labens iii, 4. 8
- Labi viii, 14. 38 quam minimo sono al-
tissima flumina vii, 4. 13
- Labitur vi, 4. 5
- Labor iv, 6. 9. v, 13. 4. vi, 6. 26. ix,
10. 13
- Laboramus ix, 3. 11
- Laborantibus ix, 1. 15
- Labore vi, 10. 19. vi, 3. 12. vii, 3. 17.
viii, 2. 34. viii, 4. 6. 10. ix, 2. 11.
ix, 3. 1. ix, 5. 7
- Laborem iii, 10. 6
- Laboris vii, 7. 26. ix, 9. 4. x, 5. 27
- Laborum ix, 2. 26. ix, 4. 19. ix, 6.
26
- Lacedæmonii iii, 13. 15
- Lacedæmoniis vi, 4. 6
- Lacedæmoniorum iv, 1. 39
- Lacedæmonios v, 1. 2. vi, 5. 10
- Lacerabant iv, 8. 5. 25. v, 6. 5
- Lacerata (plur.) iii, 13. 11. iv, 3. 18.
iv, 10. 25. vii, 5. 24. ix, 9. 24
- Laceratis iii, 11. 25. iv, 3. 26. x, 5.
19
- Laceratur vi, 11. 15
- Laceratus viii, 1. 15
- Laceravere iv, 15. 4
- Lacertarum ix, 7. 2
- Lacerti (brachia) ix, 1. 29
- Lacertos viii, 9. 21
- Lacesebant vi, 5. 17. vii, 7. 6
- Lacessi iv, 12. 15
- Lacessisse vi, 10. 18
- Lacessiti vii, 6. 11
- Lacessito ix, 8. 19
- Laconum vi, 1. 11. vii, 4. 32
- Lacrymæ (plur.) v, 2. 19. v, 5. 11. vii,
2. 3. x, 5. 1. 4
- Lacrymans vi, 7. 8
- Lacrymantem ix, 5. 26
- Lacrymantes v, 10. 11
- Lacrymare vii, 2. 6
- Lacrymaretur iv, 10. 30
- Lacrymarum x, 7. 4
- Lacrymas v, 5. 7. v, 10. 13
- Lacrymis iv, 10. 20. 34. v, 2. 14. v,
4. 24. v, 5. 8. 23. v, 12. 8. vi, 3. 18.
vi, 7. 28. vi, 9. 33. vii, 2. 7. vii,
8. 5. viii, 2. 10. ix, 3. 2. x, 8. 20.
- Lacu ix, 10. 1
- Lacuna iv, 16. 14
- Lacunas viii, 14. 8
- Lædunt (adversantur) vi, 10. 24
- Læserat (offenderat) vii, 2. 3
- Læserim vi, 10. 18
- Læta ix, 8. 20
- Lætabantur vi, 6. 17
- Lætantium vii, 10. 4
- Lætatur vii, 2. 21
- Læti (plur.) iv, 4. 5. iv, 7. 1. vii, 8. 5.
viii, 1. 27. viii, 6. 16. x, 2. 28
- Lætior vii, 5. 17

- Lætiora (acc.) vii, 7. 29
 Lætiore vi, 5. 14
 Lætis viii, 6. 14
 Lætitia vi, 3. 5. vii, 1. 24. vii, 10. 6
 Lætitiae vii, 2. 24. vii, 10. 5
 Lætum v, 5. 19
 Lætus iii, 2. 10. iii, 3. 7. iii, 7. 4. iii,
 8. 19. iv, 4. 5. ix, 1. 1. ix, 5. 4
 ceteris vi, 5. 3 his x, 2. 4
 Lævæ iii, 3. 21. iii, 9. 5. iv, 10. 8. iv,
 14. 9. v, 1. 11. vi, 4. 16. ix, 7. 19.
 20
 Lævam iv, 9. 6
 Lævi (gen.) iv, 13. 29
 Lævo (abl.) iii, 9. 3. iv, 12. 6. iv, 13.
 29. iv, 14. 8. iv, 15. 6. 21. iv, 16.
 1. 19. vi, 2. 13. viii, 1. 16. ix, 8.
 22
 Lævum (neut.) iii, 11. 1. iv, 3. 11. iv,
 18. 16. 25. iv, 15. 2. viii, 14. 16.
 17
 Lamentari iii, 12. 7
 Lamentis x, 5. 7
 Laminarum iii, 11. 15
 Laminas viii, 5. 4
 Laminis (abl.) iv, 9. 8
 Lancea (abl.) viii, 1. 45
 Lanceam viii, 1. 18. viii, 1. 46. ix, 7.
 21
 Lanceas vi, 5. 26
 Lancea viii, 1. 9. viii, 13. 14
 Languentes iv, 16. 6
 Languerat x, 7. 13
 Languescere vi, 1. 11
 Languide (adv.) ix, 9. 13
 Languidius (adv.) iv, 16. 4
 Laniare viii, 2. 5
 Laomedonti x, 10. 2
 Lapide v, 1. 33
 Lapides (plur.) viii, 9. 15. viii, 10. 25
 Lapideus v, 1. 29
 Lapilli (plur.) viii, 9. 20. ix, 1. 30
 Lapsa sunt in exterum morem omnia
 vi, 11. 2
 Lapsam in vanum barbari manum iv,
 6. 16
 Lapeo (abl.) iv, 8. 10. iv, 16. 23
 Lapos viii, 11. 12
 Lapsu iv, 3. 10 (cursu) viii, 9. 18
 Lapsus (partic.) iii, 13. 4
 Laqueis vii, 11. 15
 Large (aque) vi, 6. 23. ix, 1. 11
 Large (adv.) viii, 10. 17
 Largiore viii, 13. 17
 Largius (adv.) vii, 4. 7 (nomen) viii, 6.
 14
 Largo vii, 3. 18
 Largos vii, 4. 26
 Largum (acc.) iv, 7. 14
 Largus viii, 9. 30
 Lascivia (abl.) viii, 10. 15
 Lasciviam vi, 6. 1
 Lasciviori corporis motu vii, 10. 4
 Lassaverat ix, 5. 1
 Lassitudine iii, 7. 9. vii, 11. 8
 Lassitudinem vii, 8. 19
 Late (adv.) vii, 8. 22. viii, 13. 9. ix, 4.
 24. ix, 10. 8
 Latebam sub illius umbra vi, 10. 22
 Latebat v, 9. 9
 Latebram vii, 11. 19
 Latebris (abl.) viii, 8. 19. vii, 4. 4. ix,
 8. 8
 Latendum v, 5. 17
 Latent vii, 3. 10
 Latentes (acc.) ix, 9. 5
 Latentia (acc.) iv, 3. 8
 Latentibus (abl.) iii, 1. 18
 Latentia x, 1. 29
 Latentium viii, 7. 9
 Latera (acc.) iv, 4. 7. iv, 13. 23. ix, 9.
 20
 Laterculo (abl.) v, 1. 25. vii, 3. 8
 Lateræ (neut.) iii, 5. 15. iv, 2. 8. iv,
 18. 30. iv, 15. 2. 15. v, 1. 15. 21.
 v, 4. 5 (masc.) viii, 3. 8. viii, 10. 24
 (verbum) vi, 10. 28. vii, 3. 38
 Lateri (neut.) iv, 13. 26. viii, 2. 11
 (masc.) viii, 10. 24
 Lateribus iii, 9. 12
 Lati (plur.) v, 1. 34
 Latibula (acc.) vi, 5. 17
 Latior vii, 3. 9
 Latitudinem iv, 3. 8. v, 1. 25. v, 4. 6.
 vi, 4. 6. vii, 10. 1. viii, 9. 2. viii, 13. 8
 Latitudo iv, 2. 21
 Latius (adv.) iii, 9. 12. iv, 3. 3. iv, 6.
 19. ix, 5. 28. x, 3. 12
 Latrare vii, 4. 18
 Latratu ix, 1. 31
 Latratu (nomin.) viii, 10. 9
 Latro (sicarius) viii, 2. 9. viii, 8. 19
 Latrociniis vi, 5. 11. viii, 2. 16
 Latrones vii, 8. 19
 Latroni (sicario) viii, 8. 2
 Latronum viii, 6. 2
 Latrunculorum iv, 13. 8
 Latura v, 2. 4
 Laturi (plur.) iv, 3. 20
 Laturis (abl.) v, 10. 7
 Latus iv, 15. 13
 Latus (acc.) iii, 3. 16. iii, 9. 11. iv, 12.
 3. vi, 8. 9. ix, 5. 9. 11
 Lavabar vi, 9. 9
 Laudamus viii, 1. 24
 Landat viii, 8. 5
 Laudatis (abl.) viii, 10. 31
 Laudato (abl.) vi, 7. 19

- Laudatos ix, 1. 1
 Laudaverim v, 5. 3
 Laude iv, 10. 25. iv, 16. 31. v, 8. 16.
 vi, 3. 5. viii, 1. 26
 Laudes (acc.) v, 1. 22. viii, 1. 31
 Laudix ix, 6. 15
 Laudibus (abl.) v, 8. 10
 Laudis viii, 14. 46. ix, 6. 23. x, 5. 29
 Laudum viii, 5. 10
 Lauream (subst.) iv, 15. 27
 Lauri viii, 10. 14
 Lara animum iii, 6. 11
 Laxare iii, 9. 12
 Laxata iii, 5. 9. iv, 4. 12
 Laxatis funibus (explicatis) iv, 3. 24
 habenis iv, 15. 3
 Laxatos iv, 15. 20
 Laxaverit iv, 15. 31
 Laxavere iv, 3. 6
 Laxavit spiritum (respirationem) iv,
 8. 8
 Laxius (adv.) iii, 7. 9. iii, 8. 18
 Lectam iii, 8. 14
 Lectica vii, 6. 8. viii, 9. 24
 Lecticam viii, 9. 24
 Lecticas (abl.) viii, 9. 29
 Lectis (part.) viii, 2. 26 (nom.) viii,
 8. 9
 Lecto (subst.) viii, 1. 43. viii, 6. 24
 Lectos (subst.) viii, 6. 21
 Lectum (subet.) iii, 6. 10. ix, 8. 25
 Legarentur iv, 5. 11
 Legat (indicat.) x, 8. 22
 Legati (subst. plur.) iii, 1. 9. iv, 2. 2.
 4. 10. iv, 3. 19. iv, 7. 9. iv, 11. 24.
 vi, 5. 7. viii, 6. 11. viii, 8. 8. viii, 11.
 33. viii, 13. 1. ix, 8. 1
 Legatione viii, 1. 10. x, 8. 18
 Legationibus viii, 9. 27
 Legatis (subst.) iv, 4. 18. iv, 11. 10.
 16. viii, 9. 2. 19. viii, 1. 7
 Legatos iii, 13. 6. iv, 2. 3. iv, 6. 1. iv,
 8. 12. iv, 11. 1. vi, 5. 11. viii, 6. 5.
 viii, 12. 5. ix, 1. 7. ix, 8. 7. 12. x,
 8. 14
 Legatur x, 8. 15
 Lege (abl.) v, 12. 10. vi, 3. 7
 Legebant vii, 2. 27
 Legem v, 12. 11. vi, 11. 20
 Legere iii, 6. 9. viii, 2. 23. x, 1. 16
 Legerent v, 1. 43
 Legerunt viii, 6. 9
 Leges (acc.) iv, 5. 7. viii, 5. 19
 Legi (infin.) viii, 5. 1
 Legibus x, 2. 6
 Legiones ix, 2. 24
 Legum x, 2. 5
 Lembi (plur.) iv, 5. 18. 21
- Leni (abl.) v, 3. 2. vi, 3. 20. ix, 9. 7
 tractu labens amnis iii, 4. 8 modico
 lapsu fluminum viii, 9. 18
 Leniore iv, 9. 21 submissa fastigio rupes
 (accliviore) vi, 6. 23
 Lenta (abl.) iii, 5. 13
 Lentius (adv.) v, 13. 21. ix, 9. 8
 Lento (flexibili) vi, 5. 16
 Leo vii, 8. 15. viii, 1. 14
 Leonem viii, 1. 14. ix, 1. 32
 Leonea v, 1. 21. ix, 8. 2
 Leoni ix, 1. 32
 Leonibus ix, 1. 31
 Leonidam vii, 2. 35
 Leonnate viii, 14. 15
 Leonnati ix, 10. 19
 Leonnato ix, 9. 2
 Leonnatum iii, 12. 7. viii, 6. 22. x, 7.
 8. 20
 Leonmatus iii, 12. 10. 12. vi, 8. 17
 viii, 1. 46. ix, 5. 15. x, 10. 7
 Lepore vii, 9. 19
 Levabant se pennis iv, 7. 15
 Levabantur vii, 5. 5
 Levandum viii, 3. 5
 Levant umbra vim solis (imminuant)
 ix, 1. 11
 Levantes alius alium v, 3. 20
 Levare iv, 12. 16. ix, 9. 25
 Levari mare (intumescere) iv, 3. 17
 Levat sextus jugum (montium) v, 4. 9
 Levatis ix, 9. 11 armis super capita iv,
 9. 17
 Levato iii, 6. 9
 Levatos iv, 3. 10
 Levatum (neut.) viii, 14. 40
 Levaturum vim morbi iii, 6. 2
 Levavere vii, 11. 15
 Leucosyri (plur.) vi, 4. 17
 Levem vi, 6. 21. viii, 10. 4. ix, 5. 27.
 ix, 10. 6
 Levi iii, 5. 2. iii, 11. 4. iv, 6. 8. vi, 8.
 33. viii, 10. 4 (agili) viii, 14. 5
 Levia viii, 13. 12
 Levibus (abl.) iii, 2. 5. iv, 2. 21
 Levior ix, 8. 25
 Leviora iii, 7. 19. vi, 6. 2
 Leviores (fem.) iv, 4. 2. viii, 3. 6
 Levis vi, 4. 15. viii, 2. 40 auctor (pa-
 rum fide dignus) iv, 3. 22
 Levissimos x, 1. 27
 Levitas iv, 5. 3
 Levitate vii, 11. 8. viii, 9. 28
 Levitatis viii, 9. 22
 Leviter iii, 11. 10. iv, 13. 31. viii, 11.
 5. 24. viii, 14. 24. 29 armati iii, 3. 5
 Levius viii, 8. 6 custodiebatur (negli-
 gentius) iv, 10. 25

- Lex v, 8. 14
 Libabat viii, 4. 27
 Libamus vii, 8. 18
 Libano iv, 2. 18. 24. x, 1. 19
 Liber iv, 9. 10
 Liberalis ix, 8. 23
 Liberalitas x, 5. 28
 Liberalitate iv, 11. 20. vi, 6. 11
 Liberalitatem vii, 11. 12. viii, 8. 9
 Liberaliter iv, 11. 16. viii, 7. 8
 Liberalium viii, 6. 4
 Liberam viii, 7. 9
 Liberandam iv, 8. 15
 Liberare vi, 11. 21
 Liberari vi, 10. 3
 Liberare x, 2. 27
 Liberato vi, 2. 11
 Liberatores iii, 10. 5
 Liberaturos iii, 1. 19
 Liberatus vi, 11. 39. viii, 2. 17. x,
 5. 8 periculo invidiae vi, 11. 39
 Liberaverunt viii, 4. 19
 Liberavi viii, 8. 6
 Liberavit viii, 6. 27
 Libere viii, 4. 12
 Liberet vii, 1. 18
 Liberetus iv, 14. 23
 Liberi Patris (Bacchi) iii, 10. 5. iii,
 12. 18. vii, 9. 15. ix, 10. 24 (plur.)
 (sub.) iv, 13. 35. iv, 14. 11. v, 5. 18.
 vii, 2. 18. viii, 6. 11. viii, 3. 8 (adject.)
 viii, 7. 14. x, 2. 28
 Liberor vi, 2. 4
 Liberorem viii, 2. 3
 Liberis (sub.) v, 1. 17. v, 2. 12. vi, 4.
 1. vi, 9. 12. viii, 1. 20. viii, 5. 12.
 viii, 2. 19. 31. ix, 1. 26. x, 5. 17.
 23 (adject.) vi, 6. 11
 Liberior viii, 2. 88. x, 3. 2
 Libero Patri viii, 2. 6. viii, 10. 17 (abl.)
 viii, 10. 11 (adject.) iv, 4. 8. 20. viii,
 4. 35. viii, 9. 9
 Liberorum v, 5. 20. vi, 3. 5. vi, 10.
 31. viii, 1. 24. viii, 3. 14
 Liberos iii, 13. 6. iv, 1. 13. iv, 3. 20.
 iv, 14. 22. v, 1. 42. v, 2. 18. v, 5.
 15. v, 7. 17. vi, 5. 28. vi, 9. 12.
 vii, 5. 27. viii, 6. 2
 Libertas v, 8. 14. viii, 5. 13 veri con-
 silio periculosa vi, 10. 26
 Libertate iv, 5. 11. iv, 14. 9. v, 3. 15.
 viii, 2. 2. viii, 4. 30. viii, 14. 42. x,
 7. 11
 Libertatem iv, 14. 25. viii, 2. 37
 Libertatis iii, 2. 18. iii, 12. 16. iv, 7.
 31. viii, 6. 11. viii, 2. 28. viii, 5. 20.
 x, 2. 6 modico et aequali usu viii, 6.
 11
 Liberum (Bacchum) viii, 5. 8. 17. viii,
10. 1. ix, 2. 29. ix, 8. 5 (neut.) iv,
 4. 12
 Libet acire iv, 1. 25
 Libidinem x, 1. 42
 Libidinie iv, 10. 24
 Libido iii, 11. 21. viii, 9. 19. x, 1. 4
 Librare iv, 14. 5
 Libraverat ix, 5. 3
 Libri teneri arborum (cortices) viii, 9.
 15
 Liceat v, 8. 11. vi, 10. 3. viii, 11. 26.
 viii, 10. 33
 Licebat vi, 2. 6. viii, 6. 5
 Licebit v, 8. 15
 Licentia viii, 10. 25. x, 2. 15 regni
 subito mutatus iii, 2. 18
 Licentiae (nequitiae) viii, 3. 15
 Licentiam viii, 2. 2. viii, 10. 12. x, 3.
 2 in ipsum faceret iii, 13. 7
 Licentius v, 7. 2
 Licere iv, 11. 9
 Liceret iv, 6. 22
 Licet iii, 5. 12. iv, 2. 5. iv, 14. 19. viii,
 4. 15. ix, 6. 13. x, 6. 6
 Licitamine capita hostium iv, 1. 12
 Liciuerit ix, 6. 26 quantum tibi in nos
 iii, 12. 25
 Liciuit iii, 11. 5. vi, 9. 19. ix, 6. 19
 Lignum iii, 2. 7. ix, 6. 22
 Limen viii, 6. 22
 Limine vi, 3. 17. ix, 2. 26. x, 8. 3
 Liminibus ix, 10. 25
 Limites x, 2. 27
 Limo iv, 16. 13. ix, 4. 9
 Limum v, 1. 29. viii, 10. 13
 Lineæ vestis ix, 8. 1
 Lingua iv, 9. 16. vi, 9. 35. ix, 1. 5
 (loquacitatem) iv, 6. 6
 Lingue iii, 12. 6. v, 4. 4. v, 5. 19. vi,
 3. 8. vi, 11. 4. viii, 1. 16. viii, 2. 37.
 vii, 5. 33. viii, 1. 45. viii, 13. 18
 Linguam viii, 8. 7
 Linguis iv, 13. 4. viii, 5. 5
 Lini viii, 9. 15
 Linquente spiritu (deficiente) vi, 1. 15
 animo vi, 9. 33. viii, 9. 14
 Linquentem ix, 5. 11
 Linqueret viii, 4. 8
 Linqueretur vii, 6. 34
 Linqui animo iv, 6. 20. ix, 5. 28
 Linteis viii, 9. 21
 Liquere (cognosci) v, 5. 7. viii, 2. 34
 Liquet x, 5. 26
 Liquidior lux viii, 11. 21
 Liquidiore luce viii, 14. 2
 Liquidum (verum) ix, 2. 14
 Liquidus (purus) iii, 1. 3
 Liquidus (deficit) viii, 3. 38
 Liquor fluminis (puritas) iii, 5. 2

- Liquore (limpidudine) iii, 4. 8
 Litatum esse egregie vii, 7. 29
 Literæ iii, 6. 5. iv, 1. 7. iv, 5. 1. v,
 5. 2. vi, 6. 20. vi, 10. 35. vii, 2.
 37. x, 1. 20. x, 2. 3
 Literarum viii, 9. 15
 Literas iii, 5. 12. iii, 7. 13. iii, 13. 2.
 iv, 4. 19. iv, 6. 1. vii, 2. 36. x, 1.
 43
 Literis iv, 11. 18. v, 3. 14. ix, 7. 25.
 x, 8. 28
 Littore iv, 2. 5
 Littori iv, 2. 24. iv, 3. 18. iv, 4. 6
 Litteribus viii, 9. 19
 Litteris iv, 4. 17
 Littus iii, 4. 6. iv, 2. 7. vi, 4. 19
 Lixarum iii, 3. 25. viii, 4. 13
 Lixas x, 1. 15
 Lixis v, 8. 5
 Loca iv, 1. 1. iv, 9. 13. vi, 4. 14. vii,
 2. 18. vii, 3. 18. viii, 5. 1
 Locat ix, 3. 20
 Locatae viii, 11. 24
 Locati iii, 9. 8. iv, 13. 26
 Locaverant iv, 3. 20. 22
 Locaverat vii, 9. 2 (posuerat) iii, 9. 4
 Locaverunt viii, 4. 13
 Locavit iv, 14. 15
 Loci iv, 2. 5. vii, 11. 4. 20
 Locis v, 1. 27. 35. v, 5. 1. vi, 5. 18.
 viii, 1. 11. ix, 3. 24. ix, 6. 22. x,
 2. 8
 Loco iv, 2. 7. 10. iv, 10. 15. iv, 12.
 17. iv, 16. 27. v, 3. 8. 12. v, 4. 1
 parentum culti iv, 2. 10
 Locorum iii, 4. 11. iv, 18. 9. vii, 3. 6.
 vii, 6. 12. vii, 8. 34. viii, 9. 20. viii,
 11. 8. viii, 12. 24. ix, 2. 8
 Locrensum iv, 13. 29
 Locum iii, 1. 4. iii, 7. 8. iv, 14. 12.
 v, 2. 5. v, 5. 13 faciunt jacturæ iv,
 11. 8 venia v, 3. 11
 Locus iii, 3. 27. iv, 14. 4. 11. v, 1.
 36. ix, 6. 24
 Locutos vii, 8. 11
 Locutum vii, 1. 35. vii, 8. 12
 Locutus v, 5. 10. vii, 1. 31. vii, 11.
 23. viii, 1. 16. 39
 Longa iv, 1. 19. iv, 4. 21. v, 1. 6. v,
 2. 12. v, 7. 9. viii, 10. 24. x, 1. 23
 Longam iv, 2. 15. ix, 6. 22
 Longarum ix, 9. 2
 Longe iii, 11. 19. iii, 13. 15. iv, 16.
 1. vi, 4. 18. 19. vii, 6. 20. vii, 7.
 29. ix, 6. 22. x, 3. 10
 Longinqua x, 10. 19
 Longinquarem iv, 9. 2
 Longior vi, 3. 8. viii, 9. 29
 Longitudinem vi, 4. 4
 Longius iii, 11. 26. iv, 1. 6. iv, 2. 19.
 iv, 10. 15. v, 1. 14. v, 4. 21. v, 13.
 17. vi, 6. 25. ix, 9. 4
 Longo vii, 7. 14
 Longum v, 8. 2. vii, 10. 21
 Longus viii, 9. 29
 Loquentium ix, 3. 15
 Loqui iv, 10. 27. v, 5. 23. v, 11. 4. ix,
 3. 3. x, 2. 13
 Lora iv, 6. 29
 Lorica iv, 6. 18. vii, 9. 3. viii, 3. 36
 perpetua obducta muro ix, 5. 30
 Loricam iv, 3. 26. iv, 6. 14. 17. viii,
 14. 40
 Loricas viii, 5. 4
 Loris iii, 1. 18. vii, 9. 4
 Lubrica (fem.) vii, 8. 24 (neut.) iv, 9.
 18. viii, 12. 23. viii, 14. 7. 19
 Lubricæ viii, 4. 5
 Lubricis armis sanguine iv, 6. 25
 Lubrico vi, 4. 10 et instabili gradu
 viii, 11. 13
 Lubricos viii, 14. 4
 Luce iv, 13. 17. iv, 16. 25. vi, 11. 27.
 x, 5. 24
 Lucem iii, 13. 4. iv, 9. 15. vii, 5. 4.
 vii, 11. 18. viii, 2. 21. viii, 13. 24.
 x, 9. 4
 Lucis iv, 3. 16. iv, 11. 22. v, 3. 7. v,
 5. 19. vii, 9. 14. vii, 11. 21. viii, 6.
 14
 Lucos vii, 5. 34
 Luctandum iv, 7. 7
 Luctatus iii, 1. 18
 Luctu x, 5. 8
 Luctum x, 6. 4
 Luctus iii, 5. 4. x, 5. 18
 Ludi v, 1. 37. vi, 2. 2. viii, 6. 14
 Ludibria iv, 10. 27. iv, 16. 10. v, 13.
 20. vii, 7. 8. x, 1. 3 humanarum
 gentium vii, 7. 8
 Ludibrio vi, 10. 35. vi, 11. 4. viii, 5.
 23
 Ludibrium iv, 15. 26. v, 2. 14. v, 5.
 6. vi, 9. 28. viii, 6. 22. ix, 7. 23
 (fallacia) vii, 4. 8
 Ludicrum erat solenne iv, 5. 11
 Ludificari vi, 11. 19
 Ludis vi, 2. 5
 Ludos iii, 7. 3. vi, 2. 6. viii, 4. 29. x,
 5. 5
 Ludum iii, 7. 3. vi, 8. 12. viii, 6. 17.
 ix, 7. 16
 Luere vii, 5. 36. ix, 6. 13 capite iii,
 8. 6 culpam majorum vii, 5. 35
 Lueret viii, 8. 6
 Lugebant x, 5. 17

- Lugens **x**, 5. 20
 Lugentium **iv**, 10. 25
 Luges **iv**, 11. 4
 Lugubrem **x**, 5. 5
 Lugubri **iv**, 15. 29. **x**, 5. 17
 Lugubris **iii**, 12. 3
 Luisse **iv**, 7. 28
 Luissem **x**, 2. 26
 Lumen **iv**, 10. 1. vii, 3. 9
 Lumine **viii**, 1. 49. viii, 2. 21. viii, 6.
 22
 Luminibus **vi**, 8. 17
 Lunæ (dat.) **vi**, 4. 16 (gen.) viii, 10.
 36
 Lunam **iv**, 10. 6
 Lustrare **x**, 9. 12
 Lustrari (expiari) **x**, 9. 11
 Lux **iv**, 18. 21. **v**, 4. 26. **v**, 6. 14. vii,
 3. 11. viii, 8. 3. ix, 4. 26
 Luxu **iii**, 3. 14. **iv**, 6. 3. vi, 6. 9. **x**,
 3. 9
 Luxum **viii**, 5. 3
 Luxuria **iii**, 3. 17. viii, 9. 29. ix, 3. 11.
 ix, 10. 30
 Luxurie **iii**, 11. 20. vi, 6. 14. ix, 10.
 30
 Luxuriam **v**, 1. 23
 Luxuriat libertate brevi duratura **x**, 7.
 11
 Luxus **v**, 6. 3
 Lycaonian **iv**, 5. 13
 Lycia **v**, 4. 10. **v**, 10. 12
 Lyciae **iii**, 1. 1
 Lyciam **x**, 10. 2
 Lycio **v**, 7. 12
 Lycium **v**, 4. 11
 Lycum (Phrygiae) **iii**, 1. 5 (Assyriae)
 iv, 16. 8. 16
 Lydia **vi**, 6. 35
 Lydie **iv**, 1. 35
 Lydiam **iii**, 4. 1. iv, 1. 34. **iv**, 5. 7. 8.
 iv, 11. 6. vi, 3. 3. viii, 8. 19. **x**,
 10. 3
 Lydis **iv**, 14. 24
 Lymphati **iv**, 12. 14
 Lymphatisimiles **vi**, 2. 16
 Lymphatos ferri agique **iv**, 18. 13
 Lyncestem **viii**, 8. 6. **x**, 1. 40
 Lyncestes **iv**, 13. 28. vii, 1. 5. viii,
 7. 4
 Lyre **ix**, 10. 26
 Lyrneasi **iii**, 4. 10
 Lysimachi **viii**, 3. 36
 Lysimacho **viii**, 1. 14
 Lysimachum **viii**, 1. 17
 Lysimachus **viii**, 1. 15. 46. **x**, 10. 4
- M.
- Macedo **viii**, 4. 15
 Macedonas **iii**, 9. 7. ~ **iv**, 2. 14. 24. **iv**,
 5. 15. **iv**, 15. 9. **iv**, 16. 33. vi, 9. 25.
 ix, 1. 16
 Macedones **iii**, 8. 14. **iv**, 2. 8. **iv**, 6.
 22. **iv**, 7. 31. **iv**, 12. 23. **iv**, 14. 4.
 iv, 15. 4. 14. 28. **v**, 8. 10. **v**, 7. 10.
 vii, 11. 6. viii, 4. 25
 Macedonia **iii**, 6. 1. **iv**, 1. 8. **v**, 2. 18.
 v, 8. 16. vi, 9. 17. **x**, 5. 12. **x**, 10.
 16
 Macedonie **iv**, 1. 10. 39. **v**, 1. 42. **vi**,
 6. 10. **x**, 10. 18
 Macedoniam **iv**, 7. 30. **iv**, 11. 13
 Macedonibus **iii**, 10. 2. **iv**, 7. 30. **x**,
 3. 6. 14. **x**, 8. 5. **x**, 9. 19
 Macedonice **iii**, 8. 2
 Macedonicam **vii**, 8. 19
 Macedonicas **v**, 2. 18
 Macedonici **iii**, 10. 1
 Macedonum **iii**, 1. 17. **iii**, 8. 28. **iv**, 1.
 36. **iv**, 4. 7. **iv**, 8. 6. **iv**, 15. 18. **v**,
 4. 33. **v**, 8. 14. **vi**, 5. 9. viii, 10. 9.
 viii, 8. 10. **x**, 3. 13
 Maceratus siti (exhaustus) **v**, 13. 24
 Macerianum **ix**, 7. 4
 Machinas **iv**, 4. 10. viii, 10. 31
 Macti virtute estote **iv**, 1. 18
 Madates **v**, 3. 4. 12
 Madena **iv**, 8. 8
 Madeatem **ix**, 7. 16
 Maæotim **vi**, 4. 18
 Magi **iii**, 3. 9. **v**, 1. 23
 Magicae **vii**, 4. 8
 Magia **iii**, 3. 14. **iv**, 1. 8. 33. **iv**, 13.
 15. **iv**, 15. 26
 Magistra **iii**, 2. 15
 Magistro **viii**, 6. 8. viii, 8. 1
 Magistrum **viii**, 8. 19
 Magna **iii**, 8. 21. **iv**, 4. 4. **iv**, 7. 29. **iv**,
 8. 5. **iv**, 19. 25. **iv**, 10. 21. **v**, 1.
 19
 Magne **iv**, 7. 2. **iv**, 11. 8. **v**, 1. 3. 28.
 vi, 7. 18. ix, 10. 7
 Magnam **iv**, 1. 13. **iv**, 6. 6. **iv**, 8. 6.
 13. **iv**, 13. 11. viii, 4. 27. ix, 1. 14.
 x, 5. 18 vima venti vela concipiassent
 iv, 8. 2
 Magni **iv**, 10. 10. **v**, 1. 17. **v**, 9. 2. **vi**,
 9. 10. viii, 7. 26. **x**, 1. 24
 Magnificentia **iii**, 12. 33. iiii, 13. 10
 Magnificentia **viii**, 13. 20
 Magnificentiam **v**, 1. 23. viii, 5. 3. viii,
 9. 23
 Magnificentius **iii**, 8. 12
 Magnifico **iv**, 8. 9

- Magnis vi, 8. 18. viii, 1. 11. viii, 5. 15
 Magnitudine iv, 2. 2. 21. iv, 3. 2. vi,
 1. 3. vi, 5. 2. vi, 9. 32. viii, 8. 9.
 vii, 10. 5. viii, 1. 26. ix, 3. 7
 Magnitudinem iii, 12. 20. iv, 1. 18.
 iv, 12. 5. v, 1. 28. vi, 3. 1. vii,
 5. 9. vii, 6. 20. viii, 2. 1. viii, 14.
 44. 46. ix, 2. 32. ix, 4. 32. ix, 6.
 11
 Magnitudini viii, 14. 13. x, 5. 31
 Magnitudinis iii, 3. 11. iv, 4. 3. v, 3.
 18. vi, 4. 18. vi, 8. 7. vii, 3. 20.
 viii, 1. 14. viii, 13. 7. ix, 5. 9. ix, 7.
 2. ix, 10. 25
 Magnitudo iv, 1. 38. viii, 9. 17. ix, 2.
 19
 Magno iv, 1. 10. iv, 2. 15. iv, 12. 9.
 iv, 14. 8. iv, 16. 28. v, 1. 13. vi, 3.
 12. vi, 6. 18. vii, 4. 39. vii, 5. 16
 Magnopere iii, 8. 2. iv, 11. 12
 Magnorum iii, 11. 10. v, 1. 42. vi, 5.
 29. vii, 4. 27
 Magnos x, 5. 5
 Magnum vi, 3. 11. vi, 8. 14. vii, 4. 12.
 vii, 7. 21. x, 5. 25
 Magos iii, 3. 10
 Majestas viii, 5. 16
 Majestate iii, 11. 24. vi, 5. 29
 Majestatem vii, 1. 21. viii, 5. 11
 Majestati x, 6. 10
 Majestatis iii, 13. 17
 Major iii, 10. 2. iv, 2. 20. iv, 8. 4. iv,
 9. 3. 19. v, 9. 5. viii, 4. 5. x, 5.
 29
 Majora iii, 8. 21. iv, 7. 8. vi, 9. 11.
 viii, 1. 11. ix, 2. 14. 27. ix, 4. 11.
 x, 5. 28. x, 10. 8
 Majore iii, 1. 5. iv, 3. 22. iv, 4. 10.
 iv, 7. 31. iv, 9. 9. iv, 14. 22. v, 5.
 14. v, 8. 7. vi, 2. 19. vi, 5. 19. viii,
 1. 1
 Majorem iii, 2. 2. iii, 8. 25. iv, 5. 2.
 vi, 8. 3. x, 10. 14
 Majores iv, 9. 11. v, 1. 8. v, 7. 11. ix,
 2. 16
 Majori vii, 10. 1. 10
 Majoribus iv, 14. 25. v, 2. 6. v, 6. 1.
 vii, 10. 6
 Majoris iii, 12. 3. iv, 12. 12. viii, 2.
 32
 Majorum iii, 8. 9. iv, 13. 12. v, 8. 16.
 viii, 5. 35
 Majua iii, 9. 12. iv, 1. 18. iv, 6. 15.
 iv, 16. 20. vi, 7. 32. viii, 2. 28
 Mala iii, 12. 19. vi, 2. 3. x, 5. 21
 Male vi, 7. 15. viii, 1. 29. viii, 2. 1
 Maleon iv, 13. 29
 Mali iii, 11. 22. iv, 3. 14. viii, 4. 2.
 9. ix, 10. 15. x, 5. 18
- Maligna est calamites vi, 10. 9
 Maligne vii, 1. 21
 Maligni ix, 7. 16
 Malignitate viii, 1. 23
 Malignius habitum esse sermonem viii,
 1. 29
 Malis vii, 5. 9. viii, 4. 10. viii, 5. 7.
 viii, 6. 2 (periculis) vi, 10. 12
 Malit v, 8. 12. vi, 8. 8
 Malle iv, 16. 9. v, 12. 11
 Mallem iv, 11. 14
 Mallent iv, 3. 5
 Mallet iv, 15. 11. vi, 10. 18
 Mallon iii, 7. 5
 Mallorum ix, 4. 15
 Malo iv, 10. 21. iv, 15. 9. v, 5. 17. ix,
 9. 11 (verbum) iv, 13. 9. v, 12. 11.
 vii, 1. 37. viii, 2. 8. x, 8. 19
 Malorum vi, 11. 22. viii, 1. 35. vii, 3.
 12. ix, 9. 22
 Malui ix, 3. 15
 Maluiset vii, 10. 8
 Maluistis v, 8. 9
 Malum v, 3. 11. viii, 14. 7. x, 2. 19
 perpetuum regum adulatio viii, 5.
 6 quæ, malum! amentia te coëgit
 viii, 14. 41
 Manabat viii, 2. 3
 Manant iii, 4. 12. v, 1. 14. vi, 4. 3.
 vi, 6. 23. viii, 11. 3. viii, 10. 13. ix,
 1. 11
 Manantes iv, 2. 8
 Manantibus iv, 7. 16. iv, 10. 34. vi, 7.
 28. vi, 9. 33. viii, 8. 5. ix, 3. 2
 Manantis iii, 4. 8. iv, 2. 14
 Manare iv, 6. 18. viii, 2. 3. ix, 5. 28.
 ix, 7. 5
 Manat iv, 7. 22. v, 1. 12
 Manaverit iv, 2. 14
 Mancipia vii, 7. 1. x, 8. 3
 Mancipium v, 9. 9
 Mandasse vi, 10. 17. ix, 6. 26
 Mandata v, 2. 16. viii, 8. 8. ix, 1. 25.
 x, 8. 15 facturam viii, 9. 17
 Mandatis x, 5. 4
 Mandatum iv, 9. 8. vi, 7. 20. viii, 6. 12.
 viii, 13. 1. ix, 6. 6. x, 8. 2
 Mandavi vii, 7. 24
 Maneat ceteros periculum viii, 4. 9
 Manebat x, 8. 8
 Manent te, hos fructus vi, 10. 32
 Manentes ix, 10. 13
 Manentibus v, 9. 16
 Manere ix, 10. 13
 Manet vii, 1. 19
 Manibus iii, 5. 10. iii, 12. 5. 26. iii,
 13. 4. 6. v, 3. 20. v, 5. 6. vi, 6. 32.
 vi, 7. 24. vi, 10. 8. viii, 8. 24. vii,
 11. 15. viii, 2. 4. viii, 14. 32

- Manicatas iii, 3. 13
 Manifesta vii, 7. 17
 Manifestam viii, 2. 6
 Manifesta vii, 1. 12. ix, 6. 8
 Manifestum vii, 2. 20. viii, 11. 10
 Manipuli x, 4. 3
 Mansuetudinem ix, 8. 2
 Mansuetudinis iv, 4. 21. iv, 10. 23
 Manu iii, 4. 2. iii, 12. 17. iv, 13. 15.
 v, 1. 5. v, 10. 6. vi, 4. 2. vi, 11. 1.
 vii, 4. 9 (agmine) viii, 12. 12 (proboscide) viii, 14. 27. ix, 1. 19. ix,
 8. 11 manu fecerant perviam rupem
 viii, 2. 20
 Manum iii, 13. 1. iv, 2. 18. iv, 6. 16.
 v, 4. 20. vi, 9. 31. viii, 1. 20. viii,
 6. 21 turmam iii, 9. 9
 Manus iii, 2. 16. iii, 8. 5. 16. iii,
 13. 11. iv, 1. 25. v, 2. 19. v, 10.
 15. vi, 6. 34. vi, 7. 14. viii, 14.
 29 (copiae) viii, 1. 1 ferreae iv, 2.
 12
 Maracanda vii, 6. 10. 24. vii, 9. 20.
 viii, 1. 7. 19. viii, 2. 18
 Marathon iv, 1. 6
 Marcere pavore iv, 18. 18
 Mardis iv, 12. 7
 Mardonium iv, 1. 11
 Mardorum v, 6. 17. vi, 5. 11
 Mardum iii, 13. 3
 Mardus iii, 13. 2
 Mare iii, 9. 10. iv, 2. 16. iv, 3. 4. 17.
 iv, 4. 8. 19. iv, 5. 8. iv, 7. 18. vi,
 3. 16. vi, 4. 16. 19. viii, 9. 8. ix,
 1. 3
 Marem vi, 5. 30. x, 6. 9. 21
 Mareotim iv, 7. 9. iv, 8. 1
 Mares x, 1. 26
 Margaritas viii, 9. 19
 Margaritis viii, 5. 8. viii, 9. 24. ix, 1.
 2. 29
 Margine (fluvii) vii, 9. 5 (muri) ix, 4.
 31
 Marginam vii, 10. 15
 Mari iii, 1. 4. iii, 8. 27. iii, 9. 6. iv,
 1. 6. iv, 2. 8. iv, 4. 20. v, 8. 2. v,
 7. 8. vii, 4. 29. viii, 9. 6. 12
 Marin iii, 1. 13. iv, 2. 11. iv, 5. 8. vi,
 4. 18. ix, 3. 7. ix, 6. 7
 Maris iv, 2. 19. iv, 3. 7. iv, 4. 5. iv,
 12. 9. viii, 9. 4. ix, 4. 21. ix, 9. 3.
 27
 Mariti v, 1. 37
 Maritima x, 1. 17
 Maritimæ iii, 13. 14
 Marithmam iv, 1. 6
 Maritimas iii, 8. 17
 Maritimis ix, 4. 9
 Maritos ix, 10. 7
 Maritis viii, 8. 3
 Marsyas iii, 1. 2
 Marte iv, 1. 8. iv, 5. 7 sequo Marte
 pugnantium iv, 15. 29 pari Marte
 pugnabant vi, 1. 7 alieno Marte vii,
 7. 11
 Martis ix, 6. 24
 Massagetæ iv, 12. 6. vi, 3. 9. viii,
 1. 6
 Massagetarum viii, 1. 3
 Massagetas iv, 15. 2
 Massagetas viii, 1. 8
 Mater iii, 12. 4. iv, 10. 20. iv, 13. 35.
 v, 2. 20. v, 3. 16. vii, 1. 36. viii, 1.
 21. viii, 2. 28. viii, 10. 22. ix, 6. 26
 Materia viii, 8. 16 (ligno) v, 3. 7. v,
 5. 4. viii, 8. 16. ix, 1. 4. x, 1. 19
 (occasio) vi, 6. 12
 Materie ix, 10. 26 (ligni) viii, 3. 8.
 viii, 10. 25. 30
 Materiam (lignum) v, 7. 7. vi, 6. 29
 Materiem (occasione) vii, 2. 32
 Materies (lignum) iv, 2. 18
 Matre iii, 8. 12. vi, 5. 4. viii, 2. 19.
 31
 Matrem iii, 3. 22. iii, 9. 6. iii, 12. 25.
 iv, 1. 8. 13. iv, 10. 24. iv, 11. 3.
 iv, 14. 22. v, 2. 18. v, 3. 12. viii,
 1. 40
 Matri v, 2. 22. vii, 2. 39
 Matrimonii viii, 4. 26
 Matrimonio v, 3. 12. vi, 9. 30. viii, 1.
 9. viii, 4. 29. x, 3. 11
 Matrimonium vi, 9. 17
 Matris iii, 6. 15. v, 2. 22. viii, 2. 37.
 viii, 2. 30
 Matroneæ iv, 7. 24
 Matura viii, 6. 1. x, 1. 30 etas matura
 rebus iii, 6. 19 quibus matura erat
 missio vii, 5. 27
 Mature iii, 13. 3. iv, 16. 2. vii, 5. 14
 Maturius iii, 6. 16. v, 1. 11. vii, 4.
 37
 Maturos ix, 2. 26
 Maturum (opportunum) viii, 5. 5
 Matutino vii, 5. 5
 Mavis ix, 3. 14
 Maxime iv, 6. 12. iv, 8. 10. iv, 10. 22.
 vii, 5. 21. viii, 3. 16
 Maximæ x, 2. 24
 Maximam v, 7. 3
 Maximaram iv, 4. 1
 Maximas viii, 10. 21
 Maxime iii, 2. 5. iii, 12. 2. iv, 1. 10.
 iv, 8. 13. iv, 7. 17. iv, 9. 12. iv, 10.
 27. v, 5. 7. vi, 4. 16. viii, 9. 6. viii,
 7. 21. ix, 8. 5
 Maximum iv, 15. 25. v, 13. 4. 14. viii,
 8. 12. ix, 2. 2

- Maximus iv, 7. 25. viii, 9. 28. ix, 6. Meleagro (abl.) x, 7. 19. x, 8. 23. x,
 26. 9. 17
 Mazaces iv, 1. 32. iv, 7. 4
 Mazai v, 8. 12. v, 13. 11
 Mazeo iv, 9. 7. 12. iv, 11. 20. v, 1.
 20. viii, 3. 17
 Mazeum iv, 12. 1. iv, 16. 4. v, 1. 44
 Mazeus iv, 9. 14. 23. iv, 10. 14. iv,
 12. 4. 15. iv, 15. 5. iv, 16. 2. 7. v,
 1. 17
 Mazagas viii, 10. 22
 Meant ix, 4. 9
 Meantis vii, 10. 3. viii, 4. 3
 Meare iii, 5. 9. viii, 4. 12
 Mearet v, 1. 30
 Medi iii, 2. 4. iii, 9. 5. iv, 12. 12
 Media vi, 11. 6
 Media iv, 3. 16. iv, 7. 22. v, 1. 3. vi,
 4. 16. vii, 9. 16
 Median (sub.) iv, 5. 5. v, 4. 2. v, 13.
 1. viii, 3. 17 (adj.) iii, 5. 1. iv, 13.
 34. iv, 14. 14. v, 1. 15. v, 4. 33
 Mediatius vii, 1. 8
 Medicamentis ix, 5. 29
 Medicamento (abl.) iv, 6. 19
 Medicamentum (acc.) iii, 6. 3. 11. 16.
 vi, 10. 34
 Medicaminis iii, 6. 13
 Medicata potionis iii, 6. 2
 Medicis (gen.) iii, 6. 6 (plur.) v, 9. 3.
 vi, 3. 11. ix, 5. 22
 Medicis (abl.) iii, 5. 13. ix, 8. 20
 Medico vi, 10. 34
 Medicos iii, 6. 1. ix, 5. 25
 Medicus iii, 6. 3. iv, 6. 17
 Medio (abl.) iv, 1. 31. iv, 8. 8. iv, 7.
 22. iv, 15. 21. vi, 3. 18. vii, 5. 36.
 vii, 11. 3. viii, 4. 27
 Mediocris iii, 8. 25
 Medios iv, 10. 25. vi, 6. 32. vii, 8.
 36
 Medis (dat.) iv, 14. 24
 Medium iii, 3. 17. iii, 9. 6. iii, 11. 4.
 iv, 8. 6. iv, 7. 20. iv, 15. 14. 29.
 vii, 1. 46. x, 2. 30. x, 6. 18
 Medius v, 4. 22. vi, 2. 14. vii, 2. 23.
 x, 6. 22
 Medorum vii, 8. 18
 Medos iv, 12. 11. vi, 3. 3
 Medus (fluvius) v, 4. 7
 Megalopolitanis vi, 1. 20
 Megalopolitanus x, 8. 15
 Mehercule iv, 14. 14. v, 8. 9. vi, 10.
 3. x, 2. 29
 Meleager iii, 9. 7. v, 4. 14. viii, 12.
 18. x, 6. 20. x, 7. 7. 10. 14. x, 8. 7.
 x, 9. 10. 13
 Meleagri x, 9. 20. iv, 13. 27. x, 8. 3.
 5. 6. x, 9. 7
- Meleagrum vii, 6. 19. x, 7. 1. x, 8. 22.
 x, 9. 8. 18
 Meliore iv, 1. 13. viii, 4. 17
 Meliorem v, 5. 22. vii, 4. 16 (aptio-
 rem) viii, 14. 24
 Melioris iii, 8. 6
 Meliorum iii, 11. 20
 Melius iii, 5. 13. iv, 10. 7. iv, 12. 24.
 vii, 7. 19. ix, 3. 7
 Melle vi, 4. 22
 Mellis vii, 4. 23
 Melon v, 13. 7
 Memaceni vii, 6. 17
 Membra (acc.) iv, 15. 17. v, 5. 13. vi,
 1. 14. viii, 4. 12. x, 5. 3. x, 9. 4
 Membris iv, 10. 13. vii, 3. 14. viii, 3.
 38. viii, 14. 33
 Membrorum v, 5. 14. vii, 11. 17. viii,
 12. 23. ix, 1. 25
 Memento iv, 1. 14
 Mementote ix, 6. 26. x, 8. 17
 Memet vi, 10. 4
 Meminerat vii, 1. 11
 Meminerit iv, 1. 18
 Memineritis vi, 9. 36
 Memini iv, 11. 14
 Meminisse vii, 2. 8. vii, 5. 30. vii, 8.
 26. viii, 6. 25
 Meminisset vii, 5. 9
 Meministi vii, 2. 37
 Meministis viii, 8. 7
 Memnon iii, 4. 3. ix, 3. 21
 Memnona iv, 8. 11
 Memnonem iii, 1. 21
 Memnoni iii, 3. 1
 Memnonis iii, 2. 1. iii, 13. 14. iv,
 8. 3
 Memor iv, 6. 14. viii, 1. 51. viii, 11.
 15
 Memorabat iii, 10. 7
 Memorabile v, 4. 31
 Memorabilis (abl.) v, 8. 16. vi, 7. 14.
 vii, 8. 36. ix, 1. 1
 Memorabilis iv, 2. 1
 Memorandum v, 5. 5
 Memorantes viii, 10. 1. ix, 1. 18
 Memorari viii, 1. 22
 Memorem ix, 2. 7
 Memores (plur.) iv, 4. 15
 Memoria v, 4. 11. vi, 9. 4. vii, 1. 8.
 24. viii, 2. 9. viii, 8. 18
 Memoriæ iii, 5. 5. v, 1. 26. 35. vii,
 1. 9. vii, 8. 11. viii, 1. 34. viii, 4.
 14. ix, 1. 33. ix, 3. 28. x, 10. 20
 Memoriam iii, 13. 17. iv, 4. 19. iv, 14.
 24. vii, 1. 7. vii, 6. 27. viii, 1. 41.
 x, 1. 6. x, 7. 4

- Memphi iv, 7. 5
 Memphin iv, 1. 30. iv, 8. 2. x, 10.
 20
 Menander x, 10. 2
 Menapim vi, 4. 25
 Mendacia (sub.) x, 1. 30
 Mendacio iii, 1. 4. iv, 10. 32. vi, 11.
 21. ix, 8. 12
 Mendacium (acc.) vi, 11. 6
 Menedemo (abl.) vii, 10. 21
 Menedemum vii, 6. 24. vii, 7. 31
 Menedemus vii, 7. 34
 Menetem v, 1. 43
 Menidan iv, 12. 4
 Menidas iv, 16. 32. vii, 10. 11
 Menon ix, 10. 20
 Mens vii, 1. 8
 Mensa (abl.) vi, 10. 12
 Mensam v, 2. 13. 14. 15. vii, 4. 7. 14.
 vii, 7. 5
 Mensas viii, 8. 9. x, 2. 10
 Mense iv, 4. 19
 Menses viii, 10. 34. x, 6. 21
 Mensis x, 6. 9
 Mensum v, 1. 45
 Mente iv, 13. 13. v, 9. 1. 2. viii, 2. 1.
 viii, 3. 7. viii, 5. 5. ix, 2. 11. x,
 3. 2
 Mentem iv, 13. 2. v, 7. 11
 Mentes ix, 3. 5
 Mentibus (abl.) x, 5. 13
 Mentiendi viii, 10. 12
 Mentiendum ix, 2. 13
 Mentio vi, 10. 34. viii, 1. 38.
 Mentionem reformido vi, 9. 3
 Mentiri vi, 11. 36
 Mentis iv, 5. 8. iv, 6. 12. vi, 3. 16.
 vii, 8. 10. viii, 4. 3. 19. viii, 4. 15.
 viii, 6. 16. x, 8. 8
 Mento (dat.) viii, 6. 22
 Mentoris iii, 3. 1. iii, 13. 14
 Mentum viii, 9. 22
 Mercatorem iv, 11. 14
 Mercatores x, 1. 15
 Mercede iii, 8. 3. iii, 9. 2. iv, 5. 18.
 iv, 15. 31. v, 3. 6. vi, 5. 7. vii, 10.
 11
 Mercedem iv, 5. 8. vii, 5. 38
 Mercenariis (abl.) v, 8. 3
 Mercenarios viii, 1. 24
 Mercenarium iv, 13. 22
 Mercenarius v, 1. 42
 Merces (præmium) iii, 13. 5
 Mereris iii, 12. 24
 Meretricum v, 1. 38
 Mergi (infin.) x, 4. 2 in voluptates x,
 3. 9
 Meridiana viii, 3. 7
 Meridianam viii, 9. 5
 Meridie viii, 10. 24. ix, 4. 8
 Meridiem iv, 7. 18. v, 4. 7. viii, 10.
 15
 Merita (plur. subst.) viii, 5. 10. ix, 2.
 28
 Meritas (acc.) vi, 3. 14
 Meriti viii, 1. 40. viii, 3. 15
 Meritis vi, 9. 2. 4. vii, 5. 20 (adj.) vi,
 10. 36
 Merito iv, 8. 14. v, 7. 20. viii, 6. 30.
 x, 7. 2 (adv.) x, 9. 3
 Meritorum vii, 5. 38
 Meritos x, 7. 3
 Meritum vii, 5. 38. viii, 3. 14
 Meritus vi, 7. 31
 Mero v, 7. 4. 5. viii, 4. 2. viii, 1. 22.
 43. viii, 6. 22. 27. viii, 10. 18
 Meron viii, 10. 12
 Mersa iv, 8. 7
 Mersas ix, 9. 20
 Meruerat vi, 6. 36
 Meruerit viii, 8. 5
 Meruisse vi, 8. 8. viii, 1. 16. ix, 6. 18.
 x, 4. 1
 Meruisset x, 8. 1
 Meruit misericordiam vi, 11. 40
 Merum vii, 4. 7
 Mesopotamia iii, 8. 2. ix, 2. 13. x, 1.
 19. x, 10. 10
 Mesopotamiam iv, 9. 1. v, 1. 15
 Metæ viii, 11. 6
 Metari iii, 8. 19
 Methymnaeorum iv, 5. 19. iv, 8. 11
 Metior (æstimo) ix, 6. 18
 Metiri æstimatione iii, 1. 7
 Metitur vii, 7. 13. viii, 8. 14
 Metron vi, 7. 22. vi, 9. 7. 9
 Metu iii, 6. 6. 11. iii, 11. 12. iii, 13.
 9. iv, 13. 14. v, 3. 12. vii, 2. 32.
 vii, 6. 15. viii, 7. 24. viii, 2. 25. viii,
 14. 23. ix, 7. 1
 Metuam iv, 13. 24
 Metuant ix, 4. 19
 Metuat x, 8. 1
 Metuebat vi, 1. 17. ix, 5. 25
 Metuena iv, 9. 13
 Metuente iii, 13. 4
 Metuentem ix, 5. 26
 Metuentibus v, 4. 27. ix, 4. 20
 Metuere v, 8. 13
 Metueret vi, 11. 8
 Metuet viii, 2. 16
 Metuis viii, 7. 9
 Metum iii, 13. 9. iv, 2. 13. iv, 10. 10.
 iv, 12. 22. iv, 15. 5. iv, 16. 12. v, 4.
 19. vi, 8. 5. viii, 4. 15. viii, 11. 15.
 viii, 11. 12
 Metuo vi, 8. 9
 Metus iii, 6. 5. iii, 11. 17. iv, 6. 6. v,

6. 2. vii, 1. 36. vii, 4. 11. viii, 6.
12. viii, 14. 20. x, 5. 29
Metuunt iv, 16. 17. vi, 3. 8
Mida iii, 1. 12. 14
Miles iii, 8. 23. iv, 3. 15. 18. v, 4.
29. vi, 5. 10. vi, 6. 28. 31. 35. vii,
10. 14. viii, 4. 15. 17
Milesius iv, 1. 37
Milesius vii, 5. 29
Miletus vii, 5. 28
Miletum iv, 5. 13. vii, 5. 35. viii,
2. 8
Militant viii, 8. 11. ix, 2. 25
Militantibus vi, 5. 7
Militantium vii, 1. 24
Militare vii, 1. 34 (verb.) vi, 5. 31
(nomen) viii, 14. 11
Militarem ix, 7. 18. x, 6. 8
Militarent vii, 5. 29. viii, 4. 21
Militares iv, 2. 17. v, 10. 9. viii, 5. 4
Militari iii, 7. 19. v, 1. 36. v, 2. 2. v,
8. 5 via v, 13. 23. vii, 6. 8. x,
2. 13
Militaris iii, 6. 19. v, 2. 6. vi, 9. 6.
ix, 4. 22. x, 2. 12
Militarium ix, 8. 14
Militatura iii, 2. 6
Militaturos vii, 10. 11. viii, 2. 33
Milite iv, 5. 18. iv, 10. 9. iv, 13. 31
Militem iv, 3. 15. iv, 12. 5. 10. iv,
15. 18. v, 6. 13. viii, 4. 19. ix,
2. 11
Milites iv, 3. 17. iv, 11. 18. iv, 13.
25. v, 4. 8. v, 6. 14. vi, 3. 6. 13.
vi, 5. 17. vi, 6. 9. vi, 8. 18. 24. vi,
9. 2. vii, 4. 34. viii, 4. 9
Militi iv, 9. 13. iv, 10. 13. vi, 4. 8
Militia vii, 2. 36. ix, 1. 6
Militiae v, 4. 3. vi, 3. 17. vi, 6. 17.
vii, 1. 35. viii, 2. 33. ix, 3. 1. ix, 8.
23. x, 3. 9
Militiam vii, 1. 38
Militibus iii, 12. 13. iv, 1. 27. iv, 3.
11. iv, 4. 10. iv, 9. 18. iv, 15. 27.
v, 4. 23. v, 13. 18. viii, 10. 31. ix,
2. 12. x, 2. 21. 27. x, 3. 5
Militis iii, 11. 7. vi, 2. 16. viii, 4. 6
Militum iii, 8. 12. iv, 2. 16. 20. iv, 5.
15. iv, 14. 8. v, 2. 4. v, 9. 15. vi,
3. 19. vi, 4. 1. vi, 9. 3. viii, 2. 36.
viii, 12. 7. ix, 3. 6
Mille iii, 3. 16. iii, 11. 17. iv, 1. 12.
iv, 9. 24. iv, 10. 10. iv, 12. 6. iv,
15. 5. v, 7. 12. viii, 4. 13. ix, 1. 6
mille denarum v, 5. 29
Millia iii, 8. 4. iii, 13. 16. iv, 1. 8.
iv, 11. 6. iv, 12. 13. iv, 16. 8. 26.
v, 2. 11. v, 6. 10. vi, 6. 24. vii,
10. 11
- Millibus iii, 13. 16. iv, 1. 27. iv, 9. 11.
22. iv, 11. 12. iv, 12. 6. v, 1. 41.
v, 8. 8. v, 13. 8. vi, 6. 22. vii, 10.
12
Millium iv, 5. 22. iv, 10. 3. iv, 12. 20.
v, 2. 16. ix, 2. 4
Minabatu x, 7. 14. x, 9. 16
Minas iv, 6. 27
Minatur vi, 3. 9
Minerve iii, 7. 3. iii, 13. 27. viii, 2.
32. viii, 11. 24
Minima iii, 10. 5. iv, 14. 10
Minimæ x, 5. 37
Minimarum vii, 8. 15
Minime iv, 3. 23. v, 2. 15. vi, 3. 1.
viii, 6. 23
Minimo vii, 4. 13. x, 10. 12
Minimus vii, 1. 10
Minis vii, 1. 17. viii, 4. 2
Minister vi, 9. 5
Ministeria iv, 3. 18. vii, 1. 11 nauta-
rum turbaverunt vii, 9. 6. ix, 4. 10
Ministeris vi, 6. 3. viii, 6. 3
Ministerio x, 1. 2
Ministerium viii, 2. 2
Ministratur viii, 9. 30
Ministri iii, 5. 4. v, 1. 42. v, 7. 5.
viii, 9. 23. ix, 7. 24. x, 1. 8. x,
10. 7
Ministris iv, 16. 33
Ministro vii, 1. 3. viii, 2. 14
Ministros viii, 7. 6. x, 1. 6. x, 4. 1
Minor iv, 2. 9. v, 4. 7
Minora promissis præstiterant viii, 11.
25
Minorem x, 10. 2
Minores iv, 12. 10
Minui iv, 9. 23
Minus iii, 6. 12. iv, 6. 13. iv, 11. 9.
iv, 16. 26. v, 1. 39. v, 3. 14. v, 12.
5. vii, 4. 19. viii, 5. 20. vii, 11. 12.
viii, 2. 12. viii, 4. 24
Mira (abl.) iv, 4. 8. iv, 6. 5 (nom.
sing.) iv, 7. 17
Mirabantur iv, 13. 18
Mirabilia v, 1. 29
Mirabundi ix, 9. 26
Miraculum v, 1. 32. vii, 5. 42. ix, 3. 19
Mirari v, 12. 2. x, 6. 10
Miraris vii, 1. 27. viii, 7. 14
Mirator iv, 6. 26
Miratus v, 13. 25. x, 1. 32
Mire viii, 12. 16
Miser viii, 8. 9
Miseris v, 13. 11
Mirum iv, 11. 4. v, 5. 12. v, 9. 9. vi,
3. 1
Miscentur jure commercii ix, 10. 8
Miscuerat iv, 15. 22

- Miser vii, 2. 6
 Misera viii, 2. 9
 Miserabile v, 5. 5
 Miserabilem x, 7. 4
 Miserabiles fecerat pretium sui v, 6. 6
 Miserabili iv, 16. 17. vi, 9. 26. viii,
 2. 5
 Miserabilis iii, 13. 6. iv, 10. 22. v, 4.
 28. v, 5. 7. vii, 11. 16
 Miserabiliter iv, 16. 30
 Misere x, 5. 21
 Miseram vii, 1. 37
 Miserant iii, 2. 6. iv, 8. 14
 Miserat iii, 7. 12. vi, 5. 11. vi, 6. 35.
 vii, 7. 31. viii, 10. 12. viii, 11. 20.
 viii, 1. 7. viii, 12. 5. ix, 1. 7
 Miseratio x, 5. 11
 Miserationi viii, 10. 35
 Misere vii, 6. 5. vii, 9. 17
 Miseremur vii, 1. 24
 Miserentur x, 7. 5
 Misereri vi, 9. 18. vi, 10. 26. viii,
 8. 8
 Miseri (gen.) iv, 10. 26 (plur.) v, 5.
 12
 Miserias v, 5. 11
 Misericordia iii, 5. 8. iv, 16. 13. v, 5.
 11. vi, 2. viii, 11. 12. viii, 14. 44.
 ix, 10. 15
 Misericordiae iv, 11. 9. vii, 2. 7
 Misericordiam iv, 14. 23. v, 5. 17. vi,
 8. 6. vi, 9. 28. viii, 1. 1. ix, 2. 2
 Misericors iv, 11. 34. ix, 6. 12
 Miserior vi, 10. 33
 Miseris vi, 4. 11
 Misero vi, 10. 1
 Miserrorum viii, 7. 6
 Miseros v, 5. 16
 Miserrimum v, 3. 19
 Misertus v, 5. 24
 Misissent ix, 10. 22
 Misisset iii, 1. 8. v, 3. 5
 Misit iv, 2. 15. iv, 7. 30. iv, 11. 1. v,
 2. 8. vii, 11. 6. viii, 2. 13. 26. viii,
 5. 2. viii, 6. 21. viii, 18. 2
 Missa iii, 1. 20
 Missam v, 2. 18
 Missas iii, 13. 2. v, 8. 16
 Missi iv, 15. 18. iv, 16. 19. vi, 4. 7.
 vi, 5. 7. 10. x, 10. 2
 Missilia iv, 8. 15. ix, 5. 5
 Missilibus iv, 2. 9. 21. iv, 4. 9. vi, 1.
 15
 Missio (vacatio militis) vii, 5. 27
 Missione x, 5. 14
 Missionem x, 2. 12
 Missis iii, 8. 12. v, 3. 11. vi, 7. 24. ix,
 1. 20
 Misso iii, 1. 1. ix, 1. 19
 Missos iii, 12. 8
 Missum iii, 12. 7. vii, 2. 32. ix, 5. 21.
 x, 10. 15
 Missuros vi, 11. 7
 Missus iii, 7. 11. iv, 1. 15. 36. iv, 8.
 15. vi, 8. 20. viii, 3. 17. ix, 8. 16
 Mitem v, 10. 14
 Mites vii, 4. 26
 Mitescente jam celi sevitia viii, 4. 18
 Mitescere mare infuso paludis humore
 vi, 4. 18
 Mitescunt sua lege (maturescunt) vi,
 3. 7
 Mithracenes v, 13. 9
 Mithren iv, 13. 12
 Mithrenem iii, 12. 6
 Mithreni v, 1. 44
 Mithrenis v, 8. 12
 Mitia viii, 3. 15 alendis frugibus (op-
 portuna) viii, 9. 12
 Mitigandam vii, 6. 17
 Mitigantur viii, 8. 8
 Mitigare v, 9. 12. ix, 3. 18
 Mitigaret v, 3. 13
 Mitigari x, 8. 18 nullus meritis perfidia
 potest vii, 5. 20
 Mitigat vi, 3. 8
 Mitigata v, 6. 16. ix, 10. 4
 Mitigatis (cicuratis) viii, 14. 10
 Mitigato v, 3. 1
 Mitigatum v, 10. 10
 Mitigatus vi, 5. 20
 Mitigaverunt ix, 7. 6
 Mitigavit vi, 6. 17
 Mitigetur ix, 2. 16
 Mitior vii, 4. 30
 Mitiora vii, 4. 26
 Mitiores v, 8. 15
 Mitioribus vi, 3. 6
 Mitis iii, 8. 5. viii, 8. 4
 Mitissimum x, 5. 9
 Mitte iii, 2. 16
 Mittebant ix, 5. 8
 Mittebat vii, 2. 36. viii, 14. 22
 Mittebatur iii, 1. 8
 Mittere vi, 1. 29. vi, 11. 6
 Mitterent ix, 8. 7
 Mitteras vii, 2. 37. viii, 7. 11
 Mitteret iii, 13. 3. vii, 6. 6. viii, 3. 17
 Mitti v, 10. 5. x, 8. 14
 Mittit iv, 15. 6. 18. vii, 9. 9. vii, 11.
 23
 Mittor viii, 1. 36
 Mittunt v, 3. 12. viii, 11. 26
 Mittuntur v, 10. 9
 Mithylenis iv, 8. 12
 Mitylenen iv, 6. 22
 Mixtas iv, 12. 7
 Mixtum ix, 9. 7

- Mirtus v, 4. 20
 Mobile iv, 14. 16
 Mobiles viii, 10. 32
 Mobilis ix, 14. 23
 Moderate vii, 1. 24. x, 8. 21
 Moderate iii, 12. 20. vii, 4. 12
 Moderationem iv, 11. 7. v, 8. 15. vi,
 6. 1
 Moderationis viii, 8. 10
 Moderatus vii, 4. 8
 Modestius x, 6. 18
 Modestus v, 1. 88
 Modica vi, 4. 1. vii, 4. 36. viii, 12. 7
 Medicis viii, 9. 20. vii, 10. 15 ac molli-
 bus clivis viii, 11. 6
 Medicis iii, 7. 7. iv, 5. 15. iv, 7. 15.
 iv, 12. 2. v, 4. 9. vi, 4. 3. 16. 22.
 vii, 6. 11. viii, 10. 3. ix, 8. 23 (len-
 to) viii, 9. 18
 Medicus vii, 5. 2. vii, 7. 5 (animi) vii,
 8. 9
 Modo iii, 9. 1. iv, 9. 6 (nunc) iii, 6.
 15. iv, 16. 5 (more) iii, 11. 17. vi,
 8. 25. viii, 14. 31 (solum) iii, 6. 12.
 vi, 7. 1
 Modum iv, 1. 10. vi, 10. 1. vi, 11. 17.
 vii, 8. 9 (conditionem) vi, 9. 18
 (magnitudinem) vii, 2. 33 (finem)
 viii, 13. 15 excedunt navigia iv,
 11. 8
 Modus (summa) v, 6. 8 (fortuna) vi, 1.
 17 (copia) vi, 4. 21 ingens vestis v,
 6. 8 immodicarum cupiditatum x, 5.
 32
 Monnia iv, 3. 12. vii, 4. 31. viii, 10.
 7. 10
 Monibus iv, 2. 9. v, 7. 9. viii, 10. 6.
 ix, 4. 5
 Møror iv, 10. 21. x, 5. 2
 Mørre x, 5. 8 animum allevaret iv,
 15. 11
 Møroris x, 5. 9
 Mœstiorem vi, 2. 6
 Mœstitia x, 5. 20. x, 8. 9
 Mœstitia v, 2. 14
 Mœstorum x, 5. 10
 Mœstum viii, 2. 40
 Mœstus vi, 6. 19 suam vicem vii, 2. 5
 Mole iii, 1. 5. v, 4. 32
 Molem viii, 2. 24 (aggerem) iv, 3.
 2. 6
 Moles iii, 2. 12. iv, 2. 19. 21. iv, 3.
 14. iv, 8. 4. v, 1. 33. 34. v, 9. 5
 (machinas) viii, 10. 32 agi possunt
 iv, 2. 8
 Moleste iii, 6. 11
 Moléstus ix, 4. 28
 Moliebantur ix, 9. 13 (disjiciebant) iv,
 3. 10
- Moliebatur (movebat) iv, 9. 1 clausum
 aditum domus (convellebat) vi, 8.
 20
 Moliendis v, 7. 1
 Molientes ictus viii, 14. 19
 Molis iv, 2. 21. 23. iv, 3. 7. v, 1. 28
 (aggeris) iv, 8. 3
 Molita v, 7. 8. ix, 6. 23
 Moliti erant aditum (tentaverant) ix, 5.
 19
 Molitum v, 1. 35
 Molitur Ganges insulas (efficit) viii,
 9. 7
 Molitus vi, 6. 28
 Moliuntur pedes ægre sabulum iv, 7.
 7 ab imo latere fundamenta (suffo-
 diunt) viii, 5. 33
 Molibus viii, 11. 6
 Molhior vi, 8. 6
 Molliora v, 6. 18
 Molliorioris v, 3. 2
 Mollius viii, 9. 7
 Momento vi, 7. 27 unius horæ ix, 6.
 21
 Momentum temporis vi, 9. 9 (vis) v,
 13. 14
 Monendi (gerund.) x, 2. 15
 Monendo viii, 14. 44
 Monentes viii, 1. 40
 Monentis iii, 2. 13
 Monere iv, 2. 6. iv, 9. 20. viii, 14.
 85. ix, 4. 27. x, 8. 1
 Moneret vii, 11. 22
 Moneri viii, 8. 4
 Monea viii, 8. 18
 Monet iv, 13. 37
 Monimo iii, 13. 15
 Moniti iii, 4. 18
 Monitos v, 4. 20. vii, 5. 27. x, 1.
 27
 Monitum iv, 2. 3
 Mons vii, 3. 20
 Monstra ix, 9. 10
 Monstrabantur iii, 4. 10
 Monstrantibus iii, 12. 17
 Monstrantium iv, 7. 15
 Monstrare v, 13. 20
 Monstrarer v, 4. 12
 Monstrari v, 12. 20
 Monstrasse (designasse) iv, 4. 5
 Monstrasset ix, 8. 26
 Monstratam iv, 13. 37. v, 13. 10
 Monstratum v, 13. 24
 Monstraturos v, 13. 9
 Monstraturum viii, 11. 3
 Monstravit iv, 15. 27
 Monstri ix, 8. 14
 Monte iv, 2. 18. v, 4. 5. vii, 4. 31. vii,
 5. 13. viii, 9. 3. x, 1. 19

- Montem vi, 5. 25. vii, 3. 19. vii, 6. 2
 Montes iii, 8. 28. iv, 10. 8. iv, 12. 10.
 20. iv, 14. 1. 14. v, 1. 13. v, 6. 15.
 vi, 6. 22. vi, 11. 20. ix, 4. 26
 Montibus v, 1. 13. 24. v, 3. 1. v, 4.
 8. v, 6. 17. v, 7. 8. vi, 5. 20. vii,
 3. 20. ix, 1. 4
 Montis iii, 1. 3. iv, 13. 16. vi, 6. 29.
 vii, 8. 8. viii, 11. 3. 17
 Montium v, 3. 16. 18. v, 4. 5. 6. 23.
 vi, 3. 16. vi, 4. 4. 13. vi, 6. 25. vii,
 4. 4. vii, 11. 8. viii, 9. 5
 Monuit iv, 6. 12. viii, 6. 16
 Monumenta iii, 4. 10. viii, 9. 15
 Monumentis iv, 13. 12
 Monumentum ix, 3. 19. x, 1. 14
 Morabantur vii, 1. 7. viii, 1. 46. ix, 5.
 33
 Morabatur iii, 11. 17. iv, 6. 9. iv, 13.
 22. ix, 9. 13
 Mora vi, 6. 10
 Moram iii, 6. 3. viii, 3. 14
 Morantes iv, 13. 18
 Morantur v, 1. 30
 Moraretur iii, 8. 20. iv, 4. 18. iv, 11.
 4. vii, 7. 26. viii, 2. 27. viii, 5. 13
 Morari iv, 2. 17. iv, 4. 2. viii, 9. 36
 Morata viii, 13. 22
 Moratur vi, 3. 16
 Moratus vi, 4. 2. ix, 5. 30
 Morbi iii, 5. 9. iii, 6. 2. ix, 10. 1
 Morbia v, 1. 11
 Morbo ix, 3. 20. ix, 10. 20
 Morbos v, 9. 3. ix, 10. 18
 Mordere vii, 4. 13
 More iii, 3. 8. iii, 8. 9. iii, 12. 17. iv,
 1. 17. v, 1. 22. v, 4. 3. v, 12. 6. vii,
 2. 1. vii, 10. 4
 Morem vi, 2. 2. x, 3. 14
 Mores v, 5. 19. vi, 6. 2. vi, 10. 22.
 viii, 3. 15. viii, 4. 28. viii, 8. 13. ix,
 4. 3. x, 5. 33
 Mori iii, 5. 13. iv, 14. 22. v, 12. 11.
 vii, 8. 36. ix, 3. 34. ix, 6. 18. x, 5.
 24
 Moribundo ix, 5. 10
 Moribundus vi, 1. 15. ix, 1. 33. ix, 5.
 28
 Moribus iv, 13. 4. v, 1. 36. vi, 3. 8.
 vi, 6. 9. vii, 8. 11. viii, 6. 19. viii,
 9. 29. ix, 1. 24
 Moriendum v, 3. 11. vi, 10. 25. viii,
 1. 34. viii, 2. 11. ix, 5. 6
 Moriensi x, 6. 17
 Moriensis viii, 1. 52
 Moriennium iv, 15. 26. v, 4. 28
 Morieris vi, 10. 32
 Moris iv, 12. 11. v, 2. 21. vi, 2. 8.
 vii, 10. 6. ix, 4. 24. x, 4. 1
- Morituram viii, 2. 28
 Morituras iii, 12. 11
 Morituro (dat.) vi, 10. 10. x, 1. 37
 Morituros iii, 1. 7. viii, 10. 6. x, 3. 5.
 x, 5. 14
 Moriturum (acc.) iii, 8. 21. ix, 5. 2.
 26
 Moriturus vi, 10. 10
 Mors iv, 10. 20. iv, 11. 9. ix, 1. 12.
 ix, 6. 19. x, 5. 25
 Mortali iv, 7. 8
 Mortalibus vi, 4. 11. viii, 8. 26. viii,
 10. 32. x, 10. 13
 Mortalitas ix, 3. 7. x, 5. 36
 Mortalitate v, 5. 17
 Mortalium vi, 11. 25. viii, 4. 10. viii,
 5. 17. ix, 4. 18. x, 5. 35
 Morte iii, 2. 1. iv, 15. 17. v, 5. 18. v.
 6. 7. v, 8. 11. vi, 6. 18. viii, 4. 34.
 vii, 8. 38. viii, 14. 29
 Mortem iv, 14. 25. iv, 15. 24. v, 1. 2.
 vi, 3. 17. vi, 8. 8. viii, 2. 35. viii, 10.
 5. 6. viii, 3. 6
 Morti iv, 10. 30. viii, 4. 8. ix, 3. 34
 Mortis iii, 2. 18. iii, 12. 5. iv, 3. 18.
 iv, 8. 9. v, 13. 3. vi, 7. 10. vi, 8. 5.
 vii, 8. 34. viii, 3. 5. viii, 14. 29. ix,
 5. 15
- Mortuo (abl.) viii, 3. 17
 Mortuos x, 5. 21
 Mos iv, 8. 6. viii, 6. 2. ix, 3. 4
 Mosyni vi, 4. 16
 Mota vii, 1. 36
 Motibus iv, 4. 20
 Motis ix, 1. 14 castris iii, 7. 5
 Moto (abl.) vii, 3. 14
 Motos vi, 9. 25. viii, 6. 15
 Motu (abl.) iv, 14. 20. viii, 5. 16. viii,
 10. 4. ix, 5. 28
 Motum (neut.) iv, 3. 6. vi, 9. 3. viii,
 6. 8. 16. ix, 5. 27
 Moturos x, 2. 13
 Motus (dolens) iii, 2. 1. iii, 12. 26.
 vi, 5. 23. viii, 1. 4. viii, 6. 19 (sub.)
 v, 1. 22. v, 9. 14. viii, 10. 33. x, 7.
 11 (tumultus) iii, 12. 3
- Move viii, 14. 15
 Movebantur viii, 14. 10
 Movebat iv, 12. 22
 Movebatur viii, 2. 7. x, 9. 14
 Movebis vii, 4. 14
 Movent ix, 4. 9
 Moverat iv, 6. 19. iv, 7. 2. vi, 11. 2.
 vii, 9. 18. viii, 1. 38 se pugna viii,
 14. 6
 Movere (infn.) v, 2. 7. vi, 10. 19 cas-
 tra v, 9. 13 fortunam x, 9. 17
 Moveretur vi, 6. 14. viii, 5. 1 (tentare-
 tur) iii, 1. 21

- Moveri iii, 3. 7. iv, 13. 5. vii, 3. 13. x, 2. 14.
 Moveret (terret) iv, 14. 17
 Movisse (discessisse) v, 13. 1
 Movit iii, 6. 9. iv, 1. 6. 7. iv, 10. 8.
 17. vii, 5. 40. viii, 4. 1. ix, 1. 22. x,
 4. 3 (contendit) viii, 9. 1 utcumque
 movit præsens affectio vii, 1. 24. ix,
 4. 23
 Mox v, 1. 6. v, 9. 11. vi, 3. 15. vii,
 11. 16. x, 5. 7
 Mucrone iii, 11. 10. ix, 5. 11
 Mucrones (acc.) iii, 11. 5
 Multæ (gen.) iii, 7. 2
 Multat pecunia iv, 1. 37
 Multati (plur.) v, 5. 14. vii, 11. 17.
 viii, 11. 23
 Muli iii, 3. 24
 Muliebres viii, 3. 2
 Muliebri vii, 2. 39
 Muliebria (acc.) vi, 6. 8
 Muliebris vi, 5. 28. viii, 2. 29
 Muliebriter iii, 3. 14. 18. vi, 7. 11.
 viii, 8. 7
 Mulier viii, 6. 16
 Mulieribus iii, 12. 4
 Mulierum iii, 12. 6
 Mullinus viii, 11. 5
 Mulorum viii, 7. 11
 Multa iii, 4. 9. iii, 13. 6. iv, 11. 8.
 iv, 15. 20. v, 7. 5. vi, 4. 13. vii, 11.
 5. viii, 10. 13 multa lux est iv, 18.
 21
 Multam iv, 6. 8. v, 2. 18. vi, 6. 28
 Multarum v, 1. 32
 Multas iv, 5. 4. v, 6. 2. x, 3. 7
 Multi (plur.) iv, 6. 9. iv, 7. 16. iv, 11.
 11. iv, 15. 18. v, 2. 12. v, 6. 7. x,
 6. 2
 Multiplex vi, 1. 9. vii, 4. 26
 Multiplicabant incertum metum v, 4.
 19
 Multiplicato (abl.) iii, 10. 2. vii, 3. 17.
 viii, 4. 10
 Multiplicem (acc.) iv, 16. 10. ix, 2. 8
 Multiplici (abl.) iv, 10. 26. v, 6. 7
 Multis (abl.) iv, 3. 22. 23. iv, 4. 15.
 21. iv, 6. 25. iv, 7. 24. v, 3. 8. v,
 6. 11. vi, 4. 24. vi, 6. 23. vii, 9.
 16
 Multitudine iv, 8. 5. iv, 13. 30. iv,
 16. 2. ix, 1. 13
 Multitudinem iv, 9. 22. iv, 10. 7. iv,
 16. 30. v, 13. 22. vi, 6. 24. 4x, 2.
 23. ix, 8. 12. ix, 4. 20
 Multitudini iv, 14. 12. vii, 11. 1
 Multitudinis iii, 4. 28. vi, 9. 6. ix, 4.
 24. ix, 7. 6
 Delph. et Var. Clas.
- Multitudo iii, 2. 10. iii, 8. 18. iii, 11.
 17. iv, 7. 2. iv, 12. 20. 23. iv, 16.
 16. v, 10. 3. vii, 2. 7. vii, 4. 30. ix,
 4. 22. ix, 7. 19
 Multo (abl.) iv, 3. 25. iv, 8. 4. iv, 15.
 17. v, 2. 13. v, 4. 33. vi, 4. 22. vi,
 7. 19. vii, 5. 15. ix, 2. 16
 Multorum iv, 9. 16. v, 3. 20. v, 4. 7
 Multos iv, 4. 11. 15
 Multum (adv.) iii, 11. 8. iv, 3. 2. iv,
 7. 22. iv, 11. 20. iv, 14. 7. iv, 16.
 4. iv, 16. 3. v, 5. 11. vi, 8. 7
 Mundi ix, 3. 7. ix, 4. 19. ix, 6. 20. ix,
 9. 1
 Mundo x, 9. 4
 Mundus iv, 11. 22. viii, 9. 13
 Munera ix, 6. 19 (munia) iii, 11. 7
 Munere x, 10. 9
 Muneris vii, 6. 8
 Muni vi, 8. 9
 Munia vi, 9. 29. vii, 2. 33. viii, 6. 2.
 ix, 1. 1. x, 3. 9
 Munimenta iii, 1. 5. 7. iii, 4. 2. iv,
 4. 12. 16. iv, 5. 4. iv, 12. 2. iv,
 14. 10. vii, 6. 26. viii, 11. 8. viii,
 2. 22. viii, 10. 27. viii, 11. 1. ix,
 3. 19
 Munimenti v, 1. 32. vi, 5. 13
 Munimentis iii, 13. 5. iv, 4. 4. viii,
 10. 5
 Munimento iv, 13. 25. viii, 2. 20. ix,
 4. 8
 Munimentorum viii, 2. 22
 Munimentum iv, 6. 22. v, 4. 5
 Munire iv, 12. 17. 24
 Muniret iv, 13. 31
 Munitæ v, 1. 17. ix, 8. 11
 Munitam viii, 10. 23. ix, 1. 14
 Munitas viii, 2. 22
 Munitio iv, 7. 21
 Munitiora iv, 13. 33
 Munitorem vii, 6. 19
 Munus iv, 7. 13. v, 2. 19. v, 4. 3. vii,
 6. 27
 Muralia viii, 10. 32
 Muri v, 1. 26. ix, 1. 18. ix, 4. 30. ix,
 5. 14
 Murices (tribulos) iv, 13. 36
 Muris iv, 3. 20. iv, 6. 9. iv, 8. 2.
 11. v, 1. 19. 26. v, 6. 7. vi, 6.
 34. vii, 6. 24. vii, 7. 31. viii, 10.
 27
 Murmuranium vi, 11. 3. ix, 3. 15
 Muro iv, 7. 20. vii, 6. 10. 25. viii, 10.
 27. ix, 1. 14
 Murorum v, 1. 32. vii, 5. 33
 Muros iv, 2. 9. iv, 3. 13. 24. iv, 6.
 7. 21. iv, 8. 6. x, 5. 10

- Murum iv, 3. 13. viii, 2. 29. vii, 4. 5.
ix, 4. 30. ix, 5. 19
- Murus iv, 2. 9. iv, 6. 23. v, 1. 25. 26.
vii, 6. 10. 25. viii, 10. 24
- Musicani ix, 8. 8. 16
- Musicianis ix, 8. 10
- Muta (verb.) x, 4. 1 (plur.) x, 5. 7
- Mutabat iv, 1. 2
- Mutabiles iv, 14. 19
- Mutabilis iii, 8. 20. iv, 10. 7
- Mutans viii, 2. 35
- Mutantem iii, 11. 26
- Mutare x, 5. 33 pugnam iii, 2. 14
- Mutarent iii, 10. 10
- Mutaret iv, 7. 5. vi, 9. 10
- Mutari iii, 8. 6. vi, 8. 6
- Mutasse ix, 4. 17
- Mutassem vii, 1. 31
- Mutat viii, 9. 13. viii, 14. 34. ix, 4. 7
- Mutatam iv, 3. 21
- Mutatio viii, 5. 20
- Mutatione iii, 13. 12. iv, 1. 27
- Mutatis vii, 2. 3
- Mutato iv, 6. 18. iv, 15. 31. vii, 8. 1
- Mutatus iii, 2. 18. iv, 15. 11. viii, 6.
20
- Mutaverant vii, 4. 21
- Mutaverat vi, 7. 13. viii, 6. 12 exilium
patria sede iii, 7. 11
- Mutavit v, 2. 6. v, 8. 1. vi, 10. 12 ne-
cessitas rationem belli viii, 10. 20
- Mutilata ix, 2. 19
- Mutilatio vii, 6. 40
- Mutua iii, 11. 9. viii, 2. 24. vii, 9. 9.
x, 8. 23
- Mutuum vi, 6. 4
- Mutuas vi, 2. 4
- Mutui (doloris) iv, 10. 21
- Mutuis v, 12. 8
- Mutuo essemus miseri v, 5. 12
- Mutuos vii, 3. 5
- Mutuum viii, 10. 15
- Mutus iv, 9. 20
- Myndios iii, 7. 4
- N.
- Nabant ix, 4. 12
- Nabarzanes iii, 7. 12. iii, 9. 1. v, 9.
2. v, 10. 12. v, 13. 18. vi, 3. 9.
vi, 5. 22
- Nabarzani v, 12. 14. vi, 5. 23
- Nabarzanis vi, 4. 8
- Nam iv, 16. 28. 30. v, 2. 6. v, 4. 25
- Namque iii, 13. 17. iv, 2. 7. iv, 15.
20
- Nantes vii, 9. 4. viii, 13. 12
- Nare vii, 8. 6
- Naribus vii, 6. 40
- Nasamones iv, 7. 19
- Nascitur vi, 4. 21. viii, 8. 21
- Natantium iv, 8. 5
- Natare iv, 8. 8
- Nataturi ix, 4. 12
- Natio iv, 12. 12. vi, 6. 9. 36
- Natione iii, 6. 1. iii, 13. 2. vii, 4. 8
- Nationem viii, 8. 5
- Nationis iv, 12. 7. v, 8. 12. vi, 3. 10.
viii, 2. 25. viii, 5. 8. ix, 7. 4
- Nationum iii, 8. 5. v, 2. 6. vii, 8. 22
- Nativus vi, 10. 23
- Natu iv, 7. 25. iv, 11. 2. vii, 8. 12
- Natum (opportunum) viii, 9. 1
- Natura iv, 6. 6. v, 5. 21. vi, 5. 29. vi,
6. 26. vii, 4. 26. viii, 11. 10. viii, 2.
1. viii, 10. 24. ix, 3. 13. ix, 4. 18.
ix, 6. 22 (indoles) vi, 5. 16 (situs)
vi, 4. 15 natura immutia ingenia ix,
10. 9
- Nature v, 1. 35. v, 7. 18. vi, 2. 3. vii,
4. 4. viii, 9. 14. ix, 4. 7. ix, 9. 6
(indoli) iv, 11. 16 (nativo statui) vi,
4. 19
- Naturale i, 5. 32
- Naturalem vii, 5. 5. viii, 6. 23
- Naturali iii, 4. 2. viii, 2. 22
- Naturalis iv, 5. 3. viii, 4. 11
- Naturam iii, 2. 17. iv, 8. 1. v, 1. 34.
vii, 11. 4. ix, 1. 33. ix, 6. 20. ix, 9.
4. ix, 10. 8. x, 1. 40
- Natus vi, 11. 32. viii, 2. 33. x, 6. 21
- Navale iv, 3. 12. ix, 9. 16
- Navali iv, 1. 11. iv, 3. 14
- Navalis ix, 1. 4
- Navate operae ix, 1. 6
- Navaturos vii, 5. 27
- Navem iv, 4. 9
- Neave iii, 1. 20. iv, 1. 27. iv, 2. 9. iv,
3. 16. iv, 4. 2. viii, 10. 3. ix, 8. 3.
ix, 9. 11. 21
- Naufragia in sicco ix, 9. 21
- Naufragium v, 9. 3
- Navibus iv, 1. 36. 37. iv, 2. 9. iv, 4.
7. iv, 5. 19. ix, 10. 4. x, 2. 1
- Navigabant ix, 9. 2
- Navigandum viii, 13. 25
- Navigantes vii, 9. 6
- Navigantium vii, 4. 28
- Navigare ix, 4. 12. ix, 6. 3
- Navigaturus ix, 8. 3
- Navigia iv, 2. 24. iv, 3. 17. 18. 24.
25. iv, 4. 9. 15. iv, 6. 21. iv, 7.
20. iv, 11. 8. viii, 10. 2. ix, 1. 3. ix,
4. 9. 11
- Navigii iv, 7. 24
- Navigis iv, 2. 21. iv, 3. 5. iv, 4. 6.

- vii, 4. 21. viii, 13. 23. ix, 3. 22. ix,
6. 1. ix, 8. 5. ix, 9. 11. 18. 27
Navigio iv, 7. 24. ix, 4. 8. ix, 9. 5
Navigium iv, 8. 7
Navis iv, 3. 3. ix, 4. 14
Navigatione iv, 3. 11. iv, 5. 14. v, 3. 2.
v, 7. 8. v, 8. 16. ix, 9. 2. ix, 10. 3.
x, 1. 19
Naura viii, 2. 19
Nauta ix, 4. 10
Nautarum iv, 8. 18. vii, 9. 6. ix, 8. 6
Nautica ix, 10. 3
Nautici ix, 9. 7
Nauticorum ix, 9. 26
Nauticos ix, 9. 4
Ne v, 2. 2. v, 4. 10. 17. 25. v, 12. 1.
vi, 3. 12. vi, 8. 20. ix, 1. 7
Nearcho ix, 10. 8. x, 6. 12
Nearchus x, 1. 10. x, 6. 10
Nec iv, 2. 8. iv, 15. 16. v, 3. 11. 19.
21. 22. v, 6. 16. v, 9. 1. vi, 4. 14
Necarentur vi, 11. 20
Necaretur vii, 5. 43
Necari ix, 1. 25
Necatis ix, 2. 7
Necatum x, 10. 14
Necaverunt iv, 8. 11. viii, 8. 20
Necavi iv, 10. 29
Necessaria (sing.) v, 13. 7. ix, 6. 2. x,
6. 21 (plur.) v, 1. 8. v, 12. 6
Necessaria vi, 6. 14
Necessario v, 3. 14
Necessarios (propinquos) vii, 2. 36
Necessarium viii, 2. 9
Necesse iv, 13. 20. vi, 10. 25. viii, 1.
49. x, 6. 20
Necessitas iv, 1. 29. iv, 3. 24. iv, 10.
14. iv, 14. 22. v, 4. 12. v, 5. 15.
vi, 4. 11. vii, 5. 17. viii, 4. 11. 13
acuit ignaviam v, 4. 31 est ante ra-
tionem vii, 7. 10
Necessitate vi, 4. 10. vii, 5. 38. ix, 3. 6
Necessitatis ix, 10. 17
Necessitudines (propinquae) iv, 10. 23
Necis iv, 1. 22
Nefanda viii, 2. 2
Nefariæ v, 9. 3
Nefas iv, 10. 29. v, 2. 22. v, 7. 2. v,
9. 9. 16. vi, 9. 4. 10. viii, 2. 6 in-
ferri viii, 4. 26
Nefastum nihil ulli vii, 5. 20
Negabunt viii, 10. 32
Negaret vi, 10. 17
Negari vi, 7. 32
Negasse x, 5. 11
Negat iii, 8. 5. iv, 7. 27. v, 13. 16.
viii, 7. 2. ix, 2. 31
Negatum vii, 2. 32
Negaverunt iv, 1. 17
Neget viii, 10. 18
Negligentia vi, 3. 11
Negligentius ix, 7. 2
Negligunt vii, 11. 9
Negotia v, 11. 10
Negotio vi, 10. 20. vii, 1. 4. vii, 4. 10
Negotium x, 1. 36
Neminem iii, 8. 6. v, 4. 13. v, 5. 17.
v, 12. 5. vi, 3. 17. vi, 5. 19. vi, 9.
28. vi, 10. 18. vii, 1. 30. vii, 2. 9.
vii, 4. 6. viii, 6. 12
Nemo iv, 11. 10. iv, 13. 33. v, 8. 14.
v, 13. 20. vi, 10. 5. 10. vii, 7. 7.
viii, 5. 7. viii, 7. 10. viii, 10. 2. ix,
5. 5. ix, 6. 13
Nemora iii, 10. 2. iv, 12. 23. viii, 1.
12
Nemore vii, 2. 23. viii, 10. 15. x, 1. 14
Nemori vii, 2. 29
Nemoribus vii, 2. 22
Nemoris iv, 7. 20. v, 1. 34. vii, 2. 28.
viii, 10. 16
Nempe viii, 7. 9
Nemus iii, 4. 10. iv, 7. 20. vi, 3. 3.
vii, 2. 20. ix, 1. 13
Nepos iv, 10. 23
Nepotem x, 5. 24
Neptem x, 5. 24
Neptes v, 2. 19
Neptibus x, 5. 20
Neptium x, 5. 31
Neptuno iv, 2. 20
Neptunum iv, 4. 5
Nequaquam iii, 1. 18
Neque v, 6. 5. 6. vii, 10. 10
Nequicquam iii, 2. 11. iii, 5. 12. vi,
11. 15
Nequarent ix, 4. 11
Nequisset iv, 10. 29
Nequierant v, 3. 9
Nesciant vii, 7. 16
Nescias viii, 7. 1
Nescio iv, 10. 26. iv, 11. 8. vi, 3. 4.
vi, 10. 33. ix, 2. 31
Nexus v, 11. 10 (junctura) iv, 3. 9. vi,
5. 15
Nexus (acc.) iii, 1. 15 (nom. sing.) iii,
1. 17 operum iv, 2. 8 ramorum vi, 5.
15
Nicæam ix, 3. 23
Nicanor iii, 9. 7. iv, 13. 27. vi, 6. 18.
viii, 13. 13
Nicanore vi, 9. 27
Nicanorem v, 13. 19. vi, 9. 13
Nicanori vi, 7. 15
Nicarchidem v, 6. 11
Nicomacho vi, 7. 2. vi, 10. 7. vi, 11.
37. 38
Nicomachum vi, 8. 1. 12

- Nicomachus vi, 7. 16. 25. vi, 9. 7. vi, 10. 5
 Nicostratum viii, 6. 9
 Nihil iv, 14. 4. v, 8. 22. v, 6. 5. v, 9.
 7. vi, 8. 6. vi, 9. 10. vii, 7. 34. viii,
 7. 11. ix, 1. 21. 36. ix, 2. 27
 Nihilo iv, 1. 33. ix, 8. 8
 Nihilominus ix, 1. 20
 Nil v, 5. 20. v, 6. 2
 Nilo iv, 7. 3
 Nilus viii, 9. 9
 Nimbo viii, 18. 23
 Nimia iv, 14. 20. vi, 8. 3. x, 3. 9. x,
 5. 27
 Nimis iv, 11. 8
 Nimirum iv, 16. 5. vi, 9. 10. x, 2. 19
 Nini iii, 3. 16
 Nisi iii, 2. 11. iv, 1. 17. iv, 16. 2. v,
 4. 12. v, 8. 12. vi, 8. 10. vii, 6. 11.
 ix, 9. 4
 Nitens oleo ix, 7. 20
 Nitet iii, 2. 12
 Niti v, 3. 21. viii, 11. 9
 Nitidior iv, 12. 23
 Nitor vii, 4. 29
 Nitorem iv, 10. 1
 Nive vii, 3. 10. viii, 11. 8
 Nivem iii, 18. 7. v, 6. 14
 Nives vi, 3. 16. viii, 3. 11. viii, 9. 13
 Nivibus v, 6. 15. viii, 8. 13
 Nivia vii, 3. 13
 Nixa vii, 9. 7 libero viii, 9. 9 majore
 quam effectu viii, 9. 28
 Nobilem iii, 1. 12. iv, 9. 9. viii, 1. 23.
 x, 1. 5 multam edidit viii, 3. 37
 Nobiles iii, 6. 1. iii, 18. 6. 15. vii,
 3. 4. viii, 2. 35. viii, 4. 23. viii,
 5. 9. x, 3. 7 canes ad venandum ix,
 1. 31
 Nobili vi, 7. 22
 Nobilibus iii, 12. 4
 Nobiliorem vi, 2. 6
 Nobiliaribus x, 6. 20
 Nobilis iv, 9. 6. v, 1. 11. vi, 2. 11. vii,
 4. 18. viii, 4. 21. viii, 6. 7
 Nobiliissimae iii, 10. 7
 Nobiliissimarum bello gentium vi, 1. 7
 Nobiliissimi iii, 3. 21. iii, 11. 9. iii, 13.
 14. vii, 10. 4. x, 1. 27. 38
 Nobiliissimis iii, 12. 13. vii, 11. 28. x,
 7. 20
 Nobiliissimum iv, 12. 8
 Nobiliissimus vi, 11. 20
 Nobilitabit v, 8. 17
 Nobilitas viii, 9. 21
 Nobilitata iv, 6. 30
 Nobilitate iii, 7. 12. v, 8. 16. vi, 2. 9.
 ix, 1. 26. x, 1. 22
 Nobilitatem ix, 6. 22
 Nobilium iii, 11. 25. iii, 13. 10. viii,
 1. 11. viii, 11. 34
 Nobis iv, 1. 14. iv, 16. 5. v, 5. 15. vi,
 3. 8. 13. 16. 17. vi, 8. 4. ix, 2. 23.
 ix, 3. 5
 Nocere vii, 2. 12
 Nocitrum vi, 3. 11
 Nocte iii, 8. 13. v, 5. 3. v, 10. 12. vi,
 6. 21. viii, 11. 6. viii, 6. 10. viii, 11.
 21. ix, 5. 30
 Noctem iii, 8. 20. iv, 13. 14. iv, 16.
 18. v, 12. 1. vi, 11. 12. viii, 5. 16.
 viii, 8. 2. viii, 6. 20. ix, 4. 18
 Noctes vi, 2. 5. viii, 3. 5. viii, 11. 20
 Nocti vii, 3. 11. viii, 4. 8
 Noctis iii, 2. 15. iv, 13. 9. 16. viii, 4.
 28. x, 9. 3
 Noctium viii, 6. 2. viii, 9. 30
 Noctu v, 2. 7. vi, 5. 12. viii, 2. 15. vii,
 4. 28. vii, 11. 20
 Nocturna iv, 13. 4. v, 13. 5
 Nocturno iv, 7. 22. viii, 5. 1
 Nocturnum vii, 5. 5. viii, 10. 7
 Nocuit v, 1. 36
 Nodi vi, 5. 16
 Nodin iii, 1. 15
 Nodosum ix, 7. 20
 Nolis iii, 2. 11
 Nolite iv, 2. 26
 Nolle x, 7. 12
 Nollent v, 11. 11
 Nolo vi, 9. 24. viii, 8. 9
 Noluerit vi, 10. 3
 Nomen iii, 1. 5. 12. iii, 18. 13. iv, 1.
 10. iv, 5. 1. iv, 7. 25. iv, 9. 16. iv,
 14. 24. viii, 9. 14. viii, 12. 14. ix,
 8. 5
 Nomina iii, 2. 9. iv, 12. 9. iv, 14. 3. 4.
 viii, 1. 29. viii, 6. 24. ix, 2. 23
 Nominandus vi, 10. 6
 Nominante vi, 10. 8
 Nominant vi, 10. 5
 Nominatim citarentur x, 6. 2
 Nominatos vi, 11. 38
 Nominatum viii, 6. 24
 Nominatus vi, 11. 37
 Nominavit vi, 9. 16
 Nomine iii, 7. 2. 6. iv, 8. 2. iv, 13.
 20. vi, 9. 28. viii, 2. 16. 27. vii,
 3. 1. viii, 4. 23. viii, 9. 10. ix, 6.
 17
 Nominii iv, 1. 7. vi, 3. 18. x, 6. 7. x,
 10. 20
 Nominibus iii, 11. 25. vi, 9. 3
 Nominis viii, 11. 10. 15. viii, 18. 2. ix,
 2. 14. ix, 5. 6. x, 1. 32. x, 8. 8
 Non iv, 10. 5. v, 9. 4. v, 12. 9. vi, 2.
 5. vi, 6. 27. vi, 10. 8. ix, 2. 26. 27
 sustinuisse (noluisse) vii, 6. 15 idem

- juris est Olynthio viii, 8. 19
 Nonagenis vii, 4. 23
 Nonaginta v, 1. 27
 Nondum iii, 1. 10. iii, 13. 17. iv, 1. 5.
 iv, 2. 19. iv, 10. 22. iv, 13. 26. iv,
 16. 6. vii, 4. 32. ix, 6. 24. x, 6. 11.
 21. x, 8. 18
 Nongentis vii, 5. 27
 Nonis castris ix, 10. 5
 Nonnulli iv, 4. 13
 Nonnunquam vii, 4. 11
 Nonum vi, 7. 1. ix, 6. 21
 Nos v, 5. 10. v, 9. 1. vi, 3. 13. ix, 2. 15
 Noscenda ix, 2. 2
 Noscendi vii, 2. 21. x, 2. 15
 Noscerent iii, 8. 15. ix, 10. 3
 Nosci viii, 3. 13. x, 7. 18
 Noscitabantur iii, 11. 10
 Noscitaretur viii, 13. 24
 Nosse v, 5. 16
 Noscent x, 3. 4
 Nosset vi, 1. 19
 Nostra iv, 15. 7. vi, 3. 9. ix, 2. 14. 24.
 ix, 3. 9
 Nostre iv, 11. 9
 Nostris iv, 16. 5. v, 2. 20. v, 5. 14. ix,
 2. 33
 Nostris iv, 14. 16. vii, 7. 15
 Nostro iv, 14. 18. vi, 9. 36. ix, 3. 5
 Nostrum iv, 14. 16
 Nota v, 11. 11. vi, 8. 15. ix, 3. 7
 Notabatur iii, 3. 17
 Notabile iii, 1. 15
 Note (adj. plur.) iv, 12. 9 (sing.) iv,
 15. 32
 Notam vii, 3. 5. viii, 14. 36
 Notant viii, 9. 6
 Notari vii, 2. 27
 Notas (signa) iii, 6. 9. vi, 7. 18. viii,
 3. 18 literarum viii, 9. 15
 Notatum iv, 13. 36
 Notaverant vii, 10. 14
 Notaverunt iv, 2. 14. v, 1. 13. viii, 11.
 18. ix, 1. 25
 Notes ix, 6. 13
 Notis (adj.) iv, 7. 20 (sub.) v, 5. 6
 Notos iv, 5. 5. ix, 10. 15
 Notum (neut.) iii, 7. 12 (masc.) viii,
 14. 10
 Nova iv, 4. 20. iv, 6. 29. ix, 8. 5. x,
 7. 11. x, 9. 9
 Novabator incremento v, 1. 39
 Novam iv, 8. 1. 5
 Novandis rebus aptior iv, 1. 30
 Novare ix, 10. 21
 Novarum vii, 11. 29
 Novas iv, 11. 1
 Novaturum rea x, 8. 1. x, 9. 7
 Novaverant vii, 6. 14
 Novem v, 8. 3. vi, 5. 4
 Noveram viii, 14. 42
 Novi (gen.) iv, 3. 8. viii, 14. 29. ix,
 6. 5 (plur.) iii, 7. 8. ix, 10. 13. x, 7.
 14. x, 8. 9
 Novimus (reponimus) vii, 8. 29
 Novis iv, 16. 13. v, 9. 4. ix, 4. 18. x,
 5. 14
 Novit ix, 6. 11
 Novitatem iii, 5. 16. x, 3. 13
 Novo vi, 3. 6. vi, 5. 13. viii, 5. 8. viii,
 7. 11. x, 7. 10
 Novorum iv, 6. 30. v, 7. 12. vi, 6. 35
 Novos ix, 4. 18
 Novum iv, 6. 22. v, 1. 19. v, 3. 22. v,
 7. 2. vi, 4. 5. vi, 10. 12. x, 5. 13
 Novus iii, 11. 6. ix, 9. 19
 Nox iii, 12. 1. iv, 3. 16. iv, 7. 22. v,
 4. 19. 26. v, 12. 6. x, 5. 15
 Noxa iv, 13. 33. x, 4. 3
 Noxae vii, 2. 29
 Noxios x, 9. 11
 Noxiun ix, 1. 12. ix, 5. 27
 Noxius vi, 10. 9
 Nube vi, 6. 30
 Nubes iv, 3. 16. iv, 7. 13. iv, 15. 32.
 v, 18. 12. viii, 13. 24
 Nuda vi, 5. 27
 Nudare consilia (aperires) vii, 4. 39
 Nudato ix, 5. 23
 Nudavere ingens spatiū suffossa mœ-
 nia vii, 6. 23
 Nudi v, 4. 32. viii, 11. 8. ix, 3. 5
 Nudis iv, 7. 10. vi, 11. 17
 Nudo (nomen) vi, 1. 15. vii, 5. 17.
 viii, 1. 20. x, 10. 10 dorso montis
 vii, 3. 8
 Nudos iii, 10. 10
 Nudum ix, 3. 12. ix, 5. 11
 Nulla iv, 10. 7. iv, 11. 2. v, 8. 10. x,
 6. 6. x, 8. 19. x, 10. 12
 Nullam iv, 12. 16. v, 5. 3. v, 6. 1. vii,
 9. 17. ix, 1. 20
 Nulli iii, 6. 2. ix, 1. 27. ix, 6. 9. x, 6.
 12
 Nullis x, 5. 8
 Nullius vi, 9. 7. viii, 6. 5
 Nullo iii, 12. 9. iv, 5. 21. vi, 4. 20
 Nullum iv, 14. 2. iv, 16. 20. v, 8. 2.
 viii, 5. 15. x, 7. 11
 Num iv, 6. 28
 Numerabitia ix, 6. 25
 Numerandum iv, 3. 17
 Numerare ix, 2. 24
 Numerari ix, 3. 7
 Numerat iii, 11. 17
 Numeratus v, 1. 29
 Numeravero ix, 2. 26
 Numeravit ix, 2. 17

- Numero (nomen) iii, 2. 3. iii, 3. 10. iii, Nymphas iii, 1. 4
 7. 9. iii, 10. 2. v, 13. 13. vii, 7. 34. Nysam viii, 10. 7
 vii, 11. 19 (verb.) ix, 6. 19
 Numerum iv, 9. 11. iv, 16. 26. v, 2. 3.
 vi, 9. 18. ix, 3. 12
 Numerus iv, 15. 23. vii, 5. 15
 Numidiæ x, 1. 17
 Numine Decorum moles agi viii, 10. 32
 Numini iv, 3. 22. viii, 5. 8
 Numinis vii, 8. 12
 Nunc iii, 6. 12. v, 5. 10. v, 7. 9. vi, 2.
 4. 12. viii, 8. 18. ix, 2. 33. ix,
 6. 6
 Nunquam iv, 5. 2. iv, 6. 18. iv, 14. 4.
 19. v, 5. 18. v, 11. 11. viii, 2. 26.
 vii, 8. 22. viii, 5. 17
 Nuntia iv, 15. 7
 Nuntiabant iv, 3. 19. v, 13. 9. x, 1. 11
 Nuntiabat v, 13. 11. vi, 6. 18. vii, 7. 22
 Nuntiabatur iii, 6. 10. iv, 16. 8
 Nuntians iv, 10. 19. iv, 13. 36
 Nuntiant iv, 11. 21. iv, 15. 10. iv, 16.
 19. v, 2. 20. v, 18. 2
 Nuntiantes iii, 8. 16
 Nuntiare iii, 1. 7. iii, 8. 15. iv, 16. 2
 Nuntiarent iii, 12. 15
 Nuntiarentur ix, 6. 5
 Nuntiarentur vii, 2. 19
 Nuntiari iii, 8. 7. vi, 7. 18. vii, 8. 8.
 viii, 3. 10. ix, 1. 8
 Nuntiasset vi, 8. 11
 Nuntiat iv, 10. 18. iv, 12. 4. vi, 7. 19
 Nuntiata iii, 2. 1. iii, 11. 16. iv, 10. 20.
 vii, 6. 13. viii, 7. 30. vii, 11. 6
 Nuntiate iv, 11. 16
 Nuntiate x, 8. 3
 Nuntiatum iv, 13. 37. vi, 3. 15
 Nuntiatur vii, 4. 32. viii, 14. 1
 Nuntiaturi vii, 4. 32
 Nuntiaturus iv, 10. 27
 Nuntiaverant v, 12. 14
 Nuntiaverant iii, 8. 24. iv, 9. 15. iv,
 10. 9. vii, 2. 20
 Nuntio iii, 7. 1. viii, 2. 28. ix, 6. 1
 Nuntios viii, 12. 9
 Nuntium iii, 12. 5. v, 10. 5
 Nuntius iii, 7. 4. 7. iv, 8. 9. iv, 12. 5.
 iv, 16. 8. ix, 10. 19
 Nuper iii, 9. 10. iv, 8. 11. iv, 13. 8. v,
 4. 4. v, 7. 2. vi, 2. 7. viii, 8. 3. ix,
 7. 1. ix, 8. 17
 Nupserat x, 5. 20
 Nuptiarum iii, 6. 4
 Nuptiis iv, 5. 1. ix, 1. 26
 Nupturam iv, 11. 20
 Nasquam x, 2. 13
 Nutrici viii, 2. 8. 9
 Nutriente viii, 10. 14
 Nutum iii, 2. 13. iii, 3. 27. v, 12. 2
- O.
- O ix, 6. 17
 Ob ix, 7. 16. x, 5. 5
 Obducitur vi, 5. 27
 Obducta cicatrice iv, 6. 24. viii, 9. 11.
 ix, 8. 27 non cœlo viii, 13. 25 lorica
 muri ix, 6. 30
 Obductæ cœlo nubes iv, 7. 18
 Obduxerat (cingebat) viii, 6. 21
 Obedienter iv, 1. 5. vii, 4. 20. x, 3. 4
 Obequitabit mœnibus viii, 10. 6
 Obequitare viii, 13. 18 peditibus x, 9. 16
 Obequitaret iii, 10. 4. vii, 7. 5
 Oberrabant vi, 5. 18
 Oberrantibus iii, 4. 12
 Oberaret oculis imago periculi viii, 6.
 26
 Obeunti (peragranti) iv, 5. 6
 Obibat (circumbibat) iv, 5. 13
 Objecerant perpetuam sepem v, 4. 24
 Objecerat iv, 13. 31. viii, 13. 6. ix, 5. 4
 Objiciisse viii, 8. 9
 Objecit iii, 11. 8. viii, 14. 2. 37
 Objecta v, 3. 9. viii, 10. 24. ix, 2. 10
 Objectæ v, 5. 1. vii, 9. 4. viii, 9. 6
 Objectis iv, 14. 7. vii, 7. 4
 Objectos ix, 4. 17
 Objectum Africo iii, 6. 11. iv, 2. 7. v,
 4. 5. vii, 1. 21. viii, 1. 17
 Objecturum vii, 4. 5
 Objecturus iii, 8. 27
 Objicere iii, 8. 28. iii, 13. 6 venabulum
 teræ viii, 1. 14
 Objiciebantur x, 1. 6
 Objiciebat viii, 1. 42
 Objicies ix, 3. 12
 Objicit x, 9. 18
 Objicite ix, 2. 33
 Objicitor vi, 10. 22 claustrum portus a
 vigilibus iv, 6. 21
 Obirent munia belli ix, 1. 1
 Oblata iii, 8. 7. ix, 6. 26. x, 8. 10
 Oblatam iv, 2. 17. iv, 3. 21. ix, 8. 26
 Oblatum vii, 5. 12. viii, 10. 7. ix, 1. 12
 Oblatuos x, 6. 18
 Obligantur oculi vi, 11. 15
 Obligari vulnus iv, 6. 18
 Obligato vulnere viii, 10. 28
 Obligaturi fidem pignore vii, 10. 9
 Obligatus vii, 5. 23
 Obliquo vii, 9. 6
 Obliquum incedere iv, 15. 1
 Oblita vii, 10. 16
 Oblite iii, 11. 26

- Obliti vii, 11. 18. x, 2. 22. x, 6. 7
 Oblitum x, 1. 29
 Oblitus iii, 2. 11. 18. iv, 7. 25.
 viii, 1. 36. viii, 12. 18. ix, 6. 8. x, 2.
 21
 Oblivio iv, 14. 20. v, 5. 11
 Oblivioni vii, 1. 9
 Obliviscaris iv, 1. 22
 Oblivisceris vii, 8. 26
 Oblivisci vii, 2. 8
 Oblocuti x, 2. 30
 Obluctantem oblivioni vii, 1. 9
 Obluctanti iv, 9. 26
 Obluctantis difficultibus vi, 6. 27
 Obluctari viii, 1. 46
 Obluctatus fluminis iv, 8. 8
 Obmoliuntur saxe (advolvunt) vi, 6. 24
 Obnoxia imperio temporum natura (ma-
 ris) ix, 9. 26
 Obnoxios x, 9. 18
 Obnoxium iv, 8. 15
 Oborta ix, 4. 25
 Obortae v, 2. 19. vi, 8. 3. x, 5. 1. 4
 Obortis iv, 10. 20. v, 5. 23. vi, 3. 18.
 viii, 2. 8. x, 8. 20
 Obruamus v, 5. 13
 Obruant viii, 9. 13
 Obruebantur iv, 3. 14. ix, 4. 32
 Obrui iii, 4. 11. iii, 8. 4. vi, 11. 10
 Obruit vii, 4. 29
 Obruitur viii, 11. 15. viii, 14. 40
 Obruta vii, 11. 8
 Obruti iv, 7. 11. viii, 10. 10. viii, 13.
 23
 Obrutus vii, 8. 36
 Obrount vii, 8. 10 curse animum ix, 9. 23
 Obscura iii, 5. 10. iv, 16. 25. vii, 3. 11.
 viii, 2. 21. ix, 6. 14
 Obscuram ix, 6. 19
 Obscurare iv, 9. 15
 Obscuras x, 5. 16
 Obscurior iii, 11. 10. viii, 4. 2
 Obscuritas v, 4. 25. vii, 11. 20
 Obscuritatem viii, 13. 26
 Obscurum vii, 11. 3
 Obsereo v, 2. 21. v, 5. 13. ix, 6. 23
 Obsederant viii, 12. 2 inferiore ripam
 viii, 13. 23
 Obsedit vii, 7. 37
 Obsequintiores vi, 3. 18
 Obssequeris animo tuo x, 4. 1
 Obsequi gloria sue v, 8. 12
 Obsequia fortunæ viii, 4. 24
 Obsequio vi, 7. 2. viii, 3. 8. viii, 8. 8.
 x, 1. 25
 Obsequium v, 10. 5. vi, 3. 20. vi, 5. 32.
 viii, 5. 13. x, 3. 10
 Obserari x, 7. 16
 Obseratis iv, 4. 12
 Observabatur v, 2. 7
 Observant vii, 4. 28
 Obsessa vi, 1. 20
 Obsessam viii, 11. 2
 Obsessas iv, 8. 19. iv, 6. 13. v, 1. 27.
 viii, 10. 33
 Obsidebant viii, 6. 3
 Obsidebantur iv, 5. 16. iv, 8. 15 maria
 Punicis classibus iv, 2. 11
 Obaidebat iv, 6. 7. vi, 6. 33. viii, 10.
 5. 10
 Obsidem iv, 11. 6
 Obsidendum viii, 7. 31
 Obsident iv, 7. 20. viii, 11. 9
 Obsidentem ix, 2. 3
 Obsidentes vii, 6. 19
 Obsidentis x, 5. 10
 Obsidere iv, 2. 14. v, 3. 7. 18. vii, 6.
 16. ix, 8. 11
 Obsideri viii, 11. 19
 Obsides iv, 8. 18. viii, 2. 14. 18. viii,
 5. 1. ix, 1. 23
 Obsidibus iii, 1. 23. vi, 5. 21. ix, 1.
 14. 22
 Obsidio iv, 6. 30. v, 1. 17
 Obsidione iv, 4. 1. iv, 5. 16. iv, 6. 24.
 v, 3. 9. vi, 6. 25. viii, 10. 22. ix, 4. 6
 Obsidiomem iv, 2. 7. 11. 15. iv, 6. 22.
 34. vii, 6. 17. ix, 4. 27
 Obsidioni vii, 6. 23
 Obsidionis vii, 11. 5. viii, 10. 10
 Obsignabat vi, 6. 6
 Obsignare vires imperii annulum x, 6. 5
 Obsignatam iii, 7. 12
 Obsistere (consistere) iii, 2. 14
 Obsita vi, 6. 23 rupes multis arboribus
 vi, 6. 23
 Obsitos montes nivibus v, 6. 15
 Obsitum v, 6. 13
 Obsolescit gloria in sordidis hostibus
 ix, 6. 14
 Obsoleta ix, 1. 2
 Obsoleto vi, 9. 25
 Obstabant iv, 6. 8
 Obstabat iv, 2. 8. vi, 6. 31
 Obstante iv, 6. 18. vi, 6. 26
 Obstantes ix, 2. 10
 Obstare iii, 9. 11. iv, 6. 13. iv, 13. 9.
 vi, 3. 19. viii, 7. 21. ix, 4. 19. ix, 9.
 4. x, 2. 8
 Obstat vi, 3. 11. viii, 4. 11. ix, 2. 26.
 ix, 10. 30
 Obstinat ad silentium viii, 1. 30
 Obstinatec ix, 3. 18
 Obstinatum iv, 6. 28. viii, 7. 21 silentium
 ix, 2. 30
 Obstiterat vi, 5. 9

- Obetitissent iv, 3. 23
 Obetrepbat iv, 9. 20. vi, 9. 6
 Obstrepane viii, 1. 49 conscientia vi,
 10. 13
 Obstrepentibus viii, 13. 24
 Obstrepare x, 6. 12 cantu seriis rebus
 viii, 9. 25
 Obstrepane viii, 7. 7
 Obstricti vii, 1. 20
 Obstrinxerat viii, 12. 17
 Obtendi iv, 2. 23
 Obterebanter viii, 14. 7. 30
 Obterebat laudes (minuebat) viii, 1. 31
 Obterendum iii, 2. 10
 Obterere viii, 1. 23
 Obtererant iv, 15. 3
 Obteri iv, 14. 14
 Obtestor v, 8. 16. v, 11. 6
 Obtinebant ix, 1. 6. ix, 4. 2
 Obtinebat iv, 4. 13. vii, 11. 1
 Obtinebatur ix, 1. 27
 Obtinere x, 6. 8. x, 10. 4 (occupare)
 iii, 4. 4 (tueri) iii, 4. 5
 Obtinaret x, 10. 1. 4
 Obtineri viii, 14. 1
 Obtinuit v, 2. 5. viii, 8. 15
 Obtorpuisse subito metu x, 3. 1
 Obtriti iv, 15. 18. viii, 14. 26. x, 9. 18
 Obtruncant iv, 3. 24
 Obtruncatis vi, 1. 1
 Obtulerant vi, 10. 14
 Obtulerat x, 10. 8
 Obtulerim ix, 2. 29
 Obtulerint iii, 8. 9
 Obtulerunt vi, 6. 32
 Obtuliaset viii, 3. 5
 Obtulisti viii, 2. 40
 Obtulit vi, 4. 2. vi, 8. 35
 Obvenit viii, 6. 1
 Obverterent viii, 4. 5
 Obvertit eodem agmen iv, 14. 2
 Obviam v, 1. 19. v, 8. 10. viii, 12. 7
 istis spei vestræ x, 2. 28
 Obvii v, 6. 6
 Obvio vi, 4. 20
 Obvios iv, 16. 21
 Obvium iv, 9. 5. iv, 15. 9
 Obvius viii, 14. 22
 Obumbratus v, 4. 8
 Obvolute capite x, 5. 24
 Occasio viii, 6. 1. ix, 6. 26. ix, 7. 6. x,
 8. 10. x, 10. 8
 Occasione iv, 16. 4. vii, 2. 7
 Occasionem iv, 5. 16. vi, 8. 4. vii, 4. 4.
 viii, 13. 26 cunctationem hostium sua
 occasionem fore rati iv, 6. 13 ad me-
 tam exequendi sceleris viii, 6. 16
 Occasum v, 8. 6. vi, 4. 17
 Occidendi (necandi) iv, 4. 17. v, 12. 1.
 vi, 11. 32. vii, 1. 3. viii, 6. 8
 Occidentem (solem) iv, 7. 19. vi, 6. 23.
 vii, 3. 7. vii, 8. 12. viii, 10. 24
 Occiderant (necaverant) x, 1. 1
 Occideras (necaveraſ) viii, 7. 5
 Occiderat (necaverat) viii, 6. 43
 Occidere (necare) iii, 12. 19. vi, 11. 14.
 vii, 5. 38. viii, 7. 12
 Occiderent (necarent) iii, 12. 8. viii, 2.
 23
 Occiderentur vii, 6. 15. vii, 10. 6
 Occideret vii, 4. 19. vii, 8. 36
 Occiderit viii, 11. 23
 Occidissem vi, 9. 23
 Occidiasset vi, 4. 10. viii, 12. 18
 Occidit vi, 3. 13. vi, 10. 19. viii, 1. 16
 Occiditur ix, 8. 12. x, 1. 39. x, 9. 21
 Occidor vi, 10. 25
 Occisa v, 13. 19
 Occisi iv, 1. 33. vi, 11. 29. viii, 5. 24.
 vii, 6. 1. x, 1. 6
 Occisia v, 13. 7. ix, 7. 2
 Occiso iv, 15. 18
 Occisos iv, 2. 15. viii, 1. 24
 Occisum vi, 4. 8. viii, 2. 2
 Occisuri v, 10. 6
 Occisuros vi, 11. 29
 Occisus iii, 7. 15. iv, 15. 28. viii, 2. 8
 Occupabuere viii, 2. 8
 Occulerent ix, 1. 27
 Occuleret viii, 3. 12
 Occulta iv, 6. 6. viii, 13. 9
 Occultas vii, 11. 18
 Occultati iv, 4. 15
 Occulte iii, 8. 28. iii, 11. 3
 Occulti iv, 16. 14. vi, 5. 15. viii, 13. 15
 Occultis vi, 5. 17
 Occullo iv, 3. 10. iv, 12. 14. v, 3. 12.
 vi, 8. 20
 Occultum iv, 6. 8. v, 3. 5. vi, 10. 26
 Occultus vi, 8. 18. viii, 7. 31
 Occuluerent iii, 8. 10
 Occumbere mortem iv, 15. 24
 Occupabantur iv, 1. 40. v, 6. 4. viii,
 14. 19
 Occupabunt ix, 8. 16
 Occupanda iv, 12. 1. vi, 3. 11
 Occupandas v, 4. 29
 Occupandi iv, 1. 38
 Occupandum iter sum v, 4. 15 (pre-
 veniendum) x, 9. 7
 Occupant iv, 7. 20. x, 1. 36 liberum
 mortis arbitrium iv, 4. 12
 Occupante viii, 13. 25
 Occupantur ix, 1. 38 (preveniuntur)
 ix, 4. 10
 Occupare iii, 4. 4. iii, 7. 1. iii, 8. 27.

- iv, 5. 15. iv, 11. 7. v, 4. 33 (prior
 aggredi) iii, 1. 19 diem fati (*antever-*
tere) viii, 9. 32
 Occuparent v, 9. 2. viii, 4. 9
 Occuparet v, 1. 6. ix, 5. 24
 Occuparetur celeritate Alexandri (*prae-*
verteretur) v, 8. 1
 Occupari iv, 11. 18
 Occupas (aucuparis) vii, 4. 16
 Occupasse vi, 3. 15
 Occupassent vi, 11. 3
 Occupasset iv, 1. 27. iv, 9. 8. v, 4. 16
 aprum telo viii, 6. 7 munus (*inchoas-*
 set) viii, 11. 8
 Occupasti vii, 8. 19
 Occupat vi, 3. 16. vi, 8. 21. ix, 6. 10.
 (*praesidiis*) iv, 1. 37
 Occupata ix, 7. 2
 Occupatam iv, 5. 22
 Occupati (gen.) iv, 4. 5 (plur.) vii, 11.
 23
 Occupatis iv, 16. 14. x, 8. 11
 Occupatos (*præventos*) vii, 5. 22
 Occupatum ix, 7. 22
 Occupaturum iii, 3. 5. v, 1. 7. vii, 6. 39
 Occupaturus x, 6. 21
 Occupaverunt iii, 9. 10. iii, 11. 15. iv,
 11. 11. vi, 5. 21. vi, 6. 23. viii, 6. 25.
 ix, 9. 19
 Occupaverat iii, 4. 13. iv, 12. 15. v, 3.
 17. v, 6. 4 ministerium carnifcis viii,
 2. 2
 Occupaverint (*anteverterint*) vi, 4. 22
 Occupaverunt iii, 2. 3. iv, 12. 19. vi, 2.
 13. vi, 6. 22. viii, 2. 4. viii, 11. 2
 urbem lectis v, 1. 27 manus hostium
 morte voluntaria v, 6. 7 (invaserunt)
 ix, 1. 32
 Occupavit vi, 3. 9. viii, 3. 4 rabies ani-
 mum vii, 5. 38 me discrimen vii, 7. 10
 Occupetur (*præveniatur*) x, 8. 1
 Occurrant vii, 1. 23
 Occurrerant x, 5. 10
 Occurrebat iii, 8. 21. iv, 7. 12
 Occurrentem ix, 10. 22
 Occurrentes v, 1. 25
 Occurrentibus vii, 5. 31
 Occurrentium iv, 18. 38. iv, 16. 30
 Occurrerat iv, 9. 12. viii, 7. 22. viii,
 12. 6. ix, 5. 20
 Occurrere iii, 8. 24. iv, 10. 3. v, 5. 6
 satietatem gloria vi, 3. 1
 Occurrenter vii, 4. 5. viii, 5. 10. ix, 1.
 15
 Occurreret iv, 15. 1. viii, 4. 5. viii, 10.
 2. viii, 13. 2
 Occurrerunt viii, 10. 1
 Occuri iv, 2. 3
 Occurrisse vii, 4. 4. viii, 12. 9
- Occurrerit iii, 7. 6. iv, 4. 7. v, 1. 17. v,
 2. 10. v, 5. 5. v, 7. 12. vi, 4. 23.
 vi, 6. 35. viii, 1. 24. viii, 5. 40. viii,
 1. 7. ix, 1. 28. ix, 3. 14
 Occurrunt iv, 7. 15. vi, 4. 23. viii, 4. 10
 Occursantes x, 5. 16
 Occursu vi, 7. 29. viii, 3. 4
 Occursuras iv, 12. 5
 Oceani iv, 5. 5. x, 10. 4
 Oceano x, 5. 36
 Oceanum iii, 12. 18. iv, 4. 20. viii, 5.
 1. ix, 3. 22. ix, 9. 1. ix, 10. 3. x, 1.
 10
 Oceanus iv, 14. 9. ix, 3. 14
 Ochi iii, 13. 12. 13. vi, 2. 7
 Ocho vi, 4. 25. vi, 5. 2. vii, 10. 15
 Ochum iv, 11. 6. iv, 14. 22
 Octavum ix, 6. 21
 Octingenta iv, 7. 4. vii, 10. 1
 Octo iv, 12. 6. v, 1. 23. viii, 10. 12
 Octogesimum v, 1. 31
 Octoginta iv, 8. 2. iv, 9. 10. v, 1. 41.
 vii, 9. 13. x, 5. 23
 Occuleret viii, 3. 12
 Oculi vi, 11. 15
 Oculia iii, 2. 12. iv, 13. 1. v, 4. 10. vi,
 2. 6. vi, 5. 29. vi, 9. 32. vi, 11. 36.
 vii, 3. 13. viii, 6. 22. viii, 2. 9. viii,
 3. 5. viii, 5. 17. viii, 6. 26. ix, 5. 28
 Oculorum iv, 9. 10. iv, 15. 26. 32. vii,
 11. 20. ix, 7. 25. ix, 9. 14. x, 5. 16
 Oculos iii, 6. 9. v, 1. 24. v, 11. 4. vi,
 2. 2. vi, 11. 31. viii, 5. 37. viii, 8. 9.
 vii, 10. 5. viii, 4. 3. 24. viii, 8. 17.
 viii, 14. 41
 Ocyus x, 2. 27
 Oderant vii, 5. 20
 Oderim iv, 11. 17
 Odia iv, 11. 4. ix, 3. 22
 Odimus vi, 8. 8
 Odio vi, 3. 17. vi, 8. 4. viii, 12. 3. viii,
 14. 41
 Odisse v, 9. 6
 Odissent vii, 1. 1
 Odisti iv, 10. 29
 Odium vii, 5. 30. x, 7. 5
 Odor v, 1. 11
 Odore iii, 6. 14
 Odoribus v, 1. 20. viii, 9. 27. x, 10. 13
 Odorum v, 1. 11
 Odrydas x, 1. 45
 Offenderet vii, 2. 32
 Offendi vi, 6. 11
 Offendit vi, 2. 2. viii, 13. 17
 Offeras ix, 6. 8
 Offerebatur vii, 11. 19
 Offerentes vii, 9. 7. ix, 2. 15
 Offerre iv, 10. 33. v, 5. 18. vi, 3. 20.
 viii, 2. 9. x, 4. 3

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

O

- Offerrent vi, 11. 5
 Offerret iii, 13. 5. viii, 2. 27
 Offerretur iv, 5. 2
 Offerri iii, 10. 6. v, 12. 4
 Offert iii, 6. 13. iv, 11. 5
 Officia iii, 12. 14. iv, 3. 18
 Officii v, 10. 12. vii, 1. 14. viii, 6. 18
 Officiis v, 9. 17
 Officinas iv, 2. 12
 Officio iii, 12. 11. vii, 1. 14. vii, 9. 12.
 vii, 10. 8
 Officium vii, 6. 8
 Offusa ix, 5. 28
 Olei viii, 5. 7
 Oleo vii, 4. 23. ix, 7. 16. 20
 Oleum ix, 10. 1
 Olim pridem iv, 5. 17. v, 5. 12. v, 10.
 1. viii, 5. 22. viii, 6. 8. viii, 7. 10.
 ix, 2. 15. x, 8. 10
 Olympiada x, 5. 30
 Olympiadi v, 2. 22
 Olympias ix, 6. 26
 Olynthio viii, 8. 19
 Omen iii, 1. 17. iv, 2. 13. iv, 4. 5. iv,
 8. 6. v, 2. 15. vi, 6. 5. x, 9. 19
 Omnia iii, 8. 6
 Ominabentur ix, 9. 22
 Ominati ix, 8. 24
 Omine iv, 4. 5
 Ominibus v, 9. 4
 Omiserant iii, 11. 23
 Omiserere vi, 1. 6
 Omiserimus vii, 7. 11
 Omiserint x, 3. 4
 Omisistis ix, 6. 17
 Omisit iii, 6. 14. x, 2. 4
 Omissa iii, 2. 1. v, 7. 7 simulatione vii,
 5. 24
 Omissis iii, 13. 9. viii, 14. 33. ix, 9. 18.
 x, 5. 8 habenis viii, 14. 3
 Omisso v, 13. 1
 Omissum v, 2. 5. ix, 2. 27
 Omissuri v, 5. 19
 Omittam vi, 3. 2
 Omittebant iv, 15. 17
 Omittebat viii, 14. 20
 Omittenda vi, 3. 11
 Omitteret iv, 4. 2
 Omittit v, 9. 7
 Omne iv, 10. 2. v, 10. 5. viii, 3. 1. x,
 3. 13
 Omnes iv, 5. 1. iv, 7. 4. iv, 10. 23
 Omni iii, 11. 9. iv, 2. 1. iv, 7. 17
 Omni iii, 8. 12. iv, 1. 34
 Omnia iii, 5. 6. iii, 7. 19. iii, 11. 22
 Omnibus iv, 1. 31. iv, 5. 10. iv, 6. 21.
 18. iv, 16. 12. v, 1. 7. 20 ejus
 unus supersum viii, 2. 9
 Omnino iv, 10. 24. ix, 1. 22. x, 8. 3
 Omnis vi, 3. 7. x, 2. 24. x, 10. 20.
 Omnium iv, 6. 7. iv, 12. 14. iv, 13. 25
 Omphis viii, 12. 4. 14
 Onera iii, 13. 6. 16. iv, 2. 20. iv, 9. 19.
 v, 1. 6. v, 3. 21. vii, 4. 25
 Onerabant iv, 3. 9
 Onerant mensas auro viii, 8. 9
 Onerantium vi, 2. 16
 Onerassevit x, 9. 2
 Oneratam iv, 3. 2
 Onerati v, 13. 19 mero v, 7. 4
 Oneratos v, 14. 2
 Oneratum v, 4. 12
 Oneratur (tardatur) viii, 9. 28
 Oneratus vii, 2. 17
 Oneraverat iv, 16. 16
 Oneraverere se vino iv, 4. 5 scalas ix, 4.
 33
 Oneraveris suppliciis senectutem viii,
 7. 15
 Oneravit hunc dolorem iv, 8. 9
 Onere iv, 3. 10
 Oneribus iii, 13. 9
 Onesicrito ix, 10. 3
 Onesicritus x, 1. 10
 Onomastoridea iii, 13. 15
 Onus v, 1. 33
 Onusta vi, 6. 15. vi, 11. 8
 Onusti v, 6. 6. v, 12. 17. vii, 1. 23
 Onustos ix, 2. 10
 Opacum v, 4. 10. ix, 1. 13
 Ope iii, 6. 18. iv, 2. 16. iv, 3. 18. viii,
 10. 32
 Opem iv, 4. 14. iv, 6. 10. iv, 14. 23.
 25. iv, 15. 12. v, 5. 10. v, 7. 6. v,
 12. 8. vii, 4. 32. vii, 5. 14. ix, 1. 20.
 ix, 10. 16
 Opera (abl.) iii, 3. 1. viii, 1. 38. vii, 3.
 23 (plur.) iii, 7. 19. iv, 3. 3. 4. 6. 8.
 v, 1. 29. 34. viii, 9. 26. viii, 10. 31.
 ix, 6. 23
 Operæ vi, 8. 3. ix, 1. 6
 Operam vi, 3. 20. vi, 7. 12. vii, 2. 17.
 vii, 5. 27. ix, 1. 3
 Operatum viii, 10. 17
 Operæ iii, 1. 7. iv, 2. 21. 22. ir, 12.
 24. v, 1. 2. 29. vii, 7. 19. viii, 10.
 23. viii, 14. 37
 Operi iv, 1. 20. iv, 4. 5. vi, 7. 14. viii,
 11. 3
 Operibus iv, 2. 12. viii, 1. 20. ix, 6. 22
 Operis iv, 2. 8. v, 1. 16. 17. 36. vi, 7.
 8. vii, 3. 9. viii, 1. 23. viii, 2. 23.
 viii, 10. 24. ix, 2. 14 (formæ) iv, 3.
 8 ingentis muros iv, 6. 7
 Operiunt iv, 9. 10. vi, 5. 15
 Operum v, 1. 28. vi, 5. 29. viii, 10. 32.
 ix, 2. 11. 26. ix, 6. 26. x, 2. 24
 Opes iv, 11. 8. v, 2. 10. 12. v, 10. 1.

- v. 12. 1. vi. 2. 8. vi. 6. 16. viii, 4.
 28. viii, 5. 6. viii, 6. 6. viii, 9. 21.
 ix, 2. 27. x, 10. 6
Opibus iv, 1. 16. iv, 7. 1. v, 1. 10. vi,
 5. 9. ix, 6. 19. x, 1. 32. x, 2. 27
 præfectorum (fortuna) x, 10. 14
Opifices iv, 2. 12
Opimam v, 1. 4. ix, 1. 2
Opimum iv, 11. 13. vii, 4. 40 opimum
 decus iii, 11. 7
Opino iv, 5. 16
Opinor iv, 6. 17. v, 4. 31. vi, 6. 11.
 vi, 10. 10. vii, 1. 31. viii, 1. 37
Opis iii, 5. 18. iv, 13. 13. vi, 8. 13. ix,
 9. 15. x, 2. 30
Oportebat iv, 1. 13. v, 12. 9. viii, 6. 15
Oporteret viii, 1. 26
Oportet iv, 11. 17. vi, 10. 35. viii, 8.
 3. x, 2. 21
Oportuit vi, 7. 32. vi, 10. 24
Oppriebantur iii, 12. 9
Opperiendi iii, 7. 8
Opperiens vi, 7. 17. viii, 1. 10
Opperiri iii, 7. 10 præsentiam viii, 2.
 32. viii, 12. 5
Oppetere vii, 10. 5
Oppida viii, 11. 2. ix, 1. 18
Oppidani iv, 5. 17. iv, 6. 9. 22. viii,
 10. 9. ix, 1. 20. ix, 4. 6. ix, 8. 17.
 x, 8. 13
Oppidanis vii, 6. 24
Oppidanorum v, 1. 23. viii, 10. 8
Oppidanos v, 3. 11. viii, 11. 1
Oppidi iii, 13. 5. viii, 5. 32. ix, 4. 8
Oppidis vii, 10. 15. ix, 8. 13
Oppido iii, 13. 6. iv, 2. 2. v, 6. 2. ix,
 8. 8
Oppidum iii, 7. 5. iv, 1. 15. v, 13. 2.
 vi, 4. 23. viii, 5. 28. viii, 10. 6. ix,
 1. 14. 17. 27. ix, 4. 26. ix, 8. 17
Oponere v, 4. 15
Opponeret iv, 13. 33
Oppones vii, 4. 15
Opponimus iv, 14. 11
Opponunt iv, 15. 21. vii, 9. 5
Opportuna iv, 9. 10
Oppportunæ vii, 9. 17
Opportune iii, 4. 4. vi, 6. 12
Oppportunis ix, 3. 24
Oppportunitate iv, 4. 1. 8
Oppportunitatæ viii, 13. 18
Oppportunum iii, 13. 17. viii, 10. 7.
 viii, 13. 3
Opposuerat ix, 4. 5
Opposuerim ix, 2. 21
Opposit iii, 9. 10
Oppresserat vi, 8. 23
Oppressi v, 4. 31. viii, 1. 6 malo anci-
 piti v, 4. 31
Oppressit iv, 13. 16. vii, 11. 17
Oppressos x, 1. 20
Oppressurum iii, 8. 11
Oppressurus iv, 9. 23
Oppressus v, 13. 4. x, 1. 44
Opprimenda iv, 15. 20
Opprimendi x, 9. 11
Opprimendos ix, 8. 16
Opprimendum vi, 6. 21
Opprimere iii, 4. 4. vi, 3. 16
Opprimeret x, 9. 8
Opprimi iii, 6. 6. iii, 7. 9. iv, 13. 4.
 ix, 5. 2
Opprimitur vii, 6. 1
Oppugnandos iv, 1. 11
Oppugnanti iv, 8. 14
Oppugnare iii, 1. 6
Oppugnari iv, 4. 19
Oppugnaturum iv, 2. 5
Optabat iii, 11. 1. iv, 12. 5
Optamus x, 6. 9
Optant ix, 6. 18
Optare ix, 6. 22
Optaissent x, 1. 7
Optassen iii, 6. 12
Optasset vi, 4. 11
Optat ix, 6. 9
Optatum (nos Eroptatum) v, 9. 9
Optimam vi, 10. 2
Optime v, 5. 11. vi, 9. 2. viii, 3. 14
Optimus viii, 8. 22
Optimum iv, 13. 3. vi, 6. 21. viii, 4.
 11. x, 5. 9. x, 6. 10
Optimus vi, 10. 3. x, 5. 5
Opulementa ix, 10. 23
Opulementæ viii, 10. 22
Opulementi viii, 6. 26
Opulementia iii, 2. 12. iii, 11. 20. 23. v,
 6. 2. v, 10. 9. viii, 4. 22. viii, 5. 9
Opulementæ iii, 8. 13. iii, 13. 11. v, 2.
 10. viii, 1. 11. viii, 9. 19
Opulementum v, 9. 16
Opulementissimam v, 1. 7
Opulementissimis iv, 1. 38
Opulementos vii, 8. 24
Opulementum iii, 4. 14
Opus x, 6. 23
Opus iv, 2. 21. iv, 3. 6. 9. iv, 6.
 8. v, 1. 35. vi, 3. 17. viii, 6. 26 est
 iii, 2. 16. iv, 19. 4. vi, 1. 17. vi, 3.
 6. vii, 4. 12. ix, 5. 28
Ora iii, 11. 5. iv, 13. 5. iv, 15. 31.
 vi, 6. 30. viii, 9. 18. ix, 8. 2. x, 2.
 12
Orabant iv, 8. 12. ix, 6. 15. ix, 10. 15
Orabat viii, 3. 3
Oraculi iii, 1. 18. iv, 7. 15. 29. vi, 10.
 28
Oraculis vi, 10. 29. x, 5. 33

- Oraculo iii, 1. 16. iv, 2. 3. v, 4. 11. vi, 9. 18. viii, 8. 14
 Oraculum iv, 7. 5. 21. 24. vi, 11. 6. 7. viii, 1. 42
 Oræ iii, 13. 14
 Oram iii, 5. 1. iv, 1. 6. 10. iv, 5. 7. 8. 10. viii, 11. 1 (littus) iii, 1. 19
 Orant viii, 1. 48
 Orantes viii, 3. 16
 Orantibus iv, 6. 14
 Orare iii, 12. 11. v, 10. 11. vi, 6. 34. vi, 7. 8. vi, 8. 34. viii, 3. 6
 Oratio iv, 11. 13. v, 1. 7. vi, 4. 1. vi, 6. 17. vi, 9. 29. 35. viii, 8. 11. viii, 5. 13. x, 6. 1. 12. x, 8. 21
 Oratione iii, 10. 4. iv, 16. 10. vi, 3. 20. vi, 9. 28. viii, 1. 21
 Orationem vi, 2. 21. ix, 3. 20. x, 3. 6
 Orationis ix, 3. 16
 Oratores vi, 1. 20
 Oratoribus v, 3. 11
 Orbari vi, 10. 31
 Orbatus vi, 9. 27
 Orbe iv, 4. 20. iv, 14. 4. viii, 7. 14 muniret aciem iv, 18. 31
 Orbem vi, 4. 16. viii, 8. 17. viii, 9. 36. ix, 8. 8. ix, 6. 7. 20. ix, 9. 4. x, 5. 37
 Orbēs temporum iv, 10. 5
 Orbibus iv, 9. 5
 Orbis iii, 10. 5. iv, 1. 38. iv, 7. 23. viii, 8. 12. ix, 2. 11. ix, 6. 21
 Orbita vi 9. 12. viii, 1. 2
 Orbitatis viii, 2. 8
 Orbus vi, 9. 12
 Ordinar v, 1. 3
 Ordinabat iii, 8. 24
 Ordinatio iv, 13. 33
 Ordinaverunt Dii fata iv, 14. 20
 Ordinavit (composituit) viii, 3. 3
 Ordine vi, 7. 25. vi, 8. 1. vi, 11. 1. viii, 6. 24. viii, 9. 29
 Ordinem iv, 12. 20. viii, 7. 32. viii, 9. 36 (fatum) v, 12. 10 cogitati sceleris vi, 11. 32 ægre cerebant x, 2. 6
 Ordines iii, 9. 12. iii, 11. 22. iv, 13. 19. iv, 14. 14. iv, 16. 4. 22. 31. viii, 4. 33. viii, 9. 5. viii, 14. 17. 23
 Ordinibus iv, 13. 33. vi, 1. 6. viii, 1. 6. viii, 4. 6. viii, 14. 33
 Orditur x, 7. 4
 Ordo iii, 3. 9. viii, 9. 4. viii, 9. 29
 Ore iii, 6. 9. iv, 7. 14. iv, 10. 34. iv, 16. 12. vi, 2. 6. ix, 8. 26. x, 2. 18 (vultu) iii, 6. 10. vi, 7. 18
 Orestes iv, 13. 28
 Oriente luce iii, 8. 23. x, 5. 36
 Orientem iv, 5. 1. vi, 6. 23. vi, 11. 29. viii, 8. 12. viii, 10. 15. viii, 9. 6. x, 1. 17 fortunam iii, 12. 20
 Orientis iii, 10. 4. 6. iv, 5. 8. iv, 9. 16. iv, 14. 24. v, 1. 29. v, 5. 14. v, 3. 8. v, 8. 16. vi, 3. 18. ix, 1. 1
 Originem iii, 1. 22 sui iv, 12. 8
 Originis iv, 4. 19. viii, 5. 20. viii, 10. 16
 Origo viii, 10. 11
 Orio iv, 7. 4
 Oris iv, 6. 18. iv, 15. 11. viii, 3. 13. viii, 9. 22. viii, 13. 21
 Oritarum (nos Horitarum) ix, 10. 19
 Oritas (nos Horitas) ix, 10. 6
 Oritur v, 3. 1. viii, 5. 5. ix, 3. 2. 16. ix, 5. 29
 Oriundus iv, 12. 8
 Ornamenta iii, 11. 21. v, 1. 7
 Ornamentum v, 6. 18
 Ornandis iv, 14. 6
 Ornari ix, 10. 25
 Ornati viii, 9. 27
 Ornata iii, 13. 10. ix, 1. 29
 Ornata iii, 3. 22
 Ornauerant iv, 3. 23
 Ornaverat vi, 6. 7
 Oro iii, 6. 11. v, 8. 16. v, 11. 6. x, 3. 19
 Orobates iv, 12. 7
 Orsi vi, 3. 3
 Orsillos v, 13. 9
 Orsines iv, 12. 8. x, 1. 22. 29. 35. 37
 Orsus iv, 2. 18. iv, 3. 8. iv, 6. 9. v, 5. 17. v, 9. 12. ix, 6. 20. x, 6. 16
 Orta iv, 5. 16. iv, 9. 19. iv, 13. 17. viii, 1. 24. 31. viii, 10. 16. ix, 1. 20. ix, 7. 1
 Ortam viii, 1. 17
 Ortia viii, 9. 7
 Orto iii, 3. 17. iv, 4. 5. iv, 6. 10. viii, 1. 32
 Ortu viii, 9. 5
 Ortum (subst.) iii, 13. 5. iv, 7. 22. iv, 10. 9. v, 3. 7. vi, 4. 22. ix, 2. 26. (adj.) iv, 1. 17. iv, 10. 31. x, 6. 11
 Ortus x, 9. 4
 Os (oris) viii, 2. 5. viii, 5. 37. viii, 2. 5. viii, 7. 2 (fluvii) viii, 9. 8. ix, 9. 23. 27 aliud amnis aperit vi, 4. 7 (speluncæ) viii, 11. 3
 Osse viii, 9. 22. viii, 1. 15
 Ossibus vi, 11. 17. ix, 2. 23
 Ostendam iv, 2. 5. viii, 4. 34
 Ostendebant v, 4. 2. viii, 13. 9. ix, 1. 27. ix, 3. 8
 Ostenderat iv, 13. 1. viii, 11. 16
 Ostenderat iv, 12. 23
 Ostendere v, 1. 22. v, 3. 15. vi, 10.

30. viii, 5. 41. viii, 4. 9. 28. viii, 8.
 16. x, 2. 26
 Ostenderet iv, 15. 6. v, 7. 9. vii, 3.
 15. viii, 6. 27. ix, 1. 32. ix, 6. 1
 Ostendero vi, 9. 3
 Ostendi vi, 2. 6. viii, 7. 20. vii, 11. 22.
 viii, 13. 20. ix, 4. 27. ix, 6. 14
 Ostendisset iii, 5. 2. iv, 10. 6
 Ostendit iii, 6. 10. iii, 7. 3. iv, 7. 26.
 iv, 9. 18. v, 3. 10. vi, 7. 23. vii, 6.
 5. viii, 7. 33. viii, 8. 24. viii, 11. 24.
 viii, 3. 12. viii, 11. 19. viii, 12. 15.
 ix, 4. 24. ix, 7. 26
 Ostenditis x, 2. 19
 Ostenditur v, 1. 24 (proponitur) vi, 11.
 21
 Ostendunt v, 4. 27
 Ostentans iv, 1. 32. v, 9. 16. viii, 4.
 34
 Ostentantes x, 2. 12
 Ostentare v, 5. 10. viii, 10. 4. x, 9. 9
 Ostentatione viii, 11. 20
 Ostentationem v, 6. 3
 Ostio (Nili) x, 1. 11
 Ostium (fluvii) iv, 1. 29
 Oti vii, 1. 4
 Otio v, 2. 2
 Otiosæ iv, 8. 4
 Ojosi vi, 2. 15
 Otiuum iii, 7. 3. iv, 10. 14. vi, 6. 12.
 viii, 9. 1. ix, 6. 10
 Ovans victoria iv, 6. 20
 Ovantes iv, 16. 20. ix, 2. 34
 Oxarte viii, 2. 30
 Oxarten viii, 2. 25. 31
 Oxartes viii, 2. 31
 Oxathrem vii, 5. 40
 Oxathres iii, 11. 8. vi, 2. 9. viii, 5. 40.
 ix, 8. 10
 Oxathris iii, 13. 13. x, 3. 11
 Oxo vii, 4. 21. viii, 10. 15
 Oxum vii, 4. 5. viii, 5. 13. 21. viii, 10.
 18
 Oxycamus ix, 8. 11. 12
 Oxydatæ vi, 2. 11. viii, 3. 17
 Oxydracarum ix, 4. 15. 24. 26
 Ozinen ix, 10. 19
- P.
- Pabulo vii, 4. 26
 Pabulum vii, 6. 1. viii, 8. 15
 Pacata ix, 10. 23
 Pacati quicquam haud expectantes x,
 9. 14
 Pacaverat vii, 10. 16
 Pace iv, 11. 1. vi, 8. 25. viii, 8. 28.
 viii, 2. 16. x, 8. 23. iv, 2. 15. iv, 7.
9. iv, 11. 2. 4. 7. 18
 Pacis iv, 11. 1. 19. vi, 11. 1. viii, 2.
 20. ix, 8. 23
 Paciscantur vii, 11. 26
 Pacti inducias iii, 1. 8
 Pactus ut abire licet iv, 5. 22
 Pæne iii, 5. 4. vi, 8. 12. vi, 9. 2. vii,
 3. 11. viii, 11. 7
 Pæonia iv, 12. 22
 Pænonum iv, 9. 24
 Palætyron iv, 2. 4
 Palam vi, 6. 9. vi, 11. 39. x, 1. 6. x,
 9. 8
 Palantes iv, 1. 32
 Palantibus v, 13. 11
 Pallam iii, 3. 18
 Pallor iii, 5. 3. viii, 3. 13
 Palmam ix, 2. 20
 Palmarum ix, 10. 11
 Palmis x, 1. 14
 Palmites iv, 3. 10
 Palude ix, 1. 14
 Paludem iv, 7. 9. iv, 8. 1. 2. vi, 4. 18.
 ix, 1. 18
 Paludis vi, 4. 18
 Pamphylia x, 10. 2
 Pamphyliæ iii, 1. 1
 Pamphyliam v, 4. 22. vi, 3. 3
 Panduntur vii, 11. 3
 Panem iv, 2. 14. viii, 4. 27
 Paphlagonia x, 10. 3
 Paphlagoniam iii, 1. 22. iv, 5. 13
 Paphlagonum iv, 1. 34
 Papilla vi, 5. 28
 Par iii, 9. 2. iii, 12. 16. iv, 15. 23. vi,
 2. 10. vi, 3. 18. vi, 5. 2. vi, 6. 33.
 viii, 7. 33. viii, 9. 19. viii, 11. 17. viii,
 13. 7 famæ viii, 8. 9
 Parabant iv, 2. 8. viii, 11. 13. ix, 1. 20.
 ix, 4. 24
 Parabantur viii, 1. 8
 Parabat iii, 12. 6. viii, 1. 50. viii, 13.
 23
 Parabili victu iii, 5. 2. vi, 2. 3. viii, 4.
 28
 Parataceae v, 13. 2
 Parant viii, 9. 30
 Parapamisade vii, 3. 6
 Parare iv, 11. 24. viii, 1. 23
 Pararetur vi, 7. 22. viii, 6. 20
 Parari vi, 10. 34. x, 2. 2. x, 5. 5 ac-
 quiriri iii, 10. 5
 Paras ix, 3. 8
 Parasti viii, 8. 20
 Parat vii, 2. 26
 Parata (nom. sing.) iv, 4. 14. iv, 14.
 11 humanis ingenii simulatio v, 10.
 13 (plur.) iv, 13. 30
 Paratam iv, 3. 16. v, 1. 4

- Parate iv, 13. 10
 Parati v, 11. 1
 Paratos v, 9. 15. v, 13. 5. viii, 5. 13.
 viii, 12. 8. ix, 9. 24
 Paratum (masc.) iii, 2. 18. iv, 1. 9. x,
 6. 21 (neut.) iii, 3. 27
 Paraturum viii, 2. 13
 Paratus iii, 8. 23. v, 11. 12
 Parcam saluti meæ vi, 9. 24. viii, 8. 18
 Parcas auribus cave iv, 10. 26
 Parce viii, 7. 15
 Parcebat iii, 11. 21
 Parceret vi, 10. 9. vii, 2. 26. vii, 6. 20
 Parceret vi, 6. 34. vii, 2. 7. ix, 6. 15
 labori et periculo v, 13. 5
 Parceretur vii, 8. 16. viii, 10. 5
 Parci viii, 14. 38
 Parcit vi, 10. 10
 Parcitur ix, 5. 20
 Parcius iv, 10. 30. viii, 14. 26
 Parco vi, 2. 3. viii, 4. 28
 Pardales v, 1. 21
 Paream animo meo et tempori vi, 10. 2
 Pareant x, 6. 15
 Parebant iv, 3. 18. v, 13. 18
 Parem v, 5. 12 famæ vi, 5. 29. vii, 8. 12.
 vii, 9. 17
 Paren (pater) iv, 11. 3
 Parent iv, 10. 28. viii, 8. 8
 Parentandum esse majoribus illius orbis
 excidio v, 6. 1
 Parentatum est justæ iræ intercione
 hostium ix, 5. 20
 Parentaturos duci omnium sanguine vii,
 2. 29
 Parente (patre) iii, 12. 21
 Parentein (patrem) iv, 1. 12. iv, 7. 25.
 27 (matrem) iv, 14. 22. vi, 3. 5
 Parentea v, 1. 37. vi, 9. 28. vi, 10. 30.
 x, 2. 28. x, 5. 30
 Parentibus viii, 2. 19
 Parentis (patris) iv, 7. 27. vi, 9. 4. viii,
 4. 25. viii, 7. 2. viii, 12. 4 (matris)
 iv, 10. 20. v, 3. 12
 Parentum iv, 2. 10. vi, 3. 5. viii, 8. 18.
 ix, 1. 25
 Parere iii, 9. 8. vii, 4. 9
 Pares iii, 10. 10. iv, 16. 5. v, 12. 9. v,
 18. 13. vi, 6. 3. vii, 6. 11. vii, 8. 27.
 x, 2. 25
 Paret (indic.) iv, 10. 7 (subjunct.) iv,
 11. 23. iv, 13. 24
 Pari iii, 1. 12. iii, 2. 5. vii, 2. 7. vii,
 10. 12 Marte vi, 1. 7
 Paria ix, 6. 10
 Pariet v, 8. 14
 Parietes v, 1. 34
 Pariter iii, 6. 20. iv, 6. 25. iv, 12. 17.
 v, 2. 7. v, 13. 5. vi, 1. 15. vi, 2. 2.
 viii, 4. 19. x, 2. 18. x, 5. 9. 21. 24.
 x, 7. 3
 Parmenio iii, 7. 6. iii, 9. 8. iv, 5. 9. iv,
 10. 17. iv, 12. 4. iv, 13. 11. 20. 23.
 iv, 16. 1. 3. 4. 7. vi, 9. 4. vi, 11. 38
 Parmenion vii, 2. 23
 Parmenione iii, 6. 4. iv, 16. 3. 19. v,
 3. 16
 Parmenonem iv, 1. 4. iv, 13. 8. iv, 15.
 6. v, 6. 11. vi, 8. 7. 18. vi, 11. 20.
 vii, 2. 16
 Parmenioni iii, 9. 8. iii, 11. 3. iv, 13.
 34. iv, 15. 7. vi, 11. 29. viii, 2. 20.
 35
 Parmenonis iii, 6. 13. iii, 9. 7. iv, 8.
 7. iv, 12. 21. vi, 6. 18. vi, 8. 11. vi,
 9. 18. 27. viii, 1. 27. viii, 2. 13. 30.
 33. 35
 Paropamisadis ix, 8. 9
 Parricida vi, 3. 9. viii, 8. 17
 Particidae v, 10. 13. vi, 10. 13
 Parricidam vi, 9. 30. vi, 11. 8. viii, 7. 2
 Parricidaram v, 12. 18. viii, 8. 5
 Parricidas vi, 3. 17
 Parricidii iii, 6. 11. vii, 5. 38
 Parricidio v, 12. 4. vi, 6. 7. vi, 10. 14
 Parricidis v, 11. 8. vi, 9. 2
 Parricidium v, 9. 3. v, 13. 9. viii, 6. 15
 Pars v, 1. 19. v, 3. 11. v, 5. 14. vi, 5.
 27. vii, 5. 13. viii, 7. 4. x, 2. 19
 Parta (nom. sing.) v, 8. 14. x, 6. 8. v,
 13. 17 (abl.) vi, 3. 5. viii, 2. 26. ix,
 2. 10
 Partam viii, 1. 29. x, 6. 8
 Partarum vi, 3. 6
 Parte iii, 11. 27. iv, 7. 29. iv, 10. 22.
 iv, 14. 10. iv, 15. 29. v, 1. 11. vi, 4.
 6. viii, 9. 17. viii, 11. 23. viii, 13. 29
 Partem iii, 6. 5. iv, 1. 13. iv, 13. 11.
 v, 10. 3. vi, 9. 19. vi, 11. 12. viii, 4.
 27. x, 5. 18
 Partes iv, 1. 40. iv, 7. 17. iv, 8. 12.
 viii, 1. 1
 Parthi iv, 12. 11. v, 7. 9. v, 8. 1
 Parthienen v, 13. 18. vi, 2. 12. vi, 3.
 3. vi, 4. 2. vi, 5. 32
 Parthorum iv, 12. 11. ix, 10. 17
 Parthos vi, 2. 14
 Parti x, 5. 37
 Partibus iii, 11. 18. iv, 12. 8. x, 10. 6
 simil affuerunt iv, 9. 2
 Particeps vi, 6. 36. vi, 7. 8. vi, 8. 10.
 vi, 11. 35. viii, 1. 3
 Participem viii, 3. 16. viii, 6. 24
 Participes v, 13. 5. vi, 9. 16. viii, 1. 11.
 vii, 2. 29
 Participibus vii, 5. 24
 Partim v, 5. 2. ix, 9. 19
 Partiri iv, 5. 7

- Partis iv, 16. 1. 19. v, 1. 3
 Partitus ix, 10. 6
 Partium iv, 1. 35. iv, 14. 12. viii, 13.
 18 suarum viris iv, 6. 15 fortuna iv,
 16. 4
 Parto vii, 4. 2
 Parva iv, 2. 10. iv, 3. 4. vi, 3. 11
 Parvam vi, 9. 1
 Parui vii, 1. 39
 Parvis iv, 2. 20. ix, 9. 18
 Paruisem vii, 1. 39
 Paruit iii, 1. 28. iv, 6. 18. v, 9. 13
 Parumper x, 4. 2. x, 9. 14
 Parvo viii, 11. 35
 Parvos iii, 13. 12. v, 5. 15
 Parvulum vii, 5. 28
 Parvulus iv, 10. 22
 Parvum iv, 8. 7. ix, 6. 24. x, 9. 15
 Pasas x, 8. 15
 Pastitigrim v, 3. 1
 Passa iii, 12. 12
 Passim iv, 7. 16. iv, 9. 10. iv, 16. 12.
 v, 6. 6. 15. viii, 11. 18. viii, 4. 4. 11.
 viii, 10. 15
 Passuros iii, 1. 6. x, 7. 6
 Passurum iii, 8. 11. iv, 6. 26. vi, 9. 31
 Passus iv, 7. 30. ix, 7. 18. x, 1. 41
 Pastas esse aves polenta iv, 8. 6
 Pastorem v, 4. 10
 Pathaliam ix, 8. 28
 Pateant v, 10. 9. viii, 8. 22. x, 2. 27
 Patebant iv, 3. 26
 Patebat iii, 11. 12. iv, 16. 11. v, 13. 1.
 vi, 7. 17. viii, 6. 10. viii, 11. 7
 Patefacta ix, 1. 28
 Patefacto ix, 5. 28
 Patens vallis ad mare vi, 4. 16
 Patentibus iv, 12. 5
 Pater iv, 7. 24. vi, 9. 11. vi, 10. 32.
 viii, 7. 2
 Patera viii, 8. 17
 Patera (imperat.) iii, 6. 11. ix, 6. 13.
 (infin.) iv, 5. 20. iv, 10. 17. v, 10.
 10. vi, 4. 13. viii, 7. 12
 Paterentur iv, 2. 6. 11. viii, 2. 5. viii,
 6. 21. ix, 4. 21
 Patereris vi, 8. 5
 Pateretur iii, 8. 2. vi, 5. 31. viii, 1. 9.
 viii, 3. 6
 Pateria (abl.) iv, 7. 24. iv, 8. 16. viii,
 11. 34 (verbum) ne pateris quidem
 vultum innocentis viii, 7. 9
 Paternæ ix, 2. 7
 Paternis ix, 6. 19
 Paterno iii, 13. 12
 Patet viii, 9. 27. x, 10. 11
 Pati iii, 12. 25. iv, 1. 9. 25. iv, 10. 29.
 iv, 13. 16. vi, 5. 3. vi, 6. 8. viii, 5.
 10. viii, 8. 21. viii, 9. 13
 Patiantur viii, 5. 19
 Patiar iii, 6. 6. iv, 13. 9
 Patiaris v, 11. 6
 Patiebantur iii, 9. 12. vi, 1. 10
 Patiebatur vi, 5. 19. x, 8. 2
 Patiemini vi, 3. 14
 Patienda vii, 11. 16
 Patiens v, 12. 8. viii, 4. 9 patiens terræ
 v, 1. 33 navium fluvius (capax) v, 3.
 2 longarum navium (opportunum) ix,
 9. 2 si patiens fuissest veri x, 4. 2
 venenum patiens ungulæ jumenti
 duntarata x, 10. 16
 Patienter viii, 1. 31. viii, 7. 7
 Patientia iv, 1. 25. x, 3. 10 dodecoris
 x, 1. 20
 Patientiae x, 3. 4
 Patientiam verberum viii, 6. 25
 Patientior v, 7. 4 belli quam quietis
 otioique (captior) vi, 2. 1
 Patientissimo viii, 7. 10
 Patieris vi, 11. 36
 Patietur vi, 10. 28
 Patitur viii, 9. 23
 Patiuntur v, 1. 37
 Patrasset vi, 8. 26
 Patre iv, 15. 8. vi, 11. 27. viii, 7. 3
 Patrem (nomen) iii, 8. 12. iv, 10. 3.
 vi, 5. 4. vi, 8. 7. vi, 10. 30. vi, 11.
 23. viii, 1. 25. 42. viii, 5. 8. 11. 17.
 ix, 2. 29
 Patres (nomen) viii, 6. 28
 Patri vi, 5. 30. viii, 1. 25. viii, 2. 6.
 viii, 12. 4
 Patria (adject.) iii, 7. 11 (subst.) iv, 3.
 22. v, 5. 11. 20. v, 7. 8. v, 11. 5
 Patriæ vi, 3. 19. vi, 9. 29. 30. vii, 1.
 24. viii, 5. 10
 Patriam iv, 10. 3. iv, 14. 7. v, 5. 18.
 20. vi, 3. 18. vi, 4. 13. vi, 9. 28.
 viii, 2. 9. ix, 2. 27. ix, 7. 3
 Patrii (plur.) iv, 10. 34 (gen.) vi, 9. 36.
 vi, 10. 22
 Patrii vii, 4. 1
 Patrii iii, 3. 8. iii, 12. 11. 13. iv, 1. 9.
 17. iv, 2. 10. iv, 6. 10. iv, 7. 5. 24.
 iv, 10. 23. iv, 14. 26. vi, 11. 38. vii,
 9. 22. viii, 5. 7
 Patrios iv, 10. 30. iv, 14. 23. 24. v, 12.
 3. vi, 6. 2. vi, 11. 15
 Patris iii, 12. 18. vi, 11. 20. viii, 9. 15.
 viii, 1. 23. 34. viii, 3. 3
 Patrium iii, 3. 9. v, 1. 22
 Patron v, 9. 15. v, 11. 1. 9
 Patrona v, 11. 7
 Patronem v, 11. 7
 Patuit viii, 8. 18
 Pauca iii, 11. 4. v, 5. 5. vi, 8. 12
 Paucae iv, 15. 17

- Paucas** iv, 9. 21
Pauci iii, 11. 19. v, 4. 27. v, 5. 21. v,
11. 5. vi, 3. 17. vi, 6. 32. vii, 5. 7
Pauciores iii, 4. 5
Paucioribus iv, 2. 24. iv, 13. 5
Paucia iii, 12. 7. iv, 9. 13. iv, 10. 11.
iv, 14. 5. iv, 15. 12. iv, 16. 8. v, 3.
11. v, 4. 12. v, 12. 9. v, 13. 18
Paucissimis iii, 11. 8
Paucitas iii, 13. 1. ix, 9. 13
Paucitatem iv, 5. 4. iv, 9. 24. iv, 14. 17.
iv, 16. 21. viii, 11. 27. ix, 2. 24
Paucitatem iii, 3. 28. iv, 14. 8. 14. v,
13. 22. viii, 4. 2. viii, 11. 25
Paucitatis iv, 12. 22
Paucorum vi, 9. 2
Paucos iii, 12. 14. v, 3. 5. vi, 5. 32.
ix, 2. 21
Paventibus v, 8. 17
Pavidas ix, 8. 6
Pavidis iii, 8. 11. 24. viii, 14. 31
Pavidos iv, 13. 33. v, 13. 14
Pavidum viii, 14. 23
Paulatim iii, 9. 12. iv, 8. 17. v, 1. 38.
vi, 6. 3. viii, 11. 8. viii, 1. 30. viii,
4. 12. viii, 6. 22. ix, 5. 9. ix, 7. 5
Paulisper iii, 6. 11. v, 13. 12. vi, 1. 15.
vii, 5. 7. viii, 5. 9. x, 5. 23
Paulo iii, 5. 1. iv, 6. 19. v, 1. 2. v, 6.
7. vi, 3. 19. viii, 8. 37. ix, 2. 32. 33.
ix, 6. 12 post v, 10. 18
Paululum iii, 6. 19. iv, 2. 21. iv, 15.
. 26
Paulum v, 8. 5
Pavonum ix, 1. 18
Pavor iii, 11. 12. iv, 12. 14. iv, 16. 17.
v, 13. 18. vi, 2. 4. viii, 2. 24
Pavore iii, 10. 6. iii, 13. 10. iv, 12. 10.
iv, 13. 18. iv, 14. 18. iv, 16. 5. viii,
13. 11. viii, 14. 16. x, 3. 2
Pavoris iii, 10. 10. iii, 12. 4
Paupertas vii, 8. 22
Paupertate iii, 2. 15. iv, 11. 14
Paupertatis iv, 1. 20
Pausania vii, 1. 6
Pausippus iii, 13. 15
Pax vi, 8. 5
Peccasse vii, 2. 7
Peccasset vii, 1. 26
Peccavimus vi, 8. 13
Pecora v, 1. 12. viii, 8. 19. viii, 11. 7.
viii, 1. 4. viii, 4. 19. viii, 12. 11
Pecoribus v, 5. 24. ix, 6. 3
Pecoris v, 4. 12
Pecorum iii, 11. 17. v, 1. 21. v, 6. 15.
17. viii, 4. 20. viii, 14. 31
Pectora iv, 9. 15. viii, 13. 11
Pectori viii, 1. 41
Pectori vi, 1. 15. viii, 2. 4. viii, 3. 3
- Pectunt** viii, 9. 22
Pectus vi, 5. 27. viii, 14. 36
Pecudes vi, 5. 18
Pecudum v, 13. 19. viii, 7. 9. ix, 4. 29
Pecunia iii, 1. 1. iii, 8. 12. iii, 13. 2.
7. 10. iv, 1. 8. 37. iv, 11. 18.
v, 1. 45. v, 12. 17. vi, 11. 6. viii, 11.
29
Pecuniae iii, 13. 16. iv, 1. 12. v, 1. 20.
v, 5. 2. v, 6. 8. 10. vi, 2. 10. vi, 11.
32. ix, 1. 3
Pecuniam iii, 3. 24. iii, 13. 5. iv, 8. 13.
iv, 11. 11. v, 1. 23
Pedem iv, 16. 5
Pedes iii, 9. 12. iv, 7. 7. iv, 8. 8. iv, 9.
17. 26. iv, 16. 11. v, 1. 31. v, 6. 14.
vii, 8. 17. viii, 9. 21
Pedestrem iv, 2. 5
Pedestribus iv, 7. 3. v, 5. 3
Pedestris iii, 9. 4. iv, 12. 13
Pedestrion v, 1. 45
Pedibus iii, 10. 7. v, 1. 26. v, 2. 13.
15. v, 5. 6. vi, 5. 5. viii, 7. 18. vii,
11. 15. x, 9. 18
Peditem iv, 12. 3
Pedites iv, 9. 18. w, 12. 7. v, 1. 23.
vi, 4. 15. viii, 14. 7. x, 9. 13. 14. 17
Pediti v, 4. 20. viii, 5. 27
Peditibus iv, 0. 4. v, 1. 41. x, 9. 16
Peditum iii, 2. 5. iv, 13. 29. v, 1. 40.
v, 3. 3. 17. v, 4. 38. v, 6. 12. v, 7.
12. viii, 10. 10. 11. 12
Pedum v, 1. 25. 33. 34
Pelles (nomen) ix, 4. 3. ix, 8. 2
Pellibus v, 12. 16. 20. viii, 8. 2. ix, 10.
10
Pellice ix, 8. 22
Pellicem x, 1. 5
Pellices iii, 3. 24. v, 1. 6. v, 7. 2. 5.
vi, 6. 8. viii, 3. 5. viii, 6. 3
Pellicibus iv, 7. 21
Pellican vi, 2. 2. viii, 9. 28. 29. x, 2. 27
Peloponneses iii, 9. 8
Peloponnesium viii, 4. 32
Peloponnesi iii, 1. 1. v, 1. 41
Peloponnesum vi, 3. 2
Pelusii iv, 1. 29. 30
Pelusium iv, 7. 2. 3
Penates iv, 14. 7. v, 5. 20. vi, 3. 6.
ix, 6. 9
Pendebant iv, 1. 40. ix, 1. 30
Pendens ex anicipiti mutatione tempo-
rum iv, 1. 27
Pendent viii, 9. 21. 25
Pendentes iv, 5. 12
Pendentis iv, 15. 27
Pendentibus iv, 7. 24
Pendere (act.) iii, 1. 23 (neut.) v, 4.
19

- Penderet (neut.) viii, 10. 29 (act.) viii, 13. 2
 Penes viii, 4. 22
 Penetrabant iv, 3. 10
 Penetrandum iii, 7. 6
 Penetrant viii, 9. 12 (pervenient) iii, 8. 16
 Penetrare ix, 3. 13
 Penetrare fuga iii, 5. 7
 Penetraret v, 3. 17
 Penetrasse iv, 6. 18. ix, 5. 24
 Penetras iv, 1. 29. iv, 9. 14. 17. vi, 4. 2 interiora Egypti iv, 7. 6
 Penetraverant iv, 10. 12
 Penetraverat iv, 3. 26
 Penetravere viii, 14. 9
 Penetraverint vi, 2. 14
 Penetravit vi, 4. 20. viii, 14. 36
 Penitus v, 1. 29. v, 13. 22. vii, 3. 10. vii, 5. 5. viii, 9. 6
 Pennas vii, 8. 25. vii, 11. 24
 Pennis iv, 7. 15
 Pensabat (cogitabat) iii, 6. 5
 Pensando vii, 8. 2
 Pensaret vires suas viii, 2. 29
 Pensaturi tanta beneficia exigua im-
 pensa thuris viii, 5. 10
 Pensiles horti v, 1. 32
 Penuria iv, 7. 6. vi, 6. 19. vii, 8. 1.
 vii, 4. 24
 Peppenderunt iv, 4. 17
 Peppendit ex te meus spiritus iii, 6. 10
 Pepercant v, 7. 5
 Pepercerunt iv, 6. 22
 Pepercisse vi, 10. 7
 Pepercissimus vi, 3. 13
 Pepercisti vi, 10. 12
 Pepercit iv, 4. 18
 Per v, 3. 1. v, 4. 2. 7. v, 6. 16. v, 8.
 16. vi, 4. 5. vii, 11. 1 per seria et
 ludum ix, 7. 16
 Peracta v, 10. 12
 Peragis vii, 2. 14
 Peragrare vi, 3. 18
 Peragrassent iii, 5. 6
 Peragratia (abl.) x, 1. 17
 Peragraverant ix, 10. 12
 Perangusta vii, 11. 2
 Perangusti iii, 4. 7
 Perarmata iv, 9. 6
 Percensent iv, 10. 6
 Percensuit viii, 5. 10
 Perceptam iv, 10. 5
 Percepturos vi, 9. 36
 Percipere ix, 6. 18
 Perciperes vi, 10. 82
 Percipi iii, 1. 17. iii, 6. 16
 Percontabatur iv, 1. 23
 Percontantibus vi, 12. 20
- Percontaretur vi, 7. 27
 Percontari iii, 2. 10. v, 11. 4. 7. viii,
 1. 29
 Percontaris viii, 14. 43
 Percontatur ix, 2. 5. ix, 6. 5
 Percontatus vi, 7. 25. vii, 5. 11. viii,
 8. 18
 Percrebruit vi, 2. 15
 Perculerant iv, 9. 9
 Perculsi v, 8. 12. viii, 11. 13
 Perculsi iv, 12. 15. iv, 15. 5. iv, 16. 4
 Perculos iv, 16. 28. v, 1. 8
 Percurato iv, 6. 21. vii, 6. 23
 Percurrente metu pectora iv, 12. 14
 Percurrere suum quenque ordinem (fa-
 torum) v, 11. 10
 Percurrisse v, 4. 10
 Percurriasset iv, 4. 1. ix, 1. 3
 Percurrit iv, 7. 17. viii, 1. 49 columnas
 vitis auro cœlata (circumplectitur)
 viii, 9. 26
 Percurtunt v, 1. 13
 Percusserant pectora pavore viii, 13. 11
 Percussit viii, 10. 27
 Percussoiv, 11. 18
 Percussorem iv, 1. 12
 Percussurus viii, 3. 4. viii, 7. 7
 Percutere viii, 1. 45
 Perdicca viii, 1. 45. viii, 14. 15. ix, 1.
 19. x, 5. 6. x, 8. 11. x, 9. 18
 Perdicce vi, 10. 24. x, 5. 4. x, 6. 16.
 20. x, 7. 7. 8. 12. x, 8. 1. x, 9. 9.
 16. 20
 Perdiccam iv, 3. 1. vii, 6. 19. 21. viii,
 10. 2
 Perdiccan vi, 11. 26. viii, 14. 5. x, 6.
 17. 18. 21. x, 7. 8
 Perdicas iii, 9. 7. iv, 10. 32. vi, 8. 17.
 viii, 1. 48
 Perditia vii, 11. 28. viii, 9. 29
 Perditos vi, 11. 6
 Perdomita x, 1. 17
 Perdomita viii, 10. 20
 Perdomito ix, 2. 26. x, 5. 36
 Perdomui vi, 3. 2
 Perducendos viii, 1. 37
 Perducere vii, 4. 4
 Perducere vii, 1. 38
 Perduceret viii, 1. 4
 Perduci viii, 5. 1
 Perducit x, 7. 7
 Perducite vii, 11. 7
 Perducitur iv, 10. 25. ix, 10. 18 nun-
 quam fama ad liquidum ix, 2. 14
 Perducti vii, 10. 4
 Perducto x, 10. 1
 Perductum iii, 1. 7. iii, 3. 4
 Perductus iii, 13. 2. vii, 5. 36
 Perductur viii, 13. 3

- Perduxerant vi, 6. 15
 Perduxere iv, 4. 15
 Perduxi viii, 1. 38
 Peregrina vi, 2. 3. vi, 10. 23
 Peregrinam x, 8. 18
 Peregrinationi iv, 8. 4
 Peregrini iv, 13. 28
 Peregrinis vi, 2. 5. vi, 6. 9
 Peregrino vi, 4. 9
 Peregrinorum x, 8. 6
 Peregrinos iii, 8. 1. iv, 6. 29. viii, 5. 14
 Peregrinum iv, 12. 10
 Peregrinus v, 1. 45. vi, 6. 35
 Perennem vi, 6. 23
 Perennes viii, 10. 13
 Perenni viii, 11. 8
 Perennium aquarum viii, 1. 12
 Perfectam v, 1. 26
 Perfecto iv, 12. 24
 Perfectum vii, 6. 26
 Perfer vii, 2. 15
 Perferemus viii, 8. 11
 Perferendam iv, 1. 15
 Perferendum vii, 4. 12
 Perferre vii, 8. 8
 Perferrent ix, 3. 1
 Perferret ix, 6. 6
 Perfertur vi, 2. 16. vi, 7. 20
 Perferuntur viii, 4. 32
 Perfidii v, 12. 1
 Perfidia iv, 6. 4. vii, 5. 20
 Perfidie iii, 8. 4. viii, 12. 10
 Perfare ix, 4. 21
 Perforaretur viii, 9. 8
 Perfoassa vi, 1. 4. ix, 8. 10
 Perfoassia v, 7. 8
 Perfracta x, 7. 17
 Perfrengerant ix, 5. 7
 Perfregere viii, 9. 10
 Perfringebat iv, 6. 9
 Perfringens v, 6. 14
 Perfugerat viii, 10. 20
 Perfugit (prst.) vi, 6. 22
 Perfusum iii, 5. 2
 Perfusus v, 12. 8
 Pergam iv, 7. 32
 Pergat iii, 8. 7
 Pergere v, 8. 18
 Pergit iv, 7. 9. v, 1. 8. vi, 7. 14. vii,
 5. 23
 Perlata viii, 1. 6. ix, 5. 19. x, 5. 19
 Perlato (partic. abl.) v, 12. 13
 Perlaturia viii, 2. 36
 Perlecta iii, 6. 10
 Perlustrans vi, 6. 29
 Periclitantibus viii, 11. 12
 Periclitantis vii, 1. 22
 Periclitantium vii, 2. 5
 Periclitari ix, 3. 5
 Pericula v, 9. 16. ix, 6. 14. x, 5. 56
 Periculi iv, 6. 14. iv, 9. 12. v, 9. 1. v.
 10. 15. vi, 9. 32. vi, 19. 17. vii, 2.
 8. viii, 11. 18. viii, 1. 15. viii, 6. 26
 Periculis iii, 8. 21. v, 7. 1. vi, 9. 23.
 ix, 9. 27. 29. ix, 6. 8
 Periculo iii, 6. 2. iv, 4. 10. iv, 6. 6.
 iv, 7. 30. iv, 13. 4. iv, 16. 22. 25.
 v, 13. 8. vi, 8. 5. 14. ix, 8. 23
 Periculosa vi, 10. 26
 Periculosius iv, 13. 22. viii, 1. 37
 Periculosum iv, 11. 8. v, 12. 3. vi, 6.
 27
 Periculum iii, 8. 6. iv, 6. 12. iv, 8. 8.
 iv, 18. 37. iv, 15. 25. iv, 16. 20. v.
 4. 16. viii, 11. 10. viii, 13. 13. ix,
 6. 10 sui facere iv, 9. 12 cui non pe-
 riculum sit etiam ab invalido vii, 8.
 15 virum fecerunt inter se vii, 8. 27
 Perisse ix, 6. 1
 Perilaus x, 8. 15
 Perimat v, 1. 12 (destruct) v, 1. 34
 Perinde viii, 5. 5
 Perire v, 12. 11. vi, 10. 18. viii, 1. 39.
 viii, 6. 28
 Periretis viii, 8. 18
 Periti iv, 3. 18
 Peritis v, 13. 24. viii, 5. 7. ix, 8. 20.
 ix, 9. 1. ix, 10. 3
 Peritissime iv, 16. 28
 Peritissimos iv, 10. 4
 Peritissimus iv, 2. 14. iv, 13. 4
 Peritos v, 4. 3
 Peritum iii, 2. 10. iii, 12. 6
 Perituri iv, 4. 13
 Periturus vi, 10. 21
 Peritus v, 4. 4. viii, 11. 3
 Permisere iii, 2. 18 se regi (deditere)
 iii, 1. 8
 Permississem viii, 8. 2
 Permississent iii, 6. 12
 Permissis vi, 7. 9
 Permisit v, 2. 22. v, 3. 15. viii, 2. 32.
 viii, 4. 21
 Permissa (nom. fcm.) v, 2. 17
 Permissio viii, 12. 6. x, 5. 32
 Permissum iii, 12. 16. iv, 1. 16. iv, 7.
 28. vii, 8. 23
 Permissuri viii, 7. 18
 Permitus iii, 12. 3
 Permittas viii, 1. 21
 Permittebant viii, 13. 1
 Permittebant viii, 13. 14
 Permittere viii, 12. 10
 Permitterent viii, 2. 31
 Permitteret iii, 12. 11. iv, 16. 18 ca-
 put suum flumini ix, 9. 1

- Permittis viii, 7. 8
 Permittit iii, 12. 13. vii, 5. 80
 Permittitur iv, 9. 10
 Permittunt scipios ditioni vi, 5. 9
 Permulceat vi, 3. 6
 Permulcere vi, 3. 20
 Permutandis stationum vicibus viii, 6.
 11.
 Permutandus iv, 1. 22
 Permutet iv, 11. 12
 Pernicialis vii, 3. 13
 Pernicie vii, 7. 12. viii, 11. 13
 Perniciem iv, 11. 18. iv, 13. 14. v, 9.
 6. v, 10. 9. x, 1. 30. x, 9. 21
 Perniciosa viii, 5. 6
 Pernicissimos vii, 11. 7
 Pernicitas vii, 7. 33. ix, 1. 18
 Pernotus ix, 7. 16
 Perosus v, 12. 10
 Perpellere v, 3. 9
 Perpendere sera aestimatione iv, 12. 21
 Perpendimus viii, 2. 1
 Perpessae x, 1. 3
 Perpessus vii, 11. 8
 Perpeti iii, 6. 8. vi, 11. 23. x, 6. 20
 Perpetiebantur ix, 9. 21
 Perpetrata vii, 2. 29
 Perpetrato iv, 13. 16
 Perpetua iv, 9. 21. iv, 16. 22. v, 4. 12.
 vi, 4. 16. viii, 13. 13. ix, 9. 2 (con-
 tinua) vi, 4. 19
 Perpetuam v, 4. 24. x, 2. 12
 Perpetuus v, 6. 13. vii, 5. 16 jugis
 montium v, 4. 5
 Perpetuo iii, 10. 10. vii, 3. 11. 19
 Perpetuum v, 4. 9. vii, 3. 21. viii, 5.
 6. ix, 6. 18 dorsum montium v, 3. 16
 Perpetuus viii, 2. 21
 Perplexe viii, 5. 13
 Perpotandi vi, 2. 2
 Perpulit iv, 1. 32. vi, 5. 32. viii, 6. 8
 Persæ iii, 8. 14. iii, 11. 18. iv, 1. 35.
 iv, 15. 21. 28. 31. iv, 16. 24. v,
 12. 6. vi, 4. 14
 Persagadas x, 1. 22
 Persagadis v, 6. 10
 Persagadum v, 6. 10
 Persalutatus x, 5. 3
 Persarum iii, 2. 4. iii, 3. 8. iii, 10.
 10. iii, 11. 4. 27. iv, 1. 28. 30.
 iv, 5. 17. iv, 8. 15. iv, 10. 10. iv,
 13. 13. iv, 14. 20. iv, 15. 20. iv,
 16. 26. v, 2. 19. v, 9. 16
 Persas iv, 1. 28. iv, 12. 7. iv, 14. 2.
 iv, 15. 10. v, 9. 4. 10. vi, 3. 18
 Persecuta v, 13. 21
 Persecuti iii, 13. 17. v, 8. 8. v, 9. 12.
 viii, 14. 26. ix, 3. 12
 Persecutis iv, 1. 27
 Persecutus iv, 16. 29. ix, 4. 26
 Persepoli v, 7. 19
 Persepolim iv, 5. 8. v, 3. 33
 Persepolis v, 6. 11
 Persequebantur iii, 13. 9
 Persequebatur vi, 1. 12
 Persequendi vii, 1. 39
 Persequendos vi, 8. 9. vii, 8. 19. viii,
 5. 2
 Persequendum iv, 10. 13. vii, 2. 14.
 vii, 5. 19
 Persequendus iv, 11. 18
 Persequens vii, 4. 40
 Persequentium v, 4. 16
 Persequi iii, 8. 14. iii, 11. 16. v, 7. 12.
 ix, 2. 9. ix, 6. 12
 Persequimur viii, 7. 12
 Perses iii, 7. 11. vi, 2. 11
 Perseverabant iv, 5. 16. x, 6. 12
 Perseverabat vi, 5. 31
 Perseverabo ix, 2. 33
 Perseverante vi, 7. 28
 Perseverantem vi, 7. 10 (obluctari) viii,
 1. 46
 Perseverantis viii, 11. 19. ix, 4. 12
 Perseverare iii, 12. 18
 Perseverarent vii, 11. 22. ix, 2. 31
 Perseveraret iv, 3. 11. iv, 18. 23. v,
 9. 10. viii, 8. 22. viii, 14. 35. x, 3. 5
 Perseveras ix, 3. 5
 Perseverassent viii, 6. 19
 Perseverasset iv, 16. 30. ix, 4. 6
 Perseveraverant viii, 1. 2
 Perseveravit iv, 15. 11. v, 6. 12. vii,
 9. 13
 Perseverem iii, 6. 6
 Perseveret viii, 1. 48
 Persica iv, 1. 26. x, 1. 22
 Persica iii, 12. 6. iv, 1. 37. v, 4. 4.
 vi, 6. 2
 Persicam iii, 3. 6. vi, 6. 4. ix, 3. 10
 Persicia vi, 6. 7
 Persico iii, 1. 9. iii, 3. 6. v, 3. 2
 Perside v, 1. 37
 Persidem iii, 11. 19. iv, 14. 24. v, 3.
 3. 16. 17. v, 4. 4. 11. v, 7. 12. vi,
 3. 3. vii, 8. 19
 Persidas iv, 10. 6. v, 2. 16. v, 6. 1. 3.
 12. 17. ix, 6. 10
 Persis (nom.) v, 4. 5 (dat.) iii, 2. 23.
 iii, 10. 5. iv, 5. 18. iv, 12. 8. 23.
 v, 4. 10. ix, 1. 2
 Persolvant vi, 11. 7
 Persolveret vi, 6. 19
 Persolvisti vii, 5. 38
 Persolutis iv, 12. 2
 Persoluturum vii, 10. 10
 Personabat regia planctibus x, 5. 7
 Perspectam v, 12. 5

- Persperxit viii, 2. 1
 Perspici iv, 12. 20. vi, 7. 3
 Perstiterat iv, 16. 19
 Perstitissent viii, 6. 19
 Perstricta iii, 12. 2
 Perstrictum iii, 11. 10
 Perstrinxerat horrore v, 9. 1
 Persuaserat ix, 7. 5
 Persuasum v, 11. 10
 Pertæsum x, 2. 25
 Perterriti iv, 7. 3
 Perterritos iv, 16. 5
 Perterritum vii, 1. 14
 Perterritus vii, 4. 1
 Perticam v, 2. 7
 Pertinacia vii, 6. 21. viii, 11. 20. viii,
 14. 38. ix, 1. 33
 Pertinaciā vii, 6. 17
 Pertinaciū vii, 2. 32 remis everberatum
 mare iv, 3. 18
 Pertinax v, 9. 4. viii, 6. 18 vis mall
 (diurna) viii, 4. 8
 Pertinebat (attingebat) iii, 9. 8
 Pertinens x, 7. 14
 Pertinent viii, 1. 36
 Pertinentes iv, 5. 5
 Pertinentia vi, 8. 12
 Pertinere iv, 14. 3. viii, 6. 21 ad stabi
 licendum regnum (conducere) viii, 4.
 25
 Pertinet vi, 11. 30. vii, 3. 4. viii, 7. 4
 ad Rubrum Mare v, 4. 5
 Pertulerat ix, 3. 21
 Pertulit vii, 3. 12
 Perturbat vii, 7. 26
 Perturbationis vi, 7. 18
 Perturbata vi, 11. 36
 Pervasaret fama tanti mali x, 5. 8
 Perveheret viii, 5. 17
 Pervelim x, 2. 17
 Pervenerant iii, 11. 1. iv, 13. 86. iv,
 16. 8. x, 6. 12
 Pervenerat iii, 7. 2. 14. iv, 6. 14. iv,
 9. 9. iv, 16. 4. 16. v, 8. 1. vi, 4.
 25. vii, 3. 2. viii, 9. 22. viii, 1. 15.
 viii, 4. 15
 Pervenerunt iii, 8. 23
 Perveniant v, 8. 20. ix, 4. 19
 Pervenientia ira jurgantium ad manus
 ix, 9. 17
 Pervenimus ix, 2. 26. ix, 3. 14. ix, 6. 9
 Pervenire vii, 2. 15. vii, 8. 14
 Perveniret vi, 7. 28
 Perveniri ix, 9. 6
 Pervenisse iv, 14. 7. vii, 4. 89. viii,
 10. 1. ix, 6. 23. x, 2. 8
 Pervenisset vi, 9. 15
 Pervenit iii, 7. 5. iii, 12. 7. iii, 13. 4.
 iv, 6. 14. iv, 9. 12. iv, 16. 9. v, 1.
 31. v, 2. 20. vi, 6. 36. vii, 10. 16.
 viii, 10. 7
 Pervenient vii, 2. 18. 28
 Perventum iii, 11. 21. iv, 14. 22. v,
 13. 6. vi, 4. 20. vii, 3. 18. vii, 4.
 25. vii, 5. 28. viii, 6. 10. vii, 10. 13.
 vii, 11. 15. viii, 3. 37. viii, 10. 19.
 viii, 11. 13. ix, 4. 1. ix, 8. 11. 28
 Perviam viii, 2. 20
 Pervicacioris iræ fuit viii, 6. 1
 Pervicacis x, 3. 6
 Pervicacius x, 6. 12. 18
 Pervicax ix, 9. 1
 Pervigilandi vi, 2. 3
 Pervios v, 4. 4. viii, 10. 26
 Perungebant artus vii, 4. 23
 Perurebat iv, 3. 26
 Pessimorum viii, 5. 8
 Pessimum v, 9. 9
 Pestiferum x, 10. 17
 Pestilentia ix, 10. 13
 Pestis (malum) iv, 3. 26. viii, 4. 13
 (perniciose) iv, 6. 23
 Petas iv, 11. 8
 Petebant iv, 16. 11. v, 13. 18. vi, 6.
 17. viii, 1. 9. viii, 13. 25 gentes jura
 v, 7. 8
 Petebat iv, 1. 8. iv, 5. 1. v, 12. 18
 Petebatur v, 3. 9. vi, 7. 1. viii, 13. 27.
 viii, 14. 31. ix, 4. 31 eminus telis vi,
 1. 4
 Petendam v, 5. 10
 Petendos ix, 9. 8
 Petendum v, 5. 21. vii, 6. 1
 Petentes iii, 1. 9. iv, 7. 9. x, 4. 8
 Peter iv, 4. 1. iv, 4. 14. iv, 7. 3. vi,
 5. 31. vi, 9. 21. vi, 11. 19. viii, 3.
 1 nota diverticula iii, 13. 9 (ire) v,
 13. 2
 Peterent iv, 1. 18. v, 5. 9. ix, 1. 2. ix,
 5. 5
 Peteret iv, 9. 1. 18. iv, 11. 2. 18. viii,
 5. 14. ix, 4. 21
 Peti cælum venie cogitationibus iv,
 10. 3
 Præsidium petieram (quæsieram) vi, 9.
 22
 Petieramus viii, 7. 15. iv, 1. 13
 Petierit (quæsierit) vii, 2. 34
 Petissæt iv, 6. 5
 Petit iv, 3. 1. v, 6. 12. viii, 7. 7
 Petimus v, 9. 8
 Petisti vii, 8. 9
 Petiti iii, 12. 27. iv, 5. 22. iv, 3. 2. iv,
 11. 22
 Petita iv, 11. 1. x, 6. 14
 Petitur iv, 7. 24

- Petituri v, 10. 6. viii, 11. 33 (ituffi) v,
11. 5
Petituros v, 5. 22. vii, 4. 20. x, 8. 22
Petiturum iv, 9. 2. v, 1. 5
Petiturus, iv, 12. 1. v, 1. 4. viii, 5. 1
Petiverat v, 12. 10
Petivere iii, 11. 19
Petiverunt v, 6. 15. vi, 5. 32. viii, 2.
27 conati sunt x, 6. 14
Petrica vii, 11. 1. 9. viii, 1. 1. viii, 2. 20.
viii, 9. 6. viii, 11. 21
Petrica vii, 11. 16. 18. 29. 29. viii, 2. 25.
viii, 11. 19 (plur.) iii, 10. 2
Petram iii, 1. 3. vii, 11. 14. 23. 26. viii,
2. 22. viii, 11. 22
Petras vi, 6. 32
Petris iii, 10. 6. v, 3. 18. vi, 4. 3
Petuntur x, 5. 28
Peucestas ix, 5. 14. 17. 18
Peucestem iv, 8. 4
Peucola vi, 7. 15. viii, 10. 10
Peucolaum vi, 9. 5
Phalange v, 13. 10. vi, 4. 3. vii, 9. 22.
viii, 2. 33. viii, 10. 4
Phalangem iii, 2. 13. iii, 0. 7. iii, 11.
1. iv, 9. 12. iv, 12. 23. iv, 15. 14.
v, 6. 2
Phalangi iii, 9. 2
Phalanx iv, 13. 27. vi, 4. 15. viii, 5. 32.
viii, 14. 18. 25
Pharnabazi iii, 13. 14. iv, 5. 20
Phartaabazo iii, 8. 1
Pharnabasum iv, 5. 19
Pharnabasum iv, 1. 37. iv, 5. 15. 17
Pharo iv, 8. 1
Pharramios ix, 2. 8
Phasin vi, 5. 25
Phegea ix, 2. 2
Phegeus ix, 1. 86
Philagus iv, 13. 28
Philippi (regis) iv, 7. 27. vi, 4. 2. vi,
6. 9. vii, 1. 6. viii, 1. 20. x, 7. 10
Philippo (rege) vii, 1. 3. ix, 8. 22. x,
2. 23. x, 7. 2. x, 9. 18 (Aridæo) x,
7. 12. x, 9. 18 duce iv, 18. 29. vi,
6. 35. x, 1. 21 medico vi, 10. 34
Philippum (medicum) iii, 6. 9. 17
(regem) iv, 1. 12. iv, 10. 3. vi, 4. 25.
vi, 11. 23. viii, 1. 27. x, 5. 30 (Ari-
daum) x, 7. 7. 10 præfectum x, 1. 20
Philippos iii, 6. 1. 14 (medicus) iv, 6.
17 (rex) iii, 10. 7. ix, 6. 25 (Aridæus)
x, 8. 6
Philota iv, 5. 9. vi, 7. 31. vi, 11. 37.
vii, 1. 26
Philota iv, 13. 26. vi, 7. 32. vi, 8. 2.
5. vi, 9. 30. vi, 11. 2. viii, 1. 13. 30.
vii, 2. 4. 27. x, 10. 2
Philotam v, 4. 20
Philotan vi, 7. 27. 28. 31. vi, 8. 12. 20.
vi, 9. 25. 28. 30. vi, 11. 37. vii, 1. 1.
10. 28
Philotas v, 2. 5. 15. v, 4. 30. vi, 7. 19.
30. vi, 8. 16. 20. vi, 9. 5. 7. 10. 20.
35. vi, 10. 1. vi, 11. 21. 34. vii, 1. 5.
13. 26
Phœnices iv, 2. 1. x, 10. 2
Phœnicen iv, 1. 15. vi, 8. 3
Phœnicces iv, 5. 10
Phradaten vi, 4. 24. viii, 3. 17
Phradates iv, 12. 9. x, 1. 39
Phradati vi, 4. 25. vi, 5. 21
Phrataphernen ix, 10. 17
Phrataphernes vi, 4. 23
Phratapherni viii, 8. 17
Phrygia iii, 1. 11. x, 10. 2
Phrygiam vi, 8. 3. x, 10. 2
Phrygum iii, 1. 17
Pia vi, 3. 18
Pie viii, 5. 11. x, 8. 4
Pietas x, 5. 30
Pietate iii, 11. 8. v, 2. 18
Pietati iii, 12. 6
Pietatis vi, 8. 4. viii, 1. 29. x, 3. 8
Pigebat vii, 5. 6
Pigebit x, 6. 13
Pigneria iv, 14. 22. v, 5. 16
Pigneria x, 2. 26
Pigneribus iv, 14. 11. vi, 5. 8
Pignora (gratiam) vi, 5. 2
Pignore vii, 10. 7. viii, 2. 31
Pignori vitam futurum vii, 10. 9
Pignus vi, 7. 35. viii, 2. 9. viii, 4. 27.
ix, 6. 17 reconciliati animi vi, 10. 11
(argumentum) vi, 10. 16
Pigre v, 9. 7
Pigri ix, 2. 26. ix, 6. 19
Pigriores vi, 9. 29
Pigritia viii, 4. 8
Piissimi ix, 6. 17
Pila muralia viii, 10. 32
Pilæ v, 1. 32
Pilas v, 1. 33
Pinari iii, 12. 27
Pinarum iii, 8. 16. 28
Pingue vi, 4. 8. viii, 4. 26
Pingui v, 1. 12
Pinæ ix, 4. 30
Piratici lembi iv, 5. 18. 21
Piraticis iv, 8. 15
Pisce vii, 4. 24
Pisces vi, 4. 8
Piscibus ix, 10. 10
Pisidas vi, 3. 8
Python ix, 8. 16. x, 7. 4. 8. x, 10. 4
Pium v, 5. 17. vi, 8. 10

- Placaret viii, 3. 2
 Placebat iii, 6. 2. vi, 11. 10. viii, 10.
 10. 33. viii, 11. 5. x, 6. 12. x, 7. 20
 Placere vii, 1. 28. vii, 4. 5. x, 6. 17
 Placeret iv, 11. 10. v, 5. 9. vi, 1. 19
 Placet iv, 11. 15. x, 6. 21. x, 9. 11
 Placide iii, 4. 8. iv, 15. 26
 Placidius vi, 3. 10
 Placido iii, 1. 4
 Placidum viii, 9. 8. ix, 9. 2
 Placuisset v, 3. 6
 Placuit v, 10. 5. vi, 11. 28. viii, 6. 9.
 viii, 11. 10. ix, 6. 8. x, 10. 1
 Plaga (regione) vi, 2. 13. viii, 9. 13
 Plaga (vulnera) ix, 8. 20
 Plagam (regionem) iv, 9. 16
 Plana vi, 3. 16. vi, 5. 13. viii, 9. 3
 Planctibus x, 5. 7
 Planctu iii, 11. 22. iii, 12. 3
 Planctus v, 12. 4
 Planiciem vi, 5. 20
 Planicies iv, 9. 10. x, 9. 14
 Planiora v, 4. 23
 Planicie iv, 12. 19. iv, 13. 6
 Planitem iii, 4. 7
 Planities iv, 14. 12. v, 4. 6. vi, 6. 15
 Planum vi, 1. 2
 Platani v, 4. 8
 Plato v, 7. 12
 Plausta vi, 2. 16
 Plaustis viii, 10. 3
 Plausus ix, 9. 26
 Plebe vi, 8. 10. x, 1. 32. x, 7. 1
 Plena iii, 13. 11. v, 1. 7
 Pleni iv, 14. 25
 Pleno vii, 5. 12
 Plenos ix, 2. 25
 Plenum iii, 6. 11
 Plenus ix, 4. 25. x, 7. 4
 Pleraque iv, 8. 15. viii, 11. 25
 Pleraque viii, 11. 6
 Plerique iv, 16. 10. v, 1. 24 rami ix,
 1. 10
 Plerisque iv, 8. 6. vi, 2. 2. vi, 8. 26.
 vii, 2. 36. viii, 9. 15
 Plerisque iv, 3. 26. iv, 9. 19. v, 4. 32.
 vi, 5. 17
 Plerumque iii, 7. 19. vi, 5. 5. viii, 2. 1.
 x, 5. 16
 Ploratu ix, 3. 16. x, 5. 7
 Ploratus ix, 6. 29
 Plura iv, 4. 2. iv, 9. 5. iv, 15. 22. vi,
 8. 22. ix, 3. 8
 Plures iv, 4. 2. iv, 14. 5. iv, 15. 3. 23.
 31
 Pluribus iii, 2. 7. iv, 6. 21. iv, 8. 7. v,
 8. 11. vi, 9. 35. viii, 2. 31
 Plurimo vi, 1. 4
 Plurimorum viii, 3. 13
 Plurimum iv, 10. 13. v, 4. 2. vi, 7. 14.
 viii, 12. 16. x, 5. 35
 Plurimus iv, 6. 18
 Pluris v, 8. 6
 Plurium iv, 12. 7
 Plus iii, 6. 10. vi, 6. 9. x, 5. 35
 Plusquam vi, 10. 5
 Pluteis v, 3. 7
 Pythagoras iv, 3. 11
 Poculis viii, 1. 44. ix, 10. 26
 Poculo iii, 6. 8. vii, 5. 12
 Poculum iii, 6. 9. vii, 4. 9. ix, 7. 24
 Poena iii, 13. 17
 Poena vii, 6. 15
 Poenam vi, 10. 37. vi, 11. 16. viii, 14.
 13
 Poenas iv, 1. 33. iv, 7. 27. iv, 13. 13.
 v, 7. 11. vi, 3. 14. vii, 1. 39. x, 2. 29
 Poeni iv, 2. 11. iv, 3. 22
 Poeniteat iv, 13. 9. v, 5. 10. vi, 10. 15
 Poenitebat x, 7. 12
 Poenitentia iii, 2. 19. vi, 8. 7. viii, 8. 22
 Poenitentie v, 5. 24. v, 10. 13. ix, 7. 26
 Poenitentiam v, 10. 8. viii, 2. 3 ageret
 viii, 6. 23
 Poenitere viii, 2. 29
 Poetarum iii, 1. 4
 Polemon vii, 1. 10
 Polemonem iv, 8. 4. vii, 2. 1
 Polenta iv, 8. 6
 Policeatur iv, 11. 23
 Policebantur vii, 5. 27. viii, 1. 10
 Policebatur iii, 6. 2
 Pollicentes ix, 1. 7
 Pollicentur vi, 5. 8
 Pollicerentur vii, 9. 7. viii, 1. 18
 Polliceretur vi, 7. 12
 Polliceri vi, 3. 20. ix, 6. 8
 Pollicetur vi, 11. 17. vii, 6. 40
 Polluce viii, 5. 8
 Polydamanta vii, 2. 11
 Polydamente iv, 15. 7
 Polydamas vii, 2. 17. 19. 24
 Polypercon iv, 13. 7. 28. viii, 5. 2. viii,
 6. 22. viii, 11. 1
 Polyperconte v, 4. 20. 30
 Polypercontii viii, 6. 24
 Polystratus v, 13. 24
 Polytimetum vii, 10. 2
 Pomorum vi, 4. 21. viii, 10. 14
 Pondere v, 1. 34. v, 2. 11. viii, 9. 28
 Ponderis x, 1. 24
 Pondus iii, 13. 16
 Ponere viii, 7. 13. x, 1. 19
 Poni x, 2. 10
 Ponimus iii, 4. 2
 Pons iv, 16. 17. v, 1. 29. 30. viii, 5. 17
 Ponte iv, 16. 8. ix, 2. 13 junxit ~~anæm~~
 iv, 9. 9

- Pontem iv, 16. 8. 9. 16. v, 5. 4
 Pontibus iv, 8. 15. iv, 9. 12
 Ponticas x, 10. 4
 Pontico iii, 1. 12. vii, 4. 23
 Ponticum vii, 3. 4. 21
 Ponunt v, 5. 11
 Poplitibus vi, 1. 14. ix, 5. 9
 Populabantur ix, 10. 7
 Populante iv, 10. 13
 Populares vii, 6. 15. vii, 10. 9. viii, 9.
 21. viii, 12. 14. x, 1. 45
 Populareretiv, 1. 11. iv, 9. 8
 Popularibus iv, 8. 11. v, 11. 11. vi, 4.
 10. viii, 2. 20. ix, 1. 36. ix, 2. 7
 Popularium iv, 1. 16. v, 12. 4. vi, 4. 9.
 ix, 7. 2. ix, 8. 11
 Populationem x, 8. 13
 Populationibus iii, 4. 5
 Populator iii, 4. 5
 Populatos iii, 5. 6
 Populatur ix, 8. 20
 Populi (gentes) v, 4. 8. v, 9. 5. ix, 8. 4
 Populus iv, 12. 22
 Populus ix, 10. 5. x, 6. 23. x, 9. 3
 Pori viii, 13. 16. ix, 2. 8. x, 1. 20
 Pero viii, 12. 13. ix, 1. 7. 9
 Porrigens vii, 5. 11
 Porrigentis dexterum iv, 2. 17
 Porrigis vii, 8. 19
 Porrigit vii, 8. 25
 Porta iv, 5. 17. iv, 6. 13
 Portabant iii, 13. 7. iv, 9. 19. v, 13. 8.
 vii, 4. 25
 Portabat ix, 10. 15
 Portæ ix, 1. 27
 Portam iv, 10. 26. vii, 5. 31
 Portantes iii, 13. 7
 Portantium iii, 13. 16
 Portare v, 4. 17
 Portarent vii, 5. 11
 Portari vii, 5. 14
 Portas ix, 8. 17
 Portaverant v, 7. 7
 Portendere iii, 8. 5. iv, 2. 14. vii, 7. 24
 Portenderentur vii, 7. 8
 Portendi iv, 6. 12. iv, 10. 6
 Portis ix, 1. 21
 Portum iv, 4. 9. 12. iv, 5. 20. x, 2. 1
 Portus (gen.) iv, 5. 19. 21 (acc.) iv, 5. 9
 Forum ix, 8. 2
 Porus ix, 2. 20
 Poscentis vii, 1. 33
 Poscere vi, 3. 20
 Posceret v, 13. 8
 Posita iv, 3. 8. iv, 13. 14. v, 13. 4. vi,
 5. 6. x, 6. 15. x, 7. 13
 Positam iii, 6. 9. iv, 13. 7
 Positis iv, 1. 31. iv, 13. 30. v, 4. 1. v,
12. 6. viii, 1. 44. viii, 10. 7 castris
 iii, 2. 2. ix, 4. 14
 Posito vi, 7. 22. viii, 2. 8 (posito)
 magis rege, quam effuso viii, 14. 34
 Positum vi, 8. 7. vi, 10. 25. ix, 1. 14
 Posituros x, 8. 15
 Posse iv, 5. 4. 8. 20. iv, 9. 8. v, 2.
 14. v, 4. 12
 Possedisse iv, 11. 18
 Possent iv, 2. 28. iv, 6. 9. iv, 13. 32.
 iv, 15. 9. v, 6. 4. v, 13. 10. vii, 9. 5
 Possessio vi, 13. 5. viii, 8. 11
 Possessione x, 1. 23
 Possessionem vi, 3. 5
 Possessum certo jure iv, 1. 27
 Posset iv, 2. 16. iv, 6. 2. iv, 12. 21. iv,
 13. 30. v, 5. 24. v, 12. 1. vi, 3. 13.
 vi, 9. 15
 Possidebat iv, 1. 6
 Possideo ix, 6. 20
 Possidet vi, 3. 9
 Possim iv, 1. 25. v, 8. 9
 Possimus x, 6. 8
 Possint iv, 13. 10. v, 10. 9. vi, 9. 3
 Possis iv, 11. 8
 Posit v, 8. 15. vii, 11. 5
 Possum iv, 14. 24. vi, 5. 3. vi, 9. 12.
 24. vi, 10. 8. 30
 Possumus v, 9. 1. vi, 11. 23
 Possunt iv, 2. 8. iv, 10. 10. iv, 14. 14
 Postiii, 6. 3. v, 2. 5. v, 3. 6. v, 6. 7.
 vi, 2. 12. viii, 4. 30
 Postea viii, 5. 24
 Posteaquam iv, 7. 2. v, 6. 19
 Postera iii, 12. 13. iv, 8. 13. vi, 11. 27
 Posteri vii, 5. 33. viii, 6. 15. viii, 6. 6
 Posteris iii, 2. 18. iv, 14. 25. v, 2. 12
 Posteritas v, 8. 10. ix, 10. 28. x, 9. 6
 Posteritati vi, 8. 17. ix, 8. 5. 19
 Posteritatis iv, 4. 19
 Postero iv, 5. 20. iv, 6. 10. iv, 12. 18.
 v, 5. 1. v, 7. 12. vi, 2. 9. vii, 2. 15.
 vii, 5. 17
 Posteros viii, 5. 11
 Posterum vi, 8. 15. vi, 11. 9. viii, 5. 7
 Postferendus vii, 4. 34
 Postquam vi, 1. 14. viii, 1. 41. viii, 3.
 38. viii, 9. 19. ix, 6. 8
 Postulabat iv, 1. 8. viii, 8. 14
 Postulantum iii, 10. 8
 Postulare iv, 14. 6. vii, 1. 5. ix, 7. 17.
 x, 2. 12
 Postularetis viii, 8. 6
 Postulat Deus credo vi, 11. 24
 Postulo ix, 2. 32
 Posuerat iii, 9. 9. viii, 14. 10
 Posuit iv, 6. 28. iv, 9. 10. iv, 10. 25.
 iv, 13. 32. ix, 4. 24

- Potens vii, 4. 3. 19. iram iv, 2. 5
 mei non eram iv, 13. 23 potens non
 erat superstitionem vii, 7. 21 ne sic
 quidem potens corporis ix, 5. 13
- Potentia vii, 6. 18. x, 5. 14. x, 10. 18
- Potentiae vi, 5. 2. vi, 9. 16
- Potentiam x, 1. 6. 27
- Potentior iii, 8. 29. v, 5. 21 anctor
 præsens futurus iv, 9. 1
- Poterat iv, 1. 2. iv, 2. 9. iv, 12. 24.
 iv, 15. 16. 24. iv, 16. 12. v, 3. 21.
 v, 6. 15. v, 10. 8. vi, 6. 22. viii,
 6. 15
- Poterat iv, 6. 22. iv, 9. 18. iv, 12. 19.
 iv, 13. 16. 38. iv, 14. 10. v, 4. 2.
 26. vii, 5. 17
- Potaris vi, 8. 5
- Poterit vi, 8. 5
- Potes viii, 5. 18
- Potest iv, 10. 28. iv, 11. 22. iv, 14.
 18. iv, 16. 29. v, 1. 2. vi, 3. 8. vi,
 9. 16. x, 6. 6
- Potestat vi, 8. 25 nullius præter ipsum
 erat viii, 6. 5
- Potestate iii, 5. 14. iv, 14. 13. v, 9. 5.
 vi, 3. 3. vi, 5. 26. vi, 11. 16. vii, 1.
 18. vii, 2. 16. viii, 8. 19. viii, 11. 10.
 viii, 2. 30. viii, 3. 7. viii, 8. 14 facta
 iv, 1. 17
- Potestatem iii, 11. 11. v, 6. 17. vi, 6.
 32. vi, 9. 31. vii, 6. 14. viii, 2. 28.
 viii, 11. 2. ix, 6. 23
- Potestia vi, 9. 24. x, 2. 26
- Potione medicata iii, 6. 2. vii, 5. 14
- Potioni x, 10. 17
- Potior (nomen) viii, 14. 23
- Potiora viii, 6. 21 omnia deditio ix,
 1. 20
- Potiosem iv, 1. 19. vi, 2. 2. x, 8. 19
- Potiores x, 6. 16
- Potiri regionis v, 10. 4
- Potissimum ix, 10. 26. v, 5. 9. v, 7.
 10. vi, 3. 5. viii, 6. 23. ix, 2. 32. x,
 7. 10
- Potitum iii, 1. 16
- Potitus iii, 7. 2
- Potitas Pelusii iv, 1. 30
- Potiundae viii, 11. 19
- Potiundi tii, 11. 20
- Potius iv, 11. 18. v, 8. 6. vi, 6. 17.
 vi, 8. 34. vi, 9. 23. viii, 1. 48. x, 9.
 17
- Potu vii, 5. 16. vii, 10. 18
- Potuerat iv, 18. 36
- Potaerint ix, 2. 21
- Potuerit ix, 3. 2
- Potuerunt iv, 16. 26. vii, 3. 10. vii, 9.
 13. x, 5. 8
- Potuisse iv, 11. 11
- Potuissemaus v, 5. 12
- Potuisserent iv, 7. 29. v, 9. 2. ix, 2. 18
- Potuisset iii, 6. 3. iii, 12. 18. iv, 1. 1.
 9. iv, 5. 8. x, 5. 34. x, 9. 2
- Potuit iv, 9. 21. iv, 12. 13. vi, 6. 27.
 vi, 10. 5. ix, 3. 1
- Prae vi, 7. 18 metu iii, 8. 29 se agentes
 captivos vii, 6. 2
- Praelate v, 5. 1. vi, 5. 13
- Praelata viii, 10. 24
- Praelatis vi, 4. 3
- Praelatum iv, 2. 9. 10. iv, 7. 7
- Praelatum viii, 11. 7
- Prebe ix, 3. 6
- Præbent jam terga iv, 14. 14 iter placi-
 dum viii, 9. 3
- Præbente (suppeditante) iv, 2. 18
- Præbere viii, 6. 24
- Præberent x, 1. 19
- Præberet ix, 5. 27
- Præbet viii, 2. 21 speciem insulae iii,
1. 13
- Præbitis viii, 10. 17
- Præbitum viii, 12. 16
- Præbituram iv, 8. 6
- Præbiturum viii, 13. 21
- Præbuere speciem agminis non sper-
 nendi iii, 13. 8. x, 5. 1
- Præbuit iv, 4. 17. vi, 2. 6. viii, 4. 2.
 ix, 5. 28 suspicioem initi accelesti
 consilii iii, 7. 18 speciem ignis ix, 12.
 14 se ducem tanto sceleri vi, 9. 4
- Præcaveret v, 13. 11
- Præcedere iv, 12. 22. v, 8. 5
- Præceperant (anticipaverant) iv, 4. 5
- Præceperat iii, 9. 10. viii, 12. 4
- Præceperit ix, 6. 26
- Præcepi ix, 2. 29
- Præcepisti vii, 2. 38
- Præcepit v, 4. 14. r, 11. 1. vi, 2. 9.
 vi, 6. 16. vii, 9. 14
- Præceps iii, 5. 14. iv, 3. 7. iv, 16. 18.
 v, 3. 1. v, 4. 12. v, 6. 7. vi, 4. 5.
 viii, 11. 3 murus in saluvi iv, 2. 9
- Præceptum iii, 8. 1. v, 1. 43. ix, 5. 28.
 x, 10. 3 erat iii, 8. 23
- Præcesserant vii, 5. 10
- Præcessisse iii, 18. 1 quantum itineris
 præteriperent ix, 10. 14
- Præcipere celeritate iv, 1. 3
- Præcipiens (prævertens) ix, 6. 2
- Præcipit viii, 10. 5
- Præcipitantur ix, 9. 20
- Præcipitare iv, 15. 15
- Præcipitari vi, 4. 7
- Præcipitat viii, 6. 24
- Præcipitati viii, 12. 23
- Præcipitatus viii, 5. 37
- Præcipitaverant iv, 16. 16

- Præcipitaveret vi, 6. 32. viii, 14. 8
 Præcipitaverunt iv, 2. 15
 Præcipitavit iv, 4. 11. iv, 10. 25
 Præcipitem v, 18. 2. vi, 9. 10
 Præcipites v, 6. 1. viii, 11. 18
 Præcipiti vi, 4. 10. vii, 7. 20. vii,
 11. 16. viii, 1. 48. ix, 5. 2. ix,
 9. 9
 Præcipitatio ingenia (ferocia) viii, 1. 35
 Præcipitis (gen.) v, 4. 22 (verb.) iv,
 18. 8
 Præcipua iii, 8. 1
 Præcipue iv, 1. 7. iv, 2. 8. iv, 4. 11.
 iv, 10. 25. iv, 16. 12. v, 4. 25. vii,
 4. 8. viii, 7. 5. viii, 5. 20. viii, 10.
 22. viii, 14. 27. ix, 8. 22
 Præcipuo vii, 5. 19
 Præcipuum iv, 3. 10. viii, 1. 34. ix,
 2. 4
 Præcipuuiv, 9. 19. viii, 6. 5
 Præcisia iii, 8. 15
 Præco x, 5. 2
 Præco gaudio iv, 15. 11
 Præcocem viii, 5. 16
 Præcordia iv, 16. 13
 Præda iv, 1. 4. 26. iv, 14. 16. v,
 2. 8. v, 18. 17. vi, 2. 10. vi, 9.
 23. viii, 1. 4. viii, 4. 20. viii, 12. 16
 Prædabundus viii, 1. 5
 Prædem iii, 13. 11. iv, 14. 6. v, 1. 6.
 ix, 10. 7. x, 2. 11
 Prædam iii, 10. 9. iii, 18. 5. iv, 13.
 14. iv, 15. 10. iv, 16. 8. v, 1. 4. v,
 6. 4. vii, 6. 16. ix, 1. 2. ix, 2. 27
 Prædantibus iii, 13. 11
 Prædantium iii, 13. 11
 Prædem v, 4. 13. ix, 2. 25
 Prædicacione vi, 10. 27
 Prædicere v, 4. 2. viii, 6. 16. viii, 10. 33
 Præditos viii, 5. 12
 Præditum viii, 8. 22. x, 1. 32
 Prædixerat iii, 6. 3
 Prædixi vii, 7. 26
 Prædonibus iv, 8. 15
 Præerant iv, 13. 34. v, 9. 11. x, 10. 4
 Præerat iv, 1. 35. iv, 6. 7. iv, 12. 8.
 iv, 13. 26. iii. v, 4. 29. v, 8. 4.
 v, 12. 12. vii, 4. 38. viii, 1. 8. viii,
 4. 21. viii, 10. 22
 Præcessent iv, 8. 2. v, 1. 43
 Præcesset vii, 3. 4. x, 10. 4
 Præest vi, 8. 10
 Præeunte vii, 1. 29
 Præfatus vii, 4. 9. viii, 4. 20
 Præfecerat iv, 8. 9. ix, 8. 9
 Præfociasset vi, 6. 20
 Præfecti iii, 1. 19. iv, 1. 4. iv, 3. 1. iv,
 8. 4. v, 6. 11
 Præfecti (plur. sub.) iii, 2. 10. iv, 5.
 16. ix, 10. 22 (gen.) vi, 1. 17. x,
 10. 14
 Præfectis v, 2. 6
 Præfecto iii, 13. 2. 4. iv, 1. 39. v,
 8. 6. viii, 3. 17
 Præfectorum iii, 8. 17. v, 1. 42. viii,
 6. 6. x, 2. 13
 Præfectos iv, 9. 1. iv, 13. 26. vi, 3.
 18. vi, 11. 37. vii, 2. 15. ix, 10. 17
 Præfectum iii, 11. 3. iv, 9. 7. 24.
 iv, 16. 23. v, 9. 8. vi, 4. 24. vi, 8.
 11. x, 1. 20
 Præfectus iii, 13. 10. iv, 1. 37. iv, 8.
 15. iv, 15. 12. v, 2. 8. v, 8. 4. v, 6.
 10. v, 8. 4. viii, 1. 3. ix, 10. 20
 Præferebantur v, 1. 21. vii, 5. 8
 Præferebas vii, 1. 29
 Præferebat viii, 1. 33. ix, 7. 20
 Præferabatur iii, 3. 9. viii, 14. 11 præ-
 tendebatur vii, 5. 20
 Præferendo x, 2. 29
 Præferens iv, 13. 15. iv, 15. 27. vi, 5.
 26. vi, 9. 1. vii, 4. 40. viii, 1. 30
 speciem pietatis odio suo vi, 8. 4
 vultu motum animi viii, 6. 16
 Præferente vultu letitiae speciem vii,
 2. 24
 Præferentem vi, 9. 13
 Præfert iv, 10. 26
 Præfertur iv, 14. 24
 Præfixa auro spicula iii, 3. 30
 Præfixe ferro hastæ iii, 2. 7 (armata)
 iv, 9. 5
 Præfuerant x, 1. 2
 Præfuturi v, 2. 8
 Prægnans x, 6. 9
 Prægrave iii, 3. 27. iv, 11. 8
 Prægraves viii, 10. 22. viii, 14. 19
 Prægravis ix, 10. 26
 Prægressus viii, 12. 2
 Præribat preces regi iv, 13. 15
 Præjudicio vii, 1. 20
 Prælia viii, 13. 12
 Præliandum viii, 14. 3
 Præliantium iv, 6. 14. viii, 10. 18
 Præliis iv, 1. 35. iv, 6. 31. viii, 6. 4
 Prælio iii, 8. 23. iv, 1. 31. iv, 5. 6. iv,
 14. 15. iv, 16. 16. vii, 5. 15. viii,
 5. 2. viii, 10. 4. viii, 11. 1. ix, 8.
 19. 25
 Prælium iii, 11. 14. iii, 13. 8. iv, 1. 1.
 iv, 6. 14. 25. iv, 14. 6. iv, 15. 19.
 v, 1. 42. v, 3. 10. vii, 4. 38. ix, 7.
 16. ix, 8. 7
 Prælongæ viii, 14. 16
 Præmissæ iii, 8. 21. iv, 5. 7. iv, 11. 21.
 iv, 14. 6. v, 2. 3. vi, 8. 5. 15. viii,
 7. 11. ix, 2. 27. x, 8. 16
 Præmissæ v, 8. 9. vii, 1. 23

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

Q

- Premio v, 2. 8
 Premiserat iii, 7. 6. iv, 9. 24. viii, 11.
 14
 Premisit iii, 1. 6. iv, 9. 7. 15. iv,
 10. 11. iv, 12. 1. vi, 5. 25. vii, 6.
 17. viii, 10. 2. viii, 14. 2
 Premissa iii, 8. 28
 Premissi iii, 8. 24. iii, 9. 10. iv, 9. 15.
 iv, 10. 9
 Premissis viii, 10. 13
 Premiso iii, 5. 15. iii, 12. 27. viii, 2.
 32. viii, 11. 22. ix, 9. 2
 Premissos iii, 8. 17. iii, 18. 2. x, 2. 16
 Premissum iv, 1. 29. iv, 12. 4. viii,
 2. 31
 Premissus viii, 14. 35
 Premittens vi, 4. 14
 Premitteret ix, 9. 23
 Premitit iii, 12. 15. v, 13. 19
 Premium v, 12. 5. v, 13. 4. vi, 11.
 29. vii, 11. 12. viii, 1. 34. ix, 6. 10
 Preoptabat v, 12. 5
 Präparabantur iv, 2. 12
 Präparabat se fugae v, 8. 2
 Präparans aditum nefarie spei v, 9. 3.
 ix, 8. 19
 Präpararant vii, 5. 7
 Präparare ix, 7. 16
 Präparari iv, 13. 1
 Präparata iii, 13. 10. viii, 12. 4. viii,
 14. 31
 Präparat iv, 8. 8
 Präparatas vi, 7. 31. viii, 9. 2
 Präparatis vi, 6. 33. viii, 5. 5. x, 9. 15
 Präparatum viii, 14. 28
 Präparaturum iii, 5. 7
 Präparaverat viii, 5. 10
 Präparent volgi aures vi, 2. 21
 Präponit iv, 11. 20
 Präponitis iv, 14. 9. ix, 6. 17
 Präposito ix, 10. 20
 Präpositus iii, 1. 24. iii, 9. 2. iv, 8. 5.
 x, 1. 44
 Präposuimus vii, 1. 39
 Präpotens vi, 9. 11
 Prärapida ix, 4. 10
 Präripert cuncta incendio iv, 10. 18
 Prärupta v, 3. 8. v, 4. 18. vi, 6. 23.
 viii, 11. 15. viii, 11. 12
 Präruptæ (dat.) iii, 4. 12 (plur.) vi, 6.
 25. viii, 11. 7
 Präruptas v, 3. 17
 Prärupti iii, 4. 6
 Präruptis iii, 10. 6 utrimque ripis viii,
 10. 23
 Präruptus vii, 11. 14
 Präsgentis iii, 3. 2
 Præsens iv, 9. 1. v, 4. 12. viii, 1. 24.
 vii, 4. 32. viii, 6. 24. viii, 5. 11. ix,
 1. 12. ix, 10. 28
 Præsenserat v, 11. 2
 Præsente vi, 10. 3
 Præsentes vi, 3. 8. vi, 7. 5
 Præsenti iii, 6. 17. v, 9. 12. vi, 4. 10.
 vii, 7. 27
 Præsenta (fem.) viii, 8. 4. x, 7. 4
 (neut.) v, 5. 16. vi, 1. 8
 Præsentiam viii, 2. 32
 Præsentibus iv, 1. 29. iv, 12. 17. viii,
 1. 30. ix, 9. 21. x, 9. 17
 Præsents iii, 12. 14. 25. v, 9. 1. viii,
 1. 7
 Præsentium iv, 4. 18. viii, 3. 16
 Præsertim vi, 10. 6
 Præside x, 6. 7
 Præsidebat iv, 12. 15
 Præsiderem viii, 10. 16
 Præsidentis vii, 9. 6
 Præsidere iv, 5. 9. v, 1. 43. v, 2. 16.
 viii, 13. 21
 Præsiderent iii, 1. 20. iii, 4. 5
 Præsideret ix, 9. 23
 Præsides iv, 13. 13
 Præsidia iv, 1. 30. iv, 3. 24. iv, 4. 15
 Præsidibus iii, 8. 22. ix, 9. 27
 Præsidii (auxiliis) iii, 1. 8
 Præsidii iii, 1. 19. iii, 7. 7. iv, 1. 35.
 37. 40. iv, 12. 14
 Præsidio iii, 7. 7. iii, 8. 12. iv, 1. 37.
 iv, 5. 15. 17. 23. iv, 6. 7. iv, 12. 2.
 iv, 13. 35. v, 6. 11. vi, 5. 11
 Præsidium iii, 7. 2. iv, 1. 28. iv, 8. 4.
 v, 2. 16. viii, 3. 5. ix, 4. 8. ix, 8. 10
 Præsit vi, 11. 6
 Præstabat iii, 12. 16. viii, 14. 13
 Præstabis ix, 6. 7
 Præstabo v, 5. 22. ix, 6. 26
 Præstanda x, 8. 18
 Præstante vii, 11. 8
 Præstantior x, 3. 10
 Præstare v, 5. 22. vi, 9. 24. ix, 6. 13
 fulgorem sidera iv, 10. 3 (facere) v,
 11. 6
 Præstaret viii, 5. 4
 Præstat iv, 11. 20. vi, 3. 16. ix, 2. 34
 Præstate ix, 6. 24
 Præstiteran viii, 11. 25
 Præstitissent vi, 4. 9
 Præstituit iii, 9. 11
 Præstitutam iii, 1. 3
 Præsto iii, 6. 18. v, 9. 12. viii, 1. 4. viii,
 13. 2
 Præstos ix, 8. 11
 Præter iv, 9. 20. 21. v, 4. 18 (quam)
 vi, 1. 20 (præter) vi, 5. 10. vi, 9. 35
 (ultra) iv, 9. 14

- Præterea iii, 13. 16. iv, 13. 5. iv, 14.
 19. v, 1. 10. 40. vi, 8. 23. vii, 3.
 23. x, 9. 11
 Prætereuntibus (nos præeuntibus) iv,
 14. 1
 Prætereuntium iii, 8. 10
 Præterfluebat viii, 2. 20
 Præterfluens viii, 11. 12
 Præterfluentem iv, 16. 12
 Prætergressos iii, 9. 11
 Præterierant vii, 5. 16
 Præterierant vi, 4. 23.
 Præteriit v, 4. 23. vi, 10. 7. viii, 1. 41.
 viii, 4. 2
 Præterire vi, 10. 6
 Præteriri x, 6. 11
 Præterit v, 3. 2. vii, 3. 20. vii, 4. 31
 Præterita v, 6. 2. v, 8. 17. x, 5. 21
 Præterite iii, 12. 25
 Præteritam vi, 8. 34
 Præteritis (exclusis) viii, 6. 9
 Præteritum x, 1. 7
 Præteritur x, 7. 2
 Prætervehī x, 1. 18 oram classe iv, 5.
 10
 Prætervolans iv, 6. 11
 Prætor iii, 7. 12. iii, 11. 10. 18. iv, 1.
 35. iv, 5. v, 13. 11. vi, 2. 7. vi,
 9. 28. viii, 2. 19. viii, 3. 6
 Prætore iii, 7. 11. iv, 5. 13
 Prætorem iv, 8. 11. viii, 2. 16
 Prætores iv, 1. 34. iv, 5. 13. v, 1. 43
 Prætori v, 9. 7
 Prætorii v, 10. 12
 Prætoribus iv, 1. 28. viii, 3. 16. x, 1.
 19
 Prætorio iv, 10. 4
 Prætorium iv, 13. 17. v, 2. 7. vi, 3. 18.
 vi, 8. 17. ix, 6. 4
 Prætorum iii, 13. 6. iv, 13. 1
 Prævalens vii, 7. 35
 Præverti vi, 6. 21
 Prava vii, 4. 10. viii, 1. 33. viii; 5. 5
 Precabatur vii, 2. 31. ix, 3. 17. ix,
 10. 16
 Precantibus vii, 2. 32
 Precarii iii, 5. 14. v, 3. 14. x, 7. 18
 Precario imperio iv, 7. 1. vi, 3. 6 victu
 iv, 14. 23 (adv.) ix, 2. 34
 Precario rex sum x, 2. 15
 Precarium v, 8. 12. x, 6. 2
 Precate iii, 12. 24
 Precati vi, 1. 20. x, 10. 13
 Precatur iv, 11. 6
 Precatus vi, 5. 4. viii, 2. 30. viii, 14.
 44. ix, 1. 30
 Precemur iii, 12. 24
 Preces iv, 13. 15. v, 10. 11. 14. viii,
 2. 6. viii, 3. 3. ix, 6. 6
 Precibus v, 3. 13. vi, 5. 23. viii, 2. 11.
 ix, 2. 30
 Precor iv, 10. 34. viii, 5. 16
 Prehensum vii, 11. 24
 Premebantur iv, 15. 22. ix, 9. 17
 Premebant consilium alia dissimulations
 (occultabat) x, 9. 8
 Premendi (opprimendi) vi, 8. 4
 Premente limo præcordia iv, 16. 13
 Premerent vi, 8. 15
 Premerentur vii, 9. 22
 Premeretur luna sole iv, 10. 5
 Premit vii, 8. 11
 Premitur v, 1. 34
 Premunt vii, 3. 11
 Pressa indignatione (sedata) vi, 9. 7
 Pressa in altitudinem cavernæ v, 1. 28
 Pressi (occului) vi, 9. 19
 Pressis manibus tene fortunam vii, 8.
 24
 Pressit dolorem (continuit) viii, 1. 38
 Presso in solum alveo (cavato) v, 4. 8
 Pretio iv, 1. 13. viii, 6. 27. vii, 9. 18.
 viii, 9. 19 remittimus iv, 11. 15
 Pretiosa ix, 10. 25. x, 1. 24
 Pretiosæ v, 1. 10. v, 6. 5
 Pretiosam v, 1. 6
 Pretiose iii, 12. 14
 Pretiosorem v, 6. 4
 Pretiosissima v, 9. 1 vestium induti
 v, 6. 7
 Pretiosissimis iii, 8. 12. iii, 13. 5
 Pretios x, 1. 32
 Pretiosum viii, 12. 11
 Pretium v, 1. 37. v, 6. 6. vi, 6. 10. 16.
 viii, 2. 28. viii, 11. 25. ix, 10. 28
 (premium) viii, 11. 3
 Pridie v, 4. 16. 29. vi, 7. 21. vi, 9. 26.
 vii, 1. 31. x, 6. 4
 Prima iii, 10. 3. iv, 2. 8. iv, 4. 7. 19.
 iv, 5. 19. iv, 15. 14. v, 5. 3. v, 13.
 10. vi, 5. 12. vi, 6. 27. ix, 8. 20
 ex prima cohorte amicorum vi, 7. 17
 Primam v, 3. 3
 Primas iv, 1. 29
 Primi iv, 1. 18. v, 13. 10. viii, 5. 18
 Primo (abl.) iv, 15. 18. viii, 9. 5 (adv.)
 iii, 12. 6. iv, 9. 15. iv, 10. 21. vi,
 6. 26. viii, 4. 5
 Primordiis ix, 6. 17
 Primordio ix, 2. 11
 Primores iv, 6. 17. 24. viii, 2. 30
 Primoribus viii, 1. 9
 Primos v, 3. 9
 Primum iv, 8. 1. iv, 10. 1. iv, 14. 13.
 v, 6. 14. v, 7. 11. vi, 7. 8. vi, 8. 26.
 vi, 9. 14. viii, 8. 3 tum primum adul-
 tus viii, 2. 35

- Primus iv, 5. 21. iv, 14. 24. v, 2. 5.
 v, 6. 14. v, 7. 5. vii, 9. 6. viii, 11.
 12. viii, 4. 2. viii, 7. 2. viii, 11. 11.
 ix, 2. 29
 Princeps iv, 18. 28. vi, 10. 22. ix, 7.
 8. x, 7. 17
 Principem ix, 8. 16
 Principes iv, 10. 4. iv, 11. 1. iv, 14.
 22. vi, 6. 7. viii, 11. 26. viii, 5. 9.
 ix, 3. 1. ix, 7. 6 foeminarum x, 1. 8
 Principi x, 9. 8
 Principis vii, 4. 22. ix, 4. 22
 Principibus vii, 2. 23. vii, 6. 11. viii,
 6. 2. ix, 6. 4
 Principio iii, 3. 6. v, 1. 8. 33. vi, 8. 4.
 viii, 10. 5
 Principis iii, 18. 18
 Principium iii, 12. 3. x, 2. 5. x, 9. 19
 Principum v, 1. 42. viii, 1. 18. x, 2. 3.
 x, 7. 8. 13. x, 10. 1
 Prior iv, 3. 18. vii, 4. 26. vii, 9. 7
 Priore vi, 4. 5
 Prioribus vii, 7. 29
 Prioris v, 5. 11
 Priorum iv, 10. 21
 Pristina vi, 7. 13
 Pristinæ iii, 12. 12. 23. iv, 11. 3. v,
 10. 2. vi, 9. 4. viii, 10. 35
 Pristinam v, 1. 8
 Pristini iii, 11. 25. vi, 2. 8. viii, 4. 27
 Pristino iv, 9. 4. v, 10. 12. viii, 4. 2.
 ix, 9. 19
 Pristinum iv, 6. 22. iv, 10. 3. ix, 10.
 28
 Privatum viii, 12. 5
 Privatus vii, 7. 24
 Prius iii, 10. 8. v, 6. 1. vi, 9. 31. vii,
 5. 2. viii, 11. 5. viii, 4. 6. viii, 5. 17.
 ix, 1. 7
 Priusquam iii, 12. 11. x, 2. 9
 Pro iii, 6. 12. iv, 7. 23. v, 6. 18 major-
 rem quam pro numero speciem ge-
 rena iii, 2. 3 hostibus assimilaturos iv,
 1. 28 qui pro opere stabant iv, 2. 21
 se quisque iv, 7. 14 seditione res erat
 (instar) iv, 10. 4 concione iv, 10. 16
 habitu corporis v, 2. 13 habitu na-
 tura v, 6. 18 fide v, 11. 12 solatio v,
 12. 10 spe ipsius vi, 9. 29 equitibus
 erat planicies x, 9. 14 suo id vindic-
 aturum x, 9. 19
 Proavum vi, 11. 26
 Probabilis causa (nulla) vii, 1. 14
 Probabilis x, 9. 11
 Probari vii, 2. 34 Hermolao supplicia
 viii, 8. 5
 Probe vi, 1. 19
 Probitas iv, 1. 20
 Probra viii, 8. 7. 19. x, 7. 5
 Probrum ix, 10. 23 (tagitum) iv, 6. 6
 Probus vii, 4. 8
 Procacissime viii, 1. 34
 Procaciter viii, 1. 32
 Procarius viii, 8. 3
 Procax x, 2. 15
 Procedens ix, 3. 24
 Procedenti v, 1. 17. v, 5. 2
 Procedere iii, 3. 8. iii, 8. 23. iv, 12.
 4. v, 5. 10. v, 6. 12. v, 13. 11. viii,
 10. 2. ix, 9. 4. x, 1. 10. x, 6. 18
 Procederent v, 4. 20
 Procedit vi, 5. 11. viii, 8. 3
 Procedunt iv, 12. 18
 Procella iii, 13. 7. viii, 13. 23
 Procellæ iv, 7. 14
 Procellis x, 1. 44
 Procellosum x, 7. 11
 Procellosus et tristis dies viii, 4. 2
 Proceræ vii, 9. 15
 Proceras iv, 2. 16
 Proceris ix, 1. 9
 Proceritate v, 1. 32
 Processerant v, 13. 11. ix, 9. 3
 Processerat vi, 4. 23. viii, 4. 24
 Processat iv, 13. 25. v, 4. 21. v, 13.
 6. vi, 4. 20. viii, 3. 19. viii, 5. 36.
 vii, 10. 13. viii, 2. 33. viii, 10. 31.
 34. ix, 1. 9. ix, 3. 19. ix, 4. 14.,
 Proclamat viii, 1. 41
 Procreabas vi, 10. 32
 Proculbuerant iii, 11. 9
 Proculbuit vi, 1. 16. viii, 11. 17. viii,
 14. 34. ix, 5. 17
 Procul iv, 7. 15. iv, 9. 10. 11. v, 7. 6.
 9. v, 12. 20. viii, 6. 19. viii, 10. 15
 quidem istud abeat iv, 10. 28 abhor-
 rentem vi, 7. 11
 Proculata iii, 11. 14
 Proculcavimus vi, 3. 16
 Procumbens v, 2. 22
 Procumbentes v, 10. 13
 Procumbere viii, 5. 21. viii, 14. 29
 Procumberent iv, 15. 17. ix, 5. 8
 Procumbit (planities pretenditur) v, 4.
 6. ix, 5. 18
 Procumbunt ix, 9. 20
 Procurandi imperii x, 10. 7
 Procurrit in latitudinem (extenditur) v,
 4. 5
 Prodantur iv, 6. 6
 Prodeat vii, 11. 24
 Prodendum (monstrandum) viii, 5. 12
 Prodente vii, 7. 24
 Prodere vii, 5. 35
 Proderent iii, 11. 11. iv, 10. 16
 Proderet vi, 7. 9. viii, 2. 30
 Proderetur iii, 12. 5
 Prodesse vi, 11. 30. x, 1. 6

- Prodeuntem vi, 7. 20
 Prodii vi, 9. 16. viii, 3. 4
 Prodidere animum lacrymæ v, 2. 19
 Proditio iv, 6. 4
 Proditionem iii, 8. 3. iv, 11. 18. v,
 10. 6
 Proditionis v, 12. 5. vii, 5. 35 agitato
 consilio iv, 5. 17
 Proditis vii, 5. 30
 Proditi iii, 13. 17
 Proditor iii, 12. 7. viii, 3. 14
 Proditurem iii, 13. 3. vi, 7. 11 tanta
 fortunæ iii, 13. 17
 Prodidores v, 8. 9. ix, 6. 12
 Proditori v, 1. 44. vi, 10. 13
 Proditoris iii, 13. 6. 17. viii, 14. 36
 Proditoris iii, 4. 5. vi, 7. 16. vi, 9. 28.
 vi, 10. 20
 Proditum v, 1. 26. 35. viii, 8. 11. viii,
 4. 14. ix, 1. 33 est memorizæ vi, 1. 7
 Produncentibus vi, 2. 6
 Producii viii, 8. 19
 Productur viii, 7. 9
 Producti vi, 9. 7. viii, 1. 11
 Productus (adductus) vii, 1. 17
 Profana x, 1. 3
 Profanant pudorem (prostituant) v, 1.
 38
 Profecit viii, 14. 44
 Profecti iii, 10. 4. iv, 12. 11. x, 5. 12
 Profecto iii, 6. 12. iii, 12. 19. iv, 10.
 31. iv, 13. 13. v, 9. 2. v, 11. 7. viii,
 3. 4. viii, 5. 14
 Proferiv, 1. 22
 Proferimus vii, 7. 13
 Proferri x, 2. 10
 Professi x, 2. 11. 13
 Professione vii, 4. 8
 Professionem viii, 5. 7
 Professioni seris alieni x, 2. 10
 Professus vii, 7. 24
 Proficere ix, 10. 14
 Proficiens vii, 7. 21
 Profiscere vii, 2. 15
 Profiscerentur vii, 4. 32
 Proficiente viii, 3. 13
 Profiteor viii, 8. 18
 Profiterentur s̄ alienum x, 2. 9
 Profiteretur x, 8. 20 indicium viii, 6.
 23
 Profitetur vii, 2. 7. x, 9. 3
 Profigatum iv, 15. 19
 Profluvium ix, 5. 24. 29
 Profundū v, 1. 13
 Profuderat v, 5. 7
 Profuderat v, 5. 8
 Profudisset iv, 10. 20
 Profugerant iii, 9. 11. vi, 4. 23. ix,
 9. 1
 Profugerat vii, 1. 10. ix, 8. 28
 Profugerunt ix, 4. 25
 Profugi iv, 1. 39. vii, 2. 2
 Profugit vi, 6. 36
 Profugiunt vi, 5. 12. x, 2. 20
 Profundæ vii, 7. 4
 Profundi vii, 5. 4
 Profundo iv, 3. 6. viii, 13. 8. ix, 4.
 18. ix, 9. 20. x, 2. 26
 Profundum iv, 2. 16. iv, 3. 7. iv, 7. 11.
 x, 7. 11 in profundum dabant iv, 3. 10
 Profuso viii, 3. 38. viii, 14. 32
 Progređ vi, 6. 27. vii, 5. 6. 19. viii, 4.
 4. ix, 10. 13
 Progrediendum iii, 7. 8
 Progressi ix, 10. 8
 Progressos ix, 10. 13
 Progressus iv, 9. 10
 Prohibeant ix, 3. 5
 Prohibebant v, 4. 25. ix, 9. 12
 Prohibebat iii, 2. 9
 Prohibent ix, 3. 5
 Prohibente x, 9. 18
 Prohibere iii, 4. 4. iii, 12. 0. iii, 13. 7.
 vii, 6. 25
 Prohiberent iv, 8. 8
 Prohibet iv, 14. 15
 Prohiberi vii, 5. 41
 Prohibiti x, 3. 5
 Prohibitis ix, 3. 17
 Prohibituri viii, 2. 12
 Prohibitus viii, 13. 5
 Prohibitus viii, 3. 4. ix, 7. 22
 Prohibuerant v, 5. 6
 Prohibuere x, 2. 6
 Prohibuit iv, 12. 20. x, 6. 2
 Projectis iii, 6. 10
 Projecturus ix, 4. 12
 Projiciunt v, 1. 38
 Proinde iv, 2. 5. iv, 15. 8. v, 9. 8. vi,
 3. 11. vi, 8. 8. vii, 8. 24. ix, 1. 2.
 ix, 3. 5. x, 2. 27. x, 3. 13
 Prolatando x, 2. 10
 Promendæ ix, 6. 26
 Promethea vii, 3. 32
 Prominent ix, 10. 9 comæ hirtæ (eri-
 guntur) v, 7. 18
 Promiserat viii, 2. 31
 Promissi viii, 11. 15
 Promissi iv, 10. 17. v, 4. 12. v, 13.
 19. vii, 2. 17. viii, 11. 25
 Promissio fides extitit viii, 4. 18
 Promissum iii, 6. 2. vii, 10. 9
 Promittens v, 2. 8. vi, 7. 11. viii,
 11. 3
 Promittere iv, 5. 7
 Promittit v, 9. 4. vii, 2. 17
 Promitto iv, 1. 13
 Promontorium x, 2. 1

- Promotes vi, 11. 1
 Promovebant gradum iii, 11. 6
 Promovissent iv, 3. 24
 Promovit iv, 1. 30
 Promta libertas viii, 5. 13
 Promta audacie ix, 6. 10
 Promtioribus ix, 1. 1
 Promtissime iv, 16. 28
 Promtissimi iii, 11. 10. iv, 6. 3. vii, 6.
 22. viii, 13. 14
 Promtissimis vi, 8. 20
 Promtissimorum viii, 11. 17
 Promtissimos vii, 6. 3. viii, 11. 9. ix,
 8. 21
 Promtissimus ix, 8. 23
 Promtius iv, 6. 17. vi, 1. 1. vii, 2. 38.
 vii, 5. 21
 Promtus v, 1. 18
 Promontorium x, 2. 1
 Prona vi, 3. 16 montium v, 3. 18
 Proni (plur.) iv, 3. 22 in ora iii, 11. 9
 Pronuntiari iii, 5. 16. iv, 10. 1. vi, 5.
 19. vi, 8. 15. viii, 3. 1. viii, 4. 18
 iter iv, 9. 16
 Pronuntiat iv, 2. 17. vii, 8. 6 (edicit)
 iv, 13. 20
 Pronuntiatam prædam x, 6. 24
 Pronuntiatis iv, 4. 14
 Pronuntiavit x, 1. 7
 Pronum (neut. accus.) v, 12. 8
 Pronus viii, 6. 24
 Propagare x, 3. 12
 Propalam v, 10. 7
 Prope iv, 15. 23. iv, 16. 32. v, 6. 8.
 12. vi, 4. 8. ix, 1. 9. x, 6. 12
 Propellerent iii, 4. 11. v, 3. 21
 Propelli iii, 10. 6
 Propemodum iii, 2. 3. iii, 3. 14. iii,
 5. 3. iv, 4. 11. iv, 16. 10. v, 6. 20.
 vi, 4. 20. vii, 4. 28. viii, 14. 4
 Properabat v, 10. 15
 Properantes ix, 9. 13
 Properantium x, 8. 17
 Properaret v, 5. 2
 Properasse vi, 8. 12
 Properatis x, 2. 25
 Propere iv, 15. 6. v, 9. 10
 Propinquus v, 3. 12. vi, 11. 20
 Propinquui vi, 11. 20
 Propinquus iv, 13. 12. vi, 5. 1. vii, 11.
 28. viii, 5. 8
 Propinquo v, 3. 14. v, 5. 4
 Propinquorum iii, 3. 21. iv, 10. 29
 Propinquos viii, 8. 18
 Propinquum viii, 14. 41
 Propinquus vi, 2. 7
 Propior vi, 4. 7
 Propiore vi, 7. 32
 Propriorem ix, 2. 7
 Propitari iv, 7. 24
 Propitias (nomen) ix, 3. 6
 Propitios vii, 5. 25
 Propius (nomen) v, 4. 16 (adverb.) iv,
 7. 22. 25. v, 11. 4. vi, 7. 17 quo
 propius accedo discrimin iv, 14. 24
 Proponunt vi, 11. 13
 Proportione ix, 1. 6
 Propria x, 3. 8
 Proprias x, 5. 20
 Proprium vii, 4. 9. viii, 6. 8
 Propter iv, 1. 22. v, 1. 12. viii, 4. 28.
 ix, 2. 6
 Propugnantes iv, 3. 15. iv, 4. 11
 Propugnantium viii, 2. 22
 Propugnatores iv, 3. 25. iv, 15. 15. viii,
 10. 31
 Propugnatoribus ix, 5. 14
 Propulit vi, 1. 1
 Propulsamus bellum iv, 14. 21
 Propulsans ix, 4. 31
 Propulsantem ix, 2. 6
 Propulsaturus x, 8. 4
 Propulsum vi, 4. 11
 Prora v, 3. 8
 Prora (dat.) iv, 3. 14 (nomin.) ix, 9. 17
 Proras ix, 4. 10. ix, 9. 20
 Proris iv, 3. 15. viii, 9. 2
 Prorsus iv, 4. 11. v, 5. 13. vi, 11. 20.
 ix, 3. 9. x, 6. 13
 Proruere in hostem (præt.) iv, 16. 6
 Prorumpunt v, 1. 15
 Prorupit in aciem viii, 14. 18
 Prorutis iv, 3. 7
 Prorutiv iv, 13. 26
 Prosequebatur eam pietate filii v, 2. 18
 Prosequenta iii, 3. 24
 Prosequi v, 13. 17
 Prosilivit vii, 4. 19
 Prosiluit viii, 1. 43
 Prospectabant x, 5. 15
 Prospectat vi, 4. 17
 Prospectum oculorum abstulerat iv, 15.
 32 ademerat v, 13. 12
 Prospectus oculorum iv, 9. 10
 Prospera iii, 11. 16
 Prospera ix, 5. 25
 Prosperis iv, 14. 20
 Prospero viii, 1. 18. ix, 10. 19
 Prosperum vii, 1. 19
 Prospererant vii, 6. 4
 Prosperexit viii, 10. 30
 Prospicere ix, 4. 21
 Prospici ix, 8. 5
 Prospiciebantur iv, 12. 18
 Prosternentes viii, 5. 6
 Prosternunt iii, 11. 14
 Prostratam iv, 10. 21
 Prostratos iv, 16. 10. viii, 4. 9

- Prostratum ix, 1. 1
 Prostraturum viii, 5. 12
 Prostraverant iii, 11. 6. iv, 16. 12. viii,
 4. 6. viii, 10. 17
 Prostraverat humi corpus viii, 2. 5
 Prostravit iii, 11. 8
 Protegebant vii, 9. 3
 Protegens vi, 1. 14
 Protegentes iv, 4. 15. ix, 5. 4. 16
 Protogti iv, 3. 26. v, 3. 21
 Protegunt viii, 7. 4
 Protendens x, 8. 20
 Protenus vi, 2. 15. vi, 5. 26. vi, 7.
 19. 23
 Proterve iv, 1. 23
 Protexisse viii, 1. 24
 Protexit viii, 2. 37. x, 5. 36
 Protinus iii, 3. 6. v, 12. 1. vii, 4. 35.
 viii, 6. 21. 26. viii, 12. 0. ix, 8.
 26. 27
 Protulit vii, 1. 8
 Proturbatus vi, 11. 2
 Provector viii, 10. 15
 Provectus (abreptus) viii, 1. 33
 Proverbiis viii, 8. 23
 Provexit ira longius Macedonas vii, 9.
 16
 Provexit ad largius vinum viii, 6. 14
 Providentia vi, 9. 2
 Providerat ix, 6. 3
 Providere x, 5. 5
 Providi iv, 14. 12
 Provincia x, 1. 2
 Provinciae viii, 2. 32
 Provinciam viii, 1. 19. viii, 2. 14. x,
 10. 2
 Provincias vi, 3. 4. x, 10. 5
 Provincii viii, 5. 1
 Provisa x, 8. 5
 Proviso iv, 15. 3
 Provisum viii, 7. 5
 Provocans ix, 5. 13
 Provocatus iv, 10. 29
 Provocavit viii, 4. 33
 Provocor iii, 5. 11
 Provolutentibus viii, 11. 13
 Prout iii, 11. 22
 Proxima iv, 6. 11. iv, 7. 21. vi, 2. 10.
 vi, 6. 31. vi, 10. 12. vii, 11. 6. viii,
 4. 9. viii, 6. 27
 Proximas iv, 11. 21. viii, 2. 38. ix, 1.
 36
 Proximam v, 12. 1. ix, 1. 22. ix, 8. 28.
 x, 5. 18
 Proximas vi, 11. 28
 Proxime iv, 1. 12. vii, 8. 3
 Proximi iii, 3. 9. 13. iii, 9. 5. 7. iv, 5.
 22. iv, 6. 20. iv, 7. 18. iv, 14. 8.
 vi, 5. 12. viii, 1. 40. ix, 8. 5
 Proximis iv, 16. 14. 15. vii, 7. 20. viii,
 1. 47. viii, 14. 9. x, 3. 12
 Proximo iii, 12. 3. v, 1. 18. v, 12. 6.
 ix, 9. 7
 Proximos v, 11. 4. vi, 1. 19. vi, 6. 22.
 vii, 6. 11. viii, 1. 3. 29
 Proximum iii, 3. 15. iv, 10. 1. iv, 13.
 38. iv, 16. 23. ix, 2. 11. x, 7. 2
 Proximus iv, 12. 6. v, 2. 5. viii, 2. 11.
 vii, 11. 12. viii, 1. 14. viii, 4. 2. x,
 1. 33
 Prudens satis (sciens) viii, 1. 4
 Prudenter iii, 12. 20. v, 12. 1. viii,
 5. 11
 Prudentia vii, 4. 13
 Prudentius iv, 1. 33 (adv.) iii, 8. 6.
 iv, 16. 29. viii, 1. 36
 Ptolemaeo viii, 1. 45. viii, 13. 23. x,
 6. 16
 Ptolemaeum viii, 13. 18. ix, 5. 21
 Ptolemaeus iii, 9. 7. viii, 10. 21. viii,
 13. 19. ix, 6. 15. ix, 8. 22. x, 6. 13.
 x, 10. 1
 Puberes vii, 6. 16. vii, 9. 22. ix, 4. 5
 Pubescens vii, 2. 4
 Publicæ (gen.) viii, 5. 20. x, 2. 6. x,
 9. 7. dat. ix, 6. 15. x, 7. 10
 Publicas x, 5. 12
 Publicis viii, 9. 33
 Publico viii, 9. 23
 Publicam statum x, 10. 9
 Pudeat iv, 13. 9. v, 5. 10
 Pudebat iv, 4. 2. v, 7. 10. viii, 2. 28.
 viii, 4. 30
 Pudere vi, 6. 10
 Puderet viii, 2. 12
 Pudet iv, 10. 32. vi, 8. 8. viii, 5. 19.
 x, 2. 26
 Pudicitiae iv, 11. 3
 Pudicus vi, 7. 13
 Pudor v, 3. 21. vi, 2. 6. viii, 14. 22.
 ix, 4. 32. x, 2. 20
 Pudore vii, 7. 23. ix, 10. 17
 Pudorem v, 1. 38. viii, 2. 13. 34.
 viii, 4. 26. x, 2. 10. x, 6. 18
 Pudori vestro gravem viii, 8. 9
 Puellarum x, 5. 22
 Puellas iv, 11. 12
 Puer iv, 3. 28. viii, 6. 7
 Pueri iii, 12. 26. iv, 4. 14. x, 5. 8
 Puerili viii, 6. 9 mentis affectu iv, 5. 3
 Pueris v, 2. 13. vi, 8. 13
 Pueritiae vi, 5. 23
 Puer vi, 10. 15. viii, 10. 36
 Pueros x, 8. 4
 Puerorum viii, 6. 4. x, 7. 16
 Pueros x, 8. 4
 Pugna iv, 9. 25. iv, 15. 32. iv, 16. 25.

- v, 8. 17. vii, 7. 36. viii, 18. 16.
viii, 14. 28
- Pugnabat ix, 5. 6
- Pugnabo ix, 6. 21
- Pugnacissimas iii, 9. 4
- Pugne iv, 18. 22. 30. iv, 16. 4. 28.
vii, 7. 32. vii, 9. 10. viii, 2. 38. ix,
1. 16
- Pugnandum iv, 15. 27. 28. vii, 4. 33. vii,
6. 2. viii, 2. 37. viii, 10. 10. viii,
12. 8. viii, 14. 9
- Pugnandum vi, 8. 8
- Pugnantem vi, 1. 4
- Pugnatum iv, 12. 23. iv, 15. 29
- Pugnare vii, 6. 7. viii, 11. 14. ix, 2.
22. ix, 3. 5
- Pugnasse iv, 10. 6
- Pugnasset viii, 14. 45
- Pugnaturie vii, 1. 85
- Pugnaturos iv, 14. 2
- Pugnavit iii, 3. 28. iv, 16. 28
- Pulcherrimam viii, 7. 10
- Pulcherrimum vi, 7. 10. ix, 3. 12
- Pulchritudine iii, 11. 24. iii, 12. 22
- Pulchritudinem iv, 10. 24
- Pulchritudo v, 1. 24
- Pulchrum ix, 6. 23 (gloriosum) viii,
9. 32
- Pulsantes viii, 11. 20
- Pulsare viii, 14. 10
- Pulsarent iii, 11. 5. ix, 4. 10
- Pulse viii, 2. 15. x, 2. 4
- Pulsis iv, 14. 11
- Pulso (verb.) ix, 2. 30
- Pulsu iv, 3. 13. ix, 6. 1 illisa iv, 2. 6
- Pulsum ix, 9. 9
- Pulus (partic.) ix, 4. 6 (subst.) ix,
8. 6
- Pulvere iii, 5. 2
- Pulveris iv, 15. 32. v, 18. 18
- Pulvino iii, 6. 7
- Pulvis v, 13. 12
- Punicis iii, 3. 10
- Puniceum ix, 7. 20
- Punicia iv, 2. 11
- Puniendum vii, 2. 14
- Punita x, 1. 1
- Pupilli viii, 8. 8
- Puppe vii, 9. 4
- Puppes iv, 3. 14
- Puppi iv, 3. 2. iv, 4. 8
- Pupibus ix, 9. 17
- Puppium iv, 3. 15
- Purgamenta vi, 11. 2. viii, 5. 8. viii,
9. 19. x, 2. 7
- Purgamentis ix, 10. 10
- Purganti (excusanti) v, 12. 5
- Purgare v, 10. 11. vii, 1. 31. 32. viii,
5. 39. viii, 8. 7
- Purgari vii, 1. 21
- Purgatos vii, 2. 9
- Purgavero x, 10. 18
- Puro iii, 4. 8
- Purpura iii, 2. 12. iii, 10. 9. iv, 1. 23.
viii, 9. 24. ix, 1. 29. x, 2. 23
- Purpuram v, 2. 18
- Purpurati iii, 18. 14
- Purpuratis iii, 2. 10. iii, 12. 7. v, 1. 37
- Purporatorum iii, 6. 4. iii, 8. 15. iiii,
13. 13
- Purpuree (dat.) iii, 8. 17 (nom.) x, 1.
24
- Purpureum vi, 6. 4
- Putant vi, 5. 29. viii, 10. 32. 34
- Putatis viii, 8. 16
- Putent vi, 4. 18
- Puteos viii, 10. 14. ix, 10. 2
- Putes iii, 2. 15
- Putrem x, 1. 31
- Putria ix, 3. 10
- Pyle iii, 4. 11
- Pylas iii, 4. 2. iii, 8. 13. v, 3. 17
- Pyramo iii, 7. 5
- Pyramus iii, 4. 7

Q.

- Qua iii, 11. 19. vi, 6. 31
- Quadam vi, 6. 30
- Quadragenis vii, 4. 23
- Quadranginta iii, 2. 6. iii, 9. 4. iv, 12.
13. iv, 16. 26. v, 4. 33
- Quadrato v, 1. 38. v, 18. 10. vi, 4. 14.
ix, 3. 19
- Quadrige iv, 9. 4. iv, 15. 17. v, 1. 25.
ix, 4. 15
- Quadrigarum ix, 2. 4
- Quadrigas iv, 12. 9. viii, 14. 2
- Quadriges iv, 12. 6
- Quadrifugi ix, 8. 1
- Quadrinerti iii, 3. 21
- Quadriremes iv, 3. 14. 15. 17
- Qua x, 2. 8
- Quæcumque vi, 4. 7
- Quædam vi, 8. 8
- Quænam iv, 16. 7
- Quæque vi, 6. 31
- Quæramus v, 5. 13
- Quærebatur x, 5. 37
- Quærenda iii, 2. 16
- Quærenti vi, 10. 6. viii, 12. 12
- Quærentibus x, 5. 5
- Quærere iii, 5. 12. iv, 4. 20. iv, 7.
27. iv, 10. 23. 32. v, 5. 12. vi, 7. 26
- Quæreret vi, 8. 11
- Quæri ix, 3. 11. x, 7. 19

- Queritis viii, 7. 1
 Queritis x, 7. 2
 Quero vi, 9. 34. vii, 10. 7
 Quæsitam x, 1. 27 potentiam scelere
 x, 1. 6
 Quæsitus viii, 8. 18
 Quæsum vi, 6. 9. vi, 11. 84
 Quæsiverunt iv, 7. 28
 Quæso iii, 6. 11. vi, 10. 8. 25. ix, 2.
 28. ix, 6. 13. x, 8. 19
 Questio vi, 11. 40
 Questione vi, 11. 14
 Questionem vi, 8. 15. vi, 11. 11. 16
 Questioni iv, 10. 33. vi, 11. 18
 Questionis vi, 11. 12
 Quæstu ix, 2. 6
 Quæstuosa gens spoliis iv, 7. 19
 Quale vi, 6. 4
 Qualecumque vi, 10. 11
 Qualem iv, 15. 19. v, 10. 15
 Qualemcumque v, 8. 6
 Quales iv, 10. 20. vi, 7. 14. vii, 4. 34
 Quali x, 6. 7
 Qualiacumque vi, 7. 34
 Qualis iv, 11. 4. vi, 9. 6. 8. 18
 Qualiscumque vii, 1. 19. viii, 4. 18
 Qualicumque v, 9. 12
 Quam iii, 5. 13. iii, 6. 6. iii, 8. 12. 20.
 ix, 2. 14. 34 (magis quam) vii, 7. 26
 septimo mense quam iv, 4. 19
 Quancumque iv, 9. 2. viii, 3. 6
 Quamplurimos vii, 5. 17
 Quamprimem iv, 5. 7. viii, 3. 4. x, 6. 7
 Quamvis v, 4. 12
 Quandiu iii, 1. 5. vi, 9. 19. vii, 4. 20.
 vii, 8. 21. ix, 2. 25
 Quando iv, 9. 18. iv, 13. 4. x, 2. 20.
 x, 5. 6. x, 6. 9
 Quandoque (quandocumque) vii, 10. 9.
 ix, 6. 26. x, 6. 21. x, 8. 10
 Quanquam iv, 16. 4. v, 5. 2. vi, 9. 30.
 vii, 2. 12. vii, 9. 13. ix, 1. 22. ix, 3.
 2. x, 2. 5. 9. x, 6. 6. x, 10. 5
 Quanta iii, 1. 7. iii, 7. 3. v, 4. 12 inter
 rudes poterat esse sapientia viii, 13. 7
 Quantam iii, 2. 12. iii, 11. 24. x, 5. 31.
 x, 9. 5
 Quantamcumque iii, 10. 2. iv, 1. 8. iv,
 5. 2
 Quantas iv, 12. 22
 Quanto iv, 1. 18. vi, 3. 16. 18. vi, 9. 3.
 viii, 4. 17
 Quantos iv, 12. 22. x, 7. 11
 Quantulo viii, 4. 28
 Quantum iii, 6. 17. iv, 9. 11. iv, 11. 8.
 v, 4. 22. v, 13. 10. vi, 2. 6. vi, 8. 5.
 vii, 2. 14. vii, 7. 27
 Quantumcumque ix, 2. 18
 Quantuscumque iv, 10. 28. iv, 14. 18
- Quartis v, 1. 16. v, 3. 1
 Quarto iii, 13. 4. iv, 9. 14. vii, 10. 18
 Quartum vi, 4. 8
 Quartus v, 2. 5
 Quarum x, 6. 6
 Quas x, 5. 33
 Quasi iii, 11. 4. iv, 6. 15. iv, 15. 19.
 v, 4. 19. v, 12. 17. vi, 2. 2. vi, 3. 19.
 vi, 6. 10. viii, 5. 13
 Quassa voce sub deficiens vii, 7. 20
 Quatere iii, 11. 11
 Quateret viii, 5. 22
 Quaternos iii, 4. 12
 Quatiens x, 7. 14
 Quatierte v, 4. 25
 Quatientes x, 6. 12
 Quatit iv, 3. 13
 Quatridui vi, 3. 16
 Quatriduo iv, 10. 15. vii, 9. 21
 Quatriduum iv, 7. 16
 Quatuor iv, 1. 3. iv, 2. 7. iv, 12. 6. v.
 1. 10. 41. v, 5. 5. v, 8. 3. 4. vii,
 10. 9. 15. ix, 1. 32
 Queat iv, 16. 10
 Quem iii, 8. 5. x, 6. 20. 21
 Quemque x, 5. 12
 Quenquam iii, 5. 16. iv, 1. 17. vi, 11. 3
 Querantur x, 3. 17
 Quercus vi, 4. 22
 Querebantur iii, 5. 5. 8. iv, 8. 12. iv,
 10. 3. vii, 6. 8
 Querebatur iii, 5. 10. vi, 7. 28. vii, 7. 7
 Querelas vi, 2. 4
 Querelis viii, 2. 10
 Querentium vi, 9. 6. vii, 2. 37
 Quereretur viii, 6. 25
 Queri iv, 3. 7. x, 2. 18. x, 9. 9
 Querula v, 5. 12
 Questibus x, 5. 8
 Qui x, 5. 17. x, 6. 15. 19
 Quia iv, 6. 18. v, 3. 9. v, 4. 20. v, 5.
 17. v, 12. 15. viii, 7. 9. ix, 1. 26. 32.
 ix, 6. 5. ix, 7. 18. 23
 Quibus x, 2. 27. x, 5. 28
 Quicquam iii, 2. 10. iii, 6. 14
 Quicquid iii, 6. 5. iv, 16. 14. v, 5. 18.
 v, 8. 17. v, 9. 3. viii, 5. 7. ix, 3. 7.
 x, 5. 36
 Quicunque x, 10. 19
 Quid ix, 2. 22. x, 2. 15. 17. x, 7. 2
 Quidam iii, 2. 7. v, 4. 4. viii, 5. 8. ix,
 1. 20. x, 2. 20. x, 6. 16. x, 7. 1
 Quidem iii, 6. 12. ix, 2. 31. ix, 3. 1. 2.
 x, 2. 20. x, 4. 1. x, 6. 5. x, 7. 21.
 x, 8. 8. x, 10. 12
 Quidnam x, 2. 14
 Quies v, 7. 11. v, 18. 7. vi, 3. 5. vi, 10.
 13. ix, 6. 2
 Quiescendo viii, 4. 8

- Quiescere iv, 13. 18. v, 12. 13. vi, 8. 7. Quotocuique ix, 3. 11
 dormire iv, 5. 20 Quotus vi, 7. 25
 Quiet v, 13. 5. ix, 10. 18 Quousque v, 8. 11. x, 4. 1
 Quietem iv, 4. 10. iv, 9. 13. iv, 13. 16.
 22. vi, 4. 8. ix, 8. 26
 Quieti v, 3. 17
 Quietis vi, 3. 1
 Quietum viii, 4. 2
 Quietus x, 9. 20
 Quieverint x, 8. 16
 Quieverunt vii, 11. 18
 Quin v, 12. 3. 7. vi, 2. 14. x, 6. 18
 Quindecim iii, 3. 23. iv, 4. 16
 Quingenariae v, 2. 3
 Quingentia iii, 13. 16. v, 13. 6. x, 2. 24
 Quingenti iii, 11. 27. ix, 8. 4
 Quingentos v, 1. 45. ix, 8. 18
 Quinos viii, 10. 35
 Quinquaginta iii, 2. 4. iv, 10. 15. iv,
 12. 9. 12. vi, 8. 20. viii, 6. 19
 Quinque v, 7. 12. x, 1. 1
 Quinqueremi iv, 4. 8
 Quinqueremis iv, 3. 11. iv, 4. 7. 8
 Quinto iii, 5. 10. v, 3. 17. x, 5. 24
 Quintum vi, 5. 3
 Quippe iii, 2. 1. iv, 10. 10. iv, 15. 24.
 v, 1. 7. v, 4. 16. viii, 4. 8. viii, 10.
 19. ix, 1. 11. 20. ix, 2. 6. 17
 Quisquam v, 8. 13. vi, 9. 30. viii, 8. 21.
 x, 5. 16
 Quisque iv, 15. 24. x, 10. 4. 7
 Quo (adv.) iii, 1. 17 (ut) iii, 2. 2
 (quanto) iii, 11. 21 quo intenderat
 v, 6. 12
 Quoad ix, 10. 3
 Quocumque iv, 5. 12. vi, 4. 1
 Quod iii, 3. 4. iii, 5. 16. iv, 1. 14. x,
 6. 7. 14
 Quodcumque iv, 4. 19
 Quoddam vii, 10. 4
 Quominus iv, 14. 26. vi, 10. 34
 Quomodo iii, 1. 18. vi, 9. 4. vi, 10. 2
 Quoniam vii, 7. 29
 Quondam iii, 1. 12. iv, 12. 11. v, 7. 8.
 v, 8. 16. vi, 7. 28. viii, 5. 28. viii,
 14. 12. x, 2. 7
 Quoniam vi, 10. 37. viii, 5. 15. x, 2.
 22. x, 6. 7
 Quoque iii, 7. 19. vi, 7. 3. vi, 8. 18.
 ix, 1. 6. x, 5. 27. 36. x, 10. 16 pro
 (et quo) iv, 7. 22
 Quoruum ix, 2. 13. x, 5. 27. 30. x, 6. 4
 Quosdam x, 9. 8
 Quot vi, 6. 8. x, 1. 2
 Quota v, 5. 14
 Quoties iv, 10. 6. vi, 8. 21. vi, 10. 35.
 x, 5. 36. x, 6. 15
 Quotiescumque v, 2. 22
- R.
- Rabie viii, 8. 2. viii, 14. 33
 Rabiem iv, 6. 20. v, 3. 20. x, 4. 2
 Rabies iv, 4. 17. viii, 5. 38
 Radice vi, 5. 14. ix, 1. 16
 Radices v, 4. 8. viii, 11. 7. ix, 10. 11
 Radicibus (arborum) v, 1. 34 (mentiones)
 iii, 4. 12. v, 4. 6. vi, 4. 4. viii, 3. 23.
 vii, 5. 34. viii, 11. 28. viii, 10. 12.
 ix, 4. 24
 Rami v, 4. 24. viii, 11. 8. ix, 1. 10
 Ramis iv, 3. 9. iv, 7. 16. v, 4. 25. vi,
 5. 20. viii, 8. 14. viii, 9. 25. ix, 5. 5
 Ramorum vi, 5. 15
 Ramos v, 4. 4. vi, 5. 14. ix, 5. 4. 13
 Raperent iii, 11. 20. vi, 6. 16
 Rapidior iv, 9. 18
 Rapidissimos ix, 4. 11
 Rapidos iv, 9. 19
 Rapiebant iv, 8. 26
 Rapimur impetu ad omnes affectus vii,
 1. 24
 Rapit vii, 10. 2
 Rapiunt iv, 11. 9
 Raptas iv, 14. 1
 Raptim iii, 8. 25. iv, 3. 18. vi, 1. 5.
 ix, 10. 14 acto agmine (festinarer)
 v, 4. 34
 Rapto (preda) iii, 10. 9
 Rare viii, 1. 14. viii, 13. 7. ix, 8. 2
 indolis viii, 3. 35
 Rarior iv, 15. 20
 Rarius viii, 2. 34
 Raro iv, 6. 14. viii, 4. 23
 Raros iv, 14. 14
 Rarum ix, 1. 5. ix, 2. 16
 Rate iii, 12. 17
 Ratem vii, 9. 5
 Rates vii, 8. 7. vii, 9. 2. 4. 9. viii,
 13. 11
 Rati iii, 12. 8. iv, 6. 13. v, 12. 9. viii,
 14. 6. x, 2. 10. 12. x, 7. 19
 Ratibus vii, 6. 6. viii, 9. 4. 8. 9. viii,
 13. 23
 Ratio iii, 7. 10. iv, 9. 23. iv, 13. 24.
 iv, 14. 19. v, 9. 4. vi, 5. 16. vi, 6.
 27. viii, 7. 17. viii, 4. 11
 Ratione iii, 8. 29. iv, 1. 33. v, 9. 4
 Rationem iv, 10. 5. 14. ix, 2. 12. x, 9.
 11 (modum) iii, 8. 8
 Ratus ii, 12. 5. iv, 1. 29. iv, 4. 2. iv,

- G.** 20. iv, 10. 8. iv, 12. 24. iv, 14. 8.
 v, 5. 22. v, 7. 6. v, 13. 18. viii, 2.
 25. viii, 3. 4. 11. viii, 18. 2. 26. ix,
 5. 15
Re v, 7. 4
Rebellasset viii, 8. 11
Rebellem viii, 1. 35
Rebus iii, 1. 1. iv, 3. 7. v, 1. 8. v, 7. 1.
 vi, 2. 15. vi, 7. 19. vii, 11. 28. viii,
 3. 14. viii, 9. 25 **compositis** iii, 1. 1.
 v, 9. 8
Recedat iii, 8. 7
Recedebant iv, 16. 6
Recedebat v, 11. 2
Recedentes ix, 8. 18
Recedentia iv, 1. 6
Recedentibus iv, 6. 13
Recedere vii, 4. 6
Recens iv, 6. 19. ix, 6. 5
Recentem x, 9. 14
Recentes iii, 7. 9
Recenti iv, 9. 14. iv, 10. 21. vii, 2. 34
Receperant ix, 9. 13
Receperat iv, 10. 21
Recepere iv, 12. 17
Receperunt iv, 6. 20. iv, 15. 29. viii,
 11. 18
Recepissent iv, 7. 1
Recepisset iv, 2. 6
Recepit iv, 1. 15. vi, 2. 11. vii, 9. 14.
 viii, 10. 30. ix, 5. 29. ix, 8. 26
Recepta (nom. fœm.) iv, 1. 4 (abl.) iv,
 5. 15
Receptacula viii, 1. 13
Receptaculum v, 9. 8. vii, 5. 32. viii,
 2. 15
Receptis vii, 6. 7
Recepto vi, 9. 2. viii, 4. 16
Receptui iv, 6. 10. v, 3. 23. viii, 11. 17
 signum dedit iv, 6. 13
Receptum vi, 6. 13. vi, 11. 3
Recepturum iv, 1. 13
Receptus vi, 4. 24. vi, 9. 18
Recessere iv, 9. 10
Recesserunt vii, 4. 35. vii, 6. 2. ix,
 5. 30
Recessisse vi, 3. 21. vii, 1. 14
Recessissent iii, 8. 11
Recessit vii, 5. 16. viii, 11. 20. x, 6. 19
Recessus vii, 2. 22. vii, 11. 3
Recidamus vi, 3. 11
Recidebant v, 3. 20. viii, 11. 18
Resident vii, 7. 15
Residentem ad ludibrium v, 2. 14
Reciderat x, 8. 7
Recideret ix, 5. 25
Recidiisse ix, 7. 23. x, 1. 6
Recipere viii, 8. 15
Reciperentur vi, 11. 2
Reciperet vi, 11. 19
Recipi iv, 6. 15. iv, 12. 21. x, 2. 4 in
 fastigium (dignitatem) iv, 1. 17
Recipiendis iv, 6. 9
Recipienz vi, 9. 33
Recipientes viii, 9. 9
Recipit iv, 12. 5. vi, 4. 19. viii, 10. 32
Recipiunt ix, 1. 21
Reciprocari cœpit mare ix, 9. 20
Recise ponte iv, 16. 8
Recitatet iv, 10. 16
Recitari vi, 11. 34
Recitat vi, 9. 13. vii, 2. 30
Recognovit v, 1. 23
Reconciliandam x, 8. 12
Reconciliatæ vi, 7. 35
Reconciliati vi, 10. 11. vii, 2. 10
Recreatus viii, 3. 18
Recruduit soporatus dolor vii, 1. 7
Recta iv, 13. 16. 30 **plaga attinent** vi,
 2. 13
Recto iv, 16. 7. viii, 9. 5
Rector viii, 14. 33
Rectorem iv, 7. 26
Rectors viii, 14. 16
Rectoribus viii, 14. 9
Rectum iii, 11. 19
Recubat viii, 9. 24
Recuperandam iv, 1. 86
Recuperandi iv, 15. 18
Recuperare iv, 1. 32. 34. iv, 15. 22. vi,
 6. 11
Recuperaturos iv, 15. 7
Recuperavit iii, 6. 16
Recurrentibus ix, 9. 20
Recurrentium v, 4. 28
Recurrunt ix, 9. 11
Recusabunt viii, 4. 8
Recusabit ix, 6. 13
Recusante vi, 11. 36
Recusantes x, 9. 16 jugum imperii iv,
 5. 18
Recusare vi, 6. 7. vi, 7. 13
Recusaret vi, 11. 33
Recusaturum v, 4. 18
Recusaverant viii, 8. 5
Recusemus v, 9. 1
Recuso iv, 14. 22. 26. vi, 10. 24
Redacta iii, 1. 14. vi, 2. 10. viii, 1. 1
Redactis v, 6. 17. ix, 8. 10
Redactus iii, 3. 28
Reddas iv, 10. 29
Reddat v, 9. 4
Redde iv, 11. 6
Reddebant v, 4. 25
Reddebat mare terras ix, 9. 20
Reddentibus ix, 1. 12 (referentibus) iii,
 2. 5
Reddere x, 8. 19 nomen (dare) iv, 7.

- 25 suis quæque temporibus (refere) v, 1. 1
 Redderentur ix, 7. 25
 Redderet iv, 11. 11. vi, 2. 8
 Redderetur iii, 7. 14. viii, 1. 18
 Reddetur iv, 13. 24
 Reddi iii, 12. 23. iv, 11. 15
 Reddisissent vi, 5. 19
 Reddisti vii, 1. 20
 Reddit vi, 4. 25. vi, 6. 34. x, 9. 4
 quies gravatam ebrietate mentem v, 7. 11
 Reddit terram naturæ sum (mare) vi, 4. 19. viii, 9. 27
 Reddita x, 5. 28
 Redditia vii, 2. 20
 Reddito vii, 5. 12. vii, 6. 27. viii, 4. 21
 Redditos vii, 10. 6
 Redditum viii, 2. 6
 Redditur iii, 10. 2. v, 3. 11. viii, 10. 32
 Reddituram vi, 5. 30
 Reddituros vii, 10. 9
 Redditurum iv, 9. 20. viii, 4. 18
 Redditus iv, 12. 23. ix, 4. 23
 Reddo x, 6. 5 debitum nomen v, 2. 22
 Reddunt viii, 5. 15
 Redduntur iv, 1. 7. v, 5. 2. vii, 3. 10. x, 2. 3
 Redeam x, 9. 7
 Redegerunt iv, 5. 14
 Redegi iv, 1. 18
 Redegit viii, 5. 2. viii, 11. 1. ix, 6. 28
 Redeunte iii, 5. 9
 Redeuntes x, 2. 28
 Redibat vii, 8. 14
 Rediens iv, 3. 7. iv, 8. 1
 Redieritis v, 5. 22
 Redierunt vii, 9. 16
 Redigi potuisse pecuniam ingentem iv, 11. 11. viii, 6. 14
 Rediit iv, 12. 18. iv, 13. 16. v, 7. 19. v, 11. 12
 Redimentibus iv, 11. 11
 Redimit v, 9. 3
 Redimita (plur.) iv, 4. 5 (sing.) ix, 10. 26
 Redimiti viii, 10. 15
 Redimunt morte (taentur) v, 5. 18
 Redire vi, 2. 15. 17. viii, 11. 18
 Rediret vii, 5. 28. viii, 6. 16
 Redisset ix, 9. 26
 Redit vi, 6. 25. 33. vii, 6. 21
 Redite vii, 2. 8
 Reditum viii, 1. 19
 Reditura viii, 6. 18
 Redituris vi, 3. 19
 Rediturum v, 5. 20. vi, 9. 28
 Reduce ix, 6. 9
 Reducebant vii, 2. 1
 Reduces (nomen) ix, 2. 34
 Reducit iv, 16. 20
 Redundantem ad ipsum calamitatem iv, 10. 22
 Reduxit iv, 16. 25
 Refecerunt iv, 3. 18
 Refecta ad pristinum cultum arma ix, 10. 23
 Refecti v, 13. 13. viii, 3. 15
 Refectus vii, 5. 16
 Refellant vii, 1. 16
 Referant v, 8. 9
 Referantur viii, 8. 19
 Referatis ix, 2. 27
 Referebant vi, 1. 5. viii, 6. 4
 Referebantur vii, 1. 4
 Referebas viii, 5. 17
 Referebat iii, 10. 9. iv, 14. 1. ix, 8. 27
 Referebatur v, 12. 14
 Referens iv, 12. 8
 Referent v, 8. 9
 Refere vi, 7. 14. vi, 9. 2 pedem iv, 16. 5. vi, 1. 11. viii, 7. 8
 Referriri viii, 5. 10
 Refert ad consilium iv, 11. 10
 Refertas v, 6. 2
 Referto vii, 5. 17
 Referrunt iii, 10. 2
 Refici ix, 9. 24
 Reformido vi, 9. 3
 Refovebat artus admoto igne viii, 4. 15
 Refovente cuncta pace iv, 4. 21
 Refrænare iv, 16. 3
 Refragatus gloriæ sume ix, 5. 21
 Refugant viii, 1. 6
 Refugere ix, 9. 25
 Refugerunt iv, 15. 18. viii, 13. 23. ix, 1. 17
 Refugientum iv, 10. 11
 Refugiaset ix, 9. 26
 Refulgebant viii, 11. 21
 Regalem iii, 3. 15
 Regali iii, 3. 24. iii, 13. 10
 Regalis v, 2. 10
 Rege iii, 11. 7. iii, 12. 7. vi, 5. 30. vi, 7. 29. viii, 1. 17. x, 2. 26. x, 3. 14. x, 5. 17. x, 6. 4. 7
 Regebantur v, 9. 14. viii, 14. 7
 Regebat iv, 13. 28. iv, 15. 28. v, 13. 10. viii, 14. 39
 Regebatix, 8. 4
 Regem iii, 3. 21. iii, 11. 9. v, 9. 2. vi, 3. 13. vi, 5. 29. vi, 7. 34. viii, 2. 32. viii, 2. 37. viii, 5. 12. viii, 9. 30. viii, 10. 33. ix, 2. 28

- Regente v, 13. 23 (definiente) iv, 11.
 21
 Regentes iii, 3. 11
 Regentibus viii, 14. 25. 27
 Regere iv, 9. 19. vii, 9. 6. x, 2. 22
 Reges (verb.) vii, 8. 24 (nomen) x, 8.
 8. x, 5. 37. x, 6. 14
 Regi iii, 3. 4. iv, 1. 6. iv, 8. 18. iv,
 15. 21. vi, 4. 8. vi, 9. 29. viii, 5.
 16. viii, 8. 13. ix, 7. 16. x, 5. 37
 Regia (subst.) iv, 8. 3. v, 7. 5. viii, 2.
 5. x, 6. 15 (adject.) v, 6. 2. vi, 6.
 13. viii, 6. 7
 Regiae (adject.) iii, 2. 11. iii, 3. 24.
 iv, 1. 18. 19. iv, 14. 22. v, 1. 20
 (subst.) vi, 6. 2. vi, 7. 17. viii, 4.
 14. viii, 1. 49. x, 5. 8
 Regiam (subst.) iii, 1. 12. v, 7. 3. vi,
 7. 16. vi, 8. 19. viii, 2. 12. viii, 1.
 47. viii, 6. 21. 27. x, 5. 9 (adject.)
 iv, 7. 4. viii, 4. 16
 Regiarum x, 6. 23
 Regias iii, 12. 21. vi, 6. 16
 Regibus v, 1. 37. vi, 3. 14. viii, 6. 2
 Regia v, 2. 13
 Regina viii, 10. 34. 35
 Reginas (plur.) iii, 12. 17 (sing.) ix,
 2. 6
 Reginam iii, 12. 25. iv, 10. 25. v, 3.
 13
 Reginas iii, 3. 22. iii, 11. 25. iii, 12.
 12. iv, 11. 3
 Reginis iv, 10. 28
 Regio (subst.) iii, 1. 23. iv, 7. 18. v,
 4. 9. vii, 3. 4. 7. viii, 4. 27. 29. viii,
 5. 3. viii, 9. 11. ix, 2. 27 (adject.)
 v, 12. 20. ix, 8. 23
 Regione iii, 8. 8. vi, 2. 14. vii, 5. 1
 alia atque alia iv, 1. 35
 Regionem iii, 4. 1. iv, 13. 27. v, 2.
 3. vi, 2. 13. viii, 1. 35. viii, 2.
 13. 19. viii, 4. 1. 5. 20. 21. viii,
 5. 2
 Regiones iii, 8. 17
 Regioni vii, 4. 31
 Regionis v, 3. 4. v, 4. 33. vii, 2. 22.
 vii, 3. 19. vii, 4. 31. vii, 5. 7. vii,
 11. 29. viii, 1. 6
 Regionum viii, 1. 8
 Regia iii, 3. 17. iii, 6. 17. iii, 7. 11.
 iii, 13. 17. iv, 6. 11. iv, 10. 25. iv,
 16. 5. v, 1. 24. vi, 5. 4. 25. vi, 6.
 33. vi, 11. 7
 Regit iv, 10. 7
 Regitur ix, 1. 24 umbra virgæ equus
 nobilis vii, 4. 18
 Regium iii, 3. 19. vii, 4. 12. viii, 12.
 14. x, 10. 14
 Regius vii, 2. 19
 Regna iv, 11. 22. x, 1. 42. x, 5. 28.
 37. x, 10. 8
 Regnabat iv, 1. 16. viii, 12. 4. 13
 Regnandi iv, 1. 17
 Regnant v, 8. 9
 Regnante vi, 4. 25
 Regnante vi, 1. 35
 Regnantium viii, 12. 11
 Regnare vi, 3. 14. viii, 12. 5. x, 1. 37.
 x, 7. 6
 Regnaret viii, 12. 6. ix, 2. 6. x, 7. 15
 Regnasse x, 1. 37
 Regnasset vi, 2. 7. ix, 2. 7
 Regnat ix, 2. 7
 Regnaturum ix, 1. 7
 Regnaverat iii, 18. 12
 Regnavit viii, 1. 14. ix, 5. 21
 Regni iv, 14. 24. v, 8. 18. vi, 5. 20.
 vi, 9. 10. vii, 2. 34. viii, 5. 24. viii,
 14. 36. ix, 2. 6. ix, 6. 21. x, 2. 12.
 x, 6. 20
 Regno vii, 4. 3. ix, 6. 10. x, 5. 22
 Regnum iii, 3. 5. iv, 1. 22. v, 9. 2. vi,
 5. 32. vi, 10. 22. viii, 4. 16. 17. viii,
 4. 25. viii, 10. 22. viii, 12. 10. viii,
 13. 2. ix, 8. 17
 Reguli viii, 10. 1
 Regulo viii, 13. 5
 Regum iv, 6. 5. 6. iv, 14. 22. v, 6. 1.
 vi, 6. 2. vi, 8. 25. x, 1. 33. x, 7. 10
 Regunt ix, 2. 21
 Rei (sing.) iv, 16. 28. v, 2. 6. vi, 7. 14.
 21. vi, 9. 1. 8. 10. viii, 13. 12. x,
 10. 5 (plur.) vi, 10. 30
 Rejecit x, 5. 3
 Rejecta iv, 10. 34
 Relabens fretum codem impetu quo ef-
 fusum est vi, 4. 19
 Relatam vi, 7. 28. viii, 4. 20
 Relato v, 11. 7. x, 9. 9
 Relatum iv, 9. 25
 Relaturi viii, 7. 11
 Relaturum vi, 2. 18. ix, 9. 22
 Relarante v, 13. 5
 Relegant v, 5. 14
 Relegatos vi, 11. 3. ix, 2. 9
 Relicta iii, 8. 14. viii, 2. 33
 Relicti ix, 10. 16
 Relictis iii, 4. 5. iii, 12. 10. iv, 8. 2.
 v, 6. 11. vi, 5. 11. viii, 3. 5. viii,
 11. 11
 Relicto iii, 7. 7. iv, 12. 2. iv, 13. 35.
 v, 4. 14. vi, 4. 2. vi, 6. 25. viii, 3.
 4. 9. viii, 10. 10. ix, 1. 35
 Relictos ix, 4. 2
 Relictum viii, 4. 12
 Relicturus iii, 4. 3

- Relictus iv, 7. 4. vi, 6. 19. vii, 11. 29
 Religatis manibus post tergum vi, 9. 25
 Religione iv, 3. 21. vi, 7. 7. x, 9. 21
 vana capta est iv, 10. 7 Deum astric-
 tum vi, 8. 12
 Religionem vii, 8. 29 metu converso
 in religionem venerationemque viii,
 14. 12
 Relinquatis iv, 14. 25. ix, 2. 27
 Relinquebat viii, 4. 22
 Relinquemus v, 5. 16
 Relinquendi x, 2. 20
 Relinquens v, 3. 3
 Relinquerent iii, 10. 8. v, 5. 20
 Relinqueret iii, 1. 19. x, 6. 16
 Relinqui ix, 3. 19
 Relinquent v, 1. 14. v, 13. 16. vi, 3.
 11
 Reliqua vii, 5. 27. ix, 1. 1
 Reliquam viii, 9. 22
 Reliquerat iii, 13. 6. vii, 6. 3. viii, 11.
 26
 Reliqueris iv, 11. 8
 Reliquerunt vii, 4. 20
 Reliquiae pristini moris vi, 2. 8
 Reliquias iv, 5. 4. viii, 9. 10
 Reliquia iv, 16. 7
 Reliquisse vi, 5. 31
 Reliquisset iv, 4. 2. x, 6. 22
 Reliquistis x, 2. 15
 Reliquit iii, 5. 3. iv, 1. 11. iv, 10. 14.
 v, 1. 48. v, 4. 20. vii, 5. 1. viii, 10.
 22. ix, 3. 23
 Reliquum iv, 13. 16. v, 13. 19. viii, 9.
 14 fecerat calamitas vi, 9. 27
 Reluctantem vi, 2. 6
 Reluctatum viii, 2. 11
 Rem iv, 6. 6. vi, 2. 21. vi, 10. 11. x,
 8. 17
 Remanserunt vii, 2. 31
 Remansuras x, 7. 15
 Remedii iii, 5. 13. 15. ix, 4. 22. x,
 2. 21
 Remediis v, 9. 3
 Remedio ix, 10. 1
 Remedium iii, 5. 13. 16. iii, 6. 2. v,
 3. 22. vii, 3. 14. viii, 5. 9. viii, 4.
 11. viii, 10. 7. ix, 1. 12. ix, 8. 26
 Remensi v, 3. 23
 Remex iv, 3. 18
 Remi ix, 9. 16
 Remigant ix, 9. 7
 Remige iv, 5. 18
 Remigem vii, 9. 8
 Remiges iv, 3. 8. iv, 5. 18
 Remis iv, 3. 2. iv, 4. 9. ix, 9. 4
 Remiserat vii, 9. 18
 Remisisti vi, 10. 11
 Remisit vii, 5. 27. vii, 7. 28. viii, 12.
 16. ix, 5. 10
 Remissæ (languescentis) iv, 16. 4
 Remissi vi, 5. 10. vii, 10. 9
 Remissis x, 2. 8
 Remittamus iv, 11. 15
 Remittente eo nihil viii, 1. 32
 Remittere legem suppicio (eximere)
 vi, 11. 20
 Remittit iii, 13. 3. vi, 5. 22
 Remittuntur viii, 13. 1
 Remorum ix, 6. 2. ix, 8. 6. ix, 9. 20
 Remos ix, 4. 18. ix, 9. 12
 Remota v, 4. 21
 Remotis arbitris v, 11. 4. v, 12. 10. vi,
 7. 3. vi, 11. 12. vii, 5. 22
 Remotum ix, 2. 9
 Remoturus vii, 2. 37
 Removere iv, 2. 22
 Removeri vi, 11. 18
 Renata iv, 4. 21
 Renitentibus vi, 3. 5
 Renovabat vii, 1. 7
 Renovandum iv, 6. 1. v, 9. 5
 Renovare x, 2. 8
 Renovarent v, 9. 2
 Renovato v, 4. 34. ix, 8. 19
 Renovatus iv, 10. 21. x, 6. 3
 Renuntiatis x, 8. 16
 Reo vi, 9. 31
 Reparandas iv, 6. 1
 Reparandos iv, 9. 13
 Reparante bellum (instaurante) v, 7. 2
 Reparare v, 8. 11
 Reparatas iv, 9. 11
 Reparaturum v, 1. 5
 Repellamus viii, 8. 8
 Repellentur iii, 2. 16
 Repelli v, 1. 12
 Repello bellum iv, 1. 13
 Repena (subita) x, 2. 15
 Repente iii, 12. 3. iv, 6. 14. iv, 7. 13.
 iv, 16. 21. vi, 1. 21. vi, 9. 26. viii,
 4. 5. viii, 6. 20. viii, 10. 16. ix, 7.
 22
 Repercussæ viii, 9. 8 undæ viii, 13. 9
 Repercusæ vi, 4. 4
 Reperere v, 6. 15. ix, 1. 4. ix, 9. 5
 Repererit vii, 4. 11
 Reperiebantur v, 6. 4
 Reperiebatur vii, 4. 23
 Reperiens x, 7. 2
 Reperire vi, 10. 1
 Reperiri iv, 2. 16
 Reperiisse x, 5. 22
 Reperiissent vii, 6. 6
 Reperiisset viii, 12. 17. ix, 8. 27
 Reperisti v, 9. 9
 Reperit viii, 9. 7. viii, 12. 4
 Reperiunt v, 1. 29

- Reperta ix, 8. 29
 Repertis iii, 13. 4. ix, 9. 1
 Reperto vi, 2. 8
 Repertum iii, 12. 5. iv, 8. 9. iv, 10. 13
 Reperturas x, 5. 22
 Repertus vi, 2. 9
 Repetendas iii, 5. 6. vi, 3. 15
 Repetendum vii, 10. 15
 Repetens ix, 3. 20
 Repeterent eum suæ stirpi x, 6. 6
 Repeteret iii, 8. 2
 Repetierant iv, 1. 39
 Repetisse vi, 4. 10
 Repetisset vii, 10. 9
 Repetit iv, 6. 20. viii, 1. 7. viii, 5. 21.
 ix, 8. 16
 Repetito vi, 11. 28. ix, 6. 16
 Repetituri (resumturi) v, 10. 4
 Repetunt iv, 4. 9
 Replerentur viii, 11. 7
 Replesset x, 2. 8
 Repleta v, 1. 10
 Repleti vii, 9. 4
 Repletos iv, 3. 25. ix, 10. 25
 Repletum ix, 4. 18. x, 1. 31. x, 10. 13
 Repleteturum ix, 1. 2
 Repleverant iii, 11. 22
 Reposcebat vi, 10. 33
 Representanda (ad) supplicia præceps
 x, 1. 39
 Representare consilium vi, 11. 33
 Representabatur animis iii, 10. 7
 Reprehensos iv, 14. 2
 Repressit iv, 16. 7. vii, 5. 7
 Repressus viii, 13. 24
 Repugnabat vii, 5. 37
 Repugnans ix, 8. 12
 Repugnantem vii, 5. 24
 Repugnantes ix, 1. 16
 Repugnanti viii, 2. 4
 Repugnare iv, 5. 21. x, 2. 30
 Repugnat iv, 1. 25
 Repugnavit v, 3. 13
 Repulsus vi, 10. 35
 Repurgari vi, 6. 26
 Reputabat iii, 8. 20
 Reputans iii, 4. 3. vii, 2. 12
 Reputaveritis ix, 6. 25
 Requiem ix, 6. 8
 Requirebant iv, 7. 11. ix, 9. 26
 Requirebat vii, 2. 25
 Requirens vi, 7. 20. vii, 10. 5
 Requirentium vi, 2. 16
 Requiri vi, 2. 8. vii, 2. 21
 Requisita ix, 8. 27
 Rerum iii, 3. 2. iii, 5. 5. iv, 1. 27. iv,
 4. 18. iv, 7. 30. iv, 14. 19. v, 1. 4.
 v, 2. 1. v, 6. 13. v, 10. 9. vi, 3. 4.
 viii, 14. 41
- Res iv, 1. 32. iv, 5. 11. iv, 10. 7. v,
 2. 20. v, 6. 4. v, 13. 4. vi, 3. 15.
 vii, 8. 7
 Resciscerent vi, 7. 16
 Rescribere vi, 9. 18
 Rescripsit iv, 1. 10
 Reservabant iii, 11. 23
 Reservaret vi, 6. 34
 Reservaverant in longum sui ludibrium
 v, 5. 6
 Reserventur iv, 7. 32
 Residebant humi corvi iv, 7. 15
 Residebis iv, 1. 23
 Resistebant vi, 1. 1
 Resistendi vii, 4. 4
 Resistentibus viii, 14. 38
 Resistentium iv, 15. 31. v, 13. 19
 Resistere v, 13. 18
 Resoluta glebam (communita) iv, 6. 11
 Resolutis membris iv, 16. 13
 Resoluto utre vii, 5. 11
 Resolutum (languentem) vi, 8. 21
 Resolutus (languidus) ix, 5. 10
 Resonabant viii, 10. 16
 Resonabat ix, 9. 26
 Respectu iv, 12. 22
 Respersa viii, 3. 9
 Respice iv, 11. 8
 Respicere v, 7. 11. ix, 10. 15
 Respiceret iv, 11. 13. x, 5. 22
 Respondeant viii, 8. 14
 Respondebo viii, 14. 42
 Respondent iv, 2. 4. vi, 5. 6. vii, 6.
 19. vii, 10. 6. 8
 Respondeo viii, 5. 15
 Responderunt ix, 9. 6
 Respondet vii, 9. 1. ix, 2. 31 viribus
 magnitudo viii, 9. 17
 Respondisse iv, 8. 6. vii, 1. 15. viii,
 1. 42
 Respondinset ix, 4. 29
 Respondit iv, 5. 7. 19. iv, 7. 28. v,
 5. 23. v, 12. 5. vi, 2. 7. vi, 3. 21.
 vi, 8. 33. vi, 11. 32. viii, 2. 30. viii,
 6. 23. viii, 13. 2
 Responsa iv, 7. 29. iv, 10. 7. viii, 9.
 27
 Responso iii, 3. 7. iii, 12. 11. iv, 2. 6
 Responsum iv, 7. 24. v, 3. 11. v, 4.
 11. x, 2. 18. x, 8. 15
 Responsuri viii, 5. 14
 Restabant vii, 11. 16
 Restant ix, 6. 24
 Restinxerant vi, 6. 16
 Restiterit x, 8. 2
 Restiti (steti) v, 2. 22
 Restitut vii, 7. 34. vii, 11. 20
 Restituere (præter) x, 2. 5
 Restituerentur iv, 8. 12

- Restitueret iv, 1. 8
 Restituet v, 9. 8
 Restitui iii, 1. 9. vi, 2. 8
 Restituit viii, 2. 82. viii, 12. 10. ix,
 10. 22
 Restituta v, 2. 17
 Resudante solo vanis aquarum v, 1. 12
 Resudet modico humore (terra) vii,
 10. 8
 Resurgentis ix, 1. 10
 Resurrexit (*Persepolis*) v, 7. 9
 Retentas iii, 1. 4
 Retenti vii, 10. 9
 Retento iv, 10. 32. viii, 11. 4
 Retentura vi, 11. 32
 Retenturam vi, 5. 30
 Retenturi iv, 3. 22
 Retenturus x, 2. 9. 19
 Retentus v, 1. 30
 Reticenda vi, 8. 34
 Reticerem vi, 10. 26
 Retine iv, 11. 6
 Retinemem vii, 1. 38
 Retinentur x, 2. 17
 Retinere iv, 9. 20. iv, 11. 3. vii, 1. 34.
 x, 5. 8
 Retineret v, 2. 8. v, 4. 16. x, 2. 8
 Retineri vi, 5. 21. x, 2. 12
 Retinet iii, 1. 5
 Retinete vi, 10. 28
 Retindisse x, 8. 11
 Retorquens vi, 1. 15
 Retorsit viii, 2. 4
 Retractabat (*recogitat*) x, 5. 20
 Retractante vetera odia ix, 3. 22
 Retro iii, 8. 2. v, 4. 23
 Retrocedendo vii, 4. 4
 Retrocedere iii, 8. 28
 Retulerunt ix, 5. 30
 Retuli viii, 2. 8
 Retulissent viii, 14. 12
 Retulisti viii, 7. 4
 Retulit viii, 1. 28
 Reverberatur crebro (*fluvius*) viii, 9. 7
 estu cursus (*classis*) ix, 9. 8
 Reverentia iv, 10. 32
 Reverentur vii, 8. 29
 Reveritus vicem regis iii, 13. 7
 Reversuro vi, 6. 10
 Reversurum x, 1. 7
 Reversus vi, 11. 9
 Revertar vii, 1. 26. viii, 2. 9
 Revertetur v, 5. 13. vii, 7. 11. ix, 2.
 26
 Revertendi vii, 2. 4. ix, 7. 8
 Revertendum vi, 10. 11
 Revertentes viii, 10. 18
 Reverterentur iii, 8. 18
 Reverteatur viii, 3. 40
 Reverti iv, 16. 9. v, 4. 22. v, 5. 9. v.
 6. 13. vi, 6. 27. viii, 2. 32. ix, 10.
 3. x, 1. 7. x, 2. 26
 Revertimur vii, 1. 23
 Revertit vi, 1. 16
 Revertor vii, 2. 8
 Revertuntur vi, 11. 34. ix, 8. 1
 Revirescit x, 9. 5
 Reum vi, 9. 26
 Revocant vii, 11. 26
 Revocante vi, 11. 19
 Revocari viii, 10. 5 ex medio glorie spa-
 tio vi, 3. 18
 Revocasset viii, 1. 36
 Revocati ix, 10. 15
 Revocatis viii, 6. 17
 Revocato viii, 2. 30 sermone (*represse*)
 v, 11. 3
 Revocatus viii, 8. 22. x, 7. 13
 Revocaverat iii, 3. 6. x, 5. 21
 Revocavit ix, 5. 11. x, 5. 36
 Revolutus est in sollicitudinem suspi-
 cionemque iv, 10. 31 ad supersticio-
 nem vii, 7. 8
 Reus vi, 10. 5. 25. viii, 2. 7. x, 1. 29
 Rex iv, 10. 1. 20. iv, 12. 21. v, 6. 8.
 v, 7. 4. vi, 2. 15. vi, 5. 21. 32. vi.
 9. 34. 36. viii, 10. 16. viii, 11. 4
 Rexerant viii, 14. 30
 Rheomithres iii, 11. 10
 Rhidago vi, 4. 6
 Rhinocerotas viii, 9. 16
 Rhinocerotes ix, 1. 5
 Rhodii iv, 5. 9. iv, 8. 12
 Rhodiorum iv, 8. 13
 Rhodium iv, 8. 4
 Rhœsacis viii, 1. 20
 Rigant v, 1. 33. viii, 4. 26
 Rigantibus viii, 9. 10 aquis solam pa-
 gue vi, 4. 3
 Rigat iii, 1. 3
 Rigebat iii, 13. 7
 Rigent viii, 9. 13
 Rigentes iii, 10. 10. viii, 4. 5
 Rigere iii, 5. 3
 Rigida cervice jugum subeuntibus bar-
 baris vi, 3. 6
 Rigore vii, 3. 10. 11
 Rimantes vii, 11. 18. ix, 10. 11
 Rimati vii, 11. 10
 Ripa iii, 12. 27. iv, 9. 23. viii, 5. 18.
 viii, 13. 16. 27. ix, 1. 6. ix, 2. 18.
 ix, 4. 5. ix, 8. 5
 Ripæ vii, 9. 5. viii, 12. 10
 Ripam iv, 8. 8. iv, 9. 18. viii, 8. 1. viii,
 9. 5. viii, 13. 11. 25. ix, 2. 3. ix,
 9. 5
 Riparum iii, 4. 9. v, 4. 8
 Ripas v, 4. 8

- Ripha v, 3. 1. vi, 4. 6. vii, 9. 6. viii, 10.
29. viii, 11. 7. ix, 2. 17. ix, 9. 26
- Risu vi, 8. 23. viii, 8. 14
- Rite vii, 4. 1
- Ritu iv, 13. 14. iv, 16. 15. v, 8. 19. v,
9. 6. vi, 3. 5 (more) iii, 8. 10 mon-
strantium iter (instar) iv, 7. 15
- Ritus viii, 5. 14
- Rivi iv, 2. 13
- Rivis iv, 16. 14
- Robora virorum conserta iii, 2. 13
- Robore (vi) iii, 2. 16. iii, 11. 8. v, 13.
13. vi, 10. 33. vii, 4. 34. vii, 10. 4.
viii, 13. 6. x, 3. 9
- Robori viii, 13. 7
- Roboris ix, 2. 23
- Robur (via) iii, 9. 2. iii, 11. 1. vii, 8.
4. x, 7. 10
- Rogabantur vii, 5. 21
- Rogare v, 5. 9. viii, 2. 5
- Rogat vi, 7. 4. vii, 11. 24
- Rogo (verb.) ix, 2. 29 (nomen) v, 12. 8
- Rogum vi, 10. 31
- Romanæ iv, 4. 21
- Romani viii, 6. 6
- Romanus x, 9. 3
- Rore vii, 5. 5
- Rostris iii, 8. 18
- Rostro iv, 4. 7
- Rotarum iv, 8. 9. iv, 9. 6
- Roxane viii, 4. 23. x, 6. 9. x, 7. 7
- Roxanem viii, 4. 25
- Roxanes x, 6. 13. 21
- Ruat x, 6. 20
- Rubere viii, 9. 14
- Rubiginem x, 2. 23
- Rubigo vii, 8. 15
- Rubore (verecundia) ix, 7. 25
- Rubri maris iv, 12. 9. x, 10. 4
- Rebro mari vi, 2. 12. viii, 9. 6. ix, 6. 20
- Rubrum mare iv, 7. 18. v, 1. 15. v, 4.
5. vii, 8. 21. x, 1. 13
- Rudes viii, 10. 32. viii, 13. 7
- Rudibus viii, 7. 8. ix, 8. 14
- Rudimenta v, 1. 42
- Ruditiv, 2. 17. vii, 8. 10 linguae Græ-
cae v, 11. 4 natio ad voluptates vi, 6. 9
- Rudis pacis artium et civilis habitus vi,
11. 1
- Ruebant iv, 15. 3
- Ruentem iv, 16. 23
- Ruentes viii, 1. 24. ix, 5. 17. ix, 9. 13
- Ruere iv, 3. 17. vii, 9. 12. viii, 11. 16.
viii, 14. 6
- Ruet in te regium insigne vii, 4. 12
- Ruinus v, 9. 6
- Ruinæ iv, 15. 16
- Ruinæ v, 10. 9
- Ruinam iv, 10. 6
- Ruinæ iv, 6. 23. viii, 2. 28
- Ruinis iii, 10. 9
- Ruit iv, 3. 7
- Ruituram iv, 4. 5
- Rumor vi, 2. 15
- Rumori vi, 2. 17
- Rumoribus viii, 9. 1
- Rumpendas veteres cicatrices novis vul-
neribus x, 5. 14
- Rumperet cicatricem infirmam vii, 7. 9
- Rumpite obstinatum silentium ix, 2. 30
- Rupe iii, 1. 4. viii, 11. 12
- Rupen vii, 11. 5. viii, 11. 11
- Ruperat iter vorago ingens v, 4. 23
- Rupes iii, 11. 19. v, 3. 17. v, 4. 18. vi,
5. 13. vi, 6. 24. vii, 8. 22. viii, 11. 7.
viii, 9. 6. viii, 10. 24
- Rupibus viii, 10. 14
- Rupis vii, 11. 23
- Rupistis x, 2. 15
- Ruptis iii, 1. 18
- Rupturos iv, 15. 5
- Rursum vii, 5. 7
- Rursus iii, 5. 8. iv, 1. 11. iv, 13. 8. vi,
4. 6. vi, 9. 28. vi, 11. 31. viii, 8. 2.
viii, 10. 21
- Rusticos vi, 11. 4
- Ruunt iv, 4. 13

S.

- Sabacem iv, 1. 28
- Sabaces iii, 11. 10
- Sabracas ix, 8. 4
- Sabi ix, 8. 17
- Sabuli vii, 4. 27
- Sabulo iv, 6. 9. iv, 7. 11. 12
- Sacæ v, 9. 5. vi, 8. 9. viii, 9. 17
- Sacarum vii, 9. 19
- Sacas vii, 4. 6. viii, 4. 20
- Sacerdos iv, 7. 27
- Sacerdotes iv, 7. 24
- Sacerdotibus iv, 7. 25. 28
- Sacra v, 5. 19 communia ix, 10. 16
- Sacram v, 2. 14
- Sacramento vii, 1. 29
- Sacratis iii, 12. 27
- Sacratum iii, 3. 11
- Sacraverant iii, 8. 16
- Sacrificare iv, 2. 3
- Sacrificiis v, 4. 2. vii, 7. 8. viii, 11. 24
- Sacrificio iv, 7. 28. iv, 13. 16. vii, 4. 1.
ix, 4. 14. ix, 9. 27
- Sacrificium iii, 8. 22. vii, 7. 24. viii,
2. 6
- Sacrilegium iv, 8. 28
- Sacrilegos vii, 6. 7
- Sacris vi, 3. 8 ne abstinerant x, 1. 3

- Sacro iii, 6. 10. x, 3. 12. x, 9. 13
 Sacrotum x, 7. 2
 Sacros vii, 5. 34
 Sacrum iii, 3. 9. iv, 2. 10. iv, 3. 23. iv,
 6. 10. iv, 18. 12 Deo rite factorum iv,
 2. 4
 Sacculi iv, 16. 10. x, 9. 6
 Sæpe iv, 10. 26. v, 2. 22. v, 4. 31. v, 9.
 1. 7. viii, 8. 2. viii, 2. 36. ix, 2. 29.
 ix, 6. 19. 25. x, 5. 28. x, 10. 14
 Sæpius iv, 4. 20. iv, 18. 20. v, 3. 18.
 vi, 2. 4. vii, 2. 12. vii, 7. 35. viii,
 5. 6. viii, 9. 22. ix, 10. 15
 Sæva iv, 10. 7
 Sævam x, 3. 1
 Sæventibus iv, 4. 14
 Sæventium iii, 8. 15
 Sævisimo x, 5. 23
 Sævitia iii, 12. 25. iv, 3. 7. viii, 4. 13.
 viii, 8. 4
 Sævitiae iv, 4. 16. iv, 10. 29. viii, 7. 4.
 x, 1. 8
 Sævitiam vii, 6. 15
 Sævitum est in tecta viii, 10. 6
 Saginati corporis belluam ix, 7. 16
 Saginatus v, 1. 39
 Sagitta iv, 6. 17. viii, 6. 3. viii, 8. 17.
 18. viii, 10. 6. 27
 Sagittæ v, 3. 10. viii, 9. 28
 Sagittam iv, 9. 16
 Sagittandi vii, 5. 42
 Sagittarii viii, 13. 6
 Sagittaria iii, 9. 9. iv, 13. 31. v, 4. 14.
 vi, 4. 2
 Sagittario viii, 12. 2
 Sagittariorum iii, 3. 24. iii, 4. 13. iii,
 8. 28. v, 8. 4
 Sagittarios viii, 11. 9. viii, 14. 3. 10
 Sagittarum vii, 9. 2. 8. viii, 14. 18
 Sagittas ix, 5. 8
 Sagittis iv, 16. 32. viii, 5. 40. viii, 6. 2.
 viii, 2. 22
 Salo ix, 9. 20
 Salso ix, 10. 1
 Saltem iii, 5. 5. iv, 11. 18. vi, 7. 32.
 viii, 3. 3. ix, 2. 31. x, 4. 1
 Saltibus (sylvia) iii, 10. 2. viii, 1. 11
 Saltu (sylva) viii, 1. 19. viii, 4. 18. ix,
 1. 15. ix, 5. 2
 Saltum (sylvestrem) iv, 3. 21. v, 4. 16.
 vi, 5. 16. 17. viii, 7. 33. viii, 1. 13.
 viii, 2. 27. viii, 4. 6. 12. viii, 12. 2
 Saltus (sylvestris gen.) iii, 7. 6. 10
 (plur.) iii, 8. 10. iii, 11. 19
 Salubre iii, 4. 5. viii, 8. 24
 Salubrem vii, 4. 7
 Salubres viii, 10. 14
 Salubri v, 9. 4
 Salubrior v, 4. 9
 Salubris iii, 7. 10. v, 12. 8. ix, 1. 11
 Salubritas iii, 6. 16
 Salubritate iv, 7. 17
 Salubriter iii, 8. 29. vi, 6. 2 estimanti
 iv, 7. 29
 Salubrius inirent consilium vii, 11. 22
 Salutari vi, 11. 23
 Salutatione x, 8. 23
 Salutato iv, 1. 22
 Salutaverat vii, 1. 6
 Salute iii, 7. 3. iv, 3. 19. iv, 5. 11. iv,
 14. 9. v, 11. 12. vi, 8. 14. viii, 6. 28.
 ix, 4. 6
 Salutem iii, 6. 4. v, 4. 19. v, 12. 4. 9.
 vi, 8. 7. vi, 11. 18. viii, 1. 25. viii,
 6. 21. ix, 6. 17. ix, 9. 1
 Saluti iv, 14. 9. v, 1. 5. vi, 9. 24. vii,
 2. 26. viii, 9. 7. viii, 4. 10. 17. viii,
 11. 18. ix, 1. 18. ix, 6. 15 fuere iv,
 4. 15
 Salutis iii, 6. 1. vi, 11. 39. viii, 9. 12.
 viii, 5. 11. ix, 5. 30. ix, 6. 6. ix, 9.
 23. x, 1. 7. x, 9. 7. 21
 Salvi iv, 15. 24. vi, 9. 3
 Salvis vi, 9. 12
 Salvo iv, 11. 22
 Salvum v, 11. 11
 Salvua vi, 9. 24
 Samarite iv, 8. 9
 Samothracum viii, 1. 26
 Sancendum x, 8. 1
 Sancire (firmare) vii, 8. 29
 Sancte iii, 12. 21. iv, 10. 33
 Sanctissimum viii, 4. 27
 Sanctus iii, 8. 5
 Sane iii, 1. 14. iii, 3. 23. iii, 6. 11. iv,
 6. 14. v, 1. 6. v, 3. 4. vi, 7. 33. viii,
 7. 21. viii, 6. 22. viii, 9. 36
 Sanguarii iii, 1. 12
 Sanguine iii, 8. 5. iv, 15. 17. v, 4. 33.
 vi, 1. 4. vii, 2. 29. viii, 7. 12. viii, 7.
 5. viii, 14. 32. ix, 4. 17. ix, 9. 4
 (affinitate) ix, 8. 22 ut sordido et
 supervacuo abuteris sanguine viii, 7.
 11
 Sanguinem iv, 6. 18. iv, 10. 3. viii, 8.
 11. x, 5. 13. x, 6. 10
 Sanguinis iii, 11. 5. iv, 2. 13. 14. iv, 4.
 16. iv, 10. 1. iv, 14. 17. vi, 6. 16. ix,
 5. 10. ix, 5. 24
 Sanguis iv, 6. 19. vi, 11. 37. viii, 14.
 36. ix, 5. 29
 Saniora iv, 1. 9
 Saniores iv, 13. 14
 Sanus vi, 7. 15
 Sanixerant penam capitis viii, 14. 12
 Sanixerat silentium vite periculo iv,
 6. 6
 Sapientes viii, 9. 31

- Sapientia viii, 5. 12. viii, 14. 7. ix, 1.
24
Sapientiae viii, 9. 31
Sarcinarum iv, 9. 9. 19. iv, 15. 8. iv,
16. 28. vi, 6. 17
Sarcinas iv, 9. 21. vi, 2. 16. vi, 6. 14.
vii, 5. 1. ix, 10. 12
Sarcinis iii, 3. 27. iii, 11. 20. v, 11. 1.
vi, 6. 15. ix, 9. 20
Sardes iii, 12. 6
Sardium v, 1. 44
Sariassam vii, 4. 36. ix, 7. 19
Sariissophorus iv, 15. 13
Sarmatarum vii, 7. 3
Satelles x, 7. 14
Satellite vi, 8. 19. x, 8. 8
Satellitibus iii, 12. 10. vi, 7. 24
Satellitis x, 5. 14
Satellitum iv, 7. 21. vi, 7. 29. x, 7. 17.
x, 8. 3
Satiaret v, 1. 6
Satiat iii, 2. 15
Satibarzanem vi, 6. 20. 21. 25. 24. vii,
3. 2
Satibarzanes vi, 6. 13. 22. vii, 4. 38. 37
Satietas v, 1. 12. ix, 6. 23
Satietate vii, 8. 20
Satietatem iv, 10. 15. vi, 2. 5. vi, 3. 1
Satis iii, 2. 10. iv, 1. 5. 23. iv, 2. 18.
iv, 10. 5. iv, 15. 8. v, 1. 16. v, 2. 7.
v, 9. 7. vii, 7. 19
Satisfaciisse vi, 4. 10
Satisfecit vii, 2. 33. viii, 11. 24
Satus iii, 6. 6. v, 8. 12
Satrapam iii, 18. 1
Satraparum vi, 6. 20. vii, 2. 22. x, 1. 33
Satrapæ vii, 3. 1. ix, 8. 9
Satrapæa v, 1. 44. v, 2. 17
Satrapem vi, 4. 25
Satrapen vi, 6. 10. ix, 10. 17
Satrapene v, 2. 1
Satrapes vi, 6. 36. viii, 2. 19. viii, 4.
21. 22. ix, 10. 21. x, 1. 22. x, 10. 1
Satrapis v, 3. 16
Satropatem iv, 9. 7. 25
Saturno iv, 3. 23
Saucia viii, 14. 38
Saucii iii, 8. 14. iii, 11. 27. vii, 9. 16.
viii, 2. 17. ix, 8. 20
Saucios iv, 16. 12. vii, 6. 8
Saucium viii, 10. 29
Saucius vi, 1. 16. ix, 5. 18. ix, 8. 22
Saxa iv, 2. 16. 24. iv, 3. 6. iv, 4. 13.
iv, 9. 16. 18. v, 3. 1. 18. 20. vii, 2. 1.
vii, 11. 15. viii, 2. 24. viii, 11. 13.
21. viii, 13. 9
Saxis iii, 4. 11. iii, 10. 6. iv, 3. 2. 5.
iv, 3. 9. v, 3. 8. v, 5. 4. vi, 11. 10.
38. viii, 2. 34. viii, 9. 7
Saxo iv, 6. 23. v, 1. 33. vi, 4. 4. vii,
6. 22. viii, 10. 24. ix, 8. 19
Saxorum iv, 3. 9. iv, 4. 12. vi, 4. 5.
vii, 11. 18. viii, 10. 80
Saxum vi, 9. 31
Scabies ix, 10. 1
Scalæ iv, 2. 9
Scalas ix, 4. 30. 33
Scalis ix, 1. 18
Scaphas iv, 2. 22
Scelerati vi, 10. 13
Scelere iv, 7. 27. v, 12. 11. vi, 7. 15.
viii, 7. 2. x, 1. 6
Sceleri v, 10. 12. vi, 2. 18
Sceleris iv, 8. 10. v, 10. 15. vi, 6. 36.
vi, 8. 3. vi, 9. 3. 16. 32. vi, 10. 20.
vi, 11. 6. 35. viii, 1. 50. viii, 3. 15.
viii, 6. 9. 16
Scelesti iii, 7. 13. viii, 6. 23
Scelestis viii, 8. 18
Scelesto iii, 7. 15
Scelus v, 10. 1. v, 12. 4. 17. vi, 3. 16.
vi, 7. 7. vi, 10. 28. vii, 4. 3. vii, 5.
20. viii, 8. 6
Sciäm iv, 11. 19
Sciант iii, 5. 13
Sciatis iv, 2. 5
Sciebant vi, 9. 26
Sciebat vii, 7. 31
Scientia vii, 4. 8
Scies vii, 8. 22
Scilicet v, 5. 14. vi, 11. 5. viii, 4. 15.
viii, 5. 18
Scindi iv, 3. 17
Scintilla vi, 3. 11
Scio iv, 1. 13. v, 2. 22. v, 9. 3. vi, 8.
7. vi, 11. 30. viii, 7. 27. viii, 8. 19.
x, 3. 10
Scire iii, 1. 7. iv, 1. 25. iv, 10. 32. iv,
14. 6. vi, 10. 5. 8. vi, 11. 17. vii, 4.
9. vii, 8. 12. viii, 7. 15. viii, 8. 18
Scirent iv, 10. 5
Sciret iv, 5. 8. vi, 11. 19. viii, 12. 10
Sciscitari vi, 7. 14
Scit vi, 8. 6
Scite viii, 9. 33
Sciturum vii, 1. 15
Scivere (decreverunt) viii, 1. 18
Sciunt v, 7. 9
Scorta x, 1. 26
Scortæ vi, 7. 33. vi, 10. 16. x, 1. 42
Scorto v, 7. 4
Scortum x, 1. 29
Scriba vii, 1. 15. viii, 3. 4. viii, 11. 5
Scribere iv, 1. 14
Scribes iv, 1. 14
Scriperant iv, 5. 8
Scriperat vi, 9. 13. viii, 2. 36
Scripta vi, 10. 26

- Scriptasse vi, 10. 27. viii, 1. 25
 Scriptassem vi, 9. 18
 Scriptasset vii, 2. 36
 Scripta vi, 10. 34. vii, 2. 15
 Scripta iv, 5. 1
 Scriptam vi, 9. 15. vii, 2. 16. 24. 27. x,
 1. 14
 Scriptas vii, 2. 15. 30
 Scriptis iv, 1. 7
 Scriptum iii, 6. 7. iii, 13. 3
 Scrutabantur v, 13. 20
 Scrutantem (cogitantem) viii, 2. 6
 Scrutantibus viii, 3. 12
 Scrutari iii, 4. 13
 Scrutati ix, 9. 5
 Scuta iv, 9. 8. ix, 8. 1. x, 2. 23. x, 6.
 12
 Scutis iii, 2. 5. v, 3. 23. viii, 5. 4
 Scuto ix, 5. 17
 Scutorum vii, 9. 3
 Scutum vii, 9. 8
 Scythæ iv, 9. 2. iv, 14. 3. vi, 2. 13. 14.
 vii, 7. 6. 15. viii, 9. 5. viii, 1. 9. viii,
 14. 5. ix, 2. 25. 33
 Scytharum iv, 6. 3. iv, 13. 5. iv, 15.
 12. 18. viii, 6. 11. viii, 7. 1. 3. 12. viii,
 8. 8. 23
 Scythaæ iv, 15. 13. vi, 6. 13. viii, 4. 6.
 32. viii, 6. 12. viii, 7. 11. viii, 8. 22.
 29. viii, 9. 17. viii, 1. 7
 Scythia iv, 12. 11
 Scythæ vii, 3. 19. viii, 2. 14
 Scythis vii, 7. 2. viii, 8. 10
 Se v, 3. 13. 14. v, 4. 12. 27. v, 6.
 15. v, 12. 9 invehebant se fluctus
 (incurribant) ix, 4. 13
 Secando ix, 5. 23
 Secantes ix, 5. 24
 Secare v, 1. 14. ix, 1. 33
 Secedere v, 9. 11
 Secerneret x, 2. 9
 Secesserant v, 9. 16
 Secesserat x, 7. 10
 Secessio vi, 2. 4
 Secessit iv, 12. 24 in intimam divisorii
 partem vi, 11. 12
 Secreta iii, 6. 5. viii, 7. 24
 Secretas x, 8. 9
 Secreto vii, 1. 13. x, 1. 29
 Secretorum omnium arbiter iii, 12. 16
 Secrevit vii, 2. 35
 Secunda iv, 10. 8. v, 4. 23. viii, 11. 14
 (inferior) v, 10. 3
 Secundæ res v, 11. 5. x, 1. 40 magni-
 tudinis mons vii, 3. 20
 Secundam viii, 6. 17. x, 2. 22
 Secundis (prosperis) ix, 6. 10. x, 2. 22
 Secundo (abl.) iv, 6. 4 cursu (felici) iv,
 14. 20 amne iv, 8. 7. ix, 6. 2. x, 8.
17. ix, 9. 27 amne descendit iv, 7. 9
 Secundus iv, 11. 22. viii, 14. 42
 Secura vi, 3. 5
 Secures ix, 1. 15
 Securi (adj.) viii, 6. 22 (plur.) 28
 casus ejus (haud metuentes) ix, 9. 5
 Securibus viii, 14. 28. ix, 2. 19
 Securitas ix, 5. 21
 Securitate vi, 8. 21
 Securitatem vi, 10. 14
 Securum iii, 6. 11. ix, 6. 24
 Securus iv, 6. 13. iv, 11. 14. iv, 13. 23.
 v, 10. 16. vi, 10. 11. viii, 4. 39
 Secus iv, 15. 33. vii, 4. 23. viii, 5. 3.
 viii, 10. 18 haud secus quam par erat
 vii, 6. 19
 Secuta iii, 6. 18. v, 7. 9. ix, 10. 13. x,
 5. 13. x, 6. 1
 Secutæ iv, 9. 4
 Secuti iii, 13. 15. iv, 1. 40. iv, 6. 21.
 iv, 12. 11. viii, 2. 4. ix, 6. 9. x, 8. 10.
 x, 9. 18
 Secutis ix, 8. 6. x, 1. 15
 Secutis iii, 8. 5
 Secutum vi, 4. 11
 Secuturi vii, 4. 35
 Secuturos v, 12. 7
 Secutum vii, 9. 1
 Secutus iii, 6. 1. iii, 7. 11. iv, 10. 17.
 v, 9. 11. viii, 11. 1. ix, 9. 25
 Sed iv, 10. 1. v, 2. 6. v, 3. 14. 18.
 21. v, 4. 1. 21. v, 8. 9. vi, 9. 12. ix,
 2. 33. ix, 6. 18. 19
 Sede (nomen) iii, 7. 11. iv, 2. 4. viii, 5.
 28. viii, 4. 15. x, 6. 4. 15 (loco)
 iv, 7. 15
 Sedem iv, 7. 16. v, 1. 10. v, 5. 21. vi,
 3. 12. vi, 4. 13. viii, 6. 13. viii, 4. 16.
 x, 2. 12
 Sedentibus viii, 6. 5
 Sederant x, 6. 19
 Sedes iv, 4. 20. iv, 7. 21. v, 5. 9. v, 8.
 1. v, 11. 5. vi, 2. 13. viii, 3. 23. viii,
 10. 15. viii, 10. 19
 Sedet (quiescit) iv, 12. 15
 Sedibus iii, 2. 12. iv, 14. 21
 Sedit iv, 7. 18. iv, 8. 2
 Sedit iv, 15. 11
 Seditio iv, 5. 16. viii, 2. 31. ix, 1. 20
 Seditione iv, 10. 4. viii, 1. 24. ix, 4. 25.
 ix, 7. 1. x, 8. 6. 16
 Seditiæ vi, 6. 12. x, 6. 12. x, 7. 1
 Seditioñ ix, 4. 22
 Seditiosæ vii, 1. 4. x, 9. 9
 Seditiosam x, 3. 2
 Seditiosis ix, 4. 16. x, 2. 12
 Seduli iii, 6. 11
 Segnem vii, 4. 33. viii, 7. 7
 Segnes iii, 5. 18. viii, 9. 18

- Segnior ix, 2. 17
 Segnis iv, 12. 15 etas viii, 9. 32
 Segniter iv, 9. 1
 Segnius iv, 6. 25. viii, 10. 28. viii, 14.
 33. ix, 1. 33
 Sella v, 2. 13. viii, 4. 15. 17
 Semel iv, 10. 24. v, 4. 10
 Semessa v, 5. 13
 Semet v, 1. 24. v, 4. 16
 Semetipso v, 12. 14. vi, 10. 7
 Semetipos iv, 2. 22. iv, 9. 19. v, 6. 7
 Semianimis iv, 8. 8. ix, 5. 17
 Seminarium viii, 6. 6
 Seminaudis x, 2. 23
 Semiramin vii, 6. 20
 Semiramis v, 1. 24. ix, 6. 29
 Semisomnus viii, 3. 8
 Semita v, 4. 21. vi, 4. 20. vii, 11. 2
 Semitas x, 5. 16
 Semivivi v, 13. 25
 Semivivis ix, 10. 14
 Semiustulati vi, 6. 32
 Semper iii, 6. 10. iv, 5. 2. iv, 6. 8. iv,
 14. 17. v, 5. 12. vi, 6. 27. vii, 5. 25.
 vii, 8. 20. viii, 5. 15. viii, 9. 1
 Semipterna viii, 8. 11
 Sena vi, 2. 17
 Senectus vi, 10. 33. viii, 1. 2. viii, 9. 32.
 x, 5. 34
 Senectute vi, 5. 3
 Senectutem vi, 10. 32. viii, 7. 15. ix, 6.
 19
 Senes v, 5. 14. viii, 1. 31. ix, 2. 10. x,
 5. 14
 Senescendum iv, 5. 6
 Senex vi, 5. 5. viii, 1. 36
 Senibus ix, 5. 20
 Senior v, 2. 5. viii, 11. 3
 Seniores iv, 3. 23. viii, 1. 23. ix, 9. 17.
 x, 7. 18
 Senioribus viii, 1. 27. x, 2. 8
 Seniorum viii, 5. 20
 Senos viii, 14. 3
 Senserat viii, 14. 18
 Senserit iii, 8. 10
 Sensibus viii, 1. 43
 Sensim iii, 6. 16. iv, 15. 4. 31. iv, 16.
 6. v, 4. 20. v, 5. 1. viii, 11. 18. ix,
 8. 18
 Sensissent ix, 9. 23
 Sensit iii, 6. 15. iv, 11. 3. vi, 1. 14.
 ix, 5. 11
 Sensu iv, 6. 9
 Sensus vi, 3. 7. vi, 6. 9 (ingenium) vii,
 8. 10
 Sententia vi, 4. 8. vi, 10. 4. vii, 2. 8. x,
 6. 15. x, 7. 8. x, 8. 14
 Sententiae v, 5. 31
 Sententiam v, 2. 4. v, 7. 4. v, 9. 8. 12.
 vi, 11. 10. vii, 4. 7 tristem ferre de
 mortalitate v, 5. 17
 Sententias iii, 8. 6
 Sententiis vii, 5. 31
 Sentiebam vi, 10. 26
 Sentiebant viii, 1. 22
 Sentiebat iii, 5. 9. iv, 10. 22. vii, 2. 36
 Sentire vi, 5. 18. viii, 10. 29. ix, 10. 11
 majorem invidiam iv, 5. 2
 Sentirent iv, 10. 4
 Sentiret iv, 11. 10. v, 1. 39
 Senum iv, 16. 15
 Seorsum v, 2. 6. vii, 2. 37
 Separabis vii, 1. 30
 Separandos vii, 2. 35
 Separatem viii, 9. 29
 Sepe vi, 5. 15
 Sepelire iii, 12. 11. iii, 12. 13. vii, 2.
 31
 Sepeliri iii, 9. 19
 Sepem v, 4. 24
 Sepiunt vi, 5. 13
 Sepserant viii, 2. 20
 Sepserat ix, 4. 30
 Septem iii, 13. 10. iv, 12. 6. x, 5. 23
 Septemdecim vii, 3. 22
 Septemtrione iv, 7. 19. vi, 4. 19. ix,
 4. 8
 Septemtrionem vi, 4. 17. vii, 7. 3
 Septemtronia vii, 3. 7
 Septimo iv, 4. 19. iv, 7. 2
 Septimum v, 2. 5. viii, 11. 9
 Septimus x, 10. 9
 Septremes x, 1. 10
 Septos v, 6. 15
 Septuaginta v, 4. 5
 Sepulcra viii, 10. 8. x, 1. 33
 Sepulcrum x, 1. 30. vii, 2. 38
 Sepultis iii, 12. 13
 Sepulto x, 8. 18
 Sepultum x, 1. 32
 Sepultura viii, 2. 12
 Sepulturæ iv, 11. 4
 Sequantur vii, 4. 29. ix, 2. 33
 Sequebantur iii, 3. 21. 23. iv, 1. 2. iv,
 12. 3. 6. 9. v, 8. 8. v, 12. 20. v, 13.
 21. vii, 6. 14. vii, 10. 12
 Sequebatur iii, 3. 11. iv, 13. 27. v, 11.
 2. vi, 4. 15. vi, 6. 5. vi, 10. 6. viii,
 1. 5. viii, 2. 31. ix, 1. 12
 Sequemur v, 9. 1
 Sequenda v, 1. 8
 Sequendus iv, 9. 18
 Sequens vii, 8. 24
 Sequente viii, 12. 14. viii, 14. 34
 Sequentem v, 11. 4
 Sequentes vi, 1. 2. ix, 8. 19

- Sequenti iv, 7. 10. viii, 14. 37
 Sequentibus iv, 16. 11. v, 1. 9. v, 12.
 15. viii, 12. 2. ix, 9. 17
 Sequentur vi, 3. 9
 Sequerentur iv, 5. 12. vii, 2. 17. ix, 9.
 21
 Sequi iii, 3. 27. iv, 9. 12. iv, 16. 3. 12.
 v, 1. 8. v, 8. 9. v, 13. 5. 10. vi, 6.
 25. vii, 4. 15. vii, 6. 25. viii, 10. 2.
 viii, 11. 11
 Sequinur vii, 8. 28. ix, 3. 5
 Sequitur v, 10. 2. v, 13. 19. vii, 1. 40.
 viii, 9. 29. x, 7. 14
 Sequuntur iv, 7. 24. iv, 14. 11. v, 1. 27.
 viii, 9. 24. x, 2. 25
 Sera iii, 2. 19. iv, 12. 21. viii, 2. 1
 Seram vii, 5. 16
 Serendis rumoribus natum otium viii,
 9. 1
 Serenitate x, 9. 5
 Seri v, 5. 24
 Seria ix, 7. 16
 Serie iii, 1. 17. iii, 11. 15. vii, 3. 21
 inter se connexis ferreis laminis iv, 9. 3
 Serius viii, 9. 25
 Serio iv, 1. 23
 Serium versa est res (in) v, 7. 10
 Sermo vi, 6. 9. vi, 10. 23. viii, 1. 28.
 viii, 12. 9
 Sermone iv, 1. 26. v, 11. 7. vi, 7. 16.
 19. vi, 9. 36. vi, 11. 12. 28. vii, 6.
 29. viii, 5. 21. ix, 6. 16. x, 9. 9
 Sermonem viii, 2. 7. viii, 4. 27. viii, 5.
 10
 Sermoni vi, 7. 21. vi, 8. 11. viii, 5. 14
 Sermonibus viii, 6. 24
 Sermonis vi, 9. 36. vi, 10. 22. viii, 1. 21.
 ix, 1. 5
 Sero iii, 4. 3. v, 11. 11. ix, 2. 24
 Serpentes vi, 4. 18. ix, 1. 4. ix, 3. 8
 Serpentum ix, 1. 12
 Serva vi, 10. 12. ix, 6. 14
 Servabitur viii, 11. 12
 Servant v, 1. 42. viii, 9. 35
 Servantur viii, 8. 28
 Servare ordines iii, 2. 18
 Servari iv, 13. 11. v, 9. 3. ix, 9. 15
 Servasset ix, 6. 12
 Servata v, 2. 21
 Servatis viii, 6. 2
 Servato iii, 8. 9. ix, 6. 4 honore vetustae
 claritatis vi, 2. 11
 Servatorem viii, 2. 2
 Servatorum viii, 2. 9
 Servatur vi, 5. 28
 Servatus iii, 6. 11. v, 6. 11. vi, 9. 23.
 vii, 9. 4 est reginis honor iv, 10. 28
 Servaveris jura belli iv, 1. 13
 Servavit honorem funeri iv, 10. 23
 Servi ix, 3. 11. x, 2. 26
 Serviamus x, 6. 14
 Servilibus vi, 6. 3. viii, 6. 2
 Servire iv, 14. 23. vii, 8. 16
 Servis viii, 8. 3
 Servit (obsequitur) viii, 4. 30 *suz cause*
 viii, 8. 5
 Servitio vi, 3. 3
 Servitus v, 5. 20
 Servitute viii, 7. 14
 Servitutis vi, 6. 11
 Serviunt vii, 10. 16
 Servo vi, 3. 13. vii, 4. 9. viii, 3. 9. x,
 1. 5
 Servorum iv, 11. 20. v, 12. 16. vi, 11.
 2. viii, 8. 9
 Servum vii, 8. 28. viii, 3. 12
 Sesama vii, 4. 23
 Sestertia viii, 6. 19
 Sevocat x, 7. 18
 Seuthes x, 1. 45
 Sex v, 1. 40. v, 6. 10. v, 13. 8. vi, 2.
 10. vii, 10. 15
 Sexaginta iii, 1. 8. iii, 3. 10. 24. iv, 6.
 14. v, 1. 26. vi, 1. 16. x, 2. 24
 Sexcenti v, 1. 45
 Sexcenta v, 3. 2. v, 4. 5
 Sexcenti iii, 3. 24. viii, 3. 2. x, 7. 16
 Sexcentis vi, 4. 2
 Sexcentos v, 1. 41
 Sexdecim x, 8. 3
 Sextis viii, 12. 4
 Sexto vii, 5. 18
 Sextus x, 6. 9
 Sexus vi, 5. 28. 30
 Si iv, 16. 30. v, 2. 19. v, 5. 20. v, 7.
 3. v, 8. 15. v, 11. 6. vi, 8. 9
 Sibi iv, 6. 13. iv, 7. 20. iv, 15. 25. v,
 2. 18. v, 8. 14. v, 4. 26. v, 6. 14. v,
 7. 10. vi, 9. 2. vi, 4. 10
 Sibyrtio ix, 10. 20
 Sic vii, 8. 13. ix, 3. 1
 Sicca iv, 7. 18. iv, 16. 14. ix, 19. 2
 Siccato viii, 10. 29
 Siccitas vii, 5. 5
 Siccitate iv, 7. 7. vii, 4. 27
 Siccitatem vii, 2. 18
 Sicco naufragia (in) ix, 9. 21
 Siccos ix, 9. 10
 Sicilia viii, 5. 8
 Sicut iii, 8. 21. vi, 5. 9. viii, 2. 8. viii,
 3. 10
 Sicuti x, 5. 34
 Sidera iv, 5. 3. iv, 10. 3. vii, 4. 28
 Sideris vi, 10. 1
 Siderum iv, 10. 4. v, 1. 22. vii, 4. 29.
 viii, 9. 33
 Sidus v, 6. 12. viii, 9. 36. ix, 6. 8. x, 9. 2
 Sidona iv, 1. 15. iv, 4. 15

- Sidonii iv, 4. 15
 Sidoniiis iv, 1. 16
 Sigillo iii, 6. 7. iii, 7. 14
 Signa iii, 2. 13. iii, 6. 3. iii, 10. 3. iv,
 6. 14. iv, 14. 6. iv, 15. 14. iv, 16. 19.
 vii, 3. 17. viii, 14. 15
 Signatae pecuniae iii, 13. 16
 Signati argenti v, 2. 11. viii, 12. 15. x,
 1. 24
 Significabatur viii, 1. 29
 Significans vii, 7. 22. ix, 3. 3
 Signo iv, 6. 10. iv, 13. 26. iv, 15. 3. v,
 8. 23. v, 4. 17. v, 10. 12. vi, 11. 38.
 vii, 6. 16. viii, 11. 22. viii, 13. 26
 Signorum vii, 11. 25
 Signum iii, 3. 8. 27. iii, 5. 7. iv, 6. 13.
 iv, 12. 16. iv, 13. 22. iv, 15. 32. v,
 2. 7. vii, 11. 11. 19. 21. viii, 11. 11.
 17
 Silentii agmine v, 4. 17
 Silento iv, 13. 17. 33. vi, 6. 4. vi, 8.
 15. vi, 9. 7. vi, 11. 28. viii, 5. 14.
 viii, 13. 26
 Silentium iv, 6. 6. 28. vi, 7. 12. viii, 1.
 23. 30. ix, 2. 30. x, 6. 3. x, 7. 3. x,
 8. 2
 Simile ix, 8. 14
 Similem iii, 3. 16. iii, 5. 4. vi, 4. 16. x,
 7. 2
 Similes iii, 11. 18. v, 5. 7. v, 8. 7. vi,
 2. 16. viii, 2. 3. viii, 4. 14. viii, 10.
 15. viii, 14. 29. ix, 4. 9. x, 5. 8
 Simili ix, 1. 23
 Similia v, 6. 23. viii, 1. 27. ix, 6. 15
 Similiorem vi, 6. 10
 Similia iii, 1. 4. iii, 4. 9. iv, 1. 23. iv,
 7. 17. 29. iv, 12. 14. iv, 13. 14. iv,
 16. 15. 26. vi, 9. 2. viii, 3. 11. vii,
 7. 26 attonito vi, 7. 3
 Simmiam vii, 1. 10
 Simplicem v, 10. 14
 Simplici morte defunctus est (non) viii,
 7. 5
 Simplicitate viii, 12. 10
 Simpliciter (sincere) iv, 11. 24. iv, 14.
 19. vii, 2. 10
 Simplicius (æquius) viii, 14. 46
 Simul iv, 3. 14. v, 3. 9. 20. v, 4. 30. v,
 9. 1. vi, 7. 15. viii, 7. 31. viii, 5. 1
 Simulabat vi, 7. 13. viii, 13. 19
 Simulacra iii, 3. 16. v, 5. 7
 Simulacrum v, 6. 5
 Simulacrum iv, 3. 22. viii, 14. 11
 Simulane iii, 13. 5. iv, 1. 20
 Simulare v, 10. 8
 Simulari vii, 7. 7
 Simulasse vi, 8. 11
 Simulatio v, 10. 18
 Simulatione iii, 8. 11
 Simulato viii, 3. 8
 Simua v, 5. 16. x, 6. 7
 Sin v, 4. 16. v, 9. 2
 Sine iv, 1. 13. v, 1. 25. v, 3. 15. v, 6.
 13. v, 11. 4. viii, 5. 19. ix, 1. 7 lare
 v, 12. 2
 Sinceret iv, 16. 9
 Singula vii, 8. 2
 Singulæ vii, 4. 23
 Singulare x, 2. 4
 Singulari vi, 5. 23
 Singuli iii, 11. 5. v, 13. 20. viii, 7. 32.
 viii, 14. 3. x, 3. 4. x, 10. 7
 Singulis iv, 1. 19. v, 1. 20. v, 2. 3. v,
 4. 4. v, 5. 22. 24. vi, 2. 17. x, 7. 9
 Singulorum iv, 16. 10. v, 1. 26. v, 5. 7
 Singulos v, 3. 18. v, 9. 17. vi, 8. 19.
 ix, 1. 6. x, 1. 11. x, 2. 30
 Sinistra iii, 6. 9. viii, 4. 10
 Sinistri iv, 12. 11
 Sinit vii, 8. 25
 Sinu iii, 4. 6
 Sinum faciunt modico flexu vi, 4. 16
 Sinunt vi, 5. 15
 Sinus vestis vi, 5. 27 montium iii, 9. 12
 Siros vii, 4. 24
 Sisinem iii, 7. 12
 Sisines iii, 7. 10. 13
 Sisini iii, 7. 14
 Sisocosto viii, 11. 25
 Sisteret viii, 3. 2
 Sisti iv, 16. 2. v, 3. 11
 Sistit viii, 14. 37
 Sistunt iv, 6. 14
 Sisyambi v, 2. 18
 Sisygambim v, 2. 20. v, 3. 12
 Sisygambis v, 3. 13. x, 5. 21
 Sit x, 6. 11
 Sita vii, 4. 31. viii, 7. 3. viii, 10. 16. viii,
 8. 8
 Sitalces x, 1. 1
 Sitam iv, 5. 1. iv, 8. 1. ix, 9. 8
 Siti iv, 6. 8. vi, 2. 12
 Sitim iv, 7. 14. iv, 16. 14. viii, 5. 2. 7.
 10
 Sitis iv, 16. 12. v, 8. 7. viii, 5. 7. x, 3. 9
 Situ iii, 1. 7. iv, 6. 8. viii, 4. 4. viii, 2.
 22. viii, 10. 13. 23. ix, 2. 8
 Situd vii, 6. 12
 Situs (plur.) iii, 4. 11 (sing.) vi, 4. 15.
 viii, 9. 20
 Sive v, 2. 8. vi, 9. 15. x, 3. 3
 Siverint v, 8. 13
 Smaragdo iv, 7. 23
 Sobiorum ix, 3. 2
 Sobolem iv, 14. 22
 Soboles x, 6. 13. x, 10. 19
 Sobrii ix, 10. 27
 Sobrius viii, 1. 27. 43

- Socer vii, 1. 7
 Sacerum viii, 4. 80
 Sociare viii, 2. 7
 Societas ix, 4. 15
 Societate v, 9. 2
 Societatem iv, 2. 2. iv, 13. 28. vi, 7.
 14. vi, 10. 22. vi, 11. 6. vii, 5. 21.
 viii, 6. 9
 Societas iii, 13. 15
 Sociis iv, 1. 28. iv, 12. 9
 Socio iv, 5. 20. vi, 10. 7
 Sociorum vi, 9. 22
 Socios iii, 7. 11. vi, 1. 16. vi, 10. 6
 Socium viii, 12. 8. viii, 14. 1 se et con-
 scium adjunxit vi, 9. 17
 Socius iv, 1. 9
 Socordia vii, 4. 4
 Socordius ix, 9. 1
 Socrati iv, 5. 9
 Socrus iv, 10. 19
 Sogdiana vii, 10. 1
 Sogdianam viii, 1. 35
 Sogdiani vi, 8. 9. vii, 8. 21. ix, 2. 25
 Sogdianis iv, 12. 7. vii, 4. 21. vii, 5.
 19. vii, 10. 10. viii, 1. 7. x, 10. 4
 Sogdianorum vii, 5. 1. viii, 6. 18. viii,
 10. 4
 Sogdianos iv, 5. 5. vii, 4. 8
 Sogdianus vii, 11. 1
 Sol iv, 7. 13. ix, 8. 8
 Sola iv, 6. 4. iv, 15. 88. vi, 6. 11. vi,
 9. 23
 Solas v, 10. 15
 Solatia iv, 10. 23
 Solatio iv, 10. 21. v, 2. 20. vii, 5. 87
 Solarium iii, 13. 17. iv, 3. 19. iv, 10.
 26. v, 5. 15. vii, 8. 34. viii, 2. 8. ix,
 5. 15. ix, 6. 10. ix, 9. 2
 Sole iii, 2. 8. iii, 8. 8. iv, 6. 10. iv, 7.
 16. iv, 10. 5
 Solebant ix, 8. 3
 Solebat iv, 13. 25
 Soleis viii, 9. 21. 27. ix, 1. 29
 Solem iv, 10. 6. iv, 18. 12. ix, 4. 18
 Solemus vii, 1. 20
 Solenne iv, 5. 11. v, 4. 3
 Solenni viii, 1. 22. x, 10. 9
 Solennis v, 10. 12
 Solent iii, 7. 19. iii, 11. 6. vi, 10. 30
 Soleo iv, 11. 17
 Solere vi, 4. 12
 Solerter vii, 4. 24. viii, 6. 9
 Solerti vii, 7. 38
 Solertia iv, 13. 8. x, 5. 31
 Soles iv, 13. 21
 Solet iv, 1. 24. vi, 6. 27
 Soletis vi, 9. 24
 Soli (terra) v, 8. 2 (a sol) vii, 3. 10
 Solibus iv, 11. 22
- Sollicita vii, 1. 17
 Sollicitabantur iv, 10. 16
 Sollicitam iv, 13. 2
 Sollicitarent v, 10. 9
 Sollicitaret iii, 6. 15
 Sollicitaretur vi, 11. 6
 Sollicitaverant spe pecuniae iv, 1. 12
 Sollicitentur v, 8. 9
 Sollicitet iv, 11. 18
 Solliciti vii, 9. 6. x, 5. 16
 Sollicitis (abl.) iv, 10. 2 (dat.) viii, 6. 14
 Sollicitos ix, 6. 6
 Sollicitudine iv, 13. 22. ix, 4. 19. ix, 5.
 26. ix, 8. 25
 Sollicitudinem iii, 6. 5. iii, 8. 20. iv, 10.
 31. vi, 11. 27
 Sollicitudinis vii, 7. 29
 Sollicitudo iii, 8. 6. iii, 5. 4. iv, 3. 1. iv,
 13. 14
 Sollicitum iii, 6. 12
 Sollicitus vi, 9. 10
 Solidius viii, 14. 46
 Solido ix, 2. 14
 Solio iv, 1. 22. x, 10. 9
 Solis iii, 3. 11. iii, 5. 1. iii, 13. 5. iv,
 7. 22. iv, 8. 8. iv, 14. 24. v, 9. 6. vi,
 4. 22. vii, 5. 8. viii, 9. 13. ix, 1. 11.
 ix, 9. 27
 Solita iii, 2. 10
 Soliti iv, 3. 18. v, 1. 22. viii, 8. 25. ix,
 2. 22. x, 9. 12
 Solito v, 12. 6. vii, 1. 15
 Solitos iii, 10. 8. vi, 2. 3. viii, 14. 10.
 ix, 4. 15
 Solitudine iv, 1. 1. iv, 9. 13. viii, 3. 12.
 viii, 2. 7. x, 5. 7
 Solitudinem iii, 4. 8. ix, 2. 24 dimidiam
 terrarum partem facerem viii, 8. 16
 Solitudines iii, 5. 6. iv, 7. 15. 16. v, 6.
 13. vi, 11. 20. viii, 7. 4. vii, 8. 23.
 vii, 10. 1. ix, 2. 2
 Solitudinibus iv, 7. 10. x, 1. 17
 Solitudo v, 12. 9. viii, 2. 3. ix, 10. 9
 Solitum v, 2. 14. viii, 6. 24
 Solitus vii, 2. 11. viii, 6. 8. vii, 11. 6.
 x, 6. 5
 Solium x, 1. 82. x, 10. 13
 Solo iii, 4. 8. iv, 7. 12. v, 1. 12. 27.
 vii, 5. 17. viii, 10. 8
 Solos iii, 7. 2
 Solvamus justa corpori x, 6. 7
 Solvantur iii, 1. 18
 Solvendarum x, 2. 5
 Solvens vii, 2. 25
 Solventem vi, 3. 14
 Solvere iii, 1. 17
 Solveret pontem iv, 16. 8
 Solvi morem istum viii, 8. 18
 Solvisset iii, 1. 16

- Solvit vi, 6. 1. vii, 9. 5. viii, 5. 24.
viii, 9. 32
Solvitur convivium viii, 6. 16
Solvum (subst.) iii, 4. 3. iii, 10. 7. v,
1. 29. 33. vi, 4. 3. vii, 4. 26 (adj.)
iv, 16. 17. viii, 2. 9 (adv.) iv, 15.
7. v, 1. 34. v, 3. 8. vi, 10. 4. ix, 6.
17
Sonus iv, 5. 7. iv, 15. 19. vi, 9. 10. 36.
viii, 7. 8. ix, 2. 33. x, 5. 35. x, 6. 21.
x, 7. 2. x, 10. 3
Soluta iv, 4. 1
Solute viii, 10. 3
Solutis vii, 6. 5. viii, 1. 5 corporibus
(justis) iii, 12. 15 ordinibus viii, 4. 6
Somni iii, 2. 16. vi, 10. 13
Somnio res similis videbatur iv, 1. 23
Sommium iii, 3. 4
Somno iv, 2. 17. iv, 13. 4. 18. v, 4. 23.
vii, 6. 18. viii, 3. 9. viii, 9. 30
Sommum iii, 3. 2. iv, 3. 21. iv, 13.
16. 22. 23. vi, 11. 3
Sommus iv, 13. 16. vi, 8. 21. vii, 11.
17. ix, 8. 26
Sonabant sylvæ incendio (crepitabant)
vi, 6. 31
Sonitum iv, 15. 32
Sono iii, 10. 2. iv, 12. 23. vii, 4. 13
Sontium vi, 11. 20
Sonum v, 4. 25. viii, 9. 16. viii, 14. 10
Sonus v, 2. 7. viii, 10. 3. viii, 1. 28. ix,
10. 26
Sophite ix, 1. 27. 35
Sophitis ix, 1. 24
Sopitos viii, 10. 18
Sopitum viii, 3. 9. viii, 9. 30
Sopolis viii, 7. 2
Soporatus dolor vii, 1. 7
Sopore vi, 8. 22. vi, 10. 12. vii, 11.
18. viii, 6. 6
Sorbet v, 13. 24
Sordent x, 10. 8
Sordibus æternis iv, 1. 22
Sordida viii, 8. 17
Sordidus v, 13. 20 (abjectis) ix, 6. 14
Sordido sanguine (vili) viii, 7. 11
Sordidum v, 12. 16
Soror viii, 1. 21
Sororem vi, 9. 17
Sororis iii, 6. 4. v, 3. 12
Sororum iii, 6. 15. v, 2. 20
Sors iv, 15. 22. v, 5. 15. x, 1. 30 (re-
sponsum) vi, 9. 18
Sorte viii, 4. 17. x, 6. 6
Sortem iv, 10. 26. viii, 3. 6 (respon-
sum) iii, 1. 16
Sorti v, 12. 8
Sortis iii, 2. 11. iv, 7. 25. v, 4. 11. vii,
4. 35. ix, 2. 6 (oraculi) iii, 1. 16
- Sortitas ingenia præcipitia bestias vii
1. 35
Sospes ix, 1. 30
Sospitem x, 1. 7
Sostratum viii, 6. 7
Sostratus viii, 6. 8
Spado iv, 10. 18. 34. v, 12. 12. x, 1.
27. 33. 37
Spadonem v, 2. 14
Spadones v, 12. 15
Spadoni x, 1. 25
Spadonibus iii, 12. 5. 17. iv, 10. 25. v,
12. 9
Spadonum iii, 3. 23. v, 1. 6. vi, 6. 8
Spargendæ essent manus (cepimæ) viii,
1. 1
Spargerent (dividerent) v, 13. 18
Spargi v, 1. 27
Sparsis v, 6. 15
Sparsos iii, 11. 14
Spartam vi, 1. 16. vi, 3. 2
Spartanæ x, 10. 14
Spartanis vii, 4. 39
Spartanorum iv, 1. 40. iv, 8. 15
Spatia iv, 14. 7. viii, 9. 35. ix, 2. 10.
ix, 4. 19
Spatiabatur vii, 2. 23
Spatiis vii, 10. 15
Spatio iv, 11. 13. iv, 16. 7. v, 1. 26.
v, 4. 26. v, 5. 3. vi, 2. 18. vii,
8. 22. vii, 4. 35. vii, 7. 13. vii,
11. 3. viii, 18. 9. ix, 2. 17 non etatis
sed gloriæ (diurnitate) ix, 6. 18
Spatiosa v, 4. 6. vi, 6. 15. viii, 9. 2
Spatiosas viii, 1. 12
Spatiosior vi, 4. 5
Spatiosiora viii, 11. 6
Spatioso (stipiti) ix, 5. 4
Spatiosos iii, 8. 2
Spatium iii, 1. 13. iv, 2. 16. iv, 4. 17.
iv, 16. 9. v, 1. 14. 33. vi, 1. 12. vii,
6. 23. vii, 9. 21. vii, 10. 2. viii, 9.
36. ix, 1. 9 (tempus) viii, 1. 48
Spe iii, 6. 4. iv, 1. 29. iv, 3. 20. iv,
14. 25. iv, 15. 21. vi, 9. 29. viii, 2.
32. x, 1. 29
Specie iii, 3. 7. v, 4. 14. v, 9. 3. vi,
5. 23. 29. vii, 1. 14. vii, 2. 18. ix, 8.
20 tristium v, 9. 10 (pulchritudine)
vi, 1. 8. ix, 1. 26 procurandi alieni
imperii x, 10. 7
Speciem iii, 1. 13. iii, 2. 5. iv, 2. 17.
vii, 2. 24. viii, 9. 22. viii, 11. 19.
viii, 13. 8. viii, 14. 13 fecerant ag-
minis magni iv, 10. 10 fecerant cas-
tellorum viii, 12. 7 dolentis ostentare
x, 9. 9 præbuisset universi venientis
exercitus iii, 8. 17 præbuere speciem
non spernendi agminis iii, 13. 8

Delph. et Var. Clas.

Ind. Q. Curt.

T

- Species* iii, 3. 2. iii, 10. 7. v, 9. 1. vii,
 4. 27. vii, 5. 4. viii, 4. 4. ix, 1. 10.
 x, 8. 8
Specimen cepit magnæ indolis iv, 1.
 26
Speciosa v, 1. 8
Speciosus titulus vii, 7. 20
Spectabant vi, 1. 10
Spectaculi ix, 7. 23
Spectaculo iv, 4. 11 (*ludicra*) iii, 7. 5
 fuere viii, 7. 5
Spectaculum iv, 4. 17. v, 5. 10. vii, 5.
 36. 37. viii, 11. 12
Spectandi habitat infantium ix, 1. 25
Spectant vii, 3. 7. vii, 7. 4. vii, 11. 9
Spectantem ix, 4. 28
Spectanti iii, 7. 4
Spectantia vii, 10. 15
Spectantibus orientem terris iv, 5. 1
Spectantis jam Alexandri opes v, 12. 1
Spectare v, 1. 4. vii, 7. 8. viii, 9. 33.
 ix, 7. 2
Spectat vii, 8. 14. viii, 9. 2. viii, 10.
 23 *deserta Caucasus* vii, 3. 19
Spectata vi, 2. 9. vii, 11. 4
Spectatae ix, 4. 24. x, 7. 16
Spectatis iii, 8. 15
Spectatos ix, 8. 4
Spectaverant fortunam belli (*expecta-*
verant) vi, 1. 16
Specu iii, 8. 11
Speculareret viii, 11. 22
Speculari iv, 12. 18
Speculatorae iii, 8. 17. 18. iv, 9. 15.
 iv, 10. 9. vi, 4. 14
Speculatum iv, 10. 11
Speculis ix, 9. 23
Specum vii, 11. 3. 24
Specus iii, 4. 10. iv, 6. 8. v, 1. 28. v.
 6. 17. v, 7. 8. vii, 11. 18. viii, 2. 21.
 ix, 8. 14
Spei iv, 1. 19. iv, 14. 1. v, 4. 31. v, 9.
 3. viii, 13. 11. viii, 14. 1. ix, 4. 25.
 x, 2. 26
Spem iii, 11. 24. iv, 1. 27. 30. 38. iv.
 7. 1. iv, 14. 1. 22. 26. iv, 15. 31.
 ix, 5. 30 certam victoriam auguraban-
 tur iv, 13. 25
Sperabam x, 3. 7
Sperabat ix, 9. 5
Speramus viii, 7. 14
Sperantur x, 10. 8
Sperare v, 10. 1. vi, 8. 6. viii, 6. 15
Speraverant v, 2. 10. ix, 8. 21
Speraverat x, 7. 12
Speremus v, 9. 1
Spernebant v, 10. 4
Spernebat ix, 2. 8
Spernebatur x, 6. 2
- Spernendi iii, 13. 8
Spernendum viii, 13. 13
Spernentis iv, 1. 18
Spernere vii, 4. 2
Sperneret iii, 7. 3
Sperneretur iii, 13. 1
Sperni vii, 8. 11
Spernis viii, 1. 36
Spernitis iv, 2. 5
Spero v, 2. 21
Spes iii, 8. 1. iv, 1. 29. iv, 6. 6. iv,
 12. 22. iv, 14. 22. iv, 16. 6. v, 11.
 6. v, 13. 18. vi, 9. 10. vii, 4. 15.
 viii, 6. 18. ix, 9. 7
Spicula iii, 3. 20. iv, 9. 5
Spiculis vii, 9. 8
Späculo viii, 10. 28. ix, 5. 28
Spiculum vii, 6. 8. ix, 5. 22. 27
Spirant vii, 4. 27
Spirantes viii, 9. 32
Spiranti x, 10. 13
Spirantis (viventis) iv, 6. 29
Spirat majora quam capit vi, 9. 11
Spiritu vi, 1. 15. vi, 4. 11. vi, 9. 28.
 vii, 5. 15. ix, 5. 30. x, 6. 8 (*anheli-
 tu*) iii, 10. 3 (*anima*) x, 10. 19
Spiritum iv, 8. 8. vi, 9. 33. vi, 10. 33.
 vi, 11. 19 *vix ducere* iv, 10. 18
Spiritus v, 8. 13. vi, 2. 21. viii, 4. 12.
 ix, 5. 12 (*respiratio*) iii, 5. 9. iii, 6.
 14 (*vita*) iii, 6. 10 *eius probe nosset*
 (*indolem*) vi, 1. 19
Spissas iv, 8. 16. viii, 13. 24
Spitamene vii, 5. 38
Spitamenem viii, 8. 1
Spitamenen vii, 6. 14. vii, 7. 31
Spitamenes vii, 6. 19. 22. 36. 37.
 viii, 6. 24. vii, 7. 33. 37. viii, 9. 20.
 viii, 8. 1. 8
- Spitamenis* viii, 8. 12. 16
Splendebant iv, 13. 1
Splendere iv, 12. 14
Spolia iii, 10. 6. iv, 9. 19. vi, 1. 14.
 viii, 8. 9. ix, 1. 2. ix, 10. 12. x, 2.
 23. 26
- Spoliantes* viii, 14. 40
Spoliani viii, 14. 40
Spoliassent x, 1. 3
Spoliati x, 6. 7
Spoliato vi, 11. 32
Spoliatus vii, 5. 36
Spoliis iv, 8. 23. iv, 7. 19. iv, 14. 16.
 vi, 6. 14. vii, 5. 24. ix, 6. 12
Spondere iv, 14. 6
Sponsionum vi, 5. 8
Sponte iv, 16. 4. v, 2. 8. v, 5. 19. v.
 10. 10. vi, 5. 18. vii, 4. 28. viii, 6.
 15. viii, 6. 8. viii, 10. 14. viii, 11.
 11. ix, 3. 2 *popularium* iv, 1. 16

- (quantum) spopondisset præsens metas
viii, 5. 11
- Spreti iii, 2. 18
- Spretis iv, 1. 35
- Spreto iv, 16. 22. viii, 14. 20. ix, 1. 16
- Spreverat x, 6. 33
- Spreveris vi, 3. 11
- Squalida vii, 4. 27
- Squalidum iv, 1. 22
- Squalor iv, 1. 23. v, 6. 13
- Squalore iv, 1. 22
- Squamus ix, 1. 12
- Stabant iii, 9. 6. iii, 11. 5. iv, 2. 21.
iv, 4. 14. iv, 18. 32. v, 3. 17. v, 12.
6. vii, 9. 3. viii, 2. 3. viii, 6. 18.
viii, 13. 10
- Stabat iv, 18. 27. 35. vii, 7. 26. ix, 3.
21. ix, 4. 33. ix, 9. 19
- Stabile iii, 2. 13. viii, 8. 12
- Stabilendum viii, 4. 25
- Stabilitate iv, 10. 84
- Stabo ix, 2. 25
- Stadia iv, 9. 10. iv, 12. 13. v, 1. 13.
31. v, 18. 23. vi, 4. 3. 4. 20. 23.
vii, 6. 10. viii, 9. 13. viii, 2. 36
- Stadii iii, 3. 22
- Stadio iv, 10. 15. v, 7. 9
- Stadiorum iv, 2. 7. iv, 8. 2. v, 1. 26.
vi, 4. 6. viii, 6. 25
- Stagnantium viii, 18. 9
- Stagnat viii, 9. 7 flumen placidus ix,
2. 17
- Stamus ix, 2. 26 in limine victorise vi,
3. 17
- Standi vii, 9. 7
- Stans ix, 5. 3
- Stant viii, 7. 4
- Stante iv, 16. 30
- Stantem vi, 4. 10. vi, 11. 36 in humero
sagittam iv, 6. 17
- Stantibus iv, 9. 22 Diis pro melior causa
iv, 1. 13
- Stantium iv, 12. 20 in armis iv, 13. 12
- Stare iii, 3. 27. iv, 12. 16. iv, 13. 10.
11. viii, 2. 11. viii, 13. 20. viii, 14.
21 fama bella stare (pendere) ex iii,
8. 7 secum Deos iv, 13. 13 in acie iv,
16. 19 utrimque æquis viribus vii,
4. 28
- Starent x, 9. 13 arctius iv, 13. 34
- Stares iv, 11. 4
- Staret viii, 6. 21. x, 10. 6
- Stassanor viii, 3. 17
- Stata ix, 9. 9
- Statas vices temporum v, 1. 22 vices
temporum mntat mundus viii, 9. 18
- Statione v, 4. 27. vii, 5. 18
- Stationem viii, 6. 16 in stationem suc-
cesserant viii, 6. 18
- Stationibus v, 4. 21. viii, 11. 11
- Stationis viii, 6. 20
- Stationum vicibus viii, 6. 11
- Statira iv, 5. 1
- Stativa iii, 4. 1. vi, 2. 15. vii, 4. 22.
viii, 1. 10. ix, 6. 26. ix, 10. 18 ha-
buit iv, 10. 1 erant vi, 7. 1
- Stata iv, 1. 27. iv, 5. 7. iv, 11. 22. v,
1. 5. v, 11. 5. vi, 4. 19
- Statue (pone) v, 11. 6
- Statuendum x, 3. 2
- Statuerant iv, 5. 15
- Statuerat iv, 7. 9. iv, 8. 1. vii, 5. 19.
vii, 6. 20. vii, 11. 4. viii, 3. 1. x, 1.
17. x, 5. 24 (decreverat) iv, 4. 1.
v, 9. 13
- Statuere vii, 7. 14. viii, 14. 43
- Statuerent viii, 14. 19
- Statuerim x, 2. 16
- Statui (verb. præst.) viii, 2. 14. ix, 6. 20.
x, 2. 16 (inf.) viii, 13. 20. ix, 6. 1
- Statuisse vi, 2. 15
- Statuissem viii, 8. 18
- Statuisset vi, 2. 18. viii, 11. 19 (decre-
visset) iii, 1. 19
- Statutum (præst.) iii, 2. 1. iii, 13. 1. iv,
2. 15. iv, 7. 5. iv, 16. 19. v, 2. 7.
v, 7. 12. ix, 10. 24. x, 5. 36 (decre-
vit) iii, 7. 10. viii, 7. 36
- Status v, 5. 22 ix, 9. 27. x, 10. 9
- Status v, 5. 11. x, 2. 22
- Statuto vi, 3. 7. viii, 2. 6
- Statuant iv, 1. 19 (decernunt) v, 10. 1
- Sterile iii, 4. 3
- Sterilem iii, 10. 6
- Steriles iv, 1. 21. iv, 7. 6. viii, 4. 27
- Sterili iv, 7. 10 solo et materia viii, 5.
17
- Sterilis vii, 3. 8. viii, 5. 34
- Sternebant vii, 3. 13
- Sternere viii, 4. 11
- Sterni ix, 10. 24
- Sternunt viii, 14. 30
- Steterant ix, 5. 8
- Steterat iii, 12. 5
- Stetisse vi, 11. 3
- Stetiaset iii, 11. 26
- Stetit iii, 9. 1. iii, 11. 27. vi, 9. 2. x,
9. 20 disciplina (viguit) iii, 2. 18
- Stetur eo quod major pars decreverit x,
6. 15
- Stimulabat animum ingens cupidio iv,
7. 8
- Stimulante v, 11. 7. viii, 7. 26
- Stimulare iv, 14. 22
- Stimulatis iv, 2. 18
- Stipatus iv, 14. 8. v, 1. 28. v, 4. 38.
vi, 8. 20. x, 7. 17
- Stipe exigua colentem hortum iv, 1. 19

- Stipendio iii, 13. 10
 Stipendum v, 1. 45. v, 8. 16. viii, 13.
 2. ix, 1. 14
 Stipite iv, 7. 21
 Stipitem ix, 7. 20. 22
 Stipites iv, 3. 10. v, 1. 33. vii, 9. 15.
 viii, 10. 30. viii, 11. 8
 Stipiti viii, 2. 38 corpora applicuit ix,
 5. 4
 Stipitibus iv, 3. 5. 10. vi, 6. 29. viii,
 4. 7
 Stipitum ix, 1. 10
 Stirpe iv, 1. 17. vi, 2. 8. ix, 6. 22. x,
 7. 8
 Stirpem vi, 10. 27. x, 3. 12. x, 6. 10.
 x, 7. 10. 12. 15
 Stirpes iv, 9. 10
 Stirpi iv, 1. 19. vi, 10. 28. viii, 4. 25.
 x, 6. 6. 14
 Stirpibus iii, 13. 11. viii, 6. 6
 Stirpis iv, 1. 18. iv, 14. 22. ix, 4. 3
 Stofida vi, 11. 2
 Stolidum iii, 8. 6
 Strage vii, 7. 35
 Stragem iv, 10. 6
 Strages iii, 11. 9
 Stramentis vii, 5. 17
 Stramento vii, 9. 4
 Stratii iii, 10. 7. iii, 11. 20. iv, 6. 5
 Stratii ix, 9. 20. ix, 10. 14 ossibus
 campi ix, 2. 23
 Stratii iv, 3. 15. vii, 11. 18
 Strato iv, 1. 6
 Stratonis iv, 1. 26
 Stratum v, 1. 33
 Strenue (celeriter) iii, 5. 13. iii, 11. 2.
 iv, 1. 24. iv, 6. 16. iv, 9. 18. iv, 16.
 4. v, 4. 34. v, 5. 4. v, 13. 1. vi, 1.
 4. vii, 1. 14. vii, 11. 8. viii, 14. 5
 Strenuo (celeri) iv, 9. 2. ix, 1. 15
 Strenuum (promtum) iii, 6. 2. vii, 2.
 26. vii, 4. 15
 Strenuuus (promtus) vi, 11. 1. vii, 2. 33
 Strepitu iii, 1. 3. iii, 8. 10. viii, 14. 10.
 x, 1. 12
 Strepitum iii, 5. 11. iv, 1. 20
 Strepitus iv, 16. 33. viii, 11. 21
 Strepunt omnia belli apparatu iv, 2. 13
 Stricto acinace iv, 15. 30. v, 9. 10
 Strictum vi, 7. 12
 Stridor viii, 14. 23
 Stridore viii, 13. 10
 Stringere ix, 7. 22
 Stringit vii, 7. 4. viii, 3. 9 montium
 juga (fluvius) viii, 9. 5
 Stringunt iii, 11. 4
 Strinxerat supremum ferrum viii, 7. 7
 Strinxit viii, 3. 4
 Structa sunt superiora crudo latere viii,
 10. 24
 Structi v, 1. 29
 Structura vii, 3. 9
 Structuram v, 1. 26
 Strue iv, 3. 9
 Strues viii, 4. 11
 Struunt tuguria latere vii, 3. 8
 Studebant ix, 7. 19
 Studet iv, 9. 19
 Studiois x, 7. 12
 Studio (affectu) iii, 2. 15. v, 1. 20. vi,
 9. 6. ix, 3. 22
 Studiorum viii, 6. 4
 Studium (affectus) iv, 1. 24
 Stultitiam v, 9. 13
 Stultum viii, 8. 26
 Stultus viii, 8. 14
 Stupens affonitus auribus viii, 4. 4
 Stupenti vi, 9. 2
 Stupentia viii, 4. 13
 Stupentibus viii, 2. 3. viii, 7. 1. ix, 5.
 12
 Stuppam x, 1. 19
 Stupra x, 1. 3
 Stupri iv, 10. 31
 Stupro v, 1. 37. viii, 2. 19. x, 1. 26. 29
 Stygem x, 10. 17
 Sua terra (nativa) v, 1. 33
 Suadeant vii, 4. 9
 Suadebant iii, 8. 2
 Suadent vii, 4. 10
 Suadente x, 7. 19
 Suadentibus x, 5. 33
 Suadentium vii, 9. 1
 Suadeo v, 9. 4
 Suadere vii, 11. 23 bene suadere Deos
 viii, 6. 17
 Suaderent iii, 8. 6
 Suaderet vii, 11. 5. viii, 2. 25
 Suadet viii, 14. 43
 Suadetis vi, 9. 24
 Suaserant vi, 11. 10
 Suaserint iii, 8. 6
 Suasi iii, 2. 18
 Suasisse iii, 8. 6. iv, 11. 11. vi, 4. 8
 Suasissemus vi, 8. 5
 Suasisset iii, 4. 3. viii, 3. 7
 Sub iv, 7. 22. v, 4. 6. v, 8. 8. vi, 7.
 20 unum fortune ictum cadere iff.
 8. 2 ipsum tanti discriminis casum
 iv, 10. 2 sidus Vergiliarum v, 6. 12
 lucis ortum iv, 7. 22. v, 10. 12 radici
 bus montis ix, 4. 24
 Subacta vi, 3. 9. ix, 3. 13
 Subactam v, 3. 16
 Subacti iv, 1. 5. viii, 1. 2
 Subactis v, 7. 2. viii, 1. 7
 Subacturos viii, 8. 17
 Subacturus viii, 8. 37

- Subdeficiens vii, 7. 20
 Subdere x, 6. 21 calcaria equis iii, 13. 8
 Subderes vii, 2. 6
 Subdidit v, 2. 13
 Subdimus v, 7. 4
 Subdita vi, 6. 15
 Subditis iv, 15. 21. v, 5. 4. v, 13. 12.
 vii, 8. 36 calcaribus iv, 16. 6
 Subducere ix, 1. 34 nautæ cœperunt
 (appellere) ix, 4. 10
 Subducerent x, 9. 14
 Subduceret vestigium tunda rapidior iv,
 9. 18
 Subduci v, 2. 15
 Subducitur ix, 7. 24 ab immortalitate
 (eripitur) x, 6. 7
 Subducta iv, 4. 16
 Subductis iii, 11. 3 pedibus (successis)
 ix, 7. 22
 Subductus iii, 3. 3. vii, 6. 4
 Subduxerit vi, 3. 4. ix, 4. 18
 Subegi ix, 6. 20
 Subegissem viii, 8. 10
 Subegit iv, 11. 2. vii, 3. 4
 Suberat causa iv, 12. 14
 Subeasset iv, 14. 22. v, 9. 9
 Subest x, 2. 19 ratio iv, 14. 19 facinus
 silentio vi, 9. 10
 Subeundis v, 7. 1
 Subeunt vi, 4. 7
 Subeunt peregrinos ritus nova fortuna
 (admittente) iv, 6. 29 radices humore
 v, 4. 8
 Subeuntem (ascendemtem) iii, 4. 4
 Subeuntes iii, 4. 11. viii, 11. 13 (ascen-
 dentes) iii, 4. 13 (appellentes) iv, 2.
 23
 Subeuntibus iv, 4. 13. vi, 3. 6. ix, 9.
 25
 Subjacentibus v, 8. 18
 Subabant iv, 3. 10. v, 3. 8 (appropin-
 quabant) iv, 3. 24
 Subibat vi, 9. 27. viii, 1. 4. x, 5. 23
 Subibo ix, 6. 24
 Subjecerat vii, 5. 17 (suggeserat) iii,
 6. 5
 Subjecere ignem tectis ix, 4. 6 oculis
 iii, 2. 12
 Subjeci vi, 9. 22
 Subjecisti viii, 1. 37
 Subjecit iii, 6. 7
 Subjecta iii, 10. 7. viii, 3. 17
 Subjectam iii, 1. 3. v, 2. 15 insulam
 ostio amnis x, 1. 11
 Subjectas vii, 11. 18
 Subjecto ix, 5. 11
 Subigendam iii, 10. 4
 Subigendos viii, 2. 33. viii, 16. 2
 Subigi viii, 1. 35
 Subigimus vii, 7. 14
 Subigis vii, 8. 21
 Subigit x, 1. 43
 Subjiciebant iii, 4. 14
 Subjiciente (suggerente) vi, 6. 27
 Subiit iii, 2. 19. ix, 10. 1 verecundia
 (suborta est) v, 2. 15
 Subinde iii, 7. 9. iv, 15. 32. v, 13. 20.
 viii, 2. 36. viii, 3. 1. viii, 7. 7. viii,
 13. 18. ix, 3. 24. ix, 4. 9. ix, 8. 20
 (identidem) iii, 7. 13. iii, 11. 26
 Subire vii, 6. 8. 9. ix, 8. 18. ix, 10. 3.
 x, 5. 37
 Subiret terram (luna) iv, 10. 5
 Subisse aquas x, 1. 12
 Subit vi, 4. 5. viii, 3. 19. viii, 11. 7
 (intrat) iv, 6. 23. ix, 5. 15 animum
 memoria v, 4. 11
 Subita vi, 6. 8. x, 9. 5. 14
 Subitam iv, 13. 13
 Subiti iii, 12. 4. iv, 12. 16
 Subito iii, 3. 3. iii, 5. 3. iii, 13. 7. iv,
 1. 21. vi, 6. 22. viii, 7. 14. viii, 10.
 14. viii, 2. 24. viii, 3. 38. viii, 7. 6.
 ix, 1. 28
 Subitum vi, 3. 19
 Subitoras Babylonem adverso amne x,
 1. 16
 Sublata iv, 11. 4
 Sublatis x, 10. 7
 Sublato iv, 15. 19. vi, 11. 29. vii, 1. 10.
 ix, 8. 16
 Sublime viii, 11. 6
 Sublimis iii, 11. 7 curru iv, 1. 1
 Subministravit fortuna consilium vi, 6.
 27
 Subminitrent v, 1. 27
 Submisit viii, 14. 39
 Submissa fastigio leniore (rupes) vi, 6.
 23
 Submittens vi, 5. 18
 Submitti genu iv, 6. 20
 Subornaret vi, 10. 16
 Subornati x, 1. 36
 Subornavit x, 9. 8
 Subrui muros cuniculus iv, 6. 21
 Subruit mari (in mare) iv, 2. 8
 Subrutus cuniculo murus iv, 6. 23
 Subsederant ix, 9. 19
 Subsequi vii, 10. 22. x, 2. 16
 Subsideret vii, 9. 2
 Subsidii iii, 9. 4. iv, 13. 28. 30
 Subsistere iii, 11. 2. iv, 12. 13. vi, 5.
 26. vi, 6. 19. vi, 7. 16. viii, 12. 8.
 ix, 9. 1. 21
 Subsisteret iv, 9. 1. vi, 5. 32
 Substiterat vi, 7. 18
 Substitere x, 9. 15
 Substituit iv, 9. 15. iv, 10. 15. v, 2. 2.

- v, 9. 13. vii, 9. 14. viii, 11. 11. ix, Summersa ix, 4. 11
 2. 1. ix, 10. 2. x, 7. 21 Summi iv, 2. 8
 Substituit iv, 8. 11. vi, 7. 31 Summis iv, 9. 5
 Substitutus viii, 8. 17 Summisserat ix, 5. 18
 Subtrahebat (*pretermittebat*) vi, 10. 7 Summittitur perpetua valle fastigium
 Subtrahendam materiem consernationis vi, 4. 19
 vii, 2. 32 Summo iv, 10. 12 (*extremo*) iv, 9. 5
 Subtrahent vi, 10. 9 Summotis arbitris iv, 10. 32 omnibus
 Subtrahere vi, 9. 31 vii, 2. 30
 Subvehebantur iv, 9. 18 Summonvendas procul amne copias vii,
 Subvehi ix, 3. 10 7. 1
 Subveniretur iv, 16. 2 Summonverat ix, 6. 22
 Suburbanum iv, 1. 19 Summonveretur iv, 4. 9
 Succeedebat viii, 3. 17 Summonvet ix, 5. 17
 Succeedere viii, 11. 19 in stationem viii, Summum iii, 13. 14. iv, 14. 20. iv, 16.
 6. 15 28. v, 1. 31. vii, 3. 8. viii, 11. 12
 Suceaserant viii, 6. 18 Sumserat iii, 11. 12
 Successit (appulit) iv, 3. 2 ad portus Sumserat ix, 7. 19
 claustra iv, 5. 19 Sumsisti iv, 1. 10
 Successor x, 5. 37 Sumsit iv, 6. 14. viii, 12. 14
 Succi (gen.) vii, 4. 23 (plur.) viii, 10. Sumta vi, 1. 14. vi, 6. 13
 14. ix, 10. 13 Sumtis iii, 8. 24. vii, 11. 14. ix, 8. 20
 Succiderant genua ix, 5. 7 Sumto iv, 13. 25. x, 7. 14
 Succo vii, 4. 23 Sumtum x, 1. 9
 Succumbit x, 5. 24 Sumtuos x, 2. 10
 Succurrere ix, 1. 15 Sumturus iii, 6. 3
 Succurrit (in mentem venit) vii, 8. 21 Sumus x, 6. 6
 Succus vi, 2. 22 Sunium x, 2. 1
 Sudore iii, 5. 2. vi, 1. 11. viii, 3. 13 Sunt iv, 9. 4. v, 1. 13. v, 2. 1. v, 3.
 Suffectura iii, 8. 8 23. v, 5. 24. v, 6. 14. vii, 4. 25 sui
 Sufficere vii, 7. 27 juris sunt vi, 8. 9
 Sufficeret ix, 5. 10 Supellectilem iii, 13. 2. iv, 1. 20. iv,
 Sufficiebant iii, 13. 11 7. 4. v, 1. 6. 23
 Sufficiens iii, 7. 19 Supellectili v, 1. 10
 Sufficiemtem malis viii, 4. 10 Supellex v, 6. 3. v, 12. 17. x, 1. 24. x,
 Sufficienibus ix, 5. 33 2. 24
 Suffici iv, 14. 19 Super v, 8. 10. 23 capita hostium evasuros
 Suffoderent iv, 13. 33 v, 3. 5 genua vestis est v, 7. 18
 Suffodiebant iv, 15. 15. vii, 6. 23 ceteras belluas eminens viii, 13. 7
 Suffossa membra cuniculo vii, 6. 23 Superanda erant plura flumina viii, 10. 8
 Suffossi ix, 8. 14 Superare viii, 18. 3. ix, 2. 1
 Suffragari x, 7. 10 Superaret vi, 1. 21
 Suffragatione vii, 1. 11 Superasse vii, 5. 21 (*transisee*) iii, 1. 10
 Suffugia viii, 4. 9 Superat iv, 1. 36. iv, 16. 17 (*transit*)
 Suffugium viii, 4. 7 iii, 8. 16
 Suffulciendo v, 1. 29 Superati iv, 16. 4
 Suffuso iv, 10. 1 Superatis viii, 10. 15
 Suffusus iii, 5. 3 Superato iv, 5. 13. iv, 7. 4. iv, 9. 7. v,
 Sulphure iv, 3. 2. iv, 6. 11 3. 3. viii, 10. 22. ix, 1. 9 (*transmissio*)
 Sumit vii, 2. 19 ix, 4. 5
 Summa (subst.) iii, 8. 30. iii, 13. 16. Superatos iii, 7. 4. iv, 1. 31. vi, 6. 7
 iv, 12. 13. vi, 9. 14. vi, 11. 12 (adj.) Superaverat v, 3. 7. ix, 1. 6
 sing.) iv, 9. 3. vi, 4. 1 (plur.) iv, 8. Superaveria iii, 12. 24. vii, 8. 13
 4. iv, 11. 29. viii, 11. 6 cutis iii, 12. Superavi vii, 11. 8
 2 equorum pectora iv, 9. 15 imis con- Superavimus vi, 8. 16. viii, 8. 18
 fundimus viii, 8. 8 Superavit iv, 9. 22. vii, 3. 22
 Summæ viii, 10. 31. viii, 13. 12 Superba v, 5. 12
 Summam (adj.) iii, 12. 22 (subst.) v, 2. Superbas vi, 5. 12
 11. v, 6. 10. x, 6. 17 Superbe iv, 1. 7. vii, 1. 15. 17. vii, 11.

5. viii, 1. 39. viii, 8. 10. 11. viii, 13.
 15. ix, 8. 9
Superbia vii, 4. 11
Superbiæ iii, 2. 11. vii, 11. 24. 27
Superbiæm iii, 12. 19. vi, 5. 5. vi, 11.
 24. viii, 4. 25. viii, 7. 14
Superbissimus vii, 1. 34
Superbiua vii, 11. 23
Superbum v, 8. 14
Superbus vii, 4. 8
Supererant vii, 7. 37
Supererat iv, 5. 9. iv, 8. 4. v, 4. 22. 25.
 ix, 5. 18
Superesac iii, 8. 20. iv, 14. 1. vii, 7. 34.
 ix, 4. 16. x, 5. 23
Supereset vii, 9. 14
Supererat v, 13. 4. vi, 8. 16. vi, 8. 8. 9.
 x, 2. 27. x, 6. 7 quota pars *sevitiae*
tuae viii, 7. 4
Superfuerant iv, 1. 34
Superfuere x, 2. 11
Superfusæ undæ fastigio summi operis
 iv, 2. 8
Superfusis iv, 4. 4
Superfusum ix, 9. 10
Supergressus viii, 2. 22
Superiora viii, 10. 24
Superiore viii, 2. 23
Superne iii, 9. 11. vii, 8. 9. viii, 11. 14.
 ix, 4. 32
Supersedit castigare v, 6. 14
Supernit v, 9. 6. ix, 8. 11
Superstes x, 5. 25
Superstitem viii, 2. 5
Supersticio iv, 3. 23. iv, 10. 7. vii, 7.
 23
Superstitione iv, 6. 12. v, 4. 1. ix, 4.
 29
Superstitutionem vii, 7. 8. 21
Supersum viii, 2. 9
Supersumus v, 11. 6
Supersunt iv, 11. 3. vi, 8. 17
Supervacaneam iv, 11. 16
Supervacua vi, 10. 4
Supervacuo viii, 7. 11
Supervacuum vii, 4. 18. viii, 8. 4
Supervenerat viii, 10. 5
Supervenere iv, 15. 18
Supervenerunt vii, 2. 1
Supervenientes viii, 13. 15
Supervenisse ix, 5. 15
Supervenisset iv, 9. 23. iv, 12. 15. iv,
 16. 18
Supervenit iv, 10. 19. v, 4. 34. v, 10.
 10. vii, 7. 29. viii, 1. 6. viii, 2. 22.
 ix, 5. 14. 15. ix, 9. 8. x, 5. 15
Superveniunt iii, 1. 9. iv, 8. 19. vii, 6.
 11. x, 1. 1. 10. 36
- Superventurum** v, 13. 11
Supinas vi, 6. 34
Suppetebant iii, 8. 27
Suppetebat v, 9. 1
Suppeterent vii, 11. 1
Supplebat vii, 9. 11
Supplementum iv, 5. 18. v, 1. 43. v, 7.
 12. vi, 6. 35. ix, 3. 21
Supplex iv, 1. 18. v, 1. 17
Supplice v, 8. 14
Supplicem iii, 2. 17. iv, 6. 16 vocem
misiit iv, 6. 28
Supplices iv, 4. 12
Supplicia iv, 7. 28. v, 5. 10. vi, 11. 8.
 viii, 7. 6. viii, 8. 5. x, 1. 39. x, 9. 16
Supplicibus vi, 6. 35
Supplicii vii, 5. 23. viii, 7. 7. viii, 14.
 29. ix, 7. 1. x, 7. 10
Supplicio iv, 5. 18. iv, 8. 11. iv, 10. 27.
 v, 5. 8. vi, 2. 11. vi, 10. 9. vii, 1. 1.
 6. viii, 8. 6
Suppliciorum v, 3. 12. v, 5. 5. vi, 6.
 31. 36
Suppliciter v, 10. 14
Supplicium iiii, 2. 17. vi, 7. 31. viii, 5.
 43. vii, 10. 4. 5. viii, 6. 20. x, 1. 9.
 x, 3. 1. x, 4. 3
Supplicum v, 3. 18. vii, 5. 38
Suppressa voce vii, 7. 26
Suppreseæ (occultatae) x, 8. 21
Suppreaserat (occultaverat) viii, 4. 8
Suppreserit iram altius vi, 7. 35
Suppressisse iii, 7. 15
Suppressurus vi, 8. 10
Suppreesus sanguis iv, 6. 19
Supprimi sanguinem iv, 6. 18
Supra v, 1. 10. v, 2. 7. vi, 4. 19. vi, 5.
 1. viii, 4. 22. vii, 7. 31
Suprema iii, 12. 14. x, 5. 6
Supremæ x, 10. 17
Supremam iii, 12. 8. x, 9. 3
Supremo iii, 12. 11
Supremum ferrum viii, 7. 7
Surda v, 8. 10
Surdas vi, 11. 15. ix, 2. 30. ix, 10. 16
Surgat iii, 4. 6
Surgendum vii, 3. 18
Surgere viii, 1. 40
Surgit viii, 4. 16
Surgunt v, 7. 5
Susa v, 1. 7. v, 2. 8. 16
Suscepta iii, 7. 3
Suscipere vi, 8. 18
Suscipitis iv, 1. 12
Susia v, 2. 17
Susianos v, 8. 3
Susidas Pylas v, 8. 17
Susii iv, 12. 6

- Susis v, 3. 3. v, 6. 9
 Suspecta iii, 5. 15. iv, 6. 4. vii, 2. 9.
 ix, 7. 5 fraude locorum v, 5. 1
 Suspectam vi, 10. 16
 Suspecti vi, 10. 35. x, 5. 16. x, 8. 9
 Suspector vii, 1. 12. 32. vii, 2. 9
 Suspectum iii, 5. 16. vi, 8. 3. vii, 2. 34.
 viii, 6. 1
 Suspectus vi, 7. 21. vii, 1. 31. vii, 2. 2.
 viii, 3. 12. ix, 10. 21. x, 1. 39
 Suspendat iii, 3. 18. ix, 7. 20
 Suspensa x, 3. 2 expectatio iii, 1. 17
 Suspensam vii, 4. 14
 Suspensi iii, 10. 3
 Suspensis vi, 5. 16
 Suspensum vi, 7. 4
 Suspicabuntur vi, 11. 37
 Suspicaretur viii, 1. 29. x, 1. 37
 Suspicio ix, 7. 5
 Suspicionem iii, 7. 13. iv, 10. 31. vi,
 2. 6
 Suspiciones vi, 2. 4
 Suspicor iv, 10. 27
 Sustentana viii, 4. 15
 Sustentaverat viii, 2. 38
 Sustinebant respicere suos (ne) ix, 10.
 15
 Sustinebantur vii, 4. 24
 Sustinebat iv, 13. 8
 Sustinebatur iv, 3. 7
 Sustinebitis inconditam turbam (resis-
 tentis) ix, 2. 22
 Sustinent v, 1. 33. 34
 Sustinent illo adminiculo viii, 2. 30
 Sustineo (nec) solus bibere (nolo) vii,
 5. 12 affirmare (audeo) ix, 1. 34
 Sustinere iii, 4. 5. vii, 5. 8. ix, 2. 15.
 ix, 3. 1. ix, 5. 18 audere vi, 7. 9
 portare viii, 8. 9
 Sustineret iv, 8. 16
 Sustineret communis congregari (auderet)
 vi, 1. 15
 Sustineri iv, 6. 6
 Sustines vii, 4. 12
 Sustinetur v, 1. 30. x, 9. 2
 Sustinerat damnare (non) x, 1. 40
 Sustinuerat adventum iv, 7. 3 (ausi sunt)
 v, 10. 13
 Sustinuisse exequi non vii, 6. 16
 Sustinuisse vivere potuisse x, 5. 25
 Sustinuisse occidere (ausus es) vii, 5. 38
 Sustinuit iv, 15. 12. vi, 9. 18. viii, 12.
 6 (voluit) iv, 4. 14 colloqui familiaris-
 ter (non veritus est) vi, 8. 16 (per-
 misit) viii, 5. 7
 Sustulere iii, 10. 1
 Sustulisse x, 2. 18
 Sylva vi, 4. 20. viii, 10. 14. viii, 11. 8
- Sylvæ v, 1. 34. vi, 5. 13. vi, 6. 31. vii.
 7. 4. it, 1. 9
 Sylvam viii, 1. 5
 Sylvarum iii, 8. 10. v, 1. 35. viii, 4. 8
 Sylvas v, 4. 4. 25. v, 6. 15. viii, 2. 38.
 viii, 4. 11 alunt manantibus aquis iv,
 7. 16
 Sylvestre vii, 7. 31
 Sylvestrem iv, 3. 21
 Sylvestres v, 4. 4
 Sylvestri viii, 10. 7
 Sylvestribus v, 3. 1
 Sylvestris viii, 13. 17
 Sylvis vii, 8. 18. 16. viii, 1. 4
 Symmachus viii, 13. 13
 Syphnum iv, 1. 37
 Syracusei iv, 3. 20
 Syracusei iv, 3. 22
 Syri iv, 1. 5. iv, 12. 12
 Syria iii, 8. 13. iv, 2. 1. iv, 14. 10. vii,
 10. 12. viii, 1. 15. x, 1. 17. x, 10. 2
 Syriae iii, 8. 12. iv, 1. 4. iv, 2. 2. iv, 8.
 9. v, 1. 35. v, 13. 11. x, 1. 19
 Syriam iii, 12. 27. iv, 5. 9. iv, 14. 1.
 vi, 3. 3. viii, 8. 19
 Sysigambim iii, 3. 22. iv, 15. 10
 Sysigambis iii, 12. 17. 24. iv, 15. 10
 Syaimithre viii, 4. 20
 Syaimithres viii, 2. 19. 28. viii, 4. 19
 Sysimithri viii, 2. 32. viii, 4. 20

T.

- Tabas v, 13. 2
 Tabæ x, 10. 12
 Tabernacula iii, 13. 10. v, 9. 17. vi, 2.
 16
 Tabernaculo iii, 3. 8. iii, 11. 23. iii,
 12. 27. iv, 11. 10. v, 9. 13. v, 12. 9.
 vi, 7. 16. vii, 1. 22. 25. viii, 10. 14.
 viii, 2. 8. viii, 3. 13
 Tabernaculorum ix, 10. 25
 Tabernaculum iii, 3. 8. iii, 12. 5. 8. iv,
 10. 20. iv, 12. 24. iv, 13. 16. 20. v,
 11. 6. vii, 2. 19. viii, 2. 4. 11. viii,
 13. 20. ix, 5. 22. ix, 6. 1
 Tabularum ix, 9. 20
 Tabulata iv, 3. 4. 17. iv, 6. 9. viii, 10.
 26
 Tacemus vi, 10. 35
 Tacendum iv, 6. 28
 Tacentibus vi, 11. 2
 Taceret iv, 6. 6. vii, 1. 37. ix, 2. 31
 Tacerem v, 8. 6
 Tacite iii, 12. 9
 Tacitum x, 1. 6
 Taciturnum vi, 10. 7

- Tacitus vi, 10. 27
 Tactu iv, 13. 20
 Tacuisti vi, 10. 11
 Tædere vi, 9. 36
 Tædio iv, 12. 23. v, 9. 7
 Tale v, 4. 27. viii, 5. 13
 Talem vi, 2. 21. viii, 5. 21. x, 3. 6. x,
 10. 16
 Talenta iii, 5. 16. iv, 7. 4. vi, 1. 20.
 vii, 5. 27. vii, 11. 12. viii, 12. 16.
 ix, 8. 1. x, 2. 24
 Talentis iii, 6. 4. iii, 7. 2. iv, 1. 12. iv,
 11. 12. v, 1. 43. viii, 12. 17. x, 1. 11
 Talentorum iii, 13. 16. v, 6. 10. x, 2.
 10. 24
 Talentum iv, 11. 6. v, 1. 10. v, 2. 11.
 x, 1. 34
 Tales iv, 14. 4
 Tali v, 1. 5. viii, 3. 6. viii, 5. 14. x,
 5. 8
 Talia vi, 8. 13. viii, 2. 24. viii, 5. 6. x,
 5. 33
 Talibus iv, 10. 17. iv, 16. 33. v, 8. 7.
 ix, 1. 82. x, 5. 2
 Talis iii, 3. 9
 Talos iv, 6. 29
 Tam v, 8. 10. ix, 1. 16. ix, 6. 17
 Tamen iv, 6. 13. v, 3. 8. v, 4. 31. v,
 5. 1
 Taaai vii, 4. 15
 Tanaim iv, 5. 5. viii, 4. 6
 Tanaim vi, 2. 18. viii, 4. 32. viii, 5. 36.
 vii, 6. 12. 25. viii, 8. 22. 30
 Tanaai vi, 2. 14. vi, 6. 18. viii, 6. 18.
 vii, 7. 2. viii, 8. 30
 Tandem iv, 9. 21. v, 4. 26. v, 5. 23. v,
 11. 4. vi, 4. 6. 20. vii, 11. 18. viii,
 3. 2. ix, 5. 27. ix, 6. 15
 Tanta iv, 4. 8. v, 7. 4. vi, 8. 5. viii, 5.
 7. vii, 10. 5. viii, 6. 12. x, 2. 11. x,
 3. 3
 Tantæ iii, 13. 14. 17. iv, 1. 19. 27.
 iv, 10. 23. iv, 14. 12. v, 3. 21. vi, 6.
 10. vi, 7. 14. vi, 9. 10. viii, 11. 1.
 viii, 1. 23
 Tantam iii, 5. 10. iii, 6. 2. iv, 5. 3. iv,
 9. 22. iv, 18. 5. ix, 1. 33
 Tantas v, 2. 12. v, 10. 1
 Tanti iv, 1. 1. 12. iv, 5. 8. iv, 8. 10. v,
 1. 34. vi, 2. 21. vi, 9. 3. 27. x, 5. 18
 Tantis iii, 6. 10. viii, 3. 14. x, 1. 32. x,
 2. 27. x, 5. 29. x, 6. 14
 Tanto iii, 5. 5. iv, 16. 18. 33. v, 5.
 8. 20. v, 8. 9. vi, 7. 11. 26. vi, 9. 4.
 vii, 10. 6
 Tantulo impendio iii, 11. 27
 Tantum iv, 10. 29. v, 13. 13. vi, 8. 6.
 viii, 2. 6. viii, 6. 80. ix, 9. 26
 (solum) iv, 15. 33. v, 8. 14. viii,
 10. 6
 Delph. et Ver. Clas. Ind. Q. Curt.
8. 25. viii, 5. 5
 Tantundem v, 4. 22. viii, 5. 11
 Tantus iv, 13. 38. vi, 4. 12. vii, 10. 3.
 x, 10. 10
 Tapuris viii, 3. 17
 Tapurorum vi, 4. 24. 25
 Tarda ix, 9. 12
 Tarde iii, 5. 13. vii, 10. 14
 Tardius viii, 14. 34
 Tardum viii, 14. 18
 Tarson iii, 4. 14
 Tauron v, 3. 10
 Tauroni v, 3. 6
 Tauros vi, 4. 7. viii, 12. 11
 Taurus (mons) vii, 3. 20
 Taxilem ix, 3. 22
 Taxilen viii, 12. 14
 Taxiles viii, 14. 41
 Taxili viii, 13. 5
 Taxilis viii, 14. 35. 36. x, 1. 20
 Tecta v, 1. 28. viii, 6. 26. viii, 4. 13.
 viii, 10. 6
 Tectae v, 4. 25
 Tecti viii, 9. 10. ix, 10. 10. x, 5. 15
 Tectis iv, 4. 18. iv, 10. 12. v, 1. 8.
 27. vii, 3. 1. viii, 13. 23. ix, 4. 6
 Tectorum iv, 4. 13
 Tectum viii, 3. 12
 Tectorum vi, 7. 4. vi, 11. 28
 Tegat vi, 7. 7
 Tegebant iv, 13. 23. vi, 8. 24. viii, 10.
 26
 Tegebat iv, 9. 6
 Tegebatr iii, 8. 27. iv, 3. 15. iv, 13.
 29
 Tegendis viii, 13. 17
 Tegens iv, 6. 15
 Tegit iii, 2. 13. viii, 5. 4
 Tela iii, 11. 4. iv, 2. 23. iv, 16. 18. v,
 13. 16. 24. vi, 5. 28. viii, 4. 33. 35.
 vii, 9. 7. viii, 2. 26. viii, 11. 14. ix,
 1. 15. ix, 3. 10
 Teli iv, 3. 8. 14. iv, 13. 36. v, 3. 7. 17
 Telis iv, 4. 11. iv, 6. 22. iv, 13. 38. v,
 4. 32. vi, 5. 17. viii, 7. 36. viii, 10.
 10. viii, 13. 6. 15
 Telo iv, 6. 24. iv, 16. 23. viii, 6. 7. ix,
 7. 22
 Telum iv, 14. 13. v, 6. 18. viii, 10. 28.
 ix, 5. 24
 Temeraria iii, 1. 17
 Temerariam viii, 8. 7
 Temerario iii, 8. 10
 Temerarium iv, 14. 18. viii, 2. 37. ix,
 8. 21
 Temere iv, 9. 23. iv, 12. 14. iv, 15. 15.
 v, 3. 21. v, 11. 10. vi, 2. 17. vii, 9.
 1. 7. viii, 1. 38. x, 5. 36. x, 9. 15
 Temeritas iii, 5. 14. iv, 14. 13. viii, 18.

U

15. ix, 7. 20
 Temeritate viii, 13. 18. ix, 7. 17
 Temeritatem vii, 1. 16. viii, 4. 2. viii,
 12. 18. x, 8. 5
 Temeritati iv, 14. 19
 Temeritatis ix, 5. 1. ix, 9. 2
 Temone iv, 9. 5
 Temones iv, 15. 4
 Temperantiam v, 7. 1
 Temperare ix, 3. 2
 Temperasse animo v, 9. 9
 Temperatam vi, 6. 2
 Temperatum v, 4. 9
 Temperaturus manibus vii, 5. 24
 Temperaverunt vii, 2. 7
 Temperies iv, 7. 17 cœli salubris ix, 1.
 11
 Tempestas viii, 13. 22
 Tempestate iii, 1. 2. iv, 2. 11. v, 6. 12.
 vi, 2. 15
 Tempestatem viii, 4. 8. x, 9. 5
 Tempestatisbus x, 1. 44
 Tempestatis viii, 4. 5
 Tempestivo viii, 1. 22
 Tempila iii, 10. 9. iv, 4. 12. 13. 14
 Tempilum iii, 1. 14. iv, 2. 4. vi, 7. 3.
 vii, 5. 28. x, 9. 21
 Tempora iii, 2. 15. iii, 5. 13. iv, 8. 4.
 vii, 8. 11. viii, 9. 36. x, 9. 6
 Temporaria ingenia iv, 5. 11
 Tempore iv, 1. 36. iv, 3. 11. iv, 12. 14.
 v, 1. 2. vi, 3. 6. 7. vii, 4. 32. viii, 7.
 10. viii, 2. 6
 Tempori iv, 7. 32. vi, 10. 2. x, 6. 11
 Temporibus v, 1. 1
 Temporis iv, 14. 25. vi, 7. 27. vi, 9. 9.
 vii, 7. 6. viii, 13. 24. x, 2. 10
 Temporum iv, 1. 27. iv, 10. 5. v, 1. 22.
 x, 9. 12. viii, 9. 13. ix, 9. 26 homo
 v, 3. 4
 Tempus iii, 5. 1. iii, 7. 13. iii, 8. 20.
 iv, 11. 7. iv, 13. 19. v, 9. 9. vi, 11.
 19. vii, 2. 23. 26. viii, 8. 24. viii, 6.
 14. 15. 17. ix, 5. 26
 Temulenta v, 7. 8
 Temulenti v, 7. 5. vii, 4. 7. ix, 10. 28
 Temulentos viii, 10. 18
 Temulentus ix, 7. 17
 Tenaces discipline sua vi, 2. 3
 Tenacissimo sabulo iv, 7. 7
 Tendebant præcordia iv, 16. 13
 Tendebat v, 7. 6
 Tendens iv, 10. 34. vi, 7. 28
 Tendentia vi, 6. 34
 Tendentis viii, 2. 27
 Tendentium ix, 9. 14
 Tendere iv, 14. 23. vii, 2. 37. vii, 6. 18
 in campis x, 7. 20
 Tenderet (castra metaretur) iii, 8. 18
 Tenebat iv, 5. 22. iv, 12. 12. viii, 13.
 14. 17. x, 8. 20
 Tenebatur vi, 9. 33
 Tenebras ix, 4. 18
 Tenebris iv, 15. 32. v, 5. 10
 Tenedo iv, 5. 15
 Tenens iii, 6. 9. ix, 7. 19
 Tenent iv, 1. 10. iv, 12. 11. v, 8. 1.
 vii, 4. 27. vii, 10. 1. ix, 10. 8
 Teneo x, 2. 27
 Tencere modum verborum vi, 10. 1
 Teneri (pass.) iii, 2. 15. vii, 5. 22. vii,
 8. 24 (nomin.) viii, 9. 15
 Teneros vi, 5. 14
 Tenes vii, 8. 19
 Tenet v, 10. 3
 Tentabant iv, 1. 34. vi, 6. 31
 Tentabat vi, 6. 11. ix, 5. 13
 Tentandum iv, 9. 15
 Tentant v, 10. 8
 Tentari x, 2. 10
 Tentasset iv, 13. 30. v, 4. 15
 Tentato iv, 15. 12
 Tentaverant viii, 10. 10
 Tentaverat vii, 11. 22
 Tentavit iii, 7. 13. vii, 7. 21
 Tenue iii, 1. 13
 Tenuem (angustum) vii, 10. 2. ix, 4. 9
 Tenues vi, 2. 8. viii, 9. 10
 Tenuit viii, 12. 18. viii, 14. 45 iram iv,
 2. 5
 Tenus viii, 14. 9
 Tepida iv, 7. 22
 Tepore iv, 7. 22. v, 4. 9. vi, 4. 22
 Terga iv, 13. 33. iv, 14. 14. iv, 15. 31.
 iv, 16. 6. vi, 3. 9. viii, 2. 17. viii, 14.
 21. ix, 8. 19. x, 2. 27
 Tergis iv, 15. 32. iv, 16. 3. viii, 7. 15.
 vii, 9. 14
 Tergo iii, 1. 19. iii, 11. 6. iv, 15. 21.
 22. v, 4. 27. vii, 7. 33. viii, 11. 22.
 25. viii, 2. 20. viii, 5. 1. viii, 14. 32
 Tergum iii, 10. 7. iv, 14. 7. 11. vi, 9.
 25. viii, 1. 41. viii, 14. 36
 Teriolte ix, 8. 9
 Terminantur vi, 2. 12
 Terminat iv, 1). 5
 Terminos iii, 10. 5. iv, 8. 3. iv, 11. 21.
 v, 6. 13. vii, 7. 13. vii, 9. 15. ix, 2.
 28. ix, 4. 21. ix, 6. 19. 21. ix, 9. 1
 Terminom ix, 2. 9. ix, 3. 13
 Terminus starest adversus immodicas
 cupiditates (si) x, 10. 6
 Terna v, 5. 24. viii, 5. 27
 Ternos iv, 9. 5
 Terra iv, 9. 8. v, 1. 3. v, 2. 1. v, 4. 6.
 v, 9. 28. viii, 3. 8. viii, 4. 30. viii, 9.
 15. 16. viii, 14. 19
 Terræ iv, 14. 11. v, 1. 14. 33. vi, 4. 16.

- vi, 5. 14. viii, 3. 10. vii, 4. 27. vii,
 5. 4. vii, 9. 5. 9. viii, 2. 14. viii, 10.
 31. viii, 11. 2. ix, 9. 4
 Terram iii, 10. 8. iv, 9. 5. iv, 10. 5. iv,
 13. 36. v, 5. 23. vi, 2. 6. vi, 4. 5.
 vi, 5. 15. vi, 9. 2. vii, 9. 9. vii, 10.
 2. viii, 13. 23. viii, 14. 39
 Terrarum iii, 10. 5. iv, 5. 6. iv, 7. 26.
 iv, 11. 22. iv, 14. 7. 9. vi, 3. 5. viii,
 8. 10. 17. ix, 1. 3. ix, 4. 19. ix, 6.
 21
 Terras iii, 5. 6. iv, 4. 20. iv, 10. 3. iv,
 11. 13. iv, 12. 11. iv, 13. 23. iv, 14.
 1. v, 1. 14. 33. v, 4. 9. v, 5. 14. ix,
 6. 22. 23
 Terrebant vii, 10. 32
 Terrebat iv, 6. 4. vii, 7. 6. viii, 13. 8.
 26
 Terrent vii, 6. 23
 Terrenti viii, 2. 7
 Terrete iv, 5. 8. viii, 4. 3. viii, 13. 18.
 ix, 2. 12. ix, 4. 24
 Terrenter iv, 13. 33
 Terrestri iv, 3. 14. ix, 10. 2
 Terret vi, 7. 10. ix, 2. 19
 Terribilem iii, 8. 10. ix, 2. 13
 Terribiles iv, 13. 5. ix, 9. 22
 Terribili iv, 12. 23. viii, 2. 6
 Terribilior viii, 13. 10
 Terribiliora v, 4. 26
 Terribilis iii, 2. 12. viii, 14. 27
 Terris iv, 5. 1. iv, 8. 6. vii, 3. 16
 Territam iv, 15. 26
 Territi iii, 9. 11. iv, 1. 30. iv, 15. 16.
 vi, 5. 19. vi, 6. 31. ix, 4. 13. ix, 8.
 5. x, 5. 16
 Territis iv, 4. 10. iv, 6. 18. iv, 15. 18.
 v, 13. 22. viii, 14. 25. ix, 9. 15
 Territo iv, 2. 14
 Territos iv, 1. 32. iv, 13. 4. iv, 15. 16.
 19. 28. vii, 9. 9
 Territum vi, 3. 16
 Teritus iv, 13. 15. iv, 16. 4. v, 11. 7.
 vi, 2. 18. viii, 4. 16. ix, 5. 25. x, 7.
 10. 16
 Terror iv, 9. 4. v, 2. 10. v, 7. 8. vii, 2.
 4. vii, 4. 32. ix, 9. 19
 Terrore v, 4. 16. vi, 11. 20
 Terrorem v, 4. 30. viii, 10. 5. viii, 14.
 23. ix, 1. 18. ix, 2. 4. x, 5. 15
 Terrori erat obscuritas v, 4. 25
 Terroris ix, 8. 7
 Terruerant iv, 4. 6
 Terruisserit vii, 5. 26
 Terruisset viii, 13. 25. ix, 5. 19
 Terruit ix, 1. 16. x, 8. 3
 Tertia iii, 8. 22. v, 3. 7. v, 4. 17
 Tertiā v, 10. 3
 Tertio v, 3. 17. v, 12. 19. vi, 4. 2. viii,
4. 3. ix, 2. 1
 Tertiū iii, 6. 3. iii, 8. 23. iv, 14. 2.
 v, 2. 5. vi, 7. 6. 26. x, 8. 22
 Testamento x, 10. 5
 Testatum iii, 12. 25
 Testatur v, 13. 16
 Testem iv, 4. 2. vi, 10. 15. vii, 1. 16.
 ix, 7. 26
 Testes iv, 10. 33. v, 12. 3. ix, 10. 16
 Testis iv, 15. 12. v, 2. 4. vi, 10. 28
 Testudine v, 3. 21. vii, 9. 3 objecta v,
 3. 9
 Testudinum ix, 8. 2
 Texi ix, 2. 29
 Texit vi, 7. 31. vii, 7. 39. viii, 1. 20
 Thaïs v, 7. 3
 Thalestrin vi, 5. 25
 Thalestris vi, 5. 29
 Thapsacum x, 1. 19
 Theatro ix, 6. 21. 25
 Thebae iv, 4. 20
 Thebarum viii, 1. 33
 Thebes iii, 4. 10
 Themiscyræ vi, 5. 21
 Theodotus v, 2. 5
 Thermodonta vi, 6. 24
 Thersippus iv, 1. 15
 Thesauris v, 2. 11
 Thesauorun v, 2. 17
 Thesauros v, 5. 2. x, 6. 23
 Thessali iii, 2. 16. iii, 11. 14. 15. vi, 6.
 35
 Thessalis iii, 9. 8
 Thessalos iii, 11. 13. iv, 16. 4
 Thessalus iii, 9. 3. x, 8. 15
 Thorace x, 7. 14
 Thoracem vii, 5. 16. vii, 8. 3. ix, 5. 9
 Thracas iii, 4. 13. iv, 13. 31. v, 1. 41.
 viii, 14. 24
 Thracæ iii, 9. 9
 Thracia v, 1. 1. vii, 7. 3. ix, 3. 21
 Thracæ iii, 10. 6. vi, 2. 13. x, 1. 44.
 x, 10. 4
 Thraciam vi, 3. 2. vii, 8. 30. ix, 6. 20.
 x, 10. 4
 Thracum v, 3. 3. x, 1. 21
 Thure v, 1. 20
 Thuribula viii, 9. 23
 Thymodes iii, 3. 1. iii, 8. 1. iii, 9. 2
 Tibicinum ix, 10. 26
 Tigres ix, 8. 2
 Tigri iv, 9. 8. 16
 Tigrim iv, 9. 14. 16. iv, 10. 8. vi, 2. 12
 Tigrin iv, 5. 4. iv, 16. 7. v, 1. 12. ix,
 2. 13
 Tigris iv, 9. 6. iv, 14. 10. 15
 Timeaus ix, 5. 15
 Timagenes ix, 5. 21
 Timebam vi, 10. 27

- Timebant v, 10. 6
 Timebat v, 10. 15
 Timebatur iv, 3. 26. iv, 6. 4. v, 10. 7.
 v, 12. 4
 Timendum viii, 11. 12
 Timenti viii, 2. 7
 Timeo iv, 10. 27. ix, 6. 12. x, 2. 15
 Timere iii, 7. 9. vi, 4. 12. vi, 9. 23. vii,
 1. 20. 26
 Timeret iv, 10. 26
 Timeretur vi, 8. 14. vii, 5. 7
 Timeri vi, 3. 10
 Times iv, 1. 14. ix, 5. 26
 Timet v, 9. 3
 Timetur vi, 9. 16
 Timide vi, 10. 34
 Timidus iv, 14. 18
 Timidissimum iv, 14. 25
 Timido iii, 11. 5
 Timidum vi, 7. 11. vii, 4. 13
 Timor viii, 14. 29
 Timoris iv, 12. 16
 Timuerat iii, 9. 11
 Timui vi, 9. 23. vi, 10. 14. 17
 Timuisse vi, 11. 32
 Timuit vi, 9. 9. 10
 Tinguntur folia multo melle vi, 4. 22
 Tinixerant ix, 8. 20
 Tithoni iv, 8. 3
 Titulo vi, 6. 3. x, 10. 14
 Titulum v, 10. 12. vii, 5. 39
 Titulus vii, 5. 20
 Tolerabant viii, 2. 35
 Tolerabile vii, 5. 5
 Tolerabilem vi, 11. 24 vix sub tectis
 imbrem viii, 13. 23
 Tolerabilis iv, 7. 10
 Tolerabimus v, 5. 14
 Toleranda vii, 7. 19
 Tolerantem vi, 1. 5. viii, 3. 1
 Tolerare iv, 5. 22. vi, 11. 33. vii, 9. 18.
 viii, 7. 11
 Tolerari vii, 3. 12
 Toleratis x, 3. 9
 Toleraturi x, 2. 7
 Tollere x, 3. 11. x, 6. 18
 Tollit potuit de medio vi, 10. 20
 Tollunt ix, 1. 25
 Tonosrem ix, 2. 6
 Tormenta (cruciatus) iv, 10. 32. vi, 9.
 9. vi, 10. 29. vi, 11. 33. 35 (bellica)
 vii, 9. 3. 7. viii, 10. 27 (missilia) iv,
 2. 9
 Tormentis (bellicis) iv, 3. 13. 26. viii,
 2. 26. viii, 10. 32 (cruciatus) vi, 9.
 31. vi, 11. 10. 14. 17. 31. vii, 2. 4
 Tormento (bellico) iv, 3. 24
 Tormentorum (cruciatum) iv, 6. 26. vii,
 2. 34
- Torpebant desperatione iv, §. 16 omnia
 muta tristi silentio x, 5. 7
 Torpentem iii, 6. 14. vi, 8. 21. viii, 4.
 15
 Torpentes iv, 10. 7. vii, 8. 14. x, 9. 18
 Torpentibus iv, 16. 13
 Torpet iv, 14. 13
 Torquentibus vi, 11. 15
 Torques hoc uno vi, 5. 3
 Torqueret vi, 11. 9 in lævum iv, 13. 16
 Torqueretur vi, 11. 37. vii, 1. 13
 Torqueri vi, 11. 40. vii, 1. 10
 Torques iii, 3. 13
 Torrebant iv, 3. 25
 Torrens vi, 4. 5. vii, 10. 2. viii, 2. 20.
 viii, 13. 9
 Torrentes (subst.) iii, 4. 8. vi, 4. 20
 (adj.) ix, 2. 17
 Torrenti viii, 10. 23
 Torrentia ix, 9. 9
 Torrentis viii, 4. 5
 Torrentium iv, 9. 16. v, 4. 7. 23
 Torrentur vii, 5. 8. x, 10. 10
 Torrida vi, 6. 28
 Torserit viii, 8. 22
 Tortores vi, 11. 13. 18. 19
 Tortos iv, 8. 11
 Tortus viii, 8. 21
 Torva iii, 2. 13
 Tot iv, 9. 11. iv, 10. 3. v, 8. 9. v, 5. 14
 Tota iv, 1. 24. iv, 9. 14. iv, 12. 24. v,
 1. 37. v, 4. 9. v, 5. 3. vi, 9. 6
 Totam iv, 1. 20. iv, 13. 31. v, 1. 27.
 viii, 4. 20. x, 5. 8
 Totidem iii, 3. 10. iv, 14. 6. vi, 4. 2.
 vi, 6. 8. vii, 1. 30. vii, 10. 12. ix, 2.
 20
 Toties viii, 1. 35
 Totis iv, 10. 29. v, 1. 11. v, 12. 14. vi,
 1. 10. vi, 2. 16. x, 2. 10. x, 3. 5
 Totius iii, 3. 10. iv, 5. 11. iv, 12. 13.
 v, 1. 11. v, 6. 3. v, 8. 16. vi, 6. 14.
 vii, 11. 25
 Toto iv, 4. 20. v, 1. 12. vi, 8. 12. vii,
 11. 19. viii, 10. 13
 Totum iv, 5. 7. iv, 9. 10. v, 1. 29. 33.
 vi, 4. 16. vii, 5. 18. viii, 11. 3
 Trabea viii, 10. 26
 Tractabile iii, 2. 17
 Tractandi militares animos rudis iv, 2.
 17
 Tractandum x, 6. 8
 Tractu v, 3. 2. ix, 9. 20. 25 leniore
 amnis aperit vadum iv, 9. 21
 Tracturum x, 5. 12
 Tractus iii, 7. 4
 Tradamus viii, 8. 13
 Tradant vii, 11. 26
 Trade v, 9. 4

- Tradente viii, 2. 33. ix, 2. 14
 Tradentis vii, 1. 33
 Tradere vi, 4. 9. viii, 6. 2
 Traderemus vi, 3. 13
 Traderent iii, 8. 3. vii, 5. 22. viii, 14.
 27
 Traderet iii, 13. 2. vii, 2. 36. vii, 11.
 23. viii, 2. 25. x, 6. 17
 Traderetur vii, 4. 18
 Tradi iii, 5. 10. v, 2. 18. vi, 5. 10. vii,
 5. 40. viii, 5. 24. viii, 8. 20
 Tradiderat iv, 5. 9. v, 1. 44. v, 6. 11
 Tradidere v, 6. 16
 Tradiderunt iv, 3. 20
 Tradidisset v, 12. 1. x, 6. 16
 Tradidit iv, 7. 4. v, 2. 16. v, 6. 10. vii,
 2. 24. vii, 4. 9. viii, 3. 17. viii, 14.
 39. ix, 10. 6
 Tradit iii, 13. 2. iv, 5. 15. iv, 11. 5. vii,
 3. 22. viii, 3. 9. viii, 4. 22. ix, 1. 19
 Tradita iv, 6. 22. vii, 5. 1. vii, 8. 11
 aliu vice viii, 6. 19. x, 10. 5
 Traditas vii, 2. 23
 Traditi iv, 8. 10. vii, 1. 28
 Traditis vii, 1. 17. viii, 13. 5
 Tradito v, 9. 2. ix, 1. 30 more iii, 11.
 23. v, 4. 3
 Traditum iv, 1. 15. iv, 3. 23. x, 6. 4. 5.
 x, 10. 17 est iii, 1. 4. iii, 3. 8
 Traditur v, 6. 8
 Tradituri vii, 5. 26
 Traditorum iii, 8. 7. viii, 12. 9
 Traditus vii, 6. 14. x, 1. 37
 Tradant vii, 5. 38
 Traduntur iv, 8. 17. vi, 8. 19. viii, 9.
 36. x, 1. 20
 Trahebant iv, 15. 16. v, 4. 8 res ad
 Macedonias iv, 5. 15
 Trahebantur vii, 5. 24
 Trahebat iv, 8. 3. v, 6. 5. vii, 9. 4. viii,
 8. 1
 Trahendi (belli producendi) iii, 8. 8
 Trahens iii, 1. 3. iv, 9. 16. x, 7. 10 ap-
 pellationem ex nomine authoris iv,
 8. 2
 Trabentem v, 1. 6
 Trahentes iii, 13. 12. iv, 15. 33. v, 6. 5
 Trahere iv, 3. 17. ix, 2. 4 in casum
 animas civium ix, 6. 8
 Trabi iv, 10. 3. v, 10. 9. vii, 10. 4. ix,
 4. 18
 Trahimus v, 5. 15
 Trabitur iii, 6. 10
 Trajicit iii, 7. 1. iv, 1. 10. iv, 9. 9
 Trajcta iv, 6. 29
 Trajecto iv, 16. 8
 Trajicere viii, 13. 23. x, 1. 11
 Trajicerent vii, 5. 18
 Trajiciendi vii, 7. 16. x, 2. 4
 Trajiciendum viii, 12. 4
 Trajicimus vii, 7. 13
 Tranquillo iv, 2. 8
 Transacta viii, 2. 1
 Transactum est jam de me iv, 10. 34
 Transcurrimus juga montium vi, 2. 16
 Transcururos iv, 13. 33
 Transegit viii, 3. 1
 Transeo viii, 1. 36
 Transeundum iv, 5. 4. v, 12. 7. vii, 8.
 8. viii, 13. 8
 Transeunt iv, 11. 19. vi, 11. 10. vii, 4.
 28
 Transeuntibus iv, 9. 23
 Transferret viii, 3. 15. ix, 7. 21
 Transfert iii, 11. 2
 Transfigit vi, 5. 9
 Transfixit iv, 4. 11. iv, 9. 25. iv, 16. 28.
 viii, 1. 52
 Transfixus iv, 15. 28
 Transfuga iii, 11. 18. iv, 6. 15. iv, 13.
 36. 37. v, 13. 11. 12. viii, 13. 5
 Transfugæ v, 8. 9. v, 13. 2
 Transfugam iv, 7. 1. v, 1. 44. v, 11. 11.
 v, 18. 7. viii, 7. 12
 Transfugaram v, 18. 10. vii, 6. 16
 Transfugerant v, 13. 9
 Transfugerat iv, 1. 33
 Transfugis (nomen) x, 2. 28
 Transfugisse iv, 1. 27
 Transfugit vii, 4. 20
 Transfundio viii, 8. 13
 Transi vii, 8. 22
 Transibant viii, 13. 12
 Transierant vii, 5. 18. 28. vii, 9. 15
 Transierat vii, 4. 21. 22
 Transiere iv, 5. 22
 Transierimus vii, 7. 12
 Transiit v, 7. 12
 Transire iii, 8. 28. vi, 11. 36. viii, 8. 12
 Transiret vii, 6. 12. vii, 7. 29
 Transiret vi, 6. 4. viii, 12. 14
 Transis vii, 8. 13
 Transisse iv, 5. 8
 Transisset iv, 5. 8. vii, 7. 21
 Transit ix, 10. 6
 Transitu iv, 9. 7. viii, 13. 5. 21.
 ix, 2. 1
 Transitum (subst.) iv, 9. 12 separat ix,
 4. 30
 Transitura x, 6. 1
 Transituri vii, 7. 13
 Transituros ix, 4. 21
 Transiturum iii, 3. 6
 Transivi ix, 6. 20
 Translate iv, 6. 16
 Translatum x, 10. 20
 Transmisit Cyprum iv, 1. 27
 Transmissa x, 1. 15

- Transmittere ix, 4. 17
 Transmittunt x, 2. 1
 Transnare vii, 7. 15
 Transnaturus viii, 13. 18
 Transnavere vii, 6. 18. viii, 13. 14
 Transportari viii, 10. 2
 Transportaturum vii, 8. 6
 Trapezunta x, 10. 3
 Traxere iv, 6. 29. viii, 10. 12 vitam
 carne vii, 4. 25
 Traxit vii, 11. 25 Bactrianos defectio
 vii, 6. 13
 Trecenis vii, 4. 23
 Trecena v, 1. 26. v, 13. 11. vi, 1. 16.
 vi, 4. 5
 Trecenæ iii, 3. 24
 Trecenti iii, 3. 24. iv, 16. 26. v, 8. 4.
 vii, 7. 37. viii, 2. 17
 Trecentia v, 1. 41. 43. vi, 5. 26. vi, 8.
 19. 20
 Trecenos v, 13. 8. viii, 10. 21. vii, 11.
 7. viii, 1. 3. viii, 2. 17. x, 9. 18
 Tredecim x, 2. 8. 30
 Trepidans vii, 11. 26
 Trepidantum v, 4. 23
 Trepidare iv, 12. 14. vii, 2. 12
 Trepidarent x, 9. 4
 Trepidas literas vii, 1. 36
 Trepidatio vii, 1. 9
 Trepidatione iv, 13. 4. v, 13. 9. vii, 1.
 14
 Trepidationem iv, 10. 25
 Trepidi ix, 9. 11. 18
 Trepidum viii, 2. 27
 Trepidus vi, 7. 33. vii, 1. 8
 Tria v, 8. 4. v, 13. 19. vi, 4. 4
 Triballis ix, 6. 20
 Triballos vi, 3. 2
 Tribuentis x, 5. 28
 Tribuere vii, 8. 26
 Tribuisse iv, 11. 16
 Tribuisset iii, 8. 20 (nos Præbuisset)
 speciem venientis exercitus iii, 8. 17
 Tribunal ix, 3. 3
 Tribunalis ix, 3. 18. x, 2. 30
 Tribus iv, 11. 6. iv, 12. 1. v, 6. 11. vii,
 10. 10
 Tributariis x, 2. 23
 Tributo v, 3. 15
 Tributum iii, 1. 23
 Tridui v, 4. 17
 Triduum vii, 8. 7. viii, 12. 15. x, 8. 7
 Triennio vii, 1. 8
 Triginta iii, 9. 12. iii, 11. 27. iv, 2. 24.
 iv, 9. 16. v, 1. 25. 31. v, 3. 23. v,
 8. 3. vii, 10. 4
 Triplici iv, 7. 20
 Tripolin iv, 1. 27
 Tripadiis vii, 10. 4
 Triremes iv, 5. 18. iv, 8. 4
 Triremibus iv, 6. 30
 Triremis iv, 4. 8
 Triste iv, 2. 14. iv, 4. 17. v, 3. 11. viii,
 11. 12
 Tristem v, 2. 20. v, 5. 17
 Tristes vii, 10. 6
 Tristi iv, 8. 6. x, 5. 7
 Tristia vii, 7. 22
 Tristiorem vii, 1. 19
 Tristiores vii, 6. 6. viii, 8. 18
 Tristis iii, 13. 11. iv, 16. 3. vi, 11. 27.
 viii, 4. 2. ix, 7. 23
 Tristitiae v, 5. 23
 Tristius vii, 1. 23
 Tritici vii, 4. 23
 Trium ix, 2. 4
 Triumphabo x, 2. 29
 Triumphantis iv, 1. 1
 Triumpho ix, 10. 27
 Triumphum iii, 12. 18
 Triumphus ix, 10. 24
 Troglodytis iv, 7. 18
 Tropæa v, 8. 16. viii, 7. 14
 Tropæis viii, 1. 29
 Truci vii, 5. 24 cantu x, 1. 12
 Trucidabant v, 6. 6
 Trucidabimus iv, 14. 16
 Trucidantur vii, 5. 33
 Trucidaret x, 4. 3
 Trucidari iii, 8. 5. viii, 7. 5
 Trucidata iv, 4. 16
 Trucidatis viii, 10. 6
 Trucidatos x, 5. 23
 Trucidatum x, 2. 3
 Trucidatus viii, 7. 5
 Truncam viii, 11. 8
 Trunci iv, 15. 17. vi, 5. 14
 Truncis viii, 4. 14
 Truncos iv, 3. 10. vi, 6. 24
 Truncum vi, 9. 28. viii, 2. 32
 Tuba iii, 8. 23. iv, 13. 22. v, 2. 7.
 v, 4. 17. vii, 1. 25. viii, 1. 47. viii,
 11. 11
 Tubarum viii, 14. 10
 Tuebatur iii, 9. 1. 7. iv, 3. 8. 11. iv, 6.
 7. iv, 15. 1. iv, 16. 1. ix, 5. 9. 17
 Tuendi iv, 2. 22
 Tuendis iv, 2. 12
 Tuendum iii, 11. 7. iv, 13. 35
 Tuente x, 6. 12
 Tuerentur iv, 3. 13
 Tueretur vi, 4. 2. vii, 1. 12
 Tueri iii, 4. 3. iv, 8. 4. iv, 11. 9. v, 12.

9. viii, 14. 40. x, 7. 18. x, 9. 10
 Tuguria vii, 3. 8. 15. ix, 9. 5. ix, 10. 10
 Tuguriis iv, 7. 20. v, 6. 15. vii, 3. 16.
 viii, 4. 9
 Tulerant v, 2. 20
 Tulerat v, 11. 9
 Tulere x, 8. 15
 Tulerit quicquid fors v, 8. 17
 Tuli viii, 8. 7
 Tulissent tributum (solvissent) iii, 2. 23
 Tulisset v, 11. 11. viii, 8. 7. viii, 12.
 18 quocumque pendentes animos for-
 tuna iv, 5. 12
 Tulit iii, 12. 20. iii, 18. 17. vii, 5. 39
 stipendum v, 8. 16 non tulit ferociam
 barbari vii, 4. 34 urbs obsidionem vii,
 6. 22
 Tum iii, 11. 5. v, 2. 3. v, 3. 18. v, 4.
 1. 2 cum maxime v, 7. 2
 Tumulis ix, 9. 18
 Tumulo iv, 12. 15. 24. vii, 9. 22
 Tumultu iii, 8. 26. iii, 11. 22. vi, 11.
 20. ix, 9. 12. x, 8. 16
 Tumultuantibus ix, 9. 15
 Tumultuantium v, 2. 7. viii, 13. 24
 Tumultuari x, 8. 6
 Tumultuaria manus iv, 16. 24
 Tumultum v, 4. 16. vii, 4. 20
 Tumultuoso vii, 2. 28. x, 2. 13
 Tumultua (nom. sing.) vi, 5. 12 (gen.)
 vii, 4. 32
 Tunc v, 3. 22. viii, 9. 27
 Tunicee iii, 3. 17
 Tunicas iii, 3. 13
 Turba iii, 2. 3. iii, 3. 27. iii, 11. 25. iii,
 12. 15. iii, 18. 6. iv, 4. 14. v, 2. 4.
 vi, 2. 5. vi, 8. 23. vi, 10. 36
 Turbabat iv, 3. 18
 Turbae ix, 2. 25
 Turbam v, 1. 23. ix, 2. 22. x, 6. 8
 Turbant iii, 6. 11. vii, 7. 32
 Turbata iv, 15. 22. vii, 10. 13
 Turbati viii, 14. 8
 Turbatas v, 9. 18. vii, 9. 10. viii, 14. 15.
 20
 Turbatus iv, 16. 24
 Turbatur iii, 8. 30. ix, 4. 9
 Turbaverat iv, 13. 2. iv, 15. 4. 9. 14.
 vii, 9. 6. ix, 9. 17
 Turbaverat iii, 8. 26. iii, 12. 10. iii, 13.
 4. viii, 14. 23
 Turbavere iv, 15. 29
 Turbent iii, 4. 8
 Turbida sunt consilia eorum, qui sibi
 suudent vii, 4. 10
 Turbidam iv, 16. 13
 Turbido iv, 3. 18. ix, 4. 9
 Turbidus vii, 10. 13
 Turmas vii, 9. 10
 Turmas iv, 13. 26. iv, 16. 21. x, 8. 23.
 x, 9. 16
 Turmis iv, 13. 29. iv, 15. 12
 Turre iv, 6. 11
 Turres iv, 2. 9. iv, 3. 3. 8. iv, 6. 9. 22.
 vi, 6. 34. viii, 1. 12. viii, 2. 26. viii,
 10. 32. ix, 8. 12
 Turribus iv, 2. 18. iv, 3. 4. iv, 6. 9. ix,
 1. 27
 Turrim iii, 1. 7
 Turris iv, 4. 11. iv, 6. 11
 Turrium iv, 6. 9. v, 1. 31. viii, 14. 13
 Tuta iii, 1. 19. iv, 9. 15
 Tutabor x, 2. 27
 Tutela v, 2. 17. vii, 11. 29 acquiescit
 iv, 4. 21 urbis desperata viii, 10. 33
 Tutelæ vi, 9. 21. viii, 1. 21. ix, 2. 7.
 x, 6. 21
 Tutelani iii, 11. 12. viii, 5. 11
 Tutior iv, 12. 19. iv, 16. 25. viii, 11.
 21. ix, 6. 25. x, 8. 13
 Tutiora v, 13. 18. viii, 2. 28
 Tutiore iv, 16. 7
 Tutiorem vii, 6. 17 simulatione mortis
 viii, 1. 24
 Tutores vii, 9. 2
 Tutissima iii, 13. 6
 Tutissimum v, 9. 8. x, 9. 17
 Tutius iv, 12. 17. v, 1. 27. vii, 4. 15
 Tuto iv, 3. 15. ix, 10. 3
 Tutores x, 7. 8
 Tutoribus viii, 8. 3
 Tatum iii, 9. 11. v, 4. 2
 Tutas virtute sua viii, 12. 8
 Tympana viii, 11. 20. viii, 14. 10
 Tympanorum viii, 11. 21
 Typhonis iii, 4. 10
 Tyrannorum iv, 7. 21
 Tyrannos iv, 8. 11
 Tyrannus iv, 5. 19
 Tyridate v, 5. 2
 Tyridati v, 6. 11
 Tyridatis viii, 6. 26
 Tyrii iv, 2. 3. 13. 15. 21. 24. iv, 3. 5.
 9. 16. iv, 4. 5
 Tyrio iv, 8. 18
 Tyriorum iv, 2. 10
 Tyriote (voc.) iv, 10. 32 (abl.) iv, 10.
 32
 Tyriotes iv, 10. 25. 28. 30
 Tyrius iv, 4. 8
 Tyrum iv, 3. 22. iv, 5. 9. iv, 8. 14
 Tyrus iv, 2. 2. iv, 4. 19

V.

Vacasse sermoni suo regem vi, 7. 21.
 vi, 8. 11

- Vacavit (licuit) **x**, 10. 12
 Vacillantes **vii**, 9. 6
 Vacua **vii**, 8. 24
 Vacuum **v**, 4. 16. vi, 3. 12
 Vada nusquam aperiente alveo **viii**, 13.
 18
 Vadem **ix**, 2. 25
 Vadis **iv**, 7. 20
 Vado (nomen) **ix**, 2. 13
 Vadum **iv**, 9. 15. 18. 21. ix, 4. 14
 Vagabantur **ix**, 9. 23
 Vagarentur **viii**, 10. 15
 Vagaretur **iii**, 11. 22
 Vagari **viii**, 14. 9
 Vagi **x**, 5. 8
 Vagina **iii**, 3. 18
 Vaginam **iii**, 3. 6
 Vagum **viii**, 1. 1
 Valeat **x**, 2. 30
 Valebat nihil potestas regum **vi**, 8. 25
 Valent res secundæ commutare naturam
x, 1. 40
 Valentorem **vi**, 3. 11
 Valeo **vii**, 7. 18
 Valetudine **iii**, 7. 1
 Valetudinem **vii**, 8. 7 (morbum) **vii**,
 7. 7
 Valetudinis **vii**, 7. 27 (morbi) **iii**, 8. 11
 Valetudo **viii**, 9. 32. ix, 6. 4
 Valde **vii**, 2. 9
 Valida **iv**, 13. 30. vii, 4. 5. viii, 6. 17
 Validæ **viii**, 10. 26
 Validam **ix**, 1. 19. ix, 8. 4
 Validas **v**, 1. 33. viii, 2. 22
 Validior **iv**, 16. 4
 Validiores **ix**, 7. 2
 Validioris **vii**, 4. 16
 Validis **iv**, 3. 15. 24
 Validissimæ **ix**, 4. 24
 Validissimam **ix**, 8. 13 partem imperii
 viii, 1. 21
 Validissimas **ix**, 10. 3
 Validius **iii**, 9. 7
 Valido **viii**, 2. 20
 Validos **vii**, 11. 18
 Validum **ix**, 7. 20
 Valle **v**, 13. 23. vi, 4. 8
 Vallem **viii**, 2. 23
 Valles **iv**, 12. 23. vii, 11. 18. ix, 9. 19
 Vallis **vi**, 4. 3. 16
 Vallo **iv**, 13. 26. iv, 15. 16. v, 5. 9. ix,
 6. 6
 Vallum **iii**, 2. 3. iv, 13. 24
 Valuisset auctoritas **vi**, 8. 25
 Vana **iv**, 1. 30. iv, 7. 29. iv, 10. 7. iv,
 14. 3. vi, 8. 14 pleraque et inania
 belli **vii**, 11. 25
 Vanam **iii**, 8. 10. iv, 14. 14 aciem (ina-
 nem) **iv**, 14. 8
 Vanis **iv**, 13. 5
 Vanissimi (mendaci·simi) **vii**, 4. 8
 Vanitas (mendaciam) **ix**, 2. 13. 17
 Vanitate **iii**, 2. 10
 Vano **iii**, 11. 4. x, 5. 16
 Vanum (falsum) **vi**, 9. 8 (mendacem)
 x, 9. 7 in vanum lapeam manum **iv**,
 6. 16
 Vapor solis (æstus) **iv**, 7. 6. vii, 5. 3
 vapor solis et cœli tantus est **x**, 10.
 10
 Vapore **iii**, 5. 1
 Varia **iii**, 3. 4. v, 5. 7. vi, 6. 32. vii,
 4. 26
 Variae **viii**, 3. 14. ix, 8. 6
 Variantibus **vi**, 5. 8 sententiis **vii**, 5. 31
 Varias (nomen) **iii**, 8. 6
 Varietas **vii**, 11. 21
 Varietate **iv**, 4. 19. iv, 14. 21
 Variis **iii**, 3. 12
 Vario (nomen) **iii**, 8. 26. v, 5. 5
 Varium **viii**, 14. 28
 Varius **v**, 12. 14
 Van **vii**, 5. 11
 Vasa **iii**, 13. 10. v, 6. 5. vi, 2. 16. vii,
 5. 14. viii, 12. 16. ix, 10. 26. x, 1.
 24. x, 2. 23
 Vasta **iv**, 9. 10. v, 6. 13. ix, 2. 19. x,
 5. 7 regio (deserta) **iii**, 8. 8. ix, 8.
 13 loca inopia (deserta) **iv**, 9. 13
 loca solitudine ingenti **iv**, 1. 1
 Vasta **vii**, 10. 1
 Vastam **viii**, 2. 23. ix, 10. 8
 Vastandum **ix**, 1. 19
 Vastare **vi**, 3. 15
 Vastari **viii**, 1. 26
 Vastas **iii**, 5. 6. iv, 7. 15. 16. vi, 11.
 20. ix, 2. 2 (desertas) **iv**, 10. 3
 Vastat **iii**, 4. 8
 Vastata **v**, 3. 17
 Vastaverunt **viii**, 1. 8
 Vastavit **iv**, 1. 10
 Vasti **vii**, 5. 4. viii, 13. 8
 Vastis **iii**, 10. 2. iv, 7. 10. vii, 8. 16
 Vastorum **iv**, 13. 5. viii, 13. 16. ix, 2.
 21
 Vates **iv**, 6. 12. iv, 7. 26. 28. iv, 8. 6.
 iv, 10. 4. v, 1. 22. v, 4. 1. vii, 7.
 8. ix, 4. 27
 Vati **iv**, 6. 18
 Vatibus **iv**, 10. 7. v, 4. 2
 Vatum **iii**, 3. 7. iv, 2. 14
 Uberi **v**, 1. 12
 Uberrima **vi**, 3. 5
 Uberrimum solum gignendis uvis **vi**, 4.
 21
 Ubertas **viii**, 2. 14
 Ubi **iv**, 10. 7. iv, 16. 17. v, 3. 18. v,
 5. 18. v, 7. 6. 12. vi, 2. 9. vi, 4. 7

- (cum) iii, 11. 2
 Ublcumque iii, 1. 19. iv, 15. 22. vi, 4.
 13. vi, 10. 11. x, 2. 29
 Ubiue iii, 7. 18. iv, 15. 10. 19. vii, 7.
 12,
 Vecordes x, 2. 12
 Vecordibus iv, 13. 13
 Vecom iv, 14. 18
 Vectabatur iii, 3. 22
 Vecti vii, 8. 8
 Vectigalibus iv, 8. 5
 Vectum iii, 1. 14. viii, 3. 36 temere in
 pericula x, 5. 36
 Vectus iii, 3. 3. v, 12. 16. viii, 10. 28
 est amne iv, 7. 8
 Vehabant iii, 3. 11. 24. iii, 11. 11. v,
 12. 23. vii, 9. 4
 Vehabantur iii, 3. 24. 25. iv, 16. 3. v,
 13. 8
 Vehabat iii, 3. 22. iv, 3. 11. viii, 7.
 35. viii, 12. 16. viii, 13. 7. ix, 10.
 26
 Vehabatur iii, 3. 15. iv, 2. 18. iv, 15.
 23. viii, 13. 26. viii, 14. 13
 Vehemens vi, 6. 28. viii, 4. 8
 Vehementer iii, 11. 13. iv, 1. 7. iv,
 8. 9. iv, 16. 2. viii, 12. 17
 Vehementior iv, 3. 6
 Vehementissimus iv, 7. 22
 Vehementius iv, 16. 24. vi, 1. 7. vi, 9.
 2. vii, 4. 13. viii, 5. 22. viii, 10. 7.
 ix, 9. x, 5. 33
 Vehenda v, 6. 9
 Vehentem v, 2. 9
 Veherent v, 5. 22. ix, 8. 7. ix, 10. 12
 Veheret vi, 5. 8
 Vehi vi, 5. 5. viii, 7. 6
 Vehicula iii, 3. 12. iii, 13. 11. vi, 6.
 15. vi, 11. 3. ix, 1. 15. ix, 10. 25
 Vehiculis ix, 1. 15. 16. ix, 10. 26
 Vehiculum iii, 1. 14. v, 12. 20. v, 13.
 15. viii, 14. 40
 Vehit vii, 10. 13. viii, 9. 4
 Vehor iv, 14. 26
 Vehunt vii, 7. 32. viii, 7. 11. viii, 9.
 18. 29
 Vehuntur viii, 14. 16
 Vel v, 8. 15. v, 4. 19. v, 5. 18. viii,
 6. 12. ix, 5. 27. ix, 7. 17
 Vela iv, 2. 23. vii, 11. 21. x, 1. 19
 Velabat ix, 1. 29
 Velamenta v, 1. 38
 Velamentis supplicium vii, 5. 33
 Velamento vii, 5. 86
 Velant viii, 9. 21
 Velantur vi, 5. 27
 Velati iii, 3. 10
 Velato iv, 13. 15. v, 12. 8. vi, 2. 6. vi,
 8. 22
 Velatum vi, 9. 25
 Velavit x, 1. 82
 Velim iv, 13. 24
 Velia vi, 11. 18. vii, 11. 11. viii, 8.
 19. ix, 10. 25
 Veling v, 11. 4. vi, 10. 9
 Vellitis vii, 10. 7. x, 6. 9
 Velle iv, 2. 3. iv, 5. 7. v, 5. 2. vi, 11.
 37. vii, 8. 8. viii, 4. 26. ix, 9. 10.
 ix, 8. 3. x, 2. 26. x, 7. 12
 Vellem v, 8. 7. viii, 1. 34
 Vellendum ix, 5. 10
 Vellent ix, 1. 15. x, 7. 18
 Velles (subjunct.) vi, 8. 5. viii, 8. 12
 Vellel iii, 12. 13. iv, 13. 8. v, 2. 7. vi,
 4. 1. vi, 5. 18
 Velocior vii, 4. 15. viii, 8. 22
 Velocissimus vii, 4. 14
 Velocitate iv, 4. 7. vi, 3. 5. viii, 8. 15.
 viii, 8. 23
 Velocitatem v, 7. 1. viii, 7. 7. viii, 14.
 18
 Velocitati vii, 7. 33
 Velocitatis v, 2. 10
 Velut iii, 3. 18. iii, 6. 17. iv, 1. 27.
 v, 4. 18. v, 5. 10. v, 12. 8. viii, 6.
 6. viii, 10. 17
 Veluti iii, 4. 6. ix, 5. 28
 Venabulum viii, 1. 14
 Venale iv, 11. 15
 Venalem iii, 8. 3
 Venandum ix, 1. 31. 33
 Venantem v, 1. 42. viii, 6. 4
 Venantium vi, 5. 17. viii, 1. 12
 Venaretur viii, 1. 15. 18
 Venas iii, 6. 16
 Venatione viii, 8. 3
 Venatus viii, 9. 28
 Vendo iv, 11. 15
 Veneficus iv, 11. 18
 Veneni ix, 8. 26. x, 10. 16
 Veneno ix, 8. 20. x, 10. 14
 Venenum iii, 6. 6. vi, 10. 34
 Veneraberis viii, 5. 23
 Venerabilis iii, 6. 10
 Venerabilis iii, 11. 24. vi, 9. 2
 Venerabundos viii, 5. 6 humi jacere vi,
 6. 3
 Venerant iv, 2. 10. vi, 8. 28. viii, 6.
 22. ix, 6. 5
 Venerantibus viii, 5. 22
 Venerari v, 2. 22. v, 10. 13. vi, 10.
 25. viii, 7. 18. x, 5. 33. x, 7. 15
 Venerat v, 8. 22. viii, 2. 12
 Veneratae iii, 12. 17
 Veneratio v, 10. 2. vi, 5. 29. viii, 8. 4
 Veneratione x, 5. 11
 Venerationem iii, 6. 17. viii, 14. 12
 Venere v, 4. 20. vi, 6. 82. viii, 11. 2

- Venerem vi, 5. 32
 Veneris iv, 1. 13. x, 5. 32
 Venerit vii, 11. 12
 Venerant vii, 8. 18
 Venetos iii, 1. 22
 Veni v, 2. 22. viii, 8. 10
 Venia vi, 5. 9. vi, 6. 34. vi, 8. 6. viii, 2. 30. ix, 1. 23
 Veniae v, 8. 11. viii, 2. 16
 Veniam vi, 1. 20. viii, 2. 18. viii, 10. 33. 35
 Venias vii, 8. 16
 Veniebat vii, 5. 16
 Veniendi vi, 5. 26
 Veniendum iv, 5. 4
 Venientem iv, 7. 1
 Venientes v, 5. 15
 Venienti vi, 5. 2. vi, 7. 21. viii, 12. 7. viii, 14. 2
 Venientibus iii, 9. 11
 Venientis iii, 8. 17
 Venierunt ix, 4. 5
 Venire iii, 12. 15. iv, 5. 19. vi, 4. 12. vi, 5. 8. vi, 7. 31. viii, 8. 19
 Veniret iii, 11. 11. viii, 2. 28
 Venia iii, 6. 11
 Venisse iv, 11. 22. vi, 5. 25. 30. viii, 2. 20. viii, 3. 11. viii, 8. 17. viii, 10. 9
 Venissent x, 3. 5
 Venisset vi, 4. 14
 Venit iii, 7. 7. iv, 1. 11. iv, 8. 1. iv, 9. 23. iv, 10. 20. iv, 16. 3. vi, 11. 28. viii, 4. 34. viii, 7. 17. 24. viii, 10. 12. viii, 2. 19. viii, 10. 23 ad ultimum periculum viii, 6. 22
 Venti vii, 4. 27
 Vento v, 4. 18. 25
 Ventre x, 2. 26
 Ventrem ix, 7. 16
 Ventum (verb.) iii, 1. 22. iii, 13. 12. iv, 1. 15. iv, 7. 16. iv, 9. 16. iv, 12. 21. iv, 14. 11. v, 6. 18. 17. v, 7. 7. v, 12. 3. viii, 1. 35 (nom.) iv, 8. 8
 Ventura iv, 2. 11
 Venturi vii, 2. 20
 Venturo vi, 5. 8. viii, 4. 6
 Venturum iv, 1. 14. iv, 5. 6. vi, 4. 12. viii, 7. 31. viii, 1. 10. ix, 1. 8
 Ventus iv, 2. 8. iv, 3. 6. vi, 6. 30. viii, 4. 29
 Venundatis ix, 8. 13
 Vera iv, 10. 10. iv, 15. 26. iv, 16. 6. v, 12. 3. viii, 1. 32. x, 6. 18
 Verba v, 8. 6. vi, 8. 12. vi, 9. 20. vi, 10. 1. 37. vii, 1. 35
 Verbenas iv, 13. 15
 Verbera vi, 11. 16
 Verberabantur iv, 15. 33
 Verberare viii, 8. 3
 Verberatae fluctibus iv, 3. 6
 Verberatum viii, 6. 25
 Verberibus vii, 11. 28. viii, 6. 5 affectus est viii, 6. 7
 Verberum viii, 6. 25
 Verbis vii, 2. 7. vii, 4. 8
 Verborum vi, 10. 1. vii, 1. 16. viii, 2. 2
 Vere iii, 6. 10
 Verebantur ix, 5. 24
 Verebatur iii, 8. 20. vi, 10. 6. vii, 11. 27 recidisse ad ludibrium ix, 7. 23
 Verecunde vi, 2. 6
 Verecundia v, 2. 15. x, 2. 18
 Vereor vii, 7. 27
 Vereri iv, 5. 3
 Vergiliarum v, 6. 12
 Vergit iii, 4. 7. iv, 7. 19. vi, 4. 17. vi, 6. 23. viii, 3. 7 nox ad lucem iv, 7. 22
 Veri x, 4. 2
 Vcriora viii, 1. 42
 Veris iii, 11. 25
 Verita iii, 12. 3. iv, 15. 11
 Veritatem vi, 11. 10
 Veritatis vi, 10. 29
 Veriti vi, 11. 20. x, 8. 14
 Veritum vi, 7. 33. vi, 11. 5
 Veritus iii, 11. 11. iii, 13. 1. v, 8. 1. v, 12. 1. vi, 6. 4
 Verius iii, 8. 12. iv, 8. 7. iv, 12. 9. vi, 11. 2. vi, 11. 3. viii, 3. 11
 Verno iv, 7. 17
 Vernum ix, 10. 2
 Vero iii, 8. 5. iii, 11. 8. iv, 7. 8. v, 2. 4. 11. 15. v, 5. 8. v, 9. 1. vi, 8. 13. viii, 4. 27
 Versa iv, 10. 14. iv, 16. 12. v, 3. 20. v, 7. 10. viii, 2. 12. viii, 10. 15. viii, 11. 12. ix, 10. 15. x, 5. 11. x, 7. 1
 Versabat vi, 7. 11 se ad omnes cogitationes vi, 6. 27
 Versabilis fortuna v, 8. 15
 Versant v, 10. 9
 Versatilem iv, 13. 32
 Versato iii, 6. 7
 Versi ix, 10. 16
 Versurum esse cladem alienam in caput suum viii, 2. 27
 Versus iv, 7. 18. v, 4. 7
 Vertento fortuna incommoda ad bonos eventus viii, 13. 22
 Verterant iv, 16. 6
 Vertere fortunam pugnae iv, 15. 18
 Verteret bene (quod) v, 4. 12. vii, 11. 14
 Verteretur iii, 1. 17. vi, 6. 12

- Verterunt omen in metum Macedonum
 iv, 2. 13
 Verti iv, 13. 32
 Vertice (montis) vi, 6. 24
 Verticem v, 4. 27. vii, 11. 13. 17. 22.
 viii, 2. 27. viii, 10. 18
 Verticis vii, 11. 21
 Vertit iv, 15. 32. vi, 6. 1. vii, 7. 3.
 viii, 5. 3. ix, 10. 28 invidia in misc.
 ricordiam (versa est) vii, 1. 1 iram
 in rabiem iv, 6. 29
 Vertunt ix, 8. 19
 Verum (subst.) iii, 2. 11. vi, 3. 6 (adj.)
 vi, 10. 10 (sed) ix, 8. 6. ix, 6. 19.
 x, 2. 21. x, 3. 2
 Verum enim vero iv, 11. 18
 Verumtamen viii, 8. 13
 Vescebatur viii, 6. 13
 Vesci v, 2. 14. viii, 6. 5
 Vescuator vi, 6. 17. ix, 10. 10
 Vespera vii, 5. 13 prima v, 13. 10
 Vesperam iv, 7. 22. vi, 7. 20. vi, 11. 9
 Veate iii, 3. 4. 26. iii, 5. 2. iv, 10. 25.
 34. iv, 13. 15. vi, 6. 13. vii, 2. 17.
 vii, 5. 24. viii, 3. 9. 12. viii, 13. 21
 Vestem v, 2. 20. vi, 6. 4. vii, 2. 19.
 viii, 14. 40. ix, 8. 10. ix, 4. 12. x,
 7. 13
 Veste iii, 3. 11. iii, 13. 7. v, 1. 10.
 v, 2. 18. v, 6. 5. viii, 9. 15. x, 1. 24
 Vestibulo iii, 12. 8. 10. iv, 4. 14. v.
 10. 12. vi, 7. 20. vii, 1. 4. vii, 4. 14.
 viii, 2. 3
 Vestibulum v, 7. 7. vi, 7. 17. viii, 1.
 49. x, 5. 8. x, 8. 8
 Vestibas v, 12. 12. vi, 6. 7
 Vestiens v, 4. 7
 Vestigans iv, 6. 5
 Vestigantium iv, 16. 14
 Vestigari vi, 5. 19
 Vestigia iv, 3. 7. iv, 15. 33. v, 6. 15.
 vii, 4. 27. ix, 4. 3 (signa) v, 13. 18.
 ix, 5. 14
 Vestigium recentibus sceleris vii, 1. 1
 Vestigio iii, 11. 5. iv, 14. 2. ix, 8. 14
 eodem stare fortunam iv, 5. 2 (signo)
 v, 6. 13
 Vestigium iv, 9. 18. v, 4. 18. v, 7. 9.
 v, 13. 20. vii, 3. 11. viii, 4. 29. vii,
 5. 33. x, 2. 13 nullum culti soli oc-
 currebat iv, 7. 12
 Vestis iii, 3. 3. iv, 1. 21. 23. iv, 8. 8.
 v, 2. 19. v, 6. 18. vi, 5. 27. vi, 11.
 15. viii, 7. 11. viii, 12. 16. ix, 8. 1
 Vestiti vi, 5. 15. viii, 11. 8
 Vestitos ix, 5. 4
 Vestium v, 6. 7. v, 9. 1
 Vesta v, 8. 9. 10. 16. vi, 9. 24. ix, 2.
 28. x, 2. 29
 Vestre vi, 3. 15. 17. ix, 2. 20. x, 2.
 26
 Vestram iv, 14. 23. v, 8. 7. ix, 2. 25.
 28. 32
 Vestras vi, 3. 17. vi, 9. 24. ix, 2. 25
 Vestri (nom.) iv, 1. 12 (genit.) v, 8. 7.
 vi, 9. 14. vii, 11. 8
 Vestris iv, 14. 25. vi, 3. 8. vi, 9. 3.
 vii, 5. 12
 Vestro iv, 11. 21. v, 5. 22. x, 2. 28
 Vestrorum vi, 9. 14
 Vestros iv, 14. 22
 Vestrum (sing.) iv, 11. 19 (plur.) v, 5.
 22. ix, 2. 28
 Vatabet viii, 14. 38
 Veter iii, 3. 6. iv, 10. 6. vi, 1. 8. ix,
 3. 22
 Vetere iv, 13. 12. vii, 1. 31
 Veteres vi, 6. 9. x, 5. 14
 Veteri iii, 11. 23
 Veteris vi, 6. 6
 Veterum iv, 7. 21. v, 6. 1. x, 10. 15
 Vetus iv, 6. 6. vi, 11. 1. viii, 5. 30. viii,
 1. 20
 Vetusta viii, 10. 8. ix, 5. 4. 21
 Vetustæ vi, 2. 11
 Vetustas iii, 4. 10. v, 1. 34
 Vetustate iv, 1. 15. iv, 4. 19. viii, 10.
 24
 Vetustatis iv, 8. 3
 Vetutissimus v, 9. 1. vi, 9. 4
 Vetusto vi, 8. 25
 Vexata iii, 8. 8
 Veratione v, 4. 21. vi, 5. 13
 Verationem invalidi corporis vii, 9. 13.
 Vezatos ix, 16. 18
 Vexissent x, 1. 15
 Vi iii, 1. 5. iv, 2. 26. iv, 4. 8. v, 2. 18.
 v, 10. 8. viii, 8. 8
 Via iii, 11. 12. v, 8. 5. v, 13. 23 pate-
 bat agenda rei viii, 6. 10
 Vide iii, 4. 12. iv, 16. 2. v, 4. 11
 Viam v, 13. 10. viii, 11. 10. viii, 12. 2.
 x, 6. 24
 Vias ix, 2. 3
 Viaticum x, 2. 25
 Viatore x, 2. 3
 Vibrabat vi, 1. 14
 Vibrare iii, 11. 4. vii, 9. 7
 Vibrat vi, 5. 28
 Vice (ordine) vii, 1. 14 tradita viii, 6.
 19
 Vicem iii, 18. 17. x, 5. 21 reddens em-
 titus mense iv, 10. 29 (calmitatatem)
 vii, 2. 5 (sortem) viii, 11. 20 veri
 obtinuit viii, 8. 15
 Vicerant viii, 7. 5
 Vicerat iv, 15. 13. v, 7. 2
 Vicere v, 6. 2

- Vicerimus iv, 14. 15. x, 6. 14
 Viceris viii, 8. 28
 Vicerunt vi, 2. 1. viii, 2. 11
 Vices iv, 10. 5. v, 1. 22. 42. viii, 9.
 13 rerum iv, 14. 19 mitiores fortunæ
 (mutationem) v, 8. 15
 Vici v, 5. 4. vi, 5. 12 (verbum) acie iv,
 1. 18
 Vicibus viii, 6. 2 stationum permutan-
 dis viii, 6. 11
 Vicimus vi, 3. 13. viii, 7. 15. viii, 8. 10
 Vicina ix, 1. 18
 Vicini v, 1. 15
 Vicinus iv, 4. 19. iv, 6. 8
 Vicis iii, 1. 11. iv, 1. 30. iv, 16. 15.
 v, 4. 6. vi, 11. 3. viii, 2. 14
 Vicissae iv, 15. 16. vi, 1. 18
 Vicisset iii, 12. 19. iv, 3. 23. iv, 16.
 30
 Vicisti ix, 8. 7
 Vicit iv, 16. 27. v, 5. 21. vi, 8. 22.
 viii, 3. 15. viii, 11. 1. ix, 2. 12. ix,
 4. 32 (superavit) iii, 12. 22
 Vico v, 12. 6
 Vicorum x, 8. 18
 Vicos iv, 10. 11. 14. viii, 4. 20. viii, 6.
 11. viii, 1. 3. ix, 8. 5. ix, 10. 24
 Victa v, 8. 14. ix, 1. 83
 Victa vi, 8. 8
 Victi (gen.) iii, 11. 28. v, 2. 10. x, 3.
 12 (plur.) iv, 4. 12. vi, 2. 18. viii,
 4. 32
 Victima vi, 9. 23
 Victimis viii, 2. 32. ix, 1. 1
 Victis iv, 1. 13. iv, 5. 7. vi, 6. 10. vi,
 10. 23. viii, 1. 43. viii, 4. 25. viii,
 8. 10. x, 1. 41
 Victo dolore iv, 6. 19. vi, 5.
 Victor iii, 10. 7. iii, 11. 16. iv, 10. 34.
 iv, 15. 32. v, 9. 4. vi, 1. 12. viii, 11.
 24. ix, 6. 21. x, 2. 11
 Victore iv, 10. 28. iv, 16. 28. v, 8. 15
 Victorem iii, 5. 6. iii, 11. 23. iv, 7.
 28. iv, 11. 19. v, 1. 7. v, 2. 10. viii,
 1. 25. viii, 14. 43. x, 5. 17
 Victores iii, 10. 4. iii, 12. 14. iv, 1.
 81. iv, 4. 16. iv, 15. 10. 19. v, 3.
 9. v, 5. 14. vi, 6. 3. viii, 5. 19. viii,
 7. 11. viii, 11. 13. ix, 8. 11
 Victori iv, 16. 30. viii, 4. 15. viii, 14.
 35
 Victoria iii, 10. 5. iii, 11. 17. 27. iv,
 6. 20. 30. iv, 16. 20. v, 13. 4. vi,
 1. 16. viii, 4. 34. viii, 7. 4. ix, 1. 1.
 ix, 8. 20
 Victoriae Dea viii, 11. 24
 Victoriae iv, 5. 7 donum iv, 5. 11. iv,
 13. 9. 25. iv, 14. 1. 6. 16. vi, 8. 5.
 15. viii, 2. 32. viii, 11. 24. x, 2. 26
- arbitrium agis viii, 1. 34 agere arbitria
 victoris vi, 1. 19
 Victoriam iii, 5. 10. iv, 18. 7. iv, 16.
 8. 19. 27. v, 5. 1. vi, 9. 21. viii, 5.
 25. viii, 1. 23. 33. viii, 9. 1
 Victorias ix, 6. 10
 Victoribus iv, 4. 17. iv, 5. 7. vi, 6. 10.
 vi, 10. 23. viii, 7. 12. viii, 2. 17. viii,
 4. 25. 29. viii, 14. 39. x, 5. 9
 Victoria iii, 11. 22. iii, 12. 9. iv, 2.
 17. v, 3. 13. v, 9. 2. vi, 2. 18. vi, 6.
 4. viii, 6. 16. viii, 2. 27. viii, 3. 2.
 viii, 12. 3
 Victos iv, 14. 10. viii, 7. 16
 Victa precario iv, 14. 28 parco et para-
 bili vi, 2. 3. viii, 4. 28
 Victum (part.) v, 1. 35. viii, 7. 8. ix,
 7. 22 manifestus indicius viii, 1. 12
 Victuri vii, 10. 7. x, 8. 14
 Victurum (a vivo) vi, 5. 19. ix, 1. 7
 Victus (part.) iv, 1. 11. iv, 11. 1. iv,
 16. 30. vi, 8. 7. viii, 2. 34 (subst.
 gen.) viii, 8. 1
 Vicum iv, 9. 9. v, 8. 6. ix, 6. 11
 Vide vii, 2. 14
 Videamus ix, 2. 20
 Videantur v, 1. 34. v, 4. 8. ix, 8. 24
 Videar vi, 10. 4
 Videatur iii, 6. 6. iv, 14. 19
 Videbant viii, 9. 11
 Videbantur v, 5. 7. 8. vi, 2. 21. viii, 5.
 8. ix, 2. 5. ix, 9. 10. ix, 10. 4
 Videbar vi, 9. 19
 Videbat iv, 16. 8. v, 12. 4. vi, 11. 27.
 viii, 2. 2. 7
 Videbatur iv, 1. 28. iv, 2. 2. iv, 7. 2.
 iv, 16. 6. v, 1. 7. 18. v, 6. 7. vi, 10.
 27. vi, 11. 29. viii, 2. 23. viii, 14.
 13. ix, 5. 24. ix, 7. 20
 Videbis viii, 8. 23
 Videlicet iv, 14. 21. vi, 10. 9
 Videmur viii, 5. 23
 Vident v, 8. 18. v, 7. 7
 Videntur iv, 1. 29. viii, 8. 27
 Video iii, 12. 24. iv, 11. 4. iv, 14. 24.
 vi, 10. 5. viii, 7. 27. viii, 14. 14. x,
 2. 16. x, 8. 8
 Videor ix, 2. 30. 31. ix, 6. 21
 Videram x, 1. 34
 Viderant iv, 13. 35. vi, 9. 26
 Viderat iv, 10. 24
 Videre (præt.) iv, 6. 14. vi, 4. 7. viii,
 7. 37. ix, 1. 31. ix, 8. 4. ix, 8. 5
 (infin.) v, 6. 13. vi, 8. 14. viii, 2. 9
 Viderentur v, 12. 18. vi, 11. 32. viii,
 11. 13
 Viderer vi, 10. 17
 Videret iv, 2. 16. iv, 10. 24. x, 3. 1.
 x, 9. 21

- Videretur iv, 1. 29. iv, 3. 1. iv, 16. 25.
 vi, 4. 13. vi, 7. 80. viii, 1. 32. x, 7.
 21. x, 8. 13
 Videri iv, 14. 18. v, 1. 2. v, 18. 11.
 vi, 7. 35. vi, 8. 8. vi, 10. 7. vi, 11.
 34. ix, 4. 28. ix, 9. 8
 Viderint vi, 3. 9
 Videris (pass.) viii, 8. 19 (act.) viii,
 14. 15
 Viderit vii, 2. 16
 Viderunt iii, 1. 8
 Vides iv, 10. 32. iv, 11. 8. v, 2. 20.
 viii, 5. 24
 Videt ix, 3. 8
 Videtis iv, 6. 28. iv, 14. 14. iv, 16. 5.
 vi, 9. 36. vii, 11. 9
 Videtur vi, 9. 8. vi, 10. 4. vii, 7. 14
 Vidi ix, 2. 32
 Vidimus ix, 6. 12
 Vidiisse iv, 15. 26. vii, 7. 29. ix, 8. 26
 Vidiissent iv, 15. 5
 Vidiisset iii, 5. 6. vii, 4. 83
 Vidiit iv, 10. 21. iv, 14. 10. viii, 4. 16.
 viii, 14. 9. 41. x, 9. 18
 Vigilabant x, 5. 15
 Vigilarent vi, 8. 17
 Vigiles iv, 18. 21. viii, 2. 3. 4
 Vigili viii, 1. 49
 Vigiliis iii, 8. 22. iv, 5. 19. iv, 10. 1.
 8. v, 8. 7. v, 4. 17. 23. vi, 8. 17.
 vii, 2. 19. viii, 11. 14
 Vigiliæ vii, 11. 9
 Vigiliæ iv, 13. 11. ix, 9. 25 agere iv,
 13. 11
 Vigilibus iv, 5. 21. iv, 10. 25
 Vigiliis vii, 5. 16. vii, 8. 2. viii, 6. 27
 Viginti iii, 6. 28. iii, 9. 1. v, 1. 31. 34.
 vi, 3. 17. vi, 1. 20. vi, 4. 20. viii, 8.
 8. viii, 5. 4
 Vigor iii, 6. 19. iv, 18. 21. viii, 8. 14.
 x, 5. 10
 Vigorem iii, 6. 16
 Vigoris vii, 9. 11
 Viguit maxime audacie iv, 9. 23
 Vilem ix, 2. 7
 Vilem ix, 6. 18
 Vilia v, 6. 6. ix, 1. 2
 Viliorea vi, 9. 19
 Villoribus iii, 1. 14. iii, 11. 20
 Vilis iii, 3. 23. ix, 6. 6
 Vilitas v, 1. 38
 Vilitatem (contemptum) v, 9. 7
 Villius viii, 8. 16
 Villarum x, 8. 13
 Vim iii, 5. 8. iii, 6. 2. v, 1. 16. viii, 9.
 8. vii, 11. 8. ix, 1. 23. 32. ix, 2. 8.
 x, 3. 7. x, 9. 15. x, 10. 16 magnam
 venti iv, 3. 2 (ardorem) ix, 1. 11
 Vimine vi, 5. 16
 Vina viii, 10. 34
 Vincam silentium iv, 6. 28
 Vincebat vi, 5. 2
 Vincenda vi, 9. 4
 Vincendi iv, 16. 4
 Vincendo iii, 11. 5. ix, 2. 24
 Vincente pudorem immodico labore
 viii, 2. 34
 Vincentem vii, 1. 27
 Vincere iv, 9. 21. iv, 11. 9
 Vincerentur iii, 7. 9 officio vii, 10. 8
 Vinceret iv, 12. 22
 Vinceretur v, 1. 20. viii, 5. 4
 Vinci vi, 4. 2. vi, 1. 8. vi, 6. 10. viii,
 8. 16
 Vinciendo vi, 10. 12
 Vincimus iv, 14. 16
 Vincire v, 9. 2. vii, 5. 38
 Vinciri v, 12. 15. vi, 7. 26. viii, 1. 12
 Vinciunt v, 6. 18. v, 12. 20. viii, 5. 24.
 viii, 9. 21
 Vincti (plur.) iv, 5. 17. iv, 11. 11. x,
 4. 2 (gen.) vi, 10. 4
 Vinctos vii, 5. 22. viii, 6. 27
 Vinotum iii, 5. 10. v, 13. 3. vi, 9. 26.
 vii, 2. 1. vii, 8. 22. viii, 8. 16
 Vincturi v, 9. 10
 Vinctus viii, 18. 3. 4
 Vincula iv, 3. 17. iv, 15. 5. ix, 1. 17.
 x, 1. 37
 Vinculæ iv, 15. 9. v, 10. 13. vi, 2. 11.
 vi, 8. 18. vi, 10. 28. viii, 1. 6. 18. ix,
 10. 19
 Vinculorum iii, 1. 17. v, 13. 3
 Vinculum iv, 3. 22. viii, 2. 25. viii, 10.
 25 (pignus) vii, 2. 18
 Vindex iv, 15. 12. viii, 5. 20
 Vindicamus ix, 2. 32
 Vindicandas viii, 3. 16
 Vindicare iii, 4. 5 mare a piraticis clas-
 sibus iv, 8. 15
 Vindicarent vii, 2. 80
 Vindicate (defendite) iv, 14. 24
 Vindicatum (arrogatum) iii, 12. 16
 Vindictatura vii, 5. 26
 Vindictaturum proximas partes vi, 11.
 28 id pro suo x, 7. 15
 Vindicatus (liberatus) ix, 10. 18
 Vindicem v, 12. 5 (ultorem) iv, 4. 5
 Vindices x, 2. 6
 Vindicor vi, 9. 24
 Vindicta vii, 5. 20
 Vini iii, 6. 14. v, 7. 1. vii, 5. 7. x, 5.
 34
 Vino vi, 11. 28. viii, 2. 2. viii, 3. 8.
 viii, 12. 17 (ebrietate) viii, 1. 33
 Vinum v, 1. 87. viii, 8. 18. viii, 2. 6.
 viii, 6. 14. viii, 9. 30
 Vinxerant vii, 5. 26

- Vinxit x, 1. 8
 Violandi v, 2. 15
 Violare viii, 9. 34
 Violaret vi, 4. 13
 Violari iv, 7. 27. v, 7. 2. v, 12. 5
 Violata (plur.) iii, 10. 9. iv, 2. 17
 (sing.) iii, 13. 15
 Violate v, 12. 5
 Violaverant vii, 5. 28
 Violavit iii, 12. 22. vi, 3. 14
 Violentia viii, 4. 5. x, 2. 13
 Violentiam vii, 1. 16. viii, 1. 41. x,
 3. 2
 Violentior vi, 4. 5
 Violentius iii, 11. 21. viii, 14. 4
 Violentus iv, 9. 16
 Vir v, 1. 18. vi, 4. 13. viii, 8. 19. ix,
 7. 17
 Virent vi, 5. 14
 Virea iii, 2. 2. iii, 8. 9. iv, 6. 1. iv, 11.
 17. v, 1. 5. v, 9. 5. v, 10. 4. vii, 4.
 2. viii, 2. 29. viii, 12. 9. x, 6. 5
 Virga (plur.) iii, 3. 11 (gen.) vii, 4. 18
 Virginem x, 1. 5
 Virginies iii, 8. 12. iii, 11. 25. iii, 12.
 21. iii, 13. 12. iv, 4. 14. iv, 7. 24.
 iv, 10. 21. iv, 11. 6. viii, 4. 23. 25.
 x, 1. 8
 Virginum iv, 10. 19. v, 1. 88
 Virgulta iv, 9. 10. vi, 5. 17
 Virgunculus viii, 4. 25
 Viri iv, 13. 1. vii, 2. 33. viii, 5. 13.
 viii, 13. 10. ix, 10. 27. x, 3. 9
 Viribus iii, 1. 10. iv, 3. 10. vi, 1. 10.
 vii, 9. 11. viii, 4. 33. viii, 9. 14. viii,
 9. 17
 Viridem x, 5. 10
 Viris iv, 5. 15. iv, 14. 7. v, 1. 8. v, 3.
 19. v, 8. 15. vi, 2. 19. vi, 7. 6. vi,
 9. 2. viii, 2. 7. viii, 14. 1. ix, 6. 7. x,
 6. 20
 Viritim vii, 4. 33
 Virium iv, 14. 10. iv, 15. 8. viii, 3. 4.
 vii, 7. 19. viii, 8. 27. viii, 13. 3. ix,
 1. 1. ix, 7. 16
 Viro iii, 2. 18
 Virorum iii, 13. 6. 10. iv, 11. 11. iv,
 15. 17. v, 9. 6
 Viros iii, 12. 19. iv, 14. 4. viii, 1. 37.
 viii, 2. 28. viii, 13. 17. viii, 14. 3. x,
 3. 8. x, 5. 10
 Virtus v, 9. 7. viii, 9. 18. viii, 11. 10.
 ix, 8. 9
 Virtute iii, 7. 9. iv, 1. 18. iv, 14. 4.
 13. v, 2. 2. v, 8. 10. viii, 12. 8. ix,
 6. 18. ix, 8. 4
 Virtutem v, 5. 3. v, 8. 7. v, 12. 5. vi,
 8. 5. viii, 2. 38. ix, 2. 26. ix, 6. 23.
 ix, 7. 16
 Virtuti iv, 16. 27. ix, 9. 4. x, 5. 24
 Virtutis iv, 6. 26. iv, 16. 31. vi, 8. 3.
 viii, 10. 18. viii, 14. 37. ix, 4. 24.
 x, 7. 16
 Virum v, 1. 35. v, 10. 16. vi, 2. 8. vi,
 9. 10. x, 6. 6
 Virus ix, 1. 12. x, 10. 17
 Vis (nom.) iii, 6. 13. iv, 3. 14. v, 1.
 27. v, 3. 11. v, 6. 13. viii, 8. 13. viii,
 4. 8. ix, 1. 12. ix, 4. 18. ix, 5. 23. ix,
 6. 7. ix, 8. 20 magna saxonum iv, 2.
 18
 Visa iii, 3. 8. 5. iii, 8. 18. v, 2. 20. vi,
 10. 37
 Viscera iv, 14. 22. viii, 5. 5. ix, 5. 24.
 x, 9. 12
 Viscerum vi, 9. 19
 Visebatur viii, 4. 4
 Visenda viii, 10. 31
 Visendi vi, 5. 25. ix, 8. 1
 Visentibus v, 1. 34. v, 4. 8. viii, 5. 42
 Visentis x, 5. 1
 Viserent viii, 1. 26
 Viseret vii, 6. 12
 Viseretur viii, 13. 21
 Visi iii, 12. 17. 26. iv, 8. 12
 Viso iii, 6. 9. viii, 3. 16. viii, 4. 15
 Visu (ocularis) iii, 1. 17
 Visum iv, 2. 17. iv, 12. 17. v, 1. 27.
 ix, 8. 14
 Visuri v, 5. 16. x, 5. 15
 Visuros v, 5. 8. ix, 9. 4
 Visurus v, 12. 8. ix, 3. 26
 Visus iv, 1. 16. iv, 7. 10. v, 2. 5
 Vita iii, 1. 21. iv, 10. 28. v, 5. 13.
 vi, 9. 16. viii, 1. 31. viii, 5. 16. ix,
 6. 26 estimant v, 5. 18
 Vitabat vi, 1. 4
 Vitabatur viii, 4. 5
 Vites iii, 12. 19. iv, 1. 22. iv, 6. 6. v,
 12. 9. vi, 5. 11. vi, 9. 2. viii, 7. 19.
 viii, 9. 32. ix, 5. 15. x, 5. 36 cultu
 aborrentem v, 6. 17
 Vitali vii, 3. 14. viii, 4. 16
 Vitalis iii, 5. 3. viii, 4. 8
 Vitam iii, 6. 11. v, 3. 14. v, 8. 6. v,
 9. 6. vi, 7. 34. vi, 8. 8. vi, 10. 32.
 vii, 4. 25. viii, 10. 9. viii, 1. 39. viii,
 8. 22. ix, 6. 22
 Vitando vii, 7. 17
 Vitandos iii, 7. 9
 Vitaret iv, 15. 30
 Vitasset v, 12. 1. ix, 7. 21
 Vitavit vii, 4. 36. ix, 0. 25
 Vites vii, 3. 10
 Vitia vi, 2. 1. viii, 1. 4. viii, 9. 23. 31.
 viii, 10. 29. x, 5. 26
 Vitio viii, 5. 8. viii, 14. 1
 Vitiorum viii, 9. 19

- Vitis vii, 4. 26. viii, 9. 26. viii, 10. 15
 Vitium vi, 2. 15. vii, 1. 9. viii, 10. 15.
 ix, 5. 21
 Vituperamus vii, 1. 24
 Vituperantium viii, 6. 24
 Vivamus viii, 5. 19
 Vivario viii, 9. 28
 Vivat vi, 10. 9
 Vivatis viii, 4. 17
 Vivendum vi, 9. 18. vi, 10. 26. viii, 2.
 7. viii, 7. 14
 Viventibus vii, 8. 16
 Viventium viii, 5. 11
 Viverc iii, 10. 9. iii, 12. 12. iv, 6. 3.
 v, 7. 2. v, 12. 15. v, 13. 12. vii,
 10. 7. ix, 5. 30. x, 5. 25. x, 8. 6
 Viverent vi, 5. 4
 Vivi v, 6. 7
 Vivo (abl.) v, 9. 2. vi, 11. 29 (verb.)
 vi, 9. 2
 Vivos viii, 9. 32. x, 5. 21
 Vivum iii, 12. 7. iv, 8. 9. v, 10. 5. vii,
 5. 22
 Vivunt vii, 7. 4
 Vivus iii, 11. 11. v, 8. 13. ix, 5. 2
 Vix iii, 6. 19. iii, 13. 14. iv, 7. 16. iv,
 16. 29. v, 1. 29. v, 4. 3. 4. 24. v,
 18. 22. vi, 3. 16. vi, 6. 14. ix,
 2. 6
 Vixerant viii, 1. 27
 Vixi ix, 6. 19
 Vixiaset viii, 8. 14
 Ulceribus vi, 11. 17
 Ulciscerentur vii, 6. 25
 Ulcisci viii, 8. 4
 Ulciscimur v, 7. 4
 Ulla iv, 3. 18. 26. iv, 15. 11. iv, 16.
 14. v, 5. 11. vi, 6. 7
 Ulli viii, 9. 14. ix, 3. 1
 Ullius vii, 8. 11
 Ulio v, 6. 13
 Ultum iv, 6. 6. v, 4. 3. ix, 1. 12
 Ultiora vi, 4. 20. vii, 11. 3. viii,
 10. 2
 Ultiore iv, 9. 22. vii, 5. 18. viii,
 18. 5
 Ulteriorem ix, 2. 3
 Ultima (fem.) iv, 13. 27. v, 13. 2
 (plur.) iii, 1. 6. iii, 10. 4. v, 1. 5.
 vi, 4. 11. vi, 10. 37 pro fide experiri
 v, 3. 4 Asiae vii, 7. 4
 Ultimæ ix, 2. 6. x, 8. 9
 Ultimam iv, 15. 17
 Ultimas iv, 10. 3. vi, 8. 16
 Ultimi iii, 3. 25. iv, 5. 8. iv, 13. 32.
 iv, 14. 14. v, 1. 23. ix, 5. 11
 Ultimus v, 13. 10. vii, 2. 34
 Ultimo iv, 13. 18. iv, 14. 24. v, 11. 8.
 vii, 8. 17. viii, 14. 37. x, 9. 12
 Ultimos iii, 8. 28. iv, 13. 31. v, 1. 23
 Ultimum iii, 1. 7. v, 9. 7. vi, 8. 13. vi,
 5. 17. vi, 7. 10. 31. viii, 14. 6 (finem)
 iii, 12. 18 suppliciorum (acerbis-
 sum) ad ultimum periculi pervene-
 rat viii, 1. 15 facinus (atrocissimum)
 viii, 8. 2
 Ultimus v, 11. 8. viii, 1. 49
 Ultio vii, 5. 35
 Ultionem v, 8. 14. viii, 11. 16
 Ultorem iii, 2. 18. v, 5. 8. v, 12. 5
 Ultores v, 18. 16
 Ultos vi, 3. 17
 Ultra iv, 11. 19. iv, 16. 4. v, 11. 8.
 viii, 8. 30. viii, 7. 2. ix, 2, 2. x, 5.
 12
 Ultro iii, 5. 11. vi, 1. 14. vi, 11. 28.
 vii, 7. 11
 Ultum ire temeritatem armis decreve-
 rant x, 8. 5
 Ultus vi, 11. 26. vii, 5. 37. x, 5. 30
 cæde verborum licentiam viii, 2. 2
 Ululantium viii, 10. 18
 Ululatu iii, 12. 3. iv, 15. 29. v, 12.
 12. ix, 4. 24
 Ululatus iv, 16. 15
 Umbilico iv, 7. 23
 Umbonibus iii, 10. 6
 Umbra iv, 7. 31. v, 1. 32. vi, 10. 22.
 viii, 8. 11. vii, 4. 18. 28. viii, 4. 8
 Umbre ix, 1. 11
 Umbram iv, 7. 16
 Umbrose ix, 1. 9
 Umbrosum v, 4. 9 nemus densis arbo-
 ribus vi, 4. 3
 Una iv, 14. 21. v, 2. 12. v, 7. 3. vi, 5.
 11. x, 5. 21. x, 9. 16
 Unam iv, 6. 13. iv, 11. 12. vi, 2. 6
 Unchas iv, 1. 8
 Unci iv, 3. 25
 Uncis iv, 3. 24
 Unda iv, 3. 6. iv, 9. 18
 Undæ viii, 13. 9. ix, 9. 19
 Undarum x, 1. 13
 Undas iii, 1. 3. iv, 4. 4. ix, 4. 8. 14.
 18. ix, 9. 7
 Unde iii, 2. 22. iii, 3. 8. v, 7. 8. vi, 9.
 22
 Undecim v, 1. 34
 Undecima vii, 2. 18
 Undecimis iv, 9. 12
 Undique iv, 3. 13. v, 2. 7. v, 8. 19. v,
 4. 1. 31. v, 5. 1. v, 12. 16. vi, 1. 4.
 vi, 2. 15. vi, 8. 20. ix, 6. 1
 Ungues ix, 10. 9
 Unguibus iv, 6. 11. viii, 2. 5
 Ungule x, 10. 16
 Ungulis iv, 14. 14. viii, 2. 34
 Uni iv, 3. 1

- Unicam v, 12. 8. ix, 4. 23. x, 9. 7
 Unicum iv, 9. 4. iv, 18. 8. v, 5. 15.
 vii, 5. 9. viii, 2. 8
 Universa iv, 13. 1. v, 13. 21. vi, 11.
 8. ix, 8. 8
 Universæ iii, 2. 10. iv, 16. 24
 Universam iv, 12. 20
 Universas iii, 2. 2. iii, 8. 9. v, 1. 2
 Universi viii, 2. 11. ix, 6. 4. ix, 8. 7.
 x, 6. 18
 Universis viii, 6. 30
 Universorum iv, 16. 10
 Universos iv, 15. 3. v, 9. 17. ix, 6. 13
 Universus vi, 4. 4. x, 2. 20
 Unius iii, 3. 22. iv, 10. 3. v, 1. 26. v,
 4. 19. v, 8. 12. vi, 1. 9
 Uno vii, 11. 12. ix, 2. 20. x, 2. 18. 20.
 30
 Unquam viii, 13. 15. x, 10. 6
 Unum iii, 8. 26. iv, 1. 40. iv, 14. 1.
 18. iv, 16. 10. vi, 6. 6. vi, 10. 7. 11.
 vii, 5. 17. viii, 5. 22
 Unus iv, 10. 18. v, 2. 5. 13. v, 7. 4.
 vi, 6. 9. vi, 9. 2
 Vobis iv, 14. 22. vi, 3. 5. vi, 9. 2. 8.
 12. ix, 2. 33
 Vocabant iii, 3. 9. 10. iv, 15. 13. v, 2.
 3. vi, 5. 18. vii, 4. 24. x, 1. 18
 Vocabantur iii, 3. 15
 Vocandum x, 7. 3
 Vocans vi, 1. 14
 Vocant iii, 3. 13. iii, 8. 13. iii, 13. 6.
 iv, 1. 4. iv, 2. 19. iv, 7. 19. 20. 22.
 viii, 9. 31. viii, 10. 22. viii, 14. 29.
 ix, 7. 19
 Vocantes (nos Invocantes) iii, 11. 25
 Vocantibus iv, 5. 15
 Vocantium iii, 8. 25
 Vocare iv, 5. 6
 Vocari iii, 8. 6. iv, 13. 15. iv, 16. 4.
 v, 4. 4. v, 12. 10. vi, 8. 21. vii, 2.
 11. viii, 7. 23. x, 7. 6
 Vocas iii, 12. 25
 Vocatis ix, 2. 12
 Vocatum vii, 11. 22
 Vocatur v, 2. 1. viii, 10. 19
 Voce iv, 13. 20. vii, 7. 20. 26. viii, 1.
 30. 50
 Vocem iii, 10. 2. iv, 6. 6. v, 5. 7. v, 9.
 2. v, 12. 12. vi, 9. 33. viii, 5. 20.
 viii, 7. 9. viii, 14. 36
 Voces (nomen) ix, 3. 6. ix, 8. 6. ix,
 9. 14. x, 5. 10. 16
 Voci v, 9. 9
 Vocibus viii, 10. 16. x, 2. 12
 Vociferantem iii, 2. 19
 Vociferantes iii, 12. 8
 Vocis iv, 15. 32. viii, 7. 9. x, 9. 9
 Volantem iv, 15. 26
 Volanti iv, 15. 26
 Volare vii, 11. 5. 6
 Volatu iv, 7. 15
 Volebant iv, 15. 24. vii, 1. 30
 Volebat iv, 7. 8. vi, 11. 18. viii, 5. 5.
 x, 1. 30
 Volentem x, 2. 13
 Volentes v, 5. 6
 Volentibus vi, 9. 24
 Volet v, 5. 15. vi, 8. 7
 Volo vii, 2. 15
 Volvendo incerta consilia x, 8. 7
 Volventes x, 8. 9
 Volventibus x, 5. 15
 Voluerat viii, 6. 20
 Voluerit iv, 6. 6. vi, 11. 21
 Voluerunt vii, 1. 30
 Volui vi, 11. 14. viii, 8. 16
 Volvi v, 11. 10
 Voluimus viii, 7. 12
 Voluisse viii, 4. 28. x, 6. 16
 Voluisseem vii, 1. 40
 Voluisseent vii, 8. 12
 Voluissees iii, 6. 12
 Voluissest vi, 3. 21. vi, 10. 8
 Voluisti iv, 1. 12. iv, 6. 26. v, 2. 22
 Voluit vii, 10. 14
 Volumus iv, 16. 33. vi, 3. 6. viii, 8.
 12
 Voluntaria v, 6. 7
 Voluntate iv, 5. 16. iv, 11. 10. vi, 7.
 13. vii, 2. 31
 Voluntatem vii, 11. 12. viii, 2. 30. x,
 1. 41
 Voluptas vii, 2. 22. x, 5. 32
 Voluptates v, 1. 26. vi, 2. 1. vi, 6. 9.
 x, 8. 9
 Voluptatibus v, 7. 1
 Volutabat v, 12. 10
 Volutassent parricidium v, 9. 3
 Volutetum fretum arctius iv, 2. 16
 Vomit vii, 5. 8
 Voraginem viii, 2. 23
 Voragine viii, 10. 24. viii, 11. 7. viii,
 14. 8
 Voraginibus viii, 14. 4
 Vorago v, 4. 23
 Vorticea ix, 4. 11
 Vorticibus viii, 13. 16
 Vos iv, 14. 24. v, 5. 13. 22. v, 8. 16.
 ix, 2. 25. ix, 6. 18
 Vota iii, 7. 3. iv, 13. 15. vi, 11. 7. viii,
 9. 28. x, 1. 25
 Voti ix, 9. 27
 Votis ix, 9. 4
 Voto iii, 8. 19. vii, 10. 6
 Votum iv, 13. 8. 24
 Vox iv, 9. 18. iv, 15. 11. v, 8. 1. v,
 9. 16. vi, 7. 30. vi, 9. 7. vi, 11. 37.

- vii, 9. 11. viii, 5. 14. viii, 7. 8. ix,
3. 1. x, 6. 4. x, 10. 14
- Urbe iv, 1. 24. 32. iv, 6. 22. v, 1. 36.
v, 2. 18. v, 5. 2. 5. 8. v, 6. 6. 20.
v, 7. 6. viii, 10. 9
- Urbem iii, 1. 1. iv, 2. 17. v, 4. 33. vii,
6. 19. viii, 10. 9. viii, 11. 1. ix, 1.
19. ix, 8. 28. x, 1. 19
- Urbes iii, 10. 7. iv, 1. 11. iv, 14. 11.
v, 1. 4. v, 5. 8. v, 7. 8. vi, 8. 4. 15.
vii, 8. 24. viii, 10. 21
- Urbiv, 1. 26. iv, 2. 21. iv, 8. 2. vii,
6. 13. viii, 10. 22. ix, 8. 10
- Urbibus iv, 2. 12. iv, 8. 5. v, 4. 6. v,
8. 9. vi, 6. 16. ix, 1. 6
- Urbis v, 1. 24. 36. v, 4. 34. v, 6. 2.
v, 8. 4. vi, 6. 33. viii, 6. 26. vii, 7.
31. viii, 10. 24. 33. ix, 8. 19
- Urbium iii, 4. 10. iii, 13. 6. v, 1. 8.
v, 3. 9. viii, 11. 8. 29. viii, 5. 8
- Urbs iv, 2. 12. iv, 4. 19. vi, 2. 15. vii,
6. 16
- Urebant iv, 8. 20. ix, 10. 7
- Urebant iv, 9. 14
- Urente iv, 10. 13
- Urerent iv, 14. 2
- Ureret iv, 1. 11. iv, 9. 8. iv, 13. 23
- Urgebant iii, 11. 13
- Urgebat iv, 3. 14. iv, 16. 2. v, 3. 11.
ix, 10. 18 (angebat) iii, 5. 10
- Urgebitis viii, 14. 15
- Urgente vi, 1. 11
- Urgere ix, 9. 9. 16 Persas fortuna non
desinit v, 9. 4
- Urgerent iii, 11. 6
- Ugeret iii, 8. 27. iv, 16. 16
- Urgeri iii, 7. 13
- Uri vii, 9. 22. viii, 1. 26
- Urit vii, 6. 11
- Uruntur vii, 5. 5
- Usitata iv, 8. 24
- Usitatis v, 7. 1
- Usquam iv, 16. 14. v, 1. 36. ix, 2. 16
- Usque iv, 7. 18. vi, 4. 16. vii, 3. 8.
vii, 8. 30. viii, 9. 21
- Usu v, 1. 6. 8. vii, 5. 42. viii, 6. 11
- Usui viii, 14. 16 esse iii, 4. 3
- Usum iii, 1. 20. iv, 13. 38. v, 6. 3
- Usurpabant vii, 4. 13
- Usurpabat iii, 12. 16
- Usurpant ix, 1. 5
- Usurpane (præstante) vii, 1. 85
- Usupare iv, 14. 6. viii, 12. 6
- Usuparet viii, 5. 5
- Usurpassé vii, 5. 39
- Usurpato viii, 8. 3
- Usurum v, 5. 20. vii, 9. 1
- Usurus iii, 3. 1. vi, 9. 34. vii, 2. 37
iisdem ducibus viii, 10. 2
- Utus iv, 16. 4. v, 4. 25. v, 6. 9. vi, 9.
18. 35. vi, 11. 23. viii, 3. 5. viii, 9.
30. viii, 14. 4. 18. ix, 3. 22. x, 5.
16 largiore vino viii, 12. 17
- Ut (adv.) iii, 10. 4. iii, 11. 9. v, 8. 7
(ita ut) iii, 10. 8 (cum) iii, 11. 5
(quamvis) iii, 5. 7. ix, 6. 6 regi
scriptæ literæ iv, 5. 1
- Utcumque vi, 9. 26. vi, 10. 4. viii, 1.
37. vii, 4. 16. viii, 2. 34. ix, 3. 5
- Utenendum iv, 1. 29. iv, 10. 8
- Uterentur iii, 8. 6
- Uterer vii, 2. 7
- Uteretur vii, 4. 21
- Uteris viii, 7. 6
- Uterque viii, 12. 13
- Uti vii, 8. 28. vii, 8. 27
- Utilies vi, 5. 4
- Utilis vi, 4. 8. viii, 3. 7 suadentem iii,
2. 17
- Utilitatem vii, 1. 39
- Utiliter v, 2. 6
- Utilius iii, 4. 4. viii, 4. 9. 14
- Utimur vii, 8. 17
- Utinam iv, 1. 25. v, 11. 6. vi, 8. 4.
vii, 1. 26. viii, 8. 15. x, 9. 6
- Utique iii, 8. 8. iv, 15. 28. v, 1. 9. v.
2. 6. v, 13. 14. vii, 7. 29. viii, 9. 19
- Utor beneficio tuo viii, 7. 3
- Utpote iii, 7. 13. iv, 7. 1. vi, 11. 15.
ix, 1. 23. x, 2. 19
- Utraque iv, 15. 22. ix, 1. 6
- Utræque vii, 4. 35
- Utramque iii, 6. 5. x, 9. 15
- Utre vii, 5. 11
- Utres vii, 5. 14. 17. viii, 8. 6. viii, 9. 4
- Utribus iv, 7. 12. vii, 5. 10. viii, 7. 16
- Utrimque iv, 9. 5. iv, 13. 33. vi, 10.
3. vii, 4. 38. viii, 11. 7
- Utrisque iv, 4. 5
- Utriusque vi, 1. 9. vi, 7. 4. viii, 12. 9
- Utro iii, 11. 26
- Utroque iv, 15. 4. v, 1. 12. 20. ix, 1.
16
- Utrosque iv, 12. 10
- Utrum iv, 9. 1. vi, 10. 25. ix, 2. 19
- Utrumque iii, 3. 16. iv, 12. 3. iv, 15.
24
- Utuntur vii, 3. 8
- Uvis vi, 4. 21
- Vulgari iii, 3. 4
- Vulgassent vii, 7. 38
- Vulgasset (diffidisset) viii, 10. 16
- Vulgata iii, 4. 10
- Vulgati v, 1. 38
- Vulgatis iii, 1. 14
- Vulgato v, 12. 7. vi, 2. 17
- Vulgatum ix, 10. 1 miraculum v, 1. 32
- Vulgaverunt morbos ix, 10. 13

- Vulgaverat vi, 11. 20. viii, 11. 2. x,
1. 17 morbis v, 1. 11
Vulgavere (sparsere) viii, 9. 9
Vulgavit viii, 1. 17 fama idoneis aucto-
ribus iv, 9. 2
Vulgi vi, 2. 21. vi, 8. 25. x, 6. 4. x,
7. 8
Vulgo (dat.) iii, 6. 19. vi, 2. 9. vi, 8.
24. vii, 2. 33. ix, 9. 10 (adv.) iv, 7.
23
Vulgum ix, 1. 20
Vulgus iv, 10. 5. 7
Vulnera iv, 16. 31. vii, 22. viii, 14. 32
Vulnerabant viii, 11. 14
Vulnerabantur iv, 6. 9
Vulnerabatur iv, 15. 23
Vulnerarentur ix, 1. 16
Vulnerassent x, 1. 20
Vulnerat vi, 7. 29
Vulnerati iii, 11. 6. iv, 15. 16. ix, 2.
32
Vulneratio iv, 2. 22. viii, 14. 31. ix, 2.
20. x, 7. 18
Vulneratum ix, 5. 20
Vulneraverat ix, 5. 11
Vulnero iv, 6. 21. vii, 4. 37. vii, 6. 6.
vii, 7. 5. viii, 1. 16. 24. viii, 10. 28.
ix, 1. 33. ix, 5. 28. ix, 6. 1. ix, 8.
22. x, 1. 20
Vulneri viii, 10. 31. ix, 8. 27
Vulneribus iii, 11. 9. iv, 3. 26. iv, 6.
25. iv, 15. 17. iv, 16. 18. v, 8. 8.
v, 18. 16. vii, 7. 35. viii, 14. 26. 30.
34. ix, 5. 16. 18
Vulneris vii, 6. 5
Vulnerum vi, 1. 5
- Vulnus iv, 6. 12. 18. vii, 7. 18. viii, 6.
3. viii, 10. 29. ix, 5. 23. 26
Vult vii, 1. 22. viii, 8. 21
Vultis viii, 7. 18. ix, 2. 31
Vultu iv, 13. 25. v, 11. 7. vi, 5. 23.
vi, 7. 3. 30. 33. vi, 11. 35. viii, 2. 6.
24. viii, 4. 30. viii, 6. 16. viii, 12. 9
Vultum iv, 11. 4. v, 8. 14. vi, 9. 10.
vii, 8. 1. viii, 7. 9
Vultus iv, 10. 26. iv, 15. 11. v, 5. 23.
viii, 6. 22. ix, 2. 30. x, 5. 10. x, 8. 3
Uxorium v, 8. 1. 3. 16
Uxor iii, 12. 4. iii, 13. 13. 14. iv, 10. 28
Uxorem iii, 9. 6. iv, 11. 4. vi, 2. 7.
viii, 3. 4. viii, 4. 25. x, 3. 18
Uxores viii, 8. 3
Uxorii iv, 11. 9. iv, 12. 2. viii, 3. 1
- X.
- Xenippa viii, 2. 14
Xenophilo v, 2. 16
Xerzem v, 6. 1
Xerxes iv, 1. 11
Xerxi viii, 5. 35
Xerxis iii, 2. 2. iii, 10. 8. viii, 5. 28
- Z.
- Zariaspen ix, 10. 19
Zioberis vi, 4. 4
Zoilus vi, 6. 35
Zopyrio x, 1. 44

FINIS OPERUM Q. CURTII.

DIRECTIONS TO THE BINDER.

	<i>to face the Title.</i>
Alexandri Magni Macedonis Expeditio	<i>page</i> 65
Alexander Magnus	65
Philippus Macedo	66
Aristoteles	69
Homerus	76
Midas, &c.	151
Plaustrum et Jugum	155
Thessalicus Equus.—Thessali Equites	162
Bacchi et Ariadnes Chorus.—Liberi Patris Triumphus	210
Hercules Tyrius.—Apollinis Tyrii Memoria	232
Jovis Hammonis Capita	270
Hammonis Nemus	274
Rotæ Curruum falcatorum	287
Olympias	367
Bacchantium Chorus.—Dionysiaca Saltatio	729

8'

B'D NOV 1 0 1914

